truyenaudiomoi.com

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Mục lục

Chương 1: Đêm Cướp Đoạt

Chương 2: Người Đàn Ông Khó Hiểu

Chương 3: Lần Đầu Tiên Của Cô Ấy Phải Là Của Tôi

Chương 4: Nhạc Phong, Đừng!

Chương 5: Khó Có Thể Chịu Được Kích Thích

Chương 6: Xin Đừng Nhục Mạ Tôi

Chương 7: Đem Nàng Dâng Cho Người Khác

Chương 8: Hãy Cứu Em

Chương 9: Cô Gái Nhỏ Thật Ngoan

Chương 10: Ở Bên Cạnh Tôi, Cô Phải Thay Đổi

Chương 11: Thật Hấp Dẫn Đàn Ông

Chương 12: Chị Rất Thích Chủ Tịch

Chương 13: Cuộc Viếng Thăm Bất Ngờ Của Nhạc Phong

Chương 14: So Với Kĩ Nữ Còn Đê Tiện Hơn Nhiều

Chương 15: Xé Nát Tình Yêu Của Hắn

Chương 16: Hi Hi, Là Em Ép Tôi

Chương 17: Cô Trang Điểm Thật Đẹp

Chương 18: Nguyễn Húc Cố Ý Nhắc Đến Nàng

Chương 19: Ai Đã Tàn Nhẫn Với Nàng Như Vậy?

Chương 20: Cũng May Là Nàng Không Phản Đối

Chương 21: Nàng Quá Ngây Thơ

Chương 22: Sẽ Không Đơn Giản Chỉ Là Giúp Đỡ

Chương 23: Có Thể Giúp Một Chút Không?

Chương 24: Nếu Như Không Phải Do Hắn Ở Đó

Chương 25: Bọn Họ Ở Chung Với Nhau

Chương 26: Tôi Cho Cô Hai Lựa Chọn

Chương 27: Đàm Đương Không Nối Nhiều Thứ Như Vậy

Chương 28: Tôi Cũng Không Phải Là Người Của Anh

Chương 29: Tất Cả Mọi Người Đều Hận Nàng

https://thuviensach.vn

Chương 30: Để Cho Lâm Hi Hi Cùng Đi

Chương 31: Ở Bên Cạnh Tần Dịch Dương

Chương 32: Có Người Vẫn Luôn Nhìn Cô

Chương 33: Cho Cô Biết Thế Nào Là Đau Đớn

Chương 34: Không Nên Cử Động, Hãy Ngoan Ngoãn Nghe Lời

Chương 35: Không Phải Là Cô Gái Ngốc Nghếch

Chương 36: Sự Phản Kháng Của Nàng

Chương 37: Nỗi Sợ Hãi Chưa Rõ

Chương 38: Làm Cùng Người Khác Thích Thú Hơn Sao?

Chương 39: Làm Cô Đau Lòng Sao?

Chương 40: Nhìn Nàng Tuyệt Vọng Rơi Lệ

Chương 41: Xin Hãy Giúp Tôi

Chương 42: Không Vì Quyền Lợi Mà Rơi Lệ

Chương 43: Quan Hệ Giữa Bọn Họ Là Quan Hệ Vợ Chồng

Chương 44: Bắt Đầu Thích Thú Quan Hệ Mập Mờ Này

Chương 45: Mình Với Cậu Đều Đê Tiện Như Nhau

Chương 46: Nàng Vì Thương Tổn Mà Tuyệt Vọng

Chương 47: Tôi Chỉ Nói Một Lần

Chương 48: Ai Là Người Chống Lưng Cho Cô Ta?

Chương 49: Vẫn Là Lợi Dụng Nàng

Chương 50: Tôi Dạy Cô Nên Làm Như Thế Nào

Chương 51: Khế Ước Làm Nàng Sợ Hãi

Chương 52: Cô Dạy Tôi Làm Thế Nào Đi

Chương 53: Quan Hệ Không Thể Giải Thích Được

Chương 54: Khó Có Thể Nắm Bắt Được Ý Đồ Của Hắn

Chương 55: Bắt Đầu Biết Hắn Muốn Gì?

Chương 56: Phải Một Mình Đối Mặt Với Nhạc Phong

Chương 57: Không Có Cơ Hội Cầu Cứu

Chương 58: Cũng Không Biết Nàng Có Chồng

Chương 59: Đau Nhức Một Chút Chỉ Biết Trốn Đi

Chương 60: Thỉnh Thoảng Mê Muội Cũng Tốt

Chương 61: Vô Cùng Thân Thiết Không Hề Che Giấu

https://thuviensach.vn

Chương 62: Hắn Biết Nàng Đã Phải Nhẫn Nhịn

Chương 63: Công Khai Nắm Tay Nàng

Chương 64: Hay Là Đã Động Lòng Với Nàng Rồi?

Chương 65: Nhìn Bọn Họ Lửa Hận Lan Dài

Chương 66: Tần Dịch Dương – Tôi Không Muốn Anh Chạm Vào Tôi

Chương 67: Không Phải Là Nàng Muốn Như Thế

Chương 68: Hay Là Đã Động Lòng Với Nàng Rồi?

Chương 69: Khế Ước Càng Nghĩ Càng Rối

Chương 70: Lời Hứa Này Là Dành Cho Cô

Chương 71: Người Bạn Phản Bội Không Có Nhân Nghĩa

Chương 72: Tại Lúc Hắn Mất Kiểm Soát

Chương 73: Lâm Tiểu Thư, Xin Cứ Bình Tĩnh

Chương 74: Thình Lình Bị Đẩy Vào Vực Thẳm

Chương 75: Hi Hi, Đã Lâu Không Gặp

Chương 76: Mẹ Kiếp, Đã Làm Gì Vậy?

Chương 77: Ghé Qua Đây Để Nhận Diện Tử Thi

Chương 78: Nhạc Phong – Anh Là Một Kẻ Giết Người

Chương 79: Sao Lại Xấu Hổ Như Thế Này?

Chương 80: Lời Mời Mọc Hấp Dẫn

Chương 81: Không Phải Cố Ý Xông Vào

Chương 82: Bây Giờ Lấy Gì Để Kháng Cáo?

Chương 83: Điều Kiện Trao Đổi Một Đêm

Chương 84: Chỉ Là Vấn Đề Sớm Hay Muộn

Chương 85: Sự Dịu Dàng Không Đoán Trước Được

Chương 86: Có Muốn Bị Người Khác Bắt Nạt Không

Chương 87: Tìm Được Người Đàn Ông Tốt Hơn

Chương 88: Không Bỏ Cuộc

Chương 89: Lần Thứ Nhất Hạ Thấp Tư Thế

Chương 90: Không Thể Ăn Thì Hãy Ói Ra

Chương 91: Không Cần Nói Tôi Cũng Đã Biết

Chương 92: Nàng Ngốc Đến Nỗi Khiến Người Khác Thấy Thương Hại

Chương 93: Kết Quả Ngoài Dự Đoán

https://thuviensach.vn

Chương 94: Có Phải Là Bạo Lực Gia Đình Không?

Chương 95: Vợ Là Để Yêu Thương

Chương 96: Làm Cho Cậu Ta Chết Tâm Đi

Chương 97: Dùng Cả Đời Để Trao Đổi Với Hắn

Chương 98: Nàng Để Ý Sự Kiện Hai Năm Trước

Chương 99: Từ Giờ Trở Đi Không Thể Là Bằng Hữu Nữa

Chương 100: Một Tuần Phải Thỏa Hiệp

Chương 101: Phải Có Trách Nhiệm Với Lời Nói Của Mình

Chương 102: Chỉ Muốn Cùng Hắn Nói Một Lời

Chương 103: Tuyệt Đối Không Đánh Mất Lòng Tự Trọng

Chương 104: Nàng Khiến Hắn Trở Nên Hoàn Hảo

Chương 105: Chờ Nàng Sẵn Sàng Để Nói

Chương 106: Hiệp Định Có Thể Duy Trì Bao Lâu

Chương 107: Cuối Cùng Cũng Không Thể Thoát Khỏi

Chương 108: Vợ Của Tôi, Lâm Hi Hi!

Chương 109: Không Phải Ai Cũng Chịu Đựng Được Việc Cưỡng Bức

Chương 110: Lấy Danh Nghĩa Của Nàng Để Thu Mua

Chương 111: Một Đêm Rối Bời

Chương 112: Em Ở Dưới Thân Tôi Là Đẹp Nhất

Chương 113: Tay Anh Đang Để Ở Đâu

Chương 114: Là Hắn Chưa Đủ Lãnh Khốc Sao ?

Chương 115: Hắn Đã Lún Sâu Như Vậy Rồi

Chương 116: Rốt Cuộc Có Thể Coi Như Là Thuận Lợi

Chương 117: Không Thể Tha Thứ Cho Người Đàn Bà Này

Chương 118: Không Nên Để Nàng Một Mình Đối Mặt Nữa

Chương 119: Tiếng Chuông Bám Riết Không Ngừng

Chương 120: Không Thể Thừa Nhận Đã Yêu Hắn

Chương 121: Em Nhất Định Phải Khiêu Khích Vậy Sao?

Chương 122: Mong Nàng Ít Bị Thương Tổn

Chương 123: Bầu Không Khí Áp Lực Mà Quỷ Dị

Chương 124: Bất Quá Hắn Chỉ Đùa Giỡ Nàng Mà Thôi

Chương 125: Em Đang Lo Lắng Gì Thế?

https://thuviensach.vn

Chương 126: Có Anh Ở Đây, Không Phải Sợ

Chương 127: Lần Sau Sẽ Khóc Trong Lòng Ai?

Chương 128: Đơn Thuần Một Chút Không Được Sao?

Chương 129: Làm Sao Để Trói Buộc Nàng Cả Đời?

Chương 130: Bắt Đầu Có Chút Sợ Hãi

Chương 131: Bất Ngờ Yêu Thương

Chương 132: Kế Hoạch Của Hắn Là Gì?

Chương 133: Đối Với Chuyện Này Hắn Hoàn Toàn Không Biết Gì Cả

Chương 134: Đến Xem Thành Quả Của Nàng

Chương 135: Xóa Sạch Ký Ức Trong Khách Sạn

Chương 136: Sau Một Đêm Quên Đi Tất Cả

Chương 137: Làm Sao Để Trái Tim Ngăn Được Cơ Thể Này?

Chương 138: Văn Bản Đang Điều Chỉnh Rất Tốt

Chương 139: Vĩnh Viễn Không Được Để Nàng Biết

Chương 140: Dựa Vào Đâu Mà Dám Vênh Mặt Hất Hàm Sai Khiến

Chương 141: Không Thích Tranh Giành Tình Yêu

Chương 142: Ngoại Lệ Động Thủ Với Đàn Bà

Chương 143: Điểm Mấu Chốt Của Anh Là Gì?

Chương 144: Tần Dịch Dương, Anh Có Yêu Em Không?

Chương 145: Lâm Hi Hi, Không Phải Sợ

Chương 146: Tôi Không Yếu Đuối Như Vậy

Chương 147: Sợ Tôi Chạm Vào Em Sao?

Chương 148: Số Điện Thoại Ngoài Vùng Phủ Sóng

Chương 149: Trời Sinh Anh Vốn Đã Đấu Không Lại Anh Ấy

Chương 150: Tần Dịch Dương, Đừng Làm Em Sợ

Chương 151: Cứ Như Vậy Mà Đã Xong Sao?

Chương 152: Không Nên Chủ Động Nói Về Hiệp Nghị Với Hắn

Chương 153: Bởi Vì Anh Là Chồng Của Em

Chương 154: Không Dùng Biện Pháp Phòng Hộ Gì

Chương 155: Không Thể Thoát Khỏi Tầm Tay Của Hắn

Chương 156: Đối Với Đứa Bé Là Vô Trách Nhiệm

Chương 157: Cảm Giác Nối Giáo Cho Giặc

https://thuviensach.vn

Chương 158: Nhìn Xem Nàng Có Bao Nhiêu Trấn Định!

Chương 159: Hết Thảy Đều Là Kẻ Lừa Đảo

Chương 160: Tần Dịch Dương Anh Dựa Vào Cái Gì . . . ?

Chương 161: Cuối Cùng Những Gì Mới Là Sự Thật?

Chương 162: Tại Thời Điểm Này, Hiệp Nghị Kết Thúc

Chương 163: Có Phải Không Có Nàng Là Không Được Không

Chương 164: Hoài Niệm Hương Vị Của Nàng

Chương 165: Kẻ Ngu Ngốc Mới Bị Lừa Gạt

Chương 166: Nàng Đang Toan Tính Điều Gì?

Chương 167: Ngụy Trang An Toàn Trước Mặt Hắn

Chương 168: Theo Bản Năng Bảo Vệ Nơi Cần Che Chở

Chương 169: Em Trai Cùng Cha Khác Mẹ

Chương 170: Đừng Sợ Anh Lập Tức Trở Về

Chương 171: Nhớ Rõ Không Được Quấy Rầy Nàng

Chương 172: Anh Không Thể Cho Em Đáp Án

Chương 173: Đi Rồi Sẽ Không Trở Lại Nữa

Chương 174: Chính Nàng Sẽ Tự Trốn Đi

Chương 175: Người Phụ Nữ Này Muốn Làm Gì?

Chương 176: Cậu Sẽ Không Theo Đuổi Cô Ta Sao?

Chương 177: Rốt Cuộc Em Có Bao Nhiêu Hận Anh?

Chương 178: Sự Cảnh Giác Thầm Lặng Của Nàng Lại Mạnh Mẽ Trỗi Dậy

Chương 179: Có Khuyên Như Thế Nào Thì Cũng Vô Ích

Chương 180: Hắn Từng Xuất Hiện Trong Mộng

Chương 181: Bộ Dáng Một Cô Gái Hồi Xuân

Chương 182: Cuộc Sống Bình Thường Của Gia Đình Nhỏ

Chương 183: Cứ Như Vậy Thừa Nhận Yêu Đi

Chương 184: Có Lẽ, Chỉ Còn Kém Một Chút

Chương 185: Cô Ấy Sẽ Lại Hận Tôi Một Lần Nữa

Chương 186: Vì Thế, Thật Có Lỗi Hi Hi

Chương 187: Để Lại Nàng Một Mình Ở Lại

Chương 188: Tất Cả Các Anh Đi Chết Đi

Chương 189: Cô Có Thể Rời Xa Hắn Rồi

https://thuviensach.vn

Chương 190: Tự Tay Bóp Chết Tình Yêu

Chương 191: Muốn Trở Lại Giải Thích Với Nàng

Chương 192: Hi Hi, Chờ Anh Trở Lại

Chương 193: Chúng Ta Không Cần Hắn

Chương 194: Nghĩ Một Mình Sống Hết Cuộc Đời

Chương 195: Về Nước, Bảo Vệ Tốt Nàng

Chương 196: Đem Con Trả Lại Cho Tôi

Chương 197: Đối Với Hắn, Nàng Hận Đến Tận Xương Tủy

Chương 198: Anh Nhìn Thấy Hi Hi Không?

Chương 199: Rốt Cục Cũng Quay Về Trung Quốc Tìm Nàng

Chương 200: Đứa Nhỏ, Nàng Có Thể Muốn

Chương 201: Không Có Khả Năng Là Hắn Nhận Lầm

Chương 202: Hắn Đã Sớm Cùng Đường Mạt Lộ

Chương 203: Cái Gì Đều Có Thể Mang Đến Đối

Chương 204: Cậu Một Mình Cẩn Thận

Chương 205: Trời Biết Hắn Có Bao Nhiêu Cảm Kích

Chương 206: Hung Hăng Tát Một Bạt Tai

Chương 207: Theo Anh Về Anh Được Không?

Chương 208: Xin Anh Không Cần Lại Xuất Hiện

Chương 209: Tốt Nhất Bà Ấy Đừng Có Nhiều Chuyện

Chương 210: Nàng Không Có Đơn Giản Như Vậy

Chương 211: Tất Cả Đều Là Vì Cô Ta

Chương 212: Lừa Gạt Anh Cũng Không Muốn Sao?

Chương 213: Xin Đừng Rời Khỏi Lâu Đài

Chương 214: Nếu Tôi Đẩy Cô Xuống Dưới…?

Chương 215: Em Làm Anh Lo Lắng

Chương 216: Trong Lòng Chỉ Còn Lại Có Oán Hận

Chương 217: Mưa Lớn Cọ Rửa Tòa Thành

Chương 218: Nàng Đột Nhiên Nhớ Tới Cục Cưng

Chương 219: Xin Đừng Thương Tổn Đứa Bé

Chương 220: Chính Là Cô Ta Tự Mình Mất Tích

Chương 221: Kết Thúc – 1

https://thuviensach.vn

Chương 222: Kết Thúc – 2

Chương 223: Cho Cô Một Cơ Hội Cuối Cùng

Chương 224: Kết Thúc -3

Chương 225: Kết Thúc -4

Chương 226: Kết Thúc - 5

Chương 227: Kết Thúc - 6

Chương 228: Anh Yêu Em

Chương 229: Yêu Thật Đáng Sợ

Chương 230: Yêu Thật Đáng Sợ 2

Chương 231: Ngoại Truyện 3

Chương 232: Ngoại Truyện 4

Chương 233: Yêu Thật Đáng Sợ 5

Chương 234: Yêu Thật Đáng Sợ 6

Chương 235: Yêu Thật Đáng Sợ 7

Chương 236: Chi Mê Tình Đóa Thành

Chương 237: Chi Mê Tình Đóa Thành 2

Chương 238: Chi Mê Tình Đóa Thành 3

Chương 239: Chi Mê Tình Đóa Thành 4

Chương 240: Chi Mê Tình Đóa Thành 5

Chương 241: Chi Mê Tình Đóa Thành 6

Chương 242: Chi Mê Tình Đóa Thành 7

Chương 243: Tiểu Vương Tử – Kết Thúc Mở

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 1: Đêm Cướp Đoạt

Khi màn đêm lặng im buông xuống, những cơn gió mùa hè mang theo chút mát mẻ, nhè nhẹ thổi qua.

Cánh cửa kính tinh xảo, nắm đấm cửa màu vàng kim.

Lâm Hi Hi hoàn thành buổi phỏng vấn đi ra, bàn tay mềm mại khoát lên trên cửa, thở nhẹ một hơi, ôm trong lòng bản sơ yếu lý lịch đi ra cửa. Chỉ một đoạn đường ngắn, nàng đi có chút nhẹ nhàng, đôi mắt mở to sáng rõ giống như hồ nước đảo một vòng quanh đại sảnh, thật là một nơi đẹp đẽ, liếc mắt một cái cũng không xem hết được, nàng đơn thuần cúi thấp đầu, khiến làn tóc mềm che khuất một chút nét cười nơi khóe miệng.

Cách đó không xa là khách sạn mà nàng muốn đến. Dưới màn đêm đen, thật hùng vĩ xa hoa.

Nàng nhìn một chút rồi lấy điện thoại từ túi xách ra.

“Hi Hi…” Từ điện thoại truyền ra giọng nói rất vui sướng, chiều chuộng.

“Nhạc Phong, em phỏng vấn xong rồi.” Lâm Hi Hi vừa đi vừa nói, mái tóc dài mềm mượt bay bay trong gió.

“Ha ha, vậy sao? Kết quả thế nào?”

“Họ quyết định nhận em! Đãi ngộ rất tốt, em rất vừa ý, hơn nữa điều kiện làm việc em cũng thích…” Làn áo bị gió thổi qua, mềm nhẹ ôm lấy thân thể xinh xắn của nàng, tay áo ren vờn quanh cổ tay tuyết trắng, thân

https://thuviensach.vn

dưới là chiếc váy ngắn tinh xảo, hai chân thon dài khép lại, lộ ra vẻ mê người bóng bẩy, Lâm Hi Hi ngẩng đầu nhìn thoáng qua tên khách sạn, "Khách sạnVienna, bên cạnh tòa nhà thương mại, đúng không?"

"Đúng rồi, đêm nay ba mẹ anh ở đó, em giúp anh đến tiếp hai người — yên tâm, họ sẽ thích em mà. Hi Hi, trước giờ ba mẹ đối với người anh yêu rất khoan dung, đừng lo lắng…"

"Em không lo lắng!" Lâm Hi Hi đỏ mặt ngắt lời, đi vào khách sạn qua chiếc cửa xoay.

"Ha ha… vậy là tốt rồi, chúc mừng công chúa nhỏ của anh tìm được công việc yêu thích!" Nhạc Phong cười sang sảng, cầm điện thoại di động cúi đầu nói, "Đêm nay em đến trước, ngày mai anh mới đến được… ngoan, anh yêu em."

Trong khách sạn thoang thoảng khí lạnh, nhưng Lâm Hi Hi lại thấy trong lòng dâng lên một chút khô nóng.

"Em cũng yêu anh." Nàng nhẹ nhàng nói một câu, liền ngắt điện thoại.

Mặt hơi ửng hồng, dưới ánh đèn sáng rõ có vẻ mê người không gì sánh được.

Đến quầy tiếp tân hỏi rõ, Lâm Hi Hi nhẹ giọng cảm ơn, có phần hơi lo lắng đi vào thang máy.

Đúng vậy, cùng Nhạc Phong yêu nhau lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Lâm Hi Hi thực sự nhìn thấy ba mẹ hắn, trước đây không phải chưa từng gặp qua, nhưng chỉ gặp qua điện thoại. Lúc đó nàng còn chưa tốt nghiệp, thỉnh thoảng đến công ty của Nhạc Phong, hắn như thể hiến vật quý, ôm nàng gọi điện thoại quốc tế cho ba mẹ, Lâm Hi Hi đỏ mặt dựa vào lòng hắn chào hỏi với ông bà Nhạc.

https://thuviensach.vn

Nàng cảm thấy ông bà Nhạc cũng không phải là người lãnh đạm, ít nhất qua màn hình điện thoại thấy họ tươi cười, rất hài lòng, mặc dù chỉ dành cho con trai, chứ không liên quan gì đến nàng.

Nụ cười của họ cũng không dành cho cô gái xinh đẹp động lòng người trong lòng con trai họ.

Nghĩ đến đây Lâm Hi Hi liền cảm thấy căng thẳng.

Hiện giờ Nhạc Phong đang đi công tác, không kịp trở về mà ông bà Nhạc lại cố ý đến lúc này, không có báo trước, vì vậy nàng phải đến trước tiếp đón.

Bàn tay nhỏ nắm chặt túi xách, Lâm Hi Hi cố gắng thả lỏng chính mình.

'Không phải sợ…không phải sợ, không phải sợ. Hi Hi cố gắng lên, dù sao cũng là ba mẹ người yêu mình, không nên sợ hãi như thế.'

Nàng lẩm nhẩm tự nhủ, hoàn toàn không chú ý đến tầng mà mình muốn đi tới.

"Đinh" một tiếng chuông vang, cửa thang máy mở ra.

Lâm Hi Hi đi ra ngoài, bước vào một vùng sáng êm dịu, trên mặt đất là thảm lông dê màu trắng cách âm rất tốt, trên đỉnh đầu là một hàng những cây đèn màu hồng nhạt khiến bầu không khí tràn ngập sự an tĩnh mà thần bí.

Nàng theo số phòng, đi đến phía trước tìm.

K1107, K1108, K1109…

Nàng nhớ lại số phòng, thân thể mảnh khảnh dừng lại vài giây, ngón tay non mềm sắp chạm vào cửa lại vì do dự mà chợt dừng lại. Nhưng mà không thể lùi bước.

https://thuviensach.vn

Hi Hi, không thể lùi bước.

Khẽ cắn môi, nàng nâng tầm mắt, lấy dũng khí gõ cửa.

Cửa mở, tầm mắt của Lâm Hi Hi bỗng nhiên bị một khoảng tối đen bao trùm ——

Nàng dừng một giây mới nhận ra trong phòng tối om, hoàn toàn không nhìn thấy rõ người mở cửa, nàng nghẹn một hơi trong cổ họng, vừa định lùi lại thì trong phòng đột nhiên có một cánh tay vươn ra kéo nàng vào!

Tiếp đó, cả người Lâm Hi Hi đụng vào một vòng ôm thật lớn, lực đạo trên lưng giữ chặt lấy người nàng, nàng há mồm muốn hét nhưng lại bị bịt miệng, ngay sau đó cửa bị đóng lại, phát ra một tiếng "Cạch!"

"Ô…" một nỗi sợ hãi mãnh liệt trào dâng, bàn tay nhỏ bé của Lâm Hi Hi phủ lên bàn tay lớn đang bịt miệng mình.

Bàn tay kia thật nóng, cứng rắn, thậm chí không để nàng hít thở một chút nào.

Cứu mạng… Nàng liều mạng giãy dụa, nước mắt cũng bị kích thích tuôn trào… Cứu mạng a…!

Trong phòng tối đen không có một chút ánh sáng, cảm nhận duy nhất của Lâm Hi Hi chính là một sức mạnh to lớn ôm chặt cả người nàng, mạnh mẽ không thể kháng cự, mang theo một chút ẩm ướt cùng nóng bỏng và phảng phất hương bạc hà sau khi tắm, hương vị dần trở nên rõ ràng mang theo sự áp bách xâm lược mạnh mẽ.

Lâm Hi Hi không thể động đậy, chỉ cảm thấy hắn gắt gao giữ lấy thân thể mềm nhũn của nàng, chậm rãi dựa lên tường.

Một trận hơi thở nóng ẩm từ bốn phương tám hướng ùn ùn kéo đến…

https://thuviensach.vn

Hắn đè lên nàng, không muốn làm cho nàng phát ra tiếng, mặc kệ tay nàng yếu đuối giãy dụa, nhìn nàng run run hắn chầm chậm cúi đầu, cảm nhận được đường cong lả lướt của người trong lòng, hôn nhẹ lên vầng trán toát mồ hôi lạnh vì run của nàng, thở dài nói, “Nhỏ vậy…”

Giọng nói kia, mát lạnh lại lộ ra một tia trầm thấp, nhàn nhạt từ tính khiến người khác mê muội.

Lâm Hi Hi hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, nàng làm sao lại đi đến đây, người đàn ông có giọng nói trầm thấp này là ai, nàng hoàn toàn không biết. Bàn tay hắn nắm thật chặt, nàng không thở được, thần kinh căng như muốn đứt ra!

Trong bóng tối, nàng nhìn không rõ, khóe miệng hắn mang một tia cười nhàn nhạt.

Bàn tay to lớn cuối cùng cũng buông ra, Lâm Hi Hi còn không kịp há mồm để thở, cánh môi đã bị bịt lại, gáy cũng bị một bàn tay giữ chặt, một mùi vị nam tính rõ ràng tràn ngập trong khoang miệng nàng.

Thật chặt khít, một khe hở cũng không có.

“Ưm…” Lâm Hi Hi bị buộc ngửa đầu tiếp nhận một nụ hôn sâu tràn ngập cướp đoạt, cánh tay trên lưng nâng cả người nàng lên, giữ chặt lấy như muốn bóp nát cơ thể nàng.

Thật ngọt. Mùi vị của nàng, thơm mềm ngọt ngào.

“Đừng… không…được…ô ô!” Chưa bao giờ bị hôn điên cuồng như vậy, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy đầu lưỡi tê dại đau nhức, đại não ong ong, quá sợ hãi khiến nàng khóc nấc thành tiếng, nhưng ngay cả tiếng khóc cũng bị hắn chiếm lấy, nuốt vào trong bụng.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được nàng vẫn còn sức lực để nói, hắn có phần không vui, ngậm lấy cái lưỡi thơm mềm của nàng, không để âm thanh mê người này phát ra. Âm thanh kia rất êm tai, nhưng hắn thích nàng chú ý đến việc khác hơn mà không phải là cự tuyệt.

Một hồi trời đất xoay chuyển bay lên không, Lâm Hi Hi chỉ thấy đau thắt lưng, đầu ngón chân không chạm đất, chỉ có thể nắm lấy người đàn ông trước mắt, thế nhưng nàng cũng không nắm được cái gì!

Ngón tay thon dài yếu ớt đụng đến đều là từng mảng từng mảng da thịt đàn ông nóng bỏng, săn chắc, cứng cáp. Nàng không có lựa chọn, chỉ có thể cắm đầu ngón tay thật sâu vào cơ bắp cứng rắn kia..

“Xin anh, …đừng….a…” Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy áo sơmi bị xé rách, trên lưng một vùng lạnh lẽo, một bàn tay đặt lên da thịt mềm mại của nàng, mang đến một đợt tê dại.

Nàng rất nhỏ bé, nhỏ đến nỗi một bàn tay của hắn cũng có thể nắm gọn thân thể nàng!

Lâm Hi Hi liều mạng kêu khóc trong lòng, muốn kêu hắn dừng lại, muốn nói với hắn không được!

Thế nhưng vô ích, ngón tay thon dài mà nóng rực đã bắt đầu di chuyển toàn thân nàng, nàng nhịn không được run rẩy, nhất là khi ngón tay dò xét vào trong váy, nháy mắt đâm vào thân thể, nàng thật run sợ quá đỗi!

Cảm nhận xa lạ khiến nàng thấy vô cùng hoảng sợ, khoái cảm cùng đau đớn đồng thời cuồn cuộn nổi lên trong cơ thể.

Ai nói cho nàng biết đây là chuyện gì? Ai nói cho nàng biết nàng nên làm cái gì bây giờ!

https://thuviensach.vn

Người đàn ông trước mắt nhẹ giọng thở hổn hển, ôm lấy nàng càng chặt hơn, cảm giác chật chội như xử nữ làm hắn mê muội, ngón tay di động khó khăn nhưng hắn không có nhiều kiên nhẫn để cho cô gái trong lòng thích ứng.

Môi bị bịt không thể phát ra tiếng, Lâm Hi Hi hoảng sợ kinh khủng, điên cuồng giãy dụa, nước mắt tuôn rơi.

Những tiếng "ô ô" nho nhỏ phát ra, thân thể mảnh khảnh yếu ớt của nàng cứng ngắc, rốt cục khi hắn không hề thương tiếc tiến thẳng vào thân thể nàng, một tiếng kêu thê thảm đau đớn của Lâm Hi Hi lập tức đã bị nuốt vào, ngón tay trắng xanh cắm thật sâu vào cánh tay hắn, hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

*****

Sáng sớm ngày hôm sau, trên một máy bay tư nhân.

Trong cabin xa hoa, một người đàn ông cao lớn đang chăm chú đọc tờ nhật báo New York, ngón trỏ nhè nhẹ gõ lên thành ghế bằng da, điện thoại di động bên cạnh bắt đầu rung.

Dời mắt khỏi tờ báo, ngón tay thon dài cầm lấy điện thoại di động ấn nút nghe.

"Tần tiên sinh, xin lỗi, thực xin lỗi, tối hôm qua người muốn đưa tới cho ngài vốn đã đi rồi, nhưng nửa đường gặp sự cố, chúng tôi không phải cố ý! Chúng tôi cũng là sáng nay mới được biết! Tần tiên sinh ngài đừng nóng giận, bây giờ ngài ở đâu vậy, tôi lập tức đi đến, lập tức đi đến…" Trong điện thoại, giọng nói khẽ run, lo lắng mà áy náy.

Một tia nắng sớm xuyên qua cửa sổ cabin chiếu lên chiếc cúc bạc trên cổ tay áo người đàn ông.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, dưới tia nắng ban mai càng lộ ra vẻ thâm sâu mê người.

“Ngày hôm qua cậu đưa người nào đến?” Hắn bưng ly cafe bên cạnh lên, uống một ngụm, thản nhiên hỏi.

“Là Nghiêm thị thiên kim, tôi nói với cô ấy hôm qua ngài ở lại thành phố C một ngày, bảo cô ta tự mình đi đến, nhưng buổi sáng hôm nay cô ta mới nói với tôi là có sự cố ngoài ý muốn cho nên không đi thánh phố C được, Tần tiên sinh thật xin lỗi ngài……” Đối phương rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là không dám thả lỏng, thực khẩn trương lặp lại lời giải thích đã nói.

Trong cabin, một người đẩy cửa đi vào, đến bên người hắn cúi đầu nói: “Tần tiên sinh đã chuẩn bị tốt, bất cứ lúc nào cũng có thể cất cánh.”

Hắn ngồi trên ghế da, đôi mắt xa xăm liếc nhìn ra ngoài cửa sổ, cúp điện thoại di động, giọng nói đang lải nhải giải thích liền ngưng hắn.

“Bây giờ đi.” Ngón tay thon dài vuốt ve khóe miệng thản nhiên nói “Đi tra giúp tôi một việc — tối hôm qua ở khách sạnVienna, người phụ nữ trên giường của tôi là ai. Tìm được cho tôi đáp án.”

Hiện tại, hắn không có thời gian tự mình xử lý việc này.

Người bên cạnh cúi người đáp: “Vâng, Tần tiên sinh.”

Máy bay chậm rãi cất cánh. Trong tiếng ồn của động cơ, ngoài cửa sổ, tia nắng ban mai càng ngày càng ấm. Hàng mi dày đậm buông xuống, nghĩ lại một ít chi tiết ngày hôm qua, cũng không hiểu được.

Ở trên giường, hắn vĩnh viễn đều chỉ hứng thú tới người dưới thân hương vị như thế nào.

https://thuviensach.vn

Mà ngày hôm qua việc đó, chỉ có thể nói…… thực cực hạn.

Xem nàng ở lần đầu tiên chìm trong hoan ái đau đến hôn mê, mồ hôi đầm đìa cắn môi ưm thành tiếng, lại trốn không thoát, chỉ có thể ngửa đầu chấp nhận dục cảm hắn mang đến, là đàn ông ai cũng đều cảm thấy thực cực hạn.

Hắn nhắm mắt, không muốn nghĩ nữa, trong đầu chỉ còn việc sau khi đến Los Angeles sắp phải xử lý một loạt các vấn đề phức tạp kia.

***

Hai năm sau.

Khu phỏng vấn của công ty Khải Vinh rất im lặng, ngoài tiếng nói của giám khảo, đều không có gì hết.

Trên chiếc ghế mềm, Lâm Hi Hi vẫn lẳng lặng ngồi, đôi mắt đẹp hơi nhắm lại, cả người cuộn mình ở bên trong, giống như một pho tượng xinh đẹp. Cô gái cạnh nàng thực căng thẳng nắm trong tay bản sơ yếu lý lịch, ánh mắt mở to tròn tròn, trơ mắt nhìn người phỏng vấn trước bị hạnh họe đến sượng mặt mà khóc chạy ra như thế nào.

“Thật là đáng sợ……” Tống Viện Y dựa người về phía Lâm Hi Hi,“Hi Hi, thật là đáng sợ, rất đáng sợ……”

Cô gái ngồi bên cạnh, cánh tay lạnh lẽo, Tống Viện Y chạm nhẹ vào nàng, nàng đột nhiên run lên.

Lâm Hi Hi mở mắt ra, nhìn nhìn phía trước, đã đến người phỏng vấn tiếp theo.

“Làm sao vậy?” Nàng xoay mặt qua, nhẹ nhàng hỏi người bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Tống Viện Y rất kỳ quái nhìn nàng: “Hi Hi cậu không sao chứ? Tay cậu lạnh quá.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 2: Người Đàn Ông Khó Hiểu

Lâm Hi Hi khẽ chớp chớp hàng mi, nhìn thoáng qua những ngón tay có chút tái nhợt của mình, lắc đầu dời mắt đi: “Mình không sao.”

Nhưng là, làm sao có thể không có việc gì được.

Lẳng lặng ngây người một lúc, hoặc là nói là chịu được một lúc, Lâm Hi Hi cảm thấy trên người vã ra một lớp mỏng mồ hôi lạnh, đủ để cho chính mình bắt đầu nhè nhẹ run lên, nàng không thể tiếp tục ngồi nữa, lôi kéo người bên cạnh nhẹ nhàng nói: “Viện Y…… mình muốn ra ngoài, một mình cậu từ từ chờ, được không?”

Tống Viện Y mở to hai mắt: “Hi Hi cậu không phỏng vấn à? Cậu không phải vẫn nói rất thích công ty này sao? Sắp đến lượt rồi, sao cậu lại không thử? Trước kia cậu phỏng vấn rất giỏi, hầu như chưa lần nào thất bại……”

“Viện Y……” Lâm Hi Hi hạ giọng nói, ngón tay giữ chặt lấy gấu áo, “Mình thấy thân thể không khỏe.”

“Ồ, như vậy à?” Tống Viện Y lý giải, vỗ vỗ lưng của nàng, “Vậy cậu đi ra ngoài trước đi, không thoải mái thì phải nghỉ ngơi thật tốt, gọi cho Nhạc Phong, để anh ấy chăm sóc cậu. Thực ra mình đã sớm nói rồi, cậu cần gì phải tìm việc, Nhạc Phong hoàn toàn có thể nuôi cậu, thật là, có bạn trai vừa đẹp trai lại nhiều tiền như vậy, kết hôn luôn mới là tốt nhất nha, còn muốn làm việc để làm chi……”

Lải nhải.

https://thuviensach.vn

Tống Viện Y giỏi nhất là hay lải nhải.

Mí mắt Lâm Hi Hi hơi giần giật, nhắc tới Nhạc Phong, nơi mềm yếu nhất trong lòng nàng lại bắt đầu đau đớn âm ỉ.

“Mình biết rồi, chúc cậu may mắn nha.” Nàng khẽ nở nụ cười, nhéo nhéo cằm Tống Viện Y.

“Ừ được! Hôn một cái, cậu đi về nghỉ ngơi thật tốt.”

Cầm lấy sơ yếu lý lịch trong tay, Lâm Hi Hi đi ra ngoài.

Bên ngoài ánh nắng thật ấm áp, cũng thật chói mắt, nàng ngửa đầu, nhẹ nhàng hít thở một hơi, áp chế cảm giác lạnh lẽo cùng sợ hãi.

Hai năm đã qua, đối với hoàn cảnh phỏng vấn, nàng vẫn là sợ hãi.

Lâm Hi Hi, tại sao lại như vậy?

Ngón tay mảnh khảnh của nàng gắt gao giữ chặt túi xách, ánh mặt trời chiếu lên gương mặt như hoa bách hợp chớm nở có chút tái nhợt, nàng không kìm nén được, ở trong lòng nhỏ giọng mà run rẩy hỏi chính mình, Hi Hi, làm sao vậy?

Mày không sợ phỏng vấn. Trước kia mày chưa bao giờ sợ cả.

Một màn ngắn ngủi hai năm trước hiện lên trong đầu, Lâm Hi Hi đột nhiên mở to mắt, trong cặp mắt thanh lạnh hiện lên một tia sợ hãi.

Trong lòng nổi lên cảm giác khổ sở, sợ hãi, toàn thân còn cảm thấy hơi lạnh.

Ngày đó, nàng vốn vui vẻ như vậy, tìm được công việc mà mình yêu thích, có chút bất an nhưng vẫn là rất dũng cảm đi đối mặt với cha mẹ Nhạc Phong. Nhưng là. Nhưng là…

https://thuviensach.vn

Nàng thật không ngờ lại gặp chuyện như vậy, đủ để hủy diệt tất cả, từng nơi tư mật trên thân thể nàng đều mang theo những dấu vết rõ ràng, một bí mật nhục nhã, nàng không dám nói, không dám khóc, ngay cả bước từng bước ra khỏi phòng đều khó khăn và chua xót.

Bởi vì xảy ra việc kia, công việc yêu thích của nàng cũng chỉ làm một khoảng thời gian ngắn rồi không tiếp tục nữa. Mà vì việc hôm đó không gặp được cha mẹ hắn, Nhạc Phong biết tính tình nàng nên không có truy hỏi chi tiết, nhưng là nàng rõ ràng cảm giác được Nhạc Phong không vui, hắn chưa bao giờ giận dữ với nàng, nhưng chỉ có ngày đó, hắn nói: “Hi Hi, nếu em không thích cha mẹ anh, hoặc là thật sự không muốn gặp họ, em nên nói cho anh trước, anh sẽ hiểu em, nhưng lại dùng cách này, em thật sự đã sai rồi.”

Nàng cố nén khóc, vẫn giải thích, nói, ‘Nhạc Phong thực xin lỗi, em chỉ là không dám.’

Nàng đem mọi chuyện đều đổ lên bản thân mình nhất thời khiếp nhược.

Dù sao Nhạc Phong yêu nàng, không hề ép nàng đi gặp mặt cha mẹ mình, nhưng là nhẹ giọng nói với nàng, hy vọng không có lần sau nữa.

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy, trên thế giới này không có việc gì thống khổ, tuyệt vọng hơn so với việc người yêu dùng ánh mắt thất vọng nhìn mình. Nàng cầm nước mắt đáp ứng hắn, trong lòng lại càng ngày càng sợ.

Nàng hoàn toàn không biết, chuyện này một khi bị Nhạc Phong biết được, sẽ có hậu quả như thế nào.

Gió lạnh thổi qua.

Từ tòa nhà phía sau, có người lục đục đi ra, bàn luận quá trình phỏng vấn vừa rồi, Lâm Hi Hi tỉnh táo lại khỏi hồi ức, đôi mắt trong veo long lanh, hơi

https://thuviensach.vn

ửng hồng, nàng tự giác tránh ra, biết chính mình không nên chặn ngang cánh cửa, vì thế xoay người, đi về phía bậc thang bên kia.

Không ngờ lại đột nhiên đụng vào người.

"……" Lâm Hi Hi đi hơi nhanh, đụng vào trong ngực một người, bị bật ngược trở lại, lui vài bước mới đứng vững, nhưng sơ yếu lý lịch trong tay lại tuột ra, rơi thẳng xuống đất.

"A…… Tiểu thư, cô đang vội vàng đi đầu thai sao?" Một giọng nói trêu tức vang lên.

Lâm Hi Hi nén đau, ngước mắt nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc, dừng bước —— Người đàn ông trước mắt, dáng người cao lớn, mặt mày tuấn lãng, tỏa ra một loại lạnh lẽo mà mê hoặc. Trên người hắn mặc một bộ đồ Âu phục vừa vặn, có chút vẻ thanh trong nhưng lạnh lùng xa cách. Nàng chính là vừa bị lực đạo mạnh mẽ trên người hắn đẩy văng ra.

Nhưng giọng nói không phải phát ra từ hắn, Lâm Hi Hi chớp mắt một chút, nhìn về phía người đàn ông bên cạnh hắn.

Một đôi mắt đào hoa, bên môi mang theo nụ cười nhàn nhạt thản nhiên.

Lâm Hi Hi lắc đầu, không so đo tính toán, nhẹ nhàng nói một tiếng "Thực xin lỗi.", cúi người nhặt sơ yếu lý lịch của mình.

Từng tờ từng tờ, rơi khắp mặt đất.

Người đàn ông đứng phía trước thoáng nhìn qua trang giấy dưới chân, cúi người, ngón tay thon dài cầm một tờ lên, cẩn thận xem—tờ giấy trên tay kia, chữ viết gọn gàng sạch sẽ, Lâm Hi Hi, nữ, 23 tuổi, chuyên ngành thương mại điện tử, trình độ tiếng anh CET cấp 6, giao tiếp thuần thục……

Lâm Hi Hi thấy động tác của hắn, hơi chút sửng sốt.

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh……” Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng, nhưng đối phương dường như vẫn còn đặt sự chú ý lên sơ yếu lý lịch của nàng.

Đôi mắt sáng trong, thâm sâu mà tuấn lãng, thản nhiên đảo qua một hàng chữ nàng viết, thực tự nhiên như là đọc tin tức, mà nàng cho dù không nói câu nào, lại giống như tất cả bối cảnh gia đình đều bại lộ ở trước mặt hắn vậy.

Hắn vô cùng mị hoặc, chỉ là nhìn, cũng khiến cho tim nàng đập hỗn loạn

“Tiên sinh…… xin trả lại cho tôi được không?” Lâm Hi Hi vươn tay ra, đôi mắt to trong veo lộ ra một chút khẩn trương.

“Chậc chậc…… Ảnh chụp không tồi, chụp ở đâu vậy?” Cặp mắt đào hoa ở bên cạnh nhìn nhìn vọng sang, cười nhìn về phía nàng.

Lập tức, Lâm Hi Hi có chút buồn bực.

Nàng cũng không thích loại cảm giác này, để cho người ta dò xét, để cho người ta bình luận, trêu chọc, rất hứng thú sao?

“Tiên sinh, có thể trả lại cho tôi được không?” Trực tiếp bỏ qua không để tâm đến tên mắt đào hoa bên cạnh, Lâm Hi Hi nhẹ giọng mà kiên định nói với người đàn ông trước mắt.

Tần Dịch Dương đảo qua sơ yếu lý lịch của nàng, rồi cuối cùng liếc mắt một cái, ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt nhỏ nhắn bằng bàn tay to của nàng, chỉ dừng lại một giây, liền đặt sơ yếu lý lịch vào tay nàng, đút tay trở lại vào túi quần, thản nhiên để lại một câu thoảng qua.

—“Sơ yếu lý lịch không nên viết như vậy.”

Bên tai là tiếng cười khẽ trầm trầm lại sang sảng của tên mắt đào hoa, hắn cũng nghiền ngẫm liếc nhìn nàng một cái, vượt qua đi theo.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi sửng sốt.

Nàng không biết chính mình có phải trong lòng mình còn có phần quá hiếu thắng hay không, trong câu nói kia, lộ ra từ tính trầm trầm, thực không hiểu sao lại khơi dậy hiếu thắng cùng quật cường trong nàng lòng.

Nàng nắm chặt sơ yếu lý lịch, quay người đi tới, vài bước liền đi đến trước mặt người kia.

"Tiên sinh……" Nàng gọi một tiếng, đôi mắt sáng trong veo, nhẹ nhàng kiên định, "Vì sao? Vì sao không nên viết như vậy?"

Tần Dịch Dương dừng bước.

Cô gái kia nhu nhược giống như bóp nhẹ liền tan thành nước, một thân áo sơmi trắng cùng váy dài đứng trước mặt hắn.

Đáy mắt hắn ngưng đọng, thâm sâu hấp dẫn người khác, lại lần nữa liếc mắt nhìn những ngón tay cầm giấy của nàng, nhẹ nhàng mở miệng: "Trật tự sắp xếp rất loạn, ít nhất năng lực cần cho công việc của cô, tôi không có nhìn thấy ở trong đó."

Lâm Hi Hi sửng sốt, nhìn nhìn vài tờ giấy trước ngực, tiếp tục hỏi: "Vậy tôi phải sắp xếp thế nào?"

Đôi môi mỏng sắc sảo của Tần Dịch Dương mím lại, không nói gì, chăm chú nhìn nàng, ánh mắt bình thản mà thanh lạnh: "Đây là điều trường học nên dạy cô, không hiểu, thì tự mình học."

Hắn nói xong, hơi khẽ vuốt cằm, thanh lạnh mà không mất lễ độ rời đi.

Lâm Hi Hi lập tức đỏ mặt.

Tên mắt đào hoa phía sau vẫn cười hì hì như trước, ánh mắt nhìn nàng có chút nghiền ngẫm, lại không nói gì nữa, đuổi kịp bước chân Tần Dịch

https://thuviensach.vn

Dương.

Mất mặt. Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy, thật mất mặt!

Nàng đứng ở tại chỗ, bình ổn tâm trạng mất nửa ngày, nghĩ nghĩ vẫn là gọi điện thoại cho Nhạc Phong, lấy điện thoại di động ra, rất quen thuộc ấn xuống một dãy số, tuy trong lòng nàng vẫn xoay quanh câu nói của người kia như trước. Lời nói rất khó nghe nhưng cũng thật có ích.

“Alo? Hi Hi, làm sao lại gọi đến lúc này?” đầu bên kia điện thoại, Nhạc Phong như là vừa mới vận động qua, giọng nói có chút hổn hển, lộ ra một chút khàn khàn trầm thấp.

Lâm Hi Hi lúc này mới phản ứng lại, đây là một loại hành vi bản năng, nàng không hề nghĩ ngợi liền gọi cho anh.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 3: Lần Đầu Tiên Của Cô Ấy Phải Là Của Tôi

“Em không sao…” Lâm Hi Hi có chút ảo não nói ra ba chữ này, khuôn mặt dịu đi và ửng hồng có chút xấu hổ, nhỏ giọng khẽ nói, “Chỉ là, em nhớ anh.”

Nhạc Phong ngẩn người.

Sau đó hắn cười rất thỏai mái, tuy là giọng nói vẫn có chút nghèn nghẹn, nhưng mà cũng đã bình thường trở lại.

“Chẳng phải anh đã nói hẹn gặp nhau vào buổi tối sao? Em nhớ đứng dưới nhà chờ anh, khi nào xong việc anh sẽ qua đón.” Hắn ôn nhu nói.

Lâm Hi Hi có chút hỏang hốt, giống như thể sự việc diễn ra vào hai năm trước chưa từng xảy ra, Nhạc Phong của nàng, vẫn là người yêu nàng nhất như trước, bất chấp nàng trở thành thế nào, hay cha mẹ hắn không hài lòng ra sao, hắn vẫn yêu nàng.

Lâm Hi Hi nhắm mắt lại, cả người khẽ run rẩy, chỉ mong muốn không phải là mình đang tự lừa dối mình.

“Em biết rồi, em sẽ đợi anh.” Nàng ngoan ngoãn, nhẹ nhàng trả lời hắn.

Dặn dò hàn huyên qua loa vài câu, sau đó nàng nhẹ nhàng cúp máy.

…

Trong phòng nghỉ xa hoa sáng sủa, thân hình Nhạc Phong trần trụi, nhìn điện thọai di động vài giây.

https://thuviensach.vn

Người phụ nữ nằm dưới thân hắn cả người ửng hồng, không ngừng dán lên người hắn, bộ dạng như đang bất mãn, triền miên cuốn chặt lấy hắn, ánh mắt quyến rũ ma mị: “Ha ha, Hi Hi..của anh không hỏi xem anh đang làm gì sao? Phong, sao anh không nói cho cô ta biết…”

“…” Nhạc Phong kêu lên một tiếng buồn bực, dục vọng trong mắt không ngừng bốc cháy.

Cặp đùi trơn mềm của cô ta cọ cọ vào bên hông hắn, như muốn bao vây giam hãm lấy hắn, một luồng khóai cảm mãnh liệt theo dọc sống lưng dần dần đi lên, Nhạc Phong mở mắt, màu đỏ ngầu trong mắt hắn lộ ra một tia nguy hiểm.

“Vẫn chưa đủ sao? Vẫn chưa đủ thì tiếp tục.” Hắn kéo hai tay của cô ta giữ trên đỉnh đầu, mạnh mẽ đè xuống.

“A—’’ Cô ta nhịn không được rên rỉ một tiếng, bị hắn không ngừng tiến công khiến cả người cô ta run rẩy, tòan thân không chịu được chỉ có thể liều mình chịu từng đợt từng đợt lực đạo công kích của hắn, tòan tâm tòan ý hòa mình theo hắn, nhưng dường như không đủ sức để đáp ứng. Tâm trí của cô ta càng ngày càng lọan, càng ngày càng không đủ sức để suy nghĩ gì nữa.

“Anh đối xử với bạn gái anh như thế này sao? Chẳng lẽ cô ta không cho anh đụng đến ư? Cho nên anh mới đi tìm người đàn bà khác, giống như tôi vậy sao?” Kích tình hoàn toàn qua đi, người đàn bà nằm trong lòng hắn di ngón tay vòng vòng trên ngực hắn.

Trên khuôn mặt Nhạc Phong hiện lên một tia thỏa mãn, nhưng khi nghe thấy cái tên Lâm Hi Hi thì đôi mắt trở nên thâm trầm.

“Đàn bà nói nhiều không tốt đâu.” Hắn chạm vào khuôn mặt cô ta nói.

https://thuviensach.vn

— Thư ký Kiều Nhan trời sinh có khuôn mặt giống như thiên sứ, dáng người mị hoặc như yêu tinh, thần sắc hơi có chút thay đổi.

“Nhạc tổng, không phải người đàn bà nào bên cạnh anh trước giờ đều giống nhau, lúc nào cũng ngoan ngõan nghe lời, cái gì cũng không thắc mắc, lòng dạ đơn thuần không hề nhiễm chút khói lửa bụi trần, ngay cả nhu cầu tối thiểu của đàn ông cũng không biết, kết quả thì sao? Bạn trai mình sau lưng cùng đàn bà khác làm bao nhiêu chuyện mờ ám cũng không biết, còn cam tâm tình nguyện vì hắn thủ thân như ngọc…”

“Kiều Nhan—” Nhạc Phong khẽ kêu lên một tiếng, âm thanh rất nhẹ, nhưng đủ để cho người nghe cảm thấy nguy hiểm.

Cô ta nhìn hắn, trên mặt còn phảng phất màu hồng nhạt không hiểu là do kích tình hay do cảm xúc kích động trong lòng.

“Mau cho tôi xem lịch trình công việc chiều nay, sau khi xong việc tôi muốn cùng Hi Hi đi ăn, dù vướng việc gì cũng không được để kéo dài.” Nhạc Phong đứng dậy, cầm lấy áo sơ mi sau đó mặc vào.

Kiều Nhan ngần ngừ vài giây, con mắt nhẫn nhịn hắn lên một tia màu đỏ. Hi Hi lại là Hi Hi

“Buổi chiều nay đúng là có một cuộc họp vốn là sắp xếp hẹn gặp với Chu tổng nhưng cuối cùng đối phương hủy bỏ, Chu tổng có nói, yêu cầu lần trước hợp tác không thành, hắn có nhiều lựa chọn, không nhất định phải chọn tập đòan Nhạc thị.”

Nhạc Phong cài lại khuy áo, sắc mặt có chút khó chịu đứng dậy.

Nhớ tới yêu cầu lần trước của Chu tổng, hắn lạnh lùng nở nụ cười, sau đó cầm lấy cà vạt lên thắt.

https://thuviensach.vn

Kiều Nhan xuống giường giúp hắn thắt lại cà vạt, hít sâu một hơi, nhẹ nhàng dựa sát vào hắn thản nhiên nói: “Kỳ thật thì điều kiện kia của Chu Tổng cũng không quá khó, lần đó hắn chỉ cần cùng anh và Hi Hi ăn một bữa cơm Tây ở nhà hàng, chỉ là muốn Hi Hi của anh phục vụ hắn một đêm mà thôi…Chỉ cần một đêm, nhưng Nhạc tổng lại có thể nhận được hơn một nghìn vạn—” “A!!”

Kiều Nhan đau quá kêu lên một tiếng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nhìn Lạc Phong siết chặt lấy cổ tay cô ta.

Đau…thật sự đau quá

Cả người Kiều Nhan như đông cứng lại, cô khom lưng gập người xuống, ngẩng đầu nhìn Nhạc Phong, trong mắt sắp chảy nước mắt.

Người đàn ông luôn cao ngạo kia, tính cách trước giờ lúc nào cũng ôn hòa, xử sự khéo léo, nhưng lúc này trên khuôn mặt hắn chỉ thấy toát ra một luồng sát khí nhàn nhạt, nhìn người con gái đang run rẩy ở chính trên người mình.

“Cô nói… kêu Hi Hi phải tiếp hắn một đêm?” Nhạc Phong kéo cô ta tới trước mặt hỏi.

Cổ tay Kiều Nhan bị nắm chặt tới mức tưởng chừng như sắp gãy, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt nhìn Nhạc Phong.

Đôi mắt cô ta chăm chú nhìn, cô muốn cười thật to nghĩ sẽ nói cho Nhạc Phong biết Lâm Hi Hi thực chất cũng không phải thanh thuần ngọc nữ, thiên tiên hạ phàm gì, chỉ là trong lòng Nhạc Phong đã xem cô ta như bảo bối mà thôi, chứ trong mắt người đàn ông khác chỉ đơn giản là một người đàn bà xinh đẹp khiến cho đàn ông muốn cưỡi mà thôi!.

Thế nhưng cô ta thật sự không dám nói.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông này, cô ta không dám đụng vào.

“Những gì tôi nói đều là sự thật, nếu chúng ta muốn hòan thành kế hoạch tiêu thụ sản phẩm quý này, thì nhất định phải có chuyện đó..”

Kiều Nhan thấp giọng xuống, giọng nói có chút run rẩy, mạo hiểm dùng mánh khóe khẽ khàng nói tới nguy hiểm tháng này.

Nhạc Phong nhìn cô ta một hồi sau đó buông cổ tay cô ta ra.

Thậm chí, hắn còn cười cười ôm lấy cô, sau đó bế tới giường, nhìn cô nâng cổ tay, nhẹ nhàng vuốt tóc cô.

“Muốn đàn bà để tiếp khách, thì đàn bà nào cũng được, nhưng ngọai trừ Hi Hi…” Bàn tay Nhạc Phong nhẹ nhàng xoa lên khuôn mặt cô, chậm rãi nói: “Lần đầu tiên của cô ấy, phải là là của tôi.”

‘Lần đầu tiên của tôi chẳng phải cũng là của anh sao!’ Kiều Nhan cảm giác trong lòng mình như đang chảy máu, bàn tay nhanh chóng buông xuống mặt giường.

“Làm sao mà anh biết được cô ta vẫn còn lần đầu tiên?” Không chút suy nghĩ, cô giương mắt nói.

Lời vừa nói ra mới phát hiện bản thân mình có chút quá kích động, trong mắt Nhạc Phong hiện lên một tia tàn nhẫn.

“Tôi chỉ nói là… ngộ nhỡ.” Kiều Nhan có chút khổ sở, cố gắng mềm nhẹ nhấc cánh tay ôm lấy cổ hắn, hơi thở kề sát nói: “Anh đối xử với cô ta tốt như vậy, nhưng ngộ nhỡ cô ta lại muốn phản bội anh…. vậy thì làm sao?”

Nhạc Phong lẳng lặng nhìn cô ta hai giây.

Khóe môi cong lên nở nụ cười, đầu hắn nghiêng qua một bên hôn lên người đàn bà trước mặt.

https://thuviensach.vn

Kiều Nhan đột nhiên hỏang hốt, chìm đắm trong nụ hôn của Nhạc Phong, nhưng động tác của Nhạc Phong lúc này rất hờ hững, thản nhiên, trên người hắn tản ra một loại hơi thở lạnh lẽo, hôn thật sâu lên môi cô, rồi lại đột nhiên cắn xuống, vết cắn chảy cả máu.

“Tôi đối tốt với cô ta như vậy.. cô nói xem cô ta sao có thể bỏ đi được? Hử?” Nhạc Phong nhẹ nhàng cười, đầu lưỡi liến qua giọt máu tươi kia.

Kiều Nhan nhắm mắt lại cảm giác của cô lúc này như hòa vào nụ hôn của hắn.

Đau đớn kia, giờ đây đã tạm thời quên đi.

Lâm Hi Hi, rồi sẽ có một ngày tôi sẽ trả lại tòan bộ những nỗi đau đớn này cho cô, tất cả từng cái từng cái một đều trả cho cô!

***

Tại nhà hàng Ý— trong một buổi tiệc buffet.

“Sao vậy? Trong lòng không thoải mái sao?” Trên sofa, Nhạc Phong vươn tay quàng lấy bả vai Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hỏi.

Nhà hàng lớn và đặc sắc cũng cùng lắm chỉ đến thế này mà thôi, trong khu nghỉ ngơi rộng lớn, rượu đỏ và trái cây điểm tâm, tất cả đều đầy đủ.

Ngón tay trắng xanh đang cầm chiếc ly thủy tinh, Lâm Hi Hi ngẩn người nghiêng mặt qua nhìn hắn.

Dưới những ngọn đèn, người đàn ông bên cạnh ấm áp như ngọc

Nàng lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Chỉ là thời gian này khó có thể kiếm được một công việc.”

https://thuviensach.vn

Nhạc Phong lẳng lặng ôm nàng, nghe nàng nói vậy nhưng không để trong lòng: “Hi Hi…anh đã nói rồi, thật sự em không cần phải tìm việc, nếu muốn làm việc, chỉ cần em nói với anh muốn làm gì, anh đều có thể giúp em.”

Lâm Hi Hi lắc đầu, chậm rãi ghé người vào trên bàn thủy tinh, mái tóc dài đen óng hờ hững rơi lên trên chiếc áo trắng.

“Không cần.” nàng nhẹ nhàng cắn môi nói.

Nàng vốn xuất thân từ gia đình bình thường, về sự nghiệp, nàng không có cách nào có thể giúp được Nhạc Phong, điểm này đã khiến cho cha mẹ Nhạc Phong không hài lòng, nàng sao có thể làm một người phụ nữ nhỏ bé chỉ biết dựa vào đàn ông như vậy.

Nhạc Phong không nói thêm câu nào, nhấp một ngụm rượu, nhìn điệu bộ của nàng lúc này, tư thế quả thật là mê người, đường cong hoàn mỹ lộ ra, từ chiếc cổ trắng nõn, đến cổ áo, rồi đến chiếc eo thon nhỏ….Hắn rời mắt, cố gắng đè xuống một tia dục niệm.

“Hi Hi…Có nhớ lần trước, chúng ta đi ăn cùng nhau anh có giới thiệu một người với em, đó là Chu tổng không?” Hắn nhìn mái tóc dài của nàng, nhẹ nhàng nói.

Hắn vừa hỏi xong, Lâm Hi Hi có chút ngẩn người, sửng sốt.

Nàng cắn nhẹ môi, nhớ lại. Cố gắng suy nghĩ xem, nhưng lục lại trí nhớ một hồi mà mãi vẫn không nhớ ra.

Nhẹ nhàng quay đầu lại, trong đôi mắt trong trẻo của nàng lộ ra một tia thành khẩn cùng một chút mơ hồ, không phải là nàng không để tâm mà là thật sự không nhớ ra.

https://thuviensach.vn

…..Đối với chuyện làm ăn của Nhạc Phong, nàng thật sự không để ý lắm.

Nhạc Phong nhìn nàng một chút, vuốt ve mái tóc dài, nhẹ nhàng cười: “Không nhớ cũng không sao.”

Hắn nói là không sao, vì thế trong lòng Lâm Hi Hi cũng được trấn an một chút, nghĩ rằng chuyện này thực sự cũng không có gì cả.

Nhạc Phong cầm ly rượu vang đỏ trong tay một hơi uống cạn, ánh mắt trở nên thâm trầm không nhìn thấy đáy. Hắn ngồi sát lại, cánh tay ôm ngang eo nàng, lấy thêm một ly nữa, nhỏ giọng dụ dỗ: “Hi Hi, uống cùng anh một ly đi.”

Lâm Hi Hi nhìn hắn, chỉ cười khẽ, phớt lờ: “Không nên, bình thường anh không muốn em đụng tới rượu mà, sao hôm nay sao lại muốn em uống?”

Trên môi Nhạc Phong khẽ cười một tiếng, chậm rãi ôm chặt nàng, giọng nói càng trầm hơn: “Hi Hi…uống cùng anh.”

Thấy hắn kiên trì, Lâm Hi Hi cũng không muốn nói nữa.

Nàng lưỡng lự một chút, nhận lấy ly rượu, nhìn thấy ánh mắt sáng như sao của hắn, nàng cười nhẹ, chạm ly với hắn.

Rượu đỏ rất ít khi khiến người ta say.

Nhạc Phong nhìn nàng uống xong, tiếp tục giúp nàng rót thêm rượu.

Hắn liếc nhìn chai rượu vang đỏ trên bàn, nồng độ cồn không cao, chỉ là hắn đã sớm lén bỏ thêm một vài thứ khác vào bên trong, mùi vị sẽ hơi khác một chút.

Cũng may, nàng luôn không tìm hiểu về rượu.

https://thuviensach.vn

Nhạc Phong thản nhiên cười, nhìn nàng uống hết ly rượu này đến ly rượu khác, hắn cúi xuống hôn nhẹ lên tóc nàng.

…

Trong một căn phòng xa hoa sang trọng trên tầng hai của nhà hàng.

Căn phòng này được bài trí rất đặc biệt, ngồi bên trong phòng có thể nhìn rõ từng cử chỉ hành động bên ngòai, giống như thủy tinh trong suốt. Nhưng từ bên ngòai sẽ không nhìn thấy bất kỳ điều gì đang diễn ra trong phòng dù là một tia sáng.

Lọai phòng được thiết kế bằng loại kính này, rất thỏa mãn tâm lý của tầng lớp thượng lưu.

Rất kín đáo, nhưng vẫn có thể quan sát được mọi thứ xung quanh, mà không bị ai biết được.

Tần Dịch Dương đứng trước tấm kính chăm chú quan sát phía dưới, có thể nhìn thấy được cảnh tượng đang diễn ra phía dưới.

Đó là một thiếu nữ trắng nõn mềm mại, đang ngồi trên ghế sofa màu đỏ thẫm, đang được một người đàn ông ân cần ôm lấy, ngoan ngõan uống rượu.

“Chậc chậc…Quả thật là một cô gái nhỏ hạnh phúc nha..” Một đôi mắt đào hoa nhìn theo ánh mắt hắn khẽ thở dài hai tiếng, sau đó cười lớn: “Dịch Dương, chẳng phải kia là người phụ nữ mà cậu tìm suốt hai năm sao?”

Tần Dịch Dương hờ hững nhấp một ngụm rượu, im lặng không trả lời.

“Cậu quả thật là thú ị nha, chỉ là một người phụ nữ không cẩn thận mà ngủ lầm, cũng phải tìm lâu như vậy, xem ra về phương diện này, cậu cũng

https://thuviensach.vn

coi như đủ quân tử — Vậy bây giờ tìm được rồi, cậu định làm gì?" Đôi mắt đào hoa kia cười hì hì nhìn hắn.

Mùi rượu cay nồng tràn ngập trong miệng.

"Xem ra cũng thật hạnh phúc" Tần Dịch Dương nhìn một hồi lâu sau đó thản nhiên kết luận.

"Vậy sao?" Cặp mắt hoa đào nhìn cảnh tượng phía dưới vài giây, khóe miệng khẽ nhếch lên, trưng lên dáng vẻ tươi cười đậu trên khóe miệng, "Không cần thiết… cậu biết tên đàn ông đang ngồi bên cạnh kia không? Cậu mới từ Mỹ về, có lẽ không biết, tên đó là Nhạc Phong – chủ tịch tập đòan Nhạc thị, là ngôi sao mới trong giới tài chính, xem ra rất kiên định, nhưng nói chung chuyện cũng không quay lại được. Hơn nữa, cậu không nhận ra sao?…. Cô gái kia đã định trước đêm nay sẽ bị hắn chuốc say."

Tần Dịch Dương thu hồi ánh mắt, quay trở lại: "Vậy thì điều này không phải là điều mình có thể kiểm soát được."

Cặp mắt đào hoa nhìn theo tầm mắt của Tần Dịch Dương, trong lòng không khỏi nghi ngờ thắc mắc, có điểm gì đó thật khó hiểu không giải thích được: "Vậy thì điều gì cậu mới có khả năng không chế? Cậu đã tìm được cô ta rồi thì sẽ bắt cô ta làm những gì? Muốn cô ấy phải thế nào?"

Tần Dịch Dương lắc đầu, cặp mắt tuấn tú giống như đầm lạnh, không có chút tình cảm: "Cô ta thế nào cũng không liên quan tới mình."

Cặp mắt đào hoa nhìn hắn một hồi lâu, không giấu nổi một tia kinh ngạc, rồi chậm rãi đi tới.

Hai người nâng ly rượu lên uống, cặp mắt đào hoa nhịn không được cười rộ lên: "Thật là, xem ra mình càng ngày càng không hiểu nổi cậu."

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 4: Nhạc Phong, Đừng!

Bóng đêm càng ngày càng tối.

Ở mãi nhà hàng đến tận khuya, lúc này không thể coi là một trận tẩy trần cho ngày trở về, bởi cùng hắn chỉ có trợ thủ đắc lực, cũng là bạn bè thân thiết- Nguyễn Húc. Ly rượu đỏ tỏa ra hương thơm tinh khiết, ngẫm lại, thời gian đã không còn sớm.

Từ lầu hai đi xuống, trên ghế sofa cao cấp trong khu nghỉ ngơi đã không còn bóng dáng của nàng.

Ánh mắt Tần Dịch Dương đảo qua nơi đó, thản nhiên rời đi.

“Thật là một đêm kích tình nha.” Nguyễn Húc nhìn vị trí lúc trước bọn Nhạc Phong ngồi, nhìn một chút trên bàn, nhặt hai bình rượu trống rỗng lên, ngửi mùi vị bên trong, đưa ra xa một chút, nhẹ giọng nói: “Cậu nói xem, trong lòng hắn tính gì chứ? Kê đơn đối với chính bạn gái của mình? Dùng loại thuốc rất mạnh thế này sao? Ha ha… thật đúng là khiến cho chúng ta phải nhìn chủ tịch Tập đoàn Nhạc thị với cặp mắt khác xưa…”

“Xem đủ chưa?” Tần Dịch Dương liếc qua, ánh mắt thản nhiên, nhưng không hiểu sao lại làm cho người ta cảm thấy có chút lạnh lẽo.

“Được rồi, được rồi,” Nguyễn Húc buông chén rượu, cười cười đi tới, nói thật là ánh mắt hắn rõ ràng không lãnh khốc như ánh mắt của Tần Dịch Dương, nhưng lại âm trầm, “Lập tức đi, được rồi chứ?”

Thế nhưng đi được nửa đường, Nguyễn Húc vẫn không nhịn được.

https://thuviensach.vn

Nửa khom người, Nguyễn Húc chống lên cửa sau xe, hỏi hắn: “Cậu nói xem, có lẽ cô ta cũng không muốn phát sinh quan hệ với bạn trai, mà nay chúng ta lại nhìn thấy được hành động mờ ám của bạn trai cô ấy, nhưng lại mặc kệ cô ta, khiến cô ta lại lần thứ hai thất thân mà không hiểu vì sao?

Tần Dịch Dương tựa vào ghế ngồi sau, xoa xoa ấn đường.

“Cậu chừng nào thì cảm thấy hứng thú đối với chuyện của người khác như vậy?” Đêm nay, cậu ta vẫn luôn dây dưa đến vấn đề này.

Nguyễn Húc hơi kinh ngạc, tỉ mỉ suy nghĩ một chút cũng hiểu được tại sao mình lại bất thường như vậy.

Hắn tự giễu cợt bản thân, ngẫm nghĩ, quả nhiên là mình nhiều chuyện rồi.

Theo Tần Dịch Dương ngồi vào trong xe, hắn thờ ơ thốt ra một câu: “Không có gì, chỉ là nghĩ thấy thương cảm thôi… Bị cậu nhầm lẫn mà đoạt đi đêm đầu tiên, vậy mà không đổi được của cậu nửa điểm quan tâm.”

Tần Dịch Dương biết tính khí kỳ quặc của hắn, không để ý nữa, chỉ thản nhiên bảo tài xế lái xe.

Thương cảm sao?

Hắn không hề cảm thấy thế chút nào.

Nếu như Lâm Hi Hi xảy ra chuyện gì, đó là chuyện giữa nàng và chủ tịch Nhạc thị, người ngoài không có quyền gì để mà chen vào. Còn nếu như, nàng thật sự là vì hắn nên mới không hạnh phúc, hắn mới có thể suy xét nhúng tay vào.

Nhúng tay vào cuộc sống và sinh mệnh của nàng.

…

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cảm thấy rất nóng.

Không biết có phải là do mặc quần dài hay không, mặt nàng dần chuyển hồng, cuộn mình trên sofa, tay kéo áo của chính mình.

Một luồng khí nóng phát ra từ trong thân thể.

Nhạc Phong mở cửa phòng khách sạn ra, cắm thẻ vào, một luồng ánh sáng ấp áp chiếu về phía nàng.

“Hi Hi..” Hắn cúi người, gọi nhỏ.

Lâm Hi Hi nâng mắt, trong nháy mắt bị ngọn đèn kích thích một chút, hàng mi như cánh bướm lại nhắm lại.

Nàng “ưmh” ra tiếng, không được tỉnh táo lắm, chỉ cảm thấy một thân thể quen thuộc tới gần, ôm lấy mình, cúi đầu gọi tên mình.

“Nhạc Phong…” Lâm Hi Hi tự động lại gần, nhẹ nhàng cắn môi anh đào, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng nhẫn nhịn, ôn nhu nói, “Em nóng quá, đưa em trở về đi… Viện Y ngủ rất sớm, không có thói quen để cửa cho em…”

Nhạc Phong ôm thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của nàng, kéo cánh tay nhỏ bé của nàng quàng qua cổ hắn.

“Vậy bảo cô ấy không cần để cửa… Ở cùng một chỗ với anh, em cũng sẽ không phải đi đâu cả.” Nhạc Phong cúi đầu, hôn lên môi nàng.

Trong miệng Lâm Hi Hi vẫn còn mùi rượu thơm mát, Nhạc Phong lúc đầu thì hôn nhẹ nhàng nhẹ nhàng nhưng dần dần trở nên có chút thô bạo.

Đầu lưỡi, hoàn toàn đau nhức tê dại.

Cánh tay nhỏ bé và yếu ớt của Lâm Hi Hi đặt lên ngực hắn, trong chớp mắt liền tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt mông lung của nàng lướt qua cổ hắn, có thể thấy hết cảnh vật xung quanh. Trong lòng bỗng giật mình, Lâm Hi Hi nhanh chóng đỏ mặt, trở nên có chút khẩn trương. Nàng biết, cho dù thân thể của nàng rất nóng rất mềm lả, nhưng bản thân nàng vẫn biết.

Đây là khách sạn

Nhạc Phong đưa nàng tới khách sạn.

"Ồ…" Cơ thể dần dần bị hạ thấp xuống, Lâm Hi Hi căng thẳng, cả người bị nhấc tới gần kề người hắn, môi thì bị hắn đè mạnh xuống hôn sâu, nàng thở dốc không biết phải làm sao, cũng đã biết hắn muốn làm gì.

Từ trong người hắn phát ra luồng hơi nóng suýt làm nàng bị đốt cháy.

"Nhạc Phong…" Khi hắn in lại dấu hôn nóng hổi lên cổ nàng, Lâm Hi Hi run rẩy kêu tên hắn.

Nhạc Phong ôm chặt nàng, hôn nàng như muốn nuốt nàng vậy.

Hắn mút mạnh vào chiếc cổ mẫn cảm của nàng, gây ra từng đợt khoái cảm như điện giật chạy khắp toàn thân, Lâm Hi Hi gắt gao khép chặt mắt, hệt như trở lại hai năm trước, tại gian phòng kinh khủng kia, người đàn ông đó đã xâm hại nàng.

"Đừng… Nhạc Phong, đừng!" Lâm Hi Hi đột nhiên khóc thành tiếng.

Tay nàng túm lấy áo sơ mi của hắn, thân thể kịch liệt run rẩy.

Nhạc Phong cưỡng chế dục niệm thiêu đốt trong thân thể, dừng vài giây nhìn nàng.

Hắn hạ dược không ít, không lý do gì nàng bây giờ còn tỉnh táo như thế.

https://thuviensach.vn

_____ Quả nhiên,nước mắt dính ướt trên lông mi Lâm Hi Hi, đôi mắt vẫn nhắm nghiền, trên khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt thương cảm, khuôn mặt nàng lộ chút sợ hãi khẩn trương khiến hắn động lòng, ôm chặt lấy nàng, Nhạc Phong cúi thấp đầu gọi: “Hi Hi.. Hi Hi, làm sao vậy?”

Lâm Hi Hi không nói lời nào, nàng chỉ khóc, sắc mặt càng ngày càng ửng hồng, quần dài hạ xuống, đôi chân trắng muốt mịn màng không ngừng cọ xát.

Nóng quá.

Làm sao bây giờ, nàng nóng quá….

Nhạc Phong không thể nhịn được nữa, ôm nàng đến giường, ngón tay thon dài kéo quần của nàng sang một bên, hắn nhẹ nhàng mà mạnh mẽ thăm dò, xâm phạm vào bên trong bắp đùi non mềm của nàng.

“Hi Hi… Hi Hi, đừng sợ, mở ra nào…” Hắn thấp giọng dụ hoặc.

Lâm Hi Hi không ngừng run rẩy, nửa thân trên bị đè nặng, nàng nghiêng khuôn mặt nhỏ nhắn, liều mạng khép hai chân: “Không …. Không được…”

“Hi Hi…” Nhạc Phong nhẹ nhàng nói, đôi mắt hắn lên tia đỏ, “Thông minh một chút.. Đây là chuyện sớm muộn gì cũng xảy ra, em đồng ý gả cho anh, thân thể của em là của anh, tất cả đều là của anh, không phải sao?”

Lâm Hi Hi nghe được tiếng nói của hắn, vô thức nói: “Đúng.. Nhưng! Có lỗi! Em thật có lỗi!…”

Trong đầu hiện lên hình ảnh thống khổ đến đỉnh điểm kia, Lâm Hi Hi run lên, lòng lại một lần nữa không kiềm chế được, khóc nấc lên.

Nhạc Phong bị những lời nói của nàng làm cho kích thích, hắn dừng động tác, chăm chú nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn biết, Hi Hi cho tới bây giờ chưa từng nói dối hắn, nhất là hiện tại, nàng đang say, thân thể lại bị thuốc khống chế, mà vẫn quyết liệt chống cự như vậy, nhất định là có nguyên nhân.

Hắn hiện tại tỉnh ngủ, dục vọng sôi trào trong cơ thể cũng dần dần hạ xuống.

Ôm lấy tiểu nữ nhân trong lòng, Nhạc Phong nhẹ hôn lên trán nàng, thanh âm yếu ớt lộ ra một tia lãnh đạm: “Thật sao? Ý em là… Đã có người chạm qua em sao? Hi Hi, nói cho anh biết, có phải như vậy không?”

Giá lạnh cùng lửa nóng, một lần nữa luân chuyển trong cơ thể.

Lâm Hi Hi mơ màng giãy dụa, kiên quyết ngăn không cho ác mộng lan vào trong đầu, nàng liều mạng nói với chính mình, chính là Nhạc Phong đang ôm lấy nàng, nhưng nàng vẫn cảm thấy hình như hắn ở rất xa, rất xa nàng. Nàng run rẩy nhớ lại buổi tối ấy, thân thể nàng bị đau đớn xé rách, cường bạo tàn sát bừa bãi!

Ngón tay mảnh khảnh của nàng vò tóc mình, nàng thở nhẹ nói: “… Đúng…”

Tim Nhạc Phong bỗng nhiên chấn động kịch liệt!

Đôi mắt dài hẹp đã lạnh lùng càng trở nên lạnh lùng, vòng tay ôm nàng cũng bắt đầu cứng ngắc.

Hồi lâu, khóe miệng hắn hé lộ nụ cười, Nhạc Phong đè nén áp lực cuồn cuộn trong ngực, nhẹ giọng hỏi: “Là ai?”

Lâm Hi Hi lắc đầu, lông mi ướt sũng vẫn khép chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt: “Không biết… Em không biết là ai…”

Nhạc Phong đã không còn hứng thú để hỏi lại.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt hắn vằn lên tia máu, hắn cười lạnh, tay nắm tóc nàng, thấy được nét mặt lộ vẻ đau đớn của nàng.

Một khuôn mặt thanh thuần, tinh khiết, thoạt nhìn không rành thế sự, ôn nhu dịu dàng.

Nhìn xem, đây là người mà hắn yêu thương, nhiều năm qua hắn cũng chưa chạm vào nàng, vậy mà giờ đây nàng lại nói với hắn, thân thể của nàng không còn thuần khiết nữa.

Lâm Hi Hi.. Cô biết không, giờ phút này, tôi thật sự rất muốn giết chết cô.

Trong khách sạn, ánh sáng êm dịu mà rõ ràng.

Dược tính trong thân thể Lâm Hi Hi bắt đầu phát tác, khuôn mặt tái nhợt nhỏ nhắn của nàng chợt ửng hồng.

Nhạc Phong ngồi trên sân thượng hóng gió lạnh, hắn vốn là muốn yên tĩnh để suy ngẫm vài thứ, thế nhưng khi nghĩ đến dáng điệu tươi cười của nàng liền điên cuồng lên. Hắn nốc hết ly rượu mạnh, ngón tay siết chặt ly, hướng thẳng tường mà ném mạnh vào. Chiếc ly bể nát, rượu còn lưu lại đầy tay hắn. Tay hắn bị mảnh thủy tinh cắt đứt, khuôn mặt bắt đầu trở nên dữ tợn hơn.

Nhìn thoáng qua gian phòng, trên chiếc giường lớn, tiểu mỹ nhân đang bị dược tính dằn vặt trằn trọc không yên. Thấy thế hắn lạnh lùng bước vào phòng.

“Hi Hi… cô bắt đầu gạt tôi từ khi nào? Hả?” Bàn tay vẫn còn vương mảnh thủy đang rỉ máu của hắn tiến về phía cổ nàng. Nhạc Phong cúi người, vươn bàn tay đầy máu chậm rãi siết chặt cổ nàng, yếu ớt hỏi.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi bị xuân dược dằn vặt, liều mạng cắn môi, khó chịu cùng cực. Mà tay hắn từ từ siết chặt, nàng cảm thấy hô hấp bắt đầu trở nên khó khăn.

"…" Trên cổ nhỏ nhắn và yếu ớt đã dính đầy máu, nàng ngửa đầu, thống khổ rên rỉ.

Nhạc Phong không mảy may đến phản ứng của nàng, chỉ cười nhạt.

"Cảm giác lừa gạt tôi có vui thích không? Cô vì vậy mà không đi gặp cha mẹ tôi nhưng vẫn muốn cùng tôi kết hôn… Hi Hi, nói tôi biết, có đúng thế không? Cô sao lại có thể đê tiện như vậy chứ?

"…" Lâm Hi Hi cảm thấy nghẹt thở, bàn tay nhỏ bé của nàng run rẩy vỗ lên bàn tay to lớn đang bóp chặt cổ mình kia.

Khó chịu… thật là khó chịu!!

Mắt Nhạc Phong vằn lên tia máu, bàn tay liều lĩnh ma sát thân thể nàng, dọc theo chân nàng, hướng đến những đường cong mỹ lệ, hắn dùng ngón tay thon dài xâm nhập vào cửa động chật hẹp của nàng.

"A—-!!" đau đớn dữ dội bỗng nhiên xuyên qua thân thể nàng.

Lâm Hi Hi đau đến kêu thành tiếng, khóc nức nở, thân thể cựa quậy bắt đầu kịch liệt run rẩy.

Nhạc Phong hạ thấp người, cảm giác được nàng quá chặt chẽ, bèn chế nhạo: "Quả nhiên rất tuyệt…" Hắn chậm rãi dùng sức bóp cổ nàng, cố ý muốn cho nàng không thở được.

"Cô làm sao lấy lòng được người đàn ông đó? Hi Hi của tôi là như thế này sao? Là tôi không biết, cô trời sinh đúng là một mỹ vật phải không?!!" Bàn tay Nhạc Phong siết chặt, suýt nữa bóp chết nàng trên giường.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi trắng bệch, đôi môi anh đào khẽ nhếch lên, nhưng lại nói không nên lời, chỉ có thể mơ màng hô hấp khó khăn, sợ hãi giãy dụa!

Mảnh thủy tinh tản mát tại cần cổ, thật sâu đâm phá vào da thịt nàng, vài giọt máu chậm rãi chảy ra, nhuốm hồng ra trải giường.

Nhìn thấy khóe mắt nàng chảy lệ súyt ngất xỉu, Nhạc Phong mới chậm rãi ngừng tay.

Lúc hắn buông tay, Lâm Hi Hi ngửa đầu, hít thở, thân thể run rẩy thả lỏng, tiếp theo, nàng bắt đầu kịch liệt ho khan, ôm ngực mãnh liệt ho khan dữ dội, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

“Nhạc Phong… Nhạc Phong” Nàng vẫn còn chưa tỉnh, thân mình run rẩy cuộn cong người, khóc đến chật vật.

Nhạc Phong ra sức đè chặt hai bên sườn nàng, đem toàn bộ thân thể đang bùng cháy của hắn cáu tiết đè mạnh xuống.

“A…” Hắn cúi người, ngón tay chạm đến vết thương trên cần cổ nàng, chà sát, làm cho vết thương kia vỡ ra chảy máu, “Hi Hi, bảo bối, anh ở đây… anh sẽ không rời bỏ em đâu, tôi sẽ nghiêm khắc trừng phạt cô, cho cô nếm đủ hậu quả của việc phản bội tôi, tôi tuyệt đối sẽ không tha cho cô..”

Hắn đè mạnh xuống thân thể nàng, hôn lên đôi môi đang run rẩy vì đau của nàng: “Hoan nghênh cô đến địa ngục của tôi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 5: Khó Có Thể Chịu Được Kích Thích

Tia nắng ban mai chiếu rọi đến mí mắt mỏng manh của nàng.

Lâm Hi Hi mơ màng thức dậy trong hoảng sợ cùng đau đớn, toàn thân nàng mệt mỏi rã rời.

Trong đầu vẫn còn hiện lên hình ảnh kinh hãi tối qua cùng cơn đau lan khắp cơ thể.

Nàng vẫn tưởng đây chỉ là một giấc mộng.

Khi nhìn đến vết máu trên áo sơ mi của mình, cảm giác nửa thân dưới và cần cổ đau nhức, nàng thực sự còn tưởng mình đang nằm mơ.

“A….” Nàng kêu một tiếng, tay chạm đến vết thương trên cổ, không nghĩ sờ vào lại đau nhức đến thế!

“Shit_____!” Lâm Hi Hi khẽ rít lên, đau đến ứa nước mắt.

Sao vậy….Chuyện gì đã xảy ra?

Lâm Hi Hi chớp mắt vài giây, vật lộn đi xuống giường, vào phòng tắm rửa mặt.

Nhìn vào tấm gương to, sắc mặt tái nhợt, cần cổ đầy vết máu đỏ tươi, còn có vết sẹo ghê rợn,_____ Trời ạ! Lâm Hi Hi thiếu chút nữa đứng không vững, cánh tay vươn lên dựa vào vách tường men sứ, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng càng thêm tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Sao thế này? Hi Hi không ngừng suy nghĩ, thật sự là đã xảy ra chuyện gì?

Lâm Hi Hi cắn môi, chịu đựng cơn đau đầu kịch liệt, mở van nước, vốc một ít nước lạnh, phả lên mặt cho tỉnh táo, thế nhưng khi giọt nước chạm tới vết thương do mảnh thủy tinh cắt, nàng liền cảm nhận được một cơn đau nhức tê tái.

Nàng nhớ lại, tối hôm qua rõ ràng cùng Nhạc Phong ăn cơm tại Nhà hàng Ý, hắn bảo nàng cùng uống rượu với hắn, nàng không uống được rượu nên say khướt, sau đó… sau đó nàng nhớ là đi tới một khách sạn. Nghĩ tới đây, Lâm Hi Hi bỗng chốc run rẩy, đôi mắt trong veo đảo qua bốn phía, xác định nơi đây chính là khách sạn bốn sao.

Đau quá.. Đầu vẫn còn đau quá.

Thật sự không biết đã xảy ra chuyện gì. Lòng Lâm Hi Hi hơi sợ, sốt ruột, dùng khăn lau khô nước, đi vào phòng khách bên trong, tìm một ít thuốc đau đầu, rốt cuộc ở trên mặt tủ tìm được một ít bông băng cứu thương cùng với băng cá nhân, nàng sửa soạn qua vết thương, quyết định đi tìm Nhạc Phong.

Mặc dù biết rõ sáng sớm không phải là thời điểm thích hợp, nhưng bây giờ, thực sự rất muốn trông thấy hắn.

Tống Viện Y đã gọi cho nàng không biết bao nhiêu cuộc điện thoại.

“Hi Hi! Cậu tối hôm qua lại dám không về nhà!!” Tống Viện Y lớn tiếng rống, “Mình gọi điện thoại cho cậu nhưng chờ mãi vẫn không có người bắt máy, sau đó lại là Nhạc Phong nghe máy, nói với mình là cậu sẽ không về… Hi Hi, các cậu, các cậu…” Có đúng đã tu thành chánh quả rồi hay không?

https://thuviensach.vn

Tia nắng ban mai chiếu xuống cổ tay nhỏ bé và yếu ớt của Lâm Hi Hi, nàng chống một bên tay lên cửa sổ đứng một hồi, lắc đầu.

“Không có, Viện Y, tối mình về giải thích cho cậu rõ được không? Thật có lỗi, tối qua để cậu phải lo lắng rồi”.

“Ha ha, không cần giải thích, cậu về kể tỉ mỉ cho mình một chút là được, Nhạc Phong nhà cậu sao lại để cho cậu thủ thân như ngọc được chứ? À? Rốt cục cậu cũng bỏ rơi người bạn chí cốt của cậu rồi…”

Tống Viện Y lại bắt đầu nói nhảm.

Ngón tay Lâm Hi Hi nhè nhẹ run.

Gì mà “thủ thân như ngọc”, nàng nghe không được, chợt nhớ lại khi nàng cùng Nhạc Phong ở chung một chỗ, nàng đột nhiên phát hoảng, tối hôm qua cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.

“Không nói, mình còn có việc.” Lâm Hi Hi hơi xấu hổ, cũng có chút thấp thỏm không yên.

“À, được!” Tống Viện Y rất sảng khoái, “Buổi chiều có buổi phỏng vấn ở “Bác Viễn Thế Kỷ, cậu không được quên đấy, công ty này rất nổi tiếng, cậu nhất định phải đi…”

Lâm Hi Hi lắng lặng nghe, cố sức giữ cho bản thân bình tĩnh lại.

“Ừ!” nàng nhẹ nhàng nói, khóe môi cũng hé nở một nụ cười.

….

Từ lúc bắt đầu vào cao ốc Nhạc thị, Lâm Hi Hi rõ ràng nhận ra những ánh mắt kì lạ xung quanh mình.

https://thuviensach.vn

Nàng không rõ lắm đó là chuyện gì, nhưng viên trợ lí dẫn đường phía trước quay đầu lại nhìn nàng một cái, nhẹ giọng nói: “Lâm tiểu thư, cô xác định, muốn vào trong sao?”

Lâm Hi Hi có chút run sợ. Ngón tay nắm chặt lại, nàng nhẹ giọng hỏi: “Xin hỏi Nhạc tổng có ở bên trong không?” Viên thư ký liếc nhìn nàng một cái, gật gật đầu: “Nhạc tổng ở phía trong.” Viên thư ký trước khi thoái lui còn nói với theo nàng: “Cửa văn phòng không khóa, cô cứ vào.”

Lâm Hi Hi thoáng có chút khẩn trương. Nàng cảm ơn viên thư ký rồi hướng về phía bên kia dợm bước. Một thiếu nữ xinh đẹp, da dẻ trắng nõn kèm theo thân hình ôn nhu bên trong chiếc váy dài duyên dáng hệt như đóa hoa bách hợp kiêu sa. Vừa nhẹ nhàng khoan thoai, lại vừa có sức mê đắm bao ánh nhìn.

Chính là ánh mắt kia, giờ đây đã bắt đầu có chút cảm thông. Lâm Hi Hi chạm tay vào cánh cửa, nhẹ nhàng “Cạch” một tiếng, cửa phòng thật sự là đang để ngỏ.

Nàng có chút do dự rụt rè bước vào phòng. Trong lòng không khỏi suy nghĩ mình thật không nên cứ tùy tiện đi vào thế nà. Đột nhiên nàng nghe thấy tiếng động kì quái phát ra bên trong phòng nghỉ. Đó là tiếng rên rỉ khe khẽ mà ngân dài của phụ nữ hòa cùng tiếng thở nặng nề của đàn ông.

Lâm Hi Hi có chút xấu hổ. Nàng vội xoay người bước ra ngoài, thầm trách cứ mình đã đến không đúng lúc. Bàn tay mềm mại của nàng vừa chạm vào cánh cửa thì đã kịp trấn tĩnh lại, nàng thoáng giật mình, toàn thân bất động.

Chẳng phải đây là phòng làm việc của Nhạc Phong sao? Nếu đúng thế thì người đang ở trong phòng nghỉ chẳng phải là Nhạc Phong sao?

Ý nghĩ đó quét qua đầu nàng làm nàng sợ hãi run lên. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng giờ đây đã tái nhợt, bước chân nặng nề dường như không

https://thuviensach.vn

nhấc lên nổi. Nàng run rẩy quay đầu, mang theo mớ cảm xúc hỗn độn bước nhanh về phía phòng nghỉ.

Nàng khẽ hé cửa phòng làm lộ ra khuôn mặt tuấn tú quen thuộc giờ đây tràn đầy hưng phấn đang đè người phụ nữ xinh đẹp lõa thể dưới thân mà đâm sâu vào.

Lâm Hi Hi vội lấy tay che miệng, đem tiếng nấc nghẹn ngào kia nén chặt trong lòng. Không thể như thế…Không thể! Tại sao lại có thể như vậy?

Chuyện này thật ra là như thế nào? Nàng còn nhớ đêm qua Nhạc Phong đã cùng nàng ân ân ái ái ở khách sạn, thế mà sáng nay nàng lại nhìn thấy hắn làm việc này trong chính văn phòng của hắn. Lâm Hi Hi cảm thấy choáng váng, nàng vội chống tay lên tường, bước lui từng bước. Sợ hãi cùng với nỗi đau tột cùng cơ hồ đã hút hết sinh lực của nàng. Đầu óc nàng trở nên mụ mị, cứ mơ hồ, mông lung, mãi vẫn không suy nghĩ được gì. Bên tai nàng vẫn văng vẳng tiếng hoan ái, càng lúc càng mãnh liệt. Nàng nén tiếng khóc, chạy vội ra ngoài.

Vẻ mặt viên thư ký bình thản nhìn nàng, không nói lời nào, cũng không ngăn cản nàng.

Lâm Hi Hi đóng chặt cửa văn phòng. Ánh mắt của mọi người dường như đều hướng về phía nàng. Nàng như có cảm giác lưng bị đè nặng, cố sức gắng gượng, nàng muốn duy trì chút tôn nghiêm, trang nhã nhưng lại hoàn toàn bất lực.

Nàng chỉ lấy tay che miệng. Trước những ánh nhìn cảm thông có mà châm chọc cũng có, nàng chật vật bước về phía thang máy.

Chiều đó, buổi phỏng vấn vẫn được tiến hành như thường lệ.

Ở trên lầu hai của Bác Viễn Thế Kỷ, một người đàn ông dáng vẻ cao lớn tráng kiện đang cầm văn kiện đi ngang qua. Hắn vội bước chậm lại, nhìn

https://thuviensach.vn

người đi cùng cằn nhằn: “Có chuyện gì? Cậu đang nhìn gì thế hả?” Nguyễn Húc nhìn theo ánh mắt hắn, “À, kia không phải là nơi công ty tổ chức thi tuyển sao? Cậu cũng không phải chưa từng thấy qua chứ?….Ai kia…chả lẽ lại là cô ấy?”

Lúc vừa nhìn thấy thân ảnh cô gái kia, Nguyễn Húc lộ chút hoảng sợ.

“Dịch Dương…cô ấy đến công ty cậu tham gia phỏng vấn sao? Tối hôm qua không phải cô ấy — Không phải đã bị cái kia sao?”

Tần Dịch Dương im lặng không nói gì, ánh mắt vẫn thản nhiên chăm chú nhìn vào dáng người ở dưới lầu. Hắn nắm chặt hai tay vào lan can, nét mặt cứ lạnh lùng thản nhiên như thế mà quan sát toàn bộ quang cảnh buổi phỏng vấn.

Tổng cộng có năm người chủ trì buổi phỏng vấn. Người ngồi chính giữa là một phụ nữ có ánh nhìn sắc sảo. “Lâm Hi Hi…” Người nữ phỏng vấn nhẹ nhàng kêu tên nàng, ánh mắt chợt rời tập tài liệu trên tay, nhìn lên nàng. Khóe miệng nở nụ cười không mấy thân thiện, “Lâm tiểu thư, xin hỏi đây là cái gì vậy?”

Trước mặt nữ phỏng vấn ánh có mắt lạnh lùng kia, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng có chút tái nhợt. Cả tay, cổ tay và vùng gáy của nàng bỗng dưng đều chuyển thành tái nhợt. Đây chính là một bệnh liên quan đến tâm lý làm cho da nàng đột nhiên chuyển màu nhưng sắc đẹp của nàng lúc này vẫn khiến kẻ khác miên man không yên.

Lâm Hi Hi ngước mắt nhìn, ngón tay chạm khẽ vào vết thương trên cổ.

“Hôm qua tôi không cẩn thận nên bị thương…Thực xin lỗi, tôi biết là thật khó coi.” Nàng nhẹ giọng nói, vẻ mặt có chút hoảng hốt.

Người nữ phỏng vấn cười nhạo một tiếng, buông rơi tập tư liệu.

https://thuviensach.vn

“Khó coi? Lâm tiểu thư, cô cho rằng Bác Viễn chúng tôi là nơi tổ chức cuộc thi sắc đẹp sao?”

Lời nói của người nữ phỏng vấn mang theo châm biếm làm Lâm Hi Hi có chút khó chịu. Nàng ngồi thẳng người, cố gom lấy dũng khí trả lời nữ phỏng vấn: “Thực xin lỗi, tôi không phải có ý đó.”

Nữ phỏng vấn liếc nàng một cái, gõ bút xuống bàn nói: “Ý của cô là cô đang đợi tôi nương tay có phải không? Tôi chỉ muốn cho cô biết, bộ dạng của cô hiện tại chẳng khác nào gái làng chơi đi đêm về cả. Trên người cô mang dấu vết gì thì chính cô phải biết rõ chứ? Đã thế lại còn đòi đi phỏng vấn, giờ cô muốn tôi nói thế nào đây nhỉ?”

Lâm Hi Hi nhịn không được, run lên.

Nàng sao lại không hiểu ý tứ trong câu nói của người nữ phỏng vấn kia chứ?

Hít sâu một hơi, Lâm Hi Hi cố gắng quên đi hình ảnh đau đớn nàng phải chứng kiến sáng nay, gắng gượng không cho nước mắt tràn ra, nhìn thẳng vào người phỏng vấn: “Khả năng làm việc của tôi cũng không tồi, chúng ta có thể thảo luận về phương diện này được không? Tôi thật sự không phải cố ý như vậy…”

Nàng không phải cố ý muốn đi tìm Nhạc Phong, cũng không phải cố ý muốn tận mắt chứng kiến cảnh tượng kia.

Chính là vì trong lòng đau đớn quá đỗi thế nên tâm trạng cũng có chút bất ổn.

Người nữ phỏng vấn không biết vì sao, lập tức nổi giận, vội ném cây bút xuống bàn. “Cô cho là tôi sẽ ấn tượng sao, tôi sẽ có hứng thú phỏng vấn cô sao? Cô nghĩ rằng cứ xinh đẹp là có thể tới đây ứng cử chức vụ ‘Trợ lý

https://thuviensach.vn

tổng giám đốc’ sao? Tôi cho cô hay, chúng tôi không cần bình hoa cảnh như cô.” Nữ phỏng vấn giận dữ hét vang cả đại sảnh.

Lâm Hi Hi bóp chặt bàn tay, nàng từ nhỏ cho tới giờ chưa từng bị nhục nhã như thế này. Không cần phải ngước mặt lên nàng cũng thừa biết ánh mắt mọi người nhìn mình lúc này mang hàm ý gì.

“Thực xin lỗi…” Lâm Hi Hi dùng tay quệt những giọt nước mắt chực chờ lăn xuống, vội đứng lên: “Tôi từ bỏ…Tôi không dự tuyển nữa…”

Nàng nghẹn ngào. Trong nàng giờ đây chỉ còn là nỗi tuyệt vọng. Khuôn mặt nhỏ nhắn kìm nén bi thương, thẳng bước về phía cửa lớn.

Sau lưng nàng, người nữ phỏng vấn không những không hạ lửa giận, ngược lại đột nhiên đứng phắt dậy, hét to lên: “Tôi cho phép cô đi sao? Tôi cũng chưa cho gọi người tiếp theo, cô sốt ruột cái gì? Có hay không có tố chất…”

Không thể chịu đựng thêm được nữa, Lâm Hi Hi cố nén nước mắt lao ra ngoài. Nàng còn chưa đi đến nơi thì cánh cửa liền mở ra. Nàng cũng chẳng buồn ngẩng đầu nhìn nên đâm sầm vào người đàn ông đang từ ngoài bước vào.

Nàng kêu lên một tiếng, gắt gao ôm chặt tập văn kiện vào lòng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, tôi…” Nàng ngước đôi mắt đẫm nước nhìn lên. Trước mặt nàng giờ đây là một người đàn ông trầm tĩnh, lạnh lùng.

Thế nào…thế nào lại là hắn?

Lâm Hi Hi đau đến nghẹn thở, nàng nhớ lại, lần trước hắn đã ngang nhiên chỉ trích hồ sơ của nàng quá sơ lược, mà lần này, chính là nàng với bộ dạng như thế này xuất hiện trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

Thật sự…rất xấu hổ…

Khuôn mặt sáng sủa, dáng người cao lớn trong bộ Âu phục, cổ tay áo xắn lên cao, Tần Dịch Dương đảo mắt nhìn lướt qua những người phỏng vấn phía sau nàng, vài giây sau mới trở lại nhìn nàng, nhẹ nhàng mở miệng: "Từ bỏ sao?"

Lâm Hi Hi ngẩn ra, thế mới biết những gì nàng nói lúc nãy đều đã bị hắn nghe thấy hết cả.

Sau một phen bị nạt nộ không thương tiếc vừa rồi, nàng quả thật không muốn tiếp nhận thêm sự lăng nhục nào nữa.

"Thật không phải…" Nàng nghe giọng mình run run, "Tôi nghĩ vị trí đó có lẽ không thích hợp với tôi, vả lại tôi cũng không muốn mọi người mất thời gian vì mình."

Tần Dịch Dương nhìn nàng, gật gật đầu, bình tĩnh nói với nàng: "Cô cũng nghĩ rằng đi làm ở các câu lạc bộ đêm mới phù hợp với năng lực của cô phải không?"

Chỉ với một câu nói này thôi, chút yên bình còn sót lại trong lòng nàng bỗng chốc bị cướp đi mất!

Nàng ngước đôi mắt trong veo lên nhìn hắn, trong lòng đau đớn không sao kể xiết.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 6: Xin Đừng Nhục Mạ Tôi

Những lời này… là có ý gì?

Nàng đơn giản không muốn tham gia phỏng vấn nữa, vì sao những người này đều muốn bức bách nàng như vậy?

Ngón tay xanh xao nắm chặt hồ sơ, Lâm Hi Hi nhìn vào mắt Tần Dịch Dương, càng ngày càng bất lực, ngực nàng rất đau, nàng cảm thấy vô cùng nhục nhã khi nhớ lại cảnh tượng lúc sáng trong phòng làm việc của Nhạc Phong. Thế nhưng vì sao khi nàng nhìn thấy người đàn ông này, nàng lại cảm thấy yếu mềm, ngực tựa như bị một vật gì đó sắc nhọn đâm sâu vào, tất cả cảm xúc trào dâng trong lòng nàng.

Khí lực của hắn quá mạnh, quá cường đại, dưới ánh nhìn của hắn, thân người mảnh khảnh của nàng chợt run nhẹ.

Lâm Hi Hi cắn môi, mắt cụp xuống chịu đựng.

Tần Dịch Dương hờ hững nhìn nàng vài giây rồi đưa mắt nhìn phía sau nàng. “Nếu cô đã nghĩ như thế, vậy cô có thể đi.” Hắn thoáng cọ vào vai nàng, không thấy được vẻ yếu đuối của nàng. Năm vị giám khảo phía sau trông thấy Tần Dịch Dương thoáng chốc có chút hoảng loạn vội đồng loạt đứng dậy, mồ hôi lấm tấm trên trán, khẩn trương hô “Tần tổng”

Trong nháy mắt, Lâm Hi Hi cảm giác toàn bộ thế giới đều ghét bỏ chính mình.

https://thuviensach.vn

“Xin đừng nhục mạ tôi!!” Một tiếng nói trong trẻo nhưng run run vang lên giữa phòng phỏng vấn.

Mắt Lâm Hi Hi ứa lệ, nàng xoay người nhìn theo lưng Tần Dịch Dương, uất ức trong lòng phút chốc trào ra. “Tôi đến đây phỏng vấn, không phải để cho các người muốn nói gì thì nói! Ai cũng có lúc phạm sai lầm, ngày hôm nay để mọi người thấy được dáng vẻ thế này của mình, tôi rất xin lỗi, nhưng xin mọi người hãy tôn trọng tôi! Bác Viễn là công ty tôi thích, tôi hoàn toàn nghiêm túc! Mọi người có thể không chọn tôi nhưng mọi người không có quyền xem thường tôi! Mọi người không có quyền!”

Dứt lời, một giọt nước mắt trong suốt lăn trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Toàn bộ đại sảnh phỏng vấn chợt yên tĩnh lạ thường, nữ phỏng vấn khi nãy mặt ửng đỏ, không ngờ tới cô gái này lại có sức mạnh ghê gớm như vậy, tất cả đều là sự tuyệt vọng.

Đứng trước bàn, ánh mắt Tần Dịch Dương đảo qua bản sơ yếu lí lịch của nàng.

Đôi mắt hắn lạnh lùng mà tinh anh. Hắn thả bản lí lịch xuống bàn, quay đầu chậm rãi đi về phía nàng.

Đến khi hắn đuổi kịp nàng thì khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đã nhạt nhòa nước mắt, thanh thuần mà yếu đuối, Tần Dịch Dương nhìn nàng một hồi, thản nhiên nói: “Phỏng vấn kết thúc, về chờ thông báo đi.”

Chỉ có vậy, không nói thêm một lời nào.

Từ đại sảnh bước ra, Lâm Hi Hi thấy đầu nhức buốt, tay chân lạnh ngắt.

Đúng là rất lạnh, nàng bước ra ngoài cảm nhận những tia nắng ấm áp nhưng cũng không thể làm cho bàn tay nàng ấm lên được chút nào, nàng

https://thuviensach.vn

đưa ngón tay mảnh khảnh hứng chút sắc nắng vàng óng rồi mới chậm rãi quay trở về.

Nàng nhắm mắt lại, trước mắt là một vùng ấm áp.

_____

Phòng làm việc, đã hai năm rồi, vẫn như xưa, không có gì thay đổi.

Nguyễn Húc cầm ly cà phê uống một ngụm, ánh mắt nhìn xuyên qua cửa sổ sát đất, chậm rãi nhìn theo dáng người mảnh khảnh thanh thuần kia, cảm giác miệng vẫn còn lưu lại hương thơm, lại không nói được vì sao lại lưu hương thơm. Thoáng chốc hắn cười cười: "Dịch Dương, cậu lại bắt nạt người ta đấy à?"

"Cậu xem vết thương trên người cô ấy thì biết, haiz, thực sự làm cho người khác phải dốc sức suy nghĩ.. Nhạc Phong tối hôm qua đã làm gì với cô ấy? Khuôn mặt nhỏ nhắn ấy chứa đầy bi thương…" Nguyễn Húc nhìn người đàn ông trên ghế, ánh mắt tràn đầy vẻ cười cợt, "Người đàn ông kia thoạt nhìn không phải loại cuồng bạo, nhưng sao lại làm cho một cô gái phải chịu đau đớn như thế?"

Tần Dịch Dương không trả lời, thản nhiên nhìn màn hình.

Nguyễn Húc lại " líu lo" không yên, cười cười nâng ly cà phê lên: "Thực là vô tình mà… Vừa bị cậu ăn mất lại còn bị thôi việc…"

"Bác Viễn đã chọn cô ấy." Một giọng nói lạnh lùng vang lên.

"Phốc_____!" Nguyễn Húc phun café tràn cả ra ngoài, trố mắt nhìn Tần Dịch Dương, trí não không ngừng buồn bực.

Đã chọn rồi.

Hóa ra là đã tuyển xong rồi.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc không nói gì nữa, lấy khăn tay lau miệng, vừa nghi hoặc vừa buồn cười nhìn về phía Tần Dịch Dương.

Quả nhiên là như vậy… Không thể đoán được ý ngĩ của cậu ta.

———-

Tống Viện Y và Lâm Hi Hi cùng thuê một căn hộ hai phòng, chưa chi Tống Viện Y đã xồng xộc đi vào.

“Biến thái biến thái… Thật là biến thái mà!” Ném túi xách và áo khoác lên ghế sofa, Tống Viện Y quăng giày chạy đi uống nước, đôi mi thanh tú nhíu lên, “Thật là biến thái quá đi! Hi Hi, mình hôm nay đi phỏng vấn gặp phải một tên dê xồm, hắn hỏi mình có phải là xử nữ hay không!! Mẹ kiếp, mình xém chút tông cửa đi ra, mình ứng tuyển vào vị trí trợ lý bán hàng thì liên quan gì đến việc mình có phải là xử nữ hay không, may mà hắn không hỏi số đo ba vòng của mình, bằng không mình nhất định sẽ cho hắn đi chầu Diêm Vương!… Cậu đang làm gì thế?”

Lâm Hi Hi đang ngồi cuộn mình trên ghế trong phòng khách nhỏ, váy dài bao trùm đến mắt cá chân nàng.

Lâm Hi Hi đang dùng máy tính, nghe thấy Tống Viện Y hỏi, nàng nhẹ nhàng ngước mặt lên, vô thức lắc đầu.

Tống Viện Y hiếu kỳ chạy lại, lay lay đôi vai gầy của nàng.

“Trời ạ____! Hi Hi, Hi Hi_____” kinh ngạc hòa cùng mừng rỡ tràn trong mắt cô, “Cậu đã qua đợt phỏng vấn tại Bác Viễn Thế Kỷ! Thật là lợi hai nha…” Tống Viện Y ôm nàng lớn tiếng hét, toàn bộ phòng khách đều là tiếng cười của cô.

“…. Hi Hi cậu sao thế? Không vui à? Đó là Bác Viễn nha…” Tống Viện Y chú ý tới sự khác thường của nàng.

https://thuviensach.vn

Mắt Lâm Hi Hi đảo qua màn hình máy vi tính, hơi giật mình.

Xuyên qua một phong bưu kiện, nàng phảng phất thấy thân ảnh của một người, lãnh đạm, tuấn lãng, khí chất tràn đầy.

Ngón tay mảnh khảnh đặt trên bàn phím, nàng nhẹ nhàng thấp giọng: "Đúng vậy… Đó là Bác Viễn."

Điện thoại đi động trên bàn reo lên.

Lâm Hi Hi không tự chủ được liền run rẩy, nàng định không tiếp, thế nhưng người bạn tốt của nàng không ngừng phấn khích, nàng liếc nhìn điện thoại di động hai giây, bấm nút trả lời.

"Hi Hi à." Một giọng nói ôn nhu, xuyên thấu qua sóng điện chậm rãi truyền đến tai nàng.

Lâm Hi Hi cảm thấy có vật gì đó nghẹn lại trong cổ họng, nói không nên lời, trong đôi mắt lộ ra nét đau đớn hòa lẫn mê man.

"Lớp trưởng Nhạc! Hi Hi đã tìm được công việc tại Bác Viễn đấy!!" Tống Viện Y không đợi nàng mở miệng nói, trực tiếp báo hỉ, cười đến nắc nẻ. Lúc học đại học, Tống VIện Y và Nhạc phong cùng là bạn học, cho đến giờ vẫn gọi hắn là lớp trưởng Nhạc.

Bên kia đường dây, Nhạc Phong nhẹ nhàng cười, hỏi lại: " Thật không?.. Chúc mừng. Hi Hi của anh thật là lợi hại."

Lâm Hi Hi nắm chặt điện thoại di động, chỉ cảm thấy các đầu ngón tay bắt đầu lạnh ngắt.

"Tối nay anh có một bữa tiệc, không phải là tiệc công việc, họp mặt bạn bè thôi_____ Hi Hi, chúng ta cùng đến đó được không?" Giọng nói kia vẫn ôn nhu dịu dàng kến kì lạ.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi đã bắt đầu run rẩy.

Sao lại có thể như vậy? Hắn sao có thể làm như không có chuyện gì được vậy?

Ngày đó tại khách sạn cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì, nàng không biết được, thế nhưng ai có thể nói cho nàng biết, Nhạc Phong sau khi cùng người con gái khác vui vẻ sao lại có thể vẫn dịu dàng với nàng được chứ. 'Hi Hi của anh'. Tại sao vẫn dịu dàng như thế?

"Em biết rồi." Nàng nhẹ nhàng nói, hơi thở mong manh.

"Tốt.. Anh sẽ đến đón em, Hi Hi, em nhớ ăn mặc đẹp một tí." Nhạc Phong nhẹ giọng, giọng nói tràn đầy dịu dàng.

"Viện Y…" Tắt điện thoại, Lâm Hi Hi nghiêng khuôn mặt.

"Mình biết, cậu không cần phải nói, mình sẽ đặt cửa hàng món gì đấy và bảo họ mang tới." Tống Viện Y khoát khoát tay, dù sao cũng không phải lần đầu tiên bị bỏ lại, cô đã quá quen rồi.

Lâm Hi Hi nhìn cô, giờ phút này nàng mới có thể nở một nụ cười.

E rằng hiện tại chỉ có ở cùng Viện Y nàng mới có thể cười nói vô tư thoải mái như vậy.

"Mình đi chuẩn bị một chút, cậu nhớ gọi món tiệm khác đi nhé chứ ăn hoài một tiệm cũng ngán lắm." Lâm Hi Hi đứng dậy, nắm tay cô một lát.

"Ừ.." Tống Viện Y gật đầu, nhìn theo dáng người của nàng, "A! Hi Hi, cổ cậu bị sao thế kia?"

Lâm Hi Hi đã đứng dậy đi tới cửa, ngón tay mảnh khảnh lướt qua miếng băng cứu thương, ngoảnh đầu nhìn lại nhẹ nhàng cười: "Tại mình không cẩn thận thôi, mình đi đây."

https://thuviensach.vn

“…Ừ.” Tống Viện Y nửa tin nửa ngờ, nhìn nàng bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 7: Đem Nàng Dâng Cho Người Khác

Địa điểm gặp mặt là nhà hàng rượu vang nổi tiếng.

Lâm Hi Hi bước từng bước lên bậc thang, cả người toát lên vẻ hoảng hốt.

Ánh trăng chiếu rọi người nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh tế khiến người khác yêu mến. Nàng mang theo một chiếc bóp nhỏ, đôi mắt ánh lên vẻ bi ai.

Vì sao lại như vậy?

Nàng khó nghĩ, vì sao lại như vậy?

Nhạc Phong từ lúc gọi điện thoại xong cũng không thấy hắn liên lạc gì thêm, nàng đợi hắn tới đón, nhưng chỉ nhận được tin nhắn của hắn. Hắn chỉ báo cho nàng biết địa điểm, hơn nữa giọng điệu lại rất mơ hồ bảo Lâm Hi Hi phải tự mình đi đến.

Đôi lông mi dài rũ xuống, trong đôi mắt ấm áp kia ẩn giấu nỗi chua xót khổ sở.

Trong đầu nàng không ngừng hiện lên hình ảnh dâm mỹ phóng đãng trong văn phòng hắn ngày hôm đó. Toàn bộ thân thể và tinh thần của nàng mỗi lần nghĩ đến chuyện đó là một lần run rẩy không yên. Nàng nhẹ nhàng dừng bước, nghiêng đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng kiên quyết đè xuống những giọt nước mắt vì uất ức mà trực tràn chảy ra, nàng nhẹ nhàng bước vào.

https://thuviensach.vn

Nàng thực sự không dám đối mặt với Nhạc Phong, không dám ở trước mặt hắn lộ ra vẻ yếu đuối, đau lòng.

Thế nhưng nàng muốn biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.

Hắn sau lưng vụng trộm với người khác nhưng lại ôn nhu bảo nàng tới đây, rốt cuộc hắn muốn thế nào?

Cánh cửa phòng ăn xa hoa rộng mở, nhân viên phục vụ khẽ gật đầu chào nàng.

Lâm Hi Hi hỏi người phụ vụ rồi bước về phía chiếc bàn đã được đặt sẵn. Nhạc Phong đang nâng ly rượu cùng năm người khách nữa ngồi quanh chiếc bàn tròn đợi nàng.

"Hi Hi…" Nhạc Phong thấy nàng, hắn cúi đầu kêu tên nàng, hé nụ cười.

Hắn đứng dậy, giơ tay kéo nàng vào gần hắn, cũng không vội vã giục nàng ngồi xuống, chỉ vuốt mái tóc nàng, nhẹ giọng nói: "Lại đây, anh giới thiệu với em, vị này chính là Chu tổng của Hoa Phong, còn đây là Hi Hi…" Hắn đưa mắt nhìn người đàn ông đối diện, nở một nụ cười, "Chu tổng cũng đừng phiền lòng, kì thực Hi Hi lần trước đã gặp mặt Chu tổng, chỉ là…cô ấy tức thời chưa nhớ ra thôi."

Chu tổng ngồi phía đối diện cười rộ lên, tựa lưng vào ghế: "Nào lại đây, ngồi xuống đây nào! Lát nữa phải phạt rượu người đẹp mới được!"

Lâm Hi Hi đứng thẳng người, đôi mắt đã bắt đầu ươn ướt, thản nhiên nhìn Chu tổng, toàn thân nàng đều trong vòng tay của Nhạc Phong – hắn vuốt ve tóc nàng rồi ngược xuống lưng nàng.

Nàng biết đó là tư thế ưa thích của hắn, như đang dỗ dành nàng.

https://thuviensach.vn

Cũng chính đôi tay này, ngày đó đã đặt ở thắt lưng người phụ nữ đó, không ngừng vuốt ve, thả trôi cảm xúc mãnh liệt.

“Hi Hi…” hắn cúi đầu trầm giọng khẽ kêu nàng.

Lâm Hi Hi hơi nghiêng khuôn mặt nhỏ nhắn, Nhạc Phong nhẹ nhàng cúi đầu xuống, cánh tay ôm chặt thân thể nàng, thản nhiên nói với nàng: “Này, em qua ngồi bên cạnh Kiều Nhan đi.”

Kiều Nhan.

Bỗng nhiên nghe đến tên này, Lâm Hi Hi có chút sửng sốt, nàng vô thức nhìn về phía đối diện bàn ăn. Cô gái kia đúng là rất xinh đẹp, mắt sáng long lanh, thân hình đoan trang mà vẫn lộ nét quyến rũ, cũng đang nhìn lại nàng.

Lâm Hi Hi đã nghe qua, Kiều Nhan, cô ta chính là thư kí riêng của hắn, nhưng nàng chưa từng gặp cô ta bao giờ, nay mới được diện kiến.

Nhạc Phong sao lại bảo nàng ngồi bên cạnh Kiều Nhan chứ?

Nàng do dự một chút. Thông thường, trước mặt người lạ, nàng sẽ thuận theo ý của Nhạc Phong, nhưng hiện tại nàng thấy ai cũng xa lạ, ngay cả Nhạc Phong cũng đang gắng gượng tỏ ra thân mật với nàng. Lâm Hi Hi ngẩng đầu, mắt thoáng nhìn về phía Nhạc Phong, tay nàng bỗng nhiên có chút run rẩy, đôi mắt Nhạc Phong chứa đầy sự đe dọa.

“Ngoan chút nào?”

Lâm Hi Hi không nghĩ tới hắn sẽ làm như vậy, nàng lảo đảo vội đứng dựa vào bàn.

Một bàn tay vươn ra đỡ lấy nàng: “A —— cẩn thận một chút!”

Lâm Hi Hi hớp một ngụm khí nhỏ, ngoái đầu lại nhìn Nhạc Phong, hắn nhẹ nhàng thư thái ngồi xuống, lấy khăn ăn lau sạch tay, bên môi nở nụ

https://thuviensach.vn

cười không rõ ẩn ý.

“Nào lại đây ngồi đi, Lâm tiểu thư, à không, Hi Hi tiểu thư, mời ngồi, mời ngồi.” Âm thanh mời mọc kia lại vang lên.

Lâm Hi Hi lúc này mới hoàn hồn phát hiện ra một người đàn ông cao lớn. Nàng chưa kịp lên tiếng thắt lưng đã bị một bàn tay to béo nắm chặt. Hắn ta ép chặt lấy thân người mảnh khảnh của nàng vào bên hắn, gần đến mức nàng có thể ngửi thấy được mùi thuốc lá trên người hắn.

Hắn ta chính là Chu tổng!

Toàn thân Lâm Hi Hi toát mồ hôi lạnh, hắn nở nụ cười rồi kéo ghế mời nàng.

Nàng lúc này mới chú ý ngồi bên cạnh Kiều Nhan chính là Chu tổng.

Bàn ăn rất nhiều người, mặc dù Lâm Hi Hi không thích hành động của hắn ta, nhưng nàng cũng không lộ điều đó ra nét mặt, nàng thờ ơ hạ lông mi tỏ ý cảm ơn, nàng lại liếc nhìn Nhạc Phong, nhưng hắn lại đang cùng người khác trò chuyện.

“Cô không cần phải nhìn anh ta, anh ta đêm nay không rảnh để lo cho cô đâu.” Tiếng Kiều Nhan yếu ớt vang lên.

Lâm Hi Hi vặn vẹo ngón tay, nhìn về phía cô ta.

“Lâm tiểu thư.” Kiều Nhan ngẩng đầu nhìn nàng, nở nụ cười nhợt nhạt, “Nhạc Phong vẫn thường nói cô rất biết nghe lời, rất nhu mì, rất thích hợp để ở bên những người đàn ông, cái loại này…không nỡ làm hại, lại không nỡ giày vò, nhìn cô mà xem, cô quả nhiên đã đạt được mục đích rồi. Tôi là Kiều Nhan, là thư kí riêng của Nhạc tổng, kiêm…bạn cùng giường của hắn, hôm nay được nhìn thấy cô, thực sự là rất hân hạnh.”

https://thuviensach.vn

Hi Hi lắc lắc đầu “A.” nàng hét lên một tiếng vang dội.

Nàng mở to mắt nhìn Kiều Nhan, lửa giận trong lòng sôi trào, nàng không thể tin được, ngày đó, người nàng thấy tại văn phòng của Nhạc Phong, người đã cùng Nhạc Phong dây dưa rên rỉ chính là cô ta, hơn nữa lại thản nhiên không hề e dè nói cho nàng biết chuyện đó.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi nhất thời tái nhợt, chua xót và tủi nhục trào dâng bên trong nàng, nàng chỉ thấy các ngón tay mình bỗng trở nên lạnh ngắt!

Nàng không kịp phản ứng gì, cũng không kịp trả lời.

Chỉ có thể gắt gao cắn chặt môi, cố gắng tiếp nhận sự thật này, cũng cố kiềm chế không để cho nỗi đau trong lồng ngực bùng nổ. Nàng siết chặt khăn trải bàn, không cho bản thân mình được thất lễ, gắng gượng che giấu nỗi đau, quyết không được tỏ ra yếu đuối.

Nhạc Phong lãnh đạm nhìn về phía nàng, mắt hắn đột nhiên lay động.

“Lâm tiểu thư, thật ngại quá, là vì tôi đã đột ngột nói ra phải không?” Kiều Nhan cười nói, đưa đũa gắp một con tôm hùm bỏ vào chén cho nàng, “Nếm thử món này đi, tôi rất thích món này, mỗi lần đến đây hắn đều chọn món này.”

Thịt tôm hùm màu bạc bạc, rưới thêm nước cốt chanh, thoạt trông thật ngon miệng.

Lâm Hi Hi run run thân người, đôi môi bị hàm răng cắt chặt sưng mọng lên, nàng nói: “Các người từ khi nào thì bắt đầu qua lại với nhau?”

Kiều Nhan tựa người vào ghế: “Đã quên rồi, hình như cũng đã lâu lắm rồi…” Cô ta nở nụ cười, cầm lấy ly rượu đưa lên miệng, “Tôi còn tưởng

https://thuviensach.vn

rằng cô đã được biết kĩ thuật trên giường của hắn là như thế nào…Ai da, cô đã từng thử chưa thế? Hay để tôi nói cho cô nghe nhé."

"Được rồi." Lâm Hi Hi vươn tay với lấy ly rượu rồi rót đầy vào đấy.

Nóng quá…thật là nóng quá!

Nàng không biết chất lỏng trong suốt đựng trong chiếc ly đó là thứ gì, uống xong mới biết đó là loại rượu nồng độ rất cao, nàng xây xẩm mặt mày vội giơ tay lên che miệng, nước mắt bắt đầu tràn ra, một cảm giác cay xè truyền đến đầu lưỡi! Thật là khó chịu!

"A, Hi Hi sao lại uống rượu một mình thế này?" Chu tổng nhìn nàng, vỗ vỗ lưng nàng, nở nụ cười, hắn với lấy bình rượu rót vào ly cho nàng "Nào, nào, nào, để tôi uống cùng người đẹp."

Hắn đặt tay lên lưng nàng, từ từ di chuyển xuống vùng thắt lưng rồi đến mông nàng.

"Khụ…Khụ khụ khụ…, " Lâm Hi Hi ho sặc sụa, thân hình yếu đuối, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng.

Chu tổng ngồi sát lại: "Có muốn uống thêm rượu không? Loại rượu này, uống rất ngon…Hi Hi, lại đây, há miệng ra nào …" Hắn ôm nàng trong lòng, nâng ly đưa tới trước mặt nàng, tiến đến gần môi nàng.

Lâm Hi Hi thở dốc, mặc dù nước mắt sắp sửa chảy tràn nhưng đầu óc nàng vẫn bị cái nóng của chất cồn cháy sạch kia ảnh hưởng, nàng có thể nhìn thấy người đàn ông bên cạnh gần kề, quần áo nàng mỏng manh, bàn tay kia giống như đang sờ soạng trực tiếp vào da thịt nàng vậy.

"Tôi không muốn uống nữa…" Lâm Hi Hi yếu ớt lắc đầu, cố gắng vịn bàn lùi ra xa hắn một chút, với tay lấy khăn tay, "Tôi nhầm rồi, cứ tưởng đó là nước…"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói của nàng như tiếng khóc, run run, lại có chút khàn khan.

Chu tổng nghe thế, cũng không ép buộc nàng nữa, chỉ là hắn vừa uống cạn một ly rượu mạnh, cảm thấy ham muốn trong cơ thể mình chợt bừng lên mạnh mẽ.

Cô gái này, còn có thể trốn được sao.

Hắn nhìn thoáng qua thân thể mềm mại ở trong lòng, xem ra tối nay phải giáo huấn nàng một trận ra trò mới được.

“Nào, ăn chút gì đi.” Chu tổng thấy được vẻ mặt cương quyết của nàng, trực tiếp kéo nàng lại, vỗ vỗ vào đầu nàng hệt như đang vỗ về vật sủng của hắn, hoàn toàn không đếm xỉa đến mọi người tại bàn.

Trong nháy mắt Lâm Hi Hi chợt sửng sốt, nàng bị động tác này làm cho xấu hổ mà mẫn cảm, dưới đáy lòng lan tràn ngạc nhiên, nàng thậm chí quên mất phải tránh ra, ánh mắt nàng nhìn về phía Nhạc Phong ở phía đối diện.

Nhạc Phong đang cùng người khác nói chuyện, thấy nàng nhìn lại, ánh mắt hắn thờ ơ như đang xem chuyện người xa lạ.

Tim Lâm Hi Hi đột nhiên lạnh lẽo, một dự cảm vừa chua xót vừa đáng sợ ập đến trong đầu.

“Lâm tiểu thư,” Kiều Nhan yếu ớt kêu lên, cầm lấy ly rượu của mình, nhấp một chút, “Cô nên ngoan ngoãn một chút, Nhạc tổng đêm nay trông cậy vào cô_____giá trị của cô là mười triệu đó…..”

Thân thể Lâm Hi Hi run rẩy, hoàn toàn không hiểu ý tứ của cô ta!

Nàng há to miệng muốn nói gì đó, nhưng một đôi đũa đầy thức ăn được đưa vào miệng nàng, nàng không có sức lực chống lại.

https://thuviensach.vn

“…” Lâm Hi HI thiếu chút mắc nghẹn, vô thức cắn vào thức ăn trong miệng.

Ánh mắt Chu tổng nhìn nàng hàm ý nồng đậm, mang theo một chút vị gian ác, buông đôi đũa nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng: “Nếm thử xem món này có hợp khẩu vị hay không nào.”

Hình như là một miếng thịt, vị rất lạ, nàng bất động cắn một chút.

Ngực Lâm Hi Hi như sóng cuồn cuộn, căn bản nàng không quan tâm mình đang ăn cái gì, nhất là ở bên cạnh người đàn ông không ngừng cường ngạnh xâm phạm nàng, nàng muốn giãy dụa, muốn phản kháng, bầu không khí này làm nàng không sao chịu nổi, nước mắt cố kìm nén lần nữa bắt đầu rơi xuống.

Tay Chu tổng ở sau lưng vuốt ve, theo hình mông hoàn mỹ của nàng lướt xuống chân nàng.

Lâm Hi Hi bắt được tay hắn, ngăn cản hành động của hắn, khớp xương tay nhỏ bé trở nên trắng bệch, nàng không muốn bị như thế, lắc đầu, hơi thở yếu đuối: “Ăn không ngon, tôi không muốn…”

Nàng không nghĩ tới khi nghe những lời nàng nói, bàn ăn lại rộn lên tiếng cười háo hức như vậy.

Những người ngồi bên cạnh Chu tổng, ai nấy đều cười đến rung cả thân người.

Lâm Hi Hi không biết đang xảy ra chuyện gì, trên khuôn mặt trong sáng, đôi mắt đen đầy nước, phải hứng chịu trận cười trêu chọc khiến cho người khác cảm thấy thương tiếc.

Tâm tình Chu tổng rất tốt, một tay ôm chầm thắt lưng nàng, dán chặt lên tai nàng, khàn khàn nói: “Đó là đương nhiên… cục cưng, không thể ăn

https://thuviensach.vn

cũng không sao, buổi tối sẽ mớm cho em ăn được không?”

Hơi thở nóng rực không hề che lấp ý đồ của người đàn ông phả vào tai nàng.

Lâm Hi Hi gần như lao ra khỏi ghế.

Nàng dùng hết sức đẩy Chu tổng ra, đứng dậy, cả người run rẩy, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn lóe ra ngấn lệ, cố nén không khóc: “Xin lỗi, người tôi hơi khó chịu, không thể hầu chuyện các vị, đành hẹn lại lần sau vậy.”

Nàng nói xong xoay người ra đi, chỉ sợ bước chậm sẽ không kịp nữa!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 8: Hãy Cứu Em

Thế nhưng nàng mới bước được vài bước, một cánh tay vươn ra, chặn ngang eo, ngăn nàng lại.

Lâm Hi Hi bất lực, bị cánh tay mạnh mẽ đó kéo lui trở lại, ngã vào ngực một người đàn ông! Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, thấy sắc mặt Chu tổng có chút xanh xám, nhìn nàng cười nhạt.

“Được rồi, đêm nay cũng nên kết thúc rồi.” Chu tổng chăm chú nhìn cô gái trong lòng, không nhịn được nói.

Lâm Hi Hi bị ôm chặt khiến cho nàng hít thở cũng không thoải mái, nàng hoàn toàn hiểu rõ tình cảnh mình đang lâm vào.

“Không được… không được…” Nàng mơ hồ có thể thấy được ý đồ của hắn, nàng lấy tay chống vào ngực Chu tổng, nỗ lực đẩy hắn ra xa, nước mắt điên cuồng tuôn ra, “ Nhạc Phong!”

Tiếng gọi đầu tiên trong đêm nay được hét to từ miệng nàng, run rẩy xin giúp đỡ!

Nhạc Phong ngẩng đầu nhìn Lâm Hi Hi, khóe miệng cười cười, cũng quay về phía Chu tổng nói: “Hợp đồng của chúng ta…”

“Lát nữa người của tôi sẽ đem đến khách sạn cho cậu!” Chu tổng không kịp chờ nói, vỗ về cô gái trong lồng ngực, hung hăng hít lấy mùi hương nơi cổ nàng, thỏa mãn thấy được hương thơm mị hoặc, thậm chí hắn còn vươn đầu lưỡi liếm một chút.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi run rẩy sợ hãi!

“Không được… Thả tôi ra!! Nhạc Phong, cứu em với!!” Sợ hãi đã làm cho nàng hoàn toàn không còn rụt rè, nghẹn ngào cầu cứu, bị cồn rượu làm cho nóng rực, trên khuôn mặt nhỏ nhắn, đôi má chợt ửng hồng, nước mắt chảy dài, bàn tay người đàn ông đang ôm nàng tham lam vuốt ve phần lưng trần của nàng, ý tứ cợt nhả từ từ lộ rõ.

Lần thứ hai, Nhạc Phong nhìn về phía Lâm Hi Hi, sắc mặt lạnh lùng, thế nhưng trong ngực lại có một chút buông xuôi.

Đó chính là Lâm Hi Hi của hắn.

Đem nàng bảo hộ bên người lâu như vậy, hắn tôn trọng sự thuần khiết rụt rè của nàng, hắn đương nhiên biết rõ nàng có sức thu hút rất lớn, hắn chịu đựng không dám chạm vào nàng, thế nhưng hiện tại thấy nàng bị người khác ôm vào trong ngực sàm sỡ, trong lòng lửa giận chợt bùng lên.

Kiều Nhan đi qua, ôm lấy cánh tay hắn, dán phần thân thể ấm áp đẫy đà vào người Nhạc Phong, như có như không quyến rũ hắn.

“Được rồi, chúng ta không nên quấy rầy Chu tổng, có phải không?” Kiều Nhan nhỏ nhẹ nói, thanh âm mềm nhẹ mà tinh tế, “Hi Hi cũng không phải chưa từng quan hệ với đàn ông, Phong, không nên lo lắng, cô ấy đã có kinh nghiệm…”

Một câu nói đã hung hăng đánh vào sự thương tiếc cuối cùng của Nhạc Phong.

Nhạc Phong cười lạnh một tiếng, không hề nhìn về phía Lâm Hi Hi trên mặt đầy nước mắt đang kêu cứu, hắn ôm lấy cô gái bên người, cúi đầu hôn lên môi Kiều Nhan, Kiều Nhan cũng rất phối hợp quấn lên cổ hắn, quyến rũ kêu rên.

https://thuviensach.vn

“Nhạc Phong… Nhạc Phong!!” Thanh âm run rẩy sắp nói không thành tiếng, đau lòng kịch liệt, nàng cảm giác như đang rơi xuống địa ngục, mà người đàn ông nàng yêu lại hung hăng đẩy nàng xuống vực sâu, hắn không muốn cứu nàng!

Tần Dịch Dương đi ngang qua, xuyên qua lớp cửa kính, hắn nhìn thấy một đôi trai gái đã thoáng gặp mặt một lần.

Hắn dừng lại một chút, mắt đảo qua khuôn mặt của hai người.

Hắn nhận không ra cô gái nhưng người đàn ông thì rất quen mặt. Khuôn mặt đó rất nữ tính, cánh tay của người đàn ông sờ soạng bộ ngực nửa hé ra của cô gái, không nể nang mà vuốt ve, người đàn ông liền ôm lấy thân thể của cô gái hung hăng ôm chặt, ôm cô giá kia bước ra cửa, trong nháy mắt, nhịn không được phát ra một tiếng kiều mị mà đau nhức.

Hắn nhìn vài giây, không để ý đến, bước vào trong.

Tối nay có buổi đàm phán trên lầu hai, hắn không cần phải đúng giờ, cũng không cần vội vàng.

“Dịch Dương, mình chân thành bội phục cậu, tập đoàn gia tộc vận tải và tài chính kia, chưa đầy một tháng đã bị cậu thu mua, lão chủ tịch của họ không biết có bị tức chết không đây?” Nguyễn Húc dừng xe, cười nói.

Bên môi của Tần Dịch Dương cũng nhếch lên cười, thản nhiên nói: “Mình không là loại người nào chứ, mình cũng không có quá tốt bụng, không cần phải trả tiền cho sự bất lực của ông ta.”

Nguyễn Húc cười rộ lên.

“Vậy cậu đoán xem, lần này hắn hạ mình tới tìm chúng ta có việc gì?”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhẹ nhàng mở miệng: “Nhượng lại tất cả cổ phần, nhưng ngoài mặt vẫn là của hắn — điều kiện có thể rất béo bở, cậu nên chuẩn bị cho tốt.”

Nguyễn Húc cả kinh, nghĩ lại cũng có lý, sau đó, do dự vài giây mới nói: “Vậy cậu muốn nhận không? Dù sao hiện tại người thu mua dự án lại đột nhiên đưa ra quyết định, mình có chút không rõ cậu rốt cuộc muốn làm gì? Nếu điều kiện hấp dẫn, cậu có muốn cho hắn ta cái hư danh này không?”

Tần Dịch Dương hờ hững cười: “Cậu cứ chờ xem.”

Ánh đèn dọc hành lang nhu hòa ấm áp, cho nên âm thanh mở cửa phòng đánh “Rầm” một tiếng liền trở nên rất đột ngột, Tần Dịch Dương vẫn không dừng bước, bỗng nhiên một bóng người từ trong phòng nghiêng ngả lảo đảo chạy ra, đụng vào lồng ngực hắn.

Một chút mị hoặc, mang theo mùi rượu nồng, lẻn vào chóp mũi hắn.

Tần Dịch Dương không hề đưa tay đỡ, là chính đối phương níu lấy quần áo hắn, giọng nói mang theo tiếng khóc nức nở run run n: “Cứu cứu tôi…… Cứu cứu tôi! Xin anh!!……”

Cùng lúc đó, một người đàn ông quần áo xộc xệch từ trong phòng đuổi theo. Sắc mặt xanh mét, caravat cùng cúc áo sơmi của Chu tổng đều cởi quá nửa, trong mắt dục hỏa hừng hực, nhìn cô gái chạy trốn, cơn giận liền bùng lên, bước vài bước tóm lấy nàng.

Trong nháy mắt nàng bị hắn kéo đi, Tần Dịch Dương nhìn qua mặt nàng, rốt cục thấy rõ hình dáng của nàng.

Lâm Hi Hi.

Thì ra là nàng.

https://thuviensach.vn

“Chạy đi đâu? Cô chạy đi đâu?” Chu tổng tóm lấy thắt lưng, kéo tóc nàng mà hỏi,“Tôi không muốn đánh chửi cô, còn rất chăm chút cô, cô giãy dụa cái gì? Thằng nhóc Nhạc Phong chịu mang cô tặng cho tôi, chính là để cho tôi thoải mái chơi đùa! Nếu cô không có chút nhan sắc lại không muốn mạnh tay, thì tôi đã sớm đem cô dạy dỗ rồi!”

“A……” Lâm Hi Hi bị bắt ngửa đầu lên, trước ngực cùng bờ gáy chảy ra một dòng mồ hôi mỏng.

Nhạc Phong. Nhạc Phong….

Trong lòng trào lên cái tên này, trái tim Lâm Hi Hi đau đớn như bị xé rách, nàng kìm nén xúc động muốn khóc thành tiếng, dùng hết sức lực liều mạng giãy ra khỏi vòng tay của Chu tổng chạy về phía trước, nàng không đứng vững liền ngã quỵ trên mặt đất, đầu gối đau như muốn vỡ nát! Nàng giữ lấy góc áo Tần Dịch Dương, hệt như cảm giác vớ được cọc gỗ trong dòng nước siết, run giọng cầu cứu: “Cứu tôi…… Van xin anh …… Cứu tôi……”

Trong giây phút đó, tất cả tự tôn đều bị nhục nhã bủa vây lấy, nàng cũng không kịp nhìn rõ người trước mắt là ai.

Chu tổng chật vật giữ thăng bằng, ngẩng đầu liếc mắt một cái, sắc mặt rất lạnh cảnh cáo: “Các người tốt nhất đừng xen vào chuyện này!”

Ngay lúc này, cửa phòng kế bên cũng đột ngột mở ra.

Bên trong tốp năm tốp ba người lần lượt kéo nhau đi ra, thực kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt, một người trong đó cung kính nói với Tần Dịch Dương: “Tần tiên sinh, đây là……”

Hoành Cơ cùng vài người đến đây đàm phán ở phòng bên cạnh cũng đồng loạt bước ra.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhìn cô gái nhỏ chật vật dưới chân, sau lưng nàng một mảng lớn da thịt lộ ra, dưới ánh đèn kích thích ánh mắt hắn, ngón tay thon dài của hắn đưa về phía áo vest của mình, chậm rãi cởi cúc áo.

“Các người nghĩ kĩ điều kiện rồi chứ?” Tần Dịch Dương mở miệng hỏi.

Không khí ngột ngạt bao trùm toàn bộ hành lang, Hoành Cơ lập tức phản ứng: Hắn vẫn đang cùng bọn họ đàm phán.

“Đã nghĩ kĩ rồi! Chúng tôi đã quyết định rồi, nhưng không biết Tần tiên sinh……”

“Tôi đồng ý!” Tần Dịch Dương ngắt lời hắn, cởi áo khoác, cúi người bao lấy thân thể Lâm Hi Hi, đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng vừa nâng nàng dậy, vừa nhìn Chu tổng, “Lại thêm một điều kiện nữa, giúp tôi đem người này ra bên ngoài.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 9: Cô Gái Nhỏ Thật Ngoan

Trong nháy mắt, sắc mặt Chu tổng trở nên rất khó coi!

“Các người dám đụng đến tôi à!! Biết tôi là ai không?!” Quần áo xộc xệch, Chu tổng ngay cả rống giận cũng có vẻ rất chật vật.

Tần Dịch Dương nhíu mi, không nói gì, nhưng Hoành Cơ đã nhìn ra vẻ mặt khó chịu của hắn.

Đắc tội ai đều được, chỉ cần không chọc giận Tần Dịch Dương, bọn họ vẫn còn có cách cứu được.

“Vị tiên sinh này, thật xin lỗi.” Hoành Cơ hướng về phía hắn gật gật đầu, lấy tay ra hiệu.

Trong hành lang một vài tiếng hỗn loạn chợt vang lên, Tần Dịch Dương biết, hệ thống giám sát nơi này hoạt động rất hiệu quả, chưa đầy vài phút đã có bảo an đến xử lý việc này, hắn không cần ở đây để chuốc phiền toái.

Hắn vừa mới cúi người, Lâm Hi Hi liền ôm chặt lấy hắn.

Sống sót sau tai nạn “ôm ấp” lúc tối, hai tay nàng tinh tế nhu bạch quấn quanh gáy hắn, run run không chịu buông, vùi đầu vào gáy hắn khóc rưng rức, Tần Dịch Dương dừng một chút, ôm lấy nàng.

Từ những lời nói lúc nãy của Chu tổng, hắn mơ hồ có thể đoán được chuyện gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương dùng áo khoác bọc kín nàng, sườn mặt dán vào tóc của nàng, khóe miệng hiện lên ý cười như có như không, vừa thản nhiên trong trẻo cũng vừa lạnh lùng chua sót.

Hắn cúi đầu, giọng nói như lượn lờ sương khói: “Cô sao lại sống không tốt đến vậy……”

Tiếng nói rất thấp, Lâm Hi Hi hoàn toàn không nghe được hắn nói gì, lại run run nói “Cám ơn.”, cả người mềm nhũn, tinh thần thực sự rất hoảng hốt, nàng bị hắn nửa ôm đứng lên, đau nhức cùng sợ hãi trong lòng nháy mắt sụp đổ, nàng chỉ ngước mắt liếc nhìn hắn một cái, thân thể liền hoàn toàn mềm oặt.

Nàng té xỉu.

“A……” Nguyễn Húc ở phía sau khẩn trương “A” một tiếng, nhưng thấy Tần Dịch Dương đỡ nàng, liền tự giác thu tay về.

Nguyễn Húc lắc đầu, cười khổ một cái.

Chuyện này là sao đây? Khi không lao tới một cô gái, chuyện đêm nay liền quyết định như thế này sao? Tuy rằng Hoành Cơ đối Bác Viễn không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng hắn cảm thấy Tần Dịch Dương đêm nay đáng lẽ còn phải có một vài kế hoạch tuyệt diệu nữa mới đúng.

Không lý do, liền như vậy thuận theo ý Hoành Cơ.

“Tần tiên sinh, còn hiệp nghị của chúng ta, ngài…… ngài có muốn ở lại xem hay không……” Hoành Cơ tranh thủ, thật dè dặt hỏi hắn, sợ hắn đổi ý.

“Nguyễn Húc sẽ cùng các người bàn bạc tiếp,” Tần Dịch Dương không rời mắt khỏi cô gái nhỏ trong lòng, vươn tay hướng về phía sau “Đưa chìa khóa xe cho mình.”

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc lúc này lục túi áo, trưng ra một bộ sững sờ nhìn hắn, bất đắc dĩ, đành phải đem chìa khóa đưa cho hắn.

“Được, được.” Nguyễn Húc cười, nhìn hắn rời đi, nhịn không được trêu ghẹo,“Buổi tối vui vẻ nhá, Dịch Dương.”

———————————

Khách sạn Bác Viễn. Đây là khách sạn cao cấp của tư nhân, tọa lạc tại trung tâm thành phố, hơi chếch về phía Nam.

Màn đêm thực yên tĩnh, không ầm ỹ, Tần Dịch Dương thích bầu không khí như vậy.

Hắn vốn muốn kéo cánh tay nàng xuống, đặt nàng lên trên giường nghỉ ngơi, nhưng nàng lại cuốn thật chặt, căn bản không chịu buông ra.

Từ lúc trên xe cho đến khi xuống dưới, nàng bám riết vào người hắn, thân thể mềm mại phủ ở trên người có cảm giác nóng ấm, Tần Dịch Dương chịu đựng không dám có phản ứng gì, tay nàng vẫn giữ lấy áo sơmi của hắn, thấp giọng lẩm bẩm gì đó, nhẹ nhàng khóc thút thít, nước mắt choáng váng rơi trên quần áo hắn, làm ướt lạnh một vùng.

Mãi cho đến khách sạn, sau khi mở cửa phòng, Tần Dịch Dương mới tựa vào vách tường, đưa mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn ướt sũng nước, điềm đạm đáng yêu, lông mi đều ẩm ướt.

Chắc là do sợ hãi, lại rất đau cùng mệt mỏi, mới có thể té xỉu trong vòng tay to lớn kia sau khi biết chính mình đã an toàn.

Tần Dịch Dương vươn tay, nhẹ nhàng xoa tóc nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng thực ngoan, một chút an ủi, cũng có thể làm cho đôi mày hơi nhăn lại của nàng có chút buông lỏng.

Cô gái nhỏ, gắt gao quấn quít lấy hắn, như là dây leo sinh trưởng trên người hắn, Tần Dịch Dương thử buông ngón tay của nàng một chút, nàng lại nắm càng chặt, càng dán khít lấy, hơi hơi run, không có cảm giác an toàn.

Phải làm sao bây giờ?

Tần Dịch Dương khẽ thở dài, ôm lấy thắt lưng nàng nâng lên, thân thể nàng mềm mại không xương vùi vào cổ hắn, mang theo mùi rượu phả vào hõm gáy hắn, khiến hắn có chút ngứa ngáy. Hắn đưa mắt nhìn xuống, đôi môi bạc cách mặt nàng thật gần, hắn nói: “Tỉnh lại đi.”

Cô gái vẫn không có phản ứng.

Tiếng hắn thực dịu dàng, mang theo từ tính, giống như thấp giọng thôi miên.

Tần Dịch Dương gọi nàng tỉnh dậy.

Đêm dài như vậy, không thể cứ để nàng quấn chặt như thế này, hắn ôm lấy nàng bước về phía giường, trải chăn đặt nàng xuống, lại bị cánh tay của nàng cuốn lấy càng chặt, lúc hắn đứng dậy, trong nháy mắt, uất ức khóc ra thành tiếng.

“……” Tần Dịch Dương thở dài, không thể nghe thấy gì, hai tay chống ở trên giường, giằng co bất động.

Ngón tay thon dài xoay cằm nàng lại, hắn cúi đầu, hôn xuống.

Thân thể Lâm Hi Hi co rụt lại, lông mi ướt sũng vì được trấn an mà không hề run run nữa, một luồng hơi thở mang theo ma lực cùng dụ hoặc

https://thuviensach.vn

quanh quẩn ở môi nàng, hơi lạnh, nháy mắt lại làm cho nàng trầm luân, không thể tự kềm chế.

Tần Dịch Dương giữ lấy cằm của nàng, tinh tế miêu tả hình dáng của môi nàng.

Nàng hệt như một đứa trẻ, đôi môi anh đào tự giác mở ra, hắn hôn càng sâu, nàng hoàn toàn bất lực, bóng đêm một màu tĩnh lặng, mờ ảo.

Qua hồi lâu, ý nghĩ trong đầu nàng nhảy múa hỗn loạn, cánh tay quấn quanh hắn rốt cục cũng buông ra, Tần Dịch Dương đưa tay, kéo chăn phía đầu giường, bao lấy toàn bộ thân thể nàng. Nàng thật nhỏ nhắn, nhu nhược đến cả thở dốc đều phải hơi hơi cố sức.

Hắn buông lỏng môi nàng ra.

Lâm Hi Hi vẫn hôn mê không thể động đậy gì, khuôn mặt nhỏ nhắn vùi trong chăn, chậm rãi hướng vào phía trong. Hương vị vừa rồi rất dễ chịu, đôi mắt nàng lại hơi hơi ươn ướt, hàm răng cắn vào môi dưới, nhíu mi không biết "Ưmh" cái gì.

Thật giống như trẻ nhỏ.

Tần Dịch Dương lẳng lặng nhìn nàng vài giây, lạnh lùng đứng dậy.

Nếu nàng đủ thanh tỉnh, đủ để có thể nhìn thấy nụ hôn vừa rồi, trong đôi mắt hắn, không có nửa điểm dục vọng.

Toàn bộ quá trình, hắn đều bình tĩnh đáng sợ.

Giơ tay nhẹ tháo lỏng caravat, Tần Dịch Dương tạm thời không để ý nàng, thản nhiên liếc nhìn nàng một cái, bước đến phòng tắm.

Nhớ tới đêm đó của hai năm về trước, sau khi thỏa mãn hắn mới chịu buông tha nàng, trước kia không phải chưa từng làm việc này, dù sao nhu

https://thuviensach.vn

cầu sinh lý hắn luôn muốn được thỏa mãn. Hắn cũng không cưỡng ép, tình nguyện là tốt nhất, nếu đối phương là do công ty đối tác sắp xếp, hắn cũng sẽ biết rõ danh tính cô gái là ai. Nhưng hắn không hề nghĩ tới, sẽ có sai lầm hủy diệt một cô gái.

Tư vị của nàng rất tuyệt, lúc chiếm lấy nàng, trong lúc hôn mê nàng cắn môi phản ứng "Ưm" một tiếng đã có thể thỏa mãn dục vọng của một người đàn ông.

Đêm đó, hắn hôn nàng đến nỗi nàng hít thở cũng khó khăn.

Hắn còn nhớ rõ, nàng dính sát vào hõm gáy hắn, chật vật hô hấp, khuôn mặt nhỏ nhắn nóng bỏng.

Nghĩ đến đây Tần Dịch Dương cương cứng một giây, đưa tay chuyển khóa nước từ ấm sang lạnh.

Dòng nước lạnh buốt, phun lên da thịt, làm tinh thần hắn thanh tĩnh.

———————————

Sáng sớm, Lâm Hi Hi tỉnh lại.

Tần Dịch Dương bước vào, nhìn cô gái nhỏ đang mê man từ trong chăn ngồi dậy, đôi mắt vẫn còn mơ màng, khi ánh mắt chạm đến hắn, nàng hoảng hốt vài giây, lập tức bừng tỉnh.

"Ngài……" Lâm Hi Hi nói một chữ cũng không nên lời.

Mắt nàng nhìn hắn, đầu óc nhanh chóng nhớ lại tối qua đã xảy ra chuyện gì, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, nàng nhớ không ra, nàng thống khổ lắc đầu, ngón tay xoa xoa huyệt thái dương, cuối cùng cũng chỉ nhớ được đến đoạn kia của trí nhớ.

Nàng nhớ rõ. Tại nhà hàng, có Nhạc Phong, còn có…… Kiều Nhan.

https://thuviensach.vn

“Đã tỉnh rồi thì mau đi rửa mặt đi, tôi ở dưới lầu chờ cô.” Tần Dịch Dương liếc nhìn nàng một cái, nói xong câu đó, xoay người đi ra ngoài.

Hắn cho nàng đủ thời gian để nàng dẹp đi bộ dáng khổ sở của mình.

Trong nháy mắt Tần Dịch Dương liền rời đi, Lâm Hi Hi cắn môi, trong đầu khiếp sợ cùng khuất nhục, bàn tay mềm mại của nàng khẽ run, gãi đầu, nhớ lại tối hôm qua mình đã hỗn loạn hướng về một người cầu cứu, là liều chết cầu cứu, nàng vẫn còn nhớ rõ cánh tay ấm ấp của người đó.

Nhưng nàng thật không ngờ, người đó lại là hắn.

Hắn để lại trong Lâm Hi Hi ấn tượng của sự vĩ đại cùng bộ dáng lạnh nhạt không thể xúc phạm.

Lời nói của hắn trong trẻo nhưng ngữ điệu lại lạnh lùng làm cho nàng hơi hơi run rẩy, không dám ngỗ nghịch, không dám phạm lỗi.

Lâm Hi Hi đứng dậy, đôi chân trần chạm đất, đỡ lấy trán.

Đầu thật đau…… rượu tối hôm qua mạnh quá …… thật sự là rất đau……

Nàng cắn môi, có chút vô lực dựa tường mà đi đến phòng tắm, nhìn bộ dáng của mình — tối hôm qua quần áo bị xé rách, sau lưng hở một mảng lớn, còn may chưa bị xé rách hoàn toàn.

Ngón tay mảnh khảnh run run chạm nhẹ vào lớp đá cẩm thạch của bồn rửa mặt, tay nàng chạm vào vật gì đó mềm mại.

Lâm Hi Hi cúi đầu, nhìn thấy trong hộp là một bộ quần áo.

Nàng giơ tay sờ một chút, nghi hoặc.

– Đây là chuẩn bị cho nàng sao?

https://thuviensach.vn

Không còn lòng dạ nào mà nghĩ nhiều như vậy, nàng đậy nắp hộp lại cầm theo vào phòng tắm.

Trong nháy mắt Nước tuôn ra, Lâm Hi Hi nhắm mắt lại, nàng bắt buộc chính mình không nghĩ nữa. Không cần nghĩ vì sao Kiều Nhan lại là bẠn cùng giường của Nhạc Phong, không cần nghĩ Nhạc Phong yêu mình vì sao phải đem mình đưa cho người khác. Mười triệu…… Thân thể của nàng giá trị mười triệu……

Lời nói của Kiều Nhan cứ lặp đi lặp lại vọng bên tai nàng.

Lâm Hi Hi ôm mặt, đem nước mắt cùng dòng nước trên mặt lau đi, đè ép đau đớn kịch liệt trong lòng!

_____

Nàng tắm thật nhanh, rửa mặt, mặc quần áo đi xuống dưới lầu.

Cầu thang xoắn dạng trôn ốc, tay vịn màu trắng, theo lối kiến trúc châu Âu thời Trung cổ. Lâm Hi Hi hồi lâu mới tìm được nơi gọi là đại sảnh dùng cơm vào sáng sớm. Nàng vừa đi vào mùi đồ ăn thơm nức liền tràn ngập xoang mũi, toàn bộ đại sảnh thắp sáng bằng ánh đèn màu cam ấm áp, bồi bàn đi qua đi lại, thấy nàng dùng tiếng Trung chào hỏi, thấy nàng hơi giật mình có chút sợ hãi, lại đổi thành tiếng Anh.

Lâm Hi Hi lắc đầu: “Tôi tìm Tần tiên sinh.”

Nàng nhớ rõ, trong ngày phỏng vấn, người phỏng vấn đã gọi hắn như thế, chính nàng khi nhận được thông báo trúng tuyển của Bác Viễn, cũng đã tra cứu qua tư liệu về Bác Viễn. Hắn họ Tần, Tần Dịch Dương.

Bồi bàn cười: “Tiểu thư, mời đi bên này.”

https://thuviensach.vn

Trên đường đi, Lâm Hi Hi không biết chính mình đã để lộ bờ vai trắng muốt trong bộ váy duyên dáng khiến không ít ánh mắt phải trông theo.

Tần Dịch Dương đang ngồi trước một cái bàn ăn thật lớn màu trắng chờ nàng.

Thấy nàng xa xa đi tới, tóc dài tùy ý buông xõa, tóc nâu lượn sóng, dịu dàng mà tự nhiên. Tần Dịch Dương thản nhiên nói một tiếng "Ngồi đi.", tránh đi ánh mắt thanh thuần mang theo vẻ xinh đẹp dụ hoặc kia.

Bồi bàn đứng ở bên cạnh, Lâm Hi Hi bỗng nhiên có chút không dám ngồi, nàng đặt tay lên ghế, nhẹ nhàng gọi một tiếng: "Tần tiên sinh."

Hy vọng chính mình đã không gọi sai.

Tần Dịch Dương cũng không để ý nàng, xoay qua, cùng bồi bàn chọn thực đơn, bồi bàn kiên nhẫn nhớ kỹ từng dặn dò của hắn.

Sau đó, ánh mắt tuấn tú của hắn mới đảo qua, nhìn nàng một lát, mở miệng nói: "Muốn tôi mời cô ngồi xuống sao?"

Lâm Hi Hi hoảng hốt, tay nắm nhanh ghế dựa, lắc đầu ngồi xuống. Nàng chọn vị trí cách hắn ba chỗ ngồi.

Nàng vẫn là có chút khẩn trương.

Lâm Hi Hi cũng không biết là vì sao nàng lại khó có thể gọi tên tình huống hiện tại,.

Hắn không nói lời nào mà nàng cũng không hé nửa lời. Một buổi sáng trời đẹp như vậy, trong khách sạn tấp nập khách nước ngoài, mọi người đều nhìn về phía bàn cơm – bên này là người đàn ông anh tuấn chói mắt, bên kia là cô gái xinh đẹp thoát tục. Thấy thế ai nấy đều nở nụ cười mang theo sự yêu thích cùng ngưỡng mộ.

https://thuviensach.vn

Bữa sáng đưa lên, là mứt hoa quả cùng bánh mì, kèm một miếng thịt hun khói mỏng, bên cạnh còn có một ly sữa.

Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua, hơi giật mình, ngay sau đó lại càng khẩn trương.

Nàng vốn không thích uống sữa.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 10: Ở Bên Cạnh Tôi, Cô Phải Thay Đổi

Tần Dịch Dương tao nhã cắt thịt trong đĩa, Lâm Hi Hi không dám lên tiếng, cũng liền trầm mặc.

Ăn một chút bữa sáng, không khí ngột ngạt mà thân mật.

Lâm Hi Hi đã muốn khắc chế chính mình không nghĩ đến chuyện tối hôm qua, nhất là trước mặt người đàn ông này, hắn bình tĩnh làm cho mọi việc đều trở nên thật nhỏ bé, giống như chuyện hắn gặp phải tối qua chẳng là gì. Nàng cẩn thận nghĩ lại, ngày hôm qua thế nào lại ngất đi trong lòng hắn? Bị hắn đưa đến khách sạn, một chút ấn tượng nàng thật sự cũng không có sao?

Hơn nữa, suốt một đêm, hắn hắn là không có chạm vào nàng chứ?

Nghĩ đến đây, mặt Lâm Hi Hi đỏ lên, thoáng bối rối, đưa tay cầm lấy cốc sữa, không hề nghĩ ngợi gì liền uống một ngụm nhỏ, nhất thời bị mùi vị đặc thù của sữa xộc lên.

Nàng từ nhỏ đã không thích mùi này, cũng không có lý do gì đặc biệt.

Nghe được tiếng ho khan, Tần Dịch Dương ngước mắt, thản nhiên liếc nhìn một cái, liền hiểu rõ tình trạng của nàng.

Hắn nhẹ nhàng mở miệng: “Uống hết đi.”

Lâm Hi Hi cả kinh.

https://thuviensach.vn

Nàng nắm chặt ly, không biết nên nói với hắn thế nào, nàng trời sinh không thích uống sữa.

Tần Dịch Dương tựa vào ghế, lấy khăn ăn lau ngón tay, giọng điệu điềm đạm: “Không nên ép tôi uy hiếp cô, tôi nhắc lại lần nữa, uống hết đi.”

Lâm Hi Hi chưa bao giờ cảm thấy ai cứng ngắc như vậy.

Hắn cũng không phải là gì của nàng, nhưng là lần đầu tiên đã làm cho nàng áp lực lớn như vậy, nàng tuyệt đối tin tưởng hắn nói được liền sẽ làm được. Mùi sữa từng đợt thổi đến, nàng không thích, thậm chí là ghét cay ghét đắng.

Cuối cùng cắn răng một cái, nàng nín thở, cầm lấy ly sữa một hơi uống sạch, không dừng lại một chút nào.

Chất lỏng ấm áp trôi xuống yết hầu lại tiến vào dạ dày, Lâm Hi Hi cố nín thở, uống hết đến ngụm cuối cùng, nàng buông ly, cúi đầu thở ra, trong miệng toàn là mùi sữa, nàng liền mất hết cảm giác thèm ăn, không muốn ăn thêm gì cả.

Khi mùi sữa bắt đầu giảm đi, Tần Dịch Dương đã đứng dậy đi tới, cúi người tay chống vào hai bên sườn nàng.

Ánh mắt thâm thúy, nhìn qua khuôn mặt quyến rũ của nàng.

“Buồn nôn sao?” Hắn thản nhiên hỏi.

Lâm Hi Hi toát chút mồ hôi, lắc đầu.

Ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng, có chút làm cho người ta không dám nhìn thẳng: “Chính là như vậy – nếu thật sự chán ghét một loại thức ăn, chạm vào đều không thể, ăn liền nôn ra, ngay cả cơ quan tiêu hóa cũng kịch liệt phản ứng lại. Nếu cô quả thật như vậy, tôi sẽ không bắt ép cô.”

https://thuviensach.vn

Mặt Lâm Hi Hi bắt đầu ửng đỏ, đó không phải là do ngượng ngùng, mà vì người đàn ông này có thể nhìn xuyên qua bề ngoài của nàng, đem từng chi tiết của nàng ra phân tích rõ ràng.

“Ăn xong lên lầu thu dọn một chút, sau đó đến cửa khách sạn.” Tần Dịch Dương ném cho nàng một câu, đứng dậy rời đi.

Áp lực xung quanh cũng được giảm bớt.

Lâm Hi Hi nhìn chiếc ly trống trơn trên bàn, tim cũng muốn trống rỗng theo.

……

Tần Dịch Dương lái xe từ bãi đỗ xe đến cửa, hạ cửa kính xe xuống, gọi nàng bước lên.

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc, nhìn chiếc xe đen bóng này, liếc qua nhãn hiệu xa lạ, trong lòng nàng rung động hồi lâu, lúc ngồi vào trong xe nàng vẫn có chút cảm khái.

Kiến thức của nàng về xe cộ cũng không nhiều, nhưng kia là biểu tượng Ferrari chói cả mắt, vẫn làm cho tim nàng đập nhanh mấy hồi.

Đợi cho xe lái ra khỏi khách sạn, nàng mới nhớ tới một việc.

“Tần tiên sinh……” Lâm Hi Hi nghiêng mặt hỏi,“Ngài muốn đưa tôi đi đâu?”

Tần Dịch Dương vừa định mở miệng, điện thoại di động của hắn liền vang lên.

Hắn thản nhiên nói vài câu, Lâm Hi Hi chỉ nghe đến câu cuối cùng, hắn nói,“Tôi đến muộn một chút.”

https://thuviensach.vn

Ngắt điện thoại, Tần Dịch Dương tao nhã chuyển tay lái, mở miệng nói: “Ngồi cho vững.”

Nhìn đường đi càng ngày càng quen thuộc, mắt Lâm Hi Hi càng mở lớn, tay nàng cũng khẩn trương giữ chặt cửa kính–

Trước mắt nàng dần dần hiện ra cao ốc Nhạc thị.

Vì sao hắn lại mang nàng tới đây?

Chiếc xe chậm rãi dừng ở cổng trước công ty, Tần Dịch Dương tựa lưng vào ghế, liếc mắt nhìn ra cửa sổ.

Cửa kính xe dần dần hạ xuống, hắn thản nhiên nói: “Cô có mười phút để giải quyết nốt chuyện tối qua.”

Lâm Hi Hi kinh ngạc.

Tim nàng bắt đầu đập loạn lên, hô hấp cũng trở nên khó khăn hơn. Nàng không phải là không hiểu ý đồ của Tần Dịch Dương. Hắn rõ ràng biết tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì, nếu không phải nhờ hắn ra tay cứu giúp, nàng có lẽ đã…

Thế nhưng phải giải quyết sao đây?

Người nàng chợt mềm nhũn, đôi mắt cũng dâng lên làn nước. Nàng nhìn ra ngoài cửa sổ, toàn thân cứng đờ khi trông thấy đôi nam nữ trong tư thế thân mật đang từ phía bãi đỗ xe tiến về phía nàng.

Gió buổi sớm thổi từng cơn mát lạnh, tướng mạo Nhạc Phong vẫn chững chạc trong bộ quần áo Tây Âu, khuôn mặt ôn hòa mà vẫn lộ rõ đường nét sắc sảo. Kiều Nhan lúc này vẫn lẽo đẽo đi theo hắn, nhất thời nhịn không được, vội chạy lên kéo lấy tay áo hắn.

https://thuviensach.vn

“Phong, chậm một chút…” Kiều Nhan khổ sở nhìn hắn, cầm tay hắn năn nỉ.

Nhạc Phong dừng lại, lạnh lùng nhìn cô ta.

Đôi giày cao gót mười phân được đẽo gọt tinh xảo quả thật là đang làm khổ cô ta. Mặt Kiều Nhan đỏ lên, nhẹ giọng nói: “Anh tối hôm qua ép buộc người ta mạnh liệt quá, giờ vẫn còn thấy đau, anh đừng đi nhanh như vậy mà…”

Tối hôm qua cô đã nhìn rõ, Nhạc Phong sở dĩ thích Lâm Hi Hi là vì thích khí chất của cô ta. Cô giờ đây cũng có thể đỏ mặt, mềm giọng như Lâm Hi Hi. Nếu hắn đã thích, cô có thể diễn cho hắn xem.

Ánh mắt Nhạc Phong quả nhiên liền dịu đi phần nào sự lạnh lùng tàn bạo.

Hắn đi lại nâng cô dậy làm cho thân thể cô sát gần bên hắn, cánh môi hắn kề sát vào tai cô: “Đau ở chỗ nào?”

Kiều Nhan thoáng ngạc nhiên, mặt ửng đỏ, mắt rơm rớm nước, uất ức trả lời hắn: “Anh…”

Nhạc Phong nở nụ cười, vỗ nhẹ mặt cô ta, miệng trêu chọc: “Đừng bắt chước cô ấy, Kiều Nhan, tôi thừa biết cô là hạng người gì. Ở trên giường của tôi mãnh liệt như vậy giờ lại diễn trò sao?”

Hắn nói xong liền xoay người, lạnh lùng quát lớn: “Cố mà đi cho nhanh!”

Sắc mặt Kiều Nhan tái nhợt, xấu hổ đến cực điểm, cô không còn giả bộ nữa mà bước nhanh cho kịp với Nhạc Phong. Vẫn là không cam lòng, cánh tay lại kéo lấy tay hắn, lần này hắn cũng không tránh đi. Cô thầm nghĩ, cho dù diễn không giống Lâm Hi Hi nhưng ít nhất thì người đi bên cạnh hắn lúc

https://thuviensach.vn

này chính là cô, chứ không phải là Lâm Hi Hi xuẩn ngốc chỉ đáng làm trò đùa cho kẻ khác kia.

Ngồi trong xe, cảnh tượng trước mắt làm tay chân Lâm Hi Hi trở nên lạnh lẽo.

Nàng cố dằn mình không nhìn nữa, gục đầu xuống, nước mắt rơi lã chã, nhẹ giọng nói: “Tần tiên sinh…”

Tần Dịch Dương cũng thôi không nhìn nữa, tay để trên cửa kính xe, những ngón tay thon dài cuộn lại để dưới cằm, thản nhiên nói: “Cô còn chín phút nữa.”

Bàn tay Lâm Hi Hi nắm chặt lấy ghế ngồi.

Nàng lắc đầu: “Tần tiên sinh, tôi không làm được…Tôi yêu Nhạc Phong, tôi chỉ là không thể ngờ hắn lại có thể đối xử với tôi như vậy. Nếu chỉ đơn thuần là phản bội, tôi có lẽ đã không phải đau khổ như thế này, bởi vì có thứ tôi vẫn chưa trao cho hắn, thế nhưng chúng tôi đã yêu nhau suốt bốn năm trời, hắn cứ vậy mà ở bên cạnh tôi, giờ lại đem tôi đưa cho người khác…Tôi thật sự không biết là vì sao…”

Tia nắng ban mai ấm áp chiếu qua cửa kính xe, soi rọi khuôn mặt nhỏ nhắn, xinh xắn của nàng.

Khóe miệng Tần Dịch Dương hé lộ nụ cười lịch sự phảng phất vẻ lãnh đạm. Hắn trầm giọng chậm rãi lên tiếng: “Những lời này cô không cần phải nói với tôi…Tôi không phải là hắn.”

Đưa mắt nhìn đồng hồ trên tay, hắn thản nhiên nhắc nhở: “Cô còn tám phút đấy.”

Thời gian cứ trôi qua từng chút, từng chút một.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi một lần nữa ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn dáng đôi nam nữ càng chạy càng gần.

Nàng nhìn bộ ngực đẫy đà của Kiều Nhan đang cọ sát vào cánh tay Nhạc Phong, cô ta vừa đi khấp khiểng, vừa nói chuyện với hắn. Cô ta bị hắn gọi to một tiếng, tay cô ta liền tiến vào bên trong bộ y phục của Nhạc Phong khẽ vuốt nhẹ nhàng…

Lâm Hi Hi chợt nhớ lại, tối hôm qua, Kiều Nhan nói khẽ vào tai nàng, "Tôi nghĩ cô hắn cũng muốn biết bãnh lĩnh trên giường của hắn ta ra sao".

Nàng nhớ rõ hình ảnh Chu tổng vừa túm tóc nàng vừa nói, "là Nhạc Phong đem cô tặng cho tôi, chính là để tôi thoải mái đùa giỡn."

Nàng cũng nhớ rõ nàng đã cố sức hướng về phía hắn mà cầu cứu, van xin, trong khi hắn vừa thảo miệng xong hợp đồng liền ôm eo cô gái khác rời đi.

Bao nhiêu đau đớn ập đến vây quanh nàng. Đúng – sai đều đã có câu trả lời, nhưng chính nàng lại chẳng muốn đem ra phân định.

Đôi tay nhỏ bé rời khỏi tay lái, nàng chỉ còn lại có vài phút. Nàng quyết định mở cửa, xuống xe, đi đến trước mặt bọn họ.

Ánh nắng ấm áp chiếu rọi lên nàng càng tôn lên vẻ kiều diễm của nàng. Khuôn mặt nàng trong suốt, ánh mắt sắc đẹp mà sáng ngời!

Nhạc Phong nghẹn thở, đứng chôn chân tại chỗ.

Kiều Nhan lảo đảo một chút rồi cũng dừng bước, khó chịu nhìn Lâm Hi Hi, lòng không khỏi hoài nghi sao nàng lại đột ngột xuất hiện ở đây.

"Cô…Cô thế nào rồi?" Kiều Nhan lắp bắp hỏi, cố giữ cho nét mặt được tự nhiên, nhưng lại chột dạ nhìn lại nàng: "Cô tối hôm qua rốt cuộc hầu hạ

https://thuviensach.vn

có chu đáo không? Sẽ không phá hỏng chuyện của chúng tôi chứ?”

Kiều Nhan này đúng là không lúc nào là không nghĩ đến việc dùng ác ngôn để lăng mạ nàng.

Lâm Hi Hi lại thấy nhói lòng, nhưng ngay sau đó, nàng liền đi đến trước mặt Nhạc Phong, vung tay tát mạnh vào một bên má hắn.

Nàng dồn hết tất cả sức lực còn sót lại vào trong cái tát ấy đến nỗi bàn tay nàng đau, nàng cũng không màng.

Nhạc Phong nghiêng mặt đi qua, Kiều Nhan kinh ngạc chợt kêu thất thanh thành tiếng.

“Lâm Hi Hi” Kiều Nhan thét chói tai, “Cô điên rồi phải không? Cô dám đánh Nhạc Phong sao?”

“Tôi quả thật là phát điên rồi!” Lâm Hi Hi chợt òa khóc, cả người run run, hướng đôi mắt trong veo về phía Nhạc Phong, “Tôi điên rồi nên mới có thể yêu anh, tin tưởng anh, tôi chờ đợi lời giải thích của anh, ngay khi tận mắt chứng kiến cảnh anh làm chuyện đồi bại, tôi cũng không có dũng khí vạch trần anh ngay lúc đó. Nhạc Phong, nếu đã không yêu thương tôi, anh có thể nói cho tôi biết, tôi sẽ lập tức rời xa anh. Chỉ mong anh đừng dùng cách này làm nhục tôi. Tôi không phải là kĩ nữ, không phải là món đồ để các người trao tay nhau đùa giỡn.”

Nàng không hỏi và cũng không muốn hỏi. Đã từng là tình nhân, hắn sao lại có thể nhẫn tâm đẩy nàng xuống vực sâu như thế. Trong nàng giờ đây chỉ toàn là nỗi sợ hãi, cuộc sống của nàng giờ đây chỉ toàn một màu đen tối ảm đạm.

Nhạc Phong bị cái tát bất ngờ của nàng làm cho mặt méo xệch đi, hô hấp cũng trở nên khó khăn.

https://thuviensach.vn

Kiều Nhan trừng mắt nhìn Lâm Hi Hi, xông lên tát lại nàng "Tiện nhân, cô đang ghen tị có phải không? Anh ấy không yêu thương gì cô! Sớm đã là như vậy. Cô nay chỉ là một ả đàn bà dâm đãng, qua tay ai mà chẳng như nhau!"

Một bàn tay chợt vung lên, hung hăng nắm lấy cổ tay Kiều Nhan. Kiều Nhan đau đến nghẹt thở, khiếp sợ quay đầu, phát hiện ra kẻ đang nắm cổ tay mình chính là Nhạc Phong.

Hắn ngước khuôn mặt ôn nhu anh tuấn nhìn Lâm Hi Hi cười nói: "Hi Hi…cô hận tôi à?"

Lâm Hi Hi lắc đầu, cảm giác cả người lạnh lẽo, nàng lui về phía sau, nghẹn ngào nói trong làn gió thoảng: "Tôi không hận…Nhạc Phong, chúng ta từ nay chấm dứt, tôi cũng không muốn nhìn thấy anh nữa…"

Nói xong, nàng bỏ chạy không ngoái lại nhìn lần nào, cứ thế mở cửa xe ngồi vào trong.

Mắt lồng lên lửa giận, Kiều Nhan hung hăng xông lên quyết đuổi theo Hi Hi. Nhạc Phong thấy thế liền nắm chặt cổ tay cô làm cô đau đớn, tức giận quát lớn: "Anh buông ra, tôi phải giáo huấn cô ta một chút."

Thấy Nhạc Phong bị Hi Hi táng cho bạt tai mà lại không phản ứng lại, cũng không định làm gì càng khiến Kiều Nhan trào dâng lòng ghen ghét. Bản thân cô hiểu rõ Nhạc Phong là người kiêu ngạo tự phụ, sao có thể để người khác lăng nhục mình được chứ? Hắn rõ ràng là yêu thương nàng, rõ ràng là muốn cho nàng đau lòng.

"Nhạc…!" Tiếp sau đó, yết hầu của Kiều Nhan bị một lực mạnh mẽ bóp chặt khiến cô không thể hô hấp được.

Một bên mặt Nhạc Phong vẫn còn hằn rõ dấu vân tay, ánh mắt lạnh như băng, khóe miệng lộ ra nụ cười yếu ớt.

https://thuviensach.vn

“Kiều tiểu thư, để tôi nói lại lần cuối cho cô rõ, Hi Hi của tôi, chỉ có tôi mới có quyền đánh cô ta. Cho dù là hoàn toàn hủy diệt cô ta, thì cũng chỉ có thể tự tôi ra tay mà thôi, cô nghe hiểu rồi chứ?”

Kiều Nhan chỉ cảm thấy trong nháy mắt người đàn ông này đã giẫm đạp hết sạch chút ít danh dự tốt đẹp còn sót lại của cô.

Cô nói không nên lời, tay hắn nắm lấy cổ, cô sắp hít thở không thông.

Đến khi mặt cô đỏ ửng lên, Nhạc Phong mới oán hận mà buông lỏng cổ cô ra. Gió lạnh thổi qua, cái tát của Lâm Hi Hi vẫn còn nóng rát trên mặt, hắn lạnh lùng đi đến phía trước, ngón tay giơ lên, chạm đến nơi mà dấu bàn tay nàng để lại.

A… Hi Hi của hắn, ngón tay thật dài

——-

Xe vẫn chạy.

Lâm Hi Hi cảm thấy chính tại đây trong thành phố này, nàng bị mất phương hướng, đôi mắt nàng tản ra mê man có tia hỗn loạn. Nàng nhìn ngoài cửa sổ, cảnh sắc theo dòng xe cộ lui dần về phía sau, trong đầu tràn đầy hình ảnh giằng co cùng Nhạc Phong lúc nãy.

Lông mi dài của nàng nhắm lại, run nhè nhẹ.

Nước mắt lạnh, dính trên mặt có chút khó chịu.

Xe chậm rãi dừng lại.

Tần Dịch Dương thay nàng mở cửa xe, có tia sáng chiếu lại, Lâm Hi Hi hoảng hốt một chút, khẩn trương mà nhu nhược nói một tiếng “Cảm ơn.” rồivội vàng xuống xe, bước chân nàng có chút bất ổn, lảo đảo một cái, may mà có cánh tay Tần Dịch Dương đỡ lấy nàng.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, hai người rất gần nhau.

Tần Dịch Dương dĩ nhiên hiểu được tâm tình đang gợn sóng của nàng, người con gái yếu đuối này làm cho trái tim hắn có chút quặn thắt lại, hắn buông ánh mắt, "Nói rất hay!", rồi "Ầm." một tiếng đóng cửa xe.

Lâm Hi Hi sau một lúc lâu, mới biết được ý hắn là đề cập đến chuyện vừa rồi.

Mặt đỏ lên, mang theo một chút chua sót, nàng cuống quýt từ trong khuỷu tay hắn đi ra, đứng vững.

Mà ngay trong nháy mắt quay người lại, Lâm Hi Hi dừng bước, nàng ngẩng đầu, thấy được tòa cao ốc Bác Viễn Thế Kỷ đứng sừng sững, tráng lệ sừng sững, tạo áp lực chấn động lòng người, kể cả kiến trúc bên trong cũng rất hấp dẫn ánh nhìn của người khác.

Nàng cả kinh, ngực thầm kêu lên một tiếng.. 'Trời ạ…'

Tần Dịch Dương đưa nàng tới Bác Viễn.

_____đây là ngày đi làm đầu tiên của nàng, chủ tịch Bác Viễn tự mình đưa nàng đến công ty.

Nếu nói Lâm Hi Hi không hồi hộp là giả, lúc Tần Dịch Dương bước chân đi qua, nàng cũng không có phản ứng nhiều, thậm chí cũng không có dũng khí đi theo sau. Mà hắn cũng không quay đầu lại, tất cả đều như đã được tính trước, Lâm Hi Hi đảo mắt, bước nhanh theo sau.

Cửa kính tự động mở ra, thảm đỏ được trải trên sàn nhà.

Tần Dịch Dương đi vào, bên trong đại sảnh rộng lớn, cô tiếp tân đứng lên cung kính nói: "Chào chủ tịch".

https://thuviensach.vn

Cùng đi thang máy với hắn lên tầng mười bốn, trong thang máy chật hẹp, Lâm Hi Hi nhiều lần do dự, rốt cục có nên mở lời hay không?

“Tần tiên sinh, xin lỗi, ngày hôm nay là ngày đầu tiên đi làm, tôi đã bị muộn, hơn nữa lại chuẩn bị không kỹ lưỡng…”

Nên nói tiếng xin lỗi trước, còn hơn là đợi phê bình.

Tần Dịch Dương dựa người vào thang máy xoa xoa ấn đường, liếc nàng một cái: “Cô cần chuẩn bị cái gì?”

Lâm Hi Hi nghẹn lời.

Nàng mở mắt nhìn hắn, lại thấy được nét tinh anh trong đó, phảng phất trong mỗi câu nói của hắn đều là chân lý, chí ít thì tại nơi này, hắn có thể cho nàng cảm giác hoàn toàn được tin tưởng, không ai có thể nghi ngờ.

Cửa thang máy vừa mở ra liền có người chào đón.

“Dịch Dương, cậu cuối cùng cũng đến…” Nguyễn Húc nhìn thấy hắn thở dài một hơi.

Mắt đào hoa đảo qua hai bên trái phải, Nguyễn Húc sửng sốt một chút, cười rộ lên: “A… Người đẹp, cô ở đây? Thật đúng là trùng hợp? Không ngờ lại trùng hợp đến vậy?”

Nói thật ra, cô gái này mặc váy dài màu trắng ngà mỏng như vậy, khuôn mặt ửng hồng tươi mát đến động lòng người, viền mắt ẩm ướt giống như được nước mưa rửa sạch qua, thật đúng là làm cho … Thật không dám mở mắt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 11: Thật Hấp Dẫn Đàn Ông

Lâm Hi Hi bị hắn chặn trước, ngay cả thang máy đều không ra được.

Bây giờ những cô gái khẩn trương đỏ mặt thực sự không nhiều lắm. Hắn vươn tay, cười tủm tỉm: “Tôi là Nguyễn Húc, trợ thủ của Dịch Dương, là bạn đồng nghiệp của cô.”

Lâm Hi Hi cũng vươn tay. “Tôi là Lâm Hi Hi.”

Nguyễn Húc thần bí cười cười: “Tôi biết.”

Ngay lúc Lâm Hi Hi có chỗ hơi nghi ngờ, Tần Dịch Dương đã bước ra cửa thang máy, không để ý đến họ hàn huyên, đến bàn trợ lý, nhàn nhạt phân phó vài câu, viên trợ lý cung kính gật đầu.

Chỉ trong chốc lát, một cô gái mặc váy hồng bó sát người đi tới.

“Cô là Lâm Hi Hi?” móng tay của cô cũng màu hồng, cô đang cầm sẵn tài liệu, chớp mắt hỏi.

“Vâng.” Lâm Hi Hi gật đầu.

“Lúc trước cô ứng tuyển chức vụ là trợ lý của chủ tịch, hiện tại điều cô về tổ bí thư làm thư kí chủ tịch, chuyện này cô biết không?”

Lâm Hi Hi hơi kinh ngạc, nghiêng mặt, vừa vặn thấy Tần Dịch Dương một tay đóng cửa văn phòng.

Tim nàng đập có chút rối loạn, lắc đầu: “Tôi không biết.”

https://thuviensach.vn

Cô gái cười cười, đôi mắt rất sáng: “Tôi đoán cô cũng không biết, cô sao lại đến muộn thế? Thậm chí, cô cái cũng không mang theo gì cả, cho rằng ở đây là chỗ để đi du lịch sao? Qua đây, chỗ này là vị trí của cô?”

Lời này làm Lâm Hi Hi nghẹn không biết phải trả lời thế nào, mặt nàng ửng đỏ, theo sát sau cô gái,suy tư chỉ trong chốc lát, thấy là không nên giải thích, trong công việc, họ chỉ nhìn vào biểu hiện của nàng, không muốn nghe lý do của nàng.

Cô gái nói một loạt về công việc, cuối cùng mới nói: “Tôi là Nguyên Đồng, cô cứ gọi tôi là chị Đồng.”

Lâm Hi Hi vâng lời đáp lại: “Chị Đồng.”

Nguyên Đồng nhìn nàng hai giây, cười cười, móng tay màu hồng gõ vào mặt bàn, xa xăm nói: “Cô cùng chủ tịch có quan hệ gì?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, thật lâu mới hiểu người cô ta muốn nói đến là chủ tịch Tần Dịch Dương, trong giấy lát nàng thoáng chút trầm tư.

“Em..” nàng đột nhiên không biết nên giải thích thế nào.

Quan hệ gì? Chẳng qua chỉ là quen biết mà thôi.

“Rất khó nói có phải không? Là nhân tình, vợ bé? Hồng nhan tri kỷ? Hay là đàn em mà giám đốc một thời hứng khởi đùa giỡn? Tôi đã xem lý lịch sơ lược của cô, cô tốt nghiệp cũng chưa được hai năm mà.” Nguyên Đồng thẳng thắn nói.

Nhưng những lời này lại khuấy động Lâm Hi Hi, nàng cúi đầu xuống, đầu ngón tay run nhè nhẹ.

“Đều không phải..” Lâm Hi Hi ngước mắt, ánh mắt lộ ra một tia yếu đuối khó nén, nhẹ nhàng nói, “Chị Đồng, tất cả đều không đúng.”

https://thuviensach.vn

Nguyên Đồng suy tư, không nói ra tiếng.

Chí ít làm việc tại Bác Viễn nhiều năm như vậy, cô chưa từng thấy chủ tịch tự mình đưa một người con gái nào đến công ty, thậm chí vừa tới liền phân công cho nàng làm thư kí. Kỳ thực chuyện xảy ra vào ngày Lâm Hi Hi phỏng vấn, đã sớm là chuyện nóng hổi tại công ty_____ lại thấy chủ tịch chủ động xuất hiện tại hiện trường thông báo việc tuyển dụng của công ty. Nếu những việc này đều phải do hắn tự làm thì nhân viên tại bộ phận nhân sự dùng để làm gì?

Nhìn qua bình hoa ly nơi bệ cửa sổ, Nguyên Đồng đưa ánh mắt hờ hững nhìn thoáng qua toàn cảnh bên trong phòng làm việc của chủ tịch, nói với Lâm Hi Hi: “Anh ấy rất có mị lực phải không? Tôi vẫn nghĩ được đứng bên cạnh anh ấy là chuyện rất hãnh diện, có thể được ưu ái anh ấy, là ước mơ của không ít người…. Cô ngẫm lại xem, một người đối với các cô gái khác đều lãnh đạm như băng, hết lần này đến lần khác người đàn ông đó đối với cô lại có tình, có ý, điều đó không phải rất thích thú sao?”

Lâm Hi Hi nghe xong mấy câu đó mặt đỏ tới mang tai.

Kỳ thực lời Nguyên Đồng nói cũng không có gì rõ ràng, chỉ là đối với cái loại quý mến này, Lâm Hi Hi khó có thể hiểu được, nàng trước đây bên cạnh Nhạc Phong đều tương đối bị động, mỗi ngày đều hưởng thụ sự yêu thương và quan tâm của hắn, mà đối với Tần Dịch Dương, nàng tạm thời chỉ có thể có cảm giác kính nể.

Hắn nhẹ nhàng nói một câu, chính là do bị khí lực của hắn vây quanh, không tự chủ được mà kính nể nghe theo.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 12: Chị Rất Thích Chủ Tịch

Nguyên Đồng nhìn nàng lắc đầu, tự giễu cười cười: “Tôi nói với cô những điều này làm gì nhỉ?”

Lâm Hi Hi ôm tập tài liệu đưa cho cô, tỏ vẻ không quan tâm, nói nhỏ nhẹ: “Chị Đồng, em về chỗ ngồi trước.”

Nguyên Đồng gật đầu, nhìn Lâm Hi Hi xoay người đi về chỗ ngồi, nhàn nhạt thêm một câu: “Ở chỗ này nên biết điều một tí, người ở tổ bí thư rất thân mật, thế nhưng không nên chạm vào kiêng kỵ của các cô ấy, bằng không cô sẽ biết bị họ ghen ghét sẽ đáng sợ đến nhường nào.”

Lâm Hi Hi nghe xong, chợt lạnh cả người.

Nàng quay đầu lại, thấy Nguyên Đồng đã bỏ đi, một thân ảnh màu hồng đập vào mắt khiến người khác khó chịu.

Lúc mới đi làm, những thứ mình cần học lúc nào cũng rất nhiều. Trời đã tối từ lâu mà Lâm Hi Hi vẫn ngồi bất động, lòng nặng trĩu. Khi đèn trên lầu đã tắt hết, nàng bất giác đứng dậy, lấy tài liệu mới nhận ra mọi người đã về hết.

Tầng trệt vắng vẻ, chỉ còn mỗi mình nàng.

Tiếng chuông điện thoại bất ngờ vang lên.

“Alô?”

https://thuviensach.vn

“Hi Hi, sao giờ này cậu vẫn chưa chịu về hả?” tiếng của Tống Viện Y truyền đến.

Lâm Hi Hi khép tài liệu lại: “Mình sẽ về ngay đây.”

“Vậy được rồi, mình chờ cậu về cùng ăn cơm.”

Lâm Hi Hi mỉm cười, lên tiếng.

Nàng đứng dậy tắt đèn, đóng hết các phòng, lại phát hiện phòng chủ tịch vẫn còn sáng đèn.

Nàng nghi hoặc một chút, đi qua, nhẹ nhàng mở cửa.

Nàng nghĩ bên trong chắc chắng còn ai, có lẽ là do quên tắt đèn mà thôi, bèn nhẹ nhàng giật cánh cửa phòng, cảnh tượng trước mắt khiến nàng không khỏi run rẩy!

_____ Đó là Nguyên Đồng. Cô ta đang dựa nửa thân người vào bàn làm việc của Tần Dịch Dương, cánh tay nhỏ nhắn cầm ly cà phê của hắn, nhẹ nhàng nhìn vào bên trong, thậm chí còn dùng lưỡi chậm rãi đảo qua mép ly, dáng vẻ mê ly mà mê người.

Toàn thân Lâm Hi Hi toát mồ hôi lạnh, định lùi về phía sau, lại đụng phải tấm ngăn hai bên.

Bên trong Nguyên Đồng vừa ngước lên, cũng thấy được cửa phòng hơi mở.

Lâm Hi Hi rõ ràng biết Nguyên Đồng nghe được động tĩnh bên ngoài, hiện tại tầng trệt không có ai, nàng cũng không thể trốn đi đâu được, nàng chỉ có thể lẳng lặng đứng thẳng, kiềm chế sự sợ hãi, nghe tiếng giày cao gót từ bên trong truyền đến, càng ngày càng gần cho đến khi Nguyên Đồng mở cửa phòng làm việc, ánh mắt lành lạnh nhìn về phía nàng.

https://thuviensach.vn

“Cô đã thấy gì?” Nguyên Đồng lạnh giọng hỏi.

Lâm Hi Hi lắc đầu.

“Nói!” Nguyên Đồng lớn tiếng quát.

Lâm Hi Hi không có cách gì để lảng tránh, bàn tay nhỏ bé nắm lấy tấm ngăn, cũng không còn căng thẳng như trước, nhìn thẳng vào mắt cô ta: “Chị Đồng, chị rất thích chủ tịch.”

Mắt Nguyên Đồng chậm rãi trở nên sắc lạnh, quấn một lọn tóc vào tay, hướng về phía nàng cười cười: “Không cần cô xen vào.”

Lâm Hi Hi không nghĩ tới cô gái Nguyên Đồng này, bí mật bị bại lộ cũng không hề lộ ra chút dáng vẻ căng thẳng nào. Lâm Hi Hi thở dài một tiếng, đưa tay tắt ngọn đèn cuối cùng. “Chị Đồng, em về đây.”

“Cô rất thông minh….” Nguyên Đồng từ chỗ sáng đi tới chỗ tối, nhìn nàng, “Tôi yêu Dịch Dương rất nhiều, tôi tự mình biết là tốt rồi. Cô có biết cũng không thể nói ra, hôm nay tôi có nói với cô vài câu, cô không nên vọng tưởng gì với Dịch Dương, bằng không, tôi sẽ cho cô biết thế nào là tàn nhẫn.”

Lâm Hi Hi nhìn cô ta, nghĩ, người con gái này đúng là có chút điên cuồng.

Thế giới này chung quy cũng là yêu say đắm sẽ trở lên điên cuồng, quấn quýt si mê, thế nhưng hồi tưởng lại chuyện của chính bản thân mình, nhớ lại cảnh Nhạc Phong cùng Kiều Nhan hoan ái mãnh liệt tại chính phòng làm việc, khóe mắt Lâm Hi Hi hơi ươn ướt, cũng không vì thương tâm mà đau khổ.

“Chị Đồng, chị yên tâm…. Em tạm thời không còn tin tưởng vào đàn ông nữa.” Nàng nhẹ giọng nói một câu, xoay người bỏ đi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 13: Cuộc Viếng Thăm Bất Ngờ Của Nhạc Phong

Lâm Hi Hi cuốc bộ về nhà.

Bác Viễn cách chỗ nàng ở trọ không xa, nàng vừa đi vừa thả lỏng thân người. Ngọn gió đêm miên man thổi qua làm vơi đi phần nào suy tư trong lòng nàng. Điện thoại lại rung lên lần nữa. Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua số điện thoại lạ rồi uể oải nhấc máy.

“A lô, tôi là Lâm Hi Hi.”

Im lặng kéo dài. Chợt có tiếng động cơ ô tô, liền sau đó là tiếng nói hờ hững của Tần Dịch Dương: “Đây là số điện thoại của tôi, cô hãy nhớ lấy.”

Hơi thở của Lâm Hi Hi cứng đờ, đột nhiên trở lên căng thẳng.

Nàng dừng bước, thân thể mảnh mai không tự chủ được đứng thẳng người, ngừng thở, nhẹ nhàng “Dạ.” một tiếng.

Giá mà nàng còn đủ tỉnh táo, nàng có thể sẽ nhận ra được nhịp trống ngực loạn nhịp của mình.

“Cô hãy nhanh mà thích nghi, còn có rất nhiều việc chờ cô xử lí đấy.” Tần Dịch Dương hờ hững dặn dò.

Lâm Hi Hi nhẹ giọng đáp lời. Khi hắn sắp ngắt cuộc gọi thì nàng liền gọi hắn: “Tần tiên sinh…”

Ngón tay thon dài đưa lên mân mê điện thoại của nàng chợt dừng lại.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương im lặng chờ đợi câu nói đang bỏ lửng của nàng.

Trong làn gió đêm ấm áp, nàng chợt nhớ lại chuyện xảy ra tối qua, lòng lại trào dâng niềm đau đớn chua xót, nhẹ giọng thành khẩn nói: “Cám ơn ngài.”

Bất kể thế nào, vào lúc nàng tuyệt vọng nhất, nàng đã may mắn gặp được một người đàn ông thiên thần.

Tần Dịch Dương thở nhẹ một cái rồi ngắt máy.

Bàn tay Lâm Hi Hi đã ướt đẫm mồ hôi. Nàng giơ điện thoại lên cao, nhìn vào dãy số trước mặt rồi thở phào nhẹ nhõm.

Vậy là nàng cũng đã nói ra được những lời đó, chí ít thì hắn cũng có thể cảm nhận được sự thành tâm của nàng.

Nàng lại dượm nhanh bước chân về phía nhà trọ.

_____

Nàng vừa mở cửa đã thấy Tống Viện Y nở nụ cười nham nhở.

“Cậu đã về rồi…”

Lâm Hi Hi liền giật mình. Nàng khẽ đóng cửa rồi nhẹ nhàng “Ừ.” một tiếng.

“Cậu ăn tối rồi chứ? Thực sự xin lỗi, dù sao cũng là ở chung với nhau, lần sau mình sẽ chú ý.” Lâm Hi Hi vội mở lời xin lỗi.

Tống Viện Y cười rộ lên, đong đưa cánh tay của nàng: “Không sao cả, không sao cả, một bữa cơm không có gì lớn! Hi Hi à, chỉ cần cậu thành thật trả lời mình là được rồi. Tối qua cậu đã đi đâu? Đây là lần thứ hai cậu không về nhà ngủ nha. Lại còn không chịu thừa nhận đã cùng Nhạc Phong

https://thuviensach.vn

làm “chuyện ấy” rồi. Cậu chả thành thật chút nào cả. Nói mau, nói mau, nhanh thừa nhận đi chứ?”

Tống Viện Y cứ mập mờ trêu chọc làm cho nàng không khỏi bứt rứt.

Đôi lông mi dài khẽ động. Nàng tháo giày cao gót đặt trở lại vào tủ giày, nhẹ nhàng mở miệng: “Bọn mình chia tay rồi.”

Tống Viện Y ré cười chói tai rồi lại ngây ngẩn cả người.

“Sao…đã chia tay rồi?”

Lâm Hi Hi gật gật đầu, nhẹ nhàng cắn môi: “Mình và Nhạc Phong đã chia tay rồi, Viện Y à, từ nay về sau cậu đừng nhắc đến anh ta nữa, có được không?”

Nàng vừa nói vừa đi vào phòng khách. Tống Viện Y đứng ngẩn một lát rồi đi theo nàng, dè dặt thỏi: “Vì sao lại thế? Các cậu không phải là rất mực yêu thương nhau sao? Hi Hi…hai người…”

Chẳng lẽ là cãi nhau? Tống Viện Y nghĩ mãi vẫn không rõ nguyên nhân.

Cô còn chưa kịp hỏi xong thì chuông cửa đột nhiên vang lên.

Tống Viện Y còn đang đứng sững tại chỗ thì Lâm Hi Hi đã vội đứng dậy, thân hình tuyệt mỹ trong bộ váy dài sắc trắng đẹp đến mê người. Nàng nhẹ nhàng cười thoáng một cái: “Để mình mở cửa.”

“Ấy, để mình mở, mình mở cho…” Tống Viện Y rõ ràng thấy nàng thất tình đau khổ cùng cực mà sao vẻ mặt lại tươi cười như thế được chứ? Cô vội đẩy Hi Hi ngồi xuống sofa rồi thở dài một tiếng, chạy tới mở cửa.

Cửa vừa mở ra, Tống Viện Y vội tròn xoe đôi mắt.

https://thuviensach.vn

Cô nói không thành câu, nhìn người đối diện, mặt đỏ ửng, trống ngực đập thình thịch, khó nhọc thốt ra mấy chữ: “A…Nhạc…Nhạc Phong…”

Lâm Hi Hi chợt thấy toàn thân mình chấn động!

Hàng lông mi dài đột nhiên mở ra, đôi mắt trở nên trong suốt, đồng tử bắt đầu run rẩy.

Người ngoài cửa vẻ mặt bình thản, trên trán lộ rõ nét kiên định. Nhạc Phong nhìn Tống Viện Y nhẹ nhàng cười, tay nhẹ mở cửa, mạnh mẽ đi tới, nhẹ nhàng nói: “Viện Y, đã lâu không gặp…”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 14: So Với Kĩ Nữ Còn Đê Tiện Hơn Nhiều

“Nhạc Phong, đã lâu không gặp…” Tống Viện Y dựa người vào cửa, chợt có cảm giác bất lực, nhỏ giọng thì thào trả lời.

Mỗi lần nhìn thấy Nhạc Phong, trong lòng cô luôn dấy lên cảm giác đau xót hòa cùng chút ấm áp. Tuy rằng mới nghe Hi Hi khẳng định bọn họ chia tay rồi, nhưng cô vẫn chắc chắn bọn họ chỉ là cãi nhau như mọi lần thế thôi thế nên cô cũng không có lí do gì lại không cho Nhạc Phong vào nhà.

“Hi Hi đâu?” hai tay Nhạc Phong đút trong túi quần, ôn nhu cười, nhẹ nhàng hỏi.

Tống Viện Y ngẩn người nhìn, tay chỉ về hướng ghế sofa.

Trên chiếc ghế sofa màu nâu nhạt, sắc mặt của nàng khẽ biến thành tái nhợt, theo bản năng nàng vội cuộn mình phòng vệ.

Nhạc Phong lướt mắt khắp người nàng, mải mê không dứt ra được.

“Viện Y…Tôi cùng Hi Hi có chuyện riêng cần nói với nhau, cô ra ngoài đi dạo một lát được không?” Nhạc Phong chậm rãi nói từng chữ, ngước ánh mắt chờ đợi về phía cô.

Tống Viện Y chợt hiểu ý, liên tục gật đầu: “Được được.”

Cô hiểu rõ hai người bọn họ đang có chiến tranh lạnh, đương nhiên là phải tốn chút thời gian để giải quyết. Cô vội bước đi, nhỏ giọng nói: “Nhạc

https://thuviensach.vn

Phong, anh đừng có to tiếng quá, tâm trạng của Hi Hi hiện tại không được tốt cho lắm…”

Nhạc Phong cười, không nói lời nào.

“Viện Y…” Lâm Hi Hi chợt thấy căng thẳng, ánh mắt hốt hoảng nhìn theo Viện Y.

Tống Viện Y cười cười, trấn an nàng. Cô cầm ví lên, bước ra ngoài. “Không có việc gì đâu, hai người cứ thong thả trò chuyện…”

Khoảng không gian chợt trở nên ngột ngạt, im ắng. Lâm Hi Hi cảm giác mình sắp nghẹt thở. Nàng đứng dậy, không muốn nhìn thấy hắn. Nàng cũng muốn ra ngoài. Nhạc Phong cười tủm tỉm, trong nháy mắt ôm chặt eo nàng, quyết không nới lỏng vòng tay làm nàng trào dâng lên cơn đau.

“Hi Hi…Hi Hi, em định chạy đi đâu? Hả?” Nhạc Phong vẫn ôm chặt nàng, cúi đầu, hơi thở ấm áp phả vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, vội trấn an nàng.

Đột nhiên bị hắn ôm lấy, còn bị ghìm chặt lại. Nàng cảm giác được bàn tay của hắn đang vuốt ve tóc nàng. Lâm Hi Hi sợ hãi, run rẩy ngước mắt nhìn hắn: “Chúng ta đã chia tay rồi, Nhạc Phong, anh còn đến đây làm gì?”

Nghe thấy hai chữ “Chia tay.”, Nhạc Phong cười rộ lên làm người nàng chợt cứng lại.

“Chia tay? Hi Hi…Anh còn chưa đồng ý, em định chia tay với ai đây?” Nhạc Phong hung hăng nắm cằm nàng, dần dần tăng thêm lực làm nàng đau, trong nháy mắt đôi mắt đã ươn ướt. “Anh đối với em không tốt sao? Anh đã yêu em, nhìn xem, em đáp trả anh thế nào? Nói tôi biết, tối qua cô đã hầu hạ chu đáo người đàn ông đó phải không? Cô có biết hắn ta chính là “gà đẻ trứng vàng” của tôi không hả?”

https://thuviensach.vn

Hàm dưới của nàng đau đớn khôn xiết. Nàng có cảm giác như mình đang ở Địa Ngục.

“Thả tôi ra…Buông ra!” Nàng kịch liệt giãy dụa, hệt như một đáo hoa bách hợp yếu ớt bị một lực đạo hung ác tàn phá. “Nhạc Phong, anh cút đi cho tôi! Cút đi càng xa càng tốt! Tôi hận anh…”

Nhìn khóe mắt nàng trào lệ, trong lòng Nhạc Phong cũng trỗi lên đau xót. Nghĩ đến hình ảnh tối qua nàng giãy giụa trên giường gã đàn ông đó, có phải cũng giống dáng điệu đau thương của nàng lúc này? Dánh điệu này đúng là có thể kích thích dục tính của người khác…

“Hận tôi?” Nhạc Phong thấp giọng cười, cánh tay như sắt thép bao vây lấy nàng. “Hi Hi…tôi cũng rất hận cô…Tôi cũng đã yêu thương cô, cô muốn gì tôi đều đáp ứng cho cô, cô không muốn kết hôn tôi cũng nhân nhượng chiều theo ý cô. Thế nhưng cô cho tôi được cái gì nào? Hi Hi, ngay cả sự trung thành cô cũng không cho tôi…”

Nhạc Phong cười như điên như dại, đôi mắt lộ vẻ khát máu cuồng bạo, bóp lấy gáy nàng, buộc nàng phải ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn ướt đẫm lệ nhìn hắn, gằn từng chữ: “Thân thể cô rõ ràng là đã dơ bẩn, lại còn cố làm ra vẻ thuần khiết đoan trang, so với kĩ nữ còn đê tiện hơn nhiều…”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 15: Xé Nát Tình Yêu Của Hắn

Nghe đoạn hội thoại, cả người Lâm Hi Hi như bị sét đánh ngang tai!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nhất thời trắng bệch, hai hàng nước mắt đẫm lệ mông lung nhìn Nhạc Phong, nhìn người đàn ông nàng đã từng yêu, người đã nói những lời dơ bẩn nhục mạ nàng, lòng nàng trào dâng nỗi khiếp sợ cùng đau đớn!

Hắn biết rồi sao?

_____ Việc đó, hắn chính là đã biết rồi?!

“Em run ư?” Nhạc Phong cúi đầu, hơi thở rời rạc của hắn, nhìn nàng hết sức thương yêu, “Hi Hi, tôi yêu em như vậy, em sao lại lừa dối tôi làm ra chuyện đê tiện này?”

“Em biết vì sao tôi tìm đến Kiều Nhan không? Cô ta còn sạch sẽ hơn em, chí ít lần đầu tiên của cô ấy là cho tôi, bất kể tôi đối xử với cô ấy thế nào, cô ấy vẫn bằng lòng làm bạn cùng giường của tôi … Hi Hi, em làm được sao?”

Những lời này giống như luồng khí độc thổi vào lỗ tai nàng, toàn thân Lâm Hi Hi kích động run rẩy.

“Đừng nói nữa… tôi xin anh đừng nói nữa!!” Nàng bịt tai lại, nước mắt điên cuồng rơi xuống.

Chuyện xảy ra hai năm trước kia, nàng đã cố hết sức che lấp!

https://thuviensach.vn

Đêm hôm đó nàng suýt nữa đã bị hủy diệt, nàng sớm biết hậu quả của chuyện đó là hết sức nghiêm trọng! Không phải là nàng cố ý, nàng cũng là bị hại! Tại vì sao… Vì sao hết lần này tới lần khác nàng đều bị người mình yêu hung hăng nhục mạ?

“Em cũng biết em có lỗi với tôi có đúng hay không?” giọng điệu Nhạc Phong chậm lại, hắn ôm nàng, nhìn nàng triều mến. Hắn vén sợi tóc lòa xòa trước khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu điềm đạm của nàng, cúi đầu nói nhỏ, “Nếu thấy có lỗi với tôi, vậy thì giúp tôi tiếp một vị khách nhé? Em không nên tỏ vẻ giả bộ có biết không? Hi Hi… Cô biết hôm nay lúc đến công ty, nhận được tờ giấy hủy bỏ hiệp ước mười triệu kia, tôi đã muốn bóp chết cô, cô biết không?”

Đó là vào lúc sáng, Kiều Nhan như người mất hồn bước vào phòng làm việc, thất kinh nói với hắn.

Lúc đó là do tình thế bắt buộc, trong đầu hắn đã có sẵn kế hoạch, mọi thứ cũng đã chuẩn bị đâu vào đấy, chỉ còn chờ đến lúc thực hiện mà thôi, thế nhưng trong nháy mắt, Hoa Phong lại hủy bỏ hiệp ước, rủi ro đẩy ngược trở lại phía bọn họ, trong nháy mắt có thể bị phá sản!

Có trời biết, đối với Nhạc thị mà nói, tổn thất là không nhỏ!

Không chỉ về mặt tài chính, ngay cả danh dự cũng bị ảnh hưởng.

Lâm Hi Hi một lần nữa khiếp sợ ngẩng đầu nhìn Nhạc Phong. Người đàn ông này từ đầu đến chân, nàng dường như chưa từng quen biết.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, đôi mắt trong veo ướt lệ, ánh mắt lại thất thần: “Không phải tôi sai, Nhạc Phong, anh cũng không yêu tôi, tình yêu của anh là tình yêu điên loạn, anh căn bản là không bình thường! Cho dù anh hận tôi, anh cũng không nên xem tôi như gái điếm, đưa cho người khác! Tôi căn bản không phải người như vậy, tôi vì sao không được tìm sự giúp đỡ chứ?”

https://thuviensach.vn

Một bạt tai giáng mạnh xuống mặt nàng nghe “Bốp!” một tiếng!

Lực tát rất mạnh, Lâm Hi Hi đứng không vững, lùi về phía sau, một cơn đau đớn thê lương truyền đến, lưng nàng đụng vào tấm kính bàn trà trước ghế sofa! Mảnh thủy tinh bén nhọn đâm thật mạnh vào lưng nàng!

“A_____!” “Bịch” có tiếng va đập dữ dội phía sau, hai tay Lâm Hi Hi chống xuống đất, ngửa đầu, hung hăng cắn môi, cố xoa dịu đau đớn kịch liệt từ lưng truyền đến.

Nhạc Phong tức giận cùng cực, sau đó mới giật mình.

Hắn biết rõ nàng vừa rồi đã phải chịu đau đớn thế nào.

Mảnh thủy tinh trên bàn trà vẫn còn lưu lại vết máu đỏ tươi… Nhạc Phong bước qua chậm rãi ngồi xuống, nâng khuôn mặt đau đớn, mồ hôi lạnh đang chảy ròng ròng của nàng lên, nhìn nàng đau đớn, nhìn nàng run rẩy yếu ớt, hắn phát hiện chính mình lại yêu cái loại cảm giác này.

“Hi Hi, rất đau phải không?” Nhạc Phong ôm lấy nàng, hắn ôm thắt lưng của nàng ép vào trong lòng ngực hắn, nhìn khuôn mặt đau thương, dịu dàng nói nhỏ, “Nếu đau thì nên thông minh nghe lời một chút, tôi còn yêu em, sẽ không có gì thay đổi, tôi vẫn muốn yêu em…”

“Em làm sao vậy? Khóc cái gì? Hả?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 16: Hi Hi, Là Em Ép Tôi

Lâm Hi Hi sít sao cắn môi, một lời cũng không thốt nên, chỉ có thể tùy ý để mặc cho hắn ôm.

Rất đau… thực sự là rất đau….

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng không còn chút máu, đau nhức kịch liệt làm cho nước mắt của nàng từng giọt từng giọt rơi xuống, giọng nói của Nhạc Phong quẩn quanh bên nàng, nàng như bị ma quỷ đưa xuống địa ngục. Động tác của hắn đã không còn nhẹ nhàng nữa, tư thế hiện tại làm cho lưng nàng nhức buốt khôn nguôi!

“Đừng khóc… Hi Hi.. đừng khóc…” Nhạc Phong cúi đầu, hôn lên đôi mắt ướt sũng của nàng.

Lâm Hi HI lúc này chỉ cảm thấy đau lòng và sợ hãi, nàng một tay gắt gao bám vào sofa, miễng cưỡng chống đỡ thân thể, nàng nhớ đã để điện thoại trong góc sofa, nàng muốn cầu cứu, nàng không muốn ở cùng hắn nữa!

“Em muốn đền bù cho tôi thế nào đây?” Cảm thấy nàng trở nên bình thường, Nhạc Phong nhìn chằm chằm vào khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng, “Hi Hi, tôi phấn đấu lâu như vậy mới đạt đến vị trí như ngày hôm nay, em lại làm hỏng hiệp ức với Hoa Phong, cũng là gián tiếp hại tôi… Em muốn đền bù tôi như thế nào đây?”

Tay hắn nắm lấy thắt lưng của nàng, đau nhức làm Lâm Hi Hi run rẩy. Chất lỏng ấm áp từ lưng nàng chảy xuôi xuống, Lâm Hi Hi biết đó là máu.

https://thuviensach.vn

Nàng mở mắt nhìn Nhạc Phong, trong mắt hắn lộ rõ sự lạnh lùng, nàng thật sự không biết, khuôn mặt ấy có đúng là còn yêu nàng hay không!

Má nàng bị hắn đánh nóng rát đau nhức.

Lâm Hi Hi lắc đầu, kiềm chế cảm xúc chua xót khổ sở cùng tuyệt vọng: "Đó không phải là lỗi của tôi, tôi không cần phải trả tiền cho sự tuyệt tình của anh, anh cũng không có quyền bắt tôi đưa tới đưa lui! Nhạc Phong, anh tự làm tự chịu đi!"

Trong nháy mắt khi tay hắn hung hăng hạ xuống, nàng đối với hắn một chút tình cảm cũng đã không còn!

Vẻ mặt của Nhạc Phong cũng dịu xuống, rồi trở nên tái nhợt, hắn chậm rãi đứng dậy.

Tay hắn chậm rãi bao trùm hết toàn bộ đôi mắt trong veo của nàng, Lâm Hi Hi ngăn tay hắn lại nhưng bị hắn đè chặt, môi hắn rơi xuống môi nàng, trêu chọc, thưởng thức.

"Hi Hi, đây là em ép tôi…"

Lâm Hi Hi bị che hai mắt, nghe được tiếng nói nhỏ và hơi thở mong manh của Nhạc Phong.

Tiếp đó nhà trọ của nàng tràn ngập tiếng kêu đau nhức thảm thương!

Cùng lúc ấy tại khách sạn, Tần Dịch Dương cùng các nhà đầu tư đang thương thảo.

Tiếng Anh của Tần Dịch Dương lưu loát trôi chảy khiến đối tác tán tụng không ngớt, cười cởi mở, liên tục cụng ly.

Chín chắn, điềm tĩnh, thản nhiên không hấp tấp. Người đàn ông tuấn tú trước mắt làm cho họ có ấn tượng không chê vào đâu được, người Mỹ mắt

https://thuviensach.vn

xanh cúi đầu nói nhỏ, ông ta đang cùng Nguyễn Húc đàm phán về vấn đề lợi nhuận và phân phối.

Con mắt đào hoa của Nguyễn Húc lại cười, nhìn về phía Tần Dịch Dương, chờ phản ứng của hắn.

Ngón tay thon dài cầm khăn tay, khẽ lau khóe miệng, Tần Dịch Dương thản nhiên dùng tiếng Trung đáp lại: “Khi dùng bữa không nói chuyện công việc.”

Lấy lui làm tiến, Nguyễn Húc gật đầu, lịch sự cười hòa hảo với đối phương biểu đạt ý tứ.

Điện thoại di động vang lên một hồi, Tần Dịch Dương do dự không biết có nên nghe hay không.

Trong lúc này hắn không thích bị quấy rầy, nhíu lông mày, cầm chiếc điện thoại màu đen lên, ấn nút nghe.

Sóng điện thoại có chút hỗn loạn.

Trong gian phòng sang trọng có tiếng Violong tao nhã du dương như tiếng chuông ngân vang, khác biệt hoàn toàn với tiếng rên rỉ có chút chói tai bên trong điện thoại.

Tần Dịch Dương lắng nghe hồi lâu, mới nghe ra được đó là giọng của Lâm Hi Hi

Qua sóng điện thoại, có thể nghe được đó là thanh âm của hai người, một người như ma quỷ, một người đáng thương. Người đàn ông bên kia không biết đã làm gì với nàng, hình như nàng đau đớn sắp chết ngất đi rồi, tiếng khóc đau khổ bị buộc phải phát ra.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 17: Cô Trang Điểm Thật Đẹp

Người đàn ông bên kia buộc nàng phải nói vào điện thoại câu "Tôi là tiện nhân". Hắn bắt nàng nói ra câu nói nhục nhã này. Tiếng nói yếu ớt của Lâm Hi Hi có chút khàn khan, ngay từ đầu bị bắt buộc thì thầm, đến cuối cùng khàn cả giọng. Tiếng cười trầm thấp của người đàn ông giống như âm hồn, vẫn tiếp tục không ngừng dằn vặt nàng, cái loại đau đớn làm cho nàng muốn khóc cũng không thể khóc được, hắn lại bắt đầu trò gian trá mới.

Tần Dịch Dương lờ mờ nghe hết tất cả.

Nguyễn Húc nhìn ra một chút thay đổi ở hắn, nhấp một hơi rượu nồng tinh khiết, mở miệng nói khẽ: "Cậu sao thế?"

Ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương đưa điện thoại bên tai dời đi, ngắt cuộc gọi.

Đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng như dòng nước của hắn lướt qua sơn hào hải vị trên bàn, thản nhiên nói: "Không có gì."

Nguyễn Húc có chút hiếu kỳ, nhưng cuối cùng cũng tin tưởng lời hắn nói.

Kết thúc buổi ăn tối, ai nấy đều vui vẻ thoải mái, hai bên đối tác thỏa thuận địa điểm kí kết hợp đồng cũng như phương án thực hiện cụ thể vào ngày mai.

Tần Dịch Dương cũng nở nụ cười, ánh mắt lưu chuyển không ai biết hắn đang nhìn về phía nào.

https://thuviensach.vn

Gió đêm ào ào thổi đến, Nguyễn Húc đi theo phía sau hắn, nhìn theo mấy vị đối tác phương Tây đi xa dần, nhịn không được bèn hỏi: “Vừa rồi là điện thoại của ai thế?”

“Cậu hỏi để làm gì?” Tần Dịch Dương cũng không nhìn lại Nguyễn Húc

Nguyễn Húc cười cười: “Không biết, trực giác thôi. Chơi với cậu lâu như vậy, dù sao cũng học được chút khả năng quan sát chứ.”

Tần Dịch Dương cười cười, giọng điệu có chút lãnh đạm: “ Cẩn thận đấy, tính hiếu kỳ sẽ hại chết con mèo đấy.”

***

Sáng sớm.

Tại phòng khách của Bác Viễn Thế Kỷ, cửa kính tự động mở, một dáng người yểu điệu nhẹ nhàng bước vào.

Nguyên Đồng thu dọn một chút trên bàn làm việc, đứng dậy pha cà phê, đảo mắt qua vị trí Lâm Hi Hi_____ nàng còn chưa đến.

Cô không để ý đến, gõ cửa, đi vào phòng làm việc của chủ tịch.

Hương vị tuyệt mỹ của cà phê loại thượng hạng, Nguyên Đồng rất hiểu khẩu vị của Tần Dịch Dương. Cô tới, đưa ly café cho hắn, nhẹ nhàng mở miệng: “Sáng sớm uống một chút để nâng cao tinh thần, lộ trình đã sắp xếp đến tối khuya, nhất định là sẽ rất mệt.”

Cô thật xinh đẹp, váy trắng sọc đen không thể che lấp đi đôi gò vung tròn cùng với đôi chân thon dài thẳng tắp. Nguyên Đồng dịu dàng cất lời, cười nhỏ nhẹ ôn hòa, lộ ra một chút quỷ quái quyến rũ mê người.

Ánh mắt Tần Dịch Dương từ trên tập tài liệu đảo qua ly cà phê, còn có đôi chân trắng như tuyết của Nguyên Đồng đứng gần sát lại.

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn.” Hắn thản nhiên đáp lại, cầm lấy ly cà phê.

Sắc mặt Nguyên Đồng lộ chút bất mãn, chậm rãi đứng thẳng lên mỉm cười như trước: “Tôi ra ngoài đây, có chuyện gì thì gọi cho tôi.”

Cách thức cô ở cùng Tần Dịch Dương vẫn kỳ lạ như thế, cô kiên trì không gọi hắn là “Tần tổng”, kiên trì xưng hô “Anh – tôi”, như vậy có thể có chút cảm giác thân mật với hắn, mặc dù hắn không hề đáp lại cô.

Vừa ra khỏi cửa, lại thấy Lâm Hi Hi đứng ở tấm vách ngăn, bước nhanh lại.

Đưa tay lên nhìn đồng hồ, còn đúng một phút nữa là chín giờ_____ vậy là nàng vừa kịp giờ. Nguyên Đồng đứng tại chỗ nhìn một chút, nàng hôm nay mặc một chiếc áo sơ mi trắng, váy ngắn màu đen, trên chiếc eo mảnh khảnh có thắt một nơ kéo đơn giản, thoạt nhìn rất nghiêm túc mà cũng rất cởi mở, Nguyên Đồng nhìn khuôn mặt nàng, làn da trắng nõn.

“Ngày hôm nay trang điểm sao?” Nguyên Đồng gật đầu sau đó nhẹ giọng hỏi.

Lâm Hi Hi gọi một tiếng “Chị Đồng.”, đôi lông mi thật dài của nàng hạ thấp xuống, giọng nói có chút nghèn nghẹn: “Tối qua em có cảm sốt một chút, sắc mặt trắng bệch, thế nên em có đánh thêm một chút má hồng.”

Nàng nói chính là sự thật, lúc sáng sớm, sắc mặt nàng nhợt nhạt đến đáng sợ.

Hiện tại thoạt nhìn đã tốt hơn rất nhiều.

Nguyên Đồng lại nhìn nàng lần nữa, xẹt qua vai nàng bước đi, thản nhiên lưu lại một câu, “ Cô trang điểm rất đẹp”.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng thở một hơi, cố gắng không nghĩ đến vết thương đau nhức, mở miệng nói: “Chị Đồng, chị có thể giúp em một chút được sao?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 18: Nguyễn Húc Cố Ý Nhắc Đến Nàng

Nguyên Đồng dừng lại, nhìn nàng.

Lâm Hi Hi cắn cắn môi nói: “Công ty mình có nhà ở cho cán bộ không ạ? Em muốn chuyển đến đấy ở.”

Nguyên Đồng nhíu mày.

Ánh mắt Lâm Hi Hi trầm mặc mà kiên trì. Cô ta suy tư một chút: “Có thì có, nhưng chỉ là phòng bình thường, không phải ở một mình, sẽ có người ở cùng, nếu cô muốn ở một mình cũng được, tan tầm cô đi tìm bộ phận hành chính tìm hiểu thử tình hình xem sao, có thể sẽ nhanh được có nhà ở.”

Lâm Hi Hi gật đầu: “Cám ơn chị, chị Đồng, tan tầm em sẽ đi tìm hiểu thử.”

Nàng cụp mắt xuống, ánh mắt một lần nữa lại ngước lên nhanh nhạy, lần lượt từng bộ hồ sơ được đặt trên bàn làm việc, những nét chữ như rồng bay phượng múa, nàng có phần không nhìn rõ được người đó là ai.

Có người từ phía sau bước lại gần, cười hì hì, cúi người nói: “Người đẹp, chào buổi sáng!”

Lâm Hi Hi cả kinh, đứng bật dậy, chớp chớp mắt, lưng đụng phải một khoang ngực cứng cáp, nàng đau một lúc, cắn môi quay đầu vè phía sau, ánh mắt Nguyễn Húc nhẹ nhàng đang nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Nguyễn chủ quản, chào buổi sáng.” Nàng ngay cả hít thở cũng thấy khó khăn, ngữ điệu nhẹ bẫng tựa làn khí mỏng.

Nguyễn Húc cười nhìn nàng, thực là một cô gái xinh đẹp. Mọi phụ nữ trong công ty này đều bị hắn đùa giỡn qua, duy chỉ có nàng, không hề mỉm cười đáp lại hắn, trên mặt còn lộ ra vẻ khó chịu.

“Hi Hi…Di động đâu? Tôi chỉnh lại thời gian một chút.” Nguyễn Húc đem tập công văn đặt lên bàn, tùy ý nói.

Lâm Hi Hi hơi hơi kinh ngạc nhưng vẫn đưa điện thoại di động cho hắn: “Thời gian của tôi cũng không chính xác lắm đâu.”

Nguyễn Húc cười, không nói thêm gì nữa, hắn thừa dịp nàng cúi đầu, kiểm tra mục nhật kí cuộc gọi trong máy nàng.

Tối qua, từ lúc tám giờ đến chín giờ, trong điện thoại nàng ghi nhận hai cuộc điện thoại.

Dãy số kia, Nguyễn Húc thoạt trông thấy quen thuộc quá.

Khóe miệng hé một nụ cười, Nguyễn Húc có ý muốn nắm lấy tay của Hi Hi, ngay lúc đó cửa văn phòng chủ tịch chợt mở ra, Tần Dịch Dương bước ra nhìn ánh mắt đầy gain tà của Nguyễn Húc, hắn giơ tay nắm lấy bả vai Lâm Hi Hi.

“Vẫn còn chưa chuẩn xác lắm, nhưng cô cứ thử sửa lại theo cách tôi đã làm xem sao”, Nguyễn Húc cười, thân mật đưa trả lại điện thoại. Cánh tay hắn ôn hòa vòng tay ôm nàng bước đi.

Lâm Hi Hi hơi kinh hãi, có chút lảo đảo, nàng ngẩng đầu nhìn Nguyễn Húc, sự đụng chạm này là quá mức bình thường so với mối quan hệ đồng nghiệp.

https://thuviensach.vn

Cách đó không xa, Tần Dịch Dương thấy Nguyên Đồng cầm tập văn kiện đưa lên đọc nhưng mắt lại nhìn về phía này.

“Nguyễn chủ quản, tôi có việc, đi trước nhé…” Bàn tay mềm mại của Lâm Hi Hi nằm gọn trong tay hắn, nàng lặng lẽ cùng hắn rời đi.

Nguyễn Húc cười thầm, cúi đầu nói nhỏ: “Cô bận việc gì? Bộ phận thư kí nhiều người như vậy, bọn họ còn mong bận hơn cả cô đấy, dù sao cũng là giúp việc cho Dương tổng, bọn họ so với cô cũng nhiệt tình lắm.”

Toàn thân Lâm Hi Hi vã mồ hôi, tay vịn trên tấm ngăn, cứng ngắc nói: “Nguyễn chủ quản, có thể để tôi đi không?”

Trong long Nguyễn Húc cười đến sảng khoái, rốt cuộc đã biết nàng là một đóa hoa hồng gai.

Hắn cố tình nắm chặt tay nàng, cười nói “Được”, không hề báo trước đột nhiên buông tay nàng ra.

Lâm Hi Hi sau khi được tự do liền bước lui ra sau, Nguyễn Húc sở dĩ chịu buông nàng ra, đơn giản vì hắn nhìn thấy đôi chân nàng run run, quả nhiên, hắn vừa buông tay, nàng lập tức lảo đảo, cả người ngã vào máy đánh chữ.

Chỉ là phần lưng bị chạm phải, tiếng động cũng không lớn.

Nguyễn Húc che miệng cười rộ lên trước trò đùa quái đản của mình.

Thế nhưng rất nhanh sau đó, hắn không thể cười nổi nữa.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 19: Ai Đã Tàn Nhẫn Với Nàng Như Vậy?

Lưng đụng vào máy đánh chữ, Lâm Hi Hi đúng lúc níu được tấm ngăn nhưng vẫn không giảm bớt được phần nào lực va chạm. Nàng đứng yên bất động, vết thương trên lưng lại toác miệng, nàng cắn môi chịu đựng đau đớn, trên đầu truyền xuống một cảm giác xây xẩm.

Nguyễn Húc chậm rãi kinh ngạc, khẽ kêu một tiếng:”Hi Hi.”

Vì đứng đối mặt với nàng nên hắn rõ ràng nhìn thấy được vết thương trên lưng đằng sau làn áo sơ mi trắng của nàng. Vết thương chảy máu đỏ sẫm, càng ngày càng nhiều. “Lâm Hi Hi!” Nguyễn Húc nhíu mày, đi qua giữ chặt nàng.

Sao lại thế này? Nàng sao lại bị thương nặng như vậy?

Đang xem báo cáo, Tần Dịch Dương vươn tay, đem tập văn kiện nhẹ nhàng đẩy ra, hướng bên này đi tới.

Nguyễn Húc quả thực không dám qua giúp nàng, bởi vì hắn không biết nên chạm vào đâu. Máu từ vết thương trên lưng nàng không ngừng tuôn ra, hé lộ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, ngay cả đôi má hồng cũng trở nên tái nhợt.

Tần Dịch Dương đi tới, kéo Nguyễn Húc ra xa, ôm lấy thắt lưng của nàng, đem nàng tựa vào trước ngực của mình.

Lâm Hi Hi không hoàn toàn ngất đi. Nàng khó khăn giương mắt nhìn, cảm giác được hơi thở rất cường đại, cánh tay kiên cố nắm ở thắt lưng

https://thuviensach.vn

nàng, ở bên tai nàng nói một câu gì đấy, nàng không nghe rõ nữa. Nàng chỉ biết là tối qua, trong mớ hỗn độn đó, sau khi Nhạc Phong rời khỏi, nàng cố gắng chống chọi lại cơn đau, nàng tìm trong mục "Nhật kí cuộc gọi" số điện thoại quen thuộc kia. Nàng nhắm mắt lại, nhớ tới Tần Dịch Dương đẹp đẽ tuấn dật, lòng nàng chợt nhói lên cảm giác tuyệt vọng.

Đúng vậy, tuyệt vọng.

Thời khắc đó, bị hắn vứt bỏ đi một cách tuyệt vọng.

Miệng vết thương có lẽ lại nứt ra rồi, Lâm Hi Hi tựa vào ngực hắn, hốc mắt ấm áp, khan khan nói một tiếng: "Cám ơn."

***

Tại bệnh viện

Cách một tấm rèm trắng, Nguyễn Húc rất khẩn trương.

Hắn làm nhiệm vụ lái xe, lúc đó Tần Dịch Dương vẫn đang ôm nàng, đối với những ánh mắt dò xét ở tầng trệt, Dịch Dương vờ như không thấy, thản nhiên bảo Nguyễn Húc lái xe, Nguyễn Húc đương nhiên làm theo, dù sao cũng là do hắn không đúng.

Bởi lẽ hắn không nghĩ là Lâm Hi Hi đang bị thương!

Hơn nữa, vết thương gì lại có thể gây ra được ở trên lưng? Nàng bị đánh sao?

Tần Dịch Dương vẫn ngồi im lặng trên ghế, không nói một lời.

"Các anh là gì của bệnh nhân?" Vị bác sĩ đeo kính từ trong phòng bước ra, nhìn hai người bọn họ.

"Là đồng nghiệp." Nguyễn Húc đỏ mặt lên đáp.

https://thuviensach.vn

Vị bác sĩ lắc đầu: “Vậy không phải là các anh.”

Nguyễn Húc có chút kì quái: “Cái gì mà không phải chúng tôi?”

Vị bác sĩ ngồi xuống, giương mắt nhìn bọn họ: “Cô ấy hẳn là không cẩn thận nên bị thương, thế nhưng những loại thương tổn thế này, không thể nào để lại vết to như vậy. Vết thương chỉ cần được cầm máu, đưa đến bệnh viện băng lại một chút là không sao. Nhưng vết thương của cô ấy thì lại không như thế, vết thương này chí ít cũng đã từng bị tổn thương mười lần rồi.”

Chỉ với một câu nói, nét mặt Nguyễn Húc nháy mắt trở nên tái nhợt.

Mười lần.

Vậy là có ý gì?

“Hiện giờ bệnh tình thế nào?” Tần Dịch Dương thản nhiên mở miệng hỏi thanh âm mang theo trầm thấp mà có từ tính.

Vị bác sĩ thở dài, đeo mắt kính lên, viết vào bệnh án: “Khả năng sẽ để lại sẹo, hơi xấu một tí, các chỗ khác không có vấn đề gì.”

Vết thương trên thân thể phụ nữ xinh đẹp, miệng vết thương nằm dưới xương bướm, nếu mặc áo hở lưng một chút sẽ lộ ra ngay, rốt cuộc là ai đã tàn nhẫn với nàng như vậy?

Tần Dịch Dương gật gật đầu, đi qua vén rèm lên nhìn nàng.

Giường bệnh trắng như tuyết, bên trong bộ y phục màu xanh nhạt lộ ra khuôn mặt điềm tĩnh nhỏ nhắn bên trong chăn, suy yếu đến cực điểm.

Nàng ngủ không yên giấc, mày hơi hơi nhíu lại, hệt như là đang gặp ác mộng vậy.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương cúi người ngồi xuống cạnh nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 20: Cũng May Là Nàng Không Phản Đối

“Cô muốn tôi phải thế nào với cô đây?” Nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nàng, hắn nhàn nhạt nói.

Đã rất nhiều năm, Tần Dịch Dương chưa bao giờ gặp phải việc thế này, hắn phải rất lý trí mới có thể đưa ra được quyết định, hắn luôn phân biệt rõ ràng thứ mình muốn và không muốn. Lúc này đây, hơn ai hết hắn biết hắn nợ nàng cái gì.

Tình cảm trong lòng nàng rối bời, chỉ cần kích động một chút lập tức sẽ bùng phát. Thực ra sự tàn nhẫn của hắn luôn luôn tồn tại, chỉ là chưa từng bộc lộ trước mặt nàng mà thôi. Hắn muốn giúp nàng chịu thương tổn ít nhất, thế nhưng nàng vẫn cứ mềm yếu như vậy, sẽ không tự bảo vệ được chính mình.

Rốt cuộc thì cũng không thể giúp nàng cả đời, không phải sao?

Bất luận là chuyện gì, hắn đều có thể giúp nàng. Chỉ là hắn thiếu một cái cớ hợp lí.

Không có lý do gì ngoài việc bồi thường.

Trên giường Lâm Hi Hi khẽ cựa, chậm rãi mở mắt.

Nàng cảm nhận được lưng mình bị giữ chặt. Không tài nào nhúc nhích được, nới lỏng tấm chăn nàng “Ưm” một tiếng, ánh mắt mơ hồ từ từ rõ ràng, nhìn người đàn ông trước mắt.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương không hề buông nàng ra.

Lâm Hi Hi hơi hoảng hốt, nhất thời không biết nói gì, cánh môi tái nhợt giật giật, cúi đầu thốt ra một tiếng: “Tần tiên sinh”.

Không biết vì sao, mặc dù hiện tại hắn là sếp của nàng, nhưng nàng vẫn không quen gọi hắn là “Tần tổng”, từ đáy lòng nàng luôn có một loại cảm giác kính trọng, đó là cảm giác của nàng đối với hắn ngay từ lần đầu gặp mặt, uy nghiêm lạnh lùng.

“Rất đau phải không?” Tần Dịch Dương nhẹ nhàng hỏi.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, có chút nghẹn lời.

“Tôi từ tối hôm qua đến giờ chưa từng rời đi, cô rất đau phải không?” Tần Dịch Dương nói rõ ràng hơn.

Mặt Lâm Hi Hi tái nhợt, nàng hiểu ý của hắn.

Nàng muốn giải thích, lại không biết nên nói thế nào, nàng nghĩ đến hôm qua, lúc nàng dây dưa cùng Nhạc Phong chắc hắn đã nghe thấy hết cả rồi, mà tâm tình của hắn, nàng không tài nào đoán được.

Một cơn đau đớn cùng sợ hãi kéo đến, thật đáng sợ, lông mi nàng nhẹ run rẩy, bàn tay nhỏ bé chậm rãi nắm chặt tấm drap giường.

“Không có.” tiếng Lâm Hi Hi nhẹ tựa gió thoảng, cố gắng nhìn thẳng hắn, đôi mắt trong veo có tia sáng loé lên, “Tôi… không sao.”

Tần Dịch Dương lẳng lặng nhìn nàng một lát.

Sau đó hắn thu hồi ánh mắt đứng dậy, tới bên cửa sổ.

Đến buổi trưa, những tia nắng ấm áp chiếu đến, hai tay Tần Dịch Dương đang chống trên khung cửa sổ, trên khuôn mặt tuấn lãng phản chiếu một

https://thuviensach.vn

tầng sáng nhu hoà.

Lâm Hi Hi nhìn hắn, nhẹ giọng mở miệng: “Tôi hôm nay không có đi làm…”

“Lo tĩnh dưỡng đi.” Tần Dịch Dương lạnh lùng đáp lại.

Lâm Hi Hi nhẹ nhõm hẳn, nàng nhắm mắt lại, cảm giác buồn ngủ chợt kéo tới.

Một cảm giác rất kỳ lạ, trong không gian yên tĩnh này, nàng không dám ngủ. Lông mi hạ xuống, nhanh chóng khép lại, thế nhưng trong đầu nàng mông lung xuất hiện hình ảnh hắn. Cảm giác đó khiến nàng an tâm, biết có người ở bên cạnh mình, trong lòng nàng cũng không còn sợ hãi nữa.

Có tiếng bước chân.

Lâm Hi Hi nhìn quanh, thấy dáng người mặc Âu phục đang từ phía cửa sổ bước lại phía nàng.

Giường bị lún xuống dưới, thân thể hắn đè ép tới.

Hơi thở của hắn ngày càng gần, Lâm Hi Hi có chút hoảng hốt nhìn hắn, chưa kịp trấn tĩnh thì một thân người lành lạnh liền bao phủ lấy nàng, khi Lâm Hi Hi phản ứng lại, hơi thở của nàng đã bị bờ môi hắn chặn lại.

Trong nháy mắt Lâm Hi Hi muốn dãy dụa, vết thương trên lưng khẽ động làm cho mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, hàm răng nhẹ nhàng hé mở, cánh môi lạnh bạc của hắn cắn nuốt lấy nàng khiến nàng thở dốc, đầu lưỡi hắn mang theo một luồng lửa nóng, nơi mẫn cảm của nàng chợt cứng lại, dần dần nhiệt liệt đáp lại.

Nàng không phản đối.

Tần Dịch Dương cúi đầu thở dài. Cũng may là nàng đã không phản đối.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 21: Nàng Quá Ngây Thơ

Nguyễn Húc vừa bước vào, vô tình trông thấy cảnh tượng trước mắt.

Hắn hơi khiếp sợ, lại thấy xấu hổ, liền mím môi không nói gì, đi ra ngoài.

Đóng cửa lại, trong nháy mắt hắn nhíu mày lại, trong lòng rất đỗi kinh ngạc, theo Tần Dịch Dương nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy Dịch Dương như vậy, không thể kiềm chế được, chưa bao giờ thấy hắn chủ động với phụ nữ. Mà người phụ nữ yếu đuối đang nằm trên giường bệnh kia, rốt cuộc là có mị lực gì?

Nguyễn Húc ngồi dựa tường suy nghĩ hồi lâu, không có câu trả lời, chỉ có thể cười khổ.

Hắn sẽ không đột nhiên có lòng tốt, quyết định bảo vệ cho nàng chứ?

Nụ hôn kia, ẩm ướt cùng nóng bỏng, kịch liệt triền miên khiến nàng nghẹt thở, Lâm Hi Hi gần như ngất đi, chỉ cảm thấy tràn ngập người mình là hơi thở của hắn, cánh môi lạnh bạc xâm nhập mang theo cảm giác cháy bỏng, đầu lưỡi nàng bị cắn nuốt, ngay cả hơi thở yếu ớt cũng không thể duy trì, khuôn mặt Lâm Hi Hi bắt đầu trở nên rất nóng, hình như toàn bộ linh hồn đều bị hắn hút đi.

Nụ hôn này không mang theo bất cứ điều gì nhưng lại rất nồng nàn, nàng không ngờ lại bị cuốn sâu vào, viền mắt ẩm ướt, nóng bỏng thêm một chút dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương rốt cuộc cũng chịu buông nàng ra, Lâm Hi Hi lập tức quay đầu đi, vội thở gấp.

Nàng không hiểu, không hiểu vì sao hắn đột nhiên lại hôn nàng.

“Cô rất mong tôi giúp cô?” Tần Dịch Dương hỏi nàng.

Lâm Hi Hi hơi hoảng hốt, đôi mắt trong veo nhìn hắn. Nàng biết, tối hôm đó giọng nói của nàng rất chật vật cùng thống khổ. Hắn đã nghe thấy hết.

“Đối với loại người nham hiểm, muốn tránh cũng không tránh khỏi, không ai trách cô. Thế nhưng lại không nhận thức được có bao nhiêu nguy hiểm, đến khi nếm thử, hậu quả sẽ nghiêm trọng bấy nhiêu.” Hắn nhẹ nhàng nói, từng tiếng từng tiếng rõ ràng vang vọng trong phòng bệnh.

Lâm Hi Hi có thể hiểu được ý hắn, nhẹ cắn môi, cẩn trọng suy nghĩ.

Cùng Nhạc Phong yêu nhau lâu như vậy, nàng có thể hiểu được Nhạc Phong là người thế nào, tuy rằng bên ngoài đồn rằng thủ đoạn làm ăn của Nhạc Phong thâm độc lại rất mờ ám, còn có đối với phụ nữ, hắn gần như biến thái chỉ thích gái trinh, thế nhưng nàng cũng không để ý lắm. Nhạc Phong vẫn rất dịu dàng với nàng, nàng đã từng hay nói đùa rằng nếu như nàng chẳng may không còn trinh trắng nữa, hắn sẽ thế nào, lúc đó Nhạc Phong phản ứng rất đáng sợ. Hắn luôn luôn dịu dàng nhưng ngay liền lúc đó đôi mắt lại trở nên lạnh băng, thật lòng mà nói, Hi Hi, không nên thử nghiệm giả thiết này.

Nàng hắn phải nhận thấy rõ.

Lẽ ra nàng phải sớm nhận ra.

Về sau hắn lại làm những chuyện tàn nhẫn đẫm máu với nàng như vậy, không phải là không có lý do!

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi không dám nhìn thẳng vào mắt Tần Dịch Dương, một đôi mắt quá đỗi trầm tĩnh, trầm tĩnh đến nỗi khiến cho nàng cảm thấy tất cả sự mềm yếu của mình đều bị đôi mắt đó nhìn thấu, nàng cúi đầu, vài sợi tóc theo đường cong của khuôn mặt duyên dáng buông xuống.

“Có lẽ tâm lý anh ta không bình thường, chắc là có gì đó bất thường…” Lâm Hi Hi cắn môi nói, “Tôi đã xin chị Đồng một chỗ ở khu nhà ở của công ty, không biết có thể được không?”

Đôi mắt trong suốt của Tần Dịch Dương chăm chú nhìn nàng.

Nàng quá ngây thơ.

Nàng không biết rằng, Bác Viễn nếu muốn xây nhà ở cho nhân viên sẽ cần một khu vực đất rất rộng lớn, lượng tiền đầu tư cũng sẽ không nhỏ. Nhưng nếu để khu đất đó lại và bán theo giá bất động sản trên thị trường thì sẽ được một khoản tiền lớn. Bác Viễn có hơn mười ngàn công nhân, có thể xây nhà ở được cho mấy người, rõ ràng Nguyên Đồng đã không nói cho nàng, mà để chính nàng hiểu lầm nghiêm trọng như vậy.

“Nghỉ ngơi đi.” Tần Dịch Dương để lại một câu như thế rồi chậm rãi đứng lên.

Một luồng hơi thở bay đi mất, hắn rời khỏi nàng. Nàng cảm thấy như có vật gì đó rời khỏi nàng, lòng Lâm Hi Hi bỗng nhiên có một chút quyến luyến cùng đau nhức, nàng mở miệng kêu nhỏ: “Tần tiên sinh!”

Tần Dịch Dương dừng bước, nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 22: Sẽ Không Đơn Giản Chỉ Là Giúp Đỡ

Đôi mắt Lâm Hi Hi trong sáng, nhẹ nhàng nói: "… Cảm ơn ngài."

Nàng muốn cảm ơn hắn.

Một người đàn ông lạnh lùng như vậy, luôn tạo cho nàng cảm giác khó hiểu, nàng hình như không có cách nào khiến cho hơi thở trong trẻo nhưng lạnh lùng của hắn có một chút ấm áp được, mà hắn kỳ thực, cho tới bây giờ cũng không có lý do hay giao tình gì phải giúp nàng.

Tần Dịch Dương chậm rãi đi đến, cúi người xuống.

Hô hấp của Lâm Hi Hi trở lên khó khăn, nàng không biết hắn muốn gì, nhưng khi khuôn mặt tuấn lãng của hắn sát lại càng gần, nàng hồi hộp nắm chặt drap giường, ánh mắt trong veo nhìn mắt hắn, cảm giác một đôi cánh tay mạnh mẽ ôm lấy nàng. Hắn dùng lực vừa phải, không làm đau nhức vết thương buộc chặt sau lưng, đã đem toàn bộ thân thể mềm mại kéo vào trong ngực.

Lâm Hi Hi ngửi thấy mùi bạc hà và thuốc lá nhàn nhạt, trái tim nàng đập mạnh, có chút cảm giác yêu thương.

"Không cần tỏ ra mạnh mẽ ở trước mặt tôi, cũng không cần phải cảm ơn tôi, " Tần Dịch Dương cúi đầu, hơi thở ấm áp lại truyền đến, ngón tay thon dài của hắn từ gáy nàng chuyển về phía trước quấn lấy những sợi tóc của nàng, "Tôi không có lòng tốt chỉ đơn thuần là giúp đỡ như vậy đâu, Lâm Hi Hi, cô hãy nhớ kỹ điều này."

https://thuviensach.vn

Giọng hắn vẫn lạnh lùng như trước, Lâm Hi Hi nghe thấy thế thì hơi run người, nhất là lúc hắn gọi rõ tên nàng, ngực đập như sắp vỡ tung. Nàng cúi đầu "Ưm" một tiếng, cảm giác hắn ôm chặt hơn, trên trán nàng in lại một nụ hôn.

Cả người Lâm Hi Hi đều bị hơi thở của hắn vây quanh, cho đến khi hắn nói một câu "Nghỉ ngơi cho tốt." xoay người rời đi, nàng cũng không phát hiện ra.

Phòng bệnh rất nhanh sau đó liền khôi phục lại sự tĩnh lặng vốn có.

Tần Dịch Dương đi ra, Nguyễn Húc đã ở bên ngoài.

"Cái kia… chuyện hôm nay, là mình sai, mình không nên trêu đùa cô ấy, cô ấy không sao nữa chứ?" Nguyễn Húc chịu không nổi cảm giác bị phớt lờ này, gãi gãi đầu nói.

Tần Dịch Dương chỉ vào bên trong: "Đi nói với cô ấy đấy."

Trong đầu Nguyễn Húc thầm mắng một tiếng, mãi vẫn chưa tiến vào.

"Cậu định làm thế nào? Cô ấy không đủ sức để chịu đựng thêm nữa, tên họ Nhạc đó đúng là một tên biến thái." Nguyễn Húc cười khổ một tiếng hỏi hắn. Nhớ tới lời bác sĩ vừa nói, hắn là đàn ông mà khi nhớ lại cảnh tượng đó, cũng có chút rùng mình.

Người phụ nữ này sao lại có thể vờ như không có việc gì, vẫn còn tinh thần để đi làm sao?

Tần Dịch Dương ngồi xuống ghế, thân thể rắn chắc dựa về phía sau, thật dễ chịu, điềm đạm nói: "Cái gì là làm như thế nào?"

Nguyễn Húc hơi nghẹn một chút, có chút kinh ngạc trước phản ứng của hắn.

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, hắn cũng không có chút ý định nào là bảo vệ Lâm Hi Hi, nhưng cảnh tượng hắn thấy lúc vừa bước vào là có ý gì?

“Cô ấy là người phụ nữ của cậu.” Nghẹn nửa ngày, Nguyễn Húc phun ra một câu.

Dưới ánh sáng đèn nhàn nhạt, đôi mắt sắc sảo của Tần Dịch Dương có chút lạnh giá, khóe miệng vẽ ra một nụ cười làm điên đảo người nhìn, sau đó từ từ lan rộng.

Ngón tay thon dài của hắn khẽ vuốt cà- vạt một lát, động tác thong thả mà mê người.

Người phụ nữ của hắn.

“Mấy chữ này, không nên nói lung tung.” tiếng nói của Tần Dịch Dương trầm thấp, vẻ mặt hờ hững.

Nguyễn Húc lúc này liền không nói thêm gì nữa. Hắn hiểu rõ Tần Dịch Dương, hắn tuy rằng có rất nhiều phụ nữ, thế nhưng thật sự có thể ở lại bên cạnh hắn, được hắn thừa nhận là người phụ nữ của mình, kể ra là rất ít.

Nguyễn Húc nghĩ tới nghĩ lui, ngực lại có chút hoảng loạn, nhớ lại ngày hôm nay trên lưng nàng chảy ra một dòng máu đỏ, huyệt Thái Dương của hắn đập thình thịch, ngón tay rất nhanh lại buông ra, thấp giọng nói: “Mình đi mua chút đồ rồi trở về.”

Dứt lời liền xoay người rời đi.

***

Lúc Nguyên Đồng gọi điện thoại tới thì trời đã chập choạng tối.

Lâm Hi Hi chống thân đứng bên cửa sổ, cơ thể suy yếu trong chiếc áo bệnh nhân khiến người nàng có vẻ nhỏ gầy.

https://thuviensach.vn

“Khỏi bệnh chưa?” Giọng Nguyên Đồng từ bên kia bận rộn vang lên.

Lâm Hi Hi hơi kinh ngạc, liền đáp: “Dạ… Không sao rồi.” Miệng vết thương đã lành, chỉ là cần tĩnh dưỡng thôi.

“Vậy khi nào sẽ trở lại đi làm,” Nguyên Đồng nhíu mày, bước nhanh tới điều phối công việc, bấm điện thoại di động lạnh giọng oán giận, “Cô không biết công ty bề bộn nhiều việc sao? Bác Viễn Thế Kỷ một năm cho mỗi một nhân viên bao nhiêu ngày nghỉ, cô không biết thì phải đi hỏi chứ, đã hiểu chưa?”

Lâm Hi Hi căng thẳng, trên lưng có chút đau nhức, nàng cắn môi chịu đựng, chốc lát sau mới vững giọng nói: “Tôi biết rồi, chị Đồng, ngày mai tôi sẽ đi làm.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 23: Có Thể Giúp Một Chút Không?

Thu dọn đồ đạc, xuất viện.

Lâm Hi Hi thật sự không ngờ lại gặp phải Tần Dịch Dương tại phòng làm thủ tục xuất viện.

Ánh mắt hắn tối lại, thân thể cao lớn của hắn được bao bọc bởi bộ Âu phục cao cấp, cả người toát lên vẻ nghiêm nghị, bước về phía nàng.

“Tần tiên sinh…”Lâm Hi Hi ngây người, vô thức kêu lên một tiếng.

Tần Dịch Dương nhìn qua tờ biên lai trong tay nàng. “Đi thôi!”

Lâm Hi Hi khôi phục lại tinh thần, gật đầu: “Ngày mai tôi muốn đi làm.”

Tần Dịch Dương đưa mắt nhìn đoàn người đang xếp hàng, lạnh lùng mở miệng: “Cô về phòng bệnh trước đi.”

Lâm Hi Hi nghẹn lời, không biết hắn muốn làm gì, Nguyễn Húc từ phía sau đi tới, trong tay cầm chìa khóa xe, rõ ràng là đã khóa xe rồi mới tới đây, nhìn Lâm Hi Hi cười cười, liếc nhìn tờ biên lai trong tay nàng.

Lâm Hi Hi sáng tỏ chút ít, thì ra bọn họ tới đây là để giúp nàng.

Nàng vẫn còn mặc quần áo của bệnh nhân, đứng cùng một chỗ với những bệnh nhân khác, mặt mày ai nấy đều tái nhợt, uể oải, Tần Dịch Dương thấy nàng vẫn còn lo lắng, dượm bước đi: “Đi thôi”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi lúc này mới chịu rời đi, theo hắn về phòng bệnh, còn Nguyễn Húc ở lại lo nốt thủ tục.

Đồ đạc của nàng cũng không nhiều, thế nhưng nhất thời, nàng lại quên mang theo quần áo để thay lúc xuất viện – đó chính là đồ thiết yếu mà.

Làm sao bây giờ, chẳng lẽ bây giờ lại gọi điện thoại nhờ Viện Y mang đồ đến sao?

Lâm Hi Hi có chút ảo não, nàng sao lại có thể quên mất việc này cơ chứ.

“Mau đi thay đi.” Tần Dịch Dương cầm chiếc túi bên trong là quần áo được xếp ngay ngắn đặt lên giường.

Tim Lâm Hi Hi đập liên hồi, ánh chiều tà che lấp bóng dáng thẳng đứng của hắn. Đôi mắt sâu của hắn nhìn lướt qua nàng, nàng liền cúi đầu, đưa tay cầm lấy chiếc túi, nhẹ giọng nói: “Tôi đi thay đồ ngay đây.”

Trong phòng khá tối, Lâm Hi Hi chịu đựng cơn đau ở phía lưng, mặc được phân nửa quần áo, thế nhưng dây khóa phía sau lưng kéo mãi vẫn không được.

Nàng biết rõ rất xấu hổ, rất phật lòng, thế nhưng…

Cửa phòng nhẹ nhàng mở ra, Lâm Hi Hi có chút xấu hổ, suýt chút nữa bật khóc.

“Tần tiên sinh…có thể giúp tôi một chút không?” Nói ra những lời này, Lâm Hi Hi chỉ muốn ngạt thở chết quách cho rồi.

Tần Dịch Dương nhìn nàng trong chốc lát, hiểu ngay ý của nàng.

Thân thể cao lớn của hắn tiến vào, nhẹ nhàng khóa trái cửa lại, không gian tràn ngập mùi thuốc lá.

https://thuviensach.vn

“Là do tôi không chu đáo,” hắn hờ hững nói, “Đã quên trên lưng cô có vết thương.”

Lúc chọn trang phục, hắn chỉ nghĩ đơn giản là lựa chọn cho phù hợp với nàng.

Lâm Hi Hi qua quýt gật đầu, mặt nóng lên, chỉ cảm thấy hắn rất gần, rất gần nàng, một tay ôm lấy nàng, tay kia luồn ra phía sau, ngón tay thon dài lần theo đường cong trên lưng nàng mà kéo khóa, cố gắng không chạm đến miếng băng gạc.

Hơi thở của Tần Dịch Dương trong suốt quá trình ấy vẫn rất bình thường, ấm áp phả vào đỉnh đầu của nàng.

Toàn thân Lâm Hi Hi trái lại đã hoàn toàn cứng ngắc.

Khóa kéo lên đến đỉnh, nàng vừa mới thở ra một hơi thì điện thoại liền rung lên.

Đôi lông mi của Lâm Hi Hi hơi nhíu lại, nhẹ nhàng nói một tiếng “Thật không phải”, đưa tay treo bộ quần áo bệnh nhân lên tường.

Không gian u tối, trên màn hình điện thoại di động hiện tên người gọi khiến tim nàng đập liên hồi! Bàn tay run lên, thiếu chút nữa đánh rơi điện thoại.

Ánh sáng dịu nhẹ từ màn hình chiếu sáng hai chữ “Nhạc Phong”.

Lâm Hi Hi cầm điện thoại di động trong tay mà toát mồ hôi lạnh, hô hấp cũng trở nên khó khăn, nàng biết Tần Dịch Dương đang ở ngay đây, nàng không dám ở trước mặt hắn lộ ra dáng vẻ sợ sệt, thế nhưng…

Cánh tay trên lưng nàng bỗng nhiên siết chặt, một luồng khí ấm ấp phả vào bên tai mẫn cảm của nàng, giọng nói trầm thấp rót vào tai nàng: “Nghe

https://thuviensach.vn

điện thoại đi.”

Lâm Hi Hi như ngừng thở.

Đôi lông mi của nàng khẽ chớp nhẹ, nàng nâng mắt nhìn hắn, nàng có thể nghe thấy được tiếng trái tim hắn đập mạnh mẽ, áp đảo nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 24: Nếu Như Không Phải Do Hắn Ở Đó

Nàng ấn nút "Trả lời".

Lâm Hi Hi nỗ lực kiềm chế hơi thở, mở miệng nói: "A lô?"

Nhạc Phong chậm rãi lên tiếng, như vừa trải qua một trận hoan ái, giọng hắn khan khàn, cười nói: "Hi Hi, có nhớ anh không?"

Lâm Hi Hi nhắm mắt lại, cảm giác toàn bộ thân thể nàng đang run rẩy.

May mà Tần Dịch Dương đang ôm nàng. Hắn mạnh mẽ ôm nàng vào ngực hắn, hắn vòng tay ra phía sau nàng, cúi đầu dán vào mặt nàng. Thân thể Lâm Hi Hi căng thẳng, nàng có thể cảm nhận được đau đớn đằng sau lưng, khó khăn mở miệng, rành mạch nói: "Nhạc Phong, anh là đồ biến thái."

Điện thoại chợt im lặng, Nhạc Phong khẽ nở nụ cười.

Hắn nhớ lại ngày đó đã tàn sát bừa bãi nàng, nàng mềm yếu bất lực, khóc lóc cầu xin tha thứ, thế mà giờ đây, ai cho nàng dũng khí dám nói hai chữ "Biến thái" với hắn? Hắn yêu thương sâu đậm Hi Hi, nàng không nên sợ hãi gạt bỏ hắn như vậy.

"Hi Hi…anh không phải cố ý, em biết hôm đó anh không phải cố ý mà," Nhạc Phong nói vào điện thoại, dụ dỗ nàng, "Anh biết ngày hôm đó có Hoành Cơ đến giúp em, em nói cho anh biết, sao em lại nhận sự giúp đỡ của hắn chứ? Hả?"

https://thuviensach.vn

Tiếng cười của Nhạc Phong càng lúc càng lớn, đôi mắt lộ ra tia nhìn lạnh lùng u ám.

“Hoành Cơ là đối thủ của tôi, Hi Hi…cô từ lúc nào thì bắt đầu phản bội lại tôi? Thân thể và cả trái tim cô nữa, lần đầu tiên là dành cho ai? Hi Hi, tôi thật hối hận, tôi đã coi nhẹ dáng vẻ yếu đuối rụt rè của cô, nhưng lại rất phóng đãng dưới thân người đàn ông khác, còn không bằng tự mình nếm thử mùi vị…Hắn là rất mê người, cô nói xem có phải không?”

Một luồng cảm xúc nhục nhã ùa đến nàng, làm nàng muốn ngất đi.

Nhất là khi nàng biết rõ, Tần Dịch Dương cũng đã nghe thấy hết, người nàng mềm oặt, khuôn mặt nóng bừng, quả thật nàng không còn sức đứng vững nữa.

Trên lưng nàng truyền đến một lực mạnh mẽ, ôm chặt thân thể mềm mại của nàng.

Lâm Hi Hi ngước mắt nhìn, nàng cảm nhận được hơi thở của Tần Dịch Dương.

Hơi thở mỏng manh của hắn kề sát bên tai nàng, bàn tay xoa tóc nàng, cúi đầu nói vài câu gì đấy.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng thở một hơi, nói vào điện thoại di động: “Tôi không biết ai là Hoành Cơ…Nhạc Phong, anh không nên tiếp tục gọi điện thoại dây dưa với tôi, tôi nói rồi, chúng ta đã chia tay rồi, không còn bất cứ quan hệ gì nữa cả.”

Nhạc Phong dừng một chút, giọng nói lạnh lùng: “Hi Hi…không nên dùng những lời này để kích thích tôi, cô chẳng phải đã biết hậu quả rồi sao, hả?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi run lên, cắn chặt môi, đôi mắt trong veo hiện lên vẻ kiên định, giọng nói dịu dàng nhưng rõ ràng: “Tôi biết hậu quả, Nhạc Phong, anh làm như vậy đã bị kết thành tội cố ý gây thương tích, tôi không muốn làm vậy với anh, anh cũng một vừa hai phải thôi.”

Chỉ với một câu nói của nàng, quả thật Nhạc Phong hít thở cũng trở nên khó khăn, hắn suýt nữa bóp nát ly rượu trong tay.

“Còn nữa, tâm lí của anh có vẻ không bình thường, tôi đề nghị anh đi khám bác sĩ tâm lí đi.” Lâm Hi Hi nói xong, bèn tắt điện thoại.

Hồi hộp hít thở không khí xung quanh, lông mày nàng chậm nhãi giãn ra.

Có lẽ không còn phải sợ hãi như vậy nữa.

Lâm Hi Hi ngẩng đầu, ngước đôi mắt nhìn Tần Dịch Dương.

Nàng không biết rằng trong đôi mắt nàng cháy lên bao nhiêu khát vọng, lúc nãy, nếu như chỉ có một mình nàng, nàng căn bản không thể làm được như vậy.

Thân hình đàn ông cao lớn anh tuấn, bóng lưng che khuất ánh mặt trời, khuôn mặt lộ ra luồng khí vương giả.

Tần Dịch Dương cũng nhìn nàng, nhẹ nhàng gạt sợi tóc của nàng, cúi đầu xuống.

Một làn hơi nóng rực mà mạnh mẽ chảy vào trong cái miệng nhỏ nhắn của nàng, Lâm Hi Hi bị ép ngẩng đầu, hoảng hốt bị hắn hôn môi.

Cảm giác kia nàng còn chưa kịp thưởng thức, hắn đã vội bỏ đi, nhàn nhạt nói một câu “Làm rất tốt”, buông nàng ra.

Trong nháy mắt, nét mặt của Lâm Hi Hi trở nên ửng hồng!

https://thuviensach.vn

Cũng may là hắn đã quay đi nên không nhìn thấy khuôn mặt xấu hổ của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 25: Bọn Họ Ở Chung Với Nhau

Chờ mọi thứ đã được sắp xếp đâu vào đấy, Lâm Hi Hi mới để ý đến tờ biên lai Nguyễn Húc đang cầm trong tay.

Tần Dịch Dương đi đằng trước, vẻ mặt lúc nào cũng nghiêm nghị làm hai người bọn họ không dám nói năng gì.

Lâm Hi Hi nhìn Nguyễn Húc nói: “Chủ quản Nguyễn, có thể trả tờ biên lai lại cho tôi không?”

Nguyễn Húc đưa mắt nhìn nàng: “Trả lại cô để làm gì?”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi, ôn nhu mở miệng: “Tiền thuốc men là anh giúp tôi thanh toán, cho tôi xem qua biên lai một chút, tôi trả lại anh ngay.”

Nguyễn Húc có chút sửng sốt, nhìn về phía Tần Dịch Dương, lại nhìn ánh mắt nhu nhược trong sáng của cô gái đi phía sau.

Sao đôi mắt kia lại có thể trong sáng, tinh thuần như thế chứ?

Nguyễn Húc giơ tay búng vào bên tai nàng, nói: “Không cần.”

Nàng có phải là ngốc nghếch không đây? Ở bên cạnh Tần Dịch Dương, chút tiền cỏn con thế này lại để nàng phải bận tâm sao?

Lâm Hi Hi bị hắn búng tai, đôi mắt nàng nhíu lại tỏ vẻ không hài lòng. Hai người bọn họ đã đi khá xa nàng. Lâm Hi Hi xiết chặt túi xách trong lòng bàn tay, bước nhanh để đuổi kịp bọn họ.

https://thuviensach.vn

Ba người bọn họ cùng lên xe, Nguyễn Húc cầm lái, Tần Dịch Dương và Lâm Hi Hi ngồi ở phía sau.

Ngoài cửa sổ, phong cảnh vụt qua rất nhanh, Lâm Hi Hi không dám nói gì, nàng càng nhìn càng thấy con đường này hoàn toàn xa lạ, nàng nhịn không được bèn mở miệng hỏi: “Tần tiên sinh, chúng ta đang đi đâu thế?”

Từ lâu đối thoại giữa bọn họ đã trở thành dạng thế này, chúng ta muốn làm gì, đi đâu? Lâm Hi Hi đoán không ra suy nghĩ của người đàn ông này, nàng nhớ đến vòng tay ôm, khuôn mặt ửng đỏ và tiếng tim đập của hắn, thế nhưng, nàng thật sự là không biết hắn muốn làm gì.

Ở đằng trước, khóe miệng Nguyễn Húc có chút co giật – Tần tiên sinh? Nàng gọi hắn là Tần tiên sinh?

Tần Dịch Dương không trả lời, chỉ lạnh lùng hỏi: “Cô muốn đi đâu?”

Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút, lắc đầu: “Tôi tạm thời chưa thể dọn đi đâu cả, chỉ có thể trở lại phòng trọ mà tôi và một người bạn thuê chung mà thôi, nhưng mà ——ngài yên tâm đi, tôi lúc này sẽ cố gắng hết sức không để chuyện xấu nào xảy ra cả.”

Đôi mắt trong veo của nàng, trong màn đêm yên tĩnh như chợt tỏa ánh sáng lóng lánh.

Tần Dịch Dương thoáng nở nụ cười, từ chối cho ý kiến.

Lâm Hi Hi tuy rằng còn nghi hoặc, nhưng nàng không hỏi nữa, chí ít hắn đã biết ý muốn và quyết tâm của nàng, nàng cũng tin tưởng hắn sẽ không làm hại nàng.

Cuối cùng xe dừng lại ở một nhà hàng Pháp, Nguyễn Húc đã đi vào trong trước, chỉ còn lại Tần Dịch Dương và nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn lái xe, đưa nàng đến một khu nhà trọ.

Chậm rãi lướt trong bóng đêm, xuyên qua cửa sổ xe, Lâm Hi Hi nhìn thấy dãy nhà trọ xa hoa, hệt như những cung điện bằng thủy tinh, hoàn toàn yên tĩnh, cũng không bị tiếng xe cộ và tiếng ồn ở gần đấy gây ảnh hưởng gì nhiều, có rất nhiều mảng xanh, lại còn nghe được tiếng nước chảy róc rách nữa.

“Hôm nay dẫn cô đến đây tham quan một chút, ngày mai sẽ dọn đến đây.” Tần Dịch Dương đưa nàng xuống xe, nhàn nhạt nói.

Lâm Hi Hi lại càng hoảng sợ.

Nàng lúc này mới nhận ra đây chính là nhà trọ riêng của Bác Viễn, tòa nhà được thiết kế theo phong cách châu Âu trang nhã làm nàng chấn động, nàng thậm chí còn quên buông cửa xe ra, Tần Dịch Dương vỗ vỗ vào thắt lưng nàng, thấp giọng nói: “Tay cô.”

Lâm Hi Hi vội buông lỏng cửa xe, nàng nghe thấy tiếng đóng cửa xe phía sau lưng mình, giọng nói đó lại một lần nữa cất lên.

“Vào xem đi.”

Cửa lớn màu bạch kim, không hề vương một hạt bụi nào, bảo vệ từ trong nhìn ra thấy được Tần Dịch Dương đang đến, vội vàng đứng dậy, ánh mắt cung kính, trầm giọng kêu một tiếng: “Tần tiên sinh.”

Trong suốt quá trình Lâm Hi Hi đều cảm thấy rất mơ hồ, không biết thế nào lại cùng hắn lên lầu. Nàng lâu nay vẫn rất sợ độ cao, nhất là lại thấy tòa nhà trọ hai mươi mấy tầng có cửa cửa sổ thiết kế sát đất, nàng nhẹ nhàng hít vào một hơi ——— có chút kinh ngạc, có chút không dám bước lại gần.

Cảnh đêm tại thành phốC rất đẹp, hầu như toàn bộ khung cảnh đều được cửa sổ trong suốt phản chiếu lại trên tường.

https://thuviensach.vn

“Thủy tinh đặc chế, không nguy hiểm đâu,” Tần Dịch Dương kéo bàn tay nhỏ bé của nàng, “Qua đây xem đi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 26: Tôi Cho Cô Hai Lựa Chọn

Lâm Hi Hi thu gom dũng khí bước đến phía trước tấm kính thủy tinh.

Có trời mới biết được cảm giác đứng trên tòa nhà hai mươi mấy tầng nhìn xuống là thế nào, nàng suýt chút là bị choáng.

Thân thể mềm mại tựa vào kính thủy tinh, đôi lông mi Lâm Hi Hi khẽ rung động, cuối cùng nhịn không được, nhắm mắt lại.

Thật sự là có chút sợ hãi.

Không phải là nàng sợ độ cao, mà là mọi người nếu đứng cùng chỗ này hẳn là đều sẽ có chút hoảng sợ như vậy, hầu như bất cứ lúc nào cũng có cảm giác mất trọng lực, Lâm Hi Hi nhắm đôi mắt lại, cảm giác được phía sau mình có một thân thể cao lớn kề sát vào, bao phủ lấy mình.

Tần Dịch Dương cúi đầu bên tai nàng nói: “Hãy xem phía trước kìa.”

Đúng, phải nhìn xem phía trước có gì.

Lâm Hi Hi chậm rãi mở mắt, ngẩng đầu nhìn về phía trước, cả tòa thành được đèn neon thắp sáng như thể bây giờ đang là ban ngày, màn đêm tối đen như được rửa sạch, những vì sao lúc ẩn lúc hiện tỏa ánh sáng lấp lánh, đó là vẻ đẹp tự nhiên nhất và cũng thật bí ẩn.

“Đẹp quá.” Nàng nhịn không được nhẹ giọng thốt lên, đầu ngón tay trắng nõn khẽ cảm nhận hơi lạnh của tấm kính thủy tinh.

https://thuviensach.vn

Trong màn đêm như thế, thật làm cho trái tim cũng có chút rung động theo, có cảm giác như sương mù đang vây quanh nàng, nàng tưởng chừng như muốn khóc. Đẹp quá. Thật sự đẹp quá.

Đôi mắt sâu lắng của Tần Dịch Dương nhìn cô gái trong lòng, nàng rất dễ xúc động, một chút quang cảnh mỹ lệ cũng đủ làm cho nàng chìm đắm, không hề đề phòng. Cánh tay hắn đặt lên tấm kính thủy tinh, nhàn nhạt mở miệng: “Thích không?”

Nói ra những lời này, làm cho chính Tần Dịch Dương cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

Trong đôi mắt hắn ánh lên vẻ thâm thúy, chốc lát sau lại tan biến đi mất.

Lâm Hi Hi mừng rỡ quay đầu lại, nhìn thấy khuôn mặt tuấn tú trước mặt đang kề sát bên nàng.

Đó là một khuôn mặt anh tuấn mị hoặc không lời nào tả xiết, trong nháy mắt Lâm Hi Hi như ngừng thở. Đôi mắt sáng, khuôn mặt góc cạnh, lông mi tạc như tượng điêu khắc, bờ môi của hắn rất mỏng, bàng bạc làm cho đối phương muốn chủ động được nếm thử mùi vị của nó. Lâm Hi Hi đã từng nếm thử bờ môi kia, nhìn lạnh bạc như thế, nhưng nếu thật sự chạm vào, sẽ trào dâng biết bao hơi nóng. Nàng chịu không được sức nóng và sự mãnh liệt đó.

Lòng của nàng, trong màn đêm tĩnh lặng như mặt hồ này, vì kinh hoàng mà có chút sợ sệt.

Lâm Hi Hi xấu hổ quay đầu lại, nhẹ nhàng “Ưhm” một tiếng.

Thích.

Cảnh đẹp như vậy, nàng làm sao có thể không thích được?

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi hơi lắc đầu, cố gắng thoát khỏi giấc mộng huyền ảo, nhẹ nhàng mở miệng: “Tần tiên sinh, tôi có thể đánh bạo hỏi về mức giá cho thuê ở đây không? Tôi đã hỏi phòng hành chính, công ty sẽ hỗ trợ một phần tiền thuê nhà, có phải không?”

Nàng không phải là cô bé lọ lem, nàng rất thực tế, phòng ở thành phố C này tất cả đều được lắp đặt trang thiết bị hiện đại, nàng căn bản cũng không dám vọng tưởng.

Tần Dịch Dương đứng dậy bỏ đi, cũng không nhìn nàng, thân thể cao lớn hướng về phòng khách, buông mình ngồi vào ghế sô pha.

Lâm Hi Hi hơi choáng váng, không giải thích được hành động của hắn.

Người đàn ông này, trong đêm tối tĩnh mịch, hệt như con báo đang đi săn, lộ ra luồng khí nguy hiểm, nàng cũng không muốn đến gần, chỉ là đi tới gần bên hắn, lẳng lặng đứng lại.

Không gian tĩnh lặng như tờ, chỉ còn lại tiếng thở khẽ của hai người.

“Cho cô hai lựa chọn,” Tần Dịch Dương nhàn nhạt mở mắt ra, ngón tay thon dài nhẹ nhàng đặt lên tay vịn ghế sofa, cất giọng nói lạnh lùng trong không gian tĩnh lặng, “Lâm Hi Hi, đó là dọn đến đây hay là quay về nơi cô đã từng ở.”

Lâm Hi Hi hơi kinh ngạc.

Nàng cũng không thể đoán được ý nghĩ của Tần Dịch Dương, thế nhưng trong giọng nói ấy lại có chút chết chóc làm nàng hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 27: Đảm Đương Không Nổi Nhiều Thứ Như Vậy

Bờ môi sắc sảo của Tần Dịch Dương phun ra hai chữ "Chọn đi."

Hắn ra lệnh.

Thân thể Lâm Hi Hi khẽ run lên, cảm giác được sự thúc ép bức bách trong mệnh lệnh của hắn.

Thế nhưng hắn không hề trả lời câu hỏi của nàng, không phải sao?

Lúc mới đến cổng bảo vệ, nhìn thấy tòa nhà trọ cao cấp xa hoa này, cũng không phải là nơi ai cũng có thể vào, ít nhất phải có vị thế nào đó, Bác Viễn Thế Kỷ không hổ danh là tập đoàn quốc tế hàng đầu, có thể đảm bảo cho nhân viên có chỗ ở an toàn, nàng rất thích, rất vui vẻ, thậm chí còn rất chờ đợi, thế nhưng ————————

Mồ hôi tứa ra trong lòng bàn tay Lâm Hi Hi: "Tần tiên sinh…"

Hồi lâu sau, Tần Dịch Dương mới từ ghế sofa đứng dậy, thân người cao lớn bước về phía nàng.

Lâm Hi Hi thậm chí không dám bước lui về sau, bỗng chốc thân người bị cánh tay hắn kéo vào lòng!

Lâm Hi Hi hít thở khó khăn, kề sát ngực hắn, những ngón tay trắng xanh đặt trên ngực hắn. Tần Dịch Dương hờ hững cúi đầu, hơi thở ấm áp phả vào mặt nàng: "Đến khi nào mới trực tiếp nói với tôi? Trực tiếp nói cho tôi biết

https://thuviensach.vn

cô muốn hay không muốn thứ gì, Lâm Hi Hi ——— cô vẫn nhút nhát như vậy, phải không?”

Lâm Hi Hi lắc đầu, chịu đựng hơi thở ấm nóng cùng mẫn cảm của hắn, dịu dàng mở miệng: “Xin lỗi, Tần tiên sinh, tôi chỉ là…chỉ là sợ tôi đảm đương không nổi thôi…”

Có một số thứ nàng có thể hoàn trả được, nhưng có một số thứ, nàng căn bản không biết phải làm sao để trả lại.

Ân huệ.

Trên thực tế, ân huệ của Tần Dịch Dương đối với nàng, nàng sớm đã không thể báo đáp. Hắn làm nhiều việc cho nàng như thế, nàng chỉ biết cảm kích và kính nể ở trong lòng, nàng thật sự không biết phải đền đáp hắn thế nào.

Tay Tần Dịch Dương áp chặt gáy nàng, tựa như thể chỉ cần dùng chút ít sức lực cũng có thể nắm chặt người phụ nữ yếu đuối trước mặt vào lòng, hắn cúi đầu xuống bên tai nàng, nói: “Chuyện cô phải đảm đương sau này vẫn còn nhiều, cô muốn trốn sao?”

Lâm Hi Hi hơi chấn động, có chút khủng hoảng, thế nhưng lại không biết vì sao mình lại kinh sợ.

Nàng lắc đầu, rồi lại gật đầu, rối loạn không biết phải làm sao cho đúng.

Tần Dịch Dương nhìn dáng vẻ hỗn loạn của nàng, không muốn ép buộc, bèn nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu nàng, thản nhiên nói: “Quay về sắp xếp đồ đạc đi, ngày mai chuyển đến đây, vấn đề tiền thuê nhà không được nhắc lại nữa.”

Lời nói kia như gió mát thổi qua tai nàng, từ từ bay đi xa.

https://thuviensach.vn

Đến khi Lâm Hi Hi bắt đầu phản ứng lại thì Tần Dịch Dương đã đi đến cửa, đôi mắt thâm thúy nhìn lại nàng.

“Không nỡ đi sao?” Trong giọng nói du dương của hắn có pha chút ý trêu chọc.

Lâm Hi Hi nhất thời đỏ mặt, ý thức được tình cảnh hiện tại, vội vàng đuổi theo hắn, bước theo sát đằng sau hắn.

Ánh sáng từ chiếc Ferrari chiếc sáng một vùng đêm tĩnh lặng.

Lâm Hi Hi xuống xe, chào tạm biệt Tần Dịch Dương rồi đi về nhà trọ của nàng.

Lên đến lầu ba, nàng nhịn không được bèn nhìn ra ngoài cửa sổ một lát, khoảng cách xa như vậy, nàng vẫn cảm nhận được người đàn ông độc đoán mạnh mẽ kia, nàng đưa tay khẽ chạm vào má, cổ họng khô nóng. Nàng đưa tay mở cửa bước vào nhà.

Trong phòng khách, Tống Viện Y đang ngồi xem TV, nghe được tiếng động của nàng, cũng không quay đầu lại.

Lâu Hi Hi khẽ thở nhẹ, đặt chìa khóa lên giá, khóe miệng nở nụ cười: “Viện Y, hôm nay mình xuất viện, quên không báo cậu biết, hai ngày nay cậu đều ở nhà một mình à? Thế buổi tối có sợ không?”

Tống Viện Y lúc này mới quay đầu lại, gọi một tiếng: “Hi Hi.”

Lâm Hi Hi nhận thấy có chút bất ổn, đôi mắt trong trẻo của nàng khẽ nhìn khuôn mặt Viện Y, nhẹ giọng hỏi: “Sao thế?”

Tống Viện Y nở nụ cười, khó chịu, cô hỏi: “Hi Hi, mình hỏi cậu, vì sao cậu lại muốn chia tay lớp trưởng Nhạc?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 28: Tôi Cũng Không Phải Là Người Của Anh

Hô hấp của Lâm Hi Hi trở nên khó khăn hơn.

“Giữa chúng mình…đã xảy ra một số chuyện, Viện Y, anh ta lại tới à?”

Tống Viên Y lắc đầu: “Lớp trưởng Nhạc chưa từng tới đây.” Cô nhìn chằm chằm Lâm Hi Hi, ánh mắt lạnh lùng trước nay chưa hề có: “Thế nhưng lúc nãy mình đứng ở cửa có thấy cậu được một người đưa về, là một người đàn ông, mình còn thấy cả chiếc Ferrari, là người rất giàu có, đúng thế không?”

Tống Viện Y nhẹ nhàng nói, có ý châm chọc cùng chất vấn.

Lòng bàn tay Lâm Hi Hi toát mồ hôi lạnh, nàng đem giày để vào tủ, nhẹ giọng trả lời: “Đó là chủ tịch công ty mình, Tần tiên sinh.”

Giọng Tống Viện Y kiên định nói: “Mặc kệ là ai – Hi Hi, mặc kệ là ai, đều vì cậu, lớp trưởng Nhạc mới đau khổ chia tay với cậu, đúng không? Hôm đó mình trở về thấy cậu bị thương, mình còn gọi điện riêng cho lớp trưởng Nhạc chất vấn hắn, nhưng sau này mình mới biết, Lâm Hi Hi, là cậu bên ngoài…! Mình hôm nay đã tận mắt thấy rồi, là cậu có lỗi trước!”

Tiếng nói trong trẻo của cô vang cả phòng khách, như một luồng khí lạnh lẽo, bao phủ lấy Lâm Hi Hi.

Lâm Hi Hi chậm rãi đứng dậy, nghiêng khuôn mặt, khó khăn hít thở, nhẹ giọng nói: “Viện Y, Nhạc Phong đã nói gì với cậu?”

https://thuviensach.vn

Tống Viện Y chớp mi: “Cậu đang sợ sao? Hi Hi, cậu biết không, cậu trong mắt mình vẫn luôn luôn thanh thuần, mình luôn cho rằng chỉ có cậu mới xứng đôi với lớp trưởng Nhạc, nhưng sao cậu lại thế này? Lớp trưởng không phải là người không có tiền, cậu lại đi thấy người sang bắt quàng làm họ? Cậu bị thương trên lưng không phải là lỗi của anh ấy? Thực ra là do cậu tự ngã? Cậu cho rằng trước mặt người từng bị cậu phản bội giả vờ đáng thương thì sẽ không sao ư? Lớp trưởng Nhạc thủy chung không nỡ bỏ cậu, ngược lại cậu thế nào, yêu đương vụng trộm lại còn dẫn đến nhà chúng ta trọ ở, nếu như hôm nay mình không có nhà, cậu cùng chủ tịch của cậu, hai người chắc hẳn sẽ có một đêm mộng đẹp nhỉ?”

Ngón tay Lâm Hi Hi run nhè nhẹ.

Tất cả đều do hắn nói sao?

Nhạc Phong rốt cuộc đã nói gì với cậu ấy?

Lâm Hi Hi nghĩ mãi cũng không ra sự tình, nhưng hình như Viện Y đang hiểu lầm nàng, chắc chắn cô đã hiểu sai mà. Vì sao Viện Y khi nhắc đến Nhạc Phong lại có chút ám muội như thế? Các cô học cùng đại học bốn năm, hai năm sau khi tốt nghiệp đều nương tựa vào nhau, thế nào lại…

Lâm Hi Hi cố nén cảm xúc mãnh liệt cuộn trào trong lòng, cố gắng không nghĩ tới những gì đã xảy ra hôm đó tại phòng trọ nhỏ này, Nhạc Phong không hề giấu giếm lộ rõ bộ mặt tàn nhẫn trước nay chưa hề có, hắn đã hung hăng làm nàng bị thương như thế nào, hắn bằng mọi cách làm nhục nàng, Lâm Hi Hi không muốn nhắc lại nữa.

Nhẹ nhàng trút một hơi thở, khiến sự chua xót cùng khuất nhục vơi đi, Lâm Hi Hi đi qua, chậm rãi ngồi xuống ghế sofa nhìn Tống Viện Y, ôn nhu nói: “Chúng ta không nói những … chuyện này nữa được không? Viện Y, từ từ mình giải thích cho cậu nghe…”

https://thuviensach.vn

Tống Viện Y đẩy nàng ra, đứng lên, mang dép lê bước lùi vài bước, nhìn nàng chằm chằm.

Lâm Hi Hi không hề để ý, cánh tay chống xuống ghế sofa, vết thương đã khép lại một nửa bất thình lình bị xé rách, nàng đau đến nỗi phải gắt gao cắn chặt môi!

“Đừng giải thích với tôi, tôi cũng không phải là người đó.” trong mắt Tống Viện Y hiện lên một tia thương cảm, sau khi nói câu đó, liền bỏ lại điều khiển tivi đi vào phòng.

Cửa phòng đánh “rầm” một tiếng, Lâm Hi Hi có chút chán nản, nàng vùi người vào ghế sofa, hàng lông mi dài mệt mỏi nhắm lại.

Điện thoại di động lại vang lên lần nữa.

Lâm Hi Hi chẳng buồn xem là ai, trực tiếp nhận điện thoại: “Alo”

“Hi Hi …”

Một giọng nói trầm thấp mang theo men say nồng, xen lẫn tiếng bước chân lảo đảo, chậm rãi truyền đến.

Lâm Hi Hi run lên, hàng lông mi chậm rãi giương lên. Nàng nghe tiếng đối phương, rất quen thuộc, chẳng phải hắn hôm nay vừa gọi điện thoại uy hiếp nàng sao? Bây giờ lại muốn làm gì đây? Ngón tay Lâm Hi Hi đặt ở nút hồng bên trên, nếu được sẽ tắt ngang cuộc gọi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 29: Tất Cả Mọi Người Đều Hận Nàng

"Hi Hi … Anh yêu em…" tiếng nói của Nhạc Phong lộn xộn, rất thống khổ, ý thức hình như không rõ ràng lắm, "Hi Hi … Đau lắm phải không? Anh không cố ý…Hi Hi … Anh yêu em…"

Như nhiễm phải hơi đêm lạnh lẽo, cơ thể Lâm Hi Hi cứng lại trên ghế sofa, nàng không thể cử động được.

Trái tim như bị thắt lại có chút đau nhức, thậm chí không thở nổi, Lâm Hi Hi nhắm mắt lại, không muốn lại bị hắn lừa dối, ôn nhu hỏi: "Anh uống say phải không?"

Ngay sau đó, điện thoại bị người khác giật lấy, một sự tức giận như ngọn lửa bùng lên.

"Lâm Hi Hi!" Tiếng Kiều Nhan run rẩy, như muốn xé xác nàng.

Lâm Hi Hi cảm thấy sống lưng ớn lạnh, buông người xuống, tay vịn lấy ghế sofa, nàng biết, Kiều Nhan đang ở bên cạnh hắn.

"Cô có biết hiện giờ tôi hận cô như thế nào không? Tôi hận ngay bây giờ không thể đến giết chết cô!" Để điện thoại sang một bên, Kiều Nhan cố hết sức đỡ thân thể to lớn say rượu của Nhạc Phong ở phía sau mình, tiếng cũng run run: "Cô cũng biết anh ấy không thể uống nhiều rượu mà? Bao nhiêu công sức làm ra, giờ mượn rượu để quên đi, cô cho là Nhạc Phong dốc sức làm nên dễ dàng lắm sao!"

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi không thở nổi, nàng không tận mắt chứng kiến, nhưng có thể tưởng tượng đến cảnh tượng kia. Kiều Nhan khan cả giọng khiến nàng thở yếu ớt, ngoại trừ im lặng lắng nghe, nàng còn biết làm gì hơn.

Kiều Nhan vừa nói mấy câu, nàng liền quay người đi, âm thanh buổi đêm cực kì rõ ràng, nàng có thể nghe được Kiều Nhan quát Nhạc Phong: "Không được lại gọi Hi Hi của anh, cô ta không có ở đây! Anh còn yêu cô ta cái nỗi gì!"

Đưa tay nhấn phím tắt, Lâm Hi Hi ngắt điện thoại.

Bóng đêm yên tĩnh.

Hận nàng. Dường như chỉ trong một đêm, tất cả mọi người đều hận nàng.

Lâm Hi Hi đứng dậy, ma xui quỷ khiến, nàng lấy ra từ ngăn tủ phía dưới một chai rượu đỏ, nhẹ nhàng nhấp một ngụm. Một cảm giác mát lạnh tinh khiết và thơm ngát tràn ngập đầu lưỡi, nàng có chút hơi say, song khóe miệng nhếch lên một nụ cười đau khổ.

***

Sáng sớm, tại tòa nhà Bác Viễn Thế Kỉ, Lâm Hi Hi gõ cửa văn phòng Tần Dịch Dương.

Người đàn ông tuấn lãng, đôi mắt sắc sảo dường như không dời ánh mắt khỏi tập tài liệu đang đọc.

"Đây là tài liệu phiên dịch mà ngài cần," Lâm Hi Hi đưa tài liệu qua, lại cúi người xuống dưới, mở ra bên trong có một tờ giấy, nàng nhẹ giọng nói, "Chỗ này có vài từ tiếng Đức, khả năng có liên quan đến lai lịch bên hợp tác, tôi có chỗ không rõ lắm, tiện thể phiên dịch một chút, có chỗ chưa

https://thuviensach.vn

được đúng lắm…” Có trời biết, tiếng Đức của nàng chỉ dừng ở mức giao tiếp, không thể làm gì khác hơn là mượn phần mềm chuyển ngữ.

Tần Dịch Dương giương đôi mắt anh tuấn lên nhìn nàng, đảo qua hướng ngón tay nàng chỉ.

Một sợi tóc cũng theo đó buông xuống, thân thể nàng cúi xuống rất thấp, có mùi thơm nhàn nhạt vương tại chóp mũi hắn.

Ngón tay thon dài giơ lên, ôm trọn từng sợi tóc của nàng, trong giây lát rồi lại buông ra.

Lâm Hi Hi cả kinh, cảm giác toàn bộ thân thể rất gần với hắn, đôi môi lạnh bạc tuấn dật của hắn dừng tại trán của nàng, mở miệng nói: “Cô đã uống rượu à?”

Hơi thở của Lâm Hi Hi như ngừng lại, ngực thắt lại.

—Sao lại thế được? Nàng tối qua có uống rượu, sáng sớm đã đánh răng rồi. Vẫn còn có mùi sao?

“Tôi…” Nàng có chút nghẹn lời, da thịt trắng nõn bởi tia nắng mai chiếu vào có phần ửng sắc hồng.

Ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương ôm lấy bờ gáy tuyết trắng của nàng mân mê khiến nàng cúi đầu, mang theo hơi thở sớm mai sảng khoái sạch sẽ, hôn môi của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 30: Để Cho Lâm Hi Hi Cùng Đi

Bờ môi mềm mại thơm ngát, có chút lành lạnh, nàng thậm chí không hề phản ứng lại, đôi mắt trong veo vẫn đang nhìn hắn, đầu lưỡi truyền đến sức nóng cháy bỏng, nàng nhẹ nhàng "Ưhm" một tiếng, cảm giác như thể có một cảm xúc mãnh liệt vừa mới truyền đến hệ thần kinh của nàng, toàn bộ thế giới của nàng bị hơi thở của Tần Dịch Dương bao phủ, nàng giãy giụa không thoát ra được, nàng đành phải tựa vào hắn, hắn hầu như tiến sâu vào từng góc nhỏ trong khoang miệng nàng.

Điệu bộ Lâm Hi Hi xấu hổ, thân thể cứng ngắc, hầu như quên mất phải phản kháng.

Tần Dịch Dương hồi lâu mới chịu buông nàng ra, Lâm Hi Hi thở dốc dữ dội, lần nào cũng đều có cảm giác hít thở khó khăn như thế này, nàng nghe được giọng nói của hắn: "Vị quá nhạt…nếm không thấy ngon."

Thần kinh của Lâm Hi Hi cuối cùng cũng bị kích thích, nàng như bị điện giật, lùi về sau mấy bước.

Sợi tóc của nàng còn đang quấn trong tay hắn, bị giật ra đột ngột thành ra nhói đau một cái.

Lâm Hi Hi đứng vững lại, đôi mắt trong veo hiện lên tia kinh hoảng, buổi sáng thanh tĩnh thế này, nàng không hiểu vì sao hắn đột nhiên lại hôn môi nàng, đầu lưỡi còn bị hắn hôn đến rã rời, thậm chí còn có chút đau nhức, thế mà hắn lại còn nói là vị quá nhạt?!

Lâm Hi Hi đỏ mặt, nàng bắt đầu nói năng lắp bắp: "Tần tiên sinh…"

https://thuviensach.vn

Đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương đảo qua tập tài liệu trên bàn tay nàng, ngón tay hướng về phía nàng: “Đi tìm người phiên dịch tiếng Đức, phần còn lại không cần sửa.”

Lâm Hi Hi tay chân luống cuống, đôi mắt long lanh, tròn xoe như đôi mắt nai.

Đầu nàng trống rỗng, mặt đột nhiên nóng lên, nàng có chút hoang mang, không biết có nên rời đi hay không. Người đàn ông trước mắt rõ ràng là rất lạnh lùng, hờ hững, thế nhưng hắn vẫn hôn nàng rất đỗi say mê làm cả người nàng nóng rực lên, hắn có lẽ là khác biệt với nàng, thế nhưng Lâm Hi Hi cũng không biết cuối cùng là khác biệt ở đâu.

Thấy nàng vẫn còn chưa đi, đôi mắt sắc sảo của Tần Dịch Dương nhìn qua, dáng người cao lớn tựa ở trên ghế xoay, xoay ra nhìn nàng.

“Còn chưa về chỗ sao?” Giọng nói êm dịu của hắn thốt lên, phảng phất như hơi thở.

Lâm Hi Hi đột nhiên cảm thấy bản thân mình rất giống con gà con đang bị con diều hâu đe dọa, điều này hình như là không đúng.

Nàng lắc đầu, sợi tóc lất phất qua gương mặt, nàng có thể cảm nhận được nhiệt độ trên khuôn mặt mình: “Không có.”

Lần thứ hai Tần Dịch Dương nhìn nàng trong vài giây, rồi nói: “Đi ra ngoài đi.”

Lâm Hi Hi rời bước đi ra ngoài.

Lần nữa Tần Dịch Dương mở bản kế hoạch ra, lật giở đến phần cuối, thấy được một bản danh sách, chính giữa đề tên Nhạc thị. Hiện tại hắn chính là cổ đông lớn nhất của Hoành Cơ, cho nên hắn phải đứng ra chịu

https://thuviensach.vn

trách nhiệm cho Hoành Cơ, bản dự án này dù có bao nhiêu mưu mô cũng không thể qua mặt được hắn.

Tần Dịch Dương mím môi suy nghĩ trong chốc lát, bấm số điện thoại nội bộ, hờ hững ra lệnh: “Để cho Lâm Hi Hi cùng đi.”

Phía bên kia, Nguyên Đồng im lặng trong giây lát, yếu ớt nói: “Được, Dịch Dương.”

Tần Dịch Dương tắt điện thoại, lẳng lặng suy nghĩ, vì sao vẫn cứ muốn hôn nàng.

———— là vì đã từng nếm qua mùi vị đó một lần, cho nên không thể dứt ra được sao?

Hắn cũng không nhớ nhiều lắm, chỉ là khi nhắm mắt lại, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh một thân thể tuyệt mỹ, dù chịu đựng đau đớn vẫn vờ như không có gì. Bị hôn mà đôi mắt trong veo cũng không biết nhắm lại.

Tần Dịch Dương lắc đầu xua đi ý nghĩ trong đầu, mở mắt, bắt đầu làm việc.

“Chiều nay sẽ có buổi tranh thầu, cô cùng đi chuẩn bị cho tốt đi.” Nguyên Đồng gõ gõ tay vào bàn làm việc của nàng.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, lập tức phản ứng lại.

Cánh tay nhỏ bé và yếu ớt của nàng buông tập tài liệu cho vay xuống, nhu thuận gật đầu: “Em biết rồi, chị Đồng, là đi cùng chị ạ?”

Nguyên Đồng cười cười, trong dáng vẻ tươi cười có chút lạnh giá thê lương: “Không phải, đi cùng với Nguyễn Húc.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 31: Ở Bên Cạnh Tần Dịch Dương

Lâm Hi Hi giật mình, nhẹ nhàng thoát khỏi ánh mắt của Nguyên Đồng, ôn nhu nói: “Em biết rồi.”

Nguyên Đồng không bước đi mà cứ lẳng lặng đứng yên, bỗng nhiên chậm rãi cúi đầu, đứng sát vào gáy của nàng ——-- Lâm Hi Hi lại càng hoảng sợ, đôi mắt trong trẻo nhìn Nguyên Đồng, tay cầm tấm ngăn, hô hấp như ngừng lại.

Ánh mắt khiêu khích Nguyên Đồng liếc nhìn nàng rồi quay đi, hơi thở mong manh nói: “Vì sao tôi lại cảm thấy trên người cô có mùi của người đó nhỉ?”

Lâm Hi Hi lắc đầu, khuôn mặt mỹ lệ nhỏ nhắn không chút mưu toan: “Em không biết”

Nguyên Đồng xoắn xoắn vài sợi tóc: “Cô tốt nhất là không biết…Hãy cẩn thận một chút, đừng để tôi bắt được.”

Đợi đến khi Nguyên Đồng bỏ đi, Lâm Hi Hi mới thở phào nhẹ nhõm.

Nghĩ đến nụ hôn kia, nàng lắc đầu, chuẩn bị đứng lên.

Thời gian đến buổi đấu thầu rất gần kề, trên đường đi Nguyễn Húc đều nhìn đồng hồ, nhẹ giọng hỏi: “Hi Hi, cô biết tình hình thực tế bây giờ của tập đoàn Nhạc thị không?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, lắc đầu: “Cũng không rõ lắm.”

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc bật cười: “Thật không? Cô và Nhạc Phong chẳng phải trước đây vốn có quan hệ tốt sao? Cô không biết tình hình công ty hắn thật sao?”

Tâm trạng Lâm Hi Hi có chút phức tạp, liên tục lắc đầu.

Mặt trời hắt nắng, Nguyễn Húc nhìn thoáng qua Tần Dịch Dương, cười cười nhẹ giọng nói với Lâm Hi Hi: “Vậy cô nên chú ý một chút…Đối thủ của chúng ta bây giờ là tập đoàn Nhạc thị, Hi Hi, cô nên quan tâm đến thương trường một chút.”

Nàng…tối thiểu…hắn phải biết, năng lực tài chính của tập đoàn Nhạc thị, dự án lần này, bọn họ đầu tư số tiền không ít. Thế nhưng Lâm Hi Hi thật sự không biết điều đó.

Chẳng mấy chốc đã đến nơi, Lâm Hi Hi chần chừ xuống xe, nếu đối thủ là Nhạc Phong, nói như vậy chẳng phải lát nữa người mà nàng sẽ gặp là hắn sao? Nguyễn Húc đóng cửa xe, đi trước dẫn đường, Lâm Hi Hi đi phía sau, nàng vẫn còn mãi trầm tư.

Thình lình có một cánh tay vòng ra phía sau ôn lấy nàng, siết chặt thắt lưng nàng!

Lâm Hi Hi bị đẩy ngã vào một vòng ngực to lớn, không kịp thốt một lời, đôi mắt lạnh như băng của Tần Dịch Dương nhìn nàng, giọng nói du dương mang theo sự lành lùng: “Đưa cô đến đây, không phải để cô suy nghĩ đến việc gặp lại người xưa thế nào, Lâm Hi Hi, cô ở bên Tần Dịch Dương tôi, thì cô nên biết bổn phận của mình chứ.”

Toàn bộ thân thể mềm mại của Lâm Hi Hi đều bị giọng nói đó làm cho đông cứng lại.

Nàng hơi thu mình vào áo, cắn môi gật đầu, kề sát vào hắn như vậy, nàng hầu như có thể cảm nhận được tiếng trái tim đập hoảng loạn của mình.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết rồi, Tần tiên sinh.” hơi thở của Lâm Hi Hi mỏng manh, sau khi nói xong câu đó, nàng cảm giác được bên hông mình đã được thả lỏng.

Nàng bước lùi một bước, nhìn thấy dáng người cao lớn đi phía trước đang nhấc chân tiến về phía trước, nàng liền vội vã đuổi theo.

Trên thực tế nàng không hiểu, nàng một chút cũng không hiểu! Mới đây, tại công ty, hắn cuồng nhiệt làm nàng tưởng chừng như bị phỏng, thế mà thoáng cái đã có thể lạnh lùng như vậy, Lâm Hi Hi cố gắng xua đi suy nghĩ trong đầu, cùng hắn bước vào hội trường.

Toàn bộ đại sảnh to lớn như vậy đều được bao phủ bởi một luồng khí lạnh, chiếc đèn chiếu màu da cam trên sân khấu soi sáng cả gian phòng, ngoài cửa có rất nhiều người. Lâm Hi Hi gắng sức chen vào, đột nhiên có một bàn tay vươn ra, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, đột ngột kéo nàng về phía trước, gắt gao ôm lấy nàng, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của nàng bị lẫn vào đám đông.

Hơi nóng dần dần tăng cao, Lâm Hi Hi bám chặt tay vào chiếc túi bên người hắn, mồ hôi cũng dần chảy ra.

Nàng bỗng nhiên đụng phải một người, chỉ sượt qua vai, kêu lên một tiếng, Tần Dịch Dương siết chặt tay lại, gần như ôm lấy người nàng. Lâm Hi Hi ngoái đầu nhìn lại, nhẹ giọng hướng về phía người nàng vừa đụng trúng nói: “Xin lỗi…”

Người đàn ông ấy khẽ động đậy, đôi mắt lưu luyến mà dịu dàng nhìn nàng.

Thoáng nhìn, chỉ là thoáng nhìn qua.

Lâm Hi Hi che giấu tiếng tim đập loạn, nàng quay đầu lại, đầu óc trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Là Nhạc Phong.

Người mà nàng vừa đụng phải, chính là Nhạc Phong!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 32: Có Người Vẫn Luôn Nhìn Cô

Các nhà thầu đều đã đến đủ, Lâm Hi Hi vẫn có cảm giác như có ai đó đang chăm chú nhìn nàng.

Bọn họ ngồi ở vị trí quan sát, bóng lưng nhỏ bé của Lâm Hi Hi chợt cứng lại.

Có rất nhiều xí nghiệp tham gia, Hoành Cơ và Nhạc thị là hai xí nghiệp lớn nhất, những xí nghiệp còn lại chỉ để làm nền. Nhạc Phong cầm trong tay bản dự thảo, đôi mắt thâm thúy dừng ở trên người cô gái trắng nõn mềm mại.

Hi Hi.

Hi Hi của hắn.

Khóe miệng hé nở nụ cười mê say, Nhạc Phong thầm nghĩ, quả thật đáng tiếc, trong tay không có rượu, Hi Hi của hắn so với rượu lại càng ngất ngây hơn.

Nàng đã khỏe lại chưa? Không còn đau nữa chứ? Ngón tay thon dài của Nhạc Phong khẽ vuốt ve, tự mường tượng lại hướng đi từ trên lưng nàng xuống dưới, đôi môi bạc khẽ run run, đôi mắt nhàn nhạt hằn lên tia đỏ.

Hắn vẫn rất kích động muốn gặp lại nàng.

Thế nhưng khi thực sự gặp được….Lại không biết được người đàn ông bên cạnh nàng là ai.

https://thuviensach.vn

Từ trong tay Nhạc Phong phát ra tiếng động, hắn thả cây bút xuống, ánh mắt nóng rực của hắn vẫn không lay động.

Lâm Hi Hi vẫn không có cách nào tĩnh tâm lại được.

Mắt nàng cụp xuống, nhìn xuống bàn, đôi tay nhỏ nhắn lần giở bản dự án.

Nguyễn Húc vẫn tiếp tục ngồi bên nàng nói chuyện, giải thích những từ khó cho nàng, tư thế và giọng điệu của hắn rất đúng mực, thỉnh thoảng quay đầu lén nhìn sang Tần Dịch Dương đang ngồi ở ghế bên cạnh, rồi mới dám tiếp tục kề sát nàng nói chuyện.

Hắn nhận ra được tâm tình Tần Dịch Dương không được tốt. Hiện tại Tần Dịch Dương hệt như cơn gió lốc chưa có điều kiện để nổi lên, tốt nhất là không nên đụng vào hắn.

Trong đại sảnh này, ngoại trừ người con gái mỹ lệ này là có thể làm cho hắn rung động, còn lại không ai có thể chạm vào được tử huyệt của Tần Dịch Dương cả. Đôi mắt Nguyễn Húc tràn đầy dáng tươi cười, du dương mở miệng: “Hi Hi, cô không thấy có người vẫn luôn nhìn cô sao?”

Ngón tay Lâm Hi Hi khẽ run, nàng không ngẩng đầu, hàng lông mi dài khẽ lay động.

“Không có. Tôi vẫn đang nghe anh giảng giải, chẳng phải sao?” Giọng nói nàng êm dịu, mang theo chút phản đối.

Nguyễn Húc cười rội lên, định nói gì đấy với nàng, đã thấy hai mắt Tần Dịch Dương mở to, bàn tay chậm rãi đặt phía sau lưng Lâm Hi Hi, Nguyễn Húc nhẹ nhàng hít một hơi, mím môi nhìn Lâm Hi Hi cười cười, biết điều không lên tiếng nữa.

https://thuviensach.vn

“Đều đã nhìn thấy gì?” Tiếng nói trầm thấp tràn đầy áp lực từ phía sau nàng vang lên.

Lâm Hi Hi có thể cảm giác được bàn tay hắn đặt phía sau mình, nàng không dám động đậy, nhìn thoáng lên sân khấu, nhẹ giọng nói: “Vừa rồi Hoành Cơ có chút vội vàng, tuy rằng chưa để lộ chân tướng, thế nhưng bộc lộ lập trường hơi sớm, sẽ dễ mất đi cơ hội.”

Nàng biết mình còn non nớt, chỉ có thể phân tích được đến thế thôi.

Tần Dịch Dương tựa người vào ghế dựa, cánh tay vẫn tiếp tục ôm chặt, làm cho thân thể xinh xắn của Lâm Hi Hi lại kề sát vào hắn hơn.

“Vậy ưu thế của Nhạc thị là ở đâu?” Hắn tiếp tục hỏi, đôi mắt chuyển động linh hoạt, có thể thao túng được mọi thứ.

Lâm Hi Hi nghiêng đầu sửng sốt vài giây, sau đó quay đầu lại, suy nghĩ một lát.

“Không có…,” nàng nhẹ giọng nói, khẽ rung bờ vai, lắc đầu, “Nhạc thị vẫn chưa hề có động thái gì, thật ra bởi vì Nhạc thị có thể đưa ra mức giá qui định đối với Hoành Cơ, cho nên trước mắt chỉ có thể ổn định tình hình mà thôi.”

Nói xong, ánh mắt nàng đảo qua phía Nhạc thị, đột nhiên đụng phải ánh mắt hung dữ của Nhạc Phong!

Thân thể Lâm Hi Hi khẽ run lên, đôi mắt trong veo lại lộ ra chút yếu đuối.

Nàng gắng sức dời mắt đi, chính nàng cũng cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Nhạc Phong, hắn hầu như muốn phá hủy nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng vô thức tựa lưng nhẹ nhàng vào ghế, lại chạm vào khuôn ngực rộng lớn của Tần Dịch Dương, tư thế này của nàng hệt như chủ động sà vào lòng hắn vậy, mà Tần Dịch Dương cũng lạnh lùng cười, cánh tay cũng thuận theo đó mà ôm chặt, ánh mắt nàng hoảng hốt. Hắn đem thân thể lả lướt mềm mại nõn nà của nàng ép sát vào ngực hắn.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 33: Cho Cô Biết Thế Nào Là Đau Đớn

“Có cần tôi nhắc nhở cho cô biết một chút thế nào là đau đớn không?” Giọng hắn du dương, lộ ra vẻ lạnh lùng.

Cả người bị hắn ôm chặt, tim Lâm Hi Hi đập loạn nhịp, nàng từ nãy đến giờ vẫn bấn loạn không yên, Tần Dịch Dương dùng ánh mắt lạnh băng nhìn nàng, đôi mắt nàng mở to nhìn lại hắn, biết có lẽ là nàng làm sai, thế nhưng nàng không biết mình đã sai ở chỗ nào.

Hiện tại nàng thấu hiểu tí chút ẩn ý của hắn.

Nỗi đau này, như là cắm sâu vào trong tim nàng, nàng không thể vì ánh mắt của Nhạc Phong mà trở nên yếu đuối được.

Lâm Hi Hi cắn đôi môi đỏ mọng, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi tái nhợt, nhẹ giọng mở miệng giải thích: “Tần tiên sinh…”

Tần Dịch Dương cúi đầu xuống, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng bị ép nâng lên cao, đôi môi nàng đỏ thắm đáng yêu. Cả người Lâm Hi Hi khẽ run lên, nàng bị ôm chặt cứng, nhưng hắn không hôn nàng, giọng nói dịu dàng mà lạnh lùng: “Có chút luyến tiếc sao? Tôi giúp cô nhớ lại ngày đau thương đó nhé.”

Nói xong hắn chặn miệng nàng bằng một nụ hôn, vị ngọt ngào, càng hôn càng sâu.

“————-!” Lâm Hi Hi run rẩy một chút, bị hắn siết sao ôm vào trong lòng hôn, rất đau…Không phải là đau nhói, nhưng hắn dùng lực rất mạnh,

https://thuviensach.vn

làm tuôn ra một dòng máu tanh, một nỗi đau kiệt quệ.

Nguyễn Húc ở bên cạnh nhìn hai người dây dưa, không nói gì, chỉ dời mắt đi chỗ khác.

Hắn thấy bàn làm việc của Nhạc thị là Nhạc Phong, rõ ràng tâm trạng hắn ta có chút không thoải mái.

Lâm Hi Hi nhịn không được ho khan một tiếng, nàng cảm giác rõ ràng cánh tay hắn, lưỡi hắn liếm qua vết thương của nàng, cảm giác ngứa ran, lực đạo mạnh mẽ làm nàng không thể chống cự, chỉ có thể nắm lấy áo sơmi của hắn, hắn uốn lưỡi trong khoang miệng nàng, nàng khó khăn thốt ra ba chữ: "Tần tiên sinh…"

Ba chữ kia, mang theo cả dư vị thương cảm cầu xin của nàng.

Ánh mắt Tần Dịch Dương say mê, hắn nghe được lời cầu xin của nàng, lát sau mới chậm rãi buông nàng ra, nới lỏng vòng ôm của hắn, chậm rãi tựa lưng vào ghế dựa.

Lúc này toàn cảnh buổi đấu thầu hoàn toàn bị đảo ngược, những âm thanh ồn ào ngày một to dần lên.

Nguyễn Húc thu dọn tài liệu, nhìn sang người phụ nữ xinh đẹp đang ngồi ngẩn kế bên, nhẹ nhàng cười. "Tôi quên nhắc cô đừng khiêu khích Dịch Dương…Cô nên biết chỉ trong một tháng cậu ấy đã bắt thóp được Hoành Cơ dĩ nhiên là phải có lí do, tuyệt đối không như những gì cô thấy đâu…Đi thôi, nào đi thôi."

Dòng người tản đi.

Lâm Hi Hi sau đó vẫn còn ngơ ngẩn, cầm tài liệu, đi theo Nguyễn Húc.

https://thuviensach.vn

Trước cửa hội trường là dòng xe cộ đông kịt, Lâm Hi Hi đem tập tài liệu giao lại cho hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn, ánh mắt tràn đầy vẻ khẩn trương: “Tôi đi toilet một chút, tôi sẽ trở lại ngay.”

Nguyễn Húc cầm lấy tập tài liệu, nhìn theo bóng dáng yếu ớt của nàng, ngực trào dâng ấm áp.

Hắn có chút lo sợ, đột nhiên nhớ tới, từ lúc kết thúc buổi chào giá, không biết chủ tịch Nhạc thị – Nhạc Phong đã đi đâu.

Ngày đó, chiếc áo thấm đẫm máu của nàng làm Nguyễn Húc hơi sợ, tay bất giác nắm chặt lại.

Trong toilet rất yên tĩnh, nàng bước vào trong, cảm thấy thư thái, nàng mở vòi cho dòng nước mát chảy qua bàn tay mình.

Sau đó nàng mới bước ra ngoài.

Toilet của nam và nữ trong hội trường cách nhau một dải hành lang dài, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng ngẩng đầu, nàng thấy được mái đầu cùng dáng người quen thuộc kia, trong thoáng chốc nàng hoảng loạn, dáng người đó càng ngày càng đến gần nàng, nàng mới nhìn rõ, đó là Nhạc Phong.

Trong tay hắn cầm điếu thuốc lá đang hút dở, hắn như một con báo lớn, nhìn nàng chằm chằm, tiến về phía nàng.

Bụng Lâm Hi Hi đánh thót một cái, đột nhiên bấn loạn!

Nàng lấy tay gạt tóc che mặt, nép vào bên tường, nghĩ phải mau chóng rời khỏi chỗ này.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 34: Không Nên Cử Động, Hãy Ngoan Ngoãn Nghe Lời

Hành lang rất dài, còn có một khoảng cách, Lâm Hi Hi càng chạy càng nhanh, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ tái nhợt, nàng đang chạy trốn! Lần trước tên ác ma Nhạc Phong đã làm nàng bị thương một vết quá sâu, nàng càng ngày càng sợ hãi, trái tim đập loạn nhịp gần như nhảy ra khỏi lồng ngực, nàng chạy chậm lại, ngay góc quẹo bỗng va phải một người!

"…!" Lâm Hi Hi lảo đảo đứng không vững, vội vàng nói "Xin lỗi", thân người tựa vào tường, không nghĩ rằng cánh tay của người đó lại hướng về phía nàng, cánh tay mạnh mẽ ôm lấy thắt lưng nàng, ôm chặt lấy thân thể nàng.

Lâm Hi Hi ngước mắt nhìn, ánh đèn màu cam chiếu sáng nhàn nhạt, đôi mắt Tần Dịch Dương sâu xa thâm thúy.

Trong nháy mắt, một nỗi xót xa trào dâng trong lòng nàng.

Nàng thấy may mắn…may là…may là hắn.

"Sợ cái gì thế?" Hắn nhẹ giọng hỏi, từ trên mặt nàng hắn nhận ra được nét sợ sệt.

Trán Lâm Hi Hi lấm tấm mồ hôi, nàng muốn lắc đầu, thế nhưng đã không kịp, Nhạc Phong đã đuổi đến, nàng nhịn không được nép sát vào bờ vai rộng của Dịch Dương, khuôn mặt nhỏ nhắn nép vào ngực hắn, giọng khẽ run: "Hắn ở phía sau…"

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương thản nhiên nhìn lướt qua góc tường, hắn biết bên góc hành lang, hắn là đang có một người đàn ông khác thong thả dừng lại bước chân, đang quan sát mọi thứ.

Theo tầm nhìn của Nhạc Phong mà nói, hắn chỉ có thể mơ hồ thấy bóng lưng của Lâm Hi Hi, cũng đã thấy cánh tay của Dịch Dương vòng quanh chiếc eo nhỏ nhắn của nàng.

Tần Dịch Dương trong nháy mắt đã hiểu rõ sự vấn đề, cúi đầu xuống phía dưới, thấp giọng ra lệnh: “Ôm lấy tôi.”

Lâm Hi Hi ngẩn ra.

Tần Dịch Dương kề sát bên tai nàng, cảm nhận được hương thơm cùng cơ thể mềm mại của nàng, lạnh giọng ra lệnh: “Ôm lấy tôi.”

Lâm Hi Hi không kịp suy nghĩ, vươn tay ôm lấy hắn, đôi tay trắng muốt nhỏ nhắn, nàng miễn cưỡng ôm lấy thắt lưng hắn. Sự thân mật kia làm nàng run sợ, thế nhưng nàng thật không ngờ, tiếp theo đó, Tần Dịch Dương lại đem toàn bộ thân thể của nàng nhẹ nhàng ôm vào lòng, bàn tay hắn luồn ra phía sau, kéo khóa bộ lễ phục của nàng, làm cho toàn bộ phần thân thể trắng nõn mềm mại phía lưng nàng lộ ra!

“————-!” Lâm Hi Hi mở to đôi mắt, vừa định phát ra tiếng nói, đôi môi đã bị một nụ hôn chặn lại! Cảm giác rất quen thuộc, mang theo hơi nóng nam tính tiến vào khoang miệng nàng, khuôn mặt tuấn tú của Tần Dịch Dương như được phóng lớn lên, Lâm Hi Hi cảm giác được làn môi nóng hổi đầy khoái cảm, có chút mãnh liệt, hắn không ngừng tiến sâu vào trêu chọc.

Lâm Hi Hi chưa từng thấy Tần Dịch Dương thế này, hắn tàn bạo mà nguy hiểm, không ngừng xâm phạm nàng.

https://thuviensach.vn

“A…”Lâm Hi Hi bị ép ngửa đầu, chịu đựng hắn cuồng phong cướp đoạt, nàng cảm giác phía sau lưng rất lạnh, có bàn tay vuốt ve tấm lưng của nàng, lần theo đường cong mỹ miều của nàng, sau đó ngược ra phía trước, vuốt ve phần đẫy đà của nàng!

Lâm Hi Hi muốn khuỵu xuống, cảm giác đụng chạm kia quá mức rõ ràng, lực hắn dùng rất mạnh, gần như muốn bóp nát nàng, Lâm Hi Hi nép vào ngực hắn, hơi thở nóng hổi, hổn hển nói: “Tần tiên sinh————-“

“Không muốn hắn qua đây thì tốt nhất không nên cử động——-” Tần Dịch Dương lạnh lùng đè mạnh lên môi nàng mang theo dục vọng không hề che giấu, dịu dàng dọc theo đường nét mềm mại của nàng, lạc vào chiếc gáy quyến rũ của nàng, “Ngoan nào…”

“…” Cổ Lâm Hi Hi trở nên đầy mẫn cảm, nàng nói không nên lời, chỉ có thể cắn chặt môi.

Vì sao? Vì sao môi hắn lại nóng bỏng như thế, nhưng giọng nói lại vẫn lạnh lùng như thế!

Lâm Hi Hi không tài nào suy nghĩ được, cảm giác cơ thể nàng đều bị lột trần dưới ánh đèn màu cam nhàn nhạt, môi hắn lại bắt đầu di chuyển, nàng vẫn bị ôm chặt, cả người như búp bê bị hắn ôm lấy, tùy ý để hắn thâm nhập, nàng bị hắn đẩy vào thế giới của dục vọng và đam mê.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 35: Không Phải Là Cô Gái Ngốc Nghếch

Tại một góc hành lang khác…Nhạc Phong dừng bước, đôi mắt vằn đỏ nhìn chằm chằm dáng người kia.

Nửa bóng lưng của Lâm Hi Hi lộ ra, như ẩn như hiện.

Nhạc Phong nghe được cả âm thanh, đôi mắt vằn lên như mắt sư tử, dây khóa phía sau áo nàng được kéo lại, hắn thấy Dịch Dương mang nàng rời đi. Dù cách một khoảng, hắn vẫn có thể đoán được, cảm xúc kia mãnh liệt đến cỡ nào.

Hi Hi…

Lâm Hi Hi!!

Đôi mắt Nhạc Phong vằn đỏ những tia máu, khóe miệng lộ ra nụ cười quỉ dị, khuôn mặt tuấn tú của hắn dường như bị bóp méo đến cực điểm, hắn thật sự chùn tay trước nàng sao?

Hi Hi… cô sao luôn luôn biết cách, làm cho tôi tức giận thế…

Trong đầu hắn hiện lên khung cảnh hai người bọn triền miên, nụ cười xinh đẹp của người con gái đó, khi hôn vẫn bị đỏ mặt, đó là bảo bối thuần khiết một thời hắn say mê giờ đây thành nỗi tiếc nuối…nhưng hiện tại, hắn lại muốn phá hủy tất cả.

Nàng quả thật rất đẹp, nếu như nàng không thể làm cho hắn hạnh phúc, như vậy chỉ cần cùng nàng trầm luân trong bể khổ là được rồi!

https://thuviensach.vn

Nhạc Phong bóp nát điếu thuốc trong tay, chậm chạp cảm nhận cơn đau đến từ vết phỏng, hắn cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Người con gái trong lòng đã mất đi sức lực kháng cự.

Tần Dịch Dương hung hăng đè nàng xuống, ngọn lửa dục vọng bốc lên cao, hắn mở mắt, thấy mắt nàng ươn ướt lệ, đầu óc Lâm Hi Hi hỗn độn, nàng biết hành động của Tần Dịch Dương chỉ là đang đối phó với tình thế, thế nhưng tình cảm này lại quá mãnh liệt, nàng càng ngày càng cảm giác đây không phải là đang giả vờ, nàng đảo mắt, bắt gặp ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương, mang theo một chút hàm ý phức tạp!

Tần Dịch Dương cúi đầu, đôi môi tại hôn lên mắt nàng, hôn lên giọt nước mắt của nàng.

Không phải là sự xâm phạm, đó là sự vỗ về dịu dàng.

Lâm Hi Hi cảm giác được tay hắn đang chỉnh lại quần áo cho nàng, hắn kéo khóa áo của nàng, đem giấu đi phần da thịt đang bị lộ ra trong không khí, thuận tay vờn vờn tóc nàng.

“Đi thôi.” Tần Dịch Dương cúi đầu nói, kéo bàn tay nhỏ bé của nàng, xoay người bước nhanh ra phía ngoài.

Lâm Hi Hi bị hắn nắm tay kéo đi, nàng không thấy được vẻ mặt của hắn.Hắn không rõ lắm hành động của bản thân, rõ ràng là muốn giúp nàng, bồi thường cho nàng, rồi lại không muốn thấy dáng dấp mềm yếu của nàng, nhưng mỗi lúc hắn thấy được sự mềm yếu bất lực của nàng, hắn lại không nhịn được, muốn yêu thương nàng.

Khóe miệng nhẹ hé nở nụ cười nhàn nhạt, hắn tự giễu, Tần Dịch Dương, mày rốt cuộc là tự mình làm khó mình?

Thấy bọn họ đi ra, Nguyễn Húc mới thở nhẹ một hơi.

https://thuviensach.vn

“Hi Hi, cô không sao chứ?” Hắn vừa nói xong, đã thấy bàn tay của nàng đang bị Tần Dịch Dương nắm lấy, hệt như là quan lớn mang theo con nhỏ, từ bên trong bước ra.

Lâm Hi Hi cố sức đè nén cơn hoảng loạn, lắc đầu: “Không có gì.”

Tần Dịch Dương mở cửa sau, vỗ vỗ vai của nàng: “Ngồi vào đi.”

Nguyễn Húc trơ mắt nhìn Lâm Hi Hi ngoan ngoãn ngồi vào xe, nhìn ra ánh mắt kính trọng không dám phản kháng của nàng đối với Tần Dịch Dương, đồng thời cũng nhận ra một chút ý tứ: nàng bắt đầu phát hiện được sự nguy hiểm của Tần Dịch Dương, mặc dù vẫn kính trọng nhưng đã bắt đầu có chút đề phòng.

Nguyễn Húc cũng cười cười, ngồi vào ghế tài xế.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 36: Sự Phản Kháng Của Nàng

Từ giờ đến lúc tan tầm còn một tiếng đồng hồ nữa. lâm Hi Hi nhìn đồng hồ, hướng về phía phòng họp.

Nàng đẩy cửa bước vào, thấy Nguyên Đồng đang ở bên trong, mọi thứ đã được chuẩn bị xong.

Lâm Hi Hi có chút sửng sốt, mở miệng nói: “Cảm ơn, chị Đồng.” Đây vốn là công việc của nàng, không nghĩ đến Nguyên Đồng lại giúp nàng làm.

Nguyên Đồng nhìn nàng một hồi nói: “Hi Hi, hoa cài áo của cô đâu rồi?”

Lâm Hi Hi giật mình, có chút kinh ngạc nhìn xuống ngực, ngón tay lướt qua chỗ đó, quả nhiên không thấy gì cả. Nàng chậm rãi nhớ lại, có thể là nàng đã làm mất tại buổi đấu thầu, nàng nhớ kĩ trước đó vẫn còn mà. Nguyên Đồng bước tới, trước ánh mắt ngỡ ngàng của nàng giơ lên một chiếc hoa cài áo màu bạc, sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt.

“Chị Đồng…” Lâm Hi Hi kinh ngạc, không biết vì sao hoa cài áo lại ở trong tay cô ta.

“Tôi tìm thấy nó trong phòng làm việc của Dịch Dương ——“ Nguyên Đồng nở nụ cười quyến rũ, “Anh ấy loay hoay với vật này cũng lâu rồi.”

Cả người Lâm Hi Hi run lên.

https://thuviensach.vn

“Em còn tưởng rằng đã làm mất rồi chứ, may mà tìm lại được,” Lâm Hi Hi đè nén nhịp tim đập loạn, duy trì vẻ bình tĩnh, “Cảm ơn chị Đồng.”

“Tôi chẳng phải đã bảo cô tránh xa Dịch Dương rồi sao? Lâm Hi Hi, cô dùng đầu nhớ lại xem, tôi đã nói với cô chưa?” Nguyên Đồng bước đến gần nàng, gần như dán vào cơ thể nàng, bao vây Hi Hi bằng luồng khí phẫn nộ.

Lâm Hi Hi cười yếu ớt.

Thật không biết người phụ nữ này nghĩ gì, làm cho nàng thấy mối quan hệ giữa nàng và Tần Dịch Dương như là đang yêu đương vụng trộm vậy.

“Nói! Đồ của cô sao lại trong tay anh ấy!! Không nên ngoài mặt thanh thuần, sau lưng lại đi quyến rũ anh ấy!! Lâm Hi Hi đừng tưởng tôi không biết lần trước cô bị thương mất máu ngất xỉu cốt để Tần Dịch Dương thấy, tôi thật không ngờ lòng dạ cô xấu xa như vậy!” Nguyên Đồng nghiến răng nghiến lợi nói, sắp đem nàng bóp nát.

Lâm Hi Hi yên lặng đứng nghe, chịu đựng những từ ngữ làm nhục nàng, không nói lại một lời.

“Hội nghị sắp bắt đầu rồi, tôi ra ngoài trước.” Nàng nhẹ giọng nói, giống như hơi thở của gió, hướng về phía Nguyên Đồng, nhẹ nhàng gật đầu, bước ra cửa.

“Cô đứng lại!!” Nguyên Đồng bắt lấy cổ tay nàng, móng tay bén nhọn cắm vào da thịt nàng, “Tôi cho cô rời đi sao?! Tôi nói lại lần nữa Dịch Dương là của tôi, cô còn dám quyến rũ anh ấy, tôi sẽ cho cô biết tay!”

Móng tay của cô ta rất bén nhọn, Lâm Hi Hi hít vào một luồng khí, cảm giác tơ máu đều gần trào hết ra ngoài.

Lâm Hi Hi quay đầu lại, đôi mắt trong trẻo nhìn lại cô ta: “Chị Đồng, chị ái mộ chủ tịch tôi hiểu rõ, thế nhưng những lời nói này của chị, chị không

https://thuviensach.vn

nên nói với tôi, chị nên đi nói trực tiếp với chủ tịch nếu như chủ tịch đồng ý, tôi có lời chúc mừng hai người. Đừng vu khống cho Lâm Hi Hi tôi là dạng này dạng nọ, chị Đồng, chị không có quyền nói tôi như thế, tôi là tôi, tôi hiểu rõ bản thân mình hơn chị."

Lâm Hi Hi dời ánh mắt, khuôn mặt xinh đẹp có chút rung động, nhẹ giọng nói: "Cho nên xin chị đừng nhục mạ tôi, cũng chính là tự chị giữ lấy tự trọng cho chính bản thân mình."

Nói xong nàng rút tay về, xoay người nhẹ bóp chặt vết thương, đi ra khỏi phòng họp, trước cửa là một đoàn người.

Lâm Hi Hi nói: "Xin lỗi" nhanh chóng lánh qua dòng người, nàng đánh mắt thấy Tần Dịch Dương cùng Nguyễn Húc ngay tại cửa, nàng vội vàng mở rộng cửa để bọn họ đi vào.

Trời ạ…cự ly gần như vậy, những lời nàng nói nãy giờ không biết có ai nghe thấy không. Lòng bàn tay Lâm Hi Hi toát mồ hôi lạnh.

Ánh mắt Tần Dịch Dương rơi xuống người nàng, đợi nàng bước ra, hắn đưa tay nắm khóa cửa, chặn lối đi của nàng. Lâm Hi Hi thoáng chút khẩn trương, ngước mắt nhìn hắn: "Tần tiên sinh…"

Tần Dịch Dương nhìn chăm chú khuôn mặt nhỏ nhắn đoan trang của nàng, hắn nhớ lại những lời nàng nói, không muốn cho nàng đi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 37: Nỗi Sợ Hãi Chưa Rõ

“Vào làm thư kí đi.” Hắn nhàn nhạt nói, bước qua sát người nàng.

Lâm Hi Hi chậm rãi thở nhẹ, đứng thẳng người, nói: “Vâng.”

Từ lúc rời khỏi nhà trọ đến giờ, bầu trời vẫn vần vũ như vậy.

Lâm Hi Hi chất hành lí lên xe taxi, ngẩng đầu lên nhìn lần thứ hai.

Đã hai ngày nàng chưa gặp Viện Y, gọi điện thoại cũng không bắt máy… Thật sự là vì hiểu lầm mà tức giận sao?

“Cô ơi, cô có đi hay không?” Tài xế vừa nhấn còi vừa hỏi nàng.

Lâm Hi Hi gật đầu: “Đi ngay đây.”

Nàng lấy điện thoại di động nhắn một tin nhắn, “Viện Y, mình dọn đến khu nhà dành cho nhân viên của công ty, muốn báo cho cậu biết mà không liên lạc được với cậu. Viện Y, chúng ta là bạn bè, dù cậu hiểu lầm mình thì chúng ta vẫn mãi là bạn.”

“Đi thôi.” Lâm Hi Hi ngồi đằng sau, nhẹ giọng nói.

Xe vẫn chạy, mưa vẫn không ngừng đập vào cửa sổ xe, Lâm Hi Hi ngồi trên xe thiu thiu ngủ, đột nhiên điện thoại rung lên, nàng bỗng nhiên mở choàng mắt, nghĩ rằng đó là điện thoại của Viện Y.

“Hi Hi, nghe nói hôm nay cô dọn đến đây à? Có cần tôi phụ gì không?” Một giọng đàn ông êm ái truyền đến tai nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nhận được giọng nói đó, thậm chí còn có thể hình dung được đôi mắt đào hoa đang mở lớn của hắn.

“Cảm ơn Nguyễn chủ quản, tôi có thể thu xếp được.” Lâm Hi Hi ôn nhu đáp.

Thế nhưng…Vì sao hắn lại nói “Dọn đến đây?” Chẳng lẽ… “Nguyễn chủ quản, anh cũng ở trong khu nhà của nhân viên à?” Lâm Hi Hi nhịn không được hỏi.

Giọng cười của người đàn ông trầm thấp, nhẹ nhàng “À.” một tiếng, “Không chỉ có mình tôi, Dịch Dương cũng ở đây.”

Mấy chữ cuối kia, hắn nói ra thật nhẹ nhàng, nhưng lại làm lòng Lâm Hi Hi dậy sóng.

“Giúp tôi cảm ơn Tần tiên sinh.” Lòng Lâm Hi Hi chợt nhớ đến người đàn ông tuấn tú với đôi mắt thâm thúy kia, giọng nói trở nên dịu dàng hơn.

Nguyễn Húc cười rộ lên: “Tôi nghĩ, cậu ấy là cam tâm tình nguyện mà, cô không cần phải nói lời cảm ơn đâu…”

Mồ hôi trong lòng bàn tay nàng toát ra càng ngày càng nhiều, Lâm Hi Hi nhớ đến ngọn lửa dục vọng tại buổi đấu giá hôm nọ, nàng không thể kháng cự được, toàn thân nóng bỏng, nàng khẽ khoát tay, mở cửa sổ xe, hứng lấy từng làn gió mát thổi vào, mưa bay phả vào mặt, làm nàng thanh tỉnh chốc lát.

Thế nhưng con đường trước mắt càng ngày càng trở nên xa lạ.

Lâm Hi Hi nhìn không rõ, nhẹ tay bám vào cửa sổ xe, nhìn con đường xa lạ, rồi xe lại chạy vào một con hẻm nhỏ, đột nhiên nàng cảnh giác, mở miệng hỏi: “Anh tài xế, chúng ta hình như đi sai đường rồi.”

https://thuviensach.vn

Đến lúc này nàng mới phát hiện tài xế mang kính râm, nàng không rõ được mặt hắn!

“Lái xe, anh dừng lại được không? Đường này không phải đến khu nhà của Bác Viễn, làm ơn cho tôi xuống!” Lâm Hi Hi thẳng người, trực tiếp nói. Đôi mắt trong veo của nàng ánh lên nét sợ hãi, nhớ tới ban nãy lúc đứng ở nhà trọ chờ xe taxi phải chờ xe rất lâu, không nghĩ tới trước cửa đậu sẵn một chiếc xe, nàng không nghi ngờ gì, trực tiếp lên xe…

“Cô Lâm, sắp tới nơi rồi.” Tài xế khua tay, lạnh giọng trả lời.

Tim Lâm Hi Hi đánh thót một cái, thảng thốt.

Cô Lâm…Hắn gọi nàng là cô Lâm! Hắn biết nàng!

“Tôi không muốn…Mở cửa ra, tôi muốn xuống xe!” Lâm Hi Hi chịu đựng sợ hãi, đôi bàn tay run rẩy nắm chặt lại, trực giác mách bảo nàng phải mau chạy trốn, thế nhưng cửa xe đã sớm bị khóa lại, nàng căn bản mở không được!

“Cô Lâm…” Hắn đưa nàng đến sân sau một nhà xưởng, khuôn mặt gã tài xế không bộc lộ cảm xúc gì, chậm rãi nói, “Chúng ta sắp đến nơi rồi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 38: Làm Cùng Người Khác Thích Thú Hơn Sao?

Mưa phùn vẫn rơi lất phất, cửa xe khó khăn mới mở được, Lâm Hi Hi đang định chạy trốn, đã bị giữ chặt lại!

Sức lực gã tài xế rất lớn, Lâm Hi Hi có cảm giác cổ tay mình đều bị nắm chặt, đau đớn "Ưhm" một tiếng, cả người đều bị cảm giác đau rần xâm lấn, nàng cảm giác được có một dáng người cao lớn từ phía sau bước đến, giải thoát nàng khỏi gã tài xế, lại hung hăng kéo nàng về phía sau, một tay ôm nàng vào lòng!

"A…" Lâm Hi Hi bị những hành động đó làm cho hỗn loạn, "Bịch" một tiếng, người nàng bị ôm chặt làm nàng càng thêm sợ hãi.

Người đàn ông siết sao ôm lấy thân thể nàng, đem cánh tay nàng ghì chặt, tay nhẹ vuốt tóc nàng, yếu ớt mở miệng: "Đừng quá sức, kẻo làm đau Hi Hi của tôi đấy…"

Giọng nói này, đã trở thành cơn ác mộng của nàng, thân thể Lâm Hi Hi kịch liệt run lên, nàng vừa giương mắt lên, quả nhiên thấy được khuôn mặt của Nhạc Phong. Mưa phùn lất phát, từng đường nét tuấn lãng của khuôn mặt hiện rõ ra, đôi mắt thâm sâu mang theo nét lạnh lùng.

"Xin lỗi, Nhạc tiên sinh." Gã tài xế cung kính xin lỗi, giọng ấp úng.

"Cút!" Nhạc Phong hét lớn.

Gã tài xế chậm rãi bước ra ngoài, lúc này chỉ còn có hai người, Lâm Hi Hi gắng sức trấn tĩnh bản thân, xem xét tình huống hiện tại, ổn định lại nhịp

https://thuviensach.vn

thở: “Nhạc Phong, anh đem tôi đến đây làm gì?”

Nhạc Phong nở nụ cười, lồng ngực có chút chấn động khi thấy Lâm Hi Hi run sợ, nàng nhắm mi mắt, gắng không muốn nhớ lại những lần bị hắn làm tổn thương, thế nhưng giọng nói như ác ma của hắn vang lên, hắn cúi đầu cắn vào vành tai trắng muốt của nàng: “Anh nhớ em…Hi Hi, em không biết anh rất nhớ em sao? Anh muốn mỗi ngày em đều ở cạnh bên anh, buổi sáng mở mắt là có thể thấy em, nô đùa cùng em, làm em phải chịu đựng thống khổ, là việc anh nghĩ đến hằng ngày ——— thế nhưng Hi Hi, em lại nhanh tay hơn anh, nếu không phải anh có ý muốn đón đường em, làm sao anh biết được em sẽ dọn sang chỗ ở mới, em muốn né tránh anh sao?”

Đương nhiên! Lâm Hi Hi ở trong lòng hô vang, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ bị nước mưa thấm ướt, đã sớm tái nhợt.

“Nhạc Phong, anh là đồ bệnh hoạn, tâm lí không bình thường, anh buông tôi ra!!” Nàng chịu không nổi lối tra vấn kiểu này, chịu không nổi mùi máu tanh trên người hắn, chịu không được hắn khiêu khích. Nàng điên cuồng giãy dụa, tát cho hắn một bạt tai, lập tức quay người chạy trốn, lại bị Nhạc Phong bắt lấy, đem nàng đè vào tường!

“A!” Lâm Hi Hi ngửa đầu, thống khổ kêu lên. Trên vách tường toàn là cốt thép, nàng đụng vào đó, toàn thân đông cứng lại, đôi mắt Nhạc Phong vằn lên tia máu, quặt tay nàng ra phía sau, khuôn mặt hắn kề sát khuôn mặt nhỏ nhắn thống khổ của nàng, nói nhỏ: “Buông em ra sao? Hi Hi, anh sao có thể buông em ra chứ?”

“Em biết rõ anh yêu em, sao lại có thể ở trước mặt anh làm tình cùng người đàn ông khác được chứ?” Nhạc Phong siết tay càng lúc càng chặt, hầu như làm cánh tay nàng tê buốt mất đi cảm giác, Lâm Hi Hi đau đến toát mồ hôi lạnh, xuyên qua làn mưa nhìn khuôn mặt hắn, khuôn mặt đã sớm bị bóp méo, “Cùng người khác làm tình thích thú hơn sao? Hi Hi, nói cho tôi biết, thích thú thế nào?”

https://thuviensach.vn

“Nhạc Phong!” cuối cùng Lâm Hi Hi mới đủ sức nói, đôi mắt trong veo nhìn hắn, “Anh không nên cứ tiếp tục thế này, tôi biết tôi đã không còn trinh tiết, tôi không hi vọng xa vời anh yêu tôi, thế nhưng anh cũng đã phản bội tôi, anh cùng Kiều Nhan lên giường, chúng ta đều đê tiện như nhau! Đã không có tình yêu, hà tất gì phải tiếp tục dây dưa, anh không có quyền thương tổn tôi, giống như lần trước vậy ——— anh không có quyền!”

Nàng run rẩy nói xong câu này, hai mắt đã đầy những nước.

Không phải là mềm yếu, chỉ là sợ hãi, đã từng bị một lần, nàng thực sự không muốn lại bị thêm một lần nữa.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 39: Làm Cô Đau Lòng Sao?

"A…" Nhạc Phong cười rộ lên, bóp chặt cổ tay của nàng, tay kia giật mớ tóc dài của nàng, ép buộc nàng phải ngẩng mặt lên, hắn cúi đầu hôn lên môi nàng, Lâm Hi Hi thống khổ nhắm mắt né tránh, nhưng cuối cùng vẫn không tránh khỏi, bị hắn mạnh mẽ siết lấy, nước mắt của nàng lúc này từng giọt từng giọt rơi xuống.

"Không còn quan hệ gì với tôi sao? Hi Hi, từ lúc cô ở bên cạnh tôi bốn năm về trước, cô đã là người của tôi, cô đã là người của Nhạc Phong tôi, cô còn nhớ lần trước đã nói với tôi những lời này không? Tại nhà trọ cô cùng Viện Y thuê chung, chính miệng cô nói yêu tôi, nói cô là một người đê tiện…Vết thương cô đã lành rồi, không còn đau nữa phải không? Cho nên mới dám làm tình cùng người đàn ông khác trước mặt tôi đúng không? Hi Hi, tôi phải trừng phạt cô thế nào đây?"

Lâm Hi Hi nói không nên lời, môi bị hắn cắn xé nát, da đầu bị hắn bứt chặt chỉ có thể nghẹn ngào chống đỡ.

Nàng nhắm mắt nhớ tới lời nói của Tần Dịch Dương.

Hắn từng nói, đối với người nguy hiểm, tránh không được, không ai trách cứ nàng. Thế nhưng nếu nàng không biết hắn có bao nhiêu nguy hiểm, thì hậu quả sẽ càng nghiêm trọng hơn nhiều.

Thế nhưng nàng đã rất cố gắng tránh hắn, chỉ là nàng không nghĩ Nhạc Phong lại điên cuồng như thế, nàng trốn không được rồi!

https://thuviensach.vn

Nước mắt ấm áp thấm ướt viền mắt, trong đầu Lâm Hi Hi hiện ra dáng Tần Dịch Dương, nàng không muốn bị Nhạc Phong phá hủy, trong lòng nàng giờ đây chỉ còn lại có Tần Dịch Dương! Toàn bộ ấn tượng của nàng về hắn, như thiên thần, dù xảy ra chuyện gì hắn vẫn rất âu yếm nàng, hắn lạnh lùng đầy bản lĩnh, trong giây phút này hình bóng hắn lại càng rõ ràng hơn, làm cho nàng hoàn toàn bị cuốn vào.

Tần tiên sinh…

“A!” đầu lưỡi Lâm Hi Hi bị cắn đứt, nàng run lên cầm cập!

Mở mắt, nàng thấy đôi mắt vằn tia máu đỏ của Nhạc Phong đang nhìn nàng, hắn xé toạc tóc nàng, lại cắn môi nàng đến tóe máu, thấp giọng nói: “Hi Hi, trò chơi bắt đầu rồi!”

Lâm Hi Hi không kịp phản ứng lại, đã bị hắn ôm đi, vứt vào khoảng trống trong nhà xưởng.

Toàn bộ khoảng trống trải đó rất ẩm thấp, mưa vẫn tí tách rơi từng giọt xuống mái hiên.

Nhạc Phong ôm chặt lấy nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi chuyển sang tái nhợt, đôi mắt trong veo nhìn Nhạc Phong, hắn nới lỏng cà-vạt, cột hai tay của nàng vào giá. Lòng Lâm Hi Hi trào dâng một nỗi tuyệt vọng, nàng không muốn chết, nàng còn cha mẹ và bạn bè, nàng còn cuộc sống riêng của mình, có lẽ là nàng rất nhỏ bé, thế nhưng nàng cũng không muốn chết!

Thân thể nàng run lên nhè nhẹ, không biết Nhạc Phong sẽ làm gì nàng.

Lời lẽ ấm áp rót vào bên tai nàng, làm Lâm Hi Hi chấn động, Nhạc Phong yếu ớt nói: “Hi Hi, em yên tâm, anh sẽ không làm em bị thương nữa đâu, em không biết lần trước làm em bị thương, anh rất hối hận, anh sẽ

https://thuviensach.vn

không làm em bị đau nữa…thế nhưng em không ngoan, anh nhất định phải dùng biện pháp khác để trừng phạt em…”

Tay hắn phủ lên phần ngực đẫy đà bên trái của nàng, khẽ vuốt ve, nhẹ nhàng nói: “Để em đau lòng, thì nên làm gì nhỉ?”

Lâm Hi Hi cảm thấy buồn nôn, nàng cảnh giác nhìn hắn, không thể biết được hắn sẽ làm gì tiếp theo.

Trong không gian trống trải, vang lên tiếng bước chân.

Tống Viện Y dè dặt bước đi, cô nhìn bốn phía xung quanh, cuối cùng cũng nhìn thấy được góc tường có hai người đang giằng co, cô nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Lớp trưởng, là anh sao?”

Nhạc Phong nhận thấy nét kinh hãi trong mắt Lâm Hi Hi, hắn chậm rãi đứng dậy, khóe miệng hiện lên nụ cười bí hiểm.

“Là tôi, Viện Y…” Giọng hắn yếu ớt, hắn quay người đối diện với Tống Viện Y.

“Đây là đâu thế? Sao chỗ này lại ẩm thấp thế nhỉ.” Tống Viện Y do dự không chịu bước tới nữa, nhíu mày nói.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 40: Nhìn Nàng Tuyệt Vọng Rơi Lệ

Ẩn trong bóng tối, Lâm Hi Hi trong chốc lát hiểu rõ ý đồ của Nhạc Phong, cũng hiểu rõ vì sao hai ngày nay Viện Y không trở về nhà, lòng nàng rối bời, trực tiếp hô: "Viện Y! Chạy mau đi!! Chạy mau lên! Đừng đến gần hắn! Đừng đến!"

Lâm Hi Hi ra sức giãy dụa, giọng nàng lộ rõ sự sợ hãi.

Tống Viện Y bị dọa, lúc này mới nhìn thấy Lâm Hi Hi, cô không hiểu vì sao lại thế này.

Cắn cắn môi, Tống Viện Y chần chừ bước vài bước, mở miệng nói: "Hi Hi, cậu cũng ở đây à? Mình biết cậu với lớp trưởng đang giận nhau, không phải cậu nói hai người đã chia tay rồi sao? Vậy…vậy cậu cũng không cần xen vào chuyện của mình và anh ấy…"

Tống Viện Y ấp úng nói câu đó, cô lo lắng nhưng lại rất thật lòng bày tỏ ý nghĩ.

Đúng vậy, trước đây lúc Hi Hi còn ở bên lớp trưởng, cô biết bọn họ yêu nhau, cũng chưa từng làm gì, chỉ là len lén mơ mộng, hiện nay bọn họ đã chia tay, vậy…vậy chẳng phải là cô sẽ có cơ hội sao?

"Viện Y…Không phải như thế, cậu nên tránh xa Nhạc Phong, hắn rất nguy hiểm!" Nước mắt Lâm Hi Hi tuôn tràn, liều mạng giải thích với cô. Thế nhưng Tống Viện Y vẫn do dự đứng yên một chỗ, tùy ý để Nhạc Phong tiến lại gần mình.

https://thuviensach.vn

“A…Hi Hi, cô ấy không tin em,” Nhạc Phong đến gần Tống Viện Y, xoa xoa tóc cô, tươi cười quay về phía Lâm Hi Hi nói, “Hi Hi, em không phải đã thân mật với người đàn ông khác trước mặt anh sao? Hôm nay anh sẽ diễn lại cho em xem, được không? Em rất tốt với bạn đúng không, em cũng rất yêu thương cô ấy đúng không?”

“Đừng mà!!” Lâm Hi Hi hét to, cổ tay bị cà-vạt của hắn cứa nát, “Nhạc Phong, anh hận tôi thì cứ tìm tôi, anh không được đụng đến Viện Y, cô ấy không biết gì cả, anh không được tổn thương cô ấy! Không được!”

Tống Viện Y cũng bắt đầu thấy khó hiểu, cô mông lung ngẩng đầu, cũng nhìn Nhạc Phong với ánh mắt cảnh giác: “Hai người đang nói gì thế? Mình nghe không hiểu gì cả…!” Cô nhìn sang Nhạc Phong, hắn đang nở nụ cười nửa miệng, phần áo bên vai trái đột nhiên bị kéo xuống, lộ ra dây áo ngực bên trong.

“Lớp trưởng…lớp trưởng anh———đừng mà! Anh muốn làm gì!” Tống Viện Y lúc này mới thấy sợ, cô thét chói tai nhằm bảo vệ chính mình, lòng tràn đầy sợ hãi.

“Viện Y…” giọng Lâm Hi Hi run run, nước mắt không ngừng rơi xuống, nàng liều mạng giãy dụa, vết buộc trên cổ tay lại càng siết chặt, nàng hướng về phía Nhạc Phong cầu xin, “Nhạc Phong, dừng lại! Tôi cầu xin anh dừng lại đi! Anh muốn tôi làm gì? Anh muốn tôi làm gì cũng được cả! Cô ấy không liên quan gì hết, cô ấy vô tội. Nhạc Phong, tôi cầu xin anh!”

Giọng nói của nàng bị vỡ vụn, ngập chìm trong đau thương và tuyệt vọng!

Trong không gian ẩm ướt trống trải vang lên tiếng thét chói tai, tiếng quần áo bị xé rách, còn có tiếng thở hào hển của dã thú.

Nhạc Phong không thèm để ý đến thân người nằm dưới mình, chỉ là nhìn âu yếm Hi Hi của hắn mà nở nụ cười, nhìn nàng đang khóc, nhìn cổ tay

https://thuviensach.vn

trắng nõn của nàng đang rướm máu, nhìn nàng tuyệt vọng đau lòng, nhìn dáng người hận không thể chết đi ngay lúc này của nàng, loại cảm giác kích thích này, càng ngày hắn càng thấy có hứng thú.

Mặt đất cáu bẩn, ẩm ướt, hơn hai mươi năm sống trên đời, có thể nói ngày hôm nay là ngày nàng đau lòng nhất, chính mắt nàng nhìn người bạn thân nhất của mình không ngừng gào thét giãy dụa, cô đang bị dã thú xâm hại, thân thể trắng nõn bị phơi bày, người đàn ông trên người như cầm thú không hề thương tiếc mà đoạt lấy. Viện Y thét lên tiếng kêu thảm thiết, đó là vết dao nhọn đâm sâu vào trái tim Lâm Hi Hi, kịch liệt đau đớn, không ngừng rỉ máu…

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 41: Xin Hãy Giúp Tôi

Đèn đuốc trong đại sảnh vẫn sáng choang, ly rượu nho lóng lánh thấy được cả đáy.

Bầu không khí căng thẳng, Tần Dịch Dương nhẹ nhàng hé nở nụ cười, kết thúc cuộc họp!

Đối tác người Mỹ mắt xanh tóc vàng đều đứng dậy, ai nấy đều mồ hôi nhễ nhại, đàm phán thất bại, bọn họ làm ăn gần nửa cuộc đời mà nay lại bị thất bại, có chút thất vọng cùng chán nản. Tần Dịch Dương đứng dậy, nhìn ánh đèn chiếu lóa mắt.

“Hôm nay tôi còn có chút việc, Đường tiên sinh sau khi kí xong hiệp nghị có thể trở về, tôi xin lỗi không thể đi cùng được, tôi xin đi trước vậy.” Tần Dịch Dương nói xong câu đó, nâng ly rượu lên uống cạn, khóe miệng khẽ hé nở nụ cười.

Nguyễn Húc đứng ngoài cửa khiếp sợ, đây là một cuộc đàm phán tầm cỡ thế giới, mãi vẫn chưa thấy xong.

“Cậu đứng đợi bao lâu rồi?” ra khỏi phòng họp, Tần Dịch Dương thấy Nguyễn Húc đang đứng đợi, hắn nới lỏng cà-vạt hỏi Nguyễn Húc.

Nguyễn Húc sửng sốt, suy nghĩ một chút: “Hai tiếng rưỡi.”

Sau đó bỗng nhiên nhớ đến một chuyện, giọng hắn hoang mang: “Mình vừa điện cho Lâm Hi Hi, thế nhưng không có ai trả lời, trước đó vẫn còn nghe giọng cô ấy, mình đã hỏi bảo vệ, họ cũng nói chưa thấy ai đến cả.”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương đang tháo cà-vạt bỗng ngừng tay.

“Cậu nói đã mất liên lạc với cô ấy hai tiếng rưỡi đồng hồ sao?” Giọng hắn lãnh đạm hỏi Nguyễn Húc.

Nguyễn Húc nhìn vào đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương, lưng toát mồ hôi lạnh.

“Phải…” hắn không thể làm gì khác hơn là thừa nhận, trong ngực có dự cảm không tốt.

Cả người Tần Dịch Dương phát ra luồng khí đáng sợ, lộ rõ vẻ nguy hiểm, hắn lạnh lùng liếc nhìn Nguyễn Húc, xoay người bước nhanh ra ngoài, tim Nguyễn Húc bị bóp chặt, hắn quàng chân chạy theo Tần Dịch Dương.

Gió thổi vù vù bên tai, Nguyễn Húc theo sau, mím môi không dám lên tiếng, đến khi Tần Dịch Dương đưa tay về phía trước, lạnh lùng nói: “Chìa khóa!” Nguyễn Húc mới lập tức phản ứng, móc chìa khóa đưa cho hắn.

Chiếc xe Ferrari màu đen từ từ chuyển bánh, qua khung cửa sổ xe, Nguyễn Húc thấy Tần Dịch Dương đang nắm chặt vô-lăng, tay kia vào số, trực giác nói cho Nguyễn Húc biết, hắn lại gây họa rồi, từ ngày hắn gặp Lâm Hi Hi, hắn sẽ không còn được sống yên ổn nữa, thực sự là…chết tiệt!

Hắn gọi điện thoại, chuông đổ một hồi lâu nhưng vẫn không có người nghe máy.

Tần Dịch Dương gọi không dưới mười cuộc, cánh tay đặt trên cửa sổ xe, khuôn mặt tuấn tú không gì sánh được.

Cảnh vật lui lại phía sau, hắn không rõ trong lồng ngực vì sao nhói lên cảm giác lo lắng, người phụ nữ đó quả thật rất yếu đuối, nàng không thể

https://thuviensach.vn

làm được gì cả…ngoại trừ làm theo người khác sắp đặt, nàng thật sự không làm được gì cả.

Đôi môi tuấn dật khẽ run run, Tần Dịch Dương như muốn đập vỡ điện thoại, khớp xương kêu răng rắc.

Điện thoại di động đột nhiên rung lên.

Đôi mắt Tần Dịch Dương thoáng chút khẩn trương.

Hắn nhấn nút nghe, trầm giọng nói: “A lô?”

Điện thoại di động im lặng một lúc lâu, sau đó mới nghe thấy tiếng thở nhẹ, Lâm Hi Hi khàn giọng yếu ớt, nghẹn ngào mà tuyệt vọng nói: “Giúp tôi với…Cầu xin anh, giúp tôi…”

Trong ngực tưởng chừng như bị ai đó bóp chặt, Tần Dịch Dương đột nhiên quẹo cua, ngừng thở nói: “Đang ở đâu?”

Tiếng nói trong điện thoại di động rất nhỏ, Tần Dịch Dương tăng ga lên 100km/h, môi đè lên điện thoại di động, trầm giọng nói: “Hi Hi, nói, ở đâu?”

***

Trên nền đất dơ bẩn, cánh tay trắng nõn của Lâm Hi Hi đang nỗ lực lay tỉnh cô gái đang hôn mê bất tỉnh, tay còn lại cầm điện thoại run run, nàng lắc đầu kịch liệt, nước mắt nóng hổi không ngừng tuôn xuống.

“Không biết…tôi không nhận ra chỗ này, hình như đây là một nhà xưởng bị bỏ hoang…” Giọng nói của nàng đầy tuyệt vọng, nàng gắng sức ôm chặt Viện Y vào lòng, trên tay nàng đầy máu tanh, “Tần tiên sinh, hãy giúp tôi… Viện Y chảy nhiều máu quá, cô ấy hôn mê rồi…Tần tiên sinh, hãy giúp tôi…”

https://thuviensach.vn

Nàng khóc nức nở, hơi thở mong manh run rẩy làm tan nát trái tim Tần Dịch Dương.

Đôi mắt thâm thúy của hắn nhìn về phía trước, tưởng chừng như lặng im nhưng lại trào lên làn sóng mãnh liệt, giọng khàn khàn nói: “Chờ tôi.”

Ngắt điện thoại di động, hắn lập tức đổi hướng, lái thẳng đến mục tiêu.

Xe thắng “Két” một tiếng!

Mưa thấm ướt người Tần Dịch Dương, đôi mắt lạnh lùng điềm đạm nhìn khắp xung quanh.

Xa xa có thể thấy được bóng dáng của Lâm Hi Hi đang ôm một người quỵ trên mặt đất, tóc nàng sũng nước, cổ tay bị cứa đang rỉ máu, trên chiếc váy trắng còn dính vài vệt máu loang lổ, cánh tay thon dài đang ôm chặt người trong lòng, lông mi bị nước mắt làm cho ướt đẫm.

Tần Dịch Dương ngừng thở bước nhanh qua, nhìn thoáng qua cô gái nằm trong lòng nàng.

“Buông tay.” Tần Dịch Dương nhàn nhạt ra lệnh, hắn cởi ác khoác khoác lên người Viện Y, ôm lấy Viện Y từ trong lòng Lâm Hi Hi bước ra ngoài. Lâm Hi Hi chỉ có thể khàn giọng kêu lên một tiếng “Tần tiên sinh”, nàng đứng lên bước lảo đảo theo hắn, muốn giúp hắn mở cửa xe, thế nhưng cổ tay đau quá không thể dùng sức được.

Tần Dịch Dương mở cửa xe, đặt người vào trong rồi đóng cửa xe lại.

“Viện Y…” Lâm Hi Hi nghẹn ngào thốt lên hai chữ, một cánh tay ấm áp ôm lấy nàng từ phía sau, nàng lảo đảo một chút, thân thể mềm mại tựa sâu vào ngực Tần Dịch Dương.

https://thuviensach.vn

“Hiện tại không rảnh hỏi cô đã xảy ra chuyện gì, nếu không muốn bạn cô bị sao thì tốt nhất cô ngoan ngoãn ngồi yên đi, chúng ta đến bệnh viện.” Tần Dịch Dương hôn lên thái dương nàng, nàng cảm nhận được bờ môi lạnh lẽo của hắn.

Đôi mắt trong trẻo của Lâm Hi Hi tràn đầy tơ máu, một chữ cũng không thể nói, chỉ có thể ở yên trong lòng hắn, nàng nhìn Viện Y đang ở ghế sau, hốt hoảng khi bị ôm vào trong xe.

Ngồi trên xe, nàng nhớ lại toàn bộ quá trình, người đàn ông như cầm thú đó, hắn không ngừng chạy nước rút trong thân thể Viện Y, làm phần dưới cô xuất huyết, nàng thét to bảo hắn dừng lại, thế nhưng vô dụng…nàng chưa từng cầu xin ai như thế!

Nước mắt chảy xuống, Lâm Hi Hi che miệng lại đè nén nỗi đau để không bật tiếng khóc.

Đến bệnh viện, sau khi xem xét bệnh tình, bác sĩ mới thong thả ngồi xuống.

“Cô ấy là bị cưỡng bức, âm đ*o bị tổn hại nên xuất huyết nhiều, may mà chưa bị nhiễm trùng, những chỗ khác đều bình thường,” bác sĩ đẩy đẩy tròng kính, “Nghỉ dưỡng một thời gian sẽ ổn thôi, nhất thời sẽ nóng sốt, nhưng không có vấn đề gì đâu, cũng nên quan tâm đến vấn đề tâm lí của cô ấy một chút—’’

“Hai người có muốn báo cảnh sát không? Loại hành vi này, đã có thể cấu thành tội danh cưỡng hiếp.” Bác sĩ bình tĩnh nhìn hai người bọn họ.

“…Muốn.” Một giọng nói khàn khàn mỏng manh vang lên.

Người con gái đang cuộn mình trên ghế mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Tóc nàng ướt đẫm, rơi lả tả xuống vai, cổ tay trắng nõn bị cứa chảy máu, máu vẫn còn lưu lại trên quần áo, hai chân vẫn còn bê bết bùn, cả người nàng nhìn y hệt như con búp bê bị nghiền nát, thật khiến cho người thương cảm.

Lâm Hi Hi không ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt.

“Tôi muốn báo cảnh sát…hãy giúp tôi ghi lại báo cáo, còn có, còn có…” nàng run run, nói không được.

Còn có kết quả giám định dịch đồ,” đôi mắt thâm thúy của người đàn ông tuấn lãng nhìn bác sĩ, hắn lạnh lùng nói, “Có vấn đề gì sao?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 42: Không Vì Quyền Lợi Mà Rơi Lệ

Bác sĩ cũng phải ngưỡng mộ người đàn ông trước mặt, cả người tỏa ra khí chất cương quyết, tay chống trên bàn, đôi mắt thâm thúy ẩn chút mãnh liệt có thể hủy diệt mọi thứ, vị bác sĩ có chút khẩn trương đẩy tròng kính nói: “Không có vấn đề gì cả.”

Trong phòng nghỉ nhỏ, Lâm Hi Hi cuộn tròn người lại, cả người nàng lạnh như băng, nàng thử co người lại hơn nữa, nhưng vẫn rất lạnh…Trong lúc đó, dáng người cao lớn của Tần Dịch Dương bức bách cúi xuống, bàn tay ấm áp xoa nhẹ khuôn mặt nàng, Lâm Hi Hi khẽ run lên, đôi mắt trong trẻo nhìn lại hắn, tay hắn rất ấm, dịu dàng vuốt ve nàng, chỉ muốn làm nàng ấm lên, hoàn toàn không muốn tham lam gì hơn nữa, hắn chỉ có thể như vậy nhìn nàng, đôi môi lành lạnh thốt ra mấy lời khàn khan: “Cảm ơn..”

Bác sĩ viết xong đơn thuốc thì đứng dậy, bước ra khỏi phòng bệnh, Lâm Hi Hi căng thẳng cũng vội đứng dậy theo, bất chấp mọi thứ, nàng hiện tại rất muốn chạy qua xem tình trạng của Viện Y, nàng còn chưa đi được một bước, vòng eo nhỏ bé và yếu ớt của nàng đã bị một cánh tay kiên cố bắt lại, toàn bộ thân người nàng đều bị thân người ấm áp ôm chặt, hô hấp của Lâm Hi Hi có chút bất ổn, nàng kinh ngạc ngẩng đầu, trong đôi mắt Tần Dịch Dương có chút mãnh liệt.

“Tôi muốn đi xem Viện Y, tôi không biết cô ấy thế nào rồi…”

Giọng nói của nàng vẫn như thế, âm điệu non nớt đầy thương cảm, Tần Dịch Dương đưa mắt nhìn khuôn mặt nàng, mím môi không nói.

“Đã có bác sĩ rồi, không cần cô lo lắng.” Hắn thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi lắc đầu, trong mắt có chút ngấn lệ, yếu ớt nhưng không dao động, nói: “Tôi không yên tâm, cô ấy bị như vậy là do tôi, nếu như không phải do tôi, cô ấy sẽ không bị phiền phức thế này, cô ấy sẽ không bị bất cứ gì hết…”

Nàng còn chưa nói xong, toàn bộ thân thể đều bị đặt lên vách tường, Tần Dịch Dương đem cánh tay xanh xao của nàng đặt trên đỉnh đầu, sít sao bóp chặt thắt lưng nàng, đôi mắt sâu hun hút như muốn xé nát nàng ra, sắc nhọn mà lạnh lùng, không khí trong gian phòng đột nhiên bị trùng xuống.

Toàn bộ tiếng nói của Lâm Hi Hi đều nghẹn lại nơi cổ họng, trái tim yếu ớt đập loạn lên, không nói được lời nào.

“Đừng tự bắt bản thân phải gánh vác nhiều trách nhiệm như vậy, cô không đủ sức đâu —— cô ấy bị như thế không phải lỗi của cô, nếu như cô không hiểu, có thể yêu cầu tư vấn pháp lý để xem xét những người có trách nhiệm, không phải muốn báo cảnh sát sao? Nếu còn đủ sức, thì hãy nghĩ cách nào giúp cô ấy lấy lại công bằng ấy.”

Có thể yêu cầu cảnh sát không phải là nói.

Cả người Lâm Hi Hi ngây ra, nước mắt vừa thấm ra đã vội bị ngăn lại, hoảng hốt lo sợ không dám chảy xuống.

Người đàn ông trước mặt quá lạnh lùng, quá vô tình, nàng ở trước mặt hắn hình như cho đến tận bây giờ cũng không có quyền được rơi lệ.

Nàng đứng thẳng lưng, không cho nước mắt rơi xuống, không cho bản thân mềm yếu, tay vịn trụ tường chậm rãi gật đầu, giọng khàn khàn thốt lên một câu: “Tôi biết rồi…”

Nàng muốn đi ra ngoài, muốn rời xa tầm mắt lạnh lẽo của hắn, cũng không nghĩ rằng nàng mới vừa đi vài bước đã bị choáng, Tần Dịch Dương đúng lúc đó bèn ôm lấy nàng, toàn bộ cơ thể nàng đều được hắn ôm trọn

https://thuviensach.vn

trong lồng ngực, Lâm Hi Hi cắn môi cố không khóc, hắn chậm rãi cúi đầu xuống khuôn mặt lạnh lẽo của nàng, đôi môi bàng bạc nóng hổi hôn lên viền mắt nàng, giọng nói trầm thấp: “Còn có câu này chưa nói…Nếu như không đủ sức, hãy dựa vào lòng tôi…”

Trong nháy mắt chóp mũi Lâm Hi Hi cay xè, nước mắt cũng không nhịn được nữa, sát sao nhìn người đàn ông trước mặt, nép vào trong lồng ngực ấm áp của hắn, khóc òa lên. Tần Dịch Dương ôm thân thể cô gái lạnh run vào lòng, nhìn chăm chú dáng vẻ yếu ớt của nàng,

Lâm Hi Hi không biết hắn hôn nào lúc nào, hơi ấm nóng lặng lẽ tiến vào khoang miệng nàng, mang theo vị cay xè của nước mắt, nàng sát vào gần hắn, cảm giác như có được cả thế giới, nàng không cảm giác được phía sau cổ có một lực đè rất nặng.

Hắn vẫn còn mải miết hôn nàng, đặc biệt muốn chiếm giữ lấy…

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 43: Quan Hệ Giữa Bọn Họ Là Quan Hệ Vợ Chồng

Trong phòng hội nghị yên tĩnh, đối diện luật sư – người đặt câu hỏi, là viên thư kí ghi chép.

Ánh đèn trong suốt, Lâm Hi Hi trong bộ quần áo trắng tươm tất đang ngồi ở trên cao, khó khăn trả lời, một chút cũng không dám giấu diếm.

Nàng không nhìn thấy người đàn ông bên cạnh, chỉ có thể cảm giác được khí lực nghiêm nghị của hắn, hắn đặt một tay lên lưng ghế dựa của nàng, động tác đó làm Lâm Hi Hi hơi cứng ngắc, lúc luật sư hỏi: “Vậy người bạn trai trước đây của cô – Nhạc Phong đã dùng vũ lực với cô trong lúc hai người còn quan hệ đúng không” người Lâm Hi Hi hơi cứng lại một chút.

“Việc này có liên quan đến vụ án sao?” Lâm Hi Hi nhẹ giọng hỏi, trên khuôn mặt mỹ lệ thoáng chút yếu đuối.

Luật sư nhìn thoáng qua Tần Dịch Dương, lại nhìn qua nàng, nói: “Quan hệ không nhiều, chỉ là tính chất vấn đề, nếu như cô muốn bảo vệ việc riêng tư, cũng không có vấn đề gì, dù sao lần này, bạn cô mới là người trực tiếp bị hại.”

Lòng bàn tay Lâm Hi Hi toát ra mồ hôi lạnh, suy nghĩ hồi lâu nàng mới quyết định trả lời: “Không có.”

Đôi mắt thâm sâu của luật sư lại liếc nhìn nàng, rồi cúi đầu ghi lại vào bản án.

https://thuviensach.vn

Sau buổi thẩm vấn, Lâm Hi Hi có chút thấp thỏ: “Tôi muốn hỏi một chút được không? Chúng ta có bao nhiêu phần thắng?”

Luật sư nói: “Nếu như đối phương là người bình thường, phần thắng của chúng ta là tuyệt đối, thế nhưng ———” luật sư nhìn thoáng qua Tần Dịch Dương, cười cười nói: “Thôi quên đi, tôi vẫn còn chưa giải thích, cô Lâm à, chồng của cô có lẽ biết rõ hơn cô đấy.”

Lâm Hi Hi bỗng nhiên ngẩn ra, quay đầu lại liếc mắt nhìn Tần Dịch Dương, mở miệng nói: “Xin lỗi, chúng tôi cũng không phải———”

Không phải là quan hệ vợ chồng.

Tần Dịch Dương để tay lên vai nàng, quay sang luật sư nói: “Cảm ơn, nếu có vấn đề gì, sẽ lại phiền đến anh đấy.”

“Không có gì,” luật sư mỉm cười vươn tay, “Nghe danh Tần tiên sinh đã lâu, nay được giúp ngài xử lý công việc thật là vinh hạnh, xem ra vụ việc lần này khá nhạy cảm đây, phu nhân của ngài rất đẹp.”

Tần Dịch Dương nhã nhặn bắt tay luật sư, bình thản nở nụ cười, cũng không bận tâm đến dáng dấp người phụ nữ đang hết sức kinh ngạc nhưng không dám cãi lại đang đứng kế bên hắn.

Mãi cho đến khi luật sư đi ra khỏi phòng họp, Lâm Hi Hi mới phản ứng lại, nàng nhẹ nhàng đặt tay vào ngực hắn, mặt ửng đỏ nói: “Tần tiên sinh, chúng ta…” Nàng không hiểu, vì sao lại bị người khác hiểu lầm, hắn không giải thích rõ, trái lại…

Tần Dịch Dương cảm giác được nàng đang chống cự trong lòng hắn, hắn cúi đầu, ôm lấy thắt lưng nàng, đem nàng đặt lên bàn làm việc, Lâm Hi Hi kinh hô một tiếng, đôi mắt nai ngơ ngác giương lên, cảm giác được khí lực mạnh mẽ của hắn.

https://thuviensach.vn

“Cô biết đối phương là ai không?” Ngón tay thon dài của hắn quét qua khuôn mặt mỹ lệ, nhìn chăm chú da thịt của nàng.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, trên mặt hiện lên chút mờ mịt. Ý hắn nói đến vị luật sư vừa nãy sao?

“Tôi biết——luật sư Lam của bồi thẩm đoàn, ông ta là người cũng có tiếng tăm.” Nàng đắn đo kĩ rồi mới nói.

Khóe miệng Tần Dịch Dương hé nở nụ cười: “Vậy cô cho rằng, hắn vì sao lại muốn thụ lí vụ án tử này”

Lâm Hi Hi không còn gì để chống đỡ, chỉ có thể bị hắn mê hoặc, nàng nhớ tới sự cung kính của Lam luật sư đối với mình, hắn không phải là không có nguyên nhân, chẳng lẽ vì vị luật sư đó ngay từ đầu đã biết quan hệ giữa bọn họ là quan hệ vợ chồng? Lâm Hi Hi có chút hoảng sợ, từ từ bắt đầu hiểu ra tất cả.

“Tần tiên sinh, cảm ơn ngài.” Lâm Hi Hi cuối cùng đã hiểu được ý đồ của hắn, nàng chăm chú nhìn hắn nói.

Ngón tay thon dài kia đã di chuyển xuống dưới hàm của nàng, vuốt ve đường vòng cung tao nhã, lướt qua chiếc cổ trắng muốt, đôi mắt nàng trong veo tựa như mặt hồ, thật quyến rũ, Tần Dịch Dương dừng bên cánh môi nàng, thản nhiên nói: “Không cần cảm ơn tôi.”

Hắn đảo mắt, đôi mắt sâu lắng nhìn không thấy đáy: “Án tử của cô, không hắn có thể thắng được.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 44: Bắt Đầu Thích Thú Quan Hệ Mập Mờ Này

Lòng Lâm Hi Hi trào lên cơn đau, tim bị bóp chặt.

“Vì sao—— ’’ nàng khó khăn hít thở.

Tần Dịch Dương cũng không nói gì, chỉ là chậm rãi vuốt ve làn da trơn mềm dưới cằm nàng, nét mặt không biểu lộ cảm xúc gì. lâm Hi Hi nhớ tới khung cảnh đầy máu tanh trong ngày mưa hôm ấy, nhớ tới Viện Y cho tới bây giờ đang sốt cao vẫn còn trong bệnh viện không rõ tình hình thế nào, lồng ngực lại nhói đau, nàng nhẹ nhàng nắm lấy cánh tay Tần Dịch Dương, mở miệng nói: “Vì sao không thể thắng? Chúng ta có chứng cứ, chứng cứ rất xác thực mà!”

Tần Dịch Dương nắm chặt cằm nàng, nhẹ nhàng hôn lên đôi môi anh đào của nàng, đôi mắt nàng mở to, hắn nhìn lướt qua, say mê mà thấp giọng nỉ non: “Không ngờ vẫn ngây thơ như thế…”

Lâm Hi Hi không hiểu ý hắn, nhẹ tay gạt cánh tay không chịu buông ra của hắn.

“Cô hiểu rõ gia cảnh của Nhạc Phong, hắn một mình tạo nên công ty Nhạc thị chính là muốn thoát khỏi số phận làm chính khách của hắn, cô phải hiểu rõ gia đình hắn có đủ thực lực để làm cho tiền đồ của hắn sáng lạng, chỉ là hắn không muốn mà thôi ———- mà hiện tại, cô cũng nên chuẩn bị cho tốt, cái gọi là chứng cứ xác thực, e rằng không thể làm cho hắn dao động được nửa phần đâu.” Tần Dịch Dương ôm chặt lấy nàng, nhẹ tay xoa tóc nàng, chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

Chân tay Lâm Hi Hi có chút luống cuống, nàng chìm đắm trong cảm giác mệt mỏi hỗn loạn, căn bản không chú ý tới động tác của hắn. Thời khắc chập choạng tối đó, bọn họ thu hút lẫn nhau hệt như sự hòa hợp của tự nhiên, Tần Dịch Dương muốn dừng lại, nhưng hắn không hiểu vì sao bản thân lại rất thích loại cảm giác này.

***

"Cốc, cốc, cốc", cửa phòng họp mở ra, có người gõ ba tiếng, nhắc nhở bọn họ.

Ánh đèn chiếu rọi xuống phòng họp, dáng người xinh đẹp của Nguyên Đồng xuất hiện tại cửa, đôi mắt u tối nhìn về phía hai người, nhẹ giọng nói: "Tần tổng, nửa giờ nữa sẽ có cuộc họp với Satus ở phòng này."

Lâm Hi Hi bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, giọng nói này làm nàng có chút sởn gai ốc, mà Tần Dịch Dương lại đưa tay đè lấy gáy của nàng, nàng ngẩn ra, nàng cảm nhận được một luồng khí nóng lan ra từ vành tai mình, hắn lên tiếng: "Không cần lo lắng những việc này…"

Trong nháy mắt Lâm Hi Hi không biết mình đang ở thiên đường hay trong địa ngục, tay nàng để trong ngực hắn, cảm giác như đang rơi vào vòng xoáy điên cuồng, một dòng điện mãnh liệt lan ra từ bờ môi hắn, nàng suýt nữa chống đỡ không nổi.

Điện thoại di động trên bàn làm việc chợt rung lên "Ding…Ding…"

Lâm Hi Hi lúc này mới được giải thoát, tim nàng đập cuống cuồng, nàng vội vàng cầm lấy điện thoại di động, nhấn nút nghe: "Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi."

Nguyên Đồng vẫn đứng ở cửa nhìn, ánh mắt lạnh thấu xương.

"Bác sĩ nói sao?" Lâm Hi Hi thất thanh hô lên, sắc mặt tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương đứng bên cạnh khẽ nhíu mày.

“Tôi lập tức đến đó…Tôi lậy tức đến đó, xin bác sĩ, giúp tôi trấn tĩnh cô ấy, đừng để cô ấy gặp chuyện không tốt! Tôi cầu xin bác sĩ!”

Ngắt điện thoại, tâm tư Lâm Hi Hi rối bời, nàng muốn chạy ra bên ngoài, nhưng nhịn không được bèn dừng lại, nhìn Tần Dịch Dương, giọng run run nói: “Viện Y đã tỉnh lại, vừa mới tỉnh, bác sĩ gọi điện thoại bảo rằng cậu ấy chạy lên sân thượng bệnh viện, cậu ấy muốn tự sát, không ai khuyên được cậy ấy——”

Tần Dịch Dương bình tĩnh lắng nghe, nghe xong hắn lấy chìa khóa xe trên bàn, nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, bước ra ngoài.

Lâm Hi Hi bị hắn kéo đi, bước bộ theo sát hắn.

Nguyên Đồng vẫn đứng ở cửa nhìn bọn họ, nhịn không được gọi với theo: “Tần tổng! Nửa giờ nữa người của Saturs sẽ đến! Bọn họ từ nước Nga tới, đây là lần đầu tiên đến Trung Quốc, Tần tổng ——”

“Bảo bọn họ chờ ở khách sạn đi!” Giọng nói của Tần Dịch Dương lạnh lùng mà đầy cương quyết, làm cho Nguyên Đồng không dám nói thêm gì nữa. Đôi mắt cô mở to nhìn Tần Dịch Dương bước qua người cô, mà hắn còn nắm tay kéo Lâm Hi Hi đi nữa, tay lại còn nắm rất chặt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 45: Mình Với Cậu Đều Đê Tiện Như Nhau

Chiếc xe Ferrari chạy thẳng một mạch đến bệnh viện.

Lâm Hi Hi xuống xe, gió quất từng đợt vào mặt, nàng liếc mắt thấy được dáng người suy yếu trên mái nhà.

“Viện Y!” Nàng kêu lên một tiếng, chạy về phía trước, dưới lầu đầy chật người, họ đứng chỉ trỏ nói gì đó, Lâm Hi Hi ra sức chen vào, ngửa đầu nhìn lên tầng thượng, Tống Viện Y đang đứng trơ trọi một mình, trên mặt đẫm nước mắt.

Lâm Hi Hi che miệng lại, cưỡng lại nỗi sợ hãi trào dâng trong lòng, nhưng viền mắt nhịn không được mà ươn ướt!

Viện Y..

“Lên đó thôi.” Tần Dịch Dương không biết tự lúc nào đã đến bên nàng, bình tĩnh quan sát xung quanh, kéo nàng tiến vào phía trong.

“Xin lỗi ngài, hiện tại thang máy bị phong tỏa, cảnh sát đã lên trên đó rồi, hai người…”

“Không muốn cô ấy tự tử thì đừng ngăn cản tôi.” Tần Dịch Dương lạnh lùng đáp trả viên cảnh sát chặn đường, bấm nút lên thang máy. Lâm Hi Hi bị hắn đẩy vào trong, đôi mắt trong trẻo nhìn viên cảnh sát: “Tôi là bạn của cô ấy, tôi có thể khuyên nhủ được cô ấy!”

Cửa thang máy đã chậm rãi đóng lại.

https://thuviensach.vn

Sân thượng rất rộng lớn, Tống Viện Y đang nắm chặt lan can, cô mặc bộ quần áo bệnh nhân to rộng, nghẹn ngào bảo mọi người "Đừng qua đây", khuôn mặt tái nhợt không còn chút máu, kí ức đáng sợ đó cứ quấn lấy cô, phong tỏa toàn bộ suy nghĩ của cô!

"Viện Y——" Lâm Hi Hi len vào giữa những người cảnh sát, cấp thiết gọi tên cô, "Không được nhảy xuống phía dưới, cậu nghe mình đi, Viện Y! Mình biết cậu rất đau khổ, thế nhưng mình xin cậu đừng nhảy xuống, cậu sẽ chết, Viện Y, tên khốn đó không đáng để cậu làm như vậy!"

"Hi Hi…" Tống Viện Y thấy Lâm Hi Hi, giọng nói nức nở hòa cùng tuyệt vọng.

"Hi Hi, xin lỗi…Mình không nên không tin cậu, Hi Hi, mình ngốc quá phải không…Cậu cứu mình với, mình không muốn chết!"

Lâm Hi Hi chậm rãi tới gần cô, đôi tay run run vươn về phía cô: "Mình biết cậu không muốn chết, không sao đâu, Viện Y, không có việc gì đâu, cậu qua đây, chúng ta lại ở cùng nhau, chúng ta lại ở cùng nhau như trước đây có được không? Viện Y…"

"Không giống như trước được!!" Giọng Tống Viện Y thê thảm, khuôn mặt tái nhợt đầy tuyệt vọng, nước mắt không ngừng tuôn tràn, "Mình không còn trong sạch nữa, mình đã không còn trong sạch nữa! Mình bị vấy bẩn rồi! Sau này sẽ không còn ai muốn yêu mình nữa!! Lâm Hi Hi cậu không nên khuyên mình nữa, cậu không phải mình, cậu sao hiểu được chứ!! Trên đời này không có người đàn ông nào chấp nhận chuyện người phụ nữ của mình không còn trong sạch nữa! Cậu thì biết gì chứ!! Cậu không bị gì cả! Người bị cưỡng bức cũng không phải là cậu!!"

Trời cao trên kia hệt như chốn thiên đường, đầu óc Tống Viện Y hỗn loạn thét vang cả trời đất, đám người xung quanh tản đi bớt một chút, Lâm Hi Hi vẫn đứng yên tại chỗ, khuôn mặt mỹ lệ cũng tái nhợt đi, đầu nàng

https://thuviensach.vn

ong ong không nghe được gì cả, chỉ còn lại tiếng khóc thảm thiết của Viện Y, một lần một lần đánh vào trí não nàng, ngực nàng đã sớm trào dâng niềm đau đớn.

Kí ước xa xôi ngày ấy, như cơn gió lạnh thấu xương quét qua thân thể nàng.

Cũng không phải cậu.

Bị cưỡng bức cũng không phải cậu!

Viền mắt nàng lăn xuống hai dòng lệ nóng hổi, Lâm Hi Hi không muốn khóc, nàng nhìn Tống Viện Y qua làn mắt thấm nước, nhẹ nhàng nói: “Viện Y, nếu như mình nói thật cho cậu biết mà khiến cậu bình tâm lại được, mình không ngại nói với cậu, mình với cậu, là cùng giống nhau. Mình cũng rất dơ bẩn, không còn sạch sẽ nữa….Vì thế Nhạc Phong không còn yêu mình, cũng không còn muốn mình nữa, cậu hiểu chưa?”

Giọng nói mềm mại bị gió thổi bay đi, truyền đến đôi tai Tống Viện Y, cô khóc òa lên, run rẩy khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 46: Nàng Vì Thương Tổn Mà Tuyệt Vọng

"Mình còn thê thảm hơn cậu một chút, mình không biết người đó là ai, mình cũng không biết phải làm sao, không ai biết cũng không ai giúp mình…" Lâm Hi Hi nhợt nhạt cười rộ lên, nhìn về phía khác, lấy tay gạt mớ tóc bị gió làm rối, có nhiều người ở đó như vậy, nhưng nàng không màng đến, đem nỗi đau thương từ sâu trong lòng nói ra, "Thế nhưng không có vấn đề gì…Cũng chẳng sao cả, mình vẫn ổn, vẫn sống tốt, không phải sao? Chia tay với Nhạc Phong, bởi vì hắn không đáng để mình yêu, thân thể bị thương cũng không thể trở lại như cũ được, mình chấp nhận, nhưng không có nghĩa là mình phải chết —— Viện Y, không ai vứt bỏ cậu, cậu cũng không được vứt bỏ bản thân mình, có được không?"

Tống Viện Y lẳng lặng nhìn nàng, nước mắt cứ thế tuôn ra: "Mình không tin, cậu chưa hề nói với mình…"

"Bây giờ mình nói cậu nghe," Lâm Hi Hi chậm rãi bước đến, hướng về phía tay vịn lan can, đôi mắt rưng rưng, đôi môi hé nở nụ cười yếu ớt, "Trước đây mình run sợ, không dám nói, giờ cậu đã biết hết rồi, cậu còn muốn nhảy xuống dưới sao?"

Tống Viện Y nắm chặt lan can, tuyệt vọng gọi: "Hi Hi…"

Hai tay Lâm Hi Hi đều vươn tới, đón cô: "Ngoan…Người cậu đang nóng rần lên, rất khó chịu đúng không? Mình đưa cậu về nghỉ ngơi, mình liên hệ được với luật sư rồi, Viện Y, mình sẽ không để cho cậu phải chịu bất cứ thiệt thòi nào đâu, nào, mau xuống đây…"

https://thuviensach.vn

Bốn phía đều là tiếng gió thổi, Tống Viện Y bị ánh mắt nhu hòa của nàng làm lay động, trong chốc lát òa khóc thành tiếng, buông tay ngồi bệt xuống, Lâm Hi Hi ôm lấy cô, cả hai cùng ngồi bệt trên mặt đất.

Dưới đất mọi người đang xôn xao, trời đất lúc bấy giờ tựa như chỉ có hai người, Lâm Hi Hi ôm chặt cô, khẽ vỗ về đầu cô, sắc mặt cực kì tái nhợt. Nàng vừa rồi bị Viện Y dọa làm cho sợ hãi, mặt mày vẫn còn xanh mét, hai chân đã mềm nhũn, cố nén lắm mới để nước mắt rơi xuống.

“Hi Hi…cậu nói với mình, sẽ có người không quan tâm mà yêu mình… những lời cậu nói với mình, có thật không…” đôi mắt Tống Viện Y sưng đỏ, ôm chặt nàng nói.

“Sẽ có mà…” Lâm Hi Hi nói, thanh âm rất nhẹ, mắt ướt lệ, đầu ngón tay run run xoa lưng Viện Y, nỉ non nói, “Nhất định là có…”

Bốn phía cảnh sát đều thở dài một hơi, thong thả tiến về phía hai người, trấn tĩnh Tống Viện Y cả buổi trời, mới đưa cô lại cho hộ sĩ đưa lại phòng bệnh, Lâm Hi Hi đứng dậy, nàng đón từng đợt gió mát lạnh, rất yên tĩnh, rất bình yên, chỉ có một người nhận thấy sắc mặt tái nhợt của nàng, đó là do nỗi đau thương cùng tuyệt vọng đến tột cùng bị dồn nén lâu ngày mà thành, lúc này đây nàng thật mỏng manh, yếu đuối.

Đây là lần cuối cùng.

“Hai ngày nữa không được cử động, vết thương đã khép miệng thì tốt rồi.” Bác sĩ nhìn qua vết thương một lát, một lần nữa quấn một vòng băng gạc lên tay nàng.

Lâm Hi Hi gật đầu: “Cảm ơn.”

Nàng nhanh chóng quay về công ty, tiện đường ghé vào phòng cấp cứu đổi lại một số loại thuốc, Lâm Hi Hi đang xem miếng băng gạc, không biết có người đứng sau mình, cho đến khi một cánh tay quay nàng lại, Lâm Hi

https://thuviensach.vn

Hi mới giật mình, nhìn thấy khuôn mặt tuấn lãng cùng đôi mắt thâm sâu của Tần Dịch Dương, nàng nhẹ giọng nói: “Tần tiên sinh…”

Nàng lúc này mới ý thức được, hình như hắn cũng đã đợi rất lâu rồi.

“Ổn rồi chứ?” Hắn nhìn cổ tay nàng.

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc, vội gật đầu: “Đã ổn rồi.”

Tần Dịch Dương vuốt tóc nàng, thản nhiên nói: “Vậy thì đi thôi.”

Bác sĩ vừa bốc thuốc, vừa nhìn họ, thấy bọn họ bước ra cửa, vị bác sĩ gọi với theo: “Bà nhà quên cầm túi xách theo này!”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, quay đầu lại.

Bà nhà?

Là nói nàng sao?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 47: Tôi Chỉ Nói Một Lần

Nàng lúc này mới nhận thấy mình đã để quên đồ, nhanh bước lại quầy lấy túi xách, gật đầu cảm ơn bác sĩ, xoay người bước về phía Tần Dịch Dương, nhìn dáng người cao ngất tuấn lãng trước mắt mình, Lâm Hi Hi có chút hoảng hốt, bọn họ thực sự rất giống vợ chồng sao? Vì sao đi đến đâu cũng có người hiểu lầm?

Tần Dịch Dương ôm lấy thắt lưng nàng, cũng hướng về phía bác sĩ gật đầu, cùng nàng bước ra ngoài.

Dọc đường đi, cánh tay hắn không ngừng bóp chặt, Lâm Hi Hi chỉ có thể theo hắn bước đi, mọi người đều hướng ánh mắt yêu thích và ngưỡng mộ về phía bọn họ như nhìn một cặp đôi hoàn hảo, không có cách nào cùng hắn nói chuyện, mãi cho đến khi đến chỗ thang máy, nàng nhấn nút xuống lầu, Tần Dịch Dương nắm tay nàng, thang máy chậm rãi đi xuống, nàng nhìn không rõ vẻ mặt hắn.

“Tần tiên sinh…Chúng ta…” đôi lông mi dài của Lâm Hi Hi khẽ run, nàng gian nan mở miệng nói.

“Chuyện gì?” Tần Dịch Dương lạnh lùng hỏi.

Vẻ mặt Lâm Hi Hi căng thẳng, tay nàng vịn vào tay vịn lạnh lẽo trong thang máy, vô thức muốn thoát khỏi vòng ôm của hắn, nhẹ giọng nói: “Chúng ta sau này, không nên để người khác hiểu lầm…có được không?”

Tần Dịch Dương lặng im, đôi mắt thâm sâu tỏa ra nét sắc sảo. Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy thân thể trở nên nhẹ bẫng, nàng bị đặt lên vách thang máy,

https://thuviensach.vn

thân thể cao lớn của Tần Dịch Dương đang ép sát vào nàng, dừng ở bên mặt nàng, trầm giọng hỏi: “Hiểu lầm cái gì?”

Thắt lưng Lâm Hi Hi đập vào tay vịn, lưng bị dựa sát vào vách, hắn càng ngày càng ép sát nàng, nóng rẫy, mang theo sự bức bách, làm nàng muốn tránh cũng không được. Lâm Hi Hi nỗ lực trấn tĩnh bản thân, ánh mắt thoáng nét yếu đuối, nhẹ giọng nói: “Tần tiên sinh, cảm ơn ngài đã giúp tôi nhiều như vậy, việc cùng Nhạc Phong ra tòa sau này lại phải phiền ngài rồi, thế nhưng…”

Nàng cắn môi một chút, cánh môi đỏ lưu lại một dấu răng, tiếp tục nói: “Thế nhưng ngài đã biết, tôi không còn là người phụ nữ trong sạch nữa, nếu như bị hiểu lầm thành vợ chồng, sẽ làm ảnh hưởng đến danh dự của Tần tiên sinh…Xin lỗi, tôi tạm thời không biết phải báo đáp ngài thế nào…chí ít…chí ít…”

Chí ít không nên mang đến cho hắn phiền phức cùng rắc rối.

Đây là mong mỏi duy nhất của Lâm Hi Hi.

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn nàng một hồi, khóe miệng hé nở nụ cười yếu ớt nhưng mãnh liệt: “Lâm Hi Hi, cô nghĩ tôi vì sao lại phải giúp cô?” Khuôn mặt tuấn lãng của hắn sắc sảo đến từng góc cạnh, hắn chậm rãi cúi đầu tới gần mặt nàng.

Hơi thở giao hòa, hô hấp của Lâm Hi Hi trở nên khó khăn.

Nàng ép buộc bản thân tự suy nghĩ, nhưng mãi cũng không ra câu trả lời, nàng lắc đầu: “Tôi…không biết…”

Nàng thật sự không biết, cho đến tận lúc này, vì sao hắn lại giúp nàng vô điều kiện như vậy.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhìn nàng suy nghĩ hỗn loạn, tay hắn khẩn trương xoa nhẹ lưng nàng, kìm lòng không được mà hôn nàng, từ viền mắt xuống cánh môi, hắn cảm nhận được rung động của nàng, cánh tay càng bó chặt, nụ hôn nóng bỏng tràn đầy nam tính: "Lâm Hi Hi…"

Đây là người phụ nữ duy nhất làm cho hắn dù suy nghĩ mọi cách vẫn không thể cắt đứt được.

Hắn đã từng xem thường sự mềm yếu của nàng, rồi lại bị sự cứng cỏi ẩn sâu bên trong lớp vỏ yếu đuối của nàng hấp dẫn, hắn thật sự muốn che chở nàng, bởi vì chỉ có Tần Dịch Dương hắn biết lần đầu tiên của nàng thuộc về ai, mùi vị của nàng có bao nhiêu quyến rũ, trong thế giới của hắn, Lâm Hi Hi trong sáng, thuần khiết không thể kháng cự lại được.

Ngưng lại nụ hôn, lần thứ hai hắn bộc lộ sự mê hoặc huyễn thị, như là tự giễu bản thân. Tự giễu chính mình đã bị hút vào trầm luân.

Ôm chặt người phụ nữ trong lòng, Tần Dịch Dương ghé vào bên tai trắng muốt non mềm của nàng, trầm giọng nói: "Nghe đây, tôi chỉ nói một lần, từ hôm nay trở đi, tôi cho cô cái gì, cô tốt nhất là nên đón nhận, nên ngoan ngoãn nghe lời, không nên hỏi tôi vì sao, tôi sẽ không giải thích với cô. Hơn nữa, những lời lúc nãy, nếu muốn thì nói lại lần nữa, còn không thì coi như hôm nay tôi không nghe thấy gì cả——''

Hắn sâu xa nói: "Vợ chồng, hai chữ này hình như nghe cũng không tệ lắm."

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 48: Ai Là Người Chống Lưng Cho Cô Ta?

Cửa thang máy chậm rãi mở ra, Tần Dịch Dương kéo tay nàng, bước ra ngoài.

Lâm Hi Hi còn chưa kịp phản ứng, cả người đều khô nóng cứng ngắc, bị hắn tùy ý kéo đi, nhớ tới những lời hắn vừa nói, một cảm giác kinh hoàng lướt qua nàng. Lòng bàn tay Tần Dịch Dương rất ấm, thế nhưng nàng muốn giãy cũng thoát không ra được. Lâm Hi Hi ngọ nguậy khuôn mặt nhỏ nhắn đang ửng hồng, trong lòng vẫn còn rất sợ hãi.

Mãi cho đến khi ngồi vào xe, tay vẫn bị hắn nắm chặt, hắn vẫn không có động tĩnh gì, Lâm Hi Hi mới dám từ từ rút tay ra, chỉ là tim vẫn không ngừng đập phồng phập như trước.

Qua kính chiếu hậu, nàng mơ hồ thấy được đôi mắt của Tần Dịch Dương, đôi mắt đầy mê hoặc mà lạnh lùng, toàn bộ thân người hắn toát lên vẻ nguy hiểm khôn chừng.

Nguy hiểm?

Lâm Hi Hi bị suy nghĩ của chính mình làm cho sợ hãi.

Có lẽ là vậy…đầu óc nàng có chút bấn loạn, từ lúc gặp Tần Dịch Dương đến nay, nàng hiếm khi cảm thấy thoải mái, quan hệ của bọn họ sao lại biến thành thế này? Rốt cuộc là vì sao nàng lại từng bước, từng bước một bị hắn cuốn vào vòng xoáy mịt mùng thế này?

***

https://thuviensach.vn

Tại văn phòng làm việc của Nhạc thị, Nhạc Phong nhìn người đàn ông trước mặt, miệng hé nở nụ cười lạnh lùng.

“Nhạc tiên sinh, sự tình là vậy.” luật sư trình bày sự việc, xuyên qua cặp mắt kính nhìn hắn, “Vụ án cô Lâm tố cáo ngài do chính tôi thụ lí, đây là giấy triệu tập của tòa, phiền ngài chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ.”

“Cái gì mà giấy triệu tập?” Kiều Nhan nện gót giày từ đằng sau tiến đến, nhíu mày giật lấy tờ giấy, nhìn thoáng qua liền đổi sắc mặt, đỏ mặt tức giận, cúi cùng đập một tiếng “Rầm” xuống bàn.

“Lâm Hi Hi điên rồi có phải không? Lam luật sư, ông có biết cô ta cũng chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt không, vậy mà dám làm khó dễ cho tập đoàn Nhạc thị sao?” Kiều Nhan hết sức kinh ngạc, quát lớn.

Luật sư liếc nhìn cô một cái, cười cười, không thèm để ý đến cô.

“Địa vị của cô gái này, tôi không tiện nhiều lời, Nhạc tiên sinh, đến lúc đó, mời ông đến đúng giờ.” Luật sư nói xong, lễ phép gật đầu đứng dậy, bước ra khỏi phòng làm việc.

“Rốt cuộc là ai đã cho cô ta lá gan khởi kiện anh?” Kiều Nhan lại cầm lấy tờ giấy triệu tập, trên đó đề hai chữ “Cưỡng hiếp”, trong lòng cô trào lên lửa giận, “Cô ta cho rằng mình là ai chứ! Làm cho anh bị mất mười triệu, lần trước lại còn quấy rầy anh, vậy mà còn dám khởi kiện anh! Nhạc Phong, anh sao lại phải mềm lòng với cô ta? Đối với loại đàn bà này, em có cách để cô ta biến mất.”

Nhạc Phong khẽ nhắm mắt, mập mờ nhìn tờ giấy triệu tập.

Hi Hi của hắn…từ lúc nào lại tráo trở thế này?

Là vì lần trước thân mật với người phụ nữ khác trước mặt nàng, cho nên nàng bị kích động sao? Nhạc Phong cười cười, ngón tay chậm rãi xoa cằm

https://thuviensach.vn

—— xem ra hắn chơi đùa còn chưa đủ, nàng vẫn không sợ, trái lại còn tỏ ra rất dũng cảm.

Hi Hi, nói cho tôi biết, ai ở đằng sau chống lưng cho cô, hả?

Hắn càng ngày càng có hứng thú muốn biết…

“Đi đến tòa án, giúp tôi chuẩn bị việc hòa giải…Tôi muốn gặp cô ấy.” Nhạc Phong yếu ớt nói.

Kiều Nhan ngẩn ra, ngực có chút hoảng loạn.

“Nhạc Phong…chuyện này không cần anh đứng ra, để em liên lạc với hai bác, bọn họ sẽ giúp được anh, về phần Lâm Hi Hi, anh giao cho em có được không? Em đảm bảo sau này cô ta sẽ không còn xuất hiện trong cuộc sống của anh nữa…”

Kiều Nhan hạ thấp người ôm hắn, tạo nên tư thế vô cùng thấp hèn trước mặt hắn, bàn tay tiến vào quần áo hắn, siết sao nắm chặt thắt lưng hắn.

Nhạc Phong nổi giận, giương nắm đấm về phía Kiều Nhan: “Cô không quan tâm đến việc tôi có bao nhiêu người phụ nữ à?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 49: Vẫn Là Lợi Dụng Nàng

Mặt Kiều Nhan tái nhợt, đôi mắt rung rung, kiên định nói: “Em không quan tâm…dù sao chỉ còn mình em ở bên cạnh anh, em vì sao cần phải quan tâm nhiều thứ như vậy?”

Nhạc Phong kiêu ngạo cười lớn, vỗ vỗ mặt cô: “Đi giúp tôi thu xếp vụ án đi…chờ tôi gặp Hi Hi, tôi sẽ quyết định sẽ giải quyết thế nào. Tôi muốn biết người đàn ông sau lưng cô ta là ai, cô ta rất xinh đẹp, ngoài tôi ra, cô ta còn có ai nữa…”

“Đi thôi.” Nhạc Phong hờ hững nói, sau đó cởi bỏ quần áo của cô.

***

“Cha mẹ Nhạc Phong cũng đã hành động rồi, nếu như mình đoán không lầm, đoàn luật sư chúng ta thuê cũng đã bị bọn họ mua chuộc, cậu biết chứ hả? Tay luật sư họ Lam đó, cũng đã chuẩn bị tốt đường thoái lui rồi,” Nguyễn Húc nhìn Tần Dịch Dương, chắm chú nói, “Đây là án tử, nếu hắn thua trận này, vẫn sẽ được lĩnh một triệu tiền thù lao ra nước ngoài tị nạn — mình nói chính là một triệu Euro đấy”

Lại cạn một ly rượu, Nguyễn Húc nói tiếp: “Nhạc Phong đưa ra giải pháp hòa giải, tòa án đồng ý sẽ hòa giải vào trưa mai, đến lúc đó, Lâm Hi Hi cũng chỉ là đồ chơi trong tay Nhạc Phong. Có trời biết, nếu như chủ tịch Nhạc thị bị dính vào vụ này, tập đoàn Nhạc thị đã sớm đi đời rồi, sở dĩ bọn họ không từ thủ đoạn nào để dìm án tử này xuống, kết quả cuối cùng cũng chỉ có một — là làm cho Hi Hi và Viện Y thua kiện, nếu bọn họ không có được lẽ công bằng thì danh tiết của hai người bọn họ cũng sẽ bị mất hết.”

https://thuviensach.vn

“Dịch Dương…cậu cuối cùng là muốn làm gì?” Nguyễn Húc nhìn người đàn ông trước mặt, chậm rãi hỏi.

“Cái gì?” ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương khẽ động vào ly rượu, hắn đứng bên cạnh cửa sổ, lạnh lùng quan sát thành phố, đôi mắt thâm thúy khó lường làm cho người khác e sợ.

Biết rõ hắn sẽ không trả lời, Nguyễn Húc hít vào một hơi, mang theo nửa phần men say hỏi: “Cậu biết năng lực của nhà Nhạc Phong, thế nhưng vẫn giúp Lâm Hi Hi khởi tố, cậu là cố tình phải giúp cô ấy sao?”

Tần Dịch Dương cười cười, lạnh lùng nói: “Cậu chắc chắn không suy nghĩ đơn giản như thế, nói đi, cậu nghĩ thế nào.”

Bị hắn nói trúng tim đen, Nguyễn Húc có chút thất vọng, do dự vài giây, ngoắc ngoắc đầu, quyết định nói ra tất cả.

“Hay là, cậu yêu Lâm Hi Hi, muốn chờ cô ấy hoàn toàn thất bại, hai bàn tay trắng, làm cho cô ấy bất đắc dĩ chỉ có thể nhờ xin cậu giúp đỡ —— cậu muốn dùng cách thức này ép buộc cô ấy, làm cho cô ấy vĩnh viễn yếu mềm không bao giờ đứng lên được, như vậy cô ấy sẽ không bao giờ có thể trốn thoát được sự khống chế của cậu, có đúng không?”

Tần Dịch Dương lẳng lặng lắng nghe, nhấp một ngụm rượu, vẻ mặt vẫn thản nhiên như không.

“Sản nghiệp của Hoành Cơ mới đi vào hoạt động, cho dù có đánh bại Nhạc thị, cũng sẽ không mang lại hiệu quả gì to lớn, mình cần một hệ thống để giúp đưa Hoành Cơ vào guồng máy…” Tần Dịch Dương nhàn nhạt nói, đôi mắt thâm thúy nhìn sang vẻ mặt không hiểu gì cả của Nguyễn Húc, lạnh lùng nói “Nhạc thị hoạt động cũng không tồi.”

Nguyễn Húc bụm miệng, lúc này mới khiếp sợ mà bừng tỉnh, rượu trong người cũng bay đi được nửa phần.

https://thuviensach.vn

“Dịch Dương, đừng nói với mình ngay từ đầu cậu đã nghĩ như vậy nhé —— nắm lấy Nhạc thị, trận này lớn đấy, không đơn giản đâu, trừ phi dùng mưu mẹo đặc biệt,” Nguyễn Húc chậm rãi nói, “Ví dụ như nắm được nhược điểm của Nhạc Phong, vậy không cần phải dùng thương mại cũng có thể làm cho Nhạc thị suy sụp, nếu như bọn họ thua kiện, như vậy cổ đông tất nhiên sẽ rút vốn, đến lúc đó chúng ta mua cổ phiếu sẽ dễ dàng hơn nhiều…”

Nguyễn Húc tỉnh ngộ, thật khó tin, khổ sở hỏi: “Cho nên cậu đi tìm Lâm Hi Hi, thoạt trông tưởng là cậu đang giúp cô ấy, mỗi lần cậu ra tay, đều là làm cho quan hệ của bọn họ ngày càng trở nên gay gắt hơn, cậu biết một ngày nào đó Nhạc Phong cũng sẽ gây ra chuyện, nếu cậu không tìm được nhược điểm của hắn, Lâm Hi Hi cũng sẽ không buông tha cho hắn…”

Sắc mặt hơi đỏ lên, đôi mắt Nguyễn Húc bừng sáng, mỗi câu mỗi chữ đều nhấn mạnh rõ: “Cho đến nay, cậu vẫn chỉ là lợi dụng Lâm Hi Hi, mình nói như vậy, có đúng không?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 50: Tôi Dạy Cô Nên Làm Như Thế Nào

“Mình chưa bao giờ làm ăn lỗ vốn cả.” Giọng hắn du dương, hắn cúi đầu xoay người đứng lên.

Rượu vang bắt đầu phát huy tác dụng, men say chấp choáng.

Nguyễn Húc không sao mở lời, đôi mắt đào hoa mê li nhìn Tần Dịch Dương, không biết nên nói gì cho phải.

Người đàn ông này quá vô tình, trước sau vẫn vậy.

Hắn chơi đùa thế này, không sợ một ngày nào đó Nhạc Phong bị bức đến đường cùng, sẽ làm chuyện không thể cứu vãn được với Lâm Hi Hi sao? Nguyễn Húc mím chặt môi, sắc mặt tái nhợt, trong lòng cảm thấy khiếp sợ.

“Cô ấy hôm nay chắc là dọn tới nhà mới rồi, cậu không đến thăm à?” Lúc lâu sao, Nguyễn Húc không nhịn được mới nói.

Hé ra khuôn mặt tuấn tú đến từng góc cạnh, đôi mắt thâm sâu nhìn ánh đèn rực rỡ, Tần Dịch Dương nhấp ngụm rượu sau cùng, lạnh lùng thản nhiên nói: “Cô ấy tự lo được.”

Hắn vừa nói xong, đã nghe tiếng gõ cửa nhẹ nhàng.

Nguyễn Húc đứng dậy mở cửa, Lâm Hi Hi ăn mặc gọn gàng đang đứng ngoài cửa, tóc dài mềm mại rũ trên vai, nàng đeo một dải nơ mềm quanh thắt lưng mảnh khảnh, cổ tay vẫn còn buộc băng gạc. Nguyễn Húc nắm chặt cửa, cúi đầu kêu một tiếng “Hi Hi”, nhất thời quên mời nàng vào.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi khẽ đỏ mặt, nhẹ giọng nói: “Nguyễn chủ quản, tôi tìm Tần tiên sinh.”

Nguyễn Húc sửng sốt một lúc, nhìn lại phía sau, mở miệng nói: “Hai người cứ trò chuyện đi, tôi không quấy rầy đâu.”

Hắn nói xong cười với Lâm Hi Hi, rồi bước ra cửa.

Vừa vào cửa nàng đã ngửi thấy mùi rượu vang tinh khiết thơm mát, Lâm Hi Hi nhìn lướt qua gian phòng khách xa hoa, Tần Dịch Dương đang nhàn nhã ngồi trên ghế sofa, hắn đưa mắt nhìn nàng, nàng nhẹ giọng nói: “Tần tiên sinh”

“Ngồi xuống rồi nói.” Tần Dịch Dương không ngẩng đầu, giọng nói trầm thấp làm tim nàng đập loạn vài nhịp.

“Đã nhận được thông báo từ tòa án chưa?” hắn hờ hững hỏi.

Lâm Hi Hi khẽ gật đầu, ánh mắt trong veo mà kiên định: “Buổi hòa giải, tôi không đến có được không?”

Đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương dừng ở ly rượu, chậm rãi suy ngẫm, từ chối cho ý kiến.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng thở một hơi: “Tôi nghĩ, nếu như giữa chúng tôi có vấn đề, có thể nhờ người thứ ba can thiệp, có lẽ chỉ cần ngồi xuống nói vài ba câu là xong, cũng không đến mức nháo nhào thế này, Nhạc Phong biết rõ tính tôi, tôi không muốn tiếp tục dây dưa nữa, cứ nghe theo quyết định của tòa án.”

Màn đêm tĩnh lặng, không khí thoảng mùi rượu tinh khiết và thơm nồng, Lâm Hi Hi không được câu trả lời, có chút sốt ruột.

https://thuviensach.vn

“Cô muốn trực tiếp đến tòa án, có thể sẽ đảo ngược được hắn sao?” Tần Dịch Dương nhã nhặn cầm ly rượu, đôi mắt thâm thúy bao phủ nàng, chậm rãi nói.

Lâm Hi Hi cảm giác như có vật nhọn đâm vào người, khe khẽ cắn môi, bàn tay nắm chặt lại.

Nàng lắc đầu: “Tôi không biết, thế nhưng cũng nên thử một lần…tôi chỉ muốn làm một cái gì đó, coi như là làm thay Viện Y, nhất định phải làm được cái gì đó.”

Tần Dịch Dương trầm ngâm trong chốc lát rồi đứng dậy, Lâm Hi Hi cảm thấy hoảng hốt, thân người cao lớn kia đang chậm rãi đè xuống nàng, nàng vô thức ngừng thở, thân thể hắn dựa sát vào nàng, hơi thở của Tần Dịch Dương mang theo mùi rượu tinh khiết thơm nồng say mê áp xuống, cánh tay hắn đặt bên người nàng, đè nàng chặt xuống ghế sofa.

“Ly rượu này, để tôi dạy cô uống.” Giọng nói trầm thấp vang lên bên tai nàng, mang theo hơi nóng, đảo qua vành tai nàng.

Lâm Hi Hi run rẩy một chút, vai run run, nhìn chiếc lychân dài chứa đầy rượu vang đỏ, bàn tay run rẩy cầm lấy.

“Tần tiên sinh, tôi…” hàng lông mi của nàng khẽ rung động, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, “Tửu lượng của tôi không tốt.”

Nếu như là hát, thì nàng còn có thể, đằng này ——

Tần Dịch Dương cuốn sợi tóc nồng đậm của nàng vào tay, vững vàng khống chế thân thể nàng, lạnh lùng nói: “Tôi không muốn làm ướt người cô, mau uống đi.”

Ánh mắt Lâm Hi Hi khẩn trương, nàng nhìn không rõ dáng người hắn, nhưng nàng có thể cảm nhận được lực bàn tay hắn phía sau gáy nàng, lại

https://thuviensach.vn

càng không rõ ý đồ của hắn. Nàng chỉ thấy được xương quai xanh từ trong cổ áo hắn lộ ra, nàng khó khăn hô hấp, vị rượu cay cay đã kề bên môi nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 51: Khế Ước Làm Nàng Sợ Hãi

Không có biện pháp.

Bàn tay nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi cầm ly rượu, nàng nhắm mắt, lắc đầu, bất lực uống vào ly rượu vang đỏ.

Đầu lưỡi bị kích thích, còn có hương vị nhàn nhạt cay cay và thơm ngát, đôi mắt Lâm Hi Hi trở nên mơ màng, cồn trong người phát huy tác dụng, làm nàng chếch choáng say.

Tần Dịch Dương ôm chặt người phụ nữ trong lòng, nhìn nàng nhíu mày nắm chặt áo sơmi của hắn, nỗ lực khôi phục tinh thần, quả thật rượu rất mạnh. Ánh mắt Tần Dịch Dương nóng bỏng nhìn nàng, Lâm Hi Hi mơ màng kêu một tiếng: “Tần tiên sinh”, nàng cảm giác được bàn tay hắn đang luồn sâu vào tóc nàng, cằm Lâm Hi Hi bị ép nâng lên, hắn hôn môi nàng, người đàn ông này mãnh liệt miết lên môi nàng, thọc sâu lưỡi vào khoang miệng ngọt ngào của nàng.

Bị ép chặt vào ghế sofa, Lâm Hi Hi thở dốc, nàng chật vật cựa mình trong lòng hắn, môi lại bị hôn chặt hơn nữa. Bàn tay hắn đè sau gáy nàng rất mạnh, làm cho nàng dần dần mất đi ý thức, hít thở không thông.

Xuyên qua khung cửa kính, có thể thấy được hình ảnh người đàn ông cao lớn đang đè lên người phụ nữ nhu nhược yếu mềm, nàng bị hắn ép buộc không thể phản kháng được, chỉ có thể dịu dàng đáp lại hắn. Thật lâu sau đó, hắn mới buông lỏng nàng ra một chút, nhìn nàng thở dốc, khóe mắt ướt át, hàng lông mi khẽ rung, đôi môi hơi sưng đỏ.

https://thuviensach.vn

Mùi vị của nàng thật ngọt ngào.

Ý thức dần dần quay lại, Lâm Hi Hi hoảng sợ, rốt cuộc cũng hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì, Tần Dịch Dương buông nàng ra, lạnh lùng nói với nàng.

“Xem qua hợp đồng giao dịch này đi, sau đó kí tên vào.”

“…” Lâm Hi Hi bất thình lình luống cuống tay chân, suy nghĩ của nàng có chút hỗn loạn, trong lòng cũng có chút sợ hãi, tay run rẩy cầm tờ giấy hợp đồng.

Nàng chăm chú đọc, đọc nửa ngày mà nàng vẫn chưa hiểu gì cả

Hắn hôn nàng.

Có thể nói đây là lần thứ hai nàng chẳng biết vì sao hắn lại hôn nàng.

Đầu óc Lâm Hi Hi rối loạn, nàng không rõ lắm là vì sao, hắn vừa ép buộc nàng uống hết ly rượu, lại hôn nàng mãnh liệt như vậy, cho dù lúc trước nàng ở bên cạnh Nhạc Phong cũng chưa từng trải qua chuyện này, cảm giác này thật giống như…Hắn vừa là ác quỷ vừa là thiên thần, làm cả người nàng đau nhức, đau đến tận các đầu khớp xương.

Cảm giác rất đáng sợ.

Môi cũng rất đau, Lâm Hi Hi,nỗ lực nhìn tờ giấy hợp đồng trước mặt.

Sau một lát, nàng đã hiểu.

Thế nhưng sau khi xem xong, khuôn mặt nàng lại lộ vẻ khiếp sợ.

Đôi mắt trong veo từ từ mở lớn, Lâm Hi Hi nhịn không được đọc lại bản hợp đồng thêm một lần nữa. Nàng chậm rãi buông tờ giấy xuống, nhẹ nhàng mở miệng: “Tần tiên sinh, ý ngài là…”

https://thuviensach.vn

“Ý ngài muốn chúng ta làm một hợp đồng vợ chồng, trong thời gian đó, tôi không được tự ý quyết định gì cả, hơn nữa sau khi thắng vụ kiện tôi phải làm việc này cho ngài, có phải không?” Lâm Hi Hi dùng một câu nói ngắn gọn khái quát toàn bộ nội dung bản hợp đồng, giọng nói mềm nhẹ mà chật vật.

“Cô có thể hiểu như thế.” Tần Dịch Dương đứng bên cửa sổ, nhàn nhạt nói.

Thân thể Lâm Hi Hi trở nên cứng ngắc, trầm mặc im lặng. Đôi mắt trong veo lại ngước lên nhìn bóng lưng cao lớn, nàng quả thật không hiểu được, chỉ là một bóng lưng thôi mà, vì sao nàng lại sợ hãi như vậy?

Nàng sợ cái gì chứ?

Lòng bàn tay nàng tứa mồ hôi lạnh, Lâm Hi Hi suy nghĩ, nàng biết cha mẹ Nhạc Phong sẽ giúp hắn giải quyết vụ này, nàng biết Nhạc Phong đưa ra ý định hòa giải là muốn hòa hoãn vụ việc, nàng dù có ngốc nghếch cũng đủ hiểu không thể đồng ý việc hòa giải này, nàng phải giúp Viện Y đòi lại công bằng.

Nàng nhớ rõ Tần Dịch Dương đã từng nói, cho dù là có chứng cứ, cho dù sự thật xảy ra trước mắt, phần thắng của bọn họ cũng không phải là nhiều.

Nàng thật sự cần đến sự giúp đỡ của Tần Dịch Dương, cũng biết nếu như nàng nhờ hắn, hắn nhất định cũng sẽ không giúp không công! Dĩ nhiên là phải có điều kiện, thế nhưng nhất thiết phải thành quan hệ vợ chồng sao? Lâm Hi Hi nhíu mày suy nghĩ, nhưng nàng vẫn không hiểu được.

Nàng khó qua nổi tối nay rồi.

Lâm Hi Hi đứng lên bước tới bên hắn, cùng hắn nhìn thành phố. “Chúng ta sẽ là vợ chồng, chỉ là tạm thời thôi, đợi sau khi thắng kiện, sẽ trở về như lúc đầu, phải thế không?” Lâm Hi Hi nhẹ giọng hỏi, có chút dè dặt.

https://thuviensach.vn

Ý nguyện của nàng rất đơn giản, chính là bọn họ sẽ cùng diễn một vở tuồng, ngoài ra không có gì khác, chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa, thế thôi. Lúc thắng kiện cũng là lúc hợp đồng kết thúc, trong thời gian đó, bọn họ sẽ không phát sinh ra sự tình gì. Có phải thế không?

Tần Dịch Dương cảm giác được nàng tới gần hắn, đôi mắt thâm thúy nhìn sang bên cạnh, ánh mắt lạnh lùng của hắn bắt gặp ánh mắt mềm mại của nàng.

Lâm Hi Hi nỗ lực ra lệnh cho bản thân không được trốn tránh, phải hỏi cho rõ vấn đề.

"Việc này…phải xem cô thế nào đã," Tần Dịch Dương đưa tay, mu bàn tay hắn lướt qua khuôn mặt mỹ lệ của Lâm Hi Hi, lần theo những sợi tóc rũ của nàng đi xuống dưới. "Tôi nói rồi tôi không có lí do gì lại giúp đỡ vô điều kiện một người phụ nữ cả, xưa giờ vẫn chưa có ngoại lệ."

"Trừ phi cô ở bên cạnh tôi, trở thành người phụ nữ danh chính ngôn thuận của tôi, lúc đó tôi mới có thể giúp cô được."

"Lâm Hi Hi…cô cứ suy nghĩ đi." Ngón tay thon dài vuốt ve chiếc cằm trắng muốt của nàng, chậm rãi hướng lên, nhẹ nhàng nắm cằm của nàng —— Tần Dịch Dương trầm giọng nói, hệt như là đang cảnh cáo nàng vậy.

Chớp chớp mắt, Lâm Hi Hi cảnh giác, người nàng như bị điện giật, nàng lùi về phía sau, thoát khỏi vòng tay hắn!

Trái tim nàng đập "thình thịch, thình thịch, thình thịch" rối loạn, Lâm Hi Hi chống tay vào cửa sổ, ánh mắt đề phòng nhìn hắn, đôi mắt run rẩy sợ hãi.

Tần Dịch Dương nhìn nàng nhạy cảm đề phòng, khóe miệng lộ ra nụ cười, dời ánh mắt, tiếp tục nhìn ra cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Cả thành phố đều sáng choang rực rỡ, hệt như ban ngày.

“Tần tiên sinh…tôi…” bầu không khí yên tĩnh này làm Lâm Hi Hi thấy sợ, nàng nhíu mày, hồi lâu mới xua tan được cảm giác xấu hổ vì mới bị hắn chạm vào, nàng thở nhẹ, dịu giọng nói, “Tôi nghĩ bản thân có chút lo lắng. Tôi đang cân nhắc đến việc đồng ý đến buổi hòa giải vào chủ nhật, nếu như Nhạc Phong có thể trả lại sự công bằng cho Viện Y.”

“Dù sao tôi cũng muốn hỏi qua ý của Viện Y một chút…”

Lâm Hi Hi nói năng hỗn loạn, thiếu chút nữa cắn vào lưỡi. “Chúng ta tạm thời cứ như vậy đi, cảm ơn ý tốt của ngài, chỉ là…” Chỉ là nàng không đủ dũng khí để tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 52: Cô Dạy Tôi Làm Thế Nào Đi

Lâm Hi Hi hít sâu một hơi, nói: “Đã muộn rồi, Tần tiên sinh, tôi về trước…Cảm ơn ngài.”

Dáng người to lớn đứng sát cửa sổ nhìn người phụ nữ bé nhỏ, khuôn mặt trắng nõn của nàng có chút ửng hồng, thật không bình thường, chỉ là nàng có chút hoảng sợ, Tần Dịch Dương cũng không muốn ép buộc nàng, hắn chỉ dùng đôi mắt thâm thúy của mình mà nhìn nàng, đôi bàn tay xinh đẹp của nàng cầm lấy túi xách, nàng im lặng không nói gì.

Không thấy hắn trả lời, Lâm Hi Hi không thể làm gì khác hơn là bước lùi mấy bước, thân người mảnh khảnh quay đi, cắn cắn môi nói: “Ngủ ngon.”

Nàng nói xong liền bỏ chạy. Mồ hôi trong lòng bàn tay không ngừng tứa ra, nàng vội vàng hoảng loạn.

Mãi đến khi trở lại phòng mình, Lâm Hi Hi mới đỡ sợ hãi, bước đến rót cho mình một cốc nước, chậm rãi bình phục tinh thần, nàng vừa nghĩ đến bản hợp đồng kia kia, cảm giác như bị ai đó đăng săn đuổi, chung quanh đều là bủa vây, nếu nàng không đồng ý đã không thể rời khỏi được, đôi mắt Tần Dịch Dương không ngừng nhìn xoáy vào nàng, nàng không hiểu ẩn ý trong đôi mắt đó, chỉ có thể trốn tránh.

Đêm rất yên tĩnh, nàng cuộn thân người mảnh khảnh trong ghế sofa, không thể hình dung được thần uy của Tần Dịch Dương lúc này.

Nàng không biết sau khi rời khỏi, đôi mắt Tần Dịch Dương càng thêm lạnh lùng, nàng càng không biết, đây là cơ hội để hắn nắm lấy nàng, hắn

https://thuviensach.vn

đang đợi nàng, đợi nàng sập bẫy!

Một đêm không ngủ, Lâm Hi Hi cũng không ngủ được.

Sáng sớm bước ra khỏi phòng ở, nàng nhẹ nhàng xoa xoa thái dương, giảm bớt phần nào cảm giác khó chịu, ngay lúc đó nàng thấy chiếc Ferrari đen tuyền đang đợi sẵn tự lúc nào, tim nàng đập "thình thịch" một cái.

Chiếc xe hơi đen tuyền, hệt như màu của đêm tối, làm nàng không dám đến gần.

"Hi Hi qua đây."

Vốn định xoay người bước đi, ai ngờ lại bị gọi lại, Lâm Hi Hi quay đầu lại, thì ra là Nguyễn Húc gọi nàng.

"Đến công ty sao? Tôi đang đợi Dịch Dương, cô có muốn đi cùng không?" Nguyễn Húc lái xe đến bên nàng, hạ kính cửa sổ nói.

Lâm Hi Hi khoát khoát tay: "Không cần, cũng không xa lắm, tôi tự đi được rồi."

Nguyễn Húc nắm tay lái cười cười: "Nếu tiện đường thì không nên viện cớ nha, dù sao cũng cho tôi ga-lăng một chút, sao hả?"

Lâm Hi Hi nhìn nụ cười của hắn, tựa hồ như chưa từng cười thật thoải mái như thế, bọn họ có chút quên mất phải cười như thế nào.

Tần Dịch Dương bước tới, đón ánh nắng mặt trời, hắn mặc quần áo Tây Âu được cắt may khéo léo, hé ra khuôn mặt tuấn tú, Lâm Hi Hi không dám nhìn thẳng hắn, nàng đang khẽ cười làm lộ ra hai lúm đồng tiền duyên dáng, trong nháy mắt chạm được vào ánh mắt hắn, nụ cười kia chợt tiêu tan, đôi mắt hiện lên tia sợ hãi.

https://thuviensach.vn

“Tần tiên sinh.” Nàng vẫn nhẹ giọng như xưa gọi hắn, lễ phép mà xa cách.

Nàng không biết, bóng lưng nàng đưa về phía ánh mặt trời, thật xinh đẹp biết bao.

Tần Dịch Dương nhớ lại tối qua lúc nàng bị hắn ôm hôn trong lòng, cái miệng nhỏ nhắn của nàng không ngừng bật lên tiếng “Ưhm”, nàng thật sự đã rất mê say đáng yêu. Hắn mở cửa xe ngồi vào trong, ánh mắt lạnh lùng không rõ ẩn ý.

Nguyễn Húc cảm nhận được bầu không khí giữa hai người bọn họ, hơi bất đắc dĩ, chỉ có thể gật đầu với Lâm Hi Hi, nhấn chân đạp ga, lái xe đi. Chiếc xe Ferrari màu đen làm cuộn lên một làn gió, Lâm Hi Hi nhìn theo bóng chiếc xe hơi sang trọng bóng loáng, cũng hơi tự giễu mình.

Chính nàng đã cự tuyệt sự giúp đỡ của hắn, quyết định này, sai rồi sao?

Lắc lắc đầu, nàng thư thái bước bộ, tiến về phía công ty.

Trong phòng trà, Lâm Hi Hi vừa mở nước, vừa gọi điện thoại cho Viện Y.

Phía bên kia, giọng nói trầm thấp của Viện Y vang lên: “Hi Hi”

“Viện Y, hôm nay cậu thấy thế nào?” Lâm Hi Hi cố sức lấy lại tinh thần, cười nói chuyện với cô.

Bên kia là giọng nói của Tống Viện Y, cô mặc bộ đồ bệnh nhân đứng bên cửa sổ, thân thể không có vấn đề gì, chỉ là tinh thần vẫn không phấn chấn lên được, cô thấp giọng nói: “Hi Hi, lần trước cậu nói với mình, cậu đã liên lạc với luật sư rồi đúng không?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi khẽ giật mình, động tác chậm lại, nhẹ giọng nói: “Phải rồi, Viện Y, cậu cũng đã đồng ý, không phải sao”

Tống Viện Y gật đầu, khàn khàn nói: “Phải, mình đã đồng ý rồi. Chỉ là hiện tại mình hơi do dự một chút, Hi Hi, nếu như mình không thắng kiện, mọi người sẽ biết chuyện của mình, bao gồm cả đồng sự, bạn bè…Hi Hi, mình rất sợ, cậu cũng biết không phải người phụ nữ nào bị cưỡng bức cũng có đủ dũng khí để đi khởi kiện, cậu có hiểu không?”

Ngực Lâm Hi Hi như có vết dao đâm trúng, nàng tắt vòi nước, nhẹ giọng nói: “Mình hiểu mà.”

Nàng lấy lại bình tĩnh, ôn nhu nói: “Viện Y, cậu không nên lo lắng, được không? Mình sẽ cố gắng hết sức, Nhạc Phong phải bị nghiêm trị đích đáng, mình đồng ý với cậu, mình nhất định sẽ làm được.”

“Ừ,” Tống Viện Y mang theo vài phần oan ức, do dự một chút rồi mở miệng nói, “Hi Hi, mình có thể nhờ cậu một việc không? Đến lúc mở phiên tòa, mình không đi có được không? Mình không muốn xuất hiện với bộ dạng yếu đuối thế này, không phải cậu đã thay mời luật sư sao, vậy cậu thay mình đến tòa án luôn có được không?”

Câu nói đó làm Lâm Hi Hi cứng người, nàng không biết phải nói sao cả.

Nếu ngay cả tòa án mà Viện Y cũng không đến dự, vụ kiện này làm sao có thể thắng được đây?

Lâm Hi Hi có chút hoảng hốt, nhẹ giọng kêu lên: “Viện Y…”

“Cứ quyết định như vậy đi!” giọng Tống Viện Y run run, bức bách khẩn cầu, sợ nàng đổi ý, “Hi Hi, cậu thật sự không phải là mình, mình thật sự không thể đứng trước tòa án được, Hi Hi, cậu hãy giúp mình, mình xin cậu đấy.”

https://thuviensach.vn

Bàn tay nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi xoa xoa thái dương, muốn nói cho cô biết căn bản chuyện này là không thể, thế nhưng Tống Viện Y đã ngắt điện thoại.

“Tút…tút…” âm thanh đó rơi vào bên tai Lâm Hi Hi, nàng đột nhiên cảm giác được một tia tuyệt vọng.

Nàng nhắm mắt, đôi lông mi mềm mại cũng rũ xuống, nàng khôi phục lại tinh thần, nghĩ sẽ đến bệnh viện lúc nào đó để khuyên nhủ Viện Y, nàng có thể hiểu được Viện Y khiếp sợ là điều hiển nhiên, nhưng không ai có thể thay thế được cô cả.

Trong phòng trà ngây người vài giây, Lâm Hi Hi mới giật mình bước ra ngoài.

Một thân người nóng bỏng đang đứng ở cửa, ánh mắt yếu ớt nhìn nàng.

Lâm Hi Hi dừng bước, nhìn người phụ nữ trẻ đẹp trước mặt, ánh mắt rơi xuống đôi môi đỏ mọng của cô, lễ phép khẽ kêu một tiếng: “Chị Đồng.”

Nguyên Đồng lẳng lặng nhìn nàng vài giây, ánh mắt trong veo lộ rõ vẻ lạnh lùng, một lát sau cô bước đến gần Lâm Hi Hi, mùi nước hoa trên người sực nức, cô ép Lâm Hi Hi đến góc phòng, mãi đến khi lưng nàng đập vào tường, cô ta mới chịu dừng lại.

Người phụ nữ trong góc phòng hệt như đóa hoa bách hợp mềm mại làm lay động lòng người. “Lâm Hi Hi, không bằng cô dạy tôi, phải thế nào đây?” Nguyên Đồng mở miệng, không phải châm chọc hay lăng nhục, ngược lại rất bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 53: Quan Hệ Không Thể Giải Thích Được

Lâm Hi Hi lạnh cả sống lưng, nhẹ giọng nói: “Cái gì?”

Nguyên Đồng dừng mắt ở làn da trắng nõn của nàng, hít sâu một hơi, hạ giọng nói: “Cô dạy tôi đi, làm thế nào để bò lên được giường của Dịch Dương? Tôi đã thử qua rất nhiều lần, cũng đã tưởng anh ấy không thích phụ nữ, nhưng đến ngày đó khi thấy anh ấy ôm cô tại phòng họp, vẫn chỉ là Hi Hi cô, cô dạy tôi phải làm sao?”

Nghe xong mấy lời này, mặt Lâm Hi Hi nóng bừng lên, không thể tin được những lời này lại do chính từ miệng Nguyên Đồng nói ra!

Lâm Hi Hi lắc đầu, lắc lắc khuôn mặt nóng rẫy, chân thành nói: “Chị Đồng, em nghĩ…Em nghĩ chị tìm lộn người rồi, em không có…không có…” Đôi lông mi thanh tú của Lâm Hi Hi khẽ rũ xuống, nàng nói không thành lời.

Nàng cũng không có cùng Tần Dịch Dương lên giường! Việc này, nàng làm sao có thể nói được?

“A…” Nguyên Đồng nở nụ cười mê hồn, những ngón tay sơn màu bóng loáng quấn lấy tóc, đôi mắt sắc lẻm nhìn nàng, “Đừng nói cô với anh ta chưa làm gì cả, Lâm Hi Hi, tôi đã quá rộng lượng rồi, cô không thấy tôi không hề muốn so đo tính toán với cô sao? Chỉ cần cô cũng có thể chỉ dạy lại cho tôi một ít, làm thế nào để có thể quyến rũ được anh ấy, tôi có thể bỏ qua hết mọi chuyện, cô phải hiểu rằng, người chỉ cần liếc mắt cũng khiến người khác phải e sợ như tôi, lại chịu như thế này cũng không phải là điều dễ dàng đâu.”

https://thuviensach.vn

Trong gian phòng nho nhỏ, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy hô hấp đều trở nên cứng ngắc.

Mùi nước hoa trên người Nguyên Đồng thật đậm, lại có thêm chút gì đó giống mùi chất gây nghiện, Lâm Hi Hi nhíu mày khó chịu, tay nàng phải chống lên bệ sứ lạnh mới có thể thấy đỡ đôi chút. Nếu cứ tiếp tục thế này chỉ có thể gây thêm nhiều hiểu lầm mà thôi, Lâm Hi Hi đưa mắt nhìn lại cô, nhẹ giọng nói: "Chị Đồng, quan hệ giữa em và Tần tiên sinh không phải như chị nghĩ đâu, chỉ là em có chút việc cần nhờ Tần tiên sinh giúp đỡ, cho nên mới ở gần ngài ấy, chị tin em được không?"

Nguyên Đồng cười lớn làm người khác có chút run rẩy, lại càng làm Lâm Hi Hi sợ hãi.

Trên khuôn mặt đang cười của cô lộ ra nét dữ tợn. Nguyên Đồng nắm lấy hai vai nàng nói: "Lâm Hi Hi, cô giả bộ gì thế? Tôi phải tin cô à? Cô thử nói xem, cô có thể tin một người phụ nữ chủ động hôn một người đàn ông không? Đê tiện, cô cố ý khoe khoang đúng không?"

Những móng tay sắc nhọn đâm vào da thịt nàng, Lâm Hi Hi đau đớn, nàng rụt vai lại nhưng đôi mắt của nàng không lộ chút sợ hãi nào.

"Chị Đồng, phiền chị buông tay ra, đây là công ty." Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói.

"Cô cũng biết đây là công ty à! Ở trước mặt tôi cũng chẳng kiêng nể gì, tôi phải cảnh cáo cô thế nào đây?"

Lâm Hi Hi nhắm mắt, cảm giác càng giải thích thì càng hiểu lầm.

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng ngước lên, lướt qua vai Nguyên Đồng nhìn về phía cửa, ánh mắt rơi xuống, kêu lên một tiếng "Tần tổng".

https://thuviensach.vn

Cả người Nguyên Đồng run lên, buông vai nàng ra, lưng căng lên cứng ngắc.

Lâm Hi Hi chậm rãi thở một hơi, nhân cơ hội đẩy cô ta ra, cầm lấy tách chậm rãi bước về phía phòng trà. Tiếng gọi lúc nãy quả nhiên có sức ảnh hưởng đến Nguyên Đồng.

Lâm Hi Hi trở về bàn làm việc, tự nghĩ vừa rồi là tự mình ôm rơm nặng bụng. Vừa lúc đó có tiếng điện thoại vang lên, giọng nói của viên trợ lí vang lên lanh lảnh: “Lâm Hi Hi, Nguyễn chủ quản có việc tìm cô, cô đi xem xem.”

“Vâng …. anh ta đang ở tầng hai mươi bốn đúng không?” “Đang ở phòng làm việc của chủ tịch, cô đi thẳng đến đó đi nhé.”

Lâm Hi Hi cầm bút, chậm rãi đứng dậy, ra ngoài.

Tần Dịch Dương đang ngồi ở bàn làm việc, dáng người nghiêm nghị khiến người khác phải kính nể, Lâm Hi Hi bước vào chỉ liếc nhẹ hắn một cái, lưng vô thức căng cứng, nàng nhìn ngón tay thon dài của hắn đang để trên bàn làm việc, nàng cũng không dám nhìn lâu, chỉ dám nhìn sang Nguyễn Húc đang ngồi kế bên, nàng cảm giác như mình trở thành người thừa.

“Có việc gì?” Lâm Hi Hi nhẹ giọng hỏi.

Nguyễn Húc nhìn nàng một lát, cười cười, giơ tay vẫy vẫy nàng, đưa cho nàng một xấp tài liệu: “Cô tự mình xem cái này đi.”

Lâm Hi Hi không hiểu gì, nhận lấy tập tài liệu.

Đó là một phần bản báo cáo nội bộ.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi mở ra nhìn vài tờ, đôi mắt trong veo đảo qua toàn bộ nội dung, mới nhìn một chút đã không thể chịu nổi, chậm rãi nắm chặt xấp tài liệu. Có điểm buồn cười, trước mặt không biết là bản báo cáo của ai, điều tra sinh hoạt trước đây của Lâm Hi Hi, phát hiện nàng và Nhạc Phong cấu kết với nhau, nàng vào Bác Viễn Thế Kỷ là có mưu đồ, hoài nghi nàng tiết lộ cơ mật của công ty, gần đây lại còn giở trò, làm cho kế hoạch của Bác Viễn đối với Hoành Cơ bị lộ tẩy, mức độ ra tay càng lúc càng lợi hại.

“Cô chịu khó hồi tưởng một chút, sáng nay trên tầng hội nghị, chính là đã nhắc đến vấn đề này.” trên mặt Nguyễn Húc thoáng nở nụ cười, “Lời lẽ trong đó có sức thuyết phục rất cao, tôi hoài nghi gần đây công suất của Hoành Cơ liên tục giảm sút, có liênn quan đến cô đấy.”

Lâm Hi Hi trầm mặc im lặng.

Thật nực cười, nàng làm việc tại Bác Viễn cho đến bây giờ cũng không tham gia vào chuyện định hướng của công ty, không chỉ việc ra quyết định, ngay cả mảng tiêu thụ đều có phân công rõ ràng, vì sao nàng phải dây vào?

Cho nên điểm mấu chốt chính là tập tài liệu này, rốt cuộc là do người nào quá rảnh rỗi làm đây? “Cho nên tôi phải làm gì?” Lâm Hi Hi trực tiếp hỏi, khuôn mặt mỹ lệ lộ nét thản nhiên, “Tạm thời cách chức chuẩn bị điều tra, hay là làm cái gì khác?”

Nguyễn Húc nhìn chằm chằm vào nàng, trong chốc lát bị vẻ nhu mì mà cứng cỏi của nàng thu hút, bên môi hé nở nụ cười nhàn nhạt.

“Đừng hỏi tôi…Chuyện này do Dịch Dương quyết định, cậu ấy tạm thời không có thái độ gì, dù sao ban giám đốc cũng không phải là do cậu ấy một người quyết định là được,” Nguyễn Húc đứng dậy, nhẹ giọng nói, “Cô cùng cậu ấy nói chuyện đi, tôi ra ngoài trước.”

Sự tình phát sinh cũng có chút bất ngời, Lâm Hi Hi còn muốn nói gì đấy nhưng Nguyễn Húc cũng đã đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hắn thậm chí còn cẩn thận đóng cửa phòng làm việc lại.

Trong nháy mắt, bầu không khí phòng làm việc trở nên lạnh lẽo hơn hẳn, Lâm Hi Hi đứng yên tại chỗ không dám nhúc nhích, nàng chà xát tay, cảm nhận được luồng khí lạnh. “Tần tiên sinh…” cuối cùng nàng cũng có dũng khí phá vỡ sự yên lặng.

“Mười phút.” đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương vẫn không rời khỏi màn hình máy tính, lạnh lùng cắt ngang lời nàng, “Chờ tôi xử lí xong, mười phút nữa. Cô ngồi xuống trước đi.”

Lâm Hi Hi chỉ có thể ngồi xuống.

Trong phòng làm việc trống trải, sợi tóc mềm mại của nàng rủ xuống, nắng mặt trời chiếu rọi qua làn da nàng. Tần Dịch Dương dừng tay, ngước mắt nhìn, cảnh tượng trước mắt đúng là làm say lòng người.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 54: Khó Có Thể Nắm Bắt Được Ý Đồ Của Hắn

Hắn đứng dậy, hướng phía sofa đi tới.

Lâm Hi Hi phục hồi lại tinh thần, thấy thân ảnh cao ngất của hắn tới gần, lòng không khỏi dâng lên sợ hãi.

Tay nàng để bên hông, cánh tay nhỏ nhắn nắm lại, đợi hắn tới gần. Bọn họ trong lúc đó vẫn luôn tồn tại dạng quan hệ này, hắn không hề che giấu, nàng cũng không dám né tránh. Đó là lý do khiến Tần Dịch Dương cúi người xuống ôm nàng vào lòng, trên sofa nàng có chút chìm đắm thật lâu, Lâm Hi Hi không chút sợ sệt nào, chỉ là lưng vẫn cứng ngắc, có chút không dám động đậy.

Nhớ lại nụ hôn chiếm đoạt của hắn tối hôm qua, nàng tự nhiên có chút cứng người lại. “Cô mới tới công ty vài ngày có phải không? Lại mang đến nhiều phiền toái như vậy sao?” Tần Dịch Dương dừng lại ở gương mặt trắng nõn của nàng, mở miệng nói.

Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua văn kiện trên bàn làm việc, nhìn thẳng hắn, ánh mắt trong veo mang theo nét mềm mại mà kiên định: “Đó là bịa đặt, tôi không biết người nào đó tố cáo tôi, thế nhưng việc này… tôi không làm.”

Tần Dịch Dương vươn tay, nắm lấy cằm nàng, da thịt của nàng vẫn là mềm mại trơn bong như trước.

Hơi thở của Lâm Hi Hi có chút khẩn trương, cùng hắn ở gần nhau như vậy, Tần Dịch Dương chăm chú cảm nhận cảm giác đến từ lòng bàn tay, mang theo tiếng nói trầm thấp quanh quẩn bên tai nàng: “Tài liệu này hai

https://thuviensach.vn

ngày trước Nguyên Đồng đưa lên, Bác Viễn đối với việc này có thái độ xử lý rất nghiêm túc, Lâm Hi Hi…Cho tôi một lý do để có thể tin tưởng cô xem.”

Trong nháy mắt Lâm Hi Hi có chút kinh hoảng, văn kiện tố cáo đúng là do Nguyên Đồng viết, điều này không ngoài dự liệu của nàng, thế nhưng từng việc của nàng cùng Nhạc Phong phát sinh trong lúc đó, Dịch Dương đều biết rõ thế nhưng.. hắn như thế nào lại… “Ngài …ngài biết mà..” Sắc mặt Lâm Hi Hi đỏ bừng, đôi mắt trong veo lộ ra một tia khẩn trương không lý giải nổi, “Tôi không có khả năng lấy được tài liệu của Bác Viễn để cung cấp cho Nhạc Phong, càng không có lý do giúp hắn, chúng tôi thực sự không có quan hệ gì hết…”

Hắn vẫn là biết thế nhưng…

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy trong lồng ngực bị bóp nghẹt, rất nhiều điều không thể nói lên lời, chỉ có thể chăm chú nhìn khuôn mặt tuấn lãng bức người của Tần Dịch Dương, hơi thở của hắn đã từng cho nàng cảm giác tín nhiệm cùng mê luyến, hôm nay lại khiến nàng sợ hãi.

Khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên ý cười, rất lãnh đạm, rất xa xôi, hắn buông cằm của nàng ra, cả người tản ra một tia lãnh khốc.

“Bác Viễn cũng không phải chỉ một mình tôi nói là được, cô nghĩ một chút xem nên giải thích như thế nào với người trong ban quản trị.” Hắn đứng lên đi tới bên cửa kính thủy tinh, với tư thế lãnh đạm, yên tĩnh quan sát thành phố phía dưới, “Bọn họ không có lý do gì để tin tưởng cô, cũng không vì một nhân viên bình thường mà hao tâm tổn trí nghĩ xem điều tra chuyện gì, tốt nhất là cô nên chuẩn bị thôi việc đi.”

Phía sau hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi nhất thời trở lên tái nhợt, đứng lên.

Là ý gì đây?

https://thuviensach.vn

Nàng vừa mới chuyển vào nhà trọ của nhân viên Bác Viễn, vừa mới thích ứng, lại gặp cảnh ngộ này…

Tòa án bên kia còn có vụ kiện đang chờ nàng, thậm chí nàng còn chưa chuẩn bị tốt để đối mặt Nhạc Phong. Sự tình hết thảy kéo tới, Lâm Hi Hi đột nhiên có cảm giác yếu đuối, đè lên hai vai nàng, nàng nỗ lực bình ổn chính mình, cố gắng suy nghĩ nên làm như thế nào.

Nàng đứng dậy, chậm rãi tiến đến bên người Tần Dịch Dương, ngón tay nhẹ nhàng chạm vào lớp thủy tinh lạnh lẽo.

Cảm giác lạnh lẽo này cũng giống như người đàn ông bên cạnh, nàng vĩnh viễn không nhìn thấy được vẻ ôn nhu của hắn, vĩnh viễn không biết nên làm thế nào chiếm được sự đồng tình của hắn, hắn luôn lãnh đạm như vậy, nàng muốn cầu xin hắn giúp đỡ, nhưng không cách nào mở được miệng.

Sức mạnh của phụ nữ, lúc mất đi chỗ dựa, cuối cùng lại nhỏ bé như vậy, yếu đuối như thế.

“Tôi không muốn..” Trong bầu không khí yên lặng, giọng Lâm Hi Hi rất thấp, rất nhẹ, hàng lông mi dài cụp xuống, che lấp đi vẻ yếu đuối thoáng qua, hơi thở nàng mong manh, “Tôi không muốn thất nghiệp…” “Tôi đã đồng ý với Viện Y phải giúp cô ấy… nhưng dường như với chính bản thân mình tôi cũng không thể bảo đảm…”

Cánh tay nhỏ bé yếu ớt vịn trên thủy tinh, lộ ra vài phần tái nhợt, Lâm Hi Hi cảm thấy chính mình không thể kiên cường nữa, ánh mắt càng lúc càng mờ mịt. Từ khi nào thì bắt đầu, cuộc sống của nàng lại trở lên tối tăm như thế? Mất đi công việc, cũng là mất đi nơi ở, nàng không có biện pháp duy trì sự sinh tồn của bản thân. Tại sao lại có thể như vậy?

Sao lại đột nhiên trở thành như vậy?

https://thuviensach.vn

Nàng không hiểu nổi, lại không thể hiểu, chỉ có thể bộc lộ nỗi tuyệt vọng dưới ánh sáng ấm áp của căn phòng này.

Tần Dịch Dương giơ tay dừng ở khuôn mặt nhỏ nhắn yếu đuối của nàng, làn da trắng nõn mê người lộ ra chút ửng hồng, đôi mắt xoay chuyển, mờ mịt mơ màng, hắn lạnh lùng xoay người, cánh tay chậm rãi đem nàng thu vào trong lòng.

Lâm Hi Hi lúc đầu có chút giãy dụa, nàng chìm đắm trong suy nghĩ của bản thân, có chút không thể tự thoát ra được.

Cô gái nhỏ bé nhu thuận trong lòng, Tần Dịch Dương nhẹ luồn vào tóc của nàng, đôi môi bạc kề sát trán nàng thấp giọng nói: “Sao không học để tỏ ra yếu đuối một chút hả? Tại thời điểm cần yếu đuối cũng đừng cố làm ra vẻ kiên cường…có hiểu không?”

Trong lòng hắn đều là ý nghĩ độc chiếm, rất ấm áp, Lâm Hi Hi hé mở đôi mắt ẩm ướt, nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi không biết…ngài…tôi nghĩ rằng ngài sẽ không giúp tôi..tôi không biết ngài đang suy nghĩ cái gì, tôi đoán không được…”

Nói xong những lời này, lòng Lâm Hi Hi vô cùng hỗn loạn, thế nhưng tất cả đều là thật.

Tần Dịch Dương ôm thắt lưng nàng, cúi đầu đem nàng nhẹ nhàng áp trên cửa kính, hơi thở cực nóng tại đôi môi anh đào của nàng: “Vậy cô nghĩ hiện tại tôi muốn làm gì?”

Thủy tinh rất lạnh, thân thể hắn cũng vậy,Lâm Hi Hi nén chịu ……, không biết phải làm gì.

Nàng nhớ tới bản hợp đồng mà hắn từng đưa cho nàng, hắn từng nói một khi thắng kiện là lúc nàng phải đáp ứng một điều kiện của hắn, nàng lại không hỏi điều kiện kia là gì đã vội chạy trốn.

https://thuviensach.vn

“Tôi không biết, tôi…a!” Lâm Hi Hi bỗng nhiên bị ngăn lại một cách hung hăng, lời lẽ trong nháy mắt bị cướp đi.

Tần dịch Dương cúi đầu cướp đoạt vẻ mị hoặc ngọt ngào của nàng, đem toàn bộ thân thể của nàng thu vào trong lòng, ngón tay thon dài thâm nhập vào trong vạt áo của nàng, bàn tay ấm áp linh hoạt tại eo của nàng nhẹ nhàng vuốt ve, lần theo đường cong duyên dáng hướng lên, tại ngực nàng tùy ý mà nhào lặn.

Bị chạm vào khuôn ngực đẫy đà, cô gái nhỏ nhắn trong lòng run rẩy một hồi, tiếng thét chói tai bị cắn nuốt không thể nào phát ra.

Lâm Hi Hi liều mạng giãy dụa chống cự lại, cổ tay trên ngực hắn ra sức đẩy nhưng không có tác dụng, lưỡi vẫn là bị hôn đến đau nhức kịch liệt, nức nở tránh không được, thân thể phản ứng rõ ràng như vậy, một chút đã cuốn hết khí lực của nàng.

Tay hắn đảo qua nhũ hoa hồng hồng của nàng, cả người Lâm Hi Hi run lên, hốc mắt nhất thời trở nên ấm áp.

Tránh không được … nàng căn bản tránh không được!

Khí lực toàn thân biến mất, cả người Lâm Hi Hi bủn rủn vô lực, si ngốc mặc cho cánh tay kiên cố của hắn xiết chặt vòng eo, nàng trong suốt tựa như thủy tinh, không có khí lực phản kháng, mỗi một cử động của hắn đều rõ rang như vậy, như luồng điện lan tỏa toàn thân mang theo dục vọng, Lâm Hi Hi hưởng thụ nụ hôn của hắn, vẫn không ngừng run rẩy.

Nếu như không dừng lại, hắn nhất định không thể khống chế được tại nơi này mà muốn nàng.

Tần Dịch Dương chậm rãi buông cánh môi của nàng ra, đôi mắt thâm thúy đem dục vọng áp chế xuống dưới, nhìn nàng hô hấp bất ổn, trên khuôn

https://thuviensach.vn

mặt tái nhợt tràn đầy nước mắt,cánh môi sưng lên đỏ bừng, nhàn nhạt mở miệng: “Bây giờ đã biết rồi chứ?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 55: Bắt Đầu Biết Hắn Muốn Gì?

Hắn nghĩ muốn gì đều đã biểu đạt rõ ràng.

Lồng ngực rộng lớn toát ra vẻ nguy hiểm, hô hấp của Lâm Hi Hi yếu ớt, đôi mắt trong veo giương lên nhìn hắn, khoảng cách gần như vậy, nàng có thể nhìn rõ đồng tử màu đen chói mắt của hắn, mị hoặc mà nghiêm khắc, lộ ra dục vọng dày đặc bị áp chế cùng với khí phách bức người. Thân thể kiều diễm của nàng thật lâu rơi vào khuỷu tay hắn, toàn bộ thân thể đều mặc hắn chống đỡ, thậm chí bàn tay hắn vẫn như trước mang theo nhiệt độ cực nóng ở phía sau áo sơ mi mềm mại của nàng, khóa áo ngực bị mở ra, hắn một tay có thể khống chế được tấm lưng mềm mại của nàng, tạo nên cảm giác kích thích mẫn cảm cùng cực!

Lâm Hi Hi cảm thấy toàn bộ thân thể đều cứ như vậy bị hắn nhìn thấu, trong chốc lát viền mắt ấm áp, run rẩy, cũng không nghĩ ra cách nào phản kháng! Cánh môi của nàng có chút sưng đỏ, khoang miệng vẫn lưu lại tất cả là hơi thở của hắn, thậm chí nhũ hoa của nàng vẫn sót lại vết tích vuốt ve, trên người từng chút khoái cảm đều chưa rút. “Đừng…” dục vọng dày đặc kia làm nàng sợ hãi, Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, dùng hết toàn bộ khí lực đẩy ra vòng ôm chặt chẽ của người đàn ông trước mặt! Nàng một tay chống lên thủy tinh, tay còn lại gắt gao kéo lại cổ áo, nhìn hắn!

Kiện cáo, thất nghiệp, từng bước một kéo tới, sự tình khiến nàng trở tay không kịp, đầu óc Lâm Hi Hi hỗn loạn, cảm giác như chính mình đang rơi vào nước xoáy không sao thoát ra được, nhìn ánh mắt thản nhiên mà thâm thúy của Tần Dịch Dương, nàng bắt đầu hiểu rõ đến tột cùng là hắn muốn gì ở nàng, thế nhưng …như vậy không được, không thể!

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời chói mắt rọi thấp xuống dần, toàn thân Tần Dịch Dương là bộ Âu phục tản ra khí thế tà mị bức người, đôi môi lạnh bạc hoàn mĩ hé mở, ưu nhã mà lười biếng nhìn nàng, vẻ mặt lạnh lùng trầm tĩnh như nước.

Lâm Hi Hi không thể chịu đựng được không khí như vậy một lần nữa, nàng cố nén nước mắt nóng bỏng đang chực trào ra, tay chăm chú kéo lại cổ áo, hướng phía cửa phòng làm việc chạy ra ngoài, run rẩy chạy trốn, tựa như muốn thoát khỏi thế giới của hắn, bên ngoài không khí có phần ồn ào náo nhiệt, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi hé chút tái nhợt, nàng cắn viền môi hơi sưng đỏ, chạy tới phòng vệ sinh.

Phòng vệ sinh rất yên tĩnh, nàng siết sao đóng lại cửa, mới cảm thấy có chút an toàn.

Nàng tựa vào tường nhựa hồi lâu mới nén được một cỗ ủy khuất kia xuống dưới, phía bên trong nội y sộc sệch, nàng so với lúc trước có vẻ ổn hơn, ngón tay trắng nõn run nhè nhẹ, nàng đưa tay cài lại nút áo.

Nơi mềm mại đẫy đà hoàn mỹ bên trong nội y – Lâm Hi Hi không dám hồi tưởng lại vừa rồi Tần Dịch Dương đã càn rỡ vuốt ve như thế nào, nàng cố gắng xua đi cảm giác này, quên đi cảm giác hắn thình lình cướp đoạt cùng chiếm giữ.

Trong phòng vệ sinh yên tĩnh, nàng tựa như búp bê bị bỏ quên, gặm nhấm từng chút thương tổn, ôm chặt hai tay, tạo nên bộ dáng bảo hộ chính mình.

Mơ hồ nghe được âm thanh từ bên ngoài, cửa phòng vệ sinh liền bị mở ra.

“Thật phiền a, chị Nguyên Đồng ngày hôm nay làm sao không biết? Giống như bị phát điên, làm ai cũng mệt chết.”

https://thuviensach.vn

“Chính là không biết ai đắc tội nha.” “Hic…còn có ai vào đây? Chị Đồng tối kị nhìn kẻ khác cùng với chủ tịch có gì liên quan, lần trướctrước mặt chủ tịch tôi không cẩn thận làm đổ ly nước, chị ta nghĩ là tôi cố ý, phụ nữ ghen tuông nổi lên điên cuồng thật đáng sợ.”

“Không phải cô đang nói đến Lâm Hi Hi đấy chứ? Ai da, tôi hình như cũng hai lần nhìn thấy chủ tịch nắm tay cô ta cùng ngồi vào trong xe nha.”

“Cô không nhìn lầm chứ? Công tác ra ngoài cùng là bình thường nha..”

“Cái gì, cô đã từng cùng chủ tịch ra ngoài công tác sao?”

“Cô …” “Tôi nói sai rồi sao? Cô lúc rảnh rỗi nhớ theo Lâm Hi Hi học hỏi nha, không có việc gì lại giả vờ chảy một tý máu liền té xỉu và vân vân, có khi chủ tịch cũng sẽ có thiện tâm đưa cô đi bệnh viện cũng không chừng.” “Cô thì ít xấu hơn tôi chắc, cô cũng chính là đố kị như tôi!” “Nhưng mà có đáng gì để mà đố kị chứ, nghe nói có người tố cáo a, lại nghe nói sáng sớm đều đã kinh động đến ban giám đốc, không chừng cô ta giả ngốc cũng không được bao lâu …”

“Ha ha, thật sao? Cô nói thật sao?”

“Tôi sao phải lừa cô chứ..”

Mỗi một công ty đều có một kiểu lời đồn đáng sợ của nơi ấy, Lâm Hi Hi dựa lưng vào cửa, không muốn nghe tới những lời thì thầm không kiêng nể phía sau, tiếng cười hai người kia dần dần xa hơn, từ từ không nghe thấy nữa, Lâm Hi Hi lúc này mới buông cổ áo đang bị nắm chặt ra, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ mang theo một tia nhu nhược ngỡ ngàng.

Thế giới này dường như không có chỗ nào cho nàng.

Một bên bị ghen ghét cố ý loại bỏ, một bên tràn đầy nguy hiểm, tay Lâm Hi Hi dừng ở chốt cửa hồi lâu nhưng không có dũng khí mở cửa, mãi cho

https://thuviensach.vn

đến lúc di động trong túi "ong ong" rung lên, nàng mới hoàn hồn. "Alô, tôi là Lâm Hi Hi." Nàng mở cửa phòng vệ sinh đi ra, nhẹ giọng nói.

"Lâm tiểu thư, tôi là Lam luật sư." Phía bên kia thanh âm rất cung kính.

Lâm Hi Hi lập tức lên tiếng trả lời "Lam luật sư, ông vẫn khỏe chứ."

"Là như thế này… vốn là buổi hòa giải ngày chủ nhật chỉ có một nhân viên trung gian hòa giải của tòa án và đại diện nguyên đơn của bị cáo có mặt, là luật sư tôi cũng không tốt khi đứng ra, mạo muội hỏi một chút, Tống Viện Y tiểu thư có thể có mặt chứ?"

Lâm Hi Hi do dự một chút, nhẹ nhàng mà kiên định nói "Tôi sẽ khuyên cô ấy đến, dù sao biện pháp giải quyết chuyện này là vậy, chính cô ấy quyết định mới tốt, giả như cô ấy không muốn, khả năng hòa giải cũng đổ vỡ." "À, là như vậy", phía bên kia Lam luật sư nở nụ cười, "Vậy chúc Lâm tiểu thư may mắn, hòa giải thành công."

"Cảm ơn ông, Lam luật sư."

Tắt điện thoại di động, Lâm Hi Hi vứt đi cảm giác hỗn độn trong ngực trở lên dũng cảm một chút.

Nàng hiểu rất rõ ràng, có một số việc nàng không có khả năng xoay chuyển tình thế, nàng chỉ có thể tận lực cố gắng đối đầu là tốt rồi, tựa như lần này bị tố cáo, nàng chỉ có thể thản nhiên mà đối diện ban giám đốc, thế nhưng nếu bọn họ không tin, nàng cũng không còn cách nào.

Có khó khăn, có chuyện, thì nhất định phải giải quyết, chí ít tạm thời vẫn còn chưa thất nghiệp, không phải sao?

Trở lại chỗ ngồi, Lâm Hi Hi không để ý tới những lời to nhỏ phía sau của mấy thư ký cùng ánh mắt đố kị nhìn nàng, nàng ngồi xuống chăm chú làm

https://thuviensach.vn

việc, nàng đảo mắt qua lịch công tác trong ngày, thứ năm, tốt rồi, nàng còn có một ngày an tâm mà nghỉ ngơi.

***

Trưa ngày chủ nhật, ánh mặt trời nóng bức chiếu xuống.

Cầu thang tòa án mang vẻ âm trầm, một sắc trắng trang nghiêm mà long trọng.

Trong di động thanh âm "tút tút" đã vang lên nửa tiếng đồng hồ, mồ hôi bắt đầu toát ra từ lòng bàn tay Lâm Hi Hi, đôi mắt mỹ lệ tràn đầy vẻ lo lắng, nàng cắn thật sâu vào đôi môi anh đào, nàng suýt thốt ra âm thanh tựa như phá vỡ trong ngực.

Nghe điện thoại.

Mình van cậu, Viện Y, nghe điện thoại đi!

Ngày hôm qua tới thăm Viện Y, hai người rõ ràng thống nhất đứng ở cửa tòa án đợi nhau, thế nhưng Lâm Hi Hi đến sớm một tiếng, tại chỗ này chờ đợi cũng không thấy Viện Y đâu. Nhiệt độ càng lúc càng cao, Lâm Hi Hi đã có chút tuyệt vọng, điện thoại vẫn thông, rõ ràng là vẫn thông, khả năng là cô ấy không tiếp!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 56: Phải Một Mình Đối Mặt Với Nhạc Phong

Một người chậm rãi đi xuống từ bậc thang.

“Lâm tiểu thư, Nhạc tiên sinh bọn họ đã chờ ở phòng họp phía sau từ lâu, thời gian cũng đã đến, cô rốt cuộc là có muốn vào hay không?”

Một người trợ lý lễ phép hỏi nàng.

Lâm Hi Hi nắm chặt điện thoại di động trước ngực, hít thở đều đều, ánh mắt trong veo nhìn người trợ lý, thanh âm có chút cầu xin: “Tôi cần gọi một cuộc điện thoại, có thể chờ tôi một chút chứ?”

Trợ lý nhìn khuôn mặt xinh đẹp của nàng, không hề tỏ ra mất kiên nhẫn, gật đầu.

Lâm Hi Hi thở ra một hơi, bấm số gọi cho Viện Y lần nữa.

Một tiếng, hai tiếng, ba tiếng.

Nhiều tiếng “tút tút” trôi qua mà Viện Y vẫn không có ý trả lời điện thoại. Lâm Hi Hi liền gọi cho bệnh viện, y tá phụ trách cho nàng biết Viện Y từ sáng đến giờ vẫn một mực không hề rời khỏi phòng bệnh.

Nói đúng hơn là cô cố ý tránh mặt.

Như vậy thì đêm hôm trước, vì sao lại đáp ứng nàng sẽ cùng nhau tới tòa án, trái tim của Lâm Hi Hi bị bóp nghẹt đau đớn, nàng có chút cụt hứng tắt điện thoại di động,…

https://thuviensach.vn

“Lâm tiểu thư, mời đi bên này.” – Trợ lý lễ phép chỉ phương hướng, ở phía trước dẫn đường.

Lâm Hi Hi không có cách nào khác, chỉ có thể đi theo người trợ lý về phía trước, nàng tự nhủ dù chỉ có một mình cũng phải kiên cường, bởi vì người mà nàng phải đối mặt không phải ai khác chính là Nhạc Phong.

Cái tên này như là ma chú,…, Lâm Hi Hi nắm chặt tay, đầu ong ong hồi tưởng lại dáng dấp tà ác ngày đó của Nhạc Phong lúc cường bạo Viện Y. Nàng tự nhiên trở nên dũng cảm hơn.

Đều là hắn làm sai, tại sao nàng lại phải sợ hãi?!

Cửa phòng họp trống trải, trợ lý đưa nàng đến cửa rồi lui đi, để nàng một mình đi vào.

Lâm Hi Hi hít một hơi thật sâu, đưa tay gõ cửa, nói: “Xin lỗi, đã làm phiền.”. Ánh mắt trong trẻo nhìn vào bên trong.

Một bàn làm việc dài nhỏ màu đen lộ vẻ nghiêm nghị, bốn phía đã sắp sẵn ghế, rèm cửa sổ kéo lên cao, đa số ghế vẫn còn trống, chỉ có một người đàn ông kiệt ngạo tuấn nhã ngồi ở phía đầu. Người đàn ông trung niên chủ trì trông lạnh lùng nghiêm nghị, không, nói đúng hơn là mặt không lộ chút biểu cảm gì.

Lâm Hi Hi hơi trì hoãn bước chân, đặc biệt là khi ánh mắt sắc bén của Nhạc Phong đảo qua, ngừng lại nhìn vào đôi mắt mỹ lệ của nàng thì nàng cảm thấy giống như có một đôi tay nhẹ nhàng bóp chặt yết hầu của nàng làm hô hấp của nàng trở nên gian nan. Một cỗ ẩm thấp dơ bẩn cùng mùi máu tanh nồng xuyên vào não khiến nàng trở tay không kịp.

“Xin lỗi, tôi đến muộn.” – Lâm Hi Hi nhẹ nhàng chậm chạp đi tới bên kia, ôn nhu nói với người chủ trì.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông trung niên khoát khoát tay ý bảo nàng ngồi ở bên cạnh.

“Được rồi, bây giờ chúng ta bắt đầu.” – giọng nói trầm ổn của người đàn ông trung niên vang lên, để hai người bọn họ ngồi đối diện, chậm rãi trình bày như thể việc này không hề liên quan đến mình, “Nhạc Phong tiên sinh, Lâm Hi Hi tiểu thư, tin rằng không cần giới thiệu hai người cũng biết nhau, tố tụng lần này là do Lâm Hi Hi tiểu thư đưa ra mà Nhạc Phong tiên sinh là bị cáo, buổi giải hòa này với mục đích đôi bên cùng đạt được một phương án giải quyết mâu thuẫn. Nếu đôi bên đồng ý thì hòa giải thành công, còn nếu không thì việc này sẽ được đưa ra tòa. Hai người hiểu cả chứ?”

Hoàn cảnh có chút u ám, cũng có thể cảm thụ được lãnh khí.

Nhạc Phong nhìn về phía cô gái nhỏ cách mình một cánh tay, ánh mắt mê ly, cả người tỏa ra vẻ nguy hiểm cùng kiệt ngạo càng lúc càng ngưng trọng, bên môi nhàn nhạt cười, ngay khi chạm vào ánh mắt của nàng, tiếu ý biếng nhác lan tràn mà sâu xa.

Hi Hi của hắn cư nhiên thật sự một mình đến gặp hắn.

Ngón tay thon dài ưu nhã chậm rãi vuốt ve lòng bàn tay, Nhạc Phong có cảm giác không nhịn được, hắn không thể ngừng nhìn nàng, chỉ cần nhìn nàng sẽ lại nhớ tới ngày đó nàng một thân quần áo trắng tuyệt vọng hô khóc, cũng chỉ khi có hành động tàn nhẫn kia, toàn bộ sự chú ý của nàng mới ở tại trên người hắn, mỗi một động tác của hắn đều cố kéo dài thống khổ của nàng, trời mới biết hắn cảm nhận được một loại cảm giác thỏa mãn vui sướng thế nào. Hắn luyến tiếc cảm giác này, thì ra làm cho nàng đau đớn lại khiến hắn thỏa mãn như vậy.

Những lời này Nhạc Phong cũng chẳng nghe được là mấy, chỉ là nhìn Lâm Hi Hi nhẹ giọng mà kiên định nói: “Đã hiểu rõ”, đôi mắt của hắn nheo lại, nụ cười yếu ớt thưởng thức.

https://thuviensach.vn

“Được, Lâm tiểu thư, mời cô đưa ra yêu cầu.” – Người đàn ông trung niên trầm giọng nói.

Lâm Hi Hi nhìn thật sâu Nhạc Phong, ép buộc chính mình phải đủ dũng khí không được chùn bước, nhẹ giọng mở miệng: “Tôi yêu cầu anh xin lỗi Viện Y,.., đồng thời bồi thường tất cả các tổn thất của cô ấy, cụ thể bao nhiêu thì tôi không thể thay cô ấy quyết định, chỉ như vậy thôi, anh đồng ý không?”

Nhạc Phong cười một tiếng, ngũ quan tuấn lãng có chút vặn vẹo, nheo đôi mắt lộ ra một loại mị hoặc: “Xin lỗi cái gì?” Tiếng nói của hắn ưu nhã lượn lờ trong không khí, hơi thở mong manh rơi vào lỗ tai nàng, mỗi chữ mỗi câu tràn ngập mê hoặc, dị thường rõ ràng, “Bởi vì ngày đó ở trên người cô ấy, cô ấy có chút chịu không nổi sao? Hi Hi… cô có biết hay không người cô ấy thích nhất vẫn là tôi, nói không chừng, cô ấy cũng thích cảm giác tôi ở trên người cô ấy…”

“Anh… anh câm miệng!!” Lâm Hi Hi đỏ mặt, trong lồng ngực xuất hiện phẫn nộ kịch liệt, bàn tay đặt lên bàn nắm lại thành quyền.

“Mời anh không nên công kích người khác, nhất là đối với người bị tổn thương. Nhạc Phong, anh nghiêm túc một chút, nơi này là toàn án, anh không nên khinh người quá đáng!” Thanh âm của Lâm Hi Hi đều là run rẩy, nàng hận không thể khiến người đàn ông trước mắt cùng nụ cười quỷ mị của hắn biến mất khỏi thế giới, thế nhưng nàng bất lực.

Sức lực bạc nhược như vậy chỉ có thể chịu được những ngôn từ vũ nhục của hắn, còn lại cái gì cũng đều làm không được.

“Ha ha..” Nhạc Phong điềm đạm đứng lên, nhìn vào ánh mắt như phát ra lửa của nàng.

Hi Hi của hắn quả nhiên chỉ thích hợp bị nhốt tại trong lòng đàn ông nhịn đau mà than ngâm, không phải là kiên cường như thế này đối chọi

https://thuviensach.vn

cùng hắn. Nàng thật quá mức ngây thơ khiến hắn càng muốn ra tay hủy diệt nàng. “Nhạc Phong tiên sinh, xin chú ý lời nói.” Người đàn ông trung niên cũng không biểu hiện gì, chỉ nhàn nhạt nhắc nhở.

Tâm tình Lâm Hi Hi hơi chút ổn định, lần thứ hai nhẹ giọng nói: “Tôi đề nghị như vậy, anh có đồng ý hay không?”

“…” Nhạc phong vẫn như trước cười khẽ, lưng đang dựa vào ghế da chậm rãi ngồi thẳng, cánh tay để tại mặt bàn bắt được tay nàng để ở cách một cánh tay trước mặt, Lâm Hi Hi run run, đôi mắt trong veo hiện lên một tia sợ hãi, muốn giãy ra nhưng tay hắn càng quấn chặt vào bàn tay nhỏ bé, không cho nàng giãy ra.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 57: Không Có Cơ Hội Cầu Cứu

"Nếu như em muốn tôi đồng ý, tôi đương nhiên sẽ không cự tuyệt, Hi Hi em hẳn là biết, nếu như em muốn tôi thân bại danh liệt, tôi đều đáp ứng… bất quá tôi có một điều kiện, em đáp ứng tôi, trở lại bên cạnh tôi, tùy ý tôi làm gì em em cũng không phản kháng, nếu như em có thể làm những việc này, tôi sẽ tự nguyện đi xin lỗi Viện Y, dù sao tôi cũng không thực sự muốn ở trên người cô ấy, trong lòng tôi, tư vị của Hi Hi em mới thật mê người.."

Tiếng nói trầm thấp của Nhạc Phong từ trong ngực phát ra, tựa như ma quỷ đem tâm hồn yếu ớt của nàng bóp chặt.

Ngón tay bị hung hăng nắm đau nhức, Lâm Hi Hi không thể giãy ra được, chỉ có thể run giọng nói: "Anh buông tôi ra."

Nhạc Phong không có ý buông tha nàng, Lâm Hi Hi không còn cách nào hơn là hướng phía người đàn ông cầu cứu: "Tiên sinh, tòa án các người có khả năng bảo vệ người đại diện hai bên chứ? Tình hình của tôi hiện tại…" khuôn mặt nàng đỏ bừng mang theo một tia thống khổ, "Thật không được thoải mái."

Mặt người đàn ông trung niên không chút biểu cảm nhìn nàng một chút, vừa muốn mở miệng, tiếng nói trầm thấp bay bổng của Nhạc Phong lập tức phát ra, nhẹ nhàng phiêu lãng đứng dậy: "Em hẳn là rất vừa lòng mới đúng, Hi Hi loại động tác này không quá đáng, chúng ta trước đây là người yêu, em cố ý phủ nhận cùng phản kháng như vậy, sẽ chỉ làm người khác nghĩ em đang giả làm người tốt trước mặt tôi, không đùa nữa được không?"

https://thuviensach.vn

Lòng bàn tay Nhạc Phong vô cùng nóng bỏng, Lâm Hi Hi bị lời lẽ quá khích của hắn kích động hai tròng mắt ẩm ướt, đau lòng cùng nhục nhã bao trùm, nàng biết mình đến đây là sai lầm, nàng căn bản là không nên tới. Nhạc Phong căn bản là không có ý hòa giải, bất quá hắn chỉ muốn gặp nàng, nhục nhã nàng, may mà Viện Y không tới, bằng không cô cũng không thể chịu nổi đả kích này.

“Có đúng không?” Người đàn ông trung niên nghe được lời Nhạc Phong nói có hơi sững sờ, tiếp theo vô tình mà hướng về phía Lâm Hi Hi nói: “Lâm tiểu thư, nếu đúng như vậy, có phải vụ kiện này chỉ là hiểu lầm không? Người yêu trong lúc đó tranh cãi cùng bất hòa không nên ầm ĩ để tòa án can thiệp, như vậy với đôi bên đều không tốt, hai người hắn là tự mình giải quyết đi”.

Không khí lạnh của điều hòa len vào trong cổ áo nàng, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy có chút lạnh giá, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp cũng hơi tái nhợt, rõ ràng bên ngoài cửa sổ trời đang nóng bức, nhưng ở đây lại lạnh lẽo quả là buồn cười.

“Nhạc Phong anh buông ra, tôi nói rồi chúng ta đã chia tay, anh không có quyền đối xử với tôi như vậy.” đôi mắt nàng mát lạnh yếu ớt nhưng lại kiên định lấp lánh, tiện đà sau đó nhẹ nhàng hướng về phía người đàn ông trung niên, “Còn có, vị tiên sinh này, nếu ngài không kỹ lưỡng xem xét vụ án của tôi, xin không nên tùy ý kết luận, tôi hắn là sai lầm khi tin tưởng năng lực làm việc cùng khả năng bảo hộ của các ngài, như vậy hòa giải là không cần thiết.”

Nói xong nàng rút tay về, dùng toàn bộ khí lực, ngón tay vô tình đập trên mặt bàn, rất đau.

Lâm Hi Hi nhíu mày chịu đựng đau đớn, tao nhã đứng dậy, xinh đẹp cao quý tựa như nàng công chúa.

https://thuviensach.vn

“Đến đây kết thúc đi, tôi sẽ trực tiếp đợi đến lúc phiên tòa mở, hi vọng anh cũng chuẩn bị sẵn sàng.” ngón tay trắng nõn có chút co quắp, Lâm Hi Hi lịch sự mà xa cách nhẹ giọng nói một câu, cầm lấy túi xách rời đi.

Nhạc Phong chỉ là dừng ở nàng, ánh mắt kiêu ngạo nhìn theo nàng, mãi cho tới khi bóng dáng nàng biến mất.

Đẩy cửa phòng họp ra,một cỗ không khí khô nóng tạt vào trước mặt, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng nhắm mắt, nhưng lại cảm thấy trước giờ chưa từng thoải mái như vậy. Không khí lạnh lẽo bên trong cùng với tên đàn ông ác ma, nàng tình nguyện để mồ hôi thoát ra, một chút cũng không ảnh hưởng.

Trong phòng vẫn còn sót lại mùi thơm của nàng, người đàn ông trung niên đứng dậy kéo lại rèm cửa, lại nghe thấy Nhạc Phong cúi đầu nói: “Đừng mở, cứ để vậy đi.”

Người đàn ông trung niên với thái độ rất cung kính, đứng dậy đi tới bên cạnh.

Ý cười trên môi Nhạc Phong biến mất, thay thế vào đó là vẻ tà ác bất cần.

“Thấy rồi chứ? Đây là người phụ nữ mà tôi yêu…” Hắn yếu ớt nói, lời nói như là ma quỷ,“Yêu đến hận không thể hủy diệt chính cô ta…”

Không khí rất yên lặng, sự yên nặng khiến người ta dè dặt.

Đúng vậy, nếu như không chiếm được, hắn tình nguyện cứ như vậy hủy diệt nàng!

Ngồi trong xe, trong lòng Lâm Hi Hi lắng tuyệt vọng xuống.

Nàng lúc đầu định nói địa chỉ nhà trọ để quay về, thế nhưng do dự một chút, lại bảo người lái xe đi bệnh viện.

https://thuviensach.vn

Ngón tay nhỏ bé yếu ớt chống đỡ vầng trán, như là hao phí nhiều lắm tâm tình, Lâm Hi Hi biết nàng phải gặp Viện Y một chuyến, chí ít muốn hỏi xem vì sao Viện Y lại lùi bước, vì sao lại để mặc nàng một mình tại đó đối mặt, cô cuối cùng là muốn thế nào?

Điện thoại di động rung lên.

Lâm Hi Hi rối loạn, tim vẫn còn đau nhức, nỗ lực lấy lại tinh thần, tiếp điện thoại: "Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi." "Hi Hi là tôi." Nguyễn Húc bên kia tựa như đang bận rộn gì đó, khẩu khí vội vàng, nói với nàng.

Lâm Hi Hi nao nao, nhẹ giọng nói:"Nguyễn chủ quản."

Nguyễn Húc ngoéo khóe miệng một cái, có chút tự giễu: "Đừng gọi cái gì mà chủ quản chủ quản, nghe không thoải mái,cô gọi Nguyễn Húc là được rồi. Buổi sáng ngày mai sẽ có một cuộc họp nội bộ cấp cao, cô chuẩn bị một chút, chắc là sẽ có chút phiền phức"

Bên trong điện thoại lời nói của Nguyễn Húc rất rõ ràng, Lâm Hi Hi cảm thấy trái tim bị bóp nghẹt, hắn vừa nói phiền phức, là có ý gì…

"Tôi.. tôi cần chuẩn bị gì?" nàng khẩn trương.

"Không biết… rõ lý do sao, bọn họ muốn giải thích hợp lý, tính tình Nguyên Đồng toàn bộ người trong công ty đều rõ, thế nhưng hội đồng quản trị lại không nghĩ như vậy, cho nên lần này cô phiền phức rồi, chính là có thể bị Bác Viễn sa thải, kiện cáo cũng không xong." Nguyễn Húc hơi nhíu mày, mặc dù ngữ khí bình thản cũng đủ nhẹ, nhưng hắn biết, hắn là đã dọa đến Hi Hi.

Ánh nắng mùa hè nóng bức xuyên qua cửa kính xe, Lâm Hi Hi nâng mắt, hàng lông mi thật dài cụp xuống: "Tôi đã rõ, tôi sẽ đối mặt." Tiếng nói dịu dàng của nàng vang lên khiến người ta có chút thương tiếc.

https://thuviensach.vn

Mặc dù biết rõ như vậy là không thích hợp, nhưng Lâm Hi Hi vẫn nhẹ giọng mở miệng, tiếng nói ngây ngô có chút mơ màng: “Ngày mai Tần tiên sinh cũng có mặt, phải không?”

Nguyễn Húc nhịn không được nhíu mày, đôi môi mỏng gắn sát điện thoại, thấp giọng nói: “Hi Hi,những lời này không nên hỏi tôi, thế nhưng tôi mong cô hiểu, Dịch Dương từ trước tới giờ trên thương trường vẫn không tính là người lương thiện đối với người mà cậu ấy muốn, đối với cô cậu ấy lại càng muốn nắm bắt. Nếu như là cậu ấy nói muốn cô, vậy cô phản đối cũng không được, tôi không phải nói cô phải khuất phục tuân theo, tôi chỉ không muốn nhìn cô bị thương tổn, hiểu chứ?”

Mấy câu nói thản nhiên ấy, nói xong lưng Lâm Hi Hi hơi run rẩy, gian nan nói: “Tôi hiểu rồi.”

“Vậy là tốt rồi…” Nguyễn Húc cúi đầu nói một câu, nhìn một chút về phía phòng khách, nhẹ giọng hỏi nàng, “Về chuyện ngày mai, Hi Hi, cô nói cho tôi biết, cô đã từ chối lời giúp đỡ của cậu ấy có phải không? Nói cách khác, là đã từ chối điều kiện kia.”

Nguyễn Húc hỏi trắng trợn, Lâm Hi Hi nhớ tới Tần Dịch Dương kịch liệt tùy ý xâm phạm tại văn phòng, nhịn không được hơi hoảng loạn, nàng vuốt mấy sợi tóc hỗn loạn ra phía sau, chán nản nói: “Có lẽ…đúng vậy.”

Nàng phải giải thích việc này….. thái độ phải rất rõ ràng, không phải sao..

Bên kia Nguyễn Húc thật lâu mới lên tiếng.

Phút chốc, hắn nhẹ nhàng lắc đầu, tiếng nói lộ ra một tia bất đắc dĩ: “Tôi đây không giúp được cô…Hi Hi, đối với cậu ấy thời điểm mấu chốt chỉ có một lần, cô lãng phí thời gian này, cậu ấy sẽ không lại cho …cô cơ hội lần nữa cầu xin đâu”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 58: Cũng Không Biết Nàng Có Chồng

Ánh nắng chói chang ngày hè hắt cả vào trong xe taxi….., nhiệt độ ngoài trời cũng đủ đem người ta nướng cháy.

Lâm Hi Hi lắng lặng nghe Nguyễn Húc nói, có cảm giác tựa như vỡ vụn..

Nàng muốn cười một tiếng cười bất đắc dĩ, nhưng thật sự là cười không nổi, đối với rất nhiều chuyện đều đã trở lên vô lực, ngay cả từ chối cũng là mệt mỏi, nàng mệt chết đi được, thân thể nhu nhược dựa vào ghế ngồi, tay nắm chặt cửa kính xe, thật lâu không nói gì.

“Cảm ơn anh, Nguyễn Húc, tôi tự mình đối mặt là được rồi.” Lâm Hi Hi nhìn cửa sổ, nhẹ nhàng nói.

Nguyễn Húc không nói gì nữa, chỉ kêu một tiếng “Được”,sau đó cúp máy.

Nếu không cúp máy, hắn sẽ bắt đầu thương tiếc không thôi.

Cô gái này.. Nguyễn Húc nắm điện thoại di động chậm rãi suy đoán, nhưng từ đầu đến cuối cũng không thể hiểu nổi nàng có ma lực gì, khiến cho hắn cùng Tần Dịch Dương để ý nàng như vậy, hay chỉ là đồng tình. Là như vậy sao?

Xe taxi từ từ dừng ở trước cổng bệnh viện.

https://thuviensach.vn

“Tiểu thư, nơi này không thể dừng xe.” Tài xế quay đầu lại nói, cắt đứt suy nghĩ của nàng.

Lâm Hi Hi khôi phục bình tĩnh, nhẹ nhàng nói: “Tôi xuống chỗ này là được rồi, cảm ơn.”

Không khí nóng bức trong nháy mắt bao trùm lấy nàng, nàng đóng cửa xe, lần thứ hai gọi số của Viện Y, nhưng vẫn như trước, không có ai bắt máy, nàng hướng đi đến phòng bệnh, không cảm nhận được một chiếc xe to lớn màu đen theo sát phía sau nàng, tại một góc khuất, chiếc xe đó bỗng nhiên quay ngược lại.

Trong giây phút lạ lùng đó, Lâm Hi Hi cảm gác được từ phía sau xông lên một cỗ nguy hiểm, trong chớp mắt nàng vô thức xoay người né tránh, nhưng không ngờ tới bị xe va vào người, túi xách bay lên kính trước xe, cả người lảo đảo, khổ sở hét lên một tiếng cả người ngã xuống đất. “Két ——!” tiếng phanh xe bất thường vang lên.

“…” Toàn bộ người Lâm Hi Hi cuộn tròn trên mặt đất, cảm giác nửa người đều là đau đớn cứng ngắc, đặc biệt là lúc ngã sấp đập đầu xuống đất, nàng đau đến mức choáng váng, cánh tay bị thủy tinh xẻ đau đớn, một dòng chất lỏng ấm nóng vây quanh nàng, nàng không biết kia là cái gì.

Cửa xe mở ra, một thân ảnh hướng nàng đi tới.

Cô gái nhỏ ngã trên mặt đất thống khổ cuộn mình, cánh tay bị thương bê bết máu, nghe thấy tiếng bước chân, nàng gian nan mở mắt, chỉ nhìn thấy một thân Âu phục màu đen phẳng phiu, giày da sáng bóng, từng bước một tựa như bức bách hướng nàng đi tới.

Không hề xin lỗi, cũng không hề kinh ngạc, đối phương rõ ràng là cố ý.

Trong long Lâm Hi Hi hiểu rõ sự tình, tay chống xuống đất yếu ớt muốn đứng dậy, lại không nghĩ rằng đối phương sẽ cúi người xuống đem nàng

https://thuviensach.vn

ôm lấy,ôm vào trong lòng, giọng nam trầm nói: “Hi Hi, làm sao vậy? Sao lại không cẩn thận như vậy?”

Ngực hắn cọ vào vết thương trên cánh tay nàng, Lâm Hi Hi đau đến ngừng thở, nước mắt đều đã ướt cả viền mi!

Nàng bỗng nhiên nghe được tiếng nói của Nhạc Phong, chỉ là…khi nào? Hắn lại đi theo nàng tới bệnh viện.

“Thả tôi ra…Đau quá!” Lâm Hi Hi đau đớn giãy dụa, cảm giác như đang bị ma quỷ ôm lấy.

“Đừng nhúc nhích, em chảy rất nhiều máu,” Nhạc Phong trấn an nàng, cầm lấy cánh tay nhỏ bé đang giãy dụa của nàng áp vào trong ngực, bộ dáng một mực yêu thương, “Tôi chỉ là dọa em, không nghĩ muốn đả thương em, thế nào lại thành ra như vậy? Hả?”

Lâm Hi Hi đau đớn run rẩy, cảm giác được tay hắn luồn vào trong tóc nàng, có vẻ yêu thương tuột độ, thân thể nàng không nhịn được mà run cầm cập.

“Nhạc Phong anh buông ra, nơi này là bệnh viện, rất nhiều người đều đang nhìn! Anh là cố ý làm như vậy… Anh đến tột cùng là muốn làm thế nào?” Cuối cùng nàng cũng khóc nức nở, hoàn toàn bị va chạm vừa rồi dọa cho sợ hãi.

Nàng si ngốc không né tránh, ngốc nghếch nghĩ nếu chiếc xe chạy nhanh hơn một chút, nàng thực sự sẽ mất mạng.

Trước đây nàng vẫn cho rằng tâm lý Nhạc Phong không bình thường, nàng thật không ngờ hắn có thể làm ra loại đả thương này tới tính mạng con người. Thế nhưng có chuyện gì mà hắn không làm được, hắn biết rõ cưỡng bức là phạm pháp nhưng vẫn làm, còn có chuyện gì hắn không dám làm ———!

https://thuviensach.vn

“Hi Hi, đừng khóc, ” Nhạc Phong giúp nàng lau đi nước mắt, tựa như yêu thương giữ lấy khuôn mặt nhỏ bé của nàng, cúi đầu hôn nàng, tuyệt không để ý đến trên người nàng dính đầy vết máu, “Em biết không hôm nay tôi đến tòa án chỉ là muốn nhìn thấy em, tôi rất nhớ em, không nghĩ nhanh như vậy em đã đi, em biết tôi có bao nhiêu luyến tiếc— tôi một mực theo em, sao em cũng không quay đầu lại nhìn tôi một cái?

Nàng dĩ nhiên sẽ không quay đầu lại, nàng làm sao biết hắn ở phía sau?

Trong lòng Lâm Hi Hi cả kinh, sợ hãi càng lúc càng nhiều, nàng đau quá, tất cả các khớp xương bị đụng vào đều đau quá.

“Không nên lại theo tôi, chúng ta không có liên quan gì hết, biến thái!’’ Nàng không thể chịu nổi nữa, rưng rưng lắc đầu, liều mạng giãy dụa.

“Lâm Hi Hi, em đừng ép tôi…” Thanh âm của Nhạc Phong u ám, có chút chật vật mà cố sức ôm chặt nàng, gạt bỏ giãy dụa của nàng, gắt gao đè chặt cái đầu lộn xộn của nàng, cúi đầu hướng phía cánh môi đỏ bừng của nàng hung hăng mà cắn.

“A …không.” Lâm Hi Hi thống khổ rên nhẹ, tay gắt gao vặn chặt cánh tay hắn, muốn chạy thoát khỏi sự kiểm soát của hắn.

Trên môi rất đau, hắn không phải là hôn mà tựa dã thú đang cắn xé.

Hai người dây dưa không chú ý tới xung quanh, một chiếc Ferrari màu đen với tốc độ cả kinh, mang theo luồng khí nghiêm nghị lao đến, thân thể Nhạc Phong bỗng nhiên cứng ngắc, bị sức lực kia làm cho kinh hãi…., tận đến khi chiếc xe bỗng nhiên dừng lại trước mặt, mới thấy rõ đó là chiếc xe tuyệt đẹp.

Cát bụi bốc lên, thời gian phảng phất tựa như dừng lại.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương từ trong xe bước xuống, đôi mắt thâm thúy tĩnh lặng giống như đáy biển, nhìn tình cảnh trước mặt.

“Ầm.” cửa xe vang lên một tiếng, hắn hướng về phía hai người bọn họ mà đi tới.

Lâm Hi Hi nhân cơ hội này từ trong lòng Nhạc Phong giãy ra, cố gắng đẩy ra kìm hãm của hắn, tay đầy máu chống đỡ mặt đất, đôi mắt chứa đầy nước mắt có chút sợ hãi, tóc dài tựa thác nước bao phủ đôi vai nhu nhược, gầy yếu của nàng.

Tần Dịch Dương đi tới, cúi người ôm lấy cô gái nhỏ trên mặt đất, đan cánh tay ôm chặt thắt lưng của nàng để nàng dựa vào thân thể hắn, đem nàng thu vào trong lòng. Hắn đơn giản xem xét, ngoại trừ cánh tay phải trầy da không còn vết thương nào khác, còn trong người thế nào hắn nhìn không được.

“Thế nào, Nhạc tổng cảm thấy rất hứng thú đối với người đàn bà của tôi sao?” Xác định nàng tạm thời không có việc gì, Tần Dịch Dương nhẹ xoa tóc nàng khiến nàng ngoan ngoãn dựa vào trong lồng ngực mình, mi mắt ngước lên, mang theo lực đạo mạnh mẽ nhìn chằm chằm Nhạc Phong.

Trên người tán loạn vết máu, Nhạc Phong chật vật đứng dậy, khóe miệng nổi lên một loạt tiếng cười, rất lạnh lẽo.

“Anh là ai…?” Nhạc Phong nhìn hắn, tiếng nói có vẻ âm u tối sầm.

Tần Dịch Dương nhìn thoáng qua Lâm Hi Hi trong lòng, trong mắt nàng chứa đầy lệ, khuôn mặt trắng nõn nhỏ nhắn, cánh môi sưng đỏ, nhu thuận vùi đầu vào trong lồng ngực hắn.

Đôi mắt thâm thúy của hắn thoáng hiện lên một tia chiếm giữ, hắn hướng về phía Nhạc Phong chậm rãi vươn tay: “Tần Dịch Dương, chồng của cô ấy.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 59: Đau Nhức Một Chút Chỉ Biết Trốn Đi

Nhạc Phong tựa như bị sét đánh, sắc mặt trở lên tái mét, hồi lâu mới phản ứng, vươn ra bắt tay với hắn.

Chồng????

Cho tới bây giờ hắn cũng không biết, Hi Hi của hắn đã kết hôn chứ?

Đồng thời trong lúc đó, Tần Dịch Dương cảm thấy thân thể trong lòng bỗng nhiên run nên, trong ngực hắn Lâm Hi Hi sửng sốt ngẩng đầu, thật không ngờ hắn lại mạnh dạn tuyên bố như vậy, đáy mắt hắn hiện lên vẻ lạnh lùng rõ ràng như vậy, nàng không có biện pháp mở lời phủ nhận, bởi vì đối phương là Nhạc Phong, đối với kẻ ác ma, cầm thú kia nàng đã sớm không có biện pháp chống lại, chỉ có thể ngừng thở, nhu thuận dựa vào trong lòng Tần Dịch Dương.

“A …Phải không?” Nhạc Phong nhìn Lâm Hi Hi, trong mắt hận không thể đem nàng bóp chết. “Tôi trước đây thế nào tôi lại không biết, em đã kết hôn rồi?”

Sống lưng Lâm Hi Hi cứng ngắc, trước giờ đều chưa cảm thấy sợ hãi như vậy, cánh tay của nàng vùi vào khuỷu tay Tần Dịch Dương, còn chưa mở miệng nói, cánh tay đã cảm thấy căng thẳng, một cỗ khí lực bá đạo mà lạnh lùng đè ép xuống.

“Muốn kết hôn hai người là đủ rồi, không cần thiết phải báo cho những người không quan trọng,” Tần Dịch Dương nhàn nhạt nói, chỉ có Lâm Hi Hi có khả năng thấy được đáy mắt nghiêm nghị lạnh lùng của hắn, mắt hắn

https://thuviensach.vn

hướng phía Nhạc Phong nổi lên nhất loạt ý cười, “Nhạc tổng hiện tại đã hiểu chưa? Sau này nếu muốn động đến, cũng nên biết trước mình đang cùng ai đối mặt, không phải lúc nào cũng không gặp phiền phức, anh nói xem có phải không?’’

Trong lòng Nhạc Phong căng thẳng, sắc mặt xanh đen hẳng giọng.

“Hi Hi, cô lừa tôi bao lâu rồi?” Đầu hắn cũng không thể suy nghĩ cái gì được nữa, nghiến răng nghiến lợi mà hỏi.

Lâm Hi Hi mở lớn đôi mắt, lông mi thật dài giống như cánh bướm thức tỉnh, uể oải mà lộ ra kiên trì.

Nàng quay đầu trừng mắt nhìn hắn, trong mắt không chút sợ hãi.

“Không lâu sau đó, tôi không có lừa anh bao lâu, Nhạc Phong,” Lời lẽ của Lâm Hi Hi rõ ràng, “Nếu như tôi muốn gạt cũng chỉ có chuyện này, mà không phải giống như anh, lúc tôi thực sự rời xa anh tôi mới nhìn rõ anh là loại người như thế nào.”

Tiếng nói của nàng có chút run run, ổn định tâm tình, tiếp tục nói.

“Chuyện của Viện Y, tôi nhất định khiến anh bị trừng phạt đích đáng, nhất định là vậy.’’

Bàn tay bị ánh nắng làm bỏng rát, Nhạc Phong gắt gao nhìn chằm chằm Lâm Hi Hi, ánh mắt lạnh lùng không gì sánh được.

Thân thể nàng có chút chống đỡ không được, Tần Dịch Dương nhạy cảm nhận thấy, siết chặt eo nàng, làm cho nàng một hồi dựa vào người hắn, ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng, nhàn nhạt nói một câu: “Xin lỗi, thật ngại quá, không thể tiếp chuyện với anh rồi”, ôm lấy nàng đi đến phòng cấp cứu.

https://thuviensach.vn

Cồn iốt lạnh lạnh sát vào da thịt, thoạt nhìn bị một mảnh xanh tím ngấm vào.

Rèm trắng bị giật lại, bác sĩ xoay người dặn nàng: “Đều là ngoại thương, tĩnh dưỡng cho tốt, Lâm tiểu thư sau này cẩn thận một chút, tôi thấy cô gần đây rất hay bị thương.

Lâm Hi Hi giúp y tá giữ chặt băng gạc, một miếng gạc cuối cùng màu trắng dán vào.

Nàng ngước đôi mắt trong veo lên, thân mật mà đáp lại: “Cảm ơn bác sĩ, tôi sẽ chú ý.”

Bác sĩ đẩy kính để mắt nhìn một chút phía sau nàng, cười rộ lên: “Khẩn trương lên, chồng cô vẫn đang chờ cô đấy.”

Lâm Hi Hi giật mình, quay đầu lại, ngây ngốc nhìn thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương phía cửa.

Nhớ tới vừa rồi hắn nói với Nhạc Phong hắn là chồng nàng, Lâm Hi Hi đột nhiên có chút không dám đối mặt với hắn.

Cánh tay phải bị một vết thương rất sâu, động một chút là đau nhức, Lâm Hi Hi dè dặt cắn môi, đi tới trước mặt hắn, “Tần tiên sinh, vừa rồi cảm ơn ngài”. Nàng rất thành thật nói.

Ánh mắt hắn nhìn nàng, kéo tay nàng, cánh tay to lớn đem nàng ôm lấy.

“Lần sau nên đổi câu khác đi.” giọng điệu hắn rất lãnh đạm. “Ngoại trừ cám ơn tôi, cô không có việc gì khác để nói à?”

Một câu nói khiến cả người Lâm Hi Hi run lên.

Da thịt tiếp xúc, khiến nàng nhớ tới động tác cuồng nhiệt không hề che giấu dục vọng của hắn trong phòng làm việc, tưởng như một giấc mơ

https://thuviensach.vn

thoảng qua, nàng đột nhiên cảm thấy không thực tế. Miệng khô, lưỡi khô, nàng không thể làm gì khác là chuyển hướng trọng tâm câu chuyện mà nói.

“Ngài làm sao lại có mặt ở bệnh viện?” Lâm Hi Hi có chút kỳ quặc.

Ánh mắt Tần Dịch Dương thâm thúy nhìn nàng, giống như muốn đem nàng nhìn thấu hết sạch. Hắn không thể mở miệng nói, bởi vì nàng yếu đuối, để tránh không có phiền phức cùng lo lắng, hắn tự mình đi xem nàng mới tốt.

Nàng không cảm nhận được sao—, nàng một mình đi ra đều là nguy hiểm, cư nhiên còn có thể bình thản đến vậy, lòng dạ sao lại đơn thuần đến thế.

“Còn cô?” Hắn dùng thanh âm du dương êm tai, không dấu vết mà rời đi sự chú ý.

Đôi mắt Lâm Hi Hi quả nhiên không để ý nhiều như vậy, chăm chú suy nghĩ một chút, lúc này mới nhớ tới nguyên nhân ban đầu là muốn đến thăm Viện Y.

“Tôi tìm đến Viện Y hỏi xem cô ấy sao không cùng tôi đến buổi hòa giải, hơn nữa tôi…” Lâm Hi Hi có chút không muốn nói ra, tập trung dũng khí can đảm nói “Tôi đã phá hỏng, Nhạc Phong căn bản là không có ý sám hối, ngài vừa rồi hắn cũng nhìn ra.”

Khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên một mạt ý cười.

Việc này, cư nhiên bây giờ nàng mới cẩn thận suy nghĩ đến.

Nàng không cần nhắc nhở cũng không cần bảo hộ, mà cần tự mình tiếp thu một chút, thấy đau nhức tự nhiên sẽ lùi về.

Hắn bắt đầu cảm thấy hối hận vừa rồi nóng vội cứu nàng.

https://thuviensach.vn

“Phải” Hắn nhàn nhạt nói một câu, giấu diếm vết tích.

Lâm Hi Hi đánh mắt nhìn hắn, kỳ thực còn muốn nói rất nhiều chuyện, ví dụ như hợp đồng mà hắn đưa ra, ví dụ như hội nghị cấp cao ngày may. Ví dụ như nguy cơ nàng phải ra hầu tòa, nàng biết đến, kia tất cả đều nằm trong tay của người đàn ông này, thế nhưng nàng không thể mở miệng nói.

Cầu xin hắn, có cái gì khác chăng, nàng không thể mở miệng nói được.

Nàng đúng là cô gái ngốc nghếch nhát gan, chỉ có thể trốn tránh mọi việc, nàng luôn luôn ở phút cuối mới dám đối mặt.

“Tôi muốn…đi thăm Viện Y, thuận tiện khuyên cô ấy ra tòa.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói.

Nàng không phải không có khả năng rời khỏi hắn, mà là tay nàng vẫn bị hắn nắm lấy, nắm rất chặt, một chút nàng cũng không có khả năng thoát khỏi. Quan hệ này rất kỳ lạ, rõ ràng lúc trước nàng gọi hắn hắn đều rất xa cách, động tác thân mật của hắn với nàng, nàng cũng rất gượng ép.

Tần Dịch Dương chỉ cảm thấy bản thân mình sao có thể kiên nhẫn đến vậy.

Hắn ngưng mắt nhìn nàng hồi lâu, nhàn nhạt nói một câu: “Được”

Để mặc cho nàng lần cuối cùng lăn lộn, qua ngày hôm nay, nàng không còn quyền quyết định chính hành động của mình nữa.

***

“Không nên nói những lời này với mình, chúng ta không phải đã thống nhất rồi sao? Cậu còn tìm mình làm gì nữa?”

Tống Viện Y rõ ràng không muốn đối mặt nàng, vội vã né tránh, thu thập đồ đạc của chính mình, chuẩn bị xuất viện.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi đứng bên cạnh giường bệnh lẳng lặng nhìn cô, chịu đựng vết thương mơ hồ còn đau, mềm mỏng mở miệng: “Thế nhưng mình đã hỏi qua luật sư, nếu cậu không có mặt, chúng ta thực sự rất khó thắng kiện, không dám đối đầu giằng co, làm sao có khả năng thắng?”

Tay Tống Viện Y bỗng chốc run rẩy.

“Mình không muốn giằng co…mình cùng kẻ cầm thú kia giằng co cái gì?” Cô đã sớm thay ra quần áo bệnh nhân, thoạt nhìn giống tiểu nha đầu Y Y trước kia, “Hi Hi mình đã sớm nói cậu không phải mình, cậu thay đổi rồi, cậu cũng dũng cảm hơn.”

Trong ngực Lâm Hi Hi dâng lên một tia tuyệt vọng, nàng rốt cục bắt đầu hiểu được, nàng thực sự không thể thuyết phục cô ấy.

“Viện Y, vụ kiện lần này tốt cho cậu …” Lâm Hi Hi đè xuống thống khổ, nhẫn nại nói ra một câu.

“Có cái là tốt cho mình?” Tống Viện Y kích động đứng lên, xoay người đối diện với nàng, “Cậu hỏi qua mình chưa? Cậu có từng nghĩ đến mình có đồng ý hay không? Giúp mình đòi lại công bằng, kỳ thực là vì cậu hận Nhạc Phong không phải sao? Cậu đừng nói là giúp mình!”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 60: Thỉnh Thoảng Mê Muội Cũng Tốt

Trong phòng bệnh yên tĩnh có âm thanh cãi cọ, mọi người đều dừng lại nhìn vào bên trong.

Mềm mại tựa đóa hoa bách hợp đứng im tại chỗ, Lâm Hi Hi nhìn Tống Viện Y, ánh mắt mang một tia ảm đạm.

Tống Viện Y hơi đỏ mặt, vẻ mặt cũng rất khó chịu.

“Hi Hi…” Cô đi qua ôm lấy Lâm Hi Hi, cằm gác tại vai nàng nức nở khóc nói: “Xin lỗi, xin lỗi, xin lỗi, mình thực sự không có dũng khí, mình biết cậu đều là muốn tốt cho mình, mình cũng hối hận, mình hận chính mình vô dụng, Hi Hi cậu giúp mình, cậu đừng bỏ rơi mình, mình thực sự muốn hắn bị trừng phạt thích đáng…”

Nước mắt ấm áp rơi trên vai nàng, trong lòng Lâm Hi Hi có chút phức tạp, chỉ có thể nhẹ nhàng ôm lấy Tống Viện Y, vỗ lưng cô.

Nàng có thể lý giải tâm tình của cô ấy, chính là như vậy, nàng thà rằng người chịu thống khổ là mình.

Không có khả năng biết trước được điều gì, thời gian tới kỳ thực rất đáng sợ.

“Mình sẽ cố hết sức giúp cậu, được chứ?” Thanh âm của Lâm Hi Hi mềm nhẹ mang theo một chút khàn khàn, an ủi cô.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời buổi chiều vương vãi đầy mặt đất, ánh sáng đỏ rực khiến nàng mê muội.

“Còn muốn tiếp tục sao?” thanh âm trầm thấp của Tần Dịch Dương lộ ra nhu tình ấm áp, nhẹ giọng hỏi nàng.

Bọn họ không lái xe, chỉ là cùng ngồi ở ghế sau, nhìn ngoài cửa sổ, ánh chiều tà dần dần buông xuống. Ngoài kia rất đẹp, đẹp đến mức có thể khiến nàng tạm thời quên đi những tội ác đẫm máu, ánh mắt nàng mê ly, cổ tay mảnh khảnh để bên người, có chút vô lực.

Nàng biết, việc hắn hỏi đến chính là vụ kiện.

“ …Còn muốn.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói, giọng điệu tựa như gió thoảng, mềm nhẹ lại lộ ra một tia cứng cỏi, “Tôi phải làm như vậy, Nhạc Phong hắn phải bị trừng phạt đích đáng, thế nhưng tôi duy nhất …có thể phản kháng cũng chỉ có thế này, còn chuyện khác tôi không thể động đến hắn dù chỉ một chút…Rất vô dụng có phải hay không?’’

“Đúng là rất vô dụng.” Tần Dịch Dương tiếp nhận lời của nàng.

Lâm Hi Hi hơi có một tia kích thích, ánh mắt trong veo nhìn hắn, không nghĩ tới hắn lại nói như vậy.

“Là Tống Viện Y phải không?” Hắn lẳng lặng nhớ lại tên bạn cùng phòng của nàng, “Cô đã từng cứu cô ta, ngăn cản cô ta tự sát, hiện tại giúp cô ta khởi tố, thế nhưng vừa rồi trong phòng bệnh, ngay cả toàn thân cô bị thương cô ta cũng không hề thấy, Lâm Hi Hi, cô thực sự rất vô dụng.”

Tiếng nói mát lạnh của hắn rất êm tai, du dương lộ ra một tia mị hoặc, khiến người ta mê say.

Lâm Hi Hi bị nói như vậy, chẳng khác bị một gáo nước lạnh hung hăng tạt vào người.

https://thuviensach.vn

Nhá nhem tối ngày hè, cửa sổ xe mở ra có chút oi bức, Lâm Hi Hi cảm thấy tâm tư của mình đều bị hắn nhìn thấu, rất tàn nhẫn mà nói đúng tim đen, nàng không thể trốn tránh, thậm chí không thể cãi lại, chỉ có thể lẳng lặng thừa nhận.

Đúng vậy… bọn họ ngay từ đầu đã không biết, không biết vì cái gì mà đưa đơn tố cáo.

Thật là kỳ quái, trên môi nàng nổi lên ý cười, rất trong sáng mỹ lệ, thoát tục khiến kẻ khác phải chú ý.

“Đau quá…” những ngón tay mảnh khảnh của Lâm Hi Hi nhẹ nhàng vuốt ve vết thương giống như nuối tiếc một con thú bị thương, nhẹ giọng mà nói, như là nói cho chính mình, “Vừa vặn cũng chưa từng nghĩ, hiện tại thấy đau quá, tôi gần đây hình như thực sự rất dễ bị thương, trước đây chưa từng nghĩ đến lại yếu đuối như vậy, hơi một chút là chịu không nổi, trước đây cũng không nghĩ tới thế giới thật sự rất ghê tởm, nhìn chỗ nào cũng là cạm bẫy…”

Nàng nhẹ nhàng cuộn mình ngồi trên ghế, đầu dựa vào vai Tần Dịch Dương: “Mặt trời chiều đẹp quá, thế nhưng cũng mau lặn xuống…”

Thanh âm của nàng cũng không bi thương, chẳng qua là hờ hững tự kể, rất bình tĩnh, yên ả.

Vai Tần Dịch Dương rất rộng, rất thoải mái, Lâm Hi Hi vô thức mà dựa sát vào, mãi cho tới khi ngửi được mùi nước hoa nhẹ nhàng khoan khoái trên người hắn, mới ý thức được mình đang làm gì.

Thời điểm này, nàng có chút xấu hổ, khuôn mặt trắng nõn đỏ ửng, đón nhận ánh mắt chăm chú của hắn.

“Tôi…Tôi có thể dựa vào một chút không?” Tay nàng chống lên ghế, nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hiện tại có vẻ hơi muộn, thế nhưng nàng vẫn là có chút thất thố.

Tần Dịch Dương đột nhiên cảm thấy thời gian chưa bao giờ yên tĩnh như vậy, như vậy thật tốt, nàng không nghĩ ngợi mà nhìn hắn, giống cầu xin cùng tin tưởng, lạnh lùng như hắn, cuối cùng cũng không thể khước từ.

Vòng tay túm lấy bàn tay của nàng kéo qua, đem cả người nàng ôm vào lòng, khiến cho nàng thoải mái mà nằm trong lòng hắn.

Lâm Hi Hi càng thêm kinh ngạc, nàng bất quá chỉ cầu xin một bờ vai, nhưng lại mang tới vòng ôm ấp của một người.

Thân hình nàng vốn nhỏ nhắn xinh xắn, tại trong khuỷu tay hắn càng có vẻ mềm mại xinh đẹp, ngực hắn rất rộng lớn và vững chắc, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng dựa vào, nghe sóng biển dâng trào trong tim, mái tóc mền mại rơi lả tả trong lòng hắn. Đen và trắng, lớn và nhỏ, mạnh và yếu, sắc nét tương phản rõ rệt, lại đẹp đẽ khác thường.

Những khớp tay thon dài của hắn cùng ngón tay trắng noãn của nàng dây dưa, xinh đẹp, quấn quanh, đắm chìm và mệt mỏi muốn ngủ.

Lâm Hi Hi quyết định buông thả chính mình một lần, dưới ánh mặt trời chiều mỹ lệ, nàng không muốn nghĩ đến những chuyện lộn xộn kia, nàng cũng biết ngày mai khi mặt trời mọc lên, có lẽ Tần Dịch Dương sẽ đứng ở bên đối lập với nàng, miệng bình thản mà phán xét và ra quyết định số phận của nàng, thế nhưng lúc này đây nàng không muốn nghĩ đến.

Cuộc sống thực sự đầy rẫy những cuồng phong kéo đến, chờ một chút sẽ trở lại.

***

Sáng sớm, Lâm Hi Hi ở bên ngoài phòng làm việc gặp Nguyên Đồng.

https://thuviensach.vn

Vốn là hai người không cùng một chỗ, Nguyên Đồng hết lần này đến lần khác đều không tránh đường, lẳng lặng nhìn nàng.

“Chị Đồng, tôi đang vội tới phòng họp của hội đồng quản trị.’’ Lâm Hi Hi ôn nhu nhắc nhở.

Nguyên Đồng nhìn nàng một hồi, buồn bã nói: “Tôi biết cô hận tôi, thế nhưng cô hiện tại tìm cách cầu xin tôi một chút, e rằng tôi có thể rút về tài liệu, có khả năng cô không phải rời đi Bác Viễn.”

Lâm Hi Hi biết rõ không có chuyện tốt như vậy, ổn định tâm tình, nhẹ giọng hỏi: “Xin chị cái gì?”

“Tùy tiện cầu xin, đến khi tôi vừa lòng mới thôi.” Nguyên Đồng khinh miệt nhìn nàng một cái, có khói thuốc tỏa ra từ tay cô ta.

Từ ngón tay cô ta tỏa ra làn khói trắng, màu móng tay sơn đỏ càng làm nổi rõ màu khói thuốc trắng, lộ ra một nét xinh đẹp hoàn mĩ. Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua làn khói thuốc, khuôn mặt Nguyên Đồng bị khói thuốc che mờ làm nàng không nhìn được rõ lắm.

Quên đi.

“Chị Đồng, nhường một chút được chứ? Chuyện cần phải đối mặt, tôi sẽ đối mặt.”

Nguyên Đồng thoáng nhíu mày, lạnh lùng nhìn nàng: “Đều không phải bảo cô cầu xin tôi sao? Lâm Hi Hi, cô tình nguyện bị sa thải cũng không muốn hạ thấp tự tôn của mình đúng không?”

Lâm Hi Hi lắc đầu: “Tự tôn của tôi cũng không lớn, chỉ là hiện tại tôi cầu xin, chị cũng không thể vừa lòng, trên đời này khả năng có thể thỏa mãn chị chỉ có một việc, đó chính là toàn bộ đàn bà trên thế giới đều chết hết, như vậy sẽ không có người chia sẻ chủ tịch với chị… chị Đồng, điều này

https://thuviensach.vn

tôi cũng thấy đủ rõ ràng, con người phải tu nhân tích đức, không nên dùng loại thủ đoạn này đùa giỡn người khác, chị nói xem có đúng không?”

Ánh mắt nàng lành lạnh ánh lên vẻ thông minh, mỹ lệ mà chói mắt.

Ngón tay Nguyên Đồng run lên, cô ta trừng mắt nhìn Lâm Hi Hi, ánh mắt nổi lên tia ngoan độc.

Lạnh lùng cười, cô ta tránh đường: “Vậy cô đi đi…cô gái ngoan, tạm biệt, không tiễn nhé.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 61: Vô Cùng Thân Thiết Không Hề Che Giấu

Trên tầng thượng, nhiệt độ máy điều hòa vừa phải, nhưng Lâm Hi Hi vẫn cảm thấy hơi lạnh.

Hôm nay nàng mặc áo sơ mi dài tay màu vàng, vạt áo thắt nhẹ, lộ ra đường cong mỹ lệ ưu nhã, nhẹ nhàng đi về phía cửa phòng họp, trước mặt là mấy người mặc Âu phục màu đen, khiến bầu không khí có vẻ nặng nề.

Im lặng, im lặng khiến người ta sợ hãi.

Lâm Hi Hi thấy được người đàn ông ngồi trên ghế chỗ xa nhất, khuôn mặt góc cạnh, ngũ quan rõ ràng hiện lên vẻ nghiêm nghị, ánh mắt thâm trầm đảo tới, mang theo luồng điện bao trụ cả người nàng, ánh mắt kia quá sâu, sâu đến mức nàng không dám đụng vào.

Nhẹ nhàng hít một hơi, nàng ôm chặt tài liệu trong lòng, đóng cửa lại.

“Xin lỗi tôi tới muộn, xin lỗi.” Lâm Hi Hi hơi cúi đầu, vài sợi tóc mềm mại khẽ rớt xuống.

Tần Dịch Dương nắm ngón tay thon dài lại đứng dậy, thản nhiên nói “Ngồi đi”

Lâm Hi Hi nghe vậy nhu thuận ngồi xuống, cách bàn công tác màu đen thật dài, nàng ngồi đối diện với hắn, liếc mắt qua là hắn có thể nhìn thấy cái cổ tuyết trắng cùng xương quai xanh khéo léo của nàng, cổ cùng cánh tay tựa không có sức, cảm giác thiếu một cái gì đó, cái loại cảm giác nhỏ bé và

https://thuviensach.vn

yếu ớt, làm cho người ta rất muốn đến gần, rất muốn có được nàng, che chở cho nàng.

Mà không phải như bây giờ, thân ảnh mảnh khảnh của nàng ngồi giữa một đống những người mặc Âu phục cùng giầy da cao cấp, vẻ khôi ngô của họ làm nổi bật sự nhỏ bé yếu ớt của nàng, ánh mắt dừng trên người nàng mà tìm tòi, soi mói đảo qua lại.

“Lâm tiểu thư cô biết hội nghị ngày hôm nay mời cô tới là có mục đích gì chứ?” Một người đàn ông mở miệng nói.

Lâm Hi Hi gật đầu, nhẹ giọng nói: “Tôi biết.”

Người đàn ông lật xem tài liệu trong tay một chút, dựa vào thành ghế nói: “Tài liệu tố cáo này tôi đã xem qua. Tin tưởng Lâm tiểu thư cũng như vậy, hiện tại tôi mong Lâm tiểu thư cho tôi một lời giải thích, làm cho hội đồng quản trị các ngài cũng hiểu rõ được sự tình, cô nói đi?”

Rất nhiều ánh mắt mang theo nghi vấn cùng bức bách đảo đến, yên lặng nhìn nàng.

Ánh mắt Lâm Hi Hi trong veo giương lên, nhu hòa mà nhìn lại ánh mắt của người đàn ông vừa rồi, thanh âm trong vắt như tiếng suối chảy: “Về chủ tịch Nhạc thị Nhạc Phong, anh ta đã từng là bạn trai của tôi, chúng tôi là người yêu. Chỉ là ngày mà tôi tiến vào Bác Viễn là ngày mà chúng tôi chia tay, đến bây giờ trừ bỏ ân oán cá nhân, không có quan hệ nào khác, tôi không rõ anh ta có biết tôi làm việc tại Bác Viễn hay không, nhưng đối với việc Nhạc thị ra tay thao túng tôi không biết gì cả, ở đây tôi cũng chỉ công tác tại bộ phận thư ký, kế hoạch hoạt động cụ thể như thế nào tôi không có khả năng tiếp cận…Đây là lời giải thích của tôi.”

Ánh mắt mọi người có chút sâu xa, đặc biệt là khi nàng nói bọn họ đã từng có thời gian yêu nhau, âm thầm cẩn trọng suy nghĩ một chút.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông cười cười vung tập tài liệu trong tay nói “Lâm tiểu thư, cảm ơn cô đã thừa nhận, như vậy chúng tôi thảo luận cũng thuận tiện hơn. Nếu như chân tướng đúng như cô nói, vậy tại sao lại có một tài liệu tố cáo như vậy? Chúng tôi không thể chỉ tin lời nói từ một phía, Nhạc thị cùng Bác Viễn đang có tranh chấp trong kế hoạch xí nghiệp Hoành Cơ, Lâm tiểu thư, vì cái gì chúng tôi phải tin tưởng cô?”

Lâm Hi Hi tự suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: “Tôi không có cách nào.”

Một loạt tiếng ồ đồng thời vang lên, ánh mắt lưu luyến dừng trên người nàng bỗng trở lên phức tạp hơn.

Đầu ngón tay có chút lạnh lẽo, thanh âm của Lâm Hi Hi rất nhẹ, rất rõ, dừng ở vấn đề của người nọ, ánh mắt trong veo nhìn họ lần cuối rồi thu về, kiên định nói: “Vị tiên sinh này, tôi đích thị không có cách nào giải thích, người ta luôn luôn nghi ngờ nhiều hơn đối với những lời thanh minh, tính xác thực của tài liệu này, cấp trên cũng không thể đảm bảo, không phải sao?”

Giọng nói mềm mại của nàng như nước lạnh xối tới, thức tỉnh nhất loạt những người đàn ông tự đại.

Mọi người hít nhẹ không khí lành lạnh, sắc mặt có chút xấu hổ.

Sắc mặt người đàn ông vừa đưa ra vấn đề cũng không dễ nhìn, nhìn nàng nói: “Trên đời này không có lửa làm sao có khói, Lâm tiểu thư, biểu hiện giả ngốc của cô cũng rất khá, trong công ty năng lực luôn khiến cấp trên nhìn nhận, tôi nghĩ cũng không có người rảnh rỗi đi moi móc sự tình trước kia và bây giờ của cô xem tốt xấu hay không, giả ngốc tất nhiên có nguyên nhân, không phải sao?”

Một cỗ khí lạnh thâm nhập toàn thân, mơ hồ làm đau vết thương.

https://thuviensach.vn

Lý luận kia yếu đuối mà buồn cười, thế nhưng rất trí mạng, không ai có thể phản bác lại lý lẽ sai lầm ấy, nàng cũng vậy.

Đôi môi bị cắn sít sao buông ra, lưu lại một mảnh dấu răng non mềm đỏ bừng mê người, Lâm Hi Hi nỗ lực ngồi thẳng lưng, tiếng nói nhẹ nhàng chậm chạp êm tai "Tôi không biết…tiên sinh, tôi thực không thể nào đoán được ý đồ của người tố cáo, tôi chỉ có thể xác định duy nhất một việc, mối quan hệ trước đây của tôi cùng bạn trai cũng không tốt như mọi người tưởng, tôi có thể kiềm chế chính bản thân mình, đối với ngài tôi không cách nào khống chế lời đồn đại….Xin lỗi."

Tựa như lâm vào cục diện bế tắc, hội đồng quản trị có chút ồn ào, đây đó thấp giọng bàn luận gì đó với nhau.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương vẫn dừng ở Lâm Hi Hi, ngón tay trên mặt bàn khẽ gõ, lộ ra vẻ uy nghiêm. Cục diện đột nhiên an tĩnh lại, tiếng nói lạnh lùng vang lên: "Đưa ra một vài bằng chứng, tôi không muốn tiếp tục nghe những tranh chấp vô vị."

Một câu nói làm những người đàn ông hai bên có chút xấu hổ.

"Tôi đã từng kiểm tra qua một số tư liệu cùng hỏi qua một vài người, thế nhưng không có bằng chứng xác thực." Người đàn ông có chút dè dặt nói.

Một mảnh trầm mặc nghiêm trọng, khóe miệng Tần Dịch Dương lạnh nhạt cười yếu ớt.

Hắn đứng lên, xung quanh duy trì một mảnh yên lặng. Thân ảnh cao ngất rời bàn họp thật dài, thanh âm du dương quanh quẩn trong không khí: "Thì ra đây là kết quả mà các người chuẩn bị sao? Tôi có nên hay không chuẩn bị một người kiểm tra nói dối, đến xem tột cùng là ai nói thật, là như thế này sao?"

https://thuviensach.vn

Không khí lặng yên xơ xác, Tần Dịch Dương dừng ở cô gái nhỏ bé mà yếu ớt kia, thản nhiên nói: “Còn cô?”

Cách bầu không khí, ánh mắt Lâm Hi Hi nhìn hắn, đôi mắt trong veo của nàng bỗng giật giật, mắt nhìn hắn đi tới, hai tay chậm rãi đặt lên hai vai của nàng, cúi đầu nói: “Cô sắp tới phải ra hầu tòa à?”

Hơi thở ấm áp của hắn tỏa ra, Lâm Hi Hi cảm thấy phía sau lưng có một cỗ lực uy hiếp.

Nàng gật đầu, tay để trên bàn chậm rãi nắm chặt.

Bàn tay Tần Dịch Dương nhẹ vuốt tóc nàng, lạnh nhạt nói: “Khỏi phải nói cho tôi biết, nói cho bọn họ nghe đi.”

Trên thực tế, Lâm Hi Hi đã sớm bị bàn tay ấm áp của hắn làm cho toàn thân cứng đờ.

Hội đồng quản trị, trước mặt rất nhiều người đưa ra quyết định phản đối, hắn đối nàng thân thiết không chút nào che giấu! Hô hấp của Lâm Hi Hi đều trở nên khó khăn, có chút không dám đối diện ánh mắt mọi người, cử chỉ tha thiết của Tần Dịch Dương có bao nhiêu mê người, mà tư thế nửa ôm lấy nàng từ phía sau có bao nhiêu sức thu hút ánh mắt người khác.

“Lâm tiểu thư,” có người phá vỡ thế khó xử, mở miệng hỏi: “Có thể mạo muội hỏi một chút hay không, vụ kiện cáo của cô cùng cuộc họp của chúng ta hôm nay, có quan hệ gì?”

Lâm Hi Hi có chút cứng đờ.

Nàng trầm mặc, ngón tay chạm đến văn kiện phía dưới, nàng đã sớm chuẩn bị, hắn là sẽ dùng đến.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng đến giờ phút này, nàng đột nhiên phát hiện chính mình không đủ dũng khí.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 62: Hắn Biết Nàng Đã Phải Nhẫn Nhịn

"Vụ kiện đó là việc riêng giữa tôi và Nhạc Phong". Lâm Hi Hi nhẹ nhàng nói, tay từ từ nắm chặt túi tài liệu. Mọi người có chút giật mình, cùng nhau trao đổi ý kiến rồi nói: "Vậy, Lâm tiểu thư, cô có thể nói rõ hơn một chút, nội dung tố tụng là gì không?"

"Đúng vậy, chúng tôi vẫn còn vấn đề thắc mắc, ví dụ như mối quan hệ của hai người phát triển đến mức nào, văn bản này không đề cập đến. Rốt cục cô có động cơ gì khi tới đây làm việc."

Ánh mặt trời xuyên thấu phòng họp lớn, ánh nắng ban mai mờ nhạt chiếu rọi lên thân thể Lâm Hi Hi, ánh sáng tựa như mưa phùn lất phất.

Nàng xác định, mình là kẻ nhát gan, nếu như có thể, nàng thà rằng lẩn trốn trường hợp này, không phải hứng chịu những câu hỏi mổ xẻ nghi ngờ, không cần phải như vậy.

Sự thực đau thương bị bọn họ phanh phui cấu xé, không đáng để nàng tranh luận cùng phản bác, nàng không làm sai điều gì, nhưng lại phải chịu đựng những ánh mắt nghi kị như thế này.

Cục diện rối rắm, nàng ngay cả giải thích đều không có sức.

Mở túi xách lấy tập tài liệu bên trong ra, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng đẩy lên phía trước, đôi mắt trong veo như nước.

Tần Dịch Dương đã trở lại chỗ ngồi, thản nhiên nhìn chằm chằm vào nàng.

https://thuviensach.vn

Mọi người nhìn tập tài liệu nọ, trong lòng nổi lên một tia rối loạn, toàn căn phòng có chút chấn động, Lâm Hi Hi vẫn bình tĩnh ngồi yên.

Sợi tóc nhu thuận rớt xuống trước cổ áo, đẹp khiến người ta không thể dời mắt.

“Lâm tiểu thư…” xem xong tài liệu, người đàn ông ngồi vị trí cuối cùng đưa mắt nhìn nàng “Vụ kiện này là cô chủ động khởi kiện, hơn nữa còn lấy danh nghĩa cá nhân à?’’

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng gật đầu: “Đúng vậy ”

Ánh mắt người đàn ông lần thứ hai lướt qua văn kiện, suy nghĩ hồi lâu bên môi mới lộ ra ý cười châm biếm: “Thật không ngờ đương kim chủ tịch Nhạc thị lại là kẻ biến thái điên cuồng như vậy.”

Hắn quay lại nhìn Lâm Hi Hi, lúc này mới cảm nhận được bên trong người cô gái nhỏ bé yếu ớt này chất chứa nghị lực cứng cỏi đến mức nào, hắn không khỏi liếc nhìn nàng vài lần.

“Lâm tiểu thư, cho phép tôi nói thẳng?” lại một người khác lên tiếng, thanh âm bình thản nguội lạnh, “Phần thắng của cô không lớn…”

Nét mặt Lâm Hi Hi không hề biến đổi, có chút kiên định nói “Cảm ơn đã nhắc nhở, tôi biết.” Sự việc dường như một lần nữa rơi vào cục diện bế tắc, biểu tình mỗi người không giống nhau khó mà lường trước, tài liệu một lần nữa đưa trở lại tay, Ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi chợt giật mình, đón lấy tập tài liệu, sau đó bình tĩnh ngồi xuống.

“Lâm tiểu thư, tôi hỏi vấn đề cuối cùng,” người đàn ông đưa ra vấn đề lúc nãy nhìn nàng nói: “Cô khẳng định nội dung tài liệu tố cáo này hoàn toàn là bịa đặt, không đúng sự thực, có phải hay không?”

Lâm Hi Hi không lên tiếng, chỉ lẳng lặng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Hội đồng quản trị một lần nữa thấp giọng bàn luận, có người cung kính hỏi ý kiến của Tần Dịch Dương, sau đó quay mặt nhìn nàng nói: “Trước mắt là như vậy, sự việc cụ thể chúng tôi sẽ xem xét lại, kể cả người tố cáo, chúng tôi cũng cần thẩm vấn lại, Lâm tiểu thư cô về trước đi, đại khái việc cô có thể tiếp tục làm việc ở Bác Viễn hay không hai ngày sau sẽ rõ.”

“May ra”. Đối phương bình tĩnh nói xong cuối cùng bỏ lại hai chữ.

Cuộc họp kết thúc, Lâm Hi Hi đứng dậy hướng hai người ngồi gần bắt tay, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn.”

Ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu vào, lông mi thật dài có chút ủ rũ cụp xuống, che giấu đi toàn bộ ưu tư trong mắt, ai cũng không thể nhìn ra tâm tình của nàng như thế nào.

Đứng dậy đi ra khỏi phòng họp, không khí bên ngoài vẫn mát mẻ như cũ, điều kiện làm việc ở Bác Viễn trước giờ đều là tốt nhất.

Bên ngoài hơi ồn ào, thanh âm bận rộn không ngừng, cũng có người liếc mắt nhìn qua nàng, ánh mắt phức tạp.

Lâm Hi Hi có thể nghe được những người này nói với nhau những gì, vẳng bên tai, từ phía sau tiếng nói mỗi lúc một lớn.

Nàng băng qua phòng họp thật dài, bấm nút thang máy một mình bước vào.

Ngón tay lạnh, rất lạnh.

Nàng bấm nút lên tầng thượng.

Làm việc tại Bác Viễn lâu như vậy, nàng cũng chưa từng lên tầng thượng nhìn qua, tòa nhà to lớn tráng lệ ba mươi mấy tầng, không biết từ trên cao nhìn xuống phong cảnh sẽ thế nào.

https://thuviensach.vn

Nàng ngơ ngác đợi thang máy dừng lại rồi nhấc chân bước ra.

Vượt qua mấy bậc cầu thang cuối cùng, nàng đi tới mở cánh cửa sơn màu đỏ, toàn bộ quang cảnh tầng thượng của Bác Viễn hiện ra trước mắt.

Một luồng gió lạnh trong nháy mắt thổi đi toàn bộ không khí khô nóng ngày hè.

Lâm Hi Hi ôm chặt tập tài liệu trong tay không cho gió thổi bay, cánh cửa phía sau đóng lại, bỗng nhiên từ phòng điều hòa đi ra không khí có vẻ nóng bức hơn so với thường ngày, gió rất lớn, thân thể nhỏ bé yếu ớt của nàng được gió thổi rất dễ chịu.

Hiện tại chỉ có một mình nàng, có thể tỏ ra yếu đuối hay không, có thể khóc không?

Tâm tình bị đè nén, thật sự rất áp lực không phải ai cũng thích phanh phui vết thương của mình cho người khác thấy, nàng không muốn bị hiểu lầm, không muốn bị thương hại, không muốn trở thành mục tiêu bàn tán của mọi người.

Giả vờ làm như không có chuyện gì xảy ra… Mệt mỏi quá! Nàng rõ ràng muốn khóc lớn một hồi, thế nhưng nàng không thể, như thế này quá mệt mỏi!

Toàn bộ đồ trong tay đều rơi xuống đất, nàng cũng mặc kệ.

Trên độ cao ba mươi mấy tầng, nhiệt độ không khí vô cùng nóng bức, Lâm Hi Hi đứng dựa vào lan can bảo vệ bằng men sứ trắng, cảm giác được gió lạnh thấu xương thổi bên tai.

Quá khứ, nàng ôm chặt hai cánh tay ngửa đầu nhìn lên bầu trời, đem toàn bộ chua xót cùng yếu đuối bộc lộ dưới ánh mặt trời. Nước mắt nóng bỏng từ khóe mắt chảy ra, nàng có chút bất ngờ.

https://thuviensach.vn

“Lên đây làm gì thế?” Kèm với tiếng nói trầm thấp, một thân ảnh nam tính từ phía sau tiến đến bên nàng, mang theo khí phách không thể kháng cự vòng tay ôm lấy nàng, hơi thở ấm áp theo tư thế nhẹ nhàng cúi đầu xuống nhìn nàng.

Cả người Lâm Hi Hi run rẩy!

Nàng mở mắt, lực đạo mạnh mẽ từ phía sau khiến nàng có chút căng thẳng. Tần Dịch Dương cúi đầu nhìn cô gái nhỏ bé trong lòng, nàng có chút giật mình quay đầu lại nhìn.

Trong nháy mắt, ánh mắt thâm thúy có chút giật mình, lập tức đem cả người nàng ôm chặt vào trong ngực

Lực đạo của hắn rất lớn, giống như muốn đem nàng tiến nhập vào trong người.

Lâm Hi Hi kinh hãi, cảm nhận được một cỗ lực lượng chế trụ lấy thắt lưng, khuôn mặt tuấn lãng như tác phẩm điêu khắc áp vào trán nàng, dễ dàng nhìn thấy nước mắt của nàng, nàng không kịp che giấu đi vẻ yếu đuối của mình, mà nước mắt lăn dài trên má, nàng muốn tránh đi không cho hắn thấy, nhưng sau gáy bị một bàn tay chế trụ, không cho nàng trốn tránh.

Bàn tay cứng rắn nâng mặt nàng lên, mỹ lệ mà yếu đuối, thoạt nhìn đặc biệt mê người.

Trốn không thoát.

Lâm Hi Hi ngừng giãy dụa, không hề di chuyển, chỉ là tùy ý dựa vào hắn, để cho hắn dễ dàng nhìn thấy hoàn cảnh của nàng.

Tần Dịch Dương mím môi không nói. Hắn đương nhiên biết trong cuộc họp nàng phải ẩn nhẫn chịu đựng như thế nào, đó là điều mà trước đây nàng hoàn toàn không thể làm được, chỉ là hắn không nghĩ đến vẻ yếu đuối

https://thuviensach.vn

của nàng có thể khiến người khác thương xót đến vậy, hắn nhàn nhạt nở nụ cười. Tiếng nói ám muội cúi đầu than thở: “Cô gái này…”

Ngay sau đó, hắn thu hồi bộ dáng tươi cười, cúi đầu hôn nàng.

Hắn vẫn luôn bá đạo như vậy, không tránh né, Lâm Hi Hi chưa kịp phản ứng đã bị hắn hôn tiếp, mùi thuốc lá nhàn nhạt rõ ràng quẩn quanh nàng.

Bắt đầu như cuồng phong khiến nàng không kịp trở tay, tư thế hôn môi từ phía sau càng lúc càng sâu hơn, nàng hít thở từng ngụm khó khăn.

Nhưng cằm bị ép buộc nâng lên, đón nhận cướp đoạt mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 63: Công Khai Nắm Tay Nàng

“Ưm…” Không có không khí, Lâm Hi Hi khó khăn hô hấp, chỉ có thể khép chặt hàm răng, chống cự hắn.

“Mở miệng ra…” Tần Dịch Dương thở gấp ra lệnh, bàn tay dọc theo cái cổ tuyết trắng trượt lên, xiết chặt làm xương cổ của nàng đau đớn.

Đau đớn đến run rẩy khiến nàng mất hết kháng cự, hắn tùy ý cướp đoạt sự ngọt ngào khiến kẻ khác si mê nàng, hung hăng cướp lấy.

Ánh nắng hè nóng bức bao phủ hai người, nhưng nhiệt độ tay hắn còn nóng hơn thế, từng chút từng chút vuốt ve, suýt nữa làm bỏng da thịt nàng!

Lâm Hi Hi không thể chịu đựng như thế, nước mắt tiếp tục chảy ra, quá nghẹn ngào với nụ hôn ép buộc của hắn.

Tần Dịch Dương cảm nhận được sự khác thường của nàng, đè nén dục vọng, chậm rãi buông lỏng lực đạo.

Cả người Lâm Hi Hi bị xoay lại, tay bị buộc đặt lên thắt lưng của hắn, tiếp tục hôn thật sâu. Hắn không hề thô bạo như trước mà ôn nhu hơn rất nhiều.

Nụ hôn nhẹ nhàng tựa như yêu thương, an ủi những thương tổn nàng phải gánh chịu, nước mắt xâm nhập vào trong nụ hôn, tại đầu lưỡi nóng bỏng của hắn mà biến mất.

https://thuviensach.vn

Hắn hôn đến tận cùng đau khổ, mãi cho đến khi khoang miệng nàng chứa đầy hơi thở của hắn.

Tần Dịch Dương say mê trong vị ngọt ngào của nàng, một chút hoảng hốt, còn muốn vĩnh viễn chìm đắm trong đó.

Không biết nụ hôn khi nào thì chấm dứt, nước mắt Lâm Hi Hi cũng thôi không rơi nữa, nàng có một loại ảo giác, người đàn ông này đối với nàng yêu mến không gì sánh được.

Ngón tay nóng hổi vuốt ve cái cằm non mềm của nàng, Lâm Hi Hi tránh không được, chỉ có thể chịu đựng hơi thở bá đạo của hắn, còn có thanh âm bá đạo: " Tôi cho cô được phép khóc, nhưng từ nay trở đi nhất định phải ở trong lòng tôi, nghe hiểu chứ?" Tiếng nói của hắn trầm thấp du dương êm tai, nhưng mang theo mệnh lệnh.

Thân thể mềm mại trong lồng ngực bỗng nhiên run lên.

"Tần tiên sinh…" Thanh âm của Lâm Hi Hi có chút nghẹn lại, chỉ nói được ba chữ, nàng muốn nói nàng đồng ý nội dung hợp đồng kia, thế nhưng nàng không dám nói, nàng không thể tưởng tượng ra hậu quả của nó, người đàn ông này cho dù có lúc vô cùng ôn nhu, nhưng cũng tiềm tàng rất nhiều nguy hiểm.

Loại nguy hiểm này, nói không rõ ràng, khiến người ta mơ hồ nghĩ đến mà sợ hãi.

"Cô làm rất tốt," Tần Dịch Dương ôm lấy nàng nói, khóe miệng hơi cong lên một chút, trầm giọng nói: "Tôi càng ngày càng không muốn buông tha cô."

Lâm Hi Hi không hiểu gì cả.

https://thuviensach.vn

Nàng không thể hiểu nổi hắn, khi thì lạnh lùng thờ ơ khi lại thân mật ấm áp, giống như tư thế ở trong cuộc họp, nàng rõ ràng nghĩ là hắn đang xem nàng diễn kịch, thế nhưng…

Thế nhưng tại thời điểm quyết định, hắn lại ra tay giúp nàng.

Tư thế ái muội như vậy, tựa như là người tình.

Lâm Hi Hi không thể hiểu nổi cảm giác của mình, nàng không giống như là người đàn bà của hắn mà tựa như là con rối …dưới tay hắn.

"Đang nghĩ gì vậy?" Tần Dịch Dương kéo vài sợi tóc của nàng, quấn quấn vào đầu ngón tay, trầm giọng hỏi.

Lâm Hi Hi giật mình một cái, nhận thấy hắn thực sự là không tức giận.

Nàng mở miệng, cố gắng nói: "Cuối tuần mở phiên tòa, tôi đang suy nghĩ phải chuẩn bị những gì."

Tần Dịch Dương im lặng trong chốc lát, khóe miệng nổi lên tiếng cười hờ hững, buông nàng ra.

Quả nhiên thiếu kiên nhẫn cũng không tốt, hắn luôn luôn giúp nàng xong lại hối hận, đối với đàn bà mê muội quả thực không phải là chuyện tốt.

"Cuối tuần này tôi đi công tác nước ngoài, đi cùng tôi, hoặc ở lại, cô tự quyết định đi." Thân thể cao lớn của Tần Dịch Dương dựa vào lan can.

Toàn thân hắn khôi phục lại vẻ lãnh khốc, cái loại khí phách khiến người ta không dám đến gần.

Đã không còn sự giam cầm của hắn, hô hấp của Lâm Hi Hi dễ dàng hơn nhiều, thời điểm ánh mắt hắn dời đi, nàng sửa soạn lại cổ áo bị mở ra.

Còn có tay áo nhăn dúm.

https://thuviensach.vn

Nàng có chút khẩn trương, cúi người ngồi xổm xuống thu dọn tài liệu rơi lả tả dưới đất, trong lúc gió thổi qua nhanh chóng tự hỏi theo hắn, đi hay là ở đây, chọn cái nào?

Nàng biết đây không phải là quy định bắt buộc, tuy nàng là thư ký của hắn, nhưng nếu hắn không chỉ định, như vậy theo hắn hay là ở đây công tác cũng như nhau.

Lâm Hi Hi đứng bên cạnh hắn, suy nghĩ rất nhiều rất nhiều, không dám tùy tiện trả lời.

"Tôi …tôi muốn ở lại đây, phiên tòa chuẩn bị mở rồi." Khẩu khí nhẹ nhàng, nàng nghiêm túc nói.

Tần Dịch Dương không nói gì, chỉ đáp một tiếng "Được.", căn bản không cần nhiều lời vô ích.

Lâm Hi Hi hoảng hốt cảm thấy có gì không thích hợp, thế nhưng lại không thể nói rõ không đúng ở chỗ nào.

Hắn không nói lời nào, nàng cũng như vậy, chỉ đứng bên cạnh hắn an tĩnh suy nghĩ.

Dù sao cũng là đứng dưới nắng nóng, mồ hôi đã sớm tuôn đầy người nàng.

Tần Dịch Dương im lặng hồi lâu quyết định trở về, đôi mắt đảo qua khuôn mặt nàng, kéo tay nàng, trầm giọng nói: "Về thôi."

Từ trong thang máy cho đến khi đến nơi làm việc, hắn vẫn luôn kéo tay nàng.

Rõ ràng đã trở lại nơi có điều hòa đầy đủ, nhưng nóng bức trên người nàng vẫn không giảm đi chút nào, trời biết được trên đường đi có bao nhiêu

https://thuviensach.vn

người đang nhìn bọn họ.

Những người đó ngừng thở, một câu cũng không dám nói, đều cúi mặt xuống tiếp tục công việc.

“Dịch Dương, ngày hôm qua kế hoạch quảng cáo của Hoành Cơ đã về đến đây, cậu …đã xem chưa?” Nguyễn Húc đi tới nói, liếc mắt nhìn thấy bọn họ tay nắm chặt tay, thoáng cái thất thần, lại tiếp tục nói cho hết.

“Để trên bàn của mình đi.” Tần Dịch Dương thản nhiên nói.

Lâm Hi Hi ở sau lưng hắn xấu hổ đứng thẳng lên, không nghĩ đến Tần Dịch Dương sẽ quay người nhìn nàng, ngón tay thon dài nắm lấy cằm nàng, khuôn mặt tuấn lãng sát lại gần.

Nàng nhanh chóng tự động né tránh, ai biết hắn lại chậm rãi nói: “Đi trang điểm lại đi, trên mặt cô còn có nước mắt, như thế này, tôi không thích hôn cô”

Lâm Hi Hi mở to hai mắt, bị hắn làm chấn động hồi lâu nói không lên lời!

Tim nàng đập loạn lên, hoàn toàn không biết làm gì, tiếng nói của hắn du dương vừa phải, không chỉ có một mình Nguyễn Húc nghe thấy mà nhân viên đang làm việc hai bên đều có thể nghe được, nàng không biết mặt mình có đỏ hay không, nói chung chỉ có thể mở to mắt chằm chằm nhìn hắn cũng không dám di chuyển!

Khó hiểu, sắc mặt Nguyễn Húc trắng bệnh, ánh mắt phức tạp nhìn Lâm Hi Hi.

Cánh tay Lâm Hi Hi bị buông ra, Tần Dịch Dương vỗ vỗ đầu nàng nói: “Đi đi.”

https://thuviensach.vn

Nàng gần như là chạy trốn!

Hoàng hôn mờ nhạt buông xuống, Lâm Hi Hi đợi cho tất cả nhân viên các phòng về hết mới chậm rãi đứng dậy.

Tầng trệt yên tĩnh không một tiếng động.

Nàng khẽ thở phào nhẹ nhõm, khi đi ngang qua phòng họp, liếc nhìn mình trong gương, xác định không có gì sơ suất mới tắt hết đèn đi về.

Dưới ánh đèn, nghe có tiếng bước chân nàng giật mình hoảng sợ, quay đầu lại thấy Nguyễn Húc đang đứng ở phía sau.

Hắn cười cười, dương dương tự đắc cầm trong tay tập tài liệu: “Tôi quay lại lấy tài liệu.”

Lâm Hi Hi hiểu rõ, cười yếu ớt gật đầu.

“Chắc là anh phải tìm lâu, tôi đã tắt đèn, biết vậy nên chờ anh một chút.” Nàng quan tâm hỏi.

Nguyễn Húc sửng sốt một chút, lắc đầu, đem tài liệu bỏ vào trong phòng họp rồi đi ra, nhìn nàng cười yếu ớt nói: “Đi thôi, tiện đường tôi đưa cô về, cùng ở một khu nhà trọ, nhưng thật hiếm khi mới có cơ hội cùng nhau đi về.”

Lâm Hi Hi do dự một chút, vẫn là gật đầu.

Cho tới nay nàng cũng không nghĩ gì đặc biệt, bởi vì vào sống ở nhà trọ nàng mới biết những người ở trong đó là những loại người nào, hầu hết là những cán bộ cao cấp cùng nhà thiết kế quốc tế, tiền lương của họ hơn trăm vạn một năm… Nàng không dám nghĩ đến, lý do nào nàng có thể vào đây ở.

https://thuviensach.vn

“Cuối tuần Dịch Dương đi công tác, cô đi cùng cậu ấy à?” Nguyễn Húc Lái xe đi ra, thuận miệng hỏi.

Lâm Hi Hi ngồi vào ghế phụ, thắt dây an toàn xong, lắc đầu: “Tôi không đi, anh đi à?”

Nguyễn Húc có chút kinh ngạc nhìn nàng, hồi lâu mới nói: “Tôi cũng không đi.”

Thoáng cái bầu không khí khác lạ bao trùm hai người.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 64: Hay Là Đã Động Lòng Với Nàng Rồi?

Lâm Hi Hi cười cười, thấy Nguyễn Húc ngẩn cả người, nàng nhẹ nhàng nói: “Anh không sao chứ?”

Nguyễn Húc phục hồi tinh thần, cũng cười cười, khởi động xe.

Người con gái bên cạnh vô cùng yên lặng, khiến cho tim người ta loạn nhịp, Nguyễn Húc vẫn nhẹ giọng cùng nàng nói chuyện, thỉnh thoảng còn nói giỡn, nàng thỉnh thoảng cũng bị chọc cười.

Chiếc áo sơ mi ca rô màu vàng làm hiện lên thân hình nhỏ nhắn xinh xắn của nàng, ưu nhã lộ ra vẻ khả ái, chiếc váy màu đen ôm sát bên hông, hai chân thon dài khép sát vào nhau, đẹp không gì sánh được.

Nguyễn Húc cố gắng rất nhiều mới có thể chuyên tâm lái xe, chìm đắm trong bộ dáng tươi cười của nàng, thưởng thức hồi lâu.

“Tôi ổn, Dịch Dương lần này đi công tác tại sao lại không mang cô đi cùng?” vươn người giúp nàng mở cửa xe, Nguyễn Húc nhìn nàng nói.

Săn sóc đưa tay che ở mui xe tránh không cho nàng va phải, “Tôi nghĩ cô sẽ đi cùng cậu ấy, cho nên mới chủ động yêu cầu ở lại công ty.”

Lâm Hi Hi có chút bối rối, hoàn cảnh hai người trong lúc đó có liên quan gì đến việc này?

Nguyễn Húc nhìn nàng cười cười, “Tin tôi đi, Dịch Dương sẽ không thích có kẻ quấy rối thời gian hai người cùng một chỗ, tôi nghĩ mình cũng

https://thuviensach.vn

là người biết điều.”

Lâm Hi Hi lúc này mới hiểu được ý tứ của hắn, mặt hơi đỏ lên, cùng hắn đi vào bên trong nhà trọ, nhẹ giọng giải thích: “Không phải như vậy, tôi cùng Tần tiên sinh không phải loại quan hệ này.”

Nàng khó khăn lắm mới nói xong, không hiểu sao Nguyễn Húc lại nghĩ như vậy, nàng cùng Tần Dịch Dương cũng không có quan hệ nhạy cảm gì.

Nguyễn Húc cười cười, từ chối cho ý kiến.

“Hi Hi tôi nhớ không lầm thì cô đã tốt nghiệp được hai năm? Hai năm trước… Cô cũng ở thành phố này?” Đợi thang máy khá lâu, Nguyễn Húc làm như vô tình hỏi.

Lâm Hi Hi gật đầu: “Đúng vậy, lúc đó tôi mới tốt nghiệp, cũng chuẩn bị đi làm ở đây, cho nên cùng Viện Y ra ngoài thuê phòng trọ, tất cả đều rất thuận lợi, tại lúc ấy nghĩ sau đó cùng Nhạc Phong kết hôn, ở thành phố này định cư, sinh hoạt sẽ thuận tiện hơn…Thế nhưng…”

Lông mi của nàng cụp xuống, không hiểu vì sao lại nghĩ đến sự việc hai năm trước, trong lòng có chút khó chịu, không tiếp tục nói nữa.

Nguyễn Húc nhìn sắc mặt nàng, cúi đầu nhẹ giọng hỏi: “Nhưng mà thế nào? Có chuyện gì ngoài ý muốn xảy ra với cô?”

Trong lòng Lâm Hi Hi căng thẳng, thiếu chút nữa cho rằng Nguyễn Húc biết chuyện gì.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, hời hợt nói: “Không có gì, bất ngờ chính là Nhạc Phong phản bội, chúng tôi chia tay, những dự tính trong tương lai đã không còn …Thực sự không có gì, loại chuyện này trong thành phố xảy ra hàng ngày, cuộc sống vẫn tiếp tục.”

https://thuviensach.vn

Giọng điệu của nàng rất nhẹ, như là tự nói với bản thân, hơi thở mong manh.

Nguyễn Húc không thể dời mắt, mãi cho đến khi cửa thang máy mở ra, Lâm Hi Hi cất bước đi ra, dây túi xách không may mắc vào dây lưng, nàng cả kinh, ngừng bước, Nguyễn Húc vội vàng giúp nàng cởi ra, hơi thở Lâm Hi Hi lúc này mới bình ổn.

Khoảng cách của hai người rất gần, Lâm Hi Hi nhìn hắn cười cười: "Cảm ơn."

Trong nháy mắt Nguyễn Húc cảm thấy mê muội, vừa rồi khoảng cách gần như vậy, hắn cơ hồ nhìn thấy từng tấc da thịt mềm mại trắng nõn không một tia tỳ vết, cánh môi hồng phấn tươi đẹp ướt át, nếu không phải đôi mắt trong veo kia đang nhìn hắn, hắn cơ hồ nhịn không được mà hôn lên đó. Nguyễn Húc có chút tự giễu nở nụ cười, như thế nào chính mình cũng trở lên mất kiểm soát?

"Khoảng thời gian này tôi vẫn sẽ đúng giờ trở về, cô có vệc gì cứ đến tìm tôi," Nguyễn Húc nhìn nàng cầm chìa khóa mở cửa nhà, mở miệng nói, nhìn biểu tình nghi hoặc trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi, hắn chợt thấy có gì đó không thích hợp, "Tôi muốn nói … thời gian Dịch Dương vắng mặt, cô có việc gì hãy đến tìm tôi."

Một đôi mắt trong veo chăm chú nhìn, Nguyễn Húc nghĩ mị lực của mình chưa bao giờ thấp đến như vậy, thế nhưng tại nơi này trước mặt một cô gái nhỏ, hắn liên tục thất thố, mọi lời nói hôm nay đều không ổn.

Thật là chết tiệt….

Lâm Hi Hi cũng phản ứng một chút, nhu thận gật đầu: "Cảm ơn Nguyễn chủ quản."

Nguyễn Húc buồn cười, khóe miệng nổi lên ý cười cân nhắc nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi vội vàng đổi giọng: “Nguyễn Húc.”

Cuối cùng hắn cũng cười thỏa mãn.

“Không làm phiền cô nữa, đi vào thôi.” Thanh âm khàn khàn hắn nói.

Lâm Hi Hi lịch sự cười đi vào trong.

Bóng đêm che phủ, Nguyễn Húc nhìn vị trí bọn họ cách nhau, cũng chỉ là một bức tường, gần như vậy …

Bàn tay nắm chặt khẽ buông ra, Nguyễn Húc cố gắng bình ổn ý nghĩ trong đầu. Hắn thừa biết Lâm Hi Hi là sở hữu của Tần Dịch Dương.

Không phải không có khả năng cướp lấy, cũng không phải là không thích, chỉ là trước tiên nàng phải nguyện ý mới được, nếu như nàng ở bên cạnh Tần Dịch Dương thật sự không tốt, như vậy hắn mới có cơ hội chiếm lấy nàng.

Mười giờ đêm, Lâm Hi Hi từ phòng tắm bước ra, lên mạng tìm kiếm tài liệu pháp luật liên quan đến vụ kiện để tham khảo.

Việc này nàng phải rất chú ý, ngoại trừ việc chuẩn bị tiền để thuê luật sư, nàng cũng muốn hiểu thật rõ những thứ này mới được, mặc dù vụ kiện lần này tiêu tốn tất cả tiền tiết kiệm của nàng hai năm từ khi tốt nghiệp đến giờ. Thế nhưng không còn cách nào khác, nàng đã đáp ứng phải giúp Viện Y. Trên màn hình hiện lên một vài thuật ngữ khó hiểu, mặc dù rất khó hiểu, nhưng mà nàng vẫn rất nghiêm túc tìm hiểu.

Điện thoạt trên sofa rung lên.

Nàng xem hết một đoạn văn bản, đứng lên đi qua tiếp điện thoại: “Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi.”

“Hi Hi, là mình.”

https://thuviensach.vn

“Viện Y?” Lâm Hi Hi giật mình, “Bây giờ cậu đang ở đâu? Xảy ra chuyện gì rồi?”

Tống Viện Y do dự trong chốc lát nói: “Hi Hi vừa có người đến tìm mình, hình như là người do bố mẹ Nhạc Phong phái tới, một người khác nữa, hắn đưa cho mình rất nhiều tiền, bảo mình rời khỏi nơi này, cũng có thể cho mình ra nước ngoài du học hoặc định cư, bảo mình không nên tố cáo Nhạc Phong.”

Trong lòng Lâm Hi Hi căng thẳng, ánh mắt xinh đẹp hiện lên vẻ lo lắng. Nàng đã sớm đoán được, cùng với ý muốn thắng kiện, việc bố mẹ Nhạc Phong phải làm sẽ là ra tay ngăn cản vụ kiện này, như vậy danh dự của Nhạc Phong cùng tập đoàn Nhạc thị sẽ không tổn thất.

“Viện Y … Cậu đã đồng ý có phải không?” Nàng nhẹ giọng hỏi muốn chứng thực ý nghĩ của mình.

Người bên kia giật mình, Tống Viện Y có chút kích động: “Mình không có, mình đương nhiên không chấp nhận điều kiện của họ, mình không có khả năng sẽ tha thứ cho hắn, có những thứ vĩnh viễn không mua được bằng tiền, mình dựa vào đâu có thể để mặc hắn tiếp tục hành vi cầm thú? Hi Hi, dù có vì cậu mình cũng không đồng ý, mình biết, hắn chủ yếu là nhằm vào cậu, cậu cũng không nghĩ buông tha kẻ ác ma này mà.”

Nghe Tống Viện Y nói xong, Lâm Hi Hi thở phào một cái.

“Không có là tốt rồi,” Nàng nhẹ giọng nói, rất thân thiết hỏi cô: “Viện Y cậu phải cẩn thận một chút mới được, bọn họ có khả năng tìm được cậu, liên hệ với cậu, như vậy có thể nói cậu đang rất nguy hiểm, bây giờ họ dùng thủ đoạn mê hoặc, sau đó không nhất định như vậy. Viện Y, cậu ở đó không an toàn, cậu đến ở cùng mình có được không?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 65: Nhìn Bọn Họ Lửa Hận Lan Dài

Trong điện thoại, tiếng nói của Tống Viện Y dừng một chút.

“Mình … Mình không sao a, mình có khả năng tự bảo vệ bản thân.” Tống Viện Y an ủi nàng. “Mình sẽ đóng cửa không cho ai vào nhà, mấy công việc làm thêm trước kia của mình đã bị gián đoạn, mấy ngày nay mình muốn ra ngoài tìm việc mới, nhưng cậu cứ yên tâm, mình sẽ không gặp chuyện gì không may đâu.”

Lo lắng quanh quẩn trong đầu, Lâm Hi Hi cũng không biết nói gì an ủi cô.

“Tốt lắm, nếu như cậu thấy chỗ nào không ổn nhất định phải liên lạc với mình, biết không?”

“Được, được, mình biết!”

Cúp điện thoại, trong căn phòng yên tĩnh Lâm Hi Hi âm thầm sững sờ, nàng mơ hồ cảm thấy bất an, cũng không thể xác định đó là gì.

Tại nơi này sự chênh lệch nhiệt độ giữa ngày và đêm rất lớn, ban đêm không khí rất lạnh, nàng bước ra ban công muốn hóng gió, vụ án lần này hết thảy đều phải lo lắng.

Một lần nữa ánh sáng màu cam trên ban công chiếu rọi, ấm áp không gì sánh được, trong đầu nàng chợt nghĩ đến kết quả tồi tệ nhất, tự nhủ với chính mình phải sẵn sàng chịu đựng sự việc tồi tệ hơn nữa, ánh mắt mát lạnh đảo qua ban công phía đối diện, đột nhiên giật mình.

https://thuviensach.vn

Nàng ngây ngốc nhớ không lầm, phía đối diện hắn là nhà của Tần Dịch Dương.

Thế nhưng lúc này, cách xa khoảng hơn mười mét, dưới ánh đèn trên ban công nhà hắn cánh cửa bị một người mở ra, một thân ảnh yểu điệu bước ra, khép lại khăn tắm trước ngực, buông tóc cho gió thổi khô.

Ngực Lâm Hi Hi bỗng nhiên căng thẳng, có chút không tin vào mắt mình.

Người con gái kia dáng người rất nóng bỏng, dung nhan tinh tế gợi cảm, có đường nét của người phương Tây và đôi môi đỏ mọng quyến rũ. Thân thể Lâm Hi Hi cứng ngắc không động đậy, đôi mắt trong trẻo tiếp tục nhìn, cô gái kia bỗng nhiên quay đầu lại, trên trán nổi lên tươi cười, bước chân xinh đẹp đi vào trong, thủy tinh trong suốt, Lâm Hi Hi thấy cô gái kia dường như bị ai đó áp vào thủy tinh, khăn tắm trên người cô ta từ từ tuột xuống, một đôi cánh tay to lớn bao vây cô ta, chiếm giữ, lửa nóng tràn ra khắp nơi.

Một màn kích tình mãnh liệt hiện ra trước mắt, mặt Lâm Hi Hi bỗng nhiên ửng hồng, cúi đầu!

Nàng thực không thích nhìn trộm những trường hợp như vậy, chỉ là … Nàng nhớ rất rõ đó là gian phòng của Tần Dịch Dương. Nàng bình phục hô hấp, một lát sau tiếp tục nhìn một lần nữa, cô gái kia toàn thân lõa lồ, lưng đè chặt lên thủy tinh, ngửa đầu rên rỉ, ánh mắt thỉnh thoảng chăm chú nhìn người đàn ông, nhiệt tình hôn hắn.

Người đàn ông cao ngất bị bóng tối che khuất, nhưng vẫn lờ mờ nhìn thấy hình dáng.

Người phụ nữ thống khổ mà sung sướng rên rỉ, nhiệt tình đón ý hùa theo, làn môi đỏ mọng hôn lên mặt lên cằm người đàn ông, thân ảnh mờ nhạt, trong lúc đó, Lâm Hi Hi có thể thấy rõ khuôn mặt hoàn mỹ của hắn, con

https://thuviensach.vn

ngươi thâm thúy sắc lạnh, không một tia gợn sóng, khuôn mặt tựa như tác phẩm điêu khắc của thượng đế, cô gái thâm tình hôn lên môi hắn, bị hắn nhàn nhạt đẩy ra, vòng tay ôm chặt thắt lưng mềm mại của cô ta, động tác kịch liệt điên cuồng như cái hôn ban nãy, khiến cô ta khóc nức nở cầu xin.

Lúc này đây, Lâm Hi Hi cũng thấy đủ rõ ràng.

Dưới ánh trăng sáng tỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ của nàng nổi lên một tia tái nhợt, bàn tay nắm lấy lan can có chút cứng ngắc.

Nàng nhanh chóng dời tầm mắt, không bao giờ… nhìn một lần nữa!

Khoảng cách xa như vậy, hắn là không thể nghe được tiếng động gì, nhưng nàng luôn cảm thấy thanh âm lửa nóng văng vẳng dội vào tai nàng, mạnh mẽ vang lên, càng lúc càng lớn.

Nàng không muốn nghe!

Lâm Hi Hi rời ban công đi vào trong, đóng cửa lại, sau đó đem rèm cửa buông xuống.

Người đàn ông kia, đúng là Tần Dịch Dương.

Tim bỗng nhiên rối loạn, không khỏi cảm thấy thất bại.

Lâm Hi Hi bỗng nhiên không biết làm thế nào, ma xui quỷ khiến đi tới trước tủ lạnh, ngón tay di chuyển giữa coca và hồng trà do dự nửa ngày, lại không biết nên chọn cái gì, nàng không có thói quen uống rượu, trong tủ lạnh căn bản là không có rượu.

Có chút cụt hứng đóng lại cửa tủ lạnh, đầu óc Lâm Hi Hi hoàn toàn hỗn loạn.

Nàng nhớ về tất cả mọi thứ của Tần Dịch Dương, từ lần đầu tiên nàng nhìn thấy hắn, đến bây giờ cùng hắn có mối quan hệ không thể giải thích,

https://thuviensach.vn

nàng nhớ rõ ngày đó tại phòng làm việc hắn kịch liệt xâm phạm, thấp giọng hỏi nàng "Biết rõ tôi muốn gì chưa?", nàng nhớ rõ mỗi cái hôn của hắn, mãnh liệt bá đạo không cho kháng cự.

Toàn bộ linh hồn nàng đều bị hắn lấy đi, nàng cũng nhớ rõ nội dung hợp đồng, bản hợp đồng đủ để cho nàng thân bất do kỷ mặc hắn sắp đặt, nàng đã cự tuyệt, chỉ là bởi vì sợ, sợ phiền phức, tình hình tiến triển không thể nắm trong tay, sợ rơi vào vòng tay nguy hiểm của hắn!

Thế nhưng hiện tại xem ra nàng đã quá coi trọng bản thân.

Nàng vẫn luôn nhút nhát, nghĩ phải bảo vệ chính mình, muốn quên đi thân ảnh lúc gần lúc xa của Tần Dịch Dương.

Có phải hắn muốn nàng trở thành người đàn bà của hắn? Nếu như nàng là người đàn bà của hắn, có lẽ là, hắn chỉ muốn thân thể của nàng.

Thế nhưng, điều kiện như Tần Dịch Dương, hắn muốn loại phụ nữ như thế nào mà chẳng được? Tại sao hết lần này tới lần khác hắn không chịu buông tha nàng? Hay là thực ra hiện tại hắn không có người phụ nữ nào, nhất thời cảm thấy hứng thú, cho nên chọn bừa một người gần hắn mà thôi.

Rốt cục suy nghĩ cũng thông suốt những …. chuyện này, Lâm Hi Hi không khỏi cười khổ một tiếng.

Sớm biết như vậy, nàng tại sao phải tự cho mình là đúng? Hắn đã từng giúp đỡ nàng, không có nghĩa là sau này vẫn giúp, không phải sao?

Đêm rất yên lặng, trong lòng cũng bình yên, không ai có thể trả lời câu hỏi của nàng.

Thu dọn xong tất cả, Lâm Hi Hi sớm đi ngủ, nỗ lực để ngoài tai những tiếng động từ căn nhà đối diện, ôm nỗi lo lắng nặng trĩu đi vào giấc ngủ.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, sau khi sửa soạn thật tốt bản kế hoạch, nàng đi vào phòng làm việc của chủ tịch.

“Đây là lịch trình đã sắp xếp cho buổi trưa và buổi chiều, buổi tối mười một giờ máy bay cất cánh, tám giờ sáng mai tới nơi,” đôi mắt Lâm Hi Hi nhìn người đàn ông trước mặt.

“Tần tiên sinh còn có vấn đề gì không?”

Ánh mắt Tần Dịch Dương nhìn màn hình máy tính từ trên xuống dưới, đảo qua bảng lịch trình nàng đưa, hít một hơi: “Nghĩ kỹ rồi, không đi đúng không?” Hắn tựa lưng vào ghế xoay, ngón tay thon dài để trên môi.

Hoan ái ròng rã một đêm. Tinh thần hắn cư nhiên vẫn sáng láng như Tần Dịch Dương trước đây, vẻ ưu nhã cùng mị hoặc mê người lộ ra, nhất cử nhất động đều tác động đến trái tim Lâm Hi Hi. Lông mi dài rậm của nàng từ từ cụp xuống, xinh đẹp tựa như cánh bướm, nhẹ giọng nói: “Tần tiên sinh lên đường thuận buồm xuôi gió, tôi sẽ cố gắng hoàn thành công việc thật tốt, sẵn tiện chúc ngài có chuyến du lịch tốt đẹp.”

Tần Dịch Dương dừng một chút.

Từ khi nào nàng lại học được những lời lẽ khách sáo như vậy?

“Ngài còn có gì sai bảo không? Tần tiên sinh, nếu không còn việc gì, tôi đi ra ngoài làm việc.” Lâm Hi Hi cầm lấy tập tài liệu.

Đôi mắt Tần Dịch Dương đảo thoáng qua, ngày hôm nay nàng mặc một bộ váy màu đen đơn giản vừa vặn, áo măng – sét màu trắng khoác bên ngoài, lộ ra cái cổ trắng ngần ngọt ngào của nàng, xương quai xanh lúc ẩn lúc hiện dưới làn tóc.

Hắn đứng dậy đi tới, ngay tại lúc nàng cảm nhận được sự nguy hiểm thì hắn đã đứng trước mặt nàng, hai tay đút trong túi quần, chăm chú nhìn

https://thuviensach.vn

nàng.

“Tối hôm qua cô nhìn thấy những gì?” Hắn mở miệng, nhàn nhạt hỏi.

Lâm Hi Hi bỗng nhiên run lên, đôi mắt ngơ ngác nhìn hắn, trong mắt hiện lên vẻ khiếp sợ.

Hắn làm sao mà biết được?

“Tôi…” Lâm Hi Hi đột nhiên á khẩu, lẽ nào nàng lại nói tối hôm qua nhìn thấy hắn cùng một mỹ nữ triền miên nóng bỏng? Hắn căn bản sẽ không giận nàng đã xem trộm sao?

Việc bọn họ làm quá mức lộ liễu! Chỉ cách một cái cửa kính mà không hề kiêng kị hành động.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 66: Tần Dịch Dương – Tôi Không Muốn Anh Chạm Vào Tôi

Nàng chưa từng gặp phải hoàn cảnh như thế này, mặt đỏ bừng, xấu hổ muốn chết.

“Các người… lần sau làm sự việc này, nên ở trong phòng, đêm qua tôi có thể nhìn thấy e rằng nhiều người khác cũng có thể …”

Tiếng nói của Lâm Hi Hi rất nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ hiện lên vẻ mất tự nhiên.

Tần Dịch Dương chăm chú nhìn nàng một lát, bỗng nhiên cười khẩy.

Hắn túm lấy cổ tay nàng kéo đến trước mặt, Lâm Hi Hi lảo đảo suýt nữa đứng không vững, Tần Dịch Dương nhìn đôi mắt ngạc nhiên của nàng.

Cúi đầu kề sát mặt của nàng, trầm giọng nói: “Lâm Hi Hi cô đang suy nghĩ gì vậy?”

Cổ tay Lâm Hi Hi bỗng nhiên đau nhức, tựa như bị bẻ gãy!

Nàng cắn môi, kinh ngạc nhìn người đàn ông trước mắt.

“Nói cho tôi biết, khi cô chứng kiến cảnh Nhạc Phong phản bội mình, cô có cảm giác thế nào?” Toàn thân Tần Dịch Dương toát ra hàn khí khiến người khác rét run, đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng, tựa như muốn đem người nàng làm cho đông cứng lại.

Sắc mặt Lâm Hi Hi bỗng nhiên trắng bệch, không hiểu vì sao hắn lại hỏi như vậy.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế nàng hoàn toàn không có khả năng tự hỏi, bị ánh mắt nghiêm nghị của hắn nhìn chằm chằm, sống lưng nàng nổi lên từng đợt tê dại.

"Tôi…" Lâm Hi Hi một chữ cũng không nói lên lời, đôi mi thanh tú vì đau đớn mà ngước lên, tiếng nói như cầu xin tha thứ, "Tần tiên sinh, tôi … Đau quá, trước tiên ngài buông tay ra đã."

Lực từ tay hắn rất lớn, cổ tay nhỏ bé của nàng bị hắn nắm lấy không một tia máu, xương cốt đều đau đến chết lặng.

Tần Dịch Dương lạnh lùng nhìn nàng, chậm rãi buông lỏng lực đạo trên cổ tay.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi khó khăn lắm mới có một tia huyết sắc, bờ vai căng thẳng cũng buông xuống, chậm chạp nói, rất sợ khơi lên tâm tình nguy hiểm của hắn.

"Xin lỗi Tần tiên sinh, tôi thực sự là vô tình nhìn thấy. Tôi không phải cố ý …"

Hàng mi xinh đẹp như cánh bướm hạ xuống, tránh né ánh mắt hắn, tiếp tục nói: "Tôi biết đó là việc riêng của ngài, tôi chỉ là một nhân viên phòng thư ký, tôi sẽ không nghĩ nhiều, cũng sẽ không… Sẽ không xen vào…"

Lâm Hi Hi đè nén mọi cảm xúc của mình, chỉ tập trung nhìn hắn, cầu mong hắn không tức giận.

Cảm xúc của người đàn ông này rất khó đoán, cổ tay nàng thực sự rất đau.

Phòng làm việc yên tĩnh khiến người ta hít thở không thông.

https://thuviensach.vn

“Cô nghĩ như vậy à?” Tần Dịch Dương vẫn nắm cổ tay nàng, không có dùng sức, nhưng vẫn từ từ vuốt ve lòng bàn tay.

Lâm Hi Hi cắn môi, gật đầu.

Tần Dịch Dương bỗng nhiên cười nhạt.

Ngón tay thon dài giơ lên, di chuyển đến cổ áo, ưu nhã mà thong thả cởi cà-vạt ra.

Lâm Hi Hi bị động tác của hắn làm cho giật mình, ánh mắt trong veo từ trong ra ngoài hoàn toàn mê man, nàng không biết hắn muốn làm gì, đến khi ngón tay hắn mị hoặc cởi bỏ hai cúc áo, lộ ra xương quai xanh đẹp đẽ, nàng mới đột nhiên nhận ra có gì đó không thích hợp, nhanh chóng nhìn sang chỗ khác, hơi nhíu mày chuyện gì đang xảy ra vậy? Hắn vì sao đột nhiên lại…

Vài giây sau đó một cỗ hơi thở nam tính mãnh liệt đến gần nàng.

Lâm Hi Hi cả kinh, đôi mắt giương lên, suýt nữa bị khuôn mặt tuấn tú trước mặt làm hồn tiêu phách tán, Tần Dịch Dương một mực trầm tĩnh ưu nhã lộ ra vẻ mãnh liệt hoang dã giống tối qua, hắn nhẹ nhàng vòng tay nàng về phía sau, Lâm Hi Hi chật vật ngã vào trong lòng hắn!

Nàng vội vàng dùng tay chống đỡ, nhưng vẫn rơi vào khoảng lồng ngực của hắn.

Chạm tay có thể động vào áo sơmi của hắn, cách nhau một lớp tơ lụa mỏng manh, Lâm Hi Hi cảm nhận được cơ thể cứng rắn của hắn đang thả lỏng.

“Tần tiên sinh… A!” đang định lùi về phía sau bỗng nhiên gáy nàng bị nắm giữ, ngay cả vòng eo cũng bị trói chặt trong lòng hắn!

https://thuviensach.vn

Toàn thân Tần Dịch Dương tản ra vẻ nguy hiểm có thể đem nàng nuốt sống, đôi mắt nhìn chằm chằm mặt nàng, trầm giọng nói: “Vốn không muốn động tới cô sớm như vậy, nhưng cô khiến tôi qúa thất vọng.”

Nụ cười trên môi hắn khiến nàng khó hiểu, hờ hững nói: “Tôi cùng cô thử nghiệm một chút xem thế nào?”

Trong lòng Lâm Hi Hi cả kinh!

Vừa nói xong hắn đã đem nàng ôm vào trong ngực, cúi đầu thong thả mà hôn đi xuống.

Ngực Lâm Hi Hi đột nhiên thắt lại, nàng cảm nhận được sự khác biệt, nụ hôn kia không rơi vào môi nàng, mà trực tiếp rơi vào cái cổ mẫn cảm của nàng, từ cằm lần xuống xương quai xanh, Tần Dịch Dương vẫn hôn đốt cháy da thịt nàng, hòa cùng bàn tay nóng bỏng của hắn! Hắn ôm chặt mông nàng tìm đúng vị trí mẫn cảm mà vuốt ve.

Lâm Hi Hi trừng to hai mắt nhìn hắn!

“Tần tiên sinh, ngài … A!” Lâm Hi Hi kinh hãi kêu lên một tiếng, cảm giác đau xót ở cổ, là do hắn tăng thêm lực hôn, tại nơi mẫn cảm mang tới sự đau đớn cùng khoái cảm kích thích nàng!

Lâm Hi Hi nỗ lực vùng vẫy trong lòng hắn, thanh âm khàn khàn nổi lên lo lắng, “Tần tiên sinh, không nên… Ngài muốn làm gì?”

Liều chết dây dưa.

Tần Dịch Dương dễ dàng khống chế được cô gái nhỏ đang bắt đầu giãy dụa trong lồng ngực, không chút nào che giấu dục vọng của bản thân, hành vi hoàn toàn phơi bày trên người nàng, nàng đương nhiên vẫn giãy dụa, Tần Dịch Dương giữ chặt cổ tay nàng vắt ra phía sau người, mang theo ham muốn mãnh liệt đem nàng đè xuống sofa trong phòng làm việc.

https://thuviensach.vn

Bề mặt sofa cứng rắn mang đến cảm giác mát lạnh, mái tóc đen bóng nhu thuận của Lâm Hi Hi rơi lả tả trên mặt, cổ áo bị Tần Dịch Dương xé ra, hắn tùy ý xâm phạm mặc nàng thét chói tai, vô luận giãy dụa thế nào cũng chống không lại.

Ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng nhìn cô gái nhỏ dưới thân, không chút nể nang, mỗi một lần chạm đến đều là nơi mẫn cảm nhất trên người nàng, thân thể non nớt của Lâm Hi Hi bủn rủn, căn bản không chịu nổi khiêu khích như vậy, hai ba động chạm là nàng có thể cảm nhận rõ ràng ý đồ cả hắn.

Trên tầng thứ hai mấy của tòa nhà, cửa sổ trong suốt chỉ có thể hiện ra bầu trời rộng lớn cùng toàn cảnh thành phố, nhưng không ai có thể giúp nàng, cứu nàng.

Lâm Hi Hi không kìm được nước mắt, liều mạng lắc đầu khóc thảm, Tần Dịch Dương ngoảnh mặt làm ngơ, ngón tay thon dài của hắn kéo váy trên đùi nàng xuống, tham lam tiến vào dò xét, Lâm Hi Hi hét lên một tiếng, hai mắt đẫm lệ mông lung.

“Không nên như vậy… Tần tiên sinh, tôi không phải loại phụ nữ đó, xin ngài không nên như vậy…” Nàng liều mạng đánh lên bờ vai to lớn của hắn, nhưng dường như chỉ là phù du không một tia lay chuyển, ngón tay bừa bãi lần theo da thịt mềm mại tiến vào nơi sâu nhất của nàng, theo sau mỗi hành động khiêu khích của hắn, tiếng kêu của Lâm Hi Hi mỗi lúc một khàn, liều mạng khép chặt hai chân vẫn không tránh khỏi sự xâm phạm của hắn, nàng hầu như tuyệt vọng.

Nhưng không thể phủ nhận, người đàn ông này khiến cho nàng ngập chìm trong khoái cảm, trong người có một loại cảm giác bị ép buộc, thống khổ mà vui sướng, dâng trào mãnh liệt khiến cho nàng không có khả năng chống đối, Lâm Hi Hi vẫn nhớ rõ sự việc xảy ra tối qua, nàng không thể chịu đựng nổi, không có khả năng chịu đựng được!

https://thuviensach.vn

Ngay tại lúc tay hắn chạm tới cấm địa của nàng, Lâm Hi Hi thốt lên thanh âm khô khốc: “Đừng đụng vào tôi, Tần Dịch Dương anh không được dùng bàn tay chạm qua người đàn bà khác đụng vào tôi.”

Nàng hét lên một tiếng vô cùng tuyệt vọng, nước mắt nóng hổi tuôn xuống, cả người căng thẳng run rẩy.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 67: Không Phải Là Nàng Muốn Như Thế

Động tác của Tần Dịch Dương ngây ngốc dừng lại.

Mảng áo bên bờ vai Lâm Hi Hi bị xé ra, xương quai xanh bị hắn cắn mút thâm tím, làn da non mềm trắng nõn lộ ra, nước mắt trong suốt hòa cùng đôi mắt chứa đầy oán hận, đẹp không sao tả xiết.

Hắn là người đàn ông bình thường, có khả năng dừng lại đúng là không dễ dàng.

Hơi thở nóng hổi áp bên cổ xinh đẹp của nàng, hồi lâu Tần Dịch Dương mới đè nén được ánh mắt u tối, ánh mắt liếc về phía khuôn mặt nàng, nước mắt kia trong sáng hốt hoảng mà bất lực.

Thật kỳ lạ, trên môi hắn nổi lên ý cười, ưu nhã mị hoặc, điên đảo chúng sinh.

Hai mắt Lâm Hi Hi đẫm lệ mông lung nhìn hắn mà hoảng hốt, lực đạo trên cổ tay bỗng nhiên biến mất, nàng khẽ "Ưm…" một tiếng, thân thể bị giam giữ cuối cùng cũng có thể động đậy.

Trên cổ tay bị hắn nắm giữ, hiện lên một vết tím bầm.

Trên người Tần Dịch Dương ngoại trừ mấy cúc áo sơ mi bị cởi ra nhìn mất trật tự, môi hắn vẫn mỉm cười, giúp đỡ nàng che lại bờ vai bị lộ ra, vô ý chạm vào da thịt nàng, Lâm Hi Hi run lên, cẩn thận nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Cứ kệ tôi.’’ Tiếng nói của nàng vẫn còn nghẹn ngào, né tránh đụng chạm của hắn.

Đây là lần đầu tiên, nàng đối với hắn lạnh lùng trốn tránh.

Tần Dịch Dương có chút mê muội nhìn cô gái nhỏ trước mắt, nhớ tới câu nói vừa nãy của nàng “Không được dùng bàn tay đã đụng đến người khác chạm vào tôi!”, ý cười trên môi càng rõ, nàng là đang tức giận sao?

Đối với chuyện tối qua, thì ra không phải nàng không có phản ứng, chính là như vậy lại khiến hắn vui vẻ, rất kích thích.

Tần Dịch Dương ưu nhã đứng dậy, đem từng cúc áo sơ mi cài lại, đôi mắt liếc nàng một cái, cô gái kia thừa dịp hắn đứng dậy chỉnh sửa lại nội y bị cởi ra, nàng mặc váy ngắn, thực sự rất khổ sở, cố gắng kéo vài lần cũng không tác dụng.

Tần Dịch Dương cười cười, cúi người ôm nàng, nhàn nhạt ra lệnh: “Thả tay ra”

Lâm Hi Hi cả kinh, căn bản không dám nhờ hắn giúp đỡ, cuống quýt lắc đầu: “Không cần, tôi có thể tự mình làm được.”

Tần Dịch Dương cũng không tức giận, chỉ lẳng lặng nhìn nàng.

Ngón tay mảnh khảnh kéo nội y, vẫn run rẩy như trước, ngực Lâm Hi Hi phập phồng, nhìn hắn nói: “Ngài không được nhìn!”

Tần Dịch Dương bỗng giật mình, những lời này, thật sự khiến hắn có chút tức giận.

Cô gái này, khi bực mình cũng có thể đáng yêu như vậy sao?

Hắn một lần nữa nở nụ cười, mạnh mẽ kéo tay nàng giúp nàng, Lâm Hi Hi vẫn như trước không phối hợp, đầy nước mắt giãy dụa. Tần Dịch Dương

https://thuviensach.vn

không thể kiên nhẫn hơn nữa, xiết tay nàng nói: “Đừng … động đậy, cẩn thận lại làm tôi tức giận, lần này tôi đảm bảo sẽ không dừng lại nữa.”

Lâm Hi Hi bị lời nói của hắn làm cho khiếp sợ, trừng to đôi mắt lạ lùng nhìn hắn. “Ngài … Ngài như thế nào có thể làm như vậy?”

Giọng điệu Tần Dịch Dương có chút hòa hoãn, ngón tay thon dài dọc theo đường cong chiếc áo ngực gắn chặt bộ ngực xinh xắn của nàng, cảm thấy vị trí thật thích hợp, lại nhẹ nhàng kéo dây áo, giúp nàng thấy thoải mái hơn một chút.

“Không phải người đàn ông nào đến thời điểm này cũng có thể dừng lại, Lâm Hi Hi, cô nghĩ thử xem vì sao tôi lại buông tha cô? Tôi đây không phải Nhạc Phong, làm xong chuyện xấu lại bắt cô chịu hậu quả, nếu như hiện tại tôi muốn cô, cô không có khả năng có thể phản kháng, lại càng không có một tí chứng cứ nào.” Tần Dịc Dương nắm cằm của nàng, ánh mắt lãnh đạm nhìn: “Hiểu ý tôi chứ?”

Lâm Hi Hi một chữ cũng nói không lên lời.

Năng lực của phụ nữ quả nhiên kém cỏi, nàng phải thừa nhận, mỗi lời Tần Dịch Dương nói đều đúng.

Lâm Hi Hi ngoái đầu…, đem khuôn mặt bị hắn nắm lấy rời ra xa.

Buồn bực chưa tan, nàng cũng không muốn nhìn hắn.

Ánh mắt Tần Dịch Dương mềm mại một chút, bàn tay giúy nàng vuốt tóc trên mặt, động tác ẩn chứa một chút yêu thương.

Cô gái này, không phải tình thế bắt buộc, thế nên hắn sẽ không vội.

“Xin lỗi,” hắn nhẹ giọng nói, trên khuôn mặt nàng đặt xuống một nụ hôn, “Nếu như thực sự muốn làm, tôi sẽ nhẹ nhàng hơn một chút.”

https://thuviensach.vn

Cả người Lâm Hi Hi run lên, hoàn toàn không kịp nói lời nào, cửa phòng nhẹ nhàng có tiếng gõ.

Tần Dịch Dương nhẹ vuốt tóc nàng, ưu nhã đứng dậy nói: “Vào đi.”

Cửa phòng mở ra, một người phụ nữ khác bước vào, chỉ liếc qua Lâm Hi Hi đang ngồi trên sofa, Tần Dịch Dương khẽ xoay người lại.

Nguyễn Húc nhìn thoáng qua Lâm Hi Hi, có chút kinh ngạc, một lúc mới bừng tỉnh hướng Tần Dịch Dương nói: “Lily kêu ầm ĩ đòi gặp cậu, mình chỉ có lòng tốt đẫn cô ấy đến đây, cậu xem làm thế nào bây giờ?”

Trên mặt Nguyễn Húc nở một nụ cười bất đắc dĩ.

“Vinson.” Một mỹ nhân cao ráo tóc uốn từ phía sau Nguyễn Húc đi lên, chạy tới bên Tần Dịch Dương nhiệt tình ôm chặt lấy hắn.

“Vinson” anh làm gì mà tìm không thấy, cả buổi sáng em tìm không được anh, không còn cách nào khác mới phải đến đây, hắn mang em tìm được anh rồi nhưng mà hắn rất kỳ cục, hắn dám bắt em đợi?”

Cô gái xinh đẹp ánh mắt căm hận nhìn Nguyễn Húc, tiếng Trung của cô ta phát âm không chuẩn, sai khá nhiều.

Trong nháy mắt Nguyễn Húc có chút xấu hổ, rất kiên nhẫn nhìn cô ta giải thích: “Tiểu thư, đúng là oan uổng, đều không phải tôi thất lễ, tôi đã nói với cô rất nhiều lần, không phải sao?”

Cô gái xinh đẹp mếu máo, ôm chặt lấy Tần Dịch Dương: “Không nhớ rõ a, tôi chỉ không nhớ rõ tên tiếng Trung của Vinson”

Nguyễn Húc suýt bị nghẹn chết, một chữ cũng nói không lên lời.

Lúc này Lâm Hi Hi đang đứng bên cạnh bọn họ, cũng khiếp sợ không nói lên lời, ánh mắt trong veo nhìn cô gái xinh đẹp trước mặt, ngờ ngợ nhớ

https://thuviensach.vn

đến, đây chính là cô gái gợi cảm xuất hiện trên ban công nhà Tần Dịch Dương tối hôm qua, hôm nay cô ta mặc một bộ quần áo màu xanh dương, da không trắng cho lắm nhưng hết sức khỏe mạnh, khuôn mặt mỹ lệ lộ ra vẻ nhiệt tình cởi mở của người phương Tây.

Lâm Hi Hi nhất thời như đang nằm mơ, không biết bọn họ rốt cục là có quan hệ gì.

Tần Dịch Dương nhẹ nhàng nhìn qua Lily, vỗ vỗ vai cô ta ý bảo cô ta đứng dậy: “Em làm sao lại đến đây?”

Lily ngoan ngoãn buông hắn ra, oán hận nói: “Em rất nhớ anh a, em vượt bao xa đến Trung Quốc, ngày hôm nay anh lại đi làm, em một mình rất buồn chán a!”

Cô ta vừa nói bỗng nhìn thấy Lâm Hi Hi bên cạnh, hơi ngạc nhiên nhìn một chút: “Đây là ai?”

Không đợi Tần Dịch Dương mở miệng, Nguyễn Húc khẩn trương trả lời: “Đây là Hi Hi, Lâm Hi Hi, nhân viên của công ty.”

Lâm Hi Hi cũng nhẹ nhàng hít một hơi, lịch sự nói “Tiểu thư, xin chào.”

Tần Dịch Dương ngồi vào bàn làm việc, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Lâm Hi Hi, nhận ra nàng có chút biến đổi, nàng giơ tay vén mấy sợi tóc, cố gắng che đi dấu vết nụ hôn lúc nãy của hắn.

Miệng hắn nổi lên một tràng cười mê người, khiến người ta mất hồn

“Xin chào, tôi là Lily, tôi là bạn gái của Vinson.” Lily nhẹ nhàng đi tới, chìa tay cho nàng bắt.

Toàn thân Lâm Hi Hi cứng đờ, hô hấp không thông.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng vươn tay, nhẹ nhàng nói một tiếng: “Hoan nghênh cô tới Trung Quốc.”

Nàng ngây ngốc tưởng mình nghe lầm, Lily vừa nói tối hôm qua cô ấy mới tới Trung Quốc. Mà “bạn gái” hai chữ này, đã sớm khiến lồng ngực Lâm Hi Hi nổi lên kinh hãi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 68: Hay Là Đã Động Lòng Với Nàng Rồi?

Nàng không cách nào gạt đi sự chấn động trong lòng, nàng một mực nghĩ rằng kích tình mãnh liệt tối qua là sự phát tiết dục vọng bình thường của một người đàn ông, hiện tại mới hiểu rõ, tất cả cũng không phải như nàng nghĩ.

Hoàn cảnh trước mắt, có chút ngoài sức tưởng tượng của nàng.

Lily nắm tay nàng, ánh mắt quan sát nàng một chút bỗng cười nói: "Cô thực sự là hình ảnh điển hình của con gái Trung Quốc, tay cô thực nhỏ thực trắng, thân hình cũng rất mong manh a."

Lâm Hi Hi bị lời nói hơi quá của cô làm cho có chút xấu hổ, nhưng vẫn thân mật cười như trước.

Dù sao cô gái trước mặt cũng có chút đáng yêu, nàng không muốn tâm tình của mình làm ảnh hưởng tới người khác.

"Em trở về thật không đúng lúc, anh buổi tối lên máy bay đi công tác, em phải ở đây, phải làm sao đây?" Tần Dịch Dương dời ánh mắt, tiếng nói du dương quanh quẩn trong phòng làm việc.

Lily kinh ngạc, trên mặt chốc lát tràn ngập thất vọng cùng khổ sở, buông tay Lâm Hi Hi, chạy đến trước mặt hắn.

"Anh buổi tối đã đi rồi, như vậy cũng chỉ còn lại một mình em!"

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương im lặng nhìn lòng bàn tay đầy mồ hôi của Lâm Hi Hi, ngón tay mềm nhẹ vuốt ve cằm, miệng thảm nhiên nói: “Em về nước cũng không chịu tìm hiểu trước lịch trình của tôi, không có cách nào thay đổi, hiểu rồi chứ, em ở lại hoặc quay về, em lựa đi.”

“Em cùng anh đi không được sao?” Lily dũng cảm đưa ra ý kiến của mình, ôm chặt cánh tay hắn, dựa sát vào lồng ngực hắn.

Tiếng nói của Tần Dịch Dương ngừng lại một chút, cả người tản ra hàn khí, chỉ có Lâm Hi Hi nhận ra hắn một chút cũng không tức giận.

“Anh đi công tác, thực sự không nên theo.” Hắn nhàn nhạt nói.

Tinh thần Lilly sụp đổ trong nháy mắt, cô hiểu rõ ý tứ của Vinson, một khi hắn nói không được, dù có cầu xin cũng không ích gì, chỉ nên ngoan ngoãn nghe lời, một khi hắn tức giận thì thật là khủng khiếp.

“Anh đi bao lâu, em ở đây chờ anh.” Cô đáng thương ngồi lên đùi hắn, bàn tay không hề kiêng nể thăm dò bên trong áo sơ mi của hắn, dụ dỗ mà lục lọi.

Hô hấp của Lâm Hi Hi bỗng nhiên bị nghẹn lại, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, coi như không nhìn thấy gì.

Phải chăng con gái phương Tây đều rất cởi mở? Có thể làm trò kệch cỡm trước mặt người khác mà không hề ngại ngùng, bất kỳ ai cũng có thể nhận ra, cô gái tên Lilly này, chết mê chết mệt hắn.

Đầu ngón tay đẩy ra một cúc áo sơ mi của hắn, Lilly nhẹ nhàng vuốt ve ngực hắn, khát vọng sự ấm áp.

Nét mặt Tần Dịch Dương không chút biến đổi, chỉ là ưu nhã bắt lấy tay cô, không cho cô tiếp tục.

https://thuviensach.vn

“Trước khi anh quay lại, em ở lại đây,” Hắn không nhìn cô, chỉ là vòng tay qua thắt lưng cô đẩy cô ra khỏi lồng ngực, nhẹ vỗ vỗ đầu cô, nhẹ giọng nói: “Ngoan chút nào.”

Lilly bị hắn đẩy ra khỏi lòng, rõ ràng luyến tiếc sự ấm áp của hắn, thế nhưng lại không dám dây dưa như trước.

Cô đứng dựa vào trước bàn làm việc của hắn, ủy khuất quay đầu, nhìn Nguyễn Húc và Lâm Hi Hi.

Người phụ nữ hoàn hảo như vậy ai có thể kháng cự chứ?

“Cuối tuần đã có dự định gì chưa?” Tiếng nói trầm thấp của Tần Dịch Dương một lần nữa vang lên, có ma lực hấp dẫn, lướt qua mấy bước trước mắt, nhìn đến cô gái nhỏ đang đứng ngây người.

Lâm Hi Hi tựa như đóa hoa bách hợp thanh khiết đứng im tại chỗ, ngây ngốc nửa ngày mới nhận ra hắn đang hỏi mình.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu: “Không có.”

Ngoại trừ đến công ty đi làm việc cùng chuẩn bị hầu tòa, nàng thực sự không còn việc gì khác. Mà nàng cũng không biết hắn sắp xếp cho mình như thế nào.

Ánh mắt thâm thúy sâu sắc, Tần Dịch Dương nhìn nàng, tán thưởng rồi thốt ra một câu nói không rõ ý nghĩa, Lâm Hi Hi nỗ lực đáp lại ánh mắt hắn, bỏ qua suy nghĩ chống cự cùng oán hận trong đầu, đều giống như trò cười. Cùng bạn gái triền miên cả đêm qua thì có chỗ nào sai chứ?

Lâm Hi Hi nghĩ mà xấu hổ, ảo não, hỗn loạn, không thể bình tĩnh.

Tần Dịch Dương gật đầu: “Trong khoảng thời gian này cô chú ý Lilly một chút, công việc công ty có thể nghỉ, còn vấn đề gì nữa không?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi rõ ràng, hiểu rõ ý tứ của hắn.

“Không có vấn đề gì.” Nàng nhẹ giọng nói.

LilLy mở to mắt nhìn nàng một chút, mặc dù có chút không ngờ, nhưng vẫn mặc kệ kéo tay nàng nói: “vậy a, cô dẫn tôi đi shopping, những nơi mà bình thường Vinson thích tới, cô đều phải dẫn tôi đến xem.”

Có một số người nhiệt độ bàn tay thường rất cao, bốn mùa đều như vậy, Lâm Hi Hi cảm thấy trên ngón tay mình dâng lên một chút ấm áp, nhìn Lily nở nụ cười: “Được, mặc dù tôi cũng không rõ lắm.”

Thoạt nhìn tất cả đều bình thường, nhưng Nguyễn Húc lại nhíu mày nhìn Lâm Hi Hi lo lắng.

“Cứ như vậy đi, mọi người ra ngoài trước, tôi còn việc cần xử lý.” Tần Dịch Dương dựa người vào ghế nói.

Cả buổi sáng, Lilly đều ở trong phòng, dùng máy tính của Lâm Hi Hi lên mạng tìm thứ giải trí: “Oa, bọn họ đều đã kết hôn, Lâm, cô mau tới xem!” Lilly bật dậy, bắt lấy cánh tay đang viết thư pháp của Lâm Hi Hi giật lấy tờ giấy.

Buông điện thoại, đi tới “Việc này là…” Lâm Hi Hi hơi cúi người, nhìn đôi vợ chồng trẻ không quen biết trên màn hình.

“Ở Florida họ rất nổi tiếng, có chút dòng dõi hoàng tộc, bây giờ họ đã kết hôn rồi, lần trước tôi cùng Vinson đến chơi, thời gian đó mối quan hệ của họ còn đang trục trặc, thật là kỳ lạ…” Lilly tiếp tục sụt sịt nói.

Ánh mắt ngơ ngẩn của Lâm Hi Hi dần dần bị xua tan, nàng bắt đầu hiểu rõ hơn về cô gái kỳ lạ bên cạnh, trong thế giới của cô ta vĩnh viễn chỉ có duy nhất cô ấy và Vinson.

https://thuviensach.vn

Cô ta nói nhiều, rất nhiều, cũng không thèm bận tâm tới người khác có hiểu những lời mình nói hay không.

“Lâm Hi Hi kho hàng bên kia có chút vấn đề, cô đi xem thử xem thế nào.” Tiếng nói của ai đó tự nhiên vang lên, là giọng phụ nữ mang theo vẻ bực bội, quẩn quanh bên nàng.

Lâm Hi Hi đánh mắt, nhìn Nguyên Đồng đứng cách đó không xa, nói với nàng nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm Lily.

“Được, chị Đồng.” nàng nhẹ giọng trả lời, sau đó cúi đầu vỗ vai Lily “Cô có muốn đi cùng tôi không?”

Lily mở to hai mắt “Được đi chơi sao?”

Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút: “Không phải đi chơi, có chút phiền phức, cô có đi không?”

Lily suy nghĩ một chút, nở nụ cười: “Cô gặp phiền phức, đương nhiên là đi rồi, để tôi nói với Vinson một tiếng!”

Mắt thấy Lily hướng phòng chủ tịch chạy vội tới, trong lòng Lâm Hi Hi có chút kiên định cùng mất mát, một tiếng nói chế nhạo vang lên: “Lâm Hi Hi tôi hỏi cô có gì tốt? Cô hao tổn tâm trí đoạt đi người đàn ông sớm đã có chủ, cô còn muốn giả bộ làm người tốt lấy lòng người ta, kết quả tốt chứ?”

Lúc này Nguyên Đồng cười đến ngặt nghẽo, khóe miệng cong lên hiện lên vẻ châm biếm.

Ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi nhìn cô ta một cái, cũng không nói gì.

Không chỉ riêng Nguyên Đồng, nàng cũng không thể nào hiểu nổi chính mình. Những lời châm chọc này, mặc kệ nó, không cần gì phải thanh minh.

https://thuviensach.vn

“Tôi đang nói với cô đấy, cô có nghe không?” Sắc mặt Nguyên Đồng thay đổi, đập vào vách ngăn.

Lâm Hi Hi liếc mắt nhìn cô ta một cái, đúng lúc Lily từ phòng chủ tịch đi ra, cô ôm lấy tài liệu, nhẹ giọng nói: “Tôi nghe rõ… cô ấy và Tần tiên sinh rất xứng đôi, không có gì không cam tâm cả.”

“Tôi đi xuống nhà kho trước, có việc gì cứ gọi.” Lâm Hi Hi lịch sự gật đầu với cô, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 69: Khế Ước Càng Nghĩ Càng Rối

Trên đường tới nhà kho, Lily đi sát nàng, nhẹ giọng hỏi: “Lâm, có phải bà cô lúc nãy bắt nạt cô không?”

Lâm Hi Hi đang suy nghĩ hỏi lại: “Gì cơ?” “Bà cô vừa bắt cô đi làm việc ý!” Lily nói lớn hơn một chút, đôi mi thanh tú nhíu lại, nghĩ lại tình cảnh lúc nãy “Cô không phải nói, tôi nhận thấy bà ta không có thiện cảm với cô, có phải bà ta ức hiếp cô, tôi sẽ giúp cô bắt nạt lại bà ta.”

Lâm Hi Hi có chút giật mình, bước chân chậm chạp nhẹ nhàng không đứng vững, thậm chí là để mặc cho Lily lôi kéo đi lên phía trước.

Ức hiếp? Vì sao cô ấy lại nghĩ như vậy?

“Cũng không phải, chỉ là…” Lâm Hi Hi cẩn thận cân nhắc từ ngữ, ánh mắt trong veo bình tĩnh “Có lẽ là tính cách có vấn đề, không hợp nhau mà thôi.”

“A … Cô không cần gạt tôi, tôi nhận ra được.” Lily rất tự tin lôi kéo nàng đi về phía trước, quay lại nhìn nàng nở nụ cười rực rỡ.

“Tôi ở bên cạnh Vinson lâu như vậy, anh ấy rất thông minh, tôi cũng không ngu ngốc a!”

Đi ra khỏi phòng có điều hòa, hơi nóng ngoài trời ùn ùn kéo tới, khiến cho đầu óc đang mơ màng của Lâm Hi Hi bừng tỉnh.

Cô gái bên cạnh vẫn kể Vinson thế này thế kia.

https://thuviensach.vn

Nhớ đến người đàn ông lạnh lùng nghiêm nghị mà mị hoặc, nàng không thể quên bọn họ đã dây dưa thế nào, ngón tay hắn đã để lại hơi nóng trên làn da nàng thế nào.

Trước ngực nàng, xương quai xanh, vẫn còn bỏng rát những dấu hôn của hắn.

Làn mi như cánh bướm run rẩy hạ xuống, Lâm Hi Hi vội vàng chớp mắt, cố gắng ép mình không được nghĩ đến nó nữa.

***

Lúc gặp Nguyễn Húc trong phòng pha trà, Lâm Hi Hi không có gì ngạc nhiên.

“Pha cà phê à?” Nguyễn Húc liếc qua cái ly trong tay Lâm Hi Hi.

Lâm Hi Hi gật đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp dính vài giọt mồ hôi, hơi nhíu mày, sắc mặt có chút yếu ớt: “Lily đòi uống đúng loại cà phê xuất khẩu từ London, tôi nghiên cứu hơn nửa ngày, nhưng đều thất bại, chắc là nước chưa đủ độ.”

Nụ cười yếu ớt kia, như mũi kim đâm vào lòng hắn, ê ẩm đau, làm cách gì cũng không thoát khỏi.

“Tôi có thể giúp cô.” Thấy nàng vươn tay lấy cái ly trên giá, Nhuyễn Húc vội vàng lấy giúp nàng, nhìn mặt nàng cười, do dự một chút nhẹ giọng nói: “Kỳ thực Lily ngoài tính cầu kỳ ra, cũng rất hòa đồng, không ức hiếp người khác, Dịch Dương thích cô ấy chính là ở điểm ấy, cho nên mới giữ cô ấy ở bên cạnh.”

Lâm Hi Hi chăm chú rót nước sôi, gật đầu: “Đúng vậy.”

https://thuviensach.vn

“Hi Hi …” nhìn khí sắc không tốt của nàng, Nguyễn Húc có chút thiếu kiên nhẫn, vội vàng hỏi nàng: “Cô để ý có phải không? Về chuyện bạn gái của Dịch Dương.”

Lâm Hi Hi đang khuấy cà phê, cánh tay từ từ chậm lại.

Ánh mắt trong veo có chút mông lung đảo qua xung quanh, ánh mắt không có mục đích, kỳ thực từ trước đến nay nàng hoàn toàn không hiểu nổi đối với Tần Dịch Dương nàng có loại cảm giác gì, càng không rõ ràng đối phương có mục đích gì. Tại sao bạn gái hắn hết lần này đến lần khác đều giúp nàng.

Vì sao phải có ý nghĩ độc chiếm, vì sao triền miên thân mật, vì sao không khống chế được?

Trong thâm tâm nàng chỉ muốn trả hết món nợ theo như nội dung của bản hợp đồng kia, nàng nghĩ không thông.

Vợ chồng.

Vì sao hắn lại muốn nàng và hắn xây dựng mối quan hệ này?

Loại quan hệ này, mang ý nghĩa là đem cuộc sống hai người ghép thành một chỗ, bất luận sau này có chuyện gì xảy ra đều không thể thoát ra.

“Không nên hỏi tôi, tôi không biết.” Lâm Hi Hi che giấu đi vẻ yếu đuối, nói xong câu đó, một lần nữa đứng thẳng lưng.

“Tôi đi trước.” nàng khẽ nở nụ cười, xinh đẹp động lòng người.

Nguyễn Húc muốn bảo nàng ở lại nhưng mở miệng lại không thốt lên lời, chỉ có thể nhìn nàng bước ra ngoài.

***

https://thuviensach.vn

Sân bay lúc nửa đêm.

Trong phòng VIP, ánh đèn nhẹ nhàng chiếu rọi, trong đại sảnh cũng không nhiều người qua lại.

Lily vẫn quấn lấy Tần Dịch Dương, dựa vào lồng ngực hắn nhẹ giọng nói, Tần Dịch Dương cũng không chống cự, thỉnh thoảng trầm giọng đáp lại một hai câu, mà Nguyễn Húc cùng Lâm Hi Hi ngồi ở ghế tựa từ xa nhìn hai người.

“Công việc cuối tuần cô chuẩn bị đến đâu rồi?” Nguyễn Húc vô thức mà chuyển sự chú ý của nàng.

“Cùng Viện Y đi gặp luật sư, thuận tiện đưa cho ông ấy 2/3 tiền thù lao. Ông ấy chưa từng gặp qua Viện Y, nên có nhiều chuyện cũng chưa thể xác nhận, chúng tôi phải phối hợp thật ăn ý mới được, dù sao vụ kiện cũng không thể thắng nếu chỉ dựa vào luật sư.” Lâm Hi Hi nhẹ nhàng giải thích, “Chỉ còn có vài ngày, tôi còn phải suy ngĩ xem bố mẹ Nhạc Phong bên kia sẽ xử lý việc này như thế nào, không thể không đề phòng.

Nguyễn Húc lắng lặng nghe, nhíu mày hỏi: “Vụ kiện này cô đã chuẩn bị đủ tiền chưa?”

Lâm Hi Hi cười cười, hai tay ưu nhã vịn lên lan can màu bạc: “Tôi có tiền tiết kiệm.”

Nàng mặc quần dài màu trắng, dáng vẻ của nó có thể tôn lên đường cong tuyệt đẹp, tuy vậy Nguyễn Húc không có tâm tư để ý, buột miệng hỏi: “Tiết kiệm? Của cô? Cô đem toàn bộ đi giúp bạn mình sao?”

Tiếng nói của hắn có chút kinh ngạc, Lâm Hi Hi cũng cảm thấy có chút kỳ kạ.

“Làm sao vậy? Có gì không ổn sao?”

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc nghẹn lời đứng dậy, có chút không thể hiểu nổi suy nghĩ của nàng, nàng quá tốt bụng hay là căn bản nàng cũng không biết cái gì là tốt bụng, nó là bản năng làm người của nàng, dù cho giải thích hay nhắc nhở như thế nào cũng đều vô dụng?

“Không có gì… Chúc cô thành công, chính là vẫn câu nói kia, có việc cần giúp đỡ nhớ đến tìm tôi.” Nguyễn Húc chăm chú nói.

Lâm Hi Hi gật đầu, cảm kích nói: “Cảm ơn, tôi sẽ nhớ.”

Lại một chuyến bay nữa cất cánh, trong đại sảnh tiếng phát thanh viên nhu hòa êm tai, Lily ôm chặt nằm trong lồng ngực Tần Dịch Dương, nhưng đột nghiên nhớ đến chuyện gì, nói với hắn một câu gì đó, hôn nhẹ khuôn mặt hắn, hướng bên kia sân chạy tới.

“Hai người có biết gần đây có chỗ nào bán túi thơm trầm hương không?” Lily hỏi.

Hai người đều ngây ngốc, Nguyễn Húc nhanh chóng đáp lại “Tôi biết một nơi có bán, mà cô cần nó để làm gì?” Vinson rất thích nó! Anh ấy lên máy bay ngủ rất ít, anh nhanh một chút đưa tôi đi mua đi.” Lily nhìn hắn nói.

Sắc mặt Nguyễn Húc một lần nữa tối sầm “Đi, Nguyễn Húc.” “Ai nha, đừng có đứng ngẩn ra đó nữa, đi!” Lily trực tiếp kéo tay hắn, hướng phía cửa sân bay mà chạy.

Phòng chờ lớn như vậy, không khí lạnh buổi tối xâm nhập tới cánh tay để trần của Lâm Hi Hi, nàng ôm chặt hai tay, giương ánh mắt trong veo nhìn mông lung, không hẹn mà gặp, thân ảnh Tần Dịch Dương đang ngồi trên sofa mềm mại, Âu phục tối màu làm nổi bật nên dáng người cao lớn của hắn, khí chất của hắn cao quý như vậy, trong nháy mắt ánh mắt của nàng bị hắn bắt gặp, không thể nào lẩn tránh.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương đứng dậy, đi tới trước mặt nàng.

Từng bước một, tuấn lãng chói mắt tựa như thiên thần, từ từ bao phủ thế giới của nàng.

“Lạnh à?” Hắn liếc qua hai cánh tay để trần của nàng.

Lâm Hi Hi vô thức gật đầu, hoàn hồn một chút, lại lắc đầu.

Tần Dịch Dương đem áo khoác trên người cởi ra, khoác lên người nàng.

Lâm Hi Hi giật mình, nhìn Âu phục đắt đỏ khoác trên người, không suy nghĩ liền từ chối: “Đừng như vậy, Tần tiên sinh, tôi không sao…”

Tần Dịch Dương mặc kệ từ chối của nàng, đem cả người nàng ôm vào lòng, cúi đầu xoa tóc nàng, hướng trán nàng hôn nhẹ.

Tiếng nói của Lâm Hi Hi đều bị sự đụng chạm của hắn trong nháy mắt làm biến mất, nàng bị hắn hung hăng ôm lấy, nói không lên lời.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 70: Lời Hứa Này Là Dành Cho Cô

Chỉ trong chớp mắt, Tần Dịch Dương buông nàng ra.

Thân thể cao ngất lãnh đạm rời đi, Lâm Hi Hi thoáng hoảng hốt, sự ấm áp trên người phảng phất ban nãy căn bản biến mất, chỉ có Âu phục vương lại mùi nước hoa nhàn nhạt nhắc nhở hắn đã từng dựa sát, từng ôm nàng chặt chẽ như vậy.

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc, quay mặt đi, phát hiện hắn đang đứng bên cạnh, đôi chân thon dài tùy hứng gập lại, dáng vẻ tùy hứng mà khiến kẻ khác si mê không dứt.

Ánh mắt sâu thẳm không biết là nhìn đi đâu.

Hắn không nói gì, Lâm Hi Hi cũng chỉ biết trầm mặc.

Xung quanh đều có người qua lại, mà bầu không khí giữa hai người lại yên tĩnh lạ thường, khó có chút dịu dàng, Tần Dịch Dương đột nhiên vươn tay, kéo lấy bàn tay nhỏ nhắn của nàng từ từ nắm chặt lại.

Lâm Hi Hi kinh ngạc nhìn hành động của hắn.

“Cuối tuần tôi sẽ bay về gấp, chưa biết là mấy giờ, có thể bỏ lỡ phiên tòa. E là không thể gặp ở tòa án, hiểu không?” Hắn nắm tay nàng, thanh âm du dương nhẫn nại nói.

Trái tim Lâm Hi Hi thắt lại, tưởng tượng đến tình cảnh ngày hôm đó.

https://thuviensach.vn

Tuy nàng đã suy nghĩ rất nhiều, nhưng cũng không thực rõ ràng, theo nàng biết, mục đích của đối phương không đơn giản, nàng cảm thấy sợ, nàng cố gắng bỏ qua sự e ngại, ngay tại lúc hắn nói hắn không có mặt, dường như lại càng lo sợ hơn, nếu như hắn không có mặt, nàng ngay cả một cơ hội cầu cứu cũng không có, thật đáng sợ.

Nhịp tim có chút bất ổn, có chút đau nhức, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi, gật đầu: “Tôi biết rồi.”

Nắm tay Tần Dịch Dương có phần chặt lại, nàng rất đau, không dám mở miệng.

“Nhớ tự lo cho bản thân đấy.” Tần Dịch Dương xoay người, vẫn nắm chặt tay nàng, cánh tay còn lại đặt bên hông nàng, ánh mắt vô cùng lạnh lùng, tràn ngập nguy hiểm.

“Nhất là trong khoảng thời gian tôi đi vắng, tiếp nhận những gì tôi đã làm cho cô một chút.”

Lâm Hi Hi thoáng run rẩy, gian nan đáp lại ánh mắt thâm thúy của hắn.

Lời nói của hắn không hề cố ý vẫn làm người khác tim đập chân run.

“Tôi …. Sẽ cố gắng.” Nàng thừa nhận mình bị dọa chết, lời nói đều rất tùy tiện.

Sẽ cố gắng, cố gắng cái gì? Nàng thế nào lại không biết xấu hổ thốt ra như vậy?

Khuôn mặt Lâm Hi Hi trong nháy mắt đỏ bừng, nhanh chóng rời khỏi tầm mắt của hắn.

Trên môi Tần Dịch Dương nổi lên một tràng cười nhạt.

https://thuviensach.vn

Không có chút sợ hãi trước phản ứng của nàng, bàn tay kia của hắn vuốt ve khuôn mặt nàng, hắn cảm giác được độ nóng trên mặt mình khi nhìn cô gái nhỏ lúc này đang đỏ mặt.

Độ nóng của nàng cũng hơi phỏng tay, thật đáng yêu.

Lâm Hi Hi không nói gì chỉ là chịu đựng, bàn tay kia, nổi bật so với khuôn mặt của nàng.

“Lâm Hi Hi hiện tại tôi chỉ muốn trói cô mang đi.” Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn nàng một lúc, trầm giọng yếu ớt nói một câu.

Lâm Hi Hi cắn môi, chống lại khoái cảm trên da thịt do hắn mang đến.

“Tần tiên sinh,” Ánh mắt trong veo, nàng nheo mắt lại nhìn hắn, “Ngài chú ý giữ gìn sức khỏe. Cố gắng đợi một lúc nữa Lily cùng Nguyễn chủ quản quay lại, bọn họ thấy ngài bị lạnh, sẽ rất đau lòng.”, nàng có chút nghẹn lời, cố gắng suy xét kỹ lời nói, “Sẽ không tốt.”

Trong đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương lóe lên một tia lạnh lùng.

“Đúng vậy không?” Hắn nhàn nhạt nói một câu, bàn tay dọc theo khuôn mặt của nàng trượt xuống cổ, ngón tay thon dài lùa vào tóc nàng bỗng nhiên dùng sức một chút, Lâm Hi Hi tưởng tượng gáy nàng như bị một cỗ lực tóm lấy đem nàng nhấc lên trên lan can, hòa nhập vào vòng ôm ấm áp của hắn.

Bàn tay Tần Dịch Dương ôm sẵn gáy nàng, cúi đầu cười lạnh: “Có chỗ nào không tốt?”

Lâm Hi Hi cảm thấy đau buốt, cả người bị bao vây không thể động đậy, chỉ có thể ngửa đầu nhìn hắn, tùy tiện dựa vào khuỷu tay hắn, ổn định thăng bằng. Trong mắt có chút sợ hãi: “Đừng như vậy …”

https://thuviensach.vn

Nàng thực sự luống cuống, có một chút sợ hãi che giấu không được.

Hàn khí từ đáy lòng Tần Dịch Dương cứ như vậy tản ra, hắn nhìn nàng, động tác lại dùng sức siết lại sau đó buông lỏng.

Cô gái này… Từ đáy lòng hắn chỉ muốn đem nàng nuốt sạch, ánh mắt chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nhìn nàng từ từ thả lỏng, đáy mắt trong veo như nước, cái trán nhíu chặt cũng từ từ giãn ra, Tần Dịch Dương nhịn không được vuốt ve mấy sợ tóc của nàng, đem nàng ôm vào lòng.

Cô gái nhỏ có chút phòng bị nhìn hắn, cũng không phản kháng, ngẩng mặt có chút dũng cảm tham luyến hương vị của hắn. Thực là mê người.

“Hợp đồng tôi đưa cho cô, lần sau cô gặp lại tôi nó vẫn còn hữu hiệu, nhớ kỹ nội dung chưa?” Ánh mắt Tần Dịch Dương có thể nhìn thấu mọi thứ, tiếng nói trầm thấp chỉ cho mình nàng nghe được.

Lâm Hi Hi không khó khăn nhớ tới nội dung của hợp đồng kia, có chút xấu hổ cúi mặt gật đầu: “Nhớ rõ.”

“Vậy là tốt rồi.” Cánh tay Tần Dịch Dương ôm chặt eo nàng, nhận thấy nàng bỗng nhiên thở dài, hắn vẫn giữ tư thế gắt gao ôm nàng vào lòng, môi áp bên tai nàng, “Lúc nào nghĩ thông suốt thì điện cho tôi, lúc cô đồng ý chính là lúc chúng ta công khai mối quan hệ, cô muốn gì ở tôi đều được. Lâm Hi Hi đây là hứa hẹn tôi dành cho cô.”

Vành tai Lâm Hi Hi có chút run khẽ, khoảng cách gần như vậy, toàn bộ hơi nóng đều thoảng vào trong tai nàng.

Toàn thân nàng toát đầy mồ hôi, vội vàng gật đầu, mong muốn nhanh chóng kết thúc loại dằn vặt này.

https://thuviensach.vn

Môi Tần Dịch Dương ngậm lấy vành tai nàng, mơ hồ nói: “Cô gái ngoan.”

Lâm Hi Hi hít xuống một tầng khí lạnh trong miệng!

Không chỉ vì động tác thân mật của hắn, hơn thế nữa lúc đó nàng nhìn thấy hai người từ cửa phòng chờ đi vào, Lily đi phía trước rất vui vẻ, Nguyễn Húc bất đắc dĩ theo phía sau.

Bọn họ đã trở về!

Sắc mặt Lâm Hi Hi trắng bệch, hấp tấp trên bờ vai rộng lớn của Tần Dịch Dương, run giọng nói: “Tần tiên sinh!”

Trong lòng nàng nhảy loạn lên, mà Tần Dịch Dương nghe được lời nói của nàng chỉ từ từ đứng dậy, thậm chí không chút lo lắng giúp nàng chỉnh sửa lại phần eo áo bị nhăn nhúm, cô gái nhỏ xinh đẹp như vậy, bất luận dù là biểu tình lo sợ cũng đều đáng yêu không gì sánh được.

Phía sau bọn họ, Lily cùng Nguyễn Húc đến càng gần.

“Vinson! Anh xem, ở đây thực sự có bán trầm hương, anh xem thử xem.” Lily giơ món đồ quý lên đi tới, cười tươi như hoa đưa cho hắn.

“Em còn nhớ rõ thói quen của anh, anh vui chứ?”

Hương thơm ưu nhã của trầm hương lan tỏa, từ rất xa đều có thể ngửi thấy, giúp người ta an tĩnh tâm hồn.

Tần Dịch Dương cười cười, dáng người cao ngất, mặc kệ cô đang ôm lấy tay hắn.

Ánh mắt Nguyễn Húc cũng rất tự nhiên, không có chỗ nào bất thường.

https://thuviensach.vn

Mấy người ngây ra một hồi, tới tận lúc tiếng nói ngọt ngào của phát thanh viên một lần nữa vang lên, đã tới thời gian làm thủ tục.

Trên đường tiễn Tần Dịch Dương, sau cùng Lily suýt nữa ôm hắn mà khóc rống lên, Lâm Hi Hi nhẹ giọng khuyên nhủ cô, thuận thế cô ôm Lâm Hi Hi bắt đầu khóc to lên, Nguyễn Húc buồn cười nhìn cô một chút, hướng Tần Dịch Dương bắt tay, xem như là tiễn biệt.

Lâm Hi Hi vỗ vỗ đầu Lily, tiếp theo nhìn qua, đón nhận ánh mắt Tần Dịch Dương.

Hắn liếc mắt nhìn nàng một cái, bình tĩnh mang theo vẻ nguy hiểm mị hoặc.

Động tác của Lâm Hi Hi dừng lại một chút, sau đó tiếp tục vỗ đầu Lily, cảm giác thân thể cứng đờ một lần nữa kéo tới.

Buổi tối sau khi tắm rửa xong, Lâm Hi Hi gõ cửa phòng Lily, mang cho cô một ly sữa cùng một phần salat.

“Chăm sóc chính mình, cô không đói bụng sao, ngồi dậy ăn đi,” Lâm Hi Hi cười yếu ớt nhẹ giọng nói, “Đây là quần áo mà cô muốn, vì sao đi tới đây mà ngay cả quần áo cũng không nhớ mang theo thế?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 71: Người Bạn Phản Bội Không Có Nhân Nghĩa

“Tôi tới đây thời gian rất gấp, cái gì cũng không mang theo!” Lily bưng khay đồ ăn trong tay nàng, cười cười hôn một cái lên mặt nàng, “Thank you! Lâm!”

Mặt Lâm Hi Hi đỏ lên, bàn tay sờ lên chỗ bị cô hôn, không nghĩ tới cô lại làm như vậy… Không hề kiêng kỵ.

“Cô tới đây ngồi đi, Vinson không ở đây, không có việc gì đâu.” Lily khom lưng đóng cửa tủ lạnh, gọi lớn.

Câu cú không chuẩn Trung văn nhưng lại khá thoải mái, Lâm Hi Hi cười yếu ớt ngồi xuống.

“Lily, cô là người nước nào?” Nàng nhìn hồi lâu cũng không nhận ra được.

“Papa tôi là người Tây Ban Nha, mummy người Đức, nhà tôi ở London – Anh.” Lily đáp rất trôi chảy.

Ra là người lai, Lâm Hi Hi nhìn ánh mắt màu nâu của cô, có chút suy nghĩ.

“Tôi cùng Vinson quen biết từ rất sớm, chẳng qua thân phận khác biệt, có thể quen biết anh ấy, là vinh hạnh của tôi.” Lily cắn một quả nho, tựa lưng vào sofa nói: “Lúc mười ba tuổi, Lan phu nhân đưa tôi đến bên cạnh anh ấy, tôi trở thành bạn gái của anh ấy, ha ha, Vinson đã từng có một người bạn gái khác ở bên ngoài a.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nghe xong không hiểu cô ta đang nói gì.

Thân phận, Lan phu nhân, tất cả là cái gì?

Có lẽ chính là hoàn cảnh xuất thân của Tần Dịch Dương, nàng phải thừa nhận nàng có chút tò mò, khả năng cần chút thời gian, cái thế giới thượng lưu kia, nàng không có dũng khí đi tìm hiểu.

“Ngày mai còn phải đi làm, tôi phải nghỉ ngơi chút, cô có chuyện gì cứ gọi, điện thoại trong nhà đều có thể gọi được.” Lâm Hi Hi thân mật nhắc nhở cô.

Lily cười trông rất quyến rũ, gật đầu: “Tôi biết rồi! Lâm, Vinson rất thích cô sao?”

Lâm Hi Hi đi tới cửa nghe thấy câu đó lại càng hoảng sợ.

Cánh tay nàng kéo cửa, ngoảnh mặt nhìn Lily, Lily thân mật cười, như là đang chờ đợi lời khẳng định từ nàng.

“Lily, cô vì sao…Vì sao hỏi như vậy?”

“Tôi nhìn thấy rồi, lúc ở sân bay, tôi nhìn thấy Vinson hôn cô, cởi áo khoác cho cô mặc, Vinson chưa bao giờ hôn phụ nữ, cô không biết sao?” Lily mở to hai mắt, nghi hoặc nhìn nàng.

Thì ra cô ấy thực sự đã nhìn thấy.

Sống lưng Lâm Hi Hi có cảm giác lạnh cứng, loại cảm giác này nàng không thể nói lên nó là cái gì.

“Đều không phải, ý tôi là, cô không để bụng sao?” ánh mắt trong veo nhìn cô gái trước mặt, Lâm Hi Hi nhẹ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

Không phải như vậy, trên thế giới này làm gì có người phụ nữ nào không để ý tới việc người đàn ông của mình thay lòng đổi dạ chứ?

Lily suy nghĩ một chút, bất đắc dĩ cười cười: “Tôi không có biện pháp, hành động của Vinson tôi không có quyền can thiệp, cũng không có quyền hỏi đến, thân phận của chúng tôi không giống nhau, tôi phải hoàn toàn nghe theo anh ấy, tôi có người đàn ông khác, anh ấy cũng có thể có người phụ nữ khác, thân thể của mỗi người là tự do, anh ấy yêu mến cô cũng là chuyện bình thường!”

Lâm Hi Hi cảm thấy chính mình hít thở không thông.

Cô ấy rốt cuộc là sinh ra và lớn lên trong hoàn cảnh như thế nào, lại có thể tiếp thu nền giáo dục cùng tư tưởng như thế?

Là một người phụ nữ có chút cổ hủ, Lâm Hi Hi hoàn toàn không thể nào tưởng tượng nổi.

“Xin lỗi, chỉ là trong ý nghĩ của tôi, thể xác và linh hồn không thể tách rời, thân thể vui vẻ hẳn là gắn liền cùng với tình cảm … Nói như vậy, chẳng lẽ cô thấy không đúng à?”

“Sẽ không vui!” Lily quả quyết nói: “Nhất định sẽ không vui, sẽ khổ sở! Thế nhưng, địa vị của chúng tôi không như nhau, Vinson có quyền làm như vậy.”

Lâm Hi Hi nhíu mày, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn trong nháy mắt trở nên mơ màng.

Nhưng mà … tại sao có thể như vậy? Đây không phải thế kỷ 21 sao? Chẳng lẽ còn có sự phân biệt giai cấp giữa người với người?

Lily nhận ra sự nghi hoặc của nàng, cười rộ lên, vuốt ve khuôn mặt nàng: “Lâm, rồi cô sẽ hiểu.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi vẫn không hiểu gì cả. Chỉ là ở cùng một chỗ với Lily, tâm trạng của nàng cũng trở nên vui vẻ, có người bên cạnh luôn tươi cười có thể giúp người ta quên đi mọi phiền muộn, Tần Dịch Dương cũng bởi vì như vậy mới thích Lily, không phải sao?

Buổi tối sau khi tan tầm, Nguyễn Húc nói muốn đưa nàng về, Lâm Hi Hi dịu dàng từ chối.

Thật sự nàng còn có việc, tối nay nàng hẹn dẫn Viện Y đi gặp Lam luật sư.

Lúc Lily cụp mắt thất vọng, Lâm Hi Hi chỉ cười yếu ớt, gọi một chiếc taxi đi tới nhà hàng.

Ánh đèn trong đại sảnh nhu hòa, có tiếng nước phun nho nhỏ, từ xa Lâm Hi Hi đã nhìn thấy bóng dáng hai người, nàng gọi một tiếng: “Viện Y,”.

Nàng bước đến ngồi xuống, “Thật xin lỗi, đã đến trễ, mình phải tăng ca một giờ.”

Luật sư gật đầu, vẻ mặt không biến đổi.

“Cậu làm việc ở Bác Viễn thế nào? Bên đó đãi ngộ tốt chứ?” Tống Viện Y hỏi nàng.

Lâm Hi Hi gật đầu; “Rất tốt. Lam luật sư, chúng ta có thể bắt đầu chưa?’’

Ánh mắt luật sư nhìn nàng, nàng trả lời: “Được.”

Thảo luận một hồi, bọn họ trao đổi cho nhau ý nghĩ của mình, cũng nói qua những vấn đề cần nói đến trong phiên tòa. Tống Viện Y một mực im lặng thật xấu hổ khi nhắc đến vấn đề này, mà tiếng nói của Luật sư vẫn nhắc nhở cô, nếu như không đối mặt với vấn đề này, tội danh sẽ không

https://thuviensach.vn

được lập thành, quá trình sẽ khó khăn hơn, nhưng những điều này đều rất cần thiết.

Bên ngoài nhà hàng, màn đêm yên tĩnh, buổi thảo luật của bọn họ cũng kết thúc.

“Cô đã xem xét rất nhiều tài liệu cùng kiến thức chuyên ngành à?” Ánh mắt luật sư nhìn Lâm Hi Hi.

Cô gái xinh đẹp ưu nhã trước mặt, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, dịu dàng ngồi ở giữa, nhìn thực đáng yêu.

Lâm Hi Hi gật đầu, có chút xấu hổ: “Chỉ là hiểu được một ít mấy vấn đề đơn giản, mong là sẽ có ích.”

Luật sư hiếm khi tươi cười: “À phải rồi, hôm nay sao chồng cô không đi cùng? Hay là Tần tiên sinh bận quá?”

Thân thể Lâm Hi Hi cứng đờ, tay nắm chặt ly thủy tinh hơi run rẩy.

Nhớ tới chẳng qua là tạm thời chấp nhận hợp đồng kia, nàng không biết có nên kiên trì hay không, đang do dự, Tống Viện Y bên cạnh đã mở miệng: “Cái gì mà chồng cô? Hi Hi, cậu còn chưa kết hôn mà? Như thế nào đã có chồng?”

“Xin lỗi…” Lâm Hi Hi buông ly xuống, trên môi hiện ra một viền nước trong sáng mê người, nàng nhẹ giọng nói: “Có lẽ là hiểu lầm, tôi còn chưa kết hôn.”

Luật sư nhìn nàng, hiểu rõ ý nàng, lại cười cười.

Điện thoại di động trong túi rung lên, Lâm Hi Hi đứng dậy tiếp: “Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi.”

https://thuviensach.vn

“Cô đang ở nhà hàng nào? Bây giờ tôi đi đón cô.” Giọng nói của Nguyễn Húc từ từ truyền đến tai nàng.

Lâm Hi Hi thật không ngờ tới hắn vẫn còn nhớ chuyện này, nhẹ giọng từ chối, thế nhưng Nguyễn Húc vẫn cứ khăng khăng, nàng không có cách nào khác đành nói ra địa chỉ nhà hàng, cúp máy, nhìn bọn họ với ánh mắt áy náy.

“Xin lỗi tôi có thể phải đi trước rồi,” nàng nghiêng mặt “Viện Y, nếu cậu còn có việc gì, có thể trao đổi cùng Lam luật sư, lần sau tớ sẽ đi cùng cậu, được chứ?”

“Được rồi,” Tống Viện Y nhẹ nhàng nói: “Cậu đi trước đi, mình không có vấn đề gì.”

Ánh đèn nhu hòa chiếu sáng, Lâm Hi Hi đứng dậy, gật đầu tạm biệt.

Mãi cho đến khi bóng nàng khuất sau cánh cửa nhà hàng, Lam luật sư mới chậm rãi thu lại tầm mắt, nhìn Tống Viện Y.

“Bạn của cô xem ra rất lo lắng cho cô, Tống tiểu thư, cô làm như vậy có chút nhẫn tâm đấy.”

Tiếng nói trầm thấp của luật sư có điểm kích động Tống Viện Y, trên mặt có chút hổ thẹn, nhưng rất nhanh biến mất, cô nhìn hắn nói “Ông cũng không tử tế gì, làm luật sư nhận hối lộ bên đối phương, thua một vụ mà có khoản tiền chi phí cả nửa đời còn lại, ông có gì tốt đẹp?”

“Tôi không muốn đem vụ này ra tòa, tôi nhận tiền là bình thường, bọn họ chỉ muốn tôi im miệng, sẽ đưa tôi ra nước ngoài, điều kiện tốt như vậy tại sao tôi lại không đồng ý, lẽ nào đợi tôi thua kiện mất hết danh dự, sau đó không ai thèm để ý đến tôi thì mới tốt à?”

Cân nhắc đủ điều, Tống Viện Y hiểu ra mình được mất những gì.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 72: Tại Lúc Hắn Mất Kiểm Soát

Luật sư nở nụ cười khó khăn, khuôn mặt tuấn tú mang một tia thương tiếc.

Cô gái nhỏ dịu dàng mỹ lệ kia, nhưng cũng thực ngây thơ, bị mọi người lừa gạt mà không hề biết.

“Cũng đúng,” Luật sư có chút thông cảm những lời cô nói, trầm giọng nói: “Quyết định như vậy mới thực sáng suốt.”

Đôi mắt sau gọng kính nhìn chăm chú khuôn mặt cô: “Tôi có thể mạo muội hỏi một chút, bố mẹ Nhạc Phong cho Tống tiểu thư được lợi gì, nhiều hay ít?”

Tống Viện Y rõ ràng không muốn nói đến vấn đề này, nghiêng mặt: “Ông yên tâm, món lợi của ông cũng không nhỏ.”

Luật sư cười cười, nói chuyện phiếm thảm nhiên mở miệng: “Thích tiền không có gì sai. Chỉ là vì sao muốn lừa gạt cô ấy?”

Tống Viện Y im lặng, cắn môi, như là tố cáo sự mâu thuẫn của mình. “Hai chúng tôi không giống nhau, nếu như tôi nói muốn rút đơn kiện, cô ấy nhất định sẽ không đồng ý sau đó sẽ khuyên tôi. Ông biết không, chuyện này căn bản không có phần của tôi, đây căn bản là mâu thuẫn giữa cô ấy và Nhạc Phong, Nhạc Phong vừa yêu vừa hận cô ấy, ngày đó Nhạc Phong cưỡng bức tôi căn bản là muốn làm Hi Hi đau khổ!”

https://thuviensach.vn

Tay Tống Viện Y nắm chặt thành ghế ngồi, nhìn chằm chằm luật sư, đôi mắt sáng lên, “Ông nói xem bọn họ tranh chấp vì sao lại kéo tôi vào? Tôi bị như thế này cũng bởi vì cô ta – Lâm Hi Hi!”

Luật sư gật đầu tỏ vẻ hiểu biết: “Cô muốn trả thù.”

“Tôi không có lỗi!” Tống Viện Y cãi lại, mặt hơi đỏ lên, đè nén nước mắt, bình tĩnh mở miệng nói: “Tôi biết Hi Hi tốt với tôi, vụ kiện này đều là tiền tiết kiệm của cô ấy bỏ ra, từng việc từng việc.”

“Sau này ra nước ngoài rồi, tôi sẽ nghĩ cách giúp cô ấy, nhất định là thế.”

Nói xong câu ấy, cô ta một lần nữa nghẹn lời, như là an ủi lỗi hổ thẹn của bản thân, cầm lấy ly nước lạnh trên bàn một hơi uống hết, Tống Viện Y dựa sát vào ghế, làm dịu đi kích động trong lòng.

Luật sư im lặng nhìn cô ta một lát, sau đó nhàn nhạt dời ánh mắt.

“Tùy cô vậy,” Hắn gập máy tính lại, trầm giọng nói: “Trên phiên tòa ngày đó vẫn cần Tống tiểu thư phối hợp, chúng ta đều có kế hoạch riêng, mong hợp tác thuận lợi.”

Hắn vươn tay, Tống Viện Y cũng khẽ cắn môi, bắt tay hắn.

Trên bậc thang bên ngoài nhà hàng, một loạt những cây đèn pha lê, thoạt nhìn hơi chói mắt.

Nguyễn Húc dừng xe bên cạnh nàng, có chút buồn cười hạ cửa kính xe xuống nói: “Đang nhìn gì thế? Sao chăm chú vậy?”

Lúc này Lâm Hi Hi mới thu hồi ánh mắt, có chút kinh ngạc, vội vàng chạy sang bên kia mở cửa ngồi vào ghế phụ.

“Không có gì, hôm trước trong phòng Tần tiên sinh tôi thấy loại đèn này, khuôn mẫu rất riêng biệt, rất đẹp, cho nên mới nhìn chăm chú.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi thắt dây an toàn xong, mới phát hiện Nguyễn Húc toàn thân mặc quần áo ở nhà rất thoải mái, cười rộ lên, “Còn anh? Không phải đã về nhà rồi chứ? Vì sao lại còn muốn đến đón tôi?”

Nguyễn Húc cười nhạt khởi động xe, lắc đầu: “Không biết, chính là muốn như vậy.”

Ổn định chỗ ngồi xong, Lâm Hi Hi có chút ngạc nhiên, không hiểu rõ ý của hắn, quay mặt nhìn hắn, nhưng chỉ thấy sắc mặt hắn vẫn như thường, thấy không có gì lạ. “Trí nhớ của cô rất tốt nha, ngay cả đồ trang trí trong phòng Dịch Dương đều nhớ rất kỹ.” Nguyễn Húc trêu chọc nói.

Lâm Hi Hi có chút nghẹn lời, chốc lát nhìn phía trước, cũng nở nụ cười.

“Trí nhớ có đôi khi rất lạ.” Nàng chỉ có thể giải thích như vậy.

“Mọi người nói chuyện thế nào rồi? Đủ tự tin chứ?” Đánh tay lái rẽ ra đường lớn, giây phút này Nguyễn Húc cảm thấy rất hài lòng, như là người chồng đi đón bà xã trở về, có một chút cảm giác ấm áp.

Chồng đón vợ trở về, cảm giác thực hạnh phúc.

Tuy rằng đây là ví dụ rất xa vời, Nguyễn Húc nắm chặt tay lái, tự giễu mà cười cười.

“Không biết …. Tôi chỉ có thể cố gắng hết mình, hi vọng có khả năng thắng kiện.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng thì thầm, khuôn mặt nhỏ nhắn mơ màng mà kiên định.

Thực sự nàng rất hoảng hốt cảm thấy có gì không đúng, thế nhưng lại không nói lên lời, không biết là không đúng ở chỗ nào.

Cảm giác như lạc vào hư vô, di động trong túi bắt đầu rung.

Lâm Hi Hi bắt máy: “Xin chào.”

https://thuviensach.vn

“Đang làm gì?” Một giọng nói trầm thấp nồng đậm, du dương mà êm tai truyền tới.

Sâu lắng mà mơ màng trong màn đêm, ngón tay Lâm Hi Hi tái nhợt cầm điện thoại, có chút run rẩy.

“Tôi…” Nàng nghẹn lời vài giây, có chút thăm dò mở miệng: “Ngài là Tần tiên sinh?”

Phía bên kia ngừng một lát, sau đó tiếng nói tiếp tục vang lên: “Không nhận ra tiếng nói của tôi, hay là không lưu số tôi?”

Như vậy trong nháy mắt, không cần đoán Lâm Hi Hi cũng tưởng tượng ra vẻ mặt của hắn, mang theo một tia lạnh lùng, cùng với vẻ dữ tợn, không nghĩ tới hắn sẽ nổi giận đùng đùng.

Lâm Hi Hi ngừng thở, nhỏ giọng nói: “Có thể là do tôi không nhận ra được.” Chỉ là không dám khẳng định chính mình.

Tần Dịch Dương có chút hài lòng: “Đang ở nhà chứ?”

“Về ngay bây giờ.” Lâm Hi Hi nhìn hình ảnh thoáng qua cửa sổ xe, cân nhắc một chút nói, “Lily ở đây rất tốt, tôi sẽ cố gắng, lúc tôi bận đã có Nguyễn Húc chăm sóc cô ấy.”

Tần Dịch Dương hít sâu một hơi, kêu nàng một tiếng: “Lâm Hi Hi”

“Vâng.’’ Cô gái nhỏ đang ngồi trên ghế phụ đáp lại, tay nắm dây an toàn, một mực nghe theo mệnh lệnh đáp lại.

“Cô rất thích nói chuyện về người phụ nữ khác với tôi à?”

Hô hấp của Lâm Hi Hi căng thẳng, không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

“À… Không phải người phụ nữ khác, là bạn gái của ngài.” Nàng có chút khó hiểu.

“Nếu như cô bằng lòng với khế ước của tôi, Lily sẽ ngay lập tức trở về Anh, cô sẽ quang minh chính đại là người phụ nữ của tôi.”

“Tần tiên sinh vệc này…” Lâm Hi Hi khẩn trương nghe không nổi nữa, hoảng loạn cắt lời hắn, “Tôi còn không có đồng ý, hơn nữa … Khế ước kia chỉ là nói miệng.”

Phía bên kia, Tần Dịch Dương im lặng.

Lâm Hi Hi phát hiện ra mình thật to gan, rất sợ sẽ lại chọc giận hắn, nàng cứng đờ ngồi một chỗ không dám động đậy.

Nàng không thể nhìn thấy nụ cười mị hoặc điên đảo chúng sinh trên môi Tần Dịch Dương phía bên kia, cúi đầu quay điện thoại nói: “Ngoan, đừng kích động, chờ tôi trở về.’’

Lâm Hi Hi hít sâu vài hơi, nói thêm vài câu nữa, đợi ngay lúc hắn đồng ý mà cúp máy.

Bóng đêm thực yên tĩnh.

Nguyễn Húc vẫn yên lặng nghe nàng nói, nhàn nhạt mở miệng hỏi: “Dịch Dương gọi phải không?”

Ý nghĩ Lâm Hi Hi vẫn hỗn loạn như cũ, gật đầu.

Nguyễn húc cười cười: “Hi Hi … Cậu ấy khiến tôi rất đố kị.”

Lâm Hi Hi nhất thời không phản ứng được gì, chỉ nghe được tiếnng nói cuối cùng, không khỏi mở to hai mắt, phản ứng hỏi một câu: “Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Hiếm khi thấy Nguyễn Húc có vẻ kỳ lạ như vậy, lắc đầu: “Không có việc gì.”

Xe chạy tăng tốc, vốn có gì đó kỳ lạ, thế nhưng lúc rẽ trong nháy mắt, đột nhiên một chiếc xe tải từ đâu lao tới, Nguyễn Húc phản ứng rất nhanh, thế nhưng chiếc xe kia lại không giảm tốc độ mà hung hăng lao tới càng nhanh! Sắc mặt Nguyễn Húc đột nhiên chuyển biến, cấp tốc xoay tay lái, hung hăng đạp mạnh chân phanh!

Sự việc xảy ra quá đột ngột, Lâm Hi Hi chỉ nghe một tiếng “Kétttttt”, sau đó là tiếng phanh gấp, ngay sau đó thân thể của nàng bị ép chặt xuống, thắt lưng bị dây an toàn thít chặt, cả người nàng bị va vào cửa xe, một trận mê man ập đến!

Nàng “ưm” một tiếng, trời đất toàn bộ rung chuyển.

Trong xe yên tĩnh lại, Nguyễn Húc thở gấp từng hơi, gấp gáp mà âm u, khi xác định xe dừng không có gì nguy hiểm, chưa kịp để ý trên trán mình đang chảy rất nhiều chất lỏng âm ấm là gì, liền vội tháo dây an toàn, nhìn sang người đang ngồi trên ghế phụ, gấp rút kêu: “Hi Hi!”

Lâm Hi Hi ngây ngốc trong chốc lát rồi mới mở mắt, tầm nhìn mơ màng ngày càng rõ ràng, lúc này mới nhìn thấy cả người Nguyễn Húc, còn thấy trên trán hắn chảy rất nhiều máu đỏ tươi, sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt: “Nguyễn Húc, anh …”

“Có vấn đề gì sao?” Sắc mặt Nguyễn Húc chưa bao giờ tái xanh như vậy, hắn hắng giọng nói, cầm lấy hai vai của nàng, nhìn quét qua cả người nàng, nín thở hỏi: “Nói cho tôi biết, có đau nhức chỗ nào không?”

Đôi mắt Lâm Hi Hi nổi lên một tia kinh hoàng, nàng cảm nhận toàn thân, ngoại trừ lưng và vai đập vào cửa xe đau nhức thì không có gì đặc biệt, nàng nhẹ nhàng lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Lúc này Nguyễn Húc mới hoàn toàn bình tĩnh lại, đôi mắt trong giây lát chùng xuống, ngay sau đó nổi giận đùng đùng.

“Chết tiệt!’’ Thấp giọng chửi một câu, Nguyễn Húc xuống xe, rất muốn tìm chiếc xe kia tính sổ.

Ngay tại lúc hắn mở cửa xe trong nháy mắt chiếc xe kia đã nhanh chóng tăng tốc tiếp tục hòa vào dòng xe cộ.

Trong nháy mắt đã không còn thấy tăm hơi, Nguyễn Húc cúi đầu thở hổn hển, nhìn phía mục tiêu, biểu tình như muốn giết người.

Lâm Hi Hi cũng vội xuống xe, nhìn vẻ mặt Nguyễn Húc, nàng có chút sợ hãi.

Nàng nhìn thoáng qua chỗ đường giao nhau, nhẹ giọng nói: “Hình như chúng ta không phạm luật, đây là đường một chiều không cho phép thay đổi phương hướng, nếu có đổi hướng cũng phải quan sát thật kỹ xe qua lại mới được. Anh … Đừng để bụng.”

Nguyễn Húc nhịn một hồi lâu mới nén xuống tức giận, hiện tại tìm không được người gây tai nạn, hắn chưa bao giờ tức giận như vậy.

Vẫn ổn, Hi Hi vẫn không bị sao.

Nguyễn Húc xoay người nhìn tiểu mỹ nhân mặc đồng phục dưới ánh đèn, đẹp rung động lòng người, ma xui quỷ khiến thế nào hắn lại đi đến ôm nàng vào lòng, không dám dùng sức, thế nhưng lại muốn ôm, rất muốn ôm.

“Hi Hi, cô … có sao không? Rất sợ phải không?” Nguyễn Húc khó khăn nói.

Đột nhiên bị ôm lấy Lâm Hi Hi lại càng hoảng sợ, hương vị xa lạ trên người hắn làm nàng thoáng giật mình, vô thức mà từ chối.

https://thuviensach.vn

“Anh … Đừng như vậy! Nguyễn chủ quản!’’ Lâm Hi Hi đột nhiên cố sức giãy ra, lảo đảo lùi lại mấy bước. Nguyễn Húc thoáng tỉnh táo lại.

Sự ấm áp trong lồng ngực đột nhiên rời xa, cứ như vậy ngây người trong chốc lát, Nguyễn Húc mới nhận ra mình đã làm gì.

Chết tiệt… Vừa rồi thế nào không kiềm chế được.

Lâm Hi Hi cũng xấu hổ như hắn, đầu óc hoàn toàn mông lung, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng xấu hổ, nàng nắm chặt túi xách trong tay, gian nan nói: “Tôi muốn nói, vết thương trên đầu anh đang chảy máu, anh có sao không?”

Nguyễn Húc sờ soạng qua cái trán, quả nhiên đầy tay toàn là máu tanh. Đúng là chảy rất nhiều máu.

Lâm Hi Hi không kịp suy nghĩ hỏi xem vừa rồi hắn thế nào vội vã đỡ lấy hắn, vội vàng lấy khăn trong túi xách đưa cho hắn, ý bảo hắn lau một chút.

“Anh có thấy choáng váng không? Có cần tới bệnh viện băng bó không?” Nàng có chút lo lắng.

“Không có việc gì, có lẽ do không cẩn thận đụng trúng, ngồi yên một lát là ổn thôi.” Nguyễn Húc kéo nhẹ khóe miệng, có chút xấu hổ. “Lên xe thôi…” Nguyễn Húc cũng không muốn tiếp tục nói chuyện, giúp nàng mở cửa xe, nhìn ánh mắt kinh ngạc mờ mịt của nàng lúc này trong ánh mắt cười cười, nhìn nàng nói: “Cô cứ coi như vừa rồi tôi mất kiểm soát được không? Sau này sẽ không vì bị tôi ôm một lần mà nhìn tôi như mãnh thú chứ?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 73: Lâm Tiểu Thư, Xin Cứ Bình Tĩnh

Lâm Hi Hi đột nhiên nghẹn lời, ánh mắt trong veo nhìn hắn vài lần, cắn môi ngồi xuống.

Từ đầu đến cuối Nguyễn Húc vẫn nhìn nàng, thấy nàng cắn môi, tim bỗng nhiên đập loạn một hồi, sau đó trong lòng cười nhạo chính mình, quả nhiên càng ngày càng không thể khống chế chính mình, hay là do Dịch Dương không có ở đây nên mới có thể làm càn như vậy?

Hắn không hiểu.

Một mực im lặng đi vào nhà trọ, Lâm Hi Hi có chút hỗn loạn, cũng không dám đến gần bắt chuyện với hắn.

Vết thương trên đầu Nguyễn Húc đã khô máu, dính vài sợi tóc trên mặt, mùi máu tanh có một loại tà mị tuấn tú, hắn nhìn Lâm Hi Hi nở nụ cười: “Cô biết đàn ông trong tình huống thế nào thì ôm phụ nữ không?”

Lâm Hi Hi bị hắn hỏi có chút mờ mịt, lắc đầu.

Nguyễn Húc càng đùa dai, ngữ âm không hề có chút tùy ý, chăm chú nhìn nàng: “Muốn thương tiếc cô, muốn yêu thương cô, muốn giữ lấy cô, lại có mưu đồ với cô, cô nghĩ tôi là loại nào?”

Ánh sáng trong thang máy có chút mờ mịt, ánh mắt Lâm Hi Hi cũng như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng chưa từng tự hỏi vấn đề này, hơn nữa suy nghĩ hỗn loạn, chỉ có thể hơi xấu hổ mà mở miệng: “Tôi nghĩ là chắc có ý đồ gì đó a….”

Nguyễn Húc giật mình nhìn nàng hai giây, suýt nữa thì cười ra tiếng.

“Cô hắn là rất mệt, trở về nghỉ ngơi thôi.” Anh mắt hắn nhu hòa cụp xuống, nhẹ giọng nói.

Lâm Hi Hi tránh né ánh mắt ấy, gật đầu.

Loại ôn nhu kia nàng không phải không thích, mà là nhớ tới trước kia Nhạc Phong cũng dùng ánh mắt ấy nhìn nàng, nàng cho đến nay cũng không dám một lần nữa động đến tình yêu, hay là lựa chọn khế ước kia thì tốt hơn, đây đều có kế hoạch, quyền lợi và nghĩa vụ rất rõ ràng, không phải yêu, không phải hổ thẹn, lại càng không phải cân nhắc được mất.

Yêu mệt chết đi được, nàng có chút gánh không nổi.

Nửa đêm bị tiếng phụ nữ gọi dậy mở cửa, Nguyễn Húc có chút xấu hổ, vung tay lấy áo trên móc mặc vào mới chạy ra mở cửa, ai dè cô ấy xua tay, lắc đầu nói: “Tôi không vào đâu, tôi có chuyện muốn nói với anh.”

Vừa ngủ dậy Nguyễn Húc vẫn còn mơ màng, vẻ mặt tím đen nói: “Tiểu thư, cô có chuyện gì mà không thể để đến mai nói?”

Lily cười hì hì khiến người khác hận sôi máu: “Tôi chỉ muốn nói cho anh một tiếng, anh cùng Lâm, không có khả năng a.”

Nguyễn Húc có chút thanh tỉnh, mơ hồ nói “À.” Một tiếng, nửa nghiêm túc nửa cười cợt không kiềm chế được, thuận miệng hỏi: “Vì sao?”

“Bởi vì Vinson sẽ không cho phép! Anh ấy thích Lâm!” Lily điềm nhiên trả lời.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc gật đầu: “Đã biết người đàn ông của cô là thần thánh, hắn muốn gì đều được, cô là cảnh tỉnh tôi chuyện này à?”

Miệng hắn nổi lên nhất mạt ý cười, nhàn nhạt, tựa như châm biếm, nhưng cũng như là bất đắc dĩ.

Lily nhún nhún vai: “Anh ấy đúng là như vậy.”

Vẻ mặt Nguyễn Húc khó chịu muốn đóng cửa, nửa ngày nghĩ thấy kỳ quái: “Cô làm sao biết tôi thích Hi Hi?”

Lily vô tội chớp mắt vài cái: “Cảm giác.”

Nguyễn Húc không muốn tiếp tục cùng cô tranh luận qua lại, tay vỗ vỗ vai cô: “Được rồi, về ngủ đi.”

Mãi cho tới khi đóng cửa phòng lại, hắn mới chú tâm nghĩ lại những lời Lily nói, cô gái này thật mẫn cảm, một thời gian dài đều nhàn nhạt coi nhẹ, thế nhưng lại thích thật, chuyện này đúng là không thể dùng một câu để nói hết.

Cánh tay Nguyễn Húc chống lên cánh cửa nửa ngày, thấp giọng nói ra một câu: “Chết tiệt, không ngủ được nữa.”

Cuối tuần phiên tòa mở, Lily nói muốn đi, Lâm Hi Hi lay chuyển không được, không còn cách nào khác là phải đồng ý. “Tôi chỉ ngồi dưới nghe thôi. Sẽ không quấy rối mọi người.” Lily trấn an mọi người.

Lâm Hi Hi từ từ đi tới, đem tài liệu trên giá phân loại xong, nhìn thoáng qua cô, cười rộ lên: “Được.”

Việc nàng lo lắng, cũng không phải là vấn đề Lily có quấy rối hay không.

https://thuviensach.vn

“Lâm, không phải ngày mai mở phiên tòa hay sao? Cô vì sao lại còn muốn tới đây tăng ca?’’ Lily nhìn ngoài cửa sổ, kỳ thực cô rất muốn đến những nơi mà Tần Dịch Dương hay đến mua sắm, thế nhưng Lâm lại thích ở công ty làm việc hơn.

Động tác Lâm Hi Hi dừng lại một chút, nàng nhìn phòng làm việc rộng lớn, tựa như ở đây toàn bộ đều lộ ra hơi thở mãnh liệt cuả người đàn ông nguy hiểm kia.

Thân ảnh mảnh mai của nàng đứng trước cái tủ to lớn chỉnh tề có vẻ nhỏ nhắn xinh xắn mà nhu nhược, suy nghĩ một chút nhưng không có câu trả lời. Đã lâu lắm rồi nàng không tiếp xúc với Nhạc Phong.

Hắn là từ lần ở bệnh viện nàng bị xô ngã, chưa gặp lại hắn, nghĩ đến ngày mai phải đối mặt hắn, ngón tay xanh xao của Lâm Hi Hi bỗng nhiên run rẩy một chút.

Ngày mai thực không biết, không có ai ở phía sau chống đỡ cho nàng, chính là nàng phải kiên trì chịu đựng.

“Tôi không biết ngày mai kết quả sẽ thế nào, cho nên ráng hoàn thành công việc, nếu như có việc gì ngoài ý muốn xảy ra, người khác cũng cũng sẽ đảm nhận tiếp được.”

Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói, như là đang nói chuyện không hề quan trọng.

Lily mở to hai mắt: “Lâm, cô nói là phiên tòa rất nguy hiểm sao?”

Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút, lắc đầu: “Không biết, thế nhưng tôi muốn hoàn thành thật tốt dự định, như vậy cũng tốt.”

“Vậy cô vì sao không nói chuyện này với Vinson? Khẳng định anh ấy sẽ giúp cô mà.” Lily hiếu kỳ nói.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi một mực im lặng

Tần Dịch Dương nhất định sẽ giúp nàng, chỉ là có điều kiện mà thôi.

Nhẹ nhàng hít một hơi, Lâm Hi Hi nghiêng mặt: “Tối hôm nay có khả năng tôi phải thức chuẩn bị cả đêm, cô không cần theo tôi, Tần tiên sinh có khả năng ngày mai sẽ trở về, cô không đi sân bay đón ngài ấy sao?”

Lily tỉ mỉ suy nghĩ một chút, chăm chú nói: “Đã suy nghĩ kỹ, quyết định muốn cùng cô tới phiên tòa a.”

Lâm Hi Hi cười rộ lên, cô gái này luôn luôn có suy nghĩ rất đặc biệt, tùy cô thôi.

***

Xe một mạch chạy tới tòa án.

Đầu giờ chiều, ngày hè nhiệt độ mặt trời tưởng chừng như muốn nướng chín mọi thứ trên mặt đất, cầu thang đi vào cửa tòa án cũng trang nghiêm lạ thường, một đoàn xe phía đối diện dừng lại, vô số nhà báo chen chúc không ngừng, gần như làm ùn tắc giữa cửa.

Lâm Hi Hi xuống xe liền một mạch đi vào trong, lơ đãng đảo qua phía đối diện thấy Nhạc Phong cùng một đoàn người đi theo, hắn mặc Âu phục màu đen, trên trán lộ ra vẻ ôn hòa hiền hậu, làm cho trái tim cảm thấy ấm áp, hắn giương mắt đảo qua mọi người, bảo vệ hai bên dẹp đường giúp hắn không cần trả lời bất cứ một vấn đề hay câu hỏi nào.

“Nhạc tiên sinh, phiên tòa này mở ra hầu như mọi người đều không biết, mọi thông tin đã hoàn toàn bị phong tỏa, xin hỏi có phải Nhạc thị đã ra tay ngăn cản mọi tin tức không?”

https://thuviensach.vn

“Nhạc tiên sinh, nghe nói lệnh đường và lệnh tôn đều từ nước ngoài trở về, cụ thể trong trường hợp này họ sẽ đóng vai trò gì?”

“Nhạc tiên sinh, xin hỏi đối với vụ kiện này ngài có lòng tin hay không? Đúng là đối phương cố ý vu khống chứ?”

“Nhạc tiên sinh…”

Với lực lượng hùng hậu mở đường, Nhạc Phong vững vàng tiến lên phía trước, sắc mặt bình tĩnh mang theo vẻ lãnh huyết.

Lâm Hi Hi từ xa nhìn, lâu ngày không gặp, nàng vẫn còn quen thuộc với vẻ mặt của hắn.

Vẻ trầm tĩnh mà bên trong nổi lên phong ba, cùng với bề ngoài của hắn là một, sự tình này muốn lừa gạt bao nhiêu người nữa?

Nhạc Phong nhàn nhạt nhìn quét qua đoàn người, lúc bước lên bậc thang cuối cùng đôi mắt từ từ nheo lại, nhìn tiểu mỹ nhân trong góc phòng.

Nàng tới rồi, thân ảnh xinh đẹp mỹ lệ kia, mang theo ánh sáng rực rỡ như pha lê, đập vào vành mắt hắn.

Hi Hi của hắn hình như đẹp hơn một chút.

Nhạc Phong xa xa nhìn nàng, khóe miệng nổi lên nhất mạt ý cười, không hề kiêng nể gì cả.

Lâm Hi Hi cũng nhìn hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn sáng sủa bình tĩnh như nước, tận tới khi điện thoại di động vang lên, luật sư nhắc nhở nàng quay lại, nàng nhẹ giọng lên tiếng trả lời, thu hồi mọi ý nghĩ.

Trong phòng không khí trong trẻo nhưng lạnh lùng, sau cặp kính, mắt luật sư ánh lên một tia thản nhiên.

https://thuviensach.vn

“Sau ba tiếng chuông sẽ bắt đầu.” luật sư nhìn Lâm Hi Hi, “Tống tiểu thư xuất hiện với tư cách người làm chứng, Lâm tiểu thư, làm tốt vai trò nguyên cáo tố cáo đối phương là ổn rồi, nếu có việc ngoài ý muốn cũng xin bình tĩnh.”

Lâm Hi Hi gật đầu nhẹ giọng nói: “Được.”

Tống Viện Y ngồi ở bên cạnh vẫn không nói gì, sắc mặt hơi trắng bệch, nghe tiếng “Được” kia, ngón tay đột nhiên cụp chặt.

Tòa án rất trang nghiêm, lãnh khí như xâm nhập vào lồng ngực mọi người. “Hai bên tố tụng đều đã hoàn thành phản biện và hòa giải, hiện tại mời luật sư bên bị cáo tiến hành hỏi nhân chứng, trong đó mời không công kích đến vấn đề thân thể, bắt đầu.”

Tống Viện Y lẳng lặng ngồi đấy, biểu tình cứng ngắc, trông giống như một pho tượng.

Cách đó rất xa, Nhạc Phong dựa lưng vào ghế, ngũ quan tuấn lãng, góc cạnh rõ ràng, đôi mắt thâm thúy nhìn chằm chằm cô gái nhỏ đang khẩn trương ngồi ở giữa, bàn tay nhỏ bé của Lâm Hi Hi nhanh chóng toát đầy mồ hôi, ánh mắt trong veo mang theo tia cổ vũ nhìn bóng lưng Tống Viện Y, nàng cũng rất sợ, càng không vui vẻ gì.

Luật sư biện hộ không đứng lên, khóe môi nhếch lên tỏ ý lịch sự nhưng tươi cười lạnh lùng, “Nhân chứng, cũng là người mà nguyên đơn tố cáo bị cưỡng bức – Tống tiểu thư, mời miêu tả lại chi tiết sự việc lúc đó, xác định sự việc xảy ra lúc đó, đồng thời khẳng định người cưỡng bức cô lúc đó là đương sự của tôi – Nhạc tiên sinh?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tống Viện Y bỗng nhiên tái nhợt, thật lâu không nói lên lời. “Nhân chứng, xin mời trả lời.”

https://thuviensach.vn

Tống Viện Y cả người run rẩy, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Nhạc Phong, giống y như tưởng tượng của cô, đôi mắt của Nhạc Phong từ đầu tới giờ chỉ nhìn Lâm Hi Hi, không liếc mắt nhìn cô một cái.

Điểm mấu chốt trong lòng bị động tới, Tống Viện Y chịu đựng lạnh giá toàn thân nói: "Tôi không biết, ngày đó tôi chỉ nhận được điện thoại của Hi Hi gọi tôi đến, tôi thực sự có đi qua, nơi đó rất tối, tôi không nhìn rõ là ai, về sau thì bị cưỡng bức thực sự, tôi trước đó chưa từng phát sinh quan hệ với bất kỳ ai, bệnh viện có thể chứng minh."

Luật sư biện hộ cười cười: "Tốt, cảm ơn câu trả lời của Tống tiểu thư. Tôi xin hỏi rõ một chút, nói cách khác là chính nguyên cáo là người xúi giục cô đi đến địa điểm đó, sau đó phát sinh một loạt hành động ngoài ý muốn phải không? Đồng thời dưới mắt người ngoài, ngoại trừ có thể xác minh sự việc có xảy ra cô không thể khẳng định điều gì khác, tóm lại hành vi dã man mà đương sự của tôi gây nên, là như vậy sao?"

Tống Viện Y nghe được một số tiếng động từ phía sau, cô cắn răng, kiên trì không nhìn tới bên kia.

"…. Đúng là như vậy." Tiếng nói của cô có chút nghẹn lại.

Lâm Hi Hi kinh ngạc khi nghe thấy tất cả, cả người giống như cứng lại, mồ hôi lạnh cũng đọng lại trong lòng bàn tay.

"Cậu ấy đang nói gì vậy?" Lâm Hi Hi thấp giọng hỏi, không tin tưởng nhìn luật sư ngồi bên phải, hỏi lại một lần, "Đến tột cùng là cậu ấy đang nói gì vậy?'

Luật sư lẳng lặng nhìn tất cả, thản nhiên đón nhận ánh mắt mỹ lệ của nàng, thưởng thức biểu cảm của nàng, không nói lời nào. "Ngày đó tôi không gọi cậu ấy tới, cậu ấy cũng biết người gọi là Nhạc Phong, tại sao lại nói như vậy? Lam luật sư, cậu ấy tại sao lại khư khư nói như vậy?"

https://thuviensach.vn

“Bình tĩnh.” Luật sư nhẹ nhàng nói ra hai chữ cắt đứt lời nói của nàng, ánh mắt xuyên qua mắt kính nhìn nàng. “Lâm tiểu thư, xin bình tĩnh.”

Tiếng nói của nàng rất nhỏ rất nhẹ, có lẽ nào làm ồn, sẽ làm quan tòa không hài lòng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 74: Thình Lình Bị Đẩy Vào Vực Thẳm

Thế nhưng, làm thế nào Lâm Hi Hi có thể bình tĩnh.

Khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn của nàng nhăn nhó biểu lộ không tin tưởng, ánh mắt trong veo nhìn chằm chằm luật sư.

Luật sư cũng nhìn nàng một hồi, ánh mắt một mực thản nhiên, lúc luật sư biện hộ phía đối phương lên tiếng lần nữa, tầm nhìn một lần nữa rơi vào từng cử chỉ của hai người.

“Tốt lắm.” Ánh mắt lạnh lùng của luật sư biện hộ bị cáo đảo đến, quay phía quan tòa cùng người xem lớn giọng nói, “Mọi người nghe rõ chứ? Về câu trả lời của Tống tiểu thư, chúng ta có khả năng lý giải được vụ cưỡng bức này ban đầu như thế nào, nhân chứng cũng không thể chứng minh được đương sự của tôi là người ép buộc, cũng không thể làm sáng tỏ đương sự là người tiến hành cưỡng bức, thế thì chúng ta không có căn cứ xác minh những thông tin này, không phải sao?”

Nói đến đây ánh mắt luật sư biện hộ chậm rãi nhìn Lâm Hi Hi, khóe miệng nổi lên nhất mạt ý cười, “Lâm tiểu thư, tuy rằng tôi không biết việc tố cáo của cô có mấy phần là thật, thế nhưng hiện tại xem ra, rõ ràng hoàn toàn là bịa đặt, tôi cảm thấy rất kỳ lạ, trước khi phiên tòa này mở ra đương sự của tôi có tiến hành hoà giải mục đích tìm kiếm sự thống nhất giữa hai bên, không phải sao? Ngay cả người bị hại cũng không thể xác định hung thủ là ai, Lâm tiểu thư làm sao có thể xác định chứ?”

Cả hội trường ồ lên.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi đang ngồi trên ghế bị ánh mắt như vậy nhìn chằm chằm, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, đè xuống tiếng ong ong trong đầu, khó khăn mở miệng: "Không phải như vậy, sự thực không phải như thế này, sự việc ngày đó chúng tôi đều rõ ràng! Tôi cùng Viện Y đều đã trải qua, chính là Nhạc Phong phạm pháp, Viện Y cậu nói cho bọn họ…"

"Đinh đinh đinh," ba tiếng búa vang lên, quan tòa nghiêm giọng nhắc nhở: "Đề nghị chú ý, trong lúc luật sư biện hộ chất vấn nhân chứng. Đương sự không được can thiệp."

Không được can thiệp!

Toàn bộ lời nói của Lâm Hi Hi đều bị nghẹn lại trong cổ, nàng nhìn rõ ràng cái cười thương tiếc của luật sư biện hộ bên kia.

Chuyện gì đang xảy ra? Có ai nói cho nàng biết chuyện gì đang xảy ra thế này?

Lâm Hi Hi vô lực tựa vào ghế, cánh tay chống lên trán, ép buộc chính mình trấn tĩnh lại tự hỏi, bắt đầu nghe không rõ luật sư biện hộ đối phương nói cái gì, nàng chỉ biết rằng, tình huống bất lợi đang kéo đến càng lúc càng nhanh.

Ngày đó..

Ngày hôm đó xảy ra chuyện gì, ba người bọn họ đều rõ ràng!

Nàng không hiểu nổi tại sao mình bị đưa đến nhà máy bị bỏ hoang kia, gặp phải Nhạc Phong. Lúc sau Viện Y mới đến, khẳng định là Nhạc Phong điện thoại gọi cô ấy đến, lúc bị cường bạo…. Làm thế nào có chuyện ViệnY không nhớ rõ kẻ đã cưỡng bức cô ấy?

Giống như bị một mũi moocphin tiêm thẳng vào mạch máu, ánh mắt lành lạnh của Lâm Hi Hi bỗng nhiên mở lớn.

https://thuviensach.vn

Trong tầm nhìn của nàng, in đậm bóng lưng Tống Viện Y. “Tôi không biết… Là Hi Hi nói cho tôi biết, cô ấy nói là Nhạc Phong bắt cóc cô ấy, sau đó ngược đãi cô ấy, hiện tại nghĩ lại cô ấy rất hận Nhạc Phong, cô ấy nói vụ kiện này nếu thắng, cô ấy hắn là có thể trả thù Nhạc Phong. Tôi cũng không biết, tất cả đều là cô ấy nói cho tôi biết, cô ấy là bạn thân của tôi, tôi đương nhiên tin tưởng…”

Tống Viện Y đưa lưng về phía nàng, Lâm Hi Hi không nhìn thấy biểu tình của cô ấy, nhưng vẫn nghe được tiếng nói của cô.

Tiếng nói nhẹ nhàng chậm chạp, rất bình tĩnh, cũng vô cùng hoang đường. “Được, tôi đã biết.” Luật sư biện hộ gật đầu cắt ngang tiếng nói của Tống Viện Y. “Hiện tại tôi đã đủ rõ ràng, tất cả sự thực, tất cả tố cáo đều do một mình nguyên cáo Lâm tiểu thư bịa đặt, mà Tống tiểu thư chỉ là người bị hại thành kẻ thế thân, sự thực cuối cùng là như thế nào, tôi tin tưởng so với người khác Lâm tiểu thư càng rõ ràng hơn, tôi chỉ có thể khẳng định một điều, những cáo buộc của nguyên cáo là vô căn cứ.”

Hai bàn tay luật sư biện hộ nổi gân xanh nhẹ nắm chặt đặt trên mặt bàn, nhìn bọn họ, hơi thở lạnh lùng nói: “Xin hỏi luật sư nguyên cáo, chẳng lẽ không rõ ràng, lừa dối quan tòa là việc ngốc nghếch như thế nào sao?”

“Mọi vấn đề thắc mắc của tôi đến đây là hết, thưa quan tòa.” Hắn ưu nhã cười, tràn đầy vẻ lãnh đạm châm biếm.

Ngay lúc hắn ngồi xuống, bàn tay Lâm Hi Hi lạnh toát.

Nàng đánh mắt nhìn bóng lưng Tống Viện Y, nàng vẫn nhìn mãi, nàng hi vọng người bạn thân thiết của nàng có thể xoay người lại nhìn nàng, có thể mang đến cho nàng một cơ hội, để nàng có thể biết cuối cùng cô ấy đang nghĩ cái gì?

Một chút ấm áp bao quanh viền mắt, đôi mắt Lâm Hi Hi đỏ ửng, không khí toàn hội trường trở nên ồn ào, trong lúc mọi người âm thầm chỉ trỏ, triệt

https://thuviensach.vn

để mất đi ngôn ngữ.

“Tiếp theo là thời gian luật sư nguyên đơn phản bác, xin hỏi đối với những nghi vấn của bị cáo, nguyên cáo giải thích như thế nào?”

Quan tòa gõ búa, khôi phục lại sự yên tĩnh.

Luật sư ưu nhã ngồi đó, nghe thấy lời nói của quan tòa chỉ khẽ nhúc nhích, làn môi khẽ nhếch, dùng thanh âm nhẹ nhàng chỉ có hắn cùng Lâm Hi Hi nghe được nhẹ giọng nói: “Lâm tiểu thư nhớ rõ những gì tôi nói.”

Hắn gấp lại tập tài liệu trong tay, từ từ đứng lên, cúi đầu nói lớn: “Xin bình tĩnh.”

Lâm Hi Hi cả người cứng đờ!

“Thưa quan tòa, đối với những câu hỏi của bị đơn, cùng với những chứng cứ tôi có được, cũng chính là những gì tôi cung cấp cho khách hàng của mình, biện hộ mà không kiểm tra tính xác thực của chứng cứ là sơ suất của tôi, các vị, thực xin lỗi.”

Tiếng nói du dương hạ xuống, nhưng lại khơi lên sự hỗn loạn cả tòa án.

Thanh âm ngạc nhiên từ nhỏ đến lớn, quả thực không thể tưởng tượng nổi, nguyên bản cục diện hoàn toàn sụp đổ!

Lâm Hi Hi nhìn thấy tình cảnh mù mịt cùng với bộ dạng đáng ghê tởm trước mắt, cắn chặt môi.

Nàng cắn rất chặt, làn môi trong nháy mắt ứa máu, có một chút da bị rách.

Nàng bắt đầu rõ ràng, chuyện gì đang xảy ra

https://thuviensach.vn

Theo những lời khẳng định của Viện Y, cùng với phản bác của luật sư, từng bước từng bước một, quả thực đều muốn đẩy nàng xuống vực sâu mà thôi.

Nàng rốt cục bắt đầu rõ ràng, hắn vì sao một mực nhắc nhở nàng: "Lâm tiểu thư, xin bình tĩnh!"

Lâm Hi Hi căn bản là không thể bình tĩnh nổi.

"Chờ một chút!" Hốc mắt Lâm Hi Hi ửng đỏ, cả người như bị dội nước đá, chỉ còn đôi mắt kiên định nhìn quan tòa, thanh âm khàn khàn đã có lực, "Ai nói chúng tôi không có chứng cứ? Ngày đó bệnh viện đã chứng minh, căn cứ của chúng tôi rất đầy đủ."

Quan tòa nhíu mi: "Phải không luật sư?"

Dáng người luật sư cao ngất đứng tại chỗ, ánh mắt rất lãnh đạm: "Có một chút."

Trong tập tài liệu mà hắn chuẩn bị trước, xác minh của bệnh viện bất ngờ kẹp trong đó, có người đứng lên đem một phần kết quả giám định mang đến trước mặt quan tòa.

Lâm Hi Hi gắt gao nhìn bản báo cáo kia, không sai, lúc Viện Y được đưa vào bệnh viện ngày đó nàng có xem qua bản giám định đó, lúc đó có cả Tần Dịch Dương cùng nàng, nàng nhớ rất rõ ràng!

Quan tòa lẳng lặng nhìn bản báo cáo nọ, biểu tình vẫn bình tĩnh, nhìn đến tờ cuối cùng thì mặt biến sắc.

Có phần tức giận buông bản báo cáo ra, thanh âm của quan tòa trầm thấp mà hờ hững: "Nguyên cáo – đương sự Lâm tiểu thư, cô có thể giải thích một chút, đây là chuyện gì vậy?"

https://thuviensach.vn

“Đây là một phần bản báo cáo kiểm tra đêm hôm qua, kết quả trái ngược hoàn toàn với bản xác nhận của bệnh viện Nhân Dân thành phố, Lâm tiểu thư, cô cung cấp một bản báo cáo như vậy, có mục đích gì?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 75: Hi Hi, Đã Lâu Không Gặp

Ánh mắt Lâm Hi Hi bỗng nhiên run rẩy!

Không đúng.

Quan tòa nói, hoàn toàn không đúng.

Lâm Hi Hi hoàn toàn chấn động, ánh mắt nàng dừng ở bản báo cáo kia, có trời biết cố tình tạo bằng chứng giả tội danh nặng như thế nào, thế nhưng nó lại xảy ra.

“Không có khả năng…Chuyện này không có khả năng” Tiếng nói của nàng nhẹ nhàng tỏ ra kiên định, dùng một chút ngoan cường cuối cùng chống lại cục diện dường như chỉ có một mình nàng chiến đấu

“Ngày đó tôi tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình, tôi tự mình đưa Viện Y tới bệnh viện, báo cáo xét nghiệm cũng là tôi yêu cầu bệnh viện làm, không có khả năng là giả.”

“Lâm tiểu thư,” Luật sư biện hộ bên kia cười cười: “Lâm tiểu thư hãy để tôi nhắc nhở cho cô hiểu tính xác thực của báo cáo, nhưng ai có thể chứng minh nó?”

“Tôi đương nhiên là có!” Trong đầu Lâm Hi Hi bỗng nhiên hiện lên hình ảnh Tần Dịch Dương, lên tiếng, thế nhưng ngay sau đó, sự kiên cường còn sót lại của nàng cũng bị sụp đổ, ngón tay lạnh lẽo run nhè nhẹ, nàng cắn môi, hốc mắt càng thêm đỏ hoe, phát ra thanh âm khàn khàn đứng dậy, “Anh ta không ở …”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương không có ở đây.

Tòa án rộng lớn như vậy, không khí nghiêm túc đóng băng mỗi người, Lâm Hi Hi biết toàn hội trường có bao nhiêu ánh mắt đang đổ dồn trên người nàng.

Tên ác ma Nhạc Phong đang cười tà ác. Lạch lùng cùng gian ác, trong lồng ngực dâng lên nỗi chua xót, gần như tuyệt vọng.

“Xin lỗi … Tôi không có biện pháp chứng minh.” Lâm Hi Hi lắc đầu, đôi mắt mù sương, hơi thở mong manh nói.

Toàn hội trường tiếng nhốn nháo càng lúc càng lớn.

Sắc mặt quan tòa ngưng trọng nhìn nàng một lúc, cúi đầu bàn bạc với nhau vài câu, dường như đã có kết luận.

Phiên tòa kéo dài trọn hai giờ đồng hồ, Lâm Hi Hi biết được thế nào là bị lừa gạt cùng phản bội, luật sư ở bên cạnh ngồi xuống, tư thế ưu nhã, trên trán trong lúc đó cũng hiện lên một chút mất mát.

“Thực ra rất công bằng, Lâm tiểu thư,” Trong lúc đợi bồi thẩm đoàn đưa ra kết luận cuối cùng, tiếng nói trầm thấp của luật sư vang lên, như một lời khuyên chân thành “Cô thấy đấy, tôi đích thực đã nhận hối lộ của đối phương, đối với vụ kiện này của cô có như thế nào cũng thất bại, khi đó danh tiếng mà tôi vất vả gây dựng bấy lâu, Lâm tiểu thư…Tôi cũng rất khó xử.”

Tiếng nói trầm bổng kia bay vào tai nàng, sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt không biểu tình, giống như bị mất đi linh hồn, dựa vào chiếc ghế đang ngồi, nghe được tiếng nói của hắn, bàn tay nắm chặt lấy tay vịn, khớp xương trở lên trắng bệch.

https://thuviensach.vn

Luật sư cười cười: “Tất cả mọi người đều muốn yên ổn, cho nên Lâm tiểu thư… Xin lỗi.”

Khiến cô gái nhỏ xinh đẹp như vậy bị phản bội cùng thương tổn, cũng không phải ý muốn của hắn.

Một lát sau, Bồi thẩm đoàn rốt cục đưa ra phán xét.

“Nguyên cáo đương sự Lâm tiểu thư, mọi lý do cô đưa ra đều không có khả năng chứng thực, hủy bỏ mọi yêu cầu bồi thường, ngược lại, trường hợp của Nhạc Phong tiên sinh có ảnh hưởng to lớn tới danh tiếng của tập đoàn Nhạc thị, yêu cầu bồi thường ba vạn nhân dân tệ…”

Đây tựa như một trò hề náo nhiệt.

Cả hội trường ồ lên một tiếng thật lớn, mãi cho tới khi kết thúc, toàn bộ phương tiện truyền thông cùng kí giả hầu như đều ùa lên, nhân viên bảo vệ của tòa án cùng với vệ sĩ của Nhạc thị vây quanh Nhạc Phong cùng luật sư biện hộ. Lâm Hi Hi đánh mắt nhìn, cảm giác toàn thân đều không có khí lực, nước mắt ấm áp quanh viền mắt cuối cùng cũng rớt xuống, nàng nhìn ánh mắt chăm chú đang nhìn nàng của Nhạc Phong, kia hắn là một loại thương hại, một kiểu yêu thương đến cùng cực thương hại.

Lâm Hi Hi thu thập tất cả tài liệu, thân thể nhỏ bé yếu ớt vẫn bồi hồi trên bờ vực sụp đổ, toàn bộ tiếng động xung quanh đều không liên quan đến nàng, nàng không biết Tống Viện Y rời đi lúc nào, chỉ là luật sư vẫn còn đứng bên cạnh nàng, nắm tay lặng lẽ quan sát nàng.

“Lâm tiểu thư, vui lòng khoan hãy rời đi.” Luật sư nhẹ nhàng cản một chút, lịch sự nói.

Lâm Hi Hi yếu ớt cười một tiếng, đó là nụ cười đẹp như đóa hoa mĩ lệ hé nở, làm viên luật sư hơi hoảng hốt một chút, nàng nhẹ giọng mở miệng, tiếng nói như tiếng suối êm tai: “Lam tiên sinh, còn một phần ba chi phí tôi

https://thuviensach.vn

còn chưa đưa cho ông, thực sự xin lỗi, nhất định không nhiều như Nhạc thị cấp, thế nhưng xin không nên chê bai, dù sao danh dự của ông cũng bị hủy, thật khiến cho người ta thông cảm.’’

Mảy may không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, luật sư kinh động một hồi, sắc mặt càng trở lên xấu hổ, “Lâm tiểu thư xin chờ một chút, Nhạc Phong tiên sinh muốn nói chuyện riêng với cô.” Luật sư dè xuống xấu hổ, nhẹ giọng nói.

Ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi chăm chú nhìn hắn, thì ra nhanh như vậy, những người bên cạnh nàng đều trở thành người của Nhạc Phong.

Những người đó điều không phải ai khác, đều đã từng hứa hẹn cùng nhau kề vai chiến đấu, thì ra cho đến cuối cùng cũng chỉ có một mình nàng nỗ lực chống đỡ, dù có thua đi nữa, sụp đổ đi nữa cũng chỉ có một mình nàng gánh chịu.

Không yếu đuối là giả. Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua chỗ nhân chứng. Mở miệng hỏi: “Viện Y đâu?”

Luật sư khôi phục vẻ ưu nhã: “Tống tiểu thư hắn là đang trên đường tới sân bay, cô ấy vẫn muốn ra nước ngoài, hiện tại cũng coi như là hoàn thành tâm nguyện.”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng mỉm cười, đem nước mắt đang hung hăng muốn rớt xuống đè nén lại, ôn nhu mở miệng: “Vậy ông giúp tôi chúc cậu ấy vạn sự như ý, trước đây tôi cứ một mực theo ý mình không để ý đến suy nghĩ cùng cảm nhận của cậu ấy.”

Luật sư nhìn mặt nàng, nhẹ giọng trả lời: “Tôi sẽ chuyển lời.”

“Còn nữa, nói với Nhạc Phong,” Lâm Hi Hi ổn định tinh thần, ánh mắt lạnh nhạt nhìn hắn. “Không có chuyện gì cần phải gặp mặt nữa.”

https://thuviensach.vn

Nàng một chút cũng không muốn gặp tên ác ma kia.

Luật sư chỉ lặng yên nhìn nàng, không hề nhiều lời, Lâm Hi Hi hướng phía cửa đi ra ngoài, ngoài cửa nhà báo cùng phóng viên đông nghịt gây ùn tắc, âm thanh cùng tiếng người nhốn nháo, thân ảnh mảnh khảnh của nàng không nhận ra có vấn đề gì lạ, ngoảnh mặt làm ngơ đi qua đại sảnh.

Nàng thật không ngờ tới, tại cửa phụ bên cạnh, có người đang đợi nàng.

Vượt qua hành lang, một cỗ tối ùa đến trước mặt, Lâm Hi Hi run rẩy sợ sệt, đẩy lối thoát hiểm tiếp tục đi ra ngoài, không nghĩ tới vừa tiến lên một bước, trên vai truyền đến một trận đau đớn! “Á…” Lâm Hi Hi kêu nhỏ một tiếng, nhìn thấy một thân Âu phục phẳng phiu bên cạnh, một cỗ không khí xa lạ mà quen thuộc chợt ùa đến, trong nháy mắt nàng chưa kịp suy nghĩ mọi khí lực đều đã tan biến, trong nháy mắt suy yếu nằm trong lòng một người.

Thuốc mê rốt cục có tác dụng, Nhạc Phong nhìn cô gái nhỏ ưm nhẹ trong lòng, một tay rút xilanh thuốc mê trên vai nàng nhét vào túi, ưu nhã mà nhẹ nhàng xoa khuôn mặt nàng, nhẹ giọng gọi: “Hi Hi..”

Đầu óc Lâm Hi Hi hoàn toàn mê muội, toàn thân vô lực, đột nhiên bị ôm lấy, một chút khả năng phảm kháng cũng không có.

Tận đến lúc bàn tay kia xoa khuôn mặt nàng, nhiệt độ nóng hổi khiến nàng không thể không nhìn.

Ánh mắt mệt mỏi cố nhìn, thấy lúm đồng tiền của ác ma dán sát mặt mình, thân thể Lâm Hi Hi kịch liệt run rẩy.

Thân thể rũ xuống nhanh chóng bị Nhạc Phong ôm chặt lấy, ánh mắt hắn tràn ngập yêu thương cùng mê luyến, dán sát vào khuôn mặt nàng thấp giọng nỉ non: “Hi Hi, đã lâu không gặp.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 76: Mẹ Kiếp, Đã Làm Gì Vậy?

Mê muội trí mạng, trên vai từ chỗ kim tiêm sắc nhọn, thuốc nhanh chóng lan khắp toàn thân.

Lâm Hi Hi mẫn cảm biết được đấy là thuốc mê, không đủ để nàng mất đi toàn bộ ý thức, thế nhưng có thể khiến nàng toàn thân vô lực không thể cử động. Nàng há miệng thở dốc, muốn duy trì sự thanh tỉnh.

“Anh muốn làm gì?” Bị Nhạc Phong ôm chặt lấy, Lâm Hi Hi cắn môi, gian nan thốt ra vài tiếng.

Nhạc Phong ôm chặt thân thể trong lòng, nở nụ cười, nhẹ nhàng hôn lên mắt nàng.

Lâm Hi Hi muốn né tránh, nỗ lực quay đầu đi, lại bị Nhạc Phong túm chặt cằm, đôi môi hắn lại càng hung hăng bao trùm lên mắt nàng.

Nước mắt còn ẩn chứa trong đôi mắt trước đó, bị hắn hôn đến.

Một cỗ chua xót dâng lên, Lâm Hi Hi không thể chịu đựng được kêu lên: “NhạcPhong, thả tôi ra!”

Nhạc Phong tỉ mỉ nhấm nháp nước mắt nàng, vòng tay ôm ấp càng buộc chặt, dán chặt vào cổ nàng: “Không, anh không buông tay, cả phiên tòa anh vẫn luôn nhìn em, em không để ý sao? Hi Hi anh nói rồi, phụ nữ như em chỉ thích hợp nằm trong lòng anh mà rơi lệ, không nên ngồi trên tòa án chống lại anh, nhớ kỹ chưa? Vậy mà hết lần này đến lần khác, em thế nào lại không nghe lời anh?”

https://thuviensach.vn

Hơi thở ấm áp của hắn bao trùm, rất ấm áp, thế nhưng giống như cánh tay của hắn xiết rất đau, rất đau rất đau.

Lâm Hi Hi không nhịn nổi nỗi chua xót, nước mắt lần nữa rơi xuống.

“Anh thắng rồi… Thả tôi đi đi.” Thanh âm run run, tại giờ phút này, nàng mất hết khí lực, không thể chống lại.

“A…” Nhạc Phong khẽ cười một tiếng, kéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tỉ mỉ ngưng mắt nhìn, “Thật là kỳ lạ, tôi muốn ở đây đánh bại em, cho em biết mùi vị đau đớn như thế nào, để xem lần sau em còn dám dùng cách này để chống lại tôi hay không, thế nhưng không có cách nào… Hi Hi nhìn thấy sự yếu đuối của em lại yêu thương, lại không đành lòng, Hi Hi em cảm thấy được không? Tôi vẫn còn yêu em, rất yêu, rất yêu em…”

Tình hình trước mắt đều bại lộ trước mặt hắn, Lâm Hi Hi trốn không được.

Tay hắn vuốt ve khuôn mặt nàng, da thịt nàng, làn môi nàng, một lần lại một lần không biết mệt mỏi là gì.

“Hi Hi…” Nhạc Phong cúi đầu sát mặt nàng, hơi thở phun thẳng vào môi nàng: “Chồng của em đâu? Ngày đó tại bệnh viện, người đàn ông ôm em kia, đi đâu rồi? Tôi ngày hôm nay nghĩ muốn gặp hắn, vì sao hắn lại không xuất hiện? Hi Hi… Em lừa tôi có phải không, em làm gì có chồng, ngoại trừ tôi ra ai còn muốn em chứ?”

Lâm Hi Hi không muốn hít thở mùi vị của hắn, dùng toàn bộ sức lực còn lại kịch liệt né tránh, Nhạc Phong mẫn cảm nhận thấy ý đồ của nàng, giơ tay xiết chặt chiếc cổ yếu đuối của nàng, cúi đầu hôn lên mắt nàng.

“Không được…” Lâm Hi Hi luống cuống, trong vòng tay của hắn run giọng chống cự, “Không được như vậy… Đừng!”

https://thuviensach.vn

Cánh môi Nhạc Phong gắt gao ngăn chặn miệng nàng, đầu lưỡi nóng hổi hung hăng tách hai hàm răng nàng, ôn nhu mà tàn sát bừa bãi.

Lâm Hi Hi vẫn bị vòng tay rắn chắc của hắn siết chặt, hai bàn tay đặt trên ngực hắn, dùng hết toàn bộ khí lực đẩy hắn ra, có trời biết thân thể bị tiêm thuốc mê yếu ớt thế nào, sức lực yếu ớt đối với vòm ngực rộng lớn của Nhạc Phong không có một chút tác dụng, hắn hầu như không cần cố sức vẫn giữ tư thế hôn mà đem cả người nàng ôm chặt vào trong ngực.

Toàn bộ hô hấp bị cướp đi, toàn bộ kháng cự của Lâm Hi Hi hoàn toàn sụp đổ!

Không … Không nên như vậy! Nàng hận hắn!

Chua xót mạnh mẽ cuốn lấy nàng, nước mắt từ khóe mi mãnh liệt rơi xuống, trong lúc hắn nói, Lâm Hi Hi liều mạng giãy dụa, thống khổ "ưm" thành tiếng không ngừng rên lên, càng thêm kích thích thú tính của Nhạc Phong.

Nước mắt điên cuồng rơi xuống, Lâm Hi Hi chưa bao giờ tuyệt vọng như vậy, ngay cả lúc trên phiên tòa bị bọn họ phản bội nàng cũng không tuyệt vọng như lúc này.

"Ầm!" Một tiếng động lớn vang lên, cửa sắt của lối thoát hiểm bị một chấn động mạnh phá hỏng, cửa chật vật bị mở ra.

Nhạc Phong nhìn thoáng qua, ngừng động tác, đôi mắt hiện lên một tia lãnh khốc.

"Hi Hi!" Nguyễn Húc nhào tới, vô cùng lo lắng trong nháy mắt nhìn bao quát hoàn cảnh trước mắt! "Mẹ kiếp!" Hắn hung hăng chửi một tiếng, tiến lên đẩy Nhạc Phong ra, kéo Lâm Hi Hi từ trong lòng hắn ra, để nàng dựa cả người vào hắn.

https://thuviensach.vn

“Hi Hi, cô thấy thế nào?” Nguyễn Húc ôm thắt lưng nàng, cảm giác được nàng không hề có chút khí lực nào dựa vào người hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt tràn đầy nước mắt.

Chỉ có làn môi sưng đỏ, đáng thương không gì sánh được. Lửa giận trong lồng ngực Nguyễn Húc bỗng nhiên dấy lên, ánh mắt tức giận đến cực điểm đánh về phía Nhạc Phong, lạnh lùng nghiến răng hỏi: “Nhạc tiên sinh, thật khéo, anh đã ở đây, tôi có thể mạo muội hỏi một câu không, anh đã làm chuyện chết tiệt gì với Hi Hi vậy?”

Đối mặt với ánh mắt hung dữ của Nguyễn Húc, vẻ u ám trong mắt Nhạc Phong từ từ nổi lên, sửa soạn một chút cổ áo không chỉnh tề, thân ảnh ưu nhã mà cao ngất, khóe miệng cong lên: “Anh là ai?”

Hi Hi của hắn, ngày càng thu hút đàn ông.

Sắc mặt Nguyễn Húc nghiêm nghị im lặng vài giây, vừa định nói gì, vạt áo trước ngực đã bị Lâm Hi Hi khẽ kéo, khuôn mặt nàng tái nhợt vô cùng yếu đuối, nhưng kịch liệt thống hận cùng chán ghét, khàn khàn nói: “Dẫn tôi đi …”

Nàng không muốn tiếp tục nhìn tên ác ma này, nửa khắc [một khắc là mười lăm phút nha mọi người ^^] cũng không muốn!

Trong mắt Nguyễn Húc hiện lên một tia đau đớn, yêu thương chống đỡ nàng, ánh mắt lãnh liệt nhìn phía Nhạc Phong.

“Chuyện hôm nay tôi xin tiên sinh nhớ kỹ, Nhạc tiên sinh, chúng ta sau này sẽ thanh toán sòng phẳng!” Nguyễn Húc nói xong, ôm chặt thắt lưng Lâm Hi Hi, bên tai nàng nhẹ nhàng thấp giọng nói một tiếng, “Cố gắng chút, Hi Hi.”

Giẫm lên những mảnh vụn cửa vỡ, Nguyễn Húc một giây cũng không chần chừ, ôm Lâm Hi Hi rời đi.

https://thuviensach.vn

Chân tay Lily có chút luống cuống, sắc mặt lo lắng: “Lâm, cô làm sao vậy?”

Nguyễn Húc móc chìa khóa từ trong túi quần ra ném cho cô: “Đi lái xe, nhanh lên một chút!”

Lily nhanh chóng nói: “Được”, chạy vội đi lái xe, dưới cái nắng nóng bức ngày hè, Lily chuẩn bị thật tốt mới mở cửa xe.

Nguyễn Húc một mạch lái xe không ngừng tăng tốc, Lily ở phía sau ôm Lâm Hi Hi mở to hai mắt hỏi: “Làm sao vậy? Cô ấy bị té xỉu sao? Là bởi vì trên tòa án mọi người đều khi dễ cô ấy sao? Những người đó rất quá đáng! Tại sao có thể như vậy chứ?”

Sắc mặt Nguyễn Húc nghiêm lại chú tâm lái xe, nghe được tiếng nói khẩn trương của Lily. Hắn đương nhiên biết trên tòa án đã xảy ra chuyện gì, hắn có thể tưởng tượng ra thủ đoạn của Nhạc Phong, kỳ thật cũng không gì hơn chuyện này, chỉ là đả kích với Hi Hi rất lớn, cái tên Nhạc Phong biến thái chết tiệt kia! Nguyễn Húc cố nhịn xuống hung hăng đập mạnh vôlăng, tiếng còi rất lớn vang lên khiến Lily run bắn cả người.

Thuốc mê dần dần bắt đầu có tác dụng, đầu óc Lâm Hi Hi bắt đầu hỗn loạn.

Đem dây an toàn phía sau cài vào thắt lưng nàng, vẻ mặt Lily lo lắng nhìn nàng hỏi: “Lâm, cô có khỏe không?”

Sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt, lông mi nhẹ như cánh bướm mở ra, nàng nắm chặt tay Lily, an ủi cô một tiếng: “Tôi không sao, cô không cần bận tâm, mọi việc qua đi rồi cũng sẽ tốt thôi.”

Bên cạnh bọn họ, nàng biết chính mình thực an toàn, những chống đỡ kiên cường cũng buông xuống, nàng rốt cục hiểu được mình thật yếu đuối cùng ủy khuất.

https://thuviensach.vn

Trong hốc mắt còn lại một mảnh ấm áp. Lâm Hi Hi không muốn để cho bọn họ lo lắng, dứt khoát nhắm mắt lại lần thứ hai.

Điện thoại trong túi xách bên hông đột nhiên rung lên.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 77: Ghé Qua Đây Để Nhận Diện Tử Thi

Không gượng nổi người, Lâm Hi Hi cố gắng mở mắt lần nữa.

Vào lúc này, còn ai có thể gọi điện thoại cho nàng nữa?

Lily nhanh trí cho tay vào túi lấy điện tthoại di động ra đưa cho nàng.

“Vâng, xin chào.”

“Xin hỏi đấy có phải Lâm Hi Hi tiểu thư không?” Một giọng đàn ông xa lạ truyền tới.

Lâm Hi Hi hơi giật mình, nhẹ giọng nói: “Là tôi.”

“Là như thế này, Lâm tiểu thư, gần sân bay có xảy ra một vụ tai nạn, xe ô tô bị nổ, chúng tôi đang thực hiện điều tra, người chết là một phụ nữ, vân tay của cô ấy vẫn còn nguyên, chúng tôi đang tìm bằng chứng để xác nhận thi thể là ai, muốn hỏi xem có phải là bạn của cô không? Cô có thể tới xác nhận một chút không?”

Liên tiếp những tin tức không tốt dội vào đầu, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy đầu óc một mảnh hỗn loạn, nàng nỗ lực phân biệt tiếng nói của đối phương.

“Anh nói … Cái gì?” Lâm Hi Hi cố gắng cựa người, sắc mặt tái nhợt, muốn nghe rõ hơn một chút: “Xe nổ? Cái gì tai nạn xe nổ?”

“Tôi xin giải thích rõ hơn một chút, đây là đường cao tốc cách sân bay 2km, tại đường giao nhau xảy ra tai nạn, có một chiếc ôtô bị nổ tung, nạn nhân là một cô gái, đã tử vong… Lâm Hi Hi tiểu thư, cô có thể tới xác nhận

https://thuviensach.vn

thi thể một chút không? Có lẽ cô nên nghĩ lại xem cô có bạn bè nào đi qua đây vào khoảng thời gian đó không? Chúng tôi tìm được giấy tờ bên trong người nạn nhân có ghi cô và nạn nhân có mối quan hệ khá thân thiết.”

Sân bay…

Đầu óc mơ màng của Lâm Hi Hi nghe được hai chữ này càng lúc càng tỉnh táo.

Sân bay!

Bàn tay còn lại của nàng đột nhiên nắm chặt, nhớ tới lời nói của luật sư lúc nãy, “Tống tiểu thư hẳn là đang trên đường tới sân bay, cô ấy vẫn có ý muốn ra nước ngoài, hiện tại cũng coi như hoàn thành tâm nguyện…”

Viện Y hẳn là đang trên đường tới sân bay. Là Viện Y!

Sắc mặt Lâm Hi Hi thoáng chút trở lên trắng bệch, chậm chạp lắc đầu, không có khả năng, không có khả năng như vậy! Viện Y không phải đã đi rồi sao?

“Lâm tiểu thư, Lâm tiểu thư, cô còn đó chứ?” Tiếng nói xa lạ vẫn còn vang lên.

“Tôi đây …” Tiếng nói của Lâm Hi Hi có chút run run, ngồi không vững bị ngã xuống, khó khăn đáp lại đối phương, “Tôi lập tức tới đó, cảm ơn anh, bây giờ tôi sẽ tới ngay lập tức.”

“Được, cảm ơn Lâm tiểu thư, chúng tôi chờ cô.”

Cúp máy, Lily chớp mắt hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

“Nguyễn Húc, quay xe lại, tới sân bay, làm phiền anh, nhanh lên một chút, tới sân bay!” Lâm Hi Hi vịn vào ghế trước cạnh lái xe, trong mắt ngấn đầy lệ lóng lánh.

https://thuviensach.vn

Nhìn qua kính chiếu hậu, Nguyễn Húc thấy được tình hình của nàng, hơi nhíu mày: “Làm sao vậy? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Là Viện Y! Có khả năng cậu ấy đã xảy ra chuyện, Nguyễn Húc, nhanh một chút…”

Thanh âm của nàng tràn đầy lo lắng, nghe thấy vậy, ngực Nguyễn Húc chợt thắt lại, tỉ mỉ suy nghĩ sự việc, cũng không kịp hỏi nàng có chuyện gì xảy ra, cấp tốc phanh lại, nhanh chóng quay đầu xe hướng ra sân bay.

Cảnh vật ngoài cửa sổ nhanh chóng lùi về phía sau, cả người Lâm Hi Hi khiếp sợ cùng đau đớn, toàn thân như trước không chút sức lực, nàng chỉ có thể duy trì đầu óc thanh tỉnh, vạn lần cầu nguyện mọi chuyện không như nàng nghĩ, ngàn vạn lần không phải!

***

Trên đường cao tốc, màu vàng sáng chói của hàng rào bảo vệ hiện trường của cảnh sát.

Lái xe chạy tới, Nguyễn Húc mở cửa sau, đỡ Lâm Hi Hi xuống xe, bước chân của nàng có chút lảo đảo, tâm tình cũng không thật ổn định, Nguyễn Húc có chút lo lắng nhìn nàng, trong giây phút đỡ nàng lúc đó, thấp giọng nói: “Chậm một chút, đừng có gấp, Hi Hi, có chuyện gì xảy ra cũng đừng lo lắng, có chúng tôi ở đây.”

Lâm Hi Hi chằm chằm nhìn mảnh xe cộ hỗn loạn tan nát cách đó không xa. Tâm tình bất ổn, nghe được tiếng của Nguyễn Húc, ngẩng đầu nhìn hắn một cái, đôi mắt tràn ngập mờ mịt và yếu đuối, gật đầu.

Một viên cảnh sát đi tới gần: “Cô là Lâm tiểu thư?’’

Lâm Hi Hi nhìn chiếc xe kia, thanh âm mềm nhẹ mang theo chút khàn khàn: “Làm sao lại có thể nổ như vậy?”

https://thuviensach.vn

Cảnh sát sợ run một chút, mở miệng nói: “Những chuyện này chút nữa tôi sẽ giải thích cho cô, hiện tại mời cô xác nhận một chút, chiếc điện thoại di động này cô đã nhìn qua lần nào chưa? Có khả năng xác nhận nạn nhân chính là bạn cô không?’’

Anh ta giơ lên một cái túi nhựa trong suốt, bên trong là một chiếc điện thoại màu hồng tinh xảo.

Lâm Hi Hi chìa tay cầm lấy, cảnh sát do dự một chút đưa cho nàng, Lâm Hi Hi nhìn rõ, chiếc di động kia Viện Y mua chưa được ba tháng bằng tiền lương chính thức của cô ấy, lúc đó di động trước của cô ấy bị mất trộm, là hai người cùng đi mua, hoa văn trang trí trên mặt truớc của nó, nàng vô cùng quen thuộc …

“Viện Y… Viện Y!!!” Trong nháy mắt, cảm xúc của Lâm Hi Hi không thể khống chế được, đôi mắt mờ mịt chứa đầy nước mắt, vừa kêu tên cô vừa chạy tới hiện trường.

“Hi Hi! Hi Hi, cô đừng kích động.” Nguyễn Húc nhanh tay chạy lên ôm lấy cả người nàng, cả người nàng không chút khí lực nên dễ dàng có thể ngăn cản, Nguyễn Húc nhíu mày, quay đầu hướng phía cảnh sát quát lớn, “Anh cho tôi một lời giải thích, rốt cục chuyện gì đang xảy ra?”

Cảnh sát bị hành động trước mắt làm cho hoảng sợ, cũng rất mau khôi phục bình tĩnh: “Chúng tôi cũng vừa mới nhận được điện thoại báo án, ngay lập tức liền tới đây, xe chạy tới đây thì bị nổ tung, trong xe chỉ có một người chết, cũng biết được là bạn của vị Lâm tiểu thư này.”

Cảnh sát liếc mắt nhìn thoáng qua, “Tâm tình của cô ấy thật không tốt, có thể chờ một chút mới nhận diện thi thể, bất quá tôi phán đoán mười phần là chính xác. Mọi người nên an ủi cô ấy một chút. Được chứ?”

Nguyễn Húc cũng vừa mới bừng tỉnh, từ trong khiếp sợ, lẽ nào nói, người chết trong xe thật là Tống Viện Y?

https://thuviensach.vn

Không phải cô ta vừa mới làm chứng trên tòa án sao?

Nghi ngờ một lúc, Nguyễn Húc ôm chặt cô gái nhỏ trong lòng, nhíu mày nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng, nhìn vẻ mặt đau khổ đầy nước mắt của nàng, ngực dâng lên một tia đau thắt: “Hi Hi … Hi Hi, bình tĩnh một chút, đừng khóc, đừng khóc, đừng khóc…”

Hắn xoa tóc nàng, cảm giác được cả người nàng đều đang run, run rẩy tột đỉnh, hắn thấp giọng an ủi bình ổn tâm tình của nàng, nhưng không cách nào ngăn được nước mắt nàng hung hăng rơi xuống, toàn thân Nguyễn Húc căng thẳng tức giận không có chỗ phát tiết, chỉ có thể càng ôm chặt lấy nàng.

“Tôi muốn đi xem một chút…” Tiếng nói của Lâm Hi Hi khó khăn phát ra, nhẹ nhàng giãy dụa, ánh mắt mang theo đau đớn mỗi lúc một tỉnh táo, kiên quyết yêu cầu, “Đưa tôi đi nhìn thi thể …?” Không nhìn tận mắt, nàng sẽ không tin!

Nguyễn Húc do dự một chút, không hề buông lỏng sức lực. “Được, tôi đi cùng cô.”

Hiện trường hỗn loạn, chỉ duy nhất một thi thể được kéo ra để bên cạnh, vải trắng phủ toàn thân, Lâm Hi Hi có chút lảo đảo đi tới, run rẩy vạch vải phủ màu trắng ra. Cảnh sát đứng hai bên canh giữ, đề phòng có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Thi thể bên dưới hiện ra, bị cháy đen.

Toàn bộ màu đen bao trùm nửa khuôn mặt, mùi khét ai cũng có thể ngửi được, Lâm Hi Hi nhìn rõ ràng đường nét nửa khuôn mặt chưa bị cháy xém, tay nàng lại kéo tấm vải xuống một chút, cổ áo lộ ra vẫn là bộ y phục cô ấy mặc lúc ở trên tòa.

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên nhìn thấy tử thi, Lily chỉ nhìn thoáng qua rồi trừng lớn hai mắt, che miệng lại, chạy đến nơi không có người "Uạ" một tiếng, sợ hãi nôn ra!

Nguyễn Húc cũng nhìn qua một cái, vội vàng nắm tay Lâm Hi Hi, kéo vải trắng trong tay nàng ra che lại thi thể.

"Được rồi, thấy cũng đủ rõ ràng rồi." Hắn trầm giọng nói, sắc mặt cũng lạnh băng dọa người.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 78: Nhạc Phong – Anh Là Một Kẻ Giết Người

Thi thể kia bị cháy vô cùng thê thảm, đen thui hoàn toàn không có huyết sắc, liếc mắt nhìn, không biết buổi tối có gặp ác mộng hay không.

Tay Nguyễn Húc cũng có chút run run, hai tay nắm lấy bờ vai Lâm Hi Hi, khó khăn mở miệng: "Hi Hi …"

Rất rõ ràng đã xác định người chết chính là Tống Viện Y, hắn đột nhiên không biết nói gì an ủi nàng, Tống Viện Y với hắn mà nói chỉ là một người xa lạ, hắn còn khó có thể chấp nhận, huống chi là Hi Hi?

Nghe nói hai người là bạn học lâu năm, sau khi tốt nghiệp xin việc cùng nhau, thuê nhà ở chung, không phải sao?

Hi Hi cũng vì vụ kiện này mà tiêu tốn toàn bộ tiền tiết kiệm của mình, không phải sao?

Trong khoảng thời gian ngắn cảm giác trời đất đều sụp đổ, bàn tay Nguyễn Húc nắm bả vai nàng không giám dùng sức, chỉ có thể chăm chú nhìn nàng, nhìn nàng quỳ gối trên mặt đất, hai tay chống đỡ thân thể nhu nhược, ngón tay vẫn còn túm lấy một góc vải trắng, Nguyễn Húc có thể cảm nhận được nàng đang run rẩy, cũng có thể nhìn rõ từng chút, từng chút biểu hiện trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, vài giọt nước mắt nóng bỏng rơi xuống, thấm ướt mặt đất.

Hắn rất thống khổ, rất tuyệt vọng, nhưng hắn lại không biết nói gì để an ủi nàng!

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc lần đầu tiên cảm thấy, khi đối mặt với cái chết, con người nhỏ bé biết bao!

“Đưa tôi di động…” những âm thanh từ trong miệng Lâm Hi Hi tràn ra, cánh tay nhỏ bé yếu ớt của nàng vươn ra, kìm nén run rẩy, hướng Nguyễn Húc nói, “Cho tôi mượn điện thoại …”

Nguyễn Húc ngẩn ra, lấy di động của mình đưa cho nàng.

Trên đường cao tốc gió lạnh thổi lớn, làm tung bay tóc nàng, một sợi, một sợi phất phơ tứ tung, đẹp mê người.

Lâm Hi Hi nhận lấy, xuyên qua làn lệ mông lung ấn một dãy số, ngón tay càng lúc càng run rẩy kịch liệt.

“Tút…tút” Âm thanh kết nối kêu lên liên tục.

“Hi Hi, cô gọi cho ai?” Nguyễn Húc nhíu mày, không khỏi đi tới gần nàng một chút, có chút lo lắng.

Giây phút cuộc gọi được kết nối, giọng nói trầm thấp ôn hòa của một người truyền đến: “A lô?”

“Nhạc Phong.” Lâm Hi Hi chuẩn xác kêu tên của hắn.

Đối phương nhất thời không lên tiếng, trong chốc lát tràn đến một tiếng cười trầm thấp, tiếng nói nhanh chóng ôn hòa hơn rất nhiều: “Hi Hi, là em?”

Giọng nói như của ác ma, ẩn chứa đầy rẫy đen tối, chỉ có nàng biết!

Một giọt nước mắt nóng hổi dọc theo hai má chảy xuống, ngón tay Lâm Hi Hi gắt gao nắm chặt điện thoại, hai tròng mắt đỏ hoe, trầm giọng chất vấn: “Vì sao?”

https://thuviensach.vn

Nhạc Phong còn nhớ rõ cảm giác kích thích vừa ôm nàng trong ngực vừa hôn nàng, bên môi nổi lên ý cười tà mị mà lãnh đạm, môi dán chặt di động, dường như có thể gần nàng hơn một chút: “Cái gì vì sao?”

“Anh vì sao phải xuống tay với Viện Y?” Lâm Hi Hi hét lên.

Một tiếng hét của nàng làm toàn bộ mọi người xung quanh ngơ ngẩn, ngay cả cảnh sát cũng nhìn hướng nàng thăm dò.

Tại trời đất bao la trong lúc đó, dường như chỉ còn thân ảnh nhỏ bé yếu ớt đang quỵ trên mặt đất kia, đáy mắt nàng đau đớn cùng hận ý mãnh liệt.

Nước mắt trong suốt chan chứa đầy mặt, khiến cho trái tim người ta như bị hung hăng nhéo vào.

“Nhạc Phong, anh còn có nhân tính hay không? Rút cục anh có nhân tính hay không? Viện Y cho đến bây giờ chưa từng làm gì có lỗi với anh, cậu ấy cho tới bây giờ đều không nợ anh! Anh thắng kiện còn chưa đủ sao? Anh dựa vào cái gì mà làm như vậy, anh có quyền gì lấy đi sinh mạng của cậu ấy! Khốn nạn… Nhạc Phong – anh cái tên khốn nạn này!” Thanh âm sắc bén hoàn toàn thay đổi ngữ điệu, nàng khóc, cả người run rẩy!

Nhạc Phong mím môi nghe tiếng hét của nàng, rất đau tai, nhưng hắn lại không muốn dời di động ra khỏi tai.

“Đừng kích động … Hi Hi” Tiếng nói trầm thấp của hắn như tiếng nhạc du dương trong đêm tối, ráo riết đòi mạng, “Tôi không phải chỉ riêng với Viện Y là không có cảm tình, mà trừ em ra, những người khác, tôi đều không có cảm tình, Hi Hi, em không nhớ rõ cô ta lừa gạt em thế nào sao? Không nhớ rõ cô ta đã phản bội em thế nào sao? Tôi giúp em bắt cô ta trả giá … Không tốt sao?”

“Anh là kẻ sát nhân!’’ Sức chịu đựng của Lâm Hi Hi đã đến giới hạn, nàng nghiến răng oán hận, nỗi thống khổ trong lồng ngực bùng phát, nhưng

https://thuviensach.vn

nàng không có cách nào, cái gì nàng cũng làm không được, cái gì cũng không làm được!

"Trả lại cho tôi …" Chua xót dâng trào lên mũi, nước mắt dọc theo hai má chảy xuống, Lâm Hi Hi vô lực chống tay trên mặt đất, bi thương đến chết, "Anh trả Viện Y lại cho tôi!"

Nhạc Phong bị cuốn vào trong tiếng nói của nàng, cười cười rồi cúp máy.

Trên đường cao tốc trong thời gian ngắn một mảnh hỗn loạn.

Điện thoại di động trong tay Lâm Hi Hi rơi xuống, vai kịch liệt run rẩy, cảnh sát điều tra đứng bên cạnh đều xúm lại hỏi gì đó.

Người nào cũng nghe được miệng nàng kêu lên cái tên kia, xem xét tình hình, nàng có khả năng khẳng định như vậy cũng không ngoài ý muốn.

"Lâm tiểu thư, có thể trả lời một chút, cô vừa gọi điện cho ai?" "Lâm tiểu thư, trước tiên không nên kích động, trả lời câu hỏi trước được chứ?"

"Lâm tiểu thư…"

Câu hỏi của cảnh sát ngày càng gay gắt, Nguyễn Húc hé ra khuôn mặt lạnh băng ngăn cản Lâm Hi Hi, trầm giọng từ chối bọn họ, Hi Hi hiện tại không có khả năng trả lời những vấn đề này, rút cuộc tên khốn đó muốn làm gì?

Điện thoại trên mặt đất một lần nữa vang lên.

Nguyễn Húc một bên che chở Lâm Hi Hi, một bên tiếp điện thoại: "Alô?"

"Kết thúc rồi sao?" Một giọng nói trầm thấp nồng đậm truyền đến, quanh quẩn trong không khí.

https://thuviensach.vn

Cả người Nguyễn Húc cứng đờ, trong nháy mắt trầm tĩnh lại, hắng giọng sắc mặt cũng chùng xuống một ít, cắn răng chịu đựng tiếng động huyên náo xung quanh, thấp giọng nói: “Đúng, đã kết thúc rồi, cậu đang ở đâu?”

“Vừa xuống máy bay’’ Tần Dịch Dương ngắn gọn nói, lời nói ngắn gọn mà mạnh mẽ, “Kết quả như thế nào?”

Nguyễn Húc cắn răng đỡ lực đạo quá nặng, che chở cô gái trong lòng, ngực đau nhức một trận.

“Mình không biết nói như thế nào, chính cậu đến xem đi.” Hắn cũng có chút tức giận, cụt hứng nhìn tình hình thực tế nói. “Bọn mình đang trên đường cao tốc cách đó 2km, ở đây có việc xảy ra… Hi Hi thật sự không ổn.”

Xuyên qua sóng âm điện thoại, có thể cảm thấy được một chút hỗn loạn phía bên kia.

Một người bình tĩnh như Nguyễn Húc có thể nói ra: “Thực không tốt” ba chữ này, như vậy có thể nói sự tình thực không ổn.

Tần Dịch Dương ngắt điện thoại di động, dựa lưng vào ghế, ấn đường nhíu lại, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Bên trong chiếc xe Lincoln xa hoa, lái xe ngồi phía trước nhìn kính chiếu hậu nói: “Tần tiên sinh, trở về biệt thự Tần gia trước sao?”

Tần Dịch Dương im lặng trong chốc lát, ánh mắt tâm thúy từ từ mở ra: “Lên đường cao tốc, nhanh một chút.”

Sắc mặt người ngồi trước trầm tĩnh như nước, nhưng lúc này cũng có chút ngạc nhiên, nhẹ giọng nhắc nhở: “Tần tiên sinh, ngài từ ngày hôm qua đến giờ vẫn chưa nghỉ ngơi, có muốn về biệt thự trước không?”

https://thuviensach.vn

Trên môi Tần Dịch Dương hiện lên một nụ cười nhạt: “Anh muốn bị sa thải phải không?”

Sắc mặt người phía trước đột nhiên tái nhợt, mím chặt môi, hận không thể đem những lời vừa rồi nuốt vào trong bụng.

Xe từ từ đổi hướng, nhanh chóng chạy tới đường cao tốc.

Tình cảnh phía trước thoạt nhìn thật chói mắt, Tần Dịch Dương sớm khôi phục sự chú ý, mở miệng nói: “Dừng ở phía trước.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 79: Sao Lại Xấu Hổ Như Thế Này?

Chiếc xe Lincoln đen bóng chậm rãi tiến vào chỗ đậu xe.

Quả nhiên một mảnh hỗn loạn.

Người chú ý đến chiếc xe đầu tiên là Lily, cô đã ngồi bên đường nôn đến dạ dày đều co thắt, căn bản không dám đến gần chỗ thi thể, nhìn thấy Lâm Hi Hi hét thê thảm vào điện thoại, cô cũng kỳ lạ mà rơi lệ, khóc, trái tim như bị xé rách đau đớn, nhưng không biết nguyên nhân vì sao mình lại khóc.

Một thân ảnh cao ngất từ trong xe đi ra, ngũ quan anh tuấn toát ra vẻ mị hoặc, trong nháy mắt làm cho tình cảnh trước mắt sáng ngời, một cỗ hơi thở cường ngạnh bao trùm lên, không cho phép bỏ qua.

“Vinson!” Lily kêu một tiếng, đã chạy tới nhào vào trong lòng hắn!

“Thật là khủng khiếp… Vinson, có người chết, ở bên kia, thật là khủng khiếp…’’ Toàn thân Lily run rẩy ôm lấy hắn, mặt vùi vào trong ngực hắn, nước mắt lã chã rơi xuống cùng sợ hãi.

Ánh mắt Tần Dịch Dương liếc một cái, mím môi không nói, chỉ là vỗ vỗ đầu cô. “Tần tiên sinh…” Người ngồi trước theo xuống.

Tần Dịch Dương nhẹ nhàng đẩy Lily ra khỏi người, nhàn nhạt phân phó: “Đưa cô ấy vào trong xe.”

“Vâng, Tần tiên sinh.”

https://thuviensach.vn

Cách đó rất xa, Tần Dịch Dương nhìn thấy cô gái nhỏ đang quỳ trước một thi thể, cả người nàng đầy mồ hôi, tóc dài bay toán loạn trên lưng, yếu ớt vô lực, đôi mắt mở thật lớn đựng đầy nước mắt, sưng lên.

Xem ra nàng rất thống khổ, đã quá đủ rồi.

Hắn di chuyển chân, hướng bên này từ từ đi tới.

Cảnh sát đang còn có vấn đề nghi vấn, nhíu mày nhìn Lâm Hi Hi, mong muốn nàng đối mặt với bi thương.

“Đừng hỏi cô ấy,” Một giọng nói lạnh thấu xương cắt đứt những câu hỏi rườm rà của bọn họ, thân ảnh to cao của Tần Dịch Dương tới gần, lạnh lùng đẩy những cảnh sát đang đứng xúm lại, khuôn mặt tuấn lãng trầm tĩnh như nước, “Có khả năng thì tự mình đi điều tra đi, cô ấy không có nghĩa vụ trả lời chất vấn của các ông.’’

Nói xong hắn cúi người, kéo cô gái nhỏ mềm oặt vô lực trên mặt đất, vòng cánh tay của nàng qua gáy hắn, cánh tay to lớn hữu lực ôm lấy thắt lưng nàng.

Trước ánh mắt kinh hãi mông lung của nàng, hắn đột nhiên ôm nàng vào lòng!

Thân thể nàng mềm mại hư nhuyễn không một chút sức lực, Tần Dịch Dương cẩn thận nhận ra.

Bỗng nhiên rơi vào vòm ngực ấm áp, Lâm Hi Hi có chút khiếp sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nước mắt ngẩng lên, da thịt tái nhợt mà lạnh giá, ngưng mắt nhìn người đàn ông như thiên thần trước mắt, không hiểu sao lại lúng túng.

“Làm sao lại thảm hại như vậy?” Hơi thở ấm áp phả vào mặt hắn, thanh âm du dương rõ rệt của Tần Dịch Dương xâm nhập vào tai nàng, “Tôi mới

https://thuviensach.vn

rời đi vài ngày?”

Lâm Hi Hi đột nhiên nghẹn lời!

Tất cả bi thương trong nháy đều phảng phất lộ ra không có lý do, người đàn ông trước mắt, ánh mắt thâm thúy mà sâu sắc, dường như tình cảnh kinh hãi đều không thể đả động đến hắn.

Đôi mắt màu nâu của hắn nhàn nhạt đảo qua thi thể dưới chân, không chút lay động.

“Vị tiên sinh này, xin hỏi ngài là ai?” Một người cảnh sát cam đảm hỏi.

“Tôi là chồng của cô ấy.” Tần Dịch Dương đánh mắt, chỉ là dừng ở cô gái nhỏ trong lòng, trầm giọng trả lời.

Cả người Lâm Hi Hi đều run lên, cảm giác được cánh tay trên lưng xiết chặt hơn một ít.

Nàng muốn nói điều gì đó, nhưng cảm giác hắn chậm rãi cúi đầu, hôn lên cái trán lạnh lẽo của nàng, cằm nàng bị ép buộc nâng lên bị hắn tỉ mỉ quan sát, ngay cả một chút tình hình thực tế hắn cũng không để ý, mặc kệ mọi người đang nhìn. Tư thế hôn của bọn họ, giống như là một đôi do trời đất tạo nên.

Ngay cả Nguyễn Húc ở bên cạnh cũng xấu hổ mà đứng thẳng dậy, hắn không có biện pháp đối mặt trước đau đớn của Lâm Hi Hi, nghĩ tới Tần Dịch Dương ngăn chặn được bi thương đó, có lẽ nói là, nàng bị hơi thở của hắn chế trụ, căn bản không có cách nào tiếp tục khóc nữa.

“À, thì ra là như vậy,” Cảnh sát kinh ngạc đáp lại, nhẹ giọng nói: “Tiên sinh, về vụ án chết người này, chúng tôi sau này có khả năng sẽ liên lạc với Lâm tiểu thư, xin hỏi cô ấy có thể phối hợp chúng tôi điều tra chứ?”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt sắc lạnh của Tần Dịch Dương liếc qua người cảnh sát, lạnh nhạt nói: “Phải xem tâm tình của cô ấy đã.”

Nói xong, hắn đem nàng ôm ngang lấy, trực tiếp hướng chiếc xe Lincoln sang trọng đi tới.

“Tiên sinh … Vị tiên sinh này!” Mặt người cảnh sát đỏ lên, có chút oán hận sự không phối hợp của hắn, nhưng cũng không có biện pháp.

Mãi cho đến khi ngồi vào trong xe, Lâm Hi Hi mới hoàn hồn nhận ra “Tần Dịch Dương đã trở về…”, chưa từng kinh hãi như vậy, cửa sổ từ từ đẩy lên, nàng khẽ nhúc nhích người, nhìn thi thể ngoài cửa sổ, run giọng gọi: “Viện Y…”

Tần Dịch Dương đè cổ tay nàng xuống, hai tay đặt bên hông nàng, hơi thở lạnh thấu xương.

“Muốn nhìn cô ấy sau này tôi sẽ cho cô cơ hội đủ để nhìn, hay là cô muốn nhìn một thi thể đã bị cháy đen?” Hắn ngưng mắt nhìn khuôn mặt nàng, miệng vẫn vô cùng lạnh lùng.

Lâm Hi Hi giật mình, mãi cho tới khi xe từ từ chạy, nàng mới có chút bình tĩnh lại. Hắn ngăn cản, nàng thực sự không thể nhìn Viện Y nữa…

…. Viền mắt Lâm Hi Hi ấm áp, dời mắt không nhìn đến hắn.

Vẻ lãnh đạm trong mắt Tần Dịch Dương cuối cùng cũng giảm bớt một chút.

Tay hắn vòng ra sau lưng nàng, đem nàng ôm vào, nhẹ giọng nói: “Hiện tại nghỉ ngơi, có chuyện gì sau này nói.”

Lâm Hi Hi không chút khí lực, chỉ cảm thấy bị ôm vào một vòng tay vô cùng ấm áp, mặt nàng dán chặt vào áo sơ mi của hắn, cùng vòm ngực của

https://thuviensach.vn

hắn chỉ cách một lớp vải mỏng, cánh tay của nàng nằm trong khuỷu tay hắn, thân thể của hắn hoàn mỹ đến không ngờ.

Ấm áp một lần nữa bắt đầu, nàng nhắm mắt lại mặc cho đau đớn cùng tuyệt vọng bao phủ mình.

Bọn họ quá chuyên tâm ôm ấp, hoàn toàn bỏ qua tất cả.

Người nào đó đều không chú ý tới Lily ngồi phía trước, cô xoay người chăm chú nhìn bọn họ, xiết chặt ghế ngồi, thật lâu mới buông ra, xoay người ngồi thẳng.

Hai bên tay cô nắm chặt lại, ủy khuất trong lồng ngực cũng bắt đầu dâng lên…

Trong phòng khách rộng lớn của nhà trọ, Lily rót một ly nước, đưa đến trước mặt Lâm Hi Hi.

Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua ly nước, ánh mắt mờ mịt từ đầu đến giờ có chút khiếp sợ, nàng kinh ngạc đón lấy ly nước, lại nhìn một chút phòng khách này, đây chính là phòng khách nhà Tần Dịch Dương, không phải sao?

Nhiệt độ của ly nước có chút lạnh lẽo, Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua khuôn mặt Lily, mới phát hiện có gì đó không ổn.

Lily luôn hoạt bát vui cười, trong mắt lúc này cũng có dấu vết khóc lóc, có chút buồn bã mà nhìn nàng.

Lâm Hi Hi tựa như vừa… vừa bị nước lạnh dội tỉnh, rốt cục cũng biết mình đang làm gì.

Nàng khom lưng đặt ly nước lên bàn, động đậy thân thể cứng ngắc nói với cô: “Xin lỗi, Lily, tôi… Tôi trở về phòng mình, tôi không biết đây là

https://thuviensach.vn

phòng của Tần tiên sinh…”

Vừa rồi Tần Dịch Dương ôm nàng vào phòng, nói như vậy, Lily cũng nhìn thấy hết!

Lâm Hi Hi buồn phiền, nàng làm sao không khống chế được để đến mức này? Tại sao không để ý đến mọi người xung quanh? “Tôi trước về phòng mình, Lily, cô…” Càng nói càng loạn, tiếng nói của Lâm Hi Hi có chút khàn khàn, đơn giản nói một câu: “Tôi xin lỗi!” Rồi mở cửa, muốn đi ra.

“Lâm!” Lily ở phía sau kêu to một tiếng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 80: Lời Mời Mọc Hấp Dẫn

Lâm Hi Hi dừng bước.

Lily từ phía sau đuổi kịp, nhẹ nhàng ôm lấy thắt lưng nàng, cằm dựa vào cổ nàng.

“Lâm, tôi sai rồi…” Lily nhẹ giọng nói, tiếng Trung không chuẩn mang theo vài phần ủy khuất, “Tôi đã cho rằng mình không có vấn đề gì, tôi đã cho rằng mình có thể chấp nhận người phụ nữ mà Vinson thích, tôi … Thực sự sai rồi, tôi yêu Vinson, tôi không thể chấp nhận những chuyện này, xin lỗi.”

Trên lưng Lâm Hi Hi một mảnh ấm áp, nàng cảm nhận được trên cổ mình một chút ướt át, đó là nước mắt của Lily.

Run sợ trong chốc lát, bắt đầu thấy vô cùng mệt mỏi, trên môi Lâm Hi Hi hiện lên một nụ cười tái nhợt, vỗ vỗ khuôn mặt cô gái trên vai, nhẹ giọng nói: “Cô không cần phải nói, tôi biết mà.”

Nàng đã sớm nhận ra, tình cảm của Lily với Tần Dịch Dương rất sâu đậm.

“Tôi về trước, ngày hôm nay gặp quá nhiều phiền phức, tôi… Muốn một mình yên tĩnh một chút.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói.

Lily gật đầu, tiếp tục ôm nàng: “Lâm, tôi biết cô rất khó khăn, tôi không có cách nào tưởng tượng ra sự việc khổ sở như vậy nhưng … Cô phải kiên cường lên, chúng tôi sẽ giúp cô.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi gật đầu: “Tôi sẽ cố gắng.”

Đêm tối yên nặng, khiến người ta say mê.

Thật vất vả mới xử lý xong công việc của công ty, Nguyễn Húc thở dài cúp điện thoại đi ra sân thượng, nhìn Tần Dịch Dương.

“Sự việc xảy ra hôm nay cậu tính thế nào? Tình hình Hi Hi thật không tốt, trong khoảng thời gian tới cô ấy có thể bị cảnh sát quấy rối.” Nguyễn Húc không muốn vòng vèo, nói thẳng vào vấn đề.

Tần Dịch Dương nhìn tập tài liệu trong tay, nghe được Nguyễn Húc nói, thản nhiên đáp lại: “Mình có nói muốn cảnh sát can thiệp sao?”

Nguyễn Húc ngẩn ra!

“Dịch Dương, cậu …”

Ngón tay thon dài khép lại tập tài liệu, để sang bên cạnh.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương ngước lên, đảo qua nội thất trong phòng, môi cong lên dị thường lạnh lẽo: “Tòa án còn không thể tin tưởng, cậu tin cảnh sát sao?’’

“…” Nguyễn Húc nghẹn lời, thế nhưng nghĩ lại, sự thật cũng đúng vậy.

Nhạc Phong nếu có thể làm ra sự tình như thế này, như vậy hắn cũng đã chuẩn bị đường lui cho mình.

Chỉ là…

“Dịch Dương…” Nguyễn Húc cúi đầu gọi một tiếng, “Mình biết Hi Hi sẽ chủ động nhờ cậu giúp đỡ cô ấy, mình cũng biết cậu cảm thấy rất hứng thú với cô ấy, chỉ là có một chuyện.”

https://thuviensach.vn

Khó khăn một chút nói, Nguyễn Húc cắn răng nói hết, “Đừng quên còn có Lily ở đây, cậu như vậy đối với cô ấy thật không công bằng, hơn nữa Hi Hi cũng không thực sự tình nguyện.”

Câu cuối cùng mới là trọng điểm.

Lâm Hi Hi không hẳn là tình nguyện.

Thần kinh Nguyễn Húc căng thẳng, ánh mắt sắc bén, hắn hiện tại có thể xác nhận rõ chuyện tình, mấu chốt chỉ có điểm này.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nâng lên, trong không trung cùng ánh mắt hắn chạm nhau.

“Cô ấy tốt nhất là nên tự nguyện, dù sao mình cũng không thích gượng ép mà ảnh hưởng tới lợi ích toàn cục, hiểu chứ?” Hắn đứng dậy từ từ nói, đến bên tủ rượu mở ra một chai rượu đỏ, ưu nhã rót một ly, nhưng chưa uống ngay, ánh mắt sắc lạnh đảo qua dừng ở Nguyễn Húc, “Còn nữa, đừng gọi cô ấy là Hi Hi, mình không thích người phụ nữ của mình bị người khác gọi thân mật như vậy, hiểu rõ chứ?”

Nguyễn Húc bị nghẹn lại, nhịn không được mà mắng. “Cậu thật là một tên bá đạo!” Hắn nhịn không được nắm chặt tay thành nắm đấm.

Tần Dịch Dương cố chấp mà nhìn hắn, không tỏ ý kiến gì.

Nguyễn Húc đứng thẳng dậy, bước hai ba bước, nghĩ đi về xong lại không muốn đi, cũng nói không rõ là đang chờ đợi cái gì, thấy Tần Dịch Dương ngồi trên sôfa ưu nhã uống rượu trong ngực hắn nổi lên tức tối, không cách nào phát tiết.

“Cậu gấp gáp cái gì?” Tần Dịch Dương nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Mình khẩn trương!” Tâm tình Nguyễn Húc không lấy gì làm tốt quát, “Cậu nghĩ gì vậy, mình còn có thể ngu ngốc đến mức đoạt đàn bà của cậu sao?”

Trên môi Tần Dịch Dương nổi lên nhất mạt ý cười, uống xong một ngụm rượu.

“Thế thì tốt quá.” Ngậm miệng hưởng thụ vị thơm, hắn nhàn nhạt nói.

Nguyễn Húc chăm chú theo dõi hắn, quả thực có chút điên tiết. Mãi cho tới khi cửa phòng mở ra, một thân ảnh nhẹ nhàng xuất hiện.

Tầm nhìn của Nguyễn Húc mới thay đổi, khóe miện nhếch lên nói một câu lẩm bẩm hai tiếng, “Không tới lượt mình gấp gáp, chuyện của cậu so với mình cứ từ từ mà giải quyết, mình không quan tâm.”

Nói xong Nguyễn Húc cầm lấy áo khoác đi ra ngoài, giận dỗi ở cửa nói một câu: “Thọc gậy bánh xe không phải là không làm được!”

“Ầm” Cửa bị đóng lại.

Lily vừa tắm xong bước ra, bị tình cảnh rối loạn của bọn họ làm cho ngạc nhiên, cô trố mắt một chút, khăn tắm trước ngực rũ xuống một chút, cô hơi cúi đầu.

Đi tới trước mặt Tần Dịch Dương.

“Vinson, hai người đang nói chuyện gì a?” Lily cố gắng cười thật tươi như mọi ngày, chạy tới kéo tay hắn, đem tay hắn vòng qua eo mình, nằm trong lòng hắn.

Người đàn ông trên sôfa ánh mắt thâm thúy lạnh lùng, ngón tay thon dài đang nâng một ly rượu, không biết đang suy nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

Một thân thể mềm mại nóng bỏng trong lòng, ánh mắt Tần Dịch Dương lúc này mới chậm rãi thu lại.

Bàn tay vuốt ve thân thể kia, Lily cười cười bắt đầu vuốt ve thắt lưng hắn, khăn tắm chầm chậm tụt xuống, hiện ra hơn nửa khuôn ngực, lần vào trong áo sơ mi mỏng manh tại vòm ngực hắn mà vuốt ve.

Động tác giống như vô thức, Tần Dịch Dương vung tay, ánh mắt mê ly, nhẹ nhàng xoa tóc Lily.

Dáng điệu Lily rất khéo léo, hai chân quấn chặt lên người hắn, gối mặt vào cổ hắn, hơi thở gấp gáp nói: “Vinson, em biết ngày hôm nay Hi Hi xảy ra rất nhiều chuyện, chúng ta ngày mai giải quyết được chứ? Em một tuần không gặp anh, rất nhớ anh…”

Khăn tắm trên người cô đã hoàn toàn buông lỏng, rớt xuống tận bên hông.

Lửa nóng trong người bùng lên, mông cũng từ từ vuốt ve thân dưới nam tính của hắn, trực tiếp mê hoặc hắn.

Tần Dịch Dương hơi ngửa đầu, hơi thở quen thuộc phả vào người hắn.

Đây chính là lời mời gọi hoan ái trực tiếp, cái này thực quen thuộc với Tần Dịch Dương. “Muốn anh sao?” Hắn nghiêng mặt, áp vào lỗ tai cô nói.

Cả người Lily bủn rủn, dường như rất thoải mái, ánh mắt ngập nước nhìn hắn, nói: “Đúng, người ta rất nhớ anh nha …” Tay hướng phía dưới đi xuống.

Cô rất hiểu thói quen của hắn, hắn thực không thích chủ động với phụ nữ, hắn càng thích phụ nữ nhu thuận mà chủ động một chút, may mà cô nhìn thấy sự động tình của hắn, cùng với ánh mắt kia cũng đã kích tình.

https://thuviensach.vn

Đai lưng bị cô cởi ra, Lily khẽ rên rỉ, dáng vẻ nóng vội lục lọi phía dưới.

Tần Dịch Dương cảm thấy thật nhạt nhẽo, tâm tình cũng không chú ý tới Lily trên người, hắn nhẹ nhàng vuốt ve tóc cô, có chút nghĩ ngợi.

Nhìn thân thể mềm mại rũ rượi trong lồng ngực đang thấp giọng rên rỉ, hắn nhớ tới hình dáng Lâm Hi Hi ban ngày nằm trong lòng hắn không một tiếng động rơi lệ, nàng mềm mại như vậy, vô lực như vậy, ngay cả khí lực giãy dụa chống lại cũng không có.

Liếc mắt nhìn qua người đang nằm trong lồng ngực hắn, thân thể mảnh khảnh nhu thuận nằm trong vòng ôm của hắn, làm người khác có chút say mê.

Tần Dịch Dương uống hết ngụm rượu cuối cùng, túm tay Lily.

“Dừng lại.” Hắn nhàn nhạt nói một tiếng.

Cả người Lily run lên, rõ ràng đôi mắt quyến rũ đã nhuốm đầy dục vọng, ướt át, sắp chịu không nổi nữa, thế mà hắn lại bảo cô dừng lại.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 81: Không Phải Cố Ý Xông Vào

“Không muốn…..Vinson…Em muốn anh…”

Cô càng thêm dính chặt vào người hắn, nhiệt độ của da thịt xuyên thấu qua vật liệu may mặc. Cánh tay như rắn nước quấn vòng quanh eo, đầu lưỡi ướt át chơi đùa liếm lên xương quai xanh gợi cảm của hắn, động tác trên tay ngày càng chọc ghẹo, cô tin loại tình cảnh này đối với bất kì người đàn ông nào cũng đều không kiềm chế được!

Sắc mặt Tần Dịch Dương khẽ cứng đờ, giật ra đôi tay cô đang gắt gao chế trụ mình, lấy áo khoác để trên sofa, đem thân thể trần trụi của cô bao lại, chậm rãi đẩy ra khỏi ngực mình.

“Đêm nay không có cảm giác, ngoan, tự mình ngủ đi”. Tần Dịch Dương vỗ vỗ mặt cô, trong đôi mắt thâm thúy không có chút hứng thú nào.

Hắn vừa nói liền đứng dậy, ngón tay thon dài hờ hững sửa lại nút áo sơmi vừa bị cô cởi ra.

Từng nút, từng nút một từ dưới lên mãi cho đến chỗ xương quai xanh bị cô lưu lại một ít nước ẩm ướt.

“Vinson, Vinson, anh đi đâu…” Mắt thấy hắn hướng về phía cửa, Lily chân trần nhảy từ trên sofa xuống, chắn trước lối đi.

Vẻ mặt giả bộ ủy khuất, đôi mắt có chút ngấn nước “Anh muốn để em một mình chỗ này sao? Anh đi tìm Lâm có đúng hay không? Vinson, không muốn, anh không được như vậy..”

https://thuviensach.vn

Lily lần đầu tiên không khống chế được, nước mắt cũng nhanh chóng tuôn ra.

Cô từ trước tới giờ cũng không tìm cách chọc giận Vinson, luôn luôn là hắn nói thế nào thì cô sẽ ngoan ngoãn làm theo như thế ấy, thế nhưng bây giờ cô đột nhiên sợ mất đi hắn, hệt như việc hắn bước qua cánh cửa kia sẽ không bao giờ trở về với cô nữa.

Mặc cho Âu phục hỗn loạn rơi xuống chân cô, Lily liều mạng bước lên ôm lấy hắn, thân thể mềm mại ướt át gắt gao dựa vào hắn, âm thanh nỉ non cầu xin.

Tần Dịch Dương chế trụ cánh tay quấn trên lưng mình, trầm giọng nói: "Lily"

Lily lắc đầu, nước mắt nóng hổi ướt nhẹp áo sơmi của hắn: "Đừng bảo em buông tay, em không buông, Vinson, cầu xin anh muốn em.."

Không có thói quen đánh phụ nữ, đôi mắt đen thâm thúy của Tần Dịch Dương chợt trùng xuống, muốn đẩy cô ra, nhưng cô lại cuốn lấy càng chặt, tay không biết đã lần vào cổ áo hắn từ lúc nào, quét trong lồng ngực nóng hổi của hắn.

Kỹ xảo thuần thục, là lợi thế nhất của Lily, Tần Dịch Dương lạnh lùng trầm mặc, cánh tay đang đặt trên tường lạnh lùng nhìn nữ nhân trong ngực, trong đôi mắt thật to tràn đầy nước mắt, cầu xin hoan ái, nụ hoa hồng trước ngực cô đã sớm dựng đứng, có vẻ động tình đã lâu.

Chẳng phải đã lâu rồi sao?

Kiều diễm như thế này, lại không thể gợi nổi hứng thú của hắn sao? "Cốc cốc cốc", tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên.

https://thuviensach.vn

Lòng Lily khẽ run lên, nghiêng đầu nhìn thoáng qua cửa phòng đóng chặt, động tác cũng khựng lại, nhưng mà vẫn không chịu rời đi.

Trên thân thể Dịch Dương, cô vẫn tiếp tục gắt gao quấn lấy hắn, muốn lờ đi tiếng đập cửa.

Áo sơmi của Tần Dịch Dương đã cởi ra gần hết, Lily chui vào trước ngực hắn, cái lưỡi ẩm ướt khiến người khác say mê.

“Cốc cốc cốc”, tiếng đập cửa kiên trì không ngừng. Tần Dịch Dương cúi đầu bên tai cô nói: “Dừng lại”

Nước mắt Lily mãnh liệt rơi xuống, chưa bao giờ biết hắn có thể lạnh lùng như thế, cả người ngượng ngạo bi thương, cô chịu đựng khuất nhục không muốn buông ra, cho dù trong mắt hắn cô thật thảm hại, dù cho bản thân bị coi là phóng đãng…

Cô vẫn không chịu buông tay.

“Cốc, cốc, cốc”, tiếng đập cửa lần thứ ba vang lên, bên môi Tần Dịch Dương hiện lên một nụ cười lạnh lùng, với tay mở cửa.

Ánh sáng bên trong cánh cửa dịu dàng chiếu ra, Lâm Hi Hi thấy cửa từ từ mở ra, nhưng không thấy bóng người.

Nàng kinh ngạc một chút, bước vào: “Lily, cô ở đây sao?”

Chỉ bước vào một bước nhỏ, Lâm Hi Hi liền bị hai cỗ thân thể quấn quít bên cạnh hù dọa, đột nhiên hít một hơi khí lạnh lùi về sau từng bước.

“Rầm” tiếng cánh cửa phòng va vào tường nghe nặng trịch!

“A….” Lily hét lên một tiếng, nước mắt vẫn còn lưu lại trong hốc mắt, cô thật không ngờ Tần Dịch Dương thực sự mở cửa.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi khiếp sợ mà tựa trên cửa, trong ngực phập phồng kịch liệt.

Bên trong dường như có sự di chuyển, mà nàng ngơ ngác đứng tại chỗ, ánh mắt trong veo rộng mở nghênh đón ánh mắt thâm thúy mà đạm mạc của Tần Dịch Dương.

Cúc áo sơmi của hắn cởi ra bốn nút, trên xương quai xanh có dấu hôn đậm cùng vệt nước đọng, cảm giác mãnh liệt như vậy khiến Lâm Hi Hi như bị đóng đinh tại chỗ.

Nàng không nghĩ tới mình sẽ quấy rầy không gian hoan ái của bọn họ, mãnh liệt như vậy sẽ đánh thẳng vào thị giác.

“Xin lỗi…Xin lỗi, tôi không cố ý!”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi tái nhợt, nàng hoảng loạn nói, trốn tránh ánh mắt lạnh thấu xương của Tần Dịch Dương và khống chế cỗ hơi thở cường đại ấy, chạy ra khỏi gian phòng bọn họ, thuận tiện đem cửa phòng đánh “Rầm” một tiếng!

Trong hành lang vẫn còn nghe được tiếng gió thổi vù vù.

Bàn tay trắng mềm nhỏ bé phủ lên thanh cửa, vẫn tiếp tục run rẩy.

Rất lâu sau Lâm Hi Hi mới buông lỏng tay ra, cảm giác một hồi đại nạn đã qua một nửa, nàng ngẩng đầu lên nhìn cánh cửa lần nữa, nhất thời hoảng hốt.

Nàng sớm nên biết, không phải sao?

Bọn họ ở cùng một chỗ, nơi này đêm khuya yên tĩnh có thể làm cái gì, so với người khác, nàng hẳn phải rõ ràng hơn chứ.

Hiệu quả cách âm của khu nhà cao cấp này rất tốt, một vòng ánh đèn chập chờn rơi trên đỉnh đầu, Lâm Hi Hi cảm giác được một tia uể oải giữa

https://thuviensach.vn

sự tuyệt vọng.

Nàng ôm lấy mình, cổ tay mảnh khảnh chống đỡ vầng trán, chậm rãi xoay người trở về.

Rất nhiều chuyện, hôm nay xảy ra thật nhiều chuyện, một màn trên tòa án, thấy được thi thể của Viện Y, trong nháy mắt toàn bộ cuộn trào mãnh liệt mang theo tất cả thống khổ. Viền mắt Lâm Hi Hi trở nên ấm áp, cảm giác giống như trước đây, có cảm giác cả thế giới đều đang quay lưng lại với nàng.

Phía sau đột ngột truyền đến tiếng mở cửa.

Bước chân Lâm Hi Hi dừng lại một chút, nhưng không quay đầu lại, cho rằng chính mình nghe nhầm.

Cho đến khi tiếng bước chân kia không thể làm cho mình lơ là được nữa, nàng mới chợt xoay người, lại bị một cánh tay gắt gao kéo vào trong lòng.

Dưới ánh đèn êm dịu, dung mạo Tần Dịch Dương tuấn lãng bức người, khiến cho nhịp tim nàng nhanh chóng đập loạn.

“Tần tiên sinh…” Lâm Hi Hi kinh ngạc kêu lên một câu, hắn vừa rồi không phải vẫn ở trong phòng sao?

“Không ở yên trong phòng, tới đây làm gì?” Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn nàng, đạm mạc như nước.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, bắt đầu hiểu được ý tứ của hắn.

Là trách nàng đột nhiên xông tới, quấy rầy chuyện tốt của bọn họ sao?

Khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ rũ xuống, đôi lông mi thật dài bao trùm tròng mắt ngập nước kia, Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói: “Thật xin lỗi, Tần tiên sinh, lần sau tôi sẽ chú ý, vào giờ này sẽ không đi tìm ngài.”

https://thuviensach.vn

Trên người hắn còn lưu lại một ít hương ẩm ướt, chắc là Lily lưu lại, Lâm Hi Hi vừa nói, vừa vô thức lấy cánh tay để trong tay hắn đặt vào trong ngực hắn không cho hai người dán gần như vậy.

Khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên một nụ cười lạnh, đẩy tay nàng ra, cúi đầu hôn lên cánh môi nàng.

Lâm Hi Hi bỗng nhiên chấn động.

Hai tròng mắt trong veo trợn tròn lên, Lâm Hi Hi quên cả giãy dụa, vẫn cảm giác được đầu lưỡi của hắn ở trong khoang miệng của nàng điên cuồng đoạt lấy.

Hắn hiện tại sao có thể hôn nàng?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 82: Bây Giờ Lấy Gì Để Kháng Cáo?

"….Ưm..!" Lâm Hi Hi nhịn không được than nhẹ một tiếng, cảm giác được cơ thể đều nhanh bị hắn nhào nát! Trước ngực mềm mại của nàng bị đè ép trong ngực hắn, không thể đẩy hắn ra, chỉ có thể duỗi tay vòng qua lưng kéo áo sơmi của hắn, cố ngăn hắn lại.

Nhưng lưng của đàn ông cường tráng to lớn, rộng rãi như vậy, cánh tay nhỏ bé yếu ớt của nàng căn bản không dùng được nửa phần sức lực!

Lâm Hi Hi cảm giác rõ ràng được quá trình hôn sâu này, một trận chua xót dâng lên, viền mắt bắt đầu ẩm ướt, nàng run rẩy, nàng không né tránh đầu lưỡi hắn, chỉ có thể thừa nhận sự trêu chọc của hắn, một tấc lại một tấc, hắn đoạt lấy tư vị ngọt ngào của nàng.

Lúc sâu nhất, nàng phải co lại vai bị đau nhức, cảm giác toàn bộ đầu lưỡi đều nhanh bị hắn ăn hết.

Tần Dịch Dương hồi lâu mới buông tha nàng.

Đôi mắt mang theo tín hiệu nguy hiểm, hắn chống lại khuôn mặt nhỏ nhắn đẫm lệ mông lung của nàng, cũng giống nàng, hơi thở đều hổn hển hỗn loạn.

"Nhớ tôi sao?" Hắn khàn khàn hỏi.

Lâm Hi Hi có chút khiếp sợ mà nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn, không biết phải làm sao.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương cũng kinh ngạc chính mình lại hỏi loại vấn đề ôn nhu như thế.

Hắn lại hôn nàng một lần nữa. Lâm Hi Hi lúc này đã biết được ý đồ của hắn, vội vàng đưa tay ngăn môi của hắn lại.

“Tần tiên sinh!” thanh âm của Lâm Hi Hi run lên hô một tiếng, “Xin đừng như thế, Lily vẫn còn ở bên trong, hai người..”

Tiếng của nàng có chút nghẹn ngào, không nói được nữa.

Tại sao lại có thể có người đàn ông làm được như vậy? Vừa cùng người khác vui vẻ chưa thỏa mãn, lại tới trêu chọc nàng?

Lâm Hi Hi cố gắng không nghĩ đến cảnh tượng trên sân thượng ngày đó nữa, không muốn nghĩ đến cảnh Lily leo lên cơ thể cường tráng của hắn, dưới thân hắn triền miên, trên người hắn vẫn còn lưu lại mùi của Lily, chẳng qua là cách một cánh cửa phòng, làm sao hắn có thể như vậy!

Đầu ngón tay xanh nhạt của nàng, mát mịn che ở môi hắn.

Trong đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương lộ ra một tia sáng lạnh lẽo, ngón tay thon dài cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng rồi hôn vào lòng bàn tay.

Đôi mắt Lâm Hi Hi từ từ mở to, cảm giác ẩm ướt trong lòng bàn tay, dần dần lan ra…

Mặt của nàng đỏ bừng.

Động tác trêu chọc như vậy khiến cả người nàng bị điện giật run lên! Ngón tay trắng mịn luống cuống cứng đờ, bị cái lưỡi nóng hổi của hắn đảo qua lòng bàn tay, mang theo cảm giác tê dại chạy thẳng vào tim! Nàng chịu

https://thuviensach.vn

không nổi mà cuộn lại bốn ngón tay, lại bị hắn nhẹ nhàng đẩy ra, mút qua từng cái…

“Đừng…Tần tiên sinh, đừng mà!” Lâm Hi Hi nóng lòng hô, bị từng trận khoái cảm tập kích không thể chống cự.

Tần Dịch Dương lúc này mới dừng động tác lại, đem bàn tay mềm mại xinh xắn của nàng đặt trong lòng bàn tay, cúi đầu khẽ hôn lên khóe miệng của nàng.

“Đối với chuyện em vừa thấy được, tôi không muốn giải thích, nếu em không thích Lily, cô ta có thể về nước.”

Đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương tản ra năng lực thâu tóm hết thảy mọi thứ trong tay, bao phủ khuôn mặt tái nhợt thất thố của nàng, “Đây coi như đặc quyền tôi cho em.”

Lâm Hi Hi một lần nữa lại bị lời nói của hắn làm chấn động, hoàn toàn không biết nên nói gì.

Tần Dịch Dương gợi ra một chút cười, có mùi tự giễu lạnh như băng, đem móng vuốt vung vẩy không chịu phối hợp của cô gái nhỏ đưa lên trước ngực, cắn môi nàng tựa như trừng phạt! “Ah…” Lâm Hi Hi rụt vai, đau quá!

“Có thể khiến tôi không có hứng thú chạm vào người đàn bà khác khác nữa…Lâm Hi Hi, em là người đầu tiên.” Giọng nói lạnh lùng của Tần Dịch Dương có thể đóng băng người khác.

Loại cảm giác bị nàng nắm trong tay khiến hắn khó chịu, thế nên hắn phải cắn mạnh hơn một chút nữa.

Đau… tỉ mỉ kéo dài mà đau âm ỉ, khiến nàng suýt nữa không chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi đau đến giãy giụa, vô luận dù có giãy ra thế nào cũng chỉ khiến bị cắn càng sâu càng đau mà thôi, nàng một trận chua xót, quả thực trước mắt mau không có khí lực chống lại người đàn ông này! Cả ngày chịu đựng hàng loạt tin dữ đã làm nàng suy sụp, nàng mệt chết đi được, thế nên ngay cả sức giãy giụa cũng nhanh mất đi!

Cảm giác được trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lạnh ngắt, Tần Dịch Dương cuối cùng cũng thả nhẹ lực.

Lâm Hi Hi đang run rẩy, bàn tay mềm mại không xương run rẩy, ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương chạm vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nước mắt lành lạnh trên tay làm người ta hoảng sợ

Tâm tình của hắn cuối cùng cũng biến mất, ngước mắt lên nhìn nàng.

“Tôi mệt…rất mệt, có thể về phòng trước không?” Thanh âm của Lâm Hi Hi khàn khàn, rơi nước mắt nói.

Môi mỏng của Tần Dịch Dương mân thành đường, thả nàng ra.

Không có sự chống đỡ của hắn, thân thể Lâm Hi Hi trở nên hư yếu, chỉ có thể lấy tay đỡ vách tường.

Nháy mắt trong đôi mắt như có nhu tình, Tần Dịch Dương kéo tay nàng qua bọc vào trong lòng bàn tay hắn, trong ánh mắt mát lạnh của nàng, kéo cả người nàng qua, đi về phía phòng nàng.

Hành lang thật dài, hai người bọn họ bước đi trong lặng lẽ.

Trước người đàn ông cao ngất này Lâm Hi Hi không dám nói gì nữa, chỉ giơ mu bàn tay lên nhẹ nhàng che môi.

Vừa mới bị cắn, vẫn còn đau quá.

https://thuviensach.vn

Chìa khóa mới vặn được một vòng chợt nghe được âm thanh rất nhỏ từ bên trong, Lâm Hi Hi ngẩn ra, là điện thoại của nàng.

Lúc nàng đi ra quên mang theo, lúc này đang đổ chuông ở bên trong.

Nàng bỗng chốc nóng lòng, mở cửa phòng, vừa rút chìa khóa liền bước vào ngay, trên chiếc bàn trà trong suốt ở phòng khách, di động của nàng rung nhẹ từng hồi.

“Alo? Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi.” Nàng vừa nhìn thoáng qua, là số lạ.

“Xin chào, Lâm tiểu thư.”, thanh âm của đối phương nhạt nhẽo cứng nhắc, “Phán quyết của tòa án sẽ có trong vòng 3 ngày tới, đến lúc đó sẽ có người giám sát cô hoàn thành tất cả nội dung trong bản án, căn cứ theo yêu cầu của tập đoàn Nhạc thị, cô phải trả hết số tiền nợ, đồng thời có lời xin lỗi công khai đối với Nhạc thị. Cô đã rõ chứ?”

Chân tay Lâm Hi Hi nhất thời lạnh như băng.

Nhớ tới hết thảy mọi sự kiện diễn ra tại tòa án ngày hôm nay, nhớ tới thi thể vô cùng thê thảm của Viện Y, tay nàng không nhịn được run lên.

“Tôi cũng không nói sẽ đồng ý làm theo như thế, tôi sẽ còn kháng án.” Tiếng của Lâm Hi Hi rất nhẹ nhàng lại dị thường kiên định.

Đối phương yên lặng một thoáng: “Cũng có thể, Lâm tiểu thư, án kiện mà cô đưa ra có kì hạn, đến lúc quá thời hạn, tòa án sẽ không thụ lí nữa.”

Lạnh, không khí xung quanh dường như không hòa tan được cái lạnh thấu xương này.

Lâm Hi Hi nắm chặt điện thoại di động, cố đè xuống tất cả khuất nhục cùng chua xót, nhẹ nói một câu “Tôi đã biết” rồi tắt điện thoại.

Đêm khuya dày đặc, trong cả gian phòng tựa hồ chỉ có mình nàng.

https://thuviensach.vn

Muốn tố cáo…..Lấy cái gì kháng án đây? Lấy cái gì để nghiêm phạt ác ma kia??

Kia không còn là bạo lực đơn thuần, không còn là làm nhục đơn thuần, mà đó là một mạng người! Lâm Hi Hi ôm chặt hai tay, cố trấn định chính mình không bị ngất vì tức giận.

Thế nhưng nghĩ đến việc Viện Y bị thiêu đen nửa bên mặt, còn có cặp mắt kinh ngạc, đến chết cũng không chịu nhắm mắt lại.

Trong lòng nàng sợ hãi cực độ cùng thống khổ!

“Không nên quỳ trên mặt đất, đây là thói quen gì?” Tần Dịch Dương nhíu mày nhìn nàng một hồi, chân dài bước về phía nàng, bá đạo đem cả thân người nhỏ bé của nàng ôm vào ngực, mang đến đặt vào ghế sofa.

Thấy nàng an toàn ngồi trên ghế, hắn liền đứng dậy, ngón tay hắn đột nhiên bị giữ lấy!

Lâm Hi Hi ngồi trên ghế sofa ngẩng đầu lên, trong đôi mắt là sự tuyệt vọng cùng bất lực “Anh chờ một chút.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 83: Điều Kiện Trao Đổi Một Đêm

Tần Dịch Dương dừng lại.

Đầu ngón tay cảm nhận một tia ấm áp, bàn tay nhỏ bé xanh nhạt của nàng thực mềm mại, rất khẩn trương mà nắm lấy tay hắn.

Đôi mắt thâm thúy của hắn thâm trầm giống như biển khơi, nhìn không ra tâm tình, cánh tay chậm rãi chống trên sofa, mở miệng hỏi: “Chuyện gì?”

Lâm Hi Hi đột nhiên im lặng.

Nàng phải nói thế nào? Phải mở miệng thế nào đây?

Cầu xin anh, cầu xin anh giúp tôi..giúp tôi chống lại Nhạc Phong, khiến cho kẻ coi mạng người như cỏ kia nhận được trừng phạt!

Nước mắt tích tụ trong viền mắt, Lâm Hi Hi không dám nói ra khỏi miệng, bởi vì Tần Dịch Dương đã từng nói, hắn sẽ không bao giờ đơn thuần mà giúp phụ nữ.

Hắn không có bất cứ lập trường nào, bất cứ lý do gì để giúp đỡ nàng!

Thế nhưng Lâm Hi Hi không khống chế được, thân thể xinh xắn của nàng co rúc ở bên trong ghế sofa, toàn bộ bầu trời đều bị người đàn ông này che phủ, nàng nắm chặt ngón tay hắn cầu xin: “Giúp tôi…Tần tiên sinh, hãy giúp tôi.”

https://thuviensach.vn

Nghe chính miệng nàng thừa nhận thống khổ, khuôn mặt nhỏ nhắn, điềm đạm đáng yêu, làm cho trái tim cứng rắn của Tần Dịch Dương cuối cùng cũng dãn ra.

Cũng giống như ánh mắt của hắn, cuối cùng từ lạnh lùng bắt đầu thả mềm.

Cô gái nhỏ của hắn ngồi thẳng trên sofa, rút ngón tay từ trong lòng bàn tay nàng, yêu thương ôm trọn cái trán, vuốt nhẹ gò má nàng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cũng rất đẹp, sờ vào tạo cảm giác cực kì thoải mái. “Nghĩ thông rồi à? Phải hồi đáp tôi như thế nào đây?” Tiếng nói của hắn trầm thấp như nước suối ào ào chảy.

Cả người Lâm Hi Hi run lên!

Loại tư thế này, nàng có thể cảm thấy được rõ ràng, bản thân mình hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay hắn, nàng một khi gật đầu, sẽ không thể đổi ý.

Quyền lợi!

Cố gắng xua tan chua xót mãnh liệt trong lồng ngực, để cho chính mình thanh tỉnh, Lâm Hi Hi lần nữa phủ lên bàn tay hắn dán trên mặt nàng, giọng nói run rẩy, khó khăn mà nhỏ giọng nói: “Tần tiên sinh, chúng ta… có thể bàn lại điều kiện không?”.

Tần Dịch Dương không nghĩ tới nàng sẽ nói ra lời như thế, trên khuôn mặt lạnh lùng hiện lên một tia nghiền ngẫm hứng thú.

“Nói chút xem, em muốn thế nào?”

Ánh đèn êm dịu thật mê ly, Lâm Hi Hi nắm chặt bàn tay hắn, nhắm mắt lại, chịu đựng sự dâng trào trong ngực nói: “Tần tiên sinh…ngài chỉ…chỉ là muốn tôi, đúng không?”

https://thuviensach.vn

Lúc nói xong câu này, chính nàng cũng cảm thấy nhục nhã.

Tần Dịch Dương tỉ mỉ xem xét khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, làn da mát mịn, màu sắc mềm mại, ánh mắt lóe lên khó khăn.

Hắn gợi ra một nụ cười lạnh, nói: “Tiếp tục đi”

Chớp một cái, niềm tin cùng sự thận trọng mà Lâm Hi Hi giữ vững trong lòng hơn hai mươi năm qua hoàn toàn sụp đổ, nàng ép buộc chính mình phải có thêm dũng khí.

Trong viền mắt nàng có chút nước ươn ướt, nắm lấy tay Tần Dịch Dương, chậm rãi dán vào trước ngực che đậy của mình, nàng chịu đựng khuất nhục cùng xấu hổ ngập đầu, run giọng nói: “Tôi cho ngài…tôi cho anh được chưa? Chỉ cần anh giúp tôi chống lại Nhạc Phong, tôi…….”

Bàn tay người đàn ông dừng lại ở ngực, trống ngực Lâm Hi Hi đập dữ dội.

“Một đêm…coi như là trao đổi…có thể chứ?” Nàng nói xong gắt gao cắn môi mỏng, cánh môi vừa mới bị cắn lại đau đớn lần nữa.

Kịch tính qua đi, trong mắt nàng lóe lệ, mặt rất nóng, nóng đến hít thở không thông!

Tần Dịch Dương im lặng trong chốc lát.

Trong ánh mắt thâm thúy của hắn có một tia hứng thú khác thường, rất cẩn thận nhìn nàng, nàng vừa tắm rửa qua, cả người tỏa ra hương hoa hồng nhàn nhạt.

Hòa lẫn hương vị đặc biệt trên người nàng, mang theo một cỗ ẩm ướt lao vào chóp mũi. Váy ngủ của nàng không hề bại lộ, dây lưng theo đường cong xương quai xanh trườn xuống, khiến người ta miên man bất định, nhất

https://thuviensach.vn

là vị trí dưới lòng bàn tay hắn, da thịt non mịn, mềm nhẵn, hắn nhịn không được muốn thăm dò xuống phía dưới.

Chỉ là một đêm?

Nhìn không ra, cô gái nhỏ trước mắt, giống như đang thử lòng can đảm.

Khóe miệng Tần Dịch Dương từ cười nhạt dần dần chuyển sang cười to hơn, thân thể to lớn bao trùm xuống dưới, nghe được rõ ràng tiếng hít thở rất nhẹ của Lâm Hi Hi, nàng rất khẩn trương, khuôn mặt nhỏ nhắn khô nóng dần trở nên trắng bệch.

“Một đêm sao?” Giọng nói trầm bổng của Tần Dịch Dương vang lên, bàn tay với vào vạt váy ngủ của nàng, theo đầu gối bóng loáng vuốt ve về phía trước.

Lâm Hi Hi lại càng hoảng sợ, trừng mắt nhìn hắn, không dám động đậy.

Cảm giác khác thường theo nhiệt độ lòng bàn tay hắn nhanh chóng truyền khắp thân! Như dòng điện chạy qua, khiến Lâm Hi Hi vô cùng cứng ngắc!

Tần Dịch Dương tiếp tục cười nhạt, ai cũng có thể cảm giác được tâm tình hắn lạnh tới cực điểm.

Môi hắn phủ bên tai nàng, lạnh lùng nói: “Thử một đêm cũng được, nào, mở chân ra, tôi xem em sẽ lấy lòng tôi như thế nào đây?”

Lời nói nhục nhã rót vào trong tai, toàn bộ đầu óc Lâm Hi Hi kêu lên ong ong, tay nắm chặt sofa.

“Không cần….Tần tiên sinh, anh đừng như vậy!” Nàng luống cuống, một giọt nước mắt ẩn chứa trong hốc mắt rơi xuống, bàn tay hoảng hốt che

https://thuviensach.vn

kín váy ngủ nhưng không có cách nào đem bàn tay đang dò xét người nàng của hắn hất ra ngoài!

Ánh mắt Tần Dịch Dương trở nên lạnh lùng, nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, động tác càng thêm càn rỡ.

“Thế nào, không biết trong đêm đàn ông đùa giỡn đàn bà thế nào sao? Muốn cùng tôi chơi một đêm, trước hết phải để cho tôi thỏa mãn rồi hãy nói tiếp. Mở chân ra, tôi không muốn chơi gái cũng phải tự mình động thủ.”

Lời nói vô cùng nhục nhã, giống như dao nhọn đâm vào trái tim yếu ớt của Lâm Hi Hi!

Đau qúa, nghe hắn nói vậy, trái tim thật đau.

“Không phải, cũng không phải ý này, Tần tiên sinh…” Lâm Hi Hi nghẹn ngào, cảm giác khe hở giữa hai chân đã bị hắn cạy ra.

Ngón tay hắn trườn vào, Lâm Hi Hi thấp giọng thét chói tai, liều mạng lui về phía sau, kẹp chặt hai chân, “Không được….cầu xin ngài đừng làm thế!” Tâm tình nàng hoàn toàn không khống chế được, run sợ giống như chú chim non trong cơn giông tố.

Kia một khu cấm địa thâm u, mềm mại, Tần Dịch Dương không phải là không có khát vọng muốn chạm vào.

Chỉ là lúc này, hắn muốn để cho cô gái nhỏ trong ngực thanh tỉnh một chút, thứ hắn muốn, đâu chỉ là thế này?

Khóe môi nhếch lên cười nhạt, Tần Dịch Dương rút tay ra, xiết chặt cằm nàng: “Như vậy đã không chịu nổi rồi à?”

https://thuviensach.vn

Hắn ôn nhu ôm nàng, chậm rãi đến gần mặt nàng, giọng nói lạnh như băng: “Em không biết dùng thân thể để cùng người khác làm giao dịch là phải can đảm sao? Bởi vì không biết ngăn cản khách hàng sẽ như thế nào, nếu như có người thích chơi, em cũng nhất định phải chơi cùng, ai kêu em ngu ngốc chọn cách đó. Em yếu đuối không có năng lực đạt được kết quả kia, không phải sao?”

Hắn cười một chút, tùy ý đùa bỡn tự tôn cuối cùng của nàng: “Nhưng mà tôi cũng đã quên, Lâm Hi Hi, thân thể em không phải đã không còn trong sạch sao? Hiện tại giả bộ thanh thuần, có phải hay không đã quá muộn rồi?”

Một câu nói khiến cho tất cả phòng tuyến của Lâm Hi Hi hoàn toàn tan vỡ.

“Đừng nói nữa..” Nàng run rẩy che lỗ tai mình, tuyệt vọng mà khóc, “Cầu xin anh đừng nói nữa!”

Nàng sai rồi, nàng không nên nói ra điều kiện như vậy, nàng không nên ngây thơ như vậy, có thể đừng nhục nhã nàng như vậy được không!

Nàng không chịu nổi, cũng không chịu được nữa, thật sự..

Ánh mắt lạnh như băng của Tần Dịch Dương, rút cuộc dịu xuống một chút.

Hắn không còn hứng thú cùng cô gái nhỏ trước mặt dây dưa, buông cái cằm bướng bỉnh chống đỡ của nàng ra, lạnh lùng nói: “Nghỉ ngơi thật tốt đi, ngày mai đi làm, tôi không muốn có nhân viên mới chịu đả kích một chút đã không dậy nổi”

Nói xong hắn lạnh lùng đứng dậy, ánh mắt lạnh băng màu đất bạc liếc nhìn nàng một cái, mở cửa bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 84: Chỉ Là Vấn Đề Sớm Hay Muộn

Suốt cả đêm không ngủ. Ánh nắng sáng sớm xuyên thấu qua song cửa sổ sát sàn, Lâm Hi Hi đem càphê pha xong đặt trên bàn làm việc trong phòng chủ tịch, nhìn cũng không dám nhìn cái vị trí đó.

Nàng đi ra cửa, nháy mắt khi đi qua phòng họp thấy đôi mắt có chút sưng đỏ.

Khuôn mặt mỹ lệ, ánh mắt to trong veo, mặc dù dùng phấn tinh tế che đậy qua, nhưng vẫn không cách nào che giấu toàn bộ.

Nghĩ đến chuyện hôm qua, Lâm Hi Hi chậm rãi ôm lấy hai vai mình, trong ánh mắt tràn đầy yếu đuối.

Hắn nói qua, cũng biết, nàng không còn sạch sẽ.

Mang theo thân thể không sạch sẽ như vậy, nàng còn có thể hy vọng xa vời cái gì, có thể đổi lấy cái gì?

Một tia đau đớn nhỏ nhoi tiến vào trái tim, lần nữa tập kích nàng.

Lâm Hi Hi cười yếu ớt một cái, vẫn đẹp điên đảo lòng người như cũ, nàng cho rằng mình đau đớn cả đêm cũng không còn biết đau nữa chứ.

Cửa thang máy tầng trên cùng mở ra, Nguyễn Húc bước ra ngoài, vốn định hướng phía phòng làm việc của chủ tịch, nhìn thấy Lâm Hi Hi, bước chân cũng dừng lại.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt cũng dịu dàng rất nhiều: “Hi Hi, Dịch Dương đâu? Ở bên trong sao?”

Lâm Hi Hi lắc đầu: “Hình như còn chưa đến.”

Nguyễn Húc nhíu mày một cái, nhìn văn kiện trong tay, khép lại: “Có cuộc họp sắp mở, cô theo tôi đi lên trước, đợi lát nữa tôi gọi điện thoại nội bộ thông báo cho Dịch Dương là được rồi.”

Lâm Hi Hi nhất thời sáng tỏ.

Nàng đã hiểu, hội nghị sáng sớm thứ hai là các ngành hội nghị tổng kết, phòng thư kí quả thực mỗi lần đều phái người qua đây ghi chép, chẳng qua là trước kia đều là Nguyên Đồng phụ trách.

Những người còn lại đều chưa từng đụng vào một việc.

Nguyễn Húc vốn không muốn chạy đi thông báo những người khác, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn hơi mê man của nàng, bước chân lập tức bất động.

Trong mắt đào hoa có ý cười xẹt qua, hắn dùng mặt sau kẹp tài liệu chạm vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng: “Ngẩn ngơ cái gì đây?”

Lâm Hi Hi hoàn hồn, có điểm xấu hổ mà lắc đầu: “Tôi lập tức đi chuẩn bị.”

Đợi đến khi thu thập thỏa đáng cùng Nguyễn Húc lên lầu, hắn nhẹ giọng dặn dò chú ý ghi chép các hạng mục công việc của hội nghị, để nàng điền ra các khuôn mẫu trước kia rồi ghi lại.

Lâm Hi Hi gật đầu, vẻ mặt đơn thuần mà nhu thuận.

Trong nháy mắt khi đẩy cửa phòng họp ra, Nguyễn Húc nhìn người nàng một chút, kéo vai nàng một cái, thấp giọng nói: “Tôi thế nào lại cảm thấy em gầy đi nhỉ?”

https://thuviensach.vn

Nói xong không chờ nàng trả lời, thu tay về, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Lâm Hi Hi cũng giật mình, thấy hắn đi vào cửa, cũng vội mà theo vào.

Vừa nhấc mắt lên liền thấy người đàn ông ngồi cuối bàn dài, Lâm Hi Hi run lên một cái, ánh mắt trong veo ngưng mắt nhìn hắn, sớm nên nghĩ đến hắn sẽ không tới công ty muộn.

Thì ra hắn đã sớm ở phòng họp.

Công việc là công việc, hắn không muốn thấy nàng bị chuyện riêng ảnh hưởng.

Lâm Hi Hi thu hồi ánh mắt có chút run rẩy, chậm rãi xua tan những cảm xúc không nên tồn tại, chăm chú mở máy tính xách tay, ngón tay trắng mịn mảnh khảnh gõ lên bàn phím.

Tần Dịch Dương cũng liếc mắt nhìn cô gái nhỏ ngồi ở bên cạnh, thông minh, dịu dàng làm cho tim đập nhanh, nàng thậm chí không dám lộ ra lòng mình.

Mặc tâm tình, khuôn mặt nhỏ nhắn thỉnh thoảng có chút hoảng hốt.

Hội nghị tiến hành rất thuận lợi.

“Dương tổng, chủ tịch Nhạc thị gần đây bị kiện cáo cá nhân ảnh hưởng đến quản lý công ty, danh dự nhất định cũng bị tổn hại nặng nề, cho nên Hoành cơ ở Cao Chu trong cuộc đấu thầu không chút nghi ngờ giành được thắng lợi, nhưng mà tổng hợp tình huống trước mắt, xem ra, tình trạng của Hoành Cơ không lạc quan lắm, đây là phân tích tổng hợp thị trường của Cao Chu, ngài xem một chút.”

Một phần văn kiện đưa qua, ngón tay Lâm Hi Hi gõ bàn phím chậm một chút.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tần Dịch Dương đảo qua văn kiện, rồi đem để lại trên bàn.

“Xu hướng của thị trường không có vấn đề gì, nếu như cạnh tranh không phải là biện pháp, vậy thì đổi cách khác.” Giọng nói du dương của hắn vang lên trong phòng họp.

Nguyễn Húc sợ hết hồn, có chút kinh ngạc nhìn hành động kế tiếp của hắn.

“Không cạnh tranh, vậy thì làm như thế nào? Nhạc thị không có khả năng cùng Hoành cơ hợp tác!” Nguyễn Húc không nhịn được hỏi.

Ánh mắt bốn phía đều tập trung lại.

Tần Dịch Dương nhàn nhạt trầm mặc mấy giây, khóe miệng hiện lên một nụ cười, nhạt nhẽo mà hờ hững: “Tôi còn chưa quyết định, cái này vừa mới nghĩ ra, phòng khác tiếp tục đi.”

Lâm Hi Hi nhìn trong màn hình cái ô vuông nhỏ trống không, nhẹ gõ ba chữ: “Đợi quyết định.”

Ngón tay có chút run rẩy, nhắc tới Nhạc thị, nàng không có cách nào khống chế tâm tình.

“Trở về đem ghi chép phát ra cho tôi, chủ quản các ngành một bộ, chính cô cất giữ một bộ.” Hội nghị kết thúc đi ra phòng họp, vẻ mặt Tần Dịch Dương lạnh nhạt mà quay sang nói với Lâm Hi Hi.

Lâm Hi Hi dừng bước chân lại một chút, nhẹ giọng nói: “Vâng.”

Lâm Hi Hi không biết, vì sao Tần Dịch Dương lại để nàng điều tra tư liệu cơ bản của Nhạc thị.

Lên mạng tìm kiếm một lát, hơn nữa trước kia chính mình đối với thói quen làm việc giải quyết tranh chấp của Nhạc Phong, làm một phần báo

https://thuviensach.vn

cáo có chút thấp thỏm.

Tay có chút gấp rút, làm cho ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương quét qua mặt ngoài của báo cáo, nâng lên lần nữa, ngưng mắt nhìn cô gái nhỏ trước mắt.

Đôi mắt hắn như hồ sâu nhìn không thấy.

Ánh mắt Lâm Hi Hi né tránh, nhẹ nhàng cắn môi rồi lại thả ra, khó khăn mở miệng: “Tôi không thể làm báo cáo này…..không thể khiến ngài vừa lòng. Thực xin lỗi.”

Loại chuyện này vốn không phải là thế mạnh của nàng, cũng không nên cho nàng – một nhân viên nhỏ của phòng thư kí làm.

Khóe môi Tần Dịch Dương cũng gợi ra nụ cười, dị thường lãnh đạm.

“Không cần xin lỗi, những chỗ em khiến tôi không hài lòng quá nhiều, muốn sửa chữa cũng sửa chữa không hết.” Hắn ngồi trên ghế xoay không lạnh không nhạt nói.

Lâm Hi Hi hít thở không thông, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ mang vài phần bi thương.

Nàng không muốn cãi cọ, chỉ muốn nhanh chút rời khỏi phòng làm việc.

“Biết vì sao tôi cho em điều tra Nhạc thị không?” Tần Dịch Dương cũng không đùa nàng nữa, nghiêm túc nói.

Lâm Hi Hi lắc đầu.

Tần Dịch Dương đứng dậy, thân thể cao ngất trong nháy mắt mang đến một tia bức bách, hắn bước đến bình nước uống, Lâm Hi Hi lập tức phản ứng, vội vàng đi tới, giúp hắn rót ly nước, xoay người dè dặt đưa cho hắn.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhìn nàng một cái, tiếp nhận ly nước, nói tiếp: “Mạnh tay cùng liều mạng không phải là lựa chọn sáng suốt nhất, nền móng Nhạc Phong gây dựng không có khả năng dao động trong thời gian ngắn, cho nên phương thức trực tiếp nhất, chính là tự mình sử dụng.” hắn ngưng mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn, ánh mắt có tia dò xét nghiền ngẫm.

“Nghe nói đến việc thu mua chưa?”

Lâm Hi Hi gật đầu, tiện đà ngẩn ra, đôi mắt xinh đẹp chậm rãi trợn to.

Thu mua? Thu mua Nhạc thị sao?

Nàng suy nghĩ cẩn thận một chút, trong lòng bàn tay đều ngấm mồ hôi lạnh, một lúc lâu, rốt cuộc cho ra kết luận.

“Rất khó khăn”, nàng nhẹ giọng nói, có chút khiếp đảm, nhưng là chân thành, “Nhạc thị không giống xí nghiệp nhỏ như Hoành Cơ, cổ phần công ty rời rạc, vòng quay tiền gấp rút, Nhạc thị đưa vào hoạt động rất ổn, không có dễ dàng như vậy”

Tần Dịch Dương nhìn nàng, đem ly giấy đặt ở bình nước uống phía sau nàng, ánh mắt như hùng sư ẩn nấp.

“Quả thực là rất khó khăn…. tựa như khó khăn giống em.” Tiếng Tần Dịch Dương trầm thấp, ôm nàng vào ngực, tỉ mỉ vuốt ve.

Da thịt trên khuôn mặt non mịn, “Nhưng cũng không có nghĩa là không thể nào, chẳng qua là vấn đề sớm hay muộn.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 85: Sự Dịu Dàng Không Đoán Trước Được

Tư thế của hắn tao nhã như vậy, không thể nghi nghờ như thế.

Trái tim Lâm Hi Hi đập thình thịch, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt, nàng không dám đáp lại, bởi vì vẫn còn nhớ rõ nhục nhã tối qua, nàng cơ hồ đem mình bại lộ hoàn toàn.

Trong đáy mắt hắn, mãi cho đến khi nàng không chịu nổi mà nức nở lên, hắn cũng lạnh như băng không một tia đồng tình.

Lâm Hi Hi muốn lui về phía sau nhưng vòng eo mảnh khảnh va vào bàn, vang lên một tiếng nhỏ phía sau.

Nàng ngẩn ra, trên lưng bất chợt bị một cánh tay quấn lên, kéo nàng qua để cho nàng cách cái bàn xa một chút.

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc, nhẹ nhàng nâng mắt lên liền thấy dung mạo tuấn mỹ như điêu khắc của Tần Dịch Dương, nàng theo bản năng vịn cánh tay của hắn

Cánh tay nhỏ bé yếu ớt rơi vào trong khuỷu tay hắn, vừa cái tư thế hợp nhất.

Trong nháy mắt giống như trở về tối hôm qua, hắn cúi đầu nhìn nàng, ánh mắt lạnh như băng, lời nói nhục nhã giống như con dao sắc nhọn.

Lưng Lâm Hi Hi căng thẳng, cố tạo ra khoảng cách giữa hai người.

https://thuviensach.vn

“Không phải là như vậy..” Nàng nhẹ giọng giải thích, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn ngấm vài tia ửng đỏ khô nóng, chịu đựng cảm xúc chua xót nói: “Tần tiên sinh, nếu anh không cần tôi, tôi sẽ không tự để mất mặt nữa…sẽ không..”

Nàng thừa nhận, tối hôm qua là nàng sai, là nàng quá ngây thơ, như vậy được chưa?

Tần Dịch Dương cười lạnh một tiếng, hai tay tóm lấy lưng nàng, ép buộc nàng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn sắp khóc lên, cơ thể cùng hắn dính sát vào nhau.

“……..”Lâm Hi Hi than nhẹ một tiếng, thân trên nhỏ nhắn sớm bị hắn nhào nát.

“Em cho rằng tôi muốn lấy được cái gì? Thân thể của em sao?” Hơi thở ấm áp trở lên nóng bỏng, ánh mắt lợi hại của Tần Dịch Dương tiến gần tới mặt nàng.

Cười lạnh càng sâu, “Lâm Hi Hi, nếu như tôi muốn, em đã sớm không còn gì vài trăm lần rồi, cũng không tới lượt em đem thân thể trao đổi điều kiện với tôi, hiểu không?”

Cả người hắn tản mát ra sức kéo bộc phát, cơ hồ muốn đả thương nàng!

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi gợi lên khuất nhục cùng yếu ớt, nước mắt lấp lánh chợt hiện ở trong mắt, xuất hiện đột ngột khiến người ta phải hoảng sợ.

Lúc này, nàng không nhúc nhích được, giãy giụa không được, chỉ có thể giống như con rối bị hắn bóp trong lòng bàn tay đùa bỡn.

“Tha cho tôi đi….” Thanh âm của nàng run run, một giọt nước mắt rớt xuống, lắc đầu cầu xin: “Tôi chịu không nổi, buông tha cho tôi đi…”

https://thuviensach.vn

Bị người ta gắt gao đạp tất cả tự ái, chỉ có thể ở trong trạng thái hèn mọn cầu xin, nàng thực sự chịu không nổi nữa rồi.

Có thể không cần ép nàng nữa không? Có thể không?

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn nàng nước mắt giàn giụa, trong lòng lạnh lùng từ từ mềm đi..

Hắn biết cô gái nhỏ trong lòng gần như tuyệt vọng, nàng không phải gánh không nổi hiện thực tàn khốc cùng bức bách khiến người ta không thở được, chẳng qua đã chống đỡ tới điểm giới hạn, cũng không chống đỡ nổi nữa.

Lực đạo ở cánh tay hắn từ từ buông nhẹ, nhưng vẫn ôm chặt nàng như trước, để cho nàng khóc trong lòng hắn.

Nhưng nàng run rẩy từng trận, run rẩy khiến lòng hắn cũng đau.

“Được rồi, đừng khóc,…” Giọng Tần Dịch Dương nhẹ nhàng, giữ chặt sau gáy nàng ôm vào ngực, cúi đầu nhẹ đặt lên trán nàng một nụ hôn ôn nhu dỗ dành.

Nước mắt Lâm Hi Hi rơi càng thêm lợi hại, đem tất cả mềm yếu trút ra, nàng không khống chế được.

“Đừng khóc, đừng khóc, đừng khóc..” Tần Dịch Dương thở dài một tiếng, cô gái nhỏ trân bảo ôm trong ngực, cúi đầu hôn môi nàng, cũng cắn nuốt cả tiếng nghẹn ngào rất nhỏ của nàng, đầu lưỡi của nàng thật lạnh, hắn cuốn lại ngậm vào trong miệng, bàn tay êm ái vuốt ve đường cong sau gáy.

Trong phòng làm việc tĩnh lặng như tờ, Âu phục màu đen của Tần Dịch Dương làm nổi lên màu váy trắng tuyền của Lâm Hi Hi, rất đỗi đẹp mắt.

Hắn vĩnh viễn cũng không biết chính mình lúc này có bao nhiêu ôn nhu.

https://thuviensach.vn

***

Ngoài cửa phòng làm việc, Lily bước đi, ánh mắt sưng đỏ, không để ý tới lời khuyên can của thư kí.

“Tiểu thư, vị tiểu thư này! Phòng làm việc của Tần tổng không thể tùy tiện vào, cô chờ một chút, tôi thông báo cho Tần tổng được không, chỉ cần đợi một chút là được.”

“Cô có biết tôi là bạn gái của anh ấy không?” Lily không quan tâm, nghẹn ngào bỏ lại một câu, đi nhanh hơn.

“Cái này…tôi biết!” Thư kí bước nhanh theo, nhỏ giọng nói thầm một câu, “Bạn gái thì thế nào?”

Nhưng chỉ có một người hoảng hốt, Lily đã mở cửa phòng làm việc.

“Ai! Vị tiểu thư này!” Thư kí hối không kịp! Thảm rồi, lại bị phê bình!

Ai biết Lily vừa mở cửa ra liền sững sờ tại đó, ánh mắt sưng đỏ ngơ ngác nhìn chốc lát, nước mắt bắt đầu trào ra.

Cô cho tới bây giờ cũng không gặp qua Vinson ôm phụ nữ, còn thấp giọng dỗ cô ta.

Thế nhưng lúc này, cô thấy rõ, cánh tay rắn chắc của hắn đem Lâm Hi Hi vây vào trong ngực, hôn môi nàng, dáng vẻ ôn nhu kia thật khiến cho người ta không khỏi thấy lạ lẫm.

Cả người Lily run lên, cảm giác thấy thư kí ở phía sau cũng ghé đầu nhìn tới đây, hét lên một tiếng: “Cô nhìn cái gì?”

Thư kí bị hét lên vội vàng lui về, chỉ thấy chủ tịch ôm một người phụ nữ, không thấy rõ là ai, cũng đã đủ kinh hãi.

https://thuviensach.vn

“Thật xin lỗi…” Thư kí có điểm vui sướng khi người khác gặp họa, giọng nói rất vô tội, dù sao cũng đã thấy được, hừ, cô nói không sai chứ?

Bạn gái thì có gì hơn người?

Thư kí cười cười, còn rất quan tâm mà giúp bọn họ đóng cửa.

Lily thấy cả người đều nhanh sụp đổ.

Người so với cô còn cảm thấy kinh hãi hơn là Lâm Hi Hi, môi lưỡi nóng hổi của Tần Dịch Dương cuối cùng cũng lưu luyến mà rời khỏi môi nàng, trong ánh mắt tỏa ra ôn nhu, nhìn thoáng qua Lily đứng ở cửa.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi nhất thời trắng bạch, đôi mắt trong veo long lanh, không biết làm sao.

Nàng thử giãy dụa, trong ngực Tần Dịch Dương vẫn ôm chặt như trước khiến nàng nhúc nhích một chút đều khó khăn, Lâm Hi Hi nhất thời kinh hãi, nhìn Tần Dịch Dương, không tin ngay trước mặt bạn gái mình hắn cũng không có chút cố kỵ nào.

“Vinson..” Lily ủy khuất mà kêu lên một tiếng, vô cùng bi thương.

Tần Dịch Dương nhìn ra người trong ngực bị hắn ôm không thoải mái, xoa tóc nàng một chút, buông khỏi ngực.

“Đi làm việc đi.” Hắn khôi phục vẻ lạnh lùng, nhẹ giọng nói.

Lâm Hi Hi rút cuộc có thể thuận lợi mà hô hấp, thân hình nhỏ bé yếu ớt đứng tại chỗ, điều chỉnh y phục bị vò nát, có chút hỗn loạn bước ra cửa.

Loại tình cảnh này khiến người ta khó chịu, nàng không hiểu, vì sao mình đột nhiên giống như người thứ ba vậy?

https://thuviensach.vn

Lily trừng mắt nhìn nàng đi tới, đột nhiên cản lại, ngăn trở lối đi của nàng.

Trốn không thoát rồi.

Lâm Hi Hi ngước mắt, còn chưa kịp phản ứng, trước mắt liền một bàn tay quét qua, nàng bị một cái tát thật mạnh!

“Ba” một tiếng thanh thúy, trong nháy mắt không hề cảm giác, sau mới bỏng rát bắt đầu đau.

Là Lily cho nàng một cái tát

“Lâm…Cô thế nào, thế nào có thể không biết xấu hổ như thế?” Lily giận đến run cả người, nước mắt chảy ròng ròng.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn của Lâm Hi Hi, nhanh chóng nổi lên một mảnh đỏ khác thường, ngay sau đó hơi sưng.

Tần Dịch Dương biến sắc, bước chân nhanh chóng đi tới, một phen kéo cánh tay Lâm Hi Hi, nhìn nàng lấy tay che má trái, trong lòng nổi lên tia lạnh lùng nồng đậm.

“Cô rất rảnh đúng không?”- nói xong ánh mắt lạnh lùng đảo qua mặt Lily, Tần Dịch Dương lạnh giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 86: Có Muốn Bị Người Khác Bắt Nạt Không

Lily nhất thời luống cuống, tay cô cũng bỏng rát đau đớn, căn bản không biết làm sao lại đánh ra được cái tát kia.

“Vinson, em….” Nước mắt chất chứa trong hốc mắt chảy ra, Lily căn bản không biết nói lên ủy khuất của mình như thế nào!

Ở Trung Quốc đều là như vậy sao? Cô mới là bạn gái của Vinson, nếu có người phụ nữ khác quyến rũ hắn, vì sao cô không thể giáo huấn một chút, trong phim truyền hình không phải đều diễn như vậy sao?

Tuy rằng vừa mới đánh ra một cái tát kia cô liền hối hận, cô rất thích Lâm, cô cũng thật đã xem nàng làm bạn!

“Xin lỗi, Lâm, rất đau có đúng không? Tôi.. tôi không phải cố ý..” Lily luống cuống, cô nhìn đến ánh mắt Vinson biết hắn rất bực, hơn nữa là hơi thở lạnh đến tận xương, vội vàng xin lỗi.

Tay của Lily xoa mặt Lâm Hi Hi, đôi mắt chứa lệ, giống như đứa trẻ làm sai chuyện chạm đến mảnh đỏ rực trên mặt nàng.

Lâm Hi Hi run lên, cũng hít một ngụm khí lạnh.

Cũng không phải thật đau, mà là cái tay vừa hung hăng đánh vào mặt, hiện tại lại tới an ủi, nàng có chút đề phòng, không có cách nào bình tĩnh tiếp nhận giống như chưa có việc gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa tình cảnh vừa rồi, đối với bất kì người nào cũng sẽ kích động không phải sao? Một cái tát này cũng là chuyện đương nhiên.

Bàn tay ấm áp xoa nhẹ gương mặt, Lâm Hi Hi ngước mắt nhìn Lily, chịu đựng xấu hổ cùng khó khăn, nhẹ giọng nói: “Tôi không sao.”

Lily cắn môi, biết nàng đang nói dối.

Làm sao có thể không việc gì, cô đánh mạnh như vậy, tay mình còn đau, Lâm Hi Hi lại nói không có sao?

Áy náy trong ngực, không cam lòng, phẫn nội, ủy khuất, nhào thành một khối, chính Lily cũng không biết phải đối mặt như thế nào!

Tần Dịch Dương giảm bớt sự lạnh lùng, ánh mắt thâm thúy nhìn Lily trong chốc lát, thản nhiên nói: “Trưa nay sẽ có chuyến bay về Anh, đi chuẩn bị đi, đừng bỏ quên đồ đạc.”

Cả người Lily chấn động!

Hắn nói cái gì?… Về nước? Hắn bảo về nước?

“Không…Vinson! Không được, em không muốn về!” Lily cơ hồ lập tức rút tay trên mặt Lâm Hi Hi, nhào lên ôm Tần Dịch Dương, nước mắt vừa mới dừng lại trong nháy mắt lại rơi xuống, “Vinson, cầu xin anh, đừng bắt em trở về, em muốn ở đây cùng anh, em không làm khó, em đảm bảo không bao giờ…náo loạn nữa, anh đừng bắt em về nước..”

Cô khóc thê thảm, ôm hắn, vẫn run rẩy.

Thân hình cao ngất của Tần Dịch Dương không chút cảm động, trong đôi mắt thâm thúy có ánh sáng trắn trọc, nhàn nhạt vỗ đầu cô, kéo vòng ôm của cô ra khỏi người mình.

https://thuviensach.vn

“Không cần đợi nữa..” Tiếng nói du dương của hắn có lực không thể kháng cự, cũng lộ ra lạnh lùng không chút nào thương tiếc, “Trở lại tìm Lan phu nhân, bà ấy biết cách an bài cho em, em tự do rồi.”

Lily sững sờ bị ép buông hắn ra, hiểu ý tứ từng câu từng chữ của hắn, sắc mặt trở nên trắng bệch!

Không cần. Cô không cần tự do.. cô không cần!

Đôi mắt Tần Dịch Dương dịu đi, kéo tay Lâm Hi Hi qua bên cạnh, đi ra phía ngoài.

“Vinson!” Lily lần nữa xông lại ôm lấy hắn, thanh âm khàn khàn vỡ tan, cánh tay như dây leo đem hắn cuốn chặt lấy, “Không được, cầu xin anh đừng như thế! Em không muốn rời khỏi anh, cầu xin anh đấy…. Em không phải cố ý muốn đánh cô ấy, em để cô ấy đánh lại là được chứ. Vinson, em thật lòng xin lỗi! Đừng bỏ em, em yêu anh Vinson…”

Chưa từng gặp qua cảnh tượng như vậy, Lâm Hi Hi suy sụp giật mình, cảm giác trái tim bị xé rách, có chút đau đớn.

Nếu thật là yêu, cũng có thể giống như vậy, ném tất cả tự tôn tới cầu xin, có phải hay không?

Sắc mặt Tần Dịch Dương vẫn như thường, đem tất cả tuyệt vọng đều thu vào đáy mắt, trầm giọng nói: “Tôi không thích dây dưa, em phải hiểu rõ chứ.”

“Vinson!…” Giống như là ôm hi vọng cuối cùng, bả vai Lily kịch liệt run lên, thống khổ khàn giọng mà kêu lên một tiếng.

Tần Dịch Dương chỉ là lùi lại nắm chặt bàn tay nhỏ bé mềm mại trong lòng bàn tay, kéo nàng đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trong ngực Lâm Hi Hi có chút đau đớn, tránh khỏi tay Tần Dịch Dương, đôi mắt trong suốt nhìn hắn, run giọng nói: “Xin lỗi, là lỗi của tôi…các người từ từ nói chuyện, tôi đi ra ngoài trước.”

Nói xong nàng chạy nhanh mở cửa phòng làm việc đi ra ngoài, rất sợ lại có chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Mặt nàng ửng hồng thật lâu.

Dùng khăn mặt lạnh đắp lên nửa ngày nhưng vẫn sưng như cũ, Lâm Hi Hi ở trong phòng trà ngây người thật lâu cũng không dám đi ra ngoài.

Thẳng đến khi Nguyễn Húc tiến vào.

“Hi Hi” hắn vừa tiến lên liền thấy nàng cầm khăn che mặt, nhíu mày một cái, nắm tay nàng chậm rãi kéo ra, “Em bị sao thế?”

Lâm Hi Hi cũng không muốn giải thích, chẳng qua đắp khăn lại lần nữa, nhẹ giọng nói: “Không có việc gì.”

Nguyễn Húc nhíu mày sâu hơn, nắm chặt cổ tay tới gần nàng, nhìn kỹ vệt đỏ trên mặt nàng một chút, lạnh lùng nói: “Ai đánh?”

Cổ tay bị hắn nắm, vết thương cũng lộ ra, ánh mắt mát lạnh của Lâm Hi Hi liếc hắn một cái, nhất thời nghẹn lời.

“Nói, ai đánh?” Nguyễn Húc ép hỏi.

Lâm Hi Hi không biết nên nói như thế nào, chẳng lẽ muốn nói, nàng cùng Tần Dịch Dương dây dưa không rõ, bị Lily thấy cho nên bị một cái tát, loại chuyện này, nói ra cũng là nàng vô lý, cho dù như thế nào, phá hư tình cảm của người khác cũng không phải là chủ ý của nàng.

Lắc đầu một cái, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng tránh sự kiềm chế của hắn: “Đừng hỏi được không? Tôi không sao, đắp khăn một chút là ổn thôi.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nàng nhìn hắn dịu dàng, cho hắn sự yên tâm.

Nguyễn Húc biết cố hỏi cũng không ra, chân mày nhíu sâu hơn, trong đôi mắt vướng mắc hai loại tâm tình: đau lòng cùng phẫn nộ, nhìn dáng vẻ như không có chuyện gì của nàng, xem nhiệt độ khăn mặt của nàng lần nữa, đem khăn từ trong tay nàng kéo ra.

“Không nên dùng khăn lạnh để đắp, không hiệu quả.” Hắn có chút tức giận nói một tiếng, cầm lấy nước nóng đun sôi ở bên cạnh, rót ra một chút, chờ nhiệt độ hơi giảm lại giúp nàng đắp lên.

“Cảm ơn.” Lâm Hi Hi nhìn động tác của hắn, nhẹ giọng nói lời cảm ơn.

“Em xảy ra chuyện gì thế?” Nguyễn Húc không nhịn được nhìn nàng phát giận, “Lâm Hi Hi, em trời sinh thích bị khi dễ hay là như thế nào? Em không quen tôi sao? Không quen Dịch Dương à? Công ty này ai dám đánh em?”

Lâm Hi Hi là lần đầu tiên thấy trong cặp mắt đào hoa mê người của Nguyễn Húc tràn đầy tức giận, không có chỗ trút sự căm phẫn.

Nàng bị hắn rống nên có chút luống cuống.

Nguyễn Húc phát cáu xong, nhìn dáng vẻ ngẩn ra của nàng càng đau lòng, đi tới đẩy tay của nàng ra, sờ nhẹ vào vị trí có chút nóng rực.

Hít sâu một hơi thấp giọng nói: “Nói cho tôi biết, ai làm?” Cô gái này, hắn có lẽ không có biện pháp lấy được cũng không có biện pháp bảo vệ, nhưng ít nhất hắn cũng có thể giúp đỡ trong phạm vi nào đó, không cho phép có người động vào nàng.

Ngón tay ấm áp của đàn ông lướt qua mặt, Lâm Hi Hi run lên, cảm giác thân thiết này vượt qua phạm vi nàng có thể tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

“Tôi…..” Nàng né một cái, lui về phía sau, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn thoáng qua một tia xấu hổ xúc động lòng người, “Tôi không sao, cũng không phải là rất nghiêm trọng, anh đừng ép tôi được không?”

Nắm tay Nguyễn Húc chậm rãi nắm chặt lại.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 87: Tìm Được Người Đàn Ông Tốt Hơn

Thêm một người nữa bước vào phòng trà, thấy Nguyễn Húc liền cười chào hỏi: “Nguyễn chủ quản khỏe chứ!”

Nguyễn Húc mặt lạnh trầm mặc, hồi lâu mới rầu rĩ “À” một tiếng.

Người phụ nữ đung đưa vòng eo thoáng qua bên người Lâm Hi Hi, giả bộ kinh ngạc nhìn mặt nàng một chút, ngây thơ nói: “A, bị đánh thật sao? Tôi còn tưởng đây là bọn họ đồn đại, có đau không?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, nhìn người phụ nữ đột nhiên đến gần mình.

Người phụ nữ nhìn thấu sự mờ mịt nơi đáy mắt nàng, cười cười nói: “Tin vừa mới truyền đây thôi, nói bạn gái chủ tịch tới đây kiểm tra, không biết người đàn bà nào muốn xui xẻo quyến rũ chủ tịch, không nghĩ tới là cô a, như thế nào lại là cô? Tôi thấy cô ngày thường yên ổn như vậy, lớn lên cũng rất xinh đẹp, sao lại chạy đi làm kẻ thứ ba?”

Trong nụ cười của người phụ nữ mang theo sự sắc bén, một loại đùa cợt căn bản không cần che giấu.

Lâm Hi Hi hiểu rõ, đôi mắt trong veo nhìn sang hướng khác, cũng không muốn giải thích, hay phản bác lại.

Vết tát trên mặt như đau hơn, tay nàng cũng nắm chặt hơn một chút.

“Nói đủ chưa? Nói đủ rồi thì cút ra ngoài!” Giọng nói lạnh lùng của Nguyễn Húc vang lên trên đỉnh đầu, thẳng bức nụ cười rực rỡ trên mặt

https://thuviensach.vn

người phụ nữ vừa rồi.

Người phụ nữ kinh ngạc, thiếu chút nữa đem nước nóng đổ lên mu bàn tay mình, nhìn sắc mặt xanh mét của Nguyễn Húc, cũng không biết mình làm sai cái gì rồi, luống cuống tay chân pha xong cafe, mang theo chút oán giận liếc mắt nhìn Lâm Hi Hi, nhỏ giọng nói thầm đi ra ngoài.

Đều là đáng ghét, không phải nói nàng chỉ quyến rũ chủ tịch thôi sao, thế nào bây giờ cả Nguyễn chủ quản cũng bênh vực nàng?

Hồ ly tinh.. đúng chuẩn hồ ly tinh!

Nguyễn Húc ở trong phòng trà nước ngẩn ngơ hồi lâu, lâu đến nỗi Lâm Hi Hi cũng cảm thấy có chút lúng túng, nàng cầm ly tới, tốt bụng hỏi hắn: “Anh có muốn uống café không? Tôi pha một ly cho anh.”

Sắc mặt ngưng trọng của Nguyễn Húc hòa hoãn một chút, gật đầu.

Cổ tay trắng mịn tinh tế, động tác uyển chuyển, Lâm Hi Hi chế đủ lượng nước cùng nhiệt độ, một cỗ mùi thơm tinh khiết tràn ra từ đầu ngón tay nàng, trong lúc hắn còn đang hoảng hốt, một tách café đã được mang tới trước mặt hắn, nàng cười yếu ớt: “Anh không cần phải ngẩn người ra có được không? Tôi cũng cảm thấy tôi làm sai chuyện.” Nụ cười kia, ngọt ngào mềm mại khiến người ta không dời tầm mắt được.

Nguyễn Húc đưa tay đón, chụp ở đầu ngón tay trắng nõn của nàng không chịu buông ra.

Cafe hơi bỏng tay, hắn thấy nàng hơi nhíu mi.

“Hi Hi” Nguyễn Húc thấp giọng kêu một tiếng.

“Hửm?” Nàng ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc nhẹ nhàng cười khổ một cái, chịu đựng kích động muốn hôn nàng, nhả ra một câu: “Em thích hợp với người đàn ông tốt hơn.”

Nói xong, hắn một hơi uống hết cafe, buông tách, đi ra ngoài.

***

Gần tới chạng vạng, cửa phòng làm việc vẫn đóng, không ai biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Đem phần văn kiện cuối cùng sao chép xong, Lâm Hi Hi đi vòng qua một người khác ngăn cách ở giữa, thấy chỗ ngồi trống không, nhẹ giọng hỏi người bên cạnh: “Chị Đồng đâu, hình như lâu rồi cũng không thấy chị ấy.”

“Chị ấy xin nghỉ, nửa tháng rồi, cô không biết à?” Thư kí ở bên cạnh nháy mắt.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, suy nghĩ một chút, trong khoảng thời gian này mình đúng là bị một ít chuyện quấn thân, không chú ý tới gì cả.

Nàng đứng dậy muốn đi, thư kí lại thần bí gọi nàng lại: “À, Lâm Hi Hi.”

Bước chân ngừng lại, Lâm Hi Hi nhìn sang.

Thư kí suy nghĩ một hồi mới vươn tay qua: “Tôi là Lam Đóa, mới vào công ty không lâu, nói ra, tôi không phải tò mò cô, tôi thực sự muốn biết vừa rồi ở trong phòng làm việc của chủ tịch, người phụ nữ kia thật là cô sao?”

Lâm Hi Hi có chút nghẹn lời, đối với vấn đề như vậy, nàng phải trả lời thế nào?

Lam Đóa đợi một hồi, thấy nàng bây giờ lúng túng, đơn giản cười khoát khoát tay: “Haha, đừng để ý tôi, không muốn nói đừng nói, không sao.”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lâm Hi Hi nhẹ nhõm một chút, có lẽ tính cách như vậy mới là tốt nhất, không cần trăm phương ngàn kế đi ứng phó, suy đoán, trực tiếp đối mặt.

“Đó là ngoài ý muốn.” Nàng thu thập xong văn kiện, khuôn mặt nhỏ nhắn mê ly hơi hoảng hốt, nhẹ giọng trả lời.

Lam Đóa rất kinh ngạc, suy tư hồi lâu cũng chưa hoàn hồn, nơi nào thân mật ngoài ý muốn? Chủ tịch sao lại không đi ôm người khác?

Xa xa điện thoại di động trên mặt bàn đang rung, Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua, ôn nhu hướng Lam Đóa tạ lỗi: “Thật xin lỗi, tôi nhận điện thoại, lần sau nói chuyện được chứ?”

Lam Đóa gật đầu liên tục: “Được, không thành vấn đề.”

Nhận điện thoại, bên trong là thanh âm xa lạ: “Là Lâm tiểu thư sao?”

Lâm Hi Hi nhẹ giọng đáp: “Là tôi.”

“Là như thế này, buổi chiều thứ năm là tang lễ của Tống Viện Y tiểu thư, cô có thể tới tham dự không? Cha mẹ cô ấy từ xa đến, tâm tình rất không ổn, muốn gặp cô một lần. Còn nữa, gần đây cảnh sát tiến hành điều tra, thi thể ướp lạnh sẽ không hỏa táng cũng cần cô phối hợp.” Giọng nói phía bên kia cũng rất lễ phép.

Cha mẹ Viện Y đến đây.

Trái tim Lâm Hi Hi giống như bị chạm vào, nàng biết, Viện Y là con một, cha mẹ cô chỉ có một đứa con.

“Tôi biết rồi…..tôi nhất định sẽ đến.” Viền mắt ấm áp, Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói.

“Còn nữa, việc phía cảnh sát tôi cũng đã biết,”

https://thuviensach.vn

Nàng nhẹ giọng nói, “Vừa lúc muốn gặp bọn họ báo án, tôi sẽ chủ động liên hệ với họ.”

Cúp điện thoại xong, nàng co mình lại trên ghế xoay màu đen, ôm hai vai mình, mái tóc mềm mại rơi xuống, giống như búp bê dễ vỡ.

Cửa sổ sát đất to lớn chiếu ánh sáng ảm đạm, mặt trời buông xuống phía dưới một chút, không giữ lại được.

Từ khi nào lại trở nên yêu thì không thể yêu, hận không thể hận như thế?

Sức lực của nàng nhỏ quá, nhỏ đến nỗi ngay cả chạm vào chính nghĩa cũng cảm thấy vô vọng.

Nàng không có chứng cớ để chứng minh Nhạc Phong giết Viện Y, nàng một mình lẻ loi như thế, làm sao thăm dò được? Làm sao để người khác tin tưởng?

Không có tiền tích cóp, cuộc sống của nàng không đến mức nghèo nàn, thế nhưng muốn tiếp tục điều tra, nàng thật sự không có năng lực.

Lông mi dài chậm rãi khép lại, nếu bướm bị chặt đứt cánh, sẽ không cách nào bay lượn được.

Cửa phòng làm việc không biết mở ra từ lúc nào, nàng cũng không nghe thấy, cho đến khi một tiếng tắt đèn lảnh lót vang lên, trước mắt lâm vào bóng tối, Lâm Hi Hi mới có phản ứng, có điểm kinh ngạc nhìn về phía sau.

Đèn trong hành lang vẫn còn sáng, hai thân ảnh một nam một nữ dây dưa xuất hiện trước mắt.

Ánh mắt Lily sưng đỏ lợi hại, dính sát vào người đàn ông bên cạnh, ánh mắt vẫn nhìn hắn, chỉ sợ có điểm nào chọc hắn tức giận.

https://thuviensach.vn

Thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương xuất hiện trên hành lang, thân hình mang đến cảm giác áp bách thật lớn.

Vừa mới xoay người một cái, mang đến một tiếng động rất nhỏ.

Một ánh mắt lãnh đạm lạnh lùng quét qua, giọng của Tần Dịch Dương du dương thuần hậu nói: “Còn có ai ở đó?”

Có lẽ có vài người chính là trốn tránh không được, Lâm Hi Hi khẽ thở dài một tiếng, ưu nhã đứng dậy, bóng dáng mảnh khảnh giữa cảnh vật lộ ra mấy phần đơn bạc, nhẹ giọng nói: “Xin lỗi, tôi đã quên giờ tan tầm.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 88: Không Bỏ Cuộc

Nàng thu thập xong mặt bàn, cầm túi lên bước về phía bọn họ.

Lily nhìn nàng, hơi đề phòng, theo bản năng hướng sát trong ngực Tần Dịch Dương, nắm chặt Âu phục của hắn, thở mạnh cũng không dám.

Lâm Hi Hi nhạy cảm thấy được cảm giác của cô ta, cô gái như vậy, không cách nào không đau lòng.

“Hai người đi trước, tôi tắt đèn trong này.” Nàng đưa tay tắt ngọn đèn nhỏ tinh xảo trong hành lang, ánh mắt trong veo nhìn sang.

Vừa dứt lời, cả người nàng run lên.

Bởi vì trong chớp mắt ngước mặt lên, ánh mắt nàng đụng phải ánh mắt lạnh lùng của Tần Dịch Dương, ánh mắt kia quá sắc bén, sắc bén muốn đâm thủng tầng bảo vệ mỏng manh của nàng, nhìn thấu cả người nàng.

Trong đôi mắt như nước của Lâm Hi Hi có tia mềm yếu, thấy Tần Dịch Dương lạnh lùng cười một tiếng, bàn tay vắt qua bả vai của Lily, bước về phía thang máy.

Nàng phải thừa nhận, trong chớp mắt đó, ngực nàng có một tia đau nhức.

Lần lượt tắt tất cả đèn trong hành lang, lại đóng kín cửa, Lâm Hi Hi cũng đi về phía thang máy.

Cửa thang máy từ từ mở ra, Lâm Hi Hi thấy bọn họ cư nhiên vẫn còn ở đó.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lily ngập nước nhìn nàng một chút, cắn môi, rất tự giác hướng lại gầnTần Dịch Dương, như chú chim nhỏ nép người lọt vào cánh tay to lớn của hắn.

Cô cũng không biết mình làm sao vậy, vừa mới đây thôi, trong phòng làm việc, cô vẫn đau đớn cầu xin Vinson đừng bắt cô trở về nước, mà Vinson chẳng qua là trầm mặc ngồi trong ghế xoay, sắc mặt lạnh đến đáng sợ.

Cô khóc mấy tiếng, hắn chỉ là lạnh lùng kháp cằm của cô, nhàn nhạt nói một câu, "Đây là lần cuối cùng, nhớ kĩ, đừng có động tay với cô ấy, nếu không tôi không đủ đảm bảo vĩnh viễn không đánh phụ nữ, hiểu không?"

Lily khóc gật đầu, chịu đựng khuất nhục, cảm giác được hắn đang bảo vệ người phụ nữ khác. Chỉ là lúc này, Vinson cũng hờ hững với Lâm Hi Hi, có phải hay không chứng minh hắn thích mình đây?

Lily ôm chặt người đàn ông bên cạnh, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn lã chã chực khóc.

Đứng chung trong thang máy, Lâm Hi Hi cố gắng xem nhẹ sự tồn tại của bọn họ, nhấn nút tầng trệt.

"…. Lâm, cô chờ một lát, rồi cùng chúng tôi trở về nhé?" Lily nghi ngờ hỏi một câu, hiện tại nếu như Vinson muốn cùng nàng trở lại, cô cũng không dám có nửa điểm ý kiến.

Cùng nhau trở về.

Khuôn mặt nhỏ nhắn mê ly của Lâm Hi Hi trắng nhợt, nhìn cô ta, nhẹ nhàng lắc đầu.

"Hai người trở về đi, tôi không sao, tự tôi đi xe buýt là được rồi." Nàng cũng không nghĩ Lily cố ý tát nàng, trong giọng nói mềm nhẹ của nàng có

https://thuviensach.vn

nhiều thân mật hơn.

Lily càng cảm thấy hổ thẹn, lại không biết xin lỗi thế nào.

“Lâm, cùng nhau đi đi……” Lily phát hiện trên người Vinson phát ra hơi thở lạnh lùng, nhu thuận mà đi qua xin lỗi, cầm tay Lâm Hi Hi.

“Dù sao cũng là thuận đường, cô như vậy Vinson sẽ mất hứng…….”

Lâm Hi Hi cảm nhận được sự ấm áp, nhưng cảm giác không phải thực thoải mái.

Hắn sẽ mất hứng sao?

Thế nhưng nàng không biết phải làm thế nào mới có thể khiến hắn vui vẻ.

Thang máy chậm rãi xuống đến tầng thấp nhất, Lâm Hi Hi lắc đầu lần nữa, chưa kịp nói lời từ chối, thì thang máy đã “Đinh” một tiếng.

Tần Dịch Dương thẳng bước ra ngoài, mang theo hơi thở mạnh mẽ đưa mắt nhìn nàng một cái, lạnh nhạt rời ánh mắt đi, ra khỏi thang máy. Lily nhường đường cho hắn.

Lâm Hi Hi đột nhiên bị đẩy mạnh, lưng va vào vách tường trong thang máy.

Tần Dịch Dương đi xa cũng không quay đầu lại.

Hắn vẫn còn tức giận, Lily cả lòng hoảng sợ, vội vàng hất tay Lâm Hi Hi, kêu một tiếng “Vinson” rồi bước nhanh theo sau.

Lâm Hi Hi lặng người một giây, lúc này nhận ra tay vừa mới bị hất vào tay vịn, đụng xanh một mảng.

https://thuviensach.vn

Không phải là rất đau, chỉ vì da nàng rất mỏng, lực hơi mạnh một chút sẽ lưu lại dấu vết. Lâm Hi Hi lấy tay xoa nhẹ một chút, rồi bước ra ngoài.

Ngẫm lại, sự thân thiện của nàng cũng không thể đổi lấy cái gì, lần sau vẫn cứ trốn xa một chút có vẻ tốt.

Trong đại sảnh trống trải của công ty, Tần Dịch Dương dừng bước, ném chìa khóa cho Lily, ánh mắt lạnh lùng chăm chú nhìn Lâm Hi Hi phía sau, lạnh lùng nói: “Đi lấy xe lại đây.”

Lily vội vàng không thể nào tiếp được chìa khóa, trong ánh mắt có chút không cam lòng, thế nhưng lần này cô không dám không nghe lời, chẳng thể làm gì khác hơn là rời đi.

Trong không gian to lớn, chỉ có hai người xa xa đối diện.

Lâm Hi Hi có chút khiếp nhược mà nhìn hắn, không có dũng khí đi tới, hắn thoạt nhìn rất tức giận, nàng cũng không muốn chọc vào.

“Qua đây.” Tần Dịch Dương lạnh giọng ra lệnh.

Lâm Hi Hi run lên, đôi mắt trong veo đón nhận ánh mắt thâm thúy lãnh đạm của hắn, bị khóa chặt chẽ.

Nàng dĩ nhiên biết, trong đại sảnh chỉ có hai người bọn họ, hắn đương nhiên là nói cho nàng nghe.

Nhưng là …nàng không dám bước tới.

Hậu quả của sự yên lặng đương nhiên là sự lạnh lùng trong ánh mắt hắn phát ra càng đậm, quả thật có thể làm nàng chết cóng.

Mắt thấy chân Tần Dịch bước về phía nàng, Lâm Hi Hi hoàn toàn luống cuống, muốn né ra nhưng không kịp nữa, cổ tay bị hắn tóm lấy.

https://thuviensach.vn

Nàng buồn bực thở dài một tiếng, cảm giác được lực đạo mạnh dọa người của hắn, kế tiếp chính là lực kéo mạnh mẽ, Lâm Hi Hi ngã vào lồng ngực hắn, vừa nhấc mắt liền thấy ánh mắt lạnh đến có thể giết người của hắn.

Nàng đương nhiên muốn chạy trốn.

Chỉ là vừa mới quay người liền bị hắn kéo lại, cánh tay to lớn ngang bên hông nàng, vững vàng kéo trở lại.

“Tần tiên sinh…….anh….anh” khuôn mặt nhỏ nhắn bị giày vò của Lâm Hi Hi đỏ lên, sức lực mất hết, cổ tay còn bị hắn nắm, lực to lớn gỡ bỏ tất cả giãy dụa của nàng.

Đau….có chút đau.

Nàng đưa lưng về phía hắn, sống lưng xinh xắn hoàn toàn dán chặt vào lồng ngực của hắn.

“Em rất thích thay tôi ra quyết đinh phải không?” Tần Dịch Dương từ trên cao nhìn xuống, cúi đầu bên vành tai mẫn cảm của nàng, lạnh giọng chất vấn, “Muốn người đàn bà nào, cuộc sống như thế nào, cũng muốn nhúng tay phải không?”

Lâm Hi HI một chút cũng không giãy dụa được, cả người đều bị giam giữ trong lồng ngực hắn, cơ hội xoay người đều không có.

Nàng chịu đựng sợ hãi nhẹ nhàng lắc đầu: “Không phải……tôi không phải có ý đó, Lily là bạn gái của anh, anh không nên đối xử với cô ấy như vậy.”

ần Dịch Dương lạnh lùng: “Không phải sao?”

https://thuviensach.vn

Hắn hung hăng vuốt ve bộ ngực nàng qua lần y phục, nghe nàng cắn môi gắt gao đè nén tiếng hét chói tai, môi lạnh như băng bức bách vành tai nàng.

“Tôi không có nhiều chuyện để làm lắm, Lâm Hi Hi, em ngăn cản được sao?”

Đau đớn kèm với khoái cảm nhanh chóng lan khắp thân nàng.

“……..” Lâm Hi Hi rên đau, cảm giác không hi vọng thoát được khỏi sự khống chế của hắn, không thể làm gì khác là thả lỏng cả người, chịu đựng ấm áp trong mắt, run rẩy nói, “Xin lỗi……xin lỗi, là tôi sai……..Anh buông tay có được không?”

Ban ngày ban mặt như vậy, nàng không biết trong đại sảnh công ty còn có camera, bàn tay mạnh mẽ của hắn cứ như vậy tùy ý xâm phạm nàng.

Coi như cách một lớp y phục, Lâm Hi Hi cũng cảm giác được nhục nhã ngập đầu.

Ý cười lạnh lùng bên môi Tần Dịch Dương càng đậm, lực phóng nhẹ một chút, càng thêm mê hoặc quyến rũ.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 89: Lần Thứ Nhất Hạ Thấp Tư Thế

Trên vành tai truyền đến khoái cảm kịch liệt, làm cho Lâm Hi Hi phải cắn cánh môi, chịu đựng không phát ra âm thanh.

“Tần tiên sinh, đừng như vậy……” Lâm Hi Hi nghiêng mặt sang bên, tận lực không chọc giận hắn, run giọng khẩn cầu, “Lily sẽ về ngay, để cho cô ấy thấy được cũng không tốt, tôi không muốn có thêm rắc rối.”

Nàng nói tới đây liền bắt đầu nghẹn lời, nàng cũng không muốn vì thế này mà đối địch với Lily.

Sự ghen tị của phụ nữ thật rất đáng sợ, trên mặt nàng đến bây giờ vẫn còn chút đau buốt.

Tần Dịch Dương gắt gao ôm lấy cô gái nhỏ trong ngực, hận không thể đem nàng bóp vụn trong lòng, lạnh lùng nhíu mày, hắn tì vào bên cổ ấm áp của nàng khàn khàn nói: “Chính mình cũng không lo được, còn suy nghĩ cho người khác….. Lâm Hi Hi, tôi thật sự, nhịn không được muốn trừng phạt em!”

Lâm Hi Hi run lên một cái, cảm giác xương cốt cả người đều đau nhức.

Nàng không chịu nổi, bàn tay nhỏ bé mát lạnh phủ lên mu bàn tay hắn, muốn xoa dịu lực đạo của hắn, vẻ mặt cực kì bi thương.

Tần Dịch Dương hôn nhẹ lên cái cổ trắng ngần của nàng, cảm giác được sự đau đớn cùng nhu thuận của nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn nhíu mày, hắn không có biện pháp nhịn nữa.

Đem cả người nàng xoay lại đây, đặt nụ hôn trên trán nàng, hơi thở nóng rực cùng hô hấp của nàng giao nhau, nói giọng khàn khàn: “Làm người phụ nữ cuả tôi!”

Lâm Hi Hi chấn kinh, đau nhức ở thân thể còn chưa dịu đi, đã bị ôm ấp nóng rực của hắn nhập vào bầu không khí dày đặc tình dục thiêu đốt.

Trong đại sảnh mờ tối, môi của Tần Dịch Dương rất nóng, từng tấc từng tấc hôn lên đường cong gò má nàng, hắn ôm nàng rất chặt, thanh âm khàn đặc: “Làm người phụ nữ của tôi, nếu em ở bên người tôi, bất luận kẻ nào cũng không dám động vào em, em muốn cái gì đều có thể, Lâm Hi Hi, tôi cho em ba giây để suy nghĩ!”

Trong đầu giống như pháo hoa nổ tung, Lâm Hi Hi hoàn toàn nghẹn lời, tất cả âm thanh đều nghẹn trong cổ họng, không phát ra được!

“Một.” Hắn bắt đầu đếm.

Nhịp tim Lâm Hi Hi chợt hỗn loạn, đôi mắt trong veo ngẩng lên, chỉ thấy giữa ánh sáng đường nét như thiên thần cuả hắn.

“Hai.” Tần Dịch Dương buộc chặt hông nàng, giống như muốn đem nàng cùng hắn dung nhập vào một thể.

Tay Lâm Hi Hi vẫn đặt ở lồng ngực rắn chắc không chút sứt mẻ nào cuả hắn, chóp mũi rỉ ra mồ hôi: “Tần tiên sinh…”

“Ba.” Âm thanh cuối cùng của hắn, trầm thấp đến không thể nghe nổi.

“Không được!” Lâm Hi Hi bỗng nhiên giật mình bừng tỉnh tránh khỏi lồng ngực hắn, giống như con thú nhỏ bị hoảng sợ thủ thế phòng bị, lui ra phía sau vài bước, mãi cho đến cột ở đại sảnh mới thôi.

https://thuviensach.vn

“Không nên như vậy….. Tôi không thể vội vàng quyết định như vậy, Tần tiên sinh, tôi không phải loại phụ nữ tùy tiện!” Giọng nói run rẩy có chút ngây ngô.

Lâm Hi Hi gượng gạo cự tuyệt, trong lòng sợ hãi vượt qua khiếp sợ.

Nàng biết “người đàn bà của hắn” trong miệng Tần Dịch Dương, không chỉ là quan hệ thể xác, nàng đã thử đem thân thể cùng hắn giao dịch, hắn vốn là khinh thường! Lâm Hi Hi rất hoảng, nàng không biết hắn đến tột cùng là nhìn trúng cái gì, chỉ biết hắn giống như một cái ao sâu, đã rơi vào sẽ không thoát ra được.

Một khi đồng ý, nàng xác định mình không còn cơ hội đổi ý!

Giữa khung cảnh tối tăm, người đàn ông cao ngất trước mặt giống như thiên thần bị xúc phạm, cả người đều tản ra nguy hiểm.

Lâm Hi Hi sợ hãi mà siết chặt nắm tay, bàn tay nàng thật nhỏ bé.

Nàng không nhìn rõ vẻ mặt của Tần Dịch Dương, nhưng theo bản năng cảm thấy cũng không khá hơn chút nào.

Bầu không khí yên lặng làm người ta khó thở, nàng chỉ cảm thấy bóng dáng hắn vẫn ưu nhã đứng thẳng tại chỗ, sau một lát, hai tay hắn đút vào túi quần.

Hắn nhìn nàng một cái, bước chân ra ngoài đại sảnh.

Hắn không nói gì.

Hắn cư nhiên không nói gì?!

Nhịp tim Lâm Hi Hi kịch liệt từ từ dịu đi, ổn định lại tâm tình, thuận tiện sửa sang lại quần áo cùng tóc vừa mới bị hắn làm rối lên, rồi mới đi ra

https://thuviensach.vn

ngoài, sắc trời bên ngoài dần dần hạ xuống, Lily lái xe chậm rãi dừng ở cửa.

Thấy Vinson đi ra, Lily vội vàng xuống xe, đem vị trí lái nhường lại cho hắn.

“Lâm, cô xác định không muốn đi cùng chúng tôi sao?” Lily tiếp tục lấy lòng.

Đôi mắt trong veo của Lâm Hi Hi vẫn còn mang theo tia e ngại, lắc đầu, giọng nói có chút khàn khàn: “Tôi đi xe buýt.”

“Đi lên.” Tần Dịch Dương ngồi vào trong xe, tiếng nói trầm thấp mang theo từ tính xung quanh.

Lâm Hi Hi khó khăn hô hấp, không rõ ý tứ của hắn.

“Tiện đường, không cần suy nghĩ quá nhiều.” Giọng nói của hắn còn mang theo một chút ám muội đầy tình dục vừa mới khơi lên, cũng không nhìn nàng, nhàn nhạt nói.

Đó là một lần mất khống chế hiếm nhất của hắn.

Hắn ưu nhã tựa vào chỗ ngồi của người lái, khóe miệng ngoài ý muốn hiện lên một nụ cười khổ.

Tần Dịch Dương, mày cũng có ngày hôm nay?

“Tôi nói lại lần nữa, lên xe.” Hắn bắt đầu khởi động xe, hơi thở cường đại khắp người không cho phép kháng cự.

Lâm Hi Hi hít sâu một hơi, cũng coi là thuận đường, ngồi vào phía sau.

Dọc đường không khí thật quỷ dị, Lily thỉnh thoảng cười quay đầu lại nói với nàng câu gì, vẫn như bình thường trước đây.

https://thuviensach.vn

Thân thể nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi ngồi ở giữa chỗ ngồi phía sau, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Nàng gần đây có chút bất tri bất giác, cho đến thật lâu sau mới phát hiện đường giống như có cái gì không đúng, đó không phải là hướng về nhà trọ. Đôi mắt trong veo của nàng ngước lên, muốn hỏi thăm một chút, nhưng xuyên qua kính chiếu hậu lại phát hiện Lily đang cười ngọt ngào cùng Tần Dịch Dương nói gì đó, nàng vừa hỏi ra miệng rồi lại thôi.

Bọn họ đến một nhà hàng Italia.

Giữa ánh cầu vồng mê ly, Tần Dịch Dương từ trong chiếc Ferrari đi tới, cánh tay thon dài vung lên đóng cửa xe, Lily chạy chậm đến bên hắn từ phía bên kia, cô quấn lấy cánh tay hắn.

Lâm Hi Hi cũng đi tới, ánh mắt có chút vô thố.

Bồi bàn của nhà hàng liền đi lên nghênh đón, nụ cười vốn có chút tác nghiệp trên mặt bỗng trở nên lúng túng có thể là chưa từng gặp qua người đàn ông theo bên người có hai người phụ nữ mà người phụ nữ ngoại quốc xinh đẹp bên trong khuỷu tay của người đàn ông kia giống như là bạn gái, như vậy người phụ nữ châu Á ôn nhu tinh tế kia là ai?

Đang đi, Lily chợt quay đầu lại, hiếu kì nháy mắt mấy cái: “Lâm, cô thế nào không tới đây, chúng ta cùng nhau ăn cơm a!”

Giờ phút này tâm tình của Lily khá hơn một chút, cuối cùng cũng tìm được cảm giác của nữ chủ nhân, thật ra thì có thể luôn luôn quấn lấy khuỷu tay của Vinson, không bị hắn bài xích, cô coi như xác lập địa vị! Mà hôm nay trong phòng làm việc những hình ảnh đó…….Lily cắn môi, tự nói với mình không cần lo lắng để ý.

Trong màn đêm mê người, Lâm Hi Hi liếc mắt nhìn bọn họ, có điểm không muốn đi theo.

https://thuviensach.vn

Bọn họ đi ăn cơm, liên quan gì đến nàng? Nàng chỉ muốn trở lại nhà trọ tắm nước nóng, dù cho phải chờ một chút ở bên ngoài cũng được.

“Lâm, cô tới đây, chúng tôi hai người rất buồn, đến đây đi, đến đây đi…” Lily cười rất vui vẻ, nhảy xuống bậc thang kéo cánh tay nhỏ bé của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 90: Không Thể Ăn Thì Hãy Ói Ra

“Lâm, nhà hàng Italia này rất ngon, cô xem thử xem muốn ăn cái gì, tôi giúp cô gọi.” Lily lật lại thực đơn đưa cho nàng, cười ngọt ngào, người bồi bàn bên cạnh cũng im lặng chờ đợi.

Lâm Hi Hi ngồi ngay ngắn nhận lấy thực đơn.

Món ăn phía trên rực rỡ muôn màu, thoạt nhìn cũng rất đẹp, chỉ là không có kiểu Trung Quốc, nàng xem có chút đau đầu.

Ngước mắt, thấy Lily vòng cánh tay Tần Dịch Dương cười tươi như hoa, Tần Dịch Dương nhàn nhạt quét qua thực đơn, trầm thấp mở miệng: “Tôi đã dẫn cô đến đây lúc nào mà cô biết nhà hàng này không tồi?”

Lily sửng sốt, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ lên, trở nên rất xấu hổ.

“Chưa…..chưa từng.” Chẳng qua là ngồi bên cạnh hắn, cô cũng rất muốn hướng Lâm Hi Hi đối diện khoe khoang mà thôi.

Cô có chút sợ hãi buông cánh tay Tần Dịch Dương ra, nâng mắt lên nói: “Lâm, chúng ta chọn giống nhau đi, tôi cũng không phải gọi lại.”

Lâm Hi Hi gật đầu, biểu thị tán thành.

Hiệu suất làm việc của nhà hàng rất cao, món ăn chỉ trong chốc lát liền bưng lên, Lâm Hi Hi nhìn khối thịt trong đĩa vẫn còn tơ máu kia không biết phải làm sao, không thể học được cách cầm dao nĩa của Tần Dịch Dương, nàng rất ít ăn cơm Tây, nàng ngay cả cắt cũng làm rất khó khăn.

https://thuviensach.vn

“Lâm, vụ kiện của cô làm sao bây giờ a, tuần trước thất bại, chẳng lẽ cô định bồi thường tiền, còn phải nói xin lỗi với cái công ty của tên thủ phạm đó sao?”

Lily mở miệng hỏi.

Thật vất vả mới cắt được một lát, bên trong thịt thăn là màu trắng nhuyễn, cũng không thấy khác các loại thịt khác chỗ nào. Lâm Hi Hi nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi sẽ kháng án.”

“Kháng án.” Lily không giải thích được, quay đầu lại nhìn Tần Dịch Dương, thấy Tần Dịch Dương ưu nhã dựa vào ghế, khẽ nhấp một ngụm rượu đỏ.

Ánh mắt thâm thúy quan sát xung quanh cô gái nhỏ yếu đuối trước mắt.

Trong ngực một trận đau nhức, Lily cắn môi, nghiêng đầu lại.

“Nói cách khác, lại tiếp tục kiện phải không?” Cô căn cứ theo ý mình hiểu hỏi lại.

Lâm Hi Hi gật đầu: “Có thể nói như vậy.”

“Thế nhưng người kia thoạt nhìn thật lợi hại, tôi nghe nói mấy người có chứng cớ đầy đủ, kết quả cũng còn thua, bạn của cô còn vì thế mà chết. Cái người đàn ông kia nhất định rất nguy hiểm” Lily không ý thức được lời nói của mình có bao nhiêu thất thố.

Dao trong tay dùng một chút lực, cắt đến đĩa, trong đôi mắt của Lâm Hi Hi có ánh sáng chớp động.

“Đúng……” Nàng buông lông mi xuống, nhẹ giọng mở miệng, trong giọng nói không giấu được rối rắm “Phải, rất nguy hiểm.”

https://thuviensach.vn

Nguy hiểm đến nỗi nàng không biết phải làm gì bây giờ, hoàn toàn không có một tia thắng lợi.

Nếu không phải Lily nhắc nhở, nàng cũng không ý thức đến việc mình đã bị buộc đến nơi đầu sóng ngọn gió như vậy, hở ra là thịt nát xương tan đến không dậy nổi nữa.

Trong lòng nàng gọi thầm tên của Viện Y, thật không biết mình còn có tư cách gì, nhận thua sao?

“Vậy kháng án là phải có tiền a, Lâm Hi Hi, một mình cô có được không?” Lily nháy mắt mấy cái tiếp tục hỏi.

Trên thực tế Lâm Hi Hi một chút đều không thích nhắc đến vấn đề này.

Nàng cũng không thích đem tất cả trở ngại cùng khó khăn của mình bày ra trước mặt người đàn ông này.

Hắn trầm mặc, hắn không nói lời nào, thế nhưng đã nắm giữ được tất cả nhược điểm của nàng, đã thấy rõ ràng, Lâm Hi Hi nàng có bao nhiêu chật vật.

“….Tôi sẽ tự nghĩ biện pháp…” Lông mi cánh bướm rung rung hai cái, Lâm Hi Hi hít hơi thở mong manh nói một câu, máy móc mà hướng miệng đưa một miếng đồ ăn, che giấu tất cả xấu hổ.

Thế nhưng thật không ngờ, mới vừa đưa vào trong miệng, nàng liền chịu không nổi.

“…” Dao nĩa rơi xuống đĩa phát ra tiếng giòn vang, Lâm Hi Hi che miệng lại, vẻ mặt thống khổ đứng lên.

Tanh…rất tanh.

https://thuviensach.vn

Nàng không nghĩ ra vật trong cái đĩa là thịt tươi ướp qua, còn lớp gia vị phía trên là sa tế, nàng lấy tay vịn bàn, một trận buồn nôn.

“Lâm, Lâm cô không sao chứ?” Lily kêu một tiếng.

Tần Dịch Dương nhíu mày, buông rượu đỏ trong tay ra, thân thể cao ngất đứng lên vòng qua người nàng.

“Không ăn được cũng không cần cậy mạnh, đến buồng vệ sinh nôn ra đi.” Hắn thấp giọng mát rượi mà thuần hậu, cúi người cầm cổ tay nàng, ngưng mắt nhìn nàng nói.

Lâm Hi Hi hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn đến lợi hại, nàng thật là ăn không trôi, quá khó nuốt.

Tần Dịch Dương nhíu mày càng sâu, cầm bàn tay nhỏ bé của nàng, kéo nàng về phía phòng vệ sinh.

“Ai……..Vinson!” Lily ở phía sau kêu, nhìn bọn họ đi xa, đáy lòng quét qua một trận tịch mịch.

***

Trong phòng vệ sinh, Lâm Hi Hi nôn ra miếng thịt sống, nàng súc miệng rất nhiều lần.

Có chút mê man đứng dậy, bên người đưa khăn giấy tới, Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói câu “Cảm ơn”, nàng lau khô nước đọng bên khóe miệng.

Trong gương, phản chiếu thân ảnh hai người.

Lâm Hi Hi lúc này mới cảm giác được có một bàn tay vẫn đặt trên lưng giúp nàng thuận khí, nháy mắt ngước lên nàng sửng sốt, thấy Tần Dịch Dương đứng ở bên cạnh mình

https://thuviensach.vn

Đôi mắt thâm thúy giống như nước hồ sâu, chân mày hơi nhíu lại.

Thân thể nàng lập tức có chút cứng ngắc, cảm giác cánh tay kia giống như có ma lực, ôn hòa hiền hậu mà ấm áp.

“Khá hơn chưa?” Tần Dịch Dương hỏi

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc, bàn tay nhỏ bé nắm mép bồn, gật đầu một cái.

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn mê ly của nàng, giống như là nói với nàng, rồi lại giống như lẩm bẩm: “Xem ra lần sau không thể dẫn em đi ăn đồ Tây.”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, trong nháy mắt bị hút vào tròng mắt thâm thúy của hắn, một cái chớp mắt lóe lên kia, nàng có thể hiểu là sủng nịnh hay không?

Chưa bao lâu, thời điểm bọn họ gặp nhau lần đầu hắn cũng đã nói, “Người nào thật sự bài xích một loại đồ ăn, căn bản là sẽ không đụng tới được, ăn sẽ ói. Ngay cả bộ phận tiêu hóa cũng sẽ hết sức chống cự, nếu như em là như vậy, tôi sẽ không ép buộc em.”

Cho nên, hiện tại hắn sẽ không ép buộc nàng nữa, phải không?

Trong lòng nảy lên một tia chua xót, Lâm Hi Hi cúi xuống, lắc đầu một cái.

“Tôi không bị cưng chiều như vậy đâu”, nàng nhẹ giọng nói, nhìn chính mình trong gương, thân ảnh mảnh khảnh, ngay cả khí lực để phản đối cũng không có.

Thật đang bị ép tới bước đường cùng, ăn tươi nuốt sống đều có thể, làm sao bắt bẻ nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng có ý nghĩ như vậy, hiển nhiên là vừa bị một câu của Lily kích thích ép sát.

Nhẹ nhàng quay đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng giống như hoa bách hợp nở rộ: “Cho nên, có lẽ tôi thật sự, còn chưa tới lúc tuyệt vọng.”

Dáng người Tần Dịch Dương cao ngất, lúc nàng nói chuyện với hắn chỉ có thể ngẩng mặt, Tần Dịch Dương chú ý tới cánh môi no đủ thanh mát của nàng, bị nước rửa qua, mặc dù không tô son trát phấn, cũng tự nhiên thủy nộn đỏ bừng, thuần khiết đẹp đẽ như vậy khiến cho tim người ta đập nhanh

“Không tính nhờ tôi, phải không?” Giọng nói Tần Dịch Dương trầm thấp giống như chuông kêu, chạm vào trong lòng nàng.

Lâm Hi Hi giật giật môi, nhưng cuối cùng trầm mặc im lặng.

Người đàn ông như vậy, bá đạo quá mạnh mẽ, nàng tóm lại là muốn không dậy nổi, ở trong cái thành phố xa hoa như thế bản thân lại nhỏ bé tầm thường, làm sao dám với tới, làm sao tin tưởng hắn là thật tâm, mà không phải đơn thuần muốn chinh phục?

Nàng cùng Nhạc Phong chính là chênh lệch quá lớn, cho nên hiện tại nàng muốn đòi lại công bằng cũng khó khăn như vậy, một cuộc kiện tụng, liền đem tất cả tôn nghiêm của nàng cùng sinh mệnh của bạn bè dẫm dưới chân.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 91: Không Cần Nói Tôi Cũng Đã Biết

“Vụ kiện cáo tiếp theo tôi sẽ cố gắng hơn, Tần tiên sinh, lần sau nếu có thời gian, ngài sẽ lại đến chứ?” Hít sâu một hơi, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng nói trong im lặng

Vô thức theo sát hắn để phân rõ ranh giới.

Ánh mắt Tần Dịch Dương tỏ ra thâm thúy, dừng ở đôi mắt của nàng, như là muốn xem rõ lòng nàng.

Lòng bàn tay Lâm Hi Hi đã đầy mô hôi, nàng mạo hiểm nhìn thẳng hắn, tự nhủ với bản thân không được sợ hãi.

Tốt.

Trong lòng Tần Dịch Dương lờ mờ cảm thán một câu.

Nàng cuối cùng cũng không phải là người dễ dàng chịu thua, dù là quyến rũ hoặc là ép buộc, cũng chưa từng khiến nàng khuất phục.

Khóe môi vẽ ra một đường cong tuyệt đẹp, trong nháy mắt đã làm xao động lòng người, Lâm Hi Hi nhìn khóe miệng Tần Dịch Dương kéo lên một nét cười, quả thật cũng bị làm cho lung lay.

Kiểu khuôn mặt đẹp trai này, khiến nàng phải ngạc nhiên, không biết vì sao hắn lại cười

“Có thể sao? Có thể đi ra ngoài không?” Tần Dịch Dương thu lại dáng vẻ tươi cười, trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi lúc này mới hoàn hồn, gật đầu.

Tần Dịch Dương mạnh mẽ kéo tay nàng, đi nhanh về phía cửa.

Trong đại sảnh được trang trí theo phong cách phương Tây, LiLy vô cùng buồn chán mà đâm vào mâm đồ ăn, thật vất vả mới thấy bọn họ xuất hiện, đang muốn gọi to một tiếng, nhưng thấy bọn họ nắm chặt tay nhau, hắn không kiêng nể mà lôi kéo nàng như vậy, hắn thì như một vị thần cao lớn, còn nàng thì nhỏ bé và yếu ớt ôn nhu như phụ nữ Phương Đông, thu hút nhiều ánh mắt ngưỡng mộ xung quanh nhà hàng.

Lily đem tiếng gọi của mình nuốt vào, tay nắm chặt, ngực tràn đầy cảm giác không cam lòng mạnh mẽ.

Mãi cho đến khi đến gần, Lâm Hi Hi mới khó khăn để đưa tay bám chặt vào lòng bàn tay giải cứu của Lily, thoát khỏi sự hoảng loạn.

“Ăn gì không?”

Tần Dịch Dương nhìn về khuôn mặt thẹn thùng xấu hổ của cô gái ở phía sau, khóe miệng vẽ ra một nét cười, quay đầu nhàn nhạt trêu Lily một câu.

Lily im lặng. Kỳ thực không muốn ăn gì, cũng nhìn chằm chằm vào Lâm Hi Hi, nói ra câu: “No rồi”

Cầm thẻ giao cho người phục vụ phía sau, Tần Dịch Dương thản nhiên nói: “Đi thôi”

LiLy vội vàng đứng dậy, chạy theo với một vết thương nhỏ trên cánh tay của mình, cố gắng chạy theo bước chân hắn, nhìn Lâm Hi Hi liếc một cái.

Lâm Hi Hi giật mình một chút, thẻ của hắn không phải vẫn còn ở đó sao?

“Tiểu thư, mọi thứ đã thanh toán xong, cô kí tên ở đây được không?”: Bồi bàn đi tới, cung kính nói.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi vô cùng ngượng ngùng, khuôn mặt nhỏ nhắn lắng xuống, nhẹ nhàng giải thích "Thẻ này không phải của tôi, anh không nên….."

"Ồ, nhưng vị tiên sinh lúc nãy là khách quý của chúng tôi ở đây, cô có thể ký thay một chút chứ?" Bồi bàn vừa cười vừa nói.

Không có cách nào khác, Lâm Hi Hi không thể làm gì khác hơn là cầm bút, cố gắng quên đi khoản tiền lớn ghi trên tờ hóa đơn có thể làm cho người ta cắn lưỡi vì hoảng sợ, ký tên của Dịch Dương xuống.

"Tiểu thư, cô cứ thong thả, hoan nghênh cô lần sau ghé lại" Bồi bàn thu lại hóa đơn, vừa cười vừa đặt tấm thẻ vào lòng bàn tay nàng.

Lâm Hi Hi nhìn chiếc thẻ phát ra ánh sáng màu xanh trong lòng bàn tay, cảm thấy hơi nóng, thế nhưng tuyệt đối không thể để mất.

"Được" Nàng hít sâu một hơi nói câu tạm biệt, cũng đẩy cánh cửa thủy tinh đi ra ngoài.

Công việc và cuộc sống cứ luân phiên bận rộn, Lâm Hi Hi đã thay một bộ đồ trắng mộc mạc đi đến văn phòng làm việc của Nguyễn Húc.

"Cốc cốc cốc" Nàng gõ cửa.

"Vào đi." Nguyễn Húc vẫn tiếp tục gõ bàn phím thuận miệng nói một tiếng, lơ đãng nhấc mắt, nhìn thấy nàng "Hi Hi?"

Đang đứng ở ngưỡng cửa là một cô gái nhỏ mặc một chiếc váy đơn giản màu trắng viền đen, da thịt trắng nõn như tuyết.

"Cô…làm sao vậy? Ngày hôm nay sao lại mặc tông màu trầm thế này", Nguyễn Húc ngồi dựa vào ghế cười rộ lên, ra hiệu bảo nàng bước vào "Như thế nào mà đột nhiên lại tới tìm tôi?"

Lâm Hi Hi nhìn hắn một chút, nàng thuận tiện đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

“Bởi vì buổi chiều đi dự tang lễ, tôi muốn xin nghỉ, là báo với anh phải không?” Nàng nhẹ nhàng nói.

Nguyễn Húc hơi ngạc nhiên một chút, có chút xấu hổ “Phải, ….Xin lỗi, Hi Hi, tôi không biết cô sẽ đi dự tang lễ”

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của Lâm Hi Hi hiện lên một tia thẹn thùng, lắc đầu: “Không sao.”

“Xin nghỉ, không có vấn đề gì, chỉ là nghỉ một buổi chiều thôi chứ gì?” Nguyễn Húc săn sóc hỏi.

Lâm Hi Hi thấy hắn khẩn trương xin lỗi, nhàn nhạt cười “Được rồi, tôi không dám xin nghỉ lâu, còn có việc phải nhờ anh giúp đỡ”

Tuy rằng nàng đi dự tang lễ, nhưng trong lòng Nguyễn Húc lại có chút cảm giác khác lạ “Cô nói đi, chỉ cần tôi giúp được, tôi nhất định sẽ giúp”.

Hắn đồng ý quá dễ dàng, trong lòng Lâm Hi Hi vốn đã có chuẩn bị tốt nhưng lại không biết phải nói như thế nào.

Khuôn mặt chậm rãi nóng rực, Lâm Hi Hi thật không ngờ có ngày nàng lại chật vật như thế này, nàng nghĩ tất cả mọi người đều có thể nói rõ, chỉ có nàng là thấy khó khăn.

Cái bóng đen tối của Tần Dịch Dương trong đầu khiến nàng sợ hãi, thế nhưng không có cách nào khác, nàng phải nói, không cần tìm đến hắn.

“Xin lỗi, tôi biết tôi yêu cầu thế này rất đường đột thế nhưng….” Khuôn mặt đã nóng tới mức có thể làm tổn thương người, Lâm Hi Hi cưỡng chế rất xấu hổ cùng gian khổ, giọng nói khàn khàn “Tôi có thể lãnh lương trước thời hạn được không? Còn không thì, công ty chắc là có dịch vụ giúp nhân viên vay tiền, tôi có thể áp dụng dịch vụ đó được không?”

https://thuviensach.vn

Nói đến đoạn này, Nguyễn Húc cuối cùng cũng hiểu rõ được ý của nàng.

“Hi Hi, cô cần tiền phải không?” Hắn thấp giọng nói, lo lắng trong lòng sẽ làm tổn thương người phụ nữ trước mặt.

Chìm trong cảm giác xấu hổ ngập đầu, Lâm Hi Hi thật sự không biết phải làm gì, không hiểu tại sao mình lại tìm đến Nguyễn Húc, thật sự quá kích động.

Mặt nàng không thể đỏ hơn, nàng chỉ mong mình có đủ dũng khí để duy trì nếu không cho nàng ngất đi cũng được.

“Tôi…” Nàng nói không nên lời

“Được rồi, không cần phải nói nữa” Nguyễn Húc tin tưởng biết nàng đang nhạy cảm và xấu hổ, kịp thời ngăn cản nàng “Hi Hi, tôi biết, cô không cần phải nói, tôi đều biết hết.”

Hắn đi tới bàn làm việc, đem tất cả giấy tờ không còn quan trọng nữa ném vòng thùng rác, rút ra một bản kê khai viết vài chữ vào đó.

Lâm Hi Hi muốn biết rõ hắn đang làm cái gì, vội vã đi qua.

“Nguyễn chủ quản, tôi cũng không có nói muốn mượn bao nhiêu….” Đôi mắt trong veo của nàng tỏ ra lo lắng.

Hắn ngừng bút một chút, nhàn nhạt nói “Gọi là Nguyễn Húc.”

Nói xong liền tự mình kí tên vào cuối bản kê khai đó, đứng dậy đưa cho nàng “Đem đến bộ tài vụ, làm thủ tục nhận tiền”

Tờ giấy mỏng đó dường như là một lời giải thích.

Lâm Hi Hi có chút do dự nhận lấy, nhìn thoáng các chữ số trên mặt giấy, khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên tái nhợt, lắc đầu “Tôi không có nói là mượn

https://thuviensach.vn

nhiều như vậy.”

Nguyễn Húc nhìn thẳng nàng, chậm rãi bước lại nói “Tôi biết, coi như là để phòng ngừa không may, không được sao?”

Lâm Hi Hi trầm ngâm một chút, ngước mắt nhìn hắn “Nguyễn Húc, tôi không cần phải…mượn nhiều như vậy đâu.”

Nàng kiên trì.

Nguyễn Húc và nàng nhìn nhau một lúc, nhịn không được lộ ra một nụ cười đau khổ, như là trêu đùa, hoặc giống như là bất đắc dĩ, “Hi Hi, cám ơn cô đã nhờ tôi giúp đỡ, tôi chỉ muốn biểu hiện một chút phong độ của quân tử không được sao? Huống chi, chuyện của cô, tôi hiểu rất rõ, nếu có thể giúp được cô, tôi rất vui lòng.”

Câu cuối cùng hắn nói có chút ẩn ý.

Lâm Hi Hi trầm mặc, ánh sáng và sự tĩnh mịch trong phòng làm việc làm cho căn phòng có vẻ đẹp nghiêm trang, nàng cầm lấy tờ giấy mỏng ở trên bàn, đầu ngón tay mảnh khảnh kìm ở trên mặt “Nếu như đã như vậy, tôi không thể không nhận.”

Trong lòng Nguyễn Húc căng thẳng, đôi mắt hiện ra một màu sắc ảm đạm “Hi Hi…Cô không cần phải như vậy.”

Đôi mắt xinh đẹp của Lâm Hi Hi hiện ra một tia bất đắc dĩ, lưu quang lóe ra trong lúc đó, nàng nhẹ giọng mở miệng “Vậy anh có thể xóa bớt một vài chữ số phía sau được không? Số tiền nhiều quá làm cho tôi thấy sợ.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 92: Nàng Ngốc Đến Nỗi Khiến Người Khác Thấy Thương Hại

Sắc mặt Nguyễn Húc xấu hổ một chút.

Chính xác, hắn vừa quá kích động, từ lúc bắt đầu viết chữ số thì không gì ngăn cản lại được.

Tiếc rằng, hắn không thể làm gì khác hơn là xấu hổ mà cười cười, trở lại chỗ ngồi để sửa chữa. Dù sao hắn cũng là một người đàn ông tuấn lãng phi phàm, trước một cô gái thuần khiết như vậy còn không thể khống chế được, ngay cả hắn cũng không nhịn được thở dài.

“Được rồi” Nguyễn Húc bấm chiếc bút máy, tao nhã và thân thiện đưa cho nàng “Như thế này được chứ?”

Lâm Hi Hi nhìn tờ biên lai một chút, trong lòng hơi có cảm giác căng thẳng, nhẹ giọng nói “Cám ơn anh.”

Nguyễn Húc bị tình cảm trong lòng làm cho giật mình, mím môi cười, giống như vương tử thời Trung Quốc ưu nhã và cao quý “Thật sự muốn cảm ơn tôi sao?”

Trong mắt Lâm Hi Hi hiện ra một tia nghi ngờ, hình dáng mảnh khảnh đứng tại chỗ nhìn hắn.

“Buổi chiều tôi có việc nên không thể cùng cô tham dự lễ tang được, đợi đến khi kết thúc, cô gọi điện thoại, tôi sẽ đến đón cô.” Nguyễn Húc nói xong câu đó, tiếng nói càng lúc càng thấp hơn, không để ý đến cảm nhận của nàng “Coi như là để cảm ơn.”

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt góc cạnh của hắn rõ ràng lộ ra vẻ dịu dàng, một ánh mắt không hề đùa giỡn, tràn đầy chăm chú.

Lâm Hi Hi ngước mắt, nhẹ giọng hỏi "Như vậy là để cám ơn anh sao?"

Nguyễn Húc cười gật đầu "Phải."

Cẩn thận nghĩ lại sẽ cảm thấy rất kì quái, Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút, gật đầu.

"Được rồi." Nguyễn Húc giống như vô tình hỏi một câu, ''Buổi chiều cô không làm việc, có cần phải nói với Dịch Dương một tiếng không?"

Lâm Hi Hi ngẩn ra, giống như thật sự không biết việc này sẽ giải quyết như thế nào.

"Anh có thể giúp tôi nói với ngài ấy một tiếng được không?" Nàng dè dặt hỏi một câu.

Đôi mắt thâm thúy của Nguyễn Húc hơi sâu sắc nhìn nàng, đúng là nàng có cùng suy nghĩ với hắn "Cũng có thể…." Hắn nhẹ nhàng nói.

"Chỉ cần cô đi cẩn thận một chút, chẳng qua có cảnh sát ở đấy, cũng sẽ không xảy ra chuyện gì đâu"

Lâm Hi Hi gật đầu "Cảm ơn."

Hai người nói chuyện vài câu, Nguyễn Húc vỗ vỗ vai nàng đẩy nàng đi, nhìn hình dáng mảnh khảnh đi vào thang máy, trong ngực nổi lên một chút ấm áp, lòng bàn tay cũng chậm rãi nắm chặt.

Trở lại làm việc hết hai giờ, bữa trưa ăn qua loa, Nguyễn Húc lại không thể nào tìm thấy hình dáng của Tần Dịch Dương ở đâu cả.

Đi tới nhìn thư kí qua tấm ngăn "Dịch Dương đâu?"

https://thuviensach.vn

Thư kí ngẩng đầu lên "Chủ tịch đã đi ra ngoài, hình như là đi đến sân vận động kế bên, ngài có muốn tôi đưa ngài đi không?"

Nguyễn Húc suy nghĩ một chút "Không cần, để tôi tự đi xem."

Sân vận động vừa to vừa xa hoa như vậy, là nơi mà bọn họ thường tới để rèn luyện sức khỏe những lúc nhàn rỗi. Nguyễn Húc nhìn qua phòng tập thể thao một chút, nhìn thấy hình dáng của hắn, lúc này mới đi tới.

Trên đài rộng mênh mông, một người vừa bị đánh lộn ngược, đau đớn đến mức kêu lên thành tiếng.

Tần Dịch Dương đứng dậy, mái tóc ẩm ướt đầy mồ hôi, thân hình săn chắc to lớn khôi ngô. Hắn nhìn thoáng người ở trên, ngón tay thon dài chậm rãi mở các nút buộc, xem ra hắn mới chỉ khởi động mà thôi.

Nguyễn Húc khẽ nhếch môi cười "Mình biết cậu ở đây, không làm việc, mà chạy tới đây phát hỏa sao?"

Người vừa bị đánh ngã đi xuống phía dưới đài, Tần Dịch Dương nhìn thoáng dưới đài.

Nguyễn Húc đương nhiên hiểu được ý của hắn, nhíu mày nói "Cậu bị bệnh sao? Muốn cùng đấu với mình à? Ngay bây giờ sao?"

Tần Dịch Dương ưu nhã cao quý, dáng dấp không có chút nào giống như vừa mới trải qua một trận đấu kịch liệt "Có việc gì thì nói đi, mình không rảnh cùng cậu nói chuyện phiếm đâu."

Nguyễn Húc bị nghẹn lại một chút, nghĩ lại cũng không gấp, đôi mắt hiện ra một tia sắc bén, cởi các nút áo trong Âu phục ra, xoay người đi lên đài.

https://thuviensach.vn

Vỗ vỗ tay, hắn mở miệng nói “Trước tiên là phải cho mình biết đấu đến khi nào mới thôi.”

Tần Dịch Dương nhếch miệng cười, đôi mắt thâm thúy trong nháy mắt hiện ra ánh sáng “Tất cả đều do mình quyết định.”

Nguyễn Húc cắn răng nhịn cái tài năng ngang ngược của hắn, trước tiên đành phải khởi động.

“Tìm mình có chuyện gì?” Tần Dịch Dương mở miệng hỏi.

“Hi Hi xin nghỉ buổi chiều để đi dự lễ tang.”

Hắn nhíu cặp lông mày “Còn gì nữa?”

“Cô ấy đến phòng tài vụ mượn tiền, mình đã phê chuẩn.” Nguyễn Húc tiếp tục nói.

Tần Dịch Dương gật đầu “Được rồi.”

Nguyễn Húc vẫn không hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Qua ba phút sau đó khi hắn rốt cuộc đã hiểu được thì đã bị đánh ngã trên đài.

Động tác của Tần Dịch Dương dứt khoát nhanh nhẹn, từ trước tới giờ không bao giờ để đối thủ có cơ hội hít thở.

“Khụ khụ khụ…” Lưng Nguyễn Húc bị đánh trúng rất đau, gắng sức đứng lên, khóe miệng cũng chảy máu, trời đất quay cuồng, hắn âm thầm chửi mắng một câu, “Mẹ nó, Tần Dịch Dương, còn chưa kịp nói chuyện quan trọng đã bị cậu đánh cho trọng thương rồi.”

“Không phải cậu vẫn còn đi được sao?” Tần Dịch Dương ngay cả hơi thở cũng loạn nhịp, lạnh lùng hỏi hắn.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc che ngực nửa ngày, thật khó khăn mới có thể hòa hoãn nhếch miệng cười, lộ ra một khuôn mặt tuấn tú bị thương mang mùi vị tà khí.

Hắn ổn định hơi thở "Còn có thể….mới nãy cậu cũng có chút không đề phòng."

Tần Dịch Dương cười cười "Vậy sao? Vậy lại một lần nữa đi, mình sẽ dạy cho cậu"

"Khốn kiếp!", câu chửi vừa mới được thốt ra, Nguyễn Húc lại một lần nữa bị ném trên đài, toàn bộ cánh tay phải như bị rơi ra, cảm giác như bị gãy xương, rất lâu sau đó đều không đứng dậy được.

Hơi thở gấp gáp, ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng nghiêm nghị, thanh âm vẫn thản nhiên như cũ.

Hắn ngồi xổm xuống đài, nhìn Nguyễn Húc đang tức giận cố gắng bưng cánh tay phải, mở miệng nói "Thật ra cậu ra tay cũng rất nhanh…chắc là chỉ dùng tay phải để viết, mình có nhớ nhầm không nhỉ?"

Nguyễn Húc nhẹ nhàng nằm trực tiếp xuống đài, không chút do dự ân cần hỏi thăm mười tám đời của Tần Dịch Dương.

"Không…" Hắn hơi thở yếu ớt nói một câu, hung hăng liếc Tần Dịch Dương "Nói cho cậu biết, mình bị thương đối với cậu không có gì tốt, mình bị tai nạn lao động nên xin nghỉ phép, cậu tốt nhất trước tiên chuẩn bị tiền thuốc men đi"

Khóe miệng Tần Dịch Dương cong lên "Được thôi, cho cậu nghỉ ngơi hai ngày."

Hắn nói xong thì đứng dậy, xé bao tay hai bên rồi cầm khăn mặt đi xuống đài.

https://thuviensach.vn

Nàng còn có can đảm đi tham dự lễ tang đó sao? Thật đau đầu vì người phụ nữ ngốc nghếch này!

***

Chiếc taxi chạy đến nơi, Lâm Hi Hi xuống xe, thân hình mảnh khảnh xinh đẹp mỏng manh.

Sau khi trả tiền xe taxi chậm rãi rời đi.

Lòng bàn tay mềm mại đang cầm khăn ren màu đen, do dự không biết nên đội hay không đội.

Đến gần lễ đường nho nhỏ, cảnh sát trực ở bên cạnh vẻ mặt trang nghiêm không biểu lộ cảm xúc, càng đi vào trong càng nghe rõ tiếng khóc, hình như là tiếng của một người phụ nữ, Lâm Hi Hi dừng chân lại, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt có một chút sợ hãi.

“Lâm tiểu thư phải không?” một gã cảnh sát chào đón.

Ánh mắt Lâm Hi Hi nhìn vào bên trong nhẹ giọng nói “Chào anh, tôi là Lâm Hi Hi.”

“Lâm tiểu thư,” người cảnh sát ngoài ý muốn đành phải đưa tay ngăn cản nàng, có chút xấu hổ mà ngoéo miệng nói “Cô có thể chờ một lát rồi vào được không? Tâm trạng của cha mẹ Tống tiểu thư hơi kích động, trước khi cô tới, bọn họ đã hỏi qua chuyện kiện tụng, cũng biết con gái của mình bị ngược đãi, không bao lâu thì xảy ra tai nạn xe cộ rồi chết, chắc là cô cũng biết, cả hai chuyện này, hẳn là cô cũng biết có liên quan với nhau.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 93: Kết Quả Ngoài Dự Đoán

Lâm Hi Hi im lặng lắng nghe, sắc mặt mỗi lúc càng thêm tái nhợt.

“Bọn họ muốn gặp tôi sao?“ Nàng hỏi một câu.

Khuôn mặt cảnh sát hiện lên chút xấu hổ, chỉ cười trừ, từ chối cho ý kiến.

Nàng cũng khẩn trương nhìn họ, nhẹ giọng nói “Bọn họ rất muốn biết chân tướng có phải không?

“Lâm tiểu thư”

“Tôi nói rồi, tôi không làm sai chuyện gì hết, nếu cần, tự tôi sẽ tố cáo bọn họ, kể cả sự thật về vụ tai nạn của Viện Y”. Khuôn mặt nhỏ nhắn vì tức giận mà trở nên căng thẳng.

Ánh mắt xuất hiện tia mềm mại, nhưng vẫn kiên định không thay đổi, thấy cảnh sát thay đổi sắc mặt, nàng nhẹ giọng nói “Các anh cũng muốn biết sự thật, không phải sao?“

Cảnh sát thấy vậy bèn nói “Lâm tiểu thư, theo ý cô thì đây đúng là một vụ mưu sát sao?”

Lâm Hi Hi tự mình trấn an, xoa dịu tiếng tim đập cuồng loạn trong lồng ngực, nhìn thoáng vào bên trong “Sau khi lễ tang kết thúc, tôi sẽ chủ động tìm các anh, cũng rất mong các anh sẽ đến.”

https://thuviensach.vn

“Xin các anh hãy tin tưởng tôi, từ đầu tới giờ tôi vẫn không nói gì cả, vả lại các anh cũng đã tốn thời gian điều tra, tin chắc các anh cũng có điểm nghi ngờ tôi, đúng thế không?”

Cảnh sát nhìn ánh mắt kiên định của nàng, trong lòng không khỏi nổi lên tia kinh ngạc, cũng không thể phủ nhận cô gái này nói rất đúng, sự thật bọn họ đã tìm thấy rất nhiều điểm khả nghi đều nghiêng về phía bất lợi cho nàng.

Vụ án này rất quan trọng, không chỉ liên quan đến người đã khuất mà còn liên lụy cả những người xung quanh, đặc biệt là người làm chứng Lâm Hi Hi, cảnh sát nhìn nàng, ánh mắt cũng có chút phức tạp.

“Chúng tôi nhất định sẽ bảo vệ cô thật tốt, Lâm tiểu thư.”

Nàng chỉ lắng lặng lắc đầu “Không cần đâu.”

“Tôi không biết bên trong ẩn chứa sự tình gì nhưng thật sự hung thủ quá tàn bạo. Bây giờ trước mắt tôi chỉ là nỗi thống khổ của cha mẹ cô ấy, họ đã già yếu như vậy rồi mà Viện Y lại là con gái duy nhất của họ, nỗi thống khổ này, sao họ có thể chịu đựng được chứ?”

Nàng nghiêng nhẹ nét mặt, nhẹ nhàng trả lời “Xin đừng lo lắng cho tôi!”

Cảnh sát nhíu chặt mày, tỉ mỉ quan sát nàng, trong chốc lát chìa tay ra “Xin mời!!, bộ dáng thực sự nghiêm túc.”

Lễ tang thật lớn, dòng người xếp hàng vào viếng cứ kéo dài vô tận, thân ảnh mảnh mai, nhỏ bé của nàng hòa lẫn vào hành lang nhỏ dài chầm chậm từng bước cô đơn tiến về phía lễ đường.

Tiếng khóc ai oán, não nề như hàng ngàn, hàng vạn đợt sóng hung hăng va đập mãnh liệt vào lòng nàng.

https://thuviensach.vn

Từng hình ảnh, từng cảnh tượng, cứ vùn vụt hiện lên trước mắt nàng, đánh dấu sự thật tàn khốc, Viện Y của nàng đã chết. Nàng biết cô ấy được sinh trưởng trong gia đình dòng dõi, cha là giáo sư đại học, mẹ là hiệu trưởng trường trung học có tiếng, ở họ luôn toát lên phong thái đĩnh đạc, gia giáo lễ nghĩa. Vậy mà khi nhìn thân ảnh người cha điên cuồng gào khóc trước linh cữu con gái, nàng cũng không thể tưởng tượng ra nổi, không thể chấp nhận sự thật này.

Thanh âm nghẹn ngào thống khổ bóp nghẹn trái tim mọi người.

Ánh mắt Lâm Hi Hi lộ rõ đau xót, chậm rãi đi qua chỗ họ.

Nàng mang đến bó hoa cúc trắng nở rộ, khuôn mặt hiện lên chút mềm mại, nàng nhớ Viện Y biết bao! Lâm Hi Hi vươn nhẹ bàn tay cắm những bông hoa cúc vào trong bình, lặng lẽ lùi sau tràng kỷ lớn.

Nàng từ đầu đến cuối không dám nhìn vào chiếc quan tài đóng chặt kia, từ nhỏ đến giờ, đây là lần đầu tiên nàng trải qua tình cảnh như vậy.

Viện Y ….

Những mảnh ký ức mãnh liệt cuộn dâng, nàng còn nhớ rất kỹ khoảng thời gian cùng sống với Viện Y, nhớ rõ từng thời khắc, nhớ bộ dáng tươi cười của cô ấy.

Tại thành phố này, hai người con gái xa lạ gặp nhau, hỗ trợ nhau trong cuộc sống, chia sẻ những bí mật cho nhau nghe.

Chỉ là hôm nay, thanh âm kia đã mất rồi, thân thể kia cũng mất, chỉ còn lại một cỗ quan tài lạnh lẽo, thế giới của Viện Y sống bây giờ, nàng không có cách nào đến được, cũng không thể nhìn thấu được.

Những giọt lệ ấm áp mang theo nỗi chua xót chảy dọc xuống hai gò má tái nhợt của nàng, Lâm Hi Hi ôm chặt chính mình, hướng đến người phụ nữ

https://thuviensach.vn

bi thương khóc rống trước mặt, nhỏ nhẹ lên tiếng “Bác gái.”

Người phụ nữ vẫn khóc như trước, hai hàng lệ chảy dài trên gương mặt mỹ lệ của bà, tình cảnh ấy làm cho trái tim người ta đau nhức, sự bi thiết càng ngày càng sâu.

Nàng hít sâu một hơi, nhịn xuống nước mắt đang chực trào, nhẹ giọng nói “Con chào bác ạ, con là Lâm Hi Hi.”

Người phụ nữ ấy rốt cục cũng ngừng lại tiếng khóc, nhưng tầm mắt bị bao phủ bởi nước mắt nên không thể thấy rõ nàng, bà tập trung tìm kiếm dáng hình người con gái trước mặt.

Khuôn mặt tái nhợt, giọng nói khàn khàn, bà hét to lên “Lâm Hi Hi …”

Nàng ngẩng đầu, cổ họng nghẹn lại một chút, trả lời “Vâng ạ, con là Lâm Hi Hi “

Trước kia, khi nàng và Viện Y còn ở cùng nhau, kỳ nghỉ hè năm ấy nàng cùng Viện Y về nhà, ở tận ba ngày, tuy rằng không nhiều nhưng ít nhất cũng để lại cho cha mẹ cô ấy chút ấn tượng gặp mặt ban đầu.

Người phụ nữ nhìn chằm chằm nàng, tiếng khóc càng lúc càng lớn hơn, tựa hồ như người điên mất hết kiểm soát, đôi mắt trừng lớn.

“Thì ra là cô….” Tiếng kêu thê thảm vang lên, thu hút sự chú ý của mọi người, bà đứng lên gắt gao kéo y phục của nàng, đôi mắt trừng lớn nhìn nàng, thanh âm mỗi lúc một bi phẫn.

“Là cô…, chính cô…, chính cô… hại Viện Y của tôi bị cường bạo, là cô bức con gái tôi phải chết, cô cái gì mà vì muốn kiện cáo hại chết Viện Y của tôi… cô trả lại cho tôi, trả con gái lại cho tôi…, trả lại Viện Y nguyên vẹn cho tôi …”

https://thuviensach.vn

Từng lời nói như tiếng dao nhọn sắc bén vang lên, cả người Lâm Hi Hi lạnh run, hấp một ngụm lãnh khí, tay áo nàng bị xé rách.

Lễ đường nổi lên một trận xôn xao.

Những người có mặt ở đây, phần lớn là người nhà, họ hàng thân thuộc của Viện Y, vốn đã rất đau xót trước cái chết của cô ấy, nay lại bị những lời nói của mẹ cô ảnh hưởng, nhất thời căm tức nhìn Lâm Hi Hi.

Từng giọng nói ồn ào cất lên, bao vây lấy người nàng, không cho nàng một lối thoát "Rốt cục chuyện gì đã xảy ra?"

Mẹ Viện Y nhất thời không khống chế được, chỉ biết gắt gao cầm chặt y phục của Lâm Hi Hi, cũng không cần biết những dấu tay của mình xuất hiện dày đặc trên cổ tay trắng nõn của nàng.

Mặc kệ những vệt máu loang lổ, chỉ luôn miệng kêu "Trả con gái lại cho tôi, cô trả lại cho tôi…", tiếng thét kích động những người ở xung quanh đứng lên.

"Bác gái, trước tiên xin hãy buông tay, sự việc của Viện Y, con là người rõ nhất, con sẽ giải thích cho bác hiểu, được không ạ?", giọng nói của nàng vì mang chút khẩn trương, sợ hãi mà có chút lắp bắp.

"Bốp." Một cái tát mạnh mẽ vang lên, âm thanh bén nhọn, dấu vết năm ngón tay dài hằn đỏ trên má trái của nàng.

Tuy rằng nàng đã chuẩn bị sẵn tâm lý, định bụng sẽ giải thích hết với họ, cho dù có không thừa nhận nhưng nàng chính là người đẩy Viện Y vào con đường chết, không còn gì để chối cãi, thế nhưng khi bị tát, thật sự lòng nàng cũng đau lắm, nỗi đau thể xác sao có thể lớn bằng nỗi đau tinh thần đang giày vò nàng?

https://thuviensach.vn

“Chính là cô ta, cô ta bị thua án nên bày ra tai nạn xe cộ, tất cả đều là do chính cô ta.” một người đàn ông phẫn nộ lên tiếng.

“Cô còn muốn kháng án có phải không? Viện Y chết rồi cô vẫn không buông tha phải không? Cô hại nó chết thê thảm như vậy, giờ cô còn muốn gì nữa?“ Mẹ Viện Y gắt gao nắm tóc nàng, bi phẫn gào thét.

Bên tai Lâm Hi Hi, hàng loạt âm thanh đồng thời vang lên. Tiếng nói của nàng hoàn toàn bị bao phủ ở bên trong.

Không biết ai là người bắt đầu trước, những người phụ nữ như dã thú bao vây lấy nàng, chỉ chực xâu xé, cắn nuốt thân hình yếu ớt của nàng, họ đánh đập, hành hạ nàng không thương tiếc.

Từng vết cào đỏ xước, từng vết đánh thâm tím trên người, cũng có những người đàn ông phẫn nộ dùng quyền đánh nàng, da đầu như bị ai kéo ra, nhức nhối không thôi, nhưng nàng vẫn như cũ, nhẫn nhịn chịu đựng, không phản kháng, không chống trả.

Thật sự đau quá, đau quá!!! Không chịu nổi trận đòn, nàng vô thức kêu lên, đau đớn cuộn mình trên mặt đất

“Dừng tay.” một tiếng quát uy quyền, lãnh khốc, dù chỉ là vang vọng nhỏ trong lễ đường nhưng cũng đủ để làm cho những kẻ đang đánh nàng phải dừng tay lại.

Toàn thân như bị xé rách đau đớn, tiếng la hét ồn ào vẫn vang vọng bên tai, Lâm Hi Hi ngoại trừ đau nhức, còn lại tất cả đều không có cảm giác, nhưng là âm thanh huyên náo dần dần mờ nhạt, ngay cả tiếng rít gào la hét của mẹ Viện Y bị giọng nói ấy làm cho hoảng sợ cũng im bặt.

Thân thể nàng ngã xuống mặt đất lạnh lẽo, chỉ một chút chuyển động nhỏ thôi cũng làm nàng đau đớn, tưởng chừng như xương cốt không còn là của nàng nữa.

https://thuviensach.vn

“Phiền mọi người tránh đường cho tôi được chứ?” Tần Tịch Dương cúi người xuống, ánh mắt lạnh như băng quét về phía mẹ Viện Y, lúc trước còn bi phẫn ai oán, rít gào khóc than số phận ngắn ngủi của con gái, nay thấy trước mắt người đàn ông lãnh khốc vô tình này, trong lòng không khỏi rét run, sợ hãi, tiếng khóc cứ nhỏ dần, nhỏ dần, rồi mất hẳn.

Trên mặt đất, hình hài yếu ớt của người con gái thật đáng thương, mái tóc dài đen mượt xổ tung, yếu đuối giống như con thú nhỏ bị thương.

Trong mắt Tần Dịch Dương nổi lên một tia đau nhức, xót xa cởi áo khoác, cẩn thận bao bọc lấy nàng, ôm vào lòng hình dáng thướt tha của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 94: Có Phải Là Bạo Lực Gia Đình Không?

Lâm Hi Hi mở mắt, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt nàng là khuôn mặt tuấn tú, cương nghị của Tần Dịch Dương, trong ngực tràn ngập kinh ngạc, hắn thế nào lại tới nơi này?

“Tôi biết phải nói với em cái gì bây giờ? Có phải nếu tôi không đến thì em chờ bị đánh chết, phải không?” Tần Dịch Dương nhẹ nhàng nói, cẩn thận quan sát khuôn mặt nàng.

Cánh môi bàng bạc dịu dàng chạm nhẹ lên cái trán nhỏ xinh của nàng, giọng nói mang theo nửa phần lo lắng, quan tâm.

Lâm Hi hi nhất thời kinh ngạc, đáy lòng trào dâng nỗi chua xót mãnh liệt không thể khống chế, bàn tay nàng gắt gao nắm lấy áo hắn, chịu đựng nỗi đau đớn đang giày vò trên thân thể yếu ớt.

Nén nỗi đau, nàng nhẹ giọng nói, thanh âm khàn khàn: “Là do tôi không cẩn thận …”

“Anh là ai? Đây là lễ tang của con gái tôi.” Người phụ nữ la lên thất thanh như trước.

“Tại lễ tang của con gái đánh người, đây chính là truyền thống của gia đình bà sao?” Tần Tịch Dương thâm thúy nâng nhẹ đôi mắt đẹp, thanh âm lạnh lùng.

Chỉ bằng một câu nói nhưng khiến cho tất cả mọi người có mặt ở đây nghẹn họng, giọng nói ngắc ngứ ở cổ không thể nào thoát ra, viền mắt hoe

https://thuviensach.vn

đỏ.

“Tất cả đều là lỗi của cô ta, cô ta hại Viện Y như vậy, tất cả là do cô ta làm hại…”

Dịu dàng ôm chặt tấm thân mềm mại yếu ớt trong lồng ngực, để nàng dựa vào lòng hắn an tĩnh nghỉ ngơi, Tần Dịch Dương mở miệng, tiếng nói trong trẻo du dương nhưng lại lộ ra quyền uy, nhất cử nhất động đều làm người ta kinh hãi.

“Các người phải biết, cường bạo Tống Viện Y không phải cô ấy, vụ tai nạn ngay cả cảnh sát cũng không có chứng cứ xác thực, không nên ngậm máu phun người như thế.”

Hắn mềm nhẹ cả người bao bọc lấy nàng, tư thế ưu nhã giống như đang ôm trân bảo quý giá nhất thế gian.

Lễ đường rộng lớn đều vây quanh chật người, ai ai cũng chăm chú nhìn vào bọn họ, không người nào đủ can đảm nói thêm gì nữa.

“Dù sao người chết cũng đã chết rồi, các người cũng không thể trút giận lên người khác như vậy!!”

“Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì?” Viên cảnh sát chen vào giữa tách đám người đang chen lấn ấy ra, ánh mắt bao quát toàn bộ lễ đường.

“Lâm tiểu thư.” Có người thấy bộ dáng của nàng, nhíu mày bước qua, lại bị ánh mắt lãnh đạm của Tần Dịch Dương ngăn lại.

“Nhiều người như vậy đứng tại chỗ này, bộ muốn chờ kịch hay để xem hay sao?”

Sắc mặt cảnh sát đỏ au vì tức giận đến mức không nói ra lời.

https://thuviensach.vn

Tầm mắt thanh thúy quét xung quanh, dừng lại ở người phụ nữ đang quỳ rạp dưới mặt đất, viền mắt sưng đỏ, Tần Dịch Dương đạm mạc lên tiếng "Hãy nén bi thương." rồi ôm lấy cô gái trong lòng bước ra khỏi lễ đường.

Vừa nhận ra một màu xanh của sắc trời, phảng phất trong nháy mắt một tia âm trầm.

Trong xe, Lâm Hi Hi được đặt ở vị trí tay lái phụ

"Còn đau chỗ nào nữa không?" Trong lời nói mang theo tia ôn nhu dịu dàng.

Mở cửa xe ra, hắn cứ như vậy mà đưa tay xuống kiểm tra vết thương của nàng, nhìn hồi lâu phát hiện da đầu nàng bị kéo đến mức chảy máu, cánh tay dày đặc vết bầm xanh xanh, tím tím, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng hơi sưng lên, đôi chân cũng có chút bầm, không khỏi hiện lên tia xót xa.

Lâm Hi Hi nói không ra lời, dáng người vì đau cũng ngồi không vững, chỉ có thể lắc đầu.

Những vết thương đó đều ở trên người, tứ chi truyền đến cỗ đau nhức nhưng tuyệt nhiên không để lộ cho hắn biết.

Đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương liếc nhìn nàng một cái, dễ dàng nắm bặt được nội tâm của nàng.

"Đi bệnh viện thôi." Hắn nhìn nàng nhẹ giọng nói, tay kéo đai an toàn.

"Không cần đâu, Tần tiên sinh…cho tôi về nhà trọ là được rồi, tôi không muốn đi bệnh viện." Nàng nhẹ kéo tay áo của hắn, nhẹ nhàng mở miệng.

Cánh tay trắng nõn của nàng để nhẹ tại khuỷu tay của hắn, thanh âm mang vẻ cầu xin. Nàng không muốn bất kỳ ai trông thấy bộ dạng chật vật

https://thuviensach.vn

hiện tại của nàng, váy áo bị xé rách, nếu không phải nhờ áo khoác của hắn bao bọc nàng, e là tấm thân sớm đã bị phô bày ra hết thảy.

Tần Dịch Dương bị hành động nhu thuận này của nàng làm cho giật mình, đôi mắt thâm thúy hiện lên tia sủng nịch.

“Ngoan..” hắn ôm lấy thân thể của nàng, in một nụ hôn lên khuôn mặt nàng.

Đóng mạnh cửa xe, hắn lập tức cho xe rời khỏi nơi này.

Ở phòng cấp cứu, bác sĩ nhẹ nhàng băng bó cho nàng.

Những vết bầm xanh tím đều được sát trùng và băng bó cẩn thận.

Bác sĩ nhíu mày “Phu nhân, sao lại bị đánh đến mức này? Hãy thành thật cho tôi biết, có phải tiên sinh ở nhà sử dụng bạo lực với cô không?”

“Tuổi cô còn trẻ, tôi cũng xin nói thật, chỗ chúng tôi có hiệp hội phụ nữ, nếu đúng là cô bị ngược đãi, tôi có thể giúp cô tố cáo anh ta, thậm chí còn có thể giúp các người ly hôn…”

“…” Lâm Hi Hi hấp một ngụm khí lạnh, đôi vai nhỏ bé hơi co lại một chút.

“Thật xin lỗi, tôi không thấy chỗ này bị thương, phu nhân chờ cho một chút…” Bác sĩ nhanh chóng buông thuốc sát trùng xuống, đứng dậy lấy băng gạc.

Lâm Hi Hi cau đôi lông mày thanh tú, vẫn không nói gì, hơn nữa giọng nói lại có chút khàn khàn, tâm tình thả lỏng đôi chút.

“Hiện tại thì những tình huống kiểu này cũng không khó giải quyết lắm, chúng tôi vì chính nghĩa nên mới làm vậy, cô nói có đúng không? Cô tuổi còn trẻ thế so với chúng tôi can đảm hơn nhiều, vì cái gì lại yếu đuối như

https://thuviensach.vn

vậy, thế nào lại phóng túng cho loại hành động này chứ?" Vị bác sĩ động tác mềm nhẹ đi rất nhiều.

Lâm Hi Hi chịu đựng đau nhức, nhưng lại nhịn không được lời nói của ông ấy, trên môi thoáng nở nụ cười.

Tâm tình vốn đã không tốt, nàng cứ nghĩ nếu chính mình giải thích sẽ khiến ông ấy hiểu lầm, nội tâm sẽ co rút đau đớn, không nghĩ tới lại bị vị bác sĩ kia hiểu lầm, nàng cũng rất khó chịu nhưng cũng không mở miệng tranh cãi.

"Nếu có vấn đề gì nhất định phải tìm tôi, có chúng tôi ở đây, chồng cô sẽ không dám làm vậy đâu. Vẫn là câu nói kia, vì chính nghĩa, có đúng hay không?" Bác sĩ giúp nàng kiểm tra toàn bộ vết thương, còn không quên nhìn chằm chằm nàng, nhấn mạnh giáo dục một chút.

Lâm Hi Hi nâng đôi mắt trong veo lên nhìn bác sĩ, đột nhiên chóp mũi có chút cay cay.

Nàng nhẹ nhàng cụp xuống đôi lông mi dày, tâm tình nhẫn nhịn, khóe miệng hơi giơ lên, khàn khàn nói ra câu đầu tiên "Đúng là phải vì chính nghĩa, không thể tha thứ cho bọn họ…"

Trong giọng nói của nàng mang đây khẩu khí kiên định.

Thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương đi vào, hoàn toàn không nói gì, chỉ có ánh mắt lạnh lẽo nhìn bác sĩ, khiến ông rét run một trận.

"Vẫn còn đau sao?" Hắn đi đến thân ảnh nhỏ xinh kia, đôi mắt thâm thúy dừng tại khuôn mặt nàng.

Trong lòng Lâm Hi Hi có chút phức tạp. Nàng không thể dùng từ ngữ để hình dung người đàn ông trước mắt này, phút trước còn bị chọc giận đến

https://thuviensach.vn

lạnh băng mà hiện tại lại vô cùng dịu dàng làm cho người khác không thể chống cự.

Nàng lắc đầu, cảm giác chính mình như con búp bê rách nát bị vứt bỏ.

Tần Dịch Dương cũng không ý thức được ánh mắt mình có bao nhiêu bá đạo cùng ôn nhu, cái gì cũng không thấy, chỉ nhẹ nhàng vuốt mái tóc nàng, lòng tràn đầy yêu thương.

“Vị tiên sinh đây …” phá vỡ không khí ôn nhu này, bác sĩ cầm trong tay vỉ thuốc, đặt mạnh lên bàn.

Không quên giữ vững nguyên tắc “Tôi nghĩ cần phải nói chuyện với anh, vợ của anh xinh đẹp như thế, hiện tại nhìn cô ấy chật vật đau nhức trên người, tôi không thể hiểu nổi tại sao anh lại có thể động thủ với vợ mình như vậy. Phụ nữ rất yếu đuối mỏng manh, lấy về nhà là để yêu thương, chứ không phải lấy về nhà để…”

Bác sĩ càng nói càng kích động, càng nói càng hăng, nước bọt bay tứ tung.

Trời ạ..

Lâm Hi Hi hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, không có biện giải, vị bác sĩ này thực sự cho rằng sự việc là như vậy sao?

Thân ảnh cao to củaTần Dịch Dương chậm rãi đứng thẳng lên, đôi mắt im lặng như nước nheo lại, nhìn vị bác sĩ trước mặt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 95: Vợ Là Để Yêu Thương

“Tôi nói cho cô biết, chúng tôi là hội phụ nữ của bệnh viện, bất cứ khi nào cần giúp đỡ cô cứ tìm chúng tôi, cô không nên coi thường sức mạnh của chúng tôi, nếu như cô quyết định khởi tố thì tôi sẽ là người đầu tiên ủng hộ cô.” Bác sĩ vỗ ngực trừng mắt nhìn nàng, giọng nói trở nên vô cùng phấn khích cùng tự tin.

Mặt Lâm Hi Hi không còn biết giấu ở đâu, chỉ hận không thể tìm chỗ chui xuống.

Trầm mặc quả nhiên không phải là chuyện tốt, bác sĩ sau một thời gian dài độc thoại cũng cảm thấy chút xấu hổ.

Tần Dịch Dương thu hồi ánh mắt, trong đôi mắt lộ ra một tia nghiền ngẫm, nhìn sang cô gái nhỏ bên cạnh, khuôn mặt biểu cảm, nhẹ nhàng nói: “Cô cùng ông ta đã nói gì vậy?”

“Anh không cần quan tâm tôi cùng vợ anh nói chuyện gì, trước mặt anh, cô ấy nhất định không dám nói thật, thế nhưng như vậy không có nghĩa không có việc gì xảy ra.”

“Tôi nói cho anh biết, nếu như anh còn không giữ được mình mà thu tay lại, tôi sẽ không cho cô ấy xuất viện đâu.” Vẻ mặt bác sĩ dữ dằn, không hề tỏ vẻ băn khoăn, lo lắng, chỉ hung hăng lên án người đàn ông kia.

Đẹp trai thì sao? Có tiền thì thế nào? Đánh đập vợ mình như vậy đều không phải là người tốt.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nheo lại, hiện lên vẻ trêu đùa, khuôn mặt anh tuấn khẽ cười.

Tại phòng bệnh sạch sẽ như tuyết này, hình ảnh ấy quả thực làm say lòng người.

“Bác sĩ Lý…” Lâm Hi Hi rốt cục nhịn không được, không màng đến giọng nói khàn khàn, ngắt lời bác sĩ: “Xin lỗi, tại tôi làm ngài hiểu lầm, thực chất vết thương này là do tôi không cẩn thận mà gây ra, không phải lỗi của anh ấy…”

“Cô gái này, cô còn giúp anh ta giải thích sao?” Bác sĩ kinh hô lên một tiếng, biểu tình ngày một nghiêm túc, kéo tay nàng nói: “Phu nhân à, đối với đàn ông thì không được nuông chiều, cô bỏ qua cho hắn một lần, hắn càng được thể lấn tới, chỉ làm vấn đề thêm trầm trọng hơn mà thôi. Cô phải nghĩ cho tương lai của chính mình, mai này nếu có con, cô phải cân nhắc xem mình có nên tiếp tục duy trì cuộc hôn nhân này không. Cô thấy đúng không?”

Vị bác sĩ vẫn cứ thao thao bất tuyệt, Lâm Hi Hi không thể nói chen lời vào được, trên mặt lộ ra một tia xấu hổ.

Làm thế nào bây giờ? Ông ấy không tin…

Gia đình, chồng, con… những chữ này bộc lộ trên người nàng, cảm thấy trái tim mình có chút nóng rực, suýt chút nữa không dậy nổi.

Tần Dịch Dương vẫn đứng tại chỗ, nhìn vị bác sĩ “cực kỳ có trách nhiệm kia” do chính miệng bác sĩ phát biểu, đôi mắt hắn lộ ra chút ôn nhu hiếm có.

Khóe miệng cong lên lộ vẻ kiên trì chờ ông ta nói xong.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, tôi cũng chỉ nói vậy thôi, cụ thể sự việc thế nào hay là để chính cô tự suy nghĩ thôi…” Bác sĩ trìu mến vỗ vỗ vai nàng.

Thu tay về, trong ánh mắt như có tiếng thở dài, rốt cuộc cũng buông lỏng nàng.

Mặt Lâm Hi Hi đỏ bừng, không dám liếc mắt nhìn Tần Dịch Dương.

Mãi cho đến khi không còn động tĩnh gì, thân ảnh cao ngất của hắn mới từ từ đi lại, cúi người xuống phía dưới, chậm rãi ôm lấy thắt lưng nàng vào trong ngực

Xoa tóc nàng, tiếng nói du dương mang theo an ủi cùng vui thích “Được, tôi bảo đảm sẽ đối xử thật tốt cô ấy, không để cô ấy phải chịu bất kỳ ủy khuất nào. Nếu như cô ấy có chuyện thì tôi sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc, đã được chưa?”

Một mảnh yên tĩnh trong phòng bệnh, giọng nói hắn trầm thấp như tiếng đàn, ôn nhu vờn quanh nàng.

Lâm Hi Hi không khỏi mở to hai mắt, lóe ra nước mắt, thấy hắn chăm chú cùng thâm tình thanh minh với bác sĩ.

“Ai, vậy là được rồi. Vợ cũng nên bỏ qua đi thôi. Cô xem, hiện tại thật tốt, có đúng hay không?” Bác sĩ nói liên tục không ngừng.

Bác sĩ quay mặt về phía Lâm Hi Hi nói “Phu nhân, sau này nếu như anh ta còn dám động thủ nữa thì cô cứ tới đây tìm tôi”.

Nàng chấn kinh, hồi lâu sau mới phản ứng, nhẹ nhàng nghiêng khuôn mặt “Tôi…”

“Được rồi…” Tần Dịch Dương đem nàng từ chỗ ngồi nhẹ nhàng kéo lại, vòng tay bá đạo ôm chặt lấy thân mình nàng “Chúng ta phải về thôi.”

https://thuviensach.vn

Bất đắc dĩ, Lâm Hi Hi chỉ có thể cố nén xấu hổ, nói lời từ biệt với bác sĩ.

Hành lang dài nhàn nhạt phảng phất mùi thuốc sát trùng, ngón tay yếu ớt của Lâm Hi Hi chạm đến vết thương bị quấn chặt băng gặc, trong lòng không khỏi lo lắng, bị hắn mang đi cả dọc đường, nàng nhịn không được lên tiếng hỏi: “Anh vừa rồi sao không giải thích? Chúng ta căn bản không phải là như vậy”.

Bước chân Tần Dịch Dương chậm lại.

Dọc hành lang không phải là không có người qua lại, thế nhưng hắn không hề kiêng kỵ, đem thân thể nàng dán tại trên tường.

Đôi mắt thâm thúy sáng lên dị thường, bao quát nhìn nàng, như là muốn ăn tươi nuốt sống nàng.

“Như thế không được hay sao?”

Như vậy…nghĩa là sao?

Ngón tay thon dài chậm rãi vuốt ve cằm của nàng, tiếng nói trầm thấp mà mị hoặc “Làm vợ của tôi, cảm giác như thế nào?”

Lâm Hi Hi nhất thời nhớ lại cảnh tượng vừa rồi.

Nàng nghiêng đầu, nhẹ nhàng gỡ ngón tay hắn ra khỏi cằm: “Như vậy không giống, tôi đâu nghĩ là ông ấy cố chấp như vậy, để ông ấy hiểu lầm như vậy.”

“Tôi hỏi em cảm giác thế nào?” Tần Tịch Dương không nóng nảy, dẫn dụ nhìn nàng.

Cảm giác…

https://thuviensach.vn

Nàng lắc lắc đầu, nàng cư nhiên lại có thể suy xét đến cảm giác đó. Trên mặt có chút nóng ran, nàng lắc đầu, ngiêm mặt nhìn hắn

“Tôi nói rồi, tôi không phải là người tùy tiện, Tần tiên sinh, tôi không nghĩ ngài nhất định phải muốn tôi, chỉ cần ngài muốn, chắc chắn sẽ có rất nhiều lựa chọn…”

Hắn là người đàn ông chân chính như vậy, sẽ không phải lo lắng không có đàn bà yêu hắn.

Tần Dịch Dương nhìn nàng, khóe miệng dẫn ra nụ cười nhàn nhạt, cả người âm trầm tiến lại gần nàng, cúi đầu hỏi “Em tùy tiện nghĩ thế à?”

Tùy tiện nghĩ à, đương nhiên là hắn muốn nàng, điều đó là không được.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi dưới, cánh môi non mềm tái nhợt, tản ra mùi vị mê người.

Tần Dịch Dương cũng không bức bách nàng, chỉ là chậm rãi câu dẫn thắt lưng nàng làm nàng nhập vào lòng hắn, cúi đầu như là tự nói “Hi Hi…”

Đã lâu không gặp nàng, trong lòng hắn nổi lên cảm giác ấm áp, ngực gợn lên từng đợt sóng nhỏ, rất dễ chịu, cũng rất say lòng người. Đôi mắt Lâm Hi Hi trong nháy mắt tản ra một ít mềm nhẹ, hô hấp tại cổ hắn cứ phun ra lại nuốt vào, như vậy. Thật thân mật.

Nếu như thực sự thân mật như vậy, nếu có khả năng duy trì như vậy mãi mãi thì ai lại không muốn chứ?

Hành lang bệnh viện vẫn đầy người đến người đi như trước, đều nhìn chăm chú vào đôi nam nữ hoàn mỹ, ánh mắt yêu thích và đầy ngưỡng mộ.

Ôn tồn hồi lâu, bàn tay ấm áp của Tần Dịch Dương bao lấy cánh tay nhỏ bé của nàng, kéo nàng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đi ra ngoài Lâm Hi Hi mới nhớ tới một vấn đề, hắn lúc đó thế nào lại ở lễ tang của Viện Y? Chỉ là sắc mặt hắn lãnh đạm không muốn nhắc lại, cũng không để ý đến diện mạo, nàng cũng không thể mở miệng ra hỏi được.

Chỉ khi gần đến nhà trọ, nàng mới ngĩ đến một chuyện.

***

Một chiếc xe màu đen chậm rãi tấp vào lề đường.

Nguyễn Húc mặc một bộ Âu phục màu trắng xuống xe, khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra một tia tà mị.

Điện thoại không có chút tin tức, hắn không đợi được điện thoại của nàng.

“Lễ tang đã kết thúc rồi sao?’’Nguyễn Húc nhìn thoáng qua đoàn người sắp tan hết, nhíu mày hỏi người gác cổng.

“Đúng vậy, tiên sinh tới muộn quá, cơ bản là đã xong.”

Nguyễn Húc nhíu lại lông mày nhưng không buông ra.

Kết thúc rồi…

Hắn nắm chặt điện thoại trong tay, tựa như bóp nát, hiện tại tâm tư hắn như trách cứ nàng, nhưng quan trọng là..nàng hiện tại đang ở đâu, có gặp nguy hiểm hay không?

Nhớ tới ở tòa án lần trước, phía Nhạc Phong đều gian lận. Nguyễn Húc nổi lên một trận hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 96: Làm Cho Cậu Ta Chết Tâm Đi

Hờ hững bước ra khỏi cửa lễ đường, hắn bấm dãy số của Lâm Hi Hi.

Tiếng tút tút kéo dài, có kết nối nhưng không ai tiếp.

Chết tiệt!

Do dự trong chốc lát, tỉ mỉ suy nghĩ một chút những nơi nàng có thể đi tới, Nguyễn Húc một bên tiếp tục gọi điện thoại, một bên tiến về phía xe, vội vàng khởi động xe hướng về phía nhà trọ công nhân. Coi như nàng đã quay về nhà trọ đi…. Chỉ mong là như thế!

Dìu nàng từ trong xe ra, cánh tay mảnh khảnh bám trụ cánh tay Tần Dịch Dương, vết xanh tím trên cẳng chân khiến nàng đi lại có chút khó khăn.

Lâm Hi Hi quay đầu lại nhìn thoáng qua ghế sau, di động chợt rung lên.

“Tần tiên sinh…” Cánh tay nhỏ bé lại bị bao vây bên trong vòng tay hắn, Lâm Hi Hi do dự kêu một tiếng.

Tần Dịch Dương quay đầu lại, quang cảnh xung quanh bãi đỗ xe tối tăm, khuôn mặt tuấn lãng của hắn lộ ra góc cạnh sắc bén.

“Di động của tôi lại kêu, ngài chờ tôi, tôi đi lấy một chút được không?” Nàng vừa nói vừa muốn thoát ra vòng tay hắn, lại không nghĩ tới hắn ôm chặt như vậy, đôi mi thanh tú của Lâm Hi Hi cau lại, khó hiểu nhìn hắn.

Ánh mắt lạnh lùng của Tần Dịch Dương liếc qua ghế sau, cánh tay hơi dùng sức, đem nàng kéo đến bên người.

https://thuviensach.vn

“Đợi chút nữa tôi sẽ cầm tới cho em.” Hắn ôm chặt lưng nàng, không khỏi giải thích.

Lâm Hi Hi thở gấp, ánh mắt gương lên: “Thế nhưng … Tôi sợ là có việc gấp, là của Nguyễn Húc gọi tới.”

Đôi mắt Tần Dịch Dương lóe sáng, hạ mắt nhìn nàng, trên môi nổi lên một nụ cười, lãnh đạm mà không phân rõ cảm xúc.

“Em hẹn cậu ấy?”

Lâm Hi Hi nhìn ánh mắt hắn nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi chỉ muốn cảm ơn anh ấy ngày hôm nay đã giúp tôi.”

Độ cong trên môi Tần Dịch Dương tăng lên một chút, một cánh tay đem vòng eo nhỏ nhắn của nàng xốc lên. Ôm sát vào người, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang hiện lên sự khẩn trương của nàng, tiếng nói du dương hơi lạnh lùng: “Phải vậy không? Đây là phương thức cảm ơn đàn ông của em, hay là cho hắn cơ hội tiếp cận em?”

Chính là Lâm Hi Hi nghe ra một chút châm chọc trong lời nói, không khỏi cắn môi, cánh môi đỏ bừng hằn ra một vệt trắng bệch.

Tần Dịch Dương nhìn chằm chằm khuôn mặt nàng, quay qua chỗ khác cười nhạt, đem nàng ôm chặt vào người rời khỏi bãi đỗ xe.

“Nói cậu ta từ bỏ đi! Người đàn ông của em sẽ không thích thấy em lưỡng lự.”

Người đàn ông của nàng? Đung đưa bất định?

Lâm Hi Hi nhíu mày, muốn nhẹ giọng phản bác, thế nhưng bị hắn ôm có chút đau nhức, nàng lại không dám mở miệng. Người đàn ông này!

https://thuviensach.vn

Sự nôn nóng trong lòng còn chưa tan, nàng không phải là người hay lỡ hẹn, nếu như đã đáp ứng chuyện tình của người khác, đổi ý cũng không có lời giải thích, đây đều không phải phong cách của Lâm Hi Hi nàng.

Về tới nhà trọ, nàng đã rất mệt, toàn thân đều đau nhức, nhất là vị trí thắt lưng. Đã trúng phải mấy cái đá, tuy rằng không có thương tổn đến xương sườn, thế nhưng đến bây giờ vẫn còn lâm râm đau.

Nàng cho rằng Tần Dịch Dương sẽ trở về, lại không nghĩ tới hắn trực tiếp đưa nàng tới trước cửa phòng nàng, trầm giọng nói: “Chìa khóa.”

Khuôn mặt thanh thấu nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi chưa giãn ra, bất mãn trong lòng, có chút đấu tranh cùng giãy dụa.

Cửa phòng đóng, nàng đột nhiên trầm mặc.

Cặp mi anh tuấn của Tần Dịch Dương cau lại, nhìn cô gái trong lòng: “Chìa khóa đâu?”

Lâm Hi Hi trong lòng hắn hơi khẩn trương, nhưng lại lắc nhẹ đầu, nhẹ giọng nói: “Ở bên trong túi xách, tiện tay để cùng một chỗ.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn có chút ngẩng lên, ánh mắt ngập nước vô tội nhìn hắn: “Là ngài không cho tôi cầm về.”

Trong giây phút này đây, ánh mắt nàng như sáng lung linh, ôn nhu mỹ lệ, lộ ra sự dè dặt, Tần Dịch Dương thấy vô cùng rõ ràng.

Bàn tay truyền đến một chút nóng bỏng, cô gái nhỏ này vĩnh viễn cũng không biết trong nháy mắt kia nàng có thể làm hắn tức giận.

Làn môi tuấn dật cong lên, lúc này đây không có hàm chứa ý châm chọc, chỉ còn nồng đậm sủng nịnh cùng yêu thương.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cũng không biết hắn cười cái gì, chỉ có thể dùng ánh mắt trong veo kiên trì nhìn hắn, không có một chút sợ hãi nào.

Tần Dịch Dương cúi đầu từ từ áp sát khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, có thể nghe được cả hơi thở, hắn cảm nhận được hơi thở ngọt ngào yếu ớt của nàng, cũng chăm chú dừng ở ánh mắt nàng: “Em đang tức giận.”

Lâm Hi Hi đang ngây ngốc, ngay sau đó khuôn mặt ửng hồng trí mạng.

Rất nhanh, nàng có thể tự cảm nhận được nhiệt độ trên mặt mình.

“Tôi… Không có.” Đầu lưỡi nàng cứng một lúc, nhanh chóng phủ nhận.

Tần Dịch Dương ôm chặt nàng sát vào người hắn, đôi mắt sáng lóe như sao đêm, ánh sáng ngọc ngà sáng lạn, nói không nên lời lúc này có bao nhiêu yêu thích nàng, nếu như không phải đang ở ngoài hành lang, hắn e rằng sẽ hôn nàng tới không còn khí lực, dày vò tới khi nàng cầu xin tha thứ mới thôi. Cả người Lâm Hi Hi ở trong lồng ngực to lớn của hắn có vẻ càng thêm nhỏ nhắn.

Nàng cũng có thể cảm nhận được một cỗ nóng rực đang lan tràn toàn thân.

Nàng có chút khẩn trương, ánh mắt trong veo không dám nháy, mơ hồ cảm nhận được nguy hiểm đang tới gần.

Người đàn ông này cho tới bây giờ luôn che giấu đi sự nguy hiểm của mình, thế nhưng hiện tại, hắn lại không chút nào che giấu cả.

“Cho rằng như vậy tôi không có biện pháp với em sao?” Tần Dịch Dương thấp giọng hỏi, thanh âm u ám đáng sợ.

Lâm Hi Hi cụp mắt, nhẹ nhàng cắn môi, cũng cảm giác được có cái gì đó buồn cười.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng cong lên, Tần Dịch Dương thò tay vào túi quần, móc ra chùm chìa khóa, ngón tay thon dài gạt gạt chính xác tìm được một chiếc khóa vừa khớp, cắm vào ổ khóa, xoay hai vòng, cửa "cạch" một tiếng mở ra.

"Ngài… Ngài có chìa khóa phòng của tôi?" Nàng nhanh tiếng hỏi.

Tần Dịch Dương thu hồi động tác ưu nhã, nhẹ nhàng vỗ đầu nàng, tâm tình rất tốt, trầm giọng nói: "Đi vào."

Nói xong hắn bước chân đi vào trong, dáng người cao ngất như là đi vào nhà hắn vậy, thành thạo mà hiểu biết, Lâm Hi Hi cả kinh đứng ngoài cửa, bàn tay to lớn của hắn nắm giữ cổ tay nhỏ bé của nàng, nhẹ nhàng đem nàng kéo vào trong.

"Ngài…" Lâm Hi Hi không cách nào diễn tả bằng lời những khiếp sợ trong lòng, trợn mắt há mồm mà nhìn Tần Dịch Dương cởi Âu phục mắc lên giá áo, tựa như chủ nhà, lại đem chìa khóa bỏ vào trong hộp gỗ trên giá.

"Tần tiên sinh, ngài làm sao … Làm sao lại có chìa khóa phòng của tôi?" Nàng nhịn không được lên tiếng hỏi.

Những điều này thật kinh khủng, từ khi nào thì hắn có được chìa khóa gian phòng của nàng? Nàng cho tới bây giờ cũng không biết phòng mình có người khác đột nhập kiểm tra.

Có lẽ nếu không có sự việc hiện tại phát sinh, khả năng nàng cũng không cho phép bất kỳ ai vào quan sát không gian cá nhân của nàng.

"Lúc giúp em xắp xếp phòng ở, tôi có lấy một cái, sau này sẽ có khả năng dùng đến, chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi." Tần Dịch Dương nới lỏng cà-vạt, đi về phía nàng.

https://thuviensach.vn

Hắn không e dè, đứng bên cạnh sofa nhìn về phía cô gái nhỏ với ánh mắt đề phòng kia.

“Đây là lần đầu tiên dùng.” Tần Dịch Dương kéo nàng ôm vào trong ngực, “Yên tâm, tôi không có ham mê rình mò.”

Nhận được lời giải thích của hắn, tảng đá trong ngực Lâm Hi Hi mới buông xuống, thế nhưng vẫn khiếp sợ như trước.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 97: Dùng Cả Đời Để Trao Đổi Với Hắn

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hơi chuyển trắng bạch, ở trong lòng hắn quên đi giãy dụa, tỉ mỉ suy nghĩ lại tất cả sự việc xảy ra từ khi đến nơi này.

Nàng xác định không có gì là không thoải mái, cũng không cảm thấy có gì kỳ lạ, Tần Dịch Dương cho đến bây giờ cũng không bất lịch sự mà tự tiện tiến vào gian phòng của nàng, phần lớn thời gian đều là nàng đi tìm sự giúp đỡ của bọn họ.

Thế nhưng!

Lâm Hi Hi không thể nói lên lời chỗ nào không đúng, nói chung, nàng rất muốn hỏi, người đàn ông này còn có những chuyện gì mà nàng ko biết?

“Còn có một số việc sau này sẽ nói cho em, mong rằng em vẫn cảm thấy hứng thú…” Tần Dịch Dương yêu thương mà ôm nàng, dựa vào một bên vai nhẹ giọng nói vào tai nàng.

Vì cảm thấy hứng thú với một người đàn ông, đó là dấu hiệu báo trước rằng đã yêu hắn rồi.

Nàng đang suy nghĩ cái gì, tựa hồ hắn đều có thể đoán ra.

Ở trong ngực hắn hơi ngẩng đầu lên, dừng ở đường nét tuấn tú của người đàn ông này, như là mê hoặc trí mạng phóng đại trước mặt, gần như vậy, gần đến mức giống như tất cả hồn vía đều bị hắn bắt đi vậy.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nở một nụ cười khiến kẻ khác xiêu hồn lạc phách, ám muội nói: “Thế nào? Thay đổi chủ ý sao? Cân nhắc muốn trở thành người phụ nữ của tôi?”

Lâm Hi Hi lúc này mới hoàn hồn.

Nàng vô cùng xấu hổ, lúc này rất mất mặt, đỏ mặt thoát ra vòng ôm của hắn, thậm chí có chút nôn nóng.

“Được rồi,” Tần Dịch Dương một lần nữa đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ giọng trấn an, “Đừng loạn, trên người em còn có vết thương.”

Thanh âm của hắn như là có ma lực, nàng thực sự an tĩnh bất động.

Tần Dịch Dương biết nàng đã mệt chết rồi, mặc kệ là tinh thần hay thân thể, chỉ có thể chống đỡ nói chuyện một hồi, rồi để nàng lẳng lặng mà dựa vào, cũng từ từ buông mọi đề phòng.

“Có phải rất mệt mỏi không? Lên giường nằm nghỉ một chút đi.” Hắn hôn nhẹ lên má nàng, ôm nàng đi vào phòng ngủ.

Lâm Hi Hi có một cảm giác rất kỳ lạ, phảng phất trở lại thời gian cùng Nhạc Phong yêu nhau, hắn cũng săn sóc như thế này, săn sóc đến mức như đang bảo vệ một thiên sứ hoàn mỹ trên thế giới này, hắn cho tới bây giờ cũng không nổi giận, cũng không trách cứ người, bộ dạng ôn nhu như nước khiến nàng an tâm mà chìm đắm vô lý do, chỉ là …

Nhớ tới bộ dạng hiện tại của hắn, cả người Lâm Hi Hi không khỏi run lên, lông mi rất dài cũng nhắm lại.

Mà Tần Dịch Dương lúc này, tuột cùng đang tính toán cái gì?

Hắn đi lấy nước, hai tay Lâm Hi Hi chống đỡ toàn bộ thân thể, giật mình mà nhìn thân ảnh anh tuấn cao ngất kia, có chút mất hồn.

https://thuviensach.vn

Là thích hắn sao? Hay chỉ đơn thuần là muốn giữ lấy?

Chỉ là, giữ lấy nàng – một cô gái như vậy, sẽ có cái ý nghĩa gì?

Nàng cũng không nghĩ tới mình có bao nhiêu tốt đẹp, bởi vì nếu như hắn thực sự muốn tìm một người để bầu bạn, như vậy sẽ có rất nhiều cô gái khác có điều kiện tốt hơn để lựa chọn, tựa như Nguyên Đồng, ngoài tính cách cực đoan, cô ta thật sự là người phụ nữ mà không ai có thể xoi mói được.

Tuổi còn trẻ, khuôn mặt xinh đẹp, gia đình khá giả, khí chất ưu nhã.

Ngoài ra còn có vô số người mà nàng không biết tới.

“Nghĩ gì thế?” Tần Dịch Dương đi đến, thanh âm du dương cắt đứt mọi suy tư của nàng.

Cô gái nhỏ nhìn hắn đến sững người, tóc dài buông như thác nước trên vai, đầu gối co lại, gấu váy co đến trên đùi lúc nào không biết, ánh mắt thâm thúy của hắn liếc qua một cái, chậm rãi dời mắt.

Lâm Hi Hi hoàn hồn, nhanh chóng lắc đầu, tiếp nhận ly nước.

Tần Dịch Dương nhìn nàng uống nước, trong lòng cũng không vội. Nàng như một cây cỏ nhỏ ngoan cường, không bị đả kích cũng không thể trưởng thành và sẽ không có bất kỳ sự kháng cự nào, cũng tốt, cứ để nàng gặp phải khó khăn trắc trở, bị đánh đến đau nhức mới có thể trở về tìm hắn.

“Em khi nào thì chống án?” Hắn tựa như vô tâm mà hỏi thăm.

Lâm Hi Hi nắm chặt ly thủy tinh, như là trong chốc lát bị người ta đánh vào nhược điểm, cả người hư nhuyễn vài phần.

Nhẹ nhàng cắn môi, nàng mở miệng: “Sẽ nhanh thôi.”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nở một nụ cười, sâu sắc như ánh mai: “Chuẩn bị đến đâu rồi?”

Động đến điểm trí mạng chết người khiến Lâm Hi Hi nhíu mày, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên tia thống khổ.

Hít sâu một hơi, nàng kiên định nói: “Tôi sẽ liên hệ với cảnh sát, chuyện này Nhạc Phong nhất định có động cơ để làm, trên tòa lần đó luật sư cùng với Viện Y đều đã bị hắn mua chuộc, bất quá là Viện Y không cảnh giác, mà vị luật sư kia cao tay hơn một chút là đã cao chạy xa bay, tất cả không phải trùng hợp, có bất kỳ thay đổi nào mọi người cũng đều có thể nhìn ra điểm đáng ngờ.”

Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói; “Có thể rất khó khăn, có khả năng tôi sẽ tố cáo hắn tội giết người diệt khẩu, chuyện này nếu tôi ngu ngốc không tố cáo, như vậy hắn vẫn vĩnh viến nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật! Không ai quản nổi.”

Màn đêm từ từ buông xuống, đen tối tựa như lòng người.

Tần Dịch Dương tựa vào sofa trong phòng ngủ nhìn nàng, như là đang nhìn một màn biểu diễn ngây thơ mà ấu trĩ, thoạt nhìn ánh mắt trong trẻo vô cùng chăm chú của nàng, hắn không đành lòng cắt đứt, cũng mặc nàng chìm đắm trong mộng tưởng chính nghĩa.

“Lần này có mấy phần chắc thắng?” Hắn trực tiếp hỏi.

Lâm Hi Hi thoáng cái nghẹn lời, gian nan nghĩ lại, rồi lắc đầu, đôi mắt tiếp tục rũ xuống.

“Không biết… E rằng một phần cũng không có, thế nhưng tôi phải nếm thử!” loại tình cảnh này, ngoại trừ nàng, làm gì có ai dám làm.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhíu mi: “Dù cho người nhà họ Tống có không cảm kích, em cũng kiên trì?”

Lâm Hi Hi đánh mắt nhìn hắn: “Tôi không phải chỉ vì bọn họ, còn có nhiều người nữa, Nhạc Phong phải bị trừng phạt! Tôi không thể dung túng hắn làm sai. Hắn không xứng được như vậy!”

Ánh mắt nàng toát ra lửa hận, đấy là màu sắc ấm áp duy nhất trong màn đêm.

Tần Dịch Dương cùng nàng đối diện một hồi, nhìn vẻ kiên định kịch liệt trong mắt nàng, nhưng cũng có sự yếu đuối của phụ nữ.

Hắn đứng dậy, thân ảnh cao ngất mang theo áp lực bức người bước về phía nàng.

Hai tay hắn để tại hai bên hông nàng, dùng tư thế giữ lấy bao trùm nàng, ánh mắt thâm thúy nhìn sự kiên định trong con ngươi mắt nàng, nhẹ giọng nói: “Tôi hỏi em một lần cuối, không chịu cầu xin tôi giúp đỡ phải không?”

Sống lưng Lâm Hi Hi sát vào vòng ôm mềm mại, cảm giác hô hấp có chút khó khăn.

“Tôi lấy gì để trao đổi?” Nàng muốn hỏi rõ hơn một chút.

Tần Dịch Dương cười yếu ớt, tay vuốt nhẹ khuôn mặt mỹ lệ của nàng, trầm giọng nói: “Cả đời.”

Lâm Hi Hi trợn to hai mắt, rõ ràng lần trước nghe được không phải như vậy…

“Tôi không có sở thích bao dưỡng nhân tình, người đàn bà của tôi chỉ có một loại, là Tần phu nhân.” Ánh mắt hắn di chuyển từ cái trán trơn bóng của nàng xuống cánh môi đỏ bừng, âm thanh rõ ràng êm tai, “Nếu như em

https://thuviensach.vn

đồng ý, em muốn kết quả như thế nào, tôi đều có khả năng giúp em đạt được. Hiểu rõ rồi chứ, có muốn trao đổi hay không?”

Lâm Hi Hi một lần nữa khẩn trương.

Nàng sẽ xui xẻo như vậy sao? Ngay từ đầu đã không thuận lợi, đến bây giờ vẫn như trước, không thuận. Chống án nếu như thất bại, nàng sẽ ra sao?

Cô gái nhỏ trên giường nỗ lực chống lại sự uể oải trầm tư suy nghĩ, nhưng nghĩ thế nào cũng vô dụng.

“Không được,” Nàng không muốn qua loa quyết định cuộc sống của đời mình như vậy, “Tôi còn có khả năng thử chống án, tôi không muốn mau chóng quyết định cuộc sống của mình như vậy.”

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn nàng một hồi rồi gật đầu.

“Cũng tốt, tôi chờ em.”

Hắn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lệch sang bên của nàng, có ẩn chứa một chút hờn dỗi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 98: Nàng Để Ý Sự Kiện Hai Năm Trước

Hắn hiểu rõ cô gái nhỏ này, nhìn thì nhu nhược như không có xương, trên thực tế bất kỳ quyết định nào đều không muốn người khác nhúng tay vào, nàng kiên cường nghĩ sẽ tự mình làm tất cả mọi chuyện, cho dù là tố cáo không thành, thất bại cũng một mình gánh chịu.

Nên nói nàng ngu ngốc, hay là còn có cái gì khác?

Tần Dịch Dương đột nhiên cúi người ôm chặt nàng, hôn lên cánh môi nàng, hấp thu hơi thở thơm tho của nàng thấm vào ruột gan.

Lâm Hi Hi lại càng hoảng sợ, cảm giác thân thể bị bao trùm nặng nề, hai tay nàng thử đẩy hắn ra, nhưng lại thôi vì cánh tay đau nhức, môi bị hắn hôn, nàng nóng ruột mà hô lên "Tần tiên sinh!"

Dây dưa hồi lâu, Tần Dịch Dương cẩn thận không có động đến vết thương của nàng, nụ hôn dần chấm dứt, hắn đè xuống ý nghĩ chết tiệt muốn nàng, quên đi nàng đang bị thương.

Màn đêm buông xuống, ánh sáng trong phòng đều không phải dư dả, Tần Dịch Dương từ từ dứt ra, không hề đè nặng nàng.

Lâm Hi Hi thở gấp, mắt mở lớn, rất sợ một lần nữa chọc giận hắn.

"Cốc, cốc, cốc." Tiếng đập cửa vang lên.

Lâm Hi Hi bỗng giật mình, nghĩ tới lúc này ai có thể gõ cửa phòng nàng.

https://thuviensach.vn

“Cốc, cốc, cốc.” Bên trong một mực trầm mặc, người ngoài cửa nhịn không được mở miệng nói: “Hi Hi, em có trong đó không?”

Lâm Hi Hi lúc này mới nhận ra là tiếng của Nguyễn Húc.

Mà Tần Dịch Dương như ngoảnh mặt làm ngơ, đem chăn mỏng đắp hai bên người nàng, nhìn ánh mắt đề phòng của nàng cười rộ lên, “Nghỉ ngơi cho tốt.” Hắn trầm giọng nhẹ nhàng nói.

Lâm Hi Hi không thể làm gì khác hơn là tạm thời nằm im trong chăn mỏng, nhưng lòng lại treo ở tiếng gõ cửa.

“Không phải bảo em nghỉ ngơi sao, nhắm mắt lại.” Tần Dịch Dương từ trên cao nhìn xuống, cánh tay ưu nhã dặt trên đỉnh đầu nàng, giữ cho hơi thở của nàng nghe ổn định.

Lâm Hi Hi có một chút hờn dỗi, nhưng khuôn mặt ôn nhu nhỏ nhắn cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

“Nhanh lên một chút,” Tần Dịch Dương cố ý kéo thời gian, khiến cho tiếng đập cửa lại tiếp tục vang lên, tiếng nói trầm thấp ưu nhã nói, “Không phải muốn tôi hôn em cho tới khi em nhắm mắt lại mới thôi chứ!”

Nàng nhanh chóng nhắm mắt lại, giống như một con vật nhỏ, mắt nhắm lại mà lông mi vẫn còn run rẩy.

Tần Dịch Dương nhìn một hồi, cúi đầu dán tại bờ môi non mềm của nàng, cúi đầu nói một tiếng “Ngoan,” lúc này mới đứng dậy rời đi.

Trong lúc đi ra nhân tiện đóng luôn cửa phòng ngủ giúp nàng, cầm lấy áo khoác trên sofa, khi đó mới mở cửa phòng.

Ngoài cửa, Nguyễn Húc nhíu mày, động tác gõ cửa dừng lại, biểu tình lo lắng từ đầu đến khi nhìn thấy Tần Dịch Dương lại chuyển sang kinh ngạc,

https://thuviensach.vn

sau lại tùy tiện biến thành vẻ ẩn nhẫn.

Nổi lên một tràng cười vô ý thức: “Cậu ở đây à?”

Biểu tình của Tần Dịch Dương rất tự nhiên, khuôn mặt tuấn dật mang vẻ hăng hái, ưu nhã mà đi ra ngoài, đóng cửa lại.

“Cô ấy đang ngủ, không nên ầm ĩ.” Hắn mở miệng nói.

Thiếu chút nữa Nguyễn Húc bị những lời này của hắn làm cho nghẹn chết.

Nhưng lại không dám tiếp tục gõ cửa, ở phía sau oán hận nửa ngày mới đuổi kịp bước chân Tần Dịch Dương, tựa hồ thói quen của hắn là như vậy.

Đi theo phía sau người đàn ông này, làm trợ thủ, hắn luôn luôn không tranh cướp quyền lợi gì.

Thế nhưng có phải không nên bao gồm cả tình cảm?

“Cậu tính toán cái gì? Hôm nay cô ấy hẹn gặp mình ở cửa lễ đường, cậu không biết sao?” Nguyễn Húc trừng mắt nhíu mày nói.

“Thật không?” Tần Dịch Dương bước dài, hờ hững nói.

“Tần Dịch Dương, cậu cần phải biết rõ, là cậu không muốn giúp cô ấy, hiện tại ít trêu chọc cô ấy đi!” Nguyễn Húc tức đến mức đấm vào tường.

Lúc này Tần Dịch Dương mới liếc mắt bắt đầu nhìn hắn, chỉ nhìn trong giây lát, khóe miệng nổi lên một nụ cười, không xác định ý tứ bên trong.

“Bỏ cuộc đi …” Hắn đưa ra câu bàn luận, “Không phải cậu bỏ qua mọi hơn thua để nhét toàn bộ tâm huyết về bên Mỹ sao?”

https://thuviensach.vn

Lúc này đây Nguyễn Húc mới nhận thấy mình đã không khống chế được bản thân, chờ cho tới khi tâm tình ổn định mới tiếp tục bước đi theo hắn, tạo thành một người đàn ông có tư thế tuấn nhã bất phàm giống như hắn, đến đây, vẻ phong lưu hào phóng của hắn đủ để dùng.

“Cậu thực sự thích Hi Hi?” Nguyễn Húc hỏi

“Hay là.”

“Căn bản cậu như vậy không gọi là thích, mà là theo đuổi không quang minh chính đại!” Nguyễn Húc nhíu mày.

“Thứ nhất mình không có thói quen chủ động, thứ hai mình không quan tâm.” Tần Dịch Dương ngừng lại một chút, thân ảnh cao ngất dừng lại bước chân, ánh mắt thâm thúy có một ánh hào quang đang di chyển.

“Khiến cho cô ấy phải cam tâm tình nguyện mới được, sự việc hai năm trước, cô ấy rất để ý.”

‘Nói lời vô ích!’ Nguyễn Húc ở trong lòng nói một câu.

Làm gì có người con gái nào bị cưỡng bức lại đi cảm kích kẻ đã cưỡng bức mình?

“Cậu còn có việc sao?” Tần Dịch Dương liếc hắn một cái, “Không có việc gì thì đem lịch trình ngày mai sửa lại đi, mình xem cậu gần đây rất nhàn rỗi.”

‘Cậu mới lắm chuyện! Lắm chuyện đến mức đi theo chân cô gái nhỏ tham gia lễ tang!’ Nguyễn Húc tiếp tục oán thầm.

“Cậu trong hội đồng quản trị nêu ý kiến thu mua Nhạc Thị, thật sự là như vậy?” Cuối cùng Nguyễn Húc cũng nhớ đến công việc quan trọng.

Tần Dịch Dương suy xét một lúc mới nói: “Chờ cô ấy quyết định.”

https://thuviensach.vn

Nói xong mở cửa phòng, “Ầm” một tiếng đem Nguyễn Húc ném ở bên ngoài.

***

“Lâm tiểu thư, theo những đầu mối mà cô cung cấp chúng tôi sẽ tiến hành điều tra, chỉ là kết quả ra sao chúng tôi cũng không thể đoán trước, không có chứng cứ xác thực, chúng tôi không thể có biện pháp bắt Nhạc tiên sinh, mà chỉ có thể âm thầm điều tra, điểm ấy cô có thể hiểu chứ?”

“Tôi chỉ mong có kết quả tại phiên tòa của Nhạc Thị.”

“Được chúng tôi sẽ mau chóng làm, cũng muốn Lâm tiểu thư tận tình phối hợp.”

Sắc trời có chút u ám, Lâm Hi Hi từ sở cảnh sát đi ra, nhìn bầu trời.

Mong là về tới công ty trước khi trời mưa, nàng nhẹ giọng cầu khẩn.

Xuống xe buýt tại cửa công ty, giọt mưa lớn bắt đầu rơi rầm rầm, rơi trên người nàng, làm y phục đều ướt nhẹp, dinh dính lại dán chặt vào người nàng, Lâm Hi Hi chật vật chạy vào đại sảnh, giũ giũ nước mưa trên người.

“Đinh” một tiếng cửa thang máy mở ra, Lily từ bên trong bước ra.

Sắc mặt cô ta không được tốt, cầm cặp lồng trong tay, lã chã chực khóc, những nữ đồng nghiệp xung quanh đều chỉ trỏ, thậm chí cười ra tiếng lớn.

Lâm Hi Hi sợ giật mình, suy nghĩ một chút, quyết định đi sang thang máy bên cạnh.

“Lâm.” Lily thất thần gọi một tiếng.

Cô ấy thấy nàng rồi, Lâm Hi Hi dừng bước, ánh mắt trong veo nhìn cô ta.

https://thuviensach.vn

“Lâm, cô cũng thấy tôi thực đáng ghét phải không? Cô nhìn thấy tôi lại trốn đi.” Lily tiến tới, yếu ớt nói.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hít một hơi, chân thành nhìn cô ta: “Lily tôi chỉ là không muốn lại tranh chấp với cô mà thôi.” Đây là nàng nói thật tình, gần đây nàng mới mất nửa hồn vía, không có một chuyện tốt, uy tín của nàng với tòa án rất thấp, cảnh sát mang tâm trạng hoài nghi mà điều tra việc này, phần chắc chắn của nàng càng nhỏ, cuộc sống sinh hoạt ngày ngày vội vội vàng vàng.

Nàng cố gắng lắm mới chống lại sự suy sụp của cơ thể, mỗi ngày, ngoài làm việc chạy đi tới nhiều nơi như vậy, tan tầm là lúc mà bàn chân cùng mắt cá chân đều đã mỏi rời.

Tần Dịch Dương lại vô cớ thâm nhập vào cuộc sống của nàng, bá đạo cùng quan tâm, nàng không có biện pháp từ chối, nên gặp phải Lily chỉ có thể tránh đi, nàng không muốn chuốc phiền phức vào người.

“Cô nói dối! Là cô thấy tôi đáng ghét! Cô và Vinson đều bắt đầu ghét bỏ tôi!” Lily run rẩy, mở cặp lồng ra,“Tôi mang cơm trưa cho anh ấy, anh ấy cũng không cần, nói chính mình tự ăn, anh ấy thấy tôi đáng ghét, từ trước tới bây giờ anh ấy cũng chưa từng ghét bỏ tôi!’

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi nổi lên một tia nghi ngờ, nhìn thoáng qua cặp lồng.

Vô ý nhận xét, nàng nhẹ nhàng mở miệng nói: “Ngài ấy không quen ăn tương ở đây, không hợp khẩu vị.”

Đó là do một lần bị hắn ép buộc lôi vào nhà hàng, bá đạo cướp lấy đồ ăn của nàng, nhưng nhíu mày nói không ngon, lần sau sẽ không lại cướp của nàng… Ánh mắt Lâm Hi Hi sáng lên, không hiểu vì sao lại có thể nhớ rõ ràng như vậy.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 99: Từ Giờ Trở Đi Không Thể Là Bằng Hữu Nữa

Lời vừa ra khỏi miệng Lâm Hi Hi có chút hối hận, răng nhẹ nhàng cắn môi dưới, trắng noãn cùng với đỏ bừng vô cùng tương xứng, có vẻ rất khả ái.

"Tôi tùy tiện nói một chút, cô không nên để ý." Nàng nhìn Lily liếc mắt, nỗ lực đè nén một chút lo lắng.

Thế nhưng sắc mặt Lily rõ ràng đã thay đổi.

Dáng vẻ đơn thuần ngày xưa đã từ từ biến mất, thay đổi giống như thay quần áo, trên mặt Lily hiện lên vẻ dữ tợn không tương xứng với vẻ mặt khi nãy, cay đắng hoặc là thống khổ, biểu hiện cùng một chỗ, nhìn rất khó chịu.

"Lâm, cô đang khoe khoang cái gì?" Lily yếu ớt hỏi.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hít một hơi, đáy lòng căng thẳng thêm một chút, như là khuyết điểm của chính nàng tạo lên bộ dạng khác lạ của Lily, không có gì để biện minh, nàng ngước ánh mắt trong veo, chân thành nói; "Xin lỗi, tôi chỉ là suy đoán, có lẽ thực tế không phải là như vậy."

Lily cắn chặt môi, cố hết sức.

Cô quan sát Lâm Hi Hi trước mặt, vừa mới gặp mưa, y phục đều dán chặt trên người, ướt đẫm đều nhìn thấu qua, đàn ông đều thích những cô gái nhỏ nhắn xinh xắn lại lung linh mỹ lệ như vậy sao? Cô tận mắt thấy Vinson hôn cô ta, nhiều lần cô đứng ở cửa công ty đợi hắn tan tầm, nhưng hắn lại không kiêng kị kéo tay Lâm Hi Hi cùng rời công ty, thậm chí còn lợi dụng

https://thuviensach.vn

thời gian nghỉ để xem cô ta ngủ trưa, tất cả mọi thứ, cô đều nỗ lực bỏ qua, làm sao lại càng không kiêng nể gì?

Sau đó, cô làm ra những chuyện điên cuồng mà mình nghĩ.

Nhấc cặp lồng trong tay lên, hướng phía mặt và người Lâm Hi Hi mà hất vào.

“A!” Lâm Hi Hi khẽ kêu một tiếng, cố tránh một chút, nhưng vẫn không đúng lúc, cơm nước vẫn tóe vào mặt, dây lên quần áo, rất chật vật theo nước mưa trên người nàng mà chảy xuống dưới.

Trời …

Lâm Hi Hi sững người một chút, cảm nhận được độ nóng trên cánh tay, may mà cơm đều không phải rất nóng, thế nhưng cứ theo hành động của một người, cũng đã đủ thấy được dụng ý đối địch của Lily.

Trong ngực nàng đâng lên sự khuất nhục to lớn, đánh mắt, dừng ở Lily.

Bốn phía xung quanh bắt đầu có tiếng kinh hô của đồng sự, có tiếng bàn luận nho nhỏ.

“Ôi, thật sự là trò hay a, kia chính là Lâm Hi Hi mà, còn đối diện hắn là bạn gái bên Mỹ của chủ tịch?”

“Đúng vậy, đúng vậy, tôi chỉ biết tiểu tam không có kết quả tốt gì, thấy được chưa?”

“Đáng đời! Tự làm tự chịu!”

“Ây da, cô không nên nói như vậy, coi như là tự làm tự chịu, nếu như Tần tổng có khả năng liếc mắt đến tôi, tôi còn trồng cây si luôn ấy chứ…”

….

https://thuviensach.vn

“Híc, bây giờ đàn bà đều ti tiện như vậy.”

“Cô không phải là đàn bà sao? Lại không phải là tự chửi chính mình? Tất cả mọi người đều chẳng khác nhau là mấy, so sánh cái quái gì?”

Tiếng nói líu ríu, ánh mắt Lâm Hi Hi nổi lên một tia sắc lạnh.

Hay là do gần đây phải hứng chịu quá nhiều lời mỉa mai nói xấu cùng với đãi ngộ không công bằng ngày càng nhiều, bọn họ tự trách mình sao vẫn phải nhẫn nại.

Không phải sự bất bình nào cũng có thể chịu đựng, cũng không phải không được phép chửi rủa vũ nhục kẻ khác, mà là vốn không nên bắt nàng chịu đựng những chuyện này, vì sao nhất định cứ phải đổ lên người nàng? Được, muốn chơi đùa có phải không?

Lily đang nổi giận đùng đùng nhìn thấy lãnh ý trong đôi mắt Lâm Hi Hi, ngực cũng run rẩy.

Hành động của cô chẳng qua chỉ là nhất thời, trôi qua trong nháy mắt, cô đã cảm thấy hối hận.

“Lâm … Tôi …”

“Không cần nói nữa,” Lâm Hi Hi cắt đứt lời nói của cô, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng trẻo ướp nhẹp nước, ánh mắt trong veo nhưng lạnh lùng như băng, “Trong tay tôi không có cặp lồng, nên không có khả năng hất trả lại, bởi vậy cô không cần lo lắng.”

Nàng hất đồ ăn dính trên tay áo, cả người thoạt nhìn rất nhã nhặn lịch sự: “Nhưng từ hôm nay trở đi, chúng tay không còn là bạn bè, tôi cho phép cô một lần không khống chế được, hai lần không thể khống chế, thế nhưng nhìn hoàn cảnh hiện tại, cô cũng không coi tôi là bạn bè, cho nên mới ra tay dứt khoát như vậy, có phải hay không?”

https://thuviensach.vn

Lily vô cùng luống cuống, nước mắt đều rơi lã chã.

“Lâm… Lâm cô hãy nghe tôi nói…” Lily tiến lên cầm bàn tay lạnh lẽo của nàng, trong mắt một mảnh mông lung, thê ai nói “Tôi xin lỗi, là tôi sai, tôi xin lỗi cô được chứ? Cô không nên nói với Vinson, anh ấy từng nói, nếu tôi đối xử không tốt với cô, anh ấy sẽ thực sự không cần tôi, Lâm, tôi van xin cô đừng nói với anh ấy..”

Thân thể Lâm Hi Hi cứng đờ tại chỗ.

Nàng khó mà tin được, Lily lại có thể cỡ nào hèn mọn mà đi yêu Tần Dịch Dương?

Chỉ là muốn ở lại bên cạnh hắn, mà người đàn bàn như vậy lại không cần đến tự tôn sao? Yêu cái kiểu này, nên gọi là cuồng nhiệt hay là ngu muội?

Nàng khó mà tưởng tượng, chỉ để tùy ý Lily bi ai cầu khẩn, do dự bất định.

“Lâm, cô không cần nói cho Vinson, tùy ý cô đối tôi như thế nào cũng được, lần trước tôi tát cô một cái, cô hiện tại có thể đòi lại cũng được, Lâm …”

Đại sảnh rộng lớn như vậy, tiếng cầu xin, tiếng khóc nức nở, còn có những hành dộng ngoài ý muốn, đều khiến Lâm Hi Hi khó có thể tiếp nhận.

Nàng nhìn khuôn mặt đang khóc của Lily, muốn xuyên qua khuôn mặt ấy hiểu rõ cô ta muốn gì, thế nhưng không có biện pháp.

Nàng nhìn không ra.

Tựa như nàng không có biện pháp vung cánh tay lên, thực sự tát cho Lily một cái.

https://thuviensach.vn

“Quên đi…” Lâm Hi Hi bị sự hoảng hốt của cô ta làm khó chịu, vẻ lạnh lùng trên khuôn mặt nhu hòa một chút, cũng không muốn nói thêm gì nữa.

“Tôi và anh ta không thân thiết đến mức có thể bàn đến sự việc này, cô yên tâm.” Lúc mà Lâm Hi Hi nói những lời này tâm trạng vô cùng phức tạp, chỉ có thể cố thoát khỏi sự dây dưa của Lily, chạy lên lầu.

Một thân dính toàn nước mưa và đồ ăn cũng đủ nói ngày hôm nay quả là không may.

“Lâm Hi Hi, đem những văn bản này đến văn phòng đối diện, nhanh lên một chút.”vừa thoát khỏi ánh mắt của mọi người dưới tầng trệt, Lâm Hi Hi vốn định đi vào toilet sửa soạn một chút, không nghĩ tới vừa đi vào đã bị hò đi làm.

“Tôi… Chờ một chút được không?” Lâm Hi Hi có chút do dự.

Đối phương nhìn qua bộ dáng chật vật của nàng, chăm chú quan sát một hồi, cười cười bỏ tài liệu lên bàn.

Vẻ tươi cười kia, không giống như châm biếm, mà hơn cả châm biếm.

Lâm Hi Hi thu lại khẩu khí, quay người nhưng lại lọt vào ánh mắt thâm thúy của một người, sức hấp dẫn trí mạng. Tần Dịch Dương đứng ở cửa thang máy, vừa mới từ phòng họp trên tầng cao nhất trở về, liền thấy một màn như vậy.

“Em đi đâu về? Đồn cảnh sát?” Tiếng nói trầm thấp của hắn rất êm tai mà quẩn quanh.

Lâm Hi Hi vô cùng xấu hổ, định mở miệng bảo hắn không nên tiếp tục nhìn nữa, bộ dạng khó coi như vậy đây đúng là lần đầu tiên lộ ra trước mặt người khác.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương cười cười, hiện tại cả người nàng đều ướt sũng, nước mưa khiến quần áo dán chặt trên người lộ ra những đường viền đẹp đẽ lả lướt, có thể đi đâu được.

Hắn đi tới gần nàng, kéo cô gái nhỏ đang run rẩy lại.

“Đến phòng làm việc của tôi, tắm rửa một chút.” Hắn thấp giọng nói.

Lâm Hi Hi buồn cười, chưa từng biết phòng làm việc của hắn có loại chức năng này.

Bên trong cư nhiên có… Phòng tắm.

Đây là dựa theo khu nhà trọ cao cấp mà thiết kế sao? Bên trong còn có phòng ngủ và toilet.

Không kịp sụt sịt, cả người nàng đã bị đẩy đi vào, Tần Dịch Dương ở phía sau nàng trầm giọng nói nhỏ: “Chỉ có áo sơ mi cho em thay, chịu khó một chút.”

Thay quần áo trong phòng chủ tịch? Nàng điên rồi sao?

Khuôn mặt nhỏ nhắn dính nước mưa hé ra ửng đỏ, Lâm Hi Hi cố gắng chống cửa, kêu lên: “Tần tiên sinh, tôi tùy ý vào toilet chuẩn bị một chút là tốt rồi, không cần phiền phức như vậy.”

Lát nữa nàng phải mặc áo sơ mi của hắn đi ra ngoài làm việc? Tuyệt đối là không thể được!

Tần Dịch Dương quay người lại, thân ảnh cao ngất từ từ tới gần nàng: “Là muốn đợi tôi giúp em thay?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 100: Một Tuần Phải Thỏa Hiệp

Lâm Hi Hi cả kinh mặt ửng đỏ: "Ý của tôi không phải là như vậy!"

Tần Dịch Dương một tay chống lên cửa, vẻ hài hước trên khuôn mặt tuấn lãng từ từ hạ xuống, ngắm đúng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng: "Ý của em như thế nào không quan trọng, không nên tùy tiện chọc vào suy nghĩ của đàn ông, bằng không, tôi sẽ cho đây là lời mời của em với tôi."

"Ngoan, thay xong thì đi ra," Hắn xoa bóp cằm của nàng, "Sau này em nên hình thành thói quen như vậy đi."

Lâm Hi Hi không hiểu gì cả, mơ màng lộ ra sự thấp thỏm, động tác của hắn tự nhiên như vậy, khiến nàng không chỉ quên trốn chạy, thậm chí còn quay về chỗ cũ thử xem một chút…

Đáng chết! Tại sao nàng lại có thể như vậy?

Cửa từ từ đóng lại, nàng chỉ có thể thả lỏng, cố gắng không gây ra tiếng động, rửa sạch những vết dơ trên người.

Thật vất vả mới rửa sạch, nàng ướm thử áo sơ mi của hắn, nhưng phát hiện áo sơ mi này quá lớn, lớn đến mức có thể bao trùm hết hơn nửa người nàng, Lâm Hi Hi quấn bện thật lâu, lại ở trong phòng đi đi lại lại hồi lâu mới dám đi ra ngoài.

Tần Dịch Dương ngồi trên ghế xoay, im lặng mà gõ bàn phím.

https://thuviensach.vn

Mười ngón tay thon dài bay lượn, theo bàn phím hiện lên một dãy số liệu lên xuống liên tục, công suất làm việc của hắn luôn luôn cao, không mang chuyện tư vào công việc, thẳng tới phạm vi nhìn, chợt có một thân ảnh mảnh khảnh tiến vào, lực chú ý mới tản đi một chút.

Cô gái nhỏ trước mặt, như hồi sinh sau cơn mưa, xinh đẹp đáng yêu.

Trời biết được nàng đã dùng bao nhiêu kim băng mới đem áo sơ mi rộng thùng thình cố định ở phía sau người, măng- séc sắn cao cao, vạt áo dư thừa buông xuống một bên hông, lúc này mới có thể nhìn thấy những đường cong trên thân thể nàng, bên dưới chiếc váy nhỏ hẹp màu đen bao trùm cặp mông, hiện ra hai chân nhỏ nhắn trắng noãn.

Ôi…

Chiếc áo hàng hiệu mấy vạn của hắn bị nàng cải biến như vậy có vẻ rất hợp với nàng. “Xin lỗi, lát nữa tôi sẽ là phẳng lại cho ngài, thế nhưng muốn ra ngoài làm việc tôi chỉ có thể mặc như vậy.” Lâm Hi Hi đỏ mặt giải thích, nàng cũng biết tự ý sửa y phục của người khác là không đúng.

“Trông cũng đẹp…” Tần Dịch Dương nheo mắt lại, tỉ mỉ quan sát nàng.

“Không phải tới sở cảnh sát sao? Kết quả như thế nào?” Hắn thay đổi trọng tâm câu chuyện, không muốn cô gái trước mặt ngượng ngùng không tự nhiên.

Lâm Hi Hi thoáng buồn, tinh thần có chút suy sụp, nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài.

“Tôi chỉ đem sự thật nói với bọn họ, chứng cứ chính xác tôi rất khó cung cấp, chỉ có Nguyễn Húc có thể chứng minh ngày đó sau khi tòa tuyên án, Nhạc Phong đã dùng thuốc mê khống chế tôi, còn có nhật ký cuộc gọi trong điện thoại của Viện Y còn lưu lại những cuộc gọi với người lạ trong thời

https://thuviensach.vn

gian đó, có thể chứng minh đó là do Nhạc Phong gây ra… Bọn họ tìm cách xóa bỏ.”

Lâm Hi Hi khó khăn nói hết.

“Nghe có vẻ hơi chậm, hiệu suất làm việc của họ chỉ được thế thôi à?” Tần Dịch Dương liếc mắt đảo qua màn hình máy vi tính, khóe miệng cong lên.

Lâm Hi Hi không nói gì để phản kháng.

“Tôi sẽ cố gắng hơn.” Tiếng nói của nàng rất nhẹ nhưng kiên định.

“Được.” Ý cười trên môi Tần Dịch Dương càng mở rộng.

Lâm Hi Hi có chút không phục, nhẹ nhàng cắn môi rồi lại buông ra, hỏi: “Ngài sẽ đi xem phiên phúc thẩm chứ?’’

“… Có lẽ!” Tần Dịch Dương cũng rất nghiêm túc, đau lòng mà nhìn nàng: “Tôi sẽ đi.”

Cùng hắn đối diện vài giây, tựa hồ trong nháy mắt ngoại trừ khích lệ còn biểu hiện gì, không có châm chọc và coi thường, lồng ngực Lâm Hi Hi cũng bình ổn một chút, cũng thoải mái không ít.

“Tôi đi ra ngoài làm việc.” Nàng muốn đi ra ngoài.

“Chờ một chút.”

Lâm Hi Hi quay đầu lại thấy Tần Dịch Dương từ chỗ ngồi đứng dậy, động tác giống như một con báo đang ẩn lấp, đôi mắt hiện lên một tia thích thú như đi săn, còn có nồng đậm thâm tình không rõ là gì, Lâm Hi Hi hồi lâu mới biết, đó là gì…

https://thuviensach.vn

“Em không biết có một loại cảm giác hợp khẩu vị của người ta sao?” Tần Dịch Dương kéo cánh tay của nàng qua, hơi dùng lực một chút đem nàng túm vào trong lòng.

“Nhìn thấy được nhưng không ăn được, rất khó chịu.”

Thoáng cái nằm trong khuỷu tay của hắn, cách Âu phục cùng giày da, Lâm Hi Hi cũng khẩn trương một hồi.

“Tần tiên sinh, đây là phòng làm việc!” Sức lực của nàng không thể chống lại hắn, chỉ có thể cao giọng cảnh cáo.

“Tôi rất rõ ràng.” Hắn cụp mắt, đường nét tuấn lãng phóng đại trước mắt nàng, bàn tay to từ từ vuốt ve lưng nàng, “Đây là phòng làm việc của tôi.”

Vậy là có thể tùy tiện làm sằng? Trong long Lâm Hi Hi phát ra một câu.

“Tôi còn chưa có đồng ý làm người đàn bà của ngài, tôi không đồng ý…” Động tác của hắn càng ngày càng khác người, Lâm Hi Hi nhịn không được kêu lên.

Tại trên lưng nàng mà vuốt ve, chạm tới sát viền nội y từ từ dừng lại.

Đôi mắt Tần Dịch Dương toát ra năng lực có thể khiến người ta tan chảy, hô hấp càng gấp gáp. Phụ nữ mặc sơ mi của đàn ông rất quyến rũ, huống chi nàng lại cảm nhận được nguy hiểm, đơn thuần làm người ta muốn giữ lấy, cho nàng nếm thử mùi vị tình dục như thế nào, mà không phải hiện ra khuôn mặt nhỏ nhắn, êm dịu mà gọi hắn: “Tần tiên sinh”, cái miệng nhỏ nhắn kia nhất định sẽ tràn ra tiếng ngân mê hoặc, mà không phải là cái từ ngữ quái gở này!

Cô gái nhỏ này, lúc nào đó phải khiến cho đầu óc nàng thanh tỉnh một chút mới được!

https://thuviensach.vn

Hắn nên dùng hành động thực tế để nói cho nàng biết, phụ nữ nên đứng ở phía sau sự bảo vệ của đàn ông, và không nên tỏ ra mạnh mẽ, càng không thể kiên cường mạnh mẽ.

“Một tuần”, Tần Dịch Dương mở miệng nói, tiếng nói u ám hiện lên một tia nhẫn nại, khóe miệng cong lên.

“Nhiều nhất là một tuần, em phải đồng ý.’’

Hắn rất ít khi nghiêm túc tuyên bố với nàng điều gì, lúc này đây lại khẳng định chắc chắn như vậy.

Lâm Hi Hi nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn mà hồn xiêu phách lạc, hô hấp bất ổn, chật vật giãy ra khỏi ôm ấp của hắn, chạy ra khỏi phòng làm việc!

Vòng ôm to lớn của người dàn ông cứ như vậy nằm trong khoảng không, Tần Dịch Dương nheo mắt lại, nhìn cô gái nhỏ nóng ruột chạy trốn kia, cảm giác sự chịu đựng của mình đã đến giới hạn.

***

Đã là gần cuối tháng chín, thành phố vẫn nóng bức khác thường.

Cả thành phố truyền đi tin tức nóng hổi chờ tới ngày chủ nhật mở phiên tòa phúc thẩm, về tội danh cưỡng bức của chủ tịch Nhạc Thị có thành lập hay không, đồng thời định tội, các cơ quan truyền thông bên nào cũng cho là mình đúng, tuyên truyền ngày càng không đúng đắn, cũng ngày một bạo dạn.

Toàn bộ công việc của Nhạc Thị đều đình trệ, tuy rằng nội bộ Nhạc Thị có người oán hận bố mẹ Nhạc Phong nhưng trong buổi họp báo phỏng vấn lại không chút nào che giấu sự oán hận đối với nguyên cáo vì đã cố tình gây sự khiến cho Nhạc Thị tổn thất danh dự mà dẫn tới hành vi bất mãn

https://thuviensach.vn

cùng oán hạn, một cô gái nhỏ nhu nhược như vậy, trong lần tố tụng đầu tiên đã thất bại lại ngóc đầu trở lại, lần thứ hai lại tố cáo tội danh mà không ai có thể tin tưởng, nhưng nàng lại kiên định làm cho bằng được.

Cửa tòa án tấp nập các đoàn xe.

Thông qua cánh cửa sổ Lâm Hi Hi nhìn người phía đối diện, sau một lúc lâu mới từ trong xe bước ra, Nguyễn Húc theo sát phía sau, ở phía sau nàng nói "Tôi nên cử toàn bộ bảo vệ của Bác Viễn đến đây cùng Nhạc Thị đối đầu một chút, cái loại người này, làm sao lại kiêu ngạo đến như vậy?"

Ngón tay Lâm Hi Hi run rẩy, ngưng mắt nhìn phía đối diện, có cơ quan truyền thông chen chúc, có một bức tường bảo vệ, vợ chồng họ Nhạc cùng Nhạc Phong từ trong xe đi ra, còn có một thư ký bên cạnh Nhạc Phong, là Kiều Nhan.

"Hay thật, tôi đoán bọn họ hận không thể cho phát sóng trực tiếp đấy…" Nguyễn Húc cười lạnh cảm thán một tiếng, khóa cửa xe.

Sau đó phía truyền thông như ngửi được mùi, hướng phía Lâm Hi Hi chạy nhanh tới.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 101: Phải Có Trách Nhiệm Với Lời Nói Của Mình

“Lâm tiểu thư, cô vẫn luôn không trả lời vào vấn đề chính mà truyền thông muốn hỏi, là vì bản thân cô chột dạ sao?”

“Lâm tiểu thư, nguyên nhân gì thúc đẩy cô lần nữa chống án?”

“Lâm tiểu thư …”

Bọn họ chen chúc chạy đến, tiếng huyên náo khiến cho Lâm Hi Hi cảm thấy hít thở không thông, cũng cảm thấy cả người bị xô đẩy mãnh liệt.

Microphone cơ hồ chạm được đến môi của nàng, có mùi vị của sự bức bách.

“Đáng chết…” Nguyễn Húc tận lực che chở cho nàng không bị bọn người đó quấy rầy đến, hiện tại hắn đã cảm giác được cái gì gọi là thế đơn lực bạc, mặc dù bản thân là một đại nam nhân.

Hắn là so với phụ nữ thì mạnh hơn, nhưng mà ngu ngốc đối đầu với không phải một người mà là một đám, hơn nữa còn là một đám người không sợ chết là gì, hắn thì có hề hấn gì chứ.

“Chúng ta đi vào bên trong trước đi!” Không chần chừ, Nguyễn Húc hướng bên tai Lâm Hi Hi hét một tiếng, liền kéo nàng đi vào bên trong.

“Lâm tiểu thư, chúng tôi đã phỏng vấn qua bố mẹ cùng người nhà nạn nhân đã tử vong Tống Viện Y tiểu thư, đối với sự việc bị cường bạo bọn họ

https://thuviensach.vn

tỏ thái độ không tin tưởng, rất có thể trên phiên tòa họ sẽ đối kháng với cô, đối với tình huống như vậy cô có ý kiến gì?”

“Anh nói cái gì? Bác Tống …. Bọn họ nói thế nào?” Ánh mắt Lâm Hi Hi chợt sáng lóe lên, tựa như là không hỏi ra vấn đề thì quyết không bỏ qua, tựa đã bị nhà báo đó bắt thóp được lời nói, không khỏi một hồi kích động.

“Hi Hi!” Nguyễn Húc cau mày kêu nàng một tiếng, che đi microphone của nhà báo kia, “Đừng tin! Bọn người này đều đang nói bừa đó.”

Sắc mặt Lâm Hi Hi càng thêm tái nhợt, nhẹ nhàng ngăn tay Nguyễn Húc lại, hỏi lại lần nữa: “Bọn họ nói như thế nào?”

Nhà báo nói: “Theo cha mẹ Tống Viện Y tiểu thư cho biết họ không thừa nhận sự việc cường bạo xảy ra, hơn nữa có thể trên tòa họ sẽ đứng về phía lập trường của bị cáo mà bác bỏ đơn tố tụng của cô. Chẳng lẽ Lâm tiểu thư không biết sao? Đối với thái độ này của người nhà họ Tống cô có cảm tưởng gì?”

“Chuyện đó, anh khẳng định sao?” Lâm Hi Hi nhẹ giọng nhưng kiên định mà hỏi.

Nhà báo tưởng mình đang mơ: “Lâm tiểu thư, là tôi đang hỏi cô.”

“Anh không cần có trách nhiệm với những lời mà mình nói sao?” Thanh âm êm ái của Lâm Hi Hi có chút đanh lại, nhìn chằm chằm khuôn mặt nhà báo kia, “Tôi hỏi một lần nữa, anh chắc chắn như vậy sao?”

Sắc mặt nhà báo kia cực kỳ lúng túng, “Chuyện này chúng tôi chưa có chứng thực, chẳng qua chỉ là phỏng đoán.”

Lâm Hi Hi thở phào nhẹ nhõm, lãnh đạm nhìn anh ta, “Chuyện bị cường bạo là do bệnh viện giám định, mặc dù hiện giờ tôi cảm thấy y đức của bệnh viện kia cũng thực khốn nạn, cư nhiên giúp đỡ bị cáo ngụy tạo chứng

https://thuviensach.vn

cớ, nhưng sự thật phơi bày trước mặt tôi mới quan trọng.” Nàng cười cười, thê lương nhưng lại đẹp như đóa bách hợp nở rộ, “ Chẳng phải chỉ là suy đoán sao? Các người thì biết cái gì.....”

Câu nói cuối cùng kia, nàng nói rất nhẹ, nói xong xoay người rời đi.

Nguyễn Húc sửng sốt một chút, đuổi theo, tiếp tục giúp nàng mở đường.

Tiếng ồn bốn phía như muốn nhấn chìm nàng, trong đầu Lâm Hi Hi hiện lên toàn bộ tình cảnh trong buổi tang lễ ngày hôm đó, bố mẹ Viện Y rốt cục có thái độ gì nàng chính là người biết rõ nhất, thế giới này thật bạc bẽo.

“Tần tiên sinh chưa tan họp sao?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tái nhợt, cắt đứt tiếng an ủi cùng giải thích liên hồi của Nguyễn Húc ở bên cạnh.

Nguyễn Húc nhìn khuôn mặt nàng, than nhẹ một tiếng: “Chưa xong, đang ở phía đối diện.”

Lâm Hi Hi nhìn về phía đối diện, một tòa nhà ở rất gần, cách cửa sổ thủy tinh trong suốt, có thể nhìn thấy một thân ảnh cao ngất từ đầu tới cuối đều ngưng mắt nhìn thẳng nàng, ánh mắt thâm thúy.

Lâm Hi Hi đứng thẳng lưng, dưới ánh mắt chăm chú của hắn bước lên bậc thang, từng bước tùng bước rất kiên định. Sắc mặt nàng tái nhợt, xinh đẹp đến đau lòng người, nàng lại hoàn toàn không biết, ánh mắt vẫn trong veo như trước.

Sợ rằng lần này nàng phải đơn độc chiến đấu. Nàng cũng muốn đứng thẳng, bước đi thật uyển chuyển.

Hai bên phản biện được một nửa, luật sư biện hộ ngồi xuống, thấp giọng hướng về phía Lâm Hi Hi nói mấy câu, sắc mặt Lâm Hi Hi có chút u ám,

https://thuviensach.vn

chẳng qua là đả kích lần trước đã để lại cho nàng bóng ma quá lớn, nàng đã hoàn toàn mất lòng tin với tòa án.

“Lâm tiểu thư, tôi đã sớm nói vụ án như thế này không nằm trong phạm vi khả năng của tôi, cảm ơn cô đã tin tưởng tôi, tôi cũng đã cố gắng dốc toàn lực để dành chiến thắng, nhưng vụ kiện này, chúng ta ngây ngốc ở thế bất lợi, Lâm tiểu thư tôi chỉ có thể nói lời xin lỗi.” Dung mạo luật sư biện hộ thực xấu xí, thấp giọng nói lời xin lỗi với cô gái xinh đẹp nhu nhược bên cạnh.

Không giúp được cho nàng, quả thực đáng tiếc. Cái đầu xinh đẹp của Lâm Hi Hi hơi cúi thấp, cánh môi có chút tái nhợt nhẹ nhàng nói: “Tôi còn chưa có buông xuôi, cô nóng lòng như vậy làm gì?”

Khuôn mặt luật sư biện hộ đỏ lên, cánh tay nắm chặt văn kiện hạ xuống, ngồi thẳng hơn một chút.

Không lâu sau, Nguyễn Húc xuất hiện tại ghế nhân chứng.

Luật sư phản biện đứng lên, vẫn là hình ảnh phong lưu phóng khoáng giống như trước kia, khóe miệng chứa đựng nụ cười nói: “Nhân chứng nguyên đơn, anh có thể chứng minh sau khi phiên tòa thứ nhất kết thúc, nguyên cáo là Lâm tiểu thư đã bị Nhạc tiên sinh bên phía chúng tôi gây khó dễ, dữ dội hơn như anh nói là đã hạ thuốc mê phải không, anh có thể nói rõ hơn một chút thành phần của thuốc mê chứ?”

Nguyễn húc nhàn nhạt nhìn hắn: “Thành phần thuốc mê có báo cáo của bệnh viện giám định, anh có thể đi xem.”

Luật sư biện hộ nói: “Được, tôi biết. Nhưng là nghe nói ở hoàn cảnh lúc đó cũng chỉ có một mình anh ở đó phải không? Trừ anh cùng người trong cuộc, còn có ai có thể chứng minh không?”

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc cười cười: “Câu hỏi này có chút ngây thơ nha, nếu như có thể nói, tôi rất hi vọng Nhạc Phong tiên sinh có thể tự mình đứng ra thừa nhận, nhưng mà không có biện pháp, hắn nhát gan, tôi chỉ có thể tự mình chứng minh mà thôi.” Căn phòng khẽ ồn ào.

Trên mặt luật sư biện hộ thoáng qua một tia ngưng trọng, lại nhanh chóng biến mất: “Quan toà đại nhân, tôi có thể phản đối nhân chứng đang công kích nhân phẩm công nhân chứ?”

Búa nhỏ đánh một tiếng rõ ràng, “Phản đối không có hiệu quả, tiếp tục phản biện.” “Vậy tôi tiếp tục hỏi, trong bản báo cáo thành phần thuốc mê của bệnh viện, như vậy lời anh nói là có thể chứng thực, như vậy xin hỏi mối quan hệ của anh cùng nguyên cáo là như thế nào?”

“Chúng tôi là đồng nghiệp,” Nguyễn húc lãnh đạm nói, “Cụ thể mà nói, cô ấy chẳng qua chỉ là một nhân viên nhỏ của Bác Viễn mà thôi.”

Luật sư biện hộ cười cười: “Nguyên cáo bạn của anh Lâm tiểu thư rất đẹp, chẳng lẽ anh cũng chưa có.....”

“Phản đối, ” Nguyễn Húc nhẹ giọng cắt đứt lời của hắn, ánh mắt sắc lạnh giương lên, từng chữ từng chữ nói rõ ràng, “Mời không cần đứng ở ngoài cuộc mà suy đoán bừa bãi, để tránh ảnh hưởng đến danh dự người trong cuộc, tập đoàn Nhạc Thị các người không phải chú trọng nhất là danh dự sao? Cũng xin hãy tôn trọng đối thủ của anh, đây là phép lịch sự tối thiểu.”

Lâm Hi Hi lẳng lặng nhìn, tứ chi vốn là mềm yếu vô lực bỗng có thêm mấy phần khí lực, nhìn Nguyễn Húc đứng lên, trong lòng nàng dâng lên một tia hy vọng nhỏ nhoi, ánh mắt hai người gặp nhau một khắc trong không trung, Lâm Hi Hi có thể hiểu được khẩu hình từ môi của hắn. Cố gắng lên.

Nàng nhẹ nhàng cắn môi, cho mình sức mạnh, cũng đè nén xuống ấm áp nơi hốc mắt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 102: Chỉ Muốn Cùng Hắn Nói Một Lời

Ánh mắt Nhạc Phong lần nữa xuyên qua tòa án nhìn sang.

Lần này không giống với trước đây, Lâm Hi Hi rõ ràng nhận thấy sự sắc bén cùng khôi hài trong mắt hắn.

Hắn nhìn nàng, con ngươi vẫn đầy tơ máu.

“Tiếp theo đến lượt phía bị cáo đưa ra chứng cứ phản bác.” Thanh âm trầm thấp của quan tòa vang lên, ở trong khán phòng vang lên ong ong mà uy nghiêm có hiệu lực, tựa tử thần đang tuyên án.

Phía bị cáo một người làm chứng đi lên, rất xa lạ Lâm Hi Hi chưa từng thấy qua.

Nhân chứng chậm rãi nhớ lại, Lâm Hi Hi khó khăn nghe nguyên nhân làm chứng của nhân chứng, căn cứ vào điều tra của cảnh sát, ngày đó Viện Y thật sự có nhận được một cuộc điện thoại khi lên xe chạy tới sân bay, hơn nữa bản thân cũng đã cài bom hẹn giờ làm nổ tung xe, ông ta cũng chính là người động chân động tay, cho nên vấn đề mấu chốt là ở cuộc điện thoại kia, cùng với hung thủ đứng phía sau, người trước mắt chính là… người tự thú.

Lâm Hi Hi nắm chặt thành ghế ngồi, khuôn mặt nhỏ nhắn dâng lên sự nghi ngờ mà tái nhợt.

Hung thủ sát hại Viện Y, tới đây tự thú????

https://thuviensach.vn

Nàng không nghĩ ra.

“Vị nhân chứng này, mời ngài nói qua mối quan hệ của ngài cùng Nhạc Phong tiên sinh.” Luật sư biện chứng chậm rãi đứng dậy, ánh mắt lợi hại nhìn chăm chú vào hắn.

Người làm chứng tuổi đã cao, toát mồ hôi lạnh chậm giọng nói: “Tôi…. Là mối quan hệ thân thuộc, là dượng của hắn.”

Ánh mắt luật sư phản biện bộc phát sắc bén, thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp vang lên: “Ông đứng ra làm chứng là muốn nói rõ hung thủ của vụ án xe bị nổ chính là ông, đúng không?”

“Căn cứ vào điều tra của cảnh sát, hung thủ cũng chính là ông, nhưng ông có thể nói rõ hơn một chút hay không, động cơ gây án của ông là gì? Còn có một vấn đề quan trọng, nếu như ở phiên tòa thứ nhất tội danh cường bạo của Nhạc Phong tiên sinh không thành lập, như vậy vì lý do gì lại đưa tiền hối lộ cho Tống Viện Y tiểu thư? Vị nhân chứng này, mời trả lời, thanh âm du dương vang lên, có chút lạnh lùng, bất kỳ là ai cũng có thể cảm nhận được bầu không khí căng thẳng.

Sắc mặt nhân chứng tái nhợt một chút, cười cười tự giễu, khó khăn ngước mắt mà chống đỡ: “Vốn chính là tôi làm, động cơ, dĩ nhiên là không muốn cho Nhạc Thị chịu oan khuất, tôi mặc dù là thân thích Nhạc gia, nhưng tôi cũng là một nhân viên của Nhạc Thị, động cơ như vậy chưa đủ sao? Về khoản tiền bồi thường kia ….”

Nhân chứng hơi thở dài một cái, ánh mắt nhìn Nhạc Phong có chút né tránh, “Là do Nhạc Phong tiên sinh thương xót Viện Y tiểu thư, cho nên mới cho cô ấy một khoản tiền bồi thường, để cho cô ấy ra nước ngoài nguôi ngoai nỗi buồn có gì không đúng chứ?”

Thanh âm có chút cậy mạnh, nghe rất không được tự nhiên, nhưng cũng không người nào có thể bắt bẻ chỗ nào không đúng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi yên lặng ngồi bên cạnh luật sư biện chứng, mười ngón tay gầy yếu co rút, cố gắng không để cho mình run rẩy, nàng biết những người này đang nói dối, hết thảy bọn họ đều đang nói đối. Người trước mắt rõ ràng đang gánh tội thay Nhạc Phong.

“Không thể nào.....” Thanh âm của nàng kéo dài như văn tế, trong đôi mắt to tròn phiếm đầy nước mắt, “Ngày đó là tôi gọi điện thoại cho Nhạc Phong, chính miệng hắn thừa nhận qua là hắn giết Viện Y …. Là hắn hạ độc thủ!”

Cái gì là thương xót, cái gì là đồng tình? Hết thảy đều là ngụy biện!

Trong lòng Lâm Hi Hi đè nén rất nhiều lời muốn nói, không nói ra, chỉ có thể an tĩnh ngồi, lòng bàn tay bởi vì oán hận mà toát đầy mồ hôi lạnh.

Tay nàng run rẩy, nhẹ nhàng vuốt nhẹ tóc mai của mình, ánh mắt hoảng hốt nhanh chóng nhìn về phía dưới khán phòng, Tần Dịch Dương ngồi ở hàng cuối cùng, con mắt sắc như băng.

Khí tức của hắn bức bách ánh mắt mọi người, xa xa chậm chạp hướng về phía nàng nhìn qua, tựa hồ đang chờ biểu hiện của nàng.

Lâm Hi Hi cúi đầu, càng nắm chặt lòng bàn tay.

Không thể thua!!!!!!!!

Cầu trời, không thể thua!

“Vị nhân chứng này, ông phải biết ngụy tạo chứng cứ trên tòa là tội danh nghiêm trọng đến mức nào.” Luật sư phản biện cáu kỉnh quát lên.

Sắc mặt nhân chứng tái nhợt tựa như bệnh nhân suy nhược, thanh âm chậm chạp mà trầm thấp: “Không phải là tội chết..... Tôi không sợ.”

“Hiện tại đã đủ rõ ràng rồi chứ?”

https://thuviensach.vn

Một tràng thanh âm tràn đến, phá vỡ hiện trường an tĩnh, ngay cả quy tắc cũng phá vỡ, khiến tòa án một mảnh nhốn nháo.

Trên khuôn mặt ôn hòa của Nhạc Phong dương dương tự đắc, ánh mắt lạnh dần, chậm chạp nói: “Hi Hi ….. Hiện tại cô đã đủ rõ ràng chưa? Tôi chỉ là tùy việc mà làm, cô ấy rất đáng thương. Ai biết cô ấy sẽ gặp phải kẻ ngoan độc, có phải hay không?”

Một câu nói khiến toàn hội trường xôn xao.

Giây phút sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt không chút huyết sắc, quan tôà gõ búa nhỏ duy trì sự an tĩnh của hiện trường, “Bị cáo, bây giờ anh không có quyền lên tiếng.”

Nhạc Phong cười lên, ánh mắt lạnh hơn, gật đầu hướng quan tòa xin lỗi.

Cho nên, kết quả như lần trước thực sự đã bày ra trước mắt, có phải hay không?

Nàng vẫn như cũ không có cách nào đả động đế hắn dù là nửa phần, nào là điều tra lâu như vậy, dốc toàn lực, cũng không có ccáh nào chứng minh người đàn ông trước mắt này có bao nhiêu độc ác phải không? Hắn cường bạo một cô gái vô tội, giết cô ấy, thế nhưng không bị trừng phạt dù là nửa phần có phải hay không?

Lâm Hi Hi nhớ tới ngày mưa máu chảy đầm đìa đó, chiếc xe bị nổ tung thi thể bị cháy đen kia, thân thể run rẩy dữ dội.

Ai có thể nói cho nàng biết nàng nên làm cái gì bây giờ?

Luật pháp không thể tin tưởng, cảnh sát không thể tin tưởng, nàng còn có thể tin tưởng ai đây?

https://thuviensach.vn

Đây không phải là vụ án nhỏ bình thường, nó đã động đến mạng người. Bọn họ tại sao lại che dấu chân tướng, tại sao lại đem hiện thực xấu xa như vậy phơi bày trước mặt nàng bắt nàng phải chấp nhận, bắt nàng phải gánh chịu mọi hậu quả???

“Nguyên cáo liên quan, ông còn muốn nói gì không?”

Đến đây, thời gian biện luận đã kết thúc, có người thấy được nguyên cáo không nói một lời chẳng qua là lẳng lặng ngồi yên tại chỗ, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nỗi tuyệt vọng, chẳng qua là giai đoạn giữa từ tuyệt vọng đến kiên cường, cũng không ai biết nàng đã phải trải qua quá trình như thế nào.

Thanh âm của quan tòa vang lên, toàn hội trường im lặng, ngưng mắt nhìn cô gái ngồi yên lặng ở vị trí nguyên cáo.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, nhẹ giọng nói: “Tôi chỉ muốn cùng với bị cáo nói một lời.”

Được sự đồng ý của quan toà, nàng ưu nhã đứng dậy, ngưng mắt nhìn Nhạc Phong phía đối diện, đè nén xuống thanh âm run rẩy chậm rãi nói: “Tôi sẽ nhớ kỹ rốt cuộc anh đã làm gì, may thay, anh cũng rõ ràng như tôi, cho nên kết quả ngày hôm nay cũng không nói lên điều gì …”

“Tôi sẽ không để cô ấy phải ra đi oan khuất như vậy, anh sẽ bị báo ứng.”

Tiếng nói ở trong không khí trầm bổng, tất cả những người ở đây nghe được cơ hồ đều nín thở, cũng bao gồm cả Nhạc Phong.

Trong trí nhớ của hắn, Hi Hi trước đây không giống với bây giờ, thanh thuần động lòng người, ngoan ngoãn nghe lời, là một cô gái vô cùng đơn giản, nhưng mà chỉ một cái chớp mắt, hắn rõ ràng nhìn thấy trong mắt nàng cả nhu nhược và kiên định cùng tồn tại, loại oán hận đó, đã khắc cốt.

https://thuviensach.vn

Nàng hận hắn, nào là hai lần thua thảm hại ở hai phiên tòa, loại hận đó còn kéo dài mãi.

Lâm Hi Hi ngồi xuống, an tĩnh chờ tuyên bố kết quả.

“Trải qua thời gian bàn bạc, dựa vào điều tra của cảnh sát cùng biện luận trên phiên tòa, chứng cứ thực sự đã rõ ràng và đầy đủ, nguyên cáo chống án nguyên nhân vụ án xe bị nổ tung đã sáng tỏ ngọn nguồn …..”

Những câu tiếp theo nàng không có nghe được, chẳng qua là nhiều ngày đêm mệt nhọc đã tiêu hao gần hết sức lực của nàng, nàng rất khó khăn mới có thể chống đỡ nổi thân thể, nàng không có nghe thấy nàng phải nộp bao nhiêu tiền phạt, mà chỉ nghe được mấy chữ phía sau

“Nói lời xin lỗi!”

“Trước phiên tòa nói lời xin lỗi đối với Nhạc Phong tiên sinh và danh dự của tập đoàn Nhạc Thị.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 103: Tuyệt Đối Không Đánh Mất Lòng Tự Trọng

Lâm Hi Hi liếc mắt nhìn qua, ở phía đối diện khán phòng, bố mẹ Nhạc Phong kiêu ngạo ngẩng cao đầu, ánh mắt lạnh lùng mà chế giễu nhìn nàng.

Ngay từ đầu, người con dâu này cũng không khiến họ hài lòng, mà hiện tại, rút cục cũng có thể đem nàng vùi dập dưới chân.

Sắc mặt luật sư biện hộ cũng thật không tốt, thấp giọng nói: “Xin lỗi, Lâm tiểu thư, tôi đã cố gắng hết sức.”

“Lâm tiểu thư, hiện tại đề nghị cô chính thức có lời xin lỗi đối với Nhạc Phong tiên sinh cùng tập đoàn Nhạc Thị, trả lại danh dự đã bị tổn thất – thứ mà không phải cứ có tiền đều có thể bồi thường đầy đủ, Lâm tiểu thư xin mời.”

Việc này là bắt buộc phải làm sao?

Sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt, đôi mắt mở lớn, viền mắt ngưng đầy nước mắt.

“Tôi không xin lỗi.” Nàng nói rõ ràng.

Quan toà nhíu mày.

Tiếng động nho nhỏ nhốn nháo trong khán phòng rộng lớn, đều đang bàn luận cái gì.

“Kết luận của tòa án là không chính xác, đó không phải là sự thật,” Nàng một lần nữa cao giọng lên tiếng, “Tôi không xin lỗi.”

https://thuviensach.vn

Tiếng nhốn nháo ngày càng lớn hơn nữa, sắc mặt bố mẹ Nhạc Phong trở lên khó nhìn.

Tiền tài quyền lợi, có khả năng bị cướp đoạt tất cả, có thể bị phá hủy tất cả, thế nhưng nàng không thể bị mất đi chút tự tôn cuối cùng của bản thân. Nàng còn lại chỉ có thứ này.

“Bỏ đi...” Tiếng nói ôn nhu của một người vang lên.

Nhạc Phong cười nhìn nàng, ưu nhã đứng dậy, toàn thân mặc Âu phục hàng hiệu phẳng phiu xa xỉ, che đậy đi trái tim độc ác đen tối hướng phía nàng cười nhạt: “Xin lỗi đều không phải là mục đích cuối cùng của tôi, Hi Hi, tôi chỉ muốn cô nhớ kỹ, cô thua, dù cho sắc đẹp tuổi thanh xuân của cô có thể kéo dài, thế nhưng, thân thể cô cũng dơ bẩn khiến không ai yêu thương.”

Môi dưới Lâm Hi Hi run rẩy, trên mặt mấy sợi tóc do mồ hôi toát ra mà dính chặt lại.

Tóc đen dán chặt trên da thịt trắng nõn, nàng không chút sợ hãi mà nhìn hắn, tựa như tập trung toàn bộ tinh thần đối mặt với cực hình lăng trì tàn khốc.

“Vậy cũng tốt, lần này không có người thân thiết phản bội cô, cô hẳn là không phải cảm thấy quá khó khăn phải không?”

Nhạc Phong nhíu mày, như là hiếu kỳ hỏi nàng một câu, nhân tiện khoan thai cười cười, “Chưa tính tới tiền bồi thường cô không có đủ, tôi không bắt buộc, coi như là phí bồi thường tổn thất thanh xuân tôi đưa cho cô, dù sao cũng không nhiều.”

Cây chống đỡ trong ngực Lâm Hi Hi ầm ầm sụp đổ.

https://thuviensach.vn

Nàng cố nén không cho nước mắt rơi xuống, thế nhưng mọi người trong khán phòng đều có thể nhìn ra sự yếu đuối mà kiên định của nàng, Nhạc Phong khẽ cười một tiếng xoay người rời đi.

Mọi người trong hội trường đều bắt đầu giải tán, nàng gắng sức đứng dậy, thu thập toàn bộ tài liệu trên bàn.

Luật sư hai bên đang nói về tiền phí tổn, Lâm Hi Hi nghẹn lời nói: "Được", một mạch đi ra ngoài.

Dù sao vẫn không thể cứ như vậy đi tới đường cùng, thế nhưng, thế nhưng, để tất cả mọi người chứng kiến bản thân bị áp bức cùng vũ nhục, đúng là tuyệt vọng đến cùng cực.

Lúc này nàng không muốn đi ra ngoài, không muốn thấy ánh mặt trời, không muốn đối mặt mọi người.

Lời nói của Nhạc Phong còn vang vọng bên tai

"Chưa tính tới tiền bồi thường cô không có đủ, coi như là phí bồi thường tổn thất tuổi thanh xuân."

Nàng dành hết tuổi thanh xuân để quen biết một tên ác ma, một kẻ giết người không gươm, ngoài vòng pháp luật, tiêu diêu tự tại khốn nạn, là kẻ cặn bã.

Phía bên ngoài có rất nhiều phóng viên nhà báo lần nữa nhào tới.

Những từ ngữ châm chọc trực tiếp tấn công đến, ngăn cản đường đi của nàng, thân thể nhỏ bé của nàng bị bao vây bởi rừng camera, không thể thoát ra.

Thậm chí có phóng viên còn hỏi "Nhạc Phong tiên sinh bỏ qua cho cô lời xin lỗi cùng với tiền bồi thường, có phải cô cảm thấy mình rất may mắn

https://thuviensach.vn

cùng cảm kích”, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi tái nhợt lại.

Đám nhà báo kia bị giải tán, quả nhiên ngay sau đó trời bất ngờ mưa.

Tựa như từ trên trời trút xuống, một tiếng sét vang lên, sau đó từng hạt mưa lớn bồm bộp rơi xuống mặt đất.

Tất cả mọi người chạy đi trú mưa, Lâm Hi chạy không kịp, nên y phục trên người nàng đã sớm bị ướt nhẹp, rất phù hợp với bộ dạng chật vật lúc này của nàng.

Trên bậc thang của tòa án, một thân ảnh cô gái nhu nhược bước từng bước xuống, sắc mặt thản nhiên bước ra ngoài.

Một chiếc Ferrari màu đen chạy tới, đèn xe chói mắt bật lên, có chút thô bạo mà vòng một đường, dừng ngay trước mặt nàng.

Bên trong cửa sổ xe, người đàn ông với khuôn mặt lợi hại tựa như điêu khắc, đường nét hoàn mỹ tản ra sự điềm tĩnh lạ thường.

Hắn nói đúng, lật lại chính là sự liều mạng.

Lồng ngực cuối cùng hung hăng mà đau nhói, chua xót dâng lên, nước mắt theo nước mưa lạnh giá chảy xuống. Lâm Hi Hi mở cửa xe, không để ý trên người đầy nước mưa mà ngồi xuống, đem toàn bộ ủy khuất cùng tuyệt vọng đóng xe lại.

***

Đêm tối cuối cùng cũng buông xuống.

Nàng chưa bao giờ thích đêm tối như vậy, như vậy sẽ không ai nhìn thấy thất bại cùng sự khuất nhục của nàng.

Cũng không có người sẽ hỏi lại những oan khuất.

https://thuviensach.vn

“Tách.” một tiếng vang nhỏ, đền phòng tắm được bật lên, hiện lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi, đôi mắt bị kích thích tới.

Một cỗ hơi thở ấm áp tiến sát đến bên tai mẫn cảm của nàng, nàng run rẩy, đón nhận hơi thở cùng với tiếng nói trầm thấp lôi cuốn: “Mở mắt ra.”

Nàng cố sức mở mắt ra, lông mi bị nước mưa làm ướt nhẹp, có chút nặng trĩu, thật vất vả mới thích ứng được với những tia sáng mãnh liệt này.

“Trước tiên tắm rửa, có chuyện gì nói sau.” Tần Dịch Dương nhìn cô gái nhỏ trong lòng, thấp giọng nói.

Từ đầu tới cuối nàng không hề nói nửa câu, nhưng hắn biết, trong lòng nàng đã thỏa hiệp, nếu không nàng cũng không ngồi lên xe của hắn.

Lâm Hi Hi nghe thấy một cỗ hơi thở quen thuộc, so với hơi lạnh của nước mưa trên người thì hơi thở này thật dễ chịu hơn nhiều, nửa người nàng đều nằm trong khuỷu tay hắn, nâng ánh mắt nhìn lên cổ áo sạch sẽ của hắn.

Nhận lấy quần áo cùng khăn tắm trong tay hắn, nàng nỗ lực tự mình đứng lên.

“Tôi biết rồi.” Lâm Hi Hi nghẹn giọng nói.

Hắn nói không sai, trong vòng một tuần, quả nhiên nàng phải mở miệng cầu xin hắn, vô luận điều kiện gì, cảm giác khi nàng thỏa hiệp với hắn, hiện tại cảm giác này, lại như ông chủ cùng với kỹ nữ, đầu tiên nàng phải chuẩn bị thân thể sạch sẽ, mới có thể khiến hắn hài lòng.

Tần Dịch Dương không có ý định buông tha nàng, khóe môi nổi lên một tràng cười, một lần nữa đem nàng kéo vào trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Em đúng là dám mạnh miệng trên tòa án...” Hắn cười đến là ấm áp, nhớ tới câu nói cuối cùng của nàng với Nhạc Phong, chắc chắn mà rất tự tin.

“Vì sao lại khẳng định là tôi sẽ giúp em?”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi, không lên tiếng.

Đây không phải là thứ mà anh muốn sao? Tôi thất bại thảm hại, không còn cách nào mới đến cầu xin anh.

“Vậy ngài sẽ giúp tôi sao?” Nàng thấp thỏm, tiếng nói khàn khàn, vội vã hỏi đến.

Tần Dịch Dương nhíu mi, chậm rãi nói: “Phải xem tâm tình đã.”

Lâm Hi Hi cả kinh, ánh mắt trong veo nhìn hắn, tất cả không tốt sao? Chẳng lẽ hắn còn muốn đổi ý?

Không khí trong phòng tắm thực an tĩnh, một lần nữa nàng cảm thấy bất lực cùng tuyệt vọng, thế nào hắn lại lật lọng, chẳng phải bọn họ đã thỏa hiệp sao, hắn còn muốn như thế nào nữa?

Tần Dịch Dương cười ra tiếng, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên, làn môi tuấn dật thu hồi nụ cười kia, đôi mắt dày đặc đam mê, thanh âm ám muội nói: “Lâm Hi Hi, em vẫn mãi dùng ánh mắt này để nhìn tôi, biết tôi muốn em bao nhiêu không, nếu như tôi muốn em, em cả đời cũng đừng nghĩ tới trốn thoát.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 104: Nàng Khiến Hắn Trở Nên Hoàn Hảo

Lâm Hi Hi giật mình, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch đầy khiếp sợ, mở mắt thật lớn nhìn hắn.

Nàng nhìn như thế, Tần Dịch Dương rất muốn hôn nàng, hôn đến khi cái miệng nhỏ nhắn của nàng chỉ còn hơi thở của hắn mới thôi. Hắn yêu thích sự dũng cảm của cô gái nhỏ này, dù cho bị đánh tới không dậy nổi cũng tuyệt đối không hạ thấp tự tôn của bản thân, mà hiện tại, thuận theo một chút, như vậy có thể làm hắn thích.

“Ngoan, đi tắm đi, tôi ở bên ngoài chờ em.” Hắn ôm lấy nàng, hạ giọng nói một câu, vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ bé của nàng rồi buông tay.

Trong một căn phòng hai người ở của khu nhà trọ, Lâm Hi Hi có thể nghe được tiếng nước chảy trong phòng tắm.

Hơi nước như sương mù bốc lên làm cho lớp thủy tinh càng thêm mờ ảo, nàng ngồi trong một căn phòng xa lạ, cảm nhận được nước nóng đang tẩy rửa thân thể, tấm gương cách đó vài bước vẫn chưa bị hơi nước làm mờ, phản chiếu rõ rệt hình ảnh nàng.

Tóc bị ướt dán trước ngực, lãnh khí trong cơ thể đều bị xua tan bởi hơi nước dày đặc.

Từ sau gáy đến xương quai xanh, đến hai vai, cùng với trước ngực nở nang, Lâm Hi Hi run rẩy nhìn thoáng qua, sẽ không còn dám nhìn nữa.

https://thuviensach.vn

Thân thể như vậy, hai năm trước từng bị người khác chạm qua, lần cướp đoạt kia như cuồng phong vũ bão khiến nàng mê man ngất đi, quên đi đến chính nàng cũng không dám hồi tưởng, loại đau đớn kia khiến nàng sợ hãi, làm cho nàng biết được cái gì là bị phá hủy.

Thân thể bị hung hăng xuyên qua, cướp đoạt, tỉnh lại là lúc thân thể bủn rủn vô lực, toàn thân đầy dấu xanh tím, giống như bị người khác tra tấn.

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, không cho bản thân nghĩ tới.

Tắm rửa xong, nàng mặc chiếc áo choàng mỏng manh đi ra ngoài, đai lưng thắt lại bên hông.

Trong phòng khách, ánh đèn nhu hòa bao phủ nàng.

Rõ ràng Tần Dịch Dương đã tắm rửa xong, trên trán còn dính vài giọt nước, áo choàng màu trắng mặc trên người hắn che đi vài phần khí chất lãnh mạc mà nghiêm nghị của hắn.

Ôn nhu hơn một chút, cũng không quá đáng sợ.

Chính là trong bầu không khí như vậy, ám muội khiến người ta hít thở không thông.

Mái tóc ướt sũng của Lâm Hi Hi vương lả tả trên vai, hai chân thon dài nhỏ nhắn mềm mại như nước, bàn chân mang dép lê bước từng bước nhỏ, giống như một người khách, không hề có cảm giác thân thiết.

Ngồi trên ghế xoay Tần Dịch Dương nheo mắt nhìn nàng trong chốc lát, ngoắc ngoắc khóe môi, ngoài trừ ánh mắt nhu hòa mơ màng kia, nàng thực sự không có gì khiến hắn có thể xoi mói.

Tuổi còn trẻ, mỹ lệ, thanh thuần động lòng người, thân thể có tỷ lệ hoàn mỹ.

https://thuviensach.vn

Còn có vẻ mềm mại hòa cùng hương thơm nhàn nhạt trên thân thể nàng, hắn hưởng qua vài lần, lần sau so với lần trước lại càng mê say, hoàn toàn bị hút vào.

“Lại đây” Hắn khẽ hé môi, phát ra thanh âm trầm thấp.

Lâm Hi Hi nghe theo đi qua đó, nhẹ nhàng nghe không ra một tiếng động. Nhưng Tần Dịch Dương cũng biết nàng đến gần, bàn tay vươn ra, chuẩn xác mà ôm lấy thân thể nàng.

Quả nhiên vẫn còn nhiệt độ sau khi tắm, còn có hơi nước ướt sũng.

Hắn cầm tay nàng, mềm mại nắm gọn trong lòng bàn tay hắn, cẩn thận vuốt ve.

“Sợ sao?” Hắn an tĩnh mà nhìn màn hình máy tính, con ngươi đen láy sáng như ngọc cũng không nhìn qua nàng.

Lâm Hi Hi cảm nhận được cường độ từ lòng bàn tay hắn, xoa dịu, cố gắng không làm tổn thương nàng.

Hình dáng của người đàn ông này lúc này, rốt cục đây là ôn nhu sao?

Lâm Hi Hi nhìn sườn mặt tuấn dật hoàn mỹ của hắn, ánh mắt không dám di động, khẽ liếc mắt qua cổ áo choàng của hắn.

Nàng sợ cảnh tượng nơi nào đó sẽ khiến nàng sợ hãi mà chạy mất, ngày hôm nay nàng đã vô cùng mệt mỏi, lòng dạ bị tàn phá bừa bãi không còn hình dạng, hắn nếu như muốn làm gì với nàng, nàng cũng không còn một chút khí lực mà phản kháng.

Nhẹ nhàng nâng đôi mắt, sau đó lông mi cùng với vẻ mê man trong ánh mắt dần dần rút lui, nàng cắn môi, chần chừ hỏi.

“Ngài muốn tôi làm thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nghe nàng nói sửng sốt một chút, khóe miệng cong lên mê người, càng lúc càng lớn.

Tâm tình của hắn vì câu hỏi này mà biến chuyển rất tốt, trong bóng đêm nhu hòa, ánh mắt hắn nhu hòa đi nhiều.

Chẳng lẽ từng việc nàng đều cần người khác dạy bảo sao, hắn còn trông cậy nàng chủ động nữa sao?

“Không...” Tần Dịch Dương kéo bàn tay nhỏ bé của nàng qua, “Ngồi sát lại đây.”

Lâm Hi Hi sửng sốt, theo lực kéo của hắn nhích tới gần hắn, đột nhiên bị cánh tay của hắn đem nàng kéo một vòng ngã nhào vào trong lòng hắn, nàng lại càng hoảng sợ, dùng bàn tay chống đỡ bờ vai của hắn, một mùi thơm nam tính sau khi tắm rửa ùa tới, khuôn mặt tuấn lãng của hắn trong nháy mắt phóng đại trước mắt nàng.

Hai tay Lâm Hi Hi vịn lên bờ vai của hắn, thắt lưng bị hắn xiết chặt, ánh mắt trong veo nhìn thẳng hắn, thoáng cái khẩn trương.

Hai thân thể dán chặt chỉ cách nhau một tầng vải vóc, nàng ngồi trên người hắn, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn khuynh đảo lòng người ngồi trong lòng hắn, khuôn mặt hai người gần đến mức có thể nghe được tiếng thở gấp của nhau.

Thân thể của hắn nóng hơn của nàng nhiều lắm.

“Ngài...” Lâm Hi Hi nửa ngày mới phun ra một tiếng, biểu tình trên khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt thay đổi bất ngờ.

Tư thế này, thật sự ám muội khiến người ta mặt đỏ tai hồng.

https://thuviensach.vn

Thân thể của nàng lâu lắm cũng không hề bị đàn ông chạm qua như vậy, chưa kể đến hơi thở nam tính bao vây nàng, ôm nàng vào trong ngực, giống như đây chính là người phụ nữ mà hắn yêu thương.

Tần Dịch Dương cúi đầu hôn cánh môi của nàng, nàng sợ muốn trốn tránh, nhưng môi hai người chỉ chạm nhẹ rồi buông ra.

Lâm Hi Hi nhớ tới mình có việc cầu xin người ta, lại không dám né tránh, mắt hai người mở thật lớn, hắn vô tội nhìn nàng.

“Tôi thật nóng lòng muốn ăn tươi em, đừng dụ dỗ tôi, biết chứ?” Khuôn mặt anh tuấn của hắn cười khẽ, điên đảo chúng sinh.

Nàng căn bản là không có dụ dỗ người.

Trong lòng Lâm Hi Hi gấp gáp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một chút uể oải.

Thực sự nàng đã quá mệt mỏi, cái ôm của người đàn ông này rất ấm áp, rất rộng lớn, thời khắc được hắn ôm có chút hỏang hốt nhưng cũng có chút cảm giác yêu thương, nếu như không có nguy hiểm, nàng thậm chí còn có chút trầm luân trong đó, loại cảm giác này thực sự rất... yên tâm, thoải mái, không hề sợ hãi.

“Mệt mỏi sao?” Tần Dịch Dương nhìn ra sự ủ rũ của nàng, vỗ vỗ đầu nàng, tiếng nói mang theo mị hoặc nói, “Nhìn xem bản kế hoạch này, nếu như em thích sẽ bắt đầu tiến hành.”

Lâm Hi Hi hơi kinh ngạc, “Kế hoạch gì chứ?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn có chút mê man nhìn phía màn hình máy tính, vừa nhìn tới tiêu đề đã bị làm cho khiếp sợ, do dự hồi lâu mới nhìn xuống phía dưới.

https://thuviensach.vn

Đây là bản báo cáo phân tích thị trường, đã nêu ra cách làm cùng khả năng và kết quả, tường tận khiến người khác sôi máu.

Thu mua Nhạc Thị.

Hắn muốn thu mua Nhạc Thị.

Lâm Hi Hi nghĩ tới, có một ngày hội đồng quản trị đã nói qua vấn đề này. Chỉ là nàng không ngờ tới kế hoạch này lại được tiến hành nhanh như vậy, giống như thời gian khảo sát thị trường đã từ rất lâu, mới có thể khổ tâm tìm kiếm phân tích đưa ra một bản kế hoạch chi tiết như vậy.

Cho thấy khả năng và tốc độ làm việc của hắn rất cao.

Đó là một bản kế hoạch tuyệt vời.

Tần Dịch Dương ôm sát cô gái nhỏ trong lòng, ưu nhã cúi đầu, ngăn cản tầm nhìn của nàng: “Xem xong chưa?”

Khoảng cách của hắn rất gần, hơi thở đều phun ra hít vào từ trên mặt hắn.

Tia khiếp sợ trong lòng Lâm Hi Hi còn chưa rút lui. Nhìn mặt hắn, gật đầu.

Tần Dịch Dương dừng ở khuôn mặt nhỏ nhắn thất thần của nàng, nắm cánh tay nàng ôm nàng vùi mặt vào cổ hắn, trầm giọng nói: “Em muốn hắn bị trừng trị đích đáng, tôi đã từng hứa hẹn. Mà trước nay, niềm kêu hãnh lớn nhất của hắn không có gì ngoài Nhạc Thị, hắn không có một thứ gì giá trị khác”.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 105: Chờ Nàng Sẵn Sàng Để Nói

Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút, nhẹ giọng mở miệng: “Thế nhưng... không dễ dàng như vậy, cổ phần của Nhạc Thị tuy rằng phân tán, thế nhưng phần lớn nằm trong tay những người thân thích trong Nhạc gia, bọn họ còn cân nhắc tới mối quan hệ trong nhà..., giống như ngày hôm nay trên tòa án, có người đã thay Nhạc Phong nhận tội. Gia đình và sự nghiệp của ông ta đều nằm trong tay Nhạc Phong, tôi đoán hắn là ông ta bị uy hiếp.”

Nàng ý thức được động tác của hai người có bao nhiêu thân thiết, nàng nằm gọn trên cần cổ hắn, dáng dấp thanh thuần động lòng người, rõ ràng nhìn thấy ý cười trên môi hắn đối với từng suy nghĩ của nàng, hắn rất khen ngợi.

“Nói không sai, đúng thật là khó khăn.”

Trong mắt Lâm Hi Hi hiện lên một tia nghi hoặc, “Vậy ngài còn muốn tiếp tục? Ngài cần... tôi làm gì?”

Nàng mơ hồ nghĩ, lý giải hành động của Nhạc Phong, có lẽ nàng có một chút giá trị.

Tần Dịch Dương ôm chặt thắt lưng nàng, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên: “Em nói đi?”

Cách một lớp áo choàng đơn bạc mềm mại, Lâm Hi Hi có thể cảm nhận được thân thể nóng rực của hắn, lộ ra khí thế cướp đoạt bừng bừng.

https://thuviensach.vn

Cánh tay hắn chặt như vậy, chặt đến mức không cho nàng mảy may một cơ hội trốn thoát, dường như hô hấp của nàng ngưng lại trong nháy mắt!

Ý đồ rõ ràng kia, rất nhiều nguy hiểm rình rập.

“Tần tiên sinh... việc này.” Lâm Hi Hi vô ý thức hô lên.

Môi hắn trong nháy mắt đã hạ xuống hôn nàng, thâm nhập thật sâu, từ từ hút lấy sự ngọt ngào trên môi nàng.

“Không nên lúc nào cũng gọi tôi như vậy, tôi không thích nghe!” hơi thở của hắn và nàng nặng nề cùng một chỗ, một bên dây dưa cánh môi nàng, một bên trầm giọng nói.

Khác với những nụ hôn trước đây, hắn hiện tại như là đang dụ dỗ, làm giảm bớt đi sự khẩn trương của nàng, hắn hôn đến khi hai cánh môi phấn nộn hồng thuận đáng yêu lên, mới từ từ xâm nhập vào trong, cái lưỡi lửa nóng say mê dây dưa trong cái miệng nhỏ nhắn của nàng, thưởng thức sự ngọt ngào của nàng.

Cả người Lâm Hi Hi run rẩy, cánh tay mảnh khảnh ôm cổ hắn tụt xuống, dừng ở ngực hắn.

Hôn càng ngày càng sâu, càng lúc càng mang tính cướp đoạt dọa đến nàng.

Ngoại trừ lần chiếm doạt hai năm trước, nàng chưa từng tiếp xúc qua chuyện nam nữ thân mật, cho dù là cùng Nhạc Phong ở một chỗ, chỉ cần nàng không muốn, hắn cũng không miễn cưỡng nàng, mà người đàn ông trước mặt này lại như đang chờ sự thích ứng của nàng.

Đêm nay phải làm gì, nàng rất rõ ràng!

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương săn sóc cũng đã đủ, nàng khó có thể tiếp nhận, động tác của hắn chậm lại, chờ nàng thích ứng, thậm chí như thể là thói quen.

Đầu lưỡi mẫn cảm bị chạm vào một lần, lại một lần, thẳng đến tận lúc gắt gao dây dưa, lại không buông tha.

Lâm Hi Hi bị nụ hôn yêu thương cùng quyến luyến này làm mờ mịt ý nghĩ. Nàng bắt đầu thiếu tỉnh táo, khí lực trên thân thể bị mài mòn, tùy ý để bàn tay to lớn của hắn chế trụ vòng eo, đem hai người chặt chẽ kết hợp lại với nhau.

Tần Dịch Dương dời nụ hôn, lan tới mắt, lông mi, vành tai rồi thẳng tới cần cổ của nàng.

Lâm Hi Hi bị ép buộc nằm trong lòng hắn, đầu ngẩng nên, cảm giác được hắn đang tàn sát bừa bãi trên cần cổ nàng, một trận một trận tê dại lan tới... chảy khắp toàn thân.

Cánh tay nhỏ bé của nàng để trên vai hắn, nhưng một chút tác dụng cũng không có.

“Đừng..” nàng bắt đầu không kiểm soát được thân thể của chính mình.

“A!...” Lâm Hi Hi khẽ kêu một tiếng, là do miệng hắn bỗng nhiên ngậm lấy cổ nàng truyền đến một tia đau nhức! “Tần tiên sinh...”

“Gọi là Dịch Dương.” Tiếng nói trầm thấp của hắn lọt vào tai nàng.

Sau đó, cả người Lâm Hi Hi nhẹ bẫng, là do hắn vòng tay ôm lấy cả người nàng, hướng về phía phòng ngủ.

Giường lớn trắng noãn, hai thân thể dây dưa ở trên đó.

Đèn cũng không mở, chỉ có vài tia sáng yếu ớt từ phòng khách chiếu vào, Lâm Hi Hi chỉ thấy cánh tay bị thu vào một vòng tay ôm ấp cực nóng

https://thuviensach.vn

của ai đó, cả người đều được vòng tay to lớn ôm ấp yêu thương khiến nàng không khỏi run lên.

Hai năm trước, cũng là như thế này, đen tối làm sao cũng không thể nhìn rõ căn phòng, nàng ngay cả tiếng nói cũng không thể phát ra được, chỉ nhớ rõ miệng bị liều mạng che lấp, chỉ cảm thấy hai chân bị tách ra xa nhau tàn nhẫn mà xuyên qua, đau đớn... vô cùng nhục nhã mà.. đau đớn.

“Đèn... Mở đèn! Van xin anh! Mở đèn!” Nàng đột nhiên khóc rống lên.

Tần Dịch Dương áp sát thân thể gần như sắp đem nàng tiến nhập vào trong cơ thể chính mình, hầu như cảm nhận được thanh âm tắc nghẽn mà trầm thấp, mang theo mị hoặc mê người, làm theo yêu cầu của nàng, cúi đầu nói một tiếng: “Được.”

Hắn ôm nàng ngồi xuống, vươn tay bật đèn trong phòng.

Cô gái nhỏ trong lòng một bên vai bị lộ ra, áp choàng bị xả ra nhăn nheo bọc lấy nàng, hiện ra da thịt tuyết trắng, trong ánh mắt kia tràn đầy lệ, bị đêm tối không một tia sáng dọa tới.

Tần Dịch Dương nhìn nàng, ngực bỗng nhiên tê rần.

Sự việc hai năm trước đem đến cho nàng một bóng ma ám ảnh, thì ra lại lớn như vậy.

“Không thích tắt đèn sao?” hắn ôm hai bên hông nàng nhẹ giọng hỏi, sủng ái dáng dấp của nàng.

Lâm Hi Hi thanh tỉnh lại, nàng biết chính mình phá hủy sự hứng thú của hắn, hắn là đem mọi hành động tiếp theo sau của đàn ông chặn đứng lại.

Thế nhưng hắn lại chăm chú hỏi nàng nguyên nhân đòi bật đèn.

https://thuviensach.vn

Nàng tùy tiện gật đầu, lau nước mắt trên mặt, “Tôi... có chút sợ bóng tối.”

Nàng chỉ có thể giải thích như vậy.

Tần Dịch Dương vốt tóc nàng, đem nàng ôm vào trong ngực.

Lâm Hi Hi đột nhiên cảm thấy bản thân hắn nên thỏa mãn, có những người nguyện ý ra tay giúp nàng, yêu cầu của hắn cũng không quá đáng, chỉ là nàng quá mức lo sợ.

Dù sao việc thu mua Nhạc Thị lớn như vậy hắn đều dám làm, nàng còn có nguyên nhân gì không chấp nhận chứ?

Nghĩ tới đây, nàng chủ động tiến vào vòng ôm của Tần Dich Dương, cắn cắn môi, hắn chăm chú nhìn nàng cởi dây lưng áo choàng.

Tần Dịch Dương nhìn động tác của nàng, ánh mắt khó hiểu, sau đó dần dần trở nên phức tạp.

Da thịt trắng ngần của nàng lộ ra, từng chút từng chút...

“Mong muốn tôi yêu em sao?” Hắn lạnh lùng hỏi.

Ngón tay Lâm Hi Hi run lên, nàng ngừng mọi động tác.

Trên hàng lông mi nàng dính đầy nước mắt, không biết có nên tiếp tục hay không, nàng nghe được trong lời nói của hắn không chút hờn giận.

“Mặc y phục, quay về phòng của em, nghỉ ngơi đi.” Hắn không thích nhìn bộ dạng như vậy của nàng, khuất phục như đang bán thân, hắn cảm thấy có hứng thú với nàng là sự thật, nhưng cũng không muốn nàng rơi lệ mà chiếm lấy thiện cảm của mình.

Lạnh lùng đứng dậy, Tần Dịch Dương lạnh nhạt buông xuống một câu.

https://thuviensach.vn

Trong ngực Lâm Hi Hi một trận đau nhức!

Nàng chịu đựng ủy khuất trong ngực mà đau đớn kéo tay hắn, bỏ qua toàn bộ suy nghĩ, cầu xin nói: “Vậy ngài vẫn muốn giúp tôi sao?”

Nàng sợ hãi, sợ chọc giận hắn, hắn sẽ đổi ý!

Cánh tay lạnh lẽo ôm lưng hắn, có chút run rẩy, Tần Dịch Dương có thể cảm nhận được sự khẩn trương của nàng, hé ra khuôn mặt tuấn tú có chút lạnh lùng nhưng không như trước đó, cầm lấy tay nàng, cúi người từ từ đến sát hai má nàng.

“Chỉ cần em nghe lời, tôi đã nói, thì nhất định giữ lời.” Lời này như là uy hiếp lại như là cảnh cáo.

Hắn liếc qua bộ ngực tuyết trắng của nàng, bàn tay nhỏ bé của nàng hoàn toàn run rẩy cầm lấy vạt áo, hắn nhàn nhạt nói: “Về phần tôi muốn gì, chờ cho em chuẩn bị tốt sẽ nói tiếp.”

Làn gió nhẹ thổi qua gương mặt, Lâm Hi Hi không thay áo ngủ, nàng mở cửa sổ đón một chút gió buổi ban mai.

Điện thoại di động bên cạnh rung lên, nàng đi nhanh đến tiếp.

“Đến cổng nhà trọ chờ tôi.”

Giọng nói nam tính trầm thấp vang lên. Lâm Hi Hi nhanh chóng lấy quần áo, nhẹ giọng nói: “Được, tôi đến ngay.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 106: Hiệp Định Có Thể Duy Trì Bao Lâu

Gió buổi sáng thổi bay làn váy của nàng, chiếc xe Ferrari đen bóng đã chờ sẵn ở cửa.

Lâm Hi Hi mở cửa xe ngồi vào ghế phụ, một phần bản kế hoạch cũng đưa tới, nàng chưa kịp thở dốc liền nhận lấy mở ra xem.

Chỉ là nhìn thoáng qua Tần Dịch Dương bên cạnh, trái tim bỗng dưng loạn nhịp.

Kế hoạch vừa mới được fax tới, nói về tình hình cổ phiếu bắt đầu phiên giao dịch ngày hôm nay của Nhạc Thị, nàng xem không hiểu nhiều.

“Nhớ kỹ... những thứ này, bắt đầu học từ đầu.” Tần Dịch Dương đảo tay lái, hờ hững nói.

Lâm Hi Hi gật đầu, cắn cắn môi, nhìn toàn bộ những số liệu cùng thuật ngữ ký hiệu khó hiểu, từ từ bắt đầu quan sát.

Thoạt nhìn như hắn đã quên hết toàn bộ chuyện tối qua, nhưng nàng không thể quên được. Sáng nay nàng vẫn còn nhìn thấy những dấu hôn còn lưu lại trên cổ và vai, rất rõ ràng, rất thâm, làm nàng dù che giấu cách nào cũng vẫn thấy rõ.

Cuối cùng chỉ có thể quàng một chiếc khăn lụa tối màu, tạm thời che đi.

Xe cũng không chạy tới công ty ngay, mà đi vào một con đường xa lạ, Lâm Hi Hi cũng không phát hiện, nàng xem rất chăm chú, ánh mặt trời

https://thuviensach.vn

xuyên thấu qua cửa sổ xe soi sáng trên mặt nàng, nổi lên một chút ửng hồng, xinh đẹp dễ thương.

“Xuống xe.” Tần Dịch Dương nhàn nhạt ra lệnh.

Lâm Hi Hi bước xuống mới nhận ra nơi này hoàn toàn xa lạ, là một văn phòng luật sư tư nhân, nàng còn đang nghi hoặc, tay đã bị một người cầm chặt, kéo vào bên trong.

Vừa đi vào liền cảm giác được điều hòa mát lạnh, lòng bàn tay Tần Dịch Dương cũng rất nóng bỏng.

Lâm Hi Hi cẩn thận bước vào theo hắn, nhìn qua thân ảnh cao ngất của hắn, có chút ngây người, nàng không biết vì sao bọn họ lại tới đây.

Đi tới trước một cánh cửa thủy tinh, bên hông nàng căng thẳng, bị hắn ôm đi vào.

Đón tiếp bọn họ là một luật sư còn trẻ tuổi, đôi mắt người này có màu xanh dương nhạt, như là người lai.

“Đã lâu không gặp, Vinson, nói vậy vị này là Lâm Hi Hi tiểu thư sao? Hân hạnh, tôi là Thanh Ngôn, Mục Thanh Ngôn.” Người đàn ông cười đến sáng lạng, vươn tay về phía trước.

Lâm Hi Hi cũng nhẹ nói một câu: “Xin chào.” cùng hắn bắt tay rồi ngồi xuống.

Nàng vừa ngồi xuống chợt nghe có tiếng báo tin nhắn, nàng nhớ kỹ đó không phải là tiếng điện thoại của nàng, mà là chiếc điện thoại xanh dương của Tần Dịch Dương, nàng nghiêng mặt nhìn một chút, quả nhiên là hắn có việc.

https://thuviensach.vn

Đơn giản xem qua nội dung tin nhắn, Tần Dịch Dương cúi người chống vào thành ghế của nàng, ánh mắt tuấn tú ngưng mắt nhìn mặt nàng: “Công ty còn có việc, em ở chỗ này, xong việc tôi sẽ tới đón em.”

Xong việc?

Xong việc gì?

Lâm Hi Hi ngay lập tức gật đầu một cái, thế nhưng nhìn khuôn mặt tuấn tú của hắn, trong chớp mắt có một chút hoảng hốt, hắn sở dĩ cùng nàng thực hiện giao dịch này, là bởi vì một chút yêu thích, chứ không phải thực sự muốn mua bán với nàng sao?

Ý nghĩ này khiến nàng càng hoảng sợ, đối với chính mình cũng có chút trào phúng.

Nàng thực sự thiếu tình yêu sao? Cho nên mới bắt đầu hi vọng xa vời sự chân thành của người đàn ông này?

Rõ ràng trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một tia mất mát cùng khổ sở, nàng gật đầu: “Tôi đã biết.”

Tần Dịch Dương nhìn nàng, ánh mắt cũng có chút phức tạp, mặc kệ Mục Thanh Ngôn đang ở đó hay không, cúi đầu hôn lên khuôn mặt nàng, tiếng nói trầm thấp: “Tôi sẽ trở lại ngay lập tức.”

Một cái chớp mắt kia, chóp mũi Lâm Hi Hi có chút chua xót, đây rõ ràng không phải tình yêu, vì sao nàng có thể lại có chút cảm động.

Thấy vậy Mục Thanh Ngôn sửng sốt, hồi lâu cười lớn tiếng, trêu chọc nói: “Tôi sẽ không làm gì Lâm tiểu thư đâu, Vinson, có việc thì cậu cứ đi đi, tôi đảm bảo bà xã của cậu sẽ hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ có cô ấy có thể khinh dễ tôi thôi, được rồi chứ?”

https://thuviensach.vn

Trong ngực Lâm Hi Hi cả kinh, bị người đàn ông ngả ngớn này dùng từ ngữ kích thích trêu chọc, mặt bỗng dưng đỏ lên.

Ánh mắt Tần Dịch Dương không rời đi Lâm Hi Hi, hồi lâu mới ngẩng đầu liếc Mục Thanh Ngôn, ưu nhã nói: “Biết vậy là tốt, cũng không cần mình phải nhắc nhở cậu.”

Mục Thanh Ngôn tiếp tục cười, sắc mặt rất khó coi.

Quả nhiên dạo trước Lily chạy đến đây uống rượu đều không phải không có lý do, lâu lắm chưa từng thấy Vinson sủng ái một cô gái như thế này.

Cảnh tượng trước mắt này, Lâm Hi Hi rốt cục là thần thánh phương nào?

Rốt cục Tần Dịch Dương cũng rời đi, ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi vẫn dõi theo bóng dáng khuất dần sau cánh cửa của hắn.

Mục Thanh Ngôn ho khan vài tiếng, gợi lực chú ý của nàng quay về.

“Lâm tiểu thư,” hắn bắt đầu bày ra tư thế làm việc ngồi đối diện với nàng, dáng tươi cười, lịch sự nói: “Chúng ta có thể bàn bạc một chút sự việc ngày hôm nay, Vinson đưa cô tới đây, là cần ký tên vào một phần hợp đồng, tôi là người ủy quyền, nói cách khác đưa giao dịch lời nói của hai người trong lúc đó thành hợp đồng văn bản, đưa vào một số quy định pháp luật, đây là nội dung chính thức của hợp đồng.”

Hắn vừa nói vừa đưa tới trước mặt nàng một phần tài liệu.

Lâm Hi Hi giật mình, trong lòng dấy lên một cỗ cảm giác phức tạp nhộn nhạo.

Nàng cẩn thận xem hợp đồng, bên trong nội dung từ ngữ rất độc đoán, không có chút mềm mỏng nào, nàng xem xong hơi nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Cảm giác bất an trong lòng càng lúc càng lớn, càng ngày nàng càng không thể lý giải, khi đó vì sao hắn lại nói như vậy. Nếu như hắn ra tay giúp nàng, chỉ có duy nhất một điều kiện cần trao đổi, cho dù đó là cả đời nàng.

Cả đời. Cụm từ này, khiến nàng có chút ấm áp, cũng có chút tàn nhẫn.

Thời gian dài như vậy, hắn xác định hắn muốn nàng sao? Là bạn đời cùng người yêu, hắn cứ như vậy quyết định sao?

Hồi lâu Lâm Hi Hi không nói lời nào, hàng lông mi thật dài trong lúc xem xét hợp đồng có chút run rẩy.

“Tôi có thể hỏi rõ một chút chứ? Đây chỉ là hợp đồng, đợi chuyện này kết thúc, hợp đồng sẽ mất đi hiệu lực sao?” Nàng nâng mắt, chăm chú hỏi.

Mục Thanh Ngôn cười nhẹ gật đầu “Đúng vậy.”

Như thế, như thế thì sao?

Lâm Hi Hi không nghĩ ra, hắn muốn cùng nàng trong lúc đó có một đoạn hôn nhân, muốn thân thể cùng toàn bộ con người nàng, chỉ là cần một người trong một khoảng thời gian sao? Hay là...

Không có một người đàn ông nào đối với phụ nữ duy trì sự hứng thú mãi mãi, đợi cho sự việc của Nhạc Phong kết thúc, khi đó hợp đồng của hai người cũng chấm dứt, như vậy, hắn không cần gánh vác bất kỳ thứ gì, mà nàng cũng chỉ phải thêm một giai đoạn hôn nhân vào hồ sơ lý lịch.

A... Một thời gian hôn nhân.

Lâm Hi Hi âm thầm châm biếm chính mình, đời này, nàng đã định trước không động tới tình yêu, không quan hệ tới hạnh phúc không phải sao?

https://thuviensach.vn

Thân thể của nàng từng bị chiếm giữ hai lần, một lần là tàn nhẫn, một lần là sai lầm.

Bản hợp đồng này thực sự rất sai lầm.

Chóp mũi Lâm Hi Hi dâng lên một lỗi chua xót, nhưng lại cầm lấy bút, tại góc cuối tờ giấy hạ bút ký tên. Hắn cũng đã ký rồi, đường nét chữ ký mạnh mẽ mà kiêu ngạo không thể kháng cự, nàng chỉ liếc mắt qua, ngực liền dâng lên cỗ khó chịu.

Nàng nên cảm ơn hắn, hắn khiến nàng trở thành người đàn bà của hắn, cũng cấp cho nàng một danh phận thỏa đáng.

Nàng không biết bọn họ có phải là tình cảm yêu mến hay không, đoạn hôn nhân kia có thể duy trì trong bao lâu.

“Lâm tiểu thư,” Mục Thanh Ngôn nhẹ giọng gọi nàng, “Lâm tiểu thư?”

Lâm Hi Hi hoàn hồn, đem tập văn kiện đã ký đưa lại cho hắn: “Như vậy được rồi chứ?”

Mục Thanh Ngôn nhìn thật kỹ, không nghĩ tới việc này lại dễ dàng như vậy, gấp lại văn kiện, hắn lộ ra một nụ cười tươi rói mà lịch sự.

“Sự việc của cô trước đây tôi đã nghe nói qua, có dũng khí đối mặt với Nhạc gia giàu có cùng quyền thế như vậy trên tòa án, Lâm tiểu thư, tôi quả là bội phục cô.” Hắn từ đấy lòng tán thưởng nàng.

Nhớ tới bộ dạng chật vật khi đó, Lâm Hi Hi lắc đầu, “Không cần bội phục tôi, sự chống cự đó chỉ cho tôi hiểu rõ mình là trứng chọi đá, rất ngu ngốc, cuối cùng ngoại trừ tự tôn sắt đá thì cái gì cũng đều mất hết, thua sạch một chút cũng không còn.”

https://thuviensach.vn

Nàng liếc mắt nhìn hợp đồng, ánh mắt trong veo ngước nhìn, hiện lên một nụ cười chua xót yếu ớt: “Mọi tự tôn của tôi đều thất bại trước người đàn ông này, anh còn bội phục tôi cái gì?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 107: Cuối Cùng Cũng Không Thể Thoát Khỏi

Mục Thanh Ngôn nhìn cô gái thanh thuần động lòng người trước mặt, có một chút hoảng hốt cùng trầm luân.

Tiếng nói của nàng thực mát lạnh êm tai, như tiếng suối chảy, ánh mắt vừa nhìn qua đã thấy sự đơn thuần, khả năng trái tim nàng cũng chứa đầy thương tích.

Mỗi người có một loại đau thương. Đau lâu dài.

Mục Thanh Ngôn cười cười, không tự giác mà chậm lại tiếng nói: “Lâm tiểu thư, nếu là tôi đứng ở góc độ của cô, biết đâu tôi cũng sẽ giống như cô không ngừng tìm cách, chỉ là tôi muốn nói, căn cứ vào những hiểu biết của tôi về Vinson, thái độ của cậu ấy với cô, đều không đơn giản như nói trong hợp đồng.”

Đôi mắt hắn lộ ra một tia suy nghĩ thú vị, cười nhạt dựa lưng vào ghế ngồi: “Cô sẽ không biết được những người muốn gả cho cậu ấy nhiều bao nhiêu đâu, chỉ là từ đầu đến cuối cậu ấy chỉ chọn cô, mong muốn cô tin tưởng, cậu ấy là người đàn ông tốt, đối xử với vợ mình là tốt nhất.”

Câu nói cuối cùng quả là trêu chọc thú vị, hắn vô thức muốn nhìn nàng cười.

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh toát của Lâm Hi Hi có chút mơ màng, có một chút ửng hồng, nhưng những lo lắng của nàng không hề giảm bớt.

Nàng khẽ hạ lông mi, không buồn nhắc lại.

https://thuviensach.vn

Mục Thanh Ngôn nhìn biểu tình che giấu xấu hổ, nhìn nàng nói: “Cô trước tiên cứ ngồi ở đây một lát, tôi nhắn tin cho Vinson nói mọi việc đã hoàn tất, cậu ấy nói muốn tự mình tới đón cô.”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng lắc đầu: “Không cần như vậy, nơi này của anh cách Bác Viễn chừng bao xa? Hay là tôi tự mình trở về đi.”

“Chớ, chớ” Mục Thanh Ngôn đứng lên, vẻ mặt tràn đầy khẩn trương, cười cười ngăn cản nàng mà nói đùa, trên trán vẻ khẩn trương có thể dễ dàng nhận thấy.

“Người cô đang ở đây, có chuyện gì xảy ra Vinson sẽ tìm tôi tính sổ, trước mắt cô cứ ngồi đây đi được chứ?”

Quả thật hắn có vài tia cầu xin, Lâm Hi Hi do dự một chút nhưng vẫn ngồi xuống.

Văn phòng luật sư luôn luôn bận rộn, Mục Thanh Ngôn để nàng ngồi trong phòng làm việc rồi đi ra ngoài, để một mình Lâm Hi Hi ngồi trên sofa rộng lớn, có chút buồn chán, thuận tay lấy tập tài liệu sáng nay Tần Dịch Dương đưa cho nàng xem qua.

Những số liệu này, nếu như để ý nghiên cứu, cũng không phải rất khó hiểu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, nàng có chút khó hiểu, hôm qua nàng tới khuya mới ngủ được, thân thể rất mệt mỏi nhưng hết lần này đến lần khác đều không ngủ được, nhắm mắt lại hiện ra những hình ảnh, thoáng qua là hai năm trước trong cái đêm đau khổ đáng sợ đó, thoáng qua lại là hình ảnh Tần Dịch Dương ôn nhu vuốt ve, nàng ngủ không được, phảng phất như vòng tay hắn đang lưu lại trên người nàng.

Đêm qua nàng chỉ có thể ôm chăn ngồi đó, chạm đến những nơi vẫn còn bỏng rát dấu hôn trên cơ thể, nửa mộng nửa tỉnh mơ màng ngủ.

https://thuviensach.vn

Lúc Tần Dịch Dương tới, nhìn thấy nàng dựa vào sofa, khuôn mặt nhỏ nhắn điềm tĩnh, ngủ rất say.

Trên bàn bày ra một phần hợp đồng.

Thật lâu hắn mới thu hồi ánh mắt nhìn nàng, ngón tay thon dài lật xem qua tập tài liệu, tưởng tượng ra lúc nàng đặt bút ký.

Lâm Hi Hi ngủ thật lâu mới tỉnh lại.

Lọt vào tầm mắt là cổ áo sọc đen trắng, anh tuấn tuấn lãng, lộ ra mùi vị người mặc, nhìn bên trái cổ áo, Lâm Hi Hi cả kinh.

Vô thức biết được chính mình đang nằm trong lòng ai, thế nhưng nàng quên mất thời gian, hiện tại là buổi sáng hay buổi chiều?

“Tôi ngủ đã bao lâu rồi?” Nàng nằm trong lòng hắn ngẩng đầu lên, ngạc nhiên hỏi.

Tần Dịch Dương một tay đem nàng ôm vào trong ngực, tay kia nhìn tài liệu, nghe được thanh âm của nàng, ánh mắt dời tới.

“Khoảng 4 tiếng.” Hắn gấp lại tài liệu, trầm giọng nói.

Trời ạ!!!!

Trong lòng Lâm Hi Hi thở dài một tiếng, nàng cư nhiên ngủ lâu như vậy sao?

“Xin lỗi, tôi cảm thấy hơi mệt, ngài thế nào... không đánh thức tôi dậy?” Nàng dùng tay vuốt tóc, xấu hổ không sao tả hết.

“Vì em ngủ rất say...” Tần Dịch Dương buông mái đầu nhỏ nhắn xinh xắn của nàng ra, để nàng dựa vào trên tay vịn của sofa, chăm chú nhìn bao quát nàng.

https://thuviensach.vn

“Em sau này có rất nhiều việc phải làm, có rất ít thời gian nghỉ ngơi.”

Lâm Hi Hi có chút run rẩy.

Nàng nhìn vào đôi mắt đen láy của hắn, thấy vẻ ôn nhu cùng thương tiếc của hắn, không biết là có mấy phần chân thực, thế nhưng giờ khắc này, nàng không muốn dời mắt đi.

“Đi ăn, buổi chiều chọn vài bộ quần áo, buổi tối theo tôi đi dự một buổi tiệc.” Tần Dịch Dương nhẹ giọng nói, chậm rãi cúi xuống hôn gáy nàng.

Cách một tầng mỏng khăn lụa, môi hắn vẫn nóng hổi như trước, Lâm Hi Hi hơi co rúm lại, nhưng tránh không thoát khỏi khoái cảm này.

Trên cần cổ nàng hơi thở nóng hổi của hắn hít vào thở ra, Lâm Hi Hi lâu lắm mới cất được giọng nói: “Là... dạ tiệc gì thế?”

“Cổ phiếu mới của Bác Viễn tung ra thị trường, là buổi tiệc rượu bình thường... Tôi muốn em đi cùng.” Tần Dịch Dương thì thầm nói, rất không nguyện ý giải thích cho nàng.

Thân thể nàng thơm mát mê người, nhiều lần có được nàng trong lòng, hắn lúc đó đều nghiêm túc tự hỏi làm thế nào mới có khả năng không bị hấp dẫn, chỉ là hôn, thế nào cũng không đủ.

Hắn có chút tự giễu, chẳng lẽ là chưa có đủ hay là muốn ngừng mà không được?

Hắn không nhìn thấy, cô gái nhỏ trong lòng nhẹ nhàng ôm lấy bờ vai rộng lớn của hắn, vẻ ưu thương trong mắt cũng bắt đầu tan biến.

Sự chăm sóc ôn tồn như vậy... Là yêu sao?

***

https://thuviensach.vn

Buổi tiệc rượu tối được tổ chức trong đại sảnh.

Đại sảnh được trang trí lộng lẫy, có tiếng nhạc du dương êm tai vang lên, ánh sáng lấp lánh trông thật đẹp mắt.

Buổi chiều, Tần Dịch Dương đưa nàng đến trung tâm mua sắm chọn lễ phục, Lâm Hi Hi thay đổi mấy lần, tận tới khi thay một chiếc váy dài màu tím thanh lịch ánh mắt hắn mới khẽ động đậy, màu sắc quả nhiên là hài lòng. Chiếc váy này ở ngang eo có nhấn một chiếc nơ, càng làm tăng lên đường cong hoàn mĩ của bộ ngực. Bên dưới làn váy lộ ra đôi chân tuyết trắng, đẹp không sao tả xiết.

Ngay lúc nhân viên cửa hàng kinh ngạc kêu lên, Lâm Hi Hi cũng bị người phụ nữ trong gương làm cho hoảng sợ.

Vòng cổ cũng là do hắn chọn, kiểu dáng tinh xảo do chuyên gia làm ra, làm nổi bật chiếc cổ mảnh khảnh của nàng, Lâm Hi Hi nhìn qua, trong mắt có chút run rẩy.

Nhẹ nhàng cắn môi, không nghĩ tới vòng cổ như vậy cũng có giá lên tới sáu vạn tệ.

Nàng vô thức muốn tháo xuống lại bị ánh mắt hắn ngăn cản.

“Tần tiên sinh, cái vòng cổ này tôi e là chỉ dùng trong lúc này, nhất định phải mua sao?” Nàng vẫn dè dặt từng ly từng tý, trong mắt rõ ràng hiện lên vẻ ảm đạm cùng mất mát, “Những thứ này tôi cũng không cần, đến khi hợp đồng kết thúc, chỉ sợ rằng ngay cả giá gốc tôi cũng không thể trả lại cho ngài... Thật sự quá quý giá.”

Tròn một ngày đêm tâm trạng Tần Dịch Dương có vẻ ôn tồn lãnh đạm, trong giây phút này bỗng dưng xúc động.

Hắn vô thức xiết chặt bàn tay bé nhỏ của nàng.

https://thuviensach.vn

“Vừa mới bắt đầu em đã nghĩ tới kết thúc sao?” Ánh mắt hắn dời đến, như là muốn nhìn thấu nàng.

Lâm Hi Hi hoảng hốt vội vàng lắc đầu: “Đều không phải... tôi.... Tôi chỉ suy nghĩ rất thực tế, tôi không hợp với những đồ xa xỉ như vậy, thực sự là thế.”

Khuôn mặt thanh thấu nhỏ nhắn lại ảm đạm một lần nữa, nàng nhẹ nhàng cắn môi, thanh âm như rền rĩ: “Tần tiên sinh, chúng ta mặc đơn giản một chút không được sao?”

Đơn giản một chút, đừng cho nàng nhiều thứ xa hoa như giấc mộng không có thực, sau khi tỉnh mộng, cũng sẽ không phải đau đớn..

U buồn của nàng khiến ánh mắt hắn dịu dàng đi nhiều, Tần Dịch Dương khẽ xoay người, làn môi mang theo khí thế bá đạo áp vào bên tai nàng: “Đeo nó, không được tháo xuống, sau khi hợp đồng kết thúc vẫn phải mang nó, chứng minh em đã từng là người phụ nữ của Tần Dịch Dương tôi, em – Lâm Hi Hi trên người sau đó vẫn còn lại dấu vết của tôi, em cho là hợp đồng kết thúc là có thể thoát khỏi tất cả có phải không?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 108: Vợ Của Tôi, Lâm Hi Hi!

Trong đầu nàng ong ong rung động, Lâm Hi Hi một trận run rẩy.

Những viên kim cương nhỏ vây quanh, dán trên da thịt nàng, giống như là ký hiệu của hắn.

Nàng sớm đã biết hắn sẽ không đồng ý, giống như chiếc khăn lụa kia cũng bị hắn cởi ra ném đi, dấu hôn nhàn nhạt vẫn còn lưu lại trên da thịt nàng, tuyên bố rõ ràng nàng đã từng bị hắn yêu thương.

Người đàn ông này, đến tột cùng là hắn muốn gì?

Lâm Hi Hi hơi nhíu mày, nhìn khí phách ngang ngược của hắn không dám nói thêm nửa lời.

“Còn nữa,” Hắn ôm thắt lưng nàng, cùng nàng gần gũi đối diện, “Tôi nói rồi, không được lại gọi tôi là Tần tiên sinh, gọi là Dịch Dương.”

Lâm Hi Hi gật đầu qua quýt, mong muốn mau chóng thoát khỏi bầu không khí này.

Tần Dịch Dương dừng ở khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, thanh âm hạ thấp ôn nhu: “Gọi đi, tôi muốn nghe thử một chút.”

Lâm Hi Hi cả kinh, hiện tại sao? Ở chỗ này?

Lông mi khẽ rung động cho thấy sự nôn nóng của nàng, cánh tay mảnh khảnh nằm trong khuỷu tay tuấn nhã của hắn, không có lựa chọn, chỉ có thể gian nan mà thốt ra hai chữ: “... Dịch Dương.”

https://thuviensach.vn

Thanh âm mềm mại, như lông chim chạm nhẹ vào tim hắn.

Hắn ôm chặt tiểu nữ nhân trong lòng: “Gọi một lần nữa.”

Vài giây trôi qua, khuôn mặt Lâm Hi Hi phiếm hồng, vẻ ôn nhu rõ ràng trong ánh mắt hắn, đã có chút mùi vị bức bách, nàng cắn môi, không muốn gọi lại lần nữa, may mà lúc này nhân viên cửa hàng cũng đi tới, lễ phép nói: “Tiên sinh, thẻ của ngài.”

Bầu không khí bị phá hỏng, đôi mắt đen của Tần Dịch Dương chìm xuống, ưu nhã giơ tay cầm lấy, rõ ràng nhận thấy tiểu nữ nhân trong lòng đang thở phào nhẹ nhõm.

“Tạm bỏ qua cho em.” Hắn rộng lượng nói một câu, ánh mắt thâm thúy nhìn ra tâm tình hắn rất tốt, bàn tay to lớn nắm chặt cánh tay nhỏ bé của nàng, bước ra ngoài.

Buổi dạ tiệc lớn như vậy, trước mắt là ánh đèn pha lê xa hoa, toàn bộ nhân vật nổi tiếng trong giới doanh nhân đều đến dự, ăn uống linh đình.

Dưới ánh đèn chói mắt, Lâm Hi Hi vừa xuất hiện liền mang tới một sự kinh ngạc thú vị.

Có thể nói mấy vụ kiện của nàng đã làm chấn động toàn thành phố, cô gái có liên quan đến Nhạc thị này tuy nhìn có vẻ yếu đuối nhưng lại toát lên vẻ gì đó rất kiên cường.

Trên người nàng toát lên sự trang nhã cao quý, tư thế trang nhã sánh vai cùng một người đàn ông, mà người đàn ông này diện mạo tuấn lãng kinh người, trong nháy mắt có thể cướp hết tâm trí người khác, trong lúc đôi mắt di chuyển, bị hớp hồn bởi một đôi bích nhân, khiến cho mọi người không khỏi ồ lên.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cảm giác được mồ hôi toát ra trên lưng nhưng vẫn cố làm tốt những gì đã chuẩn bị, cũng đã có người tiến đến gần. Rõ ràng là hướng về phía Tần Dịch Dương, từng động tác giơ tay của hắn cũng tỏ rõ sự ưu nhã, cao quý lộ ra vài tia bức người, cùng người khác trò chuyện nhưng không hề buông lỏng thắt lưng nàng.

“Tần tiên sinh, không hổ danh là bậc tinh anh trong thế giới tài chính, mấy phi vụ mua bán nổi tiếng ở New York vẫn thật đáng nể phục, nghĩ đến ngài có thể quay về điều hành Bác Viễn, sau này mong muốn có cơ hội hợp tác...”

Người đàn ông trước mặt rõ ràng rất phấn khởi, nắm chặt tay Tần Dịch Dương.

“Không thành vấn đề.” Tần Dịch Dương nhàn nhạ nói.

“À... Vị này chính là... Lâm tiểu thư sao? Không biết hai người là...” người đàn ông do dự mà không dám suy đoán mối quan hệ của hai người.

Lông mi Lâm Hi Hi run rẩy, có chút khó xử, vai đột nhiên bị nắm chặt, người đàn ông bên cạnh đã cúi đầu xuống.

“Vợ tôi, Lâm Hi Hi.” Trong lời nói của hắn mang đầy sủng nịnh, cúi đầu nhìn chăm chú nàng.

Lâm Hi Hi thở gấp.

Thanh âm của hắn không lớn không nhỏ. Vừa vặn khiến người xung quanh đều có thể nghe thấy câu này, vốn tiếng bàn luận đã sôi nổi nay được dịp sôi động hơn nữa, mọi người kinh ngạc nhìn Lâm Hi Hi, mấy ngày hôm trước trong ấn tượng của bọn họ, nàng là người bị chủ tịch Nhạc Thị vứt bỏ, là bạn gái cũ, dùng hết mọi biện pháp chửi bới Nhạc Phong cùng danh dự của tập đoàn Nhạc Thị, hiện tại lại cư nhiên rõ ràng, là thiếu phu nhân

https://thuviensach.vn

của Bác Viễn Thế Kỷ, điều này làm sao không khiến người ta sợ hãi được chứ?

Người đàn ông trước mặt cũng mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi, hồi lâu thu lại ánh nhìn mới hỏi nói: “Vậy... chuyện này bắt đầu từ khi nào?”

Xem ra họ đều rất ngạc nhiên. Lâm Hi Hi cảm nhận được ánh mắt của mọi người trong buổi tiệc, nhất là ánh mắt của phụ nữ, kinh ngạc lộ ra sự khinh thường, thậm chí còn dày đặc sự ghen ghét, từ vụ kiện của nàng với Nhạc Thị, danh dự của nàng đã bị phá hủy không còn một mảnh, thế nhưng bằng cách gì? Chính nàng cũng đang còn kinh ngạc, không biết vì sao Tần Dịch Dương lại đột nhiên tuyên bố như vậy, khiến tất cả mọi người đều biết.

“Cũng không lâu lắm.” Tần Dịch Dương vẫn thản nhiên như trước, liếc mắt nhìn đối phương, “Cô ấy đang mệt, tôi đưa cô ấy đi nghỉ ngơi một chút. Xin lỗi không tiếp được, Tôn tổng. ’’

Bị nhắc nhở, Tôn tổng vội vàng tránh sang bên, thanh âm bàn tán xung quanh vẫn còn duy trì liên tục, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Trên đầu ánh sáng đèn pha lê màu xanh ngọc chiếu rọi, Lâm Hi Hi nằm trong vòng tay hắn an tĩnh mà ngây ngốc, đón nhận đủ loại ánh nhìn của kẻ khác, nghe thấy rõ ràng tiếng bàn luận phía sau.

“Cô nói cái gì? Cô ta là vợ của Tần Dịch Dương? Là chủ tịch Bác Viễn kia sao?”

“Đúng... Hừ, bất quá cũng là con đàn bà hám của, quyến rũ Nhạc Phong không xong lại chạy tới quyến rũ đàn ông khác, tôi cũng cảm thấy thực khó hiểu nha, vụ kiện chết người kia kết thúc cách đây không lâu, vậy mà người đàn bà này lại vênh mặt tới đây khoe khoang.”

https://thuviensach.vn

“Ôi, có cái gì mà không hiểu chứ? Ngay cả chuyện bạn tốt bị cưỡng bức sau đó bị giết cũng đem ra lợi dụng thì lo gì không chiếm được cảm tình của đàn ông, cô ta còn có chuyện gì không làm được? Thật là mất mặt quá.”

“Ha ha...”

Trên sofa rộng lớn, Lâm Hi Hi ngồi xuống, bỏ ngoài tai những lời lăng mạ này.

Cũng không biết là ai mang rượu tới, nàng bừng tỉnh nhận lấy, đưa lên miệng uống hết, mùi vị cay độc trong chốc lát chạy đâu hết.

Rất cay.

Không sao, không có việc gì hết.

Lâm Hi Hi ôm miệng cố nén ho khan, tự nhủ, những người này chỉ là không biết rõ chân tướng mà thôi, nàng không cần phải tính toán gì cả, chỉ là những từ ngữ ác độc này nàng phải tự mình hứng chịu mà thôi, dù sao cũng không phải không thể chịu đựng được.

“Lâm tiểu thư, xin chào, có thể ngồi cùng cô chứ?” một giọng nữ truyền đến.

Lâm Hi Hi không liếc mắt, nàng chỉ khẽ gật đầu.

Đối phương cười cười, cánh tay nhỏ nhắn kéo váy nói vài tiếng rồi ngồi xuống phía đối diện, thẳng tới khi ngồi vào chỗ, Lâm Hi Hi mới nhìn ra người trước mắt là ai.

Hé ra khuôn mặt rất quen thuộc, thanh lịch, ánh mắt trong trẻo cao nhã nhưng lạnh lùng.

Kiều Nhan.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới sẽ gặp Kiều Nhan ở chỗ này.

“Đã lâu không gặp, Lâm Hi Hi” Kiều Nhan liếc mắt nhìn nàng một cái, châm một điếu thuốc, “Không nghĩ tới, cô giấu kỹ một chỗ dựa vững chắc như vậy. Là do thái độ của Nhạc Phong đả kích cô sao? Anh ta một mực cho rằng, đàn bà bị nhơ nhuốc như cô, sẽ không có người đàn ông nào muốn nữa.”

Ánh mắt mơ màng rút đi, Lâm Hi Hi cố gắng thanh tỉnh một chút, ánh mắt trong veo nhìn người đàn bà trước mặt.

Nàng cúi người buông ly rượu, tiếng nói mềm mại nói: “Bộ dạng gì? Bất quá là thua hai vụ kiện, hậu quả cùng nguyên nhân đều do người ngoài suy đoán. Thực sự thân phận của Kiều tiểu thư mới không đơn giản.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 109: Không Phải Ai Cũng Chịu Đựng Được Việc Cưỡng Bức

Cô ta đương nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của Lâm Hi Hi, thân phận của Kiều Nhan, bất quá chính là tình nhân của Nhạc Phong, hay là nói cách khác, cô ta chỉ mang thân phận là thư ký của Nhạc Phong, cũng chỉ là công cụ làm ấm giường.

Lồng ngực Kiều Nhan toát ra một cỗ tức giận.

Trước đây khi Lâm Hi Hi vẫn còn yêu Nhạc Phong, thân phận của cô đích thực là "bạn giường" – hai từ này có khả năng đả kích cô ta ghê gớm thực nhục nhã, khó mà chịu nổi.

Cô ta nhớ kỹ lần đầu tiên Lâm Hi Hi biết Nhạc Phong đã sớm phản bội nàng, trên mặt hắn vô cùng xấu hổ cùng đau lòng, thế nhưng cô gái nhỏ trước mặt này, nay đã sớm lột xác.

Nàng mỹ lệ, nhã nhặn lịch sự mà quyến rũ mị hoặc, làm cho người ta muốn ngừng mà không được.

Huống chi trong buổi tiệc tối hôm nay, thân phận của nàng chính là vợ của chủ tịch Bác Viễn – Tần Dịch Dương, "vợ" – cái thân phận này, đối với Kiều Nhan mà nói dù có cố gắng thế nào với Nhạc Phong cũng không bao giờ có được.

Trong đôi mắt Kiều Nhan nổi lên hận ý, không hề che giấu.

"Chúng ta coi như là người quen biết cũ, không bằng cạn một ly." Đè xuống cỗ hận ý trong lòng, Kiều Nhan cười cười, cô ta không tin người phụ

https://thuviensach.vn

nữ này không thể uy hiếp, “Chúc cô sau này có một cuộc sống hôn nhân hạnh phúc, chỉ cần là đàn ông... không thể không bị cô hớp hồn, Hi Hi lần sau gặp phải một người đàn ông ngoại tình, hy vọng cô không nên kinh ngạc như vậy, dù sao thân thể cô cũng không sạch sẽ gì, đàn ông bên ngoài có đàn bà khác cũng là bình thường, có thể cho cô một danh phận đã là quá lắm, cô tự bảo vệ cho tốt thân phận của mình là được, tôi nói có đúng không?”

Khói thuốc cô ta tỏa ra từ trong tay, bộ dáng tươi cười ác độc, khói thuốc bay lượn lờ.

Một cỗ cảm giác nhục nhã dâng trào mãnh liệt, Lâm Hi Hi nhìn người đàn bà trước mặt, tay có chút run rẩy, nắm chặt ly rượu.

Nàng xem như chưa phải là đàn bà của Tần Dịch Dương, nàng nhớ rõ tình cảnh Lily nằm trong lòng hắn trằn trọc rên rỉ tình cảm mãnh liệt trước kia, biết đâu lúc đó nàng còn chưa thương hắn, đối với hắn mong ngóng cùng khát vọng, thế nhưng hiện tại....

Một cỗ chua xót trong lồng ngực dâng lên, Lâm Hi Hi không muốn tiếp tục nghe cô ta nói thêm gì nữa, cụp mi, nàng nhẹ nhàng chạm cốc.

Kiều Nhan nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt chợt cười rộ lên, tỏa ra vẻ đẹp mỹ lệ.

Ly rượu chạm vào cánh môi, cô ta xem nàng uống rượu, rồi chậm rãi nói một câu: “Kỳ thật đàn bà cũng vậy cả mà thôi, tựa như Tống Viện Y, cô ta vẫn ái mộ Nhạc Phong, nói không chừng lúc bị cưỡng bức còn hài lòng mà...”

“A...” bỗng nhiên Kiều Nhan hét lên một tiếng, đầu và cổ bị tạt đầy rượu.

Một tiếng kêu sợ hãi, thu hút ánh mắt mọi người xung quanh.

https://thuviensach.vn

Hai tròng mắt Lâm Hi Hi long lanh đầy lệ, hung hăng buông ly rượu, nhìn chằm chằm khuôn mặt Kiều Nhan, ánh mắt lộ ra vẻ khiến người ta hít thở không thông mà băng lãnh: “Kiều Nhan, tôi nói cho cô biết, cô nói tôi như thế nào cũng không sao, nhưng không nên độc ác chửi bới một người đã mất, không phải ai cũng muốn bị cưỡng bức, đây là tiệc rượu của Bác Viễn, mời cô đem những ý nghĩ dơ bẩn trong đầu cô cút ra ngoài.”

Thanh âm của nàng trong veo mà run run, nhưng lạnh lẽo không gì sánh kịp, mọi người xung quanh đều nín thở.

Không ai biết cô gái nhỏ bé nhu nhược này trong người lại chất chứa sự kiên cường như vậy, giây phút này trong đôi mắt toát ra ánh sáng khiến người khác câm miệng nín thở, thế nhưng ai cũng có thể nhìn ra nàng có bao nhiêu đau đớn.

Lồng ngực đau nhức, không cam lòng khi bị chạm tới nơi sâu kín trong lòng, nàng cố nén không cho nước mắt rơi xuống.

Bộ dạng kiều Nhan vô cùng chật vật, một ly rượu triệt để thức tỉnh cô ta, ánh mắt cô ta không che dấu sự độc ác nhìn về phía nàng.

“Lâm Hi Hi cô dám tạt rượu tôi?” cô ta quát to đứng dậy.

“Tôi phải tạt cô.” Ngữ điệu của Lâm Hi Hi ngừng lại một chút, nhưng vẫn lãnh liệt kiên định như trước, “Không nên trước mặt tôi khinh thường Viện Y, tôi sẽ khiến cho Nhạc Phong phải hối hận với những gì hắn đã làm.”

“Mày... Tiện nhân.” Toàn bộ lớp trang điểm của Kiều Nhan bị lộ ra, sửa sang khuôn mặt nhăn nhó đứng lên, xấu hổ và giận dữ vung tay tát vào mặt nàng, lại không nghĩ rằng cô ra tay lại bị ai đó cầm lấy tay thật chặt.

Một lực đạo mạnh mẽ, khiến cổ tay cô tay đau nhức.

https://thuviensach.vn

“Buông tay tôi ra, ngày hôm nay tôi nhất định phải dạy dỗ cô ta!” Kiều Nhan cực lực giãy dụa, sắc bén hét một tiếng nhìn về phía người đàn ông đang bóp cổ tay mình.

Đang nhìn bỗng nhiên đập vào mắt cô ta là một dáng vẻ uy nghi khiến cho mọi kiêu ngạo của cô ta đều chùn xuống, trừng lớn mắt dẫn theo một tia hoảng loạn.

Tần Dịch Dương lạnh lùng nhìn cô ta, đem cổ tay cô ta xốc lên, ánh mắt lợi hại lộ ra sự lạnh lùng tàn nhẫn: “Tại buổi tiệc của tôi lại muốn dạy dỗ người con gái của tôi, việc này... Kiều tiểu thư, khẩu khí thật lớn.”

Toàn thân Kiều Nhan không yên, lảo đảo dựa vào sofa.

Tần Dịch Dương hơi cúi người, đem Lâm Hi Hi kéo tới, một cánh tay đem cả người nàng ôm vào trong lòng.

Vẻ lạnh lùng trong nháy mắt có vẻ dịu xuống một chút, cô gái nhỏ trong lòng ngoại trừ tâm tình kích động ngoài ra không có gì là không ổn, thân thể nàng càng lúc càng run, cánh tay hắn lại cành xiết chặt hơn.

“Nghe rõ chưa?” Xác nhận Lâm Hi Hi không có việc gì, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương mới liếc qua Kiều Nhan, một tay ưu nhã đút túi quần, tư thế ngạo nghễ, “Tôi mặc kệ Lâm Hi Hi trước kia từng có quan hệ gì với Nhạc Phong, từ giờ phút này, cô ấy là người đàn bà của tôi, không phải kẻ nào cũng có thể tùy tiện động vào.”

Nói xong, hắn ôm chặt cô gái trong lòng, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người rời đi.

Bên ngoài khách sạn gió lạnh bất ngờ ập tới.

Chính là vừa uống một ly rượu, rất mạnh, mạnh đến bây giờ đầu óc đều mơ màng, Lâm Hi Hi hứng gió thổi vẫn có chút mơ hồ, bàn tay giơ lên bóp

https://thuviensach.vn

bóp trán, một bờ vai của ai đó tiến đến gần.

Tần Dịch Dương nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, vẻ băng lãnh trên mặt từ từ tan rã, ánh mắt cũng nhu hòa dần lên.

“Uống rượu sao?” Hắn nắm cằm nàng.

Lâm Hi Hi vô thức tựa vào vai hắn, rốt cục cũng dễ chịu hơn một chút.

“Ừm” Nàng gật đầu, ngoan ngoãn nói, “Có uống một ly.”

Tần Dịch Dương khẽ nở nụ cười, lại nhớ đến sự dũng cảm ban nãy của nàng, cúi đầu dán sát vào môi nàng, ngửi một chút.

“Rượu whisky?”

Lâm Hi Hi tất nhiên không biết đây là loại rượu gì, chỉ thấy hắn gần như vậy, rõ ràng ngửi được mùi vị trong miệng nàng.

Nàng lắc đầu, ánh mắt có chút mê man, có lẽ là do say rượu, đêm nay nàng có chút yếu đuối, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn tiến sát vào trong lồng ngực hắn, thậm chí tham luyến một chút lồng ngực hắn, tìm một vị trí thoải mái rồi dựa vào.

Lông mi Tần Dịch Dương dựng lên một chút, trong ngực cũng khẽ rung động.

“Anh vì sao muốn dẫn tôi tới tham dự buổi tiệc này?” Lâm Hi Hi khẽ cắn môi, nhịn không được hỏi tới.

Đây toàn bộ là nhân vật nổi tiếng trong giới kinh doanh, đối với chuyện của nàng cũng rõ không ít, thời gian trước đây cùng với Nhạc Phong ở một chỗ, cho tới bây giờ cũng chưa từng tham gia những buổi tiệc có nhiều người nổi tiếng như vậy, Nhạc Phong cũng không muốn ai biết sự tồn tại

https://thuviensach.vn

của nàng, mà hiện tại, nàng rốt cục cũng lộ ra trước mặt mọi người, thế nhưng trong mắt mỗi người, ánh nhìn Lâm Hi Hi đều không giống nhau.

Hiếu kỳ, hèn mọn, đáng khinh, đố kị, còn có những thứ khác nữa.

Ánh mắt này khiến người ta hít thở không thông, nếu không phải Tần Dịch Dương ở đó, chính nàng cũng không biết phải giải quyết thế nào cho ổn.

Nàng say.

Tửu lượng thật kém, Tần Dịch Dương cúi đầu ở trong lòng hít một hơi, ôm lấy thân thể của nàng thu vào trong lòng, nhẹ nhàng nói: “Lên xe rồi nói.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 110: Lấy Danh Nghĩa Của Nàng Để Thu Mua

Chiếc xe Ferrari màu đen hạ cửa sổ xuống rồi lao vút trong đêm tối. Trong xe không hề mở nhạc.

Rốt cục Lâm Hi Hi cũng có chút tỉnh táo, cựa người, lễ phục màu tím mặc trên người, phối hợp với màu sắc thanh nhã trong xe, nhìn có vẻ ôn nhu chói mắt, nàng nhìn mặt Tần Dịch Dương khẽ nói: “Anh còn chưa trả lời, vì sao muốn dẫn tôi đi gặp nhiều người như vậy? Lẽ nào chỉ là vì muốn tuyên bố... Tuyên bố tôi là vợ anh sao?”

Đảo tay lái, bánh xe đảo một vòng, khóe miệng Tần Dịch Dương cũng theo đó cong lên, thảnh thơi dựa vào ghế ngồi, thảm nhiên nói: “Có lẽ!”

Quả nhiên trước mặt mọi người có thể tuyên bố nàng là của mình, có một tia cảm thấy thỏa mãn, hắn rất hài lòng cùng thỏa mãn.

Cái gì? Lâm Hi Hi có chút run sợ, không nghĩ tới câu trả lời lại đơn giản như vậy.

“Tuyên bố này là đương nhiên và quan trọng hơn em cần một thân phận, một thân phận đủ để chống lại Nhạc Thị.” Thanh âm du dương của hắn tiếp tục vang lên, mang theo chút mê người, “Tựa như vừa rồi, đối với thân phận của em, dù ở nơi nào cũng không có người dám đối địch, hơn nữa cho dù đối phương dám ra tay thì em cũng không cần phải lo lắng quá nhiều mà chống lại.”

Trong bóng tối, đôi mắt hắn tản ra ánh sáng long lanh: “Ở bên cạnh tôi, không có ai dám động thủ với em.”

https://thuviensach.vn

Gió đêm rất lạnh, Lâm Hi Hi nhìn đường nét góc cạnh rõ ràng trên mặt hắn, có một chút mê say.

“Ở bên cạnh tôi, không có ai dám động thủ với em.” – Câu nói này có bao nhiêu động lòng người?

Trong ngực Lâm Hi Hi có một dòng ấm áp chảy qua, tại bầu không khí an tĩnh trầm mặc này để cho nàng có thể yên tĩnh một chút.

“Có thu hoạch chưa?” Tần Dịch Dương hỏi, “Về bản kế hoạch thu mua Nhạc Thị, nói một chút suy nghĩ của em xem.”

Lâm Hi Hi cẩn thận suy nghĩ một chút, bỏ qua do dự, sắp xếp lại suy nghĩ từ bản kế hoạch hắn đưa, cho tới tình hình cổ phiếu hôm nay của Nhạc Thị, cho tới buổi tiệc tối hôm nay... Ánh mắt trong veo ngày càng tỉnh táo: “... Có”

Qua kính chiếu hậu, Tần Dịch Dương nhìn nàng một cái, trên khuôn mặt mê man của cô gái nhỏ, ánh mắt có chút chăm chú. Tâm tình hắn mềm mại một chút, môi kẽ mở: “Nói thử xem.”

Lâm Hi Hi từ từ mở miệng: “Thu mua Nhạc Thị, căn bản phải thăm dò được tình hình phân bố cổ đông của họ như thế nào, còn có ai là người nắm quyền thực sự. Thị trường chứng khoán không cần nghiên cứu nhiều cũng có thể rõ ràng, nhưng để có thể nếu khống chế thực sự, như vậy coi như là đã khống chế phần lớn cổ phần trong công ty. Tuy là số lượng nhỏ, nhưng cũng có thể khiến Nhạc Thị rơi vào khủng hoảng. Tiếp nữa là phần lớn cổ phần đều nằm trong tay người nhà Nhạc gia. Trên tòa án, người gánh tội thay Nhạc Phong rõ ràng không phải cam tâm tình nguyện, đại gia tộc cốt nhục tình thân vốn là lạnh nhạt. Vụ kiện đó càng khiến mối quan hệ này càng thêm rạn nứt, gần đây tình hình phát triển của Nhạc Thị cũng thực không tốt, sở dĩ suy đoán vô căn cứ về sự bất hòa càng thêm khẳng định, bọn họ càng thêm lo lắng đó là Nhạc Thị khó có thể quay về quỹ đạo cũ,

https://thuviensach.vn

chính là cổ phần ném vào đầu tư khó nắm chắc khả năng thu hồi, chúng ta có thể lợi dụng cơ hội này để ra tay.”

Không khí an tĩnh trong xe, Tần Dịch Dương lẳng lặng nghe nàng phân tích, khóe miệng vô thức mà cong lên.

Lâm Hi Hi có chút bừng tỉnh sau suy nghĩ của mình, nghiêng khuôn mặt nhỏ nhắn hỏi hắn: “Tôi nói đúng không?”

Tần Dịch Dương một tay nắm chặt tay lái, tay kia vươn qua nhẹ nhàng vuốt cằm nàng, thấp giọng nói: “Đúng.”

Nhiệt độ ấm áp bao vây lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, Lâm Hi Hi khẽ run lên, lông mi cánh bướm đảo qua chỗ ngồi cùng bàn tay của hắn, mặt hơi hồng, an tĩnh ngồi về vị trí.

“Dựa theo những phân tích của em từng bước mà ra tay, cái gì cũng không cần lo lắng.” Tần Dịch Dương nhẹ nhàng nói, nhìn quang cảnh ngoài cửa sổ, khoảng cách tới nhà trọ ngày càng gần vì thế hắn hỏi lại nàng cho thêm chắc chắn: “Muốn đánh từ điểm này sao?”

Lâm Hi Hi trầm ngâm một lúc rồi gật đầu.

“Thời gian qua mọi công việc trong công ty đều do Kiều Nhan giúp hắn để ý, nhất là một số thủ đoạn mua bán mờ ám của họ, còn có nguồn vốn liên tục rót vào thị trường, đều cần che dấu và tiêu hủy chứng cớ, đơn giản mà nói, chúng ta nắm được những chứng cứ này sẽ có thể khống chế Kiều Nhan, tôi có khả năng thăm dò mọi động thái của công ty bọn họ mà không kinh động tới Nhạc Phong.”

Nói xong câu này, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu đã tràn đầy tự tin.

Xe từ từ dừng lại, bốn phía một mảnh đen tối, Tần Dịch Dương bật đèn trong xe.

https://thuviensach.vn

Lúc này Lâm Hi Hi mới nhìn ánh mắt hắn, ánh mắt thâm thúy chưa bao giờ ôn nhu như vậy, chỉ là cũng không nhìn nàng.

“Thật không?” Tiếng nói trầm thấp, tràn đầy sự sủng nịnh, “Em có biện pháp?”

Lâm Hi Hi thoáng đỏ mặt, nhẹ nhàng “Ưm” một tiếng theo động tác của hắn cởi dây an toàn ra, xuống xe.

Hắn vẫn ưu nhã đẹp mắt như trước, khóa cửa xe, tự dưng ôm chầm thắt lưng của nàng.

Như vậy thực như người yêu đưa nhau trở về, ngực có chút hưng phấn cùng vui vẻ.

Trong thang máy, Tần Dịch Dương áp thân thể của nàng vào thành thang máy, hơi thở nóng rực phun thẳng trên đầu nàng.

“Đã nắm chắc, chuyện này giao cho em đi làm, về tin tức thu mua Nhạc Thị tôi sẽ từ từ tung ra.”

Tần Dịch Dương ngừng một chút, “Lấy danh nghĩa của em.”

Lâm Hi Hi không khỏi chấn động, trợn to ánh mắt trong veo nhìn hắn.

“Lấy... danh nghĩa của tôi?” Nàng có chút khó tin.

Mặt Tần Dịch Dương không chút biến sắc, thở hắt ra, nàng nghi hoặc, nhẹ giọng hỏi: “Thế nhưng, vì sao?”

Người đàn ông cao ngất rất hưởng thụ cảm giác này, tất cả lực chú ý của nàng, thực sự chưa từng thoát khỏi tầm mắt hắn.

“Mục đích của em là muốn tôi giúp em trả thù, em ngốc thật, chính là theo ý muốn chính em ra tay, đạt được kết quả, không phải sao?”

https://thuviensach.vn

Ý nghĩ sâu xa trong mắt hắn khiến người ta khó hiểu, nhìn nàng, nàng tự dưng thấy mình thật ngốc nghếch.

Lâm Hi Hi từ từ lý giải, rút cục cũng lĩnh ngộ được ý tứ của hắn.

Nàng xác thực muốn đích thân làm việc này, bởi vì nàng đã thất bại thê thảm, đồng thời bị đẩy ngã đã rất lâu rồi, đau đớn cùng không can lòng, cho nên, không phải hắn chỉ đơn giản giúp nàng trả thù, mà cho nàng một lực lượng để chống đỡ, để chính nàng có thể đi làm, một cỗ cảm động khác thường trong lòng nhộn nhạo, nàng đón nhận ánh mắt hắn nói: “Tôi muốn tự mình làm.”

Tần Dịch Dương nhìn nàng, ánh mắt khẽ động đậy.

Lúc này cửa thang máy mở ra, một tia vui sướng trong mắt hắn chợt mất đi, trở về vẻ bình tĩnh nguyên bản, bước ra khỏi thang máy hướng về phía cửa phòng, một mạch dặn nàng phải nghỉ ngơi thật tốt. Lâm Hi Hi nhẹ giọng đáp lại, có một chút bừng tỉnh.

Thứ nhất hắn cũng không yêu cầu nàng qua đêm trong phòng của hắn.

Hắn từng nói qua, đợi cho nàng chuẩn bị thật tốt, chứ không ép buộc.

Cửa phòng mình ngay trước mắt, trong lòng Lâm Hi Hi nghĩ ngợi một chút, kể cà không mở cửa, Tần dịch Dương đứng sát phía sau nàng, tiếng nói du dương: “Lại quên mang chìa khóa sao?”

Mặt Lâm Hi Hi đỏ lên, biết hắn đang trêu chọc mình.

Nhưng mà động tác tiếp theo của nàng khiến Tần Dịch Dương có chút cứng dờ, bởi vì cô gái nhỏ trong lòng do dự xoay người, nhẹ nhàng ôm lấy thắt lưng hắn, thân thể tinh tế khẽ nhích lại nhón chân hôn một cái trên mặt hắn.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 111: Một Đêm Rối Bời

Trong giây phút đó, gương mặt hồng hào đáng yêu của nàng dán trên mặt hắn, dùng phương thức đơn thuần nhất, biểu đạt yêu mến của bản thân.

Người đàn ông trước mặt này đem đến cho nàng chỗ dựa vững chắc vào lúc nàng vô cùng chật vật, cảm giác này nàng không thể nói nên lời.

Tựa như trong buổi tiệc, hắn lạnh lùng mà che chở nàng, nàng không nhận ra đó là loại cảm tình gì, nói chung nàng rất biết ơn.

Có thể cho nàng tất cả mọi thứ, nàng đã rất cảm kích.

Ánh mắt trong veo giương lên, bên trong có ánh sáng mỹ lệ di chuyển, nàng nhẹ giọng nói: “Cảm ơn anh.”

Cảm ơn anh đã chịu giúp tôi.

Từ đầu đến cuối, cho phép tôi tùyý chống đối cùng cố gắng, dạy cho tôi làm thế nào để mạnh mẽ.

Ánh mắt Tần Dịch Dương đảo qua khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng của nàng, nhìn ra vẻ chân thành cảm ơn cùng với hơi chút xấu hổ của nàng, lúc này vòng tay nàng vẫn ôm lấy thắt lưng hắn, ánh mắt hắn như nhìn xuyên thấu trong màn đêm tập trung lại một chỗ, ánh mắt nguy hiểm như muốn đem nàng ăn tươi nuốt sống.

Lâm Hi Hi cũng phát hiện ra mình có chút to gan, ngừng thở, bình phục sự lúng túng trong lòng.

https://thuviensach.vn

“Thời gian không còn sớm, anh cũng nghỉ ngơi sớm một chút.” Nàng nhẹ nhàng nói một câu, buông thắt lưng hắn, trực tiếp mở rộng cửa đi vào, thân thể mềm mại tiến vào trong phòng, vội vàng đóng cửa phòng, nàng cảm thấy mặt mình đã nóng không chịu nổi!

Đột nhiên, bị một cỗ lực ngăn cản, động tác đóng cửa của nàng dừng hẳn lại.

Lâm Hi Hi vừa đánh mắt nhìn, người đàn ông tuấn lãng đã tiến đến trước mặt, thân thể cao lớn của hắn trên lưng chứa đầy ánh đèn ấm áp của hành lang, lời nói ám muội cúi đầu nói một câu: “Vội vàng đóng cửa như vậy để làm gì?”

Thanh âm kia không ngờ lại ôn nhu như vậy, nhưng cũng lộ ra một chút nguy hiểm.

Lâm Hi Hi cảm thấy buồn cười, đột nhiên không biết phải nói gì, chỉ có thể buông cửa ra, nhìn hắn đi vào mà không biết mình nên làm gì.

Hắn muốn... làm gì?

Trái tim nàng đập loạn lên, bắt đầu nhận thấy mình không nên mạo muội biểu hiện cảm xúc như vậy, đàn ông dù không phải là người thất lễ cũng đều bị bản năng tình dục chi phối, cũng không thể không có cảm giác gì.

Quả nhiên, nàng run giọng kêu một câu: “Tần tiên sinh”, sau đó eo nhỏ nhắn đã bị hắn gắt gao ôm lấy!

Một cái xoay người, thân thể Lâm Hi Hi theo tiếng đóng cửa đã bị áp vào vách tường, cái hôn như cuồng phong bão tát mà ập tới.

Từ trên mặt nàng, sau đó đến bên tai cùng cánh môi, không một chỗ nào mà không bị xâm lược bởi làn môi nóng hổi của hắn, vẫn bị hôn tới đau, nàng vô lực chống đỡ, chỉ có thể cúi đầu nhẹ giọng rên rỉ.

https://thuviensach.vn

“A!” Lâm Hi Hi nhịn không được khẽ kêu lên một tiếng, vội vàng gắt gao cắn lấy làn môi, sắc mặt trong nháy mắt đều đỏ bừng!

Hắn cởi lễ phục dạ hội của nàng ra, chăm chú với vào bên trong hai đóa hoa đào của nàng mà cắn mút nhào nặn.

Một luồng khoái cảm lan đến toàn thân, Lâm Hi Hi vô lực chống đỡ, cánh tay nhỏ bé ôm chặt bả vai rộng lớn của hắn, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn cong lại.

“Tần tiên sinh... Ân” như là nghiêm khắc trừng phạt, những tiếng nàng vừa kêu ra, người đàn ông vùi đầu tại cần cổ nàng hung hăng cắn một cái.

Nàng bị cắn đau, lập tức đổi giọng, “Dịch Dương”.

Ngay lúc nghe được cái miệng nhỏ nhắn của nàng bật ra tên của hắn, trong nháy mắt Tần Dịch Dương có cảm giác không khống chế được, đôi mắt thâm thúy ngưng lại tràn ngập dục vọng, hàm ngậm lấy vành tai Lâm Hi Hi, giọng khàn khàn nói: “Chuyện gì?”

Bàn tay to lớn tùy ý cởi bỏ váy dạ hội màu tím trên người nàng, chỉ còn lại nội y mỏng manh trên người, áo ngực nhỏ nhắn xinh xắn mới mặc lần đầu dính chặt lấy, chôn ở trong lòng ngực hắn.

Lễ phục kia vẫn liên tục rớt xuống bên hông nàng, đôi chân non mịn lộ ra, lễ phục từ từ rớt xuống đất, vòng tay to lớn của hắn chiếm giữ vòng eo nhỏ nhắn, thân thể hắn bao trùm toàn thân nàng.

Như vậy trong nháy mắt Lâm Hi Hi cảm giác được trong căn phòng này, cơ thể của nàng tự nhiên mà thuộc về người đàn ông này.

Chỉ có thể để hắn ôm vào trong ngực mà hôn môi vỗ về, mỗi một tấc, mỗi một chỗ, đều để lại dấu vết bàn tay nóng hổi của hắn!

https://thuviensach.vn

Loại cảm giác này rất vui sướng cũng thực đáng sợ!

“Chậm một chút... tôi van anh, anh chậm một chút...” Lâm Hi Hi vùi đầu vào trong ngực hắn, run rẩy đến xấu hổ, run giọng cầu xin.

Lúc này hắn không có khả năng dừng lại, nàng chỉ có thể cầu xin tiết tấu của hắn chậm một chút, cái loại dữ dội kịch liệt này nàng không thể chịu nổi, quả thực bị thế tiến công này làm nàng cực kì khó khăn hô hấp, loại khoái cảm này quá mãnh liệt, thân thể ngây ngô của nàng không thể tiếp nhận kịp.

Tần Dịch Dương ồ ồ thở dốc, cúi đầu mở cái miệng nhỏ nhắn của nàng hôn vào, đem toàn bộ lời nói của nàng vây lại trong miệng.

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy sau lưng mát lạnh, trên người vật che đậy cuối cùng cũng bị cởi ra, nàng hoàn toàn rơi vào trong vòng tay của hắn, toàn bộ lời nói kịch liệt đều tan biết trong cổ họng.

Mùi vị nam tính của hắn tràn ngập thế giới của nàng, ôm lấy nàng, hướng về phía phòng ngủ.

Căn bản là không biết tại sao lại biến thành như vậy.

Hết thảy cứ như vậy ùa tới, như vậy. Tới như vậy. Tới.

Làm Hi Hi cảm thấy thân thể mình chưa bao giờ nóng khẩn trương như vậy, sức nặng của cơ thể, nặng đến nỗi nàng chỉ có thể bám chặt lấy, cánh tay mềm mại nhỏ bé bám chặt thân thể cường tráng của hắn, chịu đựng bão táp mà hắn mang tới.

Cái hôn của hắn rơi vào nơi mẫn cảm trên bộ ngực mềm mại của nàng, ngăn chặn bàn tay nhỏ bé của nàng lại bên hông, không cho nàng nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

“Không nên... không nên như vậy...” Lâm Hi Hi yếu ớt ngân nga, đôi mắt chứa đầy lệ, nhưng không ngăn được hắn.

Cho tới bây giờ nàng cũng không biết nam nữ trong lúc đó yêu nhau là như vậy, không có gì ngoài hung ác độc địa mà chiếm giữ cùng đau đớn xé rách.

Toàn thân tựa như bị kiến cắn, cảm giác từng tấc từng tấc da thịt một trận lại một trận run rẩy, rốt cục là cái gì?

“Gọi tên của anh.” tay hắn nắm chặt đầu gối của nàng, dùng tiết tấu chậm chạp nhưng không thể tách ra.

Lâm Hi Hi cắn chặt môi kiềm chế, thân thể ẩm ướt cùng trống rỗng càng lúc càng lớn, nàng chịu đựng rơi lệ xúc động, nỗ lực chuyển động cổ tay: “Dịch Dương... Dịch Dương...”

Xúc động buộc chặt trong lòng Tần Dịch Dương bị chạm tới, đột nhiên nắm chặt cổ tay nhỏ bé yếu ớt của nàng, chụm lại một chỗ đặt trên đỉnh đầu, nàng bị ép ngửa đầu, miệng nhẹ giọng ngân nga.

“Ngoan...” Hắn hổn hển thở dốc, hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, tựa như mê muội mà lướt qua, cơ thể từ từ hạ xuống gần.

Chạm tới một mảnh mềm mại cùng ẩm ướt, túm chặt eo nhỏ nhắn của nàng, một chút một chút đẩy mạnh vào.

“Đừng.” Nàng đau đớn run lên, môi bị hắn hôn phát không ra tiếng chỉ có thể chịu đựng, toàn bộ thân thể mềm mại run rẩy kịch liệt, nhưng cổ tay bị hắn chế trụ không có khả năng nhúc nhích, nàng thử lắc đầu lại bị hắn hôn càng sâu.

“Ngoan, đừng nhúc nhích...” Hắn dụ dỗ lừa gạt, hôn lên đôi môi của nàng, nuốt hết toàn bộ tiếng ngâm của nàng.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận của nàng ngày càng rõ ràng, tưởng như cả người bị xé ra, bị một vật gì đó cứng rắn nóng hổi đi vào, buộc nàng phải mở rộng tâm hồn cùng thể xác của mình, hòa tan làm một, nàng không thể ngăn cản, chỉ có thể tùy ý hắn kiên trì chiếm giữ, bỗng nhiên xuyên thẳng đến nơi sâu nhất trong cơ thể nàng.

Đau nhức... nàng cong người rướn lên, hai chân cũng run rẩy kẹp chặt...

Đêm rất dài, Tần Dịch Dương rốt cục cũng buông tha, cổ tay của nàng bị hắn nắm chặt, nhìn nàng tự giác ôm lấy cổ hắn, mặt chôn sâu ở cần cổ của hắn mà khóc nức nở.

Hắn thấp giọng an ủi, ôn nhu hôn nàng, giảm bớt đau đớn cùng căng thẳng của nàng.

Ôn nhu dỗ dành để từ từ cướp đoạt bừa bãi, hắn từ từ thả lỏng băn khoăn, ngay lúc nàng chậm rãi thả lỏng, thân thể vui sướng cuồng dã xôông lên! Sự ngây ngô của nàng, sự mẫn cảm của nàng, trong đêm nay tại nơi này, từng thứ từng thứ bị lộ tẩy trong mắt hắn....

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 112: Em Ở Dưới Thân Tôi Là Đẹp Nhất

Tỉnh lại đúng là một quá trình gian nan.

Cả người mồ hôi toát ra ẩm ướt tới tận sáng sớm, mùi hương nhàn nhạt thơm ngát bao phủ toàn bộ căn phòng, Lâm Hi Hi mở mắt ra, bị ánh sáng chiếu chói mắt, nhắm mắt, nàng nhắm mắt lại từ từ một lần nữa mở mắt ra.

Lọt vào tầm mắt là những nếp nhăn trên ga trải giường, cánh tay nhỏ bé và yếu ớt của nàng bại lộ trong không khí, mặt trên có dấu hồng nhàn nhạt.

Trong lòng nàng có chút kinh hãi, cảm giác được toàn thân chỉ có duy nhất cái chăn mỏng manh bao trùm ở trên người, Lâm Hi Hi khẽ cựa người, một trận đau nhức kịch liệt trên người truyền đến.

"..." Nàng cắn môi, cánh môi đỏ bừng cũng có chút đau.

Ý thức từ từ thanh tỉnh, toàn bộ sự việc tối hôm qua cũng bắt đầu ùa về, nàng chỉ là cảm kích nhất thời mà hôn hắn, không nghĩ tới tiếp theo hắn đi vào, sau đó... Một đêm dây dưa, nàng không thể chịu nổi loại kịch liệt đó mà hôn mê bắt tỉnh....

Trời ạ!

Lâm Hi Hi lấy tay xoa nhẹ mặt mình, lành lạnh, bỗng nhiên dấy lên một cỗ cảm giác ảo não, nàng cư nhiên... Ngất đi thôi sao?

Bên cạnh đều trống không, ánh mắt nàng ý thức tìm kiếm, không nghĩ tới chạm phải ánh mắt hắn.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông trước mặt dáng người cao lớn thon dài, Âu phục mặc trên người toát ra khí chất uy nghiêm, ánh mắt thâm thúy của hắn lộ ra khí thế bức người.

Buông tay đặt tài liệu lên trên mặt bàn dài, nhìn cô gái nhỏ đang còn chút mê man ở trên giường.

Một đêm chiếm giữ kịch liệt, hắn có thể tinh thần sáng láng, nhưng thân thể của nàng đã đau nhức không chịu nổi.

“Tỉnh rồi à?” Tiếng nói trầm thấp của hắn lộ ra chút cuốn hút, nhẹ nhàng hỏi.

Mấy sợi tóc rơi lả tả trên bờ vai lõa lồ của nàng, làm cho da thịt lại càng trong suốt non mềm, mà những dấu vết thâm tím chứng minh tối qua hắn có bao nhiêu cố sức mà yêu thương nàng.

Trên mặt nhỏ nhắn của nàng còn sót một chút mê man, còn có một chút xấu hổ.

Xin thứ lỗi, nàng không thể giải thích nổi cảm giác của bản thân hiện tại, không cách nào coi như chưa có chuyện gì phát sinh giữa hai người trong lúc đó.

Cái loại cảm giác này, thật giống như hắn đã từng tồn tại trong thân thể nàng, đã từng tàn sát bừa bãi, bọn họ hiện tại cùng nhau một chỗ.

Tần Dịch Dương đi tới, tay đặt lên hai bên má nàng, ngưng mắt nhìn ánh mắt trong veo của nàng có một tia yếu ớt.

Lâm Hi Hi cả kinh, vô thức kéo chăn che lấy ngực.

Hai người đối diện nhau, hắn từ trên cao nhìn xuống, nhìn trong ánh mắt nàng hiện lên tia đề phòng, mặt càng thêm đỏ bừng xấu hổ.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?” Đối với một cô gái chưa từng có kinh nghiệm tóm lại là vẫn có chút nhẫn nại, thanh âm của Tần Dịch Dương rất ôn nhu, tay khẽ xoa tóc nàng trìu mến mà sủng nịnh, “Có còn đau không?”

Lâm Hi Hi cảm nhận được bàn tay hắn vuốt ve trên đầu rất ấm áp.

“Có... một chút,” Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ bừng, rất thành thật nói.

Tần Dịch Dương nhịn không được cười rộ lên, ánh mắt thâm thúy có một tia mơ màng, tay hắn tóm chặt gáy nàng, cúi đầu xuống hôn, tư vị của nàng tối hôm qua so với hai năm trước tốt hơn rất nhiều, hắn có chút muốn ngừng mà không được.

Hơi thở nam tính quen thuộc một lần nữa bao vây lấy nàng, Lâm Hi Hi cố sức kéo chăn che đậy, nụ hôn của hắn luôn luôn có một loại ma lực khiến nàng không thể biết được mình đang ở đâu, đang làm cái gì.

Tư thế như vậy, nàng ngẩng đầu, hắn cướp lấy, hắn muốn... Nàng chỉ có thể đón ý hùa theo.

Hôn càng ngày càng sâu, một lần nữa nàng có được cảm giác tối hôm qua, hắn hình như lại động tình, lại muốn yêu nàng một lần nữa.

Tần Dịch Dương lưu luyến buông môi nàng ra, nhìn nàng thở gấp, sắc mặt ửng hồng mê người. Hắn dừng ở khuôn mặt nàng, phát hiện thời khắc mà nàng chân chính trở thành người phụ nữ của hắn, giây phút này, cái gì hắn cũng không muốn làm, thầm nghĩ nhìn nàng, đem toàn bộ biểu cảm của nàng thu vào đáy mắt, từ nay về sau, đem cả người nàng nắm giữ trong lòng bàn tay.

Loại cảm giác này, rất tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

“Khó chịu thì nên đi tắm, hôm qua tôi làm đi làm lại lâu lắm, biết em chịu không nổi.” Hắn ghé sát vào tai nàng, vuốt ve tóc nàng, nhẹ giọng nói, đây chính là đỉnh cao chăm sóc của người đàn ông.

Lâm Hi Hi một lần nữa đỏ mặt, gật đầu.

Chờ nàng rửa mặt chải đầu xong, hắn đều đã đem tài liệu cho hết vào trong cặp công văn, công việc sáng sớm đều đã hoàn tất.

Nàng đi tới, một phần nhỏ của chiếc áo T-shirt màu trắng lộ ra, cổ áo ruy băng tao nhã rất hợp với quần dài thanh lịch bên dưới, có vẻ mềm mại mà có thể đem toàn thân trên dưới cùng với dấu vết che khuất hoàn toàn, nửa điểm cũng không lộ ra.

Ánh mắt Tần Dịch Dương di chuyển nơi khác, khóe miệng tràn ra một tràng cười.

“Không đẹp sao?” Lâm Hi Hi do dự một chút mới hỏi hắn. Tần Dịch Dương đi tới, ôm thắt lưng nàng, cúi đầu nói nhỏ một câu: “Cơ thể em lúc dưới người tôi là đẹp nhất, khi đó em cái gì cũng không mặc, chỉ sợ rằng lúc đó, mọi chú ý của tôi đều tập trung vào công việc kia, nên quên không khen em.”

Bộ não Lâm Hi Hi vòng vo mấy lần mới lý giải được hắn đang ám chỉ cái gì, mặt đỏ bừng kinh ngạc.

Đây không giống như Tần Dịch Dương ngày thường, như vậy... Rõ ràng tựa như hắn tối hôm qua, ai có thể tưởng tượng nổi một người đàn ông thờ ơ lãnh khốc lại có thể bùng nổ sự đam mê mãnh liệt như vậy?

Mặt nàng càng đỏ, liếc mắt một cái cánh tay tại bên hông, nhẹ giọng nói: “Chúng ta tới công ty thôi.”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương rất thích nhìn dáng dấp đỏ mặt của nàng, cười khẽ hôn mặt nàng, trực tiếp ôm nàng đi ra cửa.

Một đêm trong lúc đó. Khu vực kinh doanh trên các tờ báo từ giải trí tới công nghiệp, hết thảy đều đăng một tin: “Công khai phu nhân của bậc tinh hoa trong giới tài chính.”

Tin tức này, tưởng như đợi Lâm Hi Hi mở máy tính ra là hiện lên.

Nàng liếc qua một chút, sau đó tắt ngay đi.

“Hi Hi” Lam Đóa chạy tới, kích động mà lắc tay nàng, “Cô thế nào không nói sớm, cô thế nào không nói sớm a!”

Lâm Hi Hi có chút nghi hoặc: “Chuyện gì?”

“Cô nguyên lai là phu nhân của chủ tịch, cô thế nào không nói sớm a, lẽ nào cô là cố ý che giấu thân phận đi thị sát công ty sao? Trách không được chủ tịch quan tâm cô như thế, cô hại tôi đoán mò rất lâu.”

Lam Đóa vẫn kích động như trước, vùng xung quanh lông mày nhíu lại.

Khuôn mặt trắng nõn của nàng hiện lên một tia mất tự nhiên, cũng không biết nên nói cái gì.

“Được rồi thân phận của cô hiện tại đã công khai, còn muốn đến công ty đi làm làm gì a? Cô trực tiếp về Tần trạch làm thiếu phu nhân của mình đi chứ” Lam Đóa lại hỏi nàng một câu.

Tần trạch?

Lâm Hi Hi có chút run sợ, ngẫm lại hắn là nhà của Tần Dịch Dương a, hắn tại sao lại vẫn ở tại nhà trọ của Bác Viễn?

https://thuviensach.vn

Nàng sớm nên biết, với thân phận của hắn, đúng ra không cần phải... cùng với nhân viên trong công ty ở cùng một chỗ.

“Tôi tại công ty còn có việc cần làm.” Suy nghĩ một chút nàng chỉ có thể giải thích như vậy.

Lam Đóa rốt cục cũng an tĩnh một chút, tự hỏi thật lâu mới nói: “Hi Hi, có phải cô ở công ty chuẩn bị thu mua Nhạc Thị kia hay không a? Cô muốn báo thù bọn họ có phải không?”

Trên môi Lâm Hi Hi nổi lên một tràng cười nhạt: “Cô tin tưởng tôi là đang trả thù sao? Về hai vụ kiện kia, cô tin tôi chứ?”

Lam Đóa cũng cười, trong nụ cười có chút thương cảm: “Không biết, tôi chính là tin, kỳ thực người thân trong gia đình tôi cũng đã từng gặp phải hoàn cảnh như thế này, gặp phải một kẻ có tiền cho nên sự thực là người bị hại, cuối cùng cũng chỉ có thể nhìn đối phương nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật, loại cảm giác này tôi hiểu được, hơn nữa tôi có thể nhìn thấy cô rất tốt với bạn bè, Hi Hi, tôi lâu lắm mới nhìn thấy một người đối với bạn bè có thể tốt như vậy.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 113: Tay Anh Đang Để Ở Đâu

Ánh mắt cô sáng lên hàm chứa sự kính nể cùng yêu thương, không chút nào che giấu.

“Cho nên, chuyện này cần giúp đỡ gì, cứ nói với tôi một tiếng, tôi giúp cô! Tôi đi trước đây.”

Lam Đóa nháy mắt mấy cái.

Một dòng nước ấm áp chảy trong lòng Lâm Hi Hi, nhìn cô ấy nói: “Cảm ơn.”

“Được, vậy cô làm đi, tôi đi làm việc.” Lam Đóa vẫy vẫy tay, rời đi xa.

Lâm Hi Hi yên lặng ngồi dựa vào ghế ngồi, ngực có một tia rung động… Còn có người tin tưởng, còn có người ngyện ý giúp nàng, việc thu mua Nhạc Thị nàng phải hoàn thành, như vậy căn bản là chưa đủ, thế nhưng, cũng là bước đầu tiên giúp nàng trả thù.

Sự việc này, phải chính tay nàng hoàn thành.

Nhìn bảng số liệu trên bàn, Tần Dịch Dương nheo mắt, ánh mắt trăn trở: “Cái gì đây?”

“Từ hệ thống tài chính Nhạc Thị bên ấy tôi lấy ra một ít số liệu, kỳ thực kết quả có rất nhiều số liệu, đều là do nguồn vốn phi pháp rót vào, những số liệu này đều là những phần bị che giấu, kể cả việc bọn họ nhập số liệu khống nữa.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tần Dịch Dương không dừng trên bảng số liệu, mà nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Cô gái nhỏ bé và yếu ớt như vậy, đưa ra số liệu to lớn như thế này, đúng là hắn cũng nên coi trọng một chút, hắn quả thực không biết nàng lấy đâu ra những thứ này, trong con người nàng ẩn chứa bao nhiêu năng lực.

“Đứng lại gần đây một chút.” Hắn thản nhiên nói.

Ánh mắt Lâm Hi Hi khẽ động, có chút khó hiểu.

“Em đứng quá xa, tôi không quen.” Trên môi hắn nở một nụ cười, nhìn nàng đứng bên kia bàn công tác.

Lâm Hi Hi lúc này mới tỉnh ngộ, chần chờ một chút, đè nén hơi nóng trên mặt, hướng phía hắn đi qua. Tần Dịch Dương tựa vào lưng ghế xoay đẩy một cái, kéo chiếc ghế bên cạnh lên trước mặt, trầm giọng nói: “Ngồi xuống nói.”

Kéo ống quần dài, nàng nhu thuận ngồi xuống, cầm lấy bảng tài liệu nhanh trí giải thích, sử dụng máy vi tính của hắn làm mẫu.

Bàn tay trắng noãn của nàng đặt lên bàn tay hắn, có một vẻ đẹp rất khác biệt.

“Em với những thứ này… Đã nghiên cứu rất kỹ?” Tần Dịch Dương tựa vào lưng ghế ngồi, nửa ôm vai nàng, nghiêng mặt hỏi. Đường nét trên khuôn mặt nàng rất thanh thoát xinh xắn, khiến kẻ khác nhìn là muốn hôn lên đó.

“Đại học tôi học chuyên ngành điện tử thương mại, lúc học có học qua một ít kiến thức về hacker.” Nàng nhẹ giọng nói, lông mi rất dài khẽ rung động, thỉnh thoảng nghiêng mặt nhìn thẳng hắn, có chút thẹn thùng, “Thế nhưng để hoàn thành quá trình xâm nhập vào tài khoản hệ thống tôi có nhờ

https://thuviensach.vn

tới một số nhân viên trong công ty, còn có một số đồng nghiệp trước đây của tôi giúp đỡ.”

Tần Dịch Dương nhìn liếc qua màn hình, nói một câu tán thưởng: “Không tệ.”

Lâm Hi Hi gật đầu: “Có những số liệu này rất có lợi, chúng ta nắm trong tay nhược điểm của Nhạc Thị, tôi không dự định dùng những số liệu này để uy hiếp Nhạc Phong, trên thực tế hắn cũng không kiêng kị sự uy hiếp, cho nên…anh..”

Tiếng nói của nàng đột nhiên khó khăn đè nén lại, nhịn không được quay đầu lại hỏi: “Tay của anh đang để ở đâu thế?”

Bàn tay to lớn ưu nhã men theo vòng eo nhỏ nhắn của nàng mà trườn lên nơi mềm mại trên ngực nàng, Tần Dịch Dương đem thân hình nhỏ nhắn của nàng kéo vào trong lòng, khiến cho lưng nàng dán vào ngực hắn, nói giọng khàn khàn: “Em không cảm giác được sao? Hắn là nói cho tôi biết nó đang để ở đâu.”

Hơi thở của Lâm Hi Hi bắt đầu bất ổn, mặt đỏ tim đập: “Không nên… Đây là phòng làm việc!”

Nàng đích thực đang rất khẩn trương, sợ bây giờ sẽ có người gõ cửa đi vào.

Tần Dịch Dương cũng biết như vậy là không thích hợp. Cho nên chỉ là ôm nàng vào trong ngực mà hôn thôi, coi như là giải khát. Cánh môi hôn lên vành tai trắng noãn của nàng, thanh âm của hắn đã phục hồi một chút thanh tỉnh: “Em muốn đem những thứ này đi trao đổi với Kiều Nhan?”

Ở trong lòng hắn, Lâm Hi Hi gật đầu nói: “Tôi nghĩ phải thử một chút mới biết được.”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn thẳng vào mắt nàng, rồi thấp giọng hỏi: “Một mình em à?”

“Tôi…” Lâm Hi Hi cũng nói không nên lời, nàng vô thức không muốn một mình đối mặt, thế nhưng lại không muốn mở miệng bảo hắn, đơn giản quả quyết nói: “Một mình tôi.”

Tần Dịch Dương vuốt ve tóc nàng, nhìn nàng hồi lâu rồi khẽ nở nụ cười.

Thật đúng là cô gái nhỏ dũng cảm.

“Được,” Hắn cư nhiên cũng thực sự đồng ý, ánh mắt thâm thúy có chút khiến nàng khó hiểu, “Trước tiên hẹn cô ta, thời gian địa điểm nói cho tôi, nhớ kỹ em là người chủ động, không nên nhân nhượng bất kỳ điều kiện nào của cô ta.”

Lâm Hi Hi giật mình, nàng không nghĩ hắn thực sự yên tâm để nàng một mình đi đến đó.

Nhưng mà đâm lao thì phải theo lao, nàng cắn môi, gật đầu đáp ứng hắn.

Hay là do nàng thiếu sự tôi luyện… Lâm Hi Hi có chút hoảng hốt cầm lấy di động, không xác định nổi mục đích.

Nàng không thể nhìn thấy nét mặt Tần Dịch Dương ngồi dựa vào ghế, ánh mắt tự tin mọi việc đều nắm trong tay của hắn, đây cũng là lần đầu tiên hắn nảy sinh ý nghĩ muốn bảo hộ nàng, nên nói như thế nào đây? Trên người cô gái này mang dấu ấn của Tần Dịch Dương hắn, người khác sẽ không mơ ước viển vông có được nàng dù chỉ một chút.

“Alô, xin chào, tập đoàn Nhạc Thị đây.” Kiều Nhan cầm một xấp tài liệu đi vào phòng làm việc của Nhạc Phong, tiếp điện thoại di động.

“Chào cô, Kiều Nhan, tôi là Lâm Hi Hi.”

https://thuviensach.vn

Bước chân Kiều Nhan dừng lại.

Lâm Hi Hi?

Lâm Hi Hi lại chủ động gọi điện cho mình?

Hồi lâu Kiều Nhan mới phản ứng lại, khóe miệng nổi lên một tràng cười nhạt, cô nhớ rõ người đàn bà này, trong buổi tiệc đã khiến cô khó chịu đến mức nào, trên tiêu đề báo chí kiêu ngạo như thế nào! Cô hoàn toàn bị người đàn bà này chà đạp nhục nhã, chính cô ta lại dâng mình đến miệng cọp hay sao?

“Thì ra là Tần phu nhân.” Kiều Nhan buông tập tài liệu trong tay, ôm vai, đi đến bên cửa sổ sát đất nói chậm lại: “Xin hỏi phu nhân có chuyện gì sao? Hay là ngài muốn tìm Nhạc Phong? Ngài hãy nhớ kỹ lời hắn nói, ngài cứ qua đây chúng ta sẽ bàn lại.”

“Không, tôi tìm cô.’ Phía bên kia điện thoại, tiếng nói của Lâm Hi Hi trầm ổn mà dịu dàng.

“Phải không?” Kiều Nhan càng cười lớn.

“Nói đi, chuyện gì.” Cô cũng không có kiên nhẫn cùng cái loại đàn bà không biết tự lượng sức mình này dây dưa.

“Trên tay tôi có một phần số liệu, là số liệu đáng ngờ của tập đoàn Nhạc Thị năm nay, toàn bộ nguồn vốn bên trong đều có vấn đề, chính là hệ thống bị Nhạc Thị thôn tính, đương nhiên, người thao túng là ai, cô so với tôi chắc là rõ ràng hơn, chỉ là những số liệu này … bị cô hủy đi nhưng hệ thống internet vẫn còn lưu lại, nó vô cùng rõ ràng, cô có muốn nhìn lại không?” Lâm Hi Hi hòa hoãn nói ra mục đích của mình, đợi phản ứng của cô ta.

https://thuviensach.vn

“Cô!” Kiều Nhan đột nhiên biến sắc, không dám tin đây là sự thật, “Lâm Hi Hi, cô không cần hù dọa tôi, hệ thống internet của Nhạc Thị tôi rõ ràng hơn ai hết, số liệu kia của cô, cô muốn gì?”

Một mạch im lặng, tiếng nói ngọt ngào của Lâm Hi Hi có vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng: “Cảm ơn cô đã phủ nhận sự tồn tại của những số liệu này, Kiều tiểu thư, xem ra so với tôi, cô thật sự rõ ràng hơn rất nhiều.”

Kiều Nhan thở gấp, như vậy mới biết chính mình bị lừa, tay day day ấn đường, làm dịu đi sự khẩn trương lúc này của mình, Kiều Nhan nhỏ giọng hỏi: “Lâm Hi Hi, nói cho tôi biết cô muốn gì, cô lấy phần số liệu kia để làm gì? Thua hai lần cô vẫn chưa biết sợ sao? Cô cho rằng cô đang nắm giữ ít nhiều tư liệu, chỉ bằng ấy cô cũng muốn lật đổ Nhạc Thị sao? Cô bớt ngây thơ một chút đi!”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 114: Là Hắn Chưa Đủ Lãnh Khốc Sao ?

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hít một hơi, tiếng nói tao nhã êm tai: “Tôi không muốn lật đổ Nhạc Thị, nó không có sức hấp dẫn đối với tôi, mục đích hiện tại của tôi, là muốn gặp cô, cùng cô yên tĩnh nói chuyện, ba giờ chiều thứ năm, tại quán cà phê mới mở đối diện Bác Viễn, xin đừng tới muộn, tôi không thích chờ đợi người khác.’’

“A…” Kiều Nhan tức giận mà cười, “Cô dựa vào đâu chắc tôi sẽ tới?”

“Tùy ý cô, những gì cô nghe được cũng đã đủ… chúng cùng tôi không có quan hệ, nếu cô có khả năng gánh chịu hậu quả thì cứ coi như chưa từng nghe qua, cô cũng có thể nói cho Nhạc Phong, đó là chuyện của cô.”

Lâm Hi Hi nói xong liền cúp máy.

Tiếng “Tút, Tút…” dồn dập như là tiếng búa đang đập vào ngực Kiều Nhan, cô không thể nói nên lời những gì muốn nói, tức giận, vô cùng lo lắng, không can tâm, hết thảy tích tụ trong lòng, cô nắm chặt di động, hận ý dày đặc.

“Làm sao vậy?” tiếng đàn ông trầm thấp từ phía sau vang lên, Kiều Nhan bỗng nhiên xoay người, nhìn thấy Nhạc Phong đứng ở sau lưng, một thân Âu phục màu lam lộ ra một cỗ hơi thở tà mị, hắn là một người ôn tồn, nhưng gần đây lại bá đạo hơn nhiều.

“Không có chuyện gì cả …” Kiều Nhan nỗ lực bình ổn tâm tình, cầu mong hắn không nghe được cuộc nói chuyện điện thoại vừa rồi.

https://thuviensach.vn

Hai ngày trước, chuyện vợ của Tần Dịch Dương công khai đã khiến tình hình sôi sục, Nhạc Phong đương nhiên cũng biết, hai ngày kia căn bản là không có ai dám tới gần hắn bàn công việc, trên đời này, không có việc gì có thể lay động hắn, ngoại trừ Lâm Hi Hi.

Ánh mắt Nhạc Phong lợi hại đảo qua khuôn mặt cô ta, hồi lâu mới dời đi.

“Hết giờ làm tự về, không cần đợi tôi.” Hắn lạnh nhạt ra lệnh, đem lịch trình trong ngày của cô ta ném lên bàn.

Lồng ngực Kiều Nhan đau nhức, thấy hắn xoay người, chạy theo từ phía sau vòng tay ôm lấy hắn, hai tay ôm rất chặt, tiếng nói mị hoặc: “Phong… Hôm nay em không có việc gì, ở bên cạnh anh được chứ? Tâm tình anh không tốt, em lo lắng anh một mình…”

Người đàn bà như vậy, trước mặt người ngoài mạnh mẽ vang dội khôn khéo giỏi giang, trước mặt đối thủ không biết sợ hãi là gì thậm chí còn có phần kiêu ngạo, nhưng trong việc này làm thế nào cũng không thể chiếm được trái tim của người đàn ông này, cô tình nguyện bỏ đi tự tôn của bản thân, một lòng chờ đợi.

Mà khuôn mặt người đàn ông quay lưng về phía cô đột nhiên sinh ra một tia lạnh rùng mình, lãnh liệt nghiêm nghị.

Khóe miệng nổi lên một mạt cười băng lãnh, Nhạc Phong từ từ đem hai cánh tay trên lưng đẩy xuống, rất nhanh cầm lấy cổ tay cô ta, từ từ xoay người: “Phải không? Tâm tình tôi không tốt, cô biết à?”

Đây là thói quen khi hắn tức giận, bộ dáng lạnh lùng tươi cười ẩn giấu tất cả tâm tình.

Cho tới bây giờ hắn vẫn là một người đàn ông lãnh huyết, nếu không phải sao lại có thể trước mặt bạn gái mà cưỡng hiếp người con gái khác?

https://thuviensach.vn

Làm thế nào mà dù đã thắng kiện vẫn không cho cô gái kia một con đường sống, mãi cho tới khi gia đình cô ta thê thảm mới thôi?

Trong lòng Kiều Nhan run lên, biết đã động chạm tới điểm mấu chốt của hắn.

Cô cố gắng nói thật khẽ, chịu đựng đau đớn mà nhìn hắn: “Là em sai, tâm tình anh không phải không tốt, ý em muốn nói với anh, khách hàng của Hoành Cơ bị chúng ta đoạt khá nhiều, bọn họ cam kết trong vòng ba năm đều giữ mối hợp tác với Nhạc Thị, cho phép sản phẩm của chúng ta lũng đoạn thị trường là rất tốt. Hiện tại Lâm Hi Hi đang làm việc tại Bác Viễn, không phải anh cũng muốn cô ta phải hối hận sao?’’

Cô suy nghĩ cẩn thận mới nói, rốt cục có thể khiến ánh mắt lạnh thấu xương của Nhạc Phong chùng xuống một vài phần.

“Đích thực cô ta sẽ phải hối hận…” Nhạc Phong buông cánh tay Kiều Nhan ra, trên miệng nổi lên một mạt cười nhạt.

“Cô nghĩ thử coi tôi có nên triệt để phá hủy cô ta hay không, khiến cho cô ta không còn gì để có thể gả cho người đàn ông khác?”

Hai tay hắn xiết chặt hai bên hông cô ta, mắt nhìn cô chằm chằm, nhưng tư tưởng lại bay rất xa.

Kiều Nhan biết biểu hiện như thế của hắn nói lên điều gì, ngực bỗng nhiên đau xót! A… Lâm Hi Hi, chính là Lâm Hi Hi.

Người con gái mà hắn quan tâm vĩnh viễn chỉ có một mình cô ta, cũng không quản người hàng đêm hầu hạ dưới thân hắn là ai. Cô không thể chịu được như vậy, đem cánh tay tại trên người hắn buông ra, nhưng trong miệng vẫn ngâm tên cô gái có má lúm đồng tiền kia – Hi Hi!

https://thuviensach.vn

Trời biết, người con gái như vậy, là người phụ nữ của hắn, là nỗi sỉ nhục lớn nhất!

Tâm trí Kiều Nhan run rẩy, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng lại ẩn dấu một tia hận ý, tay đặt trên cổ hắn, tiếng nói nhẹ như bay: "Hiện tại không nên nghĩ nhiều, em ở ngay trong lòng anh, anh không muốn sao?"

Ngón tay thon dài với móng sơn màu xanh nhạt, dò xét vào trong y phục hắn, có vẻ khiêu khích.

Nhạc Phong ngưng mắt nhìn cô ta hồi lâu, tận tới khi ánh mắt lạnh thấu xương biến mất, nhìn hiện tại, tiếng nói u ám kêu một tiếng "Dâm phụ!"

Đem cô ta trong lòng, ngay tại một tiếng thét kinh hãi đẩy mạnh cô ta ra khỏi lồng ngực.

***

Thứ năm.

Mấy ngày nay Lâm Hi Hi vẫn chú ý tới mọi động tĩnh về tình hình tài chính của Nhạc Thị, phải nói rằng hiện tại, Kiều Nhan đã đem toàn bộ những số liệu kia dọn sạch, may mà ở đây nàng còn những số liệu mà mấy người đã lấy được từ trước, từ lúc đó tới giờ nàng không liên hệ lại với Kiều Nhan, không cần nhiều lời, những gì nàng muốn làm, hắn nên tự nàng đi chuẩn bị.

Nếu như gặp mặt, cần trao đổi cái gì, cần những điều kiện gì, nàng một mực suy nghĩ.

Từ trong đại sảnh đi tới, Tần Dịch Dương đem tài liệu cho trợ lý đi bên cạnh, ôm vai Lâm Hi Hi đi ra ngoài.

"Thấy rõ rồi chứ?" Tiếng nói trầm thấp của hắn vang lên, bao trùm nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi gật đầu, ngực còn chưa tan biến cuộc đàm phán với một thương nhân người Đức, Tần Dịch Dương tự mình chỉ đạo người khác, cuộc đàm phán kết thúc trước ba giờ đúng như dự định, lợi nhuận lớn như vậy giá trị không thể dự tính, người vừa đi ra đều sợ hãi mà than vãn, nàng cũng là như vậy.

“Đã thấy rõ.” Nàng nhẹ giọng trả lời.

Hành lang lầu hai rất dài, cùng với đại sảnh lầu một có một ban công có thể ngắm bầu trời, Tần Dịch Dương đem cả người hắn cùng nàng dựa vào lớp kính, đem nàng ôm lấy, hòa hoãn nói: “Em nghĩ vì sao Bác Viễn lại thắng?”

Lâm Hi Hi cẩn thận suy nghĩ một chút, ôn nhu trả lời: “Tôi nghĩ… vấn đề là do ngữ khí câu hỏi. Sau ba tiếng đàm phán bọn họ chủ động đưa ra ý kiến, chúng ta cũng không có yêu cầu, cũng không có đề nghị giá cả …” Ánh mắt nàng trong veo đơn thuần nói ra suy nghĩ logic, nguyên nhân chính ở đây trừ khí chất của hắn, nàng không thể nghĩ ra có thể thắng ở chỗ nào.

Tần Dịch Dương nhịn không được cười nhẹ một cái, vỗ vỗ đầu của nàng, không đáp lại.

Vẻ mặt Lâm Hi Hi khó hiểu, hắn cũng kéo bàn tay nhỏ bé của nàng đến trước mặt, mấy ngày nay nàng cũng nhìn ra hắn không có kiêng nể gì cả, bất kể là đang ở công ty, dù cho trước mặt mọi người hắn vẫn thân thiết như vậy, nơi nào cũng tuyên bố nàng là người phụ nữ của hắn, khiến cho người trong công ty đều đã thay đổi cách xưng hô, thế nhưng, “Tần phu nhân” – ba chữ này, như trước nàng vẫn không thể thích ứng.

“Buổi chiều hẹn mấy giờ?” Tần Dịch Dương đi ở phía trước, tiếng nói du dương hỏi.

“Ba giờ.” Lâm Hi Hi lập tức trả lời.

https://thuviensach.vn

“Bất cứ lúc nào di động cũng phải mở máy, xử lý nhanh gọn, buổi tối hôm đó đối với cô ta như thế nào hôm nay cũng vậy.” Hắn nhẹ giọng giao phó, trong đầu đã tái hiện tất cả.

“Vâng, đã biết.” Lâm Hi Hi dừng ở bóng lưng của hắn, dường như sức lực đều thông qua lòng bàn tay mà truyền đến cho hắn.

“Còn có một chuyện.” như là nghĩ đến chuyện gì, Tần Dịch Dương xoay người lại, dừng ở khuôn mặt nàng, đem nàng kéo vào trong lòng mình, ôm đứng dậy, nhẹ giọng nói: “Cố gắng sức, không cho cô ta có thời gian suy nghĩ cùng do dự, kết thúc rời đi ngay không cần lo cho cô ta… Hiểu chưa?”

Lòng bàn tay Lâm Hi Hi toát mồ hôi, gật đầu: “Đã hiểu.”

Tần Dịch Dương dừng một giây, chậm rãi cúi đầu hôn lên môi nàng, trong lúc triền miên hôn vẫn giữ chặt gáy nàng, thì thầm dỗ dành: “Đừng sợ, cứ ra tay…”

Đối với cô gái nhỏ này, hắn thực sự lo lắng, mặc dù đã sớm giúp nàng an bài tất cả, vừa ý nhưng vẫn trăn trở, là do hắn chưa đủ lãnh khốc sao? Ngay cả việc nàng đối mặt với một một người đàn bà điên cuồng cũng đều bắt đầu thấy lo lắng…

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 115: Hắn Đã Lún Sâu Như Vậy Rồi

Đầu lưỡi nóng hổi của hắn vỗ về cánh môi nàng, Lâm Hi Hi bắt đầu hô hấp bất ổn, chỉ có thể vùi trong ngực hắn, tùy hắn đòi lấy.

Tay hắn vĩnh viễn đều phảng phất mang theo ma lực, nhẹ nhàng lướt qua cằm của nàng, mang đến một trận run rẩy.

Trong bầu không khí lúc này, ngoài cửa phòng họp của công ty, hành lang trống trải, một nơi nghiêm túc như vậy, cánh tay mảnh khảnh của Lâm Hi Hi nằm sâu trong khuỷu tay hắn, hắn đem nàng ôm chặt, đem cả người nàng đều ôm vào lòng, nàng cũng không chống đỡ nổi, nụ hôn kia ngày càng sâu, ánh mắt của nàng cũng dần trở nên mơ màng.

Mặt mũi của người đàn ông này đẹp đẽ cực điểm, trên mặt thậm chí còn không có một chút khuyết điểm nào, làn môi hắn lạnh bạc, nhưng lúc hôn lên làn môi của nàng lại biến thành lửa nóng, từ đầu lưỡi bắt đầu khơi mào tình cảm mãnh liệt, lan ra toàn thân.

“Thời gian không còn sớm nữa…” Tần Dịch Dương buông cánh môi nàng ra, tiếng nói ám muội quanh quẩn bên hai người trong lúc đó, ánh mắt mê ly của Lâm Hi Hi mở lớn, khe khẽ thở dốc, nhìn ánh mắt tràn đầy thâm tình của hắn như là hi vọng muốn tiến sâu vào trong đó.

Nhìn không tới.

“Đi chuẩn bị một chút, cẩn thận an toàn.” Hắn nhẹ nhàng nhắc nhở, khẽ vỗ vỗ lưng nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi từ kinh hãi bỗng hoàn hồn, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, tiện đà xoay người thoát ra khỏi vòng ôm của hắn, tại ánh mắt cổ vũ nóng bỏng của hắn bắt đầu đi chuẩn bị.

Thân ảnh mảnh khảnh mềm mại di chuyển, cũng như là có lòng tin rất lớn.

Trên môi Tần Dịch Dương nổi lên một mạt cười, xoay người hướng dưới lầu nhìn xuống, ánh mắt thâm thúy cùng với một thân ảnh bỗng chạm vào nhau.

“Hắc hắc…” Thân ảnh dưới lầu mang theo cười cợt nhìn hắn, nhịn không được cảm thán hai tiếng.

“Mình không ngờ đến cậu lại lún sâu như vậy, Vinson,” Mục Thanh Ngôn ngẩng đầu nhìn qua nàng, tràn đầy trêu chọc, “Tiểu phu nhân của cậu thực sự rất đáng yêu, không hổ là kiểu hình mà cậu yêu thích.”

Tần Dịch Dương nhìn bóng dáng hắn, ánh mắt thâm tình đã bị tràng cảnh hiện tại làm tiêu biến.

Người đàn ông này, nguyên bản cũng đủ đơn thuần nhưng tính cách cũng rất lạnh lùng.

“Có việc gì thì nói đi.” Tiếng nói trầm thấp của hắn chậm rãi nói, nhấc chân bước về phía thang máy.

Trong phòng làm việc của chủ tịch.

“Chuyện gì? Cậu muốn quay lại đây?” Tần Dịch Dương dựa người vào ghế xoay, nhìn cái người đang ở Mỹ phát triển rất tốt này.

“Đến giúp cậu làm một tờ giấy chứng nhận, tiện thể tìm cậu có chút việc.” Mục Thanh Ngôn đưa cho hắn một túi hồ sơ, bên trong có bản hợp

https://thuviensach.vn

đồng của hai người cùng với thủ tục hôn nhân, tài liệu liên quan tương đối đầy đủ và chính xác.

Tần Dịch Dương còn chưa tiết lộ hắn không mang quốc tịch Trung Quốc, sở dĩ là có một số việc còn đang phiền phức một chút, thế nên mới phải nhờ đến Mục Thanh Ngôn ra tay.

“Hắc hắc, Chứng nhận kết hôn của Trung Quốc thật phức tạp.” Mục Thanh Ngôn rất xem thường.

“Mình đặc biệt cho phép cậu sau này không cần phải ở Trung Quốc kết hôn, cút về xứ sở Hà Lan của cậu đi.” Tần Dịch Dương ném qua cho hắn một ánh mắt càng thêm khinh thường, đem tập tài liệu gì đó để trong ngăn kéo.

“Ha ha…” Mục Thanh Ngôn cười rộ lên, rất không để ý hình tượng, “Cậu quả nhiên đã bị tiểu thê tử của mình mê hoặc rồi, phụ nữ Phương Đông bọn họ đều có loại ma lực này, mình nhớ kỹ vợ của vị Bá Tước mà mình sùng bái cũng là người Trung Quốc, thế nhưng kết cục hình như không được tốt cho lắm, chính là người nắm quyền ở London bên kia vẫn là Lan phu nhân… Được rồi khi nào thì cậu quay về nước?”

“Cậu hỏi chuyện này làm gì?” Tần Dịch Dương rõ ràng không muốn nhắc đến chuyện này.

“Hề hề, mình không hỏi, sớm muộn cũng có người đến hỏi.” Mục Thanh Ngôn cười cười nhìn hắn, “Theo quy định của Hoàng Gia, sau khi kết hôn đều có đủ tư cách để chính thức kế vị, hộ tịch của cậu đều không thông qua mình, cố tình phơi bày trước mắt mọi người. Hiện tại mình đã hiểu rõ vì sao cậu muốn kí bản hợp đồng này, có thể cậu đã nghĩ thông suốt lợi dụng đoạn hôn nhân này để kế vị, mà đợi đến khi hợp đồng kết thúc có thể cắt đứt mối quan hệ vợ chồng này, cậu sẽ không tổn thất gì, hơn nữa như mình

https://thuviensach.vn

thấy, vị Lâm tiểu thư xinh đẹp kia muốn báo thù, đối với cậu mà nói cũng không phải chuyện khó khăn gì.”

“Không thấy quá dài dòng sao?” Sắc mặt Tần Dịch Dương càng lạnh hơn, có lẽ là tại Trung Quốc ngây người, đối mặt với thế giới khác kia cảm thấy xa lạ hơn rất nhiều, hắn cũng không phải rất muốn nhắc đến, mà người đàn ông trước mặt này hết lần này tới lần khác lại không biết điều.

Mục Thanh Ngôn nhìn hắn, mày hơi nhíu.

“Được rồi, mình không nói những chuyện này với cậu nữa, chỉ muốn nhắc nhở cậu một chút.” Hắn từ từ nói, cũng không muốn chọc tới Tần Dịch Dương, không có kết cục gì tốt cả, “Còn nữa, Lily ở chỗ nào mình cũng không muốn quan tâm nữa, mình còn chưa cho cô ta biết tin cậu kết hôn, nếu như cô ta mà biết, không biết sẽ loạn lên thế nào nữa. Nghe nói trước đây cậu bắt cô ta trở lại chỗ Lan phu nhân, rốt cục cậu đang nghĩ gì vậy?”

“Do chính cô ta quyết định trở lại, có lẽ là ở đây biết được tin mình kết hôn, mình không có ý kiến.” Tay Tần Dịch Dương lướt qua lịch làm việc, nhìn đồng hồ đã sắp ba giờ, hắn gấp máy tính trong tay lại, ưu nhã đứng dậy.

Mục Thanh Ngôn há to miệng, có chút kinh ngạc.

“Cậu thật vô tình.” Hắn cười nói một câu, trên môi có một chút khổ tâm.

“Mình đối với cô ấy chưa từng có cảm tình,” Tần Dịch Dương liếc hắn một cái, “Cậu còn có việc sao? Không có việc gì thì về đi, mình còn muốn đi xem chút việc.”

“Tình yêu thực đáng sợ.” Mục Thanh Ngôn một lần nữa thốt ra một câu cảm thán, không thể làm gì khác hơn là một lần nữa theo hắn đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Trong quán cà phê, lúc Lâm Hi Hi đến, chỉ có vài người khách.

Quần dài đảo qua cánh cửa thủy tinh, nàng mang theo một cái lắc nhỏ, bên trong quán truyền đến một chút mùi vị tươi mát, nàng đi vào trong, nhìn lướt qua toàn bộ bên trong.

Bên cạnh của sổ nhìn thấy vẻ mặt Kiều Nhan xinh đẹp nhưng lạnh lùng.

Kiều Nhan cũng nhìn thấy nàng, thoáng cái ánh mắt trở lên sắc nhọn.

Lâm Hi Hi hít một hơi thật sâu từ từ đi qua đó, ngồi phía đối diện cô ta, nhìn thấy trước mặt một ly cà phê đen, tự nhiên rùng mình, ngay cả hơi thở cũng trở nên yếu ớt.

“Cô đến rất muộn.” Kiều Nhan nhìn chằm chằm nàng nói.

“Xin lỗi,” Ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi cùng cô ta đối diện, “Tôi còn có chuyện ra bên ngoài.”

Kiều Nhan không nói gì, tay nắm chặt ly cà phê như muốn bóp nát.

“Những số liệu mà cô nói đâu? Có thể đưa tôi xem một chút chứ?” Đè xuống oán hận trong lòng, Kiều Nhan hòa hoãn nói.

Lâm Hi Hi mở túi xách mang theo bên người, lấy ra một phần tài liệu đưa cho cô ta.

Kiều Nhan ra bộ hờ hững đảo qua nội dung của tài liệu, rất nhanh lật sang trang khác, quả nhiên đây là số liệu liên quan đến khoản nợ khó đòi và tình hình lạm phát của Nhạc Thị, còn có nguồn vốn không rõ đổ vào, tất thảy đều ghi chép rõ ràng bày ra trước mặt, thậm chí ngay cả số tài khoản và tên chủ tài khoản cũng kê khai rõ ràng.

Tim đột nhiên nhảy dựng lên, Kiều Nhan cười lạnh một tiếng, tay tựa như muốn xé nát tập văn kiện, ném trên mặt bàn.

https://thuviensach.vn

“Chỉ với cái này sao? Lâm Hi Hi, chỉ bằng cái này cô nghĩ đã có thể uy hiếp tôi? Có muốn tôi nhắc nhở cho cô biết cô phải làm thế nào không? Cô thiếu nợ Nhạc Thị phí tổn thất cùng với lời xin lỗi đã là sự nhân từ của chúng tôi không bắt cô phải trả, cô có gì mà kiêu ngạo chứ? Bất quá là bị chồng sắp cưới ruồng bỏ, ngay cả trinh tiết cũng không có, cô chẳng qua cũng là con đàn bà dâm đãng mà thôi.”

Lời lẽ như vậy tuôn ra từ miệng một cô gái trẻ, tất nhiên không có lấy một lời khen ngợi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi lướt qua một tia ưu tư, không nói lời nào, chỉ là uống một ngụm cà phê.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 116: Rốt Cuộc Có Thể Coi Như Là Thuận Lợi

Ly cà phê lạnh càng làm tăng vị đắng của nó, nàng ưu nhã hưởng qua, vùng xung quanh lông mày cũng không hề nhíu lại.

“Tôi đương nhiên biết những thứ này không có ý nghĩa gì, Nhạc Thị đương nhiên có thể xử lý. Tựa như hai lần trước tạo bằng chứng giả, hối lộ nhân chứng, tìm người gánh tội thay, những điều này… tôi đều đã nếm thử.” Nàng nhẹ nhàng nói, ánh mắt trong veo nhìn Kiều Nhan, thanh âm càng ngày càng lớn.

“Tôi chỉ muốn nhắc nhở cô một chút, những khoản chi này, mỗi một mục đều có chữ ký của cô, nếu như bị tiết lộ, Nhạc Thị nhất định vì bảo vệ danh dự mà điều tra lại, bất kể dùng biện pháp gì, Kiều thư ký, cô cho rằng cô có thể thoát khỏi liên quan sao?”

Thanh âm cuối cùng từ từ hạ xuống, ánh mắt nàng trong veo nêu ra tội danh cùng uy hiếp.

Khuôn mặt lạnh lùng của Kiều Nhan có chút méo mó, tựa như cô ta vừa ngộ ra điều gì, ánh mắt ngơ ngẩn.

Cô ta đương nhiên biết bản lĩnh của Nhạc Phong là như thế nào, nếu như một phần chứng này bị tiết lộ ra, mặc kệ hắn sẽ dùng phương thức gì để trừng phạt, thế nhưng…

“Hừ, cô cho rằng tôi sẽ vì bản thân mình mà bán đứng Nhạc Thị sao?” Kiều Nhan cười nhạt, “Lâm Hi Hi, cô không nên mơ tưởng nữa! Vì Nhạc Phong, tôi đã chịu rất nhiều ủy khuất, tôi lẽ nào lại sợ những thứ này?”

https://thuviensach.vn

Trong quán cà phê rất yên tĩnh, hai cô gái mỹ lệ ngồi đối diện nhau, một người trợn mắt nhìn một người vẻ mặt thản nhiên, ngồi bên cửa sổ nhưng lại rất hấp dẫn ánh mắt người khác.

Trong ánh mắt Lâm Hi Hi hiện lên một chút sâu xa, dừng ở cô ta, đôi mắt trong như viên ngọc trai đen.

“Tôi đây không ngại phân tích một chút,” Tiếng nói của nàng như tiếng suối chảy ồ ồ, lôi kéo tâm tư Kiều Nhan, “Tôi đem bảng số liệu này tung ra, Nhạc Phong sẽ tìm đủ mọi cách để che dấu, kiểm tra một chút chỗ có vấn đề, cuối cùng tất cả mọi vấn đề đều có liên quan đến Kiều Nhan cô, cô có thể tưởng tượng một chút hắn sẽ dùng phương pháp gì giúp Nhạc Thị vượt qua cửa ải khó khăn này, có thể nói là do cô không cẩn thận, có lẽ mọi người sẽ tin, mà tất cả các số liệu này được làm gọn ghẽ như vậy, sạch sẽ dút khoát, nhưng mà đường lối không đúng sẽ mang tội, cô có đủ dũng khí để gánh tất cả mọi hậu quả sao?’’

Kiều Nhan càng nghe càng sợ hãi, sống lưng phảng phất lạnh toát.

Cô thực sự có thể tưởng tượng ra, khi mà tất thảy mọi chuyện đều bại lộ, cô sẽ trở thành cái dạng gì!

“Sẽ không như vậy …” Kiều Nhan bế tắc nói, ánh mắt hung ác trừng lớn nhìn Lâm Hi Hi, “Lâm Hi Hi, cô không cần dọa tôi, Nhạc Phong có thể tìm người gánh tội thay tôi! Tôi là người rất quan trọng đối với hắn.”

Cô mở to hai mắt như là muốn nói điều gì, thế nhưng nghĩ hồi lâu cũng không biết phải nói cái gì, cô ta là gì chứ?

Cô là thư ký của hắn, bạn giường, còn là nhân tình?

Những điều này, đủ là lý do để hắn không thương tổn đến cô sao?

https://thuviensach.vn

“Tôi nói cho cô biết, anh ấy sẽ không hại tôi đâu!” Kiều Nhan dường như quát lên.

Lâm Hi Hi thu hồi ánh mắt trong veo, ưu nhã dựa vào lưng ghế, tựa như là tiên nữ bất lực trước khói lửa của nhân gian, nhấm nháp từng ngụm cà phê, ý cười nhẹ nhàng phơi phới trên môi: “Chuyện đó tôi cũng không biết, có một lần trên phiên tòa, người gánh tội thay hắn hình như là dượng của hắn, không phải là người nhà Nhạc Thị, cho nên muốn đẩy đi là tương đối dễ, không cần lo lắng quá nhiều, mà kết quả cô đều rõ ràng.”

Nàng nhìn qua Kiều Nhan, lịch sự gật đầu, thảm nhiên cười nhạt: “Xin lỗi, lâu lắm mới cùng các người liên hệ, cũng không biết mối quan hệ của hai người là như thế nào, cũng có thể như cô nói, hắn ta sẽ hạ thủ lưu tình một chút.”

Câu cuối của nàng có vẻ nhẹ nhàng vô tội, nhìn Kiều Nhan, bộ dáng tràn đầy ý cười nguy hiểm.

Sắc mặt Kiều Nhan tái nhợt, cả người mồ hôi lạnh toát. Cô không cách nào tưởng tượng ra tràng cảnh đó, cô đối với hắn không phải là trợ thủ đắc lực, cho dù có cố gắng đến mấy cũng không xóa sạch được danh nghĩa tình nhân, như vậy hắn sẽ đối xử với cô như thế nào? Đối với người bạn gái mà hắn đã từng yêu, hắn có thể ra tay tàn nhẫn như vậy, đối với tình nhân, hắn sẽ có bao nhiêu tình cảm sâu đậm?

Cô vô cùng hoảng hốt, nhưng còn nhiều thứ phải sợ, sợ đến khắc cốt ghi tâm.

Ngón tay run rẩy khẽ cầm lấy ly cà phê, nhấp một ngụm để trấn tĩnh, thế nhưng không ngờ tới vừa mới cầm lên tay đã run rẩy, ly cà phê đầu tiên tóe ra một ít, vừa vặn đổ cả vào tà váy của cô.

“Cẩn thận!” Lâm Hi Hi chứng kiến tràng cảnh kia, lôi khăn tay ra đưa qua bên đó, thân mật nói: “Kiều tiểu thư không có việc gì chứ?”

https://thuviensach.vn

Kiều Nhan xuyên qua ly cà phê đang sóng sánh thấy được khuôn mặt vô cùng mỹ lệ của Lâm Hi Hi, chậm rãi buông ly.

Cô gắt gao nhìn chằm chằm khuôn mặt kia, sắc mặt bắt đầu trở lên tái nhợt, lạnh lùng nói: “Lâm Hi Hi, cô muốn gì?”

Sự tình đã tới mức này rồi, Lâm Hi Hi nhìn cô ta, rốt cục cũng thở dài một hơi.

Thu hồi chiếc khăn trong tay lại, nàng nhẹ giọng mở miệng, chắc chắn và chăm chú: “Tôi muốn có danh sách thành viên trong hội đồng quản trị của Nhạc Thị, còn có tỉ lệ nắm giữ cổ phần của từng người… những thứ này đối với cô mà nói hẳn là không khó khăn gì.”

Sắc mặt Kiều Nhan càng kém, ngồi cứng đờ tại chỗ, nỗ lực tự hỏi.

Tâm tình Lâm Hi Hi cũng buông xuống một chút, nghĩ mình đã diễn quá mức người gây sự, thế nhưng nàng đột nhiên nhớ tới những lời mà Tần Dịch Dương đã nói, không được cho đối phương thời gian do dự và lo lắng, nhất định không được.

Giơ tay nhìn đồng hồ. Lâm Hi Hi từ từ đứng dậy, động tác khiến Kiều Nhan giật mình.

“Nếu như Kiều tiểu thư còn thấy khó xử, chúng ta đều biết hậu quả sẽ như thế nào, không bằng chúng ta thực tế một chút, xin lỗi Kiều tiểu thư, đã làm tốn thời gian của cô.”

Kiều Nhan thở gấp, mắt thấy nàng xoay người, đột nhiên nói lớn: “Cô chờ một chút!’’

Lâm Hi Hi dừng lại bước chân uyển chuyển, xoay người chờ cô ta thỏa hiệp.

https://thuviensach.vn

“Tôi đáp ứng cô…” Ánh mắt Kiều Nhan lúng túng nửa ngày, rốt cục cũng nói ra một câu, sắc mặt vô cùng thống khổ

“Tôi đáp ứng cô còn chưa được sao?”

Lâm Hi Hi nhìn cô ta nói: “Được, cô đã đồng ý, vậy lần hẹn sau, mong rằng tài liệu cô cung cấp là chuẩn xác, nếu là giả, đừng trách tôi không tuân thủ hiệp ước.”

“Chờ một chút!” Ánh mắt Kiều Nhan nhìn nàng chằm chằm, “Lâm Hi Hi, tuy rằng tôi không biết cô lấy tư liệu về cổ phần công ty để làm gì, thế nhưng nếu như tôi đáp ứng cùng cô giao dịch, cô nhất định phải đem những số liệu kia hủy đi. Bằng không cô dự định dùng nó để uy hiếp tôi cả đời sao?”

Suy nghĩ của cô còn chưa hồ đồ, cô không muốn bị uy hiếp cả đời.

Lâm Hi Hi lẳng lặng nhìn cô ta, “Kiều tiểu thư, nếu như ngày nào cô còn chưa có giá trị lợi dụng, tôi đương nhiên sẽ không lại uy hiếp cô, những số liệu này tôi tất nhiên sẽ tiêu hủy, chào cô.”

Nàng nói xong, lịch sự gật đầu, xoay người đến quầy thanh toán tính tiền hai ly cà phê, sau đó rời khỏi quán cà phê.

Kỳ thực toàn bộ quá trình nàng vẫn rất khẩn trương, khẩn trương đến mức mà lòng bàn tay đều toàn mồ hôi.

Điện thoại di động trong túi, phím tắt đã được cài đặt sẵn, một khi có gì bất trắc xảy ra nàng sẽ gọi điện cho Tần Dịch Dương, thế nhưng hiện tại xem có vẻ rất thuận lợi… Có lẽ mọi việc tiếp theo sẽ rất thuận lợi.

Nàng có chút xấu hổ mà suy nghĩ một chút, nở một nụ cười, ngực nhẹ đi không ít.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 117: Không Thể Tha Thứ Cho Người Đàn Bà Này

Nghĩ như vậy nàng một mạch trở về công ty, nàng không để ý đến chiếc Ferrari có rèm che đỗ bên cạnh quán cà phê, cũng không để ý đến người đàn ông ưu nhã từ trong xe bước ra.

Chính là nàng càng không để ý tới phía sau cách đó hơn mười thước, một chiếc xe hơi của nữ có rèm che đang chạy với tốc độ kinh hoàng, cuốn theo một trận gió, hướng về phía nàng.

Tóc dài nhu thuận bay theo làn gió, dưới cổ chân, chiếc lắc xinh xắn nhẹ nhàng lay động theo làn váy.

Tần Dịch Dương và Mục Thanh Ngôn từ trong xe đi ra, ánh mắt nhìn Lâm Hi Hi vừa từ quán cà phê đi ra, Mục Thanh Ngôn nheo mắt nhìn cô gái Phương Đông mỹ lệ kia, mà Tần Dịch Dương lại mẫn cảm chú ý tới chiếc xe màu hồng có rèm che từ phía sau nàng xông tới, chiếc xe kia tốc độ quả là có thể đem xương người nghiền nát.

Sắc mặt Tần Dịch Dương tái nhợt, chạy vội qua. Cánh tay đan thành một vòng bảo vệ, thân thể cao lớn đột nhiên bay dài ra, ngay tại lúc chiếc xe gầm rú xông tới, một tay ôm lấy cả người Lâm Hi Hi, mang theo xung lực thật lớn đem nàng kéo vào trong lòng.

"Ầm" một tiếng, thân thể hai người thoát khỏi tầm chạy điên loạn của chiếc xe có rèm che, nằm trên một chiếc biển quảng cáo bên cạnh.

Ở phía đối diện bên kia đường, Mục Thanh Ngôn mắt thấy tràng cảnh này đứng ngây người, trong nháy mắt, sắc mặt cũng tái nhợt, vội vàng bước

https://thuviensach.vn

chân dài chạy qua, nhanh chân chạy đến bên cạnh hai người vừa kêu: “Vinson, hai người không sao chứ?”

Cô gái nhỏ trong lòng rên lên một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy sự kinh hãi, chần chừ hồi lâu mới phát hiện mình bị một vòng tay gắt gao ôm vào lòng, đợi nàng phục hồi tinh thần mới nghe thấy bên tai một tiếng nói trầm thấp gấp gáp: “Hi Hi!”

Nàng ngây ngốc ngẩng đầu, còn không biết chuyện gì xảy ra, thế nhưng nhìn chiếc xe có rèm che phía xa xa kia, trong nháy mắt cũng hiểu ra ít nhiều. Nàng nhớ rõ đó là chiếc xe của Kiều Nhan, lúc nàng rời khỏi quán cà phê không để ý tới phía sau, không nghĩ tới …

Kinh ngạc lấy tay che miệng lại, chốc lát Lâm Hi Hi mới có thể ổn định tình hình hiện tại.

“Không sao … Tôi không sao…” thanh âm của nàng có chút tắc nghẹn, lắc đầu nói.

Nhưng mà sắc mặt Tần Dịch Dương lại không được tốt như vậy, hắn gắt gao ôm lấy thân thể trong lòng, ánh mắt thâm thúy chưa bao giờ lộ ra sự sắc bén như vậy kiểm tra thân thể nàng, thẳng đến khi thấy nàng không có chuyện gì mới từ từ buông lỏng, làn môi lạnh lẽo khẽ dán xuống khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, bàn tay ôm lưng nàng khẽ trấn an.

“Chết tiệt…” Mục Thanh Ngôn thấy bọn họ không có việc gì mới an tâm chút, buông lời chửi một câu, “Cái tên lái xe kia điên rồi chắc? Trực tiếp va chạm, nếu không đụng vào người, chính nó cũng sẽ đâm vào chướng ngại bên đường.”

Đôi mắt Tần Dịch Dương nổi lên một tơ máu băng lãnh trầm giọng nói: “Cô ta đúng là điên rồi.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, đem người trong lòng giao cho hắn, ngón tay thon dài nới lỏng cà- vạt, lạnh lùng nói: “Trông coi cô ấy giúp tôi, xảy ra chuyện gì sẽ tìm cậu hỏi tội.”

Thân thể cao ngất của hắn mạnh mẽ đi xa bọn họ, nghĩ lại người kêu ‘Kiều Nhan’ trong buổi tiệc tối hôm đó – một người đàn bà ăn nói lỗ mãng, hiện tại đã hận đến mức không thể giết người ngay lập tức sao?”

Đã là lần thứ hai, hắn không có lý do bỏ qua cho người đàn bà này.

“Vinson!” Mục Thanh Ngôn nhíu mày nhìn thân ảnh lạnh lùng của hắn, hầu như nghĩ ra hắn đang định đi làm cái gì, cũng không biết làm cách nào có thể ngăn cản lại, rất nhiều năm rồi mới thấy người có thể làm cậu ấy tức giận đến mức độ này, càng không thể nào ngăn cản.

“Dịch Dương!” Lâm Hi Hi cũng nóng vội kêu lên một tiếng, thân ảnh mảnh khảnh thoát khỏi vòng bảo hộ, gió thổi bay mái tóc dài của nàng, có chút hỗn loạn.

Tần Dịch Dương nghe được thanh âm kia, nhưng vẫn lạnh lùng như trước ngồi vào xe, chậm rãi đẩy kính cửa sổ lên, khởi động xe.

Chiếc Ferrari màu đen chậm rãi khởi động, nhanh chóng nhập vào đoàn xe, hướng phía chiếc xe kia cấp tốc đuổi theo.

Kiều Nhan ý thức được có người đuổi theo.

Sắc mặt của cô ta tái nhợt vàng như nghệ, lòng bàn tay mồ hôi đều toát ra ướt đẫm.

Vừa mới lúc nãy nàng không phải cố ý, thật sự cô không phải là cố ý chỉ là do hận quá mất khôn, cô muốn Lâm Hi Hi biến mất. Như vậy sẽ không bị uy hiếp, không phải phản bội, Nhạc Phong cũng không đem thân phận

https://thuviensach.vn

tình nhân hèn mọn cấp cho cô. Tất cả như vậy đều do Lâm Hi Hi tạo ra, chính là cô ta.

Cho nên mới không tỉnh táo … Cô thật sự là không tỉnh táo rồi! Cô không muốn giết người, không muốn.

Cấp tốc quẹo sang hướng khác, quẹo một lần nữa, nước mắt Kiều Nhan tuôn càng nhiều, cô nhìn kính chiếu hậu không vội vàng không được, chiếc Ferrari càng lúc càng áp sát, tim đập như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Cô nhìn thấy người lái xe là Tần Dịch Dương, mới lần đầu tiên gặp mặt, cô đã nhận ra người đàn ông này vô cùng đáng sợ, thế nhưng không nghĩ tới sẽ gặp phải trường hợp này.

Đừng đuổi theo tôi… Tôi van anh, đừng đuổi theo tôi.

Toàn bộ tinh thần Kiều Nhan đều bị dọa đến, chỉ biết là phải chạy trốn, không thì thực sự chết là cái chắc. Tay lái loạn lên, đem toàn bộ nước mắt biến mất, di động rung lên cũng cố tình bỏ qua mà tiếp tục lái xe.

Trên đường, một chiếc xe màu hồng có rèm che chạy phía trước, phía sau một chiếc xe màu đen có rèm che đuổi sát phía sau.

“Xoạt!” một tiếng, tốc độ xe đều tới mức kinh khủng.

Kiều Nhan không biết mình đang ở nơi nào, cô không nhận ra phong cảnh xung quanh, hình như là vùng ngoại ô, hoặc là một nơi nào khác, phía sau có một chiếc xe vẫn kiên trì đuổi theo, ngày càng đến gần, góc nghiêng chỉ lớn hơn một chút, đâm thẳng thì cô chết chắc.

Xe từ từ tăng tốc, hai chiếc xe dần dần tiếp cận, khi chiếc xe đen có rèm che kia tiến lên trước chiều dài vừa được nửa xe thì xoay ngang xe lại.

Trong xe, khuôn mặt lãnh khốc của Tần Dịch Dương tản ra một tia hủy diệt.

https://thuviensach.vn

Cả người Kiều Nhan run rẩy, buông lỏng tay lái, chỉ cảm thấy xe bị đâm sầm một cái, “Két” một tiếng, xe của cô bị đẩy ra khỏi mặt đường, săm lốp xe trượt dài trên mặt đường bén nhọn, cuối cùng tốc độ xe có giảm bớt, đầu xe đâm vào và bị chặn bởi một cây cổ thụ.

Trong chiếc Ferrari màu đen, một người khẽ nhếch miệng, tốc dộ từ từ chậm lại.

Tần Dịch Dương mở cửa xe, lạnh lùng bước xuống.

Cánh cửa chiếc xe màu hồng có rèm che dính đầy máu mở ra, Kiều Nhan bị mảnh thủy tinh vỡ cắt bị thương, đầy người dính mảnh thủy tinh vỡ từ trên ghế lái đi ra ngoài, chật vật ngã xuống đất.

“ …” Cả người cô đau nhức, ý thức được không có nhiều người, trong nháy mắt nức nở, kinh hoảng tới cực điểm, “Đùng giết tôi … Không phải tôi cố ý. Đừng giết tôi, đừng giết tôi.”

Tần dịch Dương từ từ đi tới, thân thể cao ngất ngồi xổm xuống, ngón tay thon dài chống lên mặt đất, hờ hững nhìn chăm chú vào người đàn bà trên mặt đất.

Cô cuộn mình co quắt, trên chân có vết máu đang rỉ ra, cả người đều thảm hại.

“Đau sao?” Làn môi trắng bạc của hắn lạnh lùng phun ra ba chữ.

“Đau… Rất đau … Van xin anh tha cho tôi, van cầu anh.” Kiều Nhan khóc không thành tiếng, trên mặt nước mắt cùng máu ngân dài nhìn người đàn ông trước mắt.

“Tôi xin thề không bao giờ dám làm như vậy nữa, van xin anh tha cho tôi.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng đảo qua khuôn mặt cô, xác định cô ta không chết được, chậm rãi đứng thẳng dậy, từ trên cao nhìn xuống nói: "Đau thì nhớ kĩ, nếu có lần thứ ba, ngay cả cơ hội cầu xin tôi cũng không cho cô."

Nói xong, hắn lạnh lùng rời đi, cả người hắn hướng chiếc Ferari đi tới.

Kiều Nhan nức nở lại càng co rúm lại, lúc xác định được hắn đã bỏ đi, xe từ từ khởi động rời đi trong nháy mắt, cả người co quắp thành một khối, tê tâm liệt phế, khóc thét lên, hận quá làm mất lý trí, nhưng lại phải trả giá đắt. Đau quá… Cả người cô đều đau quá! Cô muốn chết!

Trong chiếc xe rời đi, Tần Dịch Dương hờ hững cầm lấy điện thoại di động.

"Vùng ngoại ô, hướng mười giờ, có một vụ tai nạn xe, mời ghé qua xem một lát." Hắn nói xong liền cúp máy, đem di động ném sang bên cạnh.

Đêm, càng sâu.

Lâm Hi Hi đứng do dự hồi lâu trước cửa phòng Tần Dịch Dương nhưng vẫn chưa gõ cửa.

Cổ tay mảnh khảnh giơ lên, nàng cắn môi, lại nhẹ nhàng buông ra. Là do hắn không muốn nhìn thấy nàng sao? Cho nên từ lúc trở về đến giờ ngay cả điện thoại cũng không gọi một lần.

"Hi Hi' Một tiếng nói từ phía bên cạnh vang lên…

Lâm Hi Hi nghiêng mặt, thấy thân ảnh Nguyễn Húc xuất hiện có gì đó hơi khác, Âu phục trên người hắn còn chưa thay, có chút nghi hoặc nhìn nàng, "Em làm sao vậy? Mấy hôm nay tôi sang HongKong công tác, bận quá nên không liên lạc với em, em đang đợi Dịch Dương à?"

https://thuviensach.vn

“Tôi…” Lâm Hi Hi cũng không biết nói như thế nào cho phải, “Tôi không biết anh ấy đã trở về hay chưa.”

Đang nói, thang máy đầu hành lang “Đinh” một tiếng mở ra, thân ảnh tuấn lãng của một người xuất hiện trước mặt bọn họ.

Thứ mà Tần Dịch Dương chú ý tới đầu tiên là thân ảnh cô gái nhỏ với vẻ mặt khẩn trương đang đứng chờ trước cửa phòng hắn, tiện đà mới tới người đứng bên cạnh nàng – Nguyễn Húc, thoáng nhìn qua ánh mắt nàng, có rõ sự vui mùng cùng hoang mang, tiện đà biến thành nỗi lo lắng.

Xem ra nàng vô cùng chăm chú, điều này khiến cho biểu cảm nguyên bản lạnh thấu xương của hắn nhu hòa đi không ít.

“Đã về à?” Ánh mắt Tần Dịch Dương nhìn Lâm Hi Hi cùng Nguyễn Húc nói.

“Đúng, những chuyện cần đối phó với phía HongKong bên kia, mai mình sẽ làm.” Nguyễn Húc cũng xoay người đối diện hắn, cùng hắn báo cáo.

Tần Dịch Dương gật đầu, ánh mắt vẫn không nhìn nàng một cái.

“Đợi lâu chưa?” Tay hắn bao trùm lưng nàng, ôn nhu đem nàng tiến vào lòng, thấp giọng hỏi.

Tâm tình căng thẳng của Lâm Hi Hi rốt cục buông lỏng một chút, nhất là khi cảm nhận được nhiệt độ từ bàn tay và hơi thở ấm áp của hắn, càng dễ chịu hơn một chút, rất thành thật nhẹ nhàng lắc đầu: “Đã quên, không nhớ rõ đã đợi bao lâu rồi.”

Trong đôi mắt Tần Dịch Dương có chút ôn nhu, trong ngực dâng lên một tia ấm áp.

https://thuviensach.vn

Vuốt tóc nàng, hắn móc chìa khóa mở cửa, nghiêng mặt nhìn Nguyễn Húc hỏi: “Cậu còn có chuyện gì không? Nếu có, ngày mai đến công ty bàn lại.”

Từ đầu tới giờ Nguyễn Húc một mực sững sờ, nhìn không hiểu nổi hai người kia đang làm gì. Hắn hình như cũng chỉ mới dời đi mấy ngày.

Mối quan hệ của bọn họ sao lại có thể chuyển biến lớn như vậy? Hắn mẫn cảm nhận ra Lâm Hi Hi không còn gọi Tần Dịch Dương là ‘‘Tần tiên sinh” nữa, mà cử chỉ thân mật của hai người cũng tự nhiên hơn rất nhiều, chí ít là vẻ thâm tình ôn nhu trong mắt cậu ấy, điều mà hắn chưa bao giờ nhìn thấy.

“A…” Nguyễn Húc hoàn hồn, ánh mắt thản nhiên đảo qua hai người, duy trì vẻ ưu nhã bình tĩnh nói: “Không có việc gì.” Cứ như vậy nhìn hai người bọn họ đi vào phòng, thân mật tựa như người yêu của nhau.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 118: Không Nên Để Nàng Một Mình Đối Mặt Nữa

Nguyễn Húc đứng yên tại chỗ một hồi lâu mới cảm thấy có chút cứng ngắc, kéo hành lý, ánh mắt sâu xa lại liếc nhìn thoáng qua cửa phòng rồi mới chậm rãi bước về phòng.

Đã qua rồi, nghi hoặc cùng lạnh giá trong lòng ngày càng trĩu nặng.

Hai người kia, rốt cục làm sao vậy?

Đèn trong phòng được bật lên, ánh đèn nhu hòa chiếu sáng mọi nơi, bao phủ cả hai người.

Tần Dịch Dương vừa vào khỏi cửa đã buông Lâm Hi Hi ra, nới lỏng cà-vạt, cởi áo khoác, thân ảnh cao ngất mang theo một tia lãnh ý, làm cho Lâm Hi Hi đứng ở phía sau hắn có chút lo lắng, rồi lại không dám tới gần.

Người đàn ông như vậy, rất vĩ đại mạnh mẽ, thực thần bí, nàng không dám hỏi hắn đã đi làm gì?

Chẳng qua là nhìn thấy tốc độ lái xe của hắn nhanh như chớp, tựa như bay ráo riết đuổi theo Kiều Nhan, hắn sẽ đối xử với cô ta như thế nào?

Những kẻ lãnh huyết như Tần Dịch Dương, cho tới bây giờ Lâm Hi Hi đều chưa gặp qua, cũng sợ hãi khi nhìn thấy.

Nàng cứ như vậy đứng tại chỗ, giống như một gốc cây bách hợp dịu dàng, thanh thuần động lòng người, dè dặt chờ hắn mở miệng.

Rốt cục Tần Dịch Dương cũng xoay người lại, nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay cùng cô ta nói chuyện thế nào?” Cách mấy bước, trong ánh mắt lạnh nhạt của hắn đã không còn tia khoan dung, khiến lòng nàng căng thẳng.

Cố gắng xua tan đi một chút sợ hãi cùng do dự, Lâm Hi Hi ôn nhu trả lời: “Tôi chỉ nói y nguyên như kế hoạch mà thôi, một phần số liệu kia cũng không phải dùng để uy hiếp Nhạc Thị, mà là khiến cho Kiều Nhan biết được chỗ sơ hở của cô ta, điều cô ta sợ không phải là việc số liệu có thực sự bị tiết lộ ra ngoài hay không, mà là sợ Nhạc Phong sẽ tàn nhẫn mà đẩy cô ta đi gánh tội thay hắn, bị chính người đàn ông mà mình yêu thích hủy diệt, đó mới là điều thống khổ nhất, cô ta không muốn nếm thử, cũng không dám nếm thử, nên chỉ có thể thỏa hiệp.”

Thanh âm mềm nhẹ của nàng cũng không khiến vẻ mặt hắn hòa dịu đi, ngược lại, ánh mắt hắn càng tối hơn vài phần.

“Cho nên em mới nhanh chóng bức ép cô ta đến vậy? Cuối cùng khiến cô ta chó cùng dứt giậu?” Thanh âm của Tần Dịch Dương vẫn lãnh đạm như trước.

Hắn bức bách như vậy, tựa như là có hương vị trách cứ.

Ánh mắt Lâm Hi Hi trong veo nhìn hắn, cũng không biết đến tột cùng là bản thân mình đã làm sai cái gì, kỳ thật thực sự nàng đã đạt tới mục đích đàm phán của chính mình, đã đoán trước được biểu tình dữ dội của Kiều Nhan, chẳng qua là nàng không ngờ tới Kiều Nhan sẽ liều lĩnh đến mức muốn dồn nàng vào chỗ chết.

Tư tưởng của người đàn bà kia cố chấp và cực đoan như vậy, nàng không hề có phòng bị trước.

Nếu không phải hắn xuất hiện, có lẽ nàng thực sự đã …

https://thuviensach.vn

Lông mi thật dài cụp xuống, trong lúc đó ánh mắt Lâm Hi Hi có một chút thẹn thùng, nhẹ giọng nói: “Tôi vẫn làm theo kế hoạch đã bàn với anh, thật không ngờ sẽ như vậy… Thật có lỗi, là tôi không có chừng mực.”

Bầu không khí xung quanh lại trở nên trầm mặc, nàng không nghe thấy thanh âm lãnh đạm kia nữa, chỉ nghe thấy tiếng bước chân.

Trong ánh mắt hạ xuống, xuất hiện một đôi giày da ở trong tầm mắt.

Nàng không có nhìn đến, ánh mắt Tần Dịch Dương đã nhu hòa đi rất nhiều, không có biện pháp tiếp tục giả vờ lãnh đạm như vậy nữa, hai tay vòng qua nàng, đem nàng gắt gao ôm vào trong lòng, vuốt ve tóc nàng, hôn lên cái trán của nàng.

Lâm Hi Hi cả kinh, theo bản năng mà đẩy lồng ngực hắn ra, eo nhỏ nhắn cùng lưng lại vẫn bị vòng tay hắn chế trụ, chặt chẽ mà xiết vào trong ngực, hơi thở của hắn nặng nề, tự do ở trên trán cùng hai má của nàng yêu thương cùng xót xa mà hôn, thanh âm ỉu xìu cúi đầu nói một câu: “Thực xin lỗi….”

Không phải thật sự muốn trách nàng.

Chẳng qua là hắn đang trách chính mình, rõ ràng đã ngờ tới việc sau khi đàm phán có thể xuất hiện khả năng xấu, lại ngu ngốc tin rằng người đàn bà kia không điên cuồng đến mức đó, nhưng mà, khi người ta thực sự bị uy hiếp thì sẽ sinh ra những hành động điên rồ không thể đoán trước được.

Tỷ như Kiều Nhan một khắc kia, đã hoàn toàn đánh mất lý trí.

Hắn thế nào lại đi trách nàng không đúng chừng mực chứ? Vốn dĩ không nên để một mình nàng đi đối mặt với việc này.

Lần đầu tiên chính tai nghe được Tần Dịch Dương nói “Thực xin lỗi” ba chữ này, khiến lòng Lâm Hi Hi kinh hãi không thể nói thành lời, chỉ có thể ở trong lồng ngực hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt trong veo dừng ở trên mặt

https://thuviensach.vn

hắn, muốn xác nhận kia thật là do chính miệng hắn nói ra sao. Vẻ lạnh lùng của người đàn ông này giống như trong nháy mắt đã tan biến, lại trở về hình ảnh mà nàng đã thấy lúc ban ngày, yêu thương cùng thâm tình, thậm chí so với lúc trước càng nồng đậm hơn.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng mê ly, vẻ mặt từ mơ màng đến rõ nét, không chút nào che giấu sự quyến luyến trong mắt mình.

Cô gái nhỏ này… luôn có ma lực khiến cho hắn không thể khống chế được.

Tần Dịch Dương nín thở, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hôn lên đó, từ đuôi lông mày đáng yêu đến khóe mi tinh tế của nàng, lại đến gò má ngọt ngào cùng chiếc cằm xinh xắn, lại trằn trọc đến cánh môi anh đào đỏ thắm của nàng, một chút một chút bao trùm, ngậm lấy, đi sâu vào đòi lấy.

Ánh đèn nhu hòa buông xuống, cánh tay nhỏ bé mềm lạnh của Lâm Hi Hi phúc trụ trên bàn tay to lớn của hắn, lại bị động tác thâm tình của hắn ngăn cản tất cả.

Khoái cảm nóng bỏng từ đầu lưỡi, đại não theo động tác tàn sát bừa bãi của hắn mà từng đợt trống rỗng.

Nàng “ưm…” ra tiếng, xụi lơ ở trong lồng ngực hắn.

Đợi cho hắn chậm rãi buông ra, hai gò má nàng đã muốn đỏ bừng lên, ánh mắt mê ly tựa như có thể tràn ra nước mắt, cánh môi hơi hơi sưng, dựa ở trong lòng hắn, lồng ngực hắn hoàn toàn chống đỡ thân thể nàng, nếu hiện tại hắn muốn nàng, nàng hoàn toàn không có khí lực để phản kháng.

“Anh … Hôm nay rốt cuộc đã làm gì với kiều Nhan?” Rốt cục Lâm Hi Hi cũng hỏi ra vấn đề hôm nay nàng muốn hỏi.

https://thuviensach.vn

“Không làm gì cả.” Tần Dịch Dương một chút cũng không thèm để ý đến vấn đề của nàng, thản nhiên trả lời, “Chẳng qua là cho cô ta chịu chút trừng phạt tương xứng, không cần phải xen vào.”

Trừng phạt tương xứng? Đó là cái gì?

Lâm Hi Hi nhiều ít cũng có chút kinh hồn bạt vía, không còn dám hỏi thêm nữa, khăn lụa trên cổ nàng không biết đã bị cởi ra từ lúc nào, nụ hôn nóng rực của hắn in lên đó, chạm đến điểm mẫn cảm trên cần cổ nàng, Lâm Hi Hi theo bản năng mà ‘ưm’ một tiếng, dựa vào cánh tay hắn.

Ánh mắt thâm thúy bức người của người đàn ông nhắm lại, vùi đầu vào cần cổ mẫn cảm của nàng, nụ hôn nóng bỏng không buông tha một tấc da thịt nào ở nơi đó, hơi thở Lâm Hi Hi dồn dập, khó có thể chịu đựng được sự kích thích cùng tra tấn như vậy, thân thể nàng và hắn gắt gao dán vào nhau, dục vọng bị kích thích bùng phát chẳng qua là không có biện pháp để dập tắt, nàng lại cắn môi, khuôn mặt thanh thấu nhỏ nhắn từng đợt mê ly.

Hắn thực điên cuồng, cơ hồ đem vòng eo của nàng bẻ gãy, rốt cuộc Lâm Hi Hi cũng đứng không vững nữa, bị hắn một phen kéo chặt vào trong ngực, vẫn hôn đến cả người nàng hư nhuyễn, run giọng cầu xin tha thứ, lúc này hắn mới ôm ngang lấy nàng, bước về phía phòng ngủ.

Trong phòng ngủ đèn được bật lên, Lâm Hi Hi không biết là mình được đặt trên giường lớn từ khi nào, tóm lại nàng vừa mới nâng tầm mắt lên đã đối diện ngay với thân thể người đàn ông ở phía trên, khuôn mặt anh tuấn dừng ở nàng, ánh mắt thâm thúy nhuốm đầy dục vọng, ngón tay thon dài của hắn cởi ra áo sơ mi của chính mình, từng nút, từng nút một, so với một đêm kia, thời khắc này chân thật hơn rất nhiều.

Quả thực là hắn muốn để cho nàng thấy được, hắn chiếm giữ lấy nàng như thế nào.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt mặt Lâm Hi Hi đỏ bừng lên, quay đầu đi không dám nhìn, lại đột nhiên, “A” một tiếng, bên hông bị nhột một trận, là do bàn tay của hắn thình lình với vào bên trong áo sơ mi của nàng, từ lưng ong nhỏ xinh của nàng nặng nề mà hướng về phía trước nhào nặn.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 119: Tiếng Chuông Bám Riết Không Ngừng

“Anh…” Lâm Hi Hi co người lại, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn đỏ bừng lên, trốn tránh tay hắn, suối tóc vung vãi trên ra giường trắng muốt.

Có một loại xinh đẹp đến kiều mị, “Nhẹ một chút…. Đau quá!”

Nàng nhíu mi, tựa như thực sự bị làm đau.

Cúc áo sơ mi của Tần Dịch Dương đã cởi đến cái cuối cùng, lông mày tuyệt đẹp bị khiêu khích, cúi đầu đối diện với khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

“Đau ở đâu?” Hắn trầm giọng hỏi, giọng điệu tràn đầy sủng nịnh, bàn tay xấu xa cố ý nhẹ nhàng nhào nặn, đẩy nội y tối màu của nàng ra, men theo đường cong mà tiến về phía trước, xấu xa bao phủ lại, nhẹ nhàng mà nhào nặn, “Đâu, đau ở đâu?”

Khuôn mặt đỏ bừng như sắp bốc hỏa, Lâm Hi Hi có phần chịu không nổi mà ngồi xuống chống đỡ, hai tay chống đỡ toàn bộ thân thể, nhìn thẳng hắn, ánh mắt trong veo có một tia xấu hổ cùng trốn tránh.

Cho tới bây giờ nàng cũng không biết Tần Dịch Dương lại như vậy, tác phong không đứng đắn lại thay đổi thất thường như vậy, nàng không có biện pháp nắm bắt được suy nghĩ của hắn, tựa như lúc đầu không biết vì sao hắn lại tức giận, đến bây giờ lại vì sao mà tà mị bức người như vậy, tay hắn rất càn rỡ.

Ngực nàng đã bị hắn nhào nặn rất căng nóng.

https://thuviensach.vn

“Anh… Tức giận sao?” Nàng cố gắng thay đổi đề tài, nói chuyện có chút lắp bắp.

Suy đoán như vậy không phải không có căn cứ, nhìn bộ dáng mới vào cửa ban nãy của hắn, thật sự rất dọa người.

Động tác trên tay Tần Dịch Dương cũng không dừng lại, chẳng qua là dục vọng mãnh liệt tựa như muốn đem nàng cắn nuốt có giảm đi một chút, ánh mắt thâm thúy mê ly dụ làm say lòng người, yêu thương mà ôm gọn thắt lưng của nàng, chậm rãi tăng thêm lực đạo âu yếm nàng: “Sợ sao?”

Cổ họng Lâm Hi Hi nghẹn lại, không biết nên nói như thế nào, cũng may mắn là hắn không thực sự tức giận, nàng nhẹ nhàng cắn môi cam chịu một lúc, vẻ lãnh đạm của hắn thật sự sẽ làm cho người ta sợ hãi.

Làn môi tao nhã kia, đột nhiên nổi lên một nụ cười yếu ớt khiến người ta hồn xiêu phách lạc.

“Những gì hôm nay em làm đều không sai, chỉ có một chút không đúng.” Hắn thu lại nụ cười, chậm rãi nói ra một câu.

Trên mặt hắn hiện ra một tia nghi hoặc.

Loại vẻ mặt này gần đây nàng thường hay thấy, là mê hoặc, là suy tư, tựa như là mặt nước tĩnh lặng sau lại như đứa bé hướng hắn khát cầu cái gì, mà trên thực tế, hắn chỉ là đem suy nghĩ của nàng tìm tòi một chút mà thôi, cô gái nhỏ này, có sự kiên cường cùng dũng cảm của chính nàng.

Tần Dịch Dương nắm cằm của nàng, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng mà bình tĩnh: “Về sau không được đi một mình. Chuyện gì cũng không được.”

Lâm Hi Hi bình tĩnh nhìn hắn, tất cả thanh âm đều bị chặn ở cổ họng.

https://thuviensach.vn

Có lẽ là đầu óc bị choáng váng, có lẽ lại bắt đầu thất thần, ánh mắt hắn buông xuống, tại thời điểm nàng đang say mê cởi ra áo sơ mi của nàng, chậm rãi cúi xuống chống trên khuôn mặt nhỏ nhắn cùng chóp mũi của nàng, thanh âm có vẻ ám muội tự nhiên: “Nói … Được đi…”

Mùi thuốc lá nhàn nhạt mang theo mùi hương bạc hà, Lâm Hi Hi hoảng hốt hoàn hồn, khuôn mặt nhỏ nhắn mơ màng, theo lời hắn nói: “Được.”

Ngay sau đó, nàng khẽ kêu lên một tiếng, bám trụ bờ vai của hắn.

“Dịch Dương…” Nàng nhịn không được run giọng gọi tên của hắn, cảm giác đau xót trước ngực, một cỗ khoái cảm hư vô ập tới trong não, tay hắn đang làm cái gì?

“Làm sao vậy?” Tần Dịch Dương cũng không để ý tới sự mất khống chế của nàng, tiếp tục áp sát khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, bắt buộc hô hấp của nàng và hắn giao hòa.

Ngón tay cũng không chịu buông lỏng ở trên bộ ngực tuyết trắng tàn sát bừa bãi cùng sủng nịnh yêu thương.

“…” Trừ bỏ khuôn mặt hắn, nàng nhìn không được gì khác, chỉ có thể bám chặt vào bờ vai của hắn, mỗi một biến đổi cùng động tình đều lọt vào trong mắt hắn, mỗi một điểm phản ứng của thân thể đều bị hắn nắm vững.

Ngọn lửa dục vọng nhanh chóng kéo đến, động tác của hắn lại càng càn rỡ hơn, một chút một chút lại bắt được sự mất khống chế của nàng

Đêm nay hắn tựa như ma quỷ.

Động tác chậm nhất là tra tấn trí mạng nhất, Lâm Hi Hi cảm nhận rõ ràng được sự chiếm giữ của hắn, cọ xát cực hạn khiến cho nàng run rẩy không ngừng, ngôn ngữ đều bị nuốt hết, thanh âm của nàng đều không thể phát ra được, chỉ có thể cho chiếc lưỡi mệt mỏi mà đau nhức được một thời

https://thuviensach.vn

khắc nghỉ ngơi ngắn ngủi giữa cái hôn của hắn, hô hấp của hắn ngày càng nặng nề, giống như lực đạo ngày càng tăng thêm.

Từng chút từng chút, tiết tấu của hắn từ từ thoát khỏi tra tấn nàng, trở thành dồn dập mà mang tính xâm lược, dần dần mãnh liệt hơn.

“Dịch Dương…” Nàng khó có thể chịu được mà gọi hắn, trong mắt dâng lên tầng hơi nước cùng chua xót, nhịn không được lùi về phía sau, “Chậm một chút…. Đừng nhanh như vậy… Đừng …. A…”

Hắn cắn cần cổ nhạy cảm phấn nộn của nàng, hôn thật mạnh, hoàn toàn không thể khống chế đươc lực đạo mạnh mẽ cùng xung động.

Trong đầu tràn đầy hình ảnh một cái chớp mắt lúc ban ngày kia, làn váy của nàng bị thổi bay, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh nhã trắng nõn như nước, đẹp đến nỗi khiến tim kẻ khác loạn nhịp.

Trong nháy mắt chiếc xe kia lao tới, trái tim hắn bỗng nhiên bị bóp nghẹt. Hắn hao phí rất nhiều tinh lực mới bình ổn được quyết tâm phẫn nộ cực điểm đến lạnh như băng kia, một khắc kia mềm mại mà thử nghe lời của cô gái nhỏ ngay tại dưới thân này, bàn tay hắn ngăn chặn vòng eo đang phập phồng của nàng, mãnh liệt mà xâm nhập đi vào, cúi đầu hôn lấy cổ nàng.

Dịu dàng mà dụ dỗ.

Nàng đã sớm mồ hôi đầm đìa, bị khoái cảm cực hạn kia xông lên duy trì không biết bao lâu, tiếng nói ngắt quãng, ngón tay trắng noãn mảnh mai đều run rẩy, ánh mắt chan chứa dục vọng của hắn hé mở, nghe được một thanh âm khát vọng từ yết hầu tràn ra, cúi đầu hôn lên mặt của nàng, cánh tay kéo nàng qua, đè lên bờ lưng nhỏ xinh non mềm của nàng, càng mạnh mẽ mà giữ lấy thân thể của nàng ….

***

https://thuviensach.vn

Tiếng chuông di động vang lên.

Đi vào mộng đẹp nàng ngủ thật sâu, vòng eo bị người ta giữ lấy, không thể tỉnh lại.

Tiếng chuông tiếp tục vang lên, bám riết không tha.

"…." Lâm Hi Hi khẽ nhúc nhích một chút, lông mi thật dài hé mở, đẩy qua một chút lồng ngực cường tráng. Ý thức của nàng còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh.

Chỉ biết là tiếng chuông vẫn vang lên, nếu không thức dậy sẽ hỏng việc.

Cánh tay nhỏ bé vô lực chạm đến chiếc di động lạnh lẽo sau người.

Mở di động ra, nàng đè nén giọng nói khàn khàn, cố gắng nhẹ nhàng chậm chạp nói: "Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi."

Nàng như bình thường nói tên, chẳng qua là hiện tại nàng không mở nổi đôi mắt buồn ngủ, chỉ có thể nhẹ giọng nói như vậy.

Một chiếc điện thoại ở chỗ khác, thanh âm vừa định phát ra nhất thời bị nghẹn lại.

"Cô là … ai?" thanh âm của đối phương lộ ra sự ngạc nhiên, tinh tế nhưng bén nhọn, giọng tuy nhỏ nhưng lộ ra run rẩy cùng lửa giận.

Rốt cục nàng không thể buồn ngủ được nữa, mở mắt ra, nhìn nhìn tình hình trước mắt.

"Xin chào tôi là Lâm Hi Hi." Mặt nàng hơi đỏ, lúc này mới phát hiện ra người vẫn còn bị Tần Dịch Dương ôm lấy, thân thể nhỏ xinh vô cùng phù hợp bị hắn ôm thu tiến trong lồng ngực ngủ yên, cằm của hắn đặt trên đỉnh đầu nàng, chẳng qua là vừa mới nhấc đầu nàng mới phát hiện ra điều này.

https://thuviensach.vn

“Ai ui!” Đỉnh đầu đau nhức do đụng vào cằm của hắn.

Cánh tay bên hông bỗng siết chặt hơn.

Tần Dịch Dương ngừng một giây, ánh mắt thâm thúy hé mở, rất nhanh liền gạt đi buồn ngủ lúc sáng sớm, ánh mắt trong sáng hơn vài phần, rõ ràng biết được cô gái trong lồng ngực đang nghe điện thoại, chẳng qua là chiếc điện thoại trong tay nàng chính là điện thoại của hắn.

“Lâm?” Thanh âm của đối phương run rẩy, thậm chí nở một nụ cười tức giận, “Là cô?”

Lúc này nàng mới cảm giác được thanh âm này có chút quen tai.

Thân thể vẫn là những đau nhức quen thuộc, Lâm Hi Hi hơi chút giật mình liền nhịn không được mà nhíu mi, chôn ở trong lồng ngực hắn, “ưm” một tiếng.

Khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên một nụ cười, cánh tay ôm thắt lưng nàng nâng lên, vuốt ve tóc của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 120: Không Thể Thừa Nhận Đã Yêu Hắn

“A…. Cô làm cái gì? Lâm Hi Hi cô đang làm cái gì? Cô nói rõ ràng hiện tại cô đang ở đâu, tại sao cô lại cầm di động của Vinson? Cô nói đi, nói mau.”

Một nơi khác tiếng rít gào vang lên, tiếng nói ủy khuất mà bén nhọn phá vỡ màng nhĩ của nàng.

Cả người Lâm Hi Hi run lên.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nhất thời tái nhợt hơn một chút, cuối cùng cũng lĩnh ngộ được đối phương chính là ….Lily.

Hồi lâu không thấy Lily, cư nhiên cô ấy lại gọi điện thoại lại đây.

Có lẽ là có gì đó không đúng, nghĩ vậy Lâm Hi Hi cầm lấy di động nhìn nhìn, chiếc điện thoại màu xanh dương đắt đỏ kia, rõ ràng là nàng thường xuyên thấy trong xe của Tần Dịch Dương, nàng đột nhiên tỉnh ra, khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm tái nhợt, cố tình vùng ra khỏi người đàn ông bên cạnh ngồi dậy, Lâm Hi Hi sợ tới mức buông thõng tay, di động rơi xuống giường.

Trong điện thoại thanh âm bén nhọn vẫn rít gào, Tần Dịch Dương đứng dậy, ánh mắt thâm thúy mang theo một tia ấm áp trìu mến dừng ở cô gái nhỏ trong lồng ngực, hai tay vây tại hai bên người nàng, tao nhã mà cầm lấy di động bị nàng đánh rơi.

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì?” thanh âm buổi sáng của hắn thản nhiên mà đặc biệt có từ tính.

“Vinson…” Lily vừa nghe được thanh âm này liền hoàn toàn sụp đổ, che miệng bắt đầu khóc, nước mắt như thế nào cũng ngừng không được.

Ngẫm lại cũng đủ biết, lúc này căn bản không phải là thời gian đi làm, vì sao bọn họ lại ở cùng nhau?

Ánh mắt Tần Dịch Dương thủy chung không dời khỏi Lâm Hi Hi, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tái nhợt có vô thố cùng mờ mịt, đầy người là dấu vết bị yêu thương, im lặng nằm trong lồng ngực hắn. Ánh mắt hắn hiện lên một tia mềm mại, vuốt ve tóc trên trán nàng, lộ ra vầng trán nhu bạch của nàng, hắn nói một câu vào tai nghe: “Là tôi.”, lời nói vẫn thản nhiên như trước.

“Vinson, hai người cùng một chỗ phải không? Anh cùng với cô ta…. Các người phát sinh quan hệ có phải hay không? Vinson, em không nên rời khỏi anh, em không nên dỗi với anh, em quay lại được không? Em sẽ không bao giờ … rời khỏi anh nữa, anh đừng không cần em, van cầu anh…” Lily bắt đầu khóc, vạn phần đau thương quấy nhiễu lòng của nàng.

Ánh mắt Tần Dịch Dương trầm một chút.

“Không có việc quan trọng đừng làm phiền tôi lúc ngoài thời gian làm việc, điểm này tôi đã nói rồi.” Thanh âm của hắn rõ ràng đạm bạc trong veo như nước.

Khiến cho người nghe cảm thấy có vẻ lạnh như băng, “Về chuyện của Hi Hi, có gì không hiểu đến hỏi Thanh Ngôn.”

Hắn nói xong liền cắt đứt điện thoại, động tác vẫn tự nhiên tao nhã như trước.

https://thuviensach.vn

Cô gái nhỏ trong ngực hắn nhìn thấy mỗi động tác này, lòng cả kinh nói không lên lời.

Nàng không thể không thừa nhận, thanh âm của Lily vừa nói ra khiến cho lòng nàng ê ẩm đau, cũng không phải thời gian đã lâu gì, cư nhiên nàng liền dễ dàng quên đi mối quan hệ giữa Tần Dịch Dương cùng Lily, mà hiện giờ, nàng lại đang nằm dưới thân người đàn ông này, hơi thở nóng ấm chậm rãi hít ra thở vào của hắn nhắc nhở nàng, khoảng cách giữa nàng và hắn gần biết bao nhiêu.

"… Mấy giờ rồi?" Suy nghĩ hồi lâu, nàng cư nhiên khó khăn hỏi một câu.

"6 giờ." Tần Dịch Dương nhẹ giọng nói, ánh mắt thâm thúy có thâm ý nàng nhìn không hiểu, cúi đầu hôn lên khóe môi của nàng, thanh âm dễ nghe nói: "Mệt sao? Có muốn ngủ thêm một lát không?"

Có muốn ngủ thêm một lát hay không?

Một câu nói làm cho hốc mắt Lâm Hi Hi nóng lên, sự quan tâm rõ ràng cùng thân thiết như vậy, thực sự giống như đối thoại của đôi vợ chồng yêu nhau, nàng hắn là phải làm thế nào đây? Nhắm mắt vùi vào trong ngực hắn, nghỉ ngơi, hưởng thụ vòng ôm cùng cái nhìn chăm chú của hắn, chẳng qua như là đang ngầm làm nũng với hắn, vô luận nàng chưa nói gì, bọn họ đều không cần.

Nụ hôn của hắn vẫn còn ở bên môi, mang theo hơi ấm, truyền đến nơi mẫn cảm tê dại. Lâm Hi Hi dựa vào bờ vai của hắn, hít sâu một hơi, hồi lâu mới nghe được thanh âm mơ hồ của chính mình: "Em không mệt… Em muốn dậy."

Bàn tay nhu bạch nhỏ nhắn vịn lên vai hắn, ít nhiều khơi mào dục vọng của Tần Dịch Dương.

https://thuviensach.vn

Nhớ tới tối hôm qua nàng ở trong mộng bị hắn giữ lấy, mệt đến mức nơi mềm mại tận cùng của cơ thể đang còn co rút nhanh, nhíu mi tiếp nhận hắn ra vào, khoái cảm nhanh như vậy đã bao phủ cả đầu óc….

Nụ hôn của hắn mạnh thêm một chút, ôm chặt vòng eo của nàng.

“Dịch Dương.” Lâm Hi Hi nhịn không được kêu lên một tiếng, có chút thống khổ mà nhắm mắt lại.

“Lúc mà phụ nữ tức giận đều giống như em bây giờ sao?” Thanh âm của hắn đã khôi phục thanh tỉnh, ánh mắt thâm thúy có một tia dò xét, ngồi thẳng người, dừng ở nàng.

Lâm Hi Hi không rõ ý nên cũng ngồi dậy, cố gắng che phủ thân thể nhỏ xinh, ánh mắt trong veo nhìn hắn.

Cái loại cảm giác đau đớn trong lòng này, là tức giận sao?

Nàng không hiểu.

Nhưng mà có điều nàng rất rõ ràng, mối quan hệ của bọn họ lúc này cũng chỉ là hiệp nghị mà thôi, qua đoạn thời gian này bất kỳ quan hệ gì cũng không có, hắn cũng đủ thỏa mãn, nhưng chỉ có loại chăm sóc này làm cho nàng hiểu lầm hắn cũng như nàng đã rơi vào tay giặc, mỗi một ánh mắt, một động tác, nàng tưởng hắn là đang yêu, chẳng qua là ngây ngốc mà tỉnh mộng, hết thảy có phải đều không tồn tại hay không?

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, cố gắng không cho phép chính mình lùi bước, ôn nhu nói: “Em không có ý kia.”

Con mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương đã sớm bắt giữ được sự giả bộ kiên cường của nàng, thản nhiên nhìn xuống nàng, cúi đầu hôn thật mạnh lên cánh môi của nàng, nàng bất ngờ không kịp phòng bị, hô hấp đều trở

https://thuviensach.vn

nên đứt quãng, nụ hôn của hắn lại mạnh bạo cùng điên cuồng như vậy, sắp đem nàng hoàn toàn phá hủy mất.

"…." Nàng buồn bực ngâm ra tiếng, cảm giác ra giường trong tay bị ngăn lại, bị bàn tay to lớn của hắn bao trùm, nàng một lần nữa ở trong lồng ngực hắn.

"Không mệt thì làm lại lần nữa, em cũng muốn mà, đúng không?" Tiếng nói trầm thấp của Tần Dịch Dương áp sát bên tai nàng, bàn tay tách hai chân của nàng ra, chạm vào nơi hoa viên mẫn cảm cùng mềm mại nhất của nàng, hơi hơi dùng lực chế trụ eo nhỏ của nàng.

"Không!" Nàng sợ tới mức hét lên, cần cổ ngửa về phía sau, lại không thoát khỏi lực đạo nóng rực hung mãnh của hắn, rưng rưng nói, "Không cần….đừng mà…"

Nàng mệt mỏi quá, cũng có chút đau, theo bản năng mà bài xích. Chẳng qua là tay hắn đang du ngoạn lên những điểm nhạy cảm trên cơ thể nàng, gáy tràn đầy hơi thở nóng bỏng đến tê dại, nàng không muốn động tình, chẳng qua là thân thể đã phản bội nàng, những khiêu khích thành thạo của hắn vĩnh viễn đều có tác dụng đối với nàng.

"Đừng mà..... A....." Nàng ngân lên, vô lực mà chống cự, cảm giác được thứ nóng bỏng kia đã muốn đâm tiến vào. Nàng không biết, kháng cự của mình, đến tột cùng là kháng cự hắn giữ lấy, hay vẫn là không muốn bản thân mình bị rơi vào tay giặc.

"Yêu anh rồi sao?" Tiếng nói trầm thấp lộ ra từ tính nồng đậm, như là mộng ảo ma quỷ bao trùm ý thức của nàng. Tần Dịch Dương chăm chú quan sát cô gái nhỏ ý thức mơ màng đang bị hắn không ngừng giữ lấy, dụ dỗ nàng, nhẹ giọng hỏi.

Lâm Hi Hi run rẩy như bị điện giật, một cái chớp mắt sau đã thanh tỉnh, ra sức lắc đầu: "Không phải..... Tôi không có!"

https://thuviensach.vn

Khóe môi Tần Dịch Dương gợi lên một nụ cười, cúi người càng tiến vào sâu hơn, cảm thấy thân thể non mềm của nàng mang đến cho hắn khoái cảm chưa bao giờ có, thanh âm lãnh đạm nói: “Không thương sẽ không cảm thấy vui thích…. Em có biết em rất không ngoan không? Hi Hi, ở trong lồng ngực anh, nói dối anh, anh cũng chỉ có thể dùng thân thể để trừng phạt em… Vừa khéo em luôn làm cho anh cảm thấy ăn không đủ….”

Hắn nói là làm, không chút kiêng nể gì, một chút một chút lại gia tăng lực đạo khiến cho nàng ngửa đầu ngâm nga, sắp không chịu được nữa.

Sáng sớm, trong phòng ngủ của khu nhà trọ cao cấp, người đàn ông tuấn lãng bức người khống chế cô gái nhỏ mơ màng dưới thân, hung ác mà giữ lấy nàng, biểu tình trên mặt vừa phức tạp lại ôn nhu, ở bên tai nàng mềm nhẹ khuyên giải và an ủi gì đó, chan chứa yêu thương.

“Yêu lâu một chút….” Ở thời khắc cuối cùng kia, hắn hôn lên cánh môi của nàng, thanh âm vỡ vụn có chứa đựng bí mật sâu kín nhất trong đáy lòng, “Đừng hận anh…”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 121: Em Nhất Định Phải Khiêu Khích Vậy Sao?

Trên màn hình máy vi tính, Mục Thanh Ngôn nhíu nhíu mày, sắc mặt nặng nề.

“Vinson, nghĩ một biện pháp tốt một chút, đừng để cho Lily ngày nào cũng náo loạn ở chỗ của mình, may mà mình là luật sư, tại lúc cô ấy không khống chế được mới có thể cùng cô ấy cân nhắc thiệt hơn lợi hại của mối quan hệ này, nói cho cô ấy biết ở Trung Quốc cố ý đả thương người khác là sẽ phạm tội, bị pháp luật truy cứu, lúc này cô ấy mới không đi tìm vợ của cậu để tính sổ, nhưng mình không thể đảm bảo với cậu là chuyện ấy sẽ không xảy ra.” Anh thở dài, “Dù sao cũng là người phụ nữ của cậu, mình cũng không thể giam giữ hay cấm đoán cô ấy … Cậu nói đúng không?”

Xử lý xong tập văn kiện cuối cùng, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương mới đảo liếc qua màn hình.

“Còn chuyện gì khác không?” Hắn nhàn nhạt hỏi, không quan tâm lắm, lực chú ý đều ngưng tại thời gian dưới màn hình bên phải của máy tính.

“Không có.” Mục Thanh Ngôn trả lời rất quyết đoán, “Cũng coi là có một việc, nước Anh bên kia điện thoại giục cậu về, cậu không có ở đó, sự tranh chấp của bọn họ cũng không có nhiều hứng thú lắm.”

Thời gian đã không còn sớm, Tần Dịch Dương đứng dậy, ánh mắt tuấn tú nhìn anh ta một lần cuối cùng.

“Giúp mình từ chối. Nhường cho bọn họ nháo loạn.” Nói xong ngón tay thon dài khẽ nhích, hình ảnh trên màn hình trong nháy mắt đã biến mất.

https://thuviensach.vn

Hắn đi ra khỏi phòng làm việc, ở một phòng làm việc bên cạnh, thấy được cô gái nhỏ mà hắn tâm niệm trong lòng.

Thân ảnh mảnh khảnh của Lâm Hi Hi ngồi thẳng tắp, ánh mắt trong veo rất nhu hòa, như là nhận được một cuộc điện thoại tương đối quan trọng, điện thoại màu trắng dán bên tai, cả người hoảng hốt, để ý thấy Tần Dịch Dương đã đi đến trước mặt nàng.

“Tư liệu mà cô cần tôi đã chuẩn bị xong, buổi chiều 6 giờ ở chỗ cũ, cô tới lấy đi.” Thanh âm của Kiều Nhan vẫn lạnh băng như trước.

Hô hấp của Lâm Hi Hi có chút ngưng trệ, có chút không biết làm sao bây giờ, không thể làm gì khác là che điện thoại di động, ngưng mắt nhìn hắn.

Sau một đêm triền miên, trong mắt nàng có chút phức tạp, nhưng ý tứ xin giúp đỡ lại nồng đậm hơn.

Chuyện xảy ra ngày hôm qua, không phải nàng không sợ.

Hay là nàng không biết, ánh mắt chăm chú như vậy luôn luôn khiến trái tim hắn không thể buông xuống, làm cho ánh mắt không có khả năng dời khỏi nàng dù chỉ một chút.

Tần Dịch Dương đi qua đó, ánh mắt thâm thúy hiện lên tia mềm mại, hai tay ôm lấy vai nàng, cúi đầu nhẹ nhàng hít mùi hương thơm ngát trên tóc nàng, cũng đang đợi nàng mở lời.

“Cô ta đồng ý đưa tài liệu, 6 giờ, vẫn ở quán café đó.” Lâm Hi Hi nhỏ giọng nói cho hắn biết.

Tiếng nói mềm nhẹ của nàng sượt qua trong đầu hắn một lần, nhớ lại hình ảnh cuối cùng ngày hôm qua của Kiều Nhan, khuôn mặt tuấn lãng hiện lên một chút trong trẻo nhưng mang mùi vị lạnh lùng, ánh mắt u tĩnh

https://thuviensach.vn

xoay quanh khoảng không một lượt, nhàn nhạt mở miệng, “Bảo cô ta chờ, thời gian địa điểm do em an bài.”

Động tác của Lâm Hi Hi cứng đờ, có chút khó hiểu vì sao lại phải làm như vậy.

Đem di động lạnh lẽo lần nữa áp bên tai, tiếng nói của nàng mềm nhẹ nhưng mang theo sắc thái không thể kháng cự, “Sáu giờ tôi không rảnh, buổi tối thì có thể, địa điểm đến lúc đó tôi sẽ báo lại cho cô.”

Nói xong nàng cắt đứt điện thoại, cũng không cho Kiều Nhan thời gian kịp phản kháng.

Trong một cái chớp mắt kia, mắt Lâm Hi Hi rõ ràng nhận thấy hào quang trong mắt Tần Dịch Dương, tựa như là khen ngợi, tựa như là mê luyến.

Chẳng qua là ánh sáng đó chỉ xẹt qua chớp nhoáng.

“Làm rất tốt.” Hắn hoãn thanh mở miệng, vuốt ve tóc nàng.

“Chúng ta…. Vì sao phải cự tuyệt cô ta an bài?” Điểm này Lâm Hi Hi trước sau đều không hiểu được. Theo lý thuyết, một lần kia Kiều Nhan đã bị ép buộc đến nông nỗi này, nếu cô ta đã đồng ý, còn có khả năng gì xảy ra chứ.

Biểu tình trên mặt Tần Dịch Dương vụt biến mất, chỉ là ánh mắt nhìn nàng phức tạp một chút.

“Đi chuẩn bị một chút, buổi tối định xong địa điểm nói cho anh biết.” Hắn một mực không trả lời, chỉ là nhẹ nhàng vuốt vuốt mái tóc dài của nàng, nghênh đón sự nghi hoặc trong mắt nàng.

Lực đạo vừa phải của cánh tay sau gáy, trong chớp mắt Lâm Hi Hi có chút say mê, không chú ý tới vòng eo nhỏ nhắn đã tiến vào trong lòng hắn

https://thuviensach.vn

từ lúc nào, hắn cúi đầu xuống, tiếp cận khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, ý tứ hàm xúc không rõ ràng.

Khuôn mặt tuấn tú kề sát như vậy, luôn luôn có thể khiến người khác chìm vào mộng đẹp, lông mi Lâm Hi Hi run rẩy, ý thức hoảng hốt như không phải là chính mình.

Vốn Tần Dịch Dương muốn hỏi nàng, "Có sợ không?", dù sao sự việc ngày hôm qua cũng đả kích nàng rất lớn, thậm chí ngày hôm nay lúc đi đến công ty nàng còn không dám đi qua dòng xe cộ.

Trải qua một sự việc đáng sợ như vậy là ai trong lòng cũng còn sợ hãi, huống chi là một cô gái nhỏ nhu nhược như nàng.

Thế nhưng còn chưa kịp chờ hắn mở miệng, một cánh môi mềm mại đã rơi trên môi hắn.

Ma xui quỷ khiến thế nào, nàng hơi nhếch chân, chạm tới cánh môi hắn, nhắm mắt lại, lông mi nhè nhẹ run.

Chẳng qua là chỉ một cái chớp mắt, toàn thân Lâm Hi Hi bỗng cứng đờ.

Ánh mắt Tần Dịch Dương hiện lên tia phức tạp, khiến cho Lâm Hi Hi một trận quẫn bách, nàng ý thức được hàng động của mình thực ngốc nghếch, vội vàng vùng khỏi lòng hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu đột nhiên xấu hổ đỏ ửng lên, có chút khổ sở lắc đầu: "Xin lỗi, em …''

"Em lập tức đi chuẩn bị." Nàng nóng ruột bứt ra, thân ảnh mảnh khảnh đi tới bên cánh cửa, ngón tay áp lên chốt cửa.

Một bàn tay to lớn nhu hòa bao trùm tay nàng, ngón tay thon dài đẩy ra, chỉ vài động tác đơn giản đã đem cánh cửa khóa lại, phòng làm việc bỗng nhiên tĩnh lặng, Lâm Hi Hi cả kinh, ngay sau đó đã lạc vào trong lòng hắn "Dịch Dương …." Nàng ôn nhu kinh hô.

https://thuviensach.vn

“Ngày hôm nay anh vốn đã cảm thấy thỏa mãn rồi, em nhất định phải khiêu khích anh như vậy sao?” Thanh âm mang theo nồng đậm trêu chọc, dán tại vành tai của nàng, mang theo hơi thở ấm nóng vây quanh toàn thân nàng.

Lâm Hi Hi vội vàng lắc đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng như bị thiêu đốt.

“Không phải, em chỉ là ….” Hành động kia chỉ là vô thức mà thôi, không phải là nàng cố ý.

“Đừng lên tiếng,” hắn nhàn nhạt cảnh cáo, cuốn chặt thân thể của nàng, hôn lên cánh môi của nàng, “Cách âm ở đây không được tốt lắm, nếu em ngây ngốc muốn để cho người khác nghe thấy thì em cứ tiếp tục nói….”

Ánh mắt của nàng trong veo như nước, nhưng chìm trong nụ hôn ôn nhu cùng âu yếm của hắn, lại càng mơ màng, mê ly.

“…” Áp chế không ngâm ra tiếng. Nàng không nghĩ đến ngay tại phòng làm việc mà hắn cư nhiên lại bá đạo như vậy…

“Ngoan, … Đừng giãy dụa….” Cánh lớp vải vóc đơn bạc hắn tiếp tục âu yếm nàng, chế trụ cổ tay mảnh khảnh của nàng đặt ở bên sườn, khiến cho toàn bộ ý thức của nàng đều bị lấy đi, khiến nàng ở trong lòng hắn triệt để mất phương hướng, mặc hắn đòi lấy.

Thực sự đã yêu hắn rồi sao?

Cũng tốt.

Về sự kiện kia, hắn sẽ vĩnh viễn không bao giờ để cho cô gái nhỏ dưới thân này biết được.

***

https://thuviensach.vn

Sáu giờ chiều, hoàng hôn buông xuống.

Nguyễn Húc lái xe chậm rãi dừng lại, nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, cái trán anh tuấn cũng có chút nghi hoặc.

“Thế nào, hiện tại lại nghĩ muốn đến quán café?” Hắn mở miệng, hỏi Tần Dịch Dương ở bên cạnh.

Ánh mắt thâm thúy ngẩng lên, nhìn lướt qua ánh đèn bên cửa sổ của quán café, gấp lại văn kiện trong tay, Tần Dịch Dương nhàn nhạt mở miệng: “Chờ một chút mà xem.”

Nguyễn Húc biết điều mà im miệng lại, buông tay lái, tay đặt lên cửa sổ, cũng ngưng mắt nhìn.

Sáu giờ, thời gian và địa điểm mà Kiều Nhan định ra.

Ngồi phía sau, ngực Lâm Hi Hi cũng có tia ngưng trọng lo lắng, tay mảnh khảnh của nàng đặt lên cái nút, chậm rãi hạ xuống kính cửa sổ xe, gió thổi tung bay tóc dài của nàng, nàng không nhìn thấy thân ảnh Kiều Nhan ở bên trong, trái lại lại nhìn thấy Nhạc Phong.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 122: Mong Nàng Ít Bị Thương Tổn

Không sai, là Nhạc Phong.

Thoạt nhìn bộ dáng hắn như đang bàn công việc với bạn bè, khuôn mặt ôn hòa hé ra nồng đậm tiếu ý, ánh mắt sắc bén đảo qua toàn bộ quán café.

Sức chống đỡ trong đầu Lâm Hi Hi bỗng nhiên nổ tung, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt, ngón tay khẽ run bấm cái nút xuống, kính cửa sổ xe chậm rãi đẩy lên.

Hiện tại nàng đã biết được dụng ý của Kiều Nhan, nếu như đáp ứng cô ta 6h chạy tới, như vậy người nghênh đón nàng không phải Kiều Nhan mà là Nhạc Phong.

Nàng nhanh chóng tự hỏi nhất định không có khả năng Kiều Nhan dám nói cho Nhạc Phong biết chuyện, cho nên cô ta chỉ dựa vào cơ hội Nhạc Phong đi bàn chuyện làm ăn, muốn chĩa họng súng về phía nàng, không phải sao?

Lồng ngực chợt dâng lên một trận rét run, Lâm Hi Hi tựa người vào thành ghế, toàn thân lạnh toát.

“Đã hiểu rồi chứ?” Một thanh âm trầm thấp nhưng nhu hòa của người nào đó ngồi phía trước vang lên, mang theo từ tính bao phủ quanh nàng.

Lâm Hi Hi run lên, rốt cục hiểu rõ được.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu hiện lên một tia nghĩ mà sợ, sau đó ổn định lại, nhẹ nhàng gật đầu, hơi thở mong manh nói: “Đã hiểu.”

Bản lĩnh suy đoán của người đàn ông này không nằm trong khả năng tưởng tưởng của nàng, may mà … May mà lúc đầu nàng không có kích động đáp ứng Kiều Nhan.

“Em hẹn mấy giờ?’’ Tần Dịch Dương tiếp tục hỏi.

“Tám giờ, tại quán café trước nhà thờ.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng trả lời.

“Đi ăn trước, anh và Nguyễn Húc cần bàn bạc qua vài việc liên quan đến thị trường chứng khoán, em có thể chọn cùng nghe hoặc nghỉ ngơi, dù sao, anh cũng không có ý định bỏ mặc em ở đây trong thời gian quan trọng này,”

Tần Dịch Dương nhàn nhạt nói xong, khẽ giơ tay ý bảo Nguyễn Húc, “Lái xe.”

Vẫn luôn im lặng, Nguyễn Húc chậm rãi khởi động xe, lại chậm rãi mà tiến nhập vào dòng xe cộ, không khỏi khẽ nở nụ cười.

“Hai người nói đi, phải bồi thường tôi như thế nào mới được đây?” Nguyễn Húc trêu chọc nói, đôi mắt hoa tâm đầy mị hoặc tràn ngập thâm ý khiến người ta khó hiểu,“Tôi mới đi một chuyến công tác ngắn có mấy ngày, hai người cư nhiên đã kết hôn, cư nhiên tôi lại biết được từ miệng người khác nữa chứ.”

Thanh âm của hắn, tựa như bất mãn, tựa như trầm tĩnh.

Thanh âm của Lâm Hi Hi nghẹn tại cổ họng, một đôi mắt xuyên qua kính chiếu hậu nhìn hắn, cũng không biết nên nói như thế nào. Chuyện này thực là quá đột ngột, ngay cả chính nàng cũng không ngờ tới, huống chi là người

https://thuviensach.vn

khác? Cuộc sống quả là biến hóa khôn lường, nàng không muốn nhiều lời, chỉ là nhẹ nhàng mà dựa vào chỗ ngồi.

Giống như một đóa thủy tiên xinh đẹp duy mỹ giữa màn đêm.

“Làm tốt chuyện của cậu đi,” Tần Dịch Dương mở miệng, như là đang lẳng lặng suy nghĩ cái gì, thoáng cảnh cáo Nguyễn Húc một tiếng, “Chuyện khác không cần cậu lo.”

Đương nhiên Nguyễn Húc cũng không tiếp tục nói nữa, chỉ là bàn tay lái xe xiết chặt hơn một chút.

Nói thật ra, từ đầu đến cuối hắn đoán không ra rốt cục dụng ý của Tần Dịch Dương là gì, thu mua tập đoàn Nhạc Thị thật là một chặng đường kéo dài và khó khăn của Bác Viễn, về phương diện này hiệu quả và lợi ích to lớn ngây ngốc bị hắn lợi dụng để lũng đoạn thị trường chứng khoán trong khoảng thời gian ngắn, tất cả quá trình đều tuân theo nguyên tắc như trước đây thu mua Hoành Cơ, thế nhưng Nhạc Thị như một khối xương cứng, đến bây giờ có vẻ cũng đã bắt đầu dao động, mặc kệ là dùng phương pháp gì, Tần Dịch Dương của hắn là một tay tinh luyện làm ăn, điểm này không phải nghi ngờ.

Vậy còn Lâm Hi Hi thì sao? Rốt cục cậu ấy có thái độ gì với nàng?

Có đôi khi hắn nghĩ là Tần Dịch Dương thực sự đã động tâm với Lâm Hi Hi, nhưng có đôi khi lại nghĩ chỉ là một hình thức lợi dụng khác mà thôi, từ đầu tới giờ, nàng bất quá chỉ là quân cờ để cậu ấy thu mua Nhạc Thị mà thôi.

Tâm tư ngày càng lo lắng, Nguyễn Húc không thể nghĩ nhiều như vậy, chỉ hy vọng cô gái này ít bị tổn thương đi một chút, cô ấy thực đã phải chịu đựng quá nhiều đau khổ, đợi được đến khi kế hoạch thu mua Nhạc Thị hoàn tất, mong muốn tất cả sẽ không quá tồi tệ với nàng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới sự việc hai năm trước kia….

Nguyễn Húc nghĩ, nếu như hắn ngu ngốc mà nói ra, Tần Dịch Dương sẽ giết hắn sao?

Ha ha, e rằng sẽ như vậy. Bất quá hắn cũng không có chứng cứ gì, chỉ là nghe qua Tần Dịch Dương nói cho mình, nếu nói đến người chân chính có thể chứng thực chuyện này, cũng chỉ có thể là trợ thủ trước đây của hắn ở bên Mỹ, bất quá… Cũng cách nhau quá xa.

Xe chậm rãi dừng ở một nhà ăn nhỏ.

“Lâm Hi Hi, tôi có thể hỏi hay không, cô cần những … tư liệu này rốt cục có lợi ích gì?” Khuôn mặt Kiều Nhan được trang điểm rất dày, che lấp đi một chút mệt mỏi, đôi mắt kia như sáng quắc lên.

Tóc cô ta nay lại bị rũ xuống, che lấp đi vết thương do hậu quả của “Tai nạn xe cộ”.

Lâm Hi Hi xem xét kỹ tư liệu một hồi, danh sách một vài đại cổ đông trước kia nàng đã nghe Nhạc Phong nói qua, lúc này mới thoáng tin tư liệu là thật.

Gấp tài liệu trên bàn lại, nàng nhẹ giọng nói, “Muốn thu mua Nhạc Thị, cần những … tư liệu này là điều tất nhiên.”

Giọng nói dịu đàng của nàng như là đang kể ra mấy sự kiện không quan trọng, nhưng lại khiến Kiều Nhan biến sắc!!!!!

“Thu mua Nhạc Thị? Cái gì …. Cô điên rồi chắc?” Cô nỗ lực biểu tình thoạt nhìn khinh thường.

Lâm Hi Hi nhìn cô ta một cái, nhấp một ngụm trà, chậm rãi buông ly trà xuống, “Kiều tiểu thư còn có việc gì không, không có việc gì giao dịch của

https://thuviensach.vn

chúng ta kết thúc tại đây, sau này tôi sẽ không lại làm phiền cô, mà mục này hiện tại đã không còn giá trị nữa.”

Kiều Nhan chăm chú nhìn nàng, cảm giác như đang nhìn một người đã hoàn toàn lột xác.

“Lâm Hi Hi, rốt cục ai là người ở phía sau chống lưng cho cô? Là Tần Dịch Dương sao? Chồng của cô?” Kiều Nhan nhíu mày, mắt sáng như đuốc.

“Hắn thương cô có một không hai, nguyện ý hy sinh lớn như vậy để giúp cô báo thù sao? Cô ít ngây thơ đi một chút, nói không chừng hắn ta chẳng qua là đang lợi dụng cô mà thôi, cái loại đàn ông như thế trên thế giới này đã sớm tuyệt chủng rồi,”

Trời biết muốn thu mua Nhạc Thị cần một chỗ dựa lớn tới mức nào, cả về tài chính lẫn thế lực, lớn như vậy …. Vừa nghĩ, có thể nuốt trôi dễ dàng như vậy sao, dù cho đủ tiền để thu mua thành công cũng rất khó để trụ vững sau khi sát nhập.

Ánh mắt mát lạnh của Lâm Hi Hi đột nhiên giật mình, nghe ra ý châm chọc trong lời nói của Kiều Nhan.

Kia có lẽ là có uẩn khúc gì, có lẽ là còn chuyện gì khác, nàng vẫn đều không minh bạch lắm, hiệp nghị hiện tại của nàng và Tần Dịch Dương trong lúc đó, cũng là thân thể cùng hôn nhân của nàng, có thể sánh với một kế hoạch thu mua lớn như vậy sao?

“Tôi không biết…” Nàng nhẹ nhàng đáp lại, trong mắt thoáng hoảng loạn rồi lại biến mất, “Kiều tiểu thư, việc đó không nằm trong phạm vi quan tâm của tôi, tôi chỉ cần thấy Nhạc Thị sụp đổ, nhìn thấy cơ nghiệp một tay hắn dựng lên đổi chủ, đây là mục đích duy nhất của tôi, đây là những gì tôi và Viện Y đã từng phải chịu, thế nhưng vẫn chưa đủ, nhưng

https://thuviensach.vn

mà cái tên nam nhân Nhạc Phong này, hắn không có tốt như vậy, trên người hắn thứ giá trị nhất chỉ có thế này, những thứ khác đều không hiếm lạ.”

“Cô ….” Kiều Nhan nghẹn lời, mặt đến mức đỏ bừng lên.

“Lúc 6h cô không có tới, thật đáng tiếc, tôi nguyên bản muốn nhìn xem cô vốn có đủ cam đảm để chống lại Nhạc Thị hay không,” Kiều Nhan cười nhạt, so hai vai nhìn nàng, “Cô đối với người đàn ông của tôi có phải còn rất sợ hay không?”

Lâm Hi Hi run lên, tự nhiên hiểu được cô ta có ý gì.

Nhẹ nhàng mà nở một nụ cười, tựa như mặt hồ khẽ rung động khi gió thổi qua, đẹp kinh động lòng người. Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói, “Cô đang nói Nhạc Phong sao? Chúng tôi vừa gặp qua ở quán cafe, anh ta cũng ngạc nhiên khi thấy tôi xuất hiện, tôi chỉ thành thực mà nói tôi đang đợi Kiều tiểu thư. Được rồi, nói như vậy là đúng hay sai nhỉ?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 123: Bầu Không Khí Áp Lực Mà Quỷ Dị

Lồng ngực Kiều Nhan bỗng kinh hãi, bỗng nhiên đứng dậy, kịch liệt xoay người va vào một cái ly, "Choang" một tiếng giòn vang rớt xuống mặt đất.

Lâm Hi Hi nhìn chiếc ly kia, ánh mắt dị thường trầm tĩnh.

Nhân viên phục vụ nghe thấy tiếng động chạy tới hỏi xem có chuyện gì xảy ra, vội vàng kêu người quét sạch mảnh vỡ của ly, Kiều Nhan hung hăng liếc Lâm Hi Hi, lấy túi đi ra ngoài cửa, Lâm Hi Hi chú ý tới sau lưng cô ta, tấm lưng tuyết trắng lộ ra một ít dấu vết của băng gạc, ngực nàng cả kinh, chợt nhớ tới ngày nào đó Tần Dịch Dương đuổi theo cô ta, lúc chuyện phát sinh …

Được rồi, đã kết thúc.

Nàng đứng dậy, chịu đựng kinh hãi trong lồng ngực, chậm rãi hướng phía bên ngoài đi ra.

Không nhớ lầm thì xe hắn là dừng ở cách đó khoảng hơn ba mươi mét, đi mau đến đó nhưng bước chân của Lâm Hi Hi đột nhiên dừng lại, bởi vì nàng nhìn thấy ba thân ảnh đứng thẳng bên cạnh xe, mà một người trong đó, nàng vạn phần quen thuộc.

Vẻ mặt Lilly thực bi thương tựa vào bên người Tần Dịch Dương, cẩn thận tỉ mỉ lôi kéo một bên tay áo hắn, một câu cũng không nói, thế nhưng khi thấy thân ảnh Lâm Hi Hi đi ra, thân thể cô run lên, ánh mắt lập tức trở nên lợi hại.

https://thuviensach.vn

Bóng đêm ngưng trọng, Lily cắn răng buông tay áo Tần Dịch Dương ra đi sang một bên, chỉ nhìn Lâm Hi Hi.

Có cảm giác lạnh sống lưng, quả nhiên Lâm Hi Hi không biết là vì sao.

“Lấy được tư liệu rồi chứ?” một thân ảnh cao ngất của ai đó dừng ở trước mắt nàng, nàng sửng sốt, lúc này mới phát hiện là Tần Dịch Dương.

Rất ngoan ngoãn mà lấy tư liệu đưa cho hắn.

Tần Dịch Dương cũng không thèm liếc mắt, chỉ là nhìn chăm chú vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, ánh mắt thâm thúy có một tia mềm mại.

Thân thiết tựa như bình thường hôn sau gáy nàng, nhẹ nhàng quan sát tất cả, hắn trầm giọng nói: “Về thôi.”

Nghe vậy, ánh mắt bi thương của Lily tựa như sắp tuôn ra nước mắt, đè nén cỗ ghen ghét kia xuống, trái lại chạy đến phía trước ngồi, cài dây an toàn xong, không thèm để ý đến nàng nữa.

Đặt mình vào trong ngực Tần Dịch Dương, Lâm Hi Hi vạn phần xấu hổ, cũng không hiểu vì sao. Nàng căn bản không hiểu nổi sao lại thành ra cục diện này, mối quan hệ của bốn người bọn họ nguyên bản đã bị đánh cho thất kinh bát lạc, nàng không chống lại được nam nhân cường đại trên người này, hắn mở cửa xe ra không cho nàng chút do dự, lực đạo trên lưng bỗng nhiên bị thu chặt, nàng cảm giác bị uy hiếp, không thể làm gì khác là ngồi lên xe, sau đó nhìn kính chiếu hậu, khuôn mặt Lily tái nhợt mà băng lãnh.

Nguyễn Húc cũng nhìn ra Lâm Hi Hi có chút xấu hổ, cấp cho nàng một ánh mắt an tâm.

“Tôi thực hối hận khi đã nói cho cô chúng tôi đang ở quán cafe trước nhà thờ, cô tới đây làm gì?” Ngồi vào chỗ lái xe, Nguyễn Húc nhìn thoáng qua

https://thuviensach.vn

Lily,tốt bụng giải thích, “Tôi nói rồi, mọi chuyện xảy ra, cô không giúp được gì, hiện tại cô muốn đi đâu?”

“Quay về chỗ của Thanh Ngôn.” Tiếng nói du dương vang lên, thay cô quyết định.

Phía trước, khuôn mặt Lily trắng bệch.

Cả người Lâm Hi Hi lộ ra một cỗ không khỏe, cả người nằm trong khuỷu tay Tần Dịch Dương, kề sát vào người hắn, Lily cùng nàng nói cái gì, nàng cũng không biết nên mở miệng như thế nào, nàng chỉ có thể lý giải, tại trước đây không lâu Lily lấy danh nghĩa là bạn gái của Tần Dịch Dương xuất hiện, mà chỉ một phen trời đất chuyển vần, người mình yêu đã cùng người khác kết hôn, điểm này, làm sao cô ấy có thể chấp nhận chứ.

Đầu óc Lâm Hi Hi rất loạn, tay Tần Dịch Dương phủ lên tóc nàng, hơi thở ấm áp hít vào thở ra trên đỉnh đầu nàng, nàng nghĩ run một trận, phảng phất tựa như mỗi giây đều rất khó vượt qua, từng động tác tỉ mỉ như vậy đều rơi vào trong mắt Lily.

“Vinson,” Lily đột nhiên kêu một tiếng, thanh âm rất nhẹ, rất ôn nhu, trong mắt lắng đọng nhu thuận, “Sau một tháng nữa em mới về Anh có được không? Em về chỗ Lan phu nhân hay là chỗ nào khác, vả lại anh cũng không còn cần em nữa rồi.”

Ngồi phía sau, người đàn ông tuấn lãng bức người tùy ý ôm chặt cô gái nhỏ trong lòng, nàng đang nỗ lực mà xem tư liệu, hắn liền ngưng mắt nhìn vẻ mặt của nàng.

Nghe thấy thanh âm của Lily, chỉ là ánh mắt nhàn nhạt của hai người chạm nhau trong kính chiếu hậu.

“Cho cô nghĩ thời gian khi nào thích hợp thì trở lại, có thể ở chỗ này yên lặng thì cũng tùy ý.” Hắn nhàn nhạt đáp lại.

https://thuviensach.vn

Lồng ngực Lily một trận đau nhức, cắn chặt cánh môi.

Cô biết ý tứ của Vinson, rốt cục cô đã biết. Câu nói về nước kia chỉ là thử, cô tưởng rằng hắn sẽ giữ mình ở lại, dù cho một điểm giữ lại cũng tốt, thế nhưng hắn không có, thậm chí hắn còn không thèm tôn trọng ý nguyện của cô, chuyện quan trọng hơn nữa là, cô đã biết đến hợp đồng hôn nhân của hắn và Lâm Hi Hi, cho nên mới nặng nề mà nói ra: “Quay về chỗ Lan phu nhân hay đi nơi nào.”

Hắn hắn là biết được, phu nhân không có khả năng khinh địch mà để cho hắn ở Trung Quốc kết hôn, thế nhưng, hắn không sợ, ngay cả một điểm e ngại hắn đều không có.

Trái tim Lily quặn thắt, hoàn toàn hoang mang lo sợ không biết nên làm cái gì bây giờ.

Người đàn ông như vậy, trái tim vô tình đến băng giá.

“Ở chỗ Mục Thanh Ngôn không vui, anh ta là một người đàn ông, em không nên cùng anh ấy ở cùng một chỗ,” Trên trán Lily đầy hận ý dữ dội, cái loại hận ý này, rõ ràng đều không phải do Mục Thanh Ngôn.

Nguyễn Húc nhíu mày, khóe miệng câu dẫn ra một nụ cười mê người, nhẹ giọng nói: “Chỗ của cậu ấy không phải là một trang viên sao? Hắn là phải rất rộng mới đúng chứ.”

Lại một lần vô tình bị đâm phá, lồng ngực Lily đau nhức, “Tùy tiện tìm chỗ mà cô thích ở, muốn ở bao lâu thì ở, những chuyện còn lại bàn bạc với Nguyễn Húc, cậu ấy sẽ giúp cô an bài thật tốt.”

Tiếng nói nồng đậm của Tần Dịch Dương quanh quẩn trong xe, nhàn nhạt liếc nàng một cái.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, tiếu ý của Nguyễn Húc trở nên phức tạp, tại sao hắn lại luôn sắm vai loại người này?

Lily triệt để trầm mặc, dòng xe cộ bên ngoài cửa sổ chậm rãi lùi về phía sau, bóng đêm lạnh lẽo, ánh sáng của thành phố này bị nặng nề đè xuống dưới, yên tĩnh khiến người ta hốt hoảng.

Xe chạy chầm chậm, một đường đi tới tòa trang viên vùng ngoại ô.

Trên cả đường đi Lâm Hi Hi đều không nói gì, nàng cảm nhận rõ ràng được sự săn sóc của người đàn ông bên cạnh, nàng chỉ hơi động đậy hắn liền đổi tư thế, tận lực giúp nàng thoải mái hơn, một phần tư liệu trong tay kia đã thấm mồ hôi, nàng thấy có chút áp lực, cũng có chút quỷ dị, áp lực chính là nàng không biết cách nào để đối mặt với Lily, quỷ dị chính là, giống như mình đã cướp đi người yêu nhất của kẻ khác vậy.

Thế nhưng sự tình lúc đầu, không phải là như thế này.

Nàng phải giải thích với Lily như thế nào, nàng cũng là bị ép buộc, cũng là bất đắc dĩ, nhưng bản hiệp nghị kia là bằng chứng bán đứng nàng, đây không phải là cuộc hôn nhân ân ái sao?

Tất cả đây, nàng không có biện pháp nói ra thành lời.

Xe chậm rãi dừng ở bên trong trang viên, bốn người song song xuống xe, nhìn căn phòng khách xa hoa tráng lệ, bậc thang đều có vẻ rất có khí thế.

Có người giúp việc đi xuống, mỉm cười nói, “Tiểu thư Lily đã trở về.” Nghiễm nhiên rất thân thuộc.

Lily đi vài bước, xoay người nhìn Lâm Hi Hi nói, “Lâm, cô lại đây, tôi muốn nói với cô mấy câu, có được hay không?”

https://thuviensach.vn

Ánh sáng ngưng trọng trong màn đêm hạ xuống, cô gái phương Đông dịu dàng đứng ở bên cạnh người đàn ông cao ngất kia, bàn tay nhỏ bé yếu ớt bị hắn nắm chặt lấy, nghe được Lily nói, trong ánh mắt hiện lên một chút hoang mang.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 124: Bất Quá Hắn Chỉ Đùa Giỡ Nàng Mà Thôi

Lúc nàng muốn đi qua bên đó, bàn tay nắm cổ tay của nàng đột nhiên xiết chặt.

Lâm Hi Hi có thể phát hiện ra hắn đang giận dỗi.

Thế nhưng không có biện pháp, có một số việc, phụ nữ phải giải quyết với nhau mới tốt, không cần phải cứ giằng co như vậy, không tốt chút nào.

Một cánh tay nhỏ bé khác của nàng đặt tại bên hông hắn, mãi cho đến khi lãnh khí nhàn nhạt trên người rút đi, ưu nhã mà buông tay ra, hai tay đút vào túi quần, ánh mắt sâu xa thản nhiên nhìn chằm chằm Lily.

Lâm Hi Hi thở phào nhẹ nhõm, bước chân mềm mại đi đến trước mặt Lily.

Cách mấy bước, hai cô gái bất đồng đứng đối diện nhau, Lily chăm chú nhìn khuôn mặt nàng, đẹp đến mức khiến người khác không thể không nhìn vào, cô ta mở miệng nói: “Chuyện của cô và Vinson, Mục Thanh Ngôn đều đã nói cho tôi biết hết, tôi nghe nói cô chỉ vì muốn Vinson giúp cô báo thù, cho nên mới bán thân cho anh ấy, có đúng hay không?”

Ngọn đèn trong đại sảnh chiếu xuống bậc thang rơi trên người cô gái Phương Đông một tầng ánh sáng nhàn nhạt, nàng nắm chặt cổ tay của chính mình, lông mi thật dài khẽ rung động, nhẹ giọng nói: “Có thể nói như vậy.”

Lily nhìn nàng, ánh mắt lạnh đi vài phần.

https://thuviensach.vn

“Sở dĩ, hai người cũng chỉ có một đoạn vợ chồng này, hôn nhân của hai người cũng chỉ là điều nực cười, chờ cho đến khi cô hoàn thành kế hoạch của mình Vinson cũng sẽ không cần cô nữa, có đúng hay không?

Cô ta vểnh cằm lên, tiếp tục hỏi.

Gió lạnh buổi đêm thổi qua, ánh mắt Lâm Hi Hi hờ hững nói: “Có lẽ.”

Lily gật đầu, “Sở dĩ cô không khác gì so với những người phụ nữ trước đây ở bên cạnh Vinson, chỉ là ham mê quyền thế và tiền tài, cô sẽ không thực sự cho rằng anh ấy thích cô chứ?”

Sự khiêu khích rõ ràng như vậy, đã rất rõ ràng.

Nhẹ nhàng hấp một hơi, Lâm Hi Hi từ yên lặng trở lại: “Tôi không biết, ý nghĩ của anh ấy tôi chưa bao giờ nắm bắt được, tôi không rõ ràng lắm anh ấy nghĩ như thế nào, chỉ là, tôi có mục đích của tôi, anh ấy biết được là tốt rồi.”

Lily cười rộ lên, ánh mắt vô cùng sắc lạnh, ghé sát vào khuôn mặt nàng: “Tôi đây nói cho cô biết, anh ấy không thích cô, trừ phi bản thân cô tình nguyện cưỡi lên người anh ấy, sẽ có khả năng ấy bởi vì thích thú mà đùa giỡn cô hai ngày, đàn ông là ma quỷ, tất cả đều là như vậy.”

Như là mỉa mai độc ác, cô ta nói vô cùng chắc chắn.

Lâm Hi Hi nhìn cô ta vài giây, nhàn nhạt gật đầu: “Có lý, tôi sẽ về nhà hỏi anh ấy một chút, nói không chừng anh ấy thực sự nghĩ như vậy.”

Cô gái trước mắt không để ý thiệt hơn, lồng ngực Lily hoảng hốt, nhìn ánh mắt thanh thuần của nàng, mới biết được bất quá cô ta đang nói mình.

“Lâm, tôi ghét cô, cho là các người tạm thời đang diễn kịch, tôi vẫn ghét cô.” Lily không chút che giấu nói.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng nàng chợt nhớ ra một việc.

“Tôi nhớ kỹ cô từng nói qua, nếu như bên cạnh anh ấy có xuất hiện người phụ nữ như thế nào, cô cũng không thèm quan tâm …” Nàng nói rất nhẹ đến đây dừng lại, nhớ lại lần đầu tiên nói chuyện với Lily, nàng yêu thích tính cách của cô ấy, lúc đó Lily đúng là đã nói như vậy.

“Giờ không giống thế.” Mắt Lily đỏ lên, “Bởi vì từ trước đến giờ bênh cạnh anh ấy ngoài tôi ra cũng chưa từng có người đàn bà khác.”

Thanh âm có chút lớn, có thể kinh động đến hai người đàn ông bên cạnh chiếc xe, Lily cố gắng hạ thấp giọng, như nuốt xuống ủy khuất của mình.

“Xin lỗi.” Ánh mắt Lâm Hi Hi lanh lạnh nhìn Lily, “Tôi chỉ là một cô gái bình thường, không có cách nào làm được những việc mình muốn, tôi chỉ có thể cầu người khác, như thế lại khiến cô khó chịu, tôi xin lỗi.”

Lily lắc đầu, ánh mắt trong veo nhưng lạnh lùng như băng, “Xin lỗi cũng không ích gì, chỉ cần một ngày cô còn ở bên cạnh Vinson, tôi vẫn chán ghét cô, nếu cô muốn cuộc hôn nhân này là mãi mãi, ở bên Anh, phu nhân sẽ có thủ đoạn buộc cô phải lùi bước thỏa hiệp, cô không nên vọng tưởng khả năng ở bên cạnh anh ấy, nếu như phu nhân chọn tôi, thì chỉ có tôi mới có thể ở bên cạnh anh ấy.”

Cô gái này cứ như đang đọc kinh, nàng còn có thể nói cái gì đây?

Phu nhân bên Anh, nơi đó cách nàng quá xa, nàng cũng không muốn nghĩ tới, chỉ là hơi nắm tay, lịch sự chào tạm biệt, xoay người hướng đến bên cạnh chiếc xe đang dừng, bên cạnh chiếc xe có một người đàn ông mang lại cho nàng sự ôn nhu, xin tha lỗi cho nàng, để nàng kiêu ngạo một lần vậy.

Nằm trong khuỷ tay của hắn, nàng rũ bỏ lớp ngụy trang kiên cường, khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên chút mất mát.

https://thuviensach.vn

Cửa xe lần nữa đóng lại, trong màn đêm u tĩnh mà chạy đi.

***

Sáng sớm, tại cao ốc Nhạc thị.

Cửa ban công phòng chủ tịch mở ra, Kiều Nhan gõ cửa, cầm theo xấp tài liệu bước vào.

“Ba bản hợp đồng cần ký tên, lịch trình buổi chiều cũng đã email cho anh rồi.” Trên khuôn mặt quyến rũ của Kiều Nhan hiện lên một tia lo lắng, do dự một chút mới nói, “Thị trường chứng khoán hai ngày hôm nay có chút bất ổn, hôm nay lại thấp hơn hôm qua một điểm.”

Nhạc Phong ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt có vẻ u tĩnh, nhưng hết lần này đến lần khác băng lãnh không gì sánh được.

“Vụ án giết người của Hi Hi đã qua lâu như vậy, em nói cho tôi biết, thị trường chứng khoán vì sao còn bất ổn?’’ Nếu như là khoảng thời gian trước, việc đó là không thể không thừa nhận, thị trường chứng khoán của Nhạc Thị không có dấu hiệu nào quay về vị trí cũ, thế nhưng tình hình hiện tại đã ổn định, nguyên nhân đột nhiên rung chuyển là do đâu?

“Chuyện này … Em đi điều tra một chút.” Kiều Nhan lấy bút ra viết lên lịch trình trong ngày, ánh mắt có chút né tránh.

“Kiều Nhan…” Nhạc Phong đột nhiên kêu lên.

“Chuyện gì?” Tay cô khẽ run lên, suýt nữa cầm không nổi bút.

Nhạc Phong cười cười, đứng thẳng dậy, tới gần cô, ngửi mùi vị trên người cô, “Đã lâu không có ôm em, có chút nhớ em rồi.”

Căng thẳng trong lòng Kiều Nhan lúc này mới buông xuống, khuôn mặt quyến rũ nổi lên tia mị hoặc, “Phong… Cuối tuần bố mẹ anh về nước, có

https://thuviensach.vn

thể rất lâu sẽ không quay lại, em muốn đến chào hỏi hai bác một chút được không?”

Nhạc Phong nhìn nữ tử nhu thuận đang tiến vào trong lòng mình, nheo mắt lại: “Em chào hỏi họ làm gì?”

Tay Kiều Nhan quấn lên cổ hắn, tim đập loạn lên.

Chào hỏi bố mẹ hắn, đương nhiên là muốn khẳng định với bố mẹ hắn, hiện tại đã không có Lâm Hi Hi, hai người cùng một chỗ lâu như vậy, bên cạnh hắn cũng chỉ có một người đàn bà là cô, như vậy cô còn không có tư cách để trở thành thiếu phu nhân của Nhạc thị sao?

“Em…” Cô đột nhiên nghẹn lời.

Ý cười khóe miệng càng lớn hơn nữa, trên mặt Nhạc Phong đầy rẫy châm chọc, tâm tình vốn đã bị con báo nhỏ kia khiến cho vô cùng khó chịu, hiện tại người đàn bà này lại to gan đến mức này.

… Ánh mắt hắn lạnh lùng, nắm cằm cô.

“Tôi không thích đàn bà quá tự phụ, biết thân biết phận là tốt rồi, cô muốn kết hôn sao?” Nhạc Phong dừng ở mặt cô ra, khẽ nở nụ cười, “Có cần tôi sai một người đàn ông đến kết với cô không? Thế nào?”

Một câu nói, khiến cho khuất nhục từ đáy lòng Kiều Nhan dâng lên ngập đầu, đau lòng xé rách tâm can cô, cô cố nén xuống, run giọng hỏi, “Ngoại trừ Lâm Hi Hi, anh thực sự sẽ không muốn kết hôn với người phụ nữ khác sao?’’

“Lúc ở dưới thân tôi đừng có nói đến chuyện này.” Nhạc Phong không hờn giận, xoay người, trực tiếp dò xét vào trong váy ngắn của cô, ý nghĩa của người đàn bà này đối với hắn cũng chỉ là công cụ tiết dục mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Không nên nhắc tới Lâm Hi Hi trước mặt tôi, tôi biết hiện tại mình đang làm cái gì, những chuyện lén lút, cho rằng sẽ giấu diếm được con mắt của tôi sao? Tôi chưa nghĩ tới cùng người đàn bà nào kết hôn, nhưng chỉ cần tôi còn sống, hôn nhân của cô ta cũng đừng mong được hạnh phúc, cô hiểu chưa?”

Thân thể Kiều Nhan rất thống khổ, muốn nói gì đó nhưng hắn đã đâm thẳng vào, cảm giác khô khan khiến một cỗ đau đớn dâng lên.

“…” Cô run rẩy một chút, nỗ lực thả lỏng thân thể, tiếp nhận hắn.

“Nếu như, nếu như cô ta biến mất, nếu như cô ta biến mất giống như Tống Viện Y, từ sau không thể gặp lại nữa, anh có thể còn nhớ tới cô ta hay không? Đố kị cô ta hay không?”

Thanh âm của Kiều Nhan vỡ vụn ngân lên, cô biết Nhạc Phong vẫn rất yêu vẻ thanh thuần của Lâm Hi Hi không thôi, thậm chí hắn còn đố kị khí chất kiên cường không thể nào đánh gẫy của cô ta, trên người cô gái kia tản ra khí chất khiến hắn mê luyến đến mức muốn phá hủy, cho nên hắn vẫn còn nhớ kỹ, vẫn không chịu buông tha.

Tính cách của hắn thật bất đồng, điểm này Kiều Nhan đã sớm biết.

Cô thấy khoái cảm ngày càng nồng đậm, Nhạc Phong cố sức hành hạ người đàn bà dưới thân, nghe thấy lời của cô, chỉ cảm thấy cả người dâng lên vui sướng, cúi đầu hung hăng nắm bộ ngực của cô ta, tại thời khắc vui sướng mê say nói “Giúp tôi hủy diệt cô ta, khiến cho cuộc sống của cô ta thật thống khổ, tôi sẽ suy nghĩ tới việc cưới cô.”

Kiều Nhan đã không thể nói lời đáp lại, đau đớn cùng khoái cảm đã dâng lên ngập đầu cô.

Chỉ có thể nhớ kỹ một câu kia, ‘”Tôi sẽ suy nghĩ tới việc cưới cô”

https://thuviensach.vn

***

Trong phòng hội nghị, đem tài liệu đặt lên máy chiếu chiếu lên cho mọi người ngồi xung quanh bàn tròn xem. “Đây là danh sách những đại cổ đông của Nhạc Thị, người nắm quyền đại cổ đông ở đây là Nhạc Cảnh San, cũng là bác ruột của Nhạc Phong, tài sản của bố mẹ Nhạc Phong cũng chỉ cố định có bấy nhiêu, mà giá cổ phiếu trên thị trường chứng khoán gần đây đã biến động, nếu như ai có thể nắm được phần lớn cổ phần là có thể tham tiến vào thành viên hội đồng quản trị của Nhạc Thị, sự tình đến lúc đó sẽ tương đối dễ dàng, bởi vì tập hợp mọi người trong gia tộc không phải là chuyện dễ dàng gì, thế nhưng quá trình đến khi Nhạc Thị sụp đổ là tương đối khó khăn.”

Ngón tay mảnh khảnh của nàng di động trên màn hình, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu vô cùng chăm chú.

“Thế nhưng tôi không có biện pháp liên hệ với Nhạc Thị, hơn nữa chỉ dựa vào chính tôi sẽ không chiếm được bất cứ một chút tin tưởng nào, đừng nói đến chuyển nhượng cổ phần.” nhẹ nhàng cắn môi dưới, Lâm Hi Hi quay đầu cầu cứu sự giúp đỡ của hai người đàn ông, những gì nàng có thể tận lực làm, cũng chỉ có những …. thứ này.

“Buổi chiều mở họp báo, tung tin thu mua Nhạc Thị ra ngoài, người phụ trách kế hoạch phía Bác Viễn sẽ là em.” Ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương khẽ vuốt vuốt khóe miệng, ánh mắt thâm thúy đảo qua khu vực người chiếm 40% cổ phần.

“Địa chỉ của Nhạc Cảnh San sẽ cung cấp cho em, muốn liên lạc lúc nào tùy em sắp đặt.”

Nguyễn Húc ngồi một bên yên tĩnh lắng nghe, ngón tay liên tục gõ bàn phím, rõ ràng thấu hiểu nhiệm vụ của mình là gì.

Lâm Hi Hi cả kinh, đối với sắp đặt bất thình lình này có chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Để cho nàng phụ trách kế hoạch nguy hiểm và khổng lồ như vậy, đồng thời truyền thông tung tin ra ngoài, đây không phải là chuyện nhỏ.

“Chúng ta phải bắt đầu từ vị trí lớn nhất kia sao?” Nàng cắn môi, nhỏ giọng hỏi cho rõ ràng.

Cánh tay Tần Dịch Dương buông xuống, ưu nhã mà rơi xuống người cô gái nhỏ đang ngồi trên ghế, ánh mắt thâm thúy nheo lại nhìn nàng, tiếng nói trầm thấp có từ tính: “Em cảm thấy thế nào?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 125: Em Đang Lo Lắng Gì Thế?

Nàng có chút vô cùng kinh ngạc, những hành động như vậy thường được bắt đầu từ những cổ đông nhỏ trong công ty, không phải là vị trí lớn nhất kia, làm sao có thể chắc thắng được đây?

Tần Dịch Dương nhìn ra được sự khẩn trương của nàng, mở miệng hỏi: "Trong phiên tòa chống án của em, kẻ gánh tội thay Nhạc Phong là ai?"

Ánh mắt trong veo của nàng khẽ chớp, trong đầu nhanh chóng hiện lên tên của một người, đột nhiên nhớ tới đó, người đứng ra gánh tội thay cho Nhạc Phong lần kia chính là dượng của hắn, cũng có thể nói, người bị kết án cố ý sát hại người phạm tội tử hình đích thị là chồng của Nhạc Cảnh San.

"Em có nghĩ đến tại sao lượng cổ phần lớn như vậy lại rơi vào tay người con gái đã xuất giá của Nhạc gia hay không?" Tiếng nói du dương của hắn lộ ra lời chỉ dẫn, đậm từ tính, dẫn dắt suy nghĩ của nàng, "Nếu như đều không phải vì sự kiện kia, cổ phần trong tay bà ta hoàn toàn không thể đạt tới mức đó, mà chồng của bà ta bất quá chỉ là một chủ công ty kinh doanh lĩnh vực vật dụng hàng ngày nhỏ nhoi mà thôi, đối với chuyện kinh doanh của Nhạc Thị thực không am hiểu, quan trọng hơn hắn không phải là người nhà Nhạc gia, mới có thể bị đẩy đi gánh tội thay, mà điều kiện trao đổi tất thảy, không thể nghi ngờ chính là chuyển nhượng cổ phần của Nhạc Thị, hơn nữa bản thân Nhạc Cảnh San giữ quyền đại cổ đông."

Ngón tay thon dài của hắn vuốt vuốt sợi tóc của nàng, ưu nhã mà quấn lại, trầm thấp nói: "Hiểu chưa?"

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi từ trong mê muội đã từ từ rõ ràng hơn, rồi lại bị vấn đề mới làm phiền.

“Thế nhưng, vì sao Nhạc Cảnh San phải giải quyết chuyện này như vậy? Đem chính sinh mệnh của chồng mình ra đổi lấy cổ phần của Nhạc Thị? Tình cảm vợ chồng của bọn họ không tốt sao?”

Nguyễn Húc dừng tay trên bàn phím, đôi mắt đào hoa lộ ra vài phần chăm chú: “Có thể là đe dọa, cũng có thể là cám dỗ, điểm này, chúng ta không thể nhận thấy rõ ràng được.” Hắn nói liếc qua nhìn Tần Dịch Dương, nghiêng mặt về phía Lâm Hi Hi biểu đạt tin tức mà bọn họ nắm được chỉ có vậy, con gái của Nhạc gia từ khi được gả đi, tin tức truyền thông không nhiều lắm, bọn họ không có biện pháp lý giải tình hình thực tế này.

Lúc đó Lâm Hi Hi nghẹn lời, một đôi mắt trong veo dừng ở màn hình, an tĩnh giống như con thú nhỏ.

Lẳng lặng suy nghĩ một lúc, nàng nhẹ nhàng lắc đầu, “Tôi nghĩ, không có khả năng bị cám dỗ.”

Đây là phán đoán sau khi suy nghĩ của nàng.

Nguyễn Húc nhíu mày, khó hiểu nhìn nàng, cũng không biết tại sao nàng lại đưa ra kết kuận như vậy.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương mềm mại một chút, bàn tay trên vai nàng nhẹ nhàng vuốt ve, thấp giọng nói: “Nói thử xem sao.”

Trong căn phòng hội nghị lớn như vậy, bầu không khí yên tĩnh mà nghiêm túc, toàn thân nàng tản ra mùi vị ấm áp mà mềm mại, lẳng lặng dựa vào ghế, thanh âm nhẹ nhàng.

“Đối phương đều không phải kẻ thù của bà ấy, mà là chồng của bà ta, nếu như không phải bất đắc dĩ sẽ không lựa chọn con đường như vậy,

https://thuviensach.vn

người đàn ông kia biểu thị cho gia đình cùng tương lai, nếu bà ta không hài lòng, cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ hôn nhân như vậy, thậm chí là sinh mệnh của đối phương.”

Suy đoán như vậy, có chút mềm mại lại có chút chua xót ẩn chứa bên trong.

Nguyễn Húc cười cười: “Vì sao cô lại khẳng định là như vậy?”

Lâm Hi Hi ngừng một chút, ánh mắt thoáng qua một tia yếu đuối, nỗ lực buông xuống vấn đề đang nhấn chìm tâm tình, thanh âm có chút khó khăn.

“Bởi …vì tôi cũng là đàn bà như vậy.”

Đàn bà là một loại động vật, nguyên bản sẽ không như người ta tưởng tượng không thể bị phá vỡ.

“Trong rất nhiều cuộc hôn nhân không được hài lòng, phụ nữ thường đóng vai ẩn nhẫn cùng lùi bước, không có ngây ngốc mà buông tha cuộc hôn nhân cùng với chồng của mình, nếu đã không yêu tại sao phải giết chết tình yêu? Cho tới bây giờ nàng cũng không biết được tình yêu của người đàn ông có thể được duy trì bao lâu, thế nhưng nàng có thể rõ ràng, phụ nữ nếu như yêu một người, sẽ càng ngày càng sâu đậm, dù cho tương lai hắn không tốt, cũng không có cách nào buông đi đoạn cảm tình sâu đậm đó.”

Lông mi thật dài của nàng khẽ run rẩy, như là hối hận khi đã nói ra những lời đó.

Nếu như là tìm kiếm cảm thông, nhất là làm trò trước mặt Tần Dịch Dương, nàng thực sự muốn trốn tránh vấn đề như vậy.

Yêu hoặc không yêu, sâu đậm hoặc hờ hững, trong đoạn hôn nhân ngắn ngủi của bọn họ, có hi vọng xa vời gì đây.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Nguyễn Húc trở nên phức tạp, hồi lâu không biết nên nói cái gì, nhưng lại nghe được tiếng nói du dương của Tần Dịch Dương, tràn đầy bất mãn nói với hắn.

“Mặc kệ là vì sao trước mắt cậu đều nên đi chuẩn bị trước, có chuyện gì nữa không?”

Nguyễn Húc nghẹn lời, hắn… Không có vấn đề.

Rất rõ ràng, người đàn ông trước mắt này cường thế mà khí phách dùng một loại phương thức khác tuyên cáo cho hắn biết không nên làm phiền đến thời gian ở chung của bọn họ, Nguyễn Húc cũng mẫn cảm phát hiện mình dư thừa, khuôn mặt anh tuấn nổi nên ý cười nhàn nhạt.

“Không thành vấn đề, mình đi trước chuẩn bị.” hắn nhanh chóng thu thập mọi thứ, ưu nhã rời đi.

Trong phòng hội nghị, trong mắt của người đàn ông tuấn lãng cao ngất có chút ngưng trọng cùng u ám, ôm tiểu nữ nhân ngồi trên ghế, giữa hai hàng lông mày có thể phát hiện ra một tia cảm xúc khác lạ.

Hắn nhẹ giọng nói: “Em đang lo lắng gì thế?”

Lâm Hi Hi cả kinh, không hiểu ý tứ của hắn, nhẹ nhàng lắc đầu, “Em …. Không có.”

Cánh tay trên lưng xiết chặt hơn một chút, toàn bộ thân thể mềm yếu của nàng đều tiến nhập vào trong vòng ôm ấp của hắn, cách một lớp ghế dựa, cánh tay nhỏ bé của nàng vuốt mặt, bị từ tốn của hắn khiến cho tâm hoảng ý loạn.

“Chỉ cần là phụ nữ nếu không còn yêu, cũng sẽ chịu đựng, không từ bỏ hôn nhân sao?” Tần Dịch Dương áp lên trán nàng, thanh âm mang theo từ tính hòa hoãn nói ra vấn đề, ngực Lâm Hi Hi hơi chua xót, nhẹ nhàng hít

https://thuviensach.vn

một hơi, “Em chỉ thấy đại đa số là như vậy, kỳ thực ngay trong gia đình em cũng đã nói cho em biết, mẹ cũng là người phụ nữ như vậy, vừa rồi chỉ tùy tiện nói một chút, anh … anh không cần để ý.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu trong chớp mắt hiện lên tia chùn bước, không muốn hắn tiếp tục hỏi.

Tần Dịch Dương trầm mặc, đối với phụ nữ như vậy, hắn cũng không nghĩ sẽ chú ý, thế nhưng dường như sự việc đã thoát khỏi tầm kiểm soát của hắn, tỷ như hiện tại, hắn ôm nàng không muốn buông ra, rất muốn nàng tiến nhập vào thân thể của hắn, nhìn xem trái tim nàng rốt cục đang nghĩ gì. Cô gái nhỏ mẫn cảm như vậy, đối với sự tình như vậy tất nhiên sẽ dùng cảm nhận để phân tích, thế nhưng tình cảm của nàng thực là yếu đuối.

Hay cái kia không phải gọi là yếu đuối, mà là một loại cứng cỏi.

Như cây sậy dẻo dai, mềm mại, có thể bị uốn cong, nhưng quyết không đổ ngã.

Hắn mê luyến sự dẻo dai đó, mê luyến bộ dáng không thể khống chế được của nàng, nhất là thời khắc mê ly tan chảy dưới thân hắn, là đẹp nhất.

“Không có nhiều bất hạnh cùng bất mãn như vậy.” Tiếng nói trầm thấp của hắn vang lên, nhẹ nhàng xoa tóc nàng, khóe miệng lộ ra một nụ cười yếu ớt, trong trẻo nhưng lạnh lùng.

“Chí ít có anh ở đây, em có thể làm được tất cả những gì em muốn, không có gì anh không thể cho em, Lâm Hi Hi, đây là lời hứa anh đã dành cho em.”

Hắn sẽ làm cho một đoạn hôn nhân ngắn ngủi này, nàng không thể kiềm chế nổi bản thân.

https://thuviensach.vn

“Đi nghỉ ngơi một chút…” Không đợi nàng trả lời, hắn ôm chặt thân thể xinh xắn của nàng, môi rơi lên cánh môi anh đào của nàng.

“Một hồi ác chiến với Nhạc gia bên kia, em phải có đủ tinh lực mới được.”

Hơi thở nam tính quen thuộc tập kích, nàng run lên, cảm giác được hơi thở thở ra hít vào kia.

Lực đạo của hắn lưu lại dấu vết trên thân thể nàng, rời cánh môi của nàng, ánh mắt thâm thúy có chút khó hiểu mà nhìn nàng.

Ác chiến ….

Nàng hít sâu một hơi, đứng dậy thu thập mọi thứ xung quanh, tay bị hắn nắm lấy, đi ra khỏi phòng họp. Chấn động trong lòng kia từ trước tới nay chưa từng có rời khỏi nàng.

Từ lúc nào, suy nghĩ của nàng lại có thể lợi hại như vậy?

Chiếc BMW màu trắng chạy về phía ngoại ô, ánh dương tiêu sái nhẹ nhàng chiếu xuống.

Biệt thự của Nhạc Cảnh San ở một nơi khá xa xôi, bọn họ chạy một mạch mà vẫn chưa có đến nơi, rốt cục sau 2 giờ chạy xe cũng đã thấy được một căn nhà lớn trong đồng cỏ xanh mướt, so với trang viên của Mục Thanh Ngôn có chút bất đồng, căn nhà lớn này có chút tao nhã mà u tĩnh, khéo léo lộ ra vẻ ấm áp, cho thấy chủ nhân rất có phong cách.

Nói như vậy bà ta cũng là một người phụ nữ thấu tình đạt lý.

Trong lòng Lâm Hi Hi khẽ phỏng đoán, dần dần nhẹ nhõm hơn, thế nhưng khi đến càng gần căn nhà lớn, nàng lại càng khẩn trương.

https://thuviensach.vn

Hai bên có âm thanh rất nhỏ vang lên, nàng ngẩn ra, ngón tay mảnh khảnh nhẹ nhàng thâm nhập vào trong làn tóc, vén lại bên vành tai, thận trọng nghe âm thanh của đối phương.

“Không phải căng thẳng, đây tuy là một nơi hẻo lánh, nhưng tín hiệu rất tốt.” Tiếng nói trầm thấp truyền đến.

Lâm Hi Hi chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, tâm tình căng thẳng có chút thả lỏng, thân thể nhỏ bé của nàng chìm vào trong ghế ngồi, chạm đến những hoa văn tinh xảo, có chút lưu luyến.

May là, lúc này đây hắn không hề buông tay bỏ mặc nàng một mình đi làm việc này, chí ít như vậy, nàng sẽ không phải đơn độc chiến đấu một mình.

“Em… phải xưng hô với bà ta như thế nào?” đầu óc nàng rối loạn, không biết nên ra tay như thế nào.

Một chỗ khác, thanh âm của hắn chậm rãi truyền đến: “Chung, chồng của bà ta họ Chung, gọi bà ta là Chung phu nhân.”

Nàng nhu thuận gật đầu, rồi lại nghĩ hắn không ở bên cạnh nên không nhìn được, nhẹ nhàng nói một tiếng: “Vâng!”

Xe chậm rãi dừng lại trước căn nhà lớn.

Nàng nhanh chóng rút tay khỏi tai nghe, bởi vì nhìn thấy một ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của phụ nữ đang đứng dựa vào cửa nhà, lẳng lặng liếc mắt nhìn chiếc xe, rồi chậm rãi xoay người đi vào, bóng lưng tinh tế mà cô đơn.

Ngực Lâm Hi Hi căng thẳng, đã có người đi ra mở rộng cửa, “Lâm tiểu thư, mời.”

https://thuviensach.vn

Xem ra ở đây thực không chào đón nàng.

Nhẹ nhàng hấp một hơi, nàng xuống xe, cùng một người đàn ông giúp việc đi gần vào căn nhà lớn, cánh cửa phòng sơn màu trắng, tất cả đều cho thấy chủ nhân là người phụ nữ thuần khiết nhưng lạnh lùng.

“Phu nhân, Lâm tiểu thư đã tới.” người đàn ông đi vào, cung kính nói.

Người phụ nữ ban nãy đứng dựa cửa giờ đang ngồi trên sofa, đầu lông mày ẩn hiện dấu vết của người phụ nữ Giang Nam xinh đẹp và sắc sảo, ánh mắt hiện lên sắc lạnh, rốt cục cũng mở miệng nói: “Không biết Lâm tiểu thư tới đây, có việc gì sao?”

Bà ta không mời nàng ngồi xuống sofa.

Ánh mắt Lâm Hi Hi chạm vào bức ảnh người đàn ông trên tường, ánh mắt mềm mại xuống một chút, thanh âm mát lạnh nói: “Tôi chào hỏi một chút Chung phu nhân, nhân tiện cùng Chung phu nhân bàn một chút chuyện, hy vọng không làm phiền.”

Người phụ nữ lắng nghe, khóe miệng nổi lên một nụ cười, đôi mắt áp chế đầy hận ý, như là gặp phải một chuyện thực buồn cười.

“Lâm Hi Hi phải không?” Bà ta mở miệng, “Cái loại phụ nữ như cô, không cảm thấy kỳ quái sao? Bạn của cô bị chồng tôi hại chết, hiện tại cô lại đi chào hỏi hắn, hay là đang xem kịch vui? Tôi không cần biết ai tiết lộ cho cô biết phương thức liên lạc với tôi và chỗ ở của tôi, chẳng qua là Lâm tiểu thư có một việc ….” Thần sắc bà ta tái nhợt, nhìn chằm chằm cô gái thanh thuần động lòng người trước mặt, “Ở đây không chào đón cô.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 126: Có Anh Ở Đây, Không Phải Sợ

“Một cái mạng của cô, cũng chỉ là mạng của kẻ hạ nhân mà thôi, cô còn muốn như thế nào nữa? Khúc mắc giữa cô và Nhạc Phong, không nên kéo chúng tôi vào, toàn bộ Nhạc gia, đều không thích quản việc bao đồng.” Bà ta riết chặt hàm răng, nói một chuỗi toàn những lời vô cùng ngoan cố.

Lâm Hi Hi mẫn cảm nhận ra được, trong lời nói của bà ta cực kỳ mâu thuẫn.

“Đúng vậy.”, âm thanh mềm mại của nàng yếu ớt vang lên, vẻ mặt hiện lên một tia mệt mỏi “Chung phu nhân, tôi vốn cũng cho rằng, chuyện giữa tôi và Nhạc Phong chỉ cần tôi và hắn tự giải quyết là được. Nhưng tôi thật không nghờ đến Chung tiên sinh chồng của bà cũng tình nguyện dấn thân vào. Dẫu biết rằng đó không phải do ông ấy làm, nhưng tôi phải thừa nhận, thực sự ông ấy đã phải dùng sinh mệnh để đền bù…. Phu nhân, tôi thật sự rất xin lỗi.”

Chỉ một câu nói, làm thân hình trên sofa của Nhạc Cảnh San bỗng kịch liệt run rẩy.

Người phụ nữa trung niên khoảng 30 đến 40 tuổi, nhờ các phương pháp chăm sóc mà khuôn mặt vẫn tươi trẻ nhưng lúc này đây nó lại tái nhợt như tờ giấy, ánh mắt cũng phức tạp hơn, ánh mắt mang theo tia sắc nhọn mà nhìn về phía Lâm Hi Hi.

“Rốt cuộc cô muốn nói cái gì? Tôi không hiểu”. Nhạc Cảnh San cười nhẹ một tiếng, ngồi trên ghế sofa.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hít sâu một hơi, giọng nói mềm mại "Phu nhân, tôi có thể ngồi xuống chứ?"

Nhạc Cảnh San từ chối không cho ý kiến. Thái độ vẫn lạnh lùng như trước. Khuôn mặt mỹ lệ nhỏ nhắn của nàng hiện lên một tia thông cảm, đi đến ngồi ở vị trí đối diện cách bà ta một sải tay

Trên mặt bàn có đặt một ly trà, hương thơm của trà thoang thoảng khắp phòng.

Ánh mắt nàng nhẹ nhàng đảo qua xung quanh, cũng lộ ra một nụ cười.

"Trước đây Chung tiên sinh có phải thích ngồi ở vị trí này hay không?" Lâm Hi Hi cười yếu ớt, nhìn thoáng qua gạt tàn tàn thuốc ở bên cạnh, rất tinh xảo mang theo màu sắc gốm sứ Trung Hoa cổ xưa, ánh mắt mềm mại mê ly: "Thoạt nhìn đúng là đặc biệt yêu thích, phu nhân đến bây giờ bà vẫn giữ nguyên những đồ vậy này sao? Không biết sau này có thể dùng lại hay không?"

Sắc mặt Nhạc Cảnh San càng thêm tái nhợt hơn, trong nháy máy hận ý nồng đậm bắt đầu bốc lên.

"Lâm tiểu thư quả thật được dạy dỗ rất tốt." Giọng nói của bà ta có chút khàn khàn. Ánh mắt tựa như muốn giết người: "Trước khi chưa được sự cho phép của chủ sở hữu, xin không nên dùng bàn tay dơ bẩn chạm vào bất kỳ thứ gì, còn vị trí kia nhất định không phải là chỗ mà loại người như cô có khả năng được ngồi vào. Cô và người bạn đã chết kia của cô cũng chỉ là một loại người, một chút ủy khuất là đã làm cho trời long đất lở, hiện tại không phải đã bồi thường cho các người một cái mạng người sao. Làm loạn một chút, mất mặt còn chưa có đủ sao?"

Nhạc Cảnh San cười cười, để lộ ra nét mặt xinh đẹp nhưng giống như độc dược: "Cô muốn nói chuyện gì với tôi? Cô mất bạn, tôi mất chồng,

https://thuviensach.vn

đừng giả bộ bi thương trước mặt tôi, cũng đừng đem thân phận ti tiện hiện tại của cô đến đây đàm luận công đạo với tôi.”

Trên người bà ta mặc một bộ đồ quyến rũ đậm chất Giang Nam áo khoác cờ nước Mỹ, tà áo xẻ dài tới chân, chỉ là dùng ngôn ngữ ác độc hướng Lâm Hi Hi phía đối diện nói, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ của nàng nhất thời cứng đờ, như bị sét đánh.

Rõ ràng nhiệt độ trong phòng thực ấm áp, Lâm Hi Hi ôm chặt hai vai mình, nghĩ có chút lạnh.

Hào môn sâu quá, thật đúng là rất sâu?

Nơi sâu kia, đều chôn giấu những thứ đáng ghê tởm như vậy dưới lớp rong và nước kia sao?

Nàng giương ánh mắt mát lạnh lên, dùng ánh mắt không hề che giấu hận thù mà nhìn Nhạc Cảnh San, nhẹ nhàng mở miệng, từng từ từng chữ tựa như lấy máu viết rõ ràng: “Chung phu nhân, tôi nhắc nhở bà, sinh mệnh trên thế gian này, không có phân chia cao thấp, trong mắt coi cao quý thì là cao quý, trong mắt coi đê tiện thì chính là đê tiện. Bạn của tôi qua đời, tôi thực rất thống khổ, thế nhưng Chung phu nhân, bà cũng không có gì phải thống khổ sao?”

Ngón tay nhỏ bé yếu ớt của nàng đặt bên thắt lưng, không để người khác phát hiện tư thế khác lạ ấn cái nút.

“40% cổ phần của Nhạc thị đều đã chuyển qua danh nghĩa của bà, đó là phần bồi thường cho cái chết của Chung tiên sinh, phần tài sản này, không biết đã đủ bồi thường cho tính mệnh cao quý của tiên sinh nhà bà chưa? Nếu như bà thấy còn thiếu, như vậy xin hãy nói cho tôi biết, trước đây vì sao phải cầm tiền để bán đứng mạng sống cùng thanh danh của chồng bà, đấy mới là vũ nhục ghê gớm nhất sao?”

https://thuviensach.vn

Lời nói của nàng lạnh lùng mà sắc bén, đánh thẳng vào trái tim yếu đuối của Nhạc Cảnh San.

Chỉ trong một cái chớp mắt, cơ hồ Nhạc Cảnh San như bị thương nặng, toàn bộ khí lực trên người đều bị rút hết, ngón tay run rẩy, khăn lụa rơi xuống.

“Tôi không có…” Cánh môi bà ta có chút khô nứt, run run cầm tách trà nhấp một ngụm. Nhiều lần nghĩ cách chống án trên tòa, nhưng chồng bà ta đều không đồng ý.

Nhìn tinh thần uể oải mà cụt hứng của chồng bà, cái loại bất đắc dĩ này, xé nát lòng của bà: “Tôi không biết cô đang nói cái gì, tôi không có bán đứng ông ấy, chúng tôi tự nguyện, Lâm Hi Hi vụ án của cô đã kết thúc, cô còn muốn tiếp tục dây dưa để làm gì?”

Nước mắt của bà chảy ra, không giấu nổi sự đau đớn khôn cùng.

“Không phải tôi muốn dây dưa, tôi chỉ muốn biết, vì sao Chung tiên sinh lại chịu tội thay Nhạc Phong, đến tột cùng bọn họ đã uy hiếp bà cái gì?”

Ngữ khí của Lâm Hi Hi nhẹ hơn một chút, nhưng khí thế vẫn ép người như trước.

“Không phải là nhận tội thay.” Nhạc Cảnh San run rẩy hô lên một câu. “Dù là ai làm đi chăng nữa, tôi cũng không muốn tiếp tục đôi co với cô”.

Nói xong bà ta ngồi tựa vào ghế sofa, cường điệu nhấn mạnh: “Cô đấu không lại Nhạc Phong đâu…Cô không thể kiện nó bây giờ cô còn không rõ sao? Cái chuyện cầm thú kia… tôi là bác ruột của nó… tôi là bác ruột của nó cô tính toán cái gì, cô lấy gì mà đấu với nó?”

Từng giọt nước mắt tràn ra, ánh mắt của bà ta cũng không chớp, biểu tình thật đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, Lâm Hi Hi hầu như đã có thể xác định được chuyện gì xảy ra, nếu Nhạc Phong không uy hiếp thì tại sao bà ta lại biến thành như vậy?

Người đàn bà trước mặt rất yếu đuối, bà ta đã đau đớn đến tột cùng.

Ngón tay mảnh khảnh vuốt tóc, nàng hầu như muốn mở miệng, vứt bỏ sự bức bách này.

“Nói cho bà ta, em có thể cứu được chồng bà ta, điều kiện chính là toàn bộ cổ phần của bà ta sẽ phải chuyển nhượng sang tên em” Trong tai nghe, tiếng nói du dương lãnh đạm của Tần Dịch Dương truyền tới.

“Đồng tình của em sẽ khiến bà ta cả đời thống khổ, hiểu chưa?”

Hô hấp của Lâm Hi Hi hỗn loạn, cảm giác có một luồng tê dại nhỏ vụn từ tai lan đến trái tim.

Hắn dĩ nhiên có khả năng nhìn thấu tâm tư của nàng.

Chỉ cần nàng có một tia dao động nhỏ, hắn đều có thể mẫn cảm mà nhận ra được, tựa như đang ngồi ở bên nàng.

Nhẹ nhàng thở một hơi. Ánh mắt lạnh lẽo của Lâm Hi Hi chăm chú nhìn Nhạc Cảnh San: “Bà muốn ông ta sống chứ? Trước khi án tử hình thực thi, tôi có biện pháp giúp ông ấy thoát khỏi, một cọng lông cũng không thương tổn.”

Cả người Nhạc Cảnh San bỗng cứng đờ lại.

Mắt bà ta từ từ trừng lớn, lướt qua bàn nắm lấy bàn tay Lâm Hi Hi, hung hăng xiết chặt, nghĩ muốn nói gì, trong đầu kịch liệt đấu tranh, nhưng cuối cùng cũng không có nói lên điều gì, tựa như điện giật rút bàn tay lại, cảnh giác nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Cô cho rằng như vậy có thể lừa tôi sao?” Hơi thở của bà ta mong manh, “Tôi dựa vào cái gì phải tin tưởng cô có thể cứu chồng tôi? Lâm Hi Hi cô muốn cái gì?”

“Trên danh nghĩa bà sở hữu cổ phần của Nhạc Thị, Chung phu nhân, bà có muốn trao đổi hay không?”

“Cô…” Nhạc Cảnh San nghẹn lời, bàn tay cầm ly trà đều đã trở nên trắng bệch.

Ánh sáng trong phòng khách dần dần mờ nhạt, lòng bàn tay Lâm Hi Hi cũng toát đầy mồ hôi, đang chờ đợi kết quả của bà ta.

Trong tai nghe tiếng nói ấm áp lần thứ hai vang lên, phảng phất tựa như cánh môi Tần Dịch Dương đang dán tại vành tai của nàng, nhẹ giọng nói: “Bây giờ đứng dậy cáo biệt…. Trở về.”

Giọng nói trầm thấp kia như là vẫy gọi nàng trở về.

Đánh mắt thấy Nhạc Cảnh San vẫn khẩn trương nắm chiếc cốc như trước.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng đứng dậy, thẳng lưng, nhẹ giọng nói: “Thời gian không còn sớm nữa, mong bà có thể suy nghĩ thật kỹ, nếu như đồng ý trao đổi thì gọi điện nói cho tôi.”

Nàng áp lực đè nén tim đập loạn, thân ảnh mảnh khảnh muốn đi ra khỏi gian phòng.

“Cô chờ một chút.” Thanh âm lãnh liệt của Nhạc Cảnh San vang lên.

Sống lưng Lâm Hi Hi cứng đờ.

Nhạc Cảnh San từ trên sofa đứng dậy, vỗ vỗ tay, từ góc phòng khác xuất hiện mấy người đàn ông mặc đồ đen, đeo kính râm chậm rãi đi đến, lồng

https://thuviensach.vn

ngực Lâm Hi Hi căng thẳng, ánh mắt trong veo bỗng nhiên giật mình, trong lòng dâng lên một cỗ dự cảm không tốt.

“Lâm tiểu thư chờ đã.” Nhạc Cảnh San ở phía sau nàng cười rộ lên, “Cô không cảm thấy, cô quá ngây thơ rồi sao?”

Thanh âm kia u lãnh, tựa như trong nháy mắt đã ném nàng xuống địa ngục.

Đúng lúc màn đêm buông xuống, hơi nóng trong không khí tiêu tán đi, chỉ còn lại một chút oi bức.

Không phải phương pháp nào cũng có thể sử dụng hai lần.

Lần này thất bại, đó là điều bất ngờ, tất cả đều vượt khỏi tầm kiểm soát.

***

Khu vực ngoại thành có hai chiếc xe chạy tới, chậm rãi dừng ở ven đường, cửa phía sau xe mở ra, một thân hình cô gái mảnh khảnh từ bên trong đi ra, sắc mặt tái nhợt, hơi toát mồ hôi, bước chân cũng có chút bất ổn.

Nàng chống lên cửa xe, run rẩy đóng cửa lại.

Song song với đó, Tần Dịch Dương cũng từ trong một chiếc xe khác đi ra, vẻ tà mị hơi thở đầy khí phách trong nháy mắt bào trùm tất cả xung quanh, ánh mắt sắc bén của hắn u tĩnh, trực tiếp nhìn thẳng vào cô gái nhỏ đang từ trong xe đi ra.

Thấy hắn, hơi thở của Lâm Hi Hi khó khăn, hướng phía hắn đi qua, ánh mắt trong veo chứa đầy lệ, mang theo gấp gáp, cũng không chú ý tới bước chân lảo đảo của mình, thế cho nên khi đi tới gần bên người Tần Dịch Dương thì té ngã. Ánh mắt hắn chợt lóe lên, vươn cánh tay đỡ lấy thân thể

https://thuviensach.vn

mềm mại của nàng ôm vào trong lòng, Tần Dịch Dương ôm lấy nàng, khóe miệng nổi lên nụ cười tà mị, cúi đầu nói: “Bị dọa sao?”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng thở dốc, cảm giác như vừa mới trải qua một trận sinh tử.

Mắt sắp chảy lệ, nàng nghẹn ngào một tiếng, cánh tay ôm chặt lấy cổ hắn, gắt gao mà ôm.

Ý cười trên môi Tần Dịch Dương lại càng nở rộ, vỗ vỗ lưng của nàng nhẹ nhàng: “Không có việc gì rồi, đừng sợ, anh đã nói anh sẽ ở bên cạnh em, sẽ không có bất trắc gì xảy ra.”

Mặc dù hắn nói như vậy nhưng mà Lâm Hi Hi vẫn thực sợ hãi.

Trời biết được vừa rồi ngồi trong căn nhà lớn đó, khi mấy người đàn ông mặc đồ đen đi tới, nàng sợ tới khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch lại. Mà tiếng cười của Nhạc Cảnh San nghe vô cùng kinh khủng, cười sự non nớt cùng ngây thơ của nàng, lại có cam đảm đi đến một mình.

Nàng không có lời nào để nói, chỉ cảm giác ngày tận thế đang đến.

Mà mấy người mặc đồ đen đã đi tới, kéo túi xách trong tay nàng, đem hai tay nhỏ bé của nàng bẻ quặt ra phía sau, thanh âm trong tai nghe bỗng vang lên: “Nói cho bọn họ, máy ghi âm trên người em được kết nối với bên ngoài, sau khi em biến mất 3 giờ đồng hồ, cuộc đối thoại của hai người sẽ lập tức xuất hiện trên trang web những người nổi tiếng trong giới thương mại, muốn thân bại danh liệt thì cứ tiếp tục.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 127: Lần Sau Sẽ Khóc Trong Lòng Ai?

Cả người nàng mềm nhũn, tại thời khắc đó không biết khí lực ở đâu mà có, thanh âm sắc lạnh lạnh lùng nói: “Chung phu nhân, chỉ cần bà giữ tôi 3 tiếng mà không thả tôi, không chỉ nội dung cuộc đối thoại đã được ghi âm sẽ được bạn của tôi trực tiếp công bố trên internet, xin lỗi, đã không lễ phép, phải nhắc nhở bà, thực là máy ghi âm của tôi đã kết nối với hệ thống bên ngoài.”

Nàng sẽ không thể quên nổi khắc đó sắc mặt Nhạc Cảnh San sám như màu đất, chạy tới lồng tay vào trong người nàng lấy ra một chiếc bút ghi âm, sau đó “Ba” một tiếng vang lên bà ta tát một cái tát vang dội lên mặt nàng.

“Tiện nhân, mày giám giở trò với tao hả?”

Nửa bên mặt đỏ ửng đau nhức, sưng lên thật đáng sợ.

Mà ở một chỗ khác nhận được thông tin truyền lại, sắc mặt Tần Dịch Dương trong nháy mắt lạnh xuống âm độ, ngón tay thon dài chậm rãi cầm chặt microphone.

“Chung phu nhân, mời suy nghĩ cẩn trọng.” Lâm Hi Hi nhịn đau nhắc nhở, “Thời gian của bà cũng không còn nhiều.”

Ba tiếng đồng hồ, một khắc một khắc lại trôi qua.

Nhạc Cảnh San căng thẳng đứng lên, quát lớn với mấy người mặc đồ đen đang đứng ở xung quanh: “Không có nghe được cô ta nói cái gì sao? Buông

https://thuviensach.vn

ra.”

Ruốt cục cũng được buông ra, Lâm Hi Hi xoa cổ tay đau nhức đến rụng rời của mình, thân ảnh mảnh khảnh nhè nhẹ run.

Mà Nhạc Cảnh San cầm túi xách của nàng lên ném qua, khuôn mặt biến sắc: “Đi, nhanh một chút tìm người đuổi cô ta đi! Tôi không muốn tiếp tục nhìn cô ta nữa! Bảo với bạn của cô, tôi đã thả cô, kêu bọn hắn dừng lại, nghe được chưa?”

Từ đầu tới cuối, nàng an tĩnh lãnh đạm mà rời khỏi nhà Nhạc Cảnh San, do một người đàn ông lái xe đưa nàng đuổi về theo đường cũ, tai nghe không biết đã rớt từ khi nào, nàng tìm xung quanh đều không thấy, nước mắt ấm áp càng ngày càng đậm trong khóe mắt.

Nàng chưa từng phải sợ hãi như vậy. Gặp phải hoàn cảnh như vậy, lẻ loi một mình.

Ánh mặt trời buổi chiều tà chiếu rọi lên thân ảnh hai người đang ôm nhau, Lâm Hi Hi gục mặt vào cần cổ ấm áp của hắn, rốt cục khóc lớn lên, thanh âm nghẹn ngào mà run rẩy: “Đừng để em đi một mình nữa, em không muốn lại một mình ….”

Tần Dịch Dương đem cô gái nhỏ vừa bị hù dọa tới ôm vào trong lòng, để nàng tự do khóc, cũng để nàng tự do vò nhàu Âu phục của hắn, nước mắt như xối xả thấm ướt áo sơ mi đắt tiền của hắn, trên mặt cười sáng lạng.

“Được rồi… Không để em một mình nữa.” Tiếng nói trầm thấp của hắn rơi xuống, vỗ vỗ đầu của nàng: “Đừng khóc nữa…”

Vừa mới bị Nhạc Cảnh San tặng nàng một cái tát kia, rất mạnh, đến bây giờ năm ngón tay vẫn còn in dấu.

https://thuviensach.vn

Lực đạo không cách nào khống chế của người đàn bà điên cuồng kia, không biết dấu đỏ đến lúc nào mới biến mất được.

Hắn sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, đầu ngón tay càng lúc càng dính nhiều nước mắt của nàng.

Xe chạy chầm chậm.

Một người đàn ông mặc đồ đen trong xe liếc mắt nhìn bọn họ, thần sắc trầm xuống, quay đầu xe trở về.

Tần Dịch Dương đẩy Lâm Hi Hi vào trong xe, bàn tay khẽ vuốt qua mặt nàng mới rời khỏi.

Sắc mặt kia, chân thật quá.

Hắn đè ép một tia lãnh liệt xuống đáy lòng, tiêu sái mà đứng dậy, thân ảnh cao ngất ngồi vào ghế lái, ưu nhã mà khởi động xe.

Hồi tưởng lại tất cả những gì phát sinh ngày hôm nay, đã có thể nắm bắt được một nửa cổ phần, cô gái nhỏ này đã giúp đỡ được rất nhiều, nhưng cũng bị dọa tới không ít.

Mãi cho đến khi xe chạy rất lâu rồi, Lâm Hi Hi mới dịu đi nhiều.

Nàng có chút kinh ngạc, không biết bản thân mình lấy dũng khí ở đâu ra mà dám ôm Tần Dịch Dương khóc.

Thật là quá dọa người đi, ngoại trừ thời gian bị Nhạc Phong bắt cóc kia, hắn giở trò cường bạo Viện Y trước mặt nàng, nàng hiếm khi bị hoảng sợ đến như vậy, bị chết chìm, suýt nữa chạm đến điểm tuyệt vọng mấu chốt của nàng.

“Đau không?” Hắn hỏi một câu.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cả kinh, bàn tay vô thức hướng phía mặt mình sờ.

Rất đau…. Da thịt có cảm giác nóng rát, cái tát kia giáng rất mạnh, nàng hầu như nếm phải mùi máu tanh thoảng qua. Chỉ là ở trong hoàn cảnh đó nàng không có thời gian suy nghĩ nhiều lắm, cảm giác hiện tại, thực sự đau nhức không thể chịu nổi.

"…Không sao." Nàng nhẹ giọng nói, cố gắng hết sức không chạm vào nửa bên mặt kia.

Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn rơi vào chỗ ngồi, có một tia mỹ lệ cùng chật vật như vậy, điềm đạm đáng yêu.

Tần Dịch Dương bị tiếng nói mềm nhẹ của nàng trêu chọc đến, nhưng vẫn chăm chú lái xe, bóng đêm rất dài, đợi khi về đến nhà hắn có rất nhiều thời gian để yêu thương nàng.

Dần dần phát hiện ra hướng xe chạy có vẻ không đúng.

"Chúng ta không trở về nhà trọ sao?" Lâm Hi Hi hỏi, khuôn mặt nhỏ nhắn có một tia bối rối.

Tần Dịch Dương ưu nhã mà lái xe: "Mang em đến một chỗ."

Lâm Hi Hi liền không nên tiếng nữa, nhu thuận mà ngồi im, nhớ tới vừa rồi bản thân nhất thời không khống chế được, nàng nhẹ giọng nói xin lỗi: "Xin lỗi, vừa rồi em quá kích động… sau này sẽ không như vậy nữa."

Trong mắt hắn có lẽ đây chỉ là nhiệm vụ đơn giản, tuy rằng cuối cùng không có chuyện gì xấu xảy ra, có lẽ nàng đã nghĩ phức tạp lên.

Chuyện như vậy không nằm trong khả năng kiểm soát của nàng, mà nàng như thế nào lại có thể, thực sự tỏ ra thân thiết cùng ỷ lại vào hắn như vậy.

https://thuviensach.vn

Đó là một loại bản năng, quá mức bộc lộ tâm tư của nàng.

Ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lẽo, tâm trạng theo đó mà trầm xuống.

“Thế nào?” Câu hỏi của hắn mang theo vẻ khiêu khích.

Lâm Hi Hi cắn môi, lông mi như cánh bướm bị nước mắt làm ướt át, lộ ra vẻ khả ái mà yếu đuối. “Lần sau em sẽ không để tâm tình không thể khống chế được nữa.”

Cho dù là yếu đuối nhất cũng không muốn bị hắn nhìn thấy nữa, nhất là không được phép nhào vào lòng hắn mà khóc.

Như vậy, không chỉ có mất mặt, hơn nữa, có vẻ nàng cũng quá già mồm cãi láo đi.

Dù sao cũng chỉ là vợ chồng trong chốc lát, nàng không muốn diễn nhập vai như thật, khiến cho bản thân nàng càng ngày càng không thể tự kiềm chế.

Khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên một nụ cười nhạt, lời nói của nàng đã thành công khơi mào cơn tức trong lòng hắn.

Hiện tại hắn rất muốn dừng xe lại mà giáo huấn thật tốt cái tư tưởng quỷ dị của cô gái nhỏ này, nàng rõ ràng tìm đủ mọi cách để phòng bị, biểu lộ tình cảm thực của mình sẽ chết sao?

Trời biết hắn có bao nhiêu yêu thích cảm giác khi nàng nằm trong lòng hắn mà khóc. Không giống với những người phụ nữ khác, bộ dáng lúc cô gái này khóc tất cả đều khiến cho người ta cảm thấy đồng cảm, lấy ví dụ trực tiếp nhất đơn thuần như Lily, cũng chỉ là khóc để diễn trò cho hắn xem, thế nhưng cô gái nhỏ này, nàng không giống đang giả bộ, nước mắt không tự chủ mà rơi xuống, vẫn cố nén mà không khóc.

https://thuviensach.vn

“Vậy sao? Vậy lần sau em sẽ chuẩn bị khóc trong lòng ai?” Thanh âm của hắn không tự chủ được băng lãnh.

Lâm Hi Hi giật mình, tiếng nói đứt quãng: “Em…”

Ánh mắt sáng ngời của nàng chớp một cái, có chút không hiểu rõ ý tứ của hắn.

“Rốt cuộc chúng ta đang đi đâu?” nàng không thể làm gì khác là chuyển hướng trọng tâm câu chuyện.

“Tới nơi em sẽ biết.” Hắn cũng đơn giản mà trả lời.

Không vội.

Còn thời gian cả buổi tối cơ mà, hắn sẽ có biện pháp khiến nàng phải ngoan, sẽ không dám che giấu tâm tình trước hắn, còn muốn phân rõ giới hạn phải không?

Rốt cuộc trong đầu cô gái này đang suy nghĩ cái gì?

Biệt thự lớn như vậy đã hiện ra trước mắt, cả người Lâm Hi Hi hoảng hốt, suýt nữa đứng không vững.

Tòa biệt thự cổ kính khổng lồ, có lẽ phải nói là khu nghỉ dưỡng vĩ đại thì đúng hơn, diện tích quả thực giống như một thành phố nho nhỏ, một đường cho xe chạy, đồng cỏ xanh lá nhìn không thấy kết thúc, tiếng nước chảy róc rách liên hồi, phiến đá bị dòng nước bào mòn sáng bóng nằm giữa lòng suối nhỏ, đó đều không phải do tay người có thể chạm trổ lên, mà là do thiên nhiên tinh khiết tạo thành.

Mái hiên nối tiếp mái hiên, hoa văn chạm trổ uốn cong tựa như bất tận, dưới mái hiên đèn treo ánh sáng mập mờ, bậc thang làm bằng đồng đen có cảm giác trơn truột, tất cả đây đều giống với khung cảnh trong mơ.

https://thuviensach.vn

Cửa xe đóng lại, hai người hầu đi ra đứng ở bên cạnh, cung kính nói: “Tần tiên sinh.”

Ánh mắt Tần Dịch Dương nhu hòa đi một chút, gật đầu ra hiệu, kéo cô gái nhỏ phía sau đi vào.

Lâm Hi Hi không kịp sợ hãi cùng thán phục, thậm chí còn chưa kịp nhìn rõ cảnh tượng xung quanh, chỉ có thể theo chân hắn đi vào, tay nhỏ bé bị bàn tay to lớn của hắn bao trùm bên trong, ấm áp làm cho tim đập loạn lên.

Đây rốt cuộc … là đâu?

“Đây là biệt thự Tần gia.” Hắn cao giọng giải thích, thời điểm cúc áo đầu tiên của Âu phục được cởi ra thì có người hầu tiến lên trợ giúp hắn cởi Âu phục đem đến treo trên một nơi thoáng mát thích hợp.

“Lưu lại Trung Quốc thời gian lâu, cũng cần phải có chỗ ở cố định chứ.”

“Tiểu thư, túi xách của cô.” Người hầu đi tới, cười tủm tỉm nhìn nàng.

Lâm Hi Hi cả kinh, lúc này mới cầm túi xách của mình đưa cho người hầu, hơi khom lưng, nhẹ giọng nói “Cảm ơn.”

Nàng đứng ngây ngốc nhìn toà thành thiên nhiên lại khổng lồ tinh xảo khiến người ta phải tặc lưỡi.

Tần Dịch Dương đi tới, ánh mắt mềm mại, nắm lấy cổ tay của nàng, nhẹ nhàng xoa lên chỗ sưng đỏ: “Còn đau không?”

Cũng không muốn quay về nhà trọ, coi như là đột nhiên nổi hứng muốn mang nàng đến nơi này qua đêm, toàn bộ tòa nhà cũng chưa từng tiếp đãi một người nữ chủ nhân nào, cho nên mọi người đều niềm nở với nàng, nhất là tính tình tiên sinh từ trước tới nay vẫn luôn lãnh đạm lạnh lùng lại đối xử như vậy với một cô gái, trên môi nổi lên ý cười cùng thấp giọng bàn luận

https://thuviensach.vn

ngày càng tăng thêm, từ lúc động tác thân thiết của hai người bắt đầu, họ đều ẩn nấp ở trong góc phòng.

Ngón tay thon dài của hắn phảng phất có ma lực, những nơi tiếp xúc đến rất đau, thế nhưng sau khi vuốt nhẹ thật giống như máu tụ đã tán đi, không còn đau nhức như trước nữa.

Lâm Hi Hi nín hơi cho hắn vuốt ve một hồi, nhẹ giọng nói: “Không có việc gì nữa.”

Khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên một nụ cười, ngồi lên sofa, đem cả người nàng lôi kéo, ôm vào trong ngực, tới lúc nàng ổn định mới vỗ vỗ đầu của nàng, tiếng nói khàn khàn nói: “Ngày hôm nay bị dọa sợ rồi có phải không?”

Ôm ấp ấm áp như vậy, thực sự như là chồng đang an ủi vợ, ân ái khiến kẻ khác yêu thích và ngưỡng mộ, thế nhưng ánh mắt nàng thấy ánh mắt sâu xa của hắn, chỉ nhìn liếc qua, sẽ bị rơi chìm vào sâu không có biện pháp trở ra, nàng không thể làm gì khác hơn là có chút xấu hổ mà gục đầu xuống: “Tốt lắm, không có việc gì, lần sau em sẽ cẩn thận hơn.”

Ôm thân thể mềm mại của nàng, hắn ngửi thấy hương thơm nhàn nhạt quen thuộc, tâm tình một trận nhộn nhạo.

“Đúng không?” Trên môi Tần Dịch Dương nổi lên một nụ cười nhàn nhạt, mắt sáng quắc nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng của nàng: “Một mình em?”

Vừa mới là ai nhào vào trong lòng hắn, gắt gao ôm hắn, nói lần sau không bao giờ … muốn một mình nữa?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi càng thêm ửng hồng.

https://thuviensach.vn

Từ lúc ở trên xe, cho đến khi về đến nơi này…. Hắn nhất định phải nhắc nhở nàng mới khi nãy quẫn túng đến mức nào sao?

Nhẹ nhàng hấp một hơi, nàng từ trong lòng hắn giãy ra xa một chút, tinh thần có một tia ủ rũ, hòa hoãn nói: “Tôi chỉ có thể ỷ lại vào anh một lúc, thế nhưng lại không thể ỷ lại một đời, Tần tiên sinh, cảm ơn anh hôm nay đã giúp tôi.”

Nàng phân biệt rất rõ ràng, đáy mắt sáng rực tỏ rõ ý tứ.

Cơ trí của người đàn ông này nàng rất khâm phục, đồng thời không thể theo kịp, mà lúc này hắn tình nguyện bảo hộ nàng, đây chính là điều tốt đẹp nhất, nàng hẳn là nên quý trọng. Mà nàng cũng hiểu rõ rằng, đây là giao dịch, mà không phải là điều dĩ nhiên.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 128: Đơn Thuần Một Chút Không Được Sao?

Trong đêm nay, có bao nhiêu chuyện xảy ra, nàng có bấy nhiêu nhắc nhở chính mình.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương ngưng lại nhìn nàng trong chốc lát, khóe miệng hơi cong, cả người tản ra một cỗ hơi thở phức tạp, cũng có cả vẻ không hờn giận biểu hiện trên mặt, nàng nhất định phải thôi miên chính bản thân như vậy sao, không ngừng mà nhắc nhở bản thân như vậy sao?

Đây chính là giao dịch của bản thân bọn họ, thế nhưng…. Dĩ nhiên nàng không chịu hưởng thụ quá trình thế này.

Trong ngực có một tia lãnh ý, bàn tay Tần Dịch Dương chạm đến khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, tiếng nói trầm thấp dễ dàng nói: “Đi vào xem lại mặt một chút, hết sưng thì đi tới tìm tôi, tôi ở gian phòng trên lầu.”

Hắn nhu tình cùng mê hoặc, hết lần lần đến lần khác ở gần nàng như vậy, cứ như thế không kiêng nể gì.

Lâm Hi Hi cảm nhận được sự ấm áp trên mặt, tùy tiện gật đầu, sau gáy lại bị giữ lại, cánh môi bị ngỗ ngược ngăn chặn, làn môt tuấn dật của hắn dán chặt lên cánh môi đỏ bừng mỹ lệ của nàng, đầu lưỡi ướt át đảo qua hút lấy hương vị ngọt ngào trên cánh môi của nàng.

Nàng cả kinh, một người vẫn đợi sai bảo đi tới, thế nhưng ánh mắt lơ đãng phát hiện ra đôi mắt sáng quắc như ngọc bích của hắn không có nhắm lại, mà thẳng tắp nhìn nàng, hiểu rõ từng phản ứng mảy may của nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi chấn kinh, lần thứ hai lại khẩn trương nhảy loạn lên.

Nàng vội vàng giãy ra, nhìn người đàn ông trước mắt, ánh mắt như nước, nhưng không thể che đậy được sự khẩn trương của nàng.

Rốt cục Tần Dịch Dương cũng cười rộ lên, thâm ý bên trong khiến nàng khó hiểu.

“Tiểu thư, bên này, vết thương trên mặt cô tôi sẽ giúp cô xử lý.” Một người hầu đi tới bên người nàng, thân thiết nói.

“Cảm ơn, đã làm phiền tới cô.” Nàng nói, theo người hầu rời đi.

Gian phòng trên lầu?

Lâm Hi Hi đi lên lầu, trong mắt có một tia nghi hoặc.

Trên lầu toàn bộ là một mảnh trống trải. Chỉ có một gian phòng, nằm ở phía cuối hành lang, một mảnh màu xanh nước biển thật sâu, nàng đi qua đó đẩy cửa ra, bên trong không có ai, chỉ có một chiếc giường lớn màu xanh nước biển, tựa như sóng biển đang phập phồng, có đường vòng cung hoàn mỹ, nàng giật mình, do dự có nên tiến vào hay không.

Hắn đã nói, nàng lên gian phòng trên lầu tìm hắn sao?

Nơi này chính là gian phòng của hắn sao? Trống trải, thiết kế ưu nhã, ngoại trừ chiếc giường lớn mềm mại tất cả những thứ khác đều bày biện đơn giản nhưng tinh tế, ví dụ như nói đến tủ rượu ở góc phòng, mỗi một bình rượu đều dán giấy niêm phong khiến nàng sợ hãi đến líu lưỡi, nàng sợ hãi không dám đi vào, ngay trong nháy mắt đang định lui ra ngoài, bị một thân ảnh tinh tráng ở phía sau chặn lại.

“Em luôn luôn nhát gan như vậy phải không?” Tiếng nói trầm thấp, hơi thở nóng ấm mà ẩm ướt phun lên gáy nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cả kinh, quay đầu lại, thấy được sự lười biếng mà quyến rũ của Tần Dịch Dương.

Hắn đêm nay, hình như có điểm là lạ.

“Tôi… Không có a…” Nàng mở lớn mắt phủ nhận, nàng nhát gan sao?

Nếu như là kẻ nhát gan hôm nay sẽ có khả năng dám một mình đi vào nhà của Nhạc Cảnh San sao? Nàng đã hết sức can đảm rồi.

Rõ ràng nghe được một tiếng châm chọc mà sủng nịnh “Hừ.”, Khóe môi Tần Dịch Dương cong cong, bàn tay vuốt ve cái eo nhỏ nhắn của nàng đem cả người nàng kéo vào người.

Làm cho hai tay nàng vòng qua thắt lưng hắn, cúi đầu đối diện với khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

“Nhát gan đến ngay cả yêu một người cũng sợ hãi, em đang lo lắng cái gì? Lo lắng hiệp nghị kết thúc tôi sẽ không cần em, em sợ có thói quen ỷ lại vào tôi sau này sẽ không thể thích ứng, sợ đau khổ phải không?”

Hắn xiết chặt cằm của nàng, không cho phép nàng lùi bước.

Không nghĩ đến hắn nói thẳng ra như vậy, cả người Lâm Hi Hi đều nhộn nhạo lên, máu trong người đều sôi trào.

“Tôi chỉ là dự định cho tương lai của chính mình.” Nàng chịu không nổi nữa, lỗ lực tránh ra cánh tay của hắn, lảo đảo lui một bước về phía sau, trong ánh mắt dâng lên tầng hơi nước, “Hiệp nghị một ngày nào đó sẽ kết thúc, nếu như ngày hôm nay Nhạc Cảnh San đồng ý giao dịch với tôi, như vậy những cổ đông còn lại sẽ không có vấn đề… Một ngày nào đó anh cũng không cần tôi…”

https://thuviensach.vn

Thanh âm của nàng ngày càng nhỏ, chớp mắt di động nhìn đầu ngón chân của hắn.

“Thì ra là vậy.” Tần Dịch Dương nhíu mày, thân ảnh cao ngất đi đến, ngón tay thon dài khẽ động đóng lại cửa, dừng ở nàng nói, “Nói như vậy, tôi đã đoán đúng phải không?”

Hắn tới gần cô gái nhỏ mẫn cảm này, ôm trọn thân thể của nàng, “Đã yêu tôi rồi sao?”

Lâm Hi Hi dứt khoát bịt kín lỗ tai, lần thứ hai thoát khỏi lòng của hắn: “Đều không phải… không đúng, đều không phải, anh không nên nghĩ như vậy, tôi chưa từng yêu anh.”

Nàng đuối lý, chỉ có thể khẩn cấp như vậy mà phủ nhận.

Thế nhưng khi nàng lùi về phía sau vài bước, không có thấy được chiếc giường lớn mềm mại kia, cả người mất thăng bằng rơi vào bên trong, sợ hãi kêu một tiếng dùng hai tay để chống đỡ lấy thân thể, nệm giường bằng sợ tơ tằm mềm nhẵn tinh tế khiến nàng có chút mê luyến, cảm giác như người đang trên mây.

“Đã gấp gáp vậy sao? Biết mấy ngày nay tôi không có chạm vào em, cho nên muốn tôi sao?” Tần Dịch Dương đi qua đó, thanh âm mang theo từ tính ở trong căn phòng trống trải lại có vẻ vang vọng lượn lờ.

Lâm Hi Hi chịu đựng tim đập cuồng loạn, ép buộc chính mình. Khôi phục trấn định.

“Anh đừng nên như vậy được không?” Trái tim nàng đang đập thình thịch, nhịn không được cầu xin, giằng co như vậy khiến nàng vô lực chống đỡ, bọn họ đối với cuộc sống vợ chồng tạm bợ này, sớm muộn đều phải giải tán, ai đó đối mặt với kết quả như vậy mà còn rơi vào tay giặc, theo đuổi khoảng thời gian chính mình không thể tự kiềm chế để rồi đau khổ?

https://thuviensach.vn

“Thế nào?” Khóe môi hắn vẫn cong như trước, đã ngửi được mùi hương trên người của nàng, có chút không thể che giấu sự mê luyến sâu trong mắt.

Lâm Hi Hi ngẩng đầu, nhìn người đàn ông đang bao trùm như bầu trời, nhớ tới hắn mỗi một lần mãnh liệt giữ lấy, nàng đỏ mặt.

Nhưng nàng hiểu rõ, vẫn như trước chỉ là giao dịch.

Ngón tay nhu bạch di động đến đai áo, có chút run rẩy mà cởi ra.

Nàng thầm nghĩ bọn họ cần đơn thuần một chút, theo như nhu cầu, không nên cấp cho nàng bất luận cái gì là tình cảm cùng hy vọng xa vời gì, như vậy không được sao?

“Anh nói muốn, thì…” Nàng nói không được nữa, thực sự cảm thấy rất khó xử.

Ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh xuống âm độ, nàng tựa như luôn luôn nhớ rõ vị trí của mình, có người vợ nào lại đem tình huống hiện tại này là một loại nghĩa vụ không?

Như ngốc nếu không phải vì sinh tình, thì có ai lại cảm thấy bắt đầu mê muội với thân thể đối phương không?

Cô gái này.

“Lần sau không được tự cởi.” Hắn cầm lấy bàn tay nhu bạch nhỏ bé của nàng, ánh mắt thâm thúy dừng ở khuôn mặt của nàng, cười nhạt một cái.

“Tôi thích chính mình động thủ.” Hắn xiết chặt vòng eo của nàng, ngón tay thon dài túm lấy chỗ nút thắt đai áo của nàng, mạnh mẽ xé ra, một loạt cúc áo màu vàng nhạt trong tích tắc lạch cạch rơi xuống đất, toàn bộ khuôn ngực no tròn xinh xắn của nàng đều lộ ra, một mảnh trắng noãn oánh nhuận mê người.

https://thuviensach.vn

Nàng kêu một tiếng sợ hãi, không nghĩ đến y phục cứ như vậy mà bị hắn xé hỏng.

“Chưa tắm phải không?” Ánh mắt Tần Dịch Dương từ cảnh đẹp khiến người khác hít thở không thông trước ngực nàng dời đi, chạm ngang eo nàng ôm lấy, “Tôi mang em đi tắm.”

Phòng tắm to như vậy, ba mặt đều là gương, cả phòng đều là màu trắng, “Tôi … Không muốn, tôi tự mình có thể.” Nàng vô thức mà cự tuyệt, chống cự lại trạng thái hai người trút bỏ hết quần áo lõa thể dây dưa, đó là một loại dằn vặt tận xương tủy, nhất định hắn sẽ khiến nàng lần nữa trầm luân đến thần trí không rõ ràng, chỉ có thể mặc hắn sắp đặt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 129: Làm Sao Để Trói Buộc Nàng Cả Đời?

Lực đạo mạnh mẽ từ cánh tay khống chế được thắt lưng của nàng, chóp mũi dừng ở khuôn mặt nhỏ nhắn hồng thuận nhưng khẩn trương của nàng: "Sợ cái gì?" Hắn đem nàng dán lên vách tường trắng noãn, ôn nhu mà vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, "Sợ tôi ăn em sao?"

Lâm Hi Hi cắn môi, ánh mắt trong veo chứa đựng tia khiếp nhược, không dám trả lời.

Xác thực nàng đang sợ, sợ bị ăn đến ngay cả một mẩu xương cũng không còn.

Đến nơi này, sự tức giận của hắn đã tiêu tan không ít, không còn lạnh lùng nữa, tất cả đều đang nhìn dáng vẻ xinh đẹp mê người khi tan chảy của nàng, nàng không chịu đối diện với con tim của mình phải không? Không quan hệ, trước tiên hắn phải làm cho thân thể của nàng chịu thừa nhận mới được.

Đều không phải đối với cử chỉ âu yếm của bất kỳ người đàn ông nào cũng có cảm giác, của nàng thật đẹp, tất cả chỉ có thể thuộc về một mình hắn mà thôi.

"Ngoan…" Hắn thấp giọng dỗ nàng, tiếng nói hơi ám ách, "Không phải sợ…"

Hắn nói xong thì cúi đầu hôn lên môi nàng, cách môi mềm lạnh ngọt ngào thơm ngát, rõ ràng mỗi ngày đều có thể thưởng thức, nhưng nghĩ luôn thấy không đủ, hé mở cánh môi của nàng, nhẹ nhàng đụng vào hàm răng

https://thuviensach.vn

khép chặt của nàng, nó tựa như vỏ sò nhỏ, hắn muốn chậm rãi mở ra, đầu lưỡi một chút một chút lại đảo qua.

Bàn tay ở sau gáy nàng chầm chậm vuốt ve, khiến nàng dần thả lỏng tâm tình căng thẳng.

Nàng vẫn còn khẩn trương, biết có một ngày sẽ đi vào khuôn khổ, đêm nay sẽ hoàn toàn tan chảy.

“Anh… Anh tắm trước, tôi đi ra ngoài chờ anh được chứ?” Thở hồng hộc, nàng né tránh ra sau hắn, nghiêm túc mà thương lượng với hắn.

Lúc này đây, ánh mắt Tần Dịch Dương rốt cục cũng hiện lên sự băng lãnh xưa nay chưa từng có.

Thời gian trước đây, hắn phóng túng mặc cho nàng làm bất cứ chuyện gì, bất luận nói cái gì, bất luận là đối với hắn phòng bị như thế nào, đều không có vấn đề gì, mà hiện tại, lúc mà hắn đã đem nàng triệt để kéo vào trong cái thòng lọng này, cư nhiên nàng còn có thể duy trì thứ đề phòng buồn cười này, chống đỡ sự tiếp xúc của hắn. Cô gái này, muốn chết phải không?

Cánh tay từ trên lưng nàng rời đi, tỳ vào vách tường trên đỉnh đầu nàng, người đàn ông cao ngất, ánh mắt thâm thúy lạnh lùng, chăm chú nhìn nàng.

“Chúng ta trong lúc đó chỉ là giao dịch phải không? Chỉ đơn giản vậy phải không?”

Cô gái nhỏ tựa trên vách tường không dám nói lời nào, trên lông mi cong dài, nhất là đôi mắt giống như là bị nước thấm ướt.

Trên thực tế, đúng là nàng đã từng nghĩ như vậy, người đàn ông điên cuồng như thần thánh này, quá mức hoàn mỹ quá mức ôn nhu, nàng sợ thử một lần sẽ bị rơi vào đó mãi mãi không thể thoát ra được, trước khi họ hoàn

https://thuviensach.vn

toàn đem lòng yêu nhau, nàng không thể cho phép bản thân quá ỷ lại, vô luận là trong tâm trí hay cuộc sống, bọn họ đều không có khả năng.

Nàng không nói lời nào, như là một loại cam chịu tuột cùng.

Tần Dịch Dương cười nhạt, ánh mắt âm u như màn đêm, trong con ngươi oán hận cùng yêu thương say đắm đan xen nhau, hận không thể đem nàng xé ra.

“Xem ra tôi thực sự đã đối xử với em quá tử tế rồi, thì ra em chỉ quan tâm đến báo thù của bản thân, muốn nhanh một chút kết thúc loại quan hệ này có phải không?”

Hắn chế trụ cổ tay nàng, đem nàng kéo nhập vào trong lòng chính mình, tại giây phút nàng kinh hãi hét lên một tiếng hắn lạnh lùng tuyên cáo: “Giờ đây tôi sẽ cho em trải nghiệm một chút, đàn bà dùng thân thể để giao dịch hắn là nên được đối đãi như thế nào.”

Lồng ngực Lâm Hi Hi chấn kinh một chút, cũng không kịp lùi bước, nụ hôn của hắn đã dồn dập mà tới, nàng tránh không thoát, chỉ có thể mặc hắn mãnh liệt mà hôn, chỉ để lại một tia thở dốc, hàm răng đã bị hắn mở ra, môi lưỡi nóng hổi đã ào tới tàn sát bừa bãi, thần tốc tiến quân, lực đạo mang theo lăng nhục mà tàn phá cái miệng nhỏ bé của nàng.

Trên cánh cửa thủy tinh của phòng tắm, tràn đầy hơi nước nóng ấm.

Phòng tắm lớn tựa như một cái lò hấp, hơi nước bốc lên tràn ngập, hô hấp đều bị chế trụ, bên trong phát ra tiếng gầm nhẹ nặng nề của đàn ông cùng với thanh âm ngâm nga đứt quãng của đàn bà, tiếng ngâm nga kia thống khổ cùng với nức nở khóc.

Trong bồn tắm thật lớn, trên trán người đàn ông tuấn lãng như thiên thần toát đầy mồ hôi, giữ chặt cổ tay của cô gái ép nàng ngồi khóa chặt trên người mình, với tư thế xâm nhập chạy nước rút, cúi đầu nuốt hết hô hấp

https://thuviensach.vn

cùng tiếng ngâm nga của nàng, khuôn mặt tuấn tú đỏ bừng tràn ngập thỏa mãn cực hạn, một lần lại một lần ra sức đâm vào.

Cô gái trong lòng kịch liệt điên cuồng, nức nở thốt ra.

Vòng eo bị hắn xiết chặt, phản kháng không chút tác dụng, để mặc loại tàn sát bừa bãi này càng thêm thâm nhập.

“A…” Khuôn mặt nhỏ nhắn ướt át dính chặt vài sợi tóc, cả người Lâm Hi Hi đều ửng hồng, hai cổ tay bị bắt chéo ở sau lưng không thể nhúc nhích, chỉ có thể mặc hắn bài bố, thanh âm nức nở của nàng càng ngày càng thống khổ, thân thể cũng kịch liệt run rẩy.

Hơi nước nóng hầm hập vây quanh hai người, hình ảnh hai người lõa thể rơi vào sâu trong mắt của đối phương.

Trận yêu nồng nhiệt này khiêu khích đến cực hạn của nàng.

“Em có thể bỏ qua sao?” Rốt cục cũng buông tha cái miệng nhỏ nhắn ngọt ngào của nàng, miệng Tần Dịch Dương ồ ồ thở dốc dán trên trán ướt mồ hôi của nàng, mang theo nồng tình ép hỏi.

“Hiện tại thân thể của em bị nước chiếm giữ? Em thuộc về ai? Bỏ được sao?”

Hiện tại hắn gần như dùng phương pháp tàn sát bừa bãi nói cho nàng biết, đây không chỉ là giao dịch. “A…” Lâm Hi Hi nhịn không được nức nở, thực sự chịu không được khoái cảm kịch liệt mà rõ ràng như vậy, một lần một lần, mang theo đau đớn hung hăng mà đánh vào chỗ sâu nhất trong cơ thể nàng, nàng không muốn như một dâm phụ mà rên rỉ ra tiếng, chỉ có thể cắn môi chịu đựng, mà câu hỏi của hắn nhất định dồn nàng vào góc chết.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, nàng không thể quên. Nàng không có biện pháp bỏ qua, nhưng thế thì phải làm thế nào đây?

Nước mắt chua xót chảy ra, nàng thực sự kiên trì không được nữa, nghẹn ngào cầu xin hắn tha thứ: “Đừng như vậy… Van cầu anh… Dừng lại.”

Cặp đùi tuyết trắng của nàng không có biện pháp khép lại, chỉ có thể khóa trên người hắn, mặc hắn xâm lược.

Khuôn mặt tuấn tú ửng đỏ của Tần Dịch Dương nổi lên một tia mềm mại, bị bộ dáng khó nhịn của nàng làm rung động, thế nhưng lửa hận chưa tan, hắn cũng không nghĩ dễ dàng buông tha cho nàng như vậy, thân thể của nàng đã đến cực hạn nhưng hắn thấy chưa đủ.

“Rầm” Tiếng xả nước vang lên, hắn buông tha hai cổ tay của nàng, đem nàng kéo vào trong lòng.

“Chú tâm một chút, tôi đã từng nói cho em biết kia không chỉ là hiệp nghị, làm người đàn bà của tôi phải làm từ đầu đến cuối. Cho dù là thân thể hay là lòng của em, em không có một tia quyền lợi nào được phép giữ lại, nghe được không?”

Hung hăng đâm một cái, vùi vào nơi sâu nhất trong cơ thể nàng, tiếng nói u ám khí phách của hắn vang lên bên tai nàng! “…” Lâm Hi Hi vịn lên vai hắn, cả người đã bị bức bách đến cực hạn, “Tôi không hiểu… Rốt cục anh muốn tôi phải làm thế nào?” Nàng thống khổ hỏi ra một câu, nghĩ bản thân mình đã bị hãm sâu.

Bản thân nàng vốn vô tâm mà rơi vào tràng cảnh này, nguyên lai cứ tưởng rằng hắn chỉ là vui vẻ nhất thời mà muốn mình, nhưng không ngờ được thứ hắn muốn chính là lòng của nàng.

Thân thể phải trung thành, trái tim cũng phải trung thành, chẳng lẽ hắn muốn là một người vợ hết mực yêu hắn sao? Như vậy sau đó thì sao? Tất

https://thuviensach.vn

cả khi trở thành quá khứ, lòng của nàng, hắn muốn xử lý thế nào đây?

“Đừng hỏi!” Tần Dịch Dương lạnh giọng quát, ôm cả người nàng từ trong bồn tắm đi ra, chống đỡ thân thể hư nhuyễn của nàng dán lên vách tường, mở chốt nước nóng ở bên cạnh.

Bọt nước mang theo hơi nóng từ trên cao phun xuống, phả lên cọ rửa khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, rửa sạch mồ hôi trên thân thể nàng.

“Ô…” Lâm Hi Hi vô thức mà cúi đầu, né tránh bọt nước đang rầm rầm phả xuống.

Bàn tay ẩm ướt của hắn chạm lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, vuốt đi bọt nước trên mặt nàng, nâng cằm của nàng hôn lên đó, lại bắt đầu một cuộc tàn sát mới, hắn dùng phương thức dữ dội như vậy dây dưa với nàng. “Nhớ kỹ, chỉ cần em vẫn còn là người đàn bà của tôi, là vợ của Tần Dịch Dương tôi, dù cho chỉ là một ngày, đều phải nhớ rõ hai việc.”

Ánh mắt thâm thúy của hắn tràn đầy hỏa khí, dùng khí phách cường thế nuốt gọn lấy nàng, “Học ngoan, sau đó yêu tôi — không được đè nén trái tim của chính em, tôi muốn em chân thực, giống như bây giờ.”

Toàn bộ đầu óc Lâm Hi Hi đều loạn lên, trong không gian tràn ngập hơi nước này, hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ.

Thứ hắn muốn, là nàng toàn tâm toàn ý.

Trong nháy mắt tại thời khắc mà nàng mê man đó hắn hung hăng hôn lên cánh môi của nàng, một phen lật ngược cơ thể mềm mại của nàng, đối mặt với cái gương tràn ngập hơi nước bao phủ, cường thế mà hôn lên bờ vai tuyết trắng của nàng.

“Nhìn kỹ lấy…” Thanh âm của hắn u ám khiến lòng run sợ, “Nhìn xem tôi muốn em thế nào!”. “… A.” Cảm giác phía sau bị xâm nhập mãnh liệt,

https://thuviensach.vn

nhiệt độ nóng bỏng, thoáng cái nơi mẫn cảm của nàng đã bị kích thích đến, nàng phát ra một tiếng nức nở.

“Không nên ….” Nàng lắc đầu, toàn bộ thân thể như bị xé ra làm hai mảnh, kinh hãi hét lên, “Ách…”

“Hi Hi … Hi Hi…” tùy theo động tác càng lúc càng nhanh, thanh âm khàn khàn của hắn cũng vỡ thành mảnh nhỏ, mê ly mà hôn lên khuôn mặt của nàng, thân dưới lần sau lại mãnh liệt hơn lần trước.

Nhìn bộ dáng sụp đổ của nàng, thánh địa mềm mại nhất trong ngực hắn, rút cục cũng hung hăng đau lên.

***

Toàn bộ đèn trên trần nhà biệt thự đều sáng roi, cho đến ba giờ sáng mới dần dần tắt.

Tiếng điện thoại vang lên trong đêm khuya luôn luôn có vẻ đột ngột, tiếng chuông thật chói tai, vang đầy phòng khách.

Đúng lúc người hầu sau cùng đi vào phòng khách tắt đèn nghe được tiếng chuông, vô thúc muốn đi tiếp, nhưng thấy được thân ảnh kia từ trên lầu đi xuống, thân ảnh thon dài mà cao ngất, cả người hắn mang theo cảm giác vui vẻ cùng thỏa mãn.

“Tần tiên sinh….” Người hầu đang đứng cạnh điện thoại, chờ hắn xuống tiếp.

Những cọng tóc nhỏ vụn trên trán hắn còn ướt hơi nước, đôi mắt giống như ánh sao chói mắt trong đêm tối, ngón tay thon dài cầm lấy microphone, thân thể buông xuống một bên sofa.

https://thuviensach.vn

“Alo?” Thanh âm hơi u ám, không chút nào che giấu mình vừa làm cái gì.

Người hầu đứng một bên an tĩnh chờ đợi sai bảo, thấy trong ánh mắt người đàn ông kia có chút động đậy, nói một câu, ngôn ngữ của hắn lập tức đã đổi thành tiếng Anh, ngôn ngữ trôi chảy thành thạo từ trong miệng phát ra nghe giống như đó mới là tiếng mẹ đẻ của hắn.

Xem ra là điện thoại từ bên Anh gọi sang.

Đêm khuya chênh lệch thời gian, hiện tại ngẫm lại coi như là bình thường, biểu tình trên mặt tiên sinh hình như có chút trầm trọng.

Lông mày hắn đích xác có sự thỏa mãn của vị chúa tể sau khi đi săn về, chỉ là tâm tình thoạt nhìn không được tốt như vậy.

Cắt đứt điện thoại, tiếng Anh du dương cũng nói xong câu cuối.

“Tiên sinh không còn sớm nữa, ngài muốn nghỉ ngơi chưa?” Người hầu thân thiết mà hỏi thăm.

Ánh mắt Tần Dịch Dương rơi vào ánh sáng đèn pha lê trong màn đêm bên ngoài phòng khách, thân thể cao ngất đứng lên, nói một tiếng: “Cô ấy ngủ. Tất cả hãy an tĩnh một chút.”

Người hầu lập tức lên tiếng trả lời: ‘‘Vâng, tiên sinh.”

Tựa như có thể thấy được yêu hận cùng hàm xúc trong ánh mắt người đàn ông kia, cô gái kia đối với hắn đúng là có ý nghĩa phi thường, chỉ là yêu hận kia đều quá sâu, hắn không biết nên giữ nàng như thế nào mà thôi.

“Tiên sinh, vị tiểu thư mà hôm nay ngài đưa về kia, là người tương lai ngài muốn đưa về bên Anh sao?” Người hầu tiễn hắn lên lầu, nhân tiện hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương đối đãi với người hầu luôn hòa nhã dễ gần, sở dĩ bọn họ lúc này cũng không có phân chia cao thấp. Mà người hầu cũng đều rõ ràng, lý do lần này Tần Dịch Dương về nước hơn phân nửa là vì củng cố tài sản lưu động của Tần gia tại Trung Quốc thậm chí là ở Đông Nam Á, mà một nửa … khác hẳn là vì một người phụ nữ.

Bước chân của hắn chậm rãi dừng lại, ánh mắt sáng quắc như ngọc trai đen hiện lên một tia ôn nhu. “Không nên lại gọi cô ấy là tiểu thư,” Giọng hắn du dương mà thản nhiên nói, ánh mắt chậm rãi dừng ở người hầu, “Hiện tại cô ấy là vợ của tôi, biết xưng hô như thế nào rồi chứ?”

Người hầu lúc đầu là chấn kinh, sau đó phản ứng lại trên mặt thậm chí có chút mừng rỡ.

Trách không được, tiên sinh rất ít dùng ánh mắt nhu hòa như vậy a… “Đã biết, tiên sinh.” Người hầu lên tiếng trả lời.

Đi tới gian phòng trên lầu hai người hầu mới lui ra ngoài, bước chân của Tần Dịch Dương dừng một chút, ánh mắt phức tạp mà nhìn vào chiếc giường lớn màu xanh nước biển trong gian phòng, trên đó là một thân thể mỹ lệ mà thoát tục đang ngủ say.

Một chiếc chăn đơn màu xanh dương đắp trên người, tóc nàng còn ướt sũng, da thịt như tuyết, mặt trên đầy dấu hôn cùng vết hồng, thậm chí trên đùi còn đọng lại vết xanh tím do lực đạo vận động quá mạnh mẽ, nói lên hắn đã “tàn bạo” như thế nào.

Thân thể hắn lún sâu trên giường, cúi người ngưng mắt nhìn nàng, nàng cũng không bị đánh thức.

Quá mệt mỏi rồi, nàng không mảy may có lấy chút khí lực mà nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng mà ôm nàng vào lòng, hôn lên hai má của nàng, muốn yêu thương nàng nhưng lại không dám cố sức, tại thời khắc này khi mà tất cả bực bội đều đã phát tiết đi ra rồi thì cảm giác được trái tim mơ hồ đau nhức.

Tần Dịch Dương gạt nhẹ mấy sợi tóc ướt sũng của nàng, nói giọng khàn khàn: “Xin lỗi… Anh lại làm em bị thương phải không?”

Trong giấc ngủ mơ nàng không có cảm giác an toàn, hơi chút động tĩnh dù nhẹ cũng có thể kinh động tới nàng, mà thân thể nàng lại khiến hắn mê say, cũng không biết nằm mơ thấy điều gì đáng sợ, nàng “ưm” một tiếng hướng tới gần hắn, thân thể mềm mại dán lên người hắn, cái đầu nhỏ nhắn hướng tới nơi ấm áp chui vào.

Tần Dịch Dương ngẩn ra, nhu tình trong mắt càng đậm, ôm chặt lấy nàng, để cho nàng ở trong lòng hắn yên giấc ngủ say.

Quả nhiên, cô gái nhỏ đang khó chịu kia rốt cục cũng chậm rãi buông lỏng không nhíu mày nữa, thậm chí cánh tay bủn rủn tham lam tìm kiếm thắt lưng hắn, vô thức mà ôm lấy, hô hấp cực ngắn phả vào bên gáy hắn.

Đó là một loại ỷ lại rất tự nhiên, lúc này nàng hoàn toàn vô thức.

Tần Dịch Dương dừng ở khuôn mặt nhỏ nhắn ngọt ngào lộ ra một tia tái nhợt trong lòng kia, bàn tay càng không ngừng vuốt ve, cảm giác được dấu vết của cái tát trên mặt nàng đã tiêu biến đi một chút, còn lại đều là dấu vết bị hắn làm ra, lướt qua cánh môi đỏ bừng có chút tứa máu kia của nàng, hắn không cắn nàng, chỉ là hôn quá mạnh, e rằng đã làm nàng đau.

Nhớ tới chuyện hôm nay phát sinh ở nhà Nhạc Cảnh San, ánh mắt hắn có một tia băng lãnh, cũng không ngủ được nữa.

Đây là bước mà phải do chính nàng ra tay, thế nhưng thử một lần, đến lúc này, không bao giờ nữa … đẩy nàng ra mặt ứng phó, hắn muốn nàng nhìn cho rõ, bản thân hắn không muốn sự tình này diễn ra nhanh chóng,

https://thuviensach.vn

hiệp nghị kia, hắn hận không thể kéo dài đến giây phút tận cùng của sinh mệnh, khiến cho nàng ngay cả ý nghĩ rời đi cũng không được.

“Không nên lại làm anh tức giận… Hi Hi…” Giọng nói của hắn khàn khàn sủng nịnh, cánh môi đảo qua vành tai trắng nõn của nàng, có lưu luyến khắc cốt.

“Nói cho anh biết phải thế nào mới có thể trói chặt được em? Chặt đứt ý niệm muốn rời đi trong đầu em….”

Hắn nói rõ ràng, không chút nào che giấu tựa như đang mổ xẻ lồng ngực lấy trái tim đang đập cuồng giã ra đưa cho nàng xem.

Thân thể nàng mềm mại như vậy dán trên người hắn, hắn liều mạng khắc chế mới có thể nhịn xuống không đem nàng đặt ở dưới thân, lại một lần mà muốn nàng thỏa thích.

Buổi đêm như vậy, tốt nhất là cứ kéo dài cả đời.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 130: Bắt Đầu Có Chút Sợ Hãi

Lúc mà Lâm Hi Hi đứng dậy cả người nàng đều đau nhức, nhất là giữa hai chân, khẽ cựa cũng đau đến lợi hại, nước mắt mau rớt xuống.

Ánh nắng sớm mai chiếu vào, gió nhẹ khẽ lay động rèm cửa xanh nước biển.

Nàng nỗ lực đứng dậy, đi vào trong phòng tắm trong phòng sửa soạn một chút, lúc này mới quấn khăn đi ra. Nước nóng khiến nàng thoải mái hơn một chút, giảm bớt những đau nhức đêm qua đang dâng lên.

Nàng đi dép lê đi ra khỏi phòng tắm, toàn bộ trong phòng đều không có y phục, chỉ có thể bọc khăn tắm mà trở lại bên giường.

Ngồi xuống, cánh tay nhỏ bé yếu ớt chống lên trán, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng có một tia thống khổ.

Tối qua rốt cuộc đã làm cái gì mà chọc tới hắn chứ?

Là do nàng nói hiệp nghị của bọn họ ngày nào đó sẽ ngưng hắn, sẽ kết thúc sao, bởi vậy hắn mới tức giận sao?

Bất quá …

Cũng thật là đáng sợ, hiện tại cả người nàng đều không thể động đậy nổi.

“Cốc, cốc, cốc” cửa phòng bị gõ vang lên.

“Phu nhân, tôi có thể tiến vào sao?”

https://thuviensach.vn

Là một giọng nữ, Lâm Hi Hi dừng ở cửa phòng, nhẹ giọng nói: “Mời vào!”

Thanh âm của nàng có chút khó khăn, khiến cho nàng nghĩ mình thật khó tính. Trong phòng rõ ràng rất ấm áp, thế nào nàng lại cảm thấy có một tia lạnh run. Người hầu cầm quần áo và đồ dùng hàng ngày đi vào bên trong, thì thấy nàng cuộn mình đứng dậy, ôm lấy hai vai rất yếu đuối mà tựa ở bên mép giường.

“Phu nhân, những … y phục này là do tiên sinh sớm chuẩn bị cho cô, cô có thể chọn một bộ để mặc.” Người hầu thân mật cười nhưng cũng rất kinh ngạc khi nhìn thấy những vết thương không thể che dấu hết trên người nàng.

Chưa bao giờ thấy, tiên sinh lại bá đạo đến mức không thể khống chế được như vậy.

Lâm Hi Hi cũng hiểu được thấy xấu hổ, chỉ là trong phòng thực sự không có cái gì có thể che đậy nổi.

“Cảm ơn.” Nàng khó khăn nói một câu, tiếp nhận những y phục này.

“Anh ấy… Ở đâu?” Do dự một chút nàng chần chừ hỏi, cánh môi nguyên bản đã bị sưng đỏ lần nữa bị hàm răng cắn chặt.

Người hầu nhìn thần sắc của nàng đã hiểu, lại có chút mất mát, nhanh chóng thoải mái nói: “À tiên sinh có việc đi ra ngoài, dặn chúng tôi chăm sóc phu nhân thật tốt, dưới lầu đã chuẩn bị xong bữa sáng, theo kiểu Châu Âu hay Trung Quốc đều có, phu nhân muốn xuống dưới sao?”

Tận đến lúc này, Lâm Hi Hi mới chú ý tới trong lời nói của chị ta có chút vấn đề.

https://thuviensach.vn

“Chị … gọi tôi là gì?” Ánh mắt nàng trong veo có một tia khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Người hầu cười cười: “Vợ của tiên sinh đương nhiên là phu nhân, chúng tôi không có gọi sai đâu, phu nhân, cô muốn xuống dưới sao, hắn là buổi trưa tiên sinh sẽ trở về đây, nếu như có việc gì cô có thể gọi điện thoại cho ngài ấy.”

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy trong lòng có một cỗ phiền muộn, không thể nào lý giải nổi.

“Tôi …” Nàng không biết nên nói cái gì, ngày hôm nay nàng không cần phải đi làm sao? Cần phải theo dõi kế hoạch thu mua Nhạc Thị mà, đồ đạc nàng mang đến cũng không có thấy, điện thoại di đông, ví tiền, chìa khóa, y phục trên người đều bị cởi ra dù chỉ một thứ cũng không còn, nếu như thậm chí nàng không biết tới đây là Tần trạch, nàng sẽ cho rằng chính mình bị lừa bán đi.

“Có điện thoại không? Tôi muốn gọi điện cho anh ấy.” Thực sự bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể thỏa hiệp.

Trên mặt người hầu lộ ra một nụ cười, “Có ở dưới lầu.”

Nói vậy chị ta đã hiểu nhầm ý của nàng rồi, sáng sớm vừa mới tỉnh dậy đã gọi điện thoại cho hắn, sẽ bị người khác cho rằng …, thế nhưng không kịp để ý tới điều này, Lâm Hi Hi mặc y phục đi xuống lầu, đều là một ít quần áo gọn nhẹ mặc ở nhà, mặc ở trên người nàng rất hợp, nàng rất hài lòng, bộ y phục màu trắng có quần dài có đai lưng làm nổi bật dáng người đẹp của nàng, một mạch đi xuống lầu, nghênh đón mọi ánh mắt của người hầu, nàng thấy được bàn ăn to dài, mặt trên đầy những điểm tâm nhiều loại phối hợp khiến nàng hoa cả mắt.

“Phu nhân đã kết nối rồi.” Người hầu cầm điện thoại đến đưa cho nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi hơi kinh ngạc, nói một tiếng “Cảm ơn.” Tiếp nhận lấy.

Điện thoại vang lên hai tiếng tút đã thông, tiếng nói trầm thấp của Tần Dịch Dương truyền đến: “Alo?”

Chỉ là một chữ như vậy, bàn tay cầm ống nghe của nàng có chút run rẩy, vô thức mà đem ống nghe rời xa tai một chút, thanh âm này tối hôm qua một mực quanh quẩn bên tai nàng, thân thể bị tàn sát bừa bãi cùng dằn vặt,mãi cho đến khi nàng ngất đi, sau đó lại bị lăn qua lăn lại cho tỉnh, chính là thanh âm này.

“…Là em.” Không biết vì sao, hiện tại khi nói với hắn, nàng sẽ có một tia chua xót cùng ủy khuất.

Thế nhưng chỉ có thể chịu đựng, không muốn bị hắn nghe được.

Bên kia, đang xem tài liệu Tần Dịch Dương ngừng một chút, ánh mắt lãnh đạm bỗng trở lên ôn nhu, môi dán chặt microphone, thấp giọng nói: “Đã dậy rồi à?”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hấp một hơi hỏi: “Ngày hôm nay em không phải đi làm sao? Nhạc Cảnh San bên kia còn chưa có cho em câu trả lời thuyết phục, em tìm không được di động của em, cũng không thể liên hệ với bà ta.”

Một chút nàng cũng không có quên việc quan trọng phải làm.

Tần Dịch Dương an tĩnh mà nghe thanh âm của nàng, mềm nhẹ như lông chim, rất êm tai.

“Không cần…” Đem văn kiện ném sang một bên, xoay tròn ghế 90 độ, ánh mắt thâm thúy của hắn nhìn ngoài cửa sổ, ôn nhu nói: “Ngày hôm nay em được nghỉ, chuyện gì cũng không phải làm, chờ anh trở lại nghe chưa?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi giật mình, ánh mắt trong veo, hạ ống nghe xuống nhìn một chút, sau đó lại đưa đến bên tai.

“Anh xác định… Không cần sao?” Nàng có một chút thấp thỏm, thanh âm cũng càng ngày càng nhỏ.

“Đúng.” Tần Dịch Dương trả lời rất dứt khoát, “Ngoan, chờ anh trở về.”

Hắn nói xong tự cắt đứt cuộc gọi, không quá đột ngột, đủ để cho nàng có thời gian để phản ứng lại. Lâm Hi Hi ngây người một lúc lâu, mới đem ống nghe đặt xuống.

Trong phòng khách lớn như vậy, đột nhiên vắng vẻ đến đáng sợ.

“Phu nhân ăn một chút gì thôi, không thì sẽ nguội hết mất.” Người hầu nhắc nhở nàng.

Rốt cuộc cũng không muốn ăn lắm, chẳng qua là cả người không có khí lực, dạ dày cũng bởi vì tối qua không ăn gì mà có chút quặn đau, mặc kệ thế nào đều không nên bỏ bê bản thân không dậy nổi, Lâm Hi Hi gật đầu, ngồi xuống bàn ăn.

Liên tục mấy tháng gần đây, nàng không có lấy một ngày nào thanh nhàn như hôm nay.

Đơn giản ăn một chút bữa sáng, dạ dày rốt cục cũng thư thái hơn một chút, nàng an tĩnh mà đi ra ngoài, cũng không có gọi người đi theo, đi dạo một vòng xung quanh phủ lớn, nơi này thực sự rất lớn, cũng có phân chia rõ ràng. Nàng một mạch đi qua bãi cỏ cùng hoa viên, nàng ngồi xuống bên cạnh bể phun nước, xung quanh là bể bơi cùng phòng tập thể thao rơi vào trong mắt, thậm chí không xa còn có đường đua ngựa và sân golf, vài nóc nhà khác hiện trên nền cỏ xanh, xen vào nhau thật vui mắt.

Nàng nhẹ nhàng khen ngợi, ở đây quá xa hoa, thực sự cái gì cũng có.

https://thuviensach.vn

Không có điện thoại di động, cũng không thể đi ra ngoài, Lâm Hi Hi ngồi ở ghế dựa ở sân thượng lầu hai,, an tĩnh nghỉ ngơi một lúc, đột nhiên cảm thấy mình thực giống chim hoàng yến, chỉ có thể bị giam ở một chỗ, thế nhưng không thể bay, ngay cả liên hệ cũng không thể tiếp xúc với người bên ngoài, trong nhất thời có một tia sợ hãi xẹt qua đầu nàng.

Đúng là quá mức tin tưởng một người, cho nên đầu óc mới không được minh mẫn sao?

Bọn họ là vợ chồng, như vậy khoảng thời gian này, nàng ở lại nơi ở của chồng mình, coi như là không có bất luận tin tức cùng với phương tiện nào, nàng hẳn là không phải sợ mới đúng chứ.

Đột nhiên có ý nghĩ quỷ dị nếu như hắn tìm cách cứ như vậy đem nàng giam cầm tại đây, như vậy ngay cả một cơ hội để thoát ra nàng cũng không có, có phải hay không?

Như vậy cho đến buổi trưa, một chiếc Ferrari màu đen rốt cục chậm rãi tiến vào.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 131: Bất Ngờ Yêu Thương

Người hầu nghênh đón ở cửa, đỡ lấy cặp công văn của hắn, cung kính nói: “Tiên sinh đã trở lại.”

Tần Dịch Dương nới lỏng cà-vạt, liếc mắt quyét toàn bộ một lượt phòng khách: “Cô ấy đâu?”

“Dạ, phu nhân ở trên ban công lầu hai.”

Ban công lầu hai...

Nơi đó ngắm cảnh quả là không tồi.

Lòng Tần Dịch Dương dâng lên một tia mềm mại, cởi Âu phục vắt lên trên sofa, lập tức đi lên lầu hai, băng qua giường lớn màu xanh dương, đôi chân thon dài của hắn chậm rãi hướng phía ban công đi, nơi đó có một chiếc ghế tao nhã, nàng im lặng nằm trong lòng ghế, lông mi dài cong che phủ đôi mắt xinh đẹp, hé ra một chiếc chăn đơn hơi mỏng, cổ tay mảnh khảnh lộ ra bên ngoài, thân hình có vẻ nhỏ bé yếu ớt, nghe có động tĩnh lông mi của nàng khẽ động đậy, đôi mắt to tròn mở choàng dưới ánh nắng ấm áp, da thịt trắng nõn đến trong suốt, hơi có chút phiếm hồng.

“Anh....” Lâm Hi Hi không biết hắn trở về tự khi nào, theo bản năng mà đứng dậy.

Tần Dịch Dương chậm rãi đi qua, cúi người xuống, đè lại bả vai của nàng.

https://thuviensach.vn

“Mệt mỏi phải không? Trước nghỉ ngơi cho tốt đã.” Thanh âm của hắn rất nhẹ rất ôn nhu, ngón tay chạm đến da thịt trên bả vai của nàng, lành lạnh, hắn không khỏi dùng bàn tay bao trùm đầu vai của nàng, không nghĩ tới thân thể tiểu nữ nhân trong chăn kia lại run lên một chút.

Mặt nàng có chút tái nhợt, độ ấm từ lòng bàn tay hắn nàng rất quen thuộc, cũng thực…sợ hãi.

Một tia nhiều hơn là áy náy, dâng lên trong lòng.

“Muốn ở ngoài này ngủ sao? Hay là vào bên trong?” Hắn giấu đi tia sầu não trong ánh mắt, thanh âm càng thêm mềm nhẹ hỏi nàng, tuy rằng chiếc ghế này cũng đủ mềm mại nhưng nếu quả thật ngủ ở đây thì không thể thoải mái bằng giường được.

Lâm Hi Hi lắc đầu, một ngày nhàn nhã như vậy nàng hưởng thụ một ngày là đủ rồi, vậy mà đã đến giữa trưa.

Nàng nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm nhẹ nhàng như lông chim: “Không ngủ, em với anh đi xuống ăn gì đó thôi.”

Một bàn đầy thức ăn kia, tựa như những người hầu đã chuẩn bị trọn buổi sáng vậy.

Nàng bằng lòng cùng ăn, vậy làm cái gì cũng tốt, Tần Dịch Dương yêu thương mà vuốt ve một chút mái tóc của nàng, nhẹ nhàng ôm nàng hướng bên đó đi đến.

Bộ váy dài bằng tơ tằm màu trắng, ánh mắt hắn vô cùng nóng bỏng, lúc trước khi chọn chúng đã cảm thấy nó thật thích hợp với nàng, xem ra nàng thực thích nó.

Thích màu trắng, màu trắng cũng thực thích hợp.

https://thuviensach.vn

“Thật có lỗi”, hắn cúi đầu mà nói, nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong lòng, yêu thương như bảo bối, “Sáng sớm chưa kịp quan tâm em đã đi rồi, em ngủ thực say.”

Trong lòng Lâm Hi Hi hơi hơi kinh ngạc, trước đây loại chuyện như thế này, hắn căn bản là không cần giải thích, cũng không bao giờ giải thích. Mà lúc này đây, có lẽ là do hắn cảm thấy thực có lỗi đối với hành vi tối hôm qua....

Nhưng mà có gì đâu? Mối quan hệ của bọn họ căn bản nên như vậy, không lý do gì hắn lại phải làm nhiều chuyện như vậy, cung cấp lượng tài chính khổng lồ như vậy để thu mua Nhạc Thị, đáp lại cũng chỉ là sự không tự nhiên và bài xích của nàng, như vậy thì có thay đổi gì, một người nam nhân cũng sẽ không vui vẻ.

Trong hiệp nghị cũng nói rất rõ ràng, trong mối quan hệ vợ chồng của bọn họ, nàng nên là một người bảo sao nghe vậy mới đúng.

Chua xót cùng ủy khuất trong lòng lại dâng lên, nàng cụp lông mi thật dài xuống, che giấu đi cảm xúc của chính mình, nhẹ giọng nói: “Đi thôi.”

Tần Dịch Dương ôm lấy nàng, động tác thong thả mà mềm mại, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, ôm lấy toàn bộ thắt lưng của nàng rồi đi xuống lầu.

Hắn quan sát và theo dõi cảm xúc của nàng, vui hay không vui, tất cả đều có thể cảm nhận được.

Đây là lần đầu tiên, bọn họ hòa thuận như vậy mà ăn cơm.

Giúp nàng kéo ghế dựa ra, giúp nàng ngồi thật an ổn, hết thảy đều tự nhiên thành thục, cho dù trước đây cho tới bây giờ đều chưa từng làm việc này, giờ phút này cảm thấy được vô cùng tự nhiên, hắn có chút hận không thể đem tất cả phương diện mà chiếu cố nàng, cũng không để ý đến phần

https://thuviensach.vn

lớn người hầu đều đang ở đây, từ sau lưng nhẹ nhàng mà ôm lấy cả người nàng, hỏi nàng thích ăn cái gì, bảo người ghi nhớ lại, lần sau tiếp tục làm.

Lâm Hi Hi có điểm thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ), chẳng qua là tay bị hắn nắm lấy, đầy người đều là hơi thở của hắn, hắn hỏi gì nàng cũng chỉ có thể trả lời, giọng nói mềm nhẹ, vĩnh viễn học không cự tuyệt, học khá như vậy sẽ không vì được sủng mà kiêu.

Một chút cơm, ăn rất lâu, phải gọi người đi hâm lại đồ ăn rất nhiều lần mới có thể ăn được.

Màu rượu nhuộm hồng cả ly, Tần Dịch Dương ưu nhã uống xong một ngụm, ánh mắt thâm thúy tràn đầy mềm mại, cho tới bây giờ hắn cũng không biết loại cảm giác này có thể nảy sinh từ đáy lòng đối với một người phụ nữ, có thể trìu mến hỏi nàng muốn gì đều có thể đáp ứng, hận không thể thay nàng gánh lấy khổ sở, thay nàng thống khổ, thay nàng gánh vác những bi tình cùng bất hạnh tiếp theo, hận không thể đem cả thế giới cấp cho nàng, loại cảm giác này... Có thể xem như là yêu sao?

“Khụ khụ.....” Nàng bị sặc, trước mặt là một đĩa rau trộn có ớt.

Tần Dịch Dương buông ly rượu, cầm lấy khăn tay giúp nàng lau đi khóe miệng, sau đó lại đưa cho nàng một ly nước, vuốt vuốt lưng nàng.

Săn sóc như vậy, khiến cho khóe miệng những người hầu đều nổi lên ý cười.

“Lần sau không được làm cay như vậy nữa”, Hắn trầm giọng dặn, “Nhớ kỹ chưa?”

“Dạ, tiên sinh.” Người hầu lên tiếng trả lời, ngây ngốc mà bưng đĩa rau trộn trước mặt nàng mang đi.

https://thuviensach.vn

Suốt cả bữa cơm, Lâm Hi Hi thực kinh ngạc, kinh ngạc là vì mới qua một đêm Tần Dịch Dương tại sao lại có thể thay đổi lớn như vậy, hắn không phải đang làm bộ, ít nhất là ánh mắt không thể giả bộ được, yên bình trong đáy lòng nàng bị phá vỡ, giống như hồ nước nổi lên gợn sóng, rốt cục cũng có thể đợi đến lúc ăn xong, hắn đưa nàng đi ra ngoài tản bộ, sau buổi trưa ánh mặt trời chiếu lên toàn bộ bãi cỏ, khiến cho nơi nào nhìn cũng chói mắt.

Cách một dãy hàng rào, hoa cỏ bên trong nở thật rực rỡ, kéo dài rất xa, như là một tấm thảm hoa vậy. Lâm Hi Hi dừng lại bước chân, nhìn tấm thảm hoa kia, có chút xuất thần.

Mắt Tần Dịch Dương nheo lại, nắm bàn tay nhỏ bé của nàng kéo cả người nàng lại, từ phía sau lưng ôm lấy nàng.

“Đang suy nghĩ gì thế?” Hắn rất muốn biết suy nghĩ của nàng.

Suy tư bị ngắt đoạn, Lâm Hi Hi giật mình, cảm giác được hơi thở cường thế của người đàn ông phía sau, bàn tay mềm mại đặt lên trên cổ tay hắn, nhẹ giọng nói: “Anh... Không vội quay về công ty sao?”

Thời gian nghỉ trưa như thế này cũng dài quá đi, phỏng chừng từ đây tới công ty lái xe cũng phải mất tới nửa giờ.

Tần Dịch Dương càng ôm nàng chặt hơn, khẽ ngửi mùi hương thơm ngát trên tóc nàng, thản nhiên nói: “Không sao.”

Cơ thể nàng thật mềm mại, cũng rất nhu thuận, hắn tham luyến cảm giác như vậy, tựa như cứ thế mà ôm nàng mãi cho đến già vậy, một nụ hôn đậu trên mái tóc của nàng, cảm thấy thật không đủ, lại tiếp tục hôn lên, thực triền miên, thực mềm nhẹ, rơi rụng trên mái tóc nàng, trên vành tai, sườn mặt, cùng sau gáy.

https://thuviensach.vn

Là một người phụ nữ, sau khi trải qua những chuyện như vậy, bắt đầu sẽ có kinh nghiệm quan sát được dục vọng của đàn ông.

Hơi thở ôn nhu của hắn trở nên gấp gáp hơn, Lâm Hi Hi đã nhận ra, còn chưa kịp nói gì, tay hắn đã nhè nhẹ xoay người nàng lại, giây phút kia trong ánh mắt yêu thương càng nồng đậm hơn, hôn lên cánh môi của nàng.

Nụ hôn phơi bày dưới ánh mặt trời, triền miên mà trần trụi, cảm giác đầu lưỡi hắn trêu đùa nàng vô cùng rõ ràng, cũng không có xâm nhập, cũng rất vội vàng, ngón tay nâng cằm nàng hơi hơi dùng sức, nâng lên, làm cho hắn càng dễ dàng thưởng thức hương vị của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 132: Kế Hoạch Của Hắn Là Gì?

Nàng cũng sắp không thể khống chế được cục diện nữa rồi.

Tay nhỏ bé nhu lạnh đặt trên cánh tay to lớn của hắn, nhẹ nhàng mà dùng sức, hắn cũng không buông ra, nàng thoáng bối rối, thân thể có chút run rẩy, ở trong nụ hôn ẩm ướt của hắn trộm hít thở một hơi, thở dốc nói: “Dịch Dương....”

Ánh mắt hắn cực nóng, đột nhiên bắt lấy tay nàng đặt sang một bên, cúi đầu càng hung ác mà ngậm lấy cánh môi của nàng.

“Ngô!” Lâm Hi Hi cảm thấy bản thân bị trừng phạt, eo dựa lên hàng rào, hắn thô bạo mà xâm nhập và ngăn chặn nàng, tay nhanh chóng giữ chặt sau gáy nàng hôn tàn sát bừa bãi! Hôn đến khi nàng không có chỗ để trốn cũng không thể trốn được.

“Không cần..... Không cần như vậy!” Nàng nóng vội hô lên, nước mắt vẫn ẩn nhẫn đột nhiên nhịn không được, cũng sắp trào ra.

Tần Dịch Dương đột nhiên hung hăng cắn cánh môi của nàng, trong thân thể dâng lên một cỗ dục hỏa không được phóng thích, chỉ có thể đắm chìm toàn bộ vào nụ hôn này, hắn nặng nề mà mút cái lưỡi mềm mại của nàng, thở hổn hển buông ra cánh môi của nàng.

Ánh mắt cực nóng dừng ở nàng, từ điên cuồng quấn quýt si mê đến cuối cùng là bối rối rồi bình tĩnh, biến thành lưu luyến khắc cốt.

https://thuviensach.vn

“Anh trúng tà thật rồi thì phải?” Hắn đột nhiên hỏi, thanh âm buồn tẻ mà quỷ dị.

Lâm Hi Hi thở dốc chưa kịp bình tĩnh lại, khóe mắt lệ lấp lánh, trái tim loạn nhịp, từ sủng nịnh ban nãy đến bá đạo lúc này, bản tính của người đàn ông này tựa hồ không sửa được. Hắn vẫn cứ như trước, dục vọng trong thân thể nháy mắt đã không thể khống chế được, nàng nhịn không được mà sợ hãi, lúng túng bám vào hàng rào phía sau.

Ánh mắt của nàng lại bắt đầu có sự phòng bị, xem ra lúc này đây, hắn lại là không thể khống chế được.

Bên môi lộ ra một nụ cười, thực chua xót, thực hờ hững. Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương khôi phục thanh tỉnh, đem nàng ôm vào lòng, thanh âm khàn khàn ở trên đỉnh đầu nàng chậm rãi nói “Anh nhất định là mất khống chế mới có thể như vậy.... Đừng sợ, đừng sợ, được không?”

Thân thể nằm trong lồng ngực hắn có chút kinh hoàng, thật lâu sau mới có thể bình tĩnh lại.

Hắn một mực ở bên tai nhẹ giọng dỗ dành, tiếng sau so với trước lại càng ôn nhu hơn, tâm tình buộc chặt của Lâm Hi Hi chậm rãi thả lỏng, ẩm ướt trong mắt cũng dần dần rút đi, cuối cùng bị hắn ôn nhu mà ôm vào lòng, im lặng không lên tiếng.

Dưới ánh trời chiều thưa thớt nắng, một đôi bích nhân thân mật ôm nhau, duy trì sự ấm áp ngắn ngủi.

“Buổi chiều em theo anh đến công ty được không?” Lâm Hi Hi cố lấy dũng khí hỏi ý kiến của hắn.

Lòng bàn tay vẫn có chút lạnh như cũ, Tần Dịch Dương ngồi trên sofa, ánh mắt thâm thúy chăm chú nhìn nàng, bàn tay xiết chặt hơn một chút.

https://thuviensach.vn

“Không muốn ở đây sao?” hắn nhẹ giọng hỏi.

Lâm Hi Hi lắc đầu: “Không phải, em muốn đi làm, ở trong này... Em không có việc gì để làm cả.”

Trong phòng khách, ánh mắt ôn nhu của người đàn ông anh tuấn kia, chẳng qua là có chuyện quan trọng, thái độ của hắn vẫn cứ bình thường như trước, bình tĩnh kiêu căng, cho tới bây giờ đều luôn dùng lý trí để điều khiển mọi hành động.

Trừ bỏ sự mất khống chế khi ở bên cạnh nàng ra, sự bình tĩnh của hắn vẫn là không thể phá vỡ nổi.

“Công ty hai ngày tới không cần đến em, em nghỉ ngơi một chút.” Hắn nắm bàn tay nhỏ bé của nàng đưa lên bên môi, nhẹ nhàng hôn.

“Nhưng mà...” Nàng nhớ tới một việc, “Nhạc Cảnh San bên kia không biết có đồng ý hay không, bà ta nhất định sẽ liên lạc lại với em, em tìm không thấy di động của em, ở chỗ của anh sao?”

Không biết vì sao, nàng luôn luôn có cảm giác như mình đang bị giam cầm.

Tầm nhìn của hắn rất xa, nàng cũng không biết hắn đang làm cái gì, có kế hoạch gì, rõ ràng phương án thu mua tiến hành rất chặt chẽ và cũng thuận lợi, sao đến nửa đường lại không cần nàng nhúng tay vào nữa? Tuy rằng làm chuyện này không dễ dàng gì, nhưng nàng vẫn hy vọng bản thân tận lực mà làm.

Hít một hơi thật sâu, ánh mắt hắn lạnh nhạt, tay vuốt ve một chút mái tóc nàng, nhẹ giọng nói: “Đừng nghĩ nhiều như vậy.”

Những chuyện liên quan đến việc này bên ngoài hắn xử lý là tốt rồi.

https://thuviensach.vn

“Anh tới công ty trước, buổi tối muốn ăn gì nói cho anh biết trước, hoặc là em muốn đi đâu như đã nói, buổi tối anh sẽ sai người đến đây đón em...”

Hắn đứng dậy, cúi người đặt hai tay bên hông nàng, ánh mắt sáng rực.

“Ngoan một chút, anh sợ em quá mệt mỏi.” Nói xong, cúi đầu hôn lên hai má của nàng, ý tứ của hắn thực khó hiểu mà đứng dậy.

Trong lòng Lâm Hi Hi hoảng hốt, vội đi theo phía sau hắn ra tới cửa.

“Em như vậy sẽ khiến anh nghĩ rằng em thực không nỡ rời khỏi anh mất.” Tần Dịch Dương tao nhã xoay người, ánh mắt trầm tĩnh có tia quang mang chói mắt, ánh mắt bình tĩnh nhìn nàng, “Anh sẽ trở về, sẽ không để một mình em ở trong này.”

Chẳng qua là chuyện nàng đang lo lắng cũng không phải những chuyện này.

Trước căn phòng khách lớn như vậy, nàng một thân quần áo nhu bạch ở nhà, thật sự rất giống với vợ tiễn chồng ra khỏi cửa, chẳng là đôi mắt kia mờ ảo chứa sự ưu thương, khiến người ta xem đau lòng vô cùng.

Sau đó, làm trò trước mặt tất cả người hầu, hắn cười yếu ớt cúi đầu, ôn nhu mà hôn lên cánh môi của nàng.

Chẳng qua chỉ là một nụ hôn cáo biệt nhưng lại khiến người xem kinh hãi.

“Đi thôi.” Hắn trầm giọng nói, vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, xoay người rời đi.

***

Trong văn phòng, Nhạc Phong dừng ở tin tức trên màn hình máy tính, “Ba.” Một tiếng vứt cái bút trên tay.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lạnh lùng dâng lên, hết sức dọa người.

Thu mua Nhạc Thị.

Nhiều tiêu đề đỏ au như là phủ máu hiện lên ở trang đầu báo thương mại, tên người đàn ông trên ảnh chụp kia cũng không thường xuyên xuất hiện ở trong giới thương nhân Trung Quốc, cũng không thấy nghe đồn, bất quá những tin tức này vẫn bị giới phóng viên chuyên nghiệp tung ra. Ánh mắt Nhạc Phong dừng ở trên nội dung những tiêu đề này, Bác Viễn – hai chữ này thập phần chói mắt.

Rốt cục là ai cho nàng lá gan lớn như vậy?

Tần Dịch Dương sao?

Giận dữ trong lòng đã không có biện pháp để tiếp tục che giấu nữa, Nhạc Phong cầm lấy di động, ấn dãy số vốn đã quen thuộc kia, lửa giận trong mắt khiến kẻ khác khiếp sợ mà lùi bước.

..... Hi Hi..... Hắn lẩm nhẩm đọc cái tên kia, ngón tay mân mê một chiếc nhẫn kim cương chói mắt.

Trong điện thoại thanh âm kết nối vang lên, khí lực càng lúc càng lớn, cơ hồ muốn đem chiếc nhẫn bóp nát đi.

Nàng không tiếp điện thoại.

“Rắc” một tiếng động vang lên, chiếc di động màu đen bị ném vào trong góc, tan thành từng mảnh.

Kiều Nhan đẩy cửa văn phòng đi vào, bị tiếng động như vậy dọa cho hoảng sợ, sắc mặt so với bình thường càng thêm tái nhợt, trong tay là một tập văn kiện quan trọng, cô căn bản không dám đi qua đem văn kiện đưa cho hắn.

https://thuviensach.vn

“Phong.....” Cô kêu một tiếng, có một loại sợ hãi dâng trào trong lòng, nhưng mạnh mẽ áp chế xuống.

“Cái gì?” Thanh âm của Nhạc Phong lãnh khốc đáng sợ.

Kiều Nhan hít một hơi thật sâu, đem văn kiện qua,: “Đây là văn kiện từ chỗ bác của anh mang tới, bên trong có giấy chuyển nhượng một phần cổ phần của công ty, có chữ kí của đích thân bà ấy cùng các loại tư liệu, rất đầy đủ, số cổ phần của bà ta trong công ty đã được chuyển nhượng hoàn toàn.”

Lông mi Nhạc Phong có chút nhảy dựng lên.

“Bà ta chuyển nhượng cho ai?” Hắn yếu ớt hỏi.

Vụ kiện kia, hắn biết rõ mình đã lấy cái gì để uy hiếp bà ta, năm ấy đứa con 14 tuổi của bà ta đã được đưa ra nước ngoài du học, bà ta căn bản không thể chú ý đến an toàn của con mình, cũng chỉ có thể dùng cái này để uy hiếp, bà ta mới có thể ngoan ngoãn để cho chồng mình nhận tội thay hắn!

Mà hiện tại, sai lầm lớn nhất, thế nhưng xuất hiện lúc này sao?

Nhạc Cảnh San. Tính mệnh của con bà ta còn nằm ở trong tay Nhạc Phong, chồng của bà ta thậm chí còn ở trong tù không được thả ra, bà ta điên rồi sao?

Dám chuyển nhượng cổ phần?

Sắc mặt Kiều Nhan càng thêm trắng bệch, mạo hiểm sẽ bị hắn nguy hiểm bóp chết, phun ra ba chữ: “Lâm Hi Hi.”

“Bà ta đem toàn bộ cổ phần của công ty đều chuyển nhượng sang cho Lâm Hi Hi, không phải là danh nghĩa của Lâm Hi Hi, mà là bản thân cô ta.”

https://thuviensach.vn

Một tiếng sấm nổ tung trong đầu Nhạc Phong.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 133: Đối Với Chuyện Này Hắn Hoàn Toàn Không Biết Gì Cả

"Ý em là…. bác thân yêu của tôi đem quyền nắm 40% cổ phần của Nhạc Thị chuyển nhượng cho một mình cô ấy, không có liên quan đến người nào khác …?"

Khóe miệng nhếch lên, nụ cười âm lãnh đến cực điểm, Nhạc Phong nhìn Kiều Nhan, gằn hỏi từng chữ, thanh âm khàn khàn mà u lãnh, "Hi Hi, cô nói là Hi Hi phải không?"

Kiều Nhan có chút chịu không nổi ngữ khí u lãnh như vậy của hắn, cắn môi, ổn định lại giọng, run rẩy nói: "Phải."

Nhìn sắc mặt tái nhợt của người đàn bà trước mặt thật lâu sau đó trên môi Nhạc Phong nổi ra một tràng cười nhạt, trong mắt có tia giết chóc "mưa bão gió rền", tựa như tất cả đều có sự chuyển vần lớn mà những điều đó cư nhiên hắn lại không biết.

"Tại sao?" Nụ cười yếu ớt tiêu tan, hắn lạnh lùng hỏi ra một câu như vậy.

"Em …." Kiều Nhan nghẹn lời, bàn tay cầm văn kiện đã ướt đẫm mồ hôi.

Trong lòng cô liều mạng cầu nguyện, Nhạc Phong đừng có hoài nghi đến mình, cô không để ý đến việc cứ như vậy mà đi theo hắn cho dù không có danh phận thậm chí là không có tình yêu, chẳng qua là cô không thể chấp nhận được việc Nhạc Phong hận và phá hủy mình, không đủ dũng khí để đối kháng hắn, cho dù là không đủ để cho hắn yêu mình, cũng không muốn hắn như cừu nhân mà bóp chết cô.

https://thuviensach.vn

“Mở TV nhanh…” Thanh âm lạnh như băng rất có khí phách, mang theo tia hủy diệt cùng băng lãnh ra lệnh cho người đàn bà trước mặt.

Cả người Kiều Nhan run lên, bị dọa đến mức toàn thân đổ mồ hôi lạnh toát, bước chân nhanh đi qua, ném xuống sợ hãi sau đó mở lên.

Máy tính ở đây có chức năng truyền hình trực tiếp của TV, có đôi khi cũng sẽ lưu lại một số tin tức quan trọng, mà khi chuyển đến kênh tin tức thương mại, trên đó đã phát đi tin tức cuộc họp báo của phóng viên tiến hành chất vấn chủ tịch Bác Viễn diễn ra từ mấy giờ trước, cả Bác Viễn đều trở thành tâm điểm và sự bùng nổ trong giới tài chính, những điều này, là cơ hội dễ dàng nhất để cho bọn họ thấy được vị tinh anh trong truyền thuyết giới tài chính của nước Mỹ kia, năm đó đã khiến thế giới khiếp sợ khi tiến hành thu mua – Tần Dịch Dương.

Trên màn hình quang cảnh vô cùng nhốn nháo, mà phóng viên tuy lo lắng nhưng vẫn rất phấn khích thanh, âm khi đặt câu hỏi cũng hết sức rõ ràng, trên màn hình xuất hiện một người đàn ông tuấn lãng ngũ quan tinh tế, ánh mắt thâm thúy chói mắt như ngọc trai đen, thân ảnh cao ngất chậm rãi đi xuống khỏi khán đài, có khí chất vương giả trời sinh cùng hơi thở ngạo nghễ bức người.

“Tần tiên sinh, xin hỏi vì sao Bác Viễn lại tung ra tin muốn mua Nhạc Thị?”

“Tần tiên sinh, xin hỏi người đứng phía sau Lâm Hi Hi tiểu thư thao túng toàn bộ cục diện là ngài sao?”

“Tần tiên sinh hiện tại Lâm Hi Hi tiểu thư đã nắm trong tay 40% cổ phần của tập đoàn Nhạc Thị, hiện tại đã trở thành đại cổ đông của Nhạc Thị chuyện này ngài cảm thấy thế nào, đến tột cùng vẫn là ngài làm hay là cô ấy làm vậy?”

https://thuviensach.vn

Câu hỏi như cuồng phong oanh tạc mãnh liệt kéo tới, thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương đứng thẳng ngạo nghễ, cùng với người trợ lý tuấn tú bên cạnh nói gì đó, nghe được câu hỏi của phóng viên, ánh mắt lãnh liệt đảo qua một lượt, nhưng lại khiến người xung quanh đều không dám lên tiếng nữa, chẳng qua là nghe được cái tên Lâm Hi Hi, ánh mắt lãnh liệt của hắn lộ ra vài phần mềm mại.

“Cô ấy thế nào?” Hắn tao nhã hỏi.

Các phóng viên đều trợn lớn mắt nhìn tỏ vẻ không thể tin, có một người to gan hướng hắn giải thích: “Tần tiên sinh ngài không biết hay sao? Hiện tại Lâm tiểu thư đã nắm trong tay 40% cổ phần của Nhạc Thị, hơn nữa tin tức thu mua Nhạc Thị không phải do Bác Viễn tung ra sao? Chẳng lẽ đối với chuyện này ngài hoàn toàn không biết gì sao?”

Nghe được những lời này của phóng viên, sắc mặt Tần Dịch Dương xuất hiện tia nghi hoặc, ánh mắt thâm thúy trầm ngâm như đang suy tư điều gì, tiện đà lộ ra một nụ cười lãnh đạm, nhưng lại khiến cho phóng viên bốn phía đang liều mạng hỏi vấn đề phải đỏ mặt.

“Có sao?” Hắn nhẹ giọng nói, ngón tay thon dài nhẹ nhàng nới lỏng cà vạt, ánh mắt hướng phía chiếc xe đang chạy phía xa xa: “Cô ấy đã từng đề cập qua với tôi cô ấy cảm thấy hứng thú với Nhạc Thị, thế nào, đã bắt đầu ra tay rồi sao?”

Câu trả lời này vang lên, đầu toàn bộ phóng viên như bùng nổ, thanh âm ong ong vang vọng toàn bộ đại sảnh rộng rãi.

Hắn không biết?

Thế nhưng đối với chuyện này hắn thực sự không biết gì cả sao?

Thì ra hắn không phải là người bày ra kế hoạch, hết thảy đều do Lâm Hi Hi tự mình làm sao?

https://thuviensach.vn

Đám người hưng phấn, đều tận lực phát huy trí tưởng tượng về tin tức được tung ra ngày hôm nay, cố gắng để viết ra tin giật gân khiến cho toàn bộ thành phố và thương giới đều phải rung chuyển. Vốn về mối quan hệ hôn nhân của Tần Dịch Dương và Lâm Hi Hi cũng đã đủ khó bề phân biệt thực hư, không ai biết được họ quen biết từ khi nào, khi nào thì kết hôn, mà hỏi những nhân viên khác của Bác Viễn, bằng đủ mọi phương diện để tìm hiểu, kết quả thu được đều là giữ bí mật, đây tựa như là chiêu mê hồn tra tấn các thân sĩ nổi tiếng trong thương giới, nhất là bè lũ phu nhân nhà giàu có cao sang, tiện đây mà ghen tị hằn học nói ra những chuyện tào lao bát quái, đoán đủ các loại khả năng, nhưng không có ai có thể xác định chân tướng đến tột cùng là vì sao một người đàn ông ưu tú như vậy lại có thể rơi vào tay một cô gái nhỏ xinh đẹp mà đơn thuần chứ?

Mà hiện tại, cư nhiên lại tung ra tin tức như vậy, không thể không khiến kẻ khác khiếp sợ.

Lâm Hi Hi thân là bạn gái trước đây của Nhạc Phong, điều này mọi người đều biết, mà vô luận là xuất pháp từ mục đích trả thù hay là điều gì khác, cư nhiên hiện tại nàng lại cảm thấy hứng thú với Nhạc Thị muốn đem nó thu vào trong túi, thân là chồng mà Tần Dịch Dương lại không chút nào can thiệp hơn nữa còn tỏ vẻ tán đồng cùng ngưỡng mộ, mọi người càng ngày càng nghi hoặc, đến tột cùng là cái người tên Lâm Hi Hi này có bao nhiêu suy tính cùng cam đảm có thể thoát khỏi dự đoán của mọi người, hơn nữa ra tay lại nhanh chóng như vậy đã có được 40% cổ phần, đây tuyệt đối không phải là con số nhỏ.

“Đúng rồi, Tần tiên sinh.” Một người phóng viên trong ánh mắt lộ ra tia lợi hại, ngăn cản bước chân của hắn, can đản hỏi: “Nếu tôi nhớ không có lầm, phu nhân của ngài – Lâm Hi Hi tiểu thư gia cảnh thật bình thường, cuộc hôn nhân đối với ngài chính là một bí ẩn, nếu cô ấy muốn nuốt trọn Nhạc Thị, chỉ sợ căn bản là không có đủ tiềm lực đó, Tần tiên sinh, xin hỏi trong đó không có sự trợ giúp của ngài sao?”

https://thuviensach.vn

Tự mình định đoạt, thu mua Nhạc Thị, cũng không phải là chuyện mà một mình Lâm Hi Hi có thể làm.

Qủa nhiên, đám người này đột nhiên cũng an tĩnh lại, ánh mắt nghi hoặc dừng ở Tần Dịch Dương.

Ánh mắt thâm thúy kia tựa như đại dương sâu thẳm, có một tia gợn sóng nhìn về phía phóng viên vừa đặt câu hỏi. Thân ảnh cái ngất tao nhã của Tần Dịch Dương, khóe miệng lộ ra một nụ cười: “Cô không biết hay sao? Vị tiểu thư này. Đàn bà lấy về nhà là để yêu thương, còn có thể làm gì khác? Cô ấy thích làm, chẳng qua tôi sẽ chiều theo, tất cả tài sản của tôi có thể chuyển sang danh nghĩa của cô ấy cũng không vấn đề gì, huống chi thứ mà cô ấy muốn chỉ là một Nhạc Thị nho nhỏ?”

Một mạt cười tuấn lãng kia, thanh âm của hắn nhạt nhẽo, lại lộ ra nồng đậm sủng nịnh với cô gái của mình.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 134: Đến Xem Thành Quả Của Nàng

"Ầm!" Một tiếng, đám người lại như nổ tung.

Thổn thức, khâm phục hoặc là biểu tình khác, cũng không có biện pháp che lấp đi dương quang chói mắt lúc này trên người hắn.

"Không còn việc gì, tôi xin phép không thể tiếp chuyện, muốn biết chuyện gì, trực tiếp liên hệ trợ lý của tôi." Lịch sự mà bỏ lại một câu, Tần Dịch Dương nhấc cao chân dài bước đi ra ngoài, giây phút đi đến bên chiếc xe đen bóng chói mắt có rèm che kia của mình tao nhã xoay người, "Đúng rồi, đã quên không nhắc nhở, đề nghị không nên tiếp tục gọi cô ấy là Lâm Hi Hi tiểu thư nữa, tôi rất hy vọng mọi người gọi cô ấy là Tần phu nhân."

Nói xong, hắn vuốt cằm, toàn thân tràn ngập khí phách rời đi.

Trên màn hình lớn, thâm ý trong khóe mắt của nam nhân kia khiến người ta không ai có thể không bối rối.

Nhạc Phong gắt gao bóp chặt chiếc nhẫn trong tay, kim cương chói mắt sắc bén lợi hại cắt ngón tay của hắn, máu chậm rãi chảy ra, sắc mặt hắn càng lúc càng tái xanh lợi hại.

Sự yêu thương kia, trớ trêu đã châm chọc và động chạm khiến cho lòng thù hận dưới đáy lòng của hắn dâng lên ngập đầu.

Người đàn ông tên Tần Dịch Dương này, tình yêu trong mắt hắn quá nồng nhiệt, không thể che lấp.

https://thuviensach.vn

Suốt một tuần lễ, cổ phiếu của Nhạc Thị rớt giá điên cuồng, người dân nắm giữ cổ phần đều bán tháo ra lại có một công ty cổ phần nho nhỏ trộm thu mua tất cả, hắn cũng không để ý đến chuyện đó, cho rằng căn bản số cổ phần đó không đáng là gì, điều không ngờ tới là 40% cổ phần số lượng lớn như vậy đã bị chuyển nhượng mà lại do người bác thân ái của hắn bán ra.

Hắn không tin, không tin Hi Hi của hắn có đủ thông minh cùng bản lĩnh như vậy.

Hắn nhất định phải làm cho rõ ràng, đến tột cùng có phải người đàn ông này đứng phía sau chống đỡ nàng hay không, "Phong…" Buông điều khiển xuống, Kiều Nhan tắt máy tính đi, ánh mắt lo lắng nhìn hắn, "Hôm nào họp hội đồng quản trị?" Rất kỳ quái, chẳng qua Nhạc Phong chỉ thản nhiên hỏi một câu như vậy.

"Chuyện này…." Kiều Nhan ngạc nhiên, mặt một màu trắng bệch, chạy nhanh đến phía trước bàn làm việc, nhìn thoáng qua lịch trình công tác do chính mình sắp xếp, hít vào một hơi đáp: "Ngày mai."

Nhạc Phong gật gật đầu, giơ cánh tay lên, ngón tay buông lỏng, chiếc nhẫn dính máu kia 'đinh' một tiếng rơi xuống mặt bàn.

Hắn cười cười: "Cũng tốt, nếu bọn họ đã khơi chiến, chúng ta sẽ chơi cùng.''

Trong lòng Kiều Nhan chấn động, có chút bất an nhìn hắn, nhìn thấy trong mắt hắn lộ ra sự ngoan độc cùng lãnh khốc kia, bàn tay rất nhanh nắm chặt lại, chỉ nghe thấy hắn sâu kín thốt ra bốn chữ cuối cùng: "Một lần cuối cùng…"

Chiếc xe thong thả chạy trên ngã tư đường lớn, chậm rãi dừng lại trước tòa khách sạn cao cấp. "Phu nhân, tới rồi." Một người đàn ông tao nhã mở cửa xe, nói với cô gái xinh đẹp bên trong.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi có chút nghi hoặc xuống xe, bàn tay cầm một chiếc túi thật dài có hoa văn da báo mềm mại, tinh xảo khéo léo, váy dài màu trắng tương phản với áo choàng bên ngoài, có vẻ đoan trang tao nhã, lại không mất đi sự thanh thuần đáng yêu.

Cánh tay của người đàn ông vươn ra, nàng tỉnh ngộ đưa những thứ trên tay mình, một mạch đi lên cầu thang.

Tần Dịch Dương sai người đến biệt thự đón nàng, chẳng qua chỉ nói là ra bên ngoài ăn cơm, cũng không nói thêm gì khác, nàng bị bắt thay bộ lễ phục mà hắn đã chuẩn bị từ trước, một đường đi theo lái xe đến đây.

Ngọn đèn nhu hòa tỏa ra, xác định rõ ràng gian phòng, người phục vụ lễ phép mở cửa phòng ra.

Vị trí cạnh cửa sổ Tần Dịch Dương đã yên lặng ngồi ở đó, nhìn thấy thân ảnh của nàng, cánh môi đã muốn chạm đến ly rượu đỏ chợt rời đi, ánh mắt có chút nhu hòa, chào đón nàng đã đến.

Lâm Hi Hi có tia khẩn trương khó hiểu, thời điểm đi vào đã định ngồi bên phía đối diện hắn, nhìn thấy hắn vươn một cánh tay ra, ma xui quỷ khiến thế nào mà lại đặt bàn tay lên tay hắn, mặc hắn nhẹ nhàng nắm lấy tay nàng kéo ngồi bên cạnh hắn.

Mùi thơm tinh khiết của rượu đỏ xông lên mũi nàng.

“Rất hợp.” Hắn trước tiên tán thưởng một câu, môi nhẹ nhàng đặt trên trán nàng, chăm chú nhìn quần áo trên người nàng.

Chẳng qua chỉ là mẫu thiết kế đơn giản mà thôi, nàng lại có thể đẹp đến kinh động lòng người như vậy.

Tần Dịch Dương ôm chặt thắt lưng nàng, nhắm mắt lại hít lấy mùi hương thơm ngát tỏa ra trên người nàng.

https://thuviensach.vn

“Hôm nay vì sao lại tới nơi này? “ Cảm nhận được hơi thở của hắn, Lâm Hi Hi hoảng hốt nhẹ giọng hỏi.

“Đến xem thành quả của em.” Thanh âm của hắn du dương, vỗ vỗ nhẹ bờ vai của nàng.

Thành quả của nàng?

Lâm Hi Hi có chút nghi hoặc, lại không có biện pháp nói gì nữa, bởi vì vừa mới nghe hắn khen ‘rất hợp’ đã khiến nàng rất kinh ngạc, bò bít tết được bày biện tinh tế cùng nước sốt, được đặt trong một chiếc đĩa màu trắng, có vẻ vô cùng đặc biệt.

Tựa hồ lúc trước hắn cũng đã nếm qua gì đó, cũng không đói, chẳng qua chỉ ngồi tựa lưng vào ghế mà nhìn nàng, cánh tay thon dài vòng qua phía sau ghế, mang ý tứ hàm xúc thật rõ ràng.

“Nhạc Cảnh San sau đó có gọi điện thoại cho anh không? Em mấy ngày nay chỉ ở Tần gia, chuyện gì cũng không làm được, cũng không biết tin tức gì.” Nàng cũng không có tâm tư để ăn, ngón tay nắm dao nĩa, nhịn không được quay đầu lại hỏi hắn.

Ánh mắt Tần Dịch Dương nghênh đón ánh mắt của nàng, chẳng qua là chỉ nhìn cũng không có nói chuyện.

Thật sự không thể hỏi được chuyện gì từ miệng của hắn, tinh thần Lâm Hi Hi đã chùn xuống, ánh mắt mềm mại quay lại, thời điểm đó lại đảo qua quang cảnh ngoài cửa sổ dừng lại một chút, nàng có chút không lường đến tình huống này.

Ngoài cửa, hai chiếc xe có rèm che chậm rãi gặp nhau, dừng lại, lấy góc độ quỷ dị mà đi sát vào nhau.

https://thuviensach.vn

Cửa xe mở ra, từ ghế sau một người đàn ông run rẩy đi ra, mà từ một chiếc xe khác một người phụ nữ cũng vội nhảy xuống, nhìn thấy người đàn ông kia liền kích động mà nhào tới, hai người gắt gao ôm nhau, chẳng qua là không quá vài giây, tựa như là rất khẩn trương, bọn họ cùng lên một chiếc xe, hai chiếc xe đỗ phía trước lại nhanh chóng nổ máy mỗi chiếc đi một ngả.

“Choang” Thanh âm giòn vang, nĩa trên tay Lâm Hi Hi rơi vào trong đĩa.

Người phụ nữ vừa mới kia là Nhạc Cảnh San mà.

Như vậy người mà bà ta vừa mới đưa đi là ai? Chẳng lẽ là chồng của bà ta sao? Ông ta đáng lẽ phải bị giam ở trong tù mới đúng chứ?

Bàn tay nắm ở trên vai của nàng, đen thân thể nhỏ xinh của nàng kéo vào trong lòng, nhẹ giọng nói: “Đây là điều kiện đáp ứng bà ta khi ký kết có thể giúp cho vợ chồng họ thoát khỏi truy cứu của Nhạc Thị, anh cũng cho bọn họ đủ tiền để có thể cao chạy xa bay.”

Thanh âm của hắn thật ôn nhu, ở trên trán của nàng hạ xuống một nụ hôn.

Kinh ngạc trong lòng Lâm Hi Hi còn chưa có rút đi, cố gắng suy nghĩ tiếp thu cảnh tượng lúc trước, trách không được mấy ngày nay không nhìn thấy thân ảnh của hắn, cảm giác được hắn bề bộn nhiều việc, lại không biết hắn tột cùng là đang vội cái gì. Cho nên hắn là xử lý xong xuôi chuyện tình của Nhạc Cảnh San sao?

Hắn … Đã thu phục được bà ta sao?

Ánh mắt trong veo của nàng chứa đầy nghi hoặc cùng mê man, Tần Dịch Dương có chút si mê, chẳng qua là sợ làm trò trước mặt nhân viên nhà hàng, thật sự không tốt chút nào nếu hôn nàng trước mặt bọn họ, chỉ có thể ôm nàng, làn môi dán vào bên tai nàng thấp giọng nói: “Đúng vậy, giao

https://thuviensach.vn

dịch đã thành công, hiện tại em đã nắm trong tay 40% cổ phần Nhạc Thị, ngày mai là có thể tham gia cuộc họp hội đồng quản trị… Chuẩn bị tốt chưa?”

Lâm Hi Hi nói không lên lời, ngập ngừng thật lâu mới thốt ra một chữ: “Em….”

Nàng thực kinh ngạc, cũng thực cảm kích, lại càng không thể tin, giúp cho bọn họ cao chạy xa bay.

Để ý đến đồ ăn trong đĩa nàng còn chưa có động tới, Tần Dịch Dương nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nàng, ôn nhu dỗ dành: “Ăn một chút đã.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 135: Xóa Sạch Ký Ức Trong Khách Sạn

Không phải là chồng của Nhạc Cảnh San đang ở trong nhà lao sao? Ông ta vốn đã bị phán tử hình nha… "Anh… làm cách nào mà đưa ông ấy ra được?"

Nàng thực sự nghĩ không ra.

Nàng vẫn luôn biết khả năng của người đàn ông này thật lợi hại, chẳng qua là không nghĩ tới có thể giỏi đến như vậy.

Đoạt lại người từ trong tay tử thần, hắn đã làm như thế nào chứ?

Bên môi lộ ra một nụ cười như hư không, Tần Dịch Dương thản nhiên nói một câu: "Không khó." Tự mình động thủ giúp nàng cắt miếng thịt bò trong đĩa, động tác tao nhã khiến cho ánh mắt người ta phải lưu luyến, ánh mắt thâm thúy nâng lên, chăm chú nhìn vào khuôn mặt tò mò như bé cưng của nàng, mở miệng nói: "Há miệng."

Lâm Hi Hi giật mình, nghe được mệnh lệnh theo bản năng chậm rãi mở ra hai cánh môi anh đào.

Miếng thịt bò được ăn đi, khuôn mặt xinh đẹp của nàng tràn ngập nhu thuận, chẳng qua là vẫn còn kinh ngạc và nghi hoặc, vừa mới kia khi mà Tần Dịch Dương tựa vào lưng ghế, khí phách của hắn thật khiến người khác khiếp sợ, thản nhiên mà nhìn nàng: "Chỉ cần em thực sự muốn thì đều có thể, không có gì là không được."

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không ngạo mạn, chẳng qua là tùy người mà biểu hiện thái độ, đã bắt đầu nảy sinh từ khi hắn 16 tuổi bắt đầu xây dựng sự nghiệp đến bây giờ.

Lâm Hi Hi run sợ, tựa như là đang suy tư, tiếp nhận ý tứ trong lời nói của hắn.

Người đàn ông trước mắt này thâm sâu khó lường, trừ bỏ những thời khắc không thể khống chế được ra, nàng chỉ nhìn thấy sự trầm tĩnh vững vàng cùng hoàn hảo, nàng không biết vì sao mà mấy ngày hôm nay nàng lại bị giam ở Tần gia, nhưng là hiện tại xem ra nguyên nhân là hắn cố ý muốn bảo vệ nàng, những việc phía sau, cư nhiên hắn đều đã an bài tốt lắm.

Kích động khiến lòng có chút rối bời, ánh mắt nàng trong veo, buông dao nĩa xuống, chậm rãi xoay người, hai cánh tay tinh tế nhu bạch quấn lên cổ hắn, nhẹ giọng nói: “Cám ơn.”

Có thể xử lý xong khúc xương cứng Nhạc Cảnh San, bảo hộ nàng không bị nửa điểm thương tổn, chỉ cần những điều này cũng đã đủ khiến nàng cảm động rồi.

Hô hấp của Tần Dịch Dương cực ngắn, khuôn mặt tuấn lãng bức người lãnh đạm hờ hững, u tối trong mắt cũng dần dần lắng xuống.

Đêm nay coi như là thắng lợi, chỉ sợ rằng đây là thắng lợi ngắn ngủi, nhưng hắn cũng thật vừa lòng, đan cánh tay chế trụ cái gáy của nàng, cúi đầu chậm rãi vuốt ve cánh môi anh đào của nàng, đè thấp thanh âm nói: “Buổi tối ở trên giường cảm ơn anh là được.”

Hắn nói rõ ràng mà trắng phớ ra, nhắm mắt lại không chút nào che giấu dục vọng của chính mình.

Khuôn mặt Lâm Hi Hi nhanh chóng đỏ lên, nháy mắt đã cảm thấy cực nóng, đang từ mọi hướng tập kích vào cơ thể.

https://thuviensach.vn

***

Khách sạn.

Vì sao lại là khách sạn?

Trước khi đi vào nơi này Lâm Hi Hi có chút choáng váng, có lẽ nguyên nhân là do uống hai ly rượu đỏ kia, bước chân của nàng có chút lảo đảo. Tửu lượng vốn không khá, hắn lại có hứng uống hai chén, nàng cũng chỉ biết theo cùng, sau đó liền thực sự hôn mê.

Mà ngạc nhiên hơn chính là giây phút nâng tầm mắt lên kia, nhưng lại nhìn đến dòng chữ thật lớn mà đỏ rực "Khách sạn Vienna."

Mấy chữ này. Khách sạn Vienna? Vì sao lại cảm thấy quen thuộc như vậy?

"Say sao? "

Bước chân của nàng lảo đảo, rơi vào lồng ngực ấm áp của người đàn ông, nghe được tiếng nói trầm thấp của hắn.

"Em … Không có." Lâm Hi Hi vội vàng thoát khỏi bờ vai của hắn, nhíu mi, ngón tay nhẹ nhàng day day thái dương, nhẹ giọng nói: "Chẳng qua là hơi nhức đầu thôi, chờ lát nữa uống nước là ổn thôi."

Tốt quá, nàng còn có thể nói chuyện trôi chảy, chứng minh thực sự không có vấn đề gì.

Tầm Dịch Dương ôm nàng vào trong lồng ngực, cô gái nhỏ trong lòng, dừng ở khuôn mặt ửng hồng mê ly của nàng, trong lòng dâng lên một tia phức tạp.

Sau hai năm nàng lại một lần nữa đi vào khách sạn này, không biết nàng đã thông suốt chưa? Hắn điều chỉnh khống chế nàng trong khuỷu tay của

https://thuviensach.vn

chính mình, một bàn tay giúp đỡ nàng chống trụ sau gáy mềm mại, một tay khác vựng dậy thắt lưng của nàng để nàng dựa vào chính mình, tao nhã như trước đi đến quầy tiếp tân.

“Xin hỏi tiên sinh muốn nghỉ tại khách sạn sao? Mời xem bảng giá phòng của khách sạn chúng tôi, lựa chọn căn phòng thích hợp với ngài… A, thì ra ngài là hội viên đặc biệt, thực xin lỗi, thực xin lỗi, tiên sinh mời ngài chọn số phòng.” Nhân viên trước quầy tiếp tân bị tấm thẻ hội viên Vip vàng óng của hắn dọa đến, chạy nhanh đem biển số phòng đến cho hắn chọn lựa.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nhìn thoáng qua cô gái nhỏ trong lòng, tiếng nói trầm thấp chậm rãi nói; “1109.”

Số phòng này, năm đó hắn đã từng ở.

“Được. Tôi lập tức thay ngài hoàn thành thủ tục, mời ngài theo nhân viên của chúng tôi lên phòng trước, được chứ ạ?” Trước quầy tiếp tân, nhân viên lễ tân lịch sự nói, xoay người kêu một người phục vụ tao nhã.

Ở trong lồng ngực hắn, ánh mắt Lâm Hi Hi sau một hồi cũng thanh tỉnh, liếc mắt nhìn số phòng, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc. Chính là sau đó hơi rượu cũng chậm rãi dâng lên, nàng nhanh chóng dựa vào người đàn ông bên cạnh.

Tay nhỏ bé bị hắn nắm gọn trong lòng bàn tay, rất chặt, “Không phải sợ.” Lâm Hi Hi đi vào thang máy, bị kéo vào một vòng ôm ấp, hơi thở thơm mát trực tiếp phun ra trên Âu phục của hắn, nàng cắn môi, nhẹ nhàng hỏi: “Hôm nay vì sao lại ở khách sạn?”

Hắn có nhà trọ của chính mình, Tần Trạch lại xa hoa như vậy, hắn không phải lo không có chỗ ở mà.

https://thuviensach.vn

“Đột nhiên nghĩ muốn ở đây.” Tần Dịch Dương thản nhiên giải thích, ôm thắt lưng của nàng, ôn nhu chăm chú nhìn nàng hai giây, “Em không thích?” Trong men say Lâm Hi Hi vẫn mông lung như trước, thật cẩn thận mà suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu: “Không thích.”

Cũng không phải là ‘nhà’ lại không có sự ấm áp, cho dù rất thoải mái cũng nhất định chỉ là khách qua đường. Hơn nữa ở trong khách sạn nếu đã đánh mất cái gì thì sẽ rất khó tìm trở về, bởi vì không xác định được là khách trọ nào, hương vị của nhau còn sót lại cũng rất nhanh mà mất đi, không còn nửa dấu vết đáng nói.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương phức tạp hơn một chút, xoa tóc nàng, nỉ non nói: “Vậy giúp anh. Cùng anh ở đây.”

Lâm Hi Hi thực nghe lời tựa vào ngực hắn, trầm mặc xuống.

Phòng 1109.

Ngón tay thon dài cầm thẻ phòng quét một cái cửa liền mở ra.

Lâm Hi Hi lại chợt hoảng hốt, nàng nhìn thẻ ghi số phòng trên tay hắn, không ngờ hắn đã mở cửa ra, lộ ra một khoảng không tối đen đập vào tầm mắt, nàng bị dọa đến, theo bản năng mà lùi về phía sau. Người phía sau trực tiếp dùng thân hình ngăn lại nàng, đem nàng ôm vào ngực chính mình, thấp giọng nói: “Đừng sợ, anh bật đèn.”

Sau đó đỡ nàng đi vào trong phòng, ngón tay thon dài bật công tắc, ánh sáng rọi lên lan tỏa khắp nơi.

Trong lòng Lâm Hi Hi toàn tiếng tim đập oành oành lúc này mới bình tĩnh hơn chút, mắt trầm tĩnh mà quyét ngang bốn phía, quả nhiên là đồ đạc của khách sạn, lại không biết vì sao nàng lại có chút bối rối khi đi vào.

Đêm nay… Rất kỳ quái… Rốt cuộc nàng bị làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

“Anh đi tắm trước, em có thể ngồi đây hoặc cùng anh đi vào …. Em muốn thế nào?” Đem nàng an trí trên giường lớn mềm mại, Tần Dịch Dương cúi người xanh tại hai bên người nàng, vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Lâm Hi Hi chậm bừng tỉnh, ánh mắt trong veo dừng ở hắn, nhớ tới sự điên cuồng ở Tần trạch kia, hoan ái gần như bạo ngược trong phòng tắm tràn đầy hơi nước kia, nàng run lên, lắc lắc đầu: “Em chờ anh, anh đi đi.”

Gần như là cự tuyệt, làm cho khóe miệng Tần Dịch Dương nổi lên ý cười, hôn nhẹ khóe môi của nàng sau đó mới đứng dậy.

Cũng tốt, để cho nàng bình ổn tâm tình trước.

Hắn đứng dậy tao nhã mà cởi bỏ cà-vạt, để xuống bên cạnh người nàng. Đêm nay hắn sẽ hết sức ôn nhu, dù sao hai năm trước, thương tổn sâu đậm kia là do hắn tạo thành cho nàng, mà hai năm sau lúc này đây, hy vọng hắn có thể xóa đi một lần thống khổ kia.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 136: Sau Một Đêm Quên Đi Tất Cả

Tiếng nước trong phòng tắm vang lên, Lâm Hi Hi ôm vai ngồi một hồi rồi đứng dậy, đi đến bên cửa sổ, nhìn phong cảnh bên ngoài. Loại tình cảnh này mặc dù có chút xấu hổ, nhưng nàng vẫn có thể nhận ra, dù sao người cùng nàng đến đây không phải là ai khác mà là chồng của nàng. Nàng nỗ lực ngăn bản thân không cảm thấy đây là một loại giao dịch mà là vợ chồng trong lúc nhất thời kích tình, tìm đến một nơi xa lạ tìm ân ái. Hắn săn sóc hết mực, nàng còn muốn gì nữa chứ?

Nhẹ nhàng thở một hơi, nàng vén bức màn lên, ngắm nhìn phía bên ngoài.

Khách sạn tổng cộng có 26 tầng, bọn họ hiện ở vị trí rất cao, có thể thấy rõ toàn cảnh nơi này. Lâm Hi Hi nhớ rõ tên khách sạn này "Vienna", rất dễ nhớ. Hướng bên trái đi tới là thấy ngay tòa nhà thương mại trong thành thị, theo lối đi bộ bên cạnh đi tới, qua bãi đỗ xe thì có thể đến khách sạn.

….Từ từ, nàng vì sao lại nhớ rõ ràng như vậy?

Ngoài cửa sổ, một cơn gió lạnh thổi tới, Lâm Hi Hi nhất thời rùng mình một cái, ý thức đột nhiên tỉnh táo lại.

Ánh mắt nàng trong veo dừng lại ở con đường kia, đem bức màn nhấc cao lên một chút mà nhìn.

Không sai, chính là con đường đó, hai năm trước, nàng từ bên trong một tòa nhà đối diện phỏng vấn đi ra, nghe điện thoại của Nhạc Phong, đi tới khách sạn này, hắn nói qua cha mẹ hắn nghỉ ở nơi này…

https://thuviensach.vn

Trong phòng nhẹ truyền đến một tiếng “Rầm”, là do nàng bất thình lình tạo ra, ngón tay ở trên mặt không ngừng được mà run rẩy.

Tại sao vậy? Như thế nào nàng chợt nhớ nhiều chuyện như vậy?

Vì hôm nay và hai năm trước đều cùng đến một khách sạn này chăng?

Lại đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, Lâm Hi Hi vội nhẹ bước đi qua, ở chỗ cửa đóng thấy được số phòng ở phía trên. Ngón tay mảnh khảnh đem số phòng lấy ra một chút, mặt trên kia rõ ràng là “K1109”. Mắt của nàng có một chút đau đớn.

Tiếng nước trong nhà tắm ngừng chảy.

Tần Dịch Dương từ bên trong đi tới, dáng người rắn rỏi thon dài, đôi mắt sắc lạnh nhìn chăm chú sắc mặt có chút tái nhợt của người con gái bên kia giường, mặc kệ tóc trên trán hắn còn đầy nước đang chảy xuống người.

“Làm sao vậy?” Hắn đi qua, cúi đầu vuốt ve tóc nàng, nhẹ giọng hỏi.

Đầu óc Lâm Hi Hi rõ ràng thực loạn cũng thật bất lực, cảm giác được hắn chạm đến, trong lòng không hiểu sao bỗng yên ổn một chút, như là bắt được một cọng rơm rạ cứu mạng, nắm chặt tay hắn không chịu buông. Tần Dịch Dương khẽ cười một chút, tiến sát khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, cảm nhận được nàng hoàn toàn ỷ lại.

“Muốn đi tắm rửa không? Cần anh giúp không?” Hắn không hề để ý sẽ tắm thêm lần nữa. “Không cần.” Lâm Hi Hi vội ngẩn ra, mặt đỏ ửng, lấy y phục thay đổi đến phòng tắm. Nàng tự nói với bản thân chẳng qua là tiếp xúc thân mật, không có gì hết.

Tắm rửa thật lâu mới đi ra, tóc nàng cũng ướt sũng, muốn tìm quạt để hong khô tóc. Trên giường lớn mềm mại, người đàn ông tuấn duật rắn rỏi dựa vào đầu giường, chăm chú nhìn vào một ít tài liệu, giống như không

https://thuviensach.vn

chú ý đến nàng. Lúc này Lâm Hi Hi trong lòng mới bình tĩnh một chút, tìm thấy máy sấy tóc đi ra ngoài.

Hắn còn đang xem tài liệu, muốn làm phiền hắn sao?

Ngón tay thon dài đem tài liệu xếp lại, đặt ở một bên, hắn thâm thúy nâng mắt lên, dừng ở nàng: "Đến đây."

Nàng nhu thuận đi qua, đến bên giường, cánh tay hắn mạnh mẽ đem cả người nàng đều thu vào lòng ngực, làm cho nàng có thể thoải mái tựa vào khuỷu tay hắn. Nàng có chút bất an, nhẹ giọng hỏi: "Anh vừa xem gì thế?"

"Báo cáo quý về tài chính và dự toán của Bác Viễn." âm thanh Tần Dịch Dương êm ái đáp, ánh mắt đảo qua vùng ngực mềm mại, trắng như tuyết của nàng, ngón tay ở trong tóc nàng vân vê. "Vừa mới nãy lòng còn không yên, em suy nghĩ chuyện gì?"

Hơi thở của hắn rơi xuống bên tai, ngứa ngáy làm nàng không có chỗ trốn, mặt càng lui chỉ càng có thể tiến vào trong lòng hắn.

"Em…đâu có gì" nàng cắn môi, nhẹ giọng phủ nhận, nhưng một lát sau thấy không được hợp lí, tựa vào hắn nói nhẹ thêm: "Anh có nhớ em đã từng nói, em cũng không sạch sẽ, em từng bị…"

Nàng quả thực nói không nên lời. Làm như thế nào khiến cho một cô gái thực nhẹ nhàng nói ra: tôi từng bị cưỡng bạo?

Mấy chữ này quá khó khăn, nàng thật nói không nên lời.

Đáy mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương hiện lên một tia phức tạp, lông mi buông xuống, hạ xuống sườn mặt nàng một nụ hôn yêu thương, thay nàng nói ra: "Từng bị cưỡng bạo. Anh biết".

https://thuviensach.vn

Thật sự nghe được mấy chữ kia, trong lòng Lâm Hi Hi lại nổi lên một trận đau đớn, đợi cho một cỗ cảm xúc kia đi qua, mới nhẹ nhàng gật gật đầu, càng thêm gian nan mà nói: “Chính là ở đây, tại khách sạn này, tại phòng này”.

Nàng nói xong, chờ đợi hắn phản ứng.

Thế nhưng đợi thật lâu cũng không nghe thấy thanh âm của hắn, Lâm Hi Hi chợt cảm thấy chính mình không đúng, dù là trùng hợp đến phòng này đi nữa, nàng cũng không nên nói ra như vậy, chẳng khác nào dùng lời nói mà phá hư bầu không khí sao?

“Tiếp đi chứ? Em nghĩ muốn cho anh biết điều gì?” Âm thanh của hắn rất nhẹ, xoay người một cái đem nửa người nàng đặt dưới thân, đôi mắt đen tuấn dật tỏa ra hơi nóng dừng ở người nàng, chậm rãi nói: “Tiền căn hậu quả (ý nói có nguyên nhân phải có kết quả) sau tất cả, vẫn còn điều gì khác sao?”

“Em…” Lâm Hi Hi nghẹn lời, nàng kì thật cũng không biết bản thân nên nói gì.

Đầu óc nàng sau một hồi tự hỏi mới phản ứng lại, hắn nói những lời này chẳng lẽ là đang nói…hắn không quan tâm sao?

Đối với chuyện nàng bị cường bạo, trong đầu hắn không có chút ham muốn muốn biết chi tiết bên trong, thậm chí là như thế nào xảy ra, hắn cũng không hỏi đến. Như vậy hắn thật sự không quan tâm, phải không?

Nàng mê muội, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn trong sáng rất vô tội.

“Em muốn nói cũng có thể nói, anh sẽ nghe, sau đó cùng em quên đi tất cả”. Hắn thản nhiên nói, đôi mắt đen thâm thúy đem hết tất cả hấp dẫn của nàng giữ lại, nhẹ vỗ về khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nói từng chữ một “Qua đêm nay, tất cả mọi chuyện phải quên đi.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi càng thêm mê muội, cả đêm sao? Hắn muốn nàng quên đi sự kiện kia?

“Anh sẽ cho em nhớ rõ đêm nay em ở dưới thân ai, là ai muốn em…” Hắn nói một cách lộ liễu, làm cho nàng vì cảm nhận được mà khuôn mặt biến sắc “Chuyện quá khứ là của quá khứ, không được đề cập tới. Em hiện tại là người phụ nữ của Tần Dịch Dương anh, em nghĩ anh dễ dàng để cho em nghĩ đến người đàn ông khác sao?”

Toàn bộ âm thanh của nàng đều nghẹn trong cổ họng, không thốt lên được.

Tần Dịch Dương vỗ vỗ cái gáy của nàng, đem nàng thu vào trong lòng ngực, cằm đặt trên đỉnh đầu nàng, nhẹ nhàng nói: “Nói đi.”

Hắn có ánh mắt thâm thúy, nhìn gần nàng cảm giác thoải mái rất nhiều. Hắn ôm nàng thực ấm áp cũng thực khoan dung, như là chờ nàng nói ra sau đó quên đi. Nàng lần đầu tiên được như thế mà nhớ lại chuyện ngày đó, không hề cố kỵ.

“Ngày đó là cha mẹ Nhạc Phong về nước, đến nghỉ tại khách sạn này. Hắn đi công tác không có thời gian, buộc lòng phải để em lại đây trước…” Nàng nhẹ giọng giống như nói mê, nhớ lại điều này có thể nhớ đến chi tiết kia “Ngày đó là em không cẩn thận, nhớ lầm phòng, đi vào sau đó liền… Quá nhanh…em không nhớ rõ….”

Ngày đó, nàng chính là đau đến bất tỉnh, mang theo hết thảy hồn nhiên bị cơn đau đớn xé rách, rơi vào trong ác mộng đáng sợ.

“Đó là lần đầu tiên của em?” Ánh mắt hắn điềm tĩnh hỏi. Lâm Hi Hi gật đầu.

Tần Dịch Dương ôm chặt cô gái nhỏ trong lòng, hôn nhẹ lên tóc nàng, cặp mắt nhắm lại che hết biểu tình. Hắn đương nhiên nhớ rõ ngày đó, nàng

https://thuviensach.vn

ngây ngô đến nỗi hôn liên tục cũng đều không hiểu mà mở hàm răng ra, hắn phải khiêu khích mới có thể bắt lấy được mật ngọt trong miệng nàng. Nàng rất nhỏ, rất chặt, đến khi hắn phát hiện ra điều đó thì hắn đã hung hăng tiến vào cơ thể nàng rồi. Nàng đau đến không nói nên lời, ở vài cú thúc mạnh mẽ đầu còn cầm cự được, lúc sau liền hoàn toàn ngất đi, nhưng thân thể trong mộng vì những di chuyển lên xuống kịch liệt kia mà thống khổ rên lên…

Đột nhiên hắn mở mắt, sắc mặt lạnh đi nhưng động tác vẫn như trước, mềm nhẹ mà ôm nàng.

“Kì thật em luôn nghĩ, nếu không có chuyện ngày đó, em sẽ như thế nào…” Nàng tựa như tiểu cô nương rơi vào cảnh xinh đẹp trong mơ, vừa khẽ nói vừa nghĩ đến mọi chuyện kia chưa hề phát sinh, ánh mắt dần ảm đạm: “Cha mẹ Nhạc Phong nhất định sẽ không thích em, bọn em cũng sẽ không thể ở bên nhau.”

Khóe miệng Tần Dịch Dương cong lên lạnh lùng, trầm giọng nói: “Em cảm thấy tiếc sao?”

Đầu Lâm Hi Hi bỗng run rẩy một chút.

“Không thể nào…Ít nhất hiện giờ em đã biết hắn là loại đàn ông gì” Nàng chậm rãi hạ lông mi dài xuống, nhỏ nhẹ nói: “Dù cái giá phải trả có lớn một chút, đồng thời cũng hủy đi mọi suy nghĩ nhân sinh của chính mình”.

Trong đôi mắt Tần Dịch Dương độ lạnh giảm đi một ít, trong lòng nổi lên một cỗ thương tiếc, phát ra âm thanh ôn nhu nói: “Suy nghĩ của em là gì?”

Đầu nàng lại suy nghĩ một chút, những điều muốn thay đổi trên người Nhạc Phong đó, nàng một chút cũng không muốn nói. “Có lẽ chính là tìm một người có cuộc sống bình thường, không có yêu hận chết chóc, không

https://thuviensach.vn

có tranh giành quyền lợi. Em hi vọng có thể cùng người đó sống bình thản và yên ổn, như vậy là tốt rồi".

Nghĩ như thế giống như xả bầu tâm trạng hơn.

Nàng tài giỏi như thế nào dám ở trong lòng người đàn ông này nói ra "Hy vọng của chính mình"? Của nàng hết thảy cũng là của hắn, từ thân thể đến tâm hồn, ngay cả đường nét số phận của nàng đều bị nắm trong lòng bàn tay hắn, không thể động đậy.

"Anh không cần để ý, em chỉ tùy tiện nói thôi". Nàng nhẹ nhàng nắm quần áo hắn, nhỏ giọng nói.

Tay hắn nắm lấy bàn tay nhỏ bé đang đặt trên y phục của nàng, hướng về trong ngực mình mà tìm kiếm…Lâm Hi Hi hoảng sợ, đôi mắt trong veo nhìn hắn, đã thấy trong ánh mắt anh tuấn của hắn lộ ra một cỗ dục vọng quen thuộc. Hắn nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng trong ngực muốn vân vê, ánh mắt thâm thúy phức tạp muốn đem nàng nuốt vào như mọi khi.

"Coi như là một nguyện vọng đơn giản". Hắn nhàn nhạt mà đánh giá, xoay người đem nàng ngăn lại, cúi nhanh xuống hôn lên cái gáy của nàng. "Ngoan ngoãn một chút, anh có thể sẽ giúp em thực hiện".

Đây…Đây là ý gì?

Nàng còn chưa phản ứng lại đã bị hắn hôn lấy, đầu lưỡi đẩy hàm răng nàng mở ra, xâm nhập cướp lấy mùi vị ngọt ngào trong miệng nàng, hơi thở sâu xa mà cấp bách, làm nàng một trận choáng váng, ý thức đột nhiên ngẩn ngơ một chút, cánh môi bị hắn hôn mất hết thần sắc.

Giúp nàng thực hiện…nguyện vọng sao?

A….

https://thuviensach.vn

Nàng còn chưa kịp suy nghĩ, hắn đã cởi bỏ khăn tắm trên người nàng, phóng thích thân thể xinh đẹp, non mềm bên trong ra, ôm vào trong ngực, ra sức mà âu yếm, đôi môi ẩm ướt di chuyển khắp khuôn mặt và cổ nàng, như cuồng phong kéo tới cuốn phăng nàng đi.

Ngọn lửa trong bụng nháy mắt bị khơi lên ngoài ý muốn!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 137: Làm Sao Để Trái Tim Ngăn Được Cơ Thể Này?

Hắn mạnh mẽ đâm sâu vào trong cơ thể của nàng, trong nháy mắt, nàng "Ưm…" một tiếng nâng thắt lưng lên, cảm giác khí lực toàn thân đều bị lấy sạch đi. Những động tác này truyền đến tứ chi, hàng trăm cảm xúc tê dại đến trí mạng, ai dè hắn ở sau lưng chậm rãi chế trụ bờ vai nàng, không cho nàng lui ra phía sau, ở trên cánh môi của nàng liên tục hạ xuống những nụ hôn ẩm ướt, cánh tay thật dài vươn đến đầu giường tắt đèn đi.

Lập tức cả phòng một mảnh tối đen!

Chỉ còn lại ở cửa một ngọn đèn nhỏ, còn có một người đàn ông ở trên người nàng lên xuống thâm nhập vào….

"Ách!" Lâm Hi Hi nắm chặt bờ vai của hắn, khó nhịn mà rên lên, tay nhỏ bé không biết là khước từ hay ôm lấy, khẩn trương hô hấp. Nàng sợ âm thanh thế này, nhất là thân thể bị tiếp xúc thân mật, ngay cả hô hấp lúc này đều bị hắn hôn thật sâu. Nàng giống như trở lại cái đêm hai năm trước!

Người đàn ông kia, da thịt ẩm ướt mà giữ chặt, nàng giãy dụa vài cái thì sức lực yếu đi, tiếng nói trầm thấp ở bên tai nói gì đó, nàng không nghe được, chỉ có thể liều mạng lấy tay đẩy bàn tay to lớn đang bịt miệng nàng. Hắn không chút nhúc nhích, thật nhanh ngăn chặn hô hấp của nàng, tách hai chân nàng ra, hung hăng xé rách mở thân thể nàng ra, lạnh lùng chiếm lấy nàng….

"Không….Không được…" Cố gắng chịu đựng cảm giác nóng bỏng sau mỗi lần xâm nhập, nàng run rẩy bị hắn chiếm giữ, khoái cảm chồng chất như vậy, nàng thật sự chịu không nổi!

https://thuviensach.vn

“Không được…Buông ra!” Một cỗ cảm giác nhục nhã mãnh liệt kéo tới, nàng như hét lên thành tiếng.

Bản thân dự đoán được nàng sẽ có phản ứng như vậy, Tần Dịch Dương đâm một cái thật sâu vào trong thân thể, đầu lưỡi buông tha phía trước ngực của nàng đang đỏ bừng lên vì những nụ hôn ẩm ướt, nâng đôi mắt thâm thúy lên, giữ chặt bàn tay nhỏ bé của nàng đặt ở bên cạnh, khẽ hỏi: “Làm sao vậy?”

Nàng không nói nên lời, chỉ biết vùng vẫy rơi lệ!

“Buông ra…Thả tôi ra! Tôi không biết anh! Không được đối với tôi như vậy, không được!” Ý thức trong cơn say hoan ái có chút mông lung, nàng thực sự đã không phân biệt rõ ràng lắm rốt cuộc là hai năm trước hay là thời điểm nào nữa! Khóc òa lên, giống như một đứa trẻ bị khi dễ, ở dưới thân hắn giãy dụa, dùng sức cắn xé, hoàn toàn mặc kệ có thể lung lay được hắn hay không.

Hai năm trước, nàng bị che miệng suýt không thở được, hoàn toàn không nói nên lời, hiện tại nàng cuối cùng có thể phát ra tiếng!

Trong bóng tối, có một loại thâm ý khó hiểu nổi lên trong đôi mắt hắn, nhìn nàng đang giãy dụa, cắn xé trong lồng ngực mình, hắn chậm rãi cúi người xuống, gần sát chóp mũi trên khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ bừng do nàng khóc.

“Ngoan, đừng nhúc nhích….” Hắn thản nhiên nói, chậm rãi đè nén thân thể của hắn đang ở nơi tư mật của nàng.

Hắn hôn lên tóc mai của nàng, thưởng thức những giọt nước mắt ẩm ướt. Nàng còn đang la hét, giãy dụa, quay đầu đi tránh hắn đụng vào. Hai chân trong lúc đó mềm yếu, vẫn là bị hắn chiếm giữ, xâm nhập, một chút đều không thay đổi được!

https://thuviensach.vn

Cuối cùng có thể thông cảm được nỗi nhục nhã của nàng….thì ra là mạnh mẽ như vậy.

Ngày đó, sau khi chiếm lấy nàng trong khách sạn hắn lạnh lùng bỏ đi, thật không biết hai năm này, rốt cuộc làm sao nàng có thể vượt qua được.

“Đừng khóc…Hi Hi đừng khóc…” Hắn dỗ nàng, âm thanh khàn khàn mang theo hấp dẫn vô hạn, bàn tay ôn nhẹ vuốt ve tóc nàng, trấn an cảm xúc của nàng “Anh là Dịch Dương…Là anh muốn em…Ngoan một chút, đừng giãy dụa…”

Sau khi phản kháng kịch liệt thì phát sinh một cảm giác hư thoát.

Khắp người nàng mồ hôi đầm đìa, ở lần phản kháng sau cùng rốt cuộc dừng lại, kịch liệt thở hào hển, tùy ý để nước mắt nóng bỏng chảy xuống.

Nàng ngay từ đầu căn bản không nghe thấy hắn nói, hắn thì một lần lại một lần nói bên tai nàng, lại càng không quên giữ lấy thân thể nàng. Hắn biết giờ phút này nàng vô cùng yếu ớt, mê man nhất, hắn hôn lên môi nàng, dùng phương pháp ôn nhu nhất mà xoa dịu nàng.

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy chính mình bị vây quanh bởi nước mắt nóng bỏng, giãy dụa đến thế nào cũng bất động, nàng như không có sức lực, cả người hư nhuyễn, ngón tay đều không có khí lực. Trên người nàng lúc này là người đàn ông đang ôm lấy nàng, dùng phương thức bá đạo giữ lấy nàng, lại mềm giọng an ủi nàng. Nàng sau khi trút ra hết những cảm xúc kịch liệt rốt cuộc có thể nghe và hiểu lời hắn nói, hắn là Dịch Dương…Tần Dịch Dương…

Trong đêm tối, nàng cố gắng mở to mắt, mơ hồ có thể nhìn rõ hình dáng của hắn.

Nước mắt vẫn còn sót lại trong hốc mắt, bàn tay to của hắn khẽ chạm đến khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, lau qua khóe mắt của nàng, mang đi

https://thuviensach.vn

giọt nước mắt ướt sũng, hắn hôn nàng, mở ra ngậm lấy đầu lưỡi trong miệng nàng, giữ chặt thắt lưng nàng, chôn vào thật sâu.

"…." Lâm Hi Hi run lên, thân thể mềm mại co rút, nhanh chóng bị thức tỉnh.

"Đúng, chính là như vậy…" Hơi thở của hắn cũng bắt đầu trở nên nặng nề, dụ hoặc nàng từng chút một "Phối hợp với anh…"

Đối với loại hoan ái như vậy, nàng chẳng hề xa lạ, mà trên thực tế, trừ lần đầu tiên bị xé rách đến đau đớn, lần nào Tần Dịch Dương cũng có thể làm cho nàng chìm đắm trong vui sướng.

Người đàn ông trên người nàng, là chồng của của nàng, người đàn ông của nàng.

Khóe mắt càng thêm ươn ướt, tay Lâm Hi Hi bị hắn chế trụ, không cử động được, chỉ có thể nhẹ nhàng hôn trả hắn, động tác nhẹ tựa như lông vũ hắn vẫn là cảm nhận được.

"Đau không?" Giọng nói của hắn nhàn nhạt, mang theo một chút khàn khàn, bao trùm phía trên nàng.

Lâm Hi Hi cúi đầu, nghẹn lời nói ra một câu: "Không đau…"

Trên thực tế, đó là một loại so với đau càng khó chịu hơn. Nàng cắn môi, mới có thể nén được tiếng than ngâm khó nhịn trong miệng! Tần Dịch Dương cúi người tràn đầy yêu thương hôn lên gương mặt của nàng, buông thả chính mình, ở trong cơ thể của nàng thật sâu, phóng thích mãnh liệt.

Đêm rất dài, một hồi cá nước thân mật hoàn toàn tự nhiên, hắn dường như là hóa thân của vũ trụ nắm trong tay vạn vật, khống chế từ thân thể cùng cảm xúc của nàng, buông thả mà đem nàng lên thiên đường hay xuống địa ngục, ở đỉnh điểm sung sướng phập phồng khiến kẻ khác điên

https://thuviensach.vn

cuồng không khống chế được, hắn bắt nàng ý thức được hắn tồn tại, mỗi một khắc, mỗi một giây, hắn đều tồn tại trong thân thể của nàng.

***

Hội đồng quản trị Nhạc thị triệu tập cuộc họp lúc 8h sáng.

Một chiếc xe thể thao màu trắng lướt thành đường vòng cung, vững vàng mà chạy, Nguyễn Húc từ trước mặt đưa tới một chiếc di động, mở miệng nói: "Đây là số dùng để gọi một lần, sau khi gọi xong số này sẽ bị hủy, cô gọi đi".

Lâm Hi Hi do dự một chút, vẫn là nhận lấy.

Dãy số kia dừng lại ở mục thông tin, nàng nhẹ nhàng hít một hơi rồi gọi đến điện thoại của Nhạc Cảnh San.

"A lô! Chào bà".

"Chung phu nhân, bà khỏe chứ? Là tôi, Lâm Hi Hi."

Đầu dây bên kia, Nhạc Cảnh San dừng một chút, có một chút cảnh giác, nhưng vẫn lễ độ nói: "Cô còn có chuyện gì sao? Tôi đã nói chuyện với người của cô rồi, hợp đồng tôi cũng ký rồi, cô rốt cuộc muốn như thế nào?"

"Chung phu nhân, xin lỗi, bà hiểu lầm rồi. Tôi hiện tại đang trên đường đến gặp hội đồng quản trị Nhạc thị, có một chút vấn đề muốn hỏi bà, sau này tôi sẽ không liên lạc với bà nữa, bà cũng không cần lo lắng lại bị quấy rầy". Nàng nói thực thành khẩn.

Nhạc Cảnh San thở dài một hơi, nhẹ giọng hỏi: "Vậy cô hỏi đi".

Chỉ còn khoảng nửa giờ là đến giờ họp hội đồng quản trị, Lâm Hi Hi ở trên xe hỏi về tất cả các vấn đề liên quan, ngòi bút nhẹ nhàng rơi xuống, vẽ

https://thuviensach.vn

thành một dấu chấm tròn, trong lòng có chút không yên, cuối cùng còn có một điểm lo lắng.

“Cô còn muốn hỏi gì nữa không?”

“Đã hết rồi.” Lâm Hi Hi nhẹ nhàng nói, “Chúc bà ở nước ngoài có cuộc sống vui vẻ, con bà nửa tháng sau sẽ gặp bà ở nhà mới, đến lúc đó hi vọng bà có thể báo tin bình an cho chúng tôi. Chung phu nhân, hi vọng bà tin tưởng, chúng tôi không có ác ý.”

Nhạc Cảnh San chần chừ một hồi, như đang nhớ đến những chuyện đã xảy ra trong mấy ngày gần đây.

“Tôi biết rồi…Cám ơn các vị đã có thể giúp cho cả nhà chúng tôi bình an, đoàn tụ. Tạm biệt.” Bà cuối cùng vẫn nói một câu cám ơn rồi mới cúp máy.

Điện thoại tắt.

Lâm Hi Hi cũng kết thúc cuộc trò chuyện, cầm bản ghi chép cuộc nói chuyện và những thông tin vừa mới lấy được, đưa cho Nguyễn Húc ở phía trước. Nguyễn Húc xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn nàng, tiếp nhận tập sách, đánh tay lái một cái.

“Hi Hi, tôi cảm thấy…cô thay đổi rất nhiều.” Hắn chậm rãi nói.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, có chút không biết ý tứ của hắn, trong xe chỉ có kính xe, nàng nhìn một cái, thấy một gương mặt xinh đẹp thanh thuần, nhẹ giọng hỏi: “Sao lại nói vậy chứ?”

Nàng nhìn không ra có gì thay đổi, hình ảnh hôm nay chính là đồ trang sức trang nhã, bởi vì phải tham dự hội đồng quản trị nên nàng mặc trang phục công sở, áo sơ mi màu trắng ôm lấy dáng người xinh đẹp của nàng, sạch sẽ gọn gàng, có một loại cảm giác rung động lòng người.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc lắc đầu, nở nụ cười một cái, cô gái này, thật đúng là bên ngoài có thay đổi.

“Không có gì, cô đẹp ra thôi.” Hắn nghiêm túc nói.

Lâm Hi Hi lại ngẩn ra, không nghĩ tới trong thời điểm này chính Nguyễn Húc có nhận thức như thế, trong mắt tràn đầy ý trêu chọc hắn hoi, như là trêu chọc một đứa nhỏ cùng lứa.

“Cám ơn, về sau sẽ càng ngày càng đẹp hơn.” Nàng cũng không chịu tỏ ra yếu kém, thanh thúy mà nói một tiếng.

Nguyễn Húc ha ha nở nụ cười, chậm rãi cho xe dừng ở cửa cao ốc Nhạc thị.

“Tôi một chút cũng không hoài nghi, cô về sau sẽ càng ngày càng xinh đẹp,” hắn cười mở cửa xe cho nàng, “Ý tôi muốn nói chính là cô cuối cùng cũng từ một cô gái nhỏ bé trưởng thành từng chút một biến thành “sói xám già”. Dù đối mặt với người nào đều có thể điềm tĩnh như thường, cần tôi cùng cô đi lên không? Lúc này đây không phải đối mặt với ai khác, mà chính là Nhạc Phong.”

“Tôi đúng là cần một trợ lý thật, có điều không phải là anh,” nàng liếc mắt nhìn hắn một cái, “Chức vụ anh quá cao, giám đốc hành chính Bác Viễn, tôi chỉ cần một con tôm nhỏ là được rồi. Còn nữa…”

Nàng giảo hoạt mà liếc hắn một cái, phản kích lại câu nói trước của hắn: “Anh mới là “sói xám già”!”

Đóng cửa xe, dọc đường đều cười, đi thang máy lên. Nguyễn Húc ở bên cạnh cô gái nhỏ, biết nàng dùng tâm trạng thoải mái để che giấu sự hồi hộp, lòng bàn tay nàng vẫn liên tục nắm chặt, nếu không đoán sai trong lời nói, biện pháp đầu tiên chính là gọi đến dãy số của Tần Dịch Dương.

https://thuviensach.vn

Mức độ tiến triển của bọn họ trong lúc đó e rằng đã vượt xa trí tưởng tượng của hắn.

Kế hoạch thu mua Nhạc thị được thực hiện càng lúc càng nhanh, nàng bước đến bước này biết đâu có thể nghênh đón thành công lớn hơn nữa. Nguyễn Húc lẳng lặng nghĩ, nghiêng mặt nói với nàng: “Hi Hi, nếu như…”

Hắn vốn là muốn nói, nếu thỏa thuận giữa nàng cùng Dịch Dương chấm dứt, nàng sẽ làm sao, thế nhưng nói đến miệng lại nói không ra.

Lâm Hi Hi cũng quay đầu, đôi mắt trong suốt chớp chớp: “Chuyện gì?”

“Không có gì.” Nguyễn Húc quyết định thay đổi đề tài, “Nếu có việc gì, liên lạc với tôi hoặc là Tần Dịch Dương đều được, hắn sẽ có biện pháp.”

Hiện tại xem ra nàng đang vô cùng hạnh phúc, nàng quá chú tâm dựa vào người đàng ông kia, hắn thế nào có thể nhẫn tâm làm tổn thương nàng?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 138: Văn Bản Đang Điều Chỉnh Rất Tốt

Tưởng tượng thấy cảnh tượng sắp sửa phải đối mặt, nàng nắm chặt di động trong tay, nhẹ giọng nói: “Được, tôi sẽ gọi.”

Cửa thang máy “Đinh.” một tiếng, nàng một mình bước vào thang máy, cười khoát khoát tay.

Ngay sau đó liền đối diện với một người, nhanh chóng đi theo nàng ở phía sau, cùng nhau đến phòng họp hội đồng quản trị.

Nói vậy là Tần Dịch Dương vì nàng mà bố trí một trợ lý giỏi sao?

Lâm Hi Hi có điểm tò mò, oai quá…Nhìn người đàn ông trước mắt, một đôi mắt kính vàng đặt trên mũi, đôi mắt màu nâu đen, thấy nàng nhìn qua, cũng đón nhận ánh mắt của nàng, đang nhìn đến mặt nàng thì dừng một chút nói: “Lâm tiểu thư, xin chào.”

Cách phòng họp một đoạn, hắn dừng lại, vươn tay: “Theo lời Tần tiên sinh, tôi sẽ là trợ lí của cô. Tôi là Lạc Thành, xin được chỉ giáo”.

Lâm Hi Hi cũng dừng lại, nàng bắt lấy bàn tay hắn đang vươn ra rồi nhẹ nói: “Xin chào, tôi là Lâm Hi Hi”.

Lạc Thành liếc mắt nhìn nàng một cái, cười cười nhớ lúc nàng đang lơ đãng hắn đã sớm biết nàng là Lâm Hi Hi nhưng chưa vội nói ra, chỉ là việc cỏn con thôi “Lâm tiểu thư xin yên tâm, tôi sẽ bảo vệ cô.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi kinh ngạc sau đó lộ ra một ý cười, sự an bài mà Tần Dịch Dương dành cho nàng cuối cùng là trợ lý hay vệ sĩ?

Cánh cửa to lớn của phòng hội nghị bị đẩy ra, Lâm Hi Hi bước trên đôi giày cao gót ba phân màu đen đi vào, xinh đẹp nhã nhặn lịch sự, ánh mắt trong veo mang theo ba phần áp lực liếc nhìn người bên trong. Thực sự người bên trong đã tới gần hết, ngay cả nhân vật quan trọng nhất là tổng giám đốc kiêm chủ tịch tập đoàn Nhạc thị Nhạc Phong cũng đã có mặt, đôi mắt sắc bén như chim ưng dừng ở nàng, như muốn xuyên qua đôi mắt của nàng mà nắm lấy tâm hồn nàng.

Bị toàn thể mọi người nhìn chăm chú như vậy, đón nhận các ánh mắt không mấy thiện ý, thật sự có chút hơi gai người.

Lâm Hi Hi bình tĩnh ngồi xuống, thanh âm trong trẻo mà nhẹ giọng giải thích: “Xin lỗi, tôi đã tới trễ, có thể bắt đầu được chưa?”

Phần lớn các cổ đông khác đều là người của Nhạc gia, hoặc thân thiết hoặc xa cách, ánh mắt nhìn nàng luôn tràn ngập thù địch cùng xem thường, quá khứ trôi qua lâu như vậy, có lẽ bọn họ còn chưa quên lần nàng thua kiện tại tòa án, khi đó, cô gái nhỏ kia yếu đuối, vô lực ra sao, thế nào lại thay đổi thành dáng vẻ chín chắn giỏi giang như hôm nay?

Trợ lý bên cạnh Nhạc Phong đem bản báo cáo tình hình hoạt động ba tháng tới của Nhạc thị cho các vị cổ đông xem xét.

“Trong ba tháng này dự toán tài vụ vượt khả năng chi trả, hao hụt quá lớn, trong đó còn có một khoảng thời gian mức tiêu thụ bị trì trệ, lại thêm hai đến ba mục đầu tư không thành công, đó là lí do cho tình trạng không chút khởi sắc hiện nay” Lâm Hi Hi nâng đôi mắt đen, nhìn thẳng trợ thủ bên người hắn nói: “Ý bản báo cáo của anh muốn nói như thế phải không?”

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng hội nghị không một tiếng động!

https://thuviensach.vn

Ngồi ở chỗ này, mỗi một người của Nhạc gia đối với tình trạng đi vào hoạt động của Nhạc thị đều mơ hồ lo lắng, nhưng không người nào dám không kiêng nể mà nói ra bất mãn cùng chất vấn như thế, lại không nghĩ tới bị một người ngoài không chút kiêng nể mà nói ra.

Vẻ mặt Nhạc Phong cũng không khó coi lắm, nhưng ánh mắt sâu kín lại dừng ở chỗ nàng.

“Lâm tiểu thư,” ngồi ở bên cạnh Nhạc Phong, một người cười lạnh một tiếng, nhìn nàng, “Đối với Nhạc thị, vấn đề lỗ lãi quá nhiều hay không, chúng ta sẽ bàn lại sau, hiện tại tôi chỉ có một thắc mắc, cô vì cái gì có thể ngồi ở vị trí của Cảnh San, chẳng lẽ không ai cho cô biết, thân là thành viên Bác Viễn, thì không có tư cách đảm nhận chức vụ cổ đông Nhạc thị sao?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, khuôn mặt nhỏ nhắn mỹ lệ không biểu lộ gì nhiều, nhưng cũng không biết trả lời như thế nào.

Đúng vậy, nàng giống như trước kia, vẫn là nhân viên của Bác Viễn.

“Thật xin lỗi, vị tiên sinh này,” Lạc Thành ở một bên đẩy đẩy mắt kính, động tác tao nhã tự nhiên, “Tôi nghĩ ngài nhất định đã không xem tin tức. Từ sau khi Lâm tiểu thư nói lên ý định thu mua Nhạc thị, Tần tiên sinh đã không để cô ấy công tác ở Bác Viễn thêm chút nào nữa, ngài không thấy là điều này có chút buồn cười sao? Ai lại cam lòng để cho vợ mình làm chân nhân viên nhỏ nhoi mặc người ta sai khiến chứ? Đây không phải là tác phong của Tần tiên sinh.”

“…” Giọng nói của người đàn ông kia nín bặt, vẻ mặt xanh mét, hung hăng trừng mắt liếc Lâm Hi Hi một cái mới thôi.

Lạc Thành cười cười, giọng nói du dương hỏi: “Các vị đang ngồi đây, còn có ai muốn nghi ngờ chức vụ của Lâm tiểu thư không?”

https://thuviensach.vn

Nhạc Phong vẫn như cũ im lặng, nhưng Kiều Nhan ở bên cạnh làm thư kí hội nghị lại "Hừ" một tiếng, lạnh nhạt nói: "Chức vụ gì chứ, gả cho người có tiền như vậy, vị trí gì mà không mua được? Cô nghĩ đến đây khoe khoang cái gì chứ? Loại đàn bà dựa vào đàn ông để kiếm ăn như cô, tôi thấy nhiều rồi, nhưng mặt dày như thế này vẫn là lần đầu tiên gặp!"

Lời của cô ta chói tai cay độc, khiến một bàn hội nghị dài quay đi chỗ khác!

Rất kì quái, Lâm Hi Hi không chút tức giận hay nhăn mặt gì, lại hết sức tỏ vẻ mình là người phụ nữ đang trong thời kỳ tân hôn, xinh đẹp và được nuông chiều, dùng thanh âm mềm nhẹ nói: "Đàn bà dựa vào đàn ông để kiếm ăn quả là rất nhiều, có điều là tôi dựa vào người đàn ông của mình, còn Kiều tiểu thư, người cô dựa vào là ai, tôi lại không biết."

Đột nhiên cả phòng hội nghị đều bùng nổ, ngón tay Kiều Nhan ở trên bàn phím phát run, nghe được xung quanh kiềm nén, không dám cười lớn, một loại khuất nhục cùng châm chọc như vậy, suýt nữa chìm ngập!

Cô gái nhỏ kiêu ngạo mà ngọt ngào, khóe miệng nhịn không được từng chút một lộ ra ý cười.

À, cũng không tồi,

Cuối cùng đã hiểu được, đó chính là người đàn ông của cô ta.

Một hồi sóng gió qua đi, hội nghị tiếp tục tiến hành, nhưng rõ ràng thái độ của bọn họ đối với Lâm Hi Hi đã kính nể hơn nhiều, đối với vấn đề của nàng đặt ra, trợ lý của Nhạc Phong càng ngày càng đổ mồ hôi, không thể ứng phó được, mà sắc mặt của các vị cổ đông cũng càng ngày càng kém.

Lẽ ra công ty hoạt động đến mức độ như thế, hắn là chủ tịch phải cho tất cả cổ đông một lời giải thích hợp lý.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng tất cả đều là người của Nhạc gia, ai lại dám đối với Nhạc Phong khoa tay múa chân?

Tất cả bọn họ đều là dựa vào hắn kiếm miếng ăn!

“Tốt lắm, hiện tại mọi người đối với tình hình Nhạc thị đều hiểu rõ, chắc hẳn tương lai phía trước cũng có thể dự báo được một phần, mọi người có muốn nghe tôi nói hai câu không?” Tiếng nói của Lâm Hi Hi lành lạnh tràn ngập phòng hội nghị, ánh mắt trong veo động lòng người, “Mọi người ngồi ở đây, không cần nghi ngờ đều là vì lợi ích của bản thân, tác dụng lớn nhất của cổ đông đó là đầu tư, dùng quyền lợi của chính mình đưa ra một ít đề nghị đối với hoạt động của công ty, nhưng hiện tại mọi người cũng biết rồi, tình hình kinh doanh của Nhạc thị không giống như mọi người nghĩ cũng chẳng có tương lai, chẳng lẽ các vị muốn trơ mắt nhìn thấy thua lỗ tiếp tục tăng, vốn ban đầu không thu về được sao?”

Trong phòng hội nghị, biểu tình do dự hiện lên trên mặt mọi người.

“Tôi biết mọi người ở đây đều đại diện cho lợi ích gia tộc. Nhưng nếu danh dự gia tộc không thể bảo đảm bát cơm của các vị, như vậy vì cái gì còn muốn ở lại chết chung với nhau chứ? Sự lựa chọn của Chung phu nhân không phải không có lý, ít ra hiện tại bà ấy rất an toàn, rất hạnh phúc, không cần phải chịu hoảng sợ cũng không phải lo gia đình tan vỡ, vì sao mà lại không làm? Các vị, nếu mọi người đã thông suốt rồi thì cứ liên hệ với trợ lý của tôi – Lạc Thành, tất cả mọi hoạt động của Bác Viễn đều lấy mọi người làm trọng, nếu các vị hy vọng có thể tiếp tục đi tới thì hãy tin tưởng Bác Viễn, tin tưởng tôi bởi vì tôi nhất định sẽ không để mọi người ở giữa chịu oan uổng.”

Nói xong, đôi mắt đen trong veo của nàng cũng nhìn thoáng qua Nhạc Phong, trong ánh mắt không còn sợ hãi nữa. Mọi người một phen xôn xao cả lên.

https://thuviensach.vn

Về chuyện chồng Nhạc Cảnh San gánh tội thay, bên trong Nhạc gia biết tường tận cả rồi, chẳng qua tại lúc kiện cáo đó, dùng chính cái chết của chồng mình để đổi lấy 40% cổ phần công ty Nhạc thị, người đàn bà đó ở trong nhà làm long trời lở đất, nhưng đều không thay đổi được sự thật này, ít nhiều người Nhạc gia giận mà không dám nói, mà hiện tại…

“Lâm tiểu thư… nể mặt tôi, cùng dùng cơm trưa được không?” Tiếng Nhạc Phong thong thả vang lên, sau khi hội nghị kết thúc đi đến trước mặt nàng, thân hình cao ngất không kiêng nể mà tới gần, chẳng hề có thiện ý, “Đối với kế hoạch thu mua của cô, tôi thực sự cũng có chút hứng thú…”

Một cỗ hơi thở quen thuộc tới gần như vậy, bước chân Lâm Hi Hi cũng dừng lại. Cũng may có Lạc Thành ở phía sau nàng, bằng không, nhìn thấy người đàn ông này, nàng vẫn sẽ có ý định chạy trốn.

Nhẹ nhàng nghiêng đầu, nàng nhìn vào ánh mắt hắn, thanh âm lạnh lùng êm tai: “Cám ơn, không cần, chồng tôi đang đợi. Nếu ngài thấy hứng thú với kế hoạch thu mua này như vậy, thì cứ liên hệ với Lạc Thành là được rồi, ngài đồng ý bắt tay cùng làm như trong lời nói thì quá tốt rồi. Chẳng qua tôi cũng thấy có chút đáng tiếc, dù sao Nhạc thị cũng là do một tay ngài lập ra đến giờ, có thể đi đến hôm nay cũng không dễ dàng gì, tôi cam đoan, tôi không phải cố ý hủy diệt nó.”

Trong đôi mắt ngọc trai đen của nàng có ánh sáng toát ra, làm động lòng người.

Nhạc Phong không nói, nhưng bàn tay đặt trong túi rất nhanh nắm lại, như muốn đem cả người nàng nắm lại, lực đạo hung ác mà giữ chặt.

“Hi Hi, cô quả nhiên thay đổi rất nhiều…” Hắn nở nụ cười, giống như trước kia cũng ôn nhu như thế, thậm chí vươn tay, rơi xuống ở sườn mặt của nàng một chút rồi kéo đến phía sau tai, “Xem ra quả thật được người đàn ông kia dạy dỗ rất khá, so với trước kia càng mê người hơn nhiều…”

https://thuviensach.vn

Ý tứ trong lời nói của hắn thực lộ liễu, khiến ánh mắt cô gái nhỏ run lên, lạnh thấu xương không ít.

Nàng muốn tránh khỏi tay hắn, nhưng lại không muốn làm thái quá, chỉ có thể nhẹ nhàng nghiêng đầu, trừng mắt nhìn lại hắn.

“Nhạc tiên sinh,” một đôi mắt đen sau cặp kính màu vàng từ phía sau nhìn ra ý tứ, tao nhã tiến lên phía trước, che chở phía trước cho Lâm Hi Hi, “Về chuyện thu mua, gặp tôi bàn bạc là được rồi, Lâm tiểu thư sợ là không có thời gian.”

Tay Nhạc Phong dừng ở giữa không trung, cười yếu ớt thu trở về. Hắn thản nhiên nói một câu “Cô ấy sẽ có thời gian.” tao nhã mà xoay người rời đi.

***

“Phía Mỹ bên kia thế nào?” một giọng nam du dương vang lên, ở giữa khúc nhạc tấu đàn vi-ô-lông lộ ra có chút từ tính.

“Vẫn như bình thường, hai vụ thu mua sau cũng thành công hơn, cho nên tôi mới có thời gian trở về.” Lạc Thành nghiêm túc trả lời. Đi theo người đàn ông này làm việc nhiều năm, hắn ở trước mặt người này luôn nghiêm túc, cẩn thận.

Tần Dịch Dương uống một ngụm rượu màu hồng, im lặng dừng ở cô gái nhỏ trong lòng ngực.

Hôm nay khẩu vị của nàng có khá hơn, có lẽ do thâu đêm suốt sáng lo chuẩn bị cuộc họp, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn im lặng mà hài lòng, nghe bọn họ nói chuyện, vẻ mặt tự nhiên mà ăn cơm.

“Nhạc Phong bên kia thế nào?” Nhẹ vỗ về tóc nàng, Tần Dịch Dương tiếp tục hỏi.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt đen của Lạc Thành xuyên qua mắt kính nhìn nhìn, động tác thân mật như vậy, quả thực trước kia chưa từng thấy hắn làm qua. “Tạm thời vẫn chưa có động tĩnh, cũng có thể có mà chúng ta chưa phát hiện ra, thỏ khôn có nhiều nơi ẩn nấp, hắn tạm thời vẫn chưa để lại dấu vết gì.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 139: Vĩnh Viễn Không Được Để Nàng Biết

Hắn gật gật đầu, trong ánh mắt thâm thúy có một tia lạnh lùng hiện lên: "Không cần lo nhiều như vậy, về phần những cổ đông còn lại cậu tự xử lí đi, việc này đối với cậu chắc là không khó."

Lạc Thành vuốt cằm, thản nhiên nói: "Vâng, Tần tiên sinh."

Lâm Hi Hi lúc này cũng có chút tò mò, quan hệ giữa Tần Dịch Dương cùng Lạc Thành không giống như với Nguyễn Húc là thân mật khăng khít, mà chỉ đơn thuần là quan hệ cao thấp, cho nên Lạc Thành nói chuyện luôn có nề nếp như vậy, phải không?

"Ăn no chưa?" Bàn tay trên lưng nàng chậm rãi ôm chặt, tiếng nói trầm thấp ở bên tai vang lên.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, có chút xấu hổ, gật gật đầu.

Ăn hết cả hai phần thịt bò, nàng thực chất không ăn nhiều như vậy, có lẽ đói bụng thật.

"Hai ngày này nghỉ ngơi một chút, mọi chuyện còn lại, em không cần lo…" Đem nàng ôm vào lòng, ngón tay thon dài lấy khăn ăn bên cạnh giúp nàng lau miệng, Tần Dịch Dương thấp giọng nói, "Hiểu chưa?"

Làm hành động này trước mặt người ngoài, nàng có chút xấu hổ, chỉ có thể nhẹ nhàng cầm bàn tay hắn, hướng đến mình.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành nhìn thấy Lâm Hi Hi hiện giờ quả thật là một cô gái nhỏ ôn nhu, mới khi nãy trước mặt ban giám đốc đánh bại các vị tinh anh của Nhạc thị, hiện tại lại ở trong lòng Tần Dịch Dương, im lặng mà không phản công, lộ vẻ nhu thuận đến động lòng người, làm cho người ta có chút không muốn dời tầm mắt.

Ba ngày trước, nhận được điện thoại của Tần Dịch Dương, chỉ là gọi hắn về nước, cũng không có nói cụ thể muốn làm gì.

Thật không ngờ là làm trợ lý của một cô gái nhỏ.

Có thể đem những người bên cạnh cho nàng dùng đến, có thể nhìn ra được nàng đối với Tần Dịch Dương mà nói là rất quan trọng.

Mà hắn cũng rất nhớ rõ thân phận của cô gái này.

Hai năm trước, là hắn tự mình đi điều tra, cái đêm sai lầm trong quá khứ đó, sau hai năm, thật không ngờ lại là một cảnh tượng như vậy, bọn họ lại có thể xuất hiện với thân phận vợ chồng này.

Trong đầu Lạc Thành nghĩ không rõ ràng lắm bọn họ rốt cuộc là thế nào lại diễn biến thành như vậy, mà Tần Dịch Dương lúc này chẳng lẽ lại nghiêm túc thật sao? Lấy thân phận của hắn mà nói, hôn nhân là chuyện không thể lấy ra đùa giỡn.

“Em mấy ngày này vẫn phải ở trong Tần trạch (nhà của người họ Tần gọi là Tần trạch) sao?” Nàng có chút kinh ngạc, nhẹ giọng hỏi.

Tần Dịch Dương trầm mặc một lát, sủng nịch vỗ vỗ lưng nàng, thanh âm khàn đi nói: “Ngoan…Em ở nơi này anh sẽ yên tâm một chút, mấy ngày này em không an toàn”

Theo phong cách làm việc của Nhạc Phong, nàng có thể an toàn sao?

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cũng có để ý đến dụng ý của hắn, có lẽ lâu nay bận rộn như vậy, nên nghỉ ngơi tốt một chút, Tần trạch cũng không phải không tốt, nàng thích tĩnh mịch, chuyện gì cũng không cần nàng làm, cái gì cũng tốt.

"Yên tâm đi," hàng lông mi dày của hắn buông xuống dưới, nhìn tỉ mỉ nhìn khuôn mặt lo lắng của nàng, thanh âm rất nhẹ nhàng, "Anh sẽ nhanh trở về, không phải lo lắng không ai ở cùng em."

Thân thể nàng run lên, ngón tay mảnh khảnh vô ý đặt ở trên khăn trải bàn, nắm chặt nói, "Em …đâu có ý này."

Nàng vừa mới ăn no xong, đôi môi đỏ bừng mọng nước, hắn nhịn không được cúi đầu hôn một cái, vuốt ve tóc nàng, thấp giọng nói: "Anh có."

Trong vòng vài ngày không nhìn thấy nàng, nàng nghĩ hắn nhịn được sao?

Không có thói quen làm chuyện thân mật trước mặt người ngoài, mặt Lâm Hi Hi đỏ ửng, Lạc Thành hoàn hảo vẫn là bộ dáng im lặng y như trước, nếu nhìn kỹ, thậm chí ngay cả rượu hồng trước mặt cũng không đổ một chút nào, ngồi ở đó trên vẻ mặt không hề có biểu cảm gì.

Chính là người đàn ông bên cạnh này, nàng đã sớm không biết bắt đầu khi nào thì yêu thương, tóm lại, khi yêu quả thực không có khả năng kiềm chế, không tự chủ được mà nghe lời, đáp ứng, hắn nói gì nàng đều nhu thuận mà làm, cho dù là loại thân mật không kiêng nể như vậy, nếu hắn thích, nàng cũng chỉ có thể phối hợp.

Từ khi nào thì bắt đầu thay đổi thành như vậy?

Nàng mơ hồ cảm thấy đáng sợ, thế nhưng tất cả đều thay đổi một cách vô tri vô giác, nàng căn bản không cảm nhận được.

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn ở bên cạnh, tự nhiên mà ôm lấy nàng, nhẹ giọng nói chuyện hoặc cùng người khác nói chuyện với nhau, trong nháy mắt nàng sẽ có cảm giác hoảng hốt, nghĩ có thể mãi mãi như thế này đến tận răng long đầu bạc không, khi nào thì việc thu mua Nhạc thị thành công? Khi đó có phải hiệp ước giữa bọn họ sẽ kết thúc không?

Như một đóa hoa xinh đẹp rực rỡ, vào thời điểm đẹp nhất, rồi cũng sẽ nhanh chóng héo tàn.

Lâm Hi Hi đột nhiên cảm thấy hơi lạnh, ôm chặt hai vai, ở trong khuỷu tay hắn im lặng mà nghỉ ngơi, nghe hắn cùng Lạc thành tiếp tục nói chuyện về một ít tình hình Nhạc thị, hô hấp hắn nhàn nhạt vây quanh người.

Đã bị trầm mê.

Nàng cứ như vậy mà rơi vào thật sâu, e rằng đợi đến khi hắn thật sự tuyên bố ngày kết thúc hiệp ước, nàng sẽ không có cách nào thích ứng. Ở trong lòng ngực hắn lui về sau một chút, nàng không hiểu được nặng nề ngủ.

Lạc Thành nhìn thoáng qua cô gái xinh đẹp đang mơ ngủ trong khuỷu tay hắn, vốn định mở miệng hỏi một chút, bọn họ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, về sau định thế nào, nhưng lời nói đến cửa miệng lại nuốt trở về.

Hắn luôn luôn không nhúng tay vào chuyện của Tần Dịch Dương, đối với người đàn ông này, hắn có thói quen là vâng lời.

“Ở đây làm tốt chuyện của cậu, sau đó thì trở về.” Tần Dịch Dương thản nhiên nói xong, ly rượu hồng trong lòng bàn tay chậm rãi nâng lên, trong đôi mắt đen thâm thúy có sự tìm tòi quen thuộc cùng lạnh lùng, “Sự việc hai năm trước, không cần nhắc lại trước mặt cô ấy, nếu có thể, cả đời cũng không được cho cô ấy biết.”

https://thuviensach.vn

Trong lời nói thản nhiên của hắn, giống như mỗi một câu nói trong quá khứ, nhưng nghe được hai chữ "cả đời" kia, ánh mắt Lạc Thành vẫn là không nhịn được nâng lên, hắn trầm mặc, chính là hắn không có lựa chọn nào khác.

"Vâng, Tần tiên sinh." Lạc Thành cuối cùng nhìn thoáng qua nàng, trả lời rõ ràng.

***

Tần trạch.

Trên màn hình tinh thể lỏng trong phòng khách là một hình ảnh hoàn toàn hỗn loạn.

Từ những người nghèo tới tấp bán tháo cổ phiếu, đến nhiều vị cổ đông nhỏ chuyển nhượng cổ phần cho Bác Viễn, Bác Viễn không tiếc giá cả thu mua, những tin tức này giống như đoán trước tình hình bên trong mà theo nhau xuất hiện, Lâm Hi Hi mặc một bộ váy màu trắng đứng ở trong phòng khách, đôi mắt nàng trong veo như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật nổi tiếng, nàng vừa định ấn nút tắt, hình ảnh bên trong liền thu hút nàng.

"Nhạc tiên sinh, xin hỏi ngài có cảm thấy Lâm tiểu thư làm như vậy có phải muốn trả thù hành vi ngày trước của ngài?"

"Trả thù chuyện gì?"

"Về hai vụ kiện kia, Nhạc tiên sinh, ngài có cảm thấy hiện giờ Lâm tiểu thư có thể lật lại bản án không? Bởi vì cô ấy từng nói kết quả tuyên án của quan tòa không thỏa đáng, Nhạc tiên sinh đối với việc này thấy thế nào?"

"Cô ấy luôn luôn khờ dại…điểm này, tôi rất hiểu."

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng Nhạc tiên sinh, hiện tại Nhạc thị đang gặp tình hình nguy hiểm, ngài có nghĩ đến biện pháp nào để cứu vãn chưa?”

“Cô ấy muốn làm gì cứ để cho cô ấy làm đi…Sẽ có một ngày, cô ấy sẽ rõ bản thân có bao nhiêu nghĩa khí, đang thay người nào làm việc…” Nhạc Phong ở trong vòng vây phóng viên rốt cuộc xoay người lại, khóe miệng gợi lên một ý cười tà ác, “Tôi thương thay cho Hi Hi, cô không biết cô ấy luôn luôn thiện lương sao? Vì bạn bè có thể không luyến tiếc tôi, cũng có thể vì trả thù, ngay cả thân thể mình cũng bán đi…”

“Nhạc tiên sinh, ngài nói những lời này là có ý gì?”

Hình ảnh thực hỗn loạn, Nhạc Phong chỉ cười cười, dáng người cao ngất bước ra xa.

Lâm Hi Hi nắm điều khiển trong tay, run rẩy một chút.

“Phu nhân, người đứng xem như vậy mệt mỏi lắm, ngồi xuống một chút đi.” Các người hầu đem sofa tới, đặt ở giữa phòng.

Nàng cả kinh, vội vàng nói: “Không cần, tôi chỉ là tình cờ xem thôi, mọi người không cần phiền lòng như vậy.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 140: Dựa Vào Đâu Mà Dám Vênh Mặt Hất Hàm Sai Khiến

Chính là nói tới nói lui, người hầu vẫn là cố ý đem sofa đặt ở giữa phòng.

Có nói tới nói lui với bọn họ đi nữa cũng không phải là cách, Lâm Hi Hi đành phải nhẹ giọng nói tiếng cảm ơn, sau đó ngồi xuống xem.

Màn hình thật lớn dán vào bức tường, tạo cảm giác đa chiều, làm cho người ta cảm thấy được mình như lạc vào cảnh giới kì lạ, nàng không phải chưa từng bị phóng viên vây quanh, loại cảm giác này vừa áp lực lại vừa căng thẳng, thế mà Nhạc Phong trên màn hình lại bình tĩnh như thường, ai cũng có thể nhìn ra một sự lạnh lùng trong hắn nhưng sự châm chọc ở trong lời nói của hắn cũng rất rõ ràng.

Vì trả thù, ngay cả thân thể của mình cũng bán đi, những lời này là ý gì?

Lâm Hi Hi còn muốn nghe thêm một chút, nhưng hình ảnh đã đi qua, hắn không nói thêm gì nữa, chỉ còn lại Kiều Nhan ra mặt thay hắn chống đỡ những vấn đề sắc bén này.

Các phóng viên theo hỏi không ngừng, vẫn hỏi Nhạc thị định dùng biện pháp nào để đối phó, đối với kế hoạch thu mua của Bác Viễn phải chăng có chút sợ hãi. Khuôn mặt Kiều Nhan lúc đầu bình tĩnh về sau thay đổi, không còn kiên nhẫn, lạnh lùng cười và nói: “Các vị nghĩ rằng cô ta là thần sao? Lấy loại đàn ông kia, các vị đoán xem cô ta biến thành bộ dáng gì chứ?”

Cô ta và Nhạc Phong, đều là một loại người.

https://thuviensach.vn

Tại thời điểm kiêu ngạo, có thể ra sức hung hăng càn quấy, ở thời điểm có thể đem người ta dẫm nát dưới chân liền hung hăng dẫm lên, bất chấp hậu quả. Ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi nhìn một lúc, cuối cùng tắt tivi đi.

Tần trạch lấy lại yên tĩnh, phòng khách to như vậy, bóng dáng một người con gái xinh đẹp ngồi thả lỏng trên ghế sofa, có hơi thất thần.

Tần Dịch Dương sáng sớm phải đến công ty, giữa trưa không về, nàng cũng chỉ có thể ở trong nhà mà nghỉ ngơi, nghe hắn nói, tất cả mọi chuyện đều giao cho Lạc Thành đi giải quyết, nhưng khi nghe được những lời Nhạc Phong vừa nói khi nãy, nàng mơ hồ cảm thấy có chút bất an. Nàng biết khi yêu một người sẽ mù quáng, sẽ vô điều kiện mà tin tưởng người ấy, những lời nói khác đều bỏ ngoài tai, nhưng đối với Tần Dịch Dương người đàn ông này, hiểu biết của nàng thật sự không nhiều, thậm chí ngay cả hắn có yêu nàng không, nàng đều không biết rõ. Những nụ hôn đó, những yêu thương đó, không thể là giả vờ chứ?

Vậy…hắn là yêu nàng sao? Tựa như nàng yêu hắn là chuyện bình thường?

Trên mặt có chút căng thẳng, Lâm Hi Hi nghiêng khuôn mặt nhỏ nhắn đi, ép buộc bản thân cố gắng ngừng suy nghĩ. Cái gì đến sẽ đến, nàng có muốn trốn cũng sẽ trốn không được, mặc kệ tốt hay xấu, nàng bao giờ cũng là một người dũng cảm chấp nhận.

“Tiểu thư, người khoan đi vào, để tôi đi báo phu nhân một tiếng đã… Tiểu thư!”

“Bà định gặp cô ta nói cái gì? Thời điểm tôi biết Tần trạch, cô ta còn không biết đang ở đâu!” “Tiểu thư! Tiên sinh đã căn dặn, không được để người ngoài bước vào…”

https://thuviensach.vn

“Bà mở to mắt nhìn xem, tôi là người ngoài sao? Bà không biết tôi là ai sao? Bà cũng không biết là ai bảo tôi tới sao?”

Tiếng nói chuyện ầm ĩ bên ngoài phá tan suy nghĩ của nàng.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng đứng dậy, chậm rãi đi đến nhìn ra bên ngoài, dưới ánh mặt trời ấm áp, gió lạnh hiu hiu thổi, một người cô gái đang giận dữ cao độ, rèm mi trong lúc đó có mùi vị gây hấn, trừng mắt nhìn mấy người hầu.

Gương mặt quen thuộc kia, khiến cho sự mềm mại trong lòng Lâm Hi Hi bị đau đớn một chút.

“Phu nhân, sao ngài lại đi ra đây?” Người hầu nhìn thấy bóng dáng nàng kinh ngạc kêu lên một tiếng, hẳn là âm thanh bên ngoài rất ầm ĩ, làm quấy nhiễu đến nàng. Thế nhưng, ngay cả Lily tiểu thư cũng không tránh khỏi im lặng để ý.

Ánh mắt Lâm Hi Hi nhìn về phía cô, nhẹ giọng giải thích: “Tôi nghe được tiếng động, nên ra nhìn xem.”

Tiếp theo, dời ánh mắt nhìn về phía người con gái cao lớn kia, nhẹ nhàng thở một chút, mở miệng nói: “Lily, đã lâu không gặp.”

Quả thật đã lâu không thấy, từ lúc tiễn cô quay về trang viên đến nay cũng chưa gặp lại cô lần nào, dễ đến cũng gần một tháng. Cô không phải là về nước sao? Sao lại còn ở đây?

Cách mấy bậc thang, Lily phải ngẩng đầu lên mới nhìn nàng được, nói chuyện cũng không có sức lực, cô cắn cắn môi, đẩy mấy người hầu ra bước lên, đến khi đứng cùng độ cao với nàng, mới cao giọng mở miệng: “Tôi sau ba ngày về nước, nghĩ muốn ở lại đây, tôi đã gọi điện thoại rồi…Anh ấy cũng đã đồng ý!”

https://thuviensach.vn

Nhíu nhíu lông mi xinh đẹp, Lily quay đầu nhìn mấy người hầu: “Các người nhìn cái gì, tưởng tôi nói dối sao? Nếu không tin lời nói của tôi, có thể gọi điện thoại mà xác nhận! Các người gọi đi!”

Đám người hầu do dự, ánh mắt hiện lên tia nghi ngờ, cũng không biết đâu thật đâu giả.

Trong lòng Lily có một chút đắc ý nho nhỏ, quay đầu nhìn Lâm Hi Hi, lộ ra ý cười: “Lâm, cô cũng không tin phải không, vậy cô tự mình gọi điện đi, chính miệng mình hỏi khéo léo một chút, làm sao cho tốt nha!”

Váy dài màu trắng chậm rãi buông chấm đất, Lâm Hi Hi vượt qua người cô nhìn thoáng ra phía sau, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của nàng khó tìm thấy cảm xúc ưu tư, ngược lại thanh thuần trong suốt, độ lượng mà nhẹ nhàng hỏi han: “Hành lý của cô có nhiều không? Có cần tôi phụ mang vào nhà không?”

Lily ngẩn người một chút, trong đôi mắt màu lam có một tia thất vọng.

“Cũng không nhiều, chỉ hai rương thôi, cô nghĩ nói muốn đem thì có thể đem đi sao,” cô nháy mắt mấy cái, “Tôi muốn ở lầu ba.”

Hai rương hành lý, lầu ba.

Lâm Hi Hi suy tư một chút, khẳng định mình nhất định sống không thoải mái rồi.

“Phu nhân, người không phải lo! Trong nhà còn nhiều hạ nhân khác, loại sự tình này không tới lượt ngài làm đâu, ngài về phòng nghỉ ngơi trước đi, chúng tôi đến giúp là được rồi!” Đám người hầu kinh hãi, chạy nhanh lại ngăn cản, nếu tiên sinh biết phu nhân làm loại sự tình này, không biết sẽ có chuyện gì đây?

https://thuviensach.vn

“Khác chứ,” Lily nhíu mi, cắt ngang lời bọn họ, “Các người khẩn trương như vậy làm gì? Cũng đâu phải tôi ép cô ta làm việc, các người nghe rõ là chính cô ta chủ động hạ thấp mình không phải sao? Đáp ứng chuyện người khác rồi lại để người hầu đi làm, bộ nghĩ bản thân là nữ chủ nhân nơi này sao, có thể sai khiến người khác làm sao?”

Cô tự tại nói xong, câu nào cũng nhắm vào Lâm Hi Hi.

Trong lòng có một cảm giác dễ chịu, làm khắp người đều thoải mái, ngữ khí của Lâm Hi Hi nhẹ nhàng thư thái, bàn tay đem sợi tóc mềm tung bay vén ra sau lỗ tai, bước về phía chiếc xe đang đậu. Hành lý của cô đều đặt ở sau xe, người đưa cô tới là Mục Thanh Ngôn.

Nhìn từ xa thấy người con gái phương Đông đi đến, Mục Thanh Ngôn hạ cửa kính xe xuống, cười yếu ớt nhìn nàng.

Nàng nhẹ nhàng đi đến, gõ cửa xe một cái, lễ phép nói: “Tôi muốn lấy hành lý ở phía sau, anh mở cửa sau được không?”

Thâm âm của nàng dịu dàng như vậy, lại làm cho Mục Thanh Ngôn một trận kinh hoàng, trong nháy mắt sắc mặt không còn chút máu! Nói đùa cái gì chứ? Để nàng xách hành lý sao? Tần Dịch Dương biết được thế nào cũng giết hắn mất thôi!

“Hi Hi, cô…Cô đợi một chút!” Mục Thanh Ngôn vội vàng xuống xe, mở cửa sau.

Lâm Hi Hi bình tĩnh ung dung, mặc kệ người hầu ngăn cản, xách hai vali hành lí thật to xuống, Mục Thanh Ngôn cầm cổ tay mảnh khảnh giảm bớt sức lực của nàng, thấy nàng còn muốn tiếp tục đi vào trong nhà, gắt gao giữ chặt bả vai của nàng, vội vàng nói: “Hi Hi! Cô từ từ, từ từ đã…Đừng làm tôi khó xử được không? Có tôi là đàn ông ở đây, cô làm như vậy không phải là tát vào mặt tôi một cái sao? Đi, tránh ra nào, tôi làm là được rồi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 141: Không Thích Tranh Giành Tình Yêu

Trời biết được hắn không muốn hầu hạ cái vị đại tiểu thư Lily kia đến cỡ nào, mà cô gái nhỏ trước mắt này lại quá quật cường, chỉ cần một ánh mắt trong veo kia cũng khiến cho kẻ khác phải đui mù, làm sao nỡ để cho nàng phải tốn nửa điểm sức lực chứ?

“Uy. Anh đang làm gì vậy?” Lily hướng lại đây, nhìn thấy Mục Thanh Ngôn kéo hành lý của cô đi lên lầu, trong lòng thầm mắng hắn nhiều chuyện, lại quay đầu lại trừng mắt nhìn Lâm Hi Hi, ánh mắt đầy châm chọc.

“Hừ, còn giả bộ nói cái gì không cần người khác hỗ trợ, cô chỉ thích đàn ông giúp cô đúng không?” Cô ta sắc bén nói.

Phủi phủi bùn đất trên tay, Lâm Hi Hi nhìn Lily, ánh mắt trong veo như nước.

“Tôi phải giúp cô mang hành lý là đạo lý đãi khách, mà bạn của tôi giúp tôi chiếu cố, là bởi vì anh ấy tốt bụng.” Nàng dừng ở đôi mắt màu lam kia, tự nhiên hào phóng: “Những chuyện này không có gì bất đồng cả, xin hỏi đối với cô sẽ có tổn hại gì sao?”

Nàng cũng không thích có người dây dưa một việc không tha, nhất là những chuyện râu ria

“Cô …” Lily nghẹn lời, trong lòng dâng lên một cỗ lửa hận nho nhỏ, không thể phát tiết.

https://thuviensach.vn

Không có tâm tư để tiếp tục để ý đến những tranh luận rắc rối này, Lâm Hi Hi nhìn liếc cô một cái, đi thẳng đến phòng khách, nếu mỗi ngày nàng đều phải dây dưa cùng với cô ta, vậy đành phải có trình tự đầu cuối, tính cách của Lily đã thay đổi rất nhiều, nàng cũng đã cân nhắc kỹ lưỡng, nếu có người tranh cãi với cô, cô sẽ thực sự tiếp tục nháo loạn như vậy.

Quả nhiên, vừa thấy nàng bỏ đi, trong lòng Lily bắt đầu sôi máu lên.

“Cái gì đạo tiếp khách, tôi đã sớm nói qua, các người bất quá chỉ là mua bán giao dịch mà thôi, cho dù hiện tại anh ấy có bảo cô ở lại nơi này thì cô cũng không thể trở thành bà chủ ở đây được.” Cô ta đuổi theo phía sau nàng nói.

“Tùy cô thôi.” Lâm Hi Hi nhẹ nhàng lưu lại một câu, “Tôi không phải quá để ý.”

Bước chân nhẹ nhàng dừng lại, nàng vẫn là tốt bụng nhắc nhở một câu: “Phía bên phải lầu ba có cầu thang lên sân thượng, cầu thang bên trái chỉ có thể đi xuống lầu hai, ở đó có một cái ban công rất lớn, không có đường đi lên.”

Lily ngẩn ra, mạnh mẽ trấn định, châm chọc mà cười cười.

“Những điều này không cần cô nói tôi cũng đã biết, thời điểm mà tôi sờ hết tất cả những thứ ở nơi này, không biết cô còn đang ở nơi nào ý chứ.” Cô tận lực dùng lời lẽ châm chọc, lựa chọn từ sân bay đến đây ba ngày tới sẽ ở trong Tần trạch, chính là vì muốn cho nàng khổ sở.

Kỳ thật chính cô cũng sắp nổi điên rồi, ở chỗ của Mục Thanh Ngôn, cô chỉ có thể thông qua báo chí và TV mới có thể biết được tin tức của Vinson, chính là mỗi một tin đều lộ ra ba chữ Lâm Hi Hi, hắn vì nàng thu mua Nhạc thị, hắn cực kỳ sủng ái nàng, thậm chí hắn còn để cho nàng đến Tần trạch ở. Tất cả những điều này khiến cho Lily khó mà chịu được.

https://thuviensach.vn

Cô dùng hết mọi biện pháp cầu xin mới có thể có cơ hội đến Tần trạch, chính là nhìn xem rốt cuộc Lâm Hi Hi có bản lĩnh gì, có thể thật sự khiến cho Vinson vì nàng làm nhiều chuyện như vậy, còn vui vẻ mà làm. Nhưng là quá trình cầu xin kia, cô không muốn phải tiếp tục nữa, tóm lại, thực kinh hồn đoạt vía, có lẽ hiện tại Vinson đang hận chết cô cũng không chừng.

Nhưng không sao, dù gì cô cũng là người đàn bà của Vinson, cô biết tính cách của hắn như thế nào, đến lúc đó nhu thuận làm nũng một chút, hắn nhất định sẽ không đuổi cùng giết tận cô.

Lông mi thật dày chậm rãi cụp xuống, giống như cánh bướm hạ xuống, Lâm Hi Hi cuối cùng chăm chú nhìn cô liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói: "Vậy không còn chuyện gì tôi về phòng trước, tới giờ cơm sẽ có người đến báo cho cô."

Cùng một cô gái ghê gớm tranh giành tình nhân, thật sự sẽ không có cái gì gọi là nhân nhượng.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng đi lên lầu, một chút cũng không thèm để ý đến cô gái phía sau có loại biểu tình gì.

Ban công lớn như vậy, tách trà trên bàn bên cạnh ghế dựa đã sớm nguội lạnh.

Khép lại tài liệu, tâm tình của Lâm Hi Hi vẫn là không thể dịu xuống.

Tất cả những điều này tới thật có chút bất ngờ, nàng không biết vì sao Lily lại tự nhiên tiến vào, mà cô ta còn nói qua Tần Dịch Dương đã đồng ý, nói vậy sẽ không phải là giả, mà nàng cũng không rõ ràng lắm, rốt cuộc là vì cái gì.

Thân thể nhu nhược cuộn mình ở trong lòng ghế dựa, tấm chăn hơi mỏng đắp toàn bộ hai chân của nàng, tóc dài như thác nước vương lả tả trên vai.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, đã tới giờ ăn cơm trưa.” Người hầu từ phía sau đi tới, nhẹ giọng nói.

Lâm Hi Hi bừng tỉnh, đứng dậy đem tài liệu đặt ở trên bàn, tóc dài đen bóng xõa xuống bả vai nhu nhược của nàng, đẹp không sao tả xiết, nàng nhớ tới chuyện gì đó, “Đã kêu Lily rồi chứ?”

Sắc mặt người hầu hơi biến, vẫn là mềm mại đáp lại: “Đã báo cho Lily tiểu thư rồi.”

Lâm Hi Hi yên tâm một chút, đem chăn mỏng đặt lên nghế, đứng dậy theo cô ta đi ra ngoài, khóe môi có ý cười thản nhiên, tựa như bình thường, mỗi một người hầu đều có thể cảm giác được sự thân thiết của nàng.

“Phu nhân, cô đừng tin tưởng lời nói của Lily tiểu thư, tôi đã ở nơi này làm việc rất lâu, ít nhất cũng được năm năm rồi, Lily tiểu thư chưa từng ở đây một lần, phải nói là, cô là người phụ nữ đầu tiên từng ở trong Tần trạch.” Người hầu tốt bụng giải thích với nàng, “Phu nhân, cô không giống với những người phụ nữ khác, chúng tôi đều có thể thấy được, tiên sinh đối xử với cô rất tốt.”

Ý cười trên môi Lâm Hi Hi yếu ớt rút đi một chút, nhớ tới người đàn ông kia, trái tim bình ổn cơ hồ nổi lên gợn sóng.

“Anh ấy có nói khi nào thì trở về không?” Ma xui quỷ khiến thế nào, nàng lại nỉ non hỏi ra một câu như vậy.

Người hầu ngẩn ra, ngay sau đó đã kịp phản ứng lại nhìn tia ửng hồng trên mặt cô gái nhỏ kia, cười rộ lên: “Phu nhân, cô có muốn gọi một cuộc điện thoại cho tiên sinh hay không, thời điểm dùng cơm trưa, chắc hẳn ngài ấy cũng không có bận chuyện gì.”

Mặt Lâm Hi Hi càng ửng hồng, lắc lắc đầu: “Bỏ đi, không nên quấy rầy anh ấy.”

https://thuviensach.vn

Sau khi đi đến phòng khách, Lily thực đã ngồi vào bàn, cô ta mặc một bộ váy vô cùng phong tình, tóc quăn màu nâu sáng bóng, giống y như lúc mới gặp vui vẻ cùng cởi mở dâng trào.

Bước chân Lâm Hi Hi chậm rãi dừng lại, ở phía đối diện cô ta ngồi xuống.

Đột nhiên cảm thấy có một tia quỷ dị, ở dưới mái nhà của một người đàn ông, hai cô gái mang tâm ý đối địch cùng phòng bị giáp mặt nhau, nhìn có vẻ thực tĩnh lặng nhưng thực ra lại vô cùng mãnh liệt, một người là tình nhân trước đây, một người là vợ hiện tại, hai người như vậy được coi là cái gì?

Lily cũng im lặng một cách khác thường, cũng không có cạnh khóe, cứ bình thản ung dung mà ăn cơm.

Một mình Lâm Hi Hi như đi vào cõi thần tiên, đột nhiên nghe được một tiếng "Đinh" vang lên, thìa bạc rơi vào trong bát súp phát ra tiếng vang, kinh động suy nghĩ của nàng. Nàng không cẩn thận một cái liền bị bắn vào tay, bị nước súp bắn lên người, có chút chật vật.

Răng nhẹ nhàng cắn môi dưới, nàng né ra một chút, sau đó dùng khăn giấy chà lau trên quần áo.

"Phu nhân, không có việc gì chứ?" Người hầu đi đến thân thiết hỏi, lấy chiếc bát trước mặt nàng đi: "Để tôi đi lấy giúp cô một bát khác."

Nàng nhẹ giọng nói lời cảm ơn, quay đầu lại liền phát hiện ra Lily đang nhìn chính mình.

"Anh ấy chính là thích cô như vậy sao?" Lily nghĩ nghĩ tìm từ: "Hừ, Trung Quốc các người có một câu tục ngữ đó là 'già mồm cãi láo' hay nói cách khác là 'làm ra vẻ' anh ấy chính là thích cô như vậy sao?"

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi không biết đến tột cùng là cô ta nghĩ như thế nào để ra được hai câu tục ngữ này.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, thanh âm mát lạnh phản bác lại vấn đề vô lý của cô ta: “Thật có lỗi, tôi không biết được ý tưởng của anh ấy, tôi cũng không muốn đoán.”

Lily nhìn nàng một hồi, đột nhiên cười cười, hai tay đặt lên bàn nói: “Vậy cô cũng có thể suy xét xem sao a, vì sao anh ấy lại muốn cho tôi vào đây ở, đoán đúng có thưởng a.”

Như là một cái bẫy đang rình rập, đang chờ đợi nàng sa vào.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 142: Ngoại Lệ Động Thủ Với Đàn Bà

Lông mi cong đẹp của Lâm Hi Hi cụp xuống, thực đã không còn tâm tình để ăn cơm.

Trong phòng khách lớn như vậy, hai cô gái xinh đẹp nhưng bất đồng ngồi đối diện nhau cách một chiếc bàn, một luồng khiêu khích rất nhỏ nhưng lại tràn ngập không khí.

Cô gái Phương Đông nhỏ bé yếu ớt tựa như không xương ánh mắt trong veo, hai tay chậm rãi đặt ở trên bàn, tựa như đang suy xét điều gì.

“Không, tôi không thích đoán đáp án.” Tiếng nói nhu hòa của Lâm Hi Hi vang lên trong phòng khách, môi hồng răng trắng, từng chữ nói: “Chúng ta trực tiếp hỏi được không? Trực tiếp hỏi anh ấy sẽ nhanh đến đích hơn.”

Khuôn mặt vừa mới còn sáng lạng của Lily đột nhiên biến sắc, không biết nàng đang muốn làm cái gì.

Bờ vai nhỏ bé yếu ớt tựa vào trên ghế, nàng nhẹ giọng phân phó chị Tuệ, “Phiền chị giúp tôi gọi một cuộc điện thoại cho tiên sinh, được chứ?”

Người hầu bên cạnh khom người đáp: “Vâng, phu nhân.”

Nói xong người hầu thực sự hướng phía điện thoại ở phòng khách đi đến, bấm dãy số của Tần Dịch Dương.

Việc này khiến Lily hoàn toàn luống cuống, cô cơ hồ mà nhảy dựng lên, nhảy khỏi ghế chạy đến trước mặt người hầu, trực tiếp cắt đứt cuộc gọi, lại

https://thuviensach.vn

đoạt lấy điện thoại dập xuống, ánh mắt phẫn nộ nhìn nàng.

“Cô ta bảo chị gọi chị liền gọi hả? Chị chỉ biết làm thôi à?” Cô thở gấp quát lên.

Người hầu nhìn động tác vô lý của cô, bình thản mà ung dung: “Đó là điều đương nhiên, Lily tiểu thư, ở đây trong cái nhà này, trừ bỏ phân phó của tiên sinh, chúng tôi chỉ có thể nghe lời phu nhân nữa thôi.”

Sắc mặt Lily lúc đỏ lúc trắng, hung hăng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

“Cô ta sẽ không phải là Tần phu nhân vĩnh viễn, lập tức cô ta sẽ không phải nữa.” Bỏ lại một câu như vậy, Lily lại lần nữa ngồi vào trước bàn ăn.

Lâm Hi Hi yên tĩnh chăm chú quan sát tình cảnh này, khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu xinh đẹp mê lòng người.

Đây tựa như là một cuộc chiến tranh, nàng vô tình mà bị cuốn vào, chẳng qua là Lily nhất định cứ muốn đẩy nàng xuống nước, vậy nên nàng không có lý do gì để không phản kháng cả, dù sao từ đầu đến cuối luôn bị người khác châm chọc, cảm giác cũng không mấy là dễ chịu gì.

“Cô đã nghe rõ lời nói của tôi chứ? Cô lập tức sẽ không còn là Tần phu nhân nữa, cho nên cố gắng mà quý trọng một hai ngày này đi. Đợi cho Vinson xử lý xong công việc ở nơi này trở về nước, cô cũng quay về thân phận bần cùng trước đây của mình thôi.” Lily nhíu mày nói.

Thực ầm ĩ.

Ngay cả ăn một bữa cơm cũng ầm ĩ như vậy.

“Tôi ăn no rồi.” Lông mi thật dài của nàng khẽ chớp, nhẹ nhàng rời khỏi ghế dựa, lịch sự nói: “Cô cứ từ từ dùng.”

https://thuviensach.vn

Nói xong nàng đứng dậy hướng phía bên ngoài đi ra.

So với việc ở trong phòng mà bị chèn ép không bằng đi ra ngoài hít thở không khí, còn tiếp tục như vậy nữa nàng thật sự sẽ không chịu nổi được nữa.

Lily nhìn thấy thân ảnh tinh tế không đoái hoài đến hơn thua của nàng, gắt gao cắn môi ở trong lòng đã dự tính xong một kế hoặch, rất to gan và mạo hiểm, nhưng mà vì chịu không được nên cô muốn làm như vậy, ghen tỵ thực sự đã khiến cô mất đi lý trí, cô không ngại mạo hiểm một lần, hy vọng dự đoán của cô đúng, Vinson chỉ là hứng thú nhất thời, qua khoảng thời gian này sẽ không còn việc gì nữa, cho dù cô ta có thực sự biến mất, Vinson cũng không để ý tới, phải không?

Bóng đêm buông xuống, một chiếc Ferrari màu đen tiến vào trong biệt thự, quay một đường cong đẹp mắt sau đó chậm rãi dừng lại, mà Lily vẫn chờ ở cửa phòng khách liền vội vàng chạy ra, nhào vào lồng ngực của người đàn ông vừa mới xuống xe, thân ảnh cao ngất thon dài của người đàn ông kia trong màn đêm lại càng có vẻ chói mắt bức người, cả người tản ra hơi thở mạnh mẽ.

Lily ôm lấy thắt lưng hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn bi thương có nồng đậm mong nhớ cùng ái mộ không chút nào che giấu đi, kiễng chân ghé vào lỗ tai hắn nói cái gì đó, tựa như làm nũng thân thể cứ cọ tới cọ lui.

Tần Dịch Dương ấn xuống nút trong lòng bàn tay khóa lại cửa xe, lúc này mới lạnh nhạt mà nhìn người trong lồng ngực mình.

Lily trợn lớn mắt bày ra vẻ điềm đạm đáng yêu, thật dè dặt mà nói ra nỗi lòng với hắn, cắn cắn cà-vạt của hắn, tỏ vẻ khiêu khích. Trong màn đêm đen nghịt như vậy, cô dùng loại nước hoa khiêu khích tình dục, cũng không tin hắn không động tâm.

Nước hoa kia, thực mị hoặc lòng người.

https://thuviensach.vn

Chóp mũi Tần Dịch Dương ngửi được, có thể nhạy cảm phát hiện ra ý đồ của cô ta.

Hai cánh tay tăng lực mà bóp chặt lấy eo cô ta, thong thả dùng sức, nhu hòa mà kiên định đem cô gái đang dán trên người mình như bạch tuộc đẩy ra, ánh mắt thâm thúy có tia lãnh ý nhìn cô.

“Em gọi điện thoại cho Lan phu nhân, nói cho bà ấy biết tin tôi đã kết hôn, đúng không?” Ngữ điệu của hắn thực bình thản, tựa như là đang hỏi một chuyện rất bình thường.

Thân thể Lily kịch liệt run rẩy, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mét.

“Em …. Em không có gọi điện thoại riêng cho bà ấy, là do phu nhân từ bên Anh gọi tới cho em, hỏi em một việc, em chỉ nói chi tiết cho bà ấy thôi, anh biết mà, em luôn luôn không dám trái lời bà ấy.” Cô ta tận lực bày ra bộ dáng thoạt nhìn thật vô tội.

Tần Dịch Dương nhìn chằm chằm cô vài giây, khóe miệng gợi lên một nụ cười ái muội như hư không, thực lãnh đạm, rất lãnh khốc, hai tay đẩy eo của cô ra, vân vê tóc của cô, cả người lại mang theo lãnh liệt của ban đêm, Lily bị hắn đẩy ra đứng yên tại chỗ, tim đập loạn ình ình.

Cô hung hăng áp chế mọi sợ hãi cùng khẩn trương, đi theo phía sau hắn đi vào trong, thậm chí còn lớn mật mà ôm lấy cánh tay hắn, cô biết Lâm Hi Hi đang ngắm cảnh trên ban công lầu 2, cho nên một màn này nhất định nàng sẽ nhìn thấy, vừa mới hết thảy, cô là cố ý để cho nàng nhìn thấy.

“Cô ấy đâu?” Vừa vào đến phòng khách, Tần Dịch Dương dùng thanh âm trầm thấp hỏi.

“Tiên sinh đã về, phu nhân ở trên lầu.”

https://thuviensach.vn

“Hình như cô ta đã đi ngủ sớm rồi. Đúng là người đàn bà không biết chừng mực.” Lily vội vàng đệm vào, một lần nữa bò lên thắt lưng hắn, nhỏ giọng nói: “Đêm nay em cùng anh được không? Em đã rất lâu rồi không có cùng anh.”

Chút tâm tình tốt cũng bị phá hư, Tần Dịch Dương chỉ cảm thấy hắn đã rất lâu rồi không có lãnh khốc như vậy.

Bàn tay chế trụ cổ tay của cô, hung hăng ngăn lại. Ánh mắt lợi hại của Tần Dịch Dương nhìn thẳng vào trong đáy mắt cô, ở giây phút cô không nén được đau mà kêu lên một tiếng kéo cô sát lại gần mặt chính mình, gần gũi mà mình cô đau đến mức méo sệch mặt mũi.

“Trước đây tôi chưa từng động thủ với đàn bà, phải không?” hắn thản nhiên hỏi cô, tựa như tử thần địa ngục.

Lily đau đến mức chảy cả nước mắt, cô không biết nên trả lời thế nào, mở miệng bảo hắn giảm bớt lực đạo cũng không thể, chỉ có thể run rẩy toàn thân, đứt quãng nói: “Không, không có …. Em sai rồi …. Vinson ….. Anh …. Đừng như vậy ….”

Ngọn lửa phẫn nộ một khi đã bị khơi mào thì không thể dập tắt.

Tần Dịch Dương lạnh lùng cười, từng chữ từng chữ tàn nhẫn mà phun ra từ miệng hắn: “Hôm nay là ngoại lệ.”

Trong phòng trên lầu, Lâm Hi Hi đang miên man.

Ánh trăng nhu hòa bao phủ sườn mặt trầm tĩnh của nàng, tấm chăn tuyết trắng đắp trên người nàng, lộ ra một mảng nhỏ bờ vai và vùng ngực tuyết trắng, gió mơn man trên mặt nàng, vô cùng diễm lệ.

Nàng bị một tiếng hét thảm làm thức giấc, trong đêm tối mù mịt như vậy, nàng lập tức bật dậy.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là nàng nghe được, hình như thanh âm là từ dưới lầu truyền đến.

Ý thức vừa mới còn đắm chìm trong mơ màng giờ đã bị đánh thức, cả người Lâm Hi Hi tựa như là bị điện giật, cả người đều nổi gai ốc, không khí lành lạnh xâm nhập vào da thịt của nàng, nàng đứng dậy, tấm chăn mỏng rơi trên mặt đất, nàng bước chân đi vào, xuyên qua căn phòng, đi vào lan can đại sảnh lầu hai.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 143: Điểm Mấu Chốt Của Anh Là Gì?

Có trời mới biết nàng vừa nhìn thấy cái gì.

Trong phòng khách sáng lạng ánh đèn, mỗi một chiếc đèn pha lê đều tinh xảo xa hoa, ánh sáng nhu hòa bao trùm dáng người thon dài cao ngất của người đàn ông kia, cánh tay buông ra, có thân mình cô gái rớt xuống, xụi lơ trên mặt đất, thống khổ mà run rẩy.

Tất cả người hầu bốn phía đều bị dọa tới run rẩy, sắc mặt trắng bệch, thở cũng không dám thở mạnh.

Lâm Hi Hi thấy rõ tất cả, cô gái ngã trên mặt đất kia chính là Lily. Cô ta đang nắm lấy cổ tay của chính mình, đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, quần áo gợi cảm bại lộ trên người rối loạn hiện tại trông có chút buồn cười, mà toàn thân Tần Dịch Dương lãnh liệt ngồi ở trên sofa, hắn coi như không có chuyện gì mà hút thuốc, ngón tay thon dài kẹp một điếu thuốc vừa mới châm.

Hơi khói bay lượn lờ.

Toàn bộ người hầu đều không dám nói lời nào, chẳng qua là lòng bàn tay cũng đổ mồ hôi mà dừng ở người đàn ông kiêu ngạo đang ngồi trên sofa kia.

Tâm tình của hắn lúc này có lẽ tệ hại đến cực điểm, ánh mắt lộ ra tia lãnh liệt bất khả xâm phạm, tựa như giây phút này ai đi lên đều là muốn chết. Mà cô gái dưới chân hắn cuối cùng cũng ít rên đi một chút, ở trên mặt đất sợ hãi cuộn mình khóc ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Lily cho tới bây giờ cũng chưa từng sợ hãi như vậy.

Trước kia cô có tùy hứng đến cỡ nào, hắn chẳng qua là thấy cô sợ hãi mà dừng lại, nhưng mà hiện tại, hắn lại không tiếc dùng phương thức tàn bạo như vậy để đối đãi cô, rốt cuộc là hắn đã chán ghét cô đến cỡ nào. Vừa mới khi cổ tay bị hung hăng xiết lấy trong nháy mắt kia, cô cảm thấy đây là trừng phạt vô cùng tàn nhẫn, mà đáy mắt hắn còn lộ ra sự giết chóc mãnh liệt.

Hắn hận không thể hủy diệt cô, đây mới là trừng phạt tàn nhẫn nhất.

Lily không thể kiềm chế được nữa khóc ra tiếng, đau đớn lan đến toàn thân, cô thực sự không chịu được nữa.

Lâm Hi Hi ở trên lầu hai sợ tới mất hồn, che miệng lùi về phía sau, lại không nghĩ rằng phía sau người lại là một chậu hoa rất cao. Nàng cả kinh, vội giang tay muốn đỡ lấy chậu hoa sắp đổ kia, lại tạo ra một tiếng vang lớn.

Từng thanh âm rõ ràng từ lầu hai truyền xuống. Trên đó có người.

Nhóm người hầu cũng cả kinh, đều biết đó là ai.

Chuyện kỳ quái, Tần Dịch Dương cũng đã nghe được một tiếng vang, ánh mắt lãnh huyết lại ngoài ý muốn mà dịu đi một chút, không còn lộ ra tia âm lãnh khủng bố, hắn ngồi thêm một hồi, hung hăng hít một hơi thuốc, ngay sau đó tao nhã giơ tay dập tắt điếu thuốc.

Đứng dậy hắn đi lên lầu hai.

Trong đại sảnh như lạnh thêm, một cô gái nhỏ chân trần dựa vào lan can, tâm trạng ngây ngốc.

https://thuviensach.vn

“Làm sao lại một mình ở đây?” Tần Dịch Dương thong thả đi về phía nàng, thân ảnh cao ngất dần dần đuổi kịp bao trùm lấy bóng dáng nhỏ xinh của nàng, hay tay đặt lên lan can, đem nàng ôm vào trong ngực, tinh tế mà quan sát.

“Lại để chân trần, không sợ lạnh sao?” Cánh tay thêm buộc chặt, chế trụ thắt lưng của nàng tiến nhập vào cơ thể mình, Tần Dịch Dương cúi đầu nói.

Mãi cho đến khi cảm nhận được sự ấm áp do hắn ôm ấp, Lâm Hi Hi mới bừng tỉnh.

Khuôn mặt nhỏ nhắn có chút kinh hoảng, cảm thấy tay hắn xoa tóc của nàng, men theo đường cong sau gáy nàng di chuyển đến trên lưng, thân thể nàng run lên, không chút khí lực mà xụi lơ trong lồng ngực hắn.

“Anh ….” Tiếng nói khàn khàn của nàng chỉ nói được một chữ liền mất tiếng.

Nàng không thể hỏi ra lời, chẳng lẽ lại nói, vừa rồi anh vừa làm gì với Lily? Nàng nhìn cũng đã biết.

Chẳng qua là tia giết chóc này, nàng chưa bao giờ nhìn thấy trong ánh mắt hắn, chưa bao giờ ngờ tới một người đàn ông tao nhã như hắn lại làm ra những chuyện như vậy. Đáy lòng nàng sợ hãi, nhất là khi ngón tay hắn mơn trớn mặt của nàng, nàng nhịn không được mà run rẩy, không thể tưởng tượng nổi lực đạo tàn nhẫn như vậy lại có thể phát ra từ những ngón tay ôn nhu này.

“Sợ cái gì?” Tần Dịch Dương rất dễ dàng có thể quan sát được cảm giác của nàng, khuôn mặt áp lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trầm giọng hỏi: “Sợ anh cũng làm vậy với em sao?”

Nàng nói không lên lời.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, ai lại không sợ khi bị đối xử như vậy chứ?

Ánh mắt lạnh lùng dịu đi một chút, hắn không nói gì nữa, chẳng qua chỉ lẳng lặng mà ôm cô gái nhỏ kia vào lòng, giờ phút này nói cái gì cũng là dư thừa, hắn có thể đợi cho cảm xúc của nàng ổn định xuống trước.

Sàn nhà lầu hai thực lạnh, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương đảo qua chân trần trắng nõn dưới váy nàng, cúi người ôm ngang lấy nàng, đi về phía phòng ngủ. Chiếc giường lớn màu xanh dương rất mềm mại thoải mái, nàng hắn là rất quen thuộc.

Trong màn đêm yên tĩnh, hắn không có bật đèn, chỉ có ánh trăng thản nhiên chiếu vào, vương trên khuôn mặt tuấn lãng tựa điêu khắc của hắn, cái mũi cao thẳng, lông mi dày đậm, ánh mắt đen láy, còn có làn môi cong cong rõ nét …. Khi Lâm Hi Hi ý thức được hoàn cảnh, một nụ hôn mềm mại đã phủ lên trán nàng, mềm mại mà trằn trọc, ấm áp hạ xuống khuôn mặt nàng, dưới cằm, tự do đến bên gáy, cũng không có ý đồ khiêu khích, chẳng qua là an ủi, hắn vô tình đã dọa tới nàng.

Thật lâu sau, tâm trạng mông lung phức tạp của Lâm Hi Hi cũng chậm rãi bình tĩnh lại.

“Anh …. Vì sao phải đối xử với Lily như vậy?” Nàng nhẹ nhàng nắm lấy cổ áo hắn, nhịn không được hỏi.

Tần Dịch Dương cũng không cảm thấy bất ngờ trước câu hỏi của nàng, môi dán lên trán nàng, thản nhiên nói; “Em thích cô ta?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, mê man mà lắc lắc đầu.

“Em không thích cô ấy.” Nàng nhẹ giọng nói, sau đó lại chuyển hướng: “Chẳng qua cũng không đến nỗi chán ghét, cô ấy …. Cũng chỉ là tùy hứng, chứ không có quá quắt.”

https://thuviensach.vn

Cô ta chính là một cô gái có chút cuồng yêu, Lâm Hi Hi vẫn luôn nghĩ như vậy.

Cứ nhìn Lily gây sự thật khiến cho người ta khó chịu, nhưng là…

Trong lòng nàng có vô số nhưng là, đối với chuyện tình vừa rồi không có biện pháp tiêu tan đi.

“Không cần cho cô ta cơ hội để chứng nhận cô ta là người như thế nào … Chuyện đó không có lợi đối với em …” Tần Dịch Dương xiết chặt lưng nàng, đem nàng nâng lên an ổn mà ôm vào trong ngực, giống như đang ôm một búp bê bảo bối vậy, nụ hôn nóng bỏng yêu thương dừng trên chóp mũi nàng, “Không cần phải sợ anh, chỉ cần không chạm tới điểm mấu chốt của anh, anh sẽ không làm gì với em …”

Điểm mấu chốt của hắn?

…. Là cái gì?

Lâm Hi Hi thực đã hoàn toàn mơ màng, tựa như đặt mình trong đầm lầy nguy hiểm, không muốn sẽ bước sai, nhưng mà người đàn ông bên cạnh lại lãnh khốc như vậy, ánh mắt trong veo nâng lên, lọt vào ánh mắt thâm thúy của hắn, bị hắn dẫn đường, cùng bay múa theo suy nghĩ của hắn.

“Đến khi nào thì em mới không sợ anh nữa?” Tần Dịch Dương nâng cằm nàng lên, nhẹ nhàng hỏi nàng,

Lâm Hi Hi cắn môi, cảm giác thực rối rắm, đơn giản trực tiếp hỏi ra: “Điểm mấu chốt của anh là gì? Với em mà nói anh không thể chịu được em làm gì, trực tiếp nói cho em biết, có thể chứ?”

Nàng một chút cũng không muốn phải chịu khiếp sợ như vậy, đây là người đàn ông mà nàng yêu, hoặc có thể nói, tình yêu kia bắt đầu từ vay mượn mà thấm vào từng tế bào, dần dần trở nên mê ly, chờ đợi ánh mắt hắn

https://thuviensach.vn

có thể dừng lại trên người nàng, không muốn dời đi, hy vọng sủng nịnh của hắn là thật, bởi vì yêu, hy vọng bản thân mình khác với những người đàn bà khác bên cạnh hắn…..

… Tình yêu như vậy, mang theo sợ hãi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 144: Tần Dịch Dương, Anh Có Yêu Em Không?

Ánh mắt của Tần Dịch Dương chưa bao giờ hiện lên tia khí phách cùng độc chiếm như vậy, cánh tay chế trụ cằm nàng khiến nàng hơi hơi ngẩng đầu, cúi đầu hôn xuống, mang theo khát vọng nồng đậm, nhắc nhở nàng, vấn đề này có bao nhiêu trần trụi cùng lộ liễu. Nàng muốn biết đúng hay không? Cũng có thể!

"Vĩnh viễn đừng nghĩ đến việc rời khỏi anh, đây là điểm mấu chốt của anh." Thanh âm của hắn hỗn độn cũng nồng đậm uy hiếp, vọng vào tai của nàng. "Đã hiểu chưa?"

Hắn nói 'vĩnh viễn đừng nghĩ đến việc rời kkhỏi hắn.'

Không phải trong lòng Lâm Hi Hi không sợ hãi, hàm răng nhẹ nhàng cắn môi, vết hằn càng chặt, nàng hoàn toàn rối loạn, là hắn nói cho nàng biết, 'Đợi cho hiệp nghị kết thúc nợ nần cũng sẽ xong.' Mà hiện tại hắn lại nói 'vĩnh viễn đừng rời khỏi hắn?'

Nàng không nói lời nào, cánh tay bức hiếp kia vẫn còn gắt gao thủ sẵn trên gáy, chậm rãi tăng lực, Lâm Hi Hi thực sự chịu không nổi, nghẹn ngào nói một câu: "Vâng." Hô hấp yếu ớt rối loạn.

Đêm nay nàng cũng đã bị nhiều chuyện làm cho kinh động.

Tần Dịch Dương không nghĩ tiếp tục làm cho nàng có chút gợn sóng nữa, hai tay đang xiết chặt nàng chậm rãi giãn ra, ôn nhu mà ôm lấy nàng, làm cho nàng thoải mái dựa vào trong ngực hắn, hôn nhẹ lên trán nàng, yêu thương tột độ.

https://thuviensach.vn

“Ngoan, anh ở bên cạnh em, đi ngủ sớm một chút.” hắn nhẹ giọng nói

Màn đêm mê ly, chỉ còn lại ánh trăng thản nhiên chiếu lên giường lớn màu xanh dương, không chút chân thật. Hiệu quả cách âm của phòng trên lầu hai thực sự tốt, căn bản nàng không thể nghe rõ thanh âm dưới lầu, trong lòng một cỗ lo lắng âm ỉ, ở trong lồng ngực ôn nhu của hắn mà chậm rãi dâng lên, Lily ở đó, nói vậy mấy người hầu sẽ để ý thật tốt, bọn họn luôn rất hiểu lý lẽ.

Ý nghĩ vây quanh đã bị đuổi hết đi cũng không dám ngủ, cũng không biết là vì cái gì.

“Tần Dịch Dương….” Nàng nhẹ giọng nhưng thực rõ ràng mà kêu tên của hắn, bàn tay mềm mại của nàng kéo áo sau lưng hắn.

Hai tay như thế mà ôm lấy hắn, tựa như là ôm lấy tất cả của hắn, Lâm Hi Hi mê ly mà gọi tên của hắn, cảm nhận rõ ràng được vòng ôm của hắn có chút động đậy, nhẹ nhàng “Ân.” Một tiếng, cúi đầu xuống chờ câu hỏi của nàng.

Nàng rất ít khi mà gọi cả tên lẫn họ của hắn như vậy.

“Anh yêu em không?” Vấn đề của nàng chứa đầy khát vọng, cũng mang theo không ít sự sợ hãi.

Tần Dịch Dương anh yêu em không?

Có đôi khi nàng không rõ ràng lắm sự bá đạo cùng độc chiếm như vậy có phải là yêu hay không, nếu không phải, hắn vì cái gì nhất định muốn nàng làm vợ của hắn? Vì cái gì mà đối đãi với nàng vô cùng thân thiết như vậy? Lại vì cái gì tựa như có thể đem tất cả sủng nịnh cấp cho nàng mà lại không nói yêu nàng?

https://thuviensach.vn

Nàng cố gắng muốn chứng thực đây không phải là một cuộc giao dịch, bởi vì nàng đã bị lún quá sâu vào rồi, như vậy còn hắn thì sao?

Không khí bốn phía trở lên loãng hơn, Lâm Hi Hi không dám thở mạnh, chờ đợi trong thời gian ngắn ngủi, sự lo lắng vô cớ đốt cháy lòng của nàng.

Hắn nín thở cũng không mở miệng trả lời.

Năm năm trước khi hắn còn trẻ cũng rất ít đụng vào những từ ngữ xa xỉ đó, có lẽ hắn không hiểu đó là cái gì, chính là cho tới bây giờ hắn đều là lợi dụng nàng, mê hoặc nàng, muốn làm cho nàng giống như một con chim nhỏ lao đầu vào vòng vây của hắn không thể nhúc nhích, ngoan ngoãn hưởng thụ sự thân thiết cùng yêu thương nồng đậm của hắn. Có lẽ hắn là yêu nàng, nhưng còn chưa đủ.

Còn chưa đủ đến mức thẳng thắn nói với nàng, khiến cho nàng nhìn rõ tình cảm nguyên bản của hắn.

Nhẹ nhàng mà chế trụ cổ tay tuyết trắng của nàng, thanh âm hỗn độn trầm thấp chợt nhớ tới: “Không buồn ngủ phải không?”

Ở trong lòng của hắn mà còn có khí lực suy tư cùng hỏi han, điểm này khiến cho lòng hắn có một tia phức tạp, cũng có một chút hờn giận. Lâm Hi Hi giật mình, trơ mắt nhìn hắn lôi kéo tay mình quấn quanh cổ hắn, cũng ngoan ngoãn mà nghe theo, bộ dáng mê man kia, nghiễm nhiên đem cả thân thể và trái tim đều trao cho hắn.

“Vậy thì làm đi ….” Thanh âm của hắn rất hờ hững, lại mang theo một chút hương vị tình dục.

Ở thời khắc Lâm Hi Hi còn chưa kịp phản ứng lại, năm đầu ngón tay thon dài của hắn đã kéo rớt khóa váy dài màu trắng của nàng, bàn tay to lớn tự do mà tiến nhập vào lưng ong yểu điệu của nàng, nàng khẽ run rẩy, thân

https://thuviensach.vn

thể đột nhiên co lại. Hắn lại đẩy nội y tối màu của nàng ra, nhanh chóng cởi bỏ, ngón tay tiến quân thần tốc.

“A…” Lâm Hi Hi đột nhiên thanh tỉnh, thân thể căng thẳng, chỉ có thể gắt gao quấn lấy cổ hắn, đến thân thể cũng không thể tự mình khống chế, nàng ngửa đầu nhìn hắn, ánh mắt trong veo phản chiếu khuôn mặt tuấn lãng không thể phá vỡ của hắn, nàng thậm chí còn muốn nhìn thấu vào tận trong lòng hắn, mà khoái cảm trước ngực đã mãnh liệt ùa tới, bao phủ nàng.

Ngón tay thon dài tà ác tùy ý vuốt ve trước ngực xinh đẹp của nàng, ngón tay nghiền nát điểm mẫn cảm kia đến đỏ bừng, một lần lại một lần, mỗi một lần chạm đến thân thể nàng đều run lên, hô hấp đều bắt đầu hỗn loạn.

Tần Dịch Dương cúi đầu hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, đem chính hương vị của mình tiến nhập vào trong miệng nàng.

Loại cảm giác bị hắn ngang ngạnh mà chiếm giữ này, đây không phải là lần đầu tiên.

Nhưng là không có lần nào lại giống như hiện tại đây, chỉ là đơn thuần mà giữ lấy, mỗi động tác của hắn đều mang tính khiêu khích, rất có khả năng khơi mào dục vọng của nàng, hắn đã làm được, mỗi động tác cho dù là rất nhỏ cũng khiến nàng chịu không nổi, miệng nhỏ nhắn bị hôn đến bật ra nức nở, phát không ra tiếng, chỉ có thể nghe được tiếng hô hấp dồn dập đến rối loạn.

Trong lòng Tần Dịch Dương một lần lại một lần tự hỏi chính mình, chẳng qua động tác của tay càng lúc càng dồn dập.

Nguyên bản hắn chính là cao thủ tình trường, quen thuộc từng điểm mẫn cảm trên toàn bộ thân thể của cô gái nhỏ nằm dưới thân này, hắn tận lực mà khiêu khích, ý định tra tấn đến mê mang rồi một cái xoay người đem nàng áp chế, dùng kỹ xảo đùa giỡn nàng đến toàn thân khó nhịn, ngón tay cũng

https://thuviensach.vn

không ngừng run rẩy, trừ bỏ bị hắn gắt gao ôm vào trong ngực thanh âm nghẹn ngào ngoài ra bất cứ cái gì đều làm không được.

“Muốn sao?” Hơi thở cực nóng của hắn phun tại bên tai của nàng, nhẹ nhàng mà khiêu khích hôn lên vành tai của nàng, động tác trên tay vô cùng bừa bãi, “Xin anh đi, xin anh muốn em.”

“A….” Lâm Hi Hi run giọng ngâm nga, ngứa quá…. Chạy trốn hơi thở của hắn, lại ngăn không được khoái cảm trí mạng giữa hai chân kia, một lần lại một lần, ngang ngạnh đoạt lấy toàn bộ hô hấp của nàng. Nàng sắp chịu không nổi!

“Xin anh …. Ngoan….. Xin anh giữ lấy em……” dục vọng của hắn buộc chặt, lại cố tình không cho nàng, nụ hôn ẩm ướt chôn ở cần cổ mẫn cảm của nàng tự do dùng sức mà mút, cô gái nhỏ trong lồng ngực hét ầm lên, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, khó chịu mà vặn vẹo, lại bị một đôi cánh tay gọng kìm gắt gao khống chế, càng thêm đùa giỡn trêu chọc.

“Ô……” Nàng gắt gao cắn môi, ý thức toàn thân tùy theo hắn.

“Xin anh, van xin anh …….” Nàng đu khóc thành tiếng, toàn thân đỏ ửng, run giọng cầu hắn

“Xin anh cái gì?” Thanh âm khàn khàn bức bách hỏi.

Lâm Hi Hi lắc đầu, nói không nên lời, cái lưỡi nóng bỏng của hắn dời đi khỏi cần cổ nàng, lần xuống nụ hoa đã động tình dựng đứng ngạo nghễ trước ngực kia, cắn mút, nàng hét lên một tiếng hoàn toàn mất khống chế, ngón tay nhỏ bé yếu ớt bám chặt vào bả vai rắn chắc của hắn, run giọng khóc: “Xin anh, xin anh muốn em….”

Nghe được chính miệng nàng nói ra như vậy, trong lòng Tần Dịch Dương dâng lên một cỗ cảm giác đau lòng cùng khoái cảm, xoay người đem nàng ôm vào trong ngực, cúi đầu hôn lên khóe mắt khóc sưng đỏ của

https://thuviensach.vn

nàng, thấp giọng dỗ dành: “Được … Đừng khóc Hi Hi, đừng khóc, … anh cho em…….”

Cánh tay nhẹ nhàng mở đầu gối nàng ra, hướng bên hông đẩy ra, hắn ngăn chặn môi của nàng, một cái mãnh liệt lao xuống chiếm giữ lấy nàng.

“A….” Dục vọng nóng bỏng đã chạm đến nơi sâu nhất …..

Bản thân giống như vừa trải qua quá trình bị xé rách, mỗi một tế bào đều đau.

Trên chiếc giường xanh dương mềm mại, một thân thể mềm mại mê người chậm rãi cong lên, đau đến không dám động đậy. Giấc mơ quá rõ ràng mà rành mạch, cả một đêm không ngừng tiến lên cùng chiếm giữ, khiến cho toàn thân nàng ngập chìm trong hơi nước.

Tia nắng ban mai ôn nhu tiến vào, khiến cho trái tim kẻ khác loạn nhịp lo lắng.

…….

Theo động tác đứng dậy của Lâm Hi Hi, chăn mỏng màu xanh dương chảy xuống, làm nổi bật lên dày đặc những dấu hôn xanh tím trên lưng trải đến tận bên eo nàng, xung quanh thực trống trải, yên tĩnh không có người.

Lại chỉ còn có một mình nàng.

Cũng không muốn rời giường, thân thể của nàng chìm sâu vào trong chăn đệm ngắm cảnh sắc ngoài cửa sổ.

Phòng của hắn thực thoải mái, từ góc độ nào cũng có thể nhìn thấy phong cảnh xinh đẹp bên ngoài, trên cổ tay mảnh khảnh của nàng có một dấu màu hồng, không biết tối hôm qua làm sao mà in lại, nhưng là bộ ngực

https://thuviensach.vn

rất đau, phía dưới lại càng không cần nói. Nàng ngây người lại thực sự nhịn không được đứng dậy đi tắm.

Dòng nước ấm áp bao phủ toàn thân, nàng nhẹ nhàng vuốt ve, dường như cứ như vậy sắp ngủ đi ở trong bồn tắm.

"Cốc, cốc, cốc" Cửa phòng tắm lúc này lại bị gõ vang lên.

Lâm Hi Hi ngoái đầu lại chậm rãi nhẹ giọng hỏi: "Ai?"

"Phu nhân, có điện thoại của tiên sinh, hiện tại cô muốn tiếp chứ?" Thanh âm của người hầu truyền đến.

Lâm Hi Hi sửng sốt một chút, ở trong bồn tắm mà tiếp điện thoại sao?

Nàng nhớ tới cả buổi tối hôm qua bị tàn sát bừa bãi, nàng như tù nhân đắm chìm ở dưới thân hắn, nói xong cả bản thân cũng cảm thấy thẹn với lời nói của mình, nhưng là khoái cảm lại một lần lại một lần dâng lên, khiến cho nàng sắp cho rằng mình thực giống như người đàn bà phóng đãng …. Tưởng tượng bị bức bách như vậy, nàng nhẹ nhàng cắn môi, hàm răng lưu lại vết hằn thật sâu trên cánh môi, lại chậm rãi buông ra.

"Không được …. Chờ lát nữa tôi sẽ gọi lại." Nàng nghẹn lời, nhẹ giọng nói.

"Vâng, thưa phu nhân." Qủa nhiên người hầu đã đi xa.

Người đàn ông này, ngày thường luôn duy trì bộ dạng chói mắt bức người, tuấn lãng cao ngất không thể bắt bẻ, thời điểm ở cùng một chỗ với nàng lại luôn biểu hiện sự ngang ngược mà tà mị, trên giường hắn lại không chút tao nhã, hoàn toàn càn quấy điên cuồng, vì cái gì lại cũng phải lôi kéo nàng điên cuồng cùng hắn chứ?

https://thuviensach.vn

Bất quá nàng chỉ yêu phải một người đàn ông lạnh lùng mà thôi, yêu đến chính mình cũng không biện pháp khống chế, muốn biết được trong lòng hắn rốt cục đang suy nghĩ cái gì……. Tối hôm qua lại bị bức bách làm ra cái chuyện khiến cho người ta xấu hổ hận không thể chết đi …..

Mặt Lâm Hi Hi thực nóng, dứt khoát nhắm mắt lại chìm xuống nước.

Nước gợn nhộn nhạo, ùng ục ùng ục văng ra một chuỗi bọt khí, mà cô gái nhỏ ở dưới đáy nước lại thật lâu cũng không thèm để ý.

Rất lâu sau nàng mới xuống lầu.

Đau nhức trên người được nước ấm xoa dịu đi một chút, nhưng vẫn còn đau nhức, nàng tùy tay chọn lấy một bộ quần áo mặc vào đi xuống lầu, nhìn chính mình trong tấm gương ở góc tầng trệt, tóc dài bay phấp phới, sắc mặt ửng hồng, bộ dáng giống mhư bị yêu thương quá mức.

Nàng dời tầm mắt, đi xuống dưới.

Thực ngoài ý muốn khi không nhìn thấy thân ảnh Lily ở trên bàn, nàng không có quên cô ta cũng ngồi ở vị trí này trong nhà, “Lily đâu?” Lâm Hi Hi nhịn không được lên tiếng hỏi.

Người hầu xoay người nói: “Lily tiểu thư còn ở trong phòng, chúng tôi có lên gọi nhưng mà cô ấy không chịu dậy.”

Bữa sáng trên bàn thực phong phú, Lâm Hi Hi nghĩ nghĩ, vẫn là xoay người hướng lầu ba đi lên. Chuyện trả hết nợ tối hôm qua khắc sâu trong đầu nàng, lời giải thích chính là thương tổn của cô ta, hy vọng lần này đi sẽ không gây nên sóng gió gì, nàng không có khí lực tiếp tục cãi nhau với một nữ nhân nữa.

Cửa phòng cuối lầu ba đóng chặt.

https://thuviensach.vn

Đi dọc theo hành lang dài xa hoa đều là phòng, nàng đi đến trước gian phòng của Lily, nhẹ nhàng gõ cửa: “Lily cô tỉnh chưa?” bên trong không hề động tĩnh.

Lâm Hi Hi do dự mà gõ thêm một lần nữa, vẫn không hề động tĩnh như trước, một tiếng động cũng không có.

Nàng lùi từng bước, nhẹ nhàng nói một hơi: “Dưới lầu có bữa sáng, nếu cô tỉnh có thể đi xuống, nếu không thích, bảo bọn họ đưa đến phòng cũng được.” Ánh mắt nàng dừng trên cánh cửa đen bóng nói: “Không quấy rầy cô nghỉ ngơi.”

Nàng xoay người rời đi, lại đi chưa đến ba bước đã nghe thấy thanh âm mở cửa.

Thanh âm khàn khàn của Lily truyền đến: “Cô vào đi.”

Bước chân Lâm Hi Hi dừng lại một chút, chần chờ một lát, cuối cùng vẫn xoay người đi vào.

Trong căn phòng tao nhã, rèm cửa hoa màu xám cuồn cuộn nổi lên, cửa sổ được khắc hoa chạm rỗng, rất có phong cách kiến trúc Châu Âu.

Nàng cũng từng xem qua căn phòng này trên lầu ba, mỗi một gian đều có phong cách bài trí giống nhau.

Gian phòng này thực thích hợp với Lily.

“Cô đến đây làm cái gì? Đến để chê cười tôi sao?” Thanh âm của Lily oang oang vang lên, ánh mắt đầy mệt mỏi cùng địch ý. Nguyên nhân chủ yếu là cô đau một buổi tối, căn bản là không có khí lực cãi nhau.

Lâm Hi Hi nhìn cô ta một lượt, nhìn đến áo ngủ nhàu nát mà cô ta đang mặc, tóc quăn màu nâu hỗn độn, xung quanh mắt có quầng màu đen rõ

https://thuviensach.vn

ràng, còn có tay trái, tay trái của cô ta thực rất cứng, quấn thật nhiều băng gạc, động cũng không dám động.

Ánh mắt nàng không khỏi chùng xuống, đi qua, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống.

“Chính cô tự băng bó sao?” Nàng nhìn một hồi, nâng mắt hỏi.

Lily bị động tác của nàng làm cho hoảng sợ, lại khẽ nhếch khóe miệng, lạnh lùng cười khổ: “Cô cho là thế nào? Có ai quan tâm tôi sao?”

Lâm Hi Hi run sợ một hồi, không nói gì nữa, chỉ là, mở ra ngăn kéo dưới tủ trong phòng cô ta, quả nhiên là nhìn thấy dụng cụ cứu thương thường dùng, nàng lấy ra, đem ngăn kéo đóng lại.

Váy dài màu trắng khẽ chạm đất, Lâm Hi Hi ngồi xổm xuống, nhẹ giọng dặn, “Cô không nên cử động, tôi sợ sẽ làm đau cô.”

Trong lòng Lily sửng sốt, lại như trước lãnh đạm nhìn chăm chú vào nàng, cũng không có phòng bị gì, tùy ý để nàng làm.

Ngón tay mảnh khảnh cẩn thận đem băng gạc trên tay cô ta tháo xuống, thấy được xanh tím bên trong, có chút kỳ lạ, làm sao mà gãy được? Rõ ràng chính là trật khớp mà.

Bất quá cũng chỉ tưởng tượng được là rất đau.

Không có cách nào, nàng chỉ có thể dùng tăm bông giúp cô ấy dùng cồn rửa một chút, lại dùng băng gạc bao lấy.

“Cô cứ như vậy không được.” Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói, lắc lắc đầu, “Bị trật khớp phải nhanh chóng lấy lại mới được, tôi không biết làm, cô phải đi bệnh viện thôi.”

Lily trào phúng cong khoé miệng lên: “Lại là không ai theo giúp tôi đi.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi im lặng một chút, lông mi thật dài rung động, chậm rãi đứng dậy.

“Cô cứ từ từ trước, tôi đi hỏi chị Tuệ một chút, xem có thể bảo người lái xe trong nhà chở chúng ta đi hay không.” Trong lòng nàng nghĩ rất đơn giản, ‘khi Lily ở đây, không thể mặc kệ nhìn cô ấy bị thương được.’

Lily không nói lời nào, chẳng qua là cắn môi của chính mình cắn đến tạo thành vết thương, ở một khắc mà Lâm Hi Hi kia đi ra, ánh mắt nâng lên, đáy mắt tối sầm lại.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 145: Lâm Hi Hi, Không Phải Sợ

Đầu mùa thu ánh mặt trời có chút thưa thớt, chiếu vào một chiếc xe gia dụng màu đen có rèm che.

Bãi cỏ được bao vây bên ngoài bởi hàng rào hoa, tất cả những đóa hoa đều nở tung dưới ánh mặt trời, một thân ảnh xinh đẹp đi qua, mở cửa xe ra nhỏ giọng hỏi cái gì, sau khi chuẩn bị tốt hết thảy, mới hướng về phía ghế phụ.

“Phu nhân, cô xác định chỉ đi một mình sao, nếu không chúng tôi sẽ đi cùng cô?” Chị Tuệ có chút lo lắng, đi tới hỏi.

Cài xong dây an toàn trên người, Lâm Hi Hi ngẩng mặt lên, cười yếu ớt: “Không cần, tôi đưa cô ấy đi là tốt rồi, ổn thôi.”

Bệnh viện gần đây nàng không rõ ràng lắm là ở đâu, bất quá bên cạnh có Lưu sư phó lái xe, nàng không sợ không tìm thấy đường trở về. “Vậy …. Có cần nói trước với tiên sinh một tiếng không, có lẽ tiên sinh có thể liên hệ đến bệnh viện tốt nhất.” Chị Tuệ suy nghĩ rồi nói. “Không cần đâu.” Lần đầu tiên Lily mở miệng từ chối, trên măt lộ ra một tia sợ hãi.

Là cô do cô lộn xộn chọc tới Vinson, hiện tại sợ rằng nói với hắn cái gì hắn vẫn là dùng cái loại biểu tình băng lãnh kia, cô không muốn động vào bãi đinh đó, càng không muốn mấy người nàng thương hại cô cái gì.

Lâm Hi Hi trầm ngâm một lúc, nâng tay lên nhìn đồng hồ.

https://thuviensach.vn

“Chúng tôi đi ra ngoài khoảng ba tiếng, sau ba tiếng mà không thấy chúng tôi trở về, chị gọi điện báo cho tiên sinh. Nếu lúc đó tôi thấy không có gì cần thiết thì sẽ gọi điện thoại báo cho chị, thế đã được chưa?”

Chị Tuệ nhìn thấy vẻ mặt chân tình của nàng, suy nghĩ thật lâu mới đưa ra quyết định: “Được, phu nhân.”

Không phải là chị cảm thấy có gì không thích hợp, mà là vị Lily tiểu thư này không thể khiến cho người ta ít lo đi được, phu nhân đi theo cô ta ra ngoài, nếu không ai ở bên cạnh trông nom thì ai có thể yên tâm được chứ.

Lưu sư phó trong xe cũng hướng chị Tuệ tỏ ý cam đoan sẽ đưa phu nhân trở về an toàn, chị Tuệ lúc này mới an tâm một chút.

Ánh mắt mát lạnh của Lâm Hi Hi nhìn về phía trước, rồi sau đó lại nhìn về phía kính chiếu hậu, Lily không được thoải mái lắm cắn cắn môi suy nghĩ những điều nàng nghĩ đúng quả là chu đáo, bọn họ từ nơi này xuất phát đến bệnh viện và trở về cũng đã mất hơn một giờ, còn lại khoảng thời gian ngắn như vậy, cô có thể làm được chuyện dự tính hay không?

Cánh tay không bị thương nắm chặt lại, Lily âm thầm suy nghĩ, quả nhiên nàng đã trở nên thông minh hơn.

Phụ nữ bên cạnh hắn, luôn bất tri bất giác mà trở nên giống hắn, không phải sẽ trở nên vô tình mà là sẽ trở nên nham hiểm hơn. “Chúng ta chỉ đi có ba tiếng, vạn nhất tôi còn muốn đi shoping thì phải làm sao bây giờ?” Lily giả như lơ đãng hỏi.

Xuyên qua kính chiếu hậu Lâm Hi Hi nhìn cô ta, ánh mắt trong veo tĩnh lặng như mặt nước hồ thu có một tia gợn sóng.

“Nếu như cô cảm thấy tay không có vấn đề gì thì đương nhiên có thể.” Nàng nhẹ nhàng nói, áp chế tia nghi hoặc dưới đáy lòng, “Lưu sư phó có thể giúp cô xắp xếp, tôi tự mình trở về.”

https://thuviensach.vn

Một câu này, cơ hồ đem toàn bộ kế hoạch của Lily phá hỏng.

Mặt cô ta hơi đỏ lên, tựa như chỉ cần nói thêm một lời nữa thì mọi âm mưu của cô ta sẽ lộ tẩy hết, đành phải thở dài một tiếng, trong lòng lại suy nghĩ tính toán chuyện gì đó. May mắn lúc ra khỏi nhà, cô cũng có mang theo di động.

Chiếc xe màu đen tao nhã mà chạy trên đường ngoại ô trống trải, ngồi trên ghế sau một cô gái xinh đẹp gợi cảm tao nhã mà nheo lại hai mắt, lấy di động từ trong túi xách ra, nhẹ nhàng mà ấn một dãy số ….

Mùi thuốc khử trùng trong bệnh viện khiến mũi hơi cay cay.

Ở trong Tần trạch ngây ngốc mấy ngày nay, hồi lâu không gặp qua nhiều người chen chúc đến vậy, Lâm Hi Hi có chút không thích ứng được.

Ngồi im lặng ngang hàng ở bên cạnh, Lily nhìn thấy đám người chen chúc kia, bỗng có chút chán ghét, khóe miệng khẽ nhếch lên, hơi hơi châm chọc, “Lâm, tôi có chút lắm chuyện, nhưng là như vậy có sao không, anh ấy có thầy thuốc chuyên dụng nha, cô cũng không biết sao, còn cần phải đến bệnh viện để xếp hàng làm gì?”

Lâm Hi Hi có chút hoảng sợ, nhưng không nói gì.

Trước đây nàng đúng là luôn dễ dàng bị thương, chẳng qua là từ ngày ở cùng một chỗ với Tần Dịch Dương, cơ hồ không có cái gì có thể khiến nàng bị tổn thương, đối với bệnh viện, cũng xa lạ một chút.

Mà trước kia…

Lông mi thật dài khẽ run rẩy, nàng cảm thấy bản thân mình không cần phải nghĩ đến những điều đó nữa, kế hoạch thu mua Nhạc Thị đã cơ bản hoàn thành, những chuyện cuối cùng Lạc Thành sẽ xử lý, không cần nàng ra mặt bận tâm nữa.

https://thuviensach.vn

“Số 13, Lily.” Bác sĩ trong phòng gọi lớn một tiếng.

“Theo cô ấy đi làm một chút thủ tục liên quan cùng đóng những khoản viện phí cơ bản.” Một hộ sĩ trẻ đem phiếu khám bệnh nhét vào trong tay Lâm Hi Hi, có chút bực mình không kiên nhẫn được.

Cô gái xinh đẹp này im lặng ngồi ở đây tựa như một đóa hoa bách hợp ngọt ngào, khiến cho người ta nhịn không được mà liếc mắt nhìn, chẳng qua là càng xem lại càng thấy hơi hơi ghen tỵ.

Lâm Hi Hi nhìn phiếu khám bệnh trong tay, ánh mắt mát lạnh nhìn lướt qua bốn phía, đối với hoàn cảnh ở đây có chút khó hiểu. Lily nâng cổ tay của chính mình đi vào, sau đó quay người lại nhẹ giọng nói: “Ở phía trước quẹo phải nha …. Cô đi xem qua rồi sẽ biết.”

Nàng cầm lấy túi xách trong tay, cuối cùng nhìn Lily liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói: “Vậy cô ở đây trước, cứ từ từ.”

Hành lang u lãnh, cũng có rất ít người đi lại.

Lâm Hi Hi không đi đến cuối hành lang, ánh mắt mát lạnh cứ nhìn nhìn, không quá rõ ràng, không có biển số phòng, cũng không có người ở đó, căn bản đây không giống như nơi để làm thủ tục, nàng thu hồi ánh mắt, xoay người quay lại.

Một cánh cửa mở ra, nàng nhìn thấy một bàn tay vịn theo cánh cửa đẩy ra, không có gì kỳ quái.

Chẳng qua là chỉ một cái chớp mắt sau nàng liền cảm thấy có gì đó không thích hợp, tay áo của người kia dĩ nhiên là màu đen, rõ ràng là Âu phục, ngay cả cổ tay áo cũng được thêu nổi rất tinh xảo, động tác thong thả mà nguy hiểm, dự cảm xấu trong lòng nàng nháy mắt đã dâng lên.

Bước chân của nàng dừng lại, không dám tiếp tục đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Tại nơi băng lãnh tĩnh lặng này, trong lòng nàng dâng lên một cỗ sợ hãi quen thuộc, lòng bàn tay lành lạnh hơi hơi toát mồ hôi, nàng dừng ở cánh tay mở ra cánh cửa kia, vô thức mà lùi về phía sau từng bước, xoay người muốn chạy trốn.

"Ô…." Một miếng vải ẩm ướt mang theo lực đạo mạnh mẽ bịt kín miệng của nàng.

Nháy mắt kia khi Lâm Hi Hi xoay người lại chỉ thấy một thân ảnh cao ngất to lớn, cách nàng gần như vậy, thắt lưng của nàng bị hung hăng xiết chặt, nàng cố dùng bàn tay nhỏ bé gỡ bàn tay to lớn đang bịt miệng nàng kia, lại phát hiện ra cả người đã không còn chút khí lực.

Hơi thở nhạt nhẽo điên cuồng mà bao trùm nàng, nàng run rẩy, ánh mắt xinh đẹp muốn nhìn rõ người trước mắt, lại chỉ có thể không cam lòng mà nhắm mắt lại khi thuốc mê phát tác, thân thể hoàn toàn mềm nhũn trong nháy mắt, một nụ hôn nóng bỏng dừng ở trên thái dương nàng, hung hăng ấn một cái, thanh âm ám ách nói: "Hi Hi …. Hoan nghênh trở về …."

Ác mộng chà đạp má lúm đồng tiền.

Tựa như rơi xuống vực sâu không đáy, bóng đen ào ào mà ập tới, nàng thoát không được.

Một tia khí lực len lỏi vào trong thân thể, ngay sau đó là sự thanh tỉnh cuồn cuộn dâng lên, nàng bắt đầu có thể cảm nhận được hô hấp của chính mình, ngón tay của chính mình rung động.

Và những … đau đớn này.

Hình như là trải dài toàn thân, không biết vì sao mà bị, tóm lại là rất đau.

Lâm Hi Hi hé mở ánh mắt mỏi mệt, ánh mắt xinh đẹp có một tia tái nhợt cùng yếu ớt, ngân một tiếng rên khẽ, nàng nhìn quang cảnh xung quanh,

https://thuviensach.vn

hình như là một nhà xưởng ẩm ướt hoang vắng.

Gắt gao nhắm mắt lại, Lâm Hi Hi nhớ tới những chuyện đã xảy ra trước đó.

Kỳ thực khi vừa tỉnh lại nàng đã đủ nghĩ ra là ai bắt cóc nàng, nhắm mắt lại, nhớ lại lực đạo tàn nhẫn mà bạo ngược, điên cuồng mà ập tới khi đó, nàng cảm giác chỉ có bản thân mình đang bị nhốt trong một căn phòng, mà hắn ta đã dùng phương thức vô cùng đáng sợ mà bắt nàng đến đây làm tù binh ngay tại trong căn phòng này mỗi một cái góc phòng, khuôn mặt ôn tồn tuấn lãng kia dần chuyển sang màu đen, trở nên vô cùng tà ác.

Không phải sợ.

Lâm Hi Hi, không phải sợ.

Đợi một hồi lâu, nàng mới chậm rãi mở to mắt, trước mắt đã là một mảnh hoang mang.

Nàng giãy dụa ngồi xuống, lại phát hiện toàn thân không thể động đậy, cũng bị mấy vòng dây thừng thô ráp buộc chặt vào ngăn tủ, cổ tay mảnh khảnh thực đã bị xiết đến thê thảm, cổ chân cũng có chút vô cùng thê thảm.

Đau đớn toàn thân rốt cục là do đâu mà tới?

Lông mi thật dài run rẩy, nhìn váy dài bị xé rách của mình, bờ vai cùng ngực, còn có trên đùi, một dải dài dấu hồng hồng ….

Toàn bộ mọi chỗ, không có chỗ nào là không có dấu vết của Tần Dịch Dương hôn lên người nàng đêm qua.

Nàng hung hăng cắn chặt cánh môi đã bị hôn qua một lần, lực đạo hung ác, như là ấn ký ấy phải hoàn toàn biến mất khỏi người nàng ngay lập tức.

Đau.....

https://thuviensach.vn

Thật sự rất đau.

Lâm Hi Hi lùi đến ngăn tủ bên cạnh, ngẩn đầu nhìn lướt qua căn phòng, tất thảy là màu trắng, thực u tĩnh, nàng nhìn thấy cầu thang màu trắng, có ánh mặt trời xuyên qua cánh cửa sổ chiếu lên bức rèm, thực đẹp …. Cửa sổ.

Ánh mắt nàng sáng ngời, thử cựa một chút lại bị dây thừng xiết càng đau hơn.

"……" Nàng rên lên một tiếng, tựa vào trên ngăn tủ suy nghĩ một hồi? Thử lay động vị trí bị dây thừng buộc chặt, chẳng qua chỉ là vô vọng, tháo không được, rất khó cởi.

Nàng cúi đầu xuống, mái tóc dài mượt cũng rơi rụng xuống, trượt trên bờ vai tuyết trắng mềm mại của nàng, rũ xuống đầy đất. Nàng thử dùng miệng chạm vào dây thừng, cố hết sức mà cắn, từng chút từng chút nới lỏng.

Dây thừng to lớn thô ráp phải tốn rất nhiều sức, miệng nàng đau đớn, cũng chỉ ngừng một chút.

Bất quá vẫn còn có hy vọng, nàng tập trung khí lực, tiếp tục cởi.

Nàng không biết bản thân mình đã ngất đi ở đây bao lâu rồi, bất quá nhìn ánh mặt trời chiếu vào, cũng biết nhất định đã mấy giờ trôi qua rồi. Cái tên ác ma Nhạc Phong kia, không biết trốn ở đâu, cũng không biết đến khi nào thì gặp phải hắn, nàng gắt gao áp chế sợ hãi cuồng loạn dưới đáy lòng, chú tâm cởi dây thừng.

Một cái nút thắt rốt cục cũng bị tuột ra, cả người nàng đã đầm đìa mồ hôi.

Bàn tay nhỏ bé yếu ớt cố hết sức mà lay động dây thừng trên chân, hung hăng một chút cố hết sức cởi thoát ra.

https://thuviensach.vn

“A…..” Nàng ôm cánh tay bị đau khẽ rên lên một tiếng, dịu đi một chút lại bắt đầu tháo ra dây thừng trên tay, đợi cho toàn thân được khôi phục tự do, nàng giãy dụa đứng dậy, đem đai lưng váy dài bị xé rách buộc thật chặt lại, bắt đầu ở trong phòng tìm kiếm đường ra.

Cửa đã bị đóng kín, nàng chạy tới bên cửa sổ chỉ thấy trên lớp kính tối màu kia có một phiến nhỏ được mở ra, thủy tinh lại sắc muốn chết, căn bản không thể leo lên. Lâm Hi Hi nhẹ nhàng thở hắt ra một hơi, nhấc chân, túm lấy một chiếc ghế nhỏ bên cạnh dùng hết khí lực đập mạnh lên tấm kính thuỷ tinh.

“Phanh.” Một tiếng ghế dựa bị bật thật mạnh bay ngược trở về, mà thủy tinh tựa như không có một chút lay động.

Nàng ôm lấy hai tai né tránh, cắn môi nhìn cánh cửa thủy tinh không thể phá vỡ kia, đáy lòng dâng lên một tia tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 146: Tôi Không Yếu Đuối Như Vậy

Nhất định sẽ có đường ra.

Nhất định sẽ có.

Nàng bình phục tinh thần, do dự một lát, nhìn về phía cầu thang màu trắng vừa mới chú ý tới lúc nãy.

Cầu thang tròn tao nhã uyển chuyển vòng lên, nàng nhích chân bước tới, nhẹ nhàng bám vào tay vịn, từng bước, từng bước một hướng bên trên đi tới, càng đi càng nhanh. Váy dài màu trắng lướt qua mắt cá chân lạnh lẽo của nàng, ánh mắt nàng có một tia kiên định, không chút sợ hãi.

Lầu hai thực trống trải, cách bài trí thật khéo léo, giống như một phòng khách bình thường.

Mà ở cuối hành lang dài, có một căn phòng cửa được mở ra.

Bốn phía hiện tại đều không có đường có thể đi ra ngoài, Lâm Hi Hi nhìn cánh cửa kia, vừa nhẹ nhàng tiến lên vài bước, đã bị động tĩnh trong căn phòng kia dọa đến.

Như là có người đã đánh mất cái gì ở đây, một tập văn kiện tung bay, vài phần rơi trên mặt đất, giấy tờ bên trong đều ngổn ngang.

Ngay sau đó một tầng mù mịt bốc lên, như là khói.

Có tiếng bước chân, chậm rãi tới gần, đi đến cạnh cửa.

https://thuviensach.vn

Thân ảnh cao ngất của Nhạc Phong tựa lên cửa, trên khuôn mặt tuấn dật có mệt mỏi cùng suy sụp, cũng có chút tà mị, khuy cài Âu phục đã bị cởi ra, không có cởi cà – vạt, khói thuốc tĩnh lặng lượn lờ.

Hắn giờ phút này, như là một con thú bị dồn đến đường cùng, có răng nanh sắc bén cùng tuyệt vọng.

Hắn nâng tầm mắt lên, thấy được cô gái nhỏ như đóa tuyết liên tĩnh lặng đứng cách đó không xa.

Mái tóc mềm mại của nàng rơi rụng trên vai, đẹp đến mê người, máu cùng vết thương trên người cũng thực đáng sợ, nhất là chiếc váy dài đã bị xé rách kia, lại khiến cho người ta hồi tưởng lại.

Hắn hung hăng hít một ngụm khói, chăm chú nhìn ánh mắt trong veo của nàng.

Đôi mắt kia, chỉ có một tia sợ hãi trong nháy mắt, ngay sau đó, thân thể nàng đề phòng cứng đờ lên, ở giây phút mà hắn đi tới gần, xoay người chạy về phía sau.

Khoảng cách ngắn ngủn mấy bước, Lâm Hi Hi không thể chắc chắn được mình có phần thắng hay không, chỉ là theo bản năng mà chạy trốn.

Mặt nàng tái nhợt, nghiêng ngả lảo đảo.

Ánh mắt Nhạc Phong liếc qua một cái, tựa như kẻ đi săn hung ác đuổi theo, hai ba bước đã đuổi kịp bước chân của nàng, vươn tay, một lực đạo mạnh mẽ đã đem nàng xiết chặt trong lòng, từ phía sau lưng đem nàng gắt gao túm lấy, nàng đau đến mức hét lên một tiếng nhưng vẫn như trước không thể giãy dụa, cuối cùng hai người tựa như hai con vật đang cắn xé lẫn nhau cùng lăn xuống cầu thang.

https://thuviensach.vn

Phía sau bị đè nặng bởi một thân thể đàn ông to nặng, cái chân đã chạm đến bậc thang tiếp theo của Lâm Hi Hi không kịp thu hồi lại, bị giật một cái thật mạnh, đôi chân tuyết trắng bị nện mạnh lên nền nhà.

"A…." Đau nhức dữ dội truyền đến từ động tác té ngã của nàng,

Đau …

Đầu gối nàng, bị ngã đến đau tê liệt ….

Người đàn ông phía sau gắt gao bẻ quặt tay nàng ra sau người, thân thể của hắn đè mạnh lên người nàng, ngã xuống đất, một cánh tay còn lại xiết chặt lấy thắt lưng nàng, khói thuốc giữa những ngón tay vẫn còn lượn lờ bay lên.

"Đau …. Phải không." Nhạc Phong nheo hai mắt lại nhìn nàng, không chút che dấu mê luyến của chính mình, "Biết rõ sẽ đau còn chạy làm gì? Hi Hi, là anh, em không nhận ra anh sao?"

Nàng đương nhiên nhận ra.

Người đàn ông này, dù có hóa thành tro nàng cũng nhận ra.

Gắt gao cắn chặt cánh môi không chút huyết sắc của mình, làm cho trận đau nhức kia dịu đi … Lâm Hi Hi mở mắt ra, coi như vừa mới là không cẩn thận, vật lộn với nam nhân này, nàng tuyệt đối không thể thắng được.

"Anh bắt tôi đến đây để làm gì?" Thanh âm của nàng có chút ám ách, ánh mắt lại trong veo như nước.

"Đến ôn chuyện …." Miệng hắn ngậm thuốc, dùng sức một cái đem nàng từ trên mặt đất xốc lên, nàng thống khổ mà nhíu mày, đầu gối căn bản không thể cử động được, miệng hắn lộ ra một nụ cười đau lòng, từ phía sau đem nàng ôm vào trong lòng chính mình, cảm nhận được độ ấm từ thân thể

https://thuviensach.vn

mềm mại của nàng, tựa như đang đùa ghịch một con búp bê mà vuốt ve thân thể của nàng, lực đạo không chút ôn nhu.

“Anh rất nhớ em …. Anh lần trước đã nói qua là rất nhớ em ….. Em không nhớ rõ sao?” Cánh tay Nhạc Phong từ từ di chuyển lên trên, mãi cho đến khi bàn tay to lớn nắm trọn chiếc cổ mảnh mai của nàng, chậm rãi vuốt ve, “Chẳng qua là, ngay cả một chút em cũng không nhớ đến anh, chỉ nghĩ làm thế nào để hạ bệ anh, làm thế nào để anh thất bại, như vậy em mới vui vẻ, có phải hay không, Hi Hi của tôi, từ khi nào thì em lại trở lên ác độc như vậy?”

Từ cổ họng truyền đến cảm giác khó thở, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Lâm Hi Hi một mảnh tái nhợt, giơ tay gỡ bàn tay to lớn của hắn ra, nhằm giảm lực đạo của hắn, khó khăn nói: “Nhạc Phong anh không độc ác sao, lúc trước khi anh nhìn thấy thi thể bị thiêu đến cháy đen của Viện Y, anh có cảm thấy bản thân anh thực là độc ác hay không?

Cố gắng quay đầu lại, nhìn thân thể người đàn ông đang vô cùng sát vào thân thể chính mình này, ánh mắt hận thù mãnh liệt xinh đẹp tựa như bông cà độc dược nở rộ: “Thời điểm anh dùng tính mạng đứa con của Nhạc Cảnh San để uy hiếp chồng bà ta phải gánh tội thay mình, anh có cảm thấy bản thân mình vô cùng độc ác hay không?” “Anh hẳn là không có … Bằng không cũng sẽ không bắt tôi đến nơi này.”

Nhạc Phong chăm chú nhìn nàng một lát, ánh mắt thâm thúy có tia mê mang thản nhiên, dần dần thanh tỉnh lại sau đó lại trở lên vô cùng thâm thúy mị hoặc lòng người, khóe miệng hiện lên một mạt cười, không để ý đến bàn tay bé nhỏ đang dãy dụa gỡ bỏ lực đạo của nàng, bàn tay ngày càng buộc chặt, xem nàng làm thế nào để chống lại sự uy hiếp trí mạng của hắn, vô hình chung chỉ cần hơi dùng sức thêm vài phần đã đủ đem nàng bóp chết.

https://thuviensach.vn

“A …” Nàng không thể hít thở được..... Khó chịu..... Thật sự thật là rất khó chịu.

“Em nói rất đúng, tôi cũng rất ác độc….” Miệng Nhạc Phong nồng đậm mùi vị thuốc lá, hung hăng rít một ngụm khói cuối cùng, cúi người đem điếu thuốc nghiền nát vào trong gạt tàn ở trên bàn, mà cô gái ở trong lồng ngực hắn cũng khụy người xuống theo, một cái loạng choạng đã đứng không vững mà qùy xuống đất, hắn cũng không thèm để ý, bàn tay lần nữa nhào tới hung hăng bóp chặt cần cổ của nàng.

“…..” Lâm Hi Hi ngửa đầu, biểu tình vô cùng thống khổ.

Nàng không muốn chết, nàng một chút cũng không muốn chết, chẳng qua là nàng đã biết rất rõ, Nhạc Phong sẽ không dễ dàng như thế này mà giết chết nàng, hắn sẽ tra tấn đến lúc nào thỏa mãn mới bỏ qua cho nàng, cho nên hiện tại, bất quá hắn chỉ muốn làm cho nàng thống khổ mà thôi.

“Bởi vậy em nên lo lắng cho chính bản thân mình mới đúng, Hi Hi, đã bao nhiêu lâu em không ở chung cùng tôi rồi?” “Có sợ không?” Thấy nàng thực sự khó thở tới trắng bệch mặt ra, Nhạc Phong chậm rãi thả lỏng lực đạo, túm nàng hướng bên trong thư phòng đi đến, khiến cho nàng nhìn thấy một mảnh hỗn độn trong đó, “Đến xem thành quả của cô đi, Nhạc Thị hiện tại đã sắp sụp đổ, trừ bỏ chuyển nhượng cho một người chủ mới thì không còn đường nào có thể đi nữa…. Hi Hi cô vừa lòng chưa?”

Tay nàng bị cưỡng ép chống đỡ lên cửa, thở hổn hển, nhưng vẫn không quên nhìn vào bên trong.

Nàng nhìn đến văn kiện vung vãi đầy mặt đất kia, còn có đồ thị điên cuồng lao dốc trên màn hình máy tính kia, tất cả đều đã bị phá vỡ nát, ngữ khí của hắn rất yếu ớt, bên trong tràn ngập thống hận muốn hủy diệt nàng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp ướt đẫm mồ hôi, lạnh lùng mở lớn đôi mắt: “Những điều này tôi đều đã dự đoán được, không có gì hay để xem

https://thuviensach.vn

hết.”

Thỏa mãn, hiện tại nàng thực thỏa mãn.

Tranh đấu như vậy, cái gì cũng phải trả giá, bao nhiêu bức bách, bao nhiêu mệt mỏi đều có thể chấp nhận, thứ mà nàng muốn chính là kết quả ngày hôm nay, chính là Nhạc Thị hoàn toàn bị sụp đổ.

“Phanh.” Một thanh âm vang lên, sau gáy nàng truyền đến một trận đau nhức.

Là Nhạc Phong bị khiêu khích tới nổi giận, đột nhiên dùng sức ném nàng vào vách tường, cả người nàng bị đập vào, đau đến ù cả tai, theo vách tường từ từ trượt xuống dưới.

Chẳng qua là không đợi cho nàng hoàn toàn xụi lơ trên mặt đất, Nhạc Phong đã đem nàng hung hăng túm đứng lên, áp lên giá sách.

“A….” Bị bẻ oặt 90 độ, Lâm Hi Hi đau đến rên ra tiếng, cảm giác thắt lưng sắp bị bẻ gãy, thân thể to nặng của Nhạc Phong đè chặt phía trên, ngày càng ép xuống, thuận thế đem cổ tay nàng bẻ hết mức.

“Hi Hi ….” Hắn thấp giọng kêu, mắt hằn đầy tơ máu mang theo sát khí lực đạo mạnh đến nỗi tựa như muốn đem nàng bóp nát. “Cô thực muốn Nhạc Thị gặp tai họa phải không, cô thực sự hy vọng nhìn đến hoàn cảnh này của tôi phải không?”

“Chúng ta tại sao lại biến thành như thế này chứ, tôi yêu em như vậy, em cũng yêu tôi không phải sao, vì sao em lại muốn hủy diệt tôi, trả thù tôi?” Sắc mặt Nhạc Phong đanh lại, gầm hét lên, nắm chặt khuôn mặt nàng, nhìn sâu vào ánh mắt trong veo như nước của nàng, “Vì sao em lại lãnh đạm như vậy, không sợ tôi hay sao? Trước kia không phải em rất sợ tôi hay sao? Lâm Hi Hi?”

https://thuviensach.vn

Màng nhĩ bị tra tấn đến đau buốt, lông mi thật dài của Lâm Hi Hi nhắm lại, lại mở ra, ánh mắt trong veo như nước.

“Tôi không có yếu đuối như vậy, anh có cái gì đáng phải sợ chứ?” Nàng nhẹ giọng nói, giọng nói nhu hòa tĩnh lặng, “Bất quá chính là bạo lực tàn nhẫn, anh sẽ không thực sự giết tôi, cho dù anh có giết tôi cũng không sao cả, loại người như anh sẽ không có kết cục tốt đâu, không có tôi, cũng vẫn có người giống như tôi tìm anh tính sổ, anh trốn không thoát, một giờ một phút cũng trốn không thoát được.”

Trong mắt nàng đích xác không chút sợ hãi, cho dù thân thể rất đau, nhưng đó cũng chỉ là đau thể xác mà thôi.

Không có gì, cùng lắm thì, nàng không ngại ở đây ngay trước mặt tên ác ma này hối tiếc mà tự liếm láp vết thương của chính mình.

Khuôn mặt tuấn tú của Nhạc Phong hơi hơi đỏ lên, thực đã không thể dùng hai từ ‘dữ tợn’ để hình dung nữa, hắn quả thực có chút tẩu hỏa nhập ma.

“Phải không?” hắn lạnh lùng nói, bàn tay nâng cái gáy của nàng lên, cuốn lấy tóc nàng, cuộn một vòng vào tay rồi hung hăng túm lấy, làm cho nàng đau đến ngửa đầu, một chút cũng không muốn nhìn thấy biểu tình này trong ánh mắt nàng.

“Đau không?” hắn ác liệt hỏi.

Lâu Hi Hi liều mạng đè nén đau đớn trên da đầu, ngực chậm rãi phập phồng vài cái, thanh âm quật cường từ trong lồng ngực thoát ra: “Không vấn đề.”

“Ba…” Một tiếng tát giòn tan vang lên, nằm gọn trên mặt nàng.

https://thuviensach.vn

“Ô ….” Gáy Lâm Hi Hi bị giữ cố định lại, mặt lệch sang một bên, lĩnh trọn cái tát hung hăng này.

Khí lực của đàn ông so với đàn bà quả là một trời một vực, một cái tát tung ra máu đã ứa ra khóe môi nàng, bàn tay in rõ ràng trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nóng rát đau nhức.

“Hiện tại thì sao? Đau không?” Thanh âm của hắn thực ngoan độc, “Người đàn ông của cô vì sao mà chưa tới cứu cô?”

Kiên trì lâu lắm, quật cường lâu lắm, nhưng chỉ một câu này đã khiến nàng đau thấu tim, thanh âm của Lâm Hi Hi dừng lại, chịu đựng đau đớn bỏng rát trên mặt, một tia mềm mại mẫn cảm từ trái tim dâng lên.

Nàng không nói lời nào, dùng sự lãnh đạm che giấu đi tia yếu đuối chợt lướt qua trong mắt kia.

Nhạc Phong nhạy bén mà nhận ra điều này, rất nhanh giật lấy tóc nàng, cúi đầu nói nhỏ: “Hi Hi, cô có biết nhược điểm lớn nhất của cô là cái gì hay không? Đó chính là dễ dàng tin tưởng người khác, rất dễ dàng làm vợ, lại dễ dàng yêu sâu sắc như vậy, tựa như lúc trước cô yêu tôi vậy …. Cô cũng không biết chồng của cô là loại đàn ông như thế nào, không phải sao? Cô lại ngay cả thân thể cùng trái tim đều trao cho hắn, không hối hận sao?”

Lâm Hi Hi rốt cục cũng đối diện với ánh mắt của hắn, trong mắt có một tia đề phòng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 147: Sợ Tôi Chạm Vào Em Sao?

Cô gái xinh đẹp nằm ngửa dưới thân hắn, tóc bị gắt gao túm lấy không thể nhúc nhích, ánh mắt mát lạnh mang theo đề phòng mà nhìn hắn …. Cảnh tượng này thật đẹp, nhất là, nàng từng nhu thuận như vậy mà đứng ở bên cạnh hắn, ngốc nghếch mà yêu hắn, hắn muốn nàng, tựa như là muốn nuốt nàng vào.

"Hắn rất thương cô phải không?" Hắn đối diện ánh mắt nàng, xuyên qua ánh mắt muốn nhìn thấu đến trái tim đang đập cuồng loạn của nàng, ghét sát khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, "Ủng hộ cho cô mua Nhạc Thị, để mặc cô tiêu xài, chịu lấy cô, ở trên giường thì sao, hắn không phải rất thương cô sao, hương vị trên thân thể cô nhất định rất mê người, bằng không hắn vì sao lại tham luyến như vậy….?"

Hơi thở nóng bỏng của hắn rất gần, Lâm Hi Hi muốn quay đầu đi, bàn tay trên gáy lại xiết chặt thêm, da đầu nàng truyền đến một trận đau đớn xé rách, chỉ có thể nhắm mắt lại, cả người run rẩy nhằm dịu đi lực đạo xé rách như dã thú kia.

Chẳng qua là trong giây phút nhắm chặt mắt kia, tiếng nói tà mị của hắn tựa như sương khói mà len lỏi vào trong tai nàng, kích thích từng nơron thần kinh của nàng.

Nàng biết rõ những vết thâm trên người nàng dày và rõ đến mức nào, thỉnh thoảng khi ở trên giường Tần Dịch Dương đích xác là cố ý ôn nhu với nàng, còn hơn phân nửa thời gian là không thể kiểm soát được, nếu như sự cường thế của hắn có thể xem là một dạng của tình yêu, vậy nàng thực đã

https://thuviensach.vn

không biết được mình đã bị chết chìm vào đó từ khi nào và có bao nhiêu phần cơ hội có thể thoát ra.

Nhưng là, nàng thực không muốn nghe mấy chữ này thoát ra từ trong miệng của tên ma quỷ này, hết thảy quá trình thân mật của nàng và Tần Dịch Dương trong lúc đó, cũng không hy vọng được nói ra từ hắn.

Nhạc Phong tham luyến loại cảm giác này, cảm giác hứng thú khi đem nàng xiết chặt trong người mà tra tấn, dày vò.

“Dấu vết trên người cô thật nhiều …. Tôi muốn nếm thử hương vị trên người cô.” Hơi thở của hắn dừng trên cánh môi đang bị cắn chặt của nàng, nhớ rất rõ thời điểm khi hắn đem nàng trở về, nhìn thấy những dấu vết bị yêu thương trên người nàng, không khống chế được mà cắn lên đó, thẳng đến khi cảm nhận được mùi máu tươi mới buông tha, “Làm sao cô có thể thân mật với thằng đàn ông khác … Như thế nào có thể để cho hắn ta tùy ý chiến giữ lấy thân thể cô? Biết không? Ngay cả nơi này của cô cũng có dấu vết bị hắn hôn qua.”

Hắn rống lên một tiếng tàn bạo, con ngươi đỏ rực, xé váy dài của nàng dò xét vào giữa hai chân của nàng.

Lâm Hi Hi đau đớn kêu lên một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo vết tát đỏ ửng ngẩng lên, cảm giác được tay hắn mạnh mẽ mà sờ soạng da thịt mềm mại giữa hai đùi nàng, một bàn tay đàn ông lạnh như băng không kiêng nể gì.

“Không liên quan đến chuyện của anh …” Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tái nhợt lại, ánh mắt mang theo uất hận, thanh âm run rẩy, “Buông ra…”

Nàng cảm giác chính mình đang bị xâm phạm, loại xâm phạm này là một lọai bôi nhọ lên tôn nghiêm của nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng có thể bị đau, có thể bị thương tổn, nhưng là không thể bị kẻ khác dùng phương thức này để vũ nhục.

“Hi Hi, cô không sợ đau phải không?” Nhìn thấy biểu tình của nàng, Nhạc Phong tựa hồ đã lĩnh ngộ được điều gì đó, đè thấp thân thể, bàn tay lạnh băng ở bên trong đùi nàng lại dán chặt hơn một chút, “Cô sợ tôi chạm vào cô phải không?”

Cả người Lâm Hi Hi đều run rẩy, là loại run rẩy co quắp.

Kiên cường thật lâu, vẫn không thể chịu đựng được loại đau đớn này, nhưng là giờ khắc này, nàng mới chính thức cảm thấy sợ hãi, nửa khuôn mặt bị hắn hung hăng tát một cái ửng đỏ lên, lại bị nóng bỏng và lạnh lẽo cùng lúc tra tấn. Tay hắn lạnh như băng trơn tuột như rắn nước, nàng muốn liều mạng dãy dụa, muốn tránh xa, nghĩ muốn hét lên đuổi hắn cút xa một chút đừng có đụng vào nàng.

“Hi Hi, nói chuyện … Cô sợ tôi chạm vào cô phải không, lúc vừa mới tiến vào cô không có sợ tôi, thậm chí cô còn muốn tự mình chạy trốn, trước kia cô làm sao mà có lá gan lớn như vậy?” Tay Nhạc Phong tự do hướng lên, bụng ngực cũng áp sát lên nơi mềm yếu trước ngực nàng, bàn tay túm chặt tóc nàng buông ra, vuốt ve trán nàng, đem tóc nàng vén ra phía sau, “Có phải tôi chạm vào cô xong về sau hắn cũng sẽ không muốn cô nữa, xem ra tôi nói đúng rồi, không có thằng đàn ông nào không cần trinh tiết của người đàn bà của mình…. Dù sao cô cũng đã từng bị cường bạo qua một lần, lại bị một lần nữa cũng không có gì, cô nói xem có phải không?”

Mối nguy hiểm ngập đầu len lỏi vào giữa hai thân thể đang dán chặt vào nhau, giống như ngọn lửa, chui vào trái tim và linh hồn nàng.

“Cút ….” Ánh mắt trong veo của nàng dường như run rẩy, ngoảnh đi … tiếng nói mang theo nghẹn ngào cùng sợ hãi vỡ vụn thoát ra, “Cút ngay, đừng có đụng vào tôi.”

https://thuviensach.vn

Thanh âm của nàng run rẩy, lồng ngực dâng lên một cỗ sợ hãi tựa như sắp bị phá hủy.

Nàng không muốn như thế này ….

Không muốn lại bị xâm phạm, bị nhục nhã, bị nhiễm vào dơ bẩn ngàn năm rửa không sạch.

Nàng thật vất vả mới gặp được người đàn ông mà nàng yêu thương, thật vất vả mới chiếm được hạnh phúc nhỏ nhoi chẳng phải sợ hãi, nàng không muốn hạnh phúc và tôn nghiêm của nàng bị kẻ khác chà đạp dưới chân, không muốn ngay cả hi vọng duy nhất của nàng cũng bị hắn hủy diệt.

“Hi Hi …” Nhạc Phong khẽ gọi, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác thỏa mãn, hắn sung sướng khi nhìn thấy bộ dáng thê thảm của nàng, bị hắn bức đến đường cùng, khóc lóc cầu xin tha thứ hoặc là tức giận chửi mắng hắn, hắn muốn chính là nàng mất kiểm soát, hắn thực đã điên rồi, hắn phải làm cho cô gái dưới thân này người duy nhất mà hắn yêu cũng điên theo hắn, “Không cần giãy dụa, sẽ đau …. Không phải cô cũng chưa từng làm cùng đàn ông, chống đối có tác dụng sao, thực mềm mại ….” “A ….”

Nàng hét chói tai, là thanh âm vụn vỡ từ trong lồng ngực phát ra, liều chết giãy dụa, nhưng nhiều lần đều bị hắn ấn chặt xuống.

Váy dài mềm mại được làm bằng tơ tằm, tay nàng bị một bàn tay to lớn khác gắt gao nắm lấy đặt ở trên đỉnh đầu, mỗi một phần cơ thể bị động vào đều khiến nàng cảm thấy chán ghét, tràn ngập ghê tởm.

Đây là một lần thanh tỉnh duy nhất, nàng cảm nhận được sự tàn sát bừa bãi của tên ác ma này trên người mình, nàng giống như một con thú nhỏ bị xích lại mà cắn xé đẫm máu, không thể trốn tránh. Nhạc Phong không cẩn thận bị nàng hung hăng cắn vào bả vai, ra sức giật tóc nàng cũng không có thể làm cho nàng buông ra, hắn hơi chút lùi bước, chịu đựng da thịt bị cắn

https://thuviensach.vn

đau đớn xé rách, đột nhiên bóp chặt cổ nàng, túm lấy cánh tay nàng cố sức vặn ngược ra sau, cuối cùng bả vai cũng được buông tha.

Hung ác đem nàng bóp chặt áp lên trên bàn, bộ mặt tàn nhẫn nhất của Nhạc Phong hoàn toàn bại lộ: “Còn có khí lực để cắn tôi phải không Hi Hi, tôi sẽ làm cho cô đến chân cũng không có biện pháp khép lại, nhớ kỹ lấy, nhớ cho kỹ lấy thằng đàn ông của cô, mẹ nó chứ, thằng đàn ông mà cô khăng khăng một mực yêu, chúng ta để cho hắn xem, hắn nhất định sẽ rất thích.”

Hét lên, hắn bắt đầu giơ tay cởi cà – vạt của chính mình, trong trái tim hắn chính là cất dấu sự tàn nhẫn bạo ngược này, hắn thích sự tranh đấu đẫm máu này, thích dùng bạo lực để yêu, nhất là tình yêu biến thái đối với nữ nhân này.

Thuốc tê một chút lại một chút dịu đi trên tay, khớp xương bị trật đã được chỉnh về đúng vị trí.

Trong mắt Lily còn có lệ, vừa mới tuôn ra ban nãy do đau đớn khi lấy lại khớp xương, cô một bên nức nở, một bên dừng ở cửa phòng bệnh, đợi hồi lâu cũng chưa có gặp lại thân ảnh xinh đẹp mà cũng thực chán ghét kia, nói vậy thực đã biến mất.

Trong lòng không phải không sợ hãi, chẳng qua là loại sợ hãi này có mang theo vui sướng.

Ít nhất hiện tại cô đã biết, cô gái kia bị mang đi nhất định sẽ không có kết cục tốt gì, sợ là có còn sống mà trở về, cũng không có thể tiếp tục ở Tần trạch mà chỉ tay ra oai, trong lòng cô dâng lên một cỗ sung sướng điên người.

Nhưng là, còn có một chuyện chưa có được giải quyết.

https://thuviensach.vn

Cô nhớ rõ là trước khi Lâm Hi Hi đi ra có dặn rất rõ chị Tuệ, sau ba giờ không thấy trở lại sẽ gọi điện báo cho Vinson. Hơn nữa càng khó giải quyết chính là, ngoài cửa còn có lái xe của Tần trạch, người kia nghe gọi là Lưu sư phó một người đàn ông trung niên, cô phải nghĩ biện pháp giải quyết mới được.

Lấy ra di động trong túi xách, cô lập tức gọi tới Tần trạch.

"Uy? Chị Tuệ phải không?" Cô không thể không phối hợp hoàn cảnh mà kêu lên một tiếng.

Chị Tuệ ngẩn ra, chờ một hồi lâu mới đáp lại "Lily tiểu thư sao?"

"Vâng." Cô thoải mái nói. "Tay của tôi chưa được tốt lắm, hiện tại mất thêm vài tiếng nữa, chúng tôi ở bên ngoài chuẩn bị cho xong sẽ trở về, chỉ hai người chúng tôi, chị gọi điện thoại bảo Lưu sư phó kia tự mình lái xe trở về đi, tôi không thể ra bãi đỗ xe gọi anh ta được."

Sóng âm từng đợt, từng đợt truyền đến, chị Tuệ có chút nghi hoặc, nắm chặt ống nghe nhất thời không nói gì.

"À, vậy không có sao chứ?" Giọng nói của chị cũng có chút nhẹ xuống, "Vậy, Lily tiểu thư có thể đưa điện thoại cho phu nhân nói chút đi."

Trong lòng Lily chửi thầm một tiếng 'chết tiệt', hiện tại ở đây cô làm sao có thể biến ra một Lâm Hi Hi mà nói chuyện với chị ta chứ.

"Cô ấy đi toilet, tôi đang ở bên ngoài chờ cô ấy." Cô tiếp tục kéo dài thời gian.

Chị Tuệ nhẹ nhàng thở hắt ra một hơi, lại vẫn kiên trì nói: "Vậy cũng được, tiểu thư nhớ về sớm một chút, từ từ mới kêu lái xe trở về, đợi cho phu nhân đi ra bảo cô ấy gọi cho tôi nói một tiếng là được rồi."

https://thuviensach.vn

Đôi lông mày mang vẻ phong tình Tây phương của Lily nhíu lại, trên môi lộ ra một nụ cười châm chọc: “Chị không tin tôi?”

“Lily tiểu thư, tôi không có ý này.”

“Chị có ý tứ kia hay không, tôi thừa biết.” Cô kéo dài ngữ điệu, “Tôi biết chị đã sớm không muốn tiếp tục làm ở Tần trạch nữa, để tôi gọi điện thoại nói một tiếng với Vinson … Nói cho anh ấy biết người hầu này không lễ phép đến mức nào, ngay cả chút thể diện cơ bản cũng không cho tôi, tôi dựa vào đâu mà phải giữ chị ở lại, người mà không coi tôi đâu vào đâu.”

“Tiểu thư Lily.” Trong lòng chị Tuệ căng thẳng, kêu lên một tiếng.

“Được rồi.....” Lily an ủi nói, tôi chỉ đùa với chị một chút thôi, Hi Hi đi ra tôi sẽ đi cùng cô ấy, chị nhớ rõ gọi điện thoại kêu Lưu sư phó trở về đi.”

Nói xong cô liền cắt đứt cuộc gọi, không cho chị Tuệ có cơ hội cãi lại.

Lòng bàn tay run nhẹ, còn toát mồ hôi, khuôn mặt tái nhợt của Lily che giấu sự căng thẳng, trấn định một hồi lâu mới tốt hơn một chút. Chiêu trước đe dọa sau lại trấn an là cô học được từ Tần Dịch Dương, hắn luôn có thể đem lòng người ta đùa giỡn trên lòng bàn tay, tuy rằng việc cô động vào cũng không được giống lắm, nhưng là đối với một người nhỏ nhoi như chị Tuệ này cũng đã quá đủ rồi.

“Tiểu thư này, sắc mặt của cô không được tốt lắm, có cần đi kiểm tra lại không?” Y tá đi qua bên cạnh cô, tốt bụng nói.

Lily ngẩng tầm mắt lên, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng lộ ra một tia châm chọc ngoan độc, “Không tốt sao, tôi lại cảm thấy không có chỗ nào không tốt cả.”

Cô nói xong liền cất bước đi ra ngoài, một đầu tóc quăn thật dài vương vãi trên vai, thực xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Nhất định không thể để cho Lâm Hi Hi trở về, cô sẽ không ngại nói dối để không cho bất cứ cơ hội nào bị lộ ra.

Trong phòng hội nghị nghiêm túc và trang trọng, chiếc ghế xoay tao nhã tàn nhẫn lướt một vòng vô cùng đẹp mắt.

Tần Dịch Dương xoay người lại, dừng ở bảng báo giá cùng hợp đồng hợp tác cần ký kết, khóe môi lộ ra một nụ cười thản nhiên nụ cười kia quá nhạt khiến cho người ta không thể hiểu rõ được ý tứ, chỉ nhìn thấy ngón tay thon dài của hắn khẽ đánh nhịp vài cái, sau đó liền tựa vào trên ghế xoay.

Tựa như nghỉ ngơi, tự nhiên tao nhã, mỗi động tác giơ tay nhấc chân đều tao nhã mị hoặc lòng người.

Cả một đêm thoả mãn khiến tinh thần hắn sáng láng, chẳng qua là ở trong bầu không khí u tĩnh này, hắn không hiểu sao lại nhớ đến nàng, điện thoại di động lạnh như băng trong lòng bàn tay bị hắn chậm chạp xoay tròn, nhưng không có vang lên như mong muốn.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 148: Số Điện Thoại Ngoài Vùng Phủ Sóng

Hắn nghĩ rằng sáng sớm sau khi cuộc điện thoại kia được gọi về, nàng ít nhất cũng nên gọi lại một lần, mà không nên thản nhiên cho rằng người ta sẽ chủ động gọi lại. Đúng là khi thân mật hắn có hơi dùng sức quá, nói vậy là nàng mệt mỏi, hoặc là còn chưa có rời giường đi.

Những phỏng đoán này, vụn vặt đến mức chỉ là những chuyện râu ria không quan trọng, nhưng là hắn không thể lái đi được.

Người đàn ông tuấn nhã cao ngất, cả người đều tản ra hơi thở vương giả bức người, dù cho hắn hồi lâu không có lên tiếng cũng là một loại áp chế.

Nhân viên đàm phán phía đối phương là một người da trắng cũng tuấn nhã không kém, nghe giọng thuyết giảng dự án hợp tác trầm bổng của người bên mình, dè dặt mà nhìn chăm chú sắc mặt của Tần Dịch Dương ở phía đối diện, lại phát hiện hắn không có chút động tĩnh. Người da trắng kia bắt đầu có chút bất an, bàn tay khẽ nắm lại, để ở trên môi, khẽ nhăn mày, nghĩ không biết có phải do con số lợi nhuận bên mình đưa ra chưa đủ hấp dẫn hay không.

Có thể cùng Bác Viễn hợp tác là một kế hoạch lâu dài, có lợi mà vô hại, cơ hội như thế này không có người nào ngốc nghếch mà để tuột mất khỏi tay.

Mãi cho đến khi dự án hợp tác được đề cập đến mục cuối cùng, tỉ lệ lợi nhuận được công bố ra, đều không có nhìn thấy nửa điểm vừa lòng xuất hiện trong ánh mắt của Tần Dịch Dương.

https://thuviensach.vn

Người da trắng bắt đầu khẩn trương, dùng thứ tiếng Trung sứt sẹo hô lên: “Từ từ ….”

Trợ lý bên cạnh dừng lại, nhìn thấy khuôn mặt nghiêm túc mà khẩn trương của người da trắng kia, chỉ nghe thấy hắn ta tiếp tục dùng tiếng Trung nói: “Tần tiên sinh, nếu còn cảm thấy không hài lòng, chúng tôi có thể phân chia lại tỷ lệ lợi nhuận cho tới khi ngài vừa lòng mới thôi.”

Tần Dịch Dương từ trong mơ màng bừng tỉnh lại, nhìn thẳng vào ánh mắt người bên kia bàn, khẽ nhếch môi, tiếng nói du dương như tiếng ngọc châu rơi xuống đất,

Dư âm khiếp người: “Bao nhiêu?”

Người da trắng nhíu mi, đau khổ tựa như đang cắt thịt chính mình, nói ra điểm mấu chốt của chính mình: “Nhiều nhất là 5% một năm.” Sẽ là 5% một năm.

Con số lợi nhuận này khiến cho mọi người bốn phía xung quanh hít một ngụm khí lạnh, ngay cả Nguyễn Húc cũng cứng đờ cả người, thật sự không hiểu người này vì sao mà phải lấy máu để dâng cho Bác Viễn, sau đó không khỏi mà lắc đầu trong lòng, hắn hiểu rõ Tần Dịch Dương, tên kia ban nãy vừa mới thất thần một hồi, nhìn như không yên lòng, liền khiến mọi người bị lừa cả rồi sao?

Xoa xoa mi tâm, Nguyễn Húc nhịn ý cười, chuẩn bị kết thúc hội nghị.

Tần Dịch Dương dừng ở người đàn ông thực đã tỏ rõ thành ý ở phía đối diện, đúng là người Tây Ban Nha nhiệt tình tràn trề, ngay cả quyết định cũng có thể quyết đoán như vậy, trong đầu hắn thực đã có câu trả lời thuyết phục, tuấn mi khẽ động đậy, thản nhiên nói: “4% một năm, hợp tác vui vẻ.”

Hắn không nghĩ mới lần đầu tiên hợp tác đã đem đối phương ép đến đường cùng.

https://thuviensach.vn

Người da trắng rõ ràng là kinh ngạc mà nhìn chằm chằm Tần Dịch Dương, nhìn cánh tay Tần Dịch Dương giơ lên, lúc này mới dời tầm mắt vội vàng vươn tay bắt tay với người đàn ông này, phong độ của người đàn ông này khiến kẻ khác phải thán phục, làm việc lớn không phải lúc nào cũng chỉ vì lợi nhuận, có đôi khi cần nhượng bộ một chút, đôi bên cùng có lợi, hiệu quả và lợi ích khi đó sẽ lớn đến không thể đong đếm, đây mới là một người đàn ông có tầm nhìn xa trông rộng.

Một không khí nghiêm túc và căng thẳng dâng lên trong văn phòng, đại biểu song phương trên mặt đều lộ ra nụ cười yếu ớt, Nguyễn Húc cũng đứng lên, nghĩ nghĩ, một chiêu này, hắn có tên là 'dồn vào chỗ chết rồi nhường cho một đường sống'. Đi ra khỏi phòng họp, cất bước rời khỏi mấy vị khách nước ngoài kia, Nguyễn Húc nhịn không được hỏi: "Vừa mới cậu đang nghĩ cái gì?'

Chiếc di động đắt đỏ màu xanh dương trong lòng bàn tay vẫn không có động tĩnh, Tần Dịch Dương ngừng ngắm nghía, ngay cả ý cười nhạt nhẽo trên khuôn mặt tuấn lãng bức người cũng biến mất, sự ngưng trọng trong mắt đủ để đem người ta cắn xé.

"Những chuyện còn lại cậu giúp mình xử lý, gần tối mình trở về một chuyến." Hắn thản nhiên mệnh lệnh. Một đôi mày anh tuấn nhăn lại, Nguyễn Húc hỏi: "Quay về Tần trạch?"

"Đi tiếp vợ?" Hắn cảm thấy đùa càng vui, môi khẽ lộ ra một nụ cười. Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương khẽ di chuyển trong không trung, chăm chú nhìn vào một chỗ, lưu lại hai chữ: "Có lẽ." Nguyễn Húc thu hồi tầm mắt, nhìn về phía mà hắn mới chăm chú nhìn ban nãy, nhìn đến đại sảnh lầu một, Mục Thanh Ngôn đang bắt tay trêu chọc đã bắt đầu tiến vào.

"Ồ, cậu ra thật đúng lúc, số di động của Hi Hi là bao nhiêu?" Mục Thanh Ngôn nhíu mày nói.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương đi từ lầu hai xuống cả người tản ra khí phách bức người, ánh mắt sắc lạnh, liếc hắn một cái: “Tốt nhất cậu cho mình một lý do thật chính đáng khi ở trước mặt mình hỏi về chuyện của cô ấy, ai cho cậu lá gan to như vậy?”

Sắc mặt Mục Thanh Ngôn có chút xấu hổ, lúc này mới cảm thấy câu hỏi của mình có chút thất lễ.

“Mình không có ý kia, mình mới từ Tần trạch đến đây, Hi Hi cùng Lily đều không có ở đó, người hầu của cậu nói cho mình biết bọn họ đi ra ngoài, mình cũng không có số di động của cô ấy, chỉ có thể hỏi cậu thôi.” Hắn kiên nhẫn giải thích.

Bước chân của Tần Dịch Dương dừng lại, thân ảnh cao lớn lộ ra vài phần lạnh lùng, quay mắt về nhìn hắn.

“Chuyện khi nào? “

“Vừa mới đây ….” Mục Thanh Ngôn bị ánh mắt sắc lạnh của hắn khiến cho đông cứng một lúc, nhạy bén cảm nhận được gì đó mới phản ứng lại, hòa hoãn nói: “Ý cậu hỏi là bọn họ đi đã bao lâu rồi? Đại khái là nhiều giờ trước, đi bệnh viện thì phải, cậu như thế nào lại làm cho ai bị thương thế?”

Nghe nói là lái xe trong nhà đưa đi, theo lý thuyết thì không có chuyện gì.

Ánh mắt lạnh lùng của Tần Dịch Dương chăm chú nhìn thẳng vào hai mắt hắn, sải bước hướng cửa công ty đi đến, trong đầu nhanh chóng tự hỏi, mở di động ấn dãy số quen thuộc kia, lạnh lùng mà dán vào bên tai.

Nguyễn Húc cùng Mục Thanh Ngôn cũng không biết phát sinh chuyện gì, chỉ nhìn thấy hắn một thân lạnh lùng đi ra ngoài, ngay cả nhân viên chào hỏi cũng không thèm để ý, lúc sau liền nhìn thấy chiếc Ferrari màu đen kia,

https://thuviensach.vn

mang theo khí thế như chẻ tre mà lao ra khỏi bãi đỗ xe, lướt một đường kinh tâm động phách, càng lúc càng xa.

"Xin lỗi, dãy số mà quý vị liên lạc không nằm trong vùng phủ sóng …."

Ngoài vùng phủ sóng, cũng chính là không nhận được tín hiệu đúng không?

Ánh mắt lạnh như băng sầm xuống, tốc độ xe kinh hoàng, Tần Dịch Dương lần thứ ba ấn di động, xác định nàng đã không còn ở trong khu vực lân cận đây, tín hiệu thông tin không thể phủ sóng hết toàn bộ thành phố C mà cũng có một số nơi không được phủ sóng, hắn nhắm mắt suy nghĩ có mấy nơi như vậy, chính là cứ lần lượt mà đi tìm cũng chỉ mất thời gian mà không nhất định sẽ chính xác.

Ngón tay thon dài mở di động lên, ấn một dãy số khác.

Đơn giản nói vài câu, Tần Dịch Dương liền cắt đứt, chuyển hướng điên cuồng chạy sang phía bên kia.

Gió rất mạnh đập vào cửa kính, trong đôi mắt thâm thúy của hắn đã hiện lên cảm xúc nồng đậm khó hiểu, ngón tay tao nhã dần nắm chặt lại, nhớ tới từng chi tiết lúc thân mật, cũng không cảm thấy có tia khác thường nào. Trong đầu toàn là hình ảnh nàng ở dưới thân hắn yêu kiều ngâm nga, thân thể mềm mại nằm gọn trong ngực hắn, nhẹ nhàng mà hỏi: "Tần Dịch Dương, anh yêu em không?" Chẳng qua là một chút không chú ý thân ảnh kia liền đã biến mất, hắn biết nàng không quá yếu đuối, chẳng qua là hắn không thể chấp nhận được bất luận kẻ nào động đến nàng, cho dù chỉ là một điểm bằng mũi kim.

Chiếc xe đen bóng hung hăng lượn một vòng cung, thoáng cái đã xuyên qua một con đường chen chúc dừng lại ở một lối vào.

https://thuviensach.vn

“Phanh.” Một tiếng, cửa xe bị đóng lại, thân ảnh cao ngất của hắn hướng bên trong đi vào.

“Những chuyện đó không đến phiên tôi phải quản, cô nhớ rõ, không thể để cô ta trở về, thậm chí có thể cũng không được, bằng không tôi sẽ làm lộ ra việc tôi không gọi được điện thoại cho cái người tên Nhạc Phong kia, tôi chỉ có thể nó cho cô.” Trong lòng Lily kinh hoàng, ánh mắt cũng nhịn không được mà trốn tránh ở trong đám người, mồ hôi trên đầu toát ra, có đôi khi là vì không cẩn thận mà đụng phải cánh tay bị thương, có đôi khi là do sợ hãi trong đáy lòng tác quái, cô đương nhiên không thể không nghĩ ra bản thân mình làm thế nào để trốn tránh, muốn trốn được ra bên ngoài sóng yên biển lặng, chẳng qua rõ ràng là không thể, “Cô họ Kiều có phải hay không? Tôi mặc kệ cô cùng Nhạc Phong trong lúc đó làm chuyện thất điên bát đảo gì, tóm lại cô giúp tôi chuyển lời đến hắn, không được cho Lâm Hi Hi trở về.”

Cô vừa cắt đứt điện thoại, liền va phải một người.

“A …. Anh sao lại thế này, có biết nhìn đường hay không?” Tay Lily bị va đau, đau đớn kêu lên lùi về phía sau, ngẩng mặt lên quát.

Chính là chỉ một giây sau đó máu toàn thân đều đông cứng lại, sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

“V…..” người đàn ông này giống như từ trên trời rơi xuống, Lily ở cầu thang cổng sau của bệnh viện hoàn toàn mất đi phương hướng, không biết thế này là thế nào, càng không biết hắn từ nơi nào bay tới đây, vẫn là hơi thở bức người như trước, thân ảnh cao ngất, khuôn mặt tuấn lãng, Âu phục tối màu lộ ra một cỗ hơi thở băng lãnh, từng bước từng bước tới gần cô.

Tần Dịch Dương dừng ở cô gái Tây phương sáng sủa hoạt bát luôn luôn không thiếu vẻ phong tình trước mắt, ngón tay thon dài nắm chặt tay cô

https://thuviensach.vn

túm lấy kéo vào trong lòng, động tác thong thả mà nhẹ nhàng, một tay nhẹ nhàng cố định gáy cô, môi khẽ nhếch: “Người đâu?”

Lily bị dọa đến ngây người, cả người run rẩy, thậm chí khi nhìn thấy thi thể bị thiêu trụi kia cũng không có sợ hãi như lúc này, cô cảm giác được ánh mắt của khắp thiên hạ này đều đang ngưng tụ trên người cô, phát hiện ra sự ngoan độc đáng ghê tởm của cô, tựa như có hàng trăm cánh tay dơ bẩn đang hướng về phía cô, nháo loạn đòi lại cô ta.

Tay hắn tựa như là trong nháy mắt có thể đem cô bóp nát vậy, Lily run rẩy, nước mắt như hạt đậu rơi xuống, nghẹn ngào nói: “Em không biết …. Em thực sự không biết …. Không nên nhìn em như vậy, không cần ….”

Ánh mắt hắn lợi hại lạnh như băng, tựa như có thể nhìn thấu đáy lòng cô, nhìn đến bộ mặt xấu xa nhất của cô.

Không thể tha thứ.

Khuôn mặt tuấn lãng của hắn chỉ khắc lên mấy chữ này, ‘không thể tha thứ’.

Tần Dịch Dương trấn định trái tim đã bị đông lạnh đến băng giá kia, sắc mặt chưa từng băng lãnh như vậy, kìm nén xúc động muốn bóp chết cô gái này, bóp chặt gáy của cô ta, hàn khí bức người hỏi lại một lần: “Nói cho tôi biết, Hi Hi ở đâu?”

Cô ở đây lãng phí một giây, sau này hắn sẽ trả lại cho cô đau đớn gấp trăm gấp ngàn lần.

“Em không biết, em thực sự không biết…. Là Nhạc Phong mang cô ấy đi, không phải em ….” Lily liều mạng lắc đầu, cảm giác được xương cổ mình sắp bị bẻ vỡ vụn ra, hai mắt đều đã đỏ bừng nước mắt không ngừng tuôn rơi, cầu xin một tia thương hại, “Em không nghĩ sẽ đối phó cô ấy, em

https://thuviensach.vn

chỉ là không muốn cô ấy tiếp tục ở bên cạnh anh …. Anh đừng đi tìm cô ấy được không ….”

“Anh để cho cô ta biến mất, để cho cô ta chết, để cho cô ta từ nay về sau không còn xuất hiện trước mặt anh được không?”

Nhạc Phong ….

Môi Tần Dịch Dương đột nhiên trắng bệch, trong lòng dâng lên một nỗi đau đớn ngập đầu, trời biết được cái tên biến thái kia sẽ làm ra loại sự tình gì. Mà cô gái trước người vẫn còn khóc hét, nói ra những yêu cầu cực kỳ vô lý cùng những lời nguyền rủa tàn nhẫn nhất. Hắn hít sâu một hơi, bàn tay túm chặt tóc của cô, giật mạnh.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 149: Trời Sinh Anh Vốn Đã Đấu Không Lại Anh Ấy

Đầu bị bắt ngẩng lên, Lily nước mắt đầy mặt, cảm nhận được sự lãnh khốc cùng thống hận của hắn.

Cô thực đã rõ ràng. Hắn luôn nói được làm được, hắn lãnh khốc và tàn nhẫn, cho tới bây giờ vẫn luôn lãnh khốc, trước đây cô còn có thể dựa vào thân thể xinh đẹp nóng bỏng cùng trái tim không chút lòng dạ mà đổi lấy một chút cảm tình của hắn, nhưng là hiện tại, ngay cả một chút cảm tình của hắn cũng không có, cô nghe được thanh âm của hắn, nếu tìm không thấy Lâm Hi Hi, hắn thực sự sẽ giết cô.

Dốc hết sức lực gào thét, nguyền rủa nàng từ nay về sau biến mất trên thế giới này.

Không có gì đau đớn hơn loại này, người đàn ông này người mà mình yêu tới khắc cốt ghi xương, bóp chặt mạch máu của cô, tựa như muốn bóp chết cô mới thỏa lòng.

“ ….” Cô khóc rống lên, cả người mềm nhũn không có khí lực, lực đạo trên tay Tần Dịch Dương khẽ buông lỏng cô liền xụi lơ trên mặt đất, tất cả những hy vọng trong đầu đều ầm ầm sụp đổ, trước mắt chỉ có bóng dáng cao lớn mờ nhạt này, mang theo sát khí lãnh liệt muốn phá hủy cô, càng lúc càng xa.

“Em sai rồi! Dịch Dương em sai rồi, đừng bỏ mặc em, đừng …” Cô đột nhiên hét thảm đứng dậy, sờ soạng nước mắt trên mặt, những đau đớn này cô không thể thừa nhận.

https://thuviensach.vn

Cửa sau bệnh viện người rất thưa thớt, giờ phút này đều hấp một ngụm khí mà nhìn cô gái điên cuồng này.

Chiếc Ferrari màu đen sáng chói mà lãnh liệt, cô tru khóc thét lên, như là muốn dùng tính mệnh để chuộc lại lỗi lầm của chính mình, xoa dịu oán hận cùng lửa giận của hắn. Giống như cầu xin một tia yêu thương cuối cùng của hắn vậy.

“Em sai rồi, em thực sự biết sai rồi, đừng bỏ mặc em, a a….”

Một đầu tóc dài màu đen uốn quăn rối tung lên, theo động tác xe lướt phóng đi, cả người cô bị vấp ngã, nặng nề mà ngã sấp trên mặt đất.

“Tìm tất cả những khu vực mà tín hiệu di động không thể truyền đến trong thành phố C, tất cả bất động sản của Nhạc Thị đều điều tra địa chỉ và tên chủ sở hữu cho tôi, hiểu được ý của tôi chứ?”

Ngữ khí lãnh liệt nói vào trong di động.

Một chiếc di động ở chỗ khác, trên mắt kính trơn nhẵn hiện lên một tia sáng chói mắt, dáng người Lạc Thành cao ngất, ánh mắt dừng ở tư liệu trên màn hình máy tính trên bàn làm việc của chính mình, đáp lời: “Đã rõ, Tần tiên sinh.”

Phối hợp nhiều năm như vậy, Lạc Thành đương nhiên đoán được hắn đang tìm người.

Ngón tay thon dài chạm đến bàn phím, vài thao tác lướt qua đơn giản, đem tư liệu địa lý thành phố C mà hai năm trước chính mình đã điều tra mở ra, ba phút sau đã tập trung lại mấy khu vực, tài sản sở hữu của Nhạc Thị bọn họ cũng đã điều tra rất lâu rồi, không quá khó khăn để có thể tìm ra những khu vực bất động sản đó, hắn quả quyết phán đoán, hiện lên một cái địa chỉ cụ thể.

https://thuviensach.vn

Mở di động ra, hắn ấn nút chức năng, một tin nhắn thoại được gửi đi: “Hắn là nơi này, không sai.”

Một căn nhà lớn thuộc khu phụ cận biệt thự Nam Sơn.

Tần Dịch Dương thản nhiên liếc qua địa chỉ kia, tay lái cấp tốc chuyển hướng, ở giữa ngã tư đường lớn xoay một đường cong đẹp mắt khiến kẻ khác kinh hồn đoạt vía, tốc độ của xe lại càng kinh hồn, ánh mắt hắn thâm thúy u tĩnh, trong đầu tràn ngập cảnh tượng, nghĩ đến những chuyện mà tên Nhạc Phong biến thái kia có thể làm ra, tốc độ hoàn toàn đã đạt tới cực đại.

Không biết đã vượt qua biết bao nhiêu đèn đỏ, môi hắn tái nhợt, chiếc xe khiến cho kẻ khác sợ hãi kinh hồn.

Ánh trăng soi sáng lên nóc tòa nhà lớn trước mắt.

“Phanh.” Một tiếng cửa xe bị đóng lại, Tần Dịch Dương rút di động ra, cách một cái cửa phòng, hắn nghe được một tia động tĩnh rất nhỏ, cắt đứt di động, đứng ở cánh cửa màu trắng cùng khóa chốt kiểu cũ kia, lùi về sau hai bước.

Một tia lãnh liệt nhanh chóng dâng lên trong mắt, chân thon dài của hắn bước từng bước, một cú xoay người đá thật mạnh lên cánh cửa.

Cửa gỗ vô cùng thê thảm mà vỡ vụn ra, chốt khóa lạc hậu bị mảnh gỗ vỡ vụn vây lấy, một đống hỗn độn, mà người trên lầu rõ ràng cũng đã nghe được động tĩnh này, xuyên thấu qua, có thể nhìn thấy một thân ảnh cao ngất màu đen đang ép tới gần, cửa gỗ rắn chắc cùng ổ khóa bị phá hủy tan nát, “Phanh.” Một tiếng vang lên trong nháy mắt, cả phòng đều là vụn gỗ cùng bụi đất bay tứ tung.

Trong thư phòng lầu hai, thân ảnh hai người dây dưa trên bàn thực đã rơi xuống mặt đất, trong lúc liều chết giãy dụa, Lâm Hi Hi không cẩn thận bị vách tường đập vào đầu trên trán có rơm rớm máu.

https://thuviensach.vn

Váy dài phía sau lưng nàng bị xé rách, nội y rời rạc, mà Nhạc Phong cũng không tốt hơn là mấy, mặt hắn bị nàng hung hăng cào vài vết rớm máu, trên đùi cũng bị mấy cú đá thật mạnh, giờ phút này thực đã đem nàng áp chặt trên mặt đất đưa lưng về phía hắn, mặt vô cùng dữ tợn.

Thực đã nghe được tiếng động ở dưới lầu, nhưng động tác của Nhạc Phong cũng chưa có dừng lại, chẳng qua là trong mắt hiện lên một tia âm ngoan.

"Nhanh như vậy đã tới rồi sao?" Hắn áp sát bên tai nàng, hận không thể bóp chết nàng, "Hi Hi, chừng nào thì cô đã thông báo cho người khác?" "Tất cả đồ đạc của cô đều ở chỗ của tôi, mẹ nó, cô như thế nào mà có thể tìm người tới cứu giúp cô?"

Bị một thân thể to lớn của đàn ông đè chặt, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy tia hô hấp cuối cùng trong lồng ngực cũng bị cướp đi, nàng cả người yếu ớt nằm úp sấp trên mặt đất, máu trên đầu vẫn rỉ ra, làm cho nàng có cảm giác toàn bộ thân thể cùng đầu nàng đều bị kẻ khác dẫn đạp dưới lòng bàn chân …. Sau đó thanh âm rống giận kia, vẫn là đánh thức suy nghĩ của nàng.

Lông mi thật dài dính máu, nàng hé mở mắt, nghe được động tĩnh dưới lầu, nháy mắt hốc mắt đã ướt át.

Một cỗ kịch liệt chua xót từ đáy lòng dâng lên, như là trong tuyệt vọng mà tìm thấy một tia hy vọng, làm cho nàng muốn khóc rống lên, muốn hét to lên.

"Không cần tôi cầu cứu …" Nàng cố nói trong hơi thở mong manh, tiếng nói nghẹn ngào mà mang theo tia kiên định, "Người đàn ông của tôi tự nhiên sẽ biết được tôi ở nơi nào, thể xác và tinh thần của tôi đều thuộc về anh ấy, cho dù anh có cường bạo tôi thì cũng không thể thay đổi được điều gì hết, anh vẫn cứ là Nhạc Phong, anh cũng chỉ có thể bạo hành với tôi mà thôi, trời sinh anh đã đấu không lại anh ấy."

https://thuviensach.vn

Tiếng nói của Lâm Hi Hi thực vỡ vụn, câu cuối cùng tựa như là hét lên, ánh mắt trong veo nhưng lạnh lùng mà trào phúng.

Sắc mặt Nhạc Phong thực đã xanh mét đến tím đen, cánh tay dài vươn ra sờ soạn đến một cái bút máy trên bàn, tháo lắp bút ra, lộ ra ngòi bút sắc nhọn bên trong, nhằm vào cần cổ tinh tế nhu bạch của nàng.

“Tôi đấu không lại hắn đúng không?” Gắt gao túm chặt lấy tóc nàng bắt nàng ngẩng đầu lên, Nhạc Phong đem ngòi bút sắc nhọn đâm vào da thịt tuyết trắng của nàng, “Đối với cô, tôi có thể hủy diệt người đàn bà của hắn, Hi Hi, tôi vốn không nghĩ sẽ giết cô, hiện tại là cô bức tôi, hiểu không?”

Ngòi bút đâm vào da thịt, truyền đến một trận đau dữ dội.

“A.” Lâm Hi Hi cảm giác được ngòi bút kia mãnh liệt mà đâm vào tàn phá yết hầu của nàng, chính là tiếng bước chân bên tai càng ngày càng gần, nước mắt nàng lập tức tuôn trào, bàn tay dính máu mãnh liệt bắt lấy cái bút máy đang đâm vào kia liều chết ngăn cản lực đạo của hắn.

“Bịch.” Một tiếng vang lên, thân thể Nhạc Phong bị xốc lên thật mạnh, đập mạnh vào bờ tường.

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy sức nặng trên người nhẹ đi rất nhiều, vũ khí sắc bén ở yết hầu cũng văng ra ngoài, lực đạo trên da đầu nàng cũng buông lỏng, cả thân thể mềm mại rũ xuống, tựa như một đóa hoa tái nhợt nằm trên mặt đất.

Trong tầm mắt lờ mờ, nàng nhìn thấy thân ảnh quen thuộc kia, đang đứng ở trước mặt nàng cách đó không xa.

“Ách…” ngón tay nàng một trận run rẩy, ngay sau đó, liền cảm giác được trên lưng truyền đến một cỗ lực đạo, mạnh mẽ mà ôn nhu đem nàng ôm lấy, cả người nàng rơi vào một vòng ôm ấp.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tần Dịch Dương cực lãnh liệt, bao vây bởi dày đặc lo lắng cùng đau lòng, cánh môi đều đã tái nhợt. Gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực, bàn tay chống đỡ cái gáy vô lực của nàng, ánh mắt thâm thúy nóng rực đảo qua toàn thân nàng. Quan sát thương thế của nàng.

“Dịch Dương ….” Lâm Hi Hi vô lực kêu lên một tiếng, không nhìn rõ khuôn mặt của hắn, lại theo bản năng dùng cánh tay dính đầy máu nắm chặt lấy quần áo của hắn.

Lưng Nhạc Phong đập vào vách tường, miệng ứa ra tia máu đứng dậy, sắc mặt xanh mép một mảnh dữ tợn, nhìn hai người trước mắt.

Một cỗ thống hận biến thái đến hủy diệt trời đất điên cuồng mà dâng lên, tay lại lần nữa nắm chặt lấy bút máy bén nhọn lúc nãy, mạnh mẽ lãnh khốc vững vàng đi tới. Lâm Hi Hi mẫn cảm mà nhận ra động tĩnh này, ngón tay đột nhiên dùng một chút lực, kéo vạt áo Tần Dịch Dương, vội vàng nói: “Cẩn thận,”

Trong lồng ngực Tần Dịch Dương dâng lên một cỗ kinh hãi, nhất là nhìn đến cảnh tượng toàn thân nàng dày đặc vết thương máu me bê bết, thậm chí váy liền cũng đều bị xé rách, một cỗ lãnh huyết chưa bao giờ từng có từ đáy lòng dâng lên, đôi mắt thâm thúy chỉ còn lại một màu u ám, hủy thiên diệt địa, tựa như muốn đem cái gì đó cắn nuốt vậy.

Ôm chặt cô gái nhỏ trong lồng ngực, hôn thật mạnh lên cánh môi nàng, đem nàng an ổn đặt ở một bên.

Thân ảnh cao cao tại thượng chậm rãi đứng dậy, trong mắt toát ra sự băng lãnh run người.

Hai người đàn ông trong lúc đó không có nói gì, chỉ có sự lãnh khốc giết chóc nguyên thủy, bút máy trong tay Nhạc Phong như một con dao sắc nhọn, hung hăng mà đâm, ở giữa không trung bị chặn lại, ngón tay thon dài trở lên trắng bệch hằn rõ khớp xương, dùng toàn bộ khí lực, khuỷu tay

https://thuviensach.vn

hung hăng đâm thẳng vào lồng ngực Nhạc Phong, một cú vật đẹp mắt đánh hắn ngã lộn ngược.

“A……” từ giữa không trung bị hung hăng ném xuống mặt đất, mỗi một khớp xương trong lồng ngực đều đau như vỡ vụn.

Khuôn mặt tuấn tú của Nhạc Phong lộ ra vẻ mặt cực kỳ thống khổ

Tần Dịch Dương khom thắt lưng chậm rãi đứng lên, ngón tay chậm rãi cởi cà – vạt ra, lạnh lùng nhìn hắn: “Tiếp đi.”

Âu phục khi mặc đều khá vất vả, hắn chỉ đơn giản đã cởi hết toàn bộ, Nhạc Phong phía đối diện cả người đã bị thương nặng, cả người giống như con thú bị vây bắt mãnh liệt đánh trả, chiêu nào chiêu đấy đều âm ngoan mãnh liệt, dáng người Tần Dịch Dương cao ngất lại giống như được huấn luyện những tố chất của sát thủ, không để cho đối phương có cơ hội thở dốc, mạnh mẽ đánh trả, tại đây ngay lúc này trực tiếp dùng nắm đấm thay lời nói.

Lâm Hi Hi dựa vào bàn học lạnh như băng, cố gắng dịch chuyển thân thể chính mình, thấy một màn kinh hồn bạt vía.

Thời khắc cuối cùng cánh tay cường tráng bóp chặt cổ họng của Nhạc Phong áp chặt lên vách tường, sắc mặt hắn hung hăng đỏ bừng, tựa như nửa giây sau đã mất đi hô hấp.

“Muốn chết sao?” Hơi thở Tần Dịch Dương cũng hơi hơi hổn hển, ánh mắt thâm thúy lại như bị băng tuyết bao phủ, ngoan độc bức người.

Nhạc Phong nói không nên lời, mặt đổ đầy mồ hôi, mặt đã chuyển từ đỏ bừng sang tím thâm, dần dần trắng bệch.

“Tao sẽ không để cho mày dễ dàng chết như vậy.”

https://thuviensach.vn

Hắn lạnh lùng bỏ lại một câu, để ở yết hầu của Nhạc Phong, đầu gối đột nhiên huých thật mạnh lên trên.

“A.” Nhạc Phong thống khổ mà kêu lên một tiếng, khóe môi ứa máu, yết hầu ngan lại rồi lại buông lỏng ra, cả người hắn co quắp lại từ trên tường xụi lơ xuống dưới.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 150: Tần Dịch Dương, Đừng Làm Em Sợ

Trong căn phòng lớn yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng thở dốc thống khổ cùng nồng đậm mùi máu tanh.

Tần Dịch Dương một thân lãnh liệt buông Nhạc Phong ra, bình phục lại hơi thở ngắt quãng, hướng phía Lâm Hi Hi đi tới. Cả người nàng còn chưa có thoát khỏi màn kinh hồn đoạt vía này, đau đớn trên thân thể cùng sợ hãi còn chưa có rút đi, Tần Dịch Dương đi đến quỳ một gối xuống đem nàng ôm vào trong ngực, cánh mi nàng khẽ run rẩy, chua xót trong lòng lúc này mới cuồn cuộn dâng lên.

“Không có việc gì rồi ….” Tiếng nói vừa mới còn lãnh liệt như băng của hắn đã mềm nhẹ hơn nhiều, tiếng nói đứt quãng nhưng rất dịu dàng, áp sát bên tai nàng nói.

Lâm Hi Hi cảm giác được tay hắn vỗ vỗ nhẹ lưng của nàng, vừa nãy khi nhìn thấy Nhạc Phong bị đánh đến ngay cả hô hấp cũng đứt quãng bất quá vì đau đớn trên người mà nói không ra lời, há miệng thở dốc, trong lòng lại chỉ có rung động cùng sợ hãi.

“Đừng khóc.....” Thanh âm ôn nhu của Tần Dịch Dương vẫn còn tiếp tục, bàn tay vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn không biết từ lúc nào đã chan chứa nước mắt của nàng.

Lâm Hi Hi cũng đau tới mức khóc thành tiếng, gắt gao ôm lấy cổ hắn, tựa như đứa nhỏ trút toàn bộ kinh hãi.

https://thuviensach.vn

Chỉ có chính nàng mới biết nàng sợ hãi đến nhường nào, tuyệt vọng ra sao.

“Đừng khóc..... Bảo bối, không có việc gì.....” Trong lòng Tần Dịch Dương đau đến khó thở, giọng nói khàn khàn ngay đến cả chính hắn cũng không nhận ra đó là lời nói của mình, cánh môi nóng bỏng hôn lên mặt nàng, mắt nàng, ngập tràn ấm áp, cố gắng an ủi nàng.

Phía sau lại truyền đến tiếng bước chân, Lạc Thành không biết từ khi nào đã chạy tới đây.

“Tôi đã báo cảnh sát, cũng đã gọi xe cứu thương.” hắn trấn tĩnh nói, đi vào trong phòng lại nhìn đến trong lồng ngực Tần Dịch Dương, thân mình Lâm Hi Hi tựa như đã bị phủ một lớp máu, ánh mắt run lên trầm giọng nói, “Không có việc gì chứ?”

Hắn rốt cục cũng hiểu được vì sao Tần Dịch Dương lại khẩn trương như vậy.

Nhìn thấy máu me bê bết trong phòng cùng một đống hỗn độn, Lạc Thành có thể đoán được vừa rồi đã diễn ra một trận đánh nhau thảm khốc đến cỡ nào.

Mà cho tới bây giờ Tần Dịch Dương cũng không chú ý đến việc hắn đã đến, chẳng qua là mềm nhẹ an ủi cô gái nhỏ đã bị thật lớn thương tổn cùng kinh hãi trong lồng ngực, trong đôi mắt kia lộ ra đau đớn cùng thâm tình, khiến cho Lạc Thành có chút giật mình.

Tuy rằng đã biết Tần Dịch Dương thực sự động tâm với nàng, có thể đem Nhạc Phong đánh tới bộ dáng kia, quỳ gối đem một cô gái ôm vào trong ngực dán chặt vào tim mà nói những lời yêu thương, nhưng Tần Dịch Dương như thế này cũng khiến cho Lạc Thành cảm thấy có chút chấn động.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông băng lãnh đến tột cùng kia, liền thay đổi đến mức này sao?

“Làm cho cảnh sát phong tỏa tất cả tin tức.” Tần Dịch Dương ôm chặt thân mình đã ngừng tiếng khóc trong lồng ngực, lúc này mới nói với Lạc Thành, “Không được để tin tức lọt ra nước ngoài, tội danh của hắn cũng đã đủ để bị giam kín không được tiếp xúc với người bên ngoài rồi, nếu cảnh sát không thể phối hợp, câu biết rõ nên làm thế nào rồi đấy.”

Con ngươi sau mắt kính của Lạc Thành hết sức trong sáng, gật gật đầu: “Tôi đã hiểu.”

Loại chuyện này dựa vào cảnh sát, là một lần cuối cùng, nếu như còn không thể đòi lại công bằng từ bọn họ, như vậy loại thủ đoạn này có hay không cũng như nhau, Nhạc Phong thực đã kiêu ngạo quá lâu rồi, không ai có thể tiếp tục dung túng cho hắn nữa.

Mà lúc này, Lạc Thành thực đã đi ra ngoài an bài hết thảy.

Điều mà hắn không có chú ý tới chính là Nhạc Phong – kẻ đã bị đánh đến thân tàn ma dại kia lại có thể lắc lư đứng dậy, nắm chặt bút máy ban nãy âm lãnh hướng phía hai người đi tới.

Lâm Hi Hi mẫn cảm mà nhận ra điều gì đó, níu quần áo của hắn, hoảng hốt hô lên một tiếng “Dịch Dương …” cánh tay dính đầy máu bỗng nhiên bám chặt bờ vai của hắn.

Động tác duy nhất của Tần Dịch Dương là nhanh chóng đem nàng ôm chặt vào trong ngực, lưng rộng lớn đem nàng bảo vệ vững chắc, thời khắc một trận đau đớn trên vai truyền đến, ánh mắt thâm thúy của hắn khẽ lay động một chút, chăm chú nhìn thật sâu người trong lồng ngực.

Lạc Thành nghe được động tĩnh chạy vọt vào, một cú đá mãnh liệt đem Nhạc Phong hoàn toàn lật ngược.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt luôn luôn lạnh như băng bỗng có chút tái nhợt cùng khẩn trương, Lạc Thành cũng quỳ một gối xuống mặt đất, vạch bờ vai của hắn ra: “Tần tiên sinh.”

Lâm Hi Hi từ trong lồng ngực hắn giãy dụa ra ngoài, hai mắt đẫm lệ mông lung, cả người không khống chế được bắt lấy tay hắn, nói: “Anh không sao chứ? Anh sao rồi, đừng làm em sợ, Tần Dịch Dương, anh đừng làm em sợ.”

Sắc mặt hắn tái nhợt, dùng một cánh tay khác không bị thương chống đỡ lên bàn học, cố không làm cho chính mình ngã xuống.

Quá lâu không có bị thương, đau đớn kịch liệt kia như mũi khoan nhỏ khoan thẳng vào máu thịt tứ chi, rất quen thuộc thực rõ ràng. Tần Dịch Dương quay lại nắm lấy tay nàng, không muốn nhìn thấy vẻ mặt thương tâm thống khổ của nàng, khàn khàn nói: “Không có việc gì..... Đừng khẩn trương.”

Tiếng xe cứu thương đã vang lên ở bên ngoài, Lạc Thành áp chế kinh hãi trong đáy lòng, trước mắt đành phải tin tưởng lời của hắn.

Mùi thuốc khử trùng trong bệnh viện vẫn như trước khiến người ta thấy cay mũi.

Những vết thương của Lâm Hi Hi đều là vết thương ngoài da, não chỉ bị chấn động rất nhỏ. Từ tất cả các miệng vết thương nứt ra cùng với vết thương đang rỉ máu trên đầu, chỉ cần uống thuốc cùng nghỉ ngơi sau đó sẽ không có việc gì đáng lo, quần áo trên người nàng thực đã tan nát đến không chịu nổi, trước mắt chỉ có thể thay y phục bệnh nhân của bệnh viện.

Lạc Thành ở bên ngoài liên hệ với cảnh sát, hết thảy đều đâu vào đấy.

Thời điểm mà Nguyễn Húc tới trên mặt hắn cũng vô cùng tái nhợt, lạnh lùng đẩy bả vai của cảnh sát ra, lạnh giọng hỏi: “Bọn họ đâu rồi?” Lạc

https://thuviensach.vn

Thành một thân cao lớn đẩy đẩy mắt kính: “Ở bên trong, đều không có nguy hiểm lớn gì, không cần quấy rầy nhiều.” Sắc mặt xanh mét của Nguyễn Húc dịu đi một chút, vỗ vỗ bờ vai của hắn rồi đi vào.

Trên giường bệnh, Lâm Hi Hi nằm vùi sâu ở giữa giường yên tĩnh ngủ say, trên đầu quấn đầy băng gạc, lộ ra khuôn mặt vô cùng tái nhợt của nàng, một bàn tay mềm mại lộ ra bên ngoài chiếc chăn, da thịt tuyết trắng còn dính những vết máu rửa không sạch.

Trong lòng Nguyễn Húc hung hăng đau một trận, bàn tay xiết chặt lại đứng ở cửa phòng đè nén một chút tâm tình khó chịu này rồi mới đi vào.

“Tại sao em không thể khiến cho người ta yên tâm được ….” Giọng hắn khản đặc rất thấp, đi đến, hai tay xanh tại hai bên người nàng, bàn tay rất nhẹ rất nhẹ vuốt ve vết thương cùng mấy sợi tóc của nàng, không dám nhìn tới những nơi khác.

Có lẽ chính là giờ phút này Tần Dịch Dương không có ở đây, hắn mới có thể biểu lộ ra một chút cảm tình chân thành tha thiết như vậy.

Khóe miệng nổi lên một nụ cười châm chọc, Nguyễn Húc dừng ở cánh mi xinh đẹp cùng cánh môi anh đào trong lúc ngủ mơ cũng không chịu thả lỏng của nàng, khàn giọng tiếp tục nói: “Em là đang lo lắng cho cậu ấy sao …. Em vẫn là đã yêu cậu ấy rồi …. Nhớ rõ, Hi Hi, nếu có một ngày em phát hiện ra mình đã yêu nhầm người, anh sẽ ở đây chờ đợi em…”

Hồi lâu không có quá thân mật với nàng như vậy, khóe miệng Nguyễn Húc lộ ra một nụ cười ưu thương thản nhiên, cúi đầu xuống nhẹ nhàng mà hít lấy hương thơm trên tóc nàng, chẳng qua là mùi tanh tưởi của máu đã phá đi mùi hương tuyệt mỹ của nàng, hắn cơ hồ có thể tưởng tượng ra nàng đã như thế nào mà giằng co với tên Nhạc Phong ma quỷ kia trong thời gian lâu như vậy, trên người bị thương nhiều như vậy, có lẽ đều là do bị đánh mà

https://thuviensach.vn

thành, hắn không còn nhớ rõ được nữa, nàng thực đã kiên cường như vậy, kiên cường đến mức có thể phản kháng và bảo vệ chính mình.

“Em đúng là người phụ nữ khiến người ta phải đau lòng …” Hắn thấp giọng, ở trong bầu không khí yên tĩnh này đột nhiên quên mất chính mình, môi nhẹ nhàng di chuyển ở trên khuôn mặt láng mịn của nàng, tựa như là sợ làm bẩn nàng mà không dám hôn lên, “Hi Hi … Anh nghĩ anh yêu em mất rồi.”

Giống một pho tượng xinh đẹp của nữ thần, hắn dám yêu nhưng không dám chạm vào.

Sợ nàng bị thương, sợ nàng đau đớn, sợ nàng không vui.

Bàn tay ở bên hông nàng chậm rãi nắm chặt lại, Nguyễn Húc cúi người thật lâu cũng không chịu đứng lên, có lẽ chờ đến lúc nàng tỉnh táo lại thì một điểm nhỏ cũng không nhớ được, cũng không nhớ rõ được người đàn ông nào ở bên cạnh nàng nói yêu nàng, cho nên giờ phút này chỉ thuộc về chính hắn, hắn yêu sâu sắc yêu đơn phương, không hy vọng trong giây phút ngắn ngủi này mà mất đi cơ hội biểu lộ.

Ngoài cửa có tiếng bước chân.

Thân thể Nguyễn Húc cứng đờ, cảm giác được tiếng bước chân đang vọng lại rất gần kia, chính mình vừa nãy thế nào mà lại không cảm giác được?

Hắn tưởng là Lạc Thành.

Chậm rãi đứng dậy, quay đầu, nhưng khi phát hiện ra sắc mặt liền trắng bệch, lại là dáng người cao lớn, vẻ mặt mang theo ngạo mạn – Tần Dịch Dương.

https://thuviensach.vn

Một màn vừa mới kia, nói vậy hắn đã thấy được? Nháy mắt thân thể Nguyễn Húc càng thêm cứng đờ.

“Nói xong chưa? Nói xong rồi thì đi ra đi.” Ngữ khí của hắn không chút gợn sóng, nhưng không chút che đậy hàn ý, ánh mắt vẫn như trước chăm chú nhìn tiểu nữ nhân trên giường, lại chậm rãi di chuyển đến trước mặt Nguyễn Húc.

Thân thể Nguyễn Húc cứng đờ lùi lại từng bước, khóe miệng lộ ra một nụ cười, như là nhớ tới chuyện trước kia, thực buồn cười.

“Vì sao? Không phải là trong lòng cậu đang tính toán khi nào thì đánh mình một trận sao?” Người đàn ông này trước kia cũng không phải chưa từng đánh hắn.

Đáy lòng Tần Dịch Dương lắng đọng một chút mỏi mệt, từ lúc bắt đầu nhận thấy nàng có nguy hiểm, cho đến bây giờ đã đem nàng an toàn cứu ra, lo lắng trong lòng hắn đã vượt xa tưởng tượng của hắn, loại cảm giác tinh thần căng thẳng buộc chặt giằng co suốt mấy giờ, thân thể hắn cũng không mệt mỏi lắm, có mỏi mệt cũng chính là tinh thần.

Chỉ có nhìn thấy cô gái nhỏ đang ngủ say trên giường kia tâm tình mới có chút tốt hơn.

Khóe miệng hơi nhếch lên lộ ra một nụ cười châm chọc yếu ớt, lạnh như băng, kiêu ngạo mà phản kích lại: “Lý do là vì cậu không kiêng nể gì mà yêu người phụ nữ của tôi.”

Thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương đi tới, một bên vai bị băng gạc băng kín lấy, hắn vẫn là cúi người xuống, nắm chặt tay chống đỡ thân thể chăm chú quan sát nàng. Loại tư thế này làm cho miệng vết thương của hắn bị xé rách đau đớn, chỗ vừa mới được băng bó tốt máu lại âm ỉ rỉ ra, dường như hắn không có để ý nhiều như vậy, nhìn thấy khuôn mặt nàng, có thể khiến cho cả thể xác lẫn tinh thần của hắn đều thoải mái.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc có chút bàng hoàng, sau đó chậm rãi phản ứng lại.

Đúng vậy. Là bởi vì hắn không có năng lực thay đổi bất cứ điều gì.

Hi Hi khăng khăng một mực yêu cậu ấy, thương cậu ấy, nàng là vợ danh chính ngôn thuận của cậu ấy, cậu ấy là chồng của nàng, tình cảm giữa bọn họ là tư mật tuyệt đối người ngoài không thể lý giải nổi, cho dù Nguyễn Húc hắn có thực sự yêu Lâm Hi Hi, thì cũng có năng lực thay đổi gì chứ?

Người đàn ông trước mắt này là Tần Dịch Dương, hắn kiêu ngạo đến mức coi thường tất thảy, cho tới bây giờ cũng không có lý do gì là ngoại lệ.

Chua xót trong suốt thời gian qua tràn ngập trong phòng bệnh, trái tim Nguyễn Húc cũng cảm giác như bị một bàn tay hung hăng bóp chặt.

“Hãy quý trọng cô ấy.” Cuối cùng giọng nói khàn khàn lưu lại một câu, Nguyễn Húc nhìn bóng dáng hắn nói: “Mặc kệ ban đầu cậu có kế hoạch gì.”

Nói xong, hắn chậm rãi đi ra khỏi phòng bệnh.

Cả căn phòng khôi phục lại sự yên tĩnh, hai bàn tay nắm chặt của Tần Dịch Dương hồi lâu không có buông ra, chắc chắn những hộ sĩ khi nhìn thấy vết thương của hắn nhất định sẽ rất kinh ngạc. Hắn vươn tay, chậm rãi chạm đến hình dáng khéo léo xinh đẹp của nàng, nhìn thấy nàng ngủ mà vẫn tham luyến sự ấm áp này, vươn tay, tìm lấy tay hắn, im lặng mà dán sát vào, lông mày nhíu chặt khẽ thả lỏng, lúc này mới càng thêm an ổn mà chìm vào trong mộng ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 151: Cứ Như Vậy Mà Đã Xong Sao?

Rất thương hắn phải không?

Tần Dịch Dương cắn chặt bờ môi tái nhợt, cúi người xuống dưới, tỉ mỉ mà quan sát nàng.

Nàng có thể lấy đâu ra khí lực lớn như vậy mà tranh đấu cùng một tên ác ma cơ chứ? Rõ ràng thời điểm mới gặp nàng, nàng vẫn là một cô gái nhát gan nhu nhược như vậy, ngay cả việc nhảy xuống xe chỉ trích bạn trai của chính mình cũng không có dũng khí, để đến khi hắn mệnh lệnh bức bách mới dám động thủ, chẳng qua là hiện giờ, nàng có thể đối điện với tên kia khi hắn mang vũ khí hướng cổ mình mà đâm vào, dũng cảm mà ngăn lại, không phải sao?

Thời điểm mà hắn tới nơi, cả lầu hai đều là vết máu đứt quãng.

Vết máu kéo dài đến thư phòng kia.

Trong một cái chớp mắt kia, trái tim hắn chưa bao giờ đau đớn và giá lạnh như vậy. Sợ hãi.

Sợ hãi từng bước từng bước mất đi nàng.

Sinh mệnh kia quá mong manh, mong manh đến mức chạm vào sẽ tan biến, trước kia khi ôm nàng liền cảm giác được xương nàng nhỏ yếu đến đáng thương, khí lực cùng sự dũng cảm cũng không lớn lắm, nhưng không ngờ cô gái nhỏ nhu nhược này lại có thể biến cứng cỏi như cành lá, hắn thiếu chút nữa là mất đi.

https://thuviensach.vn

Bàn tay ấm áp có thể đem cả khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng ôm trọn trong lòng bàn tay, hắn cúi đầu, hôn lên cánh môi của nàng.

Tựa như trong lúc này đây là phương thức duy nhất có thể giữ lấy nàng, nhẹ nhàng cố định cái gáy mềm mại không cho đầu của nàng quay đi, vô thức nâng cao lên, thật sâu thật sâu mà hôn.

Hắn nếm được ngọt ngào có chút chua xót trong miệng nàng, mút lấy đầu lưỡi của nàng, ra sức mà yêu thương.

Lâm Hi Hi đang ngủ hô hấp bị ngăn cản lại, hương vị quen thuộc tiến nhập vào trong miệng, nàng thừa nhận, cảm giác này giống như bị cướp đoạt cùng nuông chiều, đầu lưỡi thực tê dại, tê dại đến mức thân thể đau đớn của nàng cũng run lên từng đợt.

Ý thức mông lung từ trong hôn mê tỉnh lại.

“Ưm …” Lại là một lần dùng sức mút, nàng cảm giác cả linh hồn cũng bị hắn hút đi. Nàng tỉnh.

Tần Dịch Dương biết nàng đã tỉnh cũng không có muốn dừng lại, cũng không để ý đến miệng vết thương trên vai mình đang bị hung hăng nứt ra, càng thêm càn rỡ mà hôn nàng, mạnh mẽ hút lấy ngọt ngào của nàng.

Nàng mở mắt ra, nhìn đến khuôn mặt tuấn tú có chút tái nhợt của hắn.

Lông mi, ánh mắt, mũi, đẹp tựa điêu khắc, sinh động động lòng người…..

Nàng để hắn tùy ý hôn mình, nhẹ nhàng từng chút từng chút một nâng cánh tay nhỏ bé nhu lạnh lên, chạm đến mặt hắn, nhẹ nhàng mà vuốt ve.

Cả người Tần Dịch Dương có chút cứng đờ, chiếc lưỡi mềm mại trong miệng nàng khiến cho trái tim kẻ khác đập loạn lên, hắn nhắm mắt lại, càng

https://thuviensach.vn

thêm dùng sức một chút một chút lại hút lấy, cảm giác được thân thể nàng cũng đột nhiên run lên, lúc này mới buông cánh môi của nàng ra, hô hấp nóng bỏng phả lên mặt nàng.

"Nói yêu anh …" Tiếng nói khàn khàn lộ ra tia lãnh liệt, bàn tay Tần Dịch Dương hơi xiết chặt lấy gáy nàng, ánh mắt nồng đậm thâm tình, trầm giọng mệnh lệnh, "Nói em yêu anh!"

Lâm Hi Hi có chút bị dọa đến, hốc mắt còn lưu lại chút ướt át, ánh mắt đỏ hoe hơi hơi giương lên.

"Em yêu anh …." Nàng thực ngoan, thực dịu dàng, nói ra những lời sớm đã tồn tại trong đáy lòng, không chút do dự.

Lãnh liệt trong mắt dần dần dịu đi, không còn vẻ khiêu chiến nữa. Tâm tình buộc chặt của Tần Dịch Dương chậm rãi trấn tĩnh lại, hơi thở cường đại bao phủ toàn thân nàng, chậm rãi vuốt ve cái trán băng bó của nàng.

"Đau không?" thanh âm của hắn vẫn khàn khàn như trước, dịu dàng hỏi, như là từ từ len lỏi vào lòng của nàng.

Đầu óc vẫn còn ong ong, lưu lại cảnh tượng vừa mới tranh đấu giãy dụa với Nhạc Phong trong căn phòng đầy mùi máu tanh kia, sợ hãi trong lòng Lâm Hi Hi có chút dịu đi, lắc lắc đầu, lại đột nhiên nhớ tới vết thương của hắn, cánh tay nhỏ bé nhu bạch cứng đờ: "Anh … Anh bị thương như thế nào?"

Tần Dịch Dương cũng không để ý đến việc nàng đã thay đổi đề tài, đôi mắt khẽ mở lộ ra khuôn mặt tuấn tú bức người chậm rãi cọ xát chóp mũi của nàng, thờ ơ nói: "Không có việc gì." Đàn ông bị thương, chỉ cần không chết là được, sẽ không cần quan tâm quá nhiều.

Lâm Hi Hi cũng không cứ thế mà tin tưởng, cổ nàng còn quấn băng gạc, vết thương là do bút máy sắc nhọn đâm vào tạo ra, đau đớn bỏng rát, huống

https://thuviensach.vn

chi là cả ngòi bút đều đã hung hăng đâm vào bên trong da thịt.

Nàng tận mắt chứng kiến một màn kia, tựa như thân thể đã từng trải qua loại đau đớn này.

Khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, nàng không nghe lời xoa vai hắn, muốn nhìn xem vết thương sau vai hắn.

Tần Dịch Dương cầm tay nàng, không cần thanh minh mà đặt ở bên hông nàng, ánh mắt thâm thúy dừng ở nàng.

“Ngoan một chút, không nên quan tâm chuyện không cần quan tâm..... .” Giọng hắn trầm thấp chậm rãi nói, mang theo mị hoặc mê người, nhìn ánh mắt trong veo như nước của nàng, bắt lấy tư tưởng của nàng, “Hôm nay sao lại thế này? Đi ra ngoài cũng không nói cho anh biết?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, nhớ tới những truyện lúc trước ở Tần trạch, có một tia bất đắc dĩ, chậm rãi lắc đầu.

“Em chỉ muốn đưa Lily đến bệnh viện kiểm tra vết thương, em thật không ngờ sẽ đụng phải Nhạc Phong.” Nàng nhẹ nhàng cắn môi, trong lòng nổi lên nghi hoặc, nâng mắt hỏi hắn: “Vì sao hắn ta lại biết em ở bệnh viện cơ chứ?”

Tần Dịch Dương trầm mặc, đem bàn tay nhỏ bé nhu lạnh của nàng khóa chặt trong lòng bàn tay, tận lực mà vuốt ve yêu thương.

“Không phải anh đã nói rồi sao, em không cần cho cô ta cơ hội để chứng minh cô ta là người như thế nào.” Hắn hoãn thanh nói, không có nhiều ý trách cứ lắm, việc dễ dàng tin tưởng người khác của cô gái nhỏ này vốn không phải là ngày một ngày hai, hắn tạm thời còn chưa thay đổi được nàng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt khẽ run lên, Lâm Hi Hi có chút nghi hoặc, chẳng lẽ Lily và Nhạc Phong có quan hệ gì sao?

Cô ta cố ý đem nàng đi ra ngoài, sau đó giao cho Nhạc Phong.

Những điều này đối với cô ta thì có tốt gì chứ?

Khuôn mặt nàng càng trở lên tái nhợt, nhớ tới trước đây từ khi mới quen biết Lily đến bây giờ, mâu thuẫn của hai người cũng chỉ là xoay quanh Tần Dịch Dương mà thôi, cô gái này ban đầu đối nàng hân hoan cởi mở vô cùng nhiệt tình, đến bây giờ lại thê thảm mưu mô như vậy, chốc đã trở nên đáng sợ. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi hiện lên một nụ cười chua xót, nhẹ giọng hỏi: “Cô ấy muốn em chết đúng không?”

Một câu này hỏi ra, trời biết nàng có bao nhiêu xót xa.

Từng bởi vì mất đi Viện Y, cho nên cuộc sống của nàng luôn chìm trong hổ thẹn, nếu như không phải diệt trừ Nhạc Phong mà nói cuộc sống nàng cả đời này đều chìm trong hổ thẹn, nhưng Lily lại đang suy nghĩ những gì, nàng không thể đoán bắt được.

Xóa bỏ một sinh mệnh, cho dù không phải do chính mình động thủ, cũng là có liên quan đến mình, lại vô tội thế sao?

Ánh mắt Tần Dịch Dương thâm thúy sâu xa, tĩnh lặng không lên tiếng, chẳng qua là cúi đầu mà hôn lên đôi mắt ưu thương của nàng, dùng sự ấm áp lưu luyến triền miên mà đánh bay tất cả ý thức của nàng, nàng mông lung, nghĩ muốn tránh xa một chút, lại làm thế nào cũng không thoát khỏi sự an ủi ôn nhu của hắn.

Đột nhiên nhớ ra chuyện gì, nàng hỏi: “Anh định …đối xử với cô ta như thế nào?”

https://thuviensach.vn

Nàng biết Tần Dịch Dương có bao nhiêu nham hiểm, đó là một loại nham hiểm tàn nhẫn khó lường, nàng không thể đụng vào, thậm chí cũng không thể nghĩ tới nó sâu xa đến nhường nào, đáng sợ ra sao.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương mang theo tia hàn ý nhìn về phía nàng, cũng không nghĩ muốn giải thích nhiều.

“Không cần suy nghĩ nhiều như vậy, chiếu cố thân thể chính mình ….” Làn môi bàng bạc của hắn nhẹ nhàng lướt qua vành tai nàng, giọng nói khàn khàn khẽ thoảng qua, “Cũng không cần phải bận tâm quá nhiều hay lo lắng cô ta có thể chết trong tay anh hay không, anh không tàn nhẫn đến mức muốn lấy mạng sống của người ta như Nhạc Phong, chẳng qua là cô ta đã động tới điều không nên động, sẽ phải trả giá đắt.”

Thanh âm ngân nga rành rọt lọt vào tai nàng, như có ma lực khiến cho nàng bình tĩnh và an tâm lại.

Cả người Lâm Hi Hi đều đã trấn định lại, cả chua xót và đau đớn trên người cũng đã đạt đến giới hạn. Nàng mệt muốn chết, rất muốn ôm lấy hắn, ở trong lồng ngực hắn yên ổn mà ngủ một giấc, Tần Dịch Dương đọc được suy nghĩ của nàng, thân thể vô thức nhè nhẹ ôm lấy nàng, hơi thở nóng bỏng phả lên mặt nàng, ánh mắt thâm thúy nồng đậm ôn nhu, chậm rãi hôn lên cánh môi nàng.

“Nghỉ ngơi cho tốt ….” Thanh âm của hắn khàn khàn, cả trái tim đều là hình bóng tiểu nữ nhân khiến hắn lo lắng này, “Bảo bối… Anh ở bên cạnh em ….”

Trong lúc mệt mỏi cực độ, cơn buồn ngủ mông lung mãnh liệt đánh úp lại. Lâm Hi Hi bị những vết thương chằng chịt khiến toàn thân tê dại, ngay cả xương cốt cũng cảm nhận được yêu thương khắc khoải của hắn, trong ánh mắt hắn – tia mơ màng kia đã đủ cho nàng biết mấy giờ qua hắn đã lo lắng và đau đớn đến mức nào. Nàng nhịn không được vòng tay lên cổ hắn,

https://thuviensach.vn

tựa như bình thường vẫn làm, đem nam nhân này ôm lấy, lông mi dài phủ kín mắt, chặt chẽ nhắm lại không muốn mở ra.

Tần Dịch Dương từng chút từng chút hôn nàng, hôn đến lông mày thanh tú của nàng đè nén mới có thể không đem cả người nàng mà cắn nuốt … cảm giác kia lại hung hăng ùa đến, hắn lại muốn đem nàng xát xao ôm vào trong ngực, một giây cũng không muốn rời đi.

Trong Tần trạch, đám người hầu đau lòng cũng vô cùng lo lắng mà đi tới đi lui.

Lâm Hi Hi chậm rãi mà ngồi xuống sofa mềm mại, ánh mắt trong veo quan sát sự chăm sóc tỉ mỉ của mọi người, nhẹ giọng nói: “Không cần vội, thân thể tôi đã hồi phục tốt lắm, bằng không cũng sẽ không trở về.”

Một cái muỗng tinh xảo chậm rãi đưa tới, nàng ngẩn ra, nâng tầm mắt lên liền thấy chị Tuệ đang đứng trước mặt.

“Phu nhân ….” Chị Tuệ nhẹ giọng gọi, khuôn mặt phúc hậu vẫn luôn tĩnh lặng có một nụ cười chua xót, cánh tay cầm chiếc muỗng tinh xảo có chút run rẩy, tựa như sợ nàng không chịu tiếp lấy vậy, “Đây là canh mới nấu, phu nhân nếm thử đi, phu nhân tôi thật xin lỗi, chuyện hôm đó, tôi nên báo cho tiên sinh sớm một chút mới phải.”

Lâm Hi Hi không nói gì, trên khuôn mặt trắng hồng hiện lên tia bao dung động lòng người.

Đúng là con người cần phải rộng lượng khi sống ở trên đời, cho dù những chuyện kia không thể tiêu biến hết trong lòng người ta. Lông mi của nàng khẽ run rẩy, giơ tay nhận lấy, khẽ nếm một ngụm, nổi lên một nụ cười: “Vị hơi mặn một chút.”

Chị Tuệ cả kinh, ngẩng mắt lên nhìn nàng, cuống quýt nói: “Tôi sẽ đi nấu lại một lần nữa, gia vị sẽ cho ít đi một chút.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi lắc đầu, đưa lại vào tay chị ta, “Không cần nấu lại đâu, anh ấy thích.”

Chị Tuệ sợ run một chút, đã biết chính xác người nàng nói đến là Tần Dịch Dương, khẩu vị của tiên sinh đúng là như thế này, không nghĩ tới phu nhân lại ăn nhạt hơn một chút.

Cũng thực kỳ quái, tia hổ thẹn trong nháy mắt đều đã biến mất không dấu vết, chị lại cảm thấy được cô gái nhỏ trước mắt này vô cùng săn sóc lại hiểu lòng người. Nếu chị cứ tiếp tục giải thích, ngược lại lại có vẻ già mồm cãi láo.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 152: Không Nên Chủ Động Nói Về Hiệp Nghị Với Hắn

Đến chiều, có cảnh sát đến điều tra tình hình.

Lâm Hi Hi thế mới biết Tần Dịch Dương đã sớm liên hệ với cảnh sát, so với lúc trước thì bây giờ hành vi cố ý giết người không thành của Nhạc Phong có vẻ được coi trọng hơn, tất nhiên là sau khi một vụ án giết người xảy ra tới ba lần liên tục khó có thể nói rằng người này còn trong sạch được, mà cùng lúc đó, vụ án giết người này cũng đã được âm thầm điều tra lại, truyền thông không có một chút tin tức được tung ra, mà cha mẹ Nhạc Phong cũng không thể đứng ở sau lưng mà giúp hắn nữa.

“Lâm tiểu thư, về vụ án mưu sát này về cơ bản chúng tôi đã nắm rõ tình hình, về hai vụ án phía trước, tuy rằng tòa án đã có phán quyết, nhưng là nếu như cô còn muốn lật lại bản án hắn là không phải không có khả năng cô có thể dành được kết quả như mong đợi.” Cảnh sát nâng tầm mắt, dừng ở cô gái thanh nhã động lòng người trước mặt.

Lâm Hi Hi có chút trầm tư, đáy lòng dâng lên một chút mềm mại.

Việc điều tra vụ án mưu sát này đều do Tần Dịch Dương đứng phía sau sắp đặt, chỉ sợ rằng trong vài ngày tới kế hoạch thu mua Nhạc Thị cũng sẽ hoàn tất, dù sao Nhạc Phong xảy ra chuyện lớn như vậy, những cổ đông bo bo ôm chặt cổ phần nhất định sẽ bán tháo ra ngoài, mà cho dù hiện tại Bác Viễn vẫn chưa ấn định giá gốc để thu mua Nhạc Thị, bọn họ chỉ sợ sự việc càng lúc càng nghiêm trọng nên cực kì hoảng loạn.

Ngày hôm nay trôi qua cực nhanh làm cho nàng cảm thấy hơi ngây người.

https://thuviensach.vn

Như vậy hiệp nghị cũng đã xong sao?

Nàng bỗng nhiên nhớ tới trong tay Mục Thanh Ngôn còn cầm một phần hiệp ước. Chấm dứt thu mua Nhạc Thị, hiệp ước sẽ chấm dứt.

Rõ ràng là sau buổi trưa mặt trời thực ấm áp, thế nhưng nàng lại rùng mình một cái.

"Lâm tiểu thư?" Cảnh sát quan sát khuôn mặt tái nhợt của nàng, nhẹ giọng kêu lên: "Lâm tiểu thư."

Lâm Hi Hi hồi phục lại tinh thần, nhẹ giọng giải thích: "Ngại quá, là tôi không để ý lời anh nói."

"Không sao cả, bản thân tôi chỉ là tò mò mà thôi, nếu lúc này đây Lâm tiểu thư khởi tố, cô muốn kết quả như thế nào, Nhạc Phong có thể sẽ bị phán tội tử hình, đây là do không có thế lực bên ngoài trợ giúp hắn." Cảnh sát lý trí phân tích một chút.

Tử hình.

Lúc trước khi chuyện của Viện Y xảy ra, hắn vốn đã phải chết.

Nàng nhớ rõ nỗi đau tái tê khi mà Viện Y đứng ở trên tầng thượng muốn tự sát, nhớ rõ ràng đôi mắt sau khi bị thiêu cháy cũng không chịu nhắm lại, cũng nhớ tới ngòi bút máy đã hung hăng hướng Tần Dịch Dương đâm tới.

Nhẹ nhàng mà dựa vào sofa, ôm lấy bả vai chính mình, Lâm Hi Hi lắc lắc đầu: "Tôi không biết …. Tùy anh ấy quyết định đi."

Người đàn ông kia, bây giờ còn có thể coi hắn là chồng của nàng.

Nàng thực đã quá ỷ lại vào hắn, thậm chí là yêu hắn, tuy rằng nàng đã thực đã biết trước được kết thúc tàn nhẫn của cuộc hôn nhân này.

https://thuviensach.vn

Pháo hoa sau thời khắc nở rộ đẹp nhất nhất định sẽ biến mất sao?

Trong lòng nàng một trận đau đớn.

Rõ ràng ngày đó ở bệnh viện hắn còn hôn nàng, mạnh mẽ đến mức như là muốn đem nàng nuốt vào bụng vậy, nỉ non gọi nàng ‘bảo bối’, như vậy hiệp nghị kết thúc bọn họ liền trở thành người dưng nước lã hay sao?

Nàng liên tục thất thần, tận cho đến khi người cảnh sát trước mặt sắp rời đi tốt bụng dặn nàng một câu: “Tần phu nhân, tinh thần lúc này của cô có vẻ không được tốt lắm, có thời gian nên nghỉ ngơi nhiều một chút, để có thể theo phiên tòa tới cùng.”

Lâm Hi Hi gật đầu, trong ánh mắt trong veo có một tia ưu thương hiện lên.

Đêm.

Mục Thanh Ngôn sửa sang lại một chút tư liệu cuối cùng của một vụ án giết người, mi tâm nhíu lại, tựa vào thành ghế nghỉ ngơi.

Di động vang lên, hắn không yên lòng cầm lấy. Nhìn thấy trên màn hình hiện lên hai chữ: “Hi Hi.” đồng tử bỗng buộc chặt lại, ý thức cũng dần thanh tỉnh một chút.

Ánh trăng có chút mờ ảo, hắn cười cười, nếu là bị Tần Dịch Dương biết được, nói không chừng lại là một phen chế nhạo. Người đàn bà của hắn luôn làm cho người ta muốn yêu thương nhưng lại cũng không dám có hành động cụ thể. “Lâm tiểu thư, xin chào.” Tiếng nói du dương của Mục Thanh Ngôn vang lên.

Lâm Hi Hi giật mình, không biết hắn vì sao lại biết được số di động của nàng, nhẹ giọng nói: “Xin chào, Mục luật sư.” “Tôi đã bảo gọi tôi Thanh Ngôn là được rồi, cô gọi muộn vậy, có chuyện gì sao?”

https://thuviensach.vn

“Tôi nghĩ muốn xem phần hiệp nghị kia, nó đang được lưu giữ ở chỗ anh phải không?”

Mục Thanh Ngôn ngập ngừng một chút hòa hoãn nói: “Đúng, đang ở chỗ của tôi.”

“Vậy ngày mai anh có rảnh không? Tôi chỉ muốn qua đó liếc mắt một cái, sẽ không chậm trễ thời gian của anh.”

“Cái này …” Thần kinh Mục Thanh Ngôn đột nhiên căng thẳng, mi tâm anh tuấn nhíu lại, suy nghĩ một chút mới mở miệng: “Hi Hi, trước mắt cô đừng tới đây …Tôi ngày mai đi công tác rồi.”

Lâm Hi Hi bỗng giật mình, không hiểu rõ ý.

Trong màn đêm yên tĩnh có một tia quỷ dị, ánh mắt Mục Thanh Ngôn có tia âm u khó hiểu, hòa hoãn giải thích: “Trước mắt không cần phải vội như vậy, đợi khi nào tôi đi công tác trở về sẽ chủ động liên hệ với cô, được chứ?”

Lời nói an ủi như vậy, nghe có vẻ ấm áp hơn khá nhiều.

“Có lẽ không cần.” Lông mi cánh bướm chậm rãi cụp xuống, cả người Lâm Hi Hi đứng ở ban công hóng gió lầu hai, thân ảnh mảnh khảnh lả lướt tuyệt đẹp, “Tôi chỉ là muốn hỏi anh, nếu hiện tại hiệp ước đã sắp hoàn thành, như vậy quan hệ hôn nhân của chúng tôi có phải cũng chấm dứt hay không, tôi có cần đến làm thủ tục gì không?”

Thanh âm của nàng rất nhẹ, trên mặt lộ ra một mảnh ấm áp nóng bỏng, cố ý làm như mình đang nói đến chuyện rất bình thường vậy.

“Hiệp ước kia là chuyện của hai người … Hi Hi, cô không nên hỏi tôi, cô hẳn là nên nói trước với Vinson.” Mục Thanh Ngôn nhẹ giọng giải thích, trong lòng đột nhiên dâng lên một tia đồng tình với cô gái này.

https://thuviensach.vn

Trời biết, nàng chính là con mồi trong lồng ngực của người đàn ông kia, không được sự đồng ý của hắn, ai dám hoa tay múa chân với bản hiệp nghị kia chứ?

Lâm Hi Hi giật mình, đột nhiên trầm mặc không nói, nàng có phần không biết làm thế nào.

Cuối cùng Mục Thanh Ngôn an ủi nàng một câu: “Hi Hi, đừng quá kích động, từ trước tới nay Vinson không thích bất cứ ai khiêu khích niềm kiêu hãnh của cậu ấy, chủ động đưa ra lời giải trừ hiệp nghị cùng ly hôn, không phải là lựa chọn sáng suốt, chuyện này trước đừng tìm cậu ấy nói, biết không?”

Tất cả những đề nghị của hắn đều xuất phát từ việc muốn bảo hộ nàng, so với nàng hắn hiểu biết Vinson nhiều hơn.

Đầu óc Lâm Hi Hi có chút hỗn loạn, chỉ có thể nhẹ nhàng ‘vâng’ một tiếng.

Cắt đứt điện thoại, lực đạo xoa mi tâm của Mục Thanh Ngôn có chút mạnh hơn.

Văn phòng luật sư cuối thu vẫn có mở điều hòa, có chút hơi lạnh, hắn nghĩ lại vẫn là nên gọi cho Tần Dịch Dương một cuộc điện thoại, lúc điện đến hắn tựa hồ vẫn đang còn ở trong cuộc họp khẩn cấp, nói về việc thu mua Nhạc Thị, hắn thực sự bề bộn nhiều việc.

Mục Thanh Ngôn cười cười, nhẹ giọng nói: “Mình chỉ phiền cậu ba phút thôi, nghe mình mói xong đã.”

“Tiểu mèo hoang của cậu vừa mới gọi điện cho mình, cô ấy muốn đề cập đến hiệp nghị, cậu nên nghĩ lại tiếp theo nên làm thế nào, mình đã khuyên cô ấy không nên chủ động tìm cậu đề cập đến chuyện này, chính cậu quyết định. Bất quá … Vinson cô ấy dù sao cũng là người đàn bà của cậu, đừng

https://thuviensach.vn

dùng thủ đoạn tàn nhẫn quá, nếu cô ấy yêu cậu, tự nhiên sẽ ở lại bên cạnh cậu.”

Hội nghị bên kia tạm dừng một lát, đều đang đợi người đàn ông cao ngất tuấn lãng kia chấm dứt điện thoại.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương lướt qua sản nghiệp đã sụp đổ trên màn hình máy tính của Nhạc Thị, trầm giọng nói: “Biết rồi.”

Cắt đứt điện thoại, đêm tựa hồ càng thêm âm trầm.

Mãi cho đến khuya Tần Dịch Dương mới rời khỏi công ty trở lại Tần trạch.

Trong đêm tối mơ màng, người hầu đi lên tiếp nhận Âu phục cùng cặp tài liệu của hắn, kinh ngạc nói: “Tiên sinh, bên ngoài trời mưa sao?” Đây coi như là sự thất trách của bọn họ, vừa mới không có đi ra ngoài xem thời tiết thế nào, chỉ đứng ở trong phòng khách để đón.

Tần Dịch Dương cũng không quá để ý đến nước mưa trên người mình, trầm giọng hỏi: “Cô ấy đâu?”

“A, phu nhân ở trên lầu, hình như đã ngủ rồi.”

Phải không?

Nàng ngủ được sao?

Con ngươi đen láy có chút lắng xuống, ngón tay thon dài của hắn chậm rãi cởi cà – vạt, đi lên lầu.

Có lẽ là hắn không đúng, không nên hạ lệnh cấm không cho nàng ra khỏi Tần trạch, cho dù đi ra ngoài cũng phải báo trước để hắn sai người tiếp đón … Nàng giận sao?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 153: Bởi Vì Anh Là Chồng Của Em

Hắn là sẽ không. Chẳng qua hắn chỉ lạnh giọng mà nhắc nhở người hầu những lời này, nàng hắn là sẽ không biết.

Trong căn phòng trống trải không có thân ảnh của nàng như trước, Tần Dịch Dương dừng ở ban công, chận rãi đi qua, nhưng lại cũng không có.

Hắn nhíu mày, cảm giác tinh thần hơi căng thẳng.

Khi đó, khi biết được tin nàng không có ở Tần trạch, hắn ý thức được đó là thời điểm nguy hiểm, chính là loại cảm giác này khiến cho toàn bộ đầu óc đều là thân ảnh của nàng, lại chạm đến thứ không chân thật.

Hành lang lầu hai rất dài, thực u tĩnh, thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương đi tới, tất cả đèn đều được bật lên.

Ánh đèn sáng chói chiếu rọi cả tòa nhà như ban ngày, hắn thấy được một cánh cửa mở hé ra.

Chậm rãi đi tới nhẹ nhàng đẩy ra, rốt cuộc cũng nhìn thấy thân ảnh của nàng đang dựa vào giá sách lẳng lặng xem gì đó, mái tóc dài đen bóng ướt sũng vương vãi trên vai nàng, váy ngủ màu mận chín làm nổi bật da thịt non mềm của nàng.

Nghe được tiếng bước chân Lâm Hi Hi quay đầu lại, hơi hơi kinh ngạc, “Anh đã trở lại sao?”

https://thuviensach.vn

Thân ảnh cao ngất trầm ổn đi tới, thân ảnh cao ngất của hắn đối lập với thân thể nhỏ bé mảnh mai của nàng. Hai tay dang ra Tần Dịch Dương đem nàng ôm vào, hít lấy từng đợt từng đợt mùi hương thơm ngát nhè nhẹ sau khi tắm rửa của nàng, trầm giọng hỏi: “Đang xem cái gì?”

Lâm Hi Hi hấp một ngụm khí nhỏ, đem sách gấp lại, thật cẩn thận mà trả lại chỗ cũ trên giá sách: “Em nhìn thấy phòng này có sách mới tiến vào xem, tùy tiện vận động một chút.”

Nàng cũng không trả lời, tim đập có chút hỗn loạn, như là chột dạ.

Tần Dịch Dương xoay người nàng lại ôm vào trong lòng, trước tiên vén những sợi tóc lòa xòa trên trán nàng xem xét thật kỹ miệng vết thương còn lờ mờ kia, tuy rằng nàng không nói, nhưng hắn biết rõ nàng sợ hãi có sẹo lưu lại, bất quá hiện tại xem như thực tốt, chỉ còn một dấu hồng nhạt, như ẩn như hiện.

Sau đó hắn mới hướng về phía quyển sách nhìn coi, là “Luật hợp đồng”, từ khi nào thì nàng bắt đầu có hứng thú với loại sách này.

Ánh mắt thâm thúy lóe lên một tia sáng.

“Án tử hình của Nhạc Phong thứ năm tòa án sẽ đưa ra những phán xét tương quan, em có thể đi xem.” Bàn tay to lớn chậm rãi xoa xoa mái tóc ẩm ướt của nàng, Tần Dịch Dương chậm rãi nói, môi dán lên trán nàng, “Kế hoạch thu mua Nhạc Thị lập tức sẽ hoàn thành, nó là của em.”

Câu cuối cùng kia, khiến cho Lâm Hi Hi nhảy dựng lên.

Ánh mắt trong veo lộ ra một tia khó tin, nàng có chút sợ hãi, kinh ngạc nhẹ giọng nói: “Chẳng qua là em cũng không nghĩ sẽ chiếm lấy Nhạc Thị, em không muốn nó.”

https://thuviensach.vn

Từ đầu đến cuối, điều nàng muốn chính là Nhạc Phong phải trả giá, vô luận là thế nào thì hiện tại cũng đã sắp kết thúc, hiện tại nàng lấy Nhạc Thị để làm gì? “Thu mua nó là danh nghĩa của em.” Tần Dịch Dương nâng cằm của nàng lên, ung dung tỉ mỉ, “Đã quên rồi sao?” Lâm Hi Hi vô cùng kinh ngạc, suy nghĩ của nàng có chút rối loạn.

Đúng vậy, lúc trước thu mua Nhạc Thị là dưới danh nghĩa của nàng, chẳng qua là giờ phút này thị trường chứng khoán của Nhạc Thị đã tan đàn xẻ nghé, nguồn tài chính cũng bị các công ty cổ phần ngừng cung cấp, chính là nếu không ai đứng ra cứu vớt tập đoàn này, sẽ giống như bị rơi vào hố sâu không đáy, sẽ không thu được lợi nhuận, ngược lại có khi còn bị kéo sụp đổ theo.

Nhưng là thu mua toàn bộ công ty con của Nhạc Thị, nguyên lai đều dưới danh nghĩa của nàng sao?

Lâm Hi Hi mông lung, nàng không rõ ràng lắm những chuyện đã xảy ra.

Nàng lại phải kiên cường, lại phải nghĩ cách nhưng tất cả cũng không thể ngăn được cơn sóng dữ này sao? Những công ty có liên tới thì sao nhỉ?

Màn đêm lạnh như băng, người đàn ông cao ngất nhẹ nhàng ôm nàng, như là dùng mọi cách để mê hoặc chú cừu non trong lồng ngực, làm cho nàng cảm nhận được mọi chuyện trước mắt đều là thực.

Đúng rồi.

Lúc trước truyền thông tin tưởng nàng có thực lực kia, là bởi vì Tần Dịch Dương là chồng của nàng, bọn họ tin tưởng Lâm Hi Hi nàng có thể thu mua Nhạc Thị, hơn nữa còn có thể cam đoan sau khi thu mua có thể dưới danh nghĩa của Bác Viễn mà phát triển tốt giống như trước đây.

Lâm Hi Hi kịp phản ứng lại, nàng liền ngẩng tầm mắt lên, yên lặng nhìn Tần Dịch Dương

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông kia chỉ cách nàng có nửa tấc, có thể ngửi được hô hấp khẩn trương gần trong gang tấc khiến nàng vô cùng căng thẳng, nhẹ giọng hỏi: “Anh sẽ giúp em chứ?”

Hiện tại lấy danh nghĩa của nàng để tiếp nhận một Nhạc Thị vô cùng thê thảm, hắn sẽ thu nạp chứ?

Lông mi dày đậm chậm rãi mở lớn, giống như một con sư tử dũng mãnh thong thả thức tỉnh, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương có tia phức tạp mà lãnh liệt, khi quan sát nàng lại vẫn là ôn nhu, khóe miệng cong lên một mạt cười: “Lý do đâu?”

Lâm Hi Hi đột nhiên nghẹn lời.

Trong màn đêm lãnh bạc như vậy, thân thể của nàng lại toát mồ hôi lạnh, răng cắn chặt cánh môi, một cỗ lo lắng dâng lên. Lý do? Hắn hỏi nàng lý do?

Nụ cười của hắn thực nhạt nhẽo, bên trong lộ ra cảm xúc mà nàng không thể nắm bắt, nàng cũng không dám nắm bắt. Trải qua quá nhiều âm mưu cùng kế sách như vậy, mặc cho thương tổn, Lâm Hi Hi sớm đã hình thành sự đề phòng cơ bản đối với người khác, chính là đối với nam nhân này, nàng tình nguyện mù quáng hùa theo, chỉ hy vọng ngay từ đầu hắn không dùng mưu kế để dụ nàng nhảy vào.

Lúc trước, là hắn nói phải thu mua Nhạc Thị, làm cho cơ ngơi mà Nhạc Phong vất vả gây dựng bị sụp đổ. Lúc trước, là hắn hỏi nàng rốt cuộc muốn đích thân động thủ hay là để cho hắn hỗ trợ ra tay. Lúc trước cũng là hắn nói, chờ đợi đến lúc nàng đạt được kết quả, hiệp nghị liền tự động giải trừ.

Nhưng là hiện tại, khi mà nàng xác thực đã chiếm được điều mà nàng muốn, Nhạc Phong cũng không còn đường nào có thể sống nữa, mà trong tay nàng lại diệt mất đường sống của Nhạc Thị, trước khi bị thu mua, đó

https://thuviensach.vn

chính là tập đoàn tài chính có thực lực lớn chẳng kém ai, hết thảy đều là Tần Dịch Dương giúp nàng.

Giao dịch của bọn họ, cũng không nói hắn phải giúp nàng thu dọn tàn cục.

Lòng bàn tay trắng noãn toát mồ hôi lạnh, Lâm Hi Hi cảm thấy cánh môi đau đớn, nàng cắn đau chính mình, lại thật không thể đưa ra lý do để hắn trợ giúp chính mình, nàng không có ngờ tới kết quả này, hắn cũng chưa từng nhắc nhở.

“Sao lại ngốc như vậy...?” Tần Dịch Dương nhẹ nhàng quở trách một tiếng, nắm cánh tay mềm mại của nàng quấn lên cổ mình, cúi đầu hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn đang căng thẳng của nàng, nhẹ giọng dỗ dành, “Lý do tất nhiên là, anh là chồng của em, em muốn cái gì anh đều có thể cho, ai bảo anh thương em như vậy, có phải hay không?”

Vòng tay ấm áp ôm chặt thắt lưng của nàng, chậm rãi vuốt ve, đem thân thể của nàng xiết chặt vào người mình.

Cây chống đỡ trong lòng Lâm Hi Hi tựa như đột nhiên bị chặt đứt, cánh môi bị cắn chặt nhẹ nhàng buông ra, nhìn sâu vào đáy mắt trong suốt của hắn, bên trong có sự nghi hoặc khó hiểu, cả kinh ngạc.... Tâm tình nàng thực loạn, không biết nên hình dung như thế nào.

Hắn là chồng của nàng, cho nên nàng làm gì cũng không quá phận sao?

“Không nên suy nghĩ vẩn vơ quá nhiều.” Bàn tay ấm áp vuốt ve đầu của nàng, thanh âm trầm thấp mang theo ý cảnh cáo: “Có vấn đề gì cứ trực tiếp hỏi anh, không cần làm phiền đến Thanh Ngôn, cậu ấy rất bận rộn.”

Lâm Hi Hi cả kinh, nói vậy hắn đã biết nàng gọi điện cho Mục Thanh Ngôn sao?

https://thuviensach.vn

“Em đâu có vấn đề gì cần hỏi anh....” Nàng nhẹ giọng nói, ghi nhớ lời cảnh cáo của Mục Thanh Ngôn, về việc ly hôn, sẽ không chủ động nói ra với hắn.

Trên môi Tần Dịch Dương nổi lên một mạt cười, thực lãnh đạm, cũng rất vừa lòng, “Đã tắm rồi sao?” Thanh âm du dương hắn hỏi. Lâm Hi Hi gật gật đầu.

Ngón tay thon dài cởi cà – vạt ra, ánh mắt mê ly của Tần Dịch Dương dừng ở cô gái nhỏ trong lòng, hai tay quấn chặt eo nàng, dán sát vào cánh môi nàng thanh âm trầm thấp ám ách nói: “Đi giúp anh, tắm một lần nữa.” Tokarina, 21 Tháng ba 2015 #156 Tokarina Active Member Lâm Hi Hi cả kinh, cũng đã bị hắn đem cả người thu tiến vào trong lòng, ôm lấy hướng phòng tắm đi đến.

Cả một đêm, nàng cảm giác có sự thay đổi rất lớn, đã sớm bị kinh tâm động phách.

Trong màn đêm ngưng trọng, kim đồng hồ chỉ hướng 2 giờ.

Bọn họ không phải chưa từng làm trong phòng tắm, chẳng qua là lần trước tâm tình hắn không được tốt lắm, kịch liệt giữ lấy, không có ôn nhu săn sóc như vậy.

Dòng nước ấm áp thổi quyét toàn thân, ở trong nước bị hắn một tấc lại một tấc hoàn toàn chiếm lấy, đôi khi Lâm Hi Hi vẫn là vạn phần thanh tỉnh, cả người nàng ẩm ướt, một cái chân trắng nõn oánh thuận vắt ra ngoài bồn tắm, động cũng không thể động được, tư thế khuất nhục mà mở rộng như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ lên ánh mắt mê ly, chỉ có thể để hắn tùy ý tiến sâu vào, lần sau so với lần trước lại kịch liệt chiếm giữ hơn, trong bồn tắm hơi nước bốc lên ngùn ngụt, nàng nằm trong lồng ngực hắn bị hung hăng hôn lấy, vòng eo nhỏ nhắn nhẹ nhàng mà luận động....

https://thuviensach.vn

Một trận triền miên, chỉ có thể ôm lấy cổ hắn cùng hắn ngã nhào lên giường lớn mềm mại trong phòng ngủ, sức nặng trầm trọng đè lên nàng, lửa nóng vây quanh bức bách, nhắc nhở nàng đây đã là lần thứ ba, thứ tư tiến đến rồi.

“....” Lâm Hi Hi khó nhịn được mà yêu kiều ngâm nga, đầu ngẩng lên, cảm giác được nụ hôn nóng bỏng của hắn dừng ở cần cổ nàng.

Hắn muốn nàng, hung hăng đòi lấy, ngay cả cánh môi khi hôn cũng trở lên bạo ngược, bàn tay nhỏ bé của nàng gắt gao túm lấy ra giường, đem toàn bộ thanh âm vỡ vụn muốn thoát ra nuốt vào trong. Thân dưới bị mãnh liệt giữ lấy, đợi khi cánh môi hắn dời khỏi cần cổ nàng, nơi đó lại in lại một mảnh đỏ hồng, hắn như là muốn ăn nàng từng miếng từng miếng vậy.

“Đau không? ” Tần Dịch Dương thở dốc trầm giọng hỏi, ánh mắt thâm thúy dày đặc dục vọng, một bên hung hăng tiến vào thân thể ẩm ướt ấm áp của nàng, một bên triền miên hôn mặt nàng, ngậm lấy cánh môi anh đào của nàng, “Hi Hi... đau không?”

Từ ngày nàng xuất viện, thương thế trên toàn thân nàng đã chậm rãi khỏi hắn, hắn chỉ có thể đè nén không chạm vào nàng, đây là lần đầu tiên sau khi những vết thương của nàng hoàn toàn khép miệng, hắn không thể kiểm soát được lực đạo cùng tốc độ mà muốn nàng.

Lâm Hi Hi nức nở, cảm giác hắn ngày càng tiến sâu vào, nàng thực sự muốn chạy trốn.

“.....” đôi chân oánh bạch như ngọc liễu mạng khép chặt, ngửa mặt lên, thân mình hướng phía sau lùi ra, nghĩ muốn dịu đi một chút va chạm hung ác của hắn, lại bị hắn một phen túm chặt lấy thắt lưng, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt ve bụng của nàng, khiến cho nơi bị chiếm giữ trong thân thể nàng càng co rút mãnh liệt. Lập tức Lâm Hi Hi hét chói tai lên, ra

https://thuviensach.vn

giường lại càng bị nhéo chặt hơn, sự vỗ về mãnh liệt khiến cho thần trí cả người nàng bắt đầu không rõ ràng.

“Mở chân ra, cuốn lấy anh....” Cúi đầu xuống áp sát khuôn mặt nhỏ nhắn ẩm ướt thơm tho của nàng, giọng nói khàn khàn của Tần Dịch Dương mệnh lệnh vọng vào tai nàng, biết nàng có thể tiếp nhận được, liền không nghĩ đến tiếp tục đè nén chính mình nữa, “Ngoan.... Hi Hi ngoan....”

“Có thể mà....” Khoái cảm điên cuồng ập tới, ngày càng mạnh mẽ, ngày càng mãnh liệt, trải qua mấy lần ham muốn như tra tấn kia Lâm Hi Hi thực đã chịu không nổi, khóc lắc đầu, hai tay gắt gao cuốn lấy cổ hắn, đứng quãng cầu xin: “Không cần.... Nhẹ một chút..... Van cầu anh....”

Cả người nàng đều run rẩy, đỏ ửng mê ly, Tần Dịch Dương đột nhiên đâm vào nơi sâu nhất trong cơ thể nàng, cực kỳ không muốn dừng lại.

Nàng cũng không nghe lời, thường thường làm được đến thời điểm này cũng nhát gan lùi về phía sau, hắn cũng không nói gì, chỉ là túm lấy một cái chân dài nhỏ nhắn mềm mại của nàng, thong thả mà cưỡng chế kéo về phía trước, bại lộ ra nơi bị hắn hung hăng yêu thương quá mức của nàng, mãnh liệt đi vào. Cô gái nhỏ dưới thân đã muốn lên đến đỉnh điểm sao? Hắn đơn giản ngăn chặn lại cái miệng nhỏ nhắn của nàng, kịch liệt tiến lên.

Móng tay dài mềm mại bám thật chặt vào cơ thể hắn, run rẩy để lại vết tích.

Một trận co rút kéo dài bỗng nhiên nổ tung, cô gái nhỏ trong lồng ngực run rẩy nức nở, ở lúc mà mọi lời lẽ của hắn bị tắc nghẹn nói không lên lời, tất cả mọi thanh âm của nàng đều bị nuốt lấy, bàn tay to lớn ấm áp ở sau gáy nàng nhẹ nhàng trấn an, động tác dưới thân cũng chưa có dừng lại, như là muốn cho nàng cảm thụ được cảm giác cực hạn này, thân thể co rút, khoái cảm dâng tràn đến tứ chi, đây là giây phút đẹp nhất của nữ nhân....

https://thuviensach.vn

Thỏa mãn nàng cũng là thỏa mãn chính mình, vì thế thời gian lại tiếp tục kéo dài tới rạng sáng.

Nàng sớm đã lên tới đỉnh, trong nhiều lần khoái cảm vô hạn ập tới, cảm giác nhiều lần mất đi ý thức, lại bị hắn nhẹ nhàng dụ dỗ mà tỉnh lại, giữa hai chân nàng thực đã căng trướng đến mức không chịu nổi, lại không thể ngăn được hắn giữ lấy. Thời khắc cuối cùng nàng không thể khống chế được mà khóc hô tên của hắn, ở cái mãnh liệt lao xuống của hắn mà ngất đi, hắn hét lên một tiếng ôm chặt lấy nàng, rốt cục cũng thỏa mãn.

Xương cốt bị bóp chặt tựa như vỡ vụn ra, đau khiến người ta run rẩy.

Không giống với trước đây, cả người nàng kịch liệt đau trướng, thậm chí ngay cả sức lực trên thân thể cũng hoàn toàn biến mất.

Ánh mặt trời mê ly xuyên qua cửa sổ chiếu rọi lên chiếc giường lớn mềm mại, chăn đệm xanh dương vây hãm một thân thể nhỏ bé yếu ớt không xương, nàng giống như đã rất quen với việc tỉnh lại như vậy, có làn gió lành lạnh vỗ về gò má của nàng, cả căn phòng đều thoáng đãng thoải mái.

“.... Tỉnh rồi?” thanh âm khàn khan vang lên, hơi thở cực nóng lướt qua vành tai trắng nõn của nàng.

Khiếp sợ trong lòng Lâm Hi Hi dần dần rút đi, dĩ nhiên biết được người bên cạnh là ai, nàng bị mắc kẹt trong suy tư, ánh mắt lim dim lộ ra chút mơ màng, một lần ngã xuống kia khiến cho thân hình mảnh mai của nàng đau đến tê dại, nàng cuộn mình ở trong ngực hắn, không đủ sức mà động đậy.

Nhíu mi chịu đựng không thoải mái trong người, lông mi nàng chậm rãi hé mở, đè nén nghi hoặc trong lòng, nhẹ giọng hỏi: “Anh không cần phải đi làm sao?”

Thanh âm của nàng cũng nghèn nghẹn, lộ ra nồng đậm lưu luyến.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông phía sau nhẹ nhàng hôn lên mái tóc thơm ngát của nàng, “Hôm nay không đi, ở nhà cùng em.”

Giường lớn mềm mại thực thoải mái. Lâm Hi Hi nghe được chữ ‘Nhà” từ trong miệng hắn thoát ra, trong lòng có chút rung động. Nàng cũng không biết nơi này có được tính là nhà của bọn họ hay không, chẳng qua là hắn nói như vậy, đích xác sẽ khiến lòng người ta vô cùng ấm áp.

Sáng sớm, ánh sáng tràn trề, Tần Dịch Dương hé mở đôi mắt thâm thúy, có thể nhìn thấy những dấu hôn trên người tiểu nữ nhân trong lồng ngực.

Sau một đêm đọng lại, đã muốn biến thành màu xanh tím, in rõ trên da thịt tuyết trắng của nàng, làm cho cổ họng hắn vô thức dâng lên một cỗ khát vọng. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng mang vẻ vô cùng ủ rũ, Tần Dịch Dương ôn nhu kéo nàng sát lại, đặt một nụ hôn ẩm ướt triền miên trên trán nàng.

“Đau không?”Hắn hỏi lại một lần.

Mặt Lâm Hi Hi lại đỏ bừng lên, cảm giác được da thịt những nơi bị hắn hôn qua đều một trận bỏng rát.

Có thể nhìn ra nàng đang nhớ đến lúc thân mật càn rỡ kia, tâm tình Tần Dịch Dương đột nhiên tốt lên nhiều lắm, cúi đầu dựa vào chóp mũi láng mịn của nàng, bàn tay tự do du ngoạn trên thân thể của nàng, giúp nàng chậm rãi thả lỏng: “Đau thế nào, nói cho anh biết đi?”

Ra sức ép nàng một đêm, nhìn biểu tình có thể thấy nàng rất đau.

Lâm Hi Hi cắn môi, khó nhịn, căn bản nói không nên lời.

Nơi đau nhất là giữa hai chân, đau đến mỗi lần nàng đi đều run rẩy, hai chân thon dài hơi cọ xát một chút, nàng lắc lắc đầu, “Không có việc gì, tắm một cái là tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương lại có thể lĩnh ngộ ý tứ của nàng, hôn một cái lên bàn tay nhỏ bé của nàng, bàn tay nhẹ nhàng dò xét xuống dưới.

Lâm Hi Hi cả kinh nghĩ đến hắn lại muốn nữa, rụt lại một chút, lại không nghĩ rằng hắn ôn nhu mà bao trùm lấy nơi đau đớn của nàng, trầm giọng nói: “Đừng nhúc nhích.”

Ngay sau đó, hắn bắt đầu ôn nhu an ủi, bàn tay có lực vuốt ve bộ phận kia, giảm bớt đau đớn của nàng.

“....” Lâm Hi Hi nhỏ giọng mà ngâm nga, người đàn ông bao phủ trên người cũng ôn nhu hôn lên khóe môi cùng đôi mắt của nàng, hắn biết toàn thân nàng đã mệt chết đi, đối với loại chyện này hắn từ trước tới nay đều không khống chế cũng không thể khống chế nổi, chẳng qua là yêu thương muốn đem tất cả của nàng hòa nhập vào bản thân mình. Xoa xoa một lúc liền cảm giác được khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lại bắt đầu ửng hồng lên.

Không người phụ nữ nào có thể dửng dưng mà trấn định trước tình huống này được, huống chi tay hắn lại đang đặt ở chỗ kia.

“Đừng loạn, anh lại muốn....” Tần Dịch Dương đột nhiên lúc này lại muốn đùa giỡn nàng, ánh mắt thâm thúy cực kỳ ôn nhu, lời nói hòa hoãn mà mờ ám: “Hiện tại anh coi như là đã ăn no, nếu quả thực em vẫn muốn, anh không ngại phục vụ em thêm lần nữa.”

Hắn nói thực rõ ràng, làm cho cô gái nhỏ từng trải qua sóng to gió lớn như Lâm Hi Hi khi nghe được những lời này một trận ngây ngẩn, lúc sau mới phản ứng lại đây là có ý tứ gì, nàng chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn lên, lại không biết phản bác như thế nào, mặt đỏ tim đập phun ra vài từ: “Em không có.”

Trên môi hắn lộ ra nụ cười ôn nhu mà vô cùng sảng khoái, chói mắt, ôm chặt lấy nàng, nhẹ nhàng vuốt ve.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cảm thấy buổi sáng như vậy thật đẹp thật hoàn hảo, hết thảy những sợ hãi lo lắng đều qua đi, có một nam nhân hết lòng mà thương tiếc như thế này, nàng còn cầu mong xa vời gì nữa?

Tuy biết rõ tất thảy không thuộc về nàng, chỉ sợ đây là một giấc mộng ngắn ngủi, cũng xin cho nàng trầm luân rồi hãy tỉnh lại.

Như cũ nàng mặc một chiếc váy dài màu trắng có dây lưng, ở chỗ rẽ cầu thang Lâm Hi Hi đột nhiên nhớ tới một chuyện. Ban nãy vẫn đắm chìm trong bầu không khí ấm áp, nàng cũng không có chú ý tới, chính là bây giờ mới nhận ra có chút không thích hợp. Khi làm.... Hình như hắn không có dùng biện pháp phòng tránh.

Vốn là nàng có chuẩn bị thuốc tránh thai, loại này có rất ít tác dụng phụ, cho tới nay cũng chưa có dùng đến, đơn giản là vì hắn vẫn dùng biện pháp an toàn nên nàng cũng rất an tâm, cuộc hôn nhân của bọn họ ngắn ngủi như vậy, trừ bỏ nghiêm túc phòng hộ không có biện pháp nào khác.

Làm sao mà có thể giống như những cặp vợ chồng bình thường được, ngoài ý muốn có, liền lo lắng lưu lại thế nào, cho rằng đó là món quà trời cho chứ?

Ngón tay mảnh khảnh xoa xoa mi tâm, Lâm Hi Hi cảm thấy có chút không thoải mái.

Hôm nay cũng không phải là thời kỳ an toàn của nàng,

Ung dung tỉ mỉ, chị Tuệ đã chuẩn bị xong bữa sáng.

Tần Dịch Dương ở trên lầu xử lý một ít tài iệu mang về hôm qua, cũng tiếp vài cuộc điện thoại, giống như ở nhà làm việc vậy, Lâm Hi Hi không có kinh động đến hắn, chỉ đợi hắn xử lý xong công việc xuống lầu cùng nhau ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Trên bàn ăn bày toàn những món ăn tao nhã, nàng lại đột nhiên cảm thấy nhạt nhẽo, chỉ vì trong lòng đang có một cỗ ưu phiền.

Cố lấy dũng khí, Lâm Hi Hi nhẹ giọng hỏi, “Chị Tuệ, ở đây có thuốc tránh thai khẩn cấp không? Ý tôi là... trong nhà có chuẩn bị không?” Nàng đã xem qua một lần tủ thuốc cứu thương, còn có tất cả thuốc dự trữ, hình như cũng không có thấy loại thuốc này...

Thanh âm của nàng rất nhẹ, mặt cũng ửng đỏ lên.

Chính là như vậy người hầu lại cảm thấy nàng thực thân thiết, vẫn dùng thân tình để đối đãi bọn họ.

Chị Tuệ ngẩn ra, có chút kinh ngạc, cũng chậm rãi đi tới, nhẹ giọng hỏi: “Phu nhân, hiện tại cô rất cần sao?”

Răng nhẹ nhằng cắn môi dưới, Lâm Hi Hi chậm rãi cẩn trọng suy nghĩ một chút, xác định khi làm đúng là không có dùng biện pháp an toàn, nàng gật đầu: “Tôi cần.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 154: Không Dùng Biện Pháp Phòng Hộ Gì

Lâm Hi Hi cả kinh, cũng đã bị hắn đem cả người thu tiến vào trong lòng, ôm lấy hướng phòng tắm đi đến.

Cả một đêm, nàng cảm giác có sự thay đổi rất lớn, đã sớm bị kinh tâm động phách.

Trong màn đêm ngưng trọng, kim đồng hồ chỉ hướng 2 giờ.

Bọn họ không phải chưa từng làm trong phòng tắm, chẳng qua là lần trước tâm tình hắn không được tốt lắm, kịch liệt giữ lấy, không có ôn nhu săn sóc như vậy.

Dòng nước ấm áp thổi quyét toàn thân, ở trong nước bị hắn một tấc lại một tấc hoàn toàn chiếm lấy, đôi khi Lâm Hi Hi vẫn là vạn phần thanh tỉnh, cả người nàng ẩm ướt, một cái chân trắng nõn oánh thuận vắt ra ngoài bồn tắm, động cũng không thể động được, tư thế khuất nhục mà mở rộng như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ lên ánh mắt mê ly, chỉ có thể để hắn tùy ý tiến sâu vào, lần sau so với lần trước lại kịch liệt chiếm giữ hơn, trong bồn tắm hơi nước bốc lên ngùn ngụt, nàng nằm trong lồng ngực hắn bị hung hăng hôn lấy, vòng eo nhỏ nhắn nhẹ nhàng mà luận động....

Một trận triền miên, chỉ có thể ôm lấy cổ hắn cùng hắn ngã nhào lên giường lớn mềm mại trong phòng ngủ, sức nặng trầm trọng đè lên nàng, lửa nóng vây quanh bức bách, nhắc nhở nàng đây đã là lần thứ ba, thứ tư tiến đến rồi.

https://thuviensach.vn

“....” Lâm Hi Hi khó nhịn được mà yêu kiều ngâm nga, đầu ngẩng lên, cảm giác được nụ hôn nóng bỏng của hắn dừng ở cần cổ nàng.

Hắn muốn nàng, hung hăng đòi lấy, ngay cả cánh môi khi hôn cũng trở lên bạo ngược, bàn tay nhỏ bé của nàng gắt gao túm lấy ra giường, đem toàn bộ thanh âm vỡ vụn muốn thoát ra nuốt vào trong. Thân dưới bị mãnh liệt giữ lấy, đợi khi cánh môi hắn dời khỏi cần cổ nàng, nơi đó lại in lại một mảnh đỏ hồng, hắn như là muốn ăn nàng từng miếng từng miếng vậy.

“Đau không? ” Tần Dịch Dương thở dốc trầm giọng hỏi, ánh mắt thâm thúy dày đặc dục vọng, một bên hung hăng tiến vào thân thể ẩm ướt ấm áp của nàng, một bên triền miên hôn mặt nàng, ngậm lấy cánh môi anh đào của nàng, “Hi Hi... đau không?”

Từ ngày nàng xuất viện, thương thế trên toàn thân nàng đã chậm rãi khỏi hẳn, hắn chỉ có thể đè nén không chạm vào nàng, đây là lần đầu tiên sau khi những vết thương của nàng hoàn toàn khép miệng, hắn không thể kiểm soát được lực đạo cùng tốc độ mà muốn nàng.

Lâm Hi Hi nức nở, cảm giác hắn ngày càng tiến sâu vào, nàng thực sự muốn chạy trốn.

“.....” đôi chân oánh bạch như ngọc liễu mạng khép chặt, ngửa mặt lên, thân mình hướng phía sau lùi ra, nghĩ muốn dịu đi một chút va chạm hung ác của hắn, lại bị hắn một phen túm chặt lấy thắt lưng, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt ve bụng của nàng, khiến cho nơi bị chiếm giữ trong thân thể nàng càng co rút mãnh liệt. Lập tức Lâm Hi Hi hét chói tai lên, ra giường lại càng bị nhéo chặt hơn, sự vỗ về mãnh liệt khiến cho thần trí cả người nàng bắt đầu không rõ ràng.

“Mở chân ra, cuốn lấy anh....” Cúi đầu xuống áp sát khuôn mặt nhỏ nhắn ẩm ướt thơm tho của nàng, giọng nói khàn khàn của Tần Dịch Dương mệnh

https://thuviensach.vn

lệnh vọng vào tai nàng, biết nàng có thể tiếp nhận được, liền không nghĩ đến tiếp tục đè nén chính mình nữa, “Ngoan.... Hi Hi ngoan....”

“Có thể mà....” Khoái cảm điên cuồng ập tới, ngày càng mạnh mẽ, ngày càng mãnh liệt, trải qua mấy lần ham muốn như tra tấn kia Lâm Hi Hi thực đã chịu không nổi, khóc lắc đầu, hai tay gắt gao cuốn lấy cổ hắn, đứng quãng cầu xin: “Không cần.... Nhẹ một chút..... Van cầu anh....”

Cả người nàng đều run rẩy, đỏ ửng mê ly, Tần Dịch Dương đột nhiên đâm vào nơi sâu nhất trong cơ thể nàng, cực kỳ không muốn dừng lại.

Nàng cũng không nghe lời, thường thường làm được đến thời điểm này cũng nhát gan lùi về phía sau, hắn cũng không nói gì, chỉ là túm lấy một cái chân dài nhỏ nhắn mềm mại của nàng, thong thả mà cưỡng chế kéo về phía trước, bại lộ ra nơi bị hắn hung hăng yêu thương quá mức của nàng, mãnh liệt đi vào. Cô gái nhỏ dưới thân đã muốn lên đến đỉnh điểm sao? Hắn đơn giản ngăn chặn lại cái miệng nhỏ nhắn của nàng, kịch liệt tiến lên.

Móng tay dài mềm mại bám thật chặt vào cơ thể hắn, run rẩy để lại vết tích.

Một trận co rút kéo dài bỗng nhiên nổ tung, cô gái nhỏ trong lồng ngực run rẩy nức nở, ở lúc mà mọi lời lẽ của hắn bị tắc nghẹn nói không lên lời, tất cả mọi thanh âm của nàng đều bị nuốt lấy, bàn tay to lớn ấm áp ở sau gáy nàng nhẹ nhàng trấn an, động tác dưới thân cũng chưa có dừng lại, như là muốn cho nàng cảm thụ được cảm giác cực hạn này, thân thể co rút, khoái cảm dâng tràn đến tứ chi, đây là giây phút đẹp nhất của nữ nhân....

Thỏa mãn nàng cũng là thỏa mãn chính mình, vì thế thời gian lại tiếp tục kéo dài tới rạng sáng.

Nàng sớm đã lên tới đỉnh, trong nhiều lần khoái cảm vô hạn ập tới, cảm giác nhiều lần mất đi ý thức, lại bị hắn nhẹ nhàng dụ dỗ mà tỉnh lại, giữa hai chân nàng thực đã căng trướng đến mức không chịu nổi, lại không thể

https://thuviensach.vn

ngăn được hắn giữ lấy. Thời khắc cuối cùng nàng không thể khống chế được mà khóc hô tên của hắn, ở cái mãnh liệt lao xuống của hắn mà ngất đi, hắn hét lên một tiếng ôm chặt lấy nàng, rốt cục cũng thỏa mãn.

Xương cốt bị bóp chặt tựa như vỡ vụn ra, đau khiến người ta run rẩy.

Không giống với trước đây, cả người nàng kịch liệt đau trướng, thậm chí ngay cả sức lực trên thân thể cũng hoàn toàn biến mất.

Ánh mặt trời mê ly xuyên qua cửa sổ chiếu rọi lên chiếc giường lớn mềm mại, chăn đệm xanh dương vây hãm một thân thể nhỏ bé yếu ớt không xương, nàng giống như đã rất quen với việc tỉnh lại như vậy, có làn gió lành lạnh vỗ về gò má của nàng, cả căn phòng đều thoáng đãng thoải mái.

“.... Tỉnh rồi?” thanh âm khàn khan vang lên, hơi thở cực nóng lướt qua vành tai trắng nõn của nàng.

Khiếp sợ trong lòng Lâm Hi Hi dần dần rút đi, dĩ nhiên biết được người bên cạnh là ai, nàng bị mắc kẹt trong suy tư, ánh mắt lim dim lộ ra chút mơ màng, một lần ngã xuống kia khiến cho thân hình mảnh mai của nàng đau đến tê dại, nàng cuộn mình ở trong ngực hắn, không đủ sức mà động đậy.

Nhíu mi chịu đựng không thoải mái trong người, lông mi nàng chậm rãi hé mở, đè nén nghi hoặc trong lòng, nhẹ giọng hỏi: “Anh không cần phải đi làm sao?”

Thanh âm của nàng cũng nghèn nghẹn, lộ ra nồng đậm lưu luyến.

Người đàn ông phía sau nhẹ nhàng hôn lên mái tóc thơm ngát của nàng, “Hôm nay không đi, ở nhà cùng em.”

Giường lớn mềm mại thực thoải mái. Lâm Hi Hi nghe được chữ ‘Nhà” từ trong miệng hắn thoát ra, trong lòng có chút rung động. Nàng cũng

https://thuviensach.vn

không biết nơi này có được tính là nhà của bọn họ hay không, chẳng qua là hắn nói như vậy, đích xác sẽ khiến lòng người ta vô cùng ấm áp.

Sáng sớm, ánh sáng tràn trề, Tần Dịch Dương hé mở đôi mắt thâm thúy, có thể nhìn thấy những dấu hôn trên người tiểu nữ nhân trong lồng ngực.

Sau một đêm đọng lại, đã muốn biến thành màu xanh tím, in rõ trên da thịt tuyết trắng của nàng, làm cho cổ họng hắn vô thức dâng lên một cỗ khát vọng. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng mang vẻ vô cùng ủ rũ, Tần Dịch Dương ôn nhu kéo nàng sát lại, đặt một nụ hôn ẩm ướt triền miên trên trán nàng.

“Đau không?”Hắn hỏi lại một lần.

Mặt Lâm Hi Hi lại đỏ bừng lên, cảm giác được da thịt những nơi bị hắn hôn qua đều một trận bỏng rát.

Có thể nhìn ra nàng đang nhớ đến lúc thân mật càn rỡ kia, tâm tình Tần Dịch Dương đột nhiên tốt lên nhiều lắm, cúi đầu dựa vào chóp mũi láng mịn của nàng, bàn tay tự do du ngoạn trên thân thể của nàng, giúp nàng chậm rãi thả lỏng: “Đau thế nào, nói cho anh biết đi?”

Ra sức ép nàng một đêm, nhìn biểu tình có thể thấy nàng rất đau.

Lâm Hi Hi cắn môi, khó nhịn, căn bản nói không nên lời.

Nơi đau nhất là giữa hai chân, đau đến mỗi lần nàng đi đều run rẩy, hai chân thon dài hơi cọ xát một chút, nàng lắc lắc đầu, “Không có việc gì, tắm một cái là tốt rồi.”

Tần Dịch Dương lại có thể lĩnh ngộ ý tứ của nàng, hôn một cái lên bàn tay nhỏ bé của nàng, bàn tay nhẹ nhàng dò xét xuống dưới.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cả kinh nghĩ đến hắn lại muốn nữa, rụt lại một chút, lại không nghĩ rằng hắn ôn nhu mà bao trùm lấy nơi đau đớn của nàng, trầm giọng nói: “Đừng nhúc nhích.”

Ngay sau đó, hắn bắt đầu ôn nhu an ủi, bàn tay có lực vuốt ve bộ phận kia, giảm bớt đau đớn của nàng.

“....” Lâm Hi Hi nhỏ giọng mà ngâm nga, người đàn ông bao phủ trên người cũng ôn nhu hôn lên khóe môi cùng đôi mắt của nàng, hắn biết toàn thân nàng đã mệt chết đi, đối với loại chyện này hắn từ trước tới nay đều không khống chế cũng không thể khống chế nổi, chẳng qua là yêu thương muốn đem tất cả của nàng hòa nhập vào bản thân mình. Xoa xoa một lúc liền cảm giác được khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lại bắt đầu ửng hồng lên.

Không người phụ nữ nào có thể dửng dưng mà trấn định trước tình huống này được, huống chi tay hắn lại đang đặt ở chỗ kia.

“Đừng loạn, anh lại muốn....” Tần Dịch Dương đột nhiên lúc này lại muốn đùa giỡn nàng, ánh mắt thâm thúy cực kỳ ôn nhu, lời nói hòa hoãn mà mờ ám: “Hiện tại anh coi như là đã ăn no, nếu quả thực em vẫn muốn, anh không ngại phục vụ em thêm lần nữa.”

Hắn nói thực rõ ràng, làm cho cô gái nhỏ từng trải qua sóng to gió lớn như Lâm Hi Hi khi nghe được những lời này một trận ngây ngẩn, lúc sau mới phản ứng lại đây là có ý tứ gì, nàng chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn lên, lại không biết phản bác như thế nào, mặt đỏ tim đập phun ra vài từ: “Em không có.”

Trên môi hắn lộ ra nụ cười ôn nhu mà vô cùng sảng khoái, chói mắt, ôm chặt lấy nàng, nhẹ nhàng vuốt ve.

Lâm Hi Hi cảm thấy buổi sáng như vậy thật đẹp thật hoàn hảo, hết thảy những sợ hãi lo lắng đều qua đi, có một nam nhân hết lòng mà thương tiếc như thế này, nàng còn cầu mong xa vời gì nữa?

https://thuviensach.vn

Tuy biết rõ tất thảy không thuộc về nàng, chỉ sợ đây là một giấc mộng ngắn ngủi, cũng xin cho nàng trầm luân rồi hãy tỉnh lại.

Như cũ nàng mặc một chiếc váy dài màu trắng có dây lưng, ở chỗ rẽ cầu thang Lâm Hi Hi đột nhiên nhớ tới một chuyện. Ban nãy vẫn đắm chìm trong bầu không khí ấm áp, nàng cũng không có chú ý tới, chính là bây giờ mới nhận ra có chút không thích hợp. Khi làm.... Hình như hắn không có dùng biện pháp phòng tránh.

Vốn là nàng có chuẩn bị thuốc tránh thai, loại này có rất ít tác dụng phụ, cho tới nay cũng chưa có dùng đến, đơn giản là vì hắn vẫn dùng biện pháp an toàn nên nàng cũng rất an tâm, cuộc hôn nhân của bọn họ ngắn ngủi như vậy, trừ bỏ nghiêm túc phòng hộ không có biện pháp nào khác.

Làm sao mà có thể giống như những cặp vợ chồng bình thường được, ngoài ý muốn có, liền lo lắng lưu lại thế nào, cho rằng đó là món quà trời cho chứ?

Ngón tay mảnh khảnh xoa xoa mi tâm, Lâm Hi Hi cảm thấy có chút không thoải mái.

Hôm nay cũng không phải là thời kỳ an toàn của nàng,

Ung dung tỉ mỉ, chị Tuệ đã chuẩn bị xong bữa sáng.

Tần Dịch Dương ở trên lầu xử lý một ít tài iệu mang về hôm qua, cũng tiếp vài cuộc điện thoại, giống như ở nhà làm việc vậy, Lâm Hi Hi không có kinh động đến hắn, chỉ đợi hắn xử lý xong công việc xuống lầu cùng nhau ăn cơm.

Trên bàn ăn bày toàn những món ăn tao nhã, nàng lại đột nhiên cảm thấy nhạt nhẽo, chỉ vì trong lòng đang có một cỗ ưu phiền.

https://thuviensach.vn

Cố lấy dũng khí, Lâm Hi Hi nhẹ giọng hỏi, “Chị Tuệ, ở đây có thuốc tránh thai khẩn cấp không? Ý tôi là... trong nhà có chuẩn bị không?” Nàng đã xem qua một lần tủ thuốc cứu thương, còn có tất cả thuốc dự trữ, hình như cũng không có thấy loại thuốc này...

Thanh âm của nàng rất nhẹ, mặt cũng ửng đỏ lên.

Chính là như vậy người hầu lại cảm thấy nàng thực thân thiết, vẫn dùng thân tình để đối đãi bọn họ.

Chị Tuệ ngẩn ra, có chút kinh ngạc, cũng chậm rãi đi tới, nhẹ giọng hỏi: “Phu nhân, hiện tại cô rất cần sao?”

Răng nhẹ nhằng cắn môi dưới, Lâm Hi Hi chậm rãi cẩn trọng suy nghĩ một chút, xác định khi làm đúng là không có dùng biện pháp an toàn, nàng gật đầu: “Tôi cần.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 155: Không Thể Thoát Khỏi Tầm Tay Của Hắn

Chị Tuệ còn muốn nói gì đó, vừa quay đầu lại liền đối diện ngay với một thân ảnh, kinh ngạc nói: “Tiên sinh.”

Tần Dịch Dương đã xử lí xong công việc, thân hình cao ngất mà tao nhã dọc theo cầu thang đi xuống dưới lầu. Ánh sáng ban mai nhàn nhạt chiếu lên chiếc áo sơ mi màu đen của hắn, phản chiếu lên làn da sáng trắng của hắn, cả người toát ra một cỗ nhu hòa mà tà mị.

“Cần cái gì?” Hắn không trực tiếp đi đến chỗ ngồi của mình mà đi vòng qua sau lưng Lâm Hi Hi, nhẹ nhàng hôn nàng một cái, tiếng nói trầm thấp lộ ra từ tính.

Vừa lúc xuống lầu nghe được bọn họ nói chuyện với nhau, gương mặt tuấn lãng của hắn không có cảm xúc gì, chỉ là nhẹ giọng hỏi nàng.

Chị Tuệ dè dặt không lên tiếng, hiểu rõ nếu phu nhân đã hỏi mình chuyện này, như vậy hắn là muốn giấu giếm tiên sinh đi. Chị cũng không hiểu được mối quan hệ quỷ dị giữa hai người này, chẳng qua là cũng cảm thấy có chút kì quái, loại chuyện này hắn là nên bàn bạc trước cùng tiên sinh mới đúng, dù sao có con cũng là chuyện của hai người.

Nhưng vẻ mặt của phu nhân có chút kì lạ, giữa nhu nhược lộ ra một tia lo lắng, rồi cả bộ dáng không dám lên tiếng nữa.

“Không có gì.”, Lâm Hi Hi nhẹ giọng phủ nhận, giải thích: “Vì em không thể ra ngoài, nên muốn mua thứ gì đó chỉ có thể giao cho chị Tuệ đi mua.”

https://thuviensach.vn

Ánh nắng ban mai chiếu vào làm khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của nàng hồng nhuận tự nhiên, lông mi thật dài tựa như cánh bướm thần tiên.

Ánh mắt Tần Dịch Dương thâm thúy mà nhu hòa nhìn nàng hồi lâu, vỗ vỗ vai nàng nói: “Không cần nghĩ nữa. Ăn cơm xong nói sau.”

Lâm Hi Hi nhu thuận mà đáp lời, nhưng lo lắng trong lòng không có tan đi.

Nàng cũng không thể xác định, nếu hiện tại nhắc nhở Tần Dịch Dương chuyện này, hắn rốt cuộc sẽ phản ứng như thế nào.

Chính là nàng cũng không dám tìm hiểu.

Có lúc nàng cũng sẽ lừa mình dối người, phụ nữ không nhất định phải cho đàn ông lý do để thương tổn chính mình, nàng không muốn tỏ thái độ với hắn, bởi vì thời điểm lập bản hiệp ước kia, hai chữ “con cái” căn bản là chuyện không có khả năng xảy ra.

Giữa bọn họ, “hôn nhân”- hai từ này cũng chỉ là suy nghĩ xa vời, nói gì đến chuyện sau này hay tương lai.

Điều đó quá xa xôi.

Nàng không nói, không thể nói, chỉ thầm nghĩ phải tự mình giải quyết chuyện này.

Bữa cơm thật yên tĩnh, nàng thực nhu thuận uống hết một ly sữa, ăn hết đồ ăn trong đĩa, thân mật thật sự mệt chết đi, dạ dày của nàng cũng đã tốt hơn một chút.

Ngón tay thon dài cầm lấy khăn ăn, nhẹ nhàng lau khóe miệng, ngưng mắt nhìn cô gái nhỏ phía đối diện.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời từ bên ngoài chiếu vào phòng khách, Tần Dịch Dương rất ít khi mặc áo sơ mi màu đen – thứ màu sắc thần bí khiến người ta không thể đoán ra, nhưng cũng phảng phất chút nghiêm nghị và trầm ổn. Hắn đương nhiên biết trong lòng nàng đang nghĩ gì, chẳng qua trước đây hắn đã dùng khá nhiều thủ đoạn và lợi dụng nàng, một lần lại một lần, từng chuyện lại từng chuyện, hắn cũng đã quên có bao nhiêu chuyện mình thực tâm đối đãi rồi. Nếu không phải như vậy, nàng có thể có duyên cớ gì mà ngồi đây đối mặt với hắn, lấy thân phận là vợ của hắn, cùng hắn ăn bữa sáng?

Lông mi dày đậm hạ xuống, ánh mắt thâm thúy u tối của nam tử kia có một tia nhu hòa.

Hắn đã quen với việc phụ nữ luôn chủ động với mình, nhưng đối với Lâm Hi Hi hắn đã phá lệ quá nhiều. Hắn dĩ nhiên là kẻ dùng thủ đoạn để đùa giỡn, nhưng mỗi khi dùng nó để áp dụng lên người nàng, hắn lại mơ hồ cảm thấy không thoải mái. Hơn nữa mỗi lần nhìn thấy ánh mắt ái mộ không che giấu của nàng, khi bị ép buộc hoặc tình nguyện nói yêu hắn, cảm giác không thoải mái này liền biến thành một loại thống khổ, âm ỉ giày vò trái tim hắn.

Ngón tay tao nhã chống thái dương, Tần Dịch Dương chìm đắm trong suy nghĩ của chính mình, toàn bộ tầm mắt chỉ có thân ảnh nhỏ bé và yếu ớt kia.

Tiếng bước chân từ phía sau truyền đến.

“Tiên sinh, đồ ngài đặt đã được đưa tới”. Tay người hầu đang cầm một cái hộp từ bên ngoài đi tới. “Đặt ở kia.” Tần Dịch Dương bừng tỉnh, thản nhiên nói.

Người hầu vâng lời, đem chiếc hộp đặt ở bên kia bàn ăn, một chiếc hộp màu trắng, tinh xảo khéo léo. “Ăn xong rồi sao?” Tần Dịch Dương đi vòng qua đến bên nàng, ôm trọn thân thể nàng, thân mật hỏi.

https://thuviensach.vn

Lúc đó nàng vừa mới đặt ly sữa trong veo xuống, cả người đều tỏa ra hương vị tươi mát. Tần Dịch Dương sững sờ nhìn một lúc, nhẹ nhàng xoa tóc của nàng, từ sau lưng vòng qua khẽ hôn lên khóe miệng nàng.

Toàn bộ người hầu đều ở trong phòng khách, Lâm Hi Hi căng thẳng, không dám động đậy, chỉ sợ chọc giận hắn, hắn sẽ lại làm ra những chuyện khác người thì sẽ không được tốt lắm.

Cánh môi anh đào cuối cùng cũng bị hắn yêu thương qua, khoang miệng nàng vẫn ngọt ngào như hắn thường thấy. “Mở ra nhìn xem, cái này làm cho em.” Không biết hắn đã đem chiếc hộp đặt trước mặt nàng lúc nào. Lâm Hi Hi có chút bất ngờ.

Không phải trước kia hắn chưa từng tặng đồ vật này nọ cho nàng, nhưng đều là nhìn thấy rồi mới mua, không giống lần này, long trọng như vậy khiến Lâm Hi Hi có chút thụ sủng nhược kinh. (có ý là được sủng mà sợ)

Đám người hầu đứng ở bốn phía, khóe miệng đều mang ý cười mà nhìn hai người. Gia đình hòa thuận, vợ chồng ân ái, cảnh tượng này rất ấm áp.

Chiếc hộp màu trắng được gói khá khéo léo, Lâm Hi Hi nhìn đến những nét chữ uốn lượn cùng hoa văn chạm trổ tinh xảo phía trên thì trái tim tự dưng nhảy dựng lên, ngón tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng mở ra, bên trong là một chiếc dây chuyền tinh xảo, được kết lại bởi rất nhiều mắt xích nhỏ vụn hình tròn trơn bóng, bên cạnh là đôi hoa tai kiểu dáng uốn lượn tinh tế, toàn bộ đều được gắn đá lấp lánh, phần giữa chiếc dây chuyền được khảm đá màu lam, lộ rõ chữ khắc trên đó.

Một chữ “Hi”.

Chạm trổ khéo léo chữ viết kia cũng rất rõ ràng, dưới ánh đèn huỳnh quang sáng chói lên. Đây là đồ được đặt làm theo yêu cầu.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi không biết hình dung tâm trạng hiện tại của mình như thế nào, trang sức tao nhã mà chói mắt như vậy, nàng cũng không thể nhận ra chất liệu cùng tay nghề của người thợ làm ra nó, dù sao cũng chưa từng sống trong xã hội thượng lưu, nàng cảm thấy món quà như thế này thực quý giá và quá đắt đỏ, nhất là một chữ "Hi" tinh xảo kia, khiến cho nàng trong nháy mắt đã mất đi năng lực nói chuyện.

"Thích không?", Tần Dịch Dương ngang ngược ôm lấy nàng, trong tiếng nói trầm thấp lộ ra tia mị hoặc.

Thích.

Nàng rất thích.

Chỉ tiếc Lâm Hi Hi không thể nói. "Nhưng....."

"Không được nói từ chối.....", Tần Dịch Dương cắt ngang lời nàng, trực tiếp lấy sợi dây chuyền từ trong hộp ra, đeo lên cần cổ trắng nõn xinh đẹp của nàng, hô hấp cực nóng phả lên cổ nàng, "Anh rất ít khi tặng đồ cho phụ nữ."

Bàn tay ấm áp mơn trớn hai vai nàng, giữ chặt lấy, ở hai bên mặt nàng nhẹ nhàng hôn: "Đeo vào. Không được tháo xuống."

Lâm Hi Hi nhớ rằng trước kia hắn cũng đã từng nói những lời này, khi đó hắn đặc biệt bá đạo, nàng cũng không hay đeo trang sức, một thời gian ở bên cạnh hắn cũng buộc phải sử dụng nên cũng có chút thói quen, mà lúc này đây, nói vậy hắn là thật sự không cho phép nàng tháo xuống.

Đối với phụ nữ, hắn đích xác chưa từng lưu tâm quá nhiều như vậy, làm được nhiêu đó cũng đã là cực hạn rồi.

Nàng từ đầu đến cuối đều rất do dự, ngay cả lời cự tuyệt hắn cũng không cho nàng nói ra.

https://thuviensach.vn

Nàng càng không thể ngờ rằng sợi giây chuyền này chính là một phương thức để hắn đem nàng buộc chặt bên người, nói là bảo hộ cũng được, nói là chiếm lấy cũng không sao, hắn tuyệt đối không cho phép nàng rời khỏi tầm tay của hắn. Một lát cũng không được.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 156: Đối Với Đứa Bé Là Vô Trách Nhiệm

Sau bữa sáng, hắn ôm nàng ngồi trên sofa xem TV.

Rất khó có được thời gian bình thản như vậy, thân hình của Tần Dịch Dương cao ngất, lại phải cưỡng chế mà ngồi một mình trên ghế sofa, thân thể lả lướt của Lâm Hi Hi nằm gọn trong lòng hắn, hắn chỉ cần cúi đầu là có thể ngậm được cánh môi anh đào của nàng. Mái tóc dài như thác nước vương vãi tán loạn trên ngực hắn, nàng im lặng mà cuộn mình lại, lo lắng trong lòng cứ một trận lại một trận dâng lên.

Thời gian cũng không còn nhiều, nàng sốt ruột muốn hỏi chị Tuệ đã đi mua thuốc hay chưa.

“Em đang lo lắng cái gì?” hơi thở ấm áp đảo qua trên đỉnh đầu, bàn tay hắn vuốt ve nơi mềm mại của nàng. Lâm Hi Hi cả kinh, hơi hơi ngẩng đầu lên, lúc này mới chú ý hóa ra hắn vẫn đang cúi đầu nhìn nàng. Đôi mắt thâm thúy giống như là thấu kính muốn đem cô gái nhỏ trong ngực nghiên cứu thấu đáo.

“Em....”, Lâm Hi Hi muốn nói không có gì, chẳng qua là đang lừa mình dối người, chẳng qua là nàng đang muốn gạt hắn, nhưng hiện tại xem ra, hắn tựa hồ hết thảy đều đã biết rõ.

Lâm Hi Hi hiểu khá rõ hắn, mỗi lần hắn ôm nàng lười biếng như vậy, lúc không nhanh không vội hỏi đến vấn đề, thường là hắn đã có câu trả lời xác thực, chẳng qua là hắn thích nghe nàng tự nói ra, lại càng thích nàng cầu xin hắn hơn.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông này nàng thật sự không thể nhìn thấu, nhưng có thể dùng sự nhạy cảm của bản thân để theo dõi tính cách của hắn.

“Khi làm anh không có dùng biện pháp phòng tránh nên em chỉ có thể uống thuốc, nhưng mà không biết nơi này có hay không.” Nhẹ nhàng hít một hơi, Lâm Hi Hi hoãn thanh nói, đôi mắt trong veo nhìn hắn, ánh mắt hết sức hòa nhã.

Nàng nhớ rõ Mục Thanh Ngôn đã từng nói, vĩnh viễn đừng chủ động chọc giận hắn.

Mà trong ánh mắt tà mị của Tần Dịch Dương quả nhiên có một tia kinh ngạc những điều mà nàng nói hắn nghiễm nhiên đều biết.

“Em đang nói đến thuốc tránh thai?”, giọng hắn thực thản nhiên, ánh mắt thâm thúy nhìn không ra là có cảm xúc gì. Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi, gật gật đầu.

Tần Dịch Dương cũng không nói gì chỉ nhìn nàng. Bầu không khí bỗng nhiên trở nên dị thường như vậy khiến nàng vô cùng lo lắng, đôi mắt trong veo tựa như sắp chảy ra nước, chỉ có chính nàng mới biết mình đang căng thẳng thế nào, lòng bàn tay cũng đã đổ mồ hôi lạnh.

Bàn tay nhẹ nhàng luồn vào mái tóc sau gáy nàng, cúi đầu, chậm rãi tì vào trán nàng.

“Loại thuốc đó có tác dụng phụ rất lớn không nên tùy tiện uống.” Tiếng nói thản nhiên tựa như một loại quan tâm bá đạo. Nhưng là không có biện pháp nào khác, không phải sao?

Nàng phải làm thế nào để tránh đi những chuyện ngoài ý muốn sẽ phát sinh đây? Mối quan hệ cùng hôn nhân của bọn họ sớm muộn gì cũng kết thúc, một mình nàng phải gánh chịu những chuyện này sao? Một tương lai xa vời như vậy, nàng không thể nắm bắt được.

https://thuviensach.vn

“Em..... không muốn mang thai.” Tiếng nói mềm nhẹ mang theo một chút nghẹn ngào, lông mi nàng rũ xuống, có chút thống khổ mà nói. Sắc mặt Tần Dịch Dương không chút thay đổi, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng.

“Không muốn có con, hay là không muốn có con của anh?”, ánh mắt hắn chăm chú nhìn sâu vào mắt nàng, nàng không dám đối diện nhìn lên, cánh môi anh đào bị cắn đến mức hằn cả dấu răng, rất đau, trong lòng nàng cũng rất đau!

“Không phải..... Em không có ý này..... .” Bàn tay nhỏ nhắn chống lấy trán, Lâm Hi Hi cố gắng giải thích rõ ràng suy nghĩ của mình, đôi mắt trong veo như nước ngẩng lên nhìn hắn “Hôn nhân của chúng ta chỉ là giao dịch, không lâu dài, bây giờ mà lưu lại đời sau là vô trách nhiệm đối với nhau, nếu như thật sự xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đối với.....”. Nàng cắn môi, cố hết sức nói ra, “Đối với đứa nhỏ cũng là vô trách nhiệm.”

Bọn họ đều là nam nữ đã trưởng thành, cũng đã từng dùng hôn nhân để mua bán, vấn đề này sớm hay muộn cũng phải bàn bạc lại.

Tần Dịch Dương chăm chú nhìn nàng thật lâu, lúc này mới phát hiện sự thiện lương của cô gái nhỏ trên người này có thể gọi là bản năng của người mẹ, trong lúc đó hắn đột nhiên nghĩ đến nếu cho nàng một đứa nhỏ, như vậy bản năng làm mẹ của người phụ nữ này có phải sẽ vui vẻ nở rộ hay không?

Dường như hắn..... rất muốn nhìn thấy cảnh tượng kia.

Có thể hiện tại nàng rất thống khổ bởi vì phải làm chuyện thống khổ nhất, vì nghĩ đến một kết quả tệ hại hơn. Mi tâm kia nhuốm đầy u buồn làm cho hắn vô cùng đau lòng.

“Được rồi.....”, thanh âm của hắn trầm xuống, ánh mắt cũng không còn vẻ khiêu chiến nữa, nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong lòng, ôm chặt

https://thuviensach.vn

thân hình nhỏ xinh của nàng trên người mà sủng nịnh trấn an. “Không cần nghĩ nhiều chuyện như vậy, thả lỏng đi,.... Đừng cắn.....”

Ngón tay ấm áp vuốt ve mặt nàng, đem cánh môi anh đào bị nàng cắn đến không còn chút huyết sắc giải cứu ra.

Tâm tình đang căng thẳng của Lâm Hi Hi thả lỏng hơn một chút, thái độ đột nhiên dịu dàng của hắn, nàng cũng không cần tiếp tục phải thống khổ mà chống đỡ nữa. Nàng chỉ hi vọng, hắn có thể thấu hiểu, có thể thông cảm.

Thân thể trong lồng ngực thật mềm mại, ngoan ngoãn ôm lấy thắt lưng hắn, suy nghĩ mơ hồ mông lung.

Tần Dịch Dương trấn an nàng một hồi, đến khi nàng buông lỏng toàn bộ đề phòng, mới nhẹ giọng gọi người hầu, thản nhiên nói: “Đi đến phòng, đem thuốc lấy lại đây.” Người hầu hỏi rõ vị trí rồi lên lầu.

Đầu óc Lâm Hi Hi thực bấn loạn, không rảnh bận tâm đến vấn đề hắn đã chuẩn bị thuốc như thế nào, nàng cũng là lần đầu tiên uống thứ thuốc này, đợi người hầu lấy xuống mới phát hiện viên thuốc rất nhỏ, đóng gói phức tạp, hướng dẫn sử dụng cùng liều lượng cũng được in rất rõ ràng.

Nàng chần chừ một lúc mới đưa viên thuốc đặt vào lòng bàn tay, cầm lấy cốc nước.

Không kịp nhìn vẻ mặt của người khác, nàng thực quyết đoán nuốt viên thuốc vào, uống một ngụm nước, không có cảm giác gì.

Đây có lẽ là thương tổn chính bản thân mình, nhưng cuối cùng có thể tránh được việc ngoài ý muốn.

Bỏ ly nước xuống, tâm tình của nàng không khỏi chùng xuống một chút, nhưng ngay sau đó trong nháy mắt cả người đã bị ôm lấy. Cánh tay mảnh

https://thuviensach.vn

khảnh bị ép quấn lên cổ hắn, cùng hắn mặt đối mặt.

“Thật xin lỗi.....” Giọng nói của Tần Dịch Dương khàn khàn, hơi thở ấm áp phả lên gương mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của nàng, “Lần sau sẽ không còn như vậy..... Anh sẽ không để cho em lại bị thương nữa.....”

Là vì phụ nữ quá dễ dàng tha thứ và khoan dung đối với lỗi lầm của đàn ông sao? Lâm Hi Hi nghĩ có chút buồn phiền. Nhưng trong khoảnh khắc hắn thốt ra câu xin lỗi kia, nàng lại không còn thấy oán giận nữa.

Gắt gao nhắm mắt lại, nàng đột nhiên cảm thấy trái tim yếu đuối của chính mình cũng không có chấn động nhiều, chẳng qua là xem mình phải đối mặt với loại người nào. Nàng bắt đầu học được sự kiên cường lãnh đạm đối với những thứ vô tình gây thương tổn cho chính mình, nhưng đối với hắn, nàng vẫn như trước, không thể kháng cự.

Yêu, hơn nữa còn trầm luân.

Tần Dịch Dương nhẹ nhàng hôn cánh môi của nàng, tùy ý cho nàng ở trong lồng ngực rộng lớn của chính mình biến thành một dòng nước, hơi thở của nàng vẫn ngọt ngào như cũ, hắn ngày càng thấy nếm không đủ, cô gái trong lòng cũng càng lúc càng mơ màng.

Thế nên nàng căn bản không nhìn thấy rõ được tia u ám trong ánh mắt thâm thúy như nắng mai của hắn.

Tất cả cổ phần của Nhạc Thị trên danh nghĩa của cá nhân Lâm Hi Hi đã chuyển nhượng hoàn toàn sang Bác Viễn Thế Kỷ, buổi họp báo tuyên bố tin tức này đặc biệt long trọng.

Buổi sáng tòa sẽ tuyên án, Tần Dịch Dương dẫn theo nàng để nàng chính mắt nhìn thấy lần cuối cùng thân ảnh của Nhạc Phong, hắn mặc bộ quần áo phạm nhân, bộ dáng vẫn ôn tồn tuấn lãng như trước, chỉ có sự kiêu ngạo trong mắt đã hoàn toàn tan biến, thay vào đó là lụi bại tro tàn.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi ngồi trên chiếc ghế lạnh lẽo, yên tĩnh ngưng mắt dừng ở một màn kia, hiện tại và quá khứ cứ cuồn cuộn dâng lên.

Nàng cũng đã từng ngồi ở vị trí kia, một cảm giác thất bại.

Nhẹ nhàng ngẩng đầu, nghe quan tòa đưa ra phán quyết cuối cùng, khi hai chữ "tử hình" kia vang lên, nhẹ nhàng thì thầm một tiếng, "Viện Y, mong cậu yên lòng nhắm mắt."

Buổi họp báo buổi chiều, Lâm Hi Hi cũng không muốn tham dự, phóng viên thắc mắc nhiều vấn đề như vậy, nàng không muốn đối mặt. Bên trong chiếc xe màu đen xa hoa có rèm che, di động của Tần Dịch Dương vang lên.

Đem nàng thu xếp ổn thỏa, hắn bắt xe khác đi tiếp, cánh tay tao nhã chống lên cửa xe, nét mặt lạnh nhạt mà rất dọa người. "Có việc gì thế?", hắn thản nhiên hỏi.

"Không có chuyện gì quan trọng cả." Mục Thanh Ngôn nhíu nhíu mày, "Chẳng qua là nói cho cậu biết LiLy tôi đã giúp cậu xử lý tốt..... Cậu ấy à, lần sau đừng bắt mình phải xử lý những chuyện tào lao này nữa, mình là luật sư, cậu lại bắt mình đem vitamin đổi thành thuốc tránh thai, xem mình là mèo máy Doraemon à?"

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 157: Cảm Giác Nối Giáo Cho Giặc

Trầm mặc không nói gì, Tần Dịch Dương cũng không muốn tán gẫu vấn đề này nữa.

Hơn nữa hắn đã sớm có thói quen, cho dù biết rằng nàng luôn ở bên cạnh hắn sẽ không rời đi, cũng nhịn không được mà chăm chú quan sát nhất cử nhất động của nàng.

Trên ghế phụ mềm mại bên cạnh người lái xe, thân thể xinh xắn của nàng ngồi sâu vào trong, im lặng nghỉ ngơi.

“Cũng có thể tình yêu chỉ là phụ... quan trọng là... Quyền quyết định là của cậu, dù sao bọn họ cũng không dám ép cậu làm gì, Lan phu nhân không có ý định chính mình đi đến Trung Quốc tìm cậu, cho nên.... Cậu tự mình có thể kéo dài thời gian của hiệp nghị. Tự ý mà thay đổi nội dung hiệp nghị.”

“Biết rồi.” Tần Dịch Dương trả lời ngắn gọn, dứt khoát, cắt đứt cuộc gọi.

Chiếc xe màu đen có rèm che còn cách chỗ kia mấy trăm mét, trên bậc thềm lên xuống của tòa án có phóng viên chen chúc vây quanh hai người đang đi xuống, bên trong có một đôi vợ chồng trung niên.

Người vợ như mất hồn, bà ta không chịu đi, sau đó té ngã trên bậc thềm, khiến thái độ của mọi người xung quanh đều dè dặt, bà ta gào khóc.

Đó là bố mẹ của Nhạc Phong.

https://thuviensach.vn

Không ngoài dự đoán, ở trong xe Lâm Hi Hi cũng bị tiếng động này làm cho giật mình, bình tĩnh nhìn qua.

Cửa xe bị mở ra, lông mi nàng run rẩy, nhìn thấy Tần Dịch Dương từ đâu đó vừa ngồi vào, khuôn mặt tản ra khả năng có thể mị hoặc lòng người, nàng còn chưa có kịp nói lời nào, cánh tay ấm áp của hắn liền choàng qua bao vây lấy bàn tay bé nhỏ của nàng đặt lên người.

“Đây cũng chỉ là báo ứng, rất bình thường, không cần phải áy náy.” Giọng nói của hắn vô cùng êm tai.

Lâm Hi Hi giật mình, hắn luôn có khả năng nhìn thấu tâm tư của nàng.

Nhìn bộ dáng thương tâm muốn chết của mẹ Nhạc Phong, lại khiến nàng nhớ tới buổi tang lễ của Viện Y, bác gái cũng đau đớn giống vậy mà gần như bất tỉnh, tính mệnh đều giống nhau, đều phải trả giá như nhau, thật sự không có gì phải áy náy.

Tin tức thời sự tuyên bố.

Mãi cho tới khi xe đi đến phía dưới tòa cao ốc chọc trời của trung tâm thương mại, Lâm Hi Hi vẫn là có chút thất thần.

Trả lời câu hỏi của phóng viên vấn đề – tổn thất tinh thần sau vụ kiện nhưng là – thứ mà phóng viên muốn biết lại là chuyện khác, vấn đề này khiến nàng khó khăn, nhưng nếu nói là che dấu công chúng, thì ngay cả cuộc hôn nhân của bọn họ, hay là hiệp nghị đang được che dấu.

Đã từng tuyên bố, khi mà Nhạc Thị chính thức thuộc quền sỡ hữu của Bác Viễn —- cũng là lúc hiệp nghị chấm dứt không phải sao?

Bên ngoài cửa sổ, gió hiu hiu thổi, trong lòng Lâm Hi Hi lại chứa đầy nghi hoặc và lo lắng.

https://thuviensach.vn

Nàng không biết, từ đầu tới giờ tại sao hắn đều không có đề cập tới chuyện chấm dứt hợp đồng.

Nàng lại càng không hiểu, có khi nào sự việc lại đến đột ngột khiến nàng trở tay không kịp không?

Nàng chỉ có thể chuẩn bị, vô luận là về vật chất hay là tinh thần, đều phải chuẩn bị tốt mới được.

Một nơi khác, nơi tràn ngập hơi lạnh điều hòa và không khí của văn phòng luật sư, Mục Thanh Ngôn đem phần hiệp nghị kia bàn giao vào tay Lạc Thành.

“Ý tứ của ngài Vinson là: tác dụng của tôi đã over trong chuyện này có phải hay không?” Có chút tự giễu, Thanh Ngôn nhìn phần hiệp nghị, nhẹ giọng hỏi.

Phía sau mắt kính màu vàng, một đôi lưu quang tản ra ánh sáng lấp lánh khắp xung quanh lập tức nhìn về phía hắn.

“Cậu là luật sư, không cần tôi phải nói cho cậu biết, sau khi hiệp nghị kết thúc, tác dụng hộ giá của cậu cũng không còn.” Lạc Thành bình tĩnh mà giải thích.

Mục Thanh Ngôn xoa nhẹ mi tâm, hồi lâu mới có thể thốt ra một câu: “Thực quá nham hiểm!”

Nói xong hắn giật lấy phần hiệp nghị trong tay Lạc Thành, lật tới trang cuối cùng, nhìn thấy hàng chữ nhỏ kia —

‘‘Đợi sau khi hai bên hoàn thành hiệp nghị, quan hệ của hai bên vẫn như cũ, không bị ảnh hưởng bởi tính hiệu lực pháp lí của bản hiệp nghị.”

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, nếu như Tần Dịch Dương mà không muốn, nàng sẽ không có biện pháp phá vỡ được mối quan hệ vợ chồng.

Đáng giận hơn chính là câu cuối cùng của hiệp nghị – 'thỏa thuận không bao gồm nội dung cuối cùng của hiệp nghị. '

"Cậu làm sao mà khẳng định được cô ấy có muốn tiếp tục làm vợ chồng với cậu ta hay không?" Mục Thanh Ngôn thực sự tức giận.

Lạc Thành kiên nhẫn nói:

"Đó là chuyện của ngài ấy, chuyện Lâm tiểu thư có tình cảm với Tần tiên sinh đã rõ như ban ngày, cần đến một luật sư như cậu lo lắng sao?"

Mục Thanh Ngôn cảm thấy thật khó hiểu.

"Được, tôi coi như Vinson thực sự thích cô gái này, muốn cùng cô ấy, sở dĩ muốn bắt lỗi của hiệp nghị này cũng là mượn nước đẩy thuyền. Nhưng mà từ lúc bắt đầu tại sao lại có gì không đúng? Nếu muốn biết được ý tứ của hiệp nghị này thì phải tự mình đi tìm hiểu —— nếu là muốn thì Nhạc Thị kia cũng không phải tìm người thay thế?" Mục Thanh Ngôn nhíu mày

Vinson nhờ hắn đến đây xử lý việc này, tự nhiên hắn sẽ đáp ứng, chẳng qua là nguyên nhân trong đó là gì hắn cũng không thể hiểu được.

Lạc Thành nhìn hắn một cái, biểu tình cũng khác đi.

"Cậu đã từng gặp qua Tần tiên sinh chủ động theo đuổi đàn bà chưa?" hắn hỏi.

Mục Thanh Ngôn ngẩn ra: "K..... Không có!"

Lạc Thành gật gật đầu, yếu ớt giải thích: "Ngài ấy không có thói quen đó, cho nên nếu muốn cái gì, sẽ khiến cho đối phương phải dâng đến tận cửa, nhất là cô gái này có một số việc cậu không biết thì tốt hơn."

https://thuviensach.vn

Sự việc hai năm trước hắn sẽ che giấu, sự việc đó đối với nàng thương tổn rất lớn, nếu để cho nàng biết người đàn ông mà nàng ngưỡng mộ chính là người mà hai năm trước đã cướp đi trinh tiết của nàng, nàng sẽ nghĩ như thế nào? Nếu nàng biết, từ đầu tới cuối hắn đều lợi dụng nàng, thậm chí không tiếc nỗ lực kích động mối quan hệ của nàng và Nhạc Phong khiến cho nàng bị thương tổn để đạt được mục đích của chính mình, nàng sẽ nghĩ như thế nào?

Hắn chỉ có thể đan một cái lưới vô hình để giữ chặt nàng, cho nàng đủ yêu thương cùng sủng nịnh, còn về cái chân tướng kia hắn sẽ không để cho nàng biết.

Mà cho dù nàng có biết, có thể oán hận, có thể phát tiết ra, nhưng điều này, nhưng là tất cả những điều này đều nằm trong dự liệu của hắn, hắn sẽ không cho phép nàng rời xa hắn.

Trên đời này, nam nữ khi nói đến vấn đề này, họ có thể coi tình yêu như một cuộc buôn bán, nhưng khi cảm thấy bị tổn thương, lúc đó họ lại rời xa nhau.

Từ xưa đến giờ, phụ nữ luôn là vì lợi ích toàn cục mà nhân nhượng, đây là khuyết điểm chung, nhất là một khi đã có đứa nhỏ, cho dù có oán hận đối phương đến đâu, đều phải duy trì cuộc hôn nhân này.

Phụ nữ Trung Quốc, đa số đều có ý nghĩ như vậy.

Mục Thanh Ngôn cũng không hề cảm thấy hứng thú với những rắc rối này.

Chẳng qua là hiện tại sửa lỗi của hiệp nghị xong, hắn cũng hoàn thành sứ mệnh của mình, những việc còn lại ngoài tầm tay của hắn.

“Tôi biết....” Thản nhiên nói một câu, lúc sau lại vô cùng buồn bực, cười cười: “Cậu sẽ cảm thấy thế nào, nếu như cậu là một kẻ đồng lõa?”

https://thuviensach.vn

Lạc Thành đứng dậy, phía sau cặp mặt kính hiện lên ánh sáng lấp lánh.

“Chuyện này không liên quan đến cậu, tự lo cho mình thì tốt hơn.” Hắn thản nhiên cảnh cáo.

Mục Thanh Ngôn há hốc miệng, một chút cảm xúc đều không có, tên này cùng Vinson tâm địa thật lãnh huyết.

Đợi cho Lạc Thành rời đi hắn mới bằng đủ mọi cách buồn bực mở ti vi, trên đó đưa tin về việc Nhạc Thị đang tiến hành chuyển nhượng, màn ảnh phản chiếu, hình ảnh cô gái nhỏ đang ngồi ở vị trí trung tâm, không trang điểm nhưng lại xinh đẹp động lòng người.

Tần Dịch Dương cũng không có tham dự, là Nguyễn Húc thay mặt cho Bác Viễn trả lời các vấn đề.

Trong tâm trí, nàng nhã nhặn, lịch sự, ít nói, cho dù là vấn đề gì cũng nhẹ nhàng trả lời, hầu hết đều là Nguyễn Húc giúp nàng trả lời.

Có thể nhìn thấy được, tâm tình của nàng không yên, hắn là đang lo lắng gì đó.

Mục Thanh Ngôn có chút cười khổ.

Người phụ nữ này, chỉ sợ bây giờ đang là thương cảm sắp phải từ biệt người đàn ông mà mình yêu thương, nhưng còn thực tế thì sao?

Tất cả mọi thứ, như là một chuỗi dây xích, đã sớm đem nàng cột chặt, không thể thoát ra.

Sau khi hội nghị kết thúc, Lâm Hi Hi đứng thẳng dậy, hướng phía hậu trường đi đến.

Có phóng viên đuổi theo hỏi: “Tần phu nhân. Bên ngoài có đồn rằng ngài cùng Tần tiên sinh chẳng qua chỉ là đóng kịch, mục đích chính là thu

https://thuviensach.vn

mua Nhạc thị, Tần tiên sinh nhìn như là yêu thương ngài, kỳ thực lại là vì lợi ích mà thôi, chuyện này ngài thấy thế nào?”

Lời bàn tán lung tung, từ sớm ngày hôm nay nàng đã nghe quá nhiều rồi.

Nhẹ nhàng ngoảnh mặt lại, khẽ nhíu mày, tỏ rõ sự miễn cưỡng: “Cô đều nói là nghe đồn, cũng không phải là thật, tới hỏi tôi làm cái gì?”

“Nhưng mà Tần phu nhân, lời đồn đều không phải vô căn cứ.”

Ngừng bước, bất đắc dĩ mỉm cười, nhưng cũng bén nhọn bức người; “Vì sao cô lại không đến hỏi người nhà Nhạc Phong vấn đề của mình? Không phải là tôi nói, vì sao tôi lại phải giải thích?”

Phóng viên đột nhiên nghẹn lời, sửng sốt hồi lâu mới hỏi lại: “Tần phu nhân, tôi chỉ là muốn ngài chứng thực mà thôi.”

“Là tôi nói dối? Cô tin tưởng sao?” Lâm Hi Hi có chút tò mò, giọng nói mềm mại thong thả, nhưng lại đánh thẳng vào lòng người, “Cô là do không tin tôi nên mới chạy đến để hỏi, mà tôi biết rõ cô không tin tôi nhưng lại vẫn muốn tôi giải thích, không thấy rất kỳ lạ sao?”

Phóng viên nghẹn lời, không thể nói lên tiếng, có nhân viên bảo vệ đi lên chặn lại, Lâm Hi Hi hướng bên cạnh phóng viên mà nhẹ nhàng giơ tay, lịch sự rời đi.

Gió bên ngoài khá lạnh, cũng rất thoải mái, một chiếc xe chậm rãi mở cửa chạy tới.

“Phu nhân, tiên sinh có việc đi tới công ty trước, dặn tôi đưa ngài trở về.” Lái xe Lưu từ trong xe nhô đầu ra.

Trong lòng Lâm Hi Hi có chút mờ mịt, mặc dù sống ở Tần trạch chưa lâu, nhưng là người làm trong nhà đều rất thích nàng, cũng cảm thấy bọn

https://thuviensach.vn

họ vô cùng thân thiết, bọn họ gọi nàng ‘Phu nhân’, đổi lại nàng, nàng coi bọn họ như người một nhà....

Khóe miệng nở ra một nụ cười, nàng mở cửa xe, định ngồi vào.

“Lâm Hi Hi!”

Một tiếng quát to từ đằng sau truyền đến.

Đứng lại, quay người về sau, cô gái mặc áo trắng đang đứng đó, tóc dài bay rối loạn, nhìn không rõ dáng vẻ.

Lâm Hi Hi giật mình, còn chưa kịp suy đoán, cô gái kia đã đến rất gần, cuối cùng Lâm Hi Hi cũng có thể nhận ra đó là ai.

Kiều Nhan.

Đúng là Kiều Nhan.

Cô ta không trang điểm, lộ ra khuôn mặt không một chút sức sống, chỉ có đôi mắt là trợn to dọa người. Cô ta cười cười, khuôn mặt trắng bệch,: “Như thế nào? Thấy bộ dạng này của tôi, không nhận ra sao?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 158: Nhìn Xem Nàng Có Bao Nhiêu Trấn Định!

Lâm Hi Hi đương nhiên hiểu được cô ta không ổn chút nào. Nhạc Phong vừa mới chịu trừng phạt, Nhạc thị cũng đã nhập làm một với Bác Viễn. Cô ta mất đi chỗ dựa lớn, cơ hồ trong một đêm đã trở nên trắng tay.

Gió nhẹ thổi bay mái tóc dài mềm mại của nàng, ôn nhu dán tại trên khuôn mặt, Lâm Hi Hi đưa tay vén chúng ra sau tai, nhẹ giọng hỏi: “Có việc gì không?”

Tròng mắt Kiều Nhan lộ ra tia máu đỏ, buồn bã nói: “Tôi muốn nói chuyện với cô!”

Lâm Hi Hi không nghĩ mình còn có chuyện gì để nói với cô ta, nhưng nàng cũng không có lý do gì để cự tuyệt. Tuy rằng trước đây Kiều Nhan có hành động không đúng, cũng suýt nữa gây tai họa cho người khác, nhưng là giờ phút này, bộ dáng của cô ấy cũng đủ làm cho người ta thương xót.

Nhẹ nhàng khẽ xoay người tới gần cửa xe, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng trả lời: “Cô cứ ở đây chờ tôi. Tôi đi một lát rồi sẽ quay lại ngay”.

Lưu sư phó có một chút cảnh giác, nói: “Phu nhân, tiên sinh có dặn chúng tôi không được cách xa cô nửa bước.”

Nghe được tên của hắn, ngón tay mảnh khảnh của nàng để tại cánh cửa xe màu đen khẽ run lên, tiếng lòng bị kích thích một chút, ánh mắt khẽ khàng nhìn xung quanh.

https://thuviensach.vn

“Chúng tôi chỉ ở quán café gần đây thôi, chú có thể đậu xe ở ngoài, từ trong xe nhìn ra vẫn có thể thấy tôi, như vậy được không?”

Lưu sư phó do dự một chút, nhìn vị trí kia, lúc này mới có vẻ yên tâm hơn.

Khoảng cách chưa đến hai mươi thước, chắc là sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Kiều Nhan lạnh lùng cười, cười thái độ của Lâm Hi Hi, càng cười nhạo sự quan tâm lo lắng của Tần Dịch Dương, hắn thật yêu thương cô ta...

Trong tiệm café, hai người đã lựa chọn vị trí ngồi gần cửa sổ.

Chiếc vòng cổ kia, hắn là củaTần Dịch Dương tặng? Kiều Nhan dựa lưng vào ghế, thuần thục nhấp ngụm trà, đôi mắt nheo lại đánh giá chiếc cổ tuyết trắng cùng sợi dây chuyền lấp lánh trên cổ nàng.

Đầu ngón tay đụng vào ánh sáng chói mắt của viên kim cương, Lâm Hi Hi gật gật đầu, cũng không phát ra bất cứ âm thanh nào.

“Cô thật hạnh phúc... Lâm Hi Hi...” Trước mắt hiện lên mảnh sương mờ, khuôn mặt xinh đẹp của Kiều Nhan bỗng chốc trở nên tái nhợt, so với hồn phách càng khiến người ta thương cảm “hạnh phúc làm người ta ghen tị...”

Thanh âm của cô ta quá mức gào rít khiến Lâm Hi Hi nghe xong có chút không thoải mái.

“Cô có sao không?” Nàng nhẹ giọng hỏi, khuôn mặt xinh đẹp trầm tĩnh thoáng nét ủ rũ.

“Tôi có thể hiểu tình trạng bây giờ của cô, nếu cần hỗ trợ xin cô cứ nói. Chuyện là do một mình Nhạc Phong gây ra, tôi đã có tính toán cho cô, việc

https://thuviensach.vn

thu mua Nhạc Thị thật sự là kéo theo rất nhiều người thất nghiệp. Tôi cũng có trách nhiệm trong đó.”

Bất luận là gì cũng không tránh khỏi cạnh tranh trong kinh doanh, nếu đúng như Lâm Hi Hi nói thì ác giả ác báo, tạo nghiệt không thể sống, sẽ không muốn dùng loại sự việc tồi tệ này để lấy cớ trốn tránh trách nhiệm, dù sao chuyện này cũng không phải là trời giáng họa mà là bởi vì....

“Ha ha....” Kiều Nhan bỗng nhiên cười rộ lên, làm kinh động đến mọi người trong quán.

“Lâm Hi Hi, cô không nhớ là tôi từng nghĩ muốn lái xe đâm chết cô à? Hiện tại cô lại muốn giúp tôi?” Cô ta nghiêng đầu, trong tay vẫn kẹp chặt điếu thuốc chưa tàn, âm thanh lạnh lẽo mang theo trào phúng.

“Nếu là tôi bị buộc đến mức độ này, tôi cũng không đủ cam đoan rằng sẽ không hành động như vậy”. Nàng nhìn sắc trời rực rỡ bên ngoài mới ôn nhu nói một câu: “Tôi không trách cô.”

Oan có đầu nợ có chủ, nàng cũng không thể chỉ trích người không làm tội lỗi với mình, nàng không thể ngoan độc như vậy được.

Cái ác luôn tồn tại ẩn sâu trong bản tính mỗi cá nhân, chỉ khác nhau ở chỗ mức độ của mỗi người mà thôi.

Kiều Nhan tiếp tục cười, cười đến nỗi bả vai không xương run lên, cô ta nâng ánh mắt nhìn chằm chằm nữ nhân xinh đẹp trước mắt, hung hăng đem mẩu thuốc lá dập tắt, ngữ điệu lạnh lẽo đến cực điểm: “Lâm Hi Hi, xem ra cô thật sự thiện lương, Nhạc Phong yêu cô không phải là không có lý... nhưng là cô thực không biết... cô đã lương thiện đến ngu xuẩn...!!!! ”.

Sau cùng, cô ta mới nắm rõ được, trừng trừng mở lớn mắt ra nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cảm thấy không khí xung quanh trở nên lạnh lẽo, chậm rãi nhẹ ôm lấy hai vai, bưng tách café tới bên môi, đáy lòng chợt lạnh.

Nàng cũng không muốn phản bác.

Lông mi Kiều Nhan khẽ nhướn lên, như là từng bước, từng bước một phải dụ nàng sa vào bẫy: “Hai năm trước, cô từng bị cường bạo đúng không? “

Câu chuyện tưởng chừng đã ngủ yên, đột nhiên bị khơi lại.

Mâu quang nàng có chút ánh sáng, thật lâu cũng không muốn nhắc đến chuyện này, nàng vẫn cố gắng duy trì sự trấn định của mình.

“Tôi không muốn nghĩ đến.” nàng thản nhiên nói.

“Không nghĩ đến... hay là không dám nghĩ?” Kiều Nhan trừng mắt nhìn nàng, ngón tay mở ra túi xách, rút ra tập hồ sơ bên trong. “Ba” một tiếng đập trước mặt nàng. “Lâm Hi Hi, tôi cho cô một cơ hội nữa, tôi đã giúp cô điều tra ra được rốt cuộc năm đó kẻ nào đã cường bạo cô. Cô không muốn biết sao?”

Sổ ghi chép khách nghỉ ngơi ở khách sạn không phải là thứ mà người bình thường có thể lấy được, nhưng nó không thể làm khó được Kiều Nhan, nhờ mối quan hệ rộng rãi của cô ta, vụ việc này tuy có phức tạp nhưng danh sách phòng VIP hai năm trước cô ta vẫn dễ dàng lấy được.

Thanh âm kia vang dội đến linh hồn của nàng.

Không khí yên tĩnh của quán café làm nàng hơi sợ. Lâm Hi Hi nhìn thấy tập hồ sơ màu xám, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, ngón tay đang cầm tách cũng cứng ngắc.

“Muốn biết không? Muốn biết tột cùng là ai đã cường bạo cô không?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng có tiếng vang thật lớn, suy nghĩ của nàng đang hỗn loạn hoàn toàn. Nàng không ngẩng đầu, vẫn có thể đoán được biểu tình của người đối diện. Tập hồ sơ lạnh băng như liều thuốc độc. Nàng không dám động đến.

“Không, tôi không muốn biết.’’ Lâm Hi Hi nhẹ nhàng ngẩng đầu, ánh mắt trong suốt chăm chú nhìn Kiều Nhan: “Tôi không nghĩ cần phải biết.”

Sắc mặt Kiều Nhan nháy mắt biến đổi.

“Lâm Hi Hi, cô đừng ở trước mặt tôi mà già mồm cãi láo. Nhạc Phong vì chuyện đó nên mới chia tay với cô, cô dám nói là không cần? Không phải là cô rất muốn trả thù sao? Không phải cô muốn tất cả thương tổn của cô đều phải được trả giá sao? Cô có giỏi thì mở ra xem đi!”

Lâm Hi Hi dừng ở tập hồ sơ, cảm xúc dần bình ổn.

“Tôi cũng đã từng vận dụng tất cả các mối quan hệ để thăm dò, sự thật chính là tôi căn bản không có năng lực điều tra được.” Nàng nhẹ giọng giải thích. “Cuộc sống hiện tại của tôi rất tốt. Cho dù tìm được người kia thì thế nào? Cũng không thể thay đổi được gì. Chuyện cũ nhắc lại, nhắc nhở chính mình trong quá khứ có bao nhiêu thống khổ, không phải sao?”

Mà nguyên nhân trọng yếu nhất, người đàn ông nàng yêu, không để ý quá khứ của nàng.

Nàng nhớ rõ, một lần ở khách sạn, người đó đã dùng phương thức nào thức tỉnh nàng? Nàng là người đàn bà của người đó, quá khứ đen tối kia, hết thảy đều quên đi, không cho phép khơi lại.

Yêu... có lẽ làm con người ta trở nên mù quáng. Lâm Hi Hi biết rõ hiện tại mình rất mù quáng, nhưng là do nàng tự nguyện.

Vì người đàn ông đó, nhất thời là ngắn ngủi, nhưng làm cho nàng trầm mê vào cánh cửa hôn nhân.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Kiều Nhan trở nên lạnh băng, trực tiếp xé mở tập hồ sơ, đem tư liệu và ảnh hết thảy vứt đến trước mặt nàng, run rẩy nói: “Cô nhất định phải ở trước mặt tôi khoe khoang hạnh phúc có phải không? Cô nhất định phải trấn định như vậy, hào phóng như vậy, bày ra trước mắt tôi vẻ mặt đáng ghê tởm đó có phải không? Lâm Hi Hi, hiện tại cô xem cho tôi, xem cho kỹ vào, để tôi xem cô bình tĩnh được đến bao giờ? Xem cho tôi người đàn ông đó là ai? Cô xem đi!”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 159: Hết Thảy Đều Là Kẻ Lừa Đảo

Bởi vì dùng lực quá mạnh mà tất cả ảnh chụp cùng giấy tờ đều bị tung ra, rơi vung vãi xung quanh.

Lâm Hi Hi không cố ý nhìn, chính là ở ánh mắt có thể nhìn ra được ảnh chụp bóng dáng của một người đàn ông, theo các góc độ khác nhau, rõ ràng chụp được sự lạnh lùng của người đàn ông ấy.

Ảnh chụp bay tán loạn, thanh âm của Kiều Nhan còn văng vẳng bên tai, lộ ra khuôn mặt dữ tợn.

Ngón tay xanh xao rơi xuống bức ảnh, hàng lông mi dài của nàng cụp xuống, nhìn thấy rõ ràng người trong ảnh là ai.

Một thân Âu phục, khuôn mặt tuấn lãng hoàn hảo như bức tượng điêu khắc, thật quen thuộc, chiếc mũi cao cùng đôi môi gợi cảm... là hình bóng trong mộng triền miên vô số lần. Kia một khắc "xoảng" một tiếng như có tiếng vỡ của đồ vật nào đó.

Mà tại ngực trái của nàng, nơi trái tim đang đập kia, bị một bàn tay hung hăng bóp chặt.

Nàng mất đi hô hấp của chính mình.

"Rất quen thuộc phải không? Cô nhận ra hắn đúng không?" Kiều Nhan gắt gao nhìn chằm chằm nàng, trong ánh mắt xinh đẹp lộ ra âm ngoan cùng tia máu đỏ tươi, còn có khoái cảm mãnh liệt của việc báo thù.

https://thuviensach.vn

Bên trong đầu nàng, rất nhiều thanh âm ồn ào, nhưng không tránh được một mảnh băng lãnh.

Lâm Hi Hi ngăn cản chính suy nghĩ của mình, không cần chuyển động, không cần tự hỏi, không cần nghi hoặc. Nàng nhẹ nhàng đem bức ảnh thả lại trên bàn. Khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, hơi thở mong manh: “Cô lấy ảnh của anh ấy làm gì?”

Nàng hiểu rõ Kiều Nhan, cô gái này muốn xem bộ dáng không khống chế được của nàng.

Kiều Nhan cười rộ lên, ánh mắt quỷ dị, vứt tập giấy trước mặt nàng: “Tôi lấy ảnh chụp của anh ta làm cái gì à? Lâm Hi Hi, cô xem đi, khách sạn này chính là minh chứng rõ ràng nhất, nhìn cho kỹ bản ghi chép của khách sạn hai năm trước, cô sẽ biết. Năm đó ở khách sạn cường bạo cô chính là người đàn ông này. Cô không nhận ra đúng không? Tôi không ngại nói cho cô biết, hắn chính là chồng hiện tại của cô – Tần Dịch Dương!!”

Âm thanh bén nhọn toát lên trong không gian nhỏ hẹp của quán café, làm cho tất cả khách khứa trong quán đều hoảng sợ.

Lâm Hi Hi không thể hô hấp, nàng mệt mỏi dựa lưng vào ghế, tay chân lạnh ngắt, trên trán xuất hiện mồ hôi, chỉ có đôi mắt kia là mở lớn.

“Kiều Nhan, lừa gạt tôi cô thấy tốt lắm, vui vẻ lắm đúng không?” Cổ tay mảnh khảnh của nàng dị thường tái nhợt, run rẩy ôm lấy bả vai của chính mình, cổ họng gian nan phát ra thanh âm. “Nhạc Phong sẽ chết, cho nên cô nghĩ muốn lấy chuyện này để trừng phạt tôi?”

Nhạc Phong... cái tên này đúng là làm Kiều Nhan kích động, sẽ không làm đôi mắt đẹp của cô ta đột nhiên phát ánh nhìn chết chóc. Bàn tay lướt qua cái bàn, một phen bắt lấy mái tóc dài của nàng, hung hăng nắm chặt, kéo đầu nàng xuống mặt bàn.

https://thuviensach.vn

“Tôi trừng phạt cô? Lâm Hi Hi, cô lại đây nhìn cho tôi.” Kiều Nhan gào thét, nhất định phải để nàng xem nội dung trên đó.

“Cô xem không hiểu phải không? Không biết chữ Trung Quốc à? Tôi dịch cho cô nghe nhé. Cô một lòng yêu chồng, người chồng yêu quý của cô, chính là gã khốn kiếp hai năm trước ở khách sạn đã cường bạo cô. Là hắn hủy đi trong sạch của cô, là hắn lợi dụng cô thu mua Nhạc thị. Cô phải có bao nhiêu xuẩn ngốc mới có thể bị người đùa giỡn xoay quanh như thế. Cô lại can đảm mỗi ngày nằm ở trên giường được hắn âu yếm mà còn tưởng đó là yêu! Lâm Hi Hi, cô còn tới nói cho tôi cô có biết bao thoải mái, có bao nhiêu hạnh phúc...”

Đau quá... Da đầu như bị xé rách vậy.

Lâm Hi Hi hai tay nhợt nhạt để tại bàn, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt bị bắt dừng ở mặt bàn vương đầy giấy tờ kia. Tấm da dê cao quý ấy, nét bút màu đen là dấu vết của Tần Dịch Dương, tên tiếng Anh của chồng nàng, phía dưới còn lưu lại chữ ký mạnh mẽ của hắn. Con dấu nặng nề dừng trong mắt nàng. Nàng vĩnh viễn quên không được bút tích ấy.

Ngày đó...

Đêm hôm đó...

Nàng biết mình vào nhầm phòng. Nàng cũng biết ở khách sạn xa hoa này loại sự tình đó cũng là chuyện bình thường. Nhưng nàng là người vô tội! Nàng chính là đi nhầm phòng!

Nàng cũng đã đủ kiên cường, cũng không nghĩ đến sẽ hủy hoại bản thân khi còn sống, nàng không thể chết.

Nhưng hai năm sau, thế giới của nàng vì sự kiện này mà nghiêng trời lệch đất. Nàng không thể quên được lần đầu tiên Nhạc Phong đối với nàng lộ ra hung bạo khiến nàng có bao nhiêu sợ hãi. Nàng cũng không quên

https://thuviensach.vn

được tận mắt chứng kiến bạn trai phản bội là đau lòng như thế, nàng càng không thể quên người bạn thân nhất của mình bị sát hại, cho dù cô ấy cũng có rất nhiều hổ thẹn cùng áy náy.

Như thế nào lại là Tần Dịch Dương? Có thể nào lại là Tần Dịch Dương?

Nước mắt trào ra mãnh liệt, run rẩy lấp đầy đôi mắt nàng. Lâm Hi Hi gắt gao cắn môi, nói với chính mình không được khóc. Nàng nghĩ đến, trải qua hai năm, hắn vì cái gì mà rốt cuộc nhận ra nàng? Sau đó lại làm ra chuyện này...

Là hắn ngay từ đầu đưa tay giúp đỡ nàng, lại không ngừng khiêu khích mối quan hệ của nàng với Nhạc Phong...

Là hắn bức nàng đến đường cùng, không còn bất kỳ biện pháp nào, không biết đến liêm sỉ, bán đứng thân thể đến cầu hắn...

Là hắn ép buộc khế ước, nói cho nàng từ nay về sau là vợ của hắn, nàng thậm chí về sau lại yêu hắn. Yêu một lòng một dạ, khăng khăng một mực!!!

Một ngày dài ở khách sạn, hắn lừa nàng giao ra bản thân, hắn ở trên người nàng tàn sát bừa bãi trọn một đêm, thẳng đến khi nàng không chịu đựng nổi, sau đó nói cho nàng, từ nay về sau, không bao giờ được phép nhớ lại quá khứ!

Kẻ lừa đảo...

Tất cả đều là lừa đảo!!

Ở bên ngoài, hoàng hôn dần buông xuống, Lưu sư phó trông thấy cảnh tượng mà sợ hãi, vội vàng xuống xe, chạy tới quán café, điên cuồng đẩy cánh cửa thủy tinh nặng nề, tiến lên túm tay Kiều Nhan.

https://thuviensach.vn

“Cô làm gì vậy? Làm gì? Buông phu nhân ra!” Lưu sư phó cũng đã ở tuổi trung niên, dù có quát mắng cũng không còn cái sức lực tuổi trẻ để có thể ngăn cản. Kiều Nhan đột nhiên bị ngăn lại, ngã ngồi trên ghế.

“.....” Lâm Hi Hi phát ra một tiếng rên nhỏ, đầu chôn sâu xuống, thân thể suy nhược, một vài sợi tóc rơi rụng trên đôi vai gầy.

“Phu nhân! Phu nhân không sao chứ?” Lưu sư phó thực khẩn trương, sợ nàng xảy ra chuyện gì. Phải biết rằng lần này ra ngoài là ông ta bảo vệ phu nhân, nếu để tiên sinh biết được, nhất định sẽ rất phiền toái.

Bị một đôi tay to lớn nâng dậy, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy cả người vô lực, nàng không còn sức để nghe Kiều Nhan nói nữa, chính là chậm rãi đứng lên, tái nhợt, cánh tay ngọc ngà ôm lấy đầu vai của chính mình, ánh mắt gắt gao nhắm lại, run nhè nhẹ.

Ngón tay dùng chút sức lực, khớp xương yếu ớt nhỏ bé hơi nhuốm trắng, nàng cho tới bây giờ cũng không biết được Tần Dịch Dương vì cái gì lại yêu thương nàng như thế? Yêu thương nàng như vậy, giờ phút này lại hóa thành khuất nhục cùng trào phúng. Hắn lợi dụng, hắn lừa gạt... nháy mắt làm lòng nàng đau đến không còn tri giác!

Nàng cho tới bây giờ đều không cảm nhận được chính mình lại buồn cười như vậy.

Liền ngay cả lúc trước bị Nhạc Phong tra tấn đến không thể chịu đựng, nàng cũng không cảm thấy nực cười như lúc này.

“Cô phải có bao nhiêu xuẩn ngốc mới có thể bị người đùa bỡn xung quanh? Cô lại can đảm mỗi ngày nằm trên giường được hắn âu yếm mà còn tưởng rằng đó là yêu?”

Đối diện với tiếng cười lạnh của Kiều Nhan, tiếng cười kia thâm nhập vào tai nàng, giống như một loại châm biếm.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, không cần để ý đến cô ta. Tôi sẽ đưa phu nhân về!” Lưu sư phó nhìn thấy bộ dáng của nàng, cũng thập phần lo lắng, trầm giọng nói.

Trở về?...

Nàng phải trở về đâu?

Bàn tay tái nhợt nắm lấy túi xách, Lâm Hi Hi nâng lên đôi mắt đã sớm bị nước mắt cùng tuyệt vọng che phủ, nói giọng khàn khàn: “Không cần bảo tôi... Tôi không phải phu nhân của chú...”

Trong lòng nàng một trận đau nhức, cả người run rẩy đứng lên, chầm chậm bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 160: Tần Dịch Dương Anh Dựa Vào Cái Gì . . . ?

Thấy ấm áp trong ngực, nàng liều mạng phóng thích oán hận cùng bi phẫn của chính mình, cho đến khi nếm được mùi tanh của máu cũng không nhả ra!

Sắc mặt Tần Dịch Dương có chút tái nhợt nhưng tùy ý cho nàng cắn.

Đến tột cùng vậy chuyện này là thật sao?

Trên mặt tuấn lãng của hắn hiện một tia tái nhợt cùng với nụ cười, chính hắn cũng không rõ ràng, đến tột cùng người nào có quyết định đơn thuần mà không mang theo mục đích tính toán. Hắn đích thực là lợi dụng nàng, lừa gạt nàng, đây là sự thật không thể chối bỏ.

Nàng hoàn toàn đã không còn khí lực, tay nhỏ bé gắt gao gỡ bỏ áo bên trong Âu phục, cởi ra thật nhanh, hô hấp chốc lát lại trở nên yếu ớt, trong lúc thống khổ nhất nàng buông cổ hắn ra, cả người gần như hư nhuyễn.

May là Tần Dịch Dương ôm lấy nàng, mới có thể để nàng không xụi lơ xuống nữa.

Nàng tái nhợt đến nỗi gần như trong suốt, môi anh đào vẫn còn lưu vết máu của hắn, tâm tình Tần Dịch Dương phức tạp, ngón trỏ vuốt ve cánh môi của nàng, lên tiếng trả lời: “Xin lỗi, rất nhiều chuyện không thể cho em biết..... Đừng khóc, anh đưa em trở về.....”

Xa xa, người lái xe vô cùng lo lắng chờ đợi, mắt thấy thái độ Tần Dịch Dương từ xa ôm lấy nàng trong lòng ngực ngồi vào đằng sau xe, lúc này

https://thuviensach.vn

mới trấn định lại một ít không còn bối rối như vậy.

“Tiên sinh.....”

“Đến chỗ trước lái xe đi!” Tần Dịch Dương chỉ ra mệnh lệnh nhưng ý tứ ẩn sâu trong đó có bao nhiêu phức tạp, đau đớn đọng lại trong lồng ngực, thanh âm lưu loát từ người nằm trong lồng ngực vang lên, “Đưa chúng tôi trở về!”

Lái xe cũng bỏ lại chiếc xe màu trắng, ngồi vào trong chiếc Ferrari của Tần Dịch Dương, xuyên thấu qua cửa kính xe nhìn thấy hắn đem Lâm Hi Hi để vào xe, sau đó tao nhã cúi người tiến vào, toàn thân ôm lấy nàng.

Nhìn thấy càng thêm giật mình, chính là từng vết cắn, sấm huyết trên cổ tiên sinh lại khiến cho người ta sợ hãi, hắn thế nhưng cũng không rên một tiếng.

Rất nhanh đã tới Tần trạch

Dọc theo đường đi Lâm Hi Hi luôn có ý đồ giãy thoát ra khỏi lồng ngực hắn, trái tim đau đớn của nàng chậm rãi bình phục, cũng khôi phục lại một ít khí lực, nhưng căn bản không có cách nào chống lại cánh tay to lớn của hắn. Hễ nàng đẩy hắn ra, lại bị hắn ôm trở về, một câu cũng không nói, nàng bực mình sinh khí, viền mắt đỏ tươi, thấy hắn càng thêm đau lòng, hắn lấy tay chạm vào mặt nàng, đột nhiên lại bị nàng né tránh, sự việc cho tới giờ phút này, đề phòng trong nàng đã lên đến rất sâu.

Đối với người đàn ông vô tình lãnh khốc này, nàng không nghĩ mình sẽ lại tin tưởng, lại càng không nghĩ muốn bị lừa lần nữa!

Xe chậm rãi dừng lại, sắc trời đã muốn bắt đầu tối, giày vò suốt một buổi chiều, trừ bỏ ly cà phê đen kia, nàng vẫn chưa hề có gì vào bụng, tâm tình thay đổi rất nhanh, cả người nàng hư nhuyễn như muốn chết.

https://thuviensach.vn

“Đi làm ít đồ điểm tâm, đơn giản một chút không cần phức tạp, dọn dẹp phòng khách đi.” Tần Dịch Dương dặn người bên cạnh, mở cửa xe đem nàng ôm ra.

Lâm Hi Hi như cũ muốn giãy dụa, nàng thấy không rõ ràng lắm vì cái gì bản thân mình phải đi theo hắn trở về, hôn nhân của bọn họ vốn cũng chỉ là nàng nhất thời ngu xuẩn mà ký vào hiệp nghị, nàng vì cái gì phải làm thực?

“Không cần, không cần đi chuẩn bị.”, nàng dựa vào cửa xe, hốc mắt màu đỏ tươi, ánh mắt đạm mạc nhìn người hầu bên cạnh, “Tôi sẽ không ở lại, phiền đưa tôi trở về.”

Nhóm người hầu cả kinh! Ai cũng không nghĩ tới Lâm Hi Hi sẽ đột nhiên nói như vậy, bọn họ đều kinh ngạc nhìn Tần Dịch Dương.

Thân thể người đàn ông cao to mạnh mẽ vẫn còn hơi cúi xuống, ánh mắt thâm thúy tỏa ra hàn khí lạnh lẽo, tao nhã mà thong thả đứng dậy, một tiếng “phanh” đem cửa xe đóng lại, hai tay chậm rãi vòng qua ôm lấy hai bên hông nàng.

“Không trở về nơi này, em có thể đi đâu? ” âm điệu hắn bình thản, rõ ràng là kiềm chế lửa giận vì nghĩ cũng không muốn nghĩ phát hỏa đối với nàng.

“Quay về căn hộ hoặc là phòng ở trước kia tôi cùng Viện Y thuê, sao cũng được! Tôi chỉ là không cần ở lại đây!” hết thảy nơi này đều cùng nàng không có quan hệ, nàng là điên rồi mới có thể cảm thấy được hắn để cho nàng lấy thân phận nữ chủ nhân ở nơi này là do yêu nàng, đau lòng cho nàng, nàng không bao giờ... nữa lại ngốc đến nỗi mang ơn người đàn ông này!

Lâm Hi Hi cao giọng, sau một hồi giằng co, lúc này mới nghĩ đến, thì ra căn hộ nàng ở là hắn xin từ tập đoàn Bác Viễn, mà nhà trọ trước nàng cùng Viện Y thuê sau khi Viện Y chết đi cũng đã sớm trả lại!

https://thuviensach.vn

Nàng hiện tại không có chỗ để đi.....

Chậm rãi quay đầu, trong ánh mắt Lâm Hi Hi tràn đầy tái nhợt hư vô, nàng đẩy cánh tay Tần Dịch Dương ra, đi về phía trước: “Tùy tiện..... Không cần các người đưa, tôi tự mình đi.....”

Thân thể mềm mại nhỏ nhắn của nàng lảo đảo từng bước, người xem cũng thấy đau lòng.

Tần Dịch Dương đứng thẳng, ánh mắt tăng thêm phần lãnh liệt, hắn vốn muốn đem nàng trở về cùng nàng bình tĩnh nói chuyện, không nghĩ đến nàng thế nhưng quật cường đến nước này.

Cả người toát ra hơi thở lạnh như băng, dáng vẻ rắn chắc, hắn vài bước đã đuổi kịp cô gái nhỏ không nghe lời này, một phen bắt lấy cánh tay của nàng, duỗi tay gắt gao ôm lấy hai bên nách nàng! Một cánh tay khác cũng giữ lấy đầu gối nàng, đem nàng bế lên!

“Ở địa bàn của tôi, em không được đi! ” tiếng nói của Tần Dịch Dương trầm thấp vang lên bên tai nàng, ánh mắt lãnh liệt liếc nhìn nàng một cái như báo săn mồi, sải bước hướng đi đến phòng khách.

“Không cần, tôi không cần! Tần Dịch Dương, anh buông ra!” Lâm Hi Hi giãy dụa, muốn từ trên người hắn xuống dưới.

Hắn quả nhiên thả nàng xuống, cái loại không trọng lượng đột nhiên này làm cho Lâm Hi Hi hét lên một tiếng, thân thủ bắt được quần áo của hắn, đặt lên cổ hắn. Ánh mắt Tần Dịch Dương rốt cục mềm mại đi một ít, thấp giọng một tiếng “Như vậy mới ngoan.” rồi nhấc chân bước vào phòng khách.

Cả phòng khách, người hầu lui tới bận rộn, thở mạnh cũng không dám thở ra ra.

https://thuviensach.vn

Bị ném mạnh tới sofa, xương cốt cả người Lâm Hi Hi phát đau. Sofa màu trắng to như vậy, thân thể nàng nhỏ nhắn chỉ có thể chiếm một phần ba vị trí, gian nan đứng lên, mới phát hiện quần áo của mình kỳ thực không biết khi nào thì nát.

Phía sau lưng lộ ra, ngay cả cầu vai cũng phơi bày ở bên ngoài.

Luận khí lực nàng mà tranh chấp với hắn, biết không có cách nào thoát đi khỏi tòa nhà này, nàng chỉ có thể đưa tay kéo lại quần áo, nghĩ muốn đem váy dài buộc lại. Thế nhưng cánh tay cũng không đủ dài, nàng ở lưng thăm dò nửa ngày, ngón tay chính là chạm không tới được.

Nhất thời nóng vội, hốc mắt Lâm Hi Hi thế nhưng nóng lên như muốn khóc!

Tần Dịch Dương ở trước mặt nàng ngồi xổm xuống, kéo ra bàn tay nhỏ bé run nhè nhẹ của nàng, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng: “Tốt lắm..... Tí nữa lấy quần áo thay, không cần tự làm khổ mình”.

Bàn tay ấm áp đem tay nhỏ bé của nàng hoàn toàn bao bọc lấy.

Lâm Hi Hi cắn môi, tránh một chút, lại phát hiện giãy không ra. Nàng trừng mắt nhìn hắn, thề sống chết phải rút tay ra.

Sắc mặt Tần Dịch Dương thực trầm, lại tùy ý nàng hồ nháo, nếu không phải sợ tay nàng đau đã sớm dùng sức gạt bỏ khí lực của nàng, hiện tại chỉ có thể để mặc nàng làm càn, nhìn nàng bị hắn chạm vào nhưng một chút cũng không khuất phục, đau đớn cùng lửa giận trong lòng bắt đầu bộc phát!

“Đủ rồi.” Hắn lạnh giọng nhắc nhở.

Lâm Hi Hi cố ý không nghe lời hắn nói, nàng xác thực không muốn bị hắn chạm vào, một chút cũng không muốn!

https://thuviensach.vn

“Tôi nói đủ rồi! ” Tần Dịch Dương gầm nhẹ một tiếng.

Lâm Hi Hi bị dọa, ngẩng lên lại liền nhìn thấy đáy mắt hắn ngùn ngụt lửa giận, không kiên nhẫn cùng lãnh khốc của hắn đã muốn biểu hiện đủ rõ ràng, như thể nếu nàng giãy dụa một chút sẽ bị hắn cuồng liệt áp phúc trụ thu thập cho thỏa cơn giận!

Nhưng mà sợi tóc hơi hỗn độn, sắc mặt tái nhợt, cằm vẫn còn lộ nước mắt chưa khô của cô gái trên sofa. Sắc mặt lạnh băng của Tần Dịch Dương liền dịu lại, rốt cuộc không cách nào để tức giận nữa, quỳ một gối xuống ở sofa lấy tay vuốt ve tóc của nàng, nói giọng khàn khàn: “Hi Hi..... Hãy nghe anh nói.....”

“Hai năm trước là ngoài ý muốn, đúng là sau một đêm trở về nước, tại phòng khách sạn kia, anh không có tâm tình xem xét rốt cục là làm cùng ai.....” Cúi đầu, môi lạnh khẽ hôn lên môi nàng, hắn khàn khàn nói, “Thật xin lỗi.”

Lâm Hi Hi cảm giác được hắn đụng vào, khuôn mặt nhỏ nhắn né sang, giống như đụng tới thân rắn lạnh lẽo.

“Vậy lúc sau thì sao? Anh đụng tới tôi là ngoài ý muốn, tôi trúng tuyển vào công ty của anh là ngoài ý muốn, buổi tối hôm đó cứu tôi cũng là ngoài ý muốn phải không? Có phải hắn là tôi rất nên cảm kích anh? Không có anh, tôi tìm không thấy một công việc tốt, tôi có lẽ thật sự sẽ bị Nhạc Phong ném cho người đàn ông khác, tôi cũng sẽ yếu đuối đến nỗi bị bạn trai phản bội còn không hé răng, vậy hết thảy tôi đều nên cảm kích anh, có phải hay không?”

Nàng lẳng lặng nói xong, không có cảm xúc, chính là to tiếng tràn đầy địch ý.

Tần Dịch Dương nghênh đón ánh mắt của nàng, đôi môi mím chặt thành một đường. Hắn biết mọi chuyện đó không phải ngoài ý muốn, hắn cũng đã

https://thuviensach.vn

có lỗi với nàng, nàng là cô gái vô tội.

“Thật có lỗi,” hắn chỉ có thể lại nói như vậy, “Anh cũng không biết cuộc sống sau này của em là như thế nào, sự kiện kia đã phát sinh, anh không thể làm gì nữa.”

Lâm Hi Hi bình tĩnh nhìn hắn, lắc đầu.

“Anh không phải không thể làm, anh làm cái gì chính mình quên rồi sao?” những sự kiện trong quá khứ quay lại như một thước phim, thanh âm của Lâm Hi Hi run rẩy, nói từng chữ một, từng sự kiện làm cho hắn nhớ lại, “Anh chọn lựa phá quan hệ của tôi cùng Nhạc Phong, anh muốn thông qua tôi tìm ra sơ hở của Nhạc thị. Có một hôm ở nhà trọ, tôi gọi điện thoại cho anh xin giúp đỡ anh căn bản không để ý tới, anh thân mật cùng tôi như vậy cố ý cho Nhạc Phong nhìn thấy, nên vào một ngày mưa, hắn mới có thể đem tôi gọi đến vứt tại nhà xưởng, từng cái từng cái là anh đang chờ tôi thua kiện, ngay từ đầu anh đã tính toán không để cho tôi thắng, cho nên sau đó tôi mới chịu đáp ứng điều kiện của anh giúp anh thu mua Nhạc thị, tôi nói đúng không?”

Tất cả sự việc, tất cả mưu kế, mỗi một cái được hoàn thành xong là tiếp một cái khác, ngay lúc này biến thành một đạo gông xiềng, gắt gao chặn đường lui của nàng, làm cho nàng chỉ còn hai bàn tay trắng!

Từ đầu tới đuôi, hắn mỗi một lần lãnh liệt, mỗi một lần ôn nhu, đều như là một con mèo thông minh đang đùa giỡn. Mỗi một lần hoan ái kịch liệt, đều là hắn dùng mật ý hấp dẫn, làm cho nàng cam tâm tình nguyện bị lừa, cam tâm tình nguyện ở cùng hắn!

Ngón tay nhỏ bé và yếu ớt nắm lấy sofa thật chặt, đầu ngón tay đâm vào da, mơ hồ run rẩy.

“Tần Dịch Dương, lòng dạ anh thật thâm sâu.” môi nàng run rẩy, theo dõi hắn nói.

https://thuviensach.vn

Phòng khách im lặng, nhóm người hầu đem thức ăn vừa mới làm xong bưng đặt lên chiếc bàn dài thanh lịch, thật cẩn thận tiến tới nói: “Tiên sinh..... Cơm đã dọn xong rồi.”

Ai cũng có thể nhận thấy được không khí không thích hợp, không ai dám đi lên quấy rầy bọn họ.

Tần Dịch Dương mím môi, không thể phủ định mỗi một câu của nàng, chính là ánh mắt như vậy làm cho hắn đau lòng, trước kia khi nàng nhìn hắn, bộ dáng luôn mềm mại nhu thuận, cái loại tín nhiệm hoàn toàn này làm cho lòng hắn thật thỏa mãn, nàng sẽ nhẹ giọng kêu tên của hắn, mềm nhẹ cùng hắn nói chuyện, như một đóa bách hợp mĩ lệ ở trong lòng hắn, ngọt ngào trong ngực đột nhiên dâng lên. Mà hiện tại, ánh mắt của nàng như trước trong suốt, cũng đã không còn tín nhiệm, chỉ còn lại có oán hận cùng ủy khuất.

Là hắn lợi dụng nàng lâu lắm, cũng lừa gạt nàng nhiều lắm.

Cũng khó trách nàng lại hỏi, rốt cuộc sự kiện này là thật sao?

“Đói bụng không? ” ánh mắt hắn thâm thúy giống như tinh thần ảm đạm, nhìn thấy nàng đau đớn mà ôn nhu, tiếng nói nhỏ nhẹ, mềm nhẹ đem nàng từ sofa ôm lấy, “Trước tiên ăn một chút gì đi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 161: Cuối Cùng Những Gì Mới Là Sự Thật?

Cảm giác thân thể bị hắn ôm lấy, chốc lát một cỗ hơi thở quen thuộc trong thân hắn tản ra, Lâm Hi Hi lại một lần nữa kích động, nàng giãy dụa, một chút cũng không muốn nghe lời hắn nói.

“Tôi không đi..... Tần Dịch Dương, anh không nên đụng vào tôi! “

Thế nhưng lúc này đây, người đàn ông trước mặt đã không có nhiều kiên nhẫn như vậy có thể hao phí ở trên người nàng.

Một cỗ hơi thở lạnh thấu xương theo lòng bàn chân sinh ra, tràn ngập tới toàn thân, đồng tử lạnh lùng của Tần Dịch Dương phát ra có thể đóng băng toàn bộ mọi thứ, gắt gao nắm lấy cổ tay nàng đem thân thể bạc nhược của nàng kéo ra khỏi chiếc ghế sofa, cánh tay to lớn dùng sức đem nàng ôm nhanh ở trước ngực, qua vài động tác liền khóa trụ được lực đạo vùng vẫy của nàng.

“.....” Lâm Hi Hi đau, khóc không ra nước mắt, hắn vẫn bá đạo như vậy, thậm chí còn bá đạo hơn trước kia!

“Lâm Hi Hi, ” tiếng nói lạnh như băng của Tần Dịch Dương phả vào tai nàng, cố nén quặn đau kịch liệt trong lòng nói một cách rõ ràng, “Anh thừa nhận mỗi câu em nói đều đúng, về việc lợi dụng em, ép buộc em, khiến em cam tâm tình nguyện giúp anh thu mua Nhạc thị cho đến khi em chết tâm rồi yêu anh, tất cả là do một tay anh bày ra! Em muốn nghe cái gì anh đều có thể nói cho em, hiện tại cũng không giấu, từng cái một sẽ nói hết cho em.”

https://thuviensach.vn

“Đừng nghĩ né tránh anh, việc ấy là không thể! ” thanh âm lạnh lùng, từ trên miệng hắn chậm rãi lọt vào tai nàng.

Chùm đèn thủy tinh trên đầu tản ra ánh sáng màu trắng ngà, lại tạo ra quang minh cho nàng, nàng biết bản thân mình không thể phản kháng, ở trong nhà hắn, ở trong lòng hắn, từ trước đến nay trừ bỏ phục tùng nàng còn có thể làm gì!

Nàng khẽ cắn môi, trên đôi môi anh đào hồng nhạt lưu lại một dấu nhỏ. Không nói câu nào, thậm chí không để bản thân phát ra một tiếng nghẹn ngào, thân thể Lâm Hi Hi thoáng cứng ngắc bị hắn ôm vào trong ngực, hốc mắt càng phiến hồng hơn.

Tần Dịch Dương nhìn thấy hốc mắt hồng hồng của nàng, trái tim vốn đã bị xé rách lại càng thêm đau đớn.

“Đi ăn cơm.” Hắn kiềm nén cảm xúc muốn ôn nhu yêu thương đối với nàng, lạnh lùng phát ra một câu cuối cùng.

Thân thể nàng gầy yếu suy nhược, cả quá trình giống như thể là hắn đang ép buộc nàng. Bàn ăn chỉ cách vài bước chân, hắn lôi kéo cổ tay nàng, đem cả thân thể nàng an trí ở trước mặt mình, tay đem ghế kéo đến bắt nàng ngồi xuống.

“Ăn chút cháo hoặc là ăn cái khác cũng được” Tần Dịch Dương lạnh giọng ra lệnh, hai tay đặt lên bả vai nàng, môi áp tới gần tai nàng, “Khiến cho anh cảm nhận được em ăn no, tự nhiên sẽ để em đi nghỉ ngơi. Cầm đũa lên!”

Một tiếng gầm nhẹ của hắn, khiến cho một tia yếu ớt cuối cùng trong lòng Lâm Hi Hi tan biến.

Cổ tay mảnh khảnh của nàng nhấc lên hướng đến bàn ăn, ngón tay run rẩy cầm lấy đũa, như thể đang cố gắng hết sức hoàn thành nhiệm vụ, nàng

https://thuviensach.vn

biết hắn đang ở sau lưng nhìn mình, thậm chí không ngại mà phải nhìn thấy nàng ăn cơm một lúc lâu.

“Tiên sinh, nếu được để tôi đến đi, thoạt nhìn phu nhân không có hứng thú ăn cơm, ngài hãy ngồi vào ăn trước, tôi cùng phu nhân là được rồi.....” Chị Tuệ đứng một bên nhìn thấy đau lòng, tuy rằng không rõ quan hệ giữa tiên sinh và phu nhân vì cái gì đột nhiên lại biến thành như vậy, nhưng cô có thể xác định tiên sinh là thực lòng yêu phu nhân, lúc này mới dám tiến lên khuyên bảo.

Tần Dịch Dương không nói gì, chính là cả người khí lạnh càng thêm lãnh liệt.

Chị Tuệ cả người phát run, chẳng qua là nhìn thấy sắc mặt hắn chỉ sợ không được, cho dù có đồng cảm với Lâm Hi Hi, lúc này cũng không dám nói thêm câu nào, biết điều rút lui đứng sang một bên.

Căn nhà này, phòng khách này, nháy mắt liền biến thành ác mộng của nàng!

Lâm Hi Hi không có hứng ăn, tuy rằng bao tử của nàng vì đói mà quặn đau, nàng cũng không có hứng thú gì ăn một miếng cơm! Hương vị trong miệng chỉ có chua xót, mà trong lòng lại càng thống khổ.

Đôi đũa trong tay nàng đột nhiên rơi xuống va vào bát đĩa phát ra một tiếng vang.

Nàng cắn môi, thực sự là nhịn không được thống khổ cùng khuất nhục trong lòng, nước mắt tràn ra càng ngày càng nhiều, như thể là đã vượt qua sự chịu đựng của nàng.

“Không quen sao? ” ánh mắt Tần Dịch Dương nheo lại, âm u nhìn vào bàn ăn, tay rất nhanh bắt lấy bả vai của nàng, nhìn vào hai bên má tái nhợt của nàng, “Vậy dùng thìa. Đem thìa đến đây.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cảm thấy mình thật giống con rối, từ đầu đến cuối chỉ là một con búp bê!

Tay lại run rẩy cầm lấy thìa, dừng lại trên bát cháo trước mặt, hương vị ngọt ngào nồng đậm bên trong cháo như là sự ôn nhu và an ủi, nàng ép bản thân tự dùng thìa nếm một ngụm, bị hơi nóng giữ lại nơi yết hầu làm cho nàng đau đớn ho khan.

Vừa mới nuốt xuống muỗng cháo nóng cùng đau đớn, Lâm Hi Hi quay đầu, một giọt nước mắt rơi vào trong bát, tay nàng nắm chặt vào bàn, nức nở nói: “Tôi ăn không vô.....”

Tần Dịch Dương nín lặng, hơi thở lạnh băng hoàn toàn bộc phát.

“Rầm” một tiếng vang lớn phát ra, tất cả thức ăn trên bàn bị tay hắn vung lên hất đổ. Tay cầm lấy khăn trải bàn cùng mảnh vụn của chén đĩa vung lên rơi đầy trên nền, cả nhóm người hầu ở phòng khách sợ tới mức kinh hô một tiếng liền lui về phía sau, trốn tránh những mảnh vụn, lại càng thừa nhận Tần Dịch Dương chưa bao giờ giận như vậy!

Bọn họ chưa bao giờ thấy tính tình tiên sinh bộc phát lớn như vậy!

Lâm Hi Hi cũng như họ.

Bả vai suy nhược của nàng co rúm lại, cảm giác tay hắn vẫn còn trên đầu vai của mình, đột nhiên xương cốt của nàng trở nên rất đau, lúc này nàng ở gần hắn nhất, có thể cảm nhận được dáng vẻ kiêu căng nổi giận cuồn cuộn của hắn.

Tần Dịch Dương sắp điên rồi, hắn thật không biết phải làm sao với người phụ nữ này bây giờ!

Sắc mặt tái nhợt giống như la sát, hít vào thật sâu, hắn chậm rãi cúi xuống sát bên Lâm Hi Hi, sắc bén dừng lại trên khuôn mặt còn ướt lệ của

https://thuviensach.vn

nàng, nghiến răng, thanh âm khàn khàn nói: “Em muốn anh làm thế nào? Lâm Hi Hi, em nói cho anh biết, em muốn anh làm thế nào?”

Sự yếu ớt của nàng, nước mắt của nàng, oán hận của nàng, đối với hắn mà nói đều là tra tấn!

Mỗi một câu, mỗi một động tác của nàng đều biểu lộ sự chán ghét cùng bài xích hắn, nàng không nói, nhưng ánh mắt trong suốt như nước kia đã sớm bán đứng nàng hoàn toàn!

Ngón tay thon dài gắt gao chế trụ cằm của nàng, Tần Dịch Dương gầm nhẹ: “Nói chuyện đi!”

Hắn tình nguyện nghe nàng mở miệng mắng hắn, nghe nàng oán giận cùng phát tiết, cũng không muốn nhìn nàng giống con rối ngồi ở chỗ này cái gì cũng không nói, nhưng lại bài xích hắn tới gần.

Cằm rất đau, Lâm Hi Hi ngẩng đầu đón nhận ánh mắt tràn ngập tức giận của hắn

“Anh muốn thu mua Nhạc thị, hiện tại đã thành công rồi, anh muốn tôi trở thành người đàn bà của anh, cơ thể của tôi anh cũng hưởng qua.....” Lâm Hi Hi nhìn hắn, hốc mắt phát kính, nội tâm cuồn cuộn sóng trào, “Hiệp nghị chấm dứt, Tần Dịch Dương, anh không thể thả tôi sao?”

Đây là lần cuối cũng là lời cầu mong duy nhất của nàng.

Việc trước đây, cứ cho là nàng ngốc, nàng xuẩn, cho dù nàng có phản kháng hắn như thế nào cũng không thay đổi được sự thật này. Nàng thầm nghĩ trốn khỏi hắn, rời đi rất xa, không phải bị hắn lừa gạt cùng lợi dụng, không còn phải trầm luân trong ôn nhu của hắn!

Ánh mắt Tần Dịch Dương ngưng tụ lãnh khí, tiếng nói khàn khàn khô khốc: “Em muốn nói chính là điều này?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 162: Tại Thời Điểm Này, Hiệp Nghị Kết Thúc

Lâm Hi Hi cắn môi, gian nan gật đầu.

Phòng khách im lặng, nền nhà đều là mảnh vỡ, trong không khí nồng đậm mùi thức ăn hỗn hợp, yên tĩnh như vậy làm cho người ta càng hốt hoảng, nhóm người hầu đại khái cũng không dám bước ra, mắt mở to nhìn hai người bọn họ.

Tần Dịch Dương mím chặt môi, ánh mắt rõ ràng phát ra cuồng liệt lửa giận, giờ phút này trong lồng ngực cũng đã bắt đầu bộc phát.

Nàng luôn có bản lĩnh bức hắn đến không khống chế được mọi chuyện.

Hết lần này đến lần khác, kết thúc luôn là thời điểm hắn bị trêu trọc.

“Lâm Hi Hi.....” Thanh âm mất tiếng mà kiên định, bàn tay ấm áp của Tần Dịch Dương vuốt ve lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, chóp mũi của nàng chỉ cách có nửa tấc, “Đem cái ý nghĩ trong đầu này loại bỏ đi, đừng bao giờ nói với anh nữa, tốt nhất ngay cả nghĩ cũng không nghĩ, nếu muốn thả em, đời này là không thể.”

“Em là vợ anh, nếu đã muốn gả cho anh, anh sẽ không cho em cơ hội đổi ý.” Thanh âm của hắn như là nỉ non, như là một bùa chú làm cho Lâm Hi Hi nghe xong liền mở to hai mắt nhìn, trái tim đập thình thịch.

“Không có khả năng..... Chúng ta có hiệp nghị, hiệp nghị đã xong, chúng ta sẽ ly hôn!” Lâm Hi Hi nhớ tới cái hiệp nghị chính mình đã kí tên kia, thất thanh hô lên.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Tần Dịch Dương hiện lên một nụ cười tái nhợt mà lãnh liệt: “..... Hiệp nghị? Đó là cái gì?”

Một tiếng “vù vù”, có một cái gì đó như muốn nổ tung trong đầu nàng, oanh tạc cả trí óc nàng, chỉ còn lại tiếng vang ong ong.

“Anh.....” nàng giống như nhập mộng, không biết sao lại thế này!

“Cho dù không muốn ăn…” Tần Dịch Dương vuốt ve tóc của nàng, môi nhẹ nhàng nhếch lên, lộ ra sủng nịch cùng yêu thương hứng thú, “Chỉ là một chút mà thôi, không chết được, anh cùng em nhịn đói.”

Bầu không khí cô đặc trong phòng khách, ánh mắt Lâm Hi Hi mở to nhìn vào mắt hắn, cảm nhận ở đó một luồng âm trầm, nàng không để ý nhưng lại cảm nhận được không khí quanh mình bị người đàn ông này chậm rãi lấy đi, mà nàng lại bị vây trong ánh mắt thâm thúy của hắn, giãy dụa, bất động, không được rời đi, cả người ngồi cứng ngắc, không thể nhúc nhích.

“Đem nơi này thu dọn cho tốt!” Tần Dịch Dương đứng thẳng dậy, cao giọng ra lệnh, tựa hồ mất đi hứng thú với nàng, như không có gì đem hai tay đút vào túi, miệng nhếch lên một nụ cười lạnh nói với chị Tuệ đứng bên cạnh, “Muốn giúp cô ấy phải không? Vậy đêm nay hãy chăm sóc cho cô ấy. Cảm xúc của cô ấy không tốt lắm, nhớ rõ, không để cho cô ấy xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nếu không, tôi sẽ hỏi tội chị.”

Chị Tuệ đứng bên cạnh ngẩn ra, mãi mới phản ứng lại.

“Dạ! Tiên sinh, tôi sẽ chiếu cố tốt cho phu nhân! ” tiên sinh đang rất tức giận, chị Tuệ nghe thấy mà chân tay bủn rủn, chỉ có thể nhanh chóng trả lời, vội vàng đi đến bên Lâm Hi Hi, thân thủ bày tỏ sự chân thành.

Tần Dịch Dương thực vừa lòng với biểu hiện của người hầu này, ánh mắt trầm xuống, mắt một lần nữa nhìn trên người Lâm Hi Hi.

https://thuviensach.vn

“Đêm nay nghỉ ngơi cho tốt..... Em còn có rất nhiều việc phải làm.” Hắn khắc chế không cho chính mình nhìn ánh mắt nàng yếu ớt mà trong suốt, hắn nhìn thấy đương nhiên tâm sẽ rất đau. Vì thế hắn chỉ có thể nắm chặt gáy của nàng, lúc nàng đột nhiên giãy dụa càng tăng thêm lực, nàng đau phát ra tiếng, hắn đã muốn bao trùm lấy môi nàng.

Rõ ràng chỉ là nụ hôn tạm biệt lạnh lẽo của hắn nhưng hắn hôn rất thận trọng, cạy mở hàm răng của nàng, hung hăng hút lấy một ít mật ngọt nơi đầu lưỡi của nàng. Lâm Hi Hi run rẩy, hắn nuốt vào miệng mật ngọt của nàng, hôn sâu thêm một lúc nữa mới lưu luyến buông ra.

Sau đó mới vỗ vỗ đầu nàng, hắn đứng dậy rời đi.

Thân ảnh cao lớn mạnh mẽ kia không ở lại, mà là lấy Âu phục người hầu đưa qua rồi lạnh lùng rời đi.

Nhưng vừa xoay người, ánh mắt cùng hơi thở mạnh bạo liền biến mất mà trở thành một sự đau đớn nồng đậm, làm sao cũng không che lấp được. Sắc mặt hắn tái nhợt, ánh mắt cô đơn, lạnh lùng đi ra khỏi phòng khách!

Bản thân tiến vào trong xe, “Phanh”, đóng cửa lại, Tần Dịch Dương tựa vào ghế ngồi, đau đầu muốn nổ tung. Chết tiệt..... Hắn sao lại thế này?!

Biết nàng ủy khuất, biết nàng oán hận, hắn lừa nàng không phải sao? Hắn làm sao lại áp chế không được muốn chinh phục xúc động của nàng, nhìn đến ánh mắt chán ghét cùng oán hận của nàng đã nghĩ đến quát nàng, muốn bắt buộc nàng không được tránh né hắn.

Vậy đây là loại tình cảm gì?

Biết rõ chân tướng, nàng thậm chí không muốn ở cùng hắn, không muốn làm vợ hắn, thậm chí ăn không ngon. Điều này làm cho Tần Dịch Dương nghĩ đến trái tim của mình vốn đã đông lạnh thành băng ngàn năm lại sớm không thể ức chế mà đau đớn, hắn cũng không muốn rời đi, thầm nghĩ ở lại

https://thuviensach.vn

nơi thuộc về bọn họ mà ôm nàng, an ủi nàng, để cho nàng tùy ý phát tiết, đợi cho phát tiết hết vẫn là nàng của trước kia, đơn thuần, thiện lương, thanh nhã động lòng người, có thể mềm mại trong lòng hắn, nhu thuận nghe lời.

Ngón tay thon dài chuyển lên xoa bóp mi tâm một chút.

Vậy cứ coi như là mộng đi..... Quật cường trong thân thể cô gái này hắn đã không thể đoán trước, nàng cứ như thế chẳng chịu khuất phục.

Tay cầm bánh lái, Tần Dịch Dương khởi động xe, trong đầu đều là hình ảnh nàng đơn thuần mà tao nhã, lạnh lùng lái xe đi ra ngoài. Đêm khuya không một ngôi sao, ngay cả ánh trăng cũng đều trốn trong các tầng mây không chịu hé ra, tâm tình của hắn cực kỳ phiền muộn, tùy tay gọi một cuộc điện thoại, ra lệnh.

Đầu dây bên kia, Nguyễn Húc đang thay hắn ở công ty tăng ca vội vã như muốn sứt đầu mẻ trán.

“Hiện tại cậu đến chưa? Cậu không sao chứ? Tôi bên này vội muốn hộc máu, Tần Dịch Dương, cậu bỏ lại một đống người, bản thân chạy về là muốn tính cái gì?” Nguyễn Húc rất không đồng tình đối với hành động bỏ lại việc tại công ty mà chạy về lo cho bà xã của hắn, cực kì bất mãn!

“Tôi gọi cậu đi ra!” Tần Dịch Dương nhíu mày, thanh âm thực lãnh liệt đến không thể hình dung được, “Hiện tại, ngay lập tức.”

Cổ họng Nguyễn Húc nghẹn lại, ánh mắt tràn đầy oán niệm.

Người này không biết lại gặp phải chuyện gì, bằng không cũng sẽ không rơi vào tình cảnh này mà còn muốn kêu hắn.

“Được, tôi đã biết, hiện tại tôi qua liền, cậu tìm chỗ trước đi, tìm được rồi gọi cho tôi.” Thở dài, Nguyễn Húc nhận mệnh đáp ứng, bút trong tay

https://thuviensach.vn

viết thêm vài câu, “Ba” một tiếng rơi xuống trên bàn.

Toàn bộ nhân viên trong phòng hội nghị nhỏ thực đã làm việc liên tục hơn mười giờ.

Vì vậy mới nói, một công ty lớn thỉnh thoảng xảy ra một vài sự kiện liền long trời lở đất, hắn đưa máy nhìn những nhân viên đang bận rộn xung quanh, cầm lấy di động đi ra ngoài, vừa cười vừa nói: “Trước 12h đêm nay hoàn thành là tốt nhất, không thể để đến thời gian đi làm bình thường vào sáng mai, phí tăng ca không cần lo, Tần tổng của chúng ta sẽ tính toán và đánh giá từng việc cho nên không cần báo, mọi người làm việc tốt, tôi đi trước.”

Cũng chỉ có thể dùng loại điều kiện này để đổi, thỉnh thoảng cấp thêm phúc lợi, không có gì là không tốt.

Nguyễn Húc hắn ở Bác Viễn chút quyền lợi ấy vẫn phải có.

Đêm nay, tâm tình Tần Dịch Dương rõ ràng không tốt, hắn là không nên cố cùng hắn so đo việc thay mặt hắn làm việc. Di động rung lên, nhận được địa chỉ.

“Nghê Thường”

Là quán bar? Nguyễn Húc nhíu mày nhìn một hồi. Đáng chết..... Đêm nay phỏng chừng sẽ không say không về..

“Sao lại thế này? ” từ trong âm thanh đinh tai nhức óc của quán bar phát ra, Nguyễn Húc đến gần ghế lô, dừng lại nơi ánh mắt thâm thúy sắc bén của người đàn ông đang ngồi trên ghế lô kia, gượng ép cười hỏi, “Đêm khuya, mượn rượu tiêu sầu sao?”

Hai bình rượu trống rỗng trên bàn đã nói lên tất cả, bên cạnh còn có một bình nguyên.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc lắc đầu, đành phải đi qua cầm lấy một chai đặt ở trên bàn, xích ra, tiến lên cầm lấy một ly có đế đã chuẩn bị sẵn: “Nào nói xem, xảy ra chuyện gì, Hi Hi đâu?”

Nếu như Lâm Hi Hi đã ở Tần trạch, thì người đàn ông này cũng sẽ không chạy đến đây.

Có thể chọc cho Tần Dịch Dương không khống chế được trừ bỏ Lâm Hi Hi thì không có người thứ hai.

Quả nhiên là vậy, Tần Dịch Dương vốn dĩ trầm tĩnh như nước sắc mặt lại giật giật, ánh mắt phát ra ngưng trọng, sắc bén, ly rượu cứ để lên môi là cạn sạch khuôn mặt tuấn lãng bức người kia chưa hề có chút biến hóa nào.

Theo hắn lâu như vậy, Nguyễn Húc đương nhiên là biết tửu lượng của hắn, đó là nếu không cố ý thì không bao giờ say.

“Cô ấy đã biết.” Tần Dịch Dương lạnh nhạt nói một câu bao hàm tất cả nội dung.

Nguyễn Húc đương nhiên là biết tất cả mọi chuyện của hắn, trong ánh mắt hiện lên đầu tiên là kinh ngạc, tiếp đó cũng hiểu được có phần trầm trọng, từ trước trong lòng hắn đã lo tới vấn đề này, hiện tại vấn đề này đột nhiên bại lộ trước mắt, hắn không thấy được bộ dáng của Lâm Hi Hi, nhưng cũng có thể đủ đoán được, bằng không Tần Dịch Dương cũng sẽ không ở chỗ này uống rượu.

Khóe miệng hiện lên một mạt cười khổ, Nguyễn Húc cũng rót cho mình một ly, uống một hơi, vị cay đột nhiên tràn vào nơi cổ họng.

“Cậu tính như thế nào?”

Trong ánh sáng mập mờ, Nguyễn Húc nhíu mày hỏi.

https://thuviensach.vn

“Hừ.....” khóe miệng Tần Dịch Dương gợi lên một nụ cười lãnh khốc mà mang theo sát khí, “Hiện tại tôi rất muốn giết cái con đàn bà tên Kiều Nhan kia.”

Nguyễn Húc lắc đầu: “Đó cũng không phải là cách hay.”

Tối nay người đàn ông này thật là mất hình tượng, không giống trước đây, hắn từ khi nào lại dễ dàng để lộ ra sự không trấn định của mình?

“Có đúng là Kiều Nhan nói ra không? Cô ta làm sao mà biết rõ ràng như vậy? ” Nguyễn Húc nghi vấn.

Tần Dịch Dương lắc đầu, tay tao nhã xoa trán, nghĩ cũng không muốn nhắc lại vấn đề này: “Không phải chuyện phức tạp gì, nếu Lâm Hi Hi có thực lực giống cái người đàn bà kia, cô ấy có thể sớm biết.”

Nguyễn Húc suy nghĩ một lúc cũng thấy như vậy, vào buổi đêm như vậy, tiếng nhạc cùng hình ảnh mọi người điên cuồng nhảy múa bên ngoài ập vào tầm mắt cùng thính giác của hắn, hắn thản nhiên hỏi: “Hi Hi thực bị kích động?”

Tần Dịch Dương không nói gì, nhưng lại “Hừ.” cười lạnh một tiếng, Nguyễn Húc đại khái cũng đã có thể đoán ra chuyện gì.

Thậm chí xuyên qua ánh đèn mờ ảo, hắn có thể nhìn thấy miệng vết thương ứ máu của Tần Dịch Dương, dấu răng quá mức rõ ràng, nhìn ra được cắn rất mạnh..... tâm tình Nguyễn Húc càng ngày càng phức tạp, không có biện pháp khác, chỉ có thể cùng hắn uống rượu ở trong này, dù nói gì nữa thì cũng chỉ làm tăng thêm sự lãnh khốc trong lòng hắn, có thể là hắn đang đè nén không muốn nói.

“Lúc trước nghĩ đến chỉ muốn lợi dụng cô ấy, nên có thể đoán được kết quả này, cô ấy không phải loại đàn bà cầm được thì cũng buông được, thời điểm Nhạc Phong phản bội cô ấy, có thể nhận ra là cô ấy vẫn còn lưu

https://thuviensach.vn

luyến.” Nguyễn Húc cũng cười lạnh một tiếng nhìn hắn, “Bất quá cậu so với Nhạc Phong xấu xa hơn, có chút tà ác, chỉ là tà ác không cần che lấp, nhưng mà lãnh huyết của cậu luôn giấu trong nội tâm, tôi trước kia có phải cũng đã nói cậu rất nhiều, cậu có thể áp dụng với đối thủ cạnh tranh của cậu, nhưng vào một khắc kia cô ấy mới biết mình bị trúng kế, khiến cô ấy tự bán mình đến giúp cậu kiếm tiền, chính là chiêu này rõ ràng không thể dùng ở trên người đàn bà, bằng không..... sẽ bị trời phạt.”

Rõ ràng là châm chọc, nhưng lại như đao nhọn đâm thật sâu vào lòng Tần Dịch Dương.

“Cậu muốn chết phải không?” Sau lưng hắn còn có tâm tình trêu chọc, Tần Dịch Dương cười một chút, rồi miệng lại dị thường lạnh lùng đối với Nguyễn Húc.

Nguyễn Húc không nói lời nào, chỉ là lấy ly rượu, trực tiếp cầm cái chai, tiến tới chạm cốc cùng hắn.

Tại một nơi ăn chơi trụy lạc mà hai người đàn ông lại liều mạng uống rượu, Tần Dịch Dương không khống chế được ngay từ ban đầu, càng uống càng nhiều rượu, mắt hắn thâm thúy càng ngày càng u ám, nói cũng càng ngày càng ít, đến cuối cùng cũng khôi phục lại tình trạng như hồi ở Anh.

Ít lời nói nhưng một chữ nói ra là nghàn vàng.

Người quản lý quán bar thỉnh thoảng đi vào, thân hình xinh đẹp uốn éo, hỏi bọn hắn có cần phục vụ đặc thù hay không.

Cũng không thấy ai đồng ý cho mấy em vào hầu, cả người nói đều lộ ra vẻ ái muội, cho thấy rõ là sẽ không thiếu một đêm tình cảm mãnh liệt nhưng cái thiếu chính là hứng thú của họn hắn.

Mà cả hai người đàn ông đang ngồi đây đều tản ra hơi thở bất đồng, một người tuấn lãng mị hoặc, thân hình cao ngất mang theo khí chất vương giả

https://thuviensach.vn

cùng cảm giác áp bức mãnh liệt, một người lại tỏa ra tà khí, ánh mắt lưu chuyển tràn đầy mê hoặc, các cô gái uốn éo thân mình đi đến, cả gan hướng đến trong lòng bọn họ, ngực dựa vào, thậm chí có người đưa tay tới giữa cổ áo của Tần Dịch Dương.

Một cảm giác mềm mại khác thường mang theo hương thơm nồng đậm chạm đến xương quai xanh của hắn.

Tay lớn cầm lấy bàn tay kia, kiềm chế cổ tay cô gái, kéo ra khỏi cổ áo mình. Mắt Tần Dịch Dương nhìn cũng không thèm nhìn cô gái bên cạnh, chỉ lạnh nhạt nói: “Tránh xa tôi một chút, đừng chọc vào.”

Đối diện là Nguyễn Húc cười ha ha, tựa vào ghế ngồi trêu chọc: “Mỹ nữ, người đàn ông mà em chạm vào là người đã có vợ đấy.”

Đôi mi thanh tú của mỹ nữ kia hơi động không thể tả hết có bao nhiêu yêu thích, tất nhiên là mị hoặc đến cực điểm, tiếng nói mềm mại đáng yêu cười khẽ một cái rồi chậm rãi nói: “Có vợ thì lại như thế nào? Người đàn ông như vậy mà chỉ thuộc về một người đàn bà không phải là quá lãng phí sao? Em lại thích như vậy.”

Cho nên, tuy rằng trên thân thể người đàn ông này có sát khí lãnh liệt, cô vẫn là lớn mật dựa vào khiêu khích hắn.

“Tiên sinh.....” Mỹ nữ như tuyết cọ xát vào hắn, thấy hắn còn đẩy ra cổ tay của mình, không tiếc vươn cái lưỡi màu đỏ tươi tiến đến liếm tay hắn nói, “Tiên sinh, đến chơi đi, đừng chỉ lo uống rượu.....”

Cảm giác tê dại nơi mu bàn tay lan ra, mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng nheo lại.

Quả là từ sau hiệp nghị cùng Lâm Hi Hi, thậm chí là sau khi chiếm được nàng, hắn không hề chạm vào người đàn bà nào khác. Khoảng thời gian thật là lâu, trừ nàng ra hắn không hề có hứng thú với người khác.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi.....

Trong lòng Tần Dịch Dương nhớ kỹ cái tên này, quặn đau và yêu thương cùng một lúc mà ùa đến, hắn lại cười lạnh, ‘tôi chẳng lẽ thực sự không có cô là không được sao?’

Từ lúc ra khỏi Tần trạch tới giờ trong lồng ngực hắn chỉ có đau đớn, đầu óc cứ lởn vởn hình ảnh của nàng, hắn muốn biết đến tột cùng là hắn đã yêu nàng tới mức nào rồi.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 163: Có Phải Không Có Nàng Là Không Được Không

Ánh mắt thâm thúy hiện lên một tia kiên quyết cùng đau đớn.

Vốn tay đang gắt gao đẩy tay mỹ nữ kia ra nhưng lúc này lại đột nhiên chụp lấy, toàn bộ thân thể cô ta rơi vào trong vòng tay hắn. Ánh mắt sâu như đáy hồ của Tần Dịch Dương không hề có cảm xúc, và cũng chính là cái lạnh lùng này làm cho người ta không thể bỏ qua.

Mỹ nữ "ưm" một tiếng, tưởng rằng mình dụ dỗ đã thành công, thân thể dính sát vào thân thể rắn chắc to lớn của Tần Dịch Dương, cấp bách đến nỗi không kiềm chế được bất chấp còn có một người đàn ông khác cùng rất nhiều cô gái khác đang còn ngồi ở đây.

Ý cười trên môi Nguyễn Húc dần dần biến mất, cũng không quan tâm tới các cô gái kia đang châm lên những ngọn lửa trên cơ thể mình, chỉ là nhíu mày thật sâu, bình tĩnh mà nhìn xem người đàn ông đối diện.

Tay hắn khoát lên sofa, không thể tin được, nói: "Cậu làm thật sao?"

Sự cay nồng của rượu đột nhiên xộc vào, ánh mắt Tần Dịch Dương ngưng trọng, lưu quang lạnh lùng khiến cho người khác tim đập nhanh hơn, ngón tay hắn tao nhã đặt nơi khóe môi, hình ảnh Lâm Hi Hi vẫn là không biến mất.

"Cậu nghĩ rằng tôi và cậu đến đây là để làm gì?" thanh âm rõ ràng trong sáng như trước, Tần Dịch Dương lạnh lùng nói xong, ánh mắt chăm chú nhìn vào người phụ nữ sa đọa trong suốt mà động lòng người, hiện lên vẻ lãnh huyết của bản thân.

https://thuviensach.vn

Lông mày Nguyễn Húc nhíu lại càng sâu, mắt thấy tay mỹ nữ kia chui vào cổ áo hắn, ở bên trong tham luyến chuyển động, toàn thân trên cơ hồ xụi lơ trong lồng ngực Tần Dịch Dương, thậm chí dùng đầu lưỡi đỏ liếm lấy yết hầu của hắn, đúng là một màn duy mĩ, khiến cho toàn bộ những cô gái đang ngồi đây vội vàng đứng lên, mà Tần Dịch Dương chỉ đơn giản chế trụ thắt lưng của mỹ nữ, đem cô ta để lên trước người.

Một màn này, ngay cả Nguyễn Húc nhìn cũng không được!

Gân xanh nổi lên, tay hắn nắm chặt thành quả đấm. Người đàn ông này rốt cuộc là muốn làm cái gì!

Nói là vì chuyện phiền muộn của Lâm Hi Hi mới tìm hắn đi uống rượu, thì ra là đi tìm việc vui sao?! Hắn muốn chứng minh cái gì, không có Lâm Hi Hi, Tần Dịch Dương hắn vẫn vậy không hề hấn gì có phải hay không?!

Nguyễn Húc vẫn không nhúc nhích, mắt lạnh nhìn xem, cũng không tin hắn có thể làm hết một mạch!

Ở chỗ này cũng có một tiêu chuẩn phóng khoáng nhất định, ngay cả tiểu thư cũng đã được huấn luyện, dù cho có trước mặt nhiều người nhưng cũng không hề gì mà đem toàn bộ cởi sạch thân thể xinh đẹp phập phồng chuyên nghiệp ngồi lên người đàn ông.

Mỹ nữ thực chủ động, khách tới nơi này phần lớn đều là những kẻ có tiền ngu ngốc, bộ dáng lại mập mạp tham lam thích ăn bớt, hầu hạ khách như vậy so với chết còn khó chịu hơn! Hiện tại may mắn gặp được một người đàn ông cực phẩm, cô đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Thân thể người đàn ông tản ra từng trận mê hoặc ái muội, mỹ nữ khống chế không được, tự động hôn lên môi của hắn.

Đúng là đôi môi hương nhuyễn động lòng người, Tần Dịch Dương lạnh lùng ngồi im tại chỗ, thế nhưng cảm thụ không hề có chút rung động chỉ là

https://thuviensach.vn

ánh mắt u tối lạnh lùng dừng lại trên người cô gái ở trong lòng ngực, hương thơm tự nhiên cũng là mị hoặc tới cực điểm, tay hắn bắt lấy tóc của cô, xem cô mê hoặc, nâng đầu, hung hăng hôn lên môi cô!

Đàn bà chỉ là loại đồ vật này nọ, ở trong thế giới của Tần Dịch Dương bất quá cũng chỉ là một vật phẩm mà thôi!

Hắn cố gắng muốn chứng minh điểm này, cho nên không lưu tình chút nào mà tàn phá đôi môi của cô gái kia, hôn mãnh liệt mà mạnh bạo.

Mỹ nữ hưởng thụ "Ngô" một tiếng, bị đôi môi mãnh liệt mê hoặc của hắn làm cho thần hồn điên đảo, tự động đặt tay lên cổ hắn nghênh đón nụ hôn của hắn, thậm chí vươn đầu lưỡi nhiệt liệt đáp lại hắn, muốn buộc chặt hắn trên người mình.

Lưỡi ẩm ướt, đôi môi xa lạ, đúng là thâm ngâm xinh đẹp.

Tần Dịch Dương đột nhiên mở mắt ra, cảm thụ không hề có nửa điểm tình thú, chỉ cảm thấy người bàn bà trong lòng như một cục thịt có độ ấm, nơi khoang miệng chọc người chán ghét, rõ ràng chính là loại hắn ghét nhất.

Một loại chán ghét rất khó chịu.

Lạnh lùng nhìn cô ta, mắt mỹ nữ vẫn còn bất mãn mà đầu lưỡi tham lam vẫn xâm nhập vào miệng hắn.

Lực đạo trên tay đột nhiên thu lại! Mỹ nữ bị nắm tóc rời khỏi môi hắn, phát ra một tiếng kêu đau, trợn mắt không hề đoán trước, chỉ nhìn thấy đôi mắt chán ghét của Tần Dịch Dương, đã muốn lãnh liệt thị huyết!

"Cút xa một chút." Đem người từ trong lòng ngực xốc lên, Tần Dịch Dương lòng tràn đầy uất giận, lạnh như băng nói.

https://thuviensach.vn

“A! ” mỹ nữ không ổn định ngã xuống trên mặt đất, mắt ủy khuất nhìn hắn không hiểu làm sao? Rõ ràng mới vừa rồi rất tốt, làm sao lại đột nhiên liền ghét bỏ cô như vậy.....

Nguyễn Húc lại nở nụ cười, không tiếng động tựa vào sofa đối diện, thản nhiên tự đắc.

Tần Dịch Dương cũng không biết mình bị làm sao vậy, cồn ở trong thân thể bắt đầu có tác dụng mà nóng hừng hực, trước mắt hắn xuất hiện một ít choáng váng, cho tới nay hắn uống không biết say, hiện tại mới biết được nếu mình muốn say thì lúc nào cũng có thể say.

Hắn có chút chán nản ngồi trên sofa, tay day trán, bắt đầu nhớ tới nàng.....

Lúc trở lại Tần trạch đã rất khuya, lúc đó trời cũng sắp sáng.

Thời điểm sáng sớm này là lúc bóng tối ngưng trọng nhất, người hầu vẫn còn để đèn chờ hắn trong phòng khách.

Vì hắn không nói là không trở lại nên người hầu trong Tần trạch không dám chậm trễ và luôn là như vậy trong mấy năm qua, cho dù hắn có ở Anh lâu như thế nào thì hắn vẫn luôn chỉ coi nơi đây là nhà của mình.

Cả người nồng nặc mùi rượu, hắn nheo mắt nhìn lên lầu hai, toàn bộ đèn ở đó đã tắt.

Nàng đã ngủ chưa?

Tháo cà vạt và đi vào, có người hầu tới nhận áo khoác của hắn, nhỏ giọng nhắc nhở hắn: “Phu nhân uống nửa chén cháo rồi đi ngủ, chị Tuệ đang trong phòng chăm cô ấy ngủ.” Mắt Tần Dịch Dương khẽ động, nhìn người hầu này cũng có phần nhu hòa.

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh, ngài uống rượu?” người hầu ngạc nhiên một chút, “Có cần tôi lấy cho ngài một cái gì đó để giải rượu không? “

Tần Dịch Dương lắc đầu, trầm giọng nói: “Không cần phiền toái.”

Thời điểm hắn muốn thanh tỉnh liền có thể thanh tỉnh, chính là nhân lúc vẫn còn men say, hắn rất muốn thấy cô gái nhỏ kia. “Cô ấy ở phòng nào? ” hắn hỏi. “Phu nhân ở lầu hai, bên trái phòng thứ ba.”

Phòng thứ ba. Hắn nhớ rõ là phòng đó được trang trí theo phong cách Châu Âu có cả kinh văn và nhạc phổ của cơ đốc giáo, đúng là căn phòng cổ kính, nàng cư nhiên còn muốn làm gì đây.

Từng cái một tượng trưng cho việc giải trừ tội ác. Nàng vẫn còn hận hắn sao?

Không hỏi người hầu câu nào, hắn lập tức lên lầu hai, đẩy cửa căn phòng thứ ba bên trái ra. Sợ nàng thức giấc cho nên cũng không bật đèn, Tần Dịch Dương dừng lại hai giây liền đi vào, càng đến gần càng có thể thích ứng với bóng tối, thấy được thân ảnh mềm mại kia đang cuộn mình trên giường, chăn đơn màu trắng bọc lại toàn bộ dáng người tinh tế lả lướt của nàng.

Hai tay Tần Dịch Dương đặt ở hai bên hông nàng, môi mang theo mùi rượu nồng nặc hôn lên môi nàng.

Đôi môi hương nhuyễn ngọt ngào ở trong mộng có vẻ nhu thuận, hắn hôn nàng, nàng cũng sẽ không phản kháng, hắn có thể thỏa thuê nhấm nháp môi nàng, lưỡi nhẹ nhàng chạm vào răng nàng, nàng trong mộng than nhẹ tạo ra một khe hở cho hắn tự do tiến vào. Hương rượu nồng đậm đi vào trong khoang miệng nàng, tác động lên ý thức của nàng, nàng động đậy nhưng không hề thanh tỉnh.

Đôi môi này thật làm cho người ta trầm mê.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 164: Hoài Niệm Hương Vị Của Nàng

Tần Dịch Dương cố gắng kiềm chế xúc động, mới không đem nàng đặt dưới thân mà dùng phương thức kịch liệt cùng bạo ngược nhất để hôn nàng.

Hắn hôn thật lâu, cho đến khi hương vị của nàng cùng cảm giác thỏa mãn một lần nữa tràn ngập khoang miệng cùng lồng ngực hắn, nếu nàng không ngủ, hắn thật sự rất muốn ôm nàng vào trong lòng mà yêu thương.

“Hi Hi.” Hắn nhẹ giọng “Hi Hi, Hi Hi”

Ngón tay vuốt nhẹ những sợi tóc mềm mại, đây là lần đầu tiên Tần Dịch Dương cảm giác được mình yêu cô gái này biết bao, hắn khao khát giờ phút này nàng tỉnh lại ôm lấy cổ hắn, vô cùng thân thiết giữ lại hắn, giống như trước đây, khao khát nàng có thể thừa nhận nàng cũng thích được hắn sủng nịch cùng âu yếm, mặc kệ quá khứ ra sao, những yêu thương này đều là thật.

Nhưng hiện tại thực đã không có khả năng xảy ra sao?

Bàn tay ở bên cạnh nàng nắm chặt, muốn ôm chặt lấy nàng nhưng lại sợ đánh thức nàng. Thật tốt, nàng vẫn còn có thể vì hắn ở lại nơi này, thật tốt, nàng không có hận mà ngủ không được.....

“Hi Hi.... Ngủ ngon.” Nhẹ nhàng rời khỏi môi nàng, Tần Dịch Dương hạ thấp giọng. Thân thể trầm trọng ngã vào bên cạnh nàng, thân thể hắn ngửi thấy hương vị trên người nàng mà bình yên nhập mộng.

Sáng sớm.

https://thuviensach.vn

Giấc ngủ đêm qua cũng không tốt lắm, khi Lâm Hi Hi đứng dậy, mắt bị ánh mặt trời chiếu vào làm cho đau đớn. Nàng nâng tay lên che, ngón tay trắng nõn ngăn cách ánh sáng chói mắt kia lại.

Qua một lúc mới có thể thích ứng với ánh sáng mạnh như vậy hướng chiếu vào trong phòng, Lâm Hi Hi dời ngón tay đi muốn chống thân thể xuống giường, tay lại tiếp xúc với một vật gì đó bằng tơ mềm mại, lạnh thấm vào ruột gan.

Mắt nàng nhìn xuống, là một chiếc cà vạt màu xanh thẫm đẹp đẽ quý giá, nằm yên ổn ở bên người nàng.

Ngón tay run lên, nàng nhận ra đây là cà vạt của Tần Dịch Dương.

Tối hôm qua hắn ở chỗ này sao?

Đầu hơi choáng, tối hôm qua rất khuya mới ngủ, nàng nhớ rõ là chị Tuệ ở bên cạnh nàng, luôn kể về chuyện tình của mình, như vậy Lâm Hi Hi mới có thể buông tâm sự chậm rãi ngủ..... Nhưng là, điều đó cũng không có nghĩa là khi nàng ngủ sẽ không có người tới đây, không phải sao??

Cả người mệt chết đi, cũng là tình cảm mệt mỏi. Lâm Hi Hi chọn một bộ áo ngủ từ trong ngăn tủ để thay, ngẩng đầu nhìn gương nháy mắt mới phát hiện, kể từ khi đi vào nơi này, đồ dùng hằng ngày cùng quần áo giầy dép của nàng cơ bản đều là do Tần Dịch Dương mua, thậm chí lấy luôn cả phong cách cùng sở thích của hắn, mà nàng sáng sớm nay đã đưa ra một quyết định.

Không bao giờ nữa sẽ dựa vào hắn, quyết định không bao giờ nữa dây dưa với hắn.

Nhớ tới những chuyện đã phát sinh, Lâm Hi Hi nhắm mắt, ngửa đầu để cho nước mắt cùng những chua xót đều quay lại chôn giấu trong lòng mình.

https://thuviensach.vn

Lẳng lặng đi xuống lầu, Lâm Hi Hi nhìn thấy sáng sớm người hầu đang bận rộn ở phòng khách.

“Phu nhân, cô đã dậy!” chị Tuệ thực vui vẻ, đi lên chào nàng.

Bây giờ chị Tuệ như một người chị bình thường của nàng, thân thiết hòa ái, Lâm Hi Hi rất thích cô ấy, ở trong nhà cũng chỉ muốn nói chuyện cùng cô: “Anh ấy trở về trễ lắm sao?”

Chị Tuệ ngẩn ra, biết nàng hỏi chính là tiên sinh, cười cười nói: “Có trở về, nhưng mà rất khuya, ngủ chưa được hai giờ liền dậy đi làm, sợ làm phu nhân tỉnh nên không tạo ra nhiều tiếng động.”

Ngủ chưa tới hai giờ.

Lâm Hi Hi cảm giác thái dương của mình giật giật vài cái, rất không thoải mái.

“Chị Tuệ, tôi muốn đi ra ngoài một chuyến, hơn nữa có thể..... Tôi đi ra ngoài sẽ không trở về.” Nàng không có gì muốn giấu diếm, quyết định cùng nơi đi của mình, đều chỉ nói cho một mình chị Tuệ.

Nhưng rõ ràng trên mặt chị Tuệ dâng lên biểu tình lo lắng, nhìn chung quanh nói: “Phu nhân, lời này vẫn là không nên nói lung tung, tiên sinh thực sự đã ra lệnh cho toàn bộ mọi người trong biệt thự, không cho phép cô một mình đi ra ngoài, đi ra ngoài thì ít nhất cũng phải có ba người theo tiên sinh mới yên tâm, phu nhân, cô làm vậy là làm khó chúng tôi rồi.”

Ngụ ý như vậy, chính là thật sự đem nàng nhốt ở chỗ này, đi đâu làm gì cũng không được?

Hốc mắt Lâm Hi Hi hơi phiếm hồng, lại hờ hững che lấp, tiếp tục hỏi: “Vậy tôi có thể gọi điện thoại không? Có phải hay không gọi điện thoại

https://thuviensach.vn

cũng bị cấm? Các người muốn hỏi tôi là gọi cho ai, là nội dung gì mới cho phép tôi gọi phải không?"

Lòng nàng không có ý nghĩ thù địch, nhưng mà gặp phải gông xiềng như vậy, nàng còn có thể duy trì trấn định như vậy thì thật sự là kì lạ.

Biểu tình trên mặt chị Tuệ cũng rất khó coi, quyết trụ nàng, nhẹ giọng nói: "Phu nhân, cô vì cái gì nhất định phải đối đầu với tiên sinh, không qua được đâu? Tiên sinh rõ ràng rất tốt với cô, không nhất thiết phải ương ngạnh như vậy, hơi yếu thế một chút tiên sinh mới có thể nhận, phải biết rằng ngài ấy thật sự yêu cô....."

"Chị đừng nói nữa", Lâm Hi Hi không muốn nghĩ đến, ngay cả bản thân mình nàng còn không biết hắn có yêu nàng thật không, hay là chỉ là một cách lợi dụng vô sỉ khác, làm sao người khác lại có thể nói, "Chị nói cho tôi biết, rốt cuộc anh ta quy định như thế nào? Còn không cho phép tôi làm gì?"

Chị Tuệ giật mình, nói thực: "Tiên sinh nói, nếu phu nhân nhất quyết gọi điện thoại thì phải gọi cho ngài ấy, còn nữa, có vấn đề gì ngài ấy cũng có thể giải đáp, mà hiện tại, cảm xúc của cô không tốt cần nghỉ ngơi, cho nên tiên sinh mới không cho cô ra khỏi nhà."

A..... Buồn cười!

Lâm Hi Hi nghĩ ra lý do của hắn thật quá kém mà lại quá bá đạo, ánh mắt bắt đầu hồng, trong lòng cũng đau nhói.

"Tôi có thể không đi ra ngoài, chị giúp tôi liên hệ với luật sư Mục Thanh Ngôn, tôi có việc tìm anh ta, mời anh ta đến đây." Nàng nắm chặt hai tay, giọng nói mềm đi một ít, nói với chị Tuệ.

Đúng vậy, nàng không thể gọi điện thoại, nhưng không có nghĩa là người hầu không thể gọi.

https://thuviensach.vn

Chính mình không thể đi ra ngoài, không có nghĩa là người khác không thể đi vào.

Vẻ mặt chị Tuệ vẫn khó xử như trước.

Nhưng ngẫm lại việc này cũng không vi phạm quy định của tiên sinh, chị thỏa hiệp, chị cũng không muốn nhìn thấy phu nhân không vui như vậy.

“Vậy? Là Mục luật sư phải không?” chị Tuệ sử dụng điện thoại của phòng khách để gọi, lên tiếng nói với người đàn ông ở đầu dây bên kia. “Phu nhân chúng tôi muốn gặp ngài, ngài có tiện để đến Tần trạch một chuyến không? Vâng vâng, tốt, tôi biết rồi.”

Cõi lòng Lâm Hi Hi đầy chờ mong, đôi mắt trong suốt nhìn chị.

“Phu nhân, Mục luật sư nói ngài ấy lát nữa sẽ đến.”

Trong lòng Lâm Hi Hi vui vẻ, đôi mắt phát ra ánh sáng, lúc này mới nhận thấy tính tình của mình vừa rồi có chút lãnh đạm, dù sao địch ý của nàng không nên đối với chị Tuệ, cho nên nhẹ giọng nói: “Cám ơn chị, chị Tuệ.”

Chị Tuệ có một chút đau lòng, tối hôm qua cô gái nhỏ này kể giản lược về sự tình mà mình đã trải qua cho chị, ngay cả chị dù là người ngoài nhưng cũng cảm thấy được là việc tiên sinh làm hơi quá đáng, việc làm này một người đơn thuần thiện lương như phu nhân làm sao có thể chấp nhận đây?

“Không cần cảm ơn, phu nhân, cô nếu có thể cùng tiên sinh hòa hảo như lúc ban đầu, là không gì bằng.”

Chị cảm nhận được đối phương đã bình tĩnh một chút, tiên sinh giải thích, thái độ lạnh nhạt như vậy của phu nhân hẳn là sẽ phai nhạt, cả hai người rõ ràng là cùng yêu nhau, làm gì so đo nhiều như vậy?

https://thuviensach.vn

Đôi mắt của Lâm Hi Hi có một tia ảm đạm, chỉ trầm mặc ôm lấy vai.

Chốc lát sau Mục Thanh Ngôn đã đến, đi thẳng đến phòng khách, vẻ mặt của hắn tựa hồ cũng có chút khẩn trương, cho đến khi thấy được Lâm Hi Hi không có việc gì mới hơi khẽ thở ra, khóe miệng nhếch... một cái: "Cô tìm tôi?"

"Mục luật sư....." Lâm Hi Hi như thể gặp được cứu tinh, đứng dậy chào hắn. Mục Thanh Ngôn lại cười cười, đem túi công văn đặt ở bên cạnh: "Tôi đã nói rồi, gọi tôi Thanh Ngôn là được rồi."

Ở trong đại sảnh sáng sủa, hai người cùng ngồi xuống, tuy rằng đã đoán được nàng vì cái gì gọi mình đến đây, Mục Thanh Ngôn vẫn giả vờ hỏi: "Hi Hi, cô tìm tôi có chuyện gì không?"

Lâm Hi Hi nghiêm mặt nói: "Thanh Ngôn, anh là luật sư đại diện cho hiệp nghị kia, về pháp luật anh có trách nhiệm phải cam đoan hiệu lực hết hạn của hiệp nghị này, nói như vậy anh cũng rõ ràng điều kiện bên trong, hiện tại thu mua Nhạc thị thực đã thành công, toàn bộ đã thuộc về danh nghĩa của Bác Viễn, tôi cũng đã khai ra một chút về hiệp nghị cho phóng viên biết nên như vậy là xong đúng không?"

Chuyện gì tới cũng tới, trốn cũng không giải quyết được gì.

Trong lòng mặc niệm những lời này, Mục Thanh Ngôn biết chuyện này rồi sẽ đến, hắn trốn không được.

"Hi Hi....." Mục Thanh Ngôn gọi một tiếng, thấp giọng nói, "Tôi là có trách nhiệm về pháp luật cam đoan để hiệp nghị kia được thực hiện, mà hiện tại, hiệp nghị đúng là đã hoàn thành, hơn nữa, thực đã không còn trên tay tôi nữa."

Lâm Hi Hi cả kinh: "Cái gì?"

https://thuviensach.vn

Mục Thanh Ngôn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, hơi hơi đau lòng, kiên nhẫn giải thích cho nàng: “Có lẽ là lúc trước thời điểm khi cô ký kết hiệp nghị không xem kĩ, và đó cũng lý giải cho sai lầm của cô, nhưng sự thật là cô thực đã ký, và sẽ phân chia nghĩa vụ dựa theo điều ước bên trong đúng là cô hiện tại đã quên, tôi có bản copy, cô có thể xem.”

Hắn nói xong cũng lấy công văn trong túi kia ra đưa cho nàng.

Lâm Hi Hi có một chút nghi hoặc tiếp nhận nó, lật xem nội dung bên trong. Quá khứ hết thảy đều rõ ràng trước mắt, nàng cũng không muốn nhớ lại, chỉ là lật từng tờ nhìn đi nhìn lại, nhưng vẫn thấy không có gì sai.

“Hiệp nghị chấm dứt thì cũng có thể chấm dứt quan hệ hôn nhân, không phải là nói chúng tôi phải ly hôn sao?”

Mục Thanh Ngôn dừng lại một chút, đứng lên đi đến bên cạnh nàng, thân thủ thay nàng chỉ vào câu bên trong, nhẹ giọng giải thích: “Lúc đó hiệp nghị là do cô bàn bạc, kết quả của hiệp nghị không bao hàm hiệu lực pháp luật của hiệp nghị trong vòng một năm gần nhất. Là nói quan hệ hôn nhân của các người thực đã chứng thực, có hiệu lực theo pháp luật Trung Quốc, các người là vợ chồng thực sự, nếu hiệp nghị chấm dứt mà muốn giải trừ, cần thỏa thuận của hai bên, đương nhiên, nếu cảm thấy cuộc sống như thế này không tồi có thể tiếp tục, tự nhiên cũng liền bớt đi được phiền toái.”

Kinh ngạc một hồi lâu, Lâm hi Hi mới nâng mắt nhìn hắn: “Đến tột cùng là có ý tứ gì?”

Trong lòng Mục Thanh Ngôn căng thẳng, thấp giọng giải thích: “Ý là, muốn ly hôn, cô cũng không hẳn là tìm tôi, bởi vì trong hiệp nghị không có ghi. Theo quy định các người phải ly hôn, chính là nói có thể giải trừ quan hệ, nhưng là nếu cô muốn ly hôn, hẳn là đi tìm Tần Dịch Dương!! Hiệp

https://thuviensach.vn

nghị là một chuyện, chia tay là một chuyện, hôn nhân, ly hôn là chuyện của hai người, Hi Hi tôi nói vậy cô có hiểu không?”

Mặt Lâm Hi hi ban đầu còn có vài phần huyết sắc nhưng dần dần cũng biến trắng, nàng rốt cục đã hiểu rồi.

“Nói cách khác, nếu anh ta không đồng ý, tôi sẽ không thể ly hôn. Là như vậy phải không? ” nàng hỏi có vẻ châm chọc. Mục Thanh Ngôn có chút chột dạ, lại cố lấy dũng khí nhìn nàng: “Phải.”. Không khí trở nên yên tĩnh, cả phòng khách không một thanh âm.

Lâm Hi Hi xem xét hiệp nghị kia một lúc lâu, miệng hé ra nụ cười tái nhợt trào phúng đến cực điểm, thân thể gầy yếu tựa vào sofa, âm cuối phát run, nhẹ giọng hỏi: “Vì cái gì không nói sớm cho tôi biết?”

Người đàn ông đối diện trầm mặc không nói gì.

Lâm Hi Hi nhìn hắn, ánh mắt lạnh như nước, ánh mắt thương cảm lộ ra làm cho người ta đau lòng: “Thanh Ngôn, anh biết việc này phải không? Anh là luật sư, ngay từ đầu là biết câu đó có ý nghĩa gì, nhưng là không nói cho tôi biết, chờ tôi tự mình mắc mưu..... Mục Thanh Ngôn, ngay cả anh cũng câu kết với anh ta lừa gạt tôi phải không?”

Một câu của Nàng đã đi vào trọng điểm, từng lời lên án thật tàn khốc.

Cả người Mục Thanh Ngôn ngồi đó cứng đờ, hôm nay hắn dám đến, tức là đã chuẩn bị tốt phương án, chính là không nghĩ tới vào lúc này, cư nhiên lại cảm thấy được sự lạnh lẽo nơi sóng lưng, hết sức hại người.

Có ai nói cho hắn biết hắn làm vậy là đúng hay sai không? Có sai đến tội ác tày trời hay không?

“Hi Hi....” Mục Thanh Ngôn chân thành nhìn nàng, thanh âm trầm thấp. “Thực xin lỗi.”

https://thuviensach.vn

Gần đây, thật sự có nhiều người nói thật có lỗi với nàng, “Thực xin lỗi, Hi Hi tôi không phải cố ý.”

Mỗi một câu giải thích này đều như một lời châm chọc nàng, nàng xóa một lần, lại bị thêm một lần, chật vật của nàng hết thảy lộ ra ở trong mắt mọi người, tất cả mọi người rõ ràng hiểu được, chỉ có nàng một người bị xoay vòng.

Nàng mệt mỏi quá.

Khăn giấy trong tay bị xé ra bay bay dưới chân, nàng không rảnh bận tâm bản thân mình bị lừa, nàng thật sự mệt mỏi quá. Thân thể nhỏ xinh dựa hẳn vào sofa, cánh tay nâng lên, day day cái trán, giống như tiêu hóa sự lừa gạt này.

“Anh ta vì cái gì phải bắt tôi kết hôn?” thanh âm tê liệt phát ra từ miệng nàng, một bàn tay Lâm Hi Hi nắm chặt lấy sofa, nhìn hắn như một đứa nhỏ đang cầu cứu, cầu mong có một đáp án, “Anh có biết không? Ata vì cái gì phải bắt tôi kết hôn?”

Mục Thanh Ngôn mím môi, suy nghĩ thật lâu mới nói: “Để tôi giải thích, cậu ấy thích cô, đã thích rất lâu rồi. Từ trước đến nay có cơ hội sử dụng, cậu ấy sẽ không bao giờ bỏ qua, cho nên khi cô cầu cậu ấy, cậu ấy đương nhiên sẽ đưa ra điều kiện mà mình muốn. Giống như bây giờ, cô muốn rời xa nơi này, nhưng quan hệ vợ chồng thì vẫn còn tồn tại, cậu ấy là chồng của cô, sẽ có quyền lợi của một người chồng đối với cô, quan trọng hơn là quan hệ này đã được pháp luật bảo hộ, cô không chịu cũng vô ích.”

Thì ra là từ lâu ngay từ thời điểm bắt đầu hắn đã muốn trói buộc nàng rồi phải không?

Có lẽ là vì hắn biết được sai lầm của hai năm trước cho nên sợ nàng cự tuyệt, sợ nàng phủ nhận, và vì vậy mới tạo ra một cái bẫy sâu như vậy để cho nàng sa vào phải không?

https://thuviensach.vn

“Cám ơn.”, lời nói của Lâm Hi Hi nhẹ nhàng. “Chỉ là, phiền anh đi một chuyến đến đây, vất vả rồi.” Một câu bâng khuâng nhưng như một cái tát trên mặt Mục Thanh Ngôn.

“Hi Hi..... Không cần nói như vậy, tôi sẽ cảm thấy càng có lỗi với cô.” Mục Thanh Ngôn có lẽ là người nắm rõ tình hình của họ nhất? Lâm Hi Hi không biết việc này còn có thêm bao nhiêu người biết nhưng là chưa bao giờ nghĩ tới muốn nói về chuyện của mình.

Nàng cười cười, dịu dàng giống như một đóa hoa bách hợp.

“Các anh không cần xin lỗi tôi, là tôi nên xin lỗi chính bản thân mình.....” Nhẹ nhàng đứng lên, đem những mảnh giấy hỗn độn đi vào nhà, nàng xoay người lên lầu, “Quả thật người ngu ngốc nhất chính là để mình bị khi dễ, thật sự là xứng đáng đúng hay không.....”

“Cám ơn anh, sau chuyện kia, tôi bị cấm túc không thể ra khỏi cửa, nhờ chị Tuệ tiễn anh vậy..... Tạm biệt.”

Nàng cũng không quay đầu lại, bước chân nhẹ nhàng mà ưu thương, thanh âm lại dị thường êm tai dễ nghe, khi nàng đi lên cầu thang hắn có thể thấy mặt của nàng, đẹp thật kinh thiên động phách, chính là đôi mắt trong veo nhưng không có sinh khí, cô đơn làm cho người ta thương cảm.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 165: Kẻ Ngu Ngốc Mới Bị Lừa Gạt

Sắc mặt Mục Thanh Ngôn bắt đầu ngưng trọng, thân thể cứng đờ không thể nhúc nhích.

Rõ ràng biết sẽ có một ngày như hôm nay, chẳng qua là lúc trước biết là lừa gạt nhưng vẫn xuống tay đi làm, hiện tại nhìn nàng lãnh đạm như vậy, nhưng là mấy người đường đường là đàn ông bọn họ ngay cả một chút biện pháp đều không có.

Trên đời này yếu điểm trí mạng chính là một khi động tới lòng của phụ nữ, một khi làm nó bị tổn thương, sẽ rất khó để khiến nó lành lại.

Tuy là một người đàn ông, nhưng giờ phút này cũng không hề có biện pháp nào.

Cho nên... Tràng cảnh như hiện tại mới là thống khổ nhất.

Không ai đuổi hắn đi, cũng không ai tiến lên tiếp đón hắn, chỉ có chị Tuệ đến gần nhẹ giọng nói với hắn hai câu cũng là mấy câu nói của người ngoài cuộc mà thôi, Mục Thanh Ngôn đè nén áp lực trong lòng nói: “Tôi ngồi một chút rồi sẽ đi ngay lập tức,” Nhặt lên mấy tờ giấy rơi vãi trên mặt đất tựa như trên đó vẫn còn hơi ấm của nàng, Mục Thanh Ngôn thản nhiên cười khổ một chút cả người rơi trên sofa, cầm mấy tờ giấy lên, tiếng nói trầm thấp: “Tự làm bậy, không thể sống....”

Tay vịn lan can cầu thang cũng thực lạnh lẽo, Lâm Hi Hi đi vào trong phòng đóng cửa lại, thân thể suy nhược dọc theo cánh cửa mà trượt xuống.

https://thuviensach.vn

Cổ tay tái nhợt không thể kiên trì được nữa.... Nàng trượt xuống trên mặt đất. Không có người nào có thể tin tưởng, không có bạn bè, không có tự do.

Cánh tay mảnh khảnh có chút tái nhợt, nàng chậm rãi ôm lấy hai bờ vai của chính mình, thanh âm như đang cầu nguyện nói "Thả tôi đi..." Nước mắt giàn giụa, nàng đã ẩn nhẫn đến cực điểm, cả người đều run rẩy.

Trong đầu tràn ngập hình ảnh của người đàn ông kia, khuôn mặt khí suất của hắn, thanh âm bá đạo của hắn, vòng ôm giam cầm như thủy triều của hắn... "Thả tôi đi..." thanh âm bén nhọn từ trong cổ nàng phát ra, cánh tay mảnh khảnh cầm lấy một thứ gì đó rơi xuống bên cạnh hung hăng ném về phía xa.

Hai bên thái dương của Tần Dịch Dương hõm sâu xuống.

Giấc ngủ không đủ ảnh hưởng lớn đến tinh thần của hắn, nhưng công việc quan trọng trước mắt làm cho hắn không có biện pháp chợp mắt dù chỉ một lúc.

Cổ phần của Nhạc Thị đến trong tay, việc sát nhập sau đó cũng không có đơn giản như Hoành Cơ trước đây, việc duy trì và kết nối cả một hệ thống công ty con cùng với công ty liên doanh là một công việc khổng lồ, nguyên lai Nhạc Thị so với Hoành Cơ xí nghiệp quả là lớn hơn rất nhiều.

Công văn trước mặt cũng chả thèm động vào, hắn cứ ngồi im trên ghế nhìn chiếc di động vẫn nằm im lìm, một cỗ xúc động dâng tràn bên trong thân thể mệt mỏi.

Chờ đợi hồi lâu, không có kết quả, chiếc di động màu xanh dương trong lòng bàn tay cũng đã được hắn buông ra để ở bên cạnh người.

Công việc thực tế không cho phép Tần Dịch Dương tiếp tục phân tâm nữa.

https://thuviensach.vn

Suốt hai ba tiếng đồng hồ phòng làm việc nườm nượp người đến người đi, công việc căng thẳng hiện tại giúp hắn tạm thời quên đi sự việc kia.

“Reng, reng.” di động vang lên.

“Thưa chủ tịch, tôi có thể vào chứ?” Ngoài cửa, Lam Đóa vẻ mặt cẩn trọng dè dặt nói.

Tần Dịch Dương nín thở, ngưng mắt nhìn dãy số hiển thị trên màn hình di động, tuy đây là số của Tần Trạch nhưng cũng đủ khiến hắn thỏa mãn, ngón tay hắn để trên môi bất động vài giây rồi mới tiếp lấy.

“Alô?” Thanh âm trầm thấp có chút nghẹn.

Lam Đóa ở ngoài cửa không biết cho nên tiến cũng không được mà lùi cũng không xong, ngẫm lại vẫn là cắn răng tiến vào đi, dù sao bản thân mình cũng chỉ là đi vào sửa lại tài liệu, thực sự quyết định như vậy, hắn là sẽ không kinh động đến chủ tịch đi.

“Tiên sinh.” Thanh âm của chị Tuệ ở một nơi khác truyền đến.

“Làm sao vậy?”

“Tiên sinh, phu nhân muốn nói chuyện với ngài, di động của phu nhân không thấy, chỉ có thể dùng điện thoại của Tần Trạch gọi đến cho ngài...”

Quả thực là không tìm thấy di động của nàng.

Chỉ có Tần Dịch Dương biết, chiếc di động kia đang ở ngăn kéo bàn làm việc của hắn nơi mà chưa có người thứ ba dám động tới, di động chưa từng mở nguồn.

Ngón tay thon dài khẽ vuốt mi tâm, đè nén đau lòng do những lời này mang tới, thong thả trầm giọng nói: “Đưa cho cô ấy nói chuyện.”

https://thuviensach.vn

Cô gái nhỏ của hắn, rốt cục cũng đồng ý nói chuyện với hắn sao?

Tai nghe nơi đó được chị Tuệ trao vào tay Lâm Hi Hi, không khí ảm đạm xung quanh bỗng nhiên sống động hẳn lên.

“Buổi tối anh có trở về hay không?” thanh âm của nàng vẫn trong trẻo như cũ, chẳng qua là có chút ủ rũ. Tần Dịch Dương lắng lặng nghe, cảm giác trái tim của mình đang bị bàn tay nhỏ bé của nàng từ từ bóp nghẹt.

Môi dán chặt lên di động hắn thấp giọng nhu hòa hỏi: “Muốn anh trở về sao?”

Điện thoại ở một chỗ khác, vọng đến tiếng hấp hơi nho nhỏ, hắn không nhìn được khuôn mặt của nàng, nhưng lúc này lại có dục vọng mãnh liệt muốn ôm nàng, hỏi nàng còn tức giận hay không, dù sao có thể tự gọi điện cho hắn cũng không nói lên điều gì, không phải sao?

“Em không biết.... Em một mình ở trong này chuyện gì cũng không làm được, em không muốn mình bị đối xử như tội phạm... Anh về nhà được không? Em muốn cùng anh nói chuyện.” Thanh âm của nàng thực yếu ớt, khi nói hai chữ ‘được không’ nghe rất nhỏ lại mang theo tia khẩn cầu. Làm xiêu lòng người.

Tần Dịch Dương tựa người vào ghế, thân thể cao ngất khoan khoái giãn ra, trong mắt có tia lấp lánh.

“.... Được!” hắn thấp giọng trả lời, ngữ khí nhẹ nhàng mà chua xót, “Buổi tối anh sẽ về, chờ anh.”

Hồi lâu sau khi nàng cúp máy, hắn lúc đó mới chậm rãi đưa điện thoại từ bên tai dời đi.

Nàng rất ít khi như thế này, cho tới bây giờ cơ hồ đều không có.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương hắn không ngu ngốc đến đi tin tưởng việc mới một ngày trước nàng phản ứng kịch liệt đến như vậy, hiện tại lại bình tĩnh nhu thuận như vậy, ôn nhu nhẹ giọng gọi hắn trở về... Hắn hiểu rõ cô gái nhỏ kia, không thể có chuyện đó.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 166: Nàng Đang Toan Tính Điều Gì?

Nàng cũng thực thông minh, biết không có mệnh lệnh của hắn, giam cầm ở Tần Trạch sẽ không lơ là cho dù là một chút. Cho nên nàng gọi điện thoại lại đây, dùng phương pháp hạ thấp tư thế cầu xin hắn, làm cho hắn xuất hiện ở trước mắt nàng.

Rốt cuộc nàng đang toan tính cái gì đây?

Ngón tay tao nhã ấn ấn mi tâm chậm rãi bóp chặt, trên môi Tần Dịch Dương nổi lên một nụ cười thản nhiên mà chua xót, mặc kệ mục đích của nàng là gì, hắn đã từng lừa nàng nhiều như vậy, hiện tại bị nàng lừa một lần cũng nên cam chịu, chỉ cần nàng vui vẻ.

Dù sao..... Hắn rất muốn nàng. Rất muốn rất muốn.

Lam Đóa bên kia vẫn còn đem tài liệu trong văn phòng đảo lộn lên, quả thực có thể nói là loạn thành một đống, cô tranh thủ thời gian vội vã đánh mắt nhìn, sắc mặt cũng kinh hãi còn sót lại một tia oán trời, cô không có nghe nhầm nha, chủ tịch của các cô lại có thể ôn nhu nói chuyện điện thoại với người ta nha. Sau khi mà Tần Dịch Dương thấp giọng nói câu ‘chờ anh’ xong, thì tiểu nha đầu bộ phận thư ký này cũng không xong rồi, cô rơi bịch từ trên ghế xuống đất mà tập văn kiện trên đỉnh đầu đã được chuẩn bị tốt cũng theo đó mà bay tứ tung xuống đất.

Tai họa.... Tần Dịch Dương tuyệt đối là tai họa.

“Chủ tịch thực xin lỗi!” Lam Đóa vội vàng cụp mắt xuống, sắc mặt tái nhợt, “Không phải tôi cố ý đâu, tôi không cẩn thận mới làm loạn lên, lập

https://thuviensach.vn

tức sẽ chuẩn bị tốt lại!”

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương đảo qua bên đó, chẳng qua là chỉ thản nhiên liếc mắt một cái, không có chút động tĩnh.

“Từ từ mà làm!” hắn chỉ nói một câu như vậy sau đó không nói nữa, sau khi tiếp được điện thoại của nàng xong tâm tình thực tốt hơn nhiều, hắn cũng phá lệ không lãnh khốc với nhân viên như trước đây nữa.

Vì thế, hai mắt Lam Đóa đang một hồ lệ lại chấn kinh chạy nhanh đi thu dọn thật tốt đống văn kiện rồi vội vàng chạy ra ngoài, nếu không chạy nhanh đi, cô chắc chắn sẽ bị khí chất mị hoặc của người đàn ông này khiến cho tắc thở mất.

Mà Tần Dịch Dương vẫn là chưa biết tới, cô gái trước mắt này, tương lai chính là chướng ngại khiến hắn năm lần bảy lượt điều tra không ra, đơn giản là nhân viên này quá nhỏ bé, khó mà khiến hắn để mắt đến, cũng không ngờ rằng cô sẽ có lá gan to như vậy giấu kín người con gái mà hắn cưng chiều và thương yêu nhất.

Màn đêm buông xuống.

Chị Tuệ vô cùng khẩn trương, yên lặng đứng canh giữ ở cửa phòng bếp ánh mắt chăm chú nhìn động tác của Lâm Hi Hi, mắt cũng không dám chớp.

Ngón tay mảnh khảnh lột vỏ hành tây, đặt lên trên thớt thái, một chút lại thái, có chút run rẩy.

“Phu nhân...” Nàng đặt lệch suýt nữa cắt đứt ngón tay, chị Tuệ kinh hãi hô một tiếng, sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch.

“Phu nhân, cô không sao chứ, tôi nói rồi, nấu cơm là chuyện vặt không cần cô tự tay làm, muốn ăn cái gì phân phó hạ nhân làm là được rồi, tội gì

https://thuviensach.vn

phải tự mình làm mà tiên sinh cũng sẽ không cho phép cô làm như vậy.” Chị Tuệ đứng ở phía sau khuyên nàng, kinh hồn khiếp vía, cũng không có để ý tới mình có nói sai cái gì hay không.

Mắt bị hơi hành tây bốc lên cay cay, bàn tay nhỏ bé yếu ớt của Lâm Hi Hi dừng lại.

“Tôi không có việc gì để làm, chẳng qua muốn nếm qua mấy món do chính tay mình làm.” Nàng lãnh đạm nói, nhẹ nhàng mà bâng quơ, ánh mắt trong veo như nước, tựa như một nữ chủ gia đình trẻ tuổi, thậm chí còn thản nhiên cười cười, “Anh ấy cũng chưa từng được nếm thử đồ ăn do tôi làm, đúng không?”

Chị Tuệ nghẹn lời, khiếp sợ bất động đến nửa ngày, tựa như cực kỳ kinh ngạc khi nhìn thấy nàng mỉm cười.

“Phu nhân... Cẩn thận, trước nên cắt từ bên này đi...” Dù sao chị Tuệ so với nàng cũng có nhiều năm kinh nghiệm hơn, một bên quan sát một bên hướng dẫn, âm thầm nhẹ nhàng thở phào một hơi, thoạt nhìn có vẻ như phu nhân đã không còn tức giận với tiên sinh nữa, không biết có đúng không?

Dù sao cũng là vợ chồng, giằng co như vậy cũng không phải là biện pháp tốt, may mắn phu nhân có thể nghĩ thông suốt.

Ngoài cửa phòng khách thanh âm của người hầu truyền đến “Tiên sinh đã trở về.”

Tay Lâm Hi Hi dừng lại một chút, suýt nữa thì lại cắt vào tay.

Chị Tuệ nghĩ phải đi ra ngoài chào một chút, chẳng qua là không thể bỏ nơi này, chị thật khó xử.

“Chị đi ra ngoài xem xem, nói anh ấy chờ tôi một lát, ở đây cũng chỉ còn có một nồi canh, mọi thứ khác đều ổn, chị đi ra ngoài đi.” Thanh âm của

https://thuviensach.vn

nàng trong trẻo, tựa như là rất vừa lòng với thành quả lao động của chính mình.

Chị Tuệ cẩn thận quan sát, cảm giác được tâm tình của nàng thật sự tốt hơn, lúc đó mới lên tiếng trả lời đi ra ngoài.

Đồ ăn từ từ được bưng lên có chút khác so với mọi ngày.

Tần Dịch Dương vừa cởi áo khoác vừa ngó bốn phía xung quanh, không nhìn thấy thân ảnh của nàng.

“Cô ấy đâu?” Thanh âm trầm thấp của hắn không hiểu lộ ra một tia thất vọng.

“Tiên sinh, phu nhân đang hầm canh ở phòng bếp.” Chị Tuệ cười yếu ớt, tiếp nhận Âu phục treo lên móc, “Bữa cơm hôm nay làm những hai tiếng, vừa đúng lúc tiên sinh trở về, ngài ngồi xuống trước, phu nhân lập tức xong ra đây thôi.”

Nàng ở trong phòng bếp, vì hắn mà nấu cơm, suốt hai tiếng liền?

Lông mày Tần Dịch Dương giãn ra, ánh mắt thâm thúy có một tia sáng lạng.

Hắn đi vào phòng bếp, quả nhiên nhìn thấy thân ảnh tinh tế mà hắn nhung nhớ suốt một ngày, hắn khoanh hai tay lại dựa lên cửa chăm chú nhìn nàng, xem nàng đem tất cả đồ đã chuẩn bị đổ vào nồi, dùng thìa nhẹ nhàng khuấy, lại suýt nữa bị nước nóng trong nồi bắn vào tay.

Ánh mắt Tần Dịch Dương tối lại, đi qua đó, cầm cái thìa trên tay nàng, đưa cánh tay từ phía sau ôm nàng vào trong ngực.

Hơi thở thơm ngát chân thật mà nhập vào.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 167: Ngụy Trang An Toàn Trước Mặt Hắn

Lâm Hi Hi cả kinh, thời điểm quay đầu lại đã đối diện với khuôn mặt nóng bỏng kia.

“Anh đã về rồi?” Nàng đè nén nhịp tim đang nhảy loạn lên, cố gắng không lảng tránh tầm mắt của hắn, che dấu tất cả bất thường của bản thân, khiến cho thoạt nhìn bản thân có vẻ ôn tồn mà dịu dàng.

Tần Dịch Dương không nói gì, chỉ gắt gao ôm nàng, ánh mắt thâm thúy lưu luyến ở trên mặt nàng.

“Bỏ xuống!” Hắn thản nhiên mà ra lệnh, lấy cái thìa khỏi tay nàng, ném lên trên cái thớt, kéo cả người nàng đứng ngay ngắn lại, nhẹ nhàng giữ phía sau gáy nàng khiến nàng đối diện với chính mình.

Bước chân của Lâm Hi Hi lảo đảo, nhưng vẫn bị hắn ôm lấy, khuôn mặt nhỏ nhắn mịn màng đối diện nhau.

Lông mi thật dài cụp xuống nhìn không thấy đáy mắt, Tần Dịch Dương chậm rãi cúi người xuống dưới, cánh môi sát gần mắt nàng, Lâm Hi Hi co rúm lại khuôn mặt khẽ né sang một bên, đột nhiên liền cảm thấy bản thân mình quá mẫn cảm, loại phản ứng này của thân thể quá tự nhiên và mãnh liệt, nàng không thể khống chế được.

“Sợ anh như vậy, còn nấu cơm cho anh?” Hơi thở cực nóng phả lên mặt nàng, Tần Dịch Dương có chút buồn bực khi nhìn thấy biểu tình của nàng, lời nói có chút lạnh lùng ảm đạm.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Lâm Hi Hi có chút tái nhợt

Nàng ở trong lòng cười chính bản thân mình, kỹ xảo rất vụng về, giả bộ thực như đang thanh tĩnh, giả bộ đối với hắn thật ôn nhu và nghe lời.

“Em không có sợ... em chỉ đang lo thuốc ở trong nồi.”. nhẹ nhàng hấp một hơi, ánh mắt trong veo như nước của nàng chào đón, thanh âm ôn nhu nhưng cũng rất kiên định, đặt một tay lên ngực hắn “Anh đợi một chút được chứ? Cũng sắp xong không còn gì nhiều lắm”

Tra các loại gia vị, chờ một chút là có thể nếm thử và lấy ra tô.

Lúc đó, dường như có hơi thở vi diệu quẩn quanh hai người.

Ngón tay thon dài gạt nhẹ vài sợi tóc vương trên khuôn mặt của nàng, cả người Tần Dịch Dương tản ra hơi thở khoan khoái cùng mị hoặc, thản nhiên nói: “Anh quả thực rất đói bụng.... trước tiên giải khát đã.”

Nói xong, hắn đột nhiên cúi đầu, cắn nhẹ cái miệng nhỏ nhắn đã học được nói dối hắn kia.

“Ngô!” Lâm Hi Hi không chút chuẩn bị, cứ như vậy ngoan ngoãn mà bị hắn hôn lấy, hơi thở nam tính mãnh liệt bá đạo mà ôn nhu quấn lấy nàng, áp chế nàng, hắn không quan tâm tay còn lại của nàng đang kháng cự trên ngực hắn, trực tiếp nắm chặt sau gáy nàng tựa như dụ dỗ đẩy nàng lùi về phía sau, tận tới khi áp sát vào tường, nụ hôn cực kỳ xâm chiếm.

Cả ngày hôm nay, hắn đều suy nghĩ hoài niệm hương vị này.

“Hi Hi....” Thừa lúc nàng ngạt thở đến đỏ mặt, hắn buông nàng ra, trong nháy mắt mạnh mẽ thở dốc, Tần Dịch Dương cúi đầu phát ra một tiếng như thế, ánh mắt nhất thời hỗn loạn, nhanh chóng phá đi bộ mặt băng lãnh giả dối kia.

https://thuviensach.vn

“Ngô....” Lâm Hi Hi hít thở chưa thông thì lại bị hôn tiếp, cái lưỡi nóng bỏng chặt chẽ quấn lấy đầu lưỡi của nàng, khiêu khích mà trêu đùa từng chút, một trận mê muội từ đầu lưỡi tràn vào ý nghĩ, khoái cảm đột nhiên bùng nổ khắp thân thể.

Bàn tay hắn ấm áp vuốt ve gương mặt của nàng, điều chỉnh tư thế của nàng, tùy ý hôn môi.

Trong phòng bếp, nước sôi ùng ục tỏa khói mịt mù, Lâm Hi Hi thực sự đã đứng không vững.

Nước mắt không biết như thế nào lại tràn ra, nàng khó có thể tưởng tượng cứ như vậy mà bị hơi thở nóng bỏng của người đàn ông duy nhất này hòan tòan bao trùm, nàng ngay cả một chút năng lực để kháng cự cũng không có. Suốt một ngày bị nhốt ở Tần trạch, cái gì cũng không được làm, chỉ biết chờ hắn trở về, lại bị hắn tùy ý đối xử như vậy, nàng thật cảm thấy chính mình như là một tù nhân vậy.

Cánh môi hơi sưng đỏ, Tần Dịch Dương ngậm lấy môi của nàng, lờ mờ mơ hồ mà thầm thì điều gì đó.

Lâm Hi Hi nghe không rõ, cũng không muốn nghe, cả hốc mắt nàng đều nóng ấm, không chừng đã tràn đầy nước mắt, Tần Dịch Dương buông nàng ra, ngón tay từng chút nâng cằm nàng: “Khóc?”

Thanh âm của hắn khàn khàn, nghe như thấu lòng người.

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, nhằm dịu đi đau nhức đầu lưỡi, quật cường nói: “Không có, là trong phòng không khí quá nhàm chán, em không chịu nổi.”

Tần Dịch Dương nhìn nàng một hồi lâu, rốt cuộc vẫn không đè nén được đau lòng.

https://thuviensach.vn

“Đừng khóc...”. Hắn ôn nhu dỗ dành, không hề trói chặt nữa, mà là nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong ngực, “Hi Hi, đừng khóc... lần sau anh sẽ không như vậy nữa. Ngoan, đừng khóc...”

Ôm ấp của người đàn ông này sâu như biển, cổ họng Lâm Hi Hi có chút nghẹn ngào, nhẹ tay túm lấy áo sơ-mi của hắn, chua xót càng mãnh liệt tràn đầy.

Nàng không đóan được hắn, từ đầu tới cuối đều không đóan được hắn!

Tại bàn ăn, Tần Dịch Dượng thực rất hài lòng.

Tay nghề của nàng không phải là đặc biệt tốt, dù sao đây cũng chỉ là việc nhà đơn giản, vài chiêu cũng có thể bày đầy mặt bàn đồ ăn, tạm được, người bên ngoài không thể thỏa mãn hương vị của hắn.

“Anh không ăn nữa sao?” Lâm Hi Hi chỉ chú ý tới hắn mà không động đũa.

Người đàn ông bên cạnh cười cười, duỗi cánh tay đặt lên thành ghế phía sau lưng của nàng, cất cao giọng nói: “Anh không phải là voi, em làm nhiều như vậy, có thể ăn nhiều một chút thực đã không tồi...”

Nói xong, nhẹ nhàng nắm bả vai nàng, khuôn mặt tuấn lãng hạ xuống kề sát bên tai nàng.

“Bất quá không cần lo lắng.... anh đều có thử qua.”

Bàn tay hắn theo thói quen mà sờ tóc nàng, tràn đầy sủng nịnh, Lâm Hi Hi cũng an tĩnh lại không nói lời nào.

Bầu không khí như vậy thực giống với vợ chồng bình thường, nhớ tới tối hôm qua, nhớ tới việc hắn giận dữ căm giận ngút trời đem cả khăn trải bàn

https://thuviensach.vn

tất cả đều ném đi thực đáng sợ, Lâm Hi Hi vẫn có chút sợ hãi, chính là biết không bao giờ nên lấy cứng đối cứng, đối với chính mình không có lợi.

Nàng chỉ có thể chu toàn như vậy.

Khắp phòng đều không có tiếng động, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương trở nên trầm tư, nhẹ nhàng dùng tay vỗ đầu nàng, thấp giọng nói: "Suy nghĩ cái gì đều nên nói ra hết thảy, tâm tình anh đang khá tốt có thể sẽ đáp ứng."

Hắn hiểu rõ tâm tư trong lòng nàng, như thể đang lấy lòng, chỉ sợ là có mục đích.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hít một hơi, cũng buông đôi đũa trong tay xuống.

"Em hôm nay đã gặp Mục Thanh Ngôn, anh ấy nói cho em biết, khi hiệp nghị kết thúc, anh ta sẽ không xen vào nữa, hiệp nghị cũng không còn ở chỗ anh ta, nhất định là ở chỗ anh, đúng không?", nàng nghiêng mặt nhìn hắn, người đàn ông kia bao trùm cả người đều là kiêu ngạo cùng mị hoặc, tựa lưng vào ghế, thời điểm nào cũng đều có thể làm cho người khác không thể khống chế được cảm thấy yêu thương. Ánh mắt nàng kiên định, giọng nói cũng êm dịu mà cùng hắn thương lượng "Nếu phải ly hôn, em nhất định phải cùng anh bàn bạc, cho nên..."

Nàng nhẹ nhàng nói ra mấy chữ: "Em chính là muốn cùng anh thương lượng."

Cả phòng khách lại chìm trong im lặng, chắc chắn tất cả người hầu cũng nghe được những lời này, sợ đến thở mạnh cũng không dám.

Tần Dịch Dương phá vỡ không khí áp lực, bàn tay to lớn chậm rãi xoa mái tóc của nàng, vẫn như bình thường trấn an nàng, ôn nhu đến kỳ quặc. Chính là Lâm Hi Hi biết, tất cả người hầu ở Tần trạch cũng đều biết, đây là điềm báo rằng hắn đang rất tức giận.

https://thuviensach.vn

Con ngươi thâm thúy từ từ trở nên lạnh như băng, hắn như không hề tức giận, chỉ là suy tính sâu xa nói: “Em muốn ly hôn, cho anh một lý do.”

Lâm Hi Hi dừng một chút, vẫn là quyết định dũng cảm một lần.

“Lý do thì rất nhiều, chính là theo lời Mục Thanh Ngôn nói đó là vấn đề của hai người, em chỉ muốn nói hai lý do, một là em không còn tin tưởng anh, hai là anh cũng chưa từng thật lòng mà yêu em, Tần Dịch Dương, hai lý do này cũng đã đủ để chúng ta ly hôn.”

Nàng phân tích đầy đủ rõ ràng, không oán không hận, cũng không khóc lóc càn quấy, chỉ là nàng đối với người đàn ông này không có chút hy vọng nào, nàng không có lý do gì để phải thương tâm khổ sở.

Một tia đau đớn nhói lên trong lòng nàng... rốt cuộc vẫn phải buông tay hắn ra.

Mặc cho cảm giác đau đớn kia, nàng hận hắn đã lừa gạt cùng lợi dụng nàng! Chính hắn cũng đã nói, tất cả đều là thật, không thể nào thay đổi, chính hắn đã như vậy mà thừa nhận. Cho nên, nàng chỉ có thể thay đổi chính mình, Lâm Hi Hi, không cần nghĩ tới hắn nữa, không cần yêu thương hắn nữa, một người xa lạ như hắn đối với mày sẽ không có nhân từ không có khoan dung, như thế nào mà bị hắn lừa... chỉ cần mày không còn yêu hắn nữa, hắn sẽ không có cách nào làm thương tổn mày.

Sắc mặt Tần Dịch Dương từ từ trở nên lạnh như băng, tòan thân lãnh khí rất mù mịt, khiến không ai dám tới gần.

Hắn đứng dậy, một tay nắm lấy bả vai của nàng, tay kia đặt cạnh người nàng, cụp mắt nhìn xuống nàng.

“Nói muốn anh, khiến anh quay về, chính là vì điều này?” giọng nói lãnh liệt, khóe miệng cười lạnh mà mất đi tia hy vọng, có bao nhiêu người thật

https://thuviensach.vn

có thể giống như nàng, “Em không hề tin tưởng anh, anh không yêu em, Lâm Hi Hi, em thực nghĩ như vậy?”

Đây là lần thứ hai nàng nhắc tới tình yêu.

Một lần, nàng hỏi “Tần Dịch Dương, anh yêu em không?” hắn không cho nàng đáp án. Mà lần thứ hai này, nàng dĩ nhiên cứ như vậy mà kết án tử cho hắn. Lâm Hi Hi cảm thấy không khí xung quanh đều bị cướp mất đi, trở nên đề phòng.

Hơi thở nhẹ nhàng, nàng miễn cưỡng múc một ít canh vào bát hắn, mở miệng nói: “Suy nghĩ của em như thế nào không quan trọng, em chỉ hy vọng anh hiểu rõ ràng một chút... Nếu anh đối tốt với em chẳng qua là muốn chinh phục em, vậy anh đã làm được điều đó rồi, hoặc nếu anh muốn chờ khi không còn hứng thú với em nữa mới để em ra đi, em cũng không có ý kiến, em hiện tại không có năng lực phản kháng.”

Hai tay nhẹ nhàng để trên bàn, nàng đơn thuần bình tĩnh đến khác thường, “Anh có muốn uống một chút không?”

Lửa giận của Tần Dịch Dương thực đã bị khơi mào tới ngập trời, cứ như vậy mà bị nàng khơi mào. Sắc mặt hắn xanh mét, tay nắm lại thành quyền để bên người nàng, giống như chỉ còn kém muốn đem nàng ăn tươi nuốt sống vậy.

Phẫn nộ bừng bừng, đều bị ánh mắt trong veo của nàng nghiền nát thành tro.

Tận lực áp chế lãnh khí trong mắt, Tần Dịch Dương buông nàng ra, tựa vào thành ghế, uống hết chén canh thuốc mà nàng chuẩn bị, không tồi, nàng đã học được cách ngụy trang, tuy rằng có hơi trễ nhưng cũng hòan hảo.

https://thuviensach.vn

Căng thẳng buộc chặt trong lòng Lâm Hi Hi như được gỡ bỏ. Nhìn Tần Dịch Dương rồi từ từ xoay người đi, nàng nhẹ nhõm thở dài một hơi, trên gương mặt hồng nhuận hiện lên vài tia tái nhợt, khi đấu trí với người đàn ông này dường như nàng phải dốc toàn bộ khí lực.

Vốn định tiếp tục ăn một chút gì đó, lại không nghĩ cổ tay chậm rãi bị nắm lấy, nàng ngẩn ra, cảm thấy thân hình to lớn của Tần Dịch Dương một lần nữa bao trùm lấy nàng, siết chặt cằm nàng, lại hôn nàng.

"..." đang ngồi trên vị trí nhỏ hẹp như vậy, hắn chặt chẽ vây lấy nàng, nụ hôn không hẳn là kịch liệt, nhưng cũng đủ triền miên, nụ hôn đè nặng lên cánh môi của nàng như đang tìm kiếm giải dược cùng an ủi, hắn sắp bị nàng bức đến điên rồi!

"Anh đã nói rồi, em đừng nghĩ có thể thoát khỏi anh... Em không nghe lời phải không?", gắt gao bao trùm cánh môi của nàng, Tần Dịch Dương thống khổ mà thì thầm, siết chặt vòng eo cùng lưng của nàng hướng về phía mình, hôn nàng thật mạnh, "Hi Hi... Nói lại lần nữa em yêu anh... Em không phải đã từng nói rất nhiều lần sao, nói lại lần nữa xem!"

Hắn cơ hồ như đang gầm nhẹ.

Giống như côn trùng mắc vào mạng nhện, tránh không được, chạy cũng không thoát, hơi thở của Lâm Hi Hi hoàn toàn hoảng loạn, oán hận cùng thống khổ bị đè nén tối hôm qua ở giờ phút này đều phát tác ra, nàng rốt cuộc chịu không nổi, ra sức giãy dụa: "Tôi không có... Tôi không yêu anh, không yêu, không yêu, không yêu!"

Đột nhiên, nàng hét lên một tiếng, cả người trên ghế bị hắn ôm lấy!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 168: Theo Bản Năng Bảo Vệ Nơi Cần Che Chở

Đầu váng mắt hoa, đèn pha lê trong phòng khách chiếu những tia sáng vụn vặt.

Khuôn mặt tuấn lãng của Tần Dịch Dương vô cùng bình tĩnh, có chút xanh mét, chỉ có cặp mắt kia là sáng chói, lộ ra ý nghĩ muốn thôn tính nàng, ôm chặt nàng hướng trên lầu đi lên.

“Tần Dịch Dương.... Tần Dịch Dương anh thả tôi xuống..... Thả tôi xuống dưới!” Có thể cảm nhận rõ ràng được mục đích của hắn, Lâm Hi Hi hoảng hốt, mắt vẫn còn ướt át, nàng chỉ có thể túm chặt lấy áo sơ mi của hắn, ở trong lồng ngực hắn giãy dụa.

Cầu thang vòng tròn xoay quanh gọn gàng mà lãnh bạc, nàng không thể nhìn thấy biểu tình trên mặt người đàn ông này, chỉ có thể nhận ra lực đạo trên tay hắn không có lỏng đi.

Lầu hai.

Nàng cực kỳ quen thuộc lầu hai, cực ỳ quen thuộc căn phòng của hắn.

Ra trải giường màu xanh dương phập phồng như sóng biển, vẽ lên một đường cong lạnh lùng nàng hét lên một tiếng cả người đều bị ném lên trên mặt giường, thở phập phồng, tim đập kịch liệt, váy dài tuyết trắng bị vén tới tận đùi, nàng cố gắng kéo kéo ngồi dậy.

Hô hấp trở kên ồ ồ.

https://thuviensach.vn

“Anh muốn làm gì?” Thanh âm của Lâm Hi Hi run rẩy, nhìn thấy hắn cởi cà – vạt, ngày càng tới gần.

“Làm chuyện vợ chồng nên làm.” Thanh âm Tần Dịch Dương lẫn tạp tiếng thở ồ ồ, từ trong lồng ngực phát ra, tựa như tràn ra một cỗ lửa giận.

Chiếc giường lớn thực mềm mại, nàng lắc đầu lùi về phía sau, không muốn để cho hắn tới gần, lại càng không muốn một lần nữa dùng phương pháp này để giải quyết vấn đề. “Tôi muốn ly hôn với anh.... Tôi không cần làm vợ chồng với anh!”

Những khớp xương của ngón tay thon dài trở lên trắng bệch, mang theo khí lực lãnh liệt, Tần Dịch Dương tiếp tục cởi cúc áo sơ mi, cười lạnh, “Không phải muốn thương lượng với anh sao? Cũng tốt... Anh có thể nói cho em biết, Lâm Hi Hi, anh không đồng ý.”

Nàng cứ lùi về phía sau,

“Anh....” Lâm Hi Hi bị cường thế cùng bá đạo của hắn chặn tất cả đường lui, cảm giác cả bầu trời đều sụp đổ chỉ còn lại đêm tối, mắt nàng dâng lên cỗ chua xót, lộ ra nặng nề, không chút nghĩ ngợi men theo mép giường chạy xuống dưới, tuyệt đối không để hắn thực hiện được ý đồ.

“A! ” một tiếng thét chói tai!

Lâm Hi Hi cảm giác được cổ tay chính mình lại lần nữa bị bóp nát, lần nữa té ngã ở trên giường, ngay sau đó là thắt lưng, một cánh tay mang theo lực đạo mạnh mẽ vắt ngang thắt lưng nàng đem cả người nàng kéo về giữa giường. Giường rất mềm mại, nhưng nàng lại cảm thấy bị chà sát thật là đau, rên nhẹ một tiếng dịu đi đau nhức bên sườn, ngay sau nụ hôn nóng rực đã bao trùm cổ nàng.

“Không muốn.... Không muốn.....” Cần cổ mẫn cảm không có cơ hội thoát khỏi, Lâm Hi Hi kêu không được, cánh môi bị hắn gắt gao chặn lại

https://thuviensach.vn

chỉ có thể ngâm nga đứt quãng, hắn hôn rất mạnh mẽ, hô hấp trong cổ họng của nàng đều bị hắn cướp đi.

“Ngoan.... Đừng nhúc nhích....” Tần Dịch Dương ôm nàng càng chặt, lửa giận ngút trời vừa va chạm vào thân thể nàng trong nháy mắt đều đã tan biến, trong đáy mắt chỉ còn đau đớn cùng dục vọng chưa tan. Hắn đem toàn bộ váy dài trên người nàng cởi ra, ngăn chặn cổ tay mảnh khảnh của nàng cố định trên đầu, khiến cho toàn bộ đường cong xinh đẹp của nàng đều bại lộ trước mặt hắn, lâu lắm không có giữ lấy nàng, hắn đã sớm nhịn không được.

Chua xót mãnh liệt dâng trào ngưng tụ trong đáy mắt.

“Không được... Tần Dịch Dương anh không được đụng vào tôi.” Tiếng hét bén nhọn từ trong lồng ngực tràn ra, Lâm Hi Hi tuôn trào lệ nóng liều mạng trốn tránh, “Tôi sẽ không ngu mà hưởng thụ anh cưỡng gian, anh đừng có đụng vào tôi. Khốn nạn.”

Ẩn nhẫn lâu như vậy, nàng rốt cục không thể chịu nổi hắn cứ như vậy mà đoạt lấy.

Nàng nhớ rõ lần đau đớn và khuất nhục đó, nhớ rõ ngày nào đó khi tỉnh dậy nàng tuyệt vọng muốn tự sát. Vậy mà sau hai năm đó, nàng thế nhưng không thể nhận ra người đàn ông này, không thể nhận ra khuôn mặt, càng không thể nhận ra thân thể của hắn. Nàng thậm chí còn khát vọng đến nhường nào được trở thành người phụ nữ của hắn.

Nhục nhã này.... Là chính hắn ta mang tới cho nàng.

“Lâm Hi Hi!!!!!!!” Một tiếng rống giận nổ vang trong căn phòng.

Đem người phụ nữ trong lồng ngực đẩy ra, nặng nề mà áp vào đầu giường, làm cho nàng ngồi thẳng lên đối diện với chính mình. Trong bóng đêm lờ mờ, sắc mặt Tần Dịch Dương tái nhợt, môi cũng trắng bệch không

https://thuviensach.vn

chút huyết sắc, như là đang mãnh liệt áp chế gì đó, đau đớn đã ngập tràn con ngươi. Hắn thật không ngờ người phụ nữ này có thể nói ra những lời như vậy, trên mặt nàng có nước mắt khiến cho hắn đau lòng, nhưng một câu này, cũng thực sự giống như một con dao nhọn sắc bén đâm vào trái tim hắn.

"Cưỡng gian..." Khuôn mặt tái nhợt tới trắng bệch, con ngươi lóe lên sự tuyệt vọng, tay Tần Dịch Dương nâng gáy nàng lên, khoảng cách gần sát hô hấp phả vào mặt nàng, "Em nghĩ là như vậy.... Phải không?"

Nhiều đêm như vậy, hoặc kịch liệt hoặc ôn nhu, bọn họ ở trong thân thể lẫn nhau đòi lấy khoái cảm cùng dục vọng nguyên thủy giao hòa.... Cứ như vậy bị một câu "cưỡng gian" mà gạt bỏ tất cả sao?

Bàn tay chậm rãi nắm chặt lại, mỗi một khớp xương đều gắt gao cứng lên, hắn xanh tại hai bên hông nàng, ánh mắt sắc bén như mũi dao, đâm thủng linh hồn của nàng.

"Em nói những thứ kia sai anh đều đã thừa nhận, em muốn bồi thường thế nào đều có thể.... Cuộc sống ở Tần trạch anh đối đãi em như thế nào em hắn là có thể cảm nhận được...." Nhẹ nhàng mà hấp một hơi, môi khẽ hé mở, hơi thở phun ra nuốt vào đều khiến trái tim kịch liệt đau đớn, "Lâm Hi Hi, em không có tim sao?"

Một câu cũng khiến cho cô gái nhỏ trong lồng ngực mặt cũng trắng bệch ra, ánh mắt trong veo không ngừng lóe lên.

Tra tấn lẫn nhau, nhất định phải tra tấn lẫn nhau đến đau lòng mới thôi, ngay cả triền miên cùng một chỗ đều phải kịch liệt như chém giết sao?

Rốt cục nàng cũng im lặng.

Mỗi người theo đuổi một suy nghĩ khác nhau, nàng nghĩ không được rõ ràng lắm những thứ kia, càng không rõ ràng lắm ẩn ý trong lời nói của hắn.

https://thuviensach.vn

Những gì nên tin tưởng? Những gì không nên tin? Nàng sợ bị lừa gạt, chẳng qua là nhớ tới những ngày mà bọn họ ở chung, nàng không có không vui vẻ, cũng không có bị bắt nạt quá. Nàng tưởng niệm những điều tốt đẹp đó, chẳng qua là bị lừa gạt lâu quá, từng bước mà nàng đi đều dẫn nàng vào cạm bẫy. Trải qua bị lợi dụng vẫn cảm thấy đó là hạnh phúc.

Nước mắt vô thức dâng lên, hốc mắt một mảnh ấm áp...

Ai tới nói cho nàng biết, rốt cục đâu là thật? Rốt cục câu nào của hắn là lừa dối?

Trên chiếc giường lớn màu xanh dương, thân thể nhỏ bé của nàng từ từ cuộn lại, ánh mắt trong veo tràn ngập nước mắt, hai tay ôm chặt lấy người mình, nhắm mắt lại, thanh âm nghẹn ngào đứt quãng: “Tôi không biết.... Tôi thực sự không biết... Chúng ta ly hôn đi, được không? Tôi không cần anh..... Không cần....”

Nàng nức nở, suy nghĩ của bản thân thực đã loạn đến không thể khống chế, chỉ có thể khẩn cầu hắn buông tha cho nàng.

Tình hình thực tế len lỏi vào trong lồng ngực, Tần Dịch Dương chỉ cảm thấy cả buổi tối hôm nay hắn hết chìm trong băng tuyết rồi lại bị nhấn chìm trong biển lửa. Cho dù làm như vậy cũng không thể nào khiến cho nàng tin tưởng hắn, thậm chí nàng chỉ có một ý nghĩ muốn “Ly hôn.”

Ánh mắt lóe lên tia sắc bén bức người, cả người hắn tản ra hơi thở lạnh như băng.

“Điều đó là không thể...” Hắn vuốt ve khuôn mặt của nàng, khóe miệng nổi lên một nụ cười yếu ớt, hoãn thanh nói: “Trừ bỏ điều này cái gì anh cũng có thể đáp ứng em.... Nói cho anh biết, em muốn gì?”

Lâm Hi Hi lắc đầu, hai mắt đẫm lệ mông lung, trừ bỏ tự do cái gì nàng cũng không muốn.

https://thuviensach.vn

Trong bóng tối, khuôn mặt góc cạnh tuấn lãng bức người của Tần Dịch Dương tản mát ra hơi thở mị hoặc, cánh tay mạnh mẽ tiếp nhận thân thể nàng kéo vào ngực, cúi đầu hôn lên trán nàng, nàng giãy dụa, tay hắn liền chế trụ sau gáy nàng, cường ngạnh mà hôn.

“Ở trên giường của anh vĩnh viễn cũng đừng giãy dụa.” Tiếng nói của hắn du dương trong trẻo mà lạnh lùng, tự do men tới vành tai nàng, “Người bị thương sẽ chính là em.”

Chẳng qua là nàng không muốn.

“Tôi không muốn.... Tôi nói không muốn, Tần Dịch Dương anh không có nghe thấy hay sao?” Lâm Hi Hi khóc thảm thiết, giọng nói khàn khàn mà bén nhọn kịch liệt giãy dụa.

“Không...”

Người trong lồng ngực vẫn còn giãy dụa, Tần Dịch Dương không tiếp tục khách khí nữa, hôn thật mạnh lên cánh môi nàng. Thân thể đàn ông to lớn áp chế lên người nàng, cố định cổ tay của nàng đặt lên đỉnh đầu, gắt gao xiết lại. Mọi giãy dụa nức nở của nàng, đều bị hắn nuốt vào trong miệng!

Tay xé bỏ váy dài, mãnh liệt kéo căng hai chân oánh nhuận của nàng, xé đi từng lớp bảo hộ của nàng, lửa nóng sát lại gần. Không có dạo đầu, không có âu yếm, hắn đè chặt thắt lưng của nàng, trực tiếp xâm nhập vào trong cơ thể nàng.

“Không...!” Đau đớn đánh úp thần kinh Lâm Hi Hi, nàng ngẩng đầu lên, nước mắt tuôn xuống, cả người nàng kịch liệt run rẩy.

Gắt gao chôn chặt thật sâu trong cơ thể nàng, lúc này Tần Dịch Dương mới chậm rãi buông lỏng cổ tay nàng.

https://thuviensach.vn

“.....” Nước mắt còn liều mạng tuôn rơi, muốn ngừng cũng không được, không biết là vì đau đớn thể xác hay là vì nguyên nhân nào khác. Lâm Hi Hi chỉ cảm giác được sự bạo ngược của hắn, càng cảm nhận rõ ràng được thân thể bị lửa nóng gắt gao chiếm giữ cùng đau đớn thấu xương.

Bàn tay nàng run rẩy đẩy lồng ngực hắn sớm đã vô lực.

“Đau không?” Cướp lấy chút ngọt ngào từ cái miệng nhỏ nhắn của nàng, Tần Dịch Dương tàn sát cánh môi nàng, tùy ý để nàng đau đớn rên ra tiếng, môi áp chặt vành tai nàng, ôn nhu an ủi, “Là anh không đúng, anh sẽ ôn nhu một chút....”

Thân thể của nàng đẹp quá, nơi nhỏ hẹp kia co rút cực nhanh, hắn chìm đắm muốn chết, nhẹ nhàng rút ra lại đâm vào thật sâu, cố gắng tìm kiếm sự ẩm ướt của nàng.

Từ đau đến không đau, tiếng ngâm của Lâm Hi Hi ngày càng đứt quãng, nước mắt lại càng ngày càng nhiều, nàng không có khí lực, chỉ có thể túm chặt ga giường mặc cho hắn tiến lên cướp lấy ngọt ngào của chính mình, hắn có chút không thể ngừng, lại yêu thương tất cả của nàng, không đi vào quá sâu như vậy.

Bàn tay ôn nhu vuốt ve bụng của nàng, nhẹ nhàng mà kìm nén không đi sâu thêm vào, làm dâng lên khoái cảm của nàng, cũng như đang mơ hồ bảo hộ cái gì vậy. “Hi Hi...” Giọng nói khàn khàn từ trong lồng ngực vọng ra, trầm bổng vây quanh hai người đang dây dưa.

Nàng cắn môi ngăn không cho khoái cảm kia đánh úp lại, một lần lại một lần giống như mỗi lần giao hòa trước đây, yêu thương vỗ về những nơi mẫn cảm nhất trong cơ thể, càng lúc càng mãnh liệt, nàng trằn trọc giãy dụa, cả người đều ửng hồng, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch cũng trở nên ửng hồng, còn có nước mắt trong suốt vương ở trên đó.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương hạ thấp người cúi đầu gọi tên của nàng, động tác dưới thân cũng không ngừng lại, bàn tay bao trùm trên bụng nàng vẫn ôn nhu vuốt ve.

Hắn áp chế cuồng dã, tận lực thong thả ra vào, hôn lên trán đẫm mồ hôi của nàng, tận lực mà yêu thương.

Nàng vô cùng mẫn cảm, ý thức bị tan rã.

Thân thể vặn vẹo hòng trốn chạy, lại bị Tần Dịch Dương ngăn lại, trấn an cảm xúc của nàng, làm cho nàng đón nhận khoái cảm đang ập đến. Toàn bộ thân thể nàng run rẩy giống như chìm trong băng tuyết, run rẩy đến không thể áp chế nổi, Tần Dịch Dương cúi đầu hôn lên môi nàng, thanh âm trầm thấp nói: “Em không cảm nhận được anh yêu em sao...?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 169: Em Trai Cùng Cha Khác Mẹ

Một chiếc máy bay tư nhân lượn một đường cong tuyệt đẹp trên nền trời xanh biếc, chậm rãi hạ cánh.

Cửa cabin mở ra, một người đàn ông tóc vàng mắt xanh bước ra, toàn thân hắn mặc đồ hưu nhàn phẳng phiu mà tuấn nhã, đôi mắt trong sáng xanh lam như ngọc bích, dưới làn gió nhẹ cùng ánh mặt trời có vẻ chói mắt không gì sánh được.

“Colin! Nếu không chúng ta gọi cho Vinson một cuộc điện thoại bảo anh ấy sai người đón tiếp đi?’’ Trợ lý đi phía sau niềm nở nói, miệng tuôn ra một tràng dài tiếng Anh lưu loát nói với hắn.

Người đàn ông nheo mắt nhìn quang cảnh xung quanh, khóe miệng nổi lên một nụ cười tà mị.

“Đây chính là nơi anh ấy muốn ở lại?”, tay vịn vào lan can bảo vệ, Colin trầm ngâm nhìn rừng xanh núi cao xanh um tươi tốt mê hoặc ánh mắt người ta, ý cười càng đậm, “Bất quá nghe nói thứ níu chân anh ấy ở lại đây không phải là cảnh đẹp mà là một cô gái.... Thật tò mò nha, rốt cuộc là cô gái này như thế nào?

Quay đầu lại nhìn người trợ lý, nhíu mày: “Cậu thích phụ nữ Trung Quốc không?”

Trợ lý nhún vai: “Tôi thích phụ nữ có mông có ngực, bất kể cô ấy là người nước nào”

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha.....”, Colin cười ha hả, đi qua vỗ vỗ vai hắn, tà ý nơi khóe miệng càng thêm sâu, “Chính là Vinson lại cố tình bỏ rơi cô gái có dáng người bốc lửa yêu mị như Lily để chọn một cô gái Trung Quốc... Tóc đen, mắt đen, nghĩ đến người này nhất định cũng có năng lực nha.”

Giọng nói London chính thống, tiếng cuối cùng tiêu tan trong không khí, khiến cho bầu không khí nơi này có chút quỷ dị.

“Đi thôi, lúc này hắn cô ấy đã chuẩn bị tốt rồi.” Giơ tay nhìn đồng hồ, Colin đút tay vào túi, mang theo nụ cười khúc khích rời đi.

Nơi này.

Tần trạch thật yên tĩnh.

Một thân ảnh xinh đẹp nửa đứng nửa ngồi xổm trước tủ quần áo, đào đào bới bới, đang tìm cái gì đó.

Nàng để chân trần, mái tóc dài đen như mực rơi lả tả trên vai, da thịt mềm mại sáng bóng bị bao trùm bởi những dấu hôn thâm tím, cả người cũng suy nhược vài phần.

Tìm không thấy.

Đôi mắt trong veo hiện lên tia mỏi mệt cùng suy sụp, nàng đứng dậy, đầu có chút choáng váng, ngồi ở bên giường. Có tiếng gõ cửa vang lên: “Phu nhân, mời cô xuống dưới ăn sáng.”

Lâm Hi Hi đi tới mở cửa, quả nhiên là chị Tuệ đang đứng trước cửa, vẻ mặt lo lắng vừa nhìn thấy nàng đã tiêu tan hết, lên tiếng hỏi: “Phu nhân, cô không sao chứ?”

Một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp như vậy, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tiều tụy như vậy cũng đủ biết khi thân mật đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

“Chị Tuệ”, Lâm Hi Hi nhẹ giọng gọi chị, lúc này mới cảm giác được thanh âm của mình có chút khàn khàn, dịu đi một chút mới tiếp tục nói, “Chị có nhớ, anh ấy cất thuốc tránh thai ở đâu không? Tôi đi tìm..... nhưng tìm không thấy.”

Nhớ lại lúc thân mật hỗn độn kia, nàng không biết rốt cục hắn..... Có sử dụng biện pháp phòng tránh hay không, lúc ấy nàng mệt mỏi nên ngủ thiếp đi trong ngực hắn, sau đó trí nhớ liền không rõ ràng lắm.

Chị Tuệ cả kinh, giống như biết được điều gì, căng thẳng nói: “Phu nhân, loại thuốc này không thể uống lung tung đâu, đối với cơ thể có thương tổn rất lớn”, nhưng mà..... Còn có biện pháp khác sao? Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi tái nhợt, lùi về phía sau một bước, nghĩ cách đối phó.

Gần đây xảy ra quá nhiều chuyện làm cho nàng trở tay không kịp. Khi thân mật hắn cũng rất lãnh khốc, không có khả năng hắn đồng ý ly hôn với nàng, thậm chí nàng còn tìm các giấy tờ liên quan đến thủ tục kết hôn ở trong phòng nhưng cũng không có tìm thấy.

Rõ ràng ánh sáng mặt trời dư dả như vậy, nàng lại cảm thấy thật vô vọng, không biết nên làm gì bây giờ.

“Anh ấy lại đến công ty phải không?”

“Đúng vậy, phu nhân, cô muốn gọi điện cho tiên sinh sao??”

Lâm Hi Hi suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

Nàng không thể bị trói buộc trong ngôi nhà này cả đời này được, tìm hắn là lối thoát duy nhất.

“Phu nhân, phu nhân.....” Dưới lầu truyền lên một tiếng gọi khe khẽ, người hầu đi lên nói: “Phu nhân, có khách đến.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nghi hoặc, không nghĩ tới ai sẽ đến vào lúc này.

“Là ai? Có quen biết không?”, chị Tuệ lên tiếng giúp nàng hỏi vấn đề này.

Tia sáng lặng trong mắt người hầu có chút gợn sóng, nhẹ nhàng nói: “Là người ngoại quốc nhưng tôi mới đến Tần trạch được hai năm nên không biết. Chị Tuệ, chị biết không?”

Chị Tuệ thoáng suy nghĩ một lúc, lúc này mới nghĩ ra đó có thể là ai, ngoảnh lại nói với Lâm Hi Hi: “Phu nhân, đó có thể là người trong gia tộc của tiên sinh ở London, cô có muốn chuẩn bị trước một chút không?”

Đầu óc Lâm Hi Hi thực mờ mịt, đối với thân thế và gia đình của Tần Dịch Dương nàng đều không rõ, đột nhiên lại xuất hiện người như vậy, nàng thực không biết xử sự như thế nào bây giờ. Cả Tần trạch rộng lớn như vậy có lẽ chỉ có nàng có thể ra đó tiếp khách mà thôi.

“Mọi người chờ tôi một lát, bố trí cho họ đợi ở phòng khách, tôi tới ngay.”

Nói xong nàng khép hờ cửa, nhưng hình như nhớ tới chuyện gì nên nhẹ giọng tiếp tục nói: “Chị Tuệ, gọi điện báo cho tiên sinh, tôi cũng không biết đó là ai, nếu là vì anh ấy mà đến, tốt nhất là báo cho anh ấy biết.”

Chị Tuệ gật gật đầu, nàng lại nhẹ nhàng đóng cửa, trong lòng xẹt qua một tia phức tạp.

Mà người hầu đứng bên cạnh lại nở nụ cười trộm, che miệng cố gắng không phát ra tiếng.

Chị Tuệ nhìn nhìn nàng: “Cười cái gì? Không nghe phu nhân dặn sao? Còn không mau đi làm đi!”

https://thuviensach.vn

Người hầu thè lưỡi nói: “Chị Tuệ, chị không phát hiện bây giờ phu nhân đối với tiên sinh không còn bài xích sao? Nói thật, nhìn cái kiểu thân mật của hai người họ em thực sợ muốn chết, em cũng không biết chuyện gì làm tiên sinh và phu nhân cãi nhau, nhưng mà chị xem bây giờ không phải là rất tốt rồi sao? Em thấy phu nhân chỉ mạnh miệng còn tim thì mềm nhũn yếu ớt, cũng không phải là tiên sinh bao nuôi người đàn bà khác ở bên ngoài, thì có gì để tức giận chứ, chị nói xem?”

Chị Tuệ nghe xong chân mày cũng cau lại, vỗ vỗ lên khuôn mặt của người hầu nhỏ kia: “Được rồi, lắm chuyện cái gì? Đi làm việc đi.”

Trong phòng khách rộng lớn, trên ghế sofa có hai người đàn ông nhã nhặn đang ngồi.

Colin lật xem quyển tạp chí trên kệ, ngưng mắt nhìn cách trang trí và màu sắc của phòng khách, khóe miệng gợi lên ý cười châm chọc, cách trang trí nhã nhặn mềm mại cùng màu sắc này không phải là phong cách của Vinson, theo hiểu biết của hắn, cái người kia trong phòng chỉ cần hai màu trắng đen là đủ rồi, những thứ khác đều là dư thừa.

“Phu nhân, chính là hai vị kia.” Chị Tuệ đón nàng đi xuống dưới.

Lâm Hi Hi đơn giản chỉ rửa mặt chải đầu, trên người mặc một chiếc áo sơ mi kẻ caro màu vàng nhạt khiến nàng trở nên hoạt bát rất nhiều, phong cách tao nhã mà không mất đi sự trang trọng, ánh mắt nàng kiên định nhìn hai người trong phòng khách, rồi đột nhiên bị ý cười trong ánh mắt màu lam của người đàn ông kia làm cho hoảng hốt.

Gương mặt rất quen thuộc, không biết đã từng gặp ở đâu.

“Xin chào.....” Colin cười chào hỏi, theo lễ nghi Trung Quốc đưa tay ra: “Tôi là em trai cùng cha khác mẹ của Vinson, tên là Colin, xin được thỉnh giáo quý danh của vị tiểu thư mỹ lệ này?”

https://thuviensach.vn

Hắn nói thứ tiếng Anh lưu loát làm Lâm Hi Hi trở tay không kịp.

Nhưng may mắn trước đây nàng đã từng học qua chuyên ngành điện tử thương mại mà ngành này có quy định rất nghiêm ngặt về ngoại ngữ, tuy rằng đã lâu không dùng đến nhưng phản xạ vẫn còn, hơn nữa khi cùng người khác đối thoại thì cũng có chút quen thuộc.

“Tôi là Lâm Hi Hi, hoan nghênh hai người đã đến.”, nàng nhìn người trợ lý đứng bên cạnh hắn, “Hai người vừa tới sao?”

Tiếng Anh của nàng không tính là có ngữ điệu đặc biệt, nhưng phát âm đúng và chuẩn làm cho Colin sợ run, lại cười rộ lên, nắm tay nàng thật chặt: “Phải..... Chúng tôi vừa mới xuống máy bay, đến đây lại được gặp một tiểu thư mỹ lệ như cô.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 170: Đừng Sợ Anh Lập Tức Trở Về

Ngồi được một lúc, khi mà đôi bên đang trầm ngâm không biết làm thế nào cho phải thì chị Tuệ đi đến, ghé vào bên tai nàng, nhẹ giọng nói: “Phu nhân, điện thoại của tiên sinh.”

Lâm Hi Hi có chút chấn kinh, khuôn mặt thoáng qua một tia tái nhợt, giơ tay đón lấy ống nghe, nhẹ nhàng áp vào tai. Nhỏ nhẹ nói: “Alô.”

Phía bên kia trầm lặng một lúc lâu, lát sau mới nghe thấy thanh âm có chút uể oải của hắn: “Thế nào? Đã tỉnh?”

“Dạ…” Nàng bỗng nhiên nghẹn giọng không biết tiếp theo nên nói gì với hắn, hắn cũng im lặng. Nhớ tới cảm xúc tối qua của hắn, nàng có chút rét run, cuối cùng cũng áp chế mọi cảm xúc, phá vỡ không khí yên lặng: “Ở đây …. Có hai người khách mới đến, họ giới thiệu …. Là người thân của anh, nhưng …. Em cũng không có quen biết họ …. Anh, anh ….trở về được chứ ….” Nàng cố gắng nói ra suy nghĩ của mình, không gian trầm mặc áp lực lại nổi nên.

Ở một nơi khác, ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương đặt lên tay lái, tập trung lắng nghe động tĩnh của nàng. Hắn phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng giữa hai người: “Đừng sợ, anh lập tức trở về.”

Lâm Hi Hi đột nhiên nghẹn lời, không biết có thể nói điều gì nữa, chẳng qua là nàng không thể thân thiết như trước với người đàn ông kia, giống như chưa có chuyện gì xảy ra, lông mi thật dài cụp xuống, nàng không nói được lời nào.

https://thuviensach.vn

“Để cho họ tiếp điện thoại đi.”, Tần Dịch Dương có thể cảm nhận được tâm tư của nàng, tiếng nói vẫn nhu hòa săn sóc như trước, dịu dàng nói.

Lâm Hi Hi dừng một giây, chăm chú nhìn người đàn ông tóc vàng mắt xanh đối diện, đưa ống nghe trong tay qua cho hắn.

Colin cũng ngạc nhiên một lát, tiếp theo cười rộ lên, tinh thần sáng láng lóa mắt, cũng nhẹ giọng nói: “Alo? Anh trai thân yêu của em.”

Nghe cách xưng hô vừa thân mật lại xa lạ, Lâm Hi Hi cảm thấy trong lòng có một tia phức tạp, đôi mắt trong veo vẫn luôn theo dõi Colin.

Quen biết lâu như vậy, thế nhưng đối với gia đình Tần Dịch Dương nàng hoàn toàn không biết gì cả, gia đình là cái gì? London Anh quốc với hắn mà nói có ý nghĩa như thế nào? Xuất thân..... hắn là người thế nào?

Bầu không khí buổi sáng có chút lành lạnh, nàng chậm rãi ôm lấy hai cánh tay, cảm thấy cảm giác an toàn trong thân thể bị rút đi một chút.

“Ha ha ha.....”, lại cười rộ lên, ngón tay thon dài tì vào trán, tựa vào sôfa nhướn mắt chăm chú nhìn cô gái nhỏ xinh đẹp kia, âm điệu dịu đi, “Yên tâm đi anh trai, em đương nhiên không dám bắt cóc cô ấy đâu, nếu làm vậy nhất định anh sẽ giết chết em.”

Lại đơn giản nói vài câu, cúp điện thoại, thứ tiếng Anh chính thống bao trùm cả phòng khách cũng bỗng nhiên thoát ra âm cuối cùng.

Lâm Hi Hi khó có thể tưởng tượng được, Tần Dịch Dương tại sao có thể giao tiếp bằng tiếng Anh thuần thục hơn cả tiếng mẹ đẻ được, hay là đối với bọn họ, tiếng Anh mới chính là thứ tiếng mẹ đẻ?

Tiếp xúc da thịt thân mật, linh hồn tương giao, giờ phút này mới phát hiện thì ra khoảng cách giữ bọn họ xa xôi đến vậy.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân xinh đẹp..... Cô là người Trung Quốc chính gốc phải không?”, Colin cân nhắc rồi mới hỏi.

Lâm Hi Hi nâng mắt, nhẹ nhàng gật đầu.

Ý cười càng thêm sâu, ngón trỏ bấm vào sofa co chặt lại, tao nhã mà êm ái nói: “Bây giờ tôi có thể nói cho cô biết rốt cục thân phận thực sự của Vinson là gì.”

Cả người hắn tản ra khí phách lãnh liệt, ánh mắt thêm u tối, âm điệu rõ ràng vang dội, từng chữ từng chữ nhẹ nhàng chậm chạp: “Anh trai hoàng hậu, công tước tôn kính chính là cha đẻ của chúng tôi. Người Trung Quốc các cô nhất định có nghe qua người được thừa kế sẽ không tính là trưởng hay thứ, như cô thấy đấy, tất cả bọn tôi đều có quyền thừa kế như nhau. Ba tháng sau sẽ có cuộc tuyển chọn trong gia tộc, mà thân phận của anh ấy lại đặc biệt hơn mọi người, anh ấy rất có cơ may giành được quyền thừa kế của cha. Cô nghe hiểu được hết chứ?”

Giọng nói tuyệt vời tựa như đem năm tháng biến thành làn gió thoảng qua lại đây, Lâm Hi Hi kinh ngạc lắng nghe, đôi mắt trong veo che dấu nội tâm kinh hãi của chính mình. Nhẹ nhàng gật đầu, nàng cúi đầu lên tiếng: “Cám ơn, tôi hiểu.”

Chẳng qua nàng có chút khó khăn tìm kiếm hô hấp của chính mình, xuất thân của Tần Dịch Dương sâu xa mà khổng lồ, nàng quá bất ngờ, kia chính là người đàn ông ngày đêm cận kề bên mình sao?

Ngoài cửa có tiếng bước chân.

“Tiên sinh, phu nhân cùng hai vị khách đang ở trong phòng khách.....”, người hầu dẫn người đàn ông cao ngất kia một đường đi vào. Hô hấp của Lâm Hi Hi cũng trở nên căng thẳng.

https://thuviensach.vn

Colin cũng có chút chấn kinh, ngay sau đó đã lấy lại phong độ nở nụ cười ngọt ngào đepj trai đứng dậy, giương ánh mắt trong sáng nhàn nhạt nhìn về phía người đàn ông kia "Anh trai thân yêu của em..... Đã lâu không gặp."

Ánh mắt thảm nhiên không chút gợn sóng, đôi mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương đảo qua phòng khách, dừng lại ở thân ảnh mềm mại ngồi trên ghế sofa một lát, mắt mới chuyển hướng về phía trước nhìn người đàn ông có chút rắn chắc mà tuấn lãng bức người kia.

"Không thông báo trước mà cứ tới đây, học ai vậy?", hắn vỗ vỗ vai, thản nhiên nói.

"Đừng trách em, là do bản thân anh không chịu trở về nước..... .", Colin nhíu mi, mắt nhìn thân ảnh của hắn vòng qua người mình, lập tức đi về phía Lâm Hi Hi, khóe miệng vì thế mà nổi nên ý cười nồng đạm giễu cợt, "Chắc là do lực hấp dẫn của phụ nữ quá lớn! Dương ca ca, cô ấy thật sự rất đáng yêu."

Lâm Hi Hi cả kinh, chăm chú nhìn hắn, ánh mắt trong veo như nước.

Thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương che lấp tầm mắt của nàng, lông mi của nàng run rẩy, cảm giác được hắn cúi người, bàn tay vuốt ve tóc nàng, hai cánh tay đặt bên người nàng hiện ra một loại tư thế bảo vệ cùng chiếm đoạt.

"Anh đã nhắc nhở em đừng có trêu chọc cô ấy, em không nghe sao?", thanh âm của Tần Dịch Dương vẫn lãnh đạm như trước, nhưng người phía sau lại có thể nghe ra một tia lãnh liệt bên trong.

Sự ngạc nhiên trên mặt hắn rút đi, không khỏi tự giễu một chút, quả nhiên, lắm lời động đến đàn bà thì hậu họa thật là khủng khiếp.

https://thuviensach.vn

“Thật xin lỗi” hắn nhún vai, đơn giản thỏa hiệp, ánh mắt tinh quái nhìn Lâm Hi Hi, “Không cẩn thận hù dọa chị rồi, chị dâu”, dứt lời quay đầu lại nháy mắt hỏi trợ lý, “Người Trung Quốc xưng hô như vậy phải không?”

Mặt trợ lý bỗng đen xì, mặc kệ hắn.

Lâm Hi Hi cũng hơi hơi nhăn mặt, nàng thật không muốn thừa nhận những điều này, nàng không có chút phản ứng nào.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 171: Nhớ Rõ Không Được Quấy Rầy Nàng

Tần Dịch Dương có thể cảm nhận được tâm tình của nàng, ngón tay thon dài lướt qua cằm và gáy nàng, xác định nàng không có việc gì.

"Ở đây hoặc ra ngoài tùy ý các cậu", hắn đứng lên, thân ảnh cao ngất làm cả phòng khách đều toát lên mị lực áp bách, đôi mắt thâm thúy, sắc bén mang theo hàm ý không thể kháng cự, "Anh nói một lần cuối cùng, không được quấy rầy đến cô ấy, nếu không anh đây sẽ không ngại tự mình tống cổ em về nước."

Mới từ công ty trở về nên có chút mệt mỏi, Tần Dịch Dương lãnh đạm nói xong, cởi bỏ cà-vạt. Colin hưng phấn mà chu môi huýt sáo một tiếng: "Không gì tuyệt hơn!"

Một ánh mắt lạnh lùng quét về phía hắn, Tần Dịch Dương nhìn gương mặt tà mị phóng đãng này, nhưng kì thực lại là một đứa em trai đơn thuần vô hại, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh: "Em cũng muốn ở trong phòng vẽ tranh ăn năn hối cải trước khi cuộc tham tuyển diễn ra phải không?"

Colin đột nhiên bị tức nghẹn, khuôn mặt đẹp trai tức giận lập tức trở nên căng thẳng, ánh mắt nhìn về phía cô gái nhỏ im lặng bên cạnh, vội vàng nói: "Lâm, tôi chỉ là không cẩn thận lỡ lời thôi, nói giúp tôi một câu đi!"

Lâm Hi Hi đối với người đàn ông phương Tây này không có năng lực khống chế, đối với hắn ngoài cả kinh lại là không thể chống đỡ nổi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn trầm tĩnh lúc đỏ lúc trắng.

https://thuviensach.vn

Hàn khí trên người Tần Dịch Dương rút đi, ánh mắt cũng đột nhiên trở nên ôn nhu, cúi người đem nàng từ trên ghế sôfa nâng lên, ôm trong khuỷu tay, thanh âm lãnh đạm hòa hoãn nói: “Đừng làm phiền cô ấy. Cô ấy mệt rồi.”

Bên trong cái ôm ấm áp, Lâm Hi Hi giật mình, cảm giác cả người mình đều bị chôn bên trong ngực hắn, hơi thở ấm nóng phun ra, nụ hôn ẩm ướt dán lên trên đỉnh đầu nàng, nụ hôn phá vỡ mọi phiền toái của nàng.

“Anh đưa em đi nghỉ ngơi.” Khó có được nàng nhu thuận như vậy, Tần Dịch Dương không thể che giấu trái tim đang đập nhanh của mình, thanh âm khàn đi một chút, đem thân thể nhỏ bé kiều diễm của nàng ôm trong khuỷu tay, mang nàng lên lầu.

Phòng khách rộng lớn như vậy rất nhanh đã khôi phục lại sự yên lặng.

Ánh mắt Colin vừa mới đùa cợt đã lộ ra một tia sáng chói lọi, sâu không lường được.

“Người Trung Quốc gọi đây là gì?”, thanh âm của trợ lý dừng một chút, dùng thứ tiếng Trung biến điệu nói, “Của yêu?”, Colin tiện tay nhặt một cái gối ôm ném tới, ánh mắt dị thường chán ghét: “Tiếng Trung của cậu so với tôi còn kinh khủng hơn.”

Lấy tay che laptop, trợ lý cười rộ lên.

“Không thể không can thiệp được! Sau này Dương phải ra đi, phải biết rằng chúng ta đem phu nhân của anh ấy giao cho Lan phu nhân cũng là vì tốt cho cô ấy thôi, nói cách khác, đưa cô ấy theo sang Anh tham tuyển kỳ thực càng nguy hiểm hơn, có trời biết những âm mưu ám sát của hoàng tộc nham hiểm đến cỡ nào, sát thủ trên thế giới đều được người kia bồi dưỡng, thời điểm mấu chốt không có khả năng để thất thủ, nhưng nếu đi theo Lan phu nhân ít nhất cũng có thể bảo đảm sự an toàn cho cô ấy.” Trợ lý nhún vai nói.

https://thuviensach.vn

Colin nhíu mày, không cho là đúng.

“Cậu chưa từng gặp mặt qua Lan phu nhân sao? Cả lâu đài mọi người đều rõ ràng phu nhân chỉ trò chuyện với một mình Lily mà cô ta lại bị Dương đuổi về, đây là khiêu khích lớn nhất với phu nhân, cậu cho là Lâm tới đó thì cô ấy có thể sống dễ chịu sao?”

Đôi mắt của trợ lý cũng có chút lợi hại, nhếch nhếch khóe miệng: “Cho nên muốn chúng ta tới giải quyết?”

Nhíu mày, dường như có chút buồn rầu: “Cậu không biết cô ấy thật sự rất đẹp sao? Đến dáng người nhìn qua cũng rất hoàn hảo.”

Mặt trợ lý đen sì.

“Nhưng cũng không có cách nào.....” Nghiêm mặt một chút, dung mạo tà mị lộ ra một tia lo lắng cùng áy náy, cười cười.

“Ai bảo tôi vẫn luôn duy trì tình yêu với anh trai mình, tôi không thể để bao nhiêu năm đấu đá ở châu Á của anh ấy vô ích như nước chảy về biển Đông được..... Tôi sẽ giúp anh ấy, nhưng mà cách thức sẽ xấu xa một chút, tôi cam đoan về sau anh ấy muốn bao nhiêu phụ nữ cũng được, chỉ cần tôi còn và anh ấy muốn.”

Hơi thở tế nhị của hắn lan tỏa trong phòng khách, đôi mắt xanh biếc của hắn lóe lên, dường như đã hạ quyết định việc gì đó.

Phong cảnh ngoài cửa sổ mỹ lệ mà xa xôi, trong sự mênh mông mà lộ ra chút ấm áp.

Cửa sổ lầu hai mở ra, Lâm Hi Hi đột nhiên cảm thấy có chút mệt mỏi, chẳng biết tại sao lại mệt như vậy, hình như đứng lâu sẽ có cảm giác như thế. Dường như có một hơi thở nùng tình ập tới đỉnh đầu, nàng có chút không chống đỡ được.

https://thuviensach.vn

“Mệt sao?”, Tần Dịch Dương từ phía sau nàng đi tới, đem nàng ôm chặt vào.

Thân thể Lâm Hi Hi có chút cứng ngắc, đột nhiên nhớ tới lúc thân mật nàng cũng mệt mỏi mà ngất đi, không biết hắn có dùng biện pháp phòng tránh hay không, nàng quay ra muốn hỏi một chút, nhưng lại thành ra nghênh đón nụ hôn triền miên của hắn.

Nụ hôn triền miên ở đuôi mắt, khóe môi nàng.

Tay hắn nhẹ nhàng giữ lấy đầu nàng, tìm mọi tư thế yêu thương, như không ngại người bên ngoài cửa sổ nhìn thấy. “Lần trước anh cất thuốc ở đâu?”, nhẹ nhàng hít một hơi, nàng vẫn quyết định mở miệng hỏi, “Tôi không tìm được.”. Động tác của Tần Dịch Dương dừng lại, vẻ mặt ôn nhu biến mất.

Lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ hai giây, hắn thản nhiên nhìn xuống, dừng trên khuôn mặt nàng: “Vẫn không muốn có con của anh?”

“Thử cố gắng chấp nhận xem”, giọng Tần Dịch Dương vẫn thản nhiên như trước. “Em còn lo lắng chuyện gì? Nói ra đi.”

Lâm Hi Hi nghẹn lời, lập trường của người đàn ông này đã khẳng định không chỉ một lần nhất định không thả nàng, chính là muốn lưu lại nàng bên người, có thể chậm rãi bồi thường những tổn thương đã gây cho nàng trong quá khứ, trừ bỏ tự do cái gì cũng có thể cho. Nàng không có quyền lợi phản kháng, cũng không có quyền lợi thương lượng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt, nàng tùy tiện tìm một lý do: “Rất nhanh anh sẽ quay về London, còn tôi sẽ không rời khỏi Trung Quốc.”

Tần Dịch Dương như đã liệu trước chuyện này, giọng nói mềm mại buông, ôm lấy nàng nhẹ giọng nói: “Em luyến tiếc thứ gì? Cha mẹ em, bạn bè em hay là cuộc sống ở Trung Quốc?”

https://thuviensach.vn

Ngụ ý của hắn chính là, những điều này không thành vấn đề.

“Anh.....”, mặt Lâm Hi Hi đỏ lên, cảm thấy không thể nói lý với người này được, “Tôi cũng không có đồng ý sẽ cùng anh đi London, làm sao anh có thể tự mình quyết định chứ?”

Tần Dịch Dương ôm lấy nàng, bàn tay vuốt tóc nàng, nhẹ nhàng trấn an: “Không liên quan..... Em cứ coi như là đi du lịch, anh cũng sẽ không đi lâu đâu, đến lúc em muốn về nước anh sẽ cùng em trở về, được chứ?”

Nhượng bộ của hắn cũng đã đủ lớn.

Lâm Hi Hi mở to đôi mắt trong veo, khó tin mà quay đầu lại nhìn hắn.

Nàng không thể nói rõ là không đúng chỗ nào, nhưng người đàn ông này mang lại cho nàng cảm giác hết thảy mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay hắn, nàng chỉ cần đồng ý là được, vậy sự bất mãn trong lòng nàng từ đâu mà đến? Nàng không muốn cứ như vậy mà nghe theo an bài của hắn, một chút cũng không muốn!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 172: Anh Không Thể Cho Em Đáp Án

“Anh buông tha cho tôi được không? Anh muốn người phụ nữ nào mà không được? Thân phận của anh hắn có thể làm cho phụ nữ cả Anh quốc đều đổ xô vào như vịt bị đuổi, anh vì sao nhất định phải muốn tôi?”, thanh âm của nàng hạ thấp, nghĩ không ra.

Sắc mặt Tần Dịch Dương có chút khó coi.

Đem thân thể của nàng kéo trở về trong ngực hắn, đôi mắt sắc bén nhìn thẳng nàng, như muốn xuyên thấu linh hồn nàng. “Vì sao không phải em thì không thể? Lâm Hi Hi, điều này anh cũng rất muốn biết”

Tiếng nói trầm thấp mà lạnh như băng, cặp lông mày tuấn lãng của Tần Dịch Dương hơi hơi nhíu lại, những vướng mắc trong lòng cũng bị xáo trộn, hơi thở cũng ngày càng loạn: “Đúng là dạng đàn bà nào anh cũng có thể có, anh cũng cảm thấy kỳ lạ vì cái gì mà luôn muốn một người phụ nữ không thừa nhận yêu anh, luôn miệng nói phải rời khỏi anh, phải ly hôn với anh! Anh điên rồi phải không?”

Gắt gao giữ lấy gáy nàng, dưới ánh mắt kinh ngạc mà khiếp sợ của nàng, hắn hung hăng hạ xuống một nụ hôn. “Lâm Hi Hi..... Đừng hỏi anh vì sao, anh không thể cho em đáp án!”

Hắn hôn rất thô bạo, gắt gao chặn cái miệng nhỏ nhắn không cho nàng hô hấp, nàng liều mạng muốn đẩy hắn ra, “Ưm ưm”, đôi môi anh đào cùng hàm răng bị cạy mở, bị hắn hung hăng đoạt lấy.

https://thuviensach.vn

Hai người ở bên cửa sổ dây dưa không rõ, dáng người nàng nhỏ yếu, cả thân trên bị cánh tay hắn luồn qua cánh tay gắt gao ôm lấy, ôm chặt vào trong ngực, hai chân nàng không chạm đất, hai tay bám vào vai hắn, đẩy thế nào cũng không ra.

Nàng sắp nghẹt thở, cả người bị hắn đè lên vách tường, mặc hắn chậm rãi vuốt ve.

Cảm giác được hơi thở của nàng càng ngày càng yếu, thân thể cũng càng lúc càng mềm đi, Tần Dịch Dương thả nhẹ lực đạo, nhẹ nhàng xoa tóc nàng, buông cánh môi anh đào ra để nàng hít thở một chút, Lâm Hi Hi bị hắn thô bạo mà điên cuồng hôn, trong ý thức mê loạn lại cảm thấy người đàn ông này có chút..... Thống khổ.

Hắn thống khổ sao? Cặp lông mày kia nhíu chặt, ngay cả khi đang hôn nàng cũng không dãn ra.

“Thật xin lỗi.....”, đôi môi Tần Dịch Dương có chút tái nhợt, mím môi nửa ngày lại chỉ có thể nói ra ba chữ này, bao trùm bên vành tai mẫn cảm của nàng, dùng âm thanh ám ách nói ra.

Lâm Hi Hi nghẹn lời, ngoại trừ ra sức hít thở không biết nên nói cái gì.

Tần Dịch Dương đau lòng đem nàng ôm vào lòng, sắc mặt lại lạnh lùng ngưng trọng lại, thậm chí là có chút luống cuống, nói giọng khàn khàn: “Loại thuốc kia..... đừng bao giờ uống nữa, đừng để anh nhìn thấy em chạm vào nó. Có con anh cũng có thể nuôi, đừng lo lắng rằng anh sẽ bỏ mặc em.”

Người trong lòng hắn thở dốc thật sâu, hắn nặng nề xoa tóc nàng, chỉ hận không thể đem nàng hòa nhập vào cơ thể mình.

“Cứ như vậy đi.....”. Trầm thấp nói ra mấy chữ này, Tần Dịch Dương buông nàng ra, lui ra phía sau vài bước, nghiêm giọng nói: “Cẩn

https://thuviensach.vn

thận với hai người dưới lầu kia. Nếu có chuyện bất kì lúc nào cũng phải tìm anh.”

Ánh mắt hắn nhíu chặt như là đang ẩn nhẫn điều gì, liếc mắt chăm chú nhìn nàng một cái thật sâu, nhấc chân rời đi. Căn phòng trống trải, đảo mắt nhìn quanh cũng chỉ còn một mình nàng.

Cánh môi anh đào sưng đỏ, Lâm Hi Hi ngồi xổm xuống, cảm giác một trận choáng váng, thân thể mệt mỏi vô cùng, trong khoang miệng, trên người toàn bộ đều là hương vị của hắn. Đầu óc nàng rất hỗn loạn, nàng biết cho dù lại đi tìm thuốc cũng sẽ không thấy, dứt khoát bỏ cuộc, đi đến bên giường lẳng lặng nằm xuống. Thật sự mệt mỏi quá, gần đây nàng trở nên thèm ngủ...

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 173: Đi Rồi Sẽ Không Trở Lại Nữa

Sáng sớm.

Không biết tại sao nàng có cảm giác mình đã ngủ thẳng tới sáng sớm.

Lâm Hi Hi từ trên giường thức dậy, thực hoài nghi có phải mình đã mê man một ngày một đêm, trên người còn có một chiếc chăn mỏng, trong gian phòng vẫn còn phảng phất hơi thở của hắn.

Nàng đứng dậy, đầu óc thực choáng váng, tấm chăn từ trên người rớt xuống.

Nhìn tờ lịch trên vách tường mới biết đã qua một ngày.

Nàng ngủ lâu như vậy?

Nàng đi rửa mặt cho khoan khoái nhẹ nhàng một chút rồi mới xuống lầu, thấy trong phòng khách có hai thân ảnh xa lạ, chị Tuệ nghe được tiếng vang cũng ngẩng đầu lên, kinh hỉ nói: “Phu nhân, cô thức dậy rồi?!”

Lâm Hi Hi giật mình, bắt gặp tia mỉm cười trong mắt người trợ lý, có chút xấu hổ, hồi lâu nhẹ giọng hỏi: “Tôi ngủ bao lâu rồi?”

“Sắp được một ngày một đêm rồi.” chị Tuệ nói. Ban ngày tiếp khách xong nàng đã bắt đầu ngủ say, đến tận bây giờ mới dậy.

Lâm Hi Hi kéo ghế ra ngồi xuống cùng họ bắt đầu ăn bữa sáng.

https://thuviensach.vn

“Tiên sinh đã dùng bữa từ sớm để đến công ty rồi, phu nhân cô nên ăn nhiều một chút để bồi bổ cơ thể.” chị Tuệ đi tới đi lui làm công việc dặn dò, “Còn hai vị khách này, tiên sinh nói bọn họ làm gì tùy họ, phu nhân không cần phải để ý tới.”

Chị Tuệ cho rằng hai người kia nghe không hiểu tiếng Trung, hạ thấp giọng nói với Lâm Hi Hi: “Nói cách khác, bọn họ nói cái gì phu nhân cũng không được làm theo.”

Ngồi cùng một bàn ăn, Lâm Hi Hi có chút khó hiểu không biết vì sao Tần Dịch Dương lại dặn dò như vậy.

“Anh ấy đang lo lắng tôi bắt cóc cô sao?”, Colin bày tỏ biểu tình bị thương tổn, dùng thứ tiếng Anh trôi chảy nói: “Lâm, cô xem Vinson kìa! Thiên vị cỡ nào, tốt xấu gì tôi cũng là em trai của anh ấy, chúng tôi đã sống cùng nhau rất nhiều năm nha, cô xem coi.”

Khóe miệng Lâm Hi Hi cong lên, không nén được mà mỉm cười.

Sau khi cười mới phát hiện điều bất thường, nàng..... không có bài xích hắn như vậy.

Trong tay là một ly sữa nóng, thời điểm nàng uống xong đột nhiên dâng lên một cỗ buồn nôn, nhíu mi nhịn nuốt vào. Trong khoảng thời gian ngắn cỗ hương vị kia tựa hồ xoay quanh yết hầu từng trận từng trận đòi xông ra ngoài.

Nàng không thể làm gì khác hơn là im miệng, chịu đựng.

Colin nhìn thấy nàng cười cười.

“Vinson đích xác là người có bản tính kiêu ngạo nhất trên cõi đời này, thời gian mới có ba năm mà anh ấy đã thâu tóm được hết các công ty ở nước Mĩ, lại trong vòng một năm đã hoàn thành xong việc chiếm lĩnh thị

https://thuviensach.vn

trường Châu Á, quy mô bất động sản e rằng chúng ta không thể tưởng tượng được..... Trong lúc đó anh ấy đã hoàn thành ba hạng mục mua bán, mỗi một cái đều lợi hại hoàn mỹ, a, đúng rồi, Lâm tôi nghe nói cô cũng đã từng giúp anh ấy đúng hay không?" Nói đến đây Colin giống như cực kỳ có hứng thú, nhíu mi, ánh mắt mị hoặc chăm chú nhìn về phía nàng.

Ngón tay Lâm Hi Hi run lên, phát hiện có điều gì đó không đúng từ những lời hắn nói ra.

Ánh mắt mát lạnh ngẩng lên, nàng nhẹ nhàng liếc sang.... Nhỏ giọng hỏi: "Ý anh đang muốn nói, việc anh ấy hoàn thành thu mua tất cả các nhà máy xí nghiệp điện tử cùng các công ty dịch vụ là đã được lên kế hoạch từ trước sao?"

Ánh mắt thâm thúy của Colin hiện lên một tầng sáng, cười rộ lên, con ngươi xanh biếc sáng trong, "Cô nghĩ là vì sao? Mục đích đến Trung Quốc cũng chỉ là vì nơi này có hệ thống buôn bán mở rộng toàn cầu, anh ấy đương nhiên là muốn lấy đây làm trung tâm để hoàn thành việc thu mua ở Châu Á, thế nào? Bảo bối cô không biết sao?"

Quá nhiều điều khiến nàng kinh hãi, giống như ngọn sóng triều chậm rãi đánh úp vào lòng nàng.

Trái tim co rút một chút, Lâm Hi Hi thế mới biết, kế hoạch thu mua Nhạc Thị nguyên lai đã được hắn dự tính bắt đầu từ hai năm trước, lúc mà hắn chưa có tới Trung Quốc, khi mà ở Mỹ hắn đã kết thúc thời kỳ huy hoàng thu mua, hắn liền đã có kế hoạch này.

Việc hắn đến Trung Quốc hắn là không có chút liên quan gì với nàng đi.

Người con nối dõi của Công Tước hoàng gia Anh, có thời gian đi để ý đến một người con gái mà do bản thân mình nhất thời chiếm đoạt sao?

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng giơ tay lên bóp trán, che kín khuôn mặt tái nhợt, nhẹ giọng lắc đầu: “Tôi thực sự không biết.”

Thời điểm chị Tuệ bưng món điểm tâm ngọt lại đây, nhìn đến sắc mặt của Lâm Hi Hi có chút giật mình, có điểm đề phòng mà nhìn nhìn hai người đàn ông đối diện, lúc nãy sắc mặt phu nhân còn tốt lắm, như thế nào mới chớp mắt đã kém như vậy rồi.

“Thật sự rất có lỗi, Lâm.....” Trong lòng Colin tràn ngập ý cười nói, lắc đầu: “Tôi không nên cùng cô nói những chuyện nhàm chán như vậy, cô không ngại nói cho tôi biết cô cùng Vinson nhận thức như thế nào chứ? Nhất định là tình huống vô cùng thực tế nha, tôi đoán xem nào.... Là ở quán bar sao?”

Hắn hứng chí dạt dào, đột nhiên Lâm Hi Hi lại không có tâm tình.

Buổi sáng sớm trong lành, thân thể nhỏ bé yếu ớt mặc một thân màu trắng của nàng ngồi trên ghế dựa, dạ dày có chút không thoải mái.

“.....” Nàng đột nhiên che miệng lại, tay chống đỡ lên bàn, biểu tình rất thống khổ.

Lông mày rậm rạp của Colin chợt nhíu chặt lại, nhìn đến vẻ mặt của nàng cũng bỗng nhiên bị dọa tới, quát to ra tiếng: “Lâm, cô không có việc gì chứ?”

Người đàn ông cao lớn đi đến bên cạnh nàng, bàn tay to giữ chặt cánh tay của nàng, nghĩ muốn xem tình hình của nàng.

Lời bọn họ nói có gì quá đáng sao? Hay là cô gái Phương Đông này quá mẫn cảm?

“Phu nhân, phu nhân, cô không có việc gì chứ?” Chị Tuệ đứng bên cạnh kinh hô vội vàng chạy tới, mắt thấy cô gái nhỏ ngồi trên ghế bởi vì dạ dày

https://thuviensach.vn

co rút mà biến thành bộ dáng thống khổ, chạy nhanh đến hô to: “Tiên sinh, ngài tránh ra, để tôi giúp phu nhân đi đến nhà vệ sinh.”

Colin ngơ ngác. Một người đàn ông ở đó mà không biết nên làm thế nào, chỉ có thể nhíu mày chờ đợi.

“Được,... Được thôi.” Colin vô thức giơ tay lên ôm đầu, theo bản năng mà lùi về phía sau.

Cỗ mùi vị trong miệng quá mức ghê tởm, Lâm Hi Hi bất chấp lễ nghi một đường chạy thẳng đến nhà vệ sinh, “Uạ.” Một tiếng vang lên, đem toàn bộ bữa sáng đã ăn vào ói ra tất cả.

Trong dòng nước mát lạnh, nàng cọ rửa tay chính mình, cũng dùng ly nước tiếp tục súc miệng, lúc này mới cảm giác tốt hơn một chút.

Dạ dày có chút đau thắt, vì trống trơn mà đau, nàng nhắm mắt lại, cảm thấy một trận choáng váng.

“Phu nhân, không có việc gì chứ....” Sắc mặt chị Tuệ trắng bệch, một mực giúp nàng vuốt lưng, cảm thấy rất kỳ quái với tình huống của nàng, hẳn sẽ không phải là ăn phải thứ gì không sạch sẽ dẫn đến ngộ độc chứ, nhà bếp của Tần trạch luôn coi vấn đề tiêu độc làm trọng, vô cùng sạch sẽ, hơn nữa cũng đã học qua việc phối hợp dinh dưỡng, tuyệt đối sẽ không thể phát sinh vấn đề gì được.

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, nhẹ nhàng lau bọt nước còn dính trên miệng, yếu ớt nói: “Không có việc gì.”

Nàng cũng không biết chính mình bị làm sao vậy, cư nhiên mấy thứ này nọ cũng ăn không được.

Một ý nghĩ chợt hiện lên trong đầu chị Tuệ rồi đột nhiên hỏi thành lời: “Phu nhân, chu kỳ của cô tới rồi chứ?” Câu hỏi này khiến cho Lâm Hi Hi

https://thuviensach.vn

chợt giật mình, lúc này mới nghĩ đến, thời gian từ lần trước đến bây giờ hình như đã trải qua 2 tháng rồi.

Nàng theo bản năng vuốt ve bụng chính mình, nhẹ nhàng cắn môi, ôn nhu nói: “Tháng này chưa có đến.” Chẳng qua là tháng này đều không phải đã sắp hết rồi sao?

Chị Tuệ kinh ngạc nhìn nàng, trong lòng hoảng hốt vậy là dự đoán đã được chứng thực, chính là nhìn thấy sắc mặt Lâm Hi Hi vẫn tái nhợt như trước, hai bên má sợi tóc còn dính ướt, dán vào làm nàng trông càng thêm suy yếu, nhẹ giọng nói: “Không có khả năng.”

Lần trước nàng có uống thuốc tránh thai mà, trừ bỏ lần kia những lần khác rất ít có khả năng.

Nếu như là tối hôm qua cũng không thể nhanh như vậy.

“Sao lại thế này?” Colin đến gần nhà vệ sinh, nhíu mi khi nhìn Lâm Hi Hi, ánh mắt xanh biếc nổi lên tia lo lắng. Nghe được lời nói của Lâm Hi Hi chị Tuệ vô cùng kinh ngạc.

Lâm Hi Hi đứng thẳng khẽ động thân thể, xuyên thấu qua gương nhìn thấy Colin, lắc đầu: “Tôi không sao, lập tức là có thể đi ra ngoài.”

Colin lại không nghĩ chỉ đơn giản như vậy, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, “Không cần làm bộ không có việc gì đâu, nếu không thoải mái, tôi có thể đưa cô đi bệnh viện.”

Bệnh viện.....

Trong lòng dâng lên một cỗ e ngại khó hiểu, nàng theo bản năng lắc đầu, “Không được.... Vẫn là không nên đi bệnh viện....”

https://thuviensach.vn

Chị Tuệ vừa nghe được những lời ngắc ngứ này, vội bắt lấy cổ tay Lâm Hi Hi: “Đúng rồi đó phu nhân. Chúng ta không cần phải đoán mò làm gì, đi bệnh viện kiểm tra không tốt hơn sao? Vị tiên sinh này cũng có thể cùng phu nhân của chúng tôi đi bệnh viện có đúng hay không?”

Colin sợ run, khóe miệng vừa khép lại đã nhếch lên, lộ ra nụ cười sáng lạn mà mị hoặc, “Đương nhiên.”

Chị Tuệ vì thế càng hăng say khuyên Lâm Hi Hi, dù sao loại chuyện này cũng là đại sự, nếu phu nhân thực sự mang thai như vậy tiên sinh nhất định sẽ không hồ đồ với cô ấy nữa. Loại sự tình này như thế nào có thể nói không cần là không được.

Lâm Hi Hi nhìn Colin qua gương, ánh mắt trong veo vừa có tia lo lắng cùng nghi hoặc, nàng nhớ tới lần trước cùng Lily đi bệnh viện, tuy rằng hai việc này không phải là trùng hợp, nhưng mà trong lòng nàng vẫn có tia e ngại. Mà quan trọng hơn nàng không nghĩ đi kiểm tra có đứa nhỏ hay không? Hắn là sẽ không đâu. Nhưng là lại làm thế nào giải thích được chu kỳ của nàng đây.

“Phu nhân, cô phải đi đi. Chỉ là kiểm tra đơn giản một chút, không có việc gì đâu, tôi bây giờ sẽ nói trước với tiên sinh. Tôi cũng sẽ đi cùng cô. Sẽ rất an toàn.”

Con ngươi xanh biếc của Colin lộ lên một tia hiểu biết nghĩ đến sự tình trước đây, coi như là cố tình, cười nhạt đến gần, dán vào bên tai Lâm Hi Hi, thanh âm du dương mà thản nhiên: “Yên tâm đi, Lâm.... Chúng tôi sẽ không làm gì với cô đâu, khi phụ nữ ghen tị sẽ thực đáng sợ, chính là tôi làm gì có lý do mà thương tổn cô, cô lại là người phụ nữ của anh trai tôi, có phải hay không? Chị dâu.”

Giọng hắn rất có làn điệu, làm cho tia đề phòng trong Lâm Hi Hi khẽ buông lỏng.

https://thuviensach.vn

Cũng tốt.....

Đi bệnh viện, ít nhất có thể đi ra khỏi Tần trạch.... Một khi nàng có thể đi ra ngoài, sẽ không trở về nữa.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 174: Chính Nàng Sẽ Tự Trốn Đi

Chiếc xe màu trắng có rèm che tao nhã chạy trên quốc lộ ngoài thành vòng qua sườn núi.

“Tiên sinh.... Ngài xác định sẽ tự lái xe được sao...” Chị Tuệ cả kinh nhìn thấy đường cong vun vút kinh hồn ngoài cửa sổ xe, liếc nhìn nửa khuôn mặt tà mị thanh nhàn của Colin, không khỏi có chút lo lắng.

Colin một tay lái xe, tao nhã lượn một vòng, quay người nói: “Chị có cảm thấy được tôi đang làm gì không? Cô gái phía sau kia tôi cũng không dám làm cho cô ấy có chuyện gì, vậy nên, vị phu nhân này, cứ yên tâm.”

Chị Tuệ nghe được những lời này tựa như lạc vào cõi u mê, tiếng Anh chị có hiểu một chút, nhưng mà cũng không phải nghe tất cả đều hiểu được, chỉ có thể dốc lòng quan sát Lâm Hi Hi.

Tựa vào bên cạnh xe, dây an toàn vòng qua cái lưng mảnh khảnh của nàng, có một tia tái nhợt.

Đi tới bệnh viện.

Lập tức hướng khoa phụ sản đi tới, bước chân Lâm Hi Hi tận lực chậm chạp, để ý chi tiết quang cảnh cùng mọi người xung quanh, đúng là không có khả năng ai đó sẽ đi theo nàng vào bên trong, nhưng là chị Tuệ cũng theo từng bước không rời.

Cánh tay mảnh khảnh giơ lên, khẽ bóp bóp trán.

https://thuviensach.vn

Lấy được số thứ tự lúc sau sẽ là xếp hàng chờ, Lâm Hi Hi nghĩ nếu đợi cho kiểm tra có kết quả đi ra, như vậy có phải hay không chính mình sẽ không có cơ hội đào tẩu, nàng rốt cục có nên kiểm tra hay không?

Trời đầu thu mát rượi, lòng bàn tay nàng lại ẩm ẩm toát mồ hôi.

“Phu nhân, không phải sợ hãi, tôi cũng đã kiểm tra một lần giống thế này, thoải mái một chút....” Chị Tuệ nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn có chút tái nhợt của nàng lại nghĩ rằng nàng đang rất khẩn trương, ngồi sát vào bên cạnh, nhẹ giọng an ủi nàng, “Tôi ở ngay ngoài cửa chờ phu nhân.”

“Tôi.... Tôi không sao.” Lâm Hi Hi nhẹ nhàng nói, chần chờ một chút rồi đi vào.

Mà cùng lúc đó, Colin đứng ở ngoài cửa lẳng lặng chờ, di động trong túi áo đã rung lên gần mấy chục phút.

Ánh sáng vụn vặt không đủ ấm áp, chiếu lên khuôn mặt anh tuấn của hắn, càng thêm mị hoặc.

Thật sự nhịn không được phiền phức của cái di động kia, cuối cùng cũng phải tiếp, nhíu mi nói: “Half, buổi sáng tốt lành.”

Phía bên kia, thanh âm của trợ thủ xuyên qua tín hiệu truyền tới đây: “Colin, tên chết tiệt này, ai cho cậu một mình mang người phụ nữ của Dương đi ra ngoài thế hả? Chúng ta đã nói như thế nào rồi? Cho dù muốn làm cho cô ấy biến mất cũng không được tự chúng ta ra tay cơ mà, cậu thấy được rằng mang cô ta ra ngoài rồi chúng ta lại bắt cóc cô ấy là cách tốt sao? Cậu không nghĩ đến Vinson sao? Anh ta sẽ vì cậu là em trai mà buông tha cho cậu sao? Cậu đừng có ngây thơ quá.”

Đưa đi động tránh ra xa một chút, trên môi Colin có ý cười khiến người ta không đoán trước được, “Tôi nói qua với cậu là sẽ bắt cóc Lâm sao?”

https://thuviensach.vn

“Cậu.....” Trợ thủ nghẹn lời, sắc mặt xanh mét, không biết hắn nghĩ lại muốn chơi trò gì.

“Hafl thả lỏng, thả lỏng chút....” Colin có vẻ mềm giọng xem thường, hấp dẫn mà nỉ non: “Lâm không phải là một cô bé nhu nhược, sức bật của cô ấy còn vượt xa tưởng tượng của cậu, trừ phi mình là kẻ ngu ngốc, nếu không mình sẽ tuyệt đối không dám xuống tay làm chuyện gì với cô ấy, mình chỉ muốn cô ấy rời khỏi Vinson, bất quá việc này chúng ta sẽ không cần phải động vào, mà cô ấy sẽ tự mình muốn chạy trốn, cậu không biết sao?”

Một chỗ khác, trợ thủ không nói gì.

Colin cười rộ lên, ưu thế lớn nhất của hắn chính là quan sát sắc mặt cùng hành động, đến ở Tần trạch không đến 1 ngày, hắn đã sớm nhìn thấu ra mối quan hệ dây dưa phức tạp của hai người kia.... Cũng đủ để xác định, nhất định Lâm muốn nghĩ cơ hội rời khỏi Tần trạch.

Trợ thủ vẫn nhíu mày: “Cậu muốn làm cái gì?”

Colin mỉm cười tao nhã dựa vào thân xe, hướng tới những mỹ nhân đang nườm nượp qua lại trạm canh gác ngòai cửa cổng, dáng người cao ráo cùng khuôn mặt tuấn lãng lại thêm đôi mắt xanh biếc, mái tóc vàng hoe khiến cho hắn tạo thành một vẻ mị hoặc quang cảnh xung quanh.

“Tôi chỉ là cố ý tạo cho Lâm một cơ hội để cô ấy tự đào tẩu mà thôi, đến lúc đó anh trai thân yêu của tôi sẽ không thể đổ mọi tội lỗi lên đầu tôi được.”

“Cậu liền khẳng định được cô ấy có năng lực chạy thoát sao?”

“Chúng ta có nên cá một phen không Hafl? Nếu tôi thắng cược, mỹ nhân lai người Hà Lan kia sẽ thuộc về tôi, có đánh cuộc không?”

https://thuviensach.vn

“Cút.” Trợ thủ nghiêm mặt hướng điện thoại phía hắn rống. Lộ ra vẻ tươi cười cúp máy, ngưng mắt nhìn bốn phía xung quanh.

Phụ nữ đích xác là chỉ dùng để yêu thương, chính là nếu nàng không muốn rời đi, cũng không phải cứ như vậy mà trói buộc nàng, kìm hãm sự tự do của nàng là không tốt chút nào, đúng hay không anh trai thân yêu của tôi?

Từ trong phòng siêu âm đi ra ngoài, không cẩn thận đụng phải một người cũng đang xếp ngang hàng, Lâm Hi Hi đang suy nghĩ không được thanh tỉnh lắm trên tay cầm tờ phiếu kết quả xét nghiệm, càng không buồn nhìn đến người bị đụng phải là ai, chỉ có thể nhẹ giọng nói: “Thực xin lỗi, tôi không phải cố ý.”

Người bị đụng phải rõ ràng là một cô gái trẻ, khẽ kêu lên một tiếng là đã ngừng rồi.

“Không sao cả, không sao cả.” Cô ấy cũng vung vung tay, hướng tới cái bóng dáng người chỉ va chạm nhẹ kia.

Rồi đột nhiên thấy có chút gì đó không thích hợp, cô gái nhỏ chạy tới nhìn rõ mặt của nàng, kinh ngạc hô lên một tiếng nghi hoặc, thử gọi một lần: “Lâm Hi Hi?”

Vừa muốn tiếp tục đi về phía trước Lâm Hi Hi bỗng nhiên dừng lại.

“Cô là.....” Nơi này hơi tối, chỉ có chiếc rèm cửa ngẫu nhiên được thổi nhấc lên mới làm lộ ra một chút ánh sáng, nàng căn bản nhìn không rõ.

“Lam Đóa, tôi là Lam Đóa nha!”, thanh âm đột nhiên lớn hơn, cũng trở nên rất hưng phấn, “Cô thật sự là Hi Hi rồi, đã rất lâu rất lâu rồi tôi không được gặp cô, này, cô còn nhớ tôi không? Còn nhớ hay không a?”

https://thuviensach.vn

Tay bị người ta giữ chặt ra sức mà lắc, Lâm Hi Hi bình tĩnh lại, thấy cô ta hưng phấn như vậy đành phải gật đầu, nhưng lại phát hiện không thể nhìn rõ cô ấy, bên môi không khỏi nở một nụ cười yếu ớt.

“Nơi này quá tối, chúng ta ra bên ngoài nói chuyện đi!”, Lam Đóa rất kích động, rất muốn tìm nàng ôn chuyện. Có trời mới biết hiện tại ở công ty Bác Viễn, Lâm Hi Hi là nhân vật như thế nào, tựa như là thần thoại vậy, rất ít người chú ý đến năng lực có thể thu mua Nhạc Thị của nàng, một bước đột phá duy nhất của nàng đó là từ một thư ký nho nhỏ trực tiếp tiến lên chức phu nhân chủ tịch.

Chúa ơi, cô muốn biết xem vị phu nhân của cô làm chức vị ấy như thế nào.

“.....”, Lâm Hi Hi đột nhiên dừng một chút, nhẹ nhàng dùng sức ngăn trở Lam Đóa. “Từ từ đã, không thể đi ra được.”

Lam Đóa rất nghi hoặc, hết nhìn ra cửa rồi lại nhìn nàng: “Làm sao thế? Cô đang trốn ai sao?”

Dừng ở cửa, Lâm Hi Hi hình như có thể thấy chị Tuệ đang đứng bên ngoài chờ đợi, nhẹ giọng nói: “Phải.

Lam Đóa tựa như bừng tỉnh ngộ ra điều gì đó, cô cũng không biết.

“Vậy..... Cô chờ một chút, bên này có một cửa nhỏ có thể thông đến văn phòng bác sĩ bên cạnh, tôi đưa cô đi!”, Lam Đóa nắm lấy tay nàng kéo đi về phía bên cạnh.

Lâm Hi Hi nhíu mày: “Không phải cô muốn khám bệnh sao?”

“Không có việc gì nữa! Chỉ là nguyệt sự của tôi không đều, còn năm lần bảy lượt mà đến, tôi nghĩ là do giấc ngủ của tôi không tốt, thức đêm điên đảo dẫn đến, có khám hay không cũng vậy mà thôi!” Lam Đóa kéo nàng

https://thuviensach.vn

qua, nhẹ nhàng bâng quơ nói. Nói đùa chứ, thật vất vả mới có cơ hội để tám chuyện, chẳng lẽ cô sẽ đem toàn bộ thời gian phí hoài ở đây sao?

“Hư..... Cô nói nhỏ thôi, phòng bác sĩ cùng căn phòng lớn bên ngoài thông với nhau, cô đừng lên tiếng, chúng ta lặng lẽ từ cửa sau trốn ra là được. Mà rốt cuộc là ai đang truy đuổi cô?”, Lam Đóa đã bắt đầu buôn chuyện.

Lâm Hi Hi dừng một chút, nhẹ nhàng lắc đầu: “Không phải người xấu, chỉ là người hầu ở Tần trạch mà thôi.”

“A”, Lam Đóa lại tỉnh ngộ, hóa ra là tiết mục phu nhân rời nhà trốn đi à? Chơi cũng vui lắm nha!

Tới chỗ có ánh sáng mới nhìn rõ cách ăn mặc của nàng, một thân váy dài màu trắng tôn lên vóc người của nàng, tinh tế xinh đẹp, tao nhã động lòng người, Lam Đóa nhìn một mắt cũng biết Lâm Hi Hi tuyệt đối có tư cách đứng bên cạnh chủ tịch của các cô.

Nín thở, Lam Đóa đem chiếc áo khoác mỏng của mình cởi ra, khoác lên người nàng, thở dài một tiếng, nhẹ nhàng giữ chặt tay nàng cùng nhau đi ra ngoài, Lâm Hi Hi thấy rất rõ, chị Tuệ cách các nàng không quá năm thước, tất nhiên, mọi sự chú ý đều dồn lên cánh cửa của căn phòng lớn kia.

Hai cô gái tay trong tay, không nhanh không chậm rời đi.

“Hô.....”, chạy trốn tới nơi an toàn, Lam Đóa vỗ vỗ ngực, ngoái nhìn đằng sau, “Hồi hộp chết mất thôi, lần đầu tiên tôi được chơi trò chơi này nha, thật hồi hộp..... Này, cô không sợ sao?”

Nhìn thấy vẻ mặt trầm tĩnh của co gái nhỏ kia, Lam Đóa tò mò hỏi.

Lâm Hi Hi lắc đầu, trong lòng chỉ có một tia vui vẻ vì đã chạy thoát được, ít nhất lúc này bọn họ sẽ không tìm được nàng, nàng cảm thấy rất

https://thuviensach.vn

nhẹ nhõm thoải mái, cởi áo khoác đưa cho Lam Đóa: “Cám ơn cô, tôi không sao.”

Biết rằng sẽ không trốn ở đây được bao lâu, Lâm Hi Hi muốn rời đi, nhưng nàng biết xe vẫn còn đang ở ngoài cửa.

Lam Đóa như có thể nhìn ra ý nghĩ của nàng, lại gần nói: “Chỗ này có cửa sau mà, cô không biết sao?”

Lâm Hi Hi lại thành thật mà gật gật đầu.

Lam Đóa rối rắm, lại kéo tay nàng: “Thôi được rồi, đã giúp thì giúp cho trót, nhưng mà cô trốn được rồi thì sau này nhất định phải cho tôi biết nguyên nhân vì sao cô muốn chạy trốn, hơn nữa tôi hỏi cái gì cô cũng phải trả lời, ví dụ như chuyện giữa cô và chủ tịch,....” Chờ đã cô cũng rất lắm chuyện nha, được rồi, cô thừa nhận.

Đôi mắt trong veo ánh lên một tia sáng, Lâm Hi Hi nhìn cô gái đơn thuần mà trong sáng trước mặt, bên nở một nụ cười.

“Được”, nàng nhẹ giọng đồng ý

Lam Đóa kìm nén suy nghĩ muốn nhảy dựng lên, kích động mà hoan hô, ánh mắt sáng lên tựa như lượm được một cái phao cứu sinh, kéo nàng theo hướng phòng nghỉ nhỏ mà đi: “Cô đi theo tôi.”

“Đến đây”

“Bây giờ trốn ở đây một lát, đợi những người cô đang trốn đi vào trong phòng tìm cô, chúng ta sẽ bám sát góc tường mà đi qua, từ chỗ đó lui về phía cửa sau.” Cô an bài đâu vào đấy.

Nhìn thấy phiếu xét nghiệm trong tay nàng, Lam Đóa hiếu kỳ nói: “Cô đến bệnh viện kiểm tra cái gì? Hình như cô đã kiểm tra xong rồi, có muốn

https://thuviensach.vn

xem trên phiếu viết gì không?”

Tờ giấy mỏng kia hé ra, thì ra đã bị cầm trong tay rất lâu.

Lâm Hi Hi ngẩn ra một chút, trong đầu lúc này mới dâng lên một ý nghĩ làm cho trái tim lo lắng đập thình thình, nàng không có quên nguyên nhân đến bệnh viện là vì dạ dày trống rỗng rất đau, không muốn ăn gì cả, ánh mắt trong veo của nàng ngoảnh đi, lại không dám nhìn nội dung trên phiếu xét nghiệm.

Lam Đóa đứng trước mặt nàng hồi lâu, đánh bạo nhẹ nhàng thò tay rút tờ phiếu xét nghiệm trong tay nàng ra, tò mò mở ra nhìn nhìn, lập tức khiếp sợ mà đứng tại chỗ, thật lâu mới lên tiếng: “Cô mang thai? Hi Hi cô có thai rồi?!”

Như có một tiếng sét nổ tung trong đầu nàng.

Sắc mặt Lâm Hi Hi trong nháy mắt tái nhợt đi đôi chút, đôi mắt ướt át nhìn qua, không tin mà nhìn tờ phiếu đang mở kia.

“Tôi không có lừa cô, cô xem.....”, Lam Đóa thành thật mà mở ra cho nàng xem, thật cẩn thận xem xét vẻ mặt của nàng, “Hi Hi, cô vì sao lại muốn chạy trốn, cô đang mang thai, đang có đứa nhỏ, vì sao còn muốn chạy tới chạy lui đi đâu?”

Mang thai, đứa nhỏ. Hai chữ này giống như nhát dao lạnh như băng, đâm thật sâu vào lòng nàng.

Nàng theo bản năng vuốt ve bụng mình, xác định đó là kết quả sau khi kiểm tra, nơi này quả thực đã có một sinh mệnh sao? Vì sao nàng chưa từng có cảm giác, cũng không hề biết?

Ngày đó rõ ràng là lần đầu tiên hắn không dùng biện pháp an toàn, nhưng chính mắt hắn đã nhìn nàng uống thuốc! Trước đây mỗi lần quan hệ

https://thuviensach.vn

đều có sử dụng biện pháp tránh thai nghiêm ngặt có khả năng phòng tránh đến 98%, chẳng lẽ lúc đó đã mất hiệu quả sao?

Nàng nhớ rõ hắn đã từng nói: “Có con anh cũng sẽ nuôi, đừng lo lắng rằng anh sẽ bỏ mặc em.”

Hiện tại nàng rất muốn biết, rốt cuộc ý của hắn là gì?

Ngón tay mảnh khảnh tái nhợt, có chút run rẩy, có lẽ là nàng mẫn cảm, có lẽ nàng thật sự không nên nghĩ như vậy, nhưng nàng rất muốn biết rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra! Nàng không muốn lại bị lừa gạt cùng lợi dụng, huống chi đối tượng bị lợi dụng lại là con của bọn họ..... Tần Dịch Dương, chuyện này anh nên nói sao đây? Nói cho tôi biết, rốt cuộc anh có biết trước chuyện này hay không?

“Hi Hi.....”, Lam Đóa nhẹ nhàng gọi một tiếng, bị vẻ yếu ớt cùng tái nhợt trên mặt nàng hù dọa, “Hi Hi cô không sao chứ? Tại sao cô..... tại sao lại khóc a”

Lấy tay lau mặt cho nàng, lại cảm thấy không đúng, vội vàng móc khăn giấy từ trong túi ra đưa cho nàng. Nàng không có rơi lệ, nhưng trong đôi mắt to có nước, cắn môi như là đang chịu đựng điều gì, làm người khác nhìn thấy mà đau lòng.

“Chúng ta có thể từ cửa sau đi ra ngoài phải không?”, Hồi lâu sau, thanh âm mềm nhẹ mang theo chút khàn khàn hỏi.

Lam Đóa nhìn nàng thật vất vả xoa dịu cảm xúc, vội vã gật gật đầu.

“Bây giờ đi, có được không?”, Lâm Hi Hi nhìn cô, biết rằng cô gái này là sự giúp đỡ và cứu vớt duy nhất của mình, không có cô ta, nàng vốn không thể chạy trốn được.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa suy nghĩ một chút, lại đem áo khoác cởi ra cho nàng mặc, ôm lấy cô mới nói: “Hi Hi, tôi không biết cô đã gặp phải chuyện gì, nhưng bây giờ cô đừng buồn, chờ mọi chuyện rõ ràng rồi đau buồn cũng không muộn, bây giờ cô chạy trốn lại không cho ai biết, chủ tịch mà phát hiện nhất định sẽ rất lo lắng. Hai người trong lúc đó đã xảy ra chuyện gì cũng không đáng sợ, nhưng mà đừng vì chưa có tìm hiểu rõ mà hiểu lầm đối phương, được không?”

Đôi mắt trong veo ngước lên nhìn Lam Đóa, Lâm Hi Hi gật gật đầu.

Hai người từ phòng nghỉ đi ra, hướng thẳng về phía trước mà đi, mắt nhìn thấy cảnh người qua lại vô cùng hỗn loạn, ánh mắt mát lạnh của Lâm Hi Hi đảo qua một chút liền dời đi, người đi đến bệnh viện vô cùng hỗn tạp, cũng không có người chú ý đến hai cô gái đang tay trong tay rời đi kia.

Cửa sau bệnh viện thực trống trải, chỉ có một vài chiếc xe đang đỗ. Rất ít người qua lại.

Bọn họ bắt taxi, đi thẳng về nhà trọ nơi Lam Đóa đang ở.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 175: Người Phụ Nữ Này Muốn Làm Gì?

Thời điểm Tần Dịch Dương chạy tới bệnh viện, toàn thể bệnh viện đều đã giới nghiêm.

Hắn thực không ngờ tới sự tình này, nhưng mà lúc Lạc Thành tiến vào hội nghị, sắc mặt vô cùng căng thẳng, từ trước tới nay luôn giữ được sự bình tĩnh nhưng lại không dám nói ra, do dự một hồi mới nói: “Lâm tiểu thư mất tích, ở bệnh viện bên kia.”

Khi đó hắn thực đã rối loạn thành một mảnh, những biện pháp có thể làm đều đã làm, một mình từ hội nghị cấp cao của công ty rời đi, tiếp theo các vị cổ đông trong hội đồng quản trị chỉ được tiếp đón bởi một tiếng “Phanh.” tiếng cánh cửa đóng lại.

Tâm Mi đã đi theo hắn nhiều năm cũng chấn kinh, mím môi không dám nói nhiều hơn một chữ, dựa theo lời hắn phân phó mà dặn dò mọi người, chân bước như bay.

Colin ở cổng bệnh viện, đưa mắt nhìn xung quanh, lắc đầu thán phục than một tiếng, nhưng khóe môi lại chứa ý cười.

Cười Vinson quá căng thẳng, cũng cười cô gái nhỏ dũng cảm kia.

Lúc này chưa tính là mất tích, không ai mưu tính cũng không có ai tiếp xúc với nàng, chiếc Ferrari màu đen chói mắt dừng lại, lập tức khiến đám huyên náo chung quanh thở dài than một tiếng, chỉ nhìn thấy một thân ảnh cao ngất tuấn lãng từ bên trong đi ra, toàn thân đều tản ra lãnh khí tựa như muốn đem người nuốt sống, ánh mắt lạnh đến thấu xương.

https://thuviensach.vn

“Em thề, không phải em, anh trai thân yêu của em …..”, Trước khi hắn chưa kịp chất vấn khuôn mặt tuấn lãng của Colin đã hiện lên vẻ vô tội, hai tay giơ lên, rất thành tâm thề.

Tần Dịch Dương đi tới bên cạnh hắn, bên môi cười lạnh, bỏ lại một câu: “Nếu chú có liên quan đến chuyện này, tôi sẽ cho chú biết mùi vị từ một hậu duệ hoàng gia trở thành thường dân bần tiện!”

Colin không nói gì chờ hắn đi qua, thế nhưng sau lưng đã toát ra một mảng mồ hồi lạnh.

Chúa ơi.... Người đàn ông này lại có thể đáng sợ như vậy sao?????

“Tiên sinh..... thật xin lỗi, tôi vẫn đi theo phu nhân, lúc phu nhân đi vào kiểm tra tôi đứng ngay ở cửa chờ, một khắc cũng không rời đi, tôi thật sự không biết phu nhân làm thế nào mà biến mất, lúc ở Tần trạch cô ấy không hề liên lạc với bất kỳ ai.....”. Đôi môi chị Tuệ tái nhợt, nghĩ đến tất cả những lý do có thể, ánh mắt lạnh lùng của Tần Dịch Dương nhìn xuống làm chị không nói nổi một câu.

Ánh mắt sắc bén lại gần căn phòng kiểm tra, rồi đột nhiên trở nên đau đớn.

“Kết quả kiểm tra thế nào?”, trong thanh âm của hắn có chút khàn khàn.

Nữ bác sĩ kia đã sợ tới mức không dám nói tiếp nữa, nghe được hắn hỏi, liền cố gắng nhớ lại cô gái được miêu tả kia, một thân váy dài màu trắng, rất xinh đẹp.....” Đi ra rồi, đã kiểm tra rồi, vị phu nhân kia đã mang thai, sớm đã có đứa nhỏ... còn chưa đến hai tháng...” Nữ bác sĩ nhớ lại.

Ánh mắt Tần Dịch Dương trở nên vô cùng ngưng trọng, ngay cả môi cũng có chút tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Nàng nhất định đã biết mình mang thai, vậy mà vẫn cố tình chơi trò mất tích?

Hắn đã sớm biết nàng muốn rời khỏi Tần trạch, muốn rời khỏi hắn, nhưng rõ ràng đã kiểm tra và biết được nàng đang có thai, vậy mà nàng vẫn tìm lấy cơ hội để chạy trốn.

Trái tim như bị hàn băng sắc nhọn cắt ngang qua, đau đến nghẹt thở.

“Tôi tạm thời tin các người không giúp cô ấy chạy trốn.....” Giọng nói của hắn lãnh liệt mà trầm thấp, chậm rãi xoay người, “Đem tất cả tư liệu theo dõi của bệnh viện ra đây, trong ngày hôm nay, trước khi trời tối phải lật tung mọi ngõ ngách lên tìm cho tôi.”

Từng chữ như là cắt máu mà viết ra, Lạc Thành ở phía sau hắn đẩy kính mắt, cũng có chút sởn gai ốc, thản nhiên nói: “Vâng, Tần tiên sinh.”

Mắt thấy Tần Dịch Dương sải bước đi ra ngoài, Lạc Thành liếc mắt một cái cuối cùng nhìn người có ánh mắt thâm thúy tao nhã đang đứng thản nhiên bên cạnh kia, rồi cũng nhấc chân rời đi.

Không có đầu mối, tìm không có mục đích.

Tần Dịch Dương nặng nề ngồi vào ghế lái, cánh tay gác trên cửa kính xe, nắm tay lại chống ở trên môi, trong đôi mắt thâm thúy vằn lên tơ máu, sáng lạng chăm chú nhìn về phía trước.

Điên cuồng lái xe trên đường cả một ngày, nhưng vẫn không thấy bóng dáng nàng đâu. Hắn luôn luôn cho rằng thành phố C không có gì gọi là lớn lắm, chính là ở một khắc không nhìn thấy nàng kia, cả thành phố đều trở nên trống trải, chung quanh tiếng người huyên náo nhưng không có một thanh âm nào là của nàng.

https://thuviensach.vn

Nhắm mắt lại, chua xót dâng lên khóe mắt, đau đớn trong lòng chưa bao giờ nguôi ngoai.

‘Hi Hi..... vì sao em phải đi? ’

‘Thù hận sâu đến cỡ nào mà em phải lựa chọn rời đi? Em cứ như vậy mà trốn tránh anh sao? ’ Hắn nắm chặt tay đấm mạnh lên tay lái.

Sắc mặt Tần Dịch Dương vô cùng căng thẳng, đôi mắt lạnh lùng toát lên sự tức giận đan xen cùng u ám, lại dần dần biến thành thống khổ, đau đớn dữ dội trong câm lặng.

Bầu trời dần dần tối đen, hắn không biết mình đã ngồi trong xe bao lâu. Mãi cho đến khi di động rung lên.

“Tần tiên sinh, chúng tôi là nhân viên cửa hàng trang sức Thụy Hằng, lần trước ngài đã yêu cầu chế tác một chiếc vòng cổ cùng một đôi khuyên tai, vốn hàng đã được gửi qua, nhưng bởi vì chuyến bay đến trễ nên bị muộn, bây giờ ngài có thể đến đây lấy không?”

Giọng phụ nữ dịu dàng vang lên trong màn đêm nặng nề, mang lại chút hương vị an ủi lòng người.

Đôi môi Tần Dịch Dương tái nhợt, không muốn nói, nhưng trong đôi mắt thâm thúy lóe lên một tia sáng, hắn nhớ tới vì nàng hắn cố ý đặt làm chiếc vòng cổ kia, mặc kệ sau này bọn họ có xảy ra chuyện gì cũng không được phép tháo xuống, chiếc vòng cổ kia thực tinh xảo, sáng chói mang một chữ “Hi”, vẫn luôn nằm trên cổ nàng.

Hắn làm sao lại quên mất điều này chứ?!

Trí nhớ như bị điện giật làm cho thức tỉnh, làm cho Tần Dịch Dương có cảm giác như bắt được vàng vậy, nói với người bên kia điện thoại “Cám

https://thuviensach.vn

ơn” sau đó tao nhã khởi động xe, xoay tay lái, chạy về phía dòng xe cộ trên đường.

Mà ở đầu bên kia điện thoại, tiểu thư cửa hàng châu báu rất buồn bực, ‘cám ơn’? Có nghĩa là có đến lấy và trả tiền hay không?

Bầu trời từ xanh thẳm chuyển sang xám trắng, từ từ nổi lên màu đen u ám.

Đến lúc xe về đến Tần trạch, mọi người trong nhà đã đợi rất lâu, từ quản gia cho đến người hầu giản đơn, đều đứng xếp hàng ở cửa lo lắng, chờ đợi Tần Dịch Dương bước từ trên xe xuống, mọi đều thở dài, không ai dám nói chuyện.

“Colin đâu?” Hắn lạnh giọng hỏi một câu.

“Colin tiên sinh vừa mới đi ra ngoài”, người hầu nhỏ giọng đáp, “Ngài ấy không cho chúng tôi báo với ngài, nói rằng chờ tiên sinh trở về hãy nói ngài ấy vì chạy tị nạn nên phải trốn ra nước ngoài, nhưng thỉnh thoảng cũng nên liên lạc với ngài ấy, dù sao ngài ấy cũng muốn cùng tiên sinh về nước.”

Tần Dịch Dương cười lạnh, nó thật biết bảo vệ chính mình.

“Tiên sinh, chuyện của phu nhân.....”

“Không cần phải xen vào chuyện này..... tôi sẽ không trách tội mọi người.” bước lên bậc thang cuối cùng, hắn liếc nhìn mọi người một lượt, “Giải tán.”, tất cả người hầu nhìn nhau, trong lòng kinh hãi, nhưng thấy tiên sinh không tức giận cũng âm thầm lặng lẽ tản ra. Điện thoại lại rung lên.

“Tần tiên sinh, tất cả các cuốn băng từ camera đều đã được kiểm tra hết, ngay cả máy ghi âm gần hòm thư cũng đã kiểm tra nghiêm ngặt.” thanh âm trầm ổn của Lạc Thành vang lên, dừng một chút, nói “Nguyễn tiên sinh đang trên đường đến Tần trạch.”

https://thuviensach.vn

“Biết rồi.” Tần Dịch Dương ngắt điện thoại, ngón tay thon dài chậm rãi gập điện thoại lại. Nguyễn Húc à?

Đôi mắt thâm thúy của hắn nheo lại, người đàn ông này thật đúng là chút gió thổi cỏ lay cũng biết rõ.

Rượu đỏ thơm dịu, nhưng không có ai uống cùng hắn.

Trong phòng trống trải, Tần Dịch Dương tựa người vào ghế sô pha, gương mặt tuấn lãng bức người khó có khi không lãnh liệt, hơi thở tản ra mùi vị mị hoặc, ánh mắt dừng trên màn hình được vệ tinh truyền tới.

Đây hắn là một khu nhà trọ cũ, hắn có thể nhìn thấy gương mặt nàng thậm chí là từng sợi tóc, khoảng cách gần như vậy, cũng ở ngay trong thành phố, nhưng vị trí cụ thể thì hắn vẫn chưa xác định được, nàng ở đâu, nàng có bị nguy hiểm hay không?

Ngón tay thon dài chậm rãi co lại.....

Gần như vậy giống như có thể chạm vào nàng, ôm lấy nàng, nắm giữ nàng trong lòng bàn tay.

Ngón tay chậm rãi co lại thành nắm đấm, dựa vào khóe môi, Tần Dịch Dương nhíu mày, nhắm mắt lại, dường như có thể ngửi được mùi hương của nàng trong căn phòng này. Dưới lầu bỗng có tiếng vang lên.

Tần Dịch Dương chậm rãi mở mắt chú ý động tĩnh kia, chắc là Nguyễn Húc đã đến.

Bàn tay tao nhã đặt ly rượu xuống, hắn tắt màn hình thật lớn kia đi, chỉ còn lại màu đen bao trùm căn phòng trống rỗng. Khiến ngay cả hắn cũng bị nhấn chìm vào trong.

https://thuviensach.vn

Nguyễn Húc quát người hầu lui xuống để tự mình đi lên tìm, sắc mặt xanh mét đến phát sợ, từ đại sảnh nhìn thấy nơi có ánh sáng liền đi vào.

Quả nhiên, vừa vào đến nơi liền nhìn thấy thân ảnh Tần Dịch Dương.

“Hi Hi mất tích phải không?” Còn chút thở hổn hển, Nguyễn Húc trấn định một chút lại cắn môi hung tợn hỏi. Bóng dáng cao ngất tao nhã của Tần Dịch Dương không lên tiếng làm ngọn lửa trong lòng Nguyễn Húc bùng lên!

Sải bước về phía chiếc ghế sô pha bằng da, không thèm nhìn mặt đã hung hăng túm lấy cổ áo hắn, gầm nhẹ: “Tần Dịch Dương, tôi đang hỏi cậu, có phải cô ấy mất tích hay không? Tại sao cậu không đi tìm? Con mẹ nó, cậu đã quên tên khốn nạn Nhạc Phong kia đã đối xử với cô ấy thế nào sao? Cậu đã làm gì mà để cô ấy mất tích?”

Trong lòng hắn vốn rất hoảng hốt, thân ảnh nhỏ bé và yếu ớt như vậy dễ dàng bị chặt đứt bất cứ lúc nào.

Không thích bị níu cổ áo tra hỏi như vậy, ngón tay thon dài cầm ly rượu co giật mạnh, tiếng nói của Tần Dịch Dương khàn khàn, lộ ra một tia lạnh lùng: “Buông tay ra!”

Nguyễn Húc kịch liệt thở hổn hển, trên mặt bị đau lòng cùng lo lắng bao trùm, buông lỏng cổ áo của hắn ra, hắn vẫn bước đi thong thả như trước, nhưng trái tim lại đập kịch liệt vô cùng đau đớn.

“Chưa đủ sao? Tần Dịch Dương cậu thấy còn chưa đủ sao?” Trong đôi mắt vằn lên tia máu, Nguyễn Húc hơi nghiến răng, gằn giọng hỏi hắn: “Cậu muốn lợi dụng cô ấy, cô ấy đã giúp cậu thu mua Nhạc Thị, cậu muốn cô ấy yêu cậu, nhưng cô ấy đã chết tâm vì tình yêu rồi, cậu còn muốn thế nào nữa?”

https://thuviensach.vn

Tiếng gầm nhẹ mang theo đau lòng, Nguyễn Húc biết giờ phút này cảm xúc của mình đã không thể khống chế, nhưng hắn không có cách nào để dừng lại.

Lạnh lùng nở nụ cười, Nguyễn Húc quay đầu đi, tiếp tục nói: “Cậu không muốn ly hôn, cậu giam giữ cô ấy, tôi chỉ nghĩ cậu yêu nên mới không muốn thả cô ấy, cho nên tôi cũng không muốn quản, nhưng cậu thì sao? Cậu giải thích cho tôi vì sao cô ấy muốn chạy trốn? Con mẹ nó, rốt cuộc cậu đã làm gì với cô ấy để cô ấy phải chạy trốn như vậy, thà rằng lang thang ở bên ngoài mà trên người không có một xu cũng không chịu trở về tìm cậu?”

Tiếng nói mạnh mẽ làm cả căn phòng đều “ong ong” rung động, Nguyễn Húc trừng mắt – ánh mắt âm hiểm xưa nay chưa từng có tràn ngập lửa giận như vậy, từng câu từng chữ như hóa thành ngọn đao lạnh băng hung hăng đâm vào trái tim Tần Dịch Dương.

Đôi mắt thâm thúy cũng chẳng hề nhìn vẻ mặt của Nguyễn Húc, Tần Dịch Dương đi về phía sau, chậm rãi tựa người vào ghế sô pha, mang khí chất vương giả thản nhiên, lại vô cùng tao nhã, cặp môi mỏng nhẹ nhàng nói: “Cô ấy mang thai.”

Nguyễn Húc đang nổi giận đùng đùng đột nhiên chấn động, lửa giận trong đáy mắt bỗng dưng bị dập tắt, thay vào đó là vẻ bất ngờ khó tin.

Mang thai rồi.

Hi Hi mang thai.

Một câu này như là hàn băng bị tan rã bởi cơn cuồng phong, càn quét trong lòng hắn, tình yêu hèn mọn của hắn, tia hy vọng cuối cùng đem trái tim đi yêu nàng cũng bị chặt đứt.

Nàng có con, có con của Tần Dịch Dương.

https://thuviensach.vn

Bọn họ đã là vợ chồng, từng có cuộc sống sinh hoạt, mang lại một sinh mệnh cho xã hội, nàng sẽ làm mẹ, cũng sẽ giữ hình tượng của người làm vợ, người đã lập gia đình.

Ai đó hãy đến nói cho hắn biết, một người phụ nữ như vậy, hắn có tư cách gì mà đi van xin tình yêu của nàng?

Sắc mặt xanh mét dần trở nên tái nhợt, suy nghĩ của Nguyễn Húc hỗn loạn, đôi chân đứng tại chỗ trở nên nặng trĩu mà khụy xuống.

Tần Dịch Dương ngước mắt lên, ánh mắt sắc bén xuyên qua không khí dừng lại trên gương mặt Nguyễn Húc, thanh âm du dương mà lạnh như băng, từng từ nói ra bén nhọn như dao "Thế cho nên không cần nói với tôi cậu lo lắng đến mức nào, đó là người phụ nữ và con của tôi, tôi sẽ không để bất kỳ kẻ nào nhiều chuyện can thiệp vào."

Như là trải qua cơn cuồng phong đấu tranh trong lòng, đôi môi Nguyễn Húc bỗng cứng đờ, có chút suy sụp mà ngã ngồi lên ghế sô pha.

"Cậu biết cô ấy ở đâu đúng không?" Thanh âm Nguyễn Húc khàn khàn, một lát sau bỗng giật mình, thở hổn hển nhìn hắn, "Cậu nhất định biết cô ấy đang ở đâu, nếu không cậu đã không bình tĩnh như vậy!"

Đôi mắt Tần Dịch Dương lạnh lẽo, hắn lại mím môi không nói.

Đúng là hắn biết nàng ở đâu, nhưng..... nàng không muốn trở về, hắn không thể cưỡng ép bắt nàng quay trở về.

Chờ đợi cả nửa ngày mà hắn chỉ lãnh đạm không lên tiếng, Nguyễn Húc ngay cả một chút biện pháp cũng không có, suy nghĩ một chút mới nói: "Tôi nghe nói Colin đã đến Trung Quốc, ba tháng sau cậu phải cùng cậu ta quay về Anh quốc tham tuyển phải không?"

https://thuviensach.vn

Đi theo Tần Dịch Dương bao lâu nay, hắn chưa bao giờ quên điều này – thân phận cao quý của người kia.

Ngón tay thon dài duỗi thẳng ra, đôi mắt thâm thúy nhắm lại, cả thế giới chỉ tràn ngập thân ảnh mảnh khảnh cùng hương vị thơm mát của cô gái nhỏ kia, giọng hắn khàn khàn: “Tùy xem tình hình.”

Nguyễn Húc nhíu mày “Tùy xem tình hình gì?”

Tần Dịch Dương nhạt nhẽo cười cười, thanh âm phát ra trầm thấp: “Xem khi nào cô ấy có thể chấp nhận mình, không bài xích mình nữa.” Nguyễn Húc nghẹn lời, nhìn hắn vài giây, rốt cuộc phát hiện ra vừa nãy bản thân mình đã điên khùng biết bao nhiêu.

Điều này cũng nghiệm chứng cho suy đoán của hắn, Tần Dịch Dương quả nhiên biết tung tích của Lâm Hi Hi, chính là hắn đến tột cùng là đang tính toán cái gì? Hắn mím môi đoán nhưng đoán không ra, Hi Hi rốt cuộc là nhất thời giận dỗi hay là chạy trốn do không muốn trở về? Đây là cả một vấn đề.

“Cô ấy đang mang thai, làm sao lại muốn rời đi?”, nín thở, Nguyễn Húc nhíu mi, rốt cuộc cũng chậm rãi hỏi một câu. Phụ nữ không phải luôn vì con cái mà tha thứ sao? Người đàn ông này yêu nàng, điều này ai cũng có thể nhìn ra, nàng vì sao lại muốn chạy trốn?

Một câu kia như mũi kim sắc nhọn đâm vào trái tim đau đớn của Tần Dịch Dương.

Sắc mặt hắn tái nhợt, từ trên sô pha đứng dậy, dáng người cao lớn dần dần hiện ra, hơi thở áp bách mãnh liệt tản ra toàn thân, đơn giản nói một câu: “Là do mình đã quá cực đoan nên làm cô ấy sợ.”

Tần Dịch Dương bước chân đi ra ngoài, cặp mày rậm của Nguyễn Húc nhíu càng sâu: “Cậu đi đâu vậy?”

https://thuviensach.vn

Sự kiên nhẫn của Tần Dịch Dương chưa bao giờ cạn kiệt như vậy, người phụ tá kiêm bạn tốt ưu tú nhất của hắn trước nay chưa bao giờ quản hắn, chỉ lãnh đạm bỏ lại một câu: “Con mẹ nó, mắc mớ gì đến cậu?” rồi tao nhã đi ra cửa.

……..

Màn đêm hạ xuống, tại một khu nhà trọ có kiến trúc lâu đời – một chiếc xe Ferrari chói mắt bức người chậm rãi dừng lại. Ánh đèn trên cửa sổ lầu ba nhẹ nhàng chiếu rọi ra.

Cửa kính xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra ngón tay thon dài của một người đàn ông, ngón tay kia kẹp theo một điếu thuốc đang cháy dở, vươn ra phủi tro thuốc lá rồi thu lại, đặt ở bên môi hít một hơi.

Lúc này trong xe ngập tràn khói thuốc, hắn cầm điếu thuốc xoa xoa mi tâm, cảm nhận được sự đau đớn trong lòng cùng thương tiếc vẫn chưa tan đi, nặng nề tựa vào ghế lái, ánh mắt mê đắm ngước lên nhìn một thân ảnh nho nhỏ trên cửa sổ.

Bên trong cửa sổ.

Một căn hộ nhỏ có một phòng ngủ và một phòng khách có vẻ vô cùng ấm áp.

“Trước đây cũng có người cùng thuê với tôi, nhưng sau đó người ta gặp chuyện ngoài ý muốn, nên cũng không ở nơi này nữa..... A, hơi bừa bộn phải không? Cô đừng khó chịu nha.” Lam Đóa rất biết điều, biết nhà mình không thể nào so sánh được với Tần trạch, nhỏ giọng nói.

Thân hình nhỏ xinh của Lâm Hi Hi ngồi lọt vào trong ghế sofa, ngước nhìn trần nhà màu trắng tinh khiết, cùng với phong cách bài trí của căn phòng nhỏ, nhẹ giọng nói: “Trước kia tôi cũng từng thuê một căn phòng trọ

https://thuviensach.vn

như thế này cùng ở với Viện Y, hai người một phòng, độ lớn so với nơi này của cô không khác biệt lắm, nơi này của cô có vẻ hơi trống trải một chút."

"....." Trên đầu Lam Đóa hiện ra ba cái sừng đen xì, lúng túng một lúc mới nói: "Hi Hi, tôi biết Tống Viện Y là bạn tốt của cô, chính là cô ấy đã đi rồi, sau này không cần nhắc lại nữa được không?"

Đôi mắt mát lạnh thoáng hiện chút áy náy, Lâm Hi Hi ôn nhu nói: "Thật xin lỗi, tôi quên mất."

Lam Đóa vội vàng xua tay: "Cô không phải xin lỗi tôi đâu."

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi, chậm rãi ôm lấy bờ vai mình, nhìn Lam Đóa đang dọn dẹp mấy đồ vật linh tinh liền nhẹ giọng nói: "Vẫn thật xin lỗi cô, Lam Đóa, tôi không thể trả tiền thuê phòng cho cô, lúc tôi chạy trốn không mang theo một xu nào cả."

Ngón tay mảnh khảnh sờ vào cổ mình, chạm đến mặt dây chuyền nhỏ vụn kia.

"Tôi chỉ có thứ này." Nàng thành thật nói.

Lam Đóa tò mò nhìn chiếc vòng cổ kia của nàng, càng ngày càng thấy hứng thú, lúc này mới chú ý đến họa tiết điêu khắc bên trong – một chữ "Hi" đơn giản nhưng mỹ lệ không gì sánh được.

"Vật này là do chủ tịch tặng phải không?" Cô ta có chút thèm thuồng, ngẩng đầu nhìn nàng.

Lâm Hi Hi hơi xấu hổ, gật gật đầu.

Lam Đóa sờ sờ rồi lại lắc lắc đầu, "Cô a, cô ngại cái gì? Chẳng lẽ tôi sẽ bắt cô phải đem cái này để gán nợ phí sinh hoạt cho tôi sao? Hi Hi thời điểm khi mà cô còn theo kiện kia tôi đã từng nói sẽ giúp cô, chính là tôi còn

https://thuviensach.vn

chưa có cơ hội, hiện tại tôi và cô là bạn bè, cô cứ coi tình cảm qua loa tắc trách như vậy sao, lại còn phải phân rõ rạch ròi với tôi như vậy nữa à?"

"Còn có chuyện nữa.." Lam Đóa nâng cao âm lượng cười lớn nói: "Đó là tín vật đính ước của chồng cô tặng cho cô, khẳng định là quý muốn chết nha, tôi cho dù có muốn lấy, cô cũng chưa chắc đã chịu đưa nha."

Lâm Hi Hi nghẹn lời, lại chạm vào chiếc vòng cổ tinh xảo kia cùng những đường nét khắc tên nàng.

Khi đó, hắn thật sự rất yêu thương nàng, dường như chỉ hận không thể đem tất cả những thứ tốt nhất trên thế gian đưa cho nàng, hỏi nàng có thích hay không. Nàng chỉ là một cô gái bình thường, sao có thể không hề có chút cảm giác trước tình nùng mật ý như vậy? Lúc hắn hôn nàng cơ hồ như muốn chiếm đoạt hết hô hấp của nàng, bá đạo như vậy là do bẩm sinh sao? Hay chỉ riêng mình nàng thì mới như vậy?

Đầu óc có chút hỗn loạn, sắc mặt Lâm Hi Hi trắng bệch, nghĩ tới đứa bé trong bụng mình.

Nàng khẳng định không lấy nhầm phiếu kết quả xét nghiệm, trên đó đúng là ghi tên nàng.

Đúng vậy, nàng chết đứng như là một cây gỗ khô. Nàng sợ, luôn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp, đâu đâu cũng có thể là lừa gạt, nhưng hiện tại, điều duy nhất nàng có thể chắc chắn chính là đã có sinh mệnh nhỏ trong bụng mình.

"Đây là quần áo để cô tắm rửa, cô mặc tạm nhé?" Lam Đóa ngồi xổm trước mặt nàng "Nếu cô cảm thấy tâm tình không tốt thì có thể ở đây luôn, trừ phi anh ta có khả năng khác người có thể tìm được cô, nếu không nơi này của tôi quả là nơi giấu người rất bí mật nha."

Không biết nói gì nữa, Lâm Hi Hi chỉ có thể nhẹ giọng nói: "Cám ơn."

https://thuviensach.vn

Lam Đóa vỗ ngực, vẻ mặt thống khổ: “Trách nhiệm của tôi rất nặng nề, bây giờ tôi không phải chỉ chăm sóc một mà là hai người, tôi phải có trách nhiệm đối với phụ nữ có thai!”

Bàn tay mềm mại vươn ra xoa nhẹ mặt nàng, Lâm Hi Hi dịu dàng nói: “Tôi sẽ không để mặc một mình cô phải chăm sóc tôi đâu, cô cũng biết đấy, có một người bạn cùng phòng như tôi, cho dù là bạn cùng phòng đang mang thai, cô cũng sẽ thoải mái hơn gấp trăm lần.”

Lam Đóa kinh sợ có chút khó hiểu, cô ấy thật sự không định làm hòa với chủ tịch đại nhân rồi sau đó trở về sao?

“Chuyện đó..... Hi Hi này, cô định làm thế nào bây giờ? Cô định một mình sinh con sao? Cô định mãi mãi cũng không quay về Tần trạch sao? Nhưng dù sao cô cũng là vợ của ngài ấy, làm sao có thể cứ như vậy mà đi?”

Mối quan hệ kia không thể nào đoạn tuyệt được, Tần Dịch Dương không phải là tìm mãi cũng không thấy cô ấy. Lam Đóa rất tò mò, rốt cuộc là thâm thù đại hận gì mà khiến cho bọn họ bất hòa thành thế này?

Sắc mặt Lâm Hi Hi trắng bệch đi đôi chút, tựa vào ghế sô pha, nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi... Tôi không biết. Lam Đóa, tôi không biết mình nên làm gì bây giờ. Tôi yêu anh ấy, nhưng hiện tại tôi không dám yêu, tôi tin tưởng anh ấy như vậy nhưng anh ấy vẫn luôn lừa gạt tôi, tôi chưa chuẩn bị gì mà đã mang thai, một chút kiến thức về chuyện này tôi cũng không có..... Nếu đứa bé này được sinh ra, có thể cả đời này tôi phải dây dưa cùng anh ấy, nhưng mà, tôi muốn ly hôn.....”

Đôi cánh mi dài khép lại, tiếng nói nhẹ nhàng của nàng lộ ra ưu thương mờ nhạt: “Quá khó khăn, cô sẽ không biết được bối cảnh xuất thân của anh ấy phức tạp đến thế nào đâu, tôi không thể ở bên anh ấy, tin tưởng anh ấy, làm người phụ nữ được anh ấy tin tưởng cùng bảo vệ, chỉ có thể kiên

https://thuviensach.vn

cường đi cùng anh ấy một đoạn đường, giữa chúng tôi có rất nhiều trở ngại, tôi không muốn tiếp tục nữa."

Lam Đóa nóng nảy: "Nhưng ngài ấy yêu cô mà! Hai người không phải yêu nhau sao? Làm loạn như vậy để làm gì?"

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu: "Trên đời có rất nhiều người yêu nhau, tôi và Nhạc Phong cũng đã từng yêu nhau, nhưng đời người không thể đoán trước được điều gì. Huống chi..."

Thanh âm dịu dàng của nàng dừng lại, bên môi hiện lên một nụ cười thê lương, nói giọng khàn khàn: "Một câu yêu tôi anh ta cũng chưa từng nói."

Phụ nữ đôi khi không hẳn là muốn nghe ba từ kia, nhưng trái tim đàn ông vốn dĩ rất khó chạm vào, nàng không đủ tự tin, lại càng không tự cho mình là đúng, hắn không nói, nàng làm sao mà biết?

Lam Đóa khinh bỉ: "Đó là do hắn ngốc, không biết yêu là phải nói ra mới được tính sao?"

"Thôi, cô đừng suy nghĩ nữa, đi tắm rửa rồi ngủ một giấc trước đã, được không? Chờ đến khi cô đủ sức nói chuyện tôi sẽ cùng cô tâm sự về chuyện trước kia của hai người." Lam Đóa cười nhẹ nhàng nói "Đi thôi, đi thôi."

Lâm Hi Hi lấy quần áo để bên cạnh, đi về phía phòng tắm, thân ảnh nhẹ nhàng đi vào, chần chừ một lúc mới bình tĩnh nói: "Lam Đóa, chờ tôi xử lý xong chuyện đứa bé, tôi sẽ chia sẻ tiền thuê phòng với cô, hiện tại tôi không có khả năng này, trước mắt cô nuôi tôi, được chứ?"

Lam Đóa ở trong bếp nấu đồ ăn, dưới chân đột nhiên "soạt" một tiếng, suýt nữa cả lọ gia vị đều bị rơi vào trong nồi.

Ông trời của tôi ơi!

https://thuviensach.vn

Nàng trừng lớn mắt mà kinh hô một tiếng. Xử lý xong đứa bé? Cô gái này muốn làm gì a!

Bầu trời xanh thẳm u ám, mênh mông nhưng không có lấy một ngôi sao.

Bên cạnh chiếc xe màu đen xa hoa là một đống tàn thuốc, Tần Dịch Dương im lặng ngồi bên trong, đợi cho đến khi đèn trong nhà các nàng tắt hết. Ngón tay thon dài rút di động ra, thanh âm khàn khàn phân phó một việc.

Quả nhiên, Lạc Thành nhíu mày, cũng không biết hắn làm như vậy nhằm mục đích gì, nhưng vẫn tuân theo sự lễ độ được rèn luyện hằng ngày, nhẹ giọng nói: “Vâng, Tần tiên sinh.”

Bóng đêm dần bao phủ, hắn ở lại hồi lâu mới lái xe rời đi, thân xe đen bóng xẹt qua giao lộ vẽ một đường cong đẹp mắt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 176: Cậu Sẽ Không Theo Đuổi Cô Ta Sao?

Không cần nghi ngờ gì thêm Lam Đóa mang theo hai mắt Gấu Trúc đi làm.

Nửa đêm nghe bao nhiêu là chuyện xưa, cô tức đến mức không thể nào ngủ được, ba phen bốn bận muốn xông vào phòng của Lâm Hi Hi xem nàng đã ngủ hay chưa, nhưng là lại không dám quấy rầy nàng, chỉ có thể ngồi một mình nắm chặt tay thành nắm đấm, thực là tức quá nha.

Tại sao có thể đối đãi với người phụ nữ mà mình yêu như vậy? Chủ tịch đáng yêu của tôi?

Không trách được cô ấy muốn chạy trốn, không trách được ngay cả con của ngài đều muốn bỏ, không phải là đáng đời ngài quá đi sao?

Lam Đóa vừa đi vừa nghĩ như vậy, một mạch đi thẳng đến Bác Viễn, nghe ngóng một chút xung quanh, muốn xem có nghe được tin tức gì liên quan đến tin tức chấn động lòng người này không – phu nhân chủ tịch mất tích, chuyện lớn như vậy mà không được đăng báo sao?

Nhưng là cô ở đại sảnh lầu một vòng quanh lượn lờ một hồi cũng không có phát hiện bất cứ động tĩnh gì.

Thật tức nha …

Cái gì gọi là ai oán nha, chính là khắp thiên hạ đều không ai biết điều bí mật mà chỉ riêng cô biết, nhưng là cô vẫn không thể nói ra, đây chính là ai oán đó.

https://thuviensach.vn

Dụi dụi quầng thâm trên mắt, Lam Đóa vô cùng buồn bực không tình nguyện chạy thẳng vào thang máy, trong nháy mắt khi cửa thang máy đóng lại, cô nhìn thấy một thân ảnh tuấn lãng cao ngất đi lướt qua, không thể nghi ngờ gì, chính là Tần Dịch Dương.

Vẫn như trước đây hắn làm cho người ta có cảm giác vô cùng bức bách nhưng cũng rất trầm ổn, làm việc bên cạnh hắn luôn đem lại cho người ta cảm giác an toàn nhưng vì hiệu suất làm việc của hắn lại vạn phần khẩn trương, hắn rõ ràng không phải là kẻ tư bản hút máu, nhưng lại khiến cho người ta vô cùng áp lực nhưng cũng đem lại động lực rất lớn.

Người đàn ông ưu tú như vậy, trái tim cư nhiên lại âm hiểm như vậy, dùng kế lại tinh chuẩn như vậy.

Lam Đóa chặn cửa thang máy, muốn nhìn kỹ hơn chút nữa, nhưng cửa thang máy đã chậm rãi khép lại, mà cùng lúc đó, dường như ánh mắt Tần Dịch Dương cũng hướng phía cô nhìn lại, đúng vậy, không có lầm lọt vào thang máy.

Lam Đóa bị dọa đến run người, vội vàng lùi về phía sau một bước, dẫm lên chân người phía sau.

Trong thang máy một mảnh hỗn loạn, cô liên mồm nói xin lỗi, đứng lên lại bị thành thang máy đập vào đầu, đau đến nghẹt thở.

Quả nhiên, cất giấu bí mật khiến con người ta thực khó chịu.

…….

Đối với phân phó của Tần Dịch Dương, Lạc Thành luôn luôn không hỏi nguyên nhân, nhưng là lần này, hắn thực đã bị làm khó.

Mắt thấy nhân viên nhỏ bé tên Lam Đóa khi xoa đầu đi tới, Lạc Thành chậm rãi đón tiếp, nhìn cô thấp giọng nói cái gì đó, ngồi vào vị trí, hắn liền

https://thuviensach.vn

gõ tấm ngăn, nói: “Lam tiểu thư.”

“Cái gì?”Lam đóa ngẩng đầu, không hiểu gì nhìn người đàn ông này.

“Cô tới phòng quản lý tài vụ một chuyến, lĩnh tiền lương tháng trước của cô, bộ phận thư ký chỉ còn lại có mình cô mà không có kế toán, còn có..”, Lạc Thành xuyên qua kính mắt nhìn cô, nhíu lông mày một chút mới nói, “Bởi vì cô làm việc chăm chỉ cố gắng, lại kiên trì, cho nên quyết định tăng lương, thêm 50%, từ ngày hôm nay bắt đầu có hiệu lực.”

Lam Đóa kinh hãi, hoàn toàn kinh hãi.

Cô duỗi năm đầu ngón tay ra tính, lương một tháng hiện tại của cô là tám ngàn, lại tăng 50% …. Ô ô, 1vạn hai, 1vạn hai nha.

“Cái này …. Là ai muốn tăng lương cho tôi?” Cô nuốt một ngụm nước bọt mới hỏi, chuyện tốt như thế này mà lại có thể rơi lên đầu cô sao? Hơn nữa loại chuyện tăng lương này, chỉ bộ phận tài vụ bên kia đơn phương nói thì cũng là không tính nha, phải nhân viên cấp cao nói mới được.

Sắc mặt Lạc Thành bỗng cứng đờ, nhớ tới nhiệm vụ mà Tần Dịch Dương giao cho, hắn chỉ có thể kiên trì, mặt không chút thay đổi nói: “Tôi.”

“Hả?” Lam Đóa sốc lần hai, cô làm ở công ty này hình như cũng khá lâu rồi đi? Làm sao lại không biết trợ lý chủ tịch lại có quyền làm việc này? Hơn nữa hắn cũng rất có quyền nha, hắn đều trực tiếp nghe lệnh chủ tịch, bất cứ kẻ nào cũng không sai khiến được hắn.

“Cô nhớ cho kỹ là được.” Lạc Thành nhịn không nổi nữa, nhíu chặt mày trở về văn phòng chủ tịch.

Mắt thấy Lạc Thành một thân cao ngất đi vào văn phòng, lại xác định chắc chắn cửa đã đóng kín rồi, Lam Đóa hưng phấn liền gọi điện thoại về nhà, cố gắng đè thấp tiếng tiếp tục hưng phấn nói: “Tôi được tăng lương!

https://thuviensach.vn

Hi Hi, tôi được tăng lương, được tăng lương, cô muốn chia tiền thuê nhà cái quỷ gì chứ, lão nương sẽ nuôi cô, cô có nghe thấy không! Cô đúng là thần tài của tôi nha.....”

Ở bên kia, Lâm Hi Hi đang xoa miếng bọt biển mềm mại trong tay, lau khô một tay tới nhận điện thoại của cô ta.

Cũng coi như là tin tốt, nàng mím môi cười khẽ, đợi cho hưng phấn của cô nàng kia qua đi mới nhẹ giọng hỏi: “Không phải cô đang ở chỗ làm sao? Không cần làm việc à?”

Lam Đóa cả kinh, lúc này mới che ống nghe nhìn quanh bốn phía, lại trộm cười rộ lên: “Lão nương thật sự rất là vui! Không thèm nghe cô nói nữa, tôi làm việc đây! Đúng rồi, tôi nói cho cô.....”

Nàng nghiêm mặt nói: “Hi Hi, tạm thời cô không nên đụng tới đứa bé, được không? Tôi mặc kệ lúc trước cô nghĩ thế nào, tóm lại, tôi phải dò la ý của chủ tịch đại nhân cho rõ ràng đã, cô không nên bỏ đứa bé, đó là chuyện của cả hai người, cô nghe lời tôi lần này đi, được không?”

Động tác của Lâm Hi Hi ngừng giữa không trung, ánh mắt trong veo nhìn xa xăm, dịu dàng nói: “Nhưng đã được hai tháng rồi, tôi không thể đợi đến khi đứa bé thành hình rồi mới quyết định bỏ.”

“Tôi sẽ cố gắng!” Lam Đóa vội vàng nói, “Cô cứ từ từ a, tôi bắt đầu hành động ngay bây giờ đây!”

Cách đó mấy thước, trong văn phòng chủ tịch, Tần Dịch Dương nhìn qua cửa sổ kéo có thể thấy mọi động tĩnh ở bên ngoài, ánh mắt của hắn dừng ở ống nghe trong tay Lam Đóa, trong lòng dâng lên một tia mềm mại.

Lạc Thành đứng bên cạnh nhíu mày, hỏi hắn: “Tần tiên sinh, tôi còn phải tiếp tục sao?”

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương gật gật đầu, thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp: “Khi mà cô ấy còn chưa quyết định trở về, thì cứ như vậy mà làm đi.”

Lạc Thành thực đau đầu khi nghĩ phải làm thế nào để cam đoan Lâm tiểu thư ở bên ngoài vừa an toàn lại không phải vất vả, chẳng lẽ mỗi ngày đều nghĩ kế để tặng cho một nhân viên nhỏ nhoi họ Lam kia sao? Lần này hắn tăng lương, lần sau lại lấy lý do gì đây?

Đương nhiên, Tần Dịch Dương suy nghĩ vấn đề chu đáo hơn hắn nhiều lắm, khi hắn vừa mới đưa ra vấn đề này, hắn chỉ nói một câu tao nhã, nhẹ nhàng mà bâng quơ đem mọi lo lắng của hắn thành hư không: “Cậu sẽ không theo đuổi cô ta sao? Cái cô nhân viên tên Lam Đóa kia, thoạt nhìn tựa hồ cũng không tệ lắm, có phải hay không?”

Lần đầu Tiên Lạc Thành cảm thấy cả người cứng ngắc trước người đàn ông ra tay tuyệt tình ngoan độc này, mệnh lệnh của hắn lần đầu tiên khiến Lạc Thành cảm thấy vô lực.

Thiên hạ rộng lớn, làm sao mọi người đều trở lên nhẫn tâm giống như chó săn vậy chứ?

Nhanh nhẹn bê lên một ly café đi vào, Lam Đóa ngoan ngoãn mà nói lời chào của nhân viên, sau đó lại đem café đặt ở trên bàn làm việc của chủ tịch, lẳng lặng chờ hắn xử lý xong công văn.

Cuối cùng một bàn tay cầm bút máy cũng hạ xuống, Tần Dịch Dương dựa vào ghế ngồi, nắm lấy bút máy, thản nhiên nói: “Còn việc gì sao?”

“Chủ tịch, trước tiên tôi có lời cảm ơn ngài đã tăng lương cho tôi, chúc ngài phúc như Đông Hải, thọ tỷ Nam Sơn, vợ chồng ân ái, sớm sinh quý tử, tôi nhất định sẽ nỗ lực hoàn thành công tác.” Nghe được không? Nghe được không. Trọng điểm trong câu nói của cô là “sớm sinh quý tử” đó nha.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Tần Dịch Dương hiện lên một tia ôn nhu, rõ ràng hiện lên 3 chữ ‘thực dễ chịu.’

“Được, tôi đã biết, còn có chuyện gì sao?” Ngón tay thon dài của hắn cọ cọ môi, nghĩ có một cô gái hoạt bát như thế này ở cạnh nàng, hắn là có thể giúp nàng thả lỏng tâm tình, có lẽ nàng... nàng sẽ không còn bài xích như vậy nữa.

Lam Đóa cúi đầu, nói thêm một lần, “Chúc ngài vợ chồng ân ái, sớm sinh quý tử.”

Tần Dịch Dương gật gật đầu, “Cám ơn, câu này tôi nghe được.”

Hắn không phản ứng gì?

Lam Đóa tự hỏi, “Chủ tịch, vì muốn cảm ơn ngài, nếu rảnh tôi có thể đến nhà ngài chơi không? Phu nhân của ngài trước đây cũng là đồng nghiệp của tôi, mọi người đều rất nhớ cô ấy, ngài có đồng ý không?”

Ánh mắt Tần Dịch Dương rốt cục cũng dừng lại trên người nhân viên tên Lam Đóa kia.

“Những điều này tôi không thể quyết định thay cô ấy, các cô muốn nói gì thì chủ động liên hệ với cô ấy, không phải đều có số di động của cô ấy sao?” Tần Dịch Dương dựa vào ghế xoay, quay mặt đối diện cô gái này, hơi thở tao nhã cùng khí chất vương giả quả là như một bức tranh thủy mặc.

Nếu phải chu toàn, như vậy hắn gần nhất cũng vừa có tâm tư rất tốt muốn cùng chu toàn.

Lam Đóa thấy có chút ngây người, người đàn ông này, thật là mị hoặc vô cùng, cô bắt đầu cảm thấy ghen tị khi mà Hi Hi có thể bắt được một người đàn ông cực phẩm như vậy, “Nhưng là.... Chúng tôi thực sự không có liên lạc với nhau nha.” Lam Đóa giả cười, ý đồ kéo hắn xuống hố.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương cười cười, cánh môi rung động làm cho người ta cảm thấy mơ màng, tiếng nói du dương lộ ra lời nói rất có ngữ điệu: “Vậy liên hệ một chút, tôi nghĩ cô ấy cũng rất nhớ cô, nếu cô ấy đồng ý, như vậy tùy thời điểm đều hoan nghênh đến chỗ này của tôi.”

Một câu này đã khiến cho đầu Lam Đóa nổi lên ba cái sừng đen sì.

Được rồi, đấu trí cùng đàn ông, rõ ràng ngay cả cấp độ cô cũng không đủ.

“Chủ tịch, tôi đi ra ngoài đây...” Cầm lấy café cũ bỏ trên bàn, Lam Đóa ảo não mà hướng ngoài cửa đi ra.

“Từ từ, đợi đã” Thanh âm nhu hòa của Tần Dịch Dương có chút nghẹn lại, nhìn thấy Lam Đóa đã trở lại, những lời muốn nói với cô cũng đã quên, nên nói gì đây? Chiếu cố cô ấy thật tốt? Cố gắng an ủi cô ấy?’ Hay là điều gì khác?

Hắn đã cố gắng hết sức, ở khoảng cách xa nàng nhất, mang lại cho nàng mọi quan tâm yêu thương.

Chính là khoảng cách xa quá, hắn mỗi ngày cũng chỉ có thể như vậy mà gặm nhấm tưởng niệm, bị tình yêu cùng cồn làm tê liệt, mà Hi Hi của hắn, cũng đang rất cẩn thận mà suy nghĩ, có đúng hay không?

Sắc mặt hơi hơi có chút tái nhợt, Tần Dịch Dương dựa vào ghế xoay, lông mi đen dày khép lại, lãnh đạm nói: “Không có việc gì, tôi không thích café đen, đi đổi một ly khác đi.”

“Dạ.” Lam Đóa nhớ kỹ, nhìn khuôn mặt phờ phạc của hắn lại cảm thấy có chút đáng thương, rồi đi ra ngoài.

Thời điểm điện thoại gọi tới, Tần Dịch Dương đang ở trong nhà trọ của Bác Viễn xử lý những văn kiện cuối cùng. Không phải không có chỗ khác

https://thuviensach.vn

để đi, mà căn bản là không có nàng ở đây, đi đến đâu đều giống nhau cả. Không bằng vùi đầu vào công việc còn hơn.

Uống xong ngụm café cuối cùng, hắn xoa xoa một chút mi tâm, lấy lại tinh thần, tiếp tục xét duyệt những tài liệu hôm nay được đưa lên.

Lời nói của Colin vô cùng nghiêm túc không có chút trêu chọc, “Anh không có nhận được tin tức từ bên Anh gửi sang sao, trong vòng 3 tháng phải trở về Anh để tham tuyển, anh không còn nhiều thời gian nữa, chúng ta phải lập tức trở về.”

Tần Dịch Dương gật gật đầu, thản nhiên nói; “Các cậu có thể đi trước, tôi không có ý kiến.”

“Anh...” Colin vô cùng lo lắng, “Anh không biết anh là người vô cùng quan trọng sao? Anh một mình trở về ai mà biết được trên đường có mối nguy hiểm nào đang rình rập không? Em cùng Hafl là đến để bảo vệ anh, anh không nhận ra sao?”

“Nếu chú không có xúi giục người phụ nữ của tôi, thì tạm thời tôi sẽ tin tưởng chú.” Sắc mặt Tần Dịch Dương lạnh như băng, thanh âm buốt lạnh khiến kẻ khác thấy dợn tóc gáy, “Mà bây giờ, lập tức cút trở về, đừng để cho tôi nhìn thấy chú nữa.”

Colin nhất thời nghẹn lời, đành phải dịu giọng thỏa hiệp, “Được, xúi giục Lâm là em không đúng, nhưng là thời gian không cho phép... Dương, ngày mai em trở về, anh phải về cùng em.”

Phản ứng của Tần Dịch Dương là trực tiếp cắt đứt điện thoại.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 177: Rốt Cuộc Em Có Bao Nhiêu Hận Anh?

Trong điện thoại truyền đến thanh âm "đô, đô" khuôn mặt anh tuấn cứ như vậy mà xanh mét đi.

Nắm thật chặt điện thoại di động, hung hăng ném sang bên cạnh, "Thế nào?" Trợ thủ căng mắt nhìn hắn, cũng nhẹ nhàng cau mày: "Anh ấy không trở về?"

Trên mặt Colin vốn đã không có chút mùa xuân, nghe thấy câu này ngược lại càng phiền não, con ngươi xanh biếc lóe ra tia lo lắng, môi nhếch lên, xóa sạch bất đắc dĩ, nhưng lại bắt đầu lo lắng cười cười: "Anh trai thân yêu của tôi nhất định không trở về …Tại sao? Hafl cậu nói xem tại sao? Lâm rõ ràng đã rời khỏi anh ấy, anh ấy vẫn không định buông tha cho cô ấy sao? Chỉ là đàn bà mà thôi, anh ấy muốn loại như thế nào tôi cũng có thể cho mà."

Trợ thủ nheo mắt, lắc lắc đầu cười cười: "Phụ nữ có con của anh ấy, cậu cũng hiểu được hậu duệ đời sau của Anh Hoàng đại biểu cho cái gì mà? Không cần nói đến việc Vinson có yêu cô ta hay không, chỉ vì đứa bé này, anh ấy nhất định không tìm được cô ấy là không được.

Khuôn mặt anh tuấn tức giận của Colin tản ra chút nghi ngờ, buông tay nói: "Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Trợ thủ cười yếu ớt, "Rất đơn giản, chúng ta nên cố gắng tìm được cô gái kia trước, sau đó mang cô ta đi Anh, rồi loan tin cho Vinson biết, anh ấy nhất định sẽ trở về... Trở lại Anh rồi, hết thảy đều đơn giản."

https://thuviensach.vn

Colin ngồi ở ghế sau, tay gõ nhịp lên cánh môi mỏng, nhếch lên một đường cong, “Thành phố C lớn như vậy, tôi muốn tìm đến bao giờ mới tìm được cô ấy chứ?”

Trợ thủ ở trên bàn phím gõ loạn mấy cái, sau đó enter một cái, giơ màn hình máy tính cho hắn nhìn, “Ngay từ lúc trước khi đến tôi đã liên lạc với cục tình báo ở đây, ngày vị tiểu thư xinh đẹp kia mất tích tôi đã cho người bám sát theo, …. Xem qua nơi này đi, có phải cô ấy không?”

Đối với mỹ nữ Colin từ trước đến giờ nhìn qua thì khó mà quên được, chỉ thấy hình ảnh trong máy vi tính là một thân ảnh xinh đẹp, thoáng qua một cái ban công màu trắng, mặc dù chỉ nhìn ngang, nhưng vẫn có thể phân biệt được đó là ai.

Đó là cô gái nhỏ ưu nhã ở Tần trạch, cư nhiên đang ở đó.

Colin không nhịn được kinh ngạc than lên một tiếng, khóe miệng càng thêm cong lên, nụ cười nở rộ, ngữ điệu du dương nói: “Hafl, cậu không hổ là người xuất thân từ tổ chức gián điệp nha.”

Trợ thủ cười cười, tựa lưng vào ghế ngồi: “Chúng ta có thể hành động, cô gái này cậu sẽ sử trí như thế nào? “

Nụ cười tươi rói của Colin bỗng bị thu hồi lại, ánh mắt mê ly: “Có thể bắt cô ấy về, nhưng không được thương tổn cô ấy, …. Cô ấy rất xinh đẹp.”

Tia nắng ban mai chiếu rọi lên màn hình máy tính, dâng lên vầng sáng nhàn nhạt, nhớ lại khi ở Tần trạch đươc nàng chiếu cố rất tốt, hắn hạ thấp giọng nỉ non: “Xin lỗi Lâm.....”

Trong bệnh viện an tĩnh, mùi thuốc khử trùng vẫn nồng nặc như cũ.

Thân ảnh màu trắng đi tới trước cửa sổ, cầm mã số cùng phiếu hẹn đã chuẩn bị trước, ở dưới đại sảnh chờ đợi.

https://thuviensach.vn

“Phòng giải phẫu.” Ba chữ kia đập vào mắt nàng, khuôn mặt Lâm Hi Hi tái nhợt, trong quá trình chờ đợi hết nhìn đông lại nhìn tây, nàng biết xung quanh đều là những người xếp hàng chờ làm giải phẫu, bọn họ cùng nàng không có gì khác nhau cả.

Chẳng qua là, nhất định phải xóa bỏ đứa bé sao?

Tay của nàng nhẹ nhàng đặt ở bụng của mình, cảm thụ sinh mệnh nhỏ bé hai tháng kia. Còn quá nhỏ, không cảm thụ được gì, nhưng nàng vẫn có thể hiểu, nếu như đi vào sẽ có dụng cụ lạnh như băng đi vào trong cơ thể nàng mà tàn sát, mãi cho đến khi đem cái sinh mạng kia phá hủy đi, có lẽ nó còn chưa cảm giác được đau, cũng đã là một đống máu mơ hồ rồi…..

“..... ” bị tưởng tượng của chính mình hù dọa đến, Lâm Hi Hi đột nhiên nhắm mắt lại, lông mi nhẹ nhàng run rẩy.

Nàng nhớ tới khi còn ở Tần trạch, bất kể bình thường hay mâu thuẫn, bất kể giận dữ hay là ngọt ngào, hắn đều chưa từng động thủ với nàng, ngay cả khi trái tim đã bị nàng làm cho đau đớn đến nhường nào. Nàng còn nhớ rõ lần kia – lần bị Nhạc Phong bắt cóc, hắn ôm lấy nàng bảo vệ nàng chịu bút máy bén nhọn đâm vào,vẫn ôm nàng, ôm chặt như vậy….

Anh có muốn đứa bé này không?

Tần Dịch Dương, anh nói cho tôi biết, nếu anh biết, anh có muốn đứa bé này hay không?

“Số 11, Lâm Hi Hi.” Hộ sĩ từ trong căn phòng đi ra, lãnh đạm nhìn danh sách tên mà hô.

Thân thể mảnh khảnh đột nhiên chấn động, Lâm Hi Hi từ trong mơ màng bừng tỉnh, sau đó nhẹ nhàng đi tới, bước chân vô cùng khó khăn. Nàng nhìn thấy cô gái vừa mới đi ra, sắc mặt tái nhợt, lại nhìn người đàn ông

https://thuviensach.vn

đang đợi ngoài cửa kia, nghẹn ngào khóc lên, hai người chặt chẽ ôm lấy nhau.

“Nhanh lên một chút, đến lượt cô rồi, rất đơn giản.” Hộ sĩ đem nàng kéo vào, đóng cửa lại.

Cả gian phòng hiện ra màu lam nhạt, có chút lạnh như băng, trong lòng Lâm Hi Hi có chút sợ, cũng không dám đi vào, bị hộ sĩ nhẹ nhàng đẩy mạnh đi: “Tốt lắm, hiện tại nằm trên đó, hai chân tách ra tốt nhất là tách ra thật lớn, biết cái gì là tận lực tách ra không? Mở không đủ lớn, người đau là chính cô, lên đi.”

Không khí an tĩnh mà quỷ dị.

Bốn phía bốn hộ sĩ đều đứng ở đây, khử trùng dụng cụ, hoặc là pha thuốc mê các loại, mà bọn họ không có chú ý tới chính là, ở một cái cửa sổ bên cạnh, một đôi mắt thâm thúy mà sắc bén xuyên thấu qua cửa sổ đặc chế ngưng mắt nhìn cô gái nhỏ xinh đẹp kia.

Khi biết được nàng có cái ý nghĩ này hắn liền vội chạy tới nơi này, lại không nghĩ rằng, nàng thật tâm muốn làm.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nồng đậm đau đớn.

Lâm Hi Hi em hận tôi tới mức độ nào? Đến mức ngay cả chính con của em em cũng không cần?

Tay hung hăng cuộn chặt lại, các khớp xương đều trở lên trắng bệch, ánh mắt hung ác của Tần Dịch Dương ngưng lại nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, đè nén kích động muốn chạy tới đem nàng kéo vào trong ngực, nín thở không chớp mắt nhìn động tĩnh của nàng.

Hắn thề rằng, nếu nàng dám thực sự nằm lên cái bàn mổ đó, cả đời này hắn sẽ đem nàng giam cầm lại, bất kể nàng có yêu hay không, có hận hay

https://thuviensach.vn

không, chỉ có thể ngoan ngoãn như cánh chim quỳ dưới chân hắn cầu xin cuộc sống tự do.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 178: Sự Cảnh Giác Thầm Lặng Của Nàng Lại Mạnh Mẽ Trỗi Dậy

Dụng cụ khử trùng xong.

“Vị tiểu thư này, cô có thể lên rồi.” Hộ sĩ cau mày ngưng mắt liếc nàng, nghĩ đến con gái càng đẹp lại càng không ra gì, cô gái trước mắt này cũng chưa được bao nhiêu tuổi, cũng đã không biết quan tâm đến sinh mạng con cái như vậy.

Bàn tay mảnh khảnh vịn chặt thành bàn mổ, Lâm Hi Hi cảm giác cả người tại đây ngay giây phút này không còn chút sức lực.

“Xin đừng làm chậm trễ thời gian được chứ? Cô cũng thấy rồi đấy, bên ngoài còn có bao nhiêu người đang xếp hàng, dám nạo thai thì phải dám chịu đau, thân thể không đau thì tim đau, được rồi, lên đi ….” Hộ sĩ kéo nàng một cái, lạnh lùng nói.

“Tôi hỏi cô rốt cuộc có lên hay không?!” Thấy nàng vẫn không nhúc nhích, hộ sĩ rốt cục bực mình.

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, chậm chạp mà kiên định, nước mắt từ đôi mắt trong veo từ từ xối xả, gắt gao cắn môi, lùi về phía sau.

“Tôi không làm..... Thật xin lỗi, thật sự xin lỗi! Tôi không làm nữa!” một tia phòng tuyến cuối cùng trong đáy lòng bị công phá, Lâm Hi Hi khóc hét lên, lại nhanh chóng lui về phía sau, muốn chạy ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

“Cô là loại người thế nào, nói không làm là không làm hả?” Hộ sĩ chưa từng nhìn thấy tình huống như thế này, sắc mặt tối sầm kéo nàng lại, “Tôi cho cô biết tiền đã nộp là không thể lui, cô có muốn làm hay không?”

Thân ảnh nhỏ bé liều mạng giãy dụa kháng cự lại nhóm người trong phòng, mắt đẫm lệ, trong lòng đau nhức như đao cắt từng đợt từng đợt như sóng triều dâng lên, Lâm Hi Hi không để ý đến có bao nhiêu người đang nhìn mình, gào thét nói: “Tôi không làm, đó là con của tôi, vì sao tôi phải làm?”

Nàng cái gì cũng không kịp làm, xoay người, tay run rẩy nắm chặt tay chốt cửa.

Mà ở giây phút kia, khi mà nàng vùng vẫy chạy thoát khỏi căn phòng này, ánh mắt đau đớn kia cũng không thể nhẫn nhịn được thêm nữa, hắn vội vã đuổi theo thân ảnh mảnh khảnh yếu ớt kia.

Lâm Hi Hi sợ hãi chạy trối chết, nàng vô định mà chạy, chỉ cần thoát khỏi nơi đáng sợ này, nơi muốn cướp đi con của nàng. Bước chân nghiêng ngả lảo đảo hết va vào người này lại va vào người kia, nàng thất thần.

Bỗng dưng có một người đàn ông đi ngược chiều va vào nàng, trong mông lung nàng nói lời xin lỗi, muốn tránh sang bên cạnh đi tiếp, nhưng người đàn ông đó lại vẫn cản đường của nàng. Nàng cảm giác hít phải cái gì đó, khiến đầu óc choáng váng.

Một hộ sĩ đi ngược chiều nhìn thấy nàng và người đàn ông khả nghi ở bên cạnh vội hỏi: “Tiểu thư, cô không sao chứ? Có cần tôi giúp đỡ gì không?” Hộ sĩ khó hiểu nhìn nàng.

Nàng lắc đầu, cố thanh tỉnh nói: “Tôi không sao, vẫn ổn, cảm ơn.”

Tiểu thư hộ sĩ nghe được câu trả lời của nàng, nhưng vẫn không yên tâm cố nói một câu trước khi đi: “Nếu có vấn đề gì cứ nói tôi, tôi đi trước.”

https://thuviensach.vn

Nói xong cô ta bước đi.

Lâm Hi Hi lảo đảo chống tay vào tường, người đàn ông kia vội đỡ lấy nàng, trong ý thức mông lung nàng nghe được hắn nói một câu: “Xin lỗi, tôi không cố ý hại cô và con của cô, tôi chỉ muốn đưa cô về Anh.”

Nàng lo sợ, muốn hét lên, “Không, ai đó đến cứu tôi, cứu con của tôi, cứu….” Rồi chìm vào mê mang.

Khi người đàn ông kia vừa quay người lại, đã lãnh trọn một cú đấm thép vào mặt, loạng choạng, người trên tay bị cướp mất.

Người đàn ông không có kịp chú ý tới hắn ra tay như thế nào, chỉ biết là cằm dưới truyền đến một trận đau nhức vỡ vụn, hắn đau đớn rên lên một tiếng: “A..”

Sau đó cảm giác cả người bị nhấc lên, bụng bị người đàn ông đối diện hung hăng dùng đầu gối húc vào, cả thân thể đều dâng lên một cỗ đau nhức, hoàn toàn đau đớn co rút.

“Đừng....” khuôn mặt người đàn ông kia đều tím ngắt, một câu đều không nói được, dựa vào vách tường xụi lơ xuống đất.

Trên cằm có đau đớn vô cùng thê thảm, người đàn ông ôm bụng tựa như trẻ con gắt gao cuộn mình lại, không thể động đậy, bỗng có một tiếng hét chói tai vang lên, không ai dám đến gần bọn họ.

Tần Dịch Dương dứt khoát thu tay lại, cổ tay gân xanh nổi lên giữa những chiếc cúc kim loại sáng bóng cao quý, vẻ mặt lãnh đạm như băng, ngồi xổm người xuống, cúi đầu nhìn sắc mặt vô cùng thống khổ của người đàn ông kia, lãnh đạm nói một câu: “Tao mặc kệ là ai sai mày đến, chừa cho mày cái mạng trở về nói với hắn, đừng có đụng vào người phụ nữ của tao, nếu không tao sẽ làm cho chúng nó vĩnh viễn cũng không thể mở miệng ra mà nói nổi một câu.”

https://thuviensach.vn

Nói xong hắn chậm rãi đứng dậy, khẽ quát một tiếng: “Cút.”

Bụng bị đau nhức như là xẻ thịt, cả khuôn mặt người đàn ông kia đều tím bầm, đầu toát mồ hôi lạnh, nghe thấy lời của hắn, cố chết từ trên mặt đất đứng lên, ôm bụng lảo đảo chạy đi ra ngoài.

Đôi mắt sau gọng kính của Lạc Thành có chút gợn sóng, như là đang nghĩ tới cái gì.

“Hiện tại có thể xuống tay với cô ấy, kỳ thật cũng chỉ có vài người.... Có thể là người của Bruce bên Anh, hoặc chính là Lan phu nhân, nhưng hắn là người sau, bởi vì Bruce mà ra tay cũng sẽ không nhẹ vậy đâu.”

Chỉ là hôn mê mà thôi, nếu như là đối thủ cạnh tranh tham tuyển cháu của hoàng hậu bên Anh cũng là anh họ của Tần Dịch Dương kẻ máu lạnh thị huyết mà tự phụ kia ra tay, như vậy hậu quả đúng là không thể tưởng tượng nổi.

Sắc mặt Tần Dịch Dương cũng không tốt cho lắm, đem Lâm Hi Hi từ trên tay hắn tiếp nhận đến, ánh mắt thâm thúy vô cùng lãnh liệt.

Lạc Thành thấy hắn hít một ngụm khí lạnh, quả nhiên là trong tình yêu, người đàn ông cũng trở nên suy yếu.

“Quay về Tần trạch?” Hắn nhỏ giọng hỏi ý kiến của Tần Dịch Dương: “Tôi lái xe?”

Người trong lồng ngực có chút giật mình, khuôn mặt ngọt ngào tái nhợt khiến người ta đau lòng, đôi mày thanh tú nhíu lại, lại chậm rãi buông ra. Tần Dịch Dương im lặng một hồi, điều chỉnh gáy của nàng làm cho nàng thoải mái dựa vào lồng ngực chính mình, nhẹ giọng nói: “Đi nhà trọ của Bác Viễn.”

Căn phòng thanh tĩnh, vẫn im lặng như trước khi nàng rời đi.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành đem chìa khóa đặt trên bàn trà, do dự một hồi mới mở miệng hỏi: “Ngài không đưa cô ấy quay về Tần trạch sao?”

Vinson đều không phải muốn tìm thấy cô ấy, đem cô ấy trở về sao? Vì sao hiện tại người đã nằm ở trong ngực, lại tình nguyện mang nàng đến nơi này? “Cô ấy không thích...” Tần Dịch Dương thản nhiên nói ra những lời này, đem nàng an bài thật tốt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 179: Có Khuyên Như Thế Nào Thì Cũng Vô Ích

Đem cả người nàng đặt thật ổn định trên chiếc giường trắng tinh, thân thể cao ngất mới đứng dậy, đóng cửa phòng đi đến phòng khách, cảm giác có hơi chút bất an.

Ngón tay thon dài xoa xoa mi tâm, tiếng nói của Tần Dịch Dương hờ hững mà lạnh lùng: “Đi giúp tôi nói cho Colin biết, tôi sẽ tha thứ cho nó lần hành động sai lầm này, cho nó trong vòng hai ngày phải trở về Anh, nếu không bảo nó chờ bị lưu đày đến sa mạc đi.”

Ánh mắt của Lạc Thành sáng lóe lên, chần chờ nói: “Ngài biết chắc chắn là Colin làm sao?”

Tần Dịch Dương lãnh đạm, chính là ánh mắt hiện lên tia đã sớm biết rõ từ trước.

Lạnh lùng cười, hắn lạnh giọng nói: “Thủ đoạn vụng về như vậy mà cũng dám đụng vào cô ấy, nó quả nhiên là cần phải chỉnh một chút.”

Nếu Colin không phải là em trai của hắn, hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha như vậy.

Lạc Thành mím môi không hỏi nữa, nhìn dáng vẻ của hắn cũng đã đủ biết hắn khônh có dự định quay về Anh, nhưng là: “Không ai được phép vắng mặt trong kỳ tham tuyển ba tháng sau, ngài quyết định buông tay sao?”

https://thuviensach.vn

Từ vài năm nay đã chuẩn bị để tham tuyển, thế lực tài chính của Tần Dịch Dương trải rộng từ châu Âu, Mỹ, đến châu Á, các kế hoạch thu mua hiện tại cũng đã hoàn thành, những gì hắn chuẩn bị hết thảy đều vì ngày hôm nay – tham tuyển, hay cũng có thể nói là toàn bộ người trong Hoàng Thất cũng chỉ muốn xem hắn và Bruce so tài cao thấp thế nào thôi, mà hiện tại, hắn không phải là buông tha chứ?

Tần Dịch Dương gật gật đầu, "Hai năm trước tôi đã bỏ mặc một mình cô ấy ở lại đây, hiện tại lại muốn một lần nữa sao?"

Cánh cửa phòng ngủ đóng kín tĩnh mịch, hắn biết nàng đang ngủ say ngay bên trong đó, ánh mắt thâm thúy vẫn lộ ra một tia lo lắng, thản nhiên nói: "Để cho Bruce tiếp nhận không có gì không tốt cả, chẳng qua là thay tôi hướng Lan phu nhân nói lời xin lỗi, kỳ vọng của bà ấy, tôi không có biện pháp thành toàn."

Lạc Thành nhíu mi nhìn.

Quả nhiên đàn ông khi bị tình yêu mê hoặc đều có chút lừa mình dối người, trời biết hắn và Bruce không có chút sai biệt một chút nào ở ý nghĩ cùng thủ đoạn buôn bán ngoan độc, nhưng vấn đề nó là ở chỗ khác, Bruce trời sinh là một kẻ thị huyết hiếu chiến, mặc dù được sinh trưởng trong hoàng gia, nhưng luôn luôn tin tưởng rằng có thể dùng vũ lực để đàn áp thần dân khiến họ phải khuất phục, người như vậy ngồi vào vị trí của công tước, có thể có chuyện tốt gì?

Nhưng là hiện tại có khuyên như thế nào cũng không được.

Ngồi thêm vài phút nữa, Lạc Thành biết điều rời đi.

Căn phòng khách rộng lớn cùng phòng ngủ lại có cách bài trí rất phù hợp, nhà trọ của Bác Viễn, tòa nhà cao nhất. Tần Dịch Dương mở cửa phòng ra, nhẹ nhàng chậm rãi hướng phía nàng đi tới.

https://thuviensach.vn

Trong mộng nàng vẫn còn mê mang hoảng loạn.

Nháy mắt trước khi hôn mê, Lâm Hi Hi nghe được thanh âm của người kia, muốn đưa nàng đi sang Anh, bắt lấy con của nàng.... Nàng không có nhiều tinh lực như vậy để suy nghĩ cái gì, chỉ là theo bản năng mà muốn dừng lại, nghĩ muốn kháng cự, dùng tay gắt gao bảo vệ bụng mình không cho bất kỳ kẻ nào động đến sinh mệnh nhỏ bé yếu ớt chỉ mới hai tháng kia, nàng thiếu chút nữa đã không cẩn thận đánh mất nó.

Cánh mi thanh tú nhíu lại, toát đầy mồ hôi.

Lót một tấm chăn phía sau lưng nàng, Tần Dịch Dương cúi đầu nhẹ nhàng ôm nàng, nháy mắt khi cầm lấy bàn tay nàng cảm thấy nàng đang run rẩy.

Môi anh đào kia tái nhợt không chút huyết sắc, đang thấp giọng nỉ non cái gì, Tần Dịch Dương hôn lên bên má nàng, nghe được thanh âm của nàng, có chút nghẹn ngào đứt quãng, “Đừng.... Đừng động vào con của tôi....”

Cây chống đỡ trong lòng đột nhiên đứt gãy, hắn ôm chặt nàng, thân thể chậm rãi cứng đờ.

Cánh môi dán lên da thịt của nàng, chậm rãi tự do lưu luyến, Tần Dịch Dương đem bàn tay nhỏ bé của nàng áp chặt vào Âu phục của hắn, cách sơ mi mỏng manh dán vào ngực hắn, ôn nhu an ủi.

“Không sao rồi... Không sao rồi, Hi Hi....” Hắn hôn mặt nàng, chóp mũi, khóe miệng ngọt ngào, bàn tay vuốt ve sau gáy mềm mại cùng những sợ tóc thơm ngát của nàng, “Không ai có thể đụng đến con của chúng ta....”

Bàn tay ấm áp nhẹ nhàng hạ xuống, đi vào cái bụng hơi hở ra của nàng, nhẹ nhàng che phủ.

https://thuviensach.vn

Trong hôn mê Lâm Hi Hi không hề có ý thức, bàn tay mảnh khảnh cũng tuột theo xuống, đan vào bàn tay đang bao trùm lên bụng nàng kia, Tần Dịch Dương vô cùng chấn động, rốt cục nhịn không được mà hôn lên cánh môi anh đào của nàng.

Cánh môi mỏng lạnh lẽo kia, mềm mại như nước, lại thơm mát tuyệt diệu, hắn nhợt nhạt dừng lại, lại nhịn không được xâm nhập thật sâu vào, đầu lưỡi nóng bỏng đảo qua cánh môi nàng, thử thăm dò phản ứng tự nhiên nhất của nàng, nháy mắt kia khi hàm răng nàng hé mở ra hắn như giông tố mà đi vào, cướp lấy hương vị đẹp nhất của nàng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 180: Hắn Từng Xuất Hiện Trong Mộng

Tác dụng của thuốc mê khiến cho ý thức của nàng trở lên mơ màng.

Tần Dịch Dương hôn nàng thật sâu, cơ hồ chiếm lấy toàn bộ hô hấp trong miệng nàng.

Không nghĩ muốn buông tha nàng....

Chỉ cần cứ như vậy mà ôm nàng, sẽ hiện nên ý nghĩ không muốn thả nàng ra.

Hình như nàng đã gầy đi nhiều, thời điểm ôm vào ngực thấy vô cùng mỏng manh yếu ớt, bàn tay ấm áp vuốt ve thắt lưng nàng, một trận lại một trận đau lòng mãnh liệt dâng lên, Tần Dịch Dương hôn càng thêm sâu, hận không thể đem nàng thu tiến vào trong thân thể.

“Trừng phạt anh như vậy đã đủ chưa?” Thanh âm của hắn khàn khàn từ cánh môi dây dưa mà tràn ra, Tần Dịch Dương lại hôn nàng, lông mi dày rậm gắt gao nhắm lại, “Hi Hi nói cho anh biết.... Đã đủ chưa? Cùng anh trở về.... Đừng rời đi nữa, được không?”

Thanh âm tựa như cơn gió trải qua tháng năm từ trong lồng ngực thổi tới, mang theo thanh âm nghẹn ngào, đau đớn, nhẹ giọng nói chuyện với nàng.

Nàng không nghe được.

Cũng may mà nàng không nghe thấy.

https://thuviensach.vn

Không nhìn thấy hắn, không lại bị sự cường ngạnh của hắn bắt giữ, có lẽ, thực tự do phải không?

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương hằn lên sự ngưng trọng, ánh mắt hắn dừng ở khuôn mặt tái nhợt cùng cánh môi không ngừng mấp máy của nàng. Nếu nàng biết được, liệu có bài xích hay không? Từ ngày đó trở đi, rốt cục nàng có nghĩ đến những điều này hay không?

Đúng vậy, là hắn không có can đảm đi nếm thử.

Nàng muốn tự do, vậy hắn cho nàng, hắn cam đoan không đi can thiệp không đi nhúng tay, cũng như ở rất xa, nàng không thể nhìn thấy, hắn có thể thừa nhận, chuyện thống khổ nhất vẫn là nhìn thấy sự chán ghét cùng đề phòng trong mắt nàng, hắn tình nguyện nàng không cần tỉnh lại, chỉ cần nàng nhu thuận mềm mại nằm ở trong lồng ngực hắn, sống dưới sự ấm áp.

Đúng, đây là lần đầu tiên trong cuộc đời của Tần Dịch Dương hắn sợ hãi sự cự tuyệt của một cô gái nhỏ.

Trong hôn mê thân thể Lâm Hi Hi tìm tới nơi ấm áp càng tiến sâu vào lồng ngực hắn, cảm thấy được sự ấm áp, run rẩy nhè nhẹ từ từ dừng lại, cánh môi tái nhợt đã có chút huyết sắc, càng thêm tiến sâu vào lồng ngực hắn.

Tần Dịch Dương ôm chặt nàng, cụp mi xuống hôn lên đôi mắt nàng.

“Anh chờ em tiếp nhận anh...” Tiếng nói khàn khan của hắn có mang theo sự tĩnh lặng cùng an ủi nàng, “Anh sẽ chờ em... Bảo bối không bao giờ nữa... sợ anh nữa....”

Đây là nhượng bộ lớn nhất mà hắn một người đàn ông cũng là chồng của nàng có thể làm cho nàng.

https://thuviensach.vn

Mà hiện tại hắn lại ước ao cứ thế mà ôm nàng không bao giờ... buông ra nữa.

Trong mộng, khuy áo màu bạc sáng bóng mà chói lọi.

Tay nâng lưng nàng lên, đem nàng ôm chặt vào ngực.

“Hi Hi...” Đó có phải là mộng hay không? Hình như nàng nghe được hắn đang gọi nàng.

Ánh sáng mông lung ẩn hiện trước mắt, mắt Lâm Hi Hi hé mở một chút lại bị ánh sáng kích thích rất nhanh theo bản năng đã nhắm lại, sau một lúc lâu mới chậm rãi mở ra.

Không có ai.

Ánh mắt mở lớn, khuôn mặt tái nhợt, nàng nhìn chằm chằm trần nhà màu trắng, từ trong mơ màng nàng tỉnh dậy.

“Hi Hi!” Lam Đóa vui mừng kêu lên một tiếng, hai tay chắp lại cầu trời khấn Phật, “A di đà Phật, rốt cục cô cũng tỉnh lại, tôi còn tưởng là cô gặp phải chuyện gì chứ. Hi Hi thế nào mà cô lại té xỉu ở bệnh viện thế, không phải là thân thể cô rất yếu ớt rồi sao, đứa nhỏ....”

Cô chần chờ một lúc rồi mới hỏi: “Đứa nhỏ đã bỏ rồi sao?”

Thời điểm hỏi câu này lòng Lam Đóa khẩn trương đến sắp chết, cô đã dốc toàn lực ngăn cản Hi Hi đi bệnh viện, chính là ai ngờ được nàng bày ra khuôn mặt nhỏ nhắn sóng yên biển nặng, lại thừa dịp cô đi làm mà một mình chạy tới bệnh viện.

Lam Đóa đúng là đã bị hù sắp chết, nếu nàng thật sự xóa sạch đứa bé,... thậm chí là nếu mà chủ tịch biết được, cô có cơ may còn sống hay không nha?

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi khẽ cựa thân mình uể oải nhìn lướt qua bốn phía xung quang.

“Vì sao tôi lại ở đây?” Nàng không thể tìm thấy thanh âm của chính mình, khàn khàn hỏi.

Trong mộng, một đôi tay chặt chẽ ôm lấy nàng kia, nàng còn nhớ rõ hương vị nước hoa của hắn, chặt chẽ bao trùm nàng... Như thế nào vừa tỉnh lại đã không còn nữa? Lâm Hi Hi toát một tầng mồ hôi mỏng, cảm thấy được những thứ kia không phải là mộng.

Lam Đóa cũng cảm thấy kỳ quái, “Như thế nào cô lại không biết chỗ này? Đây là nhà của tôi mà?”

Lâm Hi Hi đương nhiên là nhận ra, chính là... Nàng cắn môi, khuôn mặt xinh đẹp tái xanh lại, giơ tay vuốt bụng chính mình lại không cảm thấy chút động tĩnh nào từ nơi đó, chính là thân thể lại không cảm thấy có gì đó khác thường, đứa bé.... Có phải vẫn còn phải không?

Chính là, khi ở bệnh viện, nàng thực đã hôn mê mà.

Nàng có thể nhớ rõ lời nói của người đàn ông kia, nói muốn đưa nàng sang Anh, nói phải bắt lấy con nàng mang về.... Nàng sợ hãi không để ý đến bản thân, liều chết giãy dụa đều không có tác dụng rồi trong nháy mắt khi lòng tràn đầy tuyệt vọng cứ thế mà ngất đi...

“Lam Đóa..” Lâm Hi Hi nhẹ giọng kêu lên, ánh mắt lộ ra tia nghi vấn, “Là ai đưa tôi trở về thế?”

Lam Đóa sửng sốt một chút, thành thật nói: “Là cảnh sát.”

“Tôi còn đang ở công ty, liền nhận được điện thoại của bọn họ, nói cho tôi biết có người té xỉu ở bệnh viện, có phải là bạn của tôi hay không, sau đó mô tả hình dáng cho tôi biết, tôi vừa nghe liền đã biết đó là cô, trên

https://thuviensach.vn

người cô lại có viết địa chỉ nhà tôi, vậy nên họ đã nhanh chóng đưa cô về đây.

Là cảnh sát...

Làm sao lại có thể như vậy?

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cắn môi, chống đỡ người dời khỏi sofa, một thân váy dài ôn nhu đảo qua mắt cá chân trần của nàng, nàng cũng không để ý chính là đang tìm kiếm gì đó mà chạy vội ra ban công, tìm kiếm dấu vết trong mộng.

Không thể là nàng đã nhớ lầm, ôm ấp cùng sự ấm áp kia, quá mức quen thuộc.

Từng đêm trước kia, hắn ôm nàng, thời điểm đó có thể cảm nhận được hương vị đó mãnh liệt dâng lên. Yêu thương của hắn tựa như khắc cốt ghi xương, nàng rời đi lâu như vậy, mỗi ngày đều nhắc nhở mình không được để ý đến nữa, không được nhớ đến nữa, nhưng mà những hình ảnh đó lại dâng trào mãnh liệt, không thể dừng lại được.

Lam Đóa lo lắng, vội vàng chạy theo sau, nhìn thấy hai cánh tay nhu bạch mảnh khảnh của nàng chống vào thành lan can, khuôn mặt xinh đẹp lại mê mang, biểu tình tràn đầy mất mác, không khỏi có chút đau lòng.

“Hi Hi, cô làm sao thế?” Cô cẩn thận kéo nàng lại, “Không phải là cô đang hối hận? Đứa bé cô thực đã xóa sạch phải không? Hi Hi cô nói chuyện với tôi được không, cô như vậy rất dọa người nha...”

Chua xót dâng lên khiến cho Lâm Hi Hi không thể chống đỡ được nữa, lông mi thật dài cụp xuống, dựa nửa người vào lan can.

“Tôi không sao.... Đứa bé cũng không có việc gì....” Cánh tay mảnh khảnh chống lên trán Lâm Hi Hi cũng không dự tính sẽ nói cho cô biết

https://thuviensach.vn

chuyện đã xảy ra với nàng ở bệnh viện, nàng theo bản năng mà biết được việc này có liên quan đến những người xung quanh Tần Dịch Dương, chính là không dám suy đoán bừa bãi, lại càng không muốn loại tai vạ này dính líu đến Lam Đóa, còn về giấc mộng kia, đại khái coi như là mình ảo tưởng đi....

Nàng chỉ có thể nghĩ như vậy, thời điểm mà nàng té xỉu, vừa vặn là lúc cảnh sát đi qua nên cứu nàng, mà đối phương cũng đã dùng kế để thoát thân.

Chính là, những điều này có thể lý giải thông suốt sao?

Đầu óc loạn thành một mảnh, Lâm Hi Hi không muốn lại để ý tới nữa, chính là khi mà nhắm mắt lại toàn đầu chỉ hiện lên thân ảnh của Tần Dịch Dương cùng với những thanh âm nhu tình kia, Lâm Hi Hi đành phải mở mắt để chống chọi nhắc nhở mình: 'Hiện tại thực đã không có hắn ở bên cạnh nữa.' Sự thật này tạo thành chênh lệch lớn như là sông nhỏ và biển khơi vậy.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lâm Hi Hi ôn nhu hỏi: "Thời điểm cảnh sát đưa tôi về có nói gì hay không? Ví dụ vì sao mà tôi té xỉu chẳng hạn?"

Lam Đóa cũng lắc đầu: "Không có. Bất quá, à họ còn để lại một cái áo khoác nói là người báo án đắp trên người cô, cô tới xem đi, ngay tại trên sofa kia."

Cô không dám để cho Hi Hi tiếp tục ngẩn ngơ ở ngoài ban công nữa, nhanh chóng kéo nàng trở vào.

"Cô nhìn xem, chính là cái này, thoạt nhìn có vẻ rất đắt giá nha..." Lam Đóa chỉ cho nàng xem.

Trên chiếc sofa nhỏ màu trắng, có một chiếc áo vec lớn mở rộng ra, màu tối cho thấy chủ nhân là người có tính cách lãnh đạm, mà cổ tay áo hé ra

https://thuviensach.vn

một chiếc khuy áo màu bạc sáng chói thu hút sự chú ý của Lâm Hi Hi.

Màu bạc mê ly như ánh trăng, kích thích mắt nàng.

Tim Lâm Hi Hi bỗng chấn kinh.

“Cô nói... Đây là đồ của người báo cảnh sát để lại cho tôi?” Nàng cảm giác thật sự khó thở, gian nan hỏi.

Khuôn mặt Lâm Hi Hi tái nhợt, bước chân đi qua, thân ảnh mảnh mai chậm rãi ngồi xổm xuống, ngón tay chạm đến vải dệt của áo vec kia, tơ lụa mềm mại lại có tia lạnh lẽo, đó là hương vị của hắn.

Nàng nhất định sẽ không nhận nhầm.

Người cứu nàng là Tần Dịch Dương sao?

Trái tim tựa như phải hứng chịu một vụ nổ bom lớn, tất cả mọi ý thức của Lâm Hi Hi đều trở lên mông lung không có năng lực suy xét. Nàng không dám lật áo khoắc của hắn lên để có thể xác nhận đúng sai, đây là Âu phục mà hắn thường mặc khi quay về Tần trạch, hắn thích màu đen, cả người cũng tản ra sự băng lãnh u tối, màu đen lại càng khiến hắn trở lên bí ẩn.

Nếu không phải hắn, như vậy vì sao áo khoác này lại có thể xuất hiện ở đây?

Lâm Hi Hi có chút hỗn loạn, khuôn mặt tái nhợt có chút khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Hắn đã biết nàng chạy trốn, cũng đã tìm được nàng rồi, nhưng vì sao lại không có đến bắt nàng đem về Tần trạch nữa?

Ai tới nói cho nàng biết, đây là chuyện gì đang xảy ra?

https://thuviensach.vn

Suốt cả buổi tối Lam Đóa đều nghĩ cách bình ổn cảm xúc của nàng, sợ nàng lại kích động mà chạy đến bệnh viện xóa sạch đứa bé một lần nữa.

Hai cô gái cùng nhào lên một chiếc giường, mặc hai chiếc áo ngủ giống nhau, Lam Đóa nhẹ nhàng kêu một tiếng. “Hi Hi?”

“Gì?” Lâm Hi Hi hờ hững đáp lại, từ trong suy tư bừng tỉnh.

“Cô a, đang nghĩ tới chủ tịch đúng không?” Lam Đóa không có ý tốt mà đoán giật giật váy ngủ của nàng, “Nói thật, có nhớ hay không? Một người đàn ông tốt như vậy, cô cũng cảm thấy ngài ấy rất tốt phải không?”

Sắc mặt Lâm Hi Hi có một tia mất tự nhiên, thân thể mềm mại sà vào giường, có một vẻ xinh đẹp thản nhiên.

“Không náo loạn với cô nữa, Hi Hi.” Lam Đóa nhẹ nhàng vuốt ve bụng của nàng, nhẹ giọng khuyên nhủ, “Cô đừng bỏ đứa nhỏ đi được không? Mang thai là chuyện vô cùng cao cả nha.... Một sinh mệnh vô tội như vậy, cô cũng nỡ bỏ được sao?”

Nhắc tới đứa nhỏ, trong mắt Lâm Hi Hi có một tia mềm mại.

“Umh...” Nàng ôn nhu nói, tay cũng vuốt ve bụng mình, “Tôi đã nghĩ thông rồi, Lam Đóa, tôi thực là rất luyến tiếc. Về sau cho dù thế nào tôi cũng nhất định mang theo nó, tôi sẽ không tiếp tục làm chuyện điên rồ nữa.”

Tảng đá trong lòng Lam Đóa bắt đầu hạ xuống.

Di động trên đầu giường vang lên.

Lam Đóa bực mình cầm lấy điện thoại nhìn liếc mắt dãy số trên điện thoại, kinh hô một tiếng: “Mẹ ơi??????” Cầm điện thoại lần nữa ném ngược

https://thuviensach.vn

về chỗ cũ. Trên màn hình vẫn nhấp nháy không ngừng dòng chữ: “Chủ tịch đại nhân.” Mấy chữ này chưa từng hiện lên trên màn hình nha.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 181: Bộ Dáng Một Cô Gái Hồi Xuân

Lâm Hi Hi cố gắng chống đỡ thân thể đứng dậy, có chút mơ hồ mà nhìn cô: “Có chuyện gì vậy?”

Lam Đóa có chút kinh sợ, cầm lấy di động nhìn đi nhìn lại màn hình, càng nhìn càng cảm thấy hết thẩy thật khó tin, cô cũng chỉ là một nhân viên nhỏ bé mà chủ tịch đại nhân vì sao lại gọi điện cho cô chứ? Cô chẳng qua chỉ là ngẫu nhiên biết được số điện thoại của chủ tịch mà cẩn thận lưu giữ lại, nhưng không nghĩ nó lại có ngày đổ chuông nha.

Tiếng chuông di động kia thật quá dai dẳng khiến cho Lâm Hi Hi cũng phải để ý đến, khi vừa nhìn thấy cái tên kia nháy mắt thân thể đã cứng đờ.

“Tôi thề, tôi chưa hề tiết lộ tin cô đang ở đây.” Còn chưa tiếp điện thoại, Lam Đóa vội vàng giơ ba ngón tay, khuôn mặt lộ ra vẻ ủy khuất mà thề thốt.

Ánh mắt trong veo của Lâm Hi Hi nhìn cô, nàng cười yếu ớt, thản nhiên nói: “Cô nhấc máy đi.”

Cái gì tới sẽ tới, tránh cũng không thoát.

Lam Đóa đè nén hoảng hốt mà nhấn phím trả lời, dè dặt mà áp lên tai: “Alô, chủ tịch, chào ngài.” Đầu dây bên kia thật yên lặng, từ một chỗ khác truyền đến giọng nói từ tính trầm bổng của Tần Dịch Dương: “Cô ấy ở bên cạnh cô phải không?” Lam Đóa lạnh người...

https://thuviensach.vn

Cái gì? Lẽ nào chủ tịch thực đã biết Lâm Hi Hi đang trốn ở chỗ cô sao? “Chủ tịch, ngài không nên nói đùa như thế, trong nhà của tôi chỉ có mình tôi thôi, ngài muốn tìm ai thế?”

Dưới bầu trời đêm xanh thẳm, một khu nhà trọ cũ kỹ, gần trung tâm tiểu khu, một chiếc xe màu đen có rèm che đứng yên, xuyên qua cửa kính xe màu xanh đen có thể nhìn thấy một người đàn ông tuấn lãng, toàn bộ đường nét trên mặt giống như một tác phẩm điêu khắc, một tia biểu cảm dù rất nhỏ cũng có thể làm mê hoặc chúng sinh.

Ngón tay kẹp thuốc lá của Tần Dịch Dương khẽ xoa xoa mi tâm, trong xe khói thuốc lượn lờ bay.

“Đưa điện thoại cho cô ấy tiếp.” Thanh âm của hắn cực kỳ lãnh đạm.

Lam Đóa bối rối.

Dường như thật sự không thể gạt được nữa, kỳ thực bản thân cô cũng biết một ngày nào đó phải buông tay, sự tình ập đến, không thể làm gì khác là nắm chặt điện thoại, thương cảm mà nhìn Lâm Hi Hi: “Hi Hi, chủ tịch tìm cô, cô muốn tiếp máy hay không.”

Từ lúc đầu khi nhìn thấy chiếc áo vest kia, Lâm Hi Hi đã có thể đoán hắn thực đã tìm được nàng rồi, hiện tại cũng không cần phải giấu diếm nữa.

Nàng chỉ suy nghĩ nửa phút, liền tiếp nhận điện thoại từ trong tay Lam Đóa.

“Alô?” Lâm Hi Hi cố gắng làm cho bản thân thật thoải mái.

Có thể nghe được thanh âm giống như một loại giải dược của nàng, Tần Dịch Dương cảm thấy đầu không còn đau nhức, an tĩnh mà ngây người một hồi mới chậm rãi hỏi: “Thân thể có khó chịu không?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi ngừng một lát, càng có thể xác định, hôm nay là hắn cứu nàng.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu, chịu đựng lớp mồ hôi mỏng thấm ra trong lòng bàn tay, đè nén căng thẳng của bản thân: “Không có việc gì.”

Thuốc hết công hiệu là tốt rồi, cũng không có tác dụng phụ gì lớn.

“Vậy là tốt rồi...” Tần Dịch Dương tựa vào thành ghế lái, chậm rãi nói.

“Hi Hi.” Hắn bỗng nhiên hô lên một tiếng gọi nhỏ.

Lâm Hi Hi cảm giác sống lưng dâng lên một cỗ tê dại, nín thở trầm ngâm, nhẹ nhàng “Dạ!” một tiếng. “Còn hận anh sao?”

Những lời này hỏi quá đột ngột, Lâm Hi Hi nghẹn lời, không biết phải trả lời như thế nào.

Còn hận hay không nàng cũng không chỉ một lần mà tự hỏi chính mình. Tựa như nhiều đôi tình nhân khác cãi nhau, luôn có thể nhớ rõ những điểm tốt của đối phương, khi ôm nhau cùng ở một chỗ sẽ không muốn buông ra, chính là nàng đang bối rối, đối với người đàn ông này, nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng buông tay, nhưng lại không dám đem trái tim của mình giao ra ngoài, không muốn bản thân trở nên mù quáng một lần nữa.

Không nghe được câu trả lời, Tần Dịch Dương nặng nề mà thở ra một làn khói, chính là hiểu rõ bản thân đã quá kích động.

“Không phải sợ.” hắn chỉ có thể ôn nhu vỗ về, trong đêm, dùng thanh âm nhẹ nhàng có thể đem tòan bộ cơ thể tan ra mà an ủi nàng, đau đớn trong lòng nàng “Anh biết em đang ở đâu, đi tìm em thật không dễ dàng. Hôm nay, rất sợ hãi phải không, anh cam đoan, về sau chuyện như vậy sẽ không phát sinh nữa... Bảo bối, không phải sợ, chăm sóc bản thân cùng cục cưng thật tốt.”

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài di di mi tâm, thanh âm của Tần Dịch Dương lãnh đạm mà có chút tắc nghẹn, tiếp tục nói: “Đợi đến khi em nghĩ kỹ và có thể nói cho anh biết quyết định của em, từ giờ đến lúc đó anh sẽ không làm những chuyện em không thích... yên tâm.”

Đêm khuya, Lâm Hi Hi cầm di động lắng lặng mà nghe, cả trái tim như tan thành một làn nước mùa xuân.

“Nghỉ ngơi sớm một chút” Tần Dịch Dương nâng cổ tay nhìn nhìn thời gian, nhẹ giọng nói, “Ngủ ngon.”

Đây là lần đầu tiên, nàng nhận thấy toàn bộ sự ôn hòa nhã nhặn này, không chút gì đề phòng mà cùng hắn nói chuyện.

“Ngủ ngon.”

Kết thúc cuộc gọi, nàng ngồi si ngốc, bóng đêm mờ mịt bao trùm lấy.

Vừa rồi loại cảm giác này là gì, cơn buồn ngủ lờ mờ kéo tới, trong đầu nàng còn tràn đầy thanh âm cùng giọng nói của hắn, trong ngực như có một chút dễ chịu ấm áp, còn có chút ngọt ngào khó có thể gạt bỏ.

Lam Đóa bên cạnh lén lút quan sát....

Được rồi, thoạt nhìn có vẻ bình an vô sự.

Một ngón tay duỗi ra trước, chọt chọt vào thắt lưng của nàng, Lam Đóa nói: “Hi Hi, cô lại thất thần rồi.”

Lâm Hi Hi co rúm lại né ra một chút, cảm thấy rất nhột, ý cười trên môi không giảm xuống, phản ứng lại hỏi: “Cái gì?”

“Tôi nói này, không phải lại bị thất thần rồi chứ!” Lam Đóa mở to hai mắt tới gần nàng, nhéo nhéo khuôn mặt nàng. “Cô xem cô thật giống với phụ nữ đang hồi xuân nha, như thế nào còn ngây thơ như vậy...”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nửa ngày mới phản ứng lại, mới hiểu được là cô ấy đang cười nhạo mình.

“Lam Đóa.” nàng giận dữ thở dài.

“Ha ha ha...” Tiểu cô nương Lam Đóa ở trên giường kiêu ngạo mà đập vài cái, cho rằng bản thân thực công đức viên mãn. “Nha... chừng nào thì cô quay về khu nhà cao cấp kia của cô, Tần phu nhân của tôi?” Lam Đóa giật nhẹ góc áo của nàng hỏi. Lâm Hi Hi lẳng lặng nằm xuống: “Tôi không quay về, ở lại đây.” Lam Đóa trừng to hai mắt.

“Cô vẫn là không quay về sao, chủ tịch làm sao có thể phóng túng cô như vậy chứ, cô còn đang mang thai mà.”

Ánh mắt đã nhắm lại chậm rãi mở ra, lông mi thật dài tựa như cánh bướm tung bay, Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói: “Tôi không biết, chỉ cảm thấy hiện tại nhanh chóng trở về không thích hợp lắm, tôi không hiểu rõ ý tứ của anh ấy, cũng không nghĩ ra lý do tại sao hay chỉ bởi vì đứa nhỏ này mà phải làm vợ chồng... Tóm lại, cô đừng đuổi tôi có được không, tôi chỉ là muốn ở đây một thời gian.”

Ngữ điệu đáng thương như vậy khiến cho Lam Đóa cả người một trận rùng mình.

Được rồi, cô nào dám không tiếp đãi cô ấy chứ. Cuối cùng cô cũng hiểu được, cái gì mà cố gắng công tác nên được tăng lương, hừ hừ, đúng là nói xạo mà, còn không phải do trong nhà cô nuôi thêm ông phật Di Lặc này à?

“Được nha...” Lam Đóa cũng lên giường nằm, ôm lấy nàng, “Tôi không đuổi cô, cô chính là phúc tinh của tôi nha.”

Lâm Hi Hi không biết cô ta đang nói cái gì, nhưng cũng chẳng muốn hỏi, hai cô gái ôm nhau cùng rơi vào mộng đẹp.

https://thuviensach.vn

Tinh thần Tần Dịch Dương cuối cùng cũng tốt hơn một chút.

Trong phòng làm việc sáng rực xa hoa rộng rãi, hắn đã bắt đầu không cần mỗi ngày uống liền mấy ly cafe để hoàn thành công việc nữa.

Ngón tay thon dài gõ gõ lên bàn phím, tựa như một vũ điệu, ưu nhã mê người. Thỉnh thoảng đột nhiên mà dừng lại, không thể khống chế những suy nghĩ về khuôn mặt của nàng, từng cử chỉ của nàng, hương vị của nàng.

Lạc Thành đẩy cửa tiến vào, âm điệu vẫn cứng nhắc như cũ: "Tần tiên sinh, chuyện ngài dặn dò đã được thu xếp ổn thỏa, phu nhân bên kia cam đoan sẽ không có kinh động nào nữa, còn có y như ngài phân phó, Bác Viễn đã bắt đầu kế hoạch, nội trong ba tháng có thể hoàn thành thủ tục mua bán."

Tần Dịch Dương gật gật đầu, ánh mắt thâm thúy không dời màn hình máy tính: "Còn gì nữa?"

Lạc Thành dừng một chút, thản nhiên nói: "Colin tiên sinh ở bên ngoài, ngài có muốn gặp ngài ấy không?"

Tần Dịch Dương giơ tay chỉ một cái, ánh mắt nâu đen có chút tối lại, xoay ghế đối diện với Lạc Thành: "Kêu nó vào đi."

Không quá lâu sau, một thân ảnh cao ngất đã tiến vào.

"Anh trai thân yêu, anh rốt cục cũng muốn gặp em." Trên mặt hắn lộ ra nụ cười bất cần đời, lại nhiều hơn là tia bất đắc dĩ.

Tần Dịch Dương đảo mắt liếc bao da màu đen trong tay hắn, một ánh mắt dứt khoát hiện lên, nói: "Hôm nay về?"

Gật gật đầu, nhún vai nói: "Anh trai ra lệnh em đây vốn không dám không nghe, em chỉ có thể cùng Hafl hôm nay rời Trung Quốc trở về, bất

https://thuviensach.vn

quá anh trai, xin anh hãy tin tưởng, em không phải là cố ý nhằm vào Lâm, em không muốn thương tổn cô ấy, thật sự mà.”

Trong ánh mắt màu lam, hiện lên một mảnh chân thành.

Ánh mắt lãnh liệt của Tần Dịch Dương dời đi, khóe miệng khẽ nhếch lên một nụ cười.

“Không liên quan đến anh, chú trở về thì ít lời đi một chút, chuyện của anh cho đến bây giờ cũng đừng ai dám nhúng tay vào, chú cảm thấy mình có thể thay đổi cái gì sao?”

Trên mặt hiện lên một tia mất mác cùng đồi bại, lại chăm chú nhìn hắn: “Đúng, em thực sự không thay đổi được cái gì, anh, anh luôn biết bản thân mình muốn gì, cố chấp đến mức không ai có thể khuyên nổi. Anh yên tâm, lúc này trở về em sẽ không lộ ra bất cứ chuyện gì liên quan đến anh và Lâm, em biết nói ra sẽ khiến cho cô ấy càng thêm nguy hiểm, nhất là bên phía Bruce. Em lại càng không tiết lộ. Dù sao em cũng chỉ là muốn cô ấy đi Anh mà thôi, anh lại ra tay mạnh như vậy với thủ hạ của em, sự vô tình của anh em cũng lĩnh đủ rồi.”

“Không nên động đến cô ấy, mặt khác kệ chú muốn làm gì thì làm.” Tần Dịch Dương xoa xoa mi tâm, ánh mắt vẫn lãnh đạm như trước, “Đây là điều kiện duy nhất của anh.”

Gật gật đầu, thoạt nhìn cũng giống như chấp nhận hiện thực này.

“Còn có, anh trai, em muốn nói cho anh một tin, coi như là tin tốt nha.” Miệng nói như vậy, biểu tình trên mặt lại rất nghiêm trọng: “Bởi vì anh về muộn đợt tham tuyển, cả quá trình đã chậm 7 tháng, bởi vậy để tránh mấy cuộc họp quan trọng cùng chuyện chính sự trong gia tộc, dời sang năm sau. Mà cũng có một tin xấu, Bruce thực đã để ý đến động tĩnh ở đây của anh, dựa theo suy đoán của em hắn sẽ nhanh chóng đến Trung Quốc thôi, nhưng là hắn sẽ không giống em mà báo cho anh đâu, anh hiểu chứ?”

https://thuviensach.vn

Lạc Thành lẳng lặng đứng bên cạnh, mắt kính phản xạ một tia sáng chói mắt.

Đây quả là hai tin tức khủng bố.

Kỳ tham tuyển chính bởi vì hậu duệ hoàng thất chưa về đủ mà hoãn lại, chuyện này xưa nay chưa từng có, chắc chắn là thành quả của Lan Phu nhân đây.

Chuyện Bruce đến Trung Quốc, điểm này cũng không ngờ tới, nói vậy lần tham tuyển này nhất định phải có mùi vị của máu tanh mới được, dù sao trên thế giới này cũng chẳng có lý do gì khiến Vinson phải ở lại, Bruce cũng sẽ cảm thấy tò mò vì sao hắn lại ở lại Trung Quốc.

Sắc mặt Tần Dịch Dương vẫn không động tĩnh, dừng một hồi, thản nhiên nói: “Biết rồi.”

Cầm lấy cặp xách, tiêu sái lùi về phía sau, “Em đi trước, anh trai thân yêu. Hy vọng lần sau nhìn thấy anh, anh có thể mang theo cô vợ xinh đẹp của mình đi cùng, ghế tham tuyển của anh em sẽ cố gắng duy trì, nhất định nó là của anh rồi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 182: Cuộc Sống Bình Thường Của Gia Đình Nhỏ

Nói xong hắn đi ra cửa, bóng dáng cao lớn mà tao nhã.

“Xem những điều này, cho thấy Lan phu nhân đã hạ quyết tâm, nhất định phải giúp ngài kế vị.” Sau kính mắt, lộ ra một tầng ánh sáng mát lạnh, Lạc Thành nhìn hắn, “Coi như là tôi nhiều chuyện, thân phận quyết định vị trí của ngài, ngài không thể thoát khỏi vận mệnh đó.”

Tần Dịch Dương chẳng qua chỉ mím môi, như là đang trầm tư điều gì, cũng không nói một lời.

“Đi xem coi, bên kia cô ấy cần cái gì.” Hắn thản nhiên nói, dựa vào ghế xoay, nhẹ giọng phân phó, “Chuyện nào có thể qua thì để cho nó qua đi, mặc kệ cậu lấy danh nghĩ gì.... Tôi đều muốn biết rõ tình hình của cô ấy từng giây từng phút một.”

Sắc mặt Lạc Thành cứng đờ lại.

Xem ra hắn hoàn toàn không xem trọng những lời vừa rồi đúng không? “Đã rõ, Tần tiên sinh.” Lạc Thành liếc hắn một cái, “Tôi lập tức đi làm.”

“Từ từ.” Tiếng nói du dương của Tần Dịch Dương mang theo vẻ u nhiên, “Tạm thời Bruce còn chưa có biết đến sự tồn tại của Hi Hi, nếu hắn đến Trung Quốc, trước tiên phải báo cho tôi biết, hiểu chưa?”

Tất cả mọi chuyện tình, tất cả đều ăn khớp, bất quá cũng chỉ là xoay quanh cô gái nhỏ kia mà thôi.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành nhìn chăm chú hắn thật lâu, mắt rất buồn bực không thể nào hiểu nổi một người đàn ông mạnh mẽ như hắn rốt cuộc vì sao lại bị cô gái Phương Đông kia thu phục, hơn nữa bị thu phục vẫn cứ khăng khăng một mực.

“U mê.” Hắn thản nhiên nói ra hai từ này, đương nhiên đã để ý đến tần số của âm lượng.

Lam Đóa nuốt nuốt nước miếng, nhìn thoáng qua các loại sản phẩm chức năng bảo vệ sức khỏe, “Vậy nên, anh muốn tôi nhận lấy?” Cô xem đi xét lại cái hòm đựng đồ cũng xét đi xem lại khuôn mặt vạn năm không có chút biến đổi kia của Lạc Thành. “Đúng thế, Lam tiểu thư.” Lạc Thành gật gật đầu, “Chỉ là chút lễ vật nhỏ, làm ơn nhận lấy.”

Cái gì... lễ vật nhỏ?

Lam Đóa liếc nhìn cái hòm màu tím nhạt kia, không nhận biết được chữ ở trên, nhưng là có thể dựa vào hình ảnh ở trên để đoán ra nó là đồ mà ở trong nước bán có ít cũng mấy vạn đồng đi nha? Nhìn giống như là vitamin thì phải.

Lam Đóa lắc lắc đầu, “Quý quá, tôi không thể nhận được, còn nữa tôi với anh lại không có quan hệ gì, anh tặng đồ cho tôi để làm gì a?”

Thanh âm của cô có vẻ hơi lớn, khiến cho đồng nghiệp đều phải nhìn lại đây.

Sắc mặt Lạc Thành trắng bệch.

“Lam tiểu thư, tôi nói rồi, đây chỉ là lễ vật nho nhỏ thôi.”

“Lễ vật nhỏ của nhà anh là mấy vạn đồng a? Không phải là bằng tiền lương mấy tháng của tôi sao?”

https://thuviensach.vn

“Lam tiểu thư,....” Lạc Thành không muốn tiếp tục vòng vo với cô nữa, khuôn mặt anh tuấn khôi phục lại vẻ lãnh đạm, nhẹ giọng thản nhiên nói: “Không cần tôi nói, cô hẳn biết đây là ý tứ của chủ tịch, xin cô đừng làm tôi khó xử.”

Lam Đóa gãi gãi đầu, “Không phải là anh làm tôi khó xử đó chứ? Mỗi ngày anh đưa cho tôi những thứ gì, tôi lấy cái gì, mọi người đều nhìn thấy, không biết chuyện có khi lại nói tôi là bị anh bao dưỡng đó, cái chính là lại không được để cho người đang ở trong nhà tôi biết đến.”

Vì thế, toàn bộ Bác Viễn hôm nay loan truyền một tin giật gân, trợ thủ đắc lực bên cạnh chủ tịch – Lạc Thành theo đuổi nhân viên nhỏ bé bộ phận thư ký – Lam Đóa... oa oa thật giật gân nha, tiểu cô nương Lam Đóa lại rơi vào vòng xoáy buôn chuyện của nhân viên trong công ty...

Còn có 20 phút nữa là đến 6h chiều.

Lâm Hi Hi men theo con đường từ nhà trọ đến siêu thị chậm rãi đi trở về, trời chiều ngả bóng, đem bóng nàng trải dài trên mặt đất.

Những ngày như vậy đã giằng co suốt mấy tuần, thực sự yên tĩnh, không có chút gợn sóng, nàng thực thích. Chẳng qua là khi mà nhìn thấy những cặp vợ chồng cùng những đôi tình nhân ở bên ngoài tiểu khu, nàng có chút hoảng hốt, nguyên lai nàng cũng đã từng hạnh phúc như vậy.

Bụng đã có chút nhô lên, nhưng nhìn cũng không rõ rệt.

Nàng thu hồi tầm mắt, lại đột nhiên nhìn thấy một chiếc xe cách đó không xa, một người đàn ông tuấn lãng cao ngất đang dựa người vào chiếc xe quen thuộc kia.

Trời chiều khiến cho bóng dáng hắn thật dài, ánh mặt trời chói lọi phủ lên người hắn, khiến hắn càng chói mắt như một vị thần.

https://thuviensach.vn

Đây là hình ảnh trong vòng một tháng nay hắn luôn luôn xuất hiện phảng phất ở xung quanh nàng, mặc kệ là làm sao, dù nàng có đổi đường đi, hắn vẫn luôn chuẩn xác không chút nhầm lẫn xuất hiện ở trước mặt nàng.

Khoảng cách còn hơn mười thước, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương bao trùm cô gái nhỏ xinh đẹp kia.

Thân ảnh cao ngất đi qua đến sát bên người nàng.

“Không nên xách đồ nặng như vậy, anh đã từng nói rồi, sao lại không nghe?” Bàn tay ấm áp nhẹ nhàng xoa tóc nàng, rồi cúi xuống, cầm lấy bàn tay nhỏ bé lạnh lẽo của nàng.

Khi mà Lâm Hi Hi còn chưa kịp phản ứng lại, hắn đã cầm lấy mấy thứ đồ trong tay nàng.

“Không phải là quá nặng, chỉ là chút đồ ăn mà thôi.” Nàng nhẹ giọng nói.

Cánh tay còn lại đã khoác lấy vai nàng, đem thân thể nhỏ xinh của nàng kéo vào trong lồng ngực, thanh âm khàn khàn ở bên tai nàng vang lên: “Buổi tối em vào bếp?”

Hơi thở kia quá mức gần gũi, dáng vẻ say lòng người, làm cho tai nàng ửng hồng lên.

“Lam Đóa đi làm thực vất vả, em có thể giúp cô ấy cái gì thì cố thôi, dù sao hiện tại cũng nhàn rỗi.” Lâm Hi Hi nhẹ nhàng nói, cảm giác bọn họ như là một đôi vợ chồng bình thường, ôm ấp ấm áp của chồng và vợ, bọn họ đều có thể cảm nhận được.

Bất giác bọn họ đã về đến dưới lầu, hai tay Tần Dịch Dương đem nàng ôm vào ngực, thân thiết vuốt tóc nàng, giọng nói trầm thấp nỉ non: “Đã lâu không có nếm qua món em nấu, hình như cũng chỉ có một lần phải không?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nghẹn lời, cả người bị hắn ôm lấy, bao trùm mặt chính là mùi vị nam tính của hắn.

Nàng không quá thờ ơ, cũng không dám đáp lại, chỉ là im lặng để hắn ôm vào ngực.

Tần Dịch Dương sau một lát mới buông nàng ra, khóe miệng gợi lên một nụ cười thản nhiên.

Tại phòng bếp, một thân ảnh mảnh mai vội đến vội đi.

Nhìn thấy tư thế cầm dao của nàng thực đúng là dọa người, Tần Dịch Dương nhịn không được đi qua, từ phía sau lưng, nhẹ nhàng ôm lấy nàng nói: “Đừng lại làm anh sợ nữa được không? Em muốn cắt cái gì, anh giúp em?”

Không phải không tin tưởng tay nghề của nàng, mà là.... Loại cảm giác này thật khó để hình dung nổi, chính là không muốn nhìn thấy nàng chạm vào nguy hiểm mà thôi.

“Anh làm?” Lâm Hi Hi mở lớn ánh mắt kinh ngạc nhìn.

“Trước kia, khi đi du học có làm qua chút đồ ăn, bất quá lâu lắm rồi không có chạm tới, có thể cảm thấy hơi lạ...” Tần Dịch Dương thản nhiên nói, ngón tay thon dài sắn tay áo lên, đan hai tay ôm thắt lưng nàng kéo ra ngoài, “Ngoan, qua bên kia xem ti vi, làm xong anh sẽ gọi em.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 183: Cứ Như Vậy Thừa Nhận Yêu Đi

Lâm Hi Hi chớp mắt ngạc nhiên, người đàn ông bên cạnh tỏa sáng như pha lê, cũng không giống như Tần Dịch Dương ban đầu mà nàng nhận thức.

Như là một người đàn ông trẻ nhàn nhã ở nhà, đây là điều mà nàng cầu cũng không được.

Mặc cho quan hệ của bọn họ vẫn còn giằng co, mặc cho nàng vẫn đang ở trong nhà của người khác, mặc cho giây phút này chỉ là nhất thời, nhưng nàng vẫn chìm đắm như trước, nhẹ nhàng thật cẩn thận đi tới gần phía sau lưng hắn, nhìn tốc độ thái đồ dứt khoát mà không quá vội vàng của hắn, trong lòng Lâm Hi Hi nổi lên một tia gợn sóng.

Nếu trước đây thứ mà nàng lưu luyến chính là sự quyết đoán cùng khí phách hơn người của người đàn ông này, vậy đây giờ khắc này, nàng thực đã bị khuất phục bởi sự ôn tồn của hắn.

Nếu thời khắc này có thể vĩnh hằng, có phải tốt biết bao không?

Ánh mắt trong veo của nàng dâng lên một tầng sương mỏng, đứng ở phía sau thân hình cao lớn nam tính của người đàn ông này, nàng càng trở lên nhỏ nhắn, tinh tế, hắn dừng dao, dừng lại nhìn thành quả trên mặt thớt, tao nhã lấy khăn mặt lau tay, hơi hơi nghiêng người, nhìn thấy ánh mắt chưa bao giờ nhìn thấy của nàng.

Trong lòng Tần Dịch Dương căng thẳng, lúc này đây sự lạnh lùng cũng tan biến đi.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?” Thanh âm của hắn có chút khàn khan, chậm rãi tới gần nàng, ngón tay thon dài nhẹ nhàng đụng vào má nàng, “Đa cảm như vậy, mắt giống như sắp trào lệ...”

Ngón tay hắn rất lạnh, có cảm giác rất quen thuộc.

Lâm Hi Hi lúc này mới cảm giác được sự thất thố của bản thân, nhẹ nhàng lùi bước, ngay sau đó đã nghe được tiếng nước trong nồi sôi ùng ục, đột nhiên xoay người, mới nhìn qua đã nhìn thấy nước đã sôi trào ra.

Lông mày nhíu lại, nàng theo bản năng muốn nhấc chiếc nồi lên.

“Chờ chút...” Tần Dịch Dương đột nhiên nhíu mày, nhanh chóng dùng sức giữ chặt lấy cánh tay nàng, đem nàng kéo vào trong lồng ngực, làm cho nàng cách xa cái nồi đang sôi sùng sục kia, “Nước nóng, đừng dùng tay cầm.”

“Nóng đó, mau tránh ra.”

“Bên dưới là bếp ga.”

Lâm Hi Hi có chút bị dọa tới, lẳng lặng nhìn ánh mắt nghiêm túc rồi đột nhiên trở nên lạnh lùng của hắn.

Tần Dịch Dương chăm chú nhìn nàng thật lâu, nhẹ nhàng vuốt ve tóc nàng, vươn tay vội vàng nhấc chiếc nồi nóng xuống, dùng động tác nhanh nhất đem lửa dập đi.

Cô gái nhỏ kêu lên một tiếng sợ hãi, bởi vì thời điểm “Phụt” một cái khi mà lửa được dập tắt, tay hắn cũng đã nhuộm thành màu đỏ.

“Anh...” Lâm Hi Hi kinh hãi nhìn khuôn mặt không chút biến hóa của hắn, thanh âm có chút run rẩy.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì....” Tần Dịch Dương vẫy vẫy tay, lấy khăn lạnh lau qua nước hắt bắn vào tay, ánh mắt thâm thúy yếu ớt cười, con ngươi tràn đầy sủng nịnh mà nhìn nàng, “Không phải bảo em đi xem ti vi rồi sao? Đang suy nghĩ gì thế?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi có chút tái nhợt, cũng không biết bản thân mình đang suy nghĩ gì vậy, thế nhưng lại quên phải hạ nhỏ lửa khi nước đã sôi...

Mắt thấy lông mi thật dài của nàng cụp xuống, Tần Dịch Dương mím môi, che dấu ý cười, nhẹ nhàng đem nàng ôm vào lòng, thủ thỉ nói: “Đừng sợ, không phải anh đang trách em.... Là anh sai, em đang mang thai không nên động vào mấy thứ này....”

Tay vỗ vỗ vai nàng, thanh âm của hắn trầm thấp mà dễ nghe nói: “Để đó, đi ra ngoài trước đi.”

Cánh tay mảnh khảnh kịp thời bắt lấy cánh tay rắn chắc của hắn, ánh mắt mát lạnh của Lâm Hi Hi dừng ở cánh tay phải của hắn, “Tay anh bị phỏng đúng không? Em giúp anh băng bó một chút.”

Lòng nàng có chút loạn lên, giây phút vừa mới bị hắn ôm lấy kia, nàng cơ hồ cũng muốn ôm chặt lấy hắn.

Hoảng loạn đang muốn chạy ra khỏi bếp, tay nàng đột nhiên bị giữ lại, một lần nữa bị kéo về bên cạnh hắn.

“Chỉ là việc nhỏ, không cần lo lắng.” Tần Dịch Dương cảm thụ được mẫn cảm của nàng, nhẹ nhàng dỗ nàng. Đàn ông bị thương cũng chỉ là chuyện nhỏ, không cần nghiêm trọng hóa như vậy.

“Tần Dịch Dương.”

“Gì?” Tiếng nói mị hoặc của hắn đáp lại lời của nàng.

https://thuviensach.vn

“Anh nghe lời được không? Nước trong nồi rất nóng, trước kia em cũng đã từng bị bắn vào, không bôi thuốc sẽ bị sưng phồng lên rất đau rát.” Lâm Hi Hi chăm chú nhìn hắn, cầm lấy cổ tay hắn, “Anh đi theo em, bôi một chút thuốc lên sẽ tốt thôi.”

Đôi mày anh tuấn của Tần Dịch Dương nhíu lại: “Em cũng đã từng bị bỏng? Bị khi nào?”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, khuôn mặt nhỏ nhắn có một tia quỷ dị, nhíu mi nhìn hắn: “Chuyện này không qua trọng.”

“Vậy cái gì mới là quan trọng?” Tần Dịch Dương chậm rãi đem cả người nàng ôm lấy, bàn tay to lớn đỡ lấy gáy nàng, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, thanh âm như sương khói lượn lờ, “Em ở bên cạnh anh, ở trong ngực anh, đây mới là trọng điểm. Hi Hi anh thực vui vẻ... Những chuyện khác không cần để ý.”

Hoạt động của Bác Viễn đang ở thời kỳ nước sôi lửa bỏng, sau khi Nhạc Thị được sát nhập lại việc phân bố lại chức vụ cũng cực kỳ phức tạp, mà hắn có thể thoát khỏi hội nghị cấp cao của Bác Viễn đi ra đây quả là một quá trình gian nan. Mỗi ngày hắn gánh vác công việc nặng nề, áp bức tinh thần, cuộc sống của hắn có chút màu sắc duy nhất đó là có thể đến nhìn nàng và con.

Bắt đầu là đứng ở xa xa nhìn ngắm, sau đó nhân lúc nàng không đề phòng mà tiến gần lại đây, có thể nhìn thấy nàng, ôm nàng, nghe nàng nói chuyện, cảm thụ được sinh mệnh nhỏ bé đang tồn tại trong nàng... Thời khắc như vậy trời biết hắn đã có bao nhiêu cảm kích.

Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy không khí xung quanh đều đã bị cướp đi phân nửa.

Nàng không thể hô hấp.

https://thuviensach.vn

Hít vào cũng chỉ là hơi thở của hắn, vẫn giống như trước vậy, bá đạo, cũng có sự tồn tại của tình yêu như nàng nghĩ.

Nàng lắc lắc đầu, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của hắn, có một chút yếu ớt: “Em không hiểu, vì sao anh phải làm như vậy?”

“Tần Dịch Dương, em đã từng yêu anh một lần, nếu anh tiếp tục đối xử tốt với em như vậy, em thực là khó có thể cam đoan bản thân mình sẽ không yêu anh một lần nữa... Anh thích như vậy sao? Nhìn thấy em không có chút khí lực để đấu tranh, cứ như vậy chìm đắm vào anh, tiếp tục rơi vào tay giặc?”

Nàng mê mang, thanh âm khẽ run.

Một cỗ đau lòng dâng lên trong đầu, Tần Dịch Dương đè thấp giọng nói, lộ ra lưu luyến thâm trầm, dán vào cánh môi đỏ bừng của nàng, ánh mắt không chút che giấu dục vọng: “Hi Hi.... Yêu một người không có lần thứ hai, chỉ có thể dừng lại, hoặc là tiếp tục.... Chấp nhận nó được không? Em không thể ngừng yêu anh được, tựa như anh không thể ngừng thương nhớ em vậy...”

“Thế nhưng.... Đừng...” Nàng mới chỉ nói ra được ba chữ này, cánh môi đã bị mạnh mẽ ngăn chặn.

Tần Dịch Dương không thể nhẫn nại được nữa.

Đem cánh môi anh đào ngậm lấy, yêu thương say đắm, đoạt lấy tất cả hô hấp của nàng. Nàng ở trong ngực hắn giãy giụa, có chút khó thở, hắn cũng không nghĩ buông tha, ôm chặt lấy thân thể của nàng khiến cho nàng chỉ có thể ngửa cao đầu đón chịu nụ hôn của hắn.

Cánh môi mềm mại bị tách ra, hắn cường ngạnh xâm chiếm, hôn đến khi nàng nhẹ giọng nức nở.

https://thuviensach.vn

“Tần... Dịch Dương...” Hai tay Lâm Hi Hi để trong ngực hắn ra sức chống cự, miệng lại bị cường ngạnh ngăn chặn, hắn mạnh mẽ cướp đi hơi thở của nàng, từng chút từng chút ngọt ngào, tận đến khi cả người nàng xụi lơ trong lồng ngực hắn.

“Là anh, bảo bối, là anh...” giọng hắn khàn khàn đáp lại thanh âm của nàng, làm cho đôi tay đang chống cự của nàng trở lên vô lực, cuối cùng cũng chỉ có thể đem phản kháng biến thành vòng tay, gắt gao ôm lấy cổ hắn mới khiến cho đôi chân chính mình không bị khụy xuống.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 184: Có Lẽ, Chỉ Còn Kém Một Chút

Nàng không thể thở được, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút nóng lên, ửng hồng.

Ngón tay thon dài chạm vào khuôn mặt nàng, nhẹ nhàng đỡ dưới cằm, làm nàng hơi ngửa đầu, càng dễ dàng cho hắn nhấm nháp hương vị ngọt ngào trong miệng nàng..... Nụ hôn tàn sát bừa bãi này, nguyên nhân là hắn không thể đè nén được yêu thương say đắm.

Bên ngoài cửa, chiếc chìa khóa xoay trong ổ phát ra tiếng động nhỏ.

Lam Đóa hừ hừ lẩm bẩm, túi lớn túi nhỏ hướng trong phòng kéo vào, chính là vừa đẩy cửa, liền nhìn đến một hình ảnh duy mĩ mà cuồng dã kia.

Cô ngây người, như ngốc hồ đồ đứng nhìn hình ảnh đôi nam nữ đang hôn nhau trước mắt này.

Thân thể mảnh khảnh của cô gái bị ôm trọn trong thân hình cao ngất to lớn của người đàn ông, ngoan ngoãn ngẩng đầu đón nhận nhiệt tình của hắn, nàng đứng không vững, cánh tay to lớn của hắn vòng qua thắt lưng của nàng, khiến nàng như dây leo mà bám chặt vào hắn.

Một màn kia, đẹp tới mức động lòng người....

“Khụ khụ khụ.....” Lam Đóa bị chính nước miếng của mình làm cho sặc, ho khan đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng lên.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương đương nhiên nhận ra tiếng động, theo bản năng ôm trọn tiểu nữ nhân vào lòng, động tác từ từ chậm lại, thản nhiên mà lưu luyến rời khỏi cánh môi ngọt ngào của nàng xong lúc này mới nhẹ nhàng buông nàng ra.

Thân hình cao ngất giãn ra, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nhìn ra phía sau, thấy được Lam Đóa vẫn đứng ngơ ngẩn ở phía sau.

Ánh mắt hắn nheo lại, đan cánh tay đem Lâm Hi Hi ôm vào trong ngực, bàn tay nhẹ nhàng trấn an nàng, dùng giọng nói du dương mà thuần hậu nói với Lam Đóa: “Phi lễ chớ nhìn, đã từng nghe qua câu này chưa?”

“Khụ khụ khụ.....” Lam Đóa càng sặc nhiều hơn, mặt đỏ gay gắt, ủy khuất mà nói ra vài chữ: “Tôi..... Cũng muốn..... Khụ khụ, nhưng đây là nhà của tôi a.....”

Cô tiến thoái lưỡng nan, túi lớn túi nhỏ trong tay vì thế mà cùng nhau rơi ở ngoài cửa.

Lúc này Lâm Hi Hi mới có phản ứng..... Bọn họ vừa mới làm cái gì vậy?

Khuôn mặt nhỏ nhắn hé ra chút ửng hồng, nàng nhẹ nhàng tránh khỏi vòng ôm của Tần Dịch Dương, vội vàng đi qua giúp Lam Đóa.

“Thật xin lỗi.....” Nàng nhẹ giọng giải thích với Lam Đóa, “Tôi ở dưới lầu gặp được anh ấy rồi cũng cùng lên đây..... Cô không sao chứ?”

Đầu Lam Đóa bị sốc nặng, mở to hai mắt nhìn, vội vàng lắc đầu: “Không sao, không sao.....”

Chủ tịch có thể đến nhà cô làm khách, cô nào dám nói gì chứ?

https://thuviensach.vn

Một bữa cơm nghiêm chỉnh, tâm tình Lam Đóa như kinh đào hải lãng, thấp thỏm cầm theo đôi đũa chờ ở bàn ăn, nếu cô nói ra sẽ có người tin sao? Chủ tịch đại nhân của bọn họ tự mình xuống bếp nấu cơm, lại ôn nhu nhẹ giọng với một cô gái, ai cũng có thể nhìn thấy trong ánh mắt hắn tràn ngập yêu thương say đắm..... Được rồi, "Ực!" Lam Đóa lại nuốt nước miếng, cảm thấy rằng nếu có một người đàn ông cực phẩm đối đãi với mình như vậy, thì cô nhất định sẽ lấy thân báo đáp, chết cũng không từ.

Nhưng quan trọng là... Không có ma nào nha.

Trên ghế sô pha, bên trong chiếc áo vest, di động rung lên từng hồi.

Lam Đóa kiến thức thâm sâu, kể một câu truyện cười, Tần Dịch Dương tao nhã ngồi ở bàn ăn, cùng cô gái nhỏ của hắn im lặng mà nghe, khi mà di động rung lên hắn hơi hơi nhíu mi, nhưng không muốn đi tiếp.

Lâm Hi Hi cũng nghe thấy tiếng động kia.

"Điện thoại của anh đổ chuông kìa." Nàng nhẹ nhàng kéo tay áo của hắn, dịu dàng nói.

Bàn tay ấm nóng cầm tay nàng, ánh mắt Tần Dịch Dương thâm thúy mà bình tĩnh, "Không có việc gì."

Hắn không hy vọng bị quấy rầy lúc này.

Mãi cho đến lúc ăn cơm xong, hắn cũng không hề để ý tới chiếc di động không ngừng rung lên kia, chỉ đem ánh mắt lưu luyến dừng trên người nàng, xem nàng giống như một cô vợ bình thường vui vẻ, ở cùng với Lam Đóa, quả thật nàng trở nên vui vẻ hơn rất nhiều, cũng cười nhiều hơn.

Ngón tay thon dài day day mi tâm, Tần Dịch Dương phải kiềm chế bản thân để không chủ động đi lên ôm nàng.

https://thuviensach.vn

Đêm xuống.

Cả bầu trời như sụp đổ xuống mặt đất, nổi lên màu xám tối.

Đứng trên ban công lộng gió có vẻ hơi lạnh, một thân thể nam tính to lớn mà ấm áp từ phía sau đi lên, ôm chặt nàng vào trong ngực, đôi môi ấm áp hạ thấp xuống, kề sát bên tai nàng: “Còn lạnh không?”

Lâm Hi Hi giật mình, theo bản năng nhẹ nhàng gật đầu.

Có gió thổi đến, Tần Dịch Dương đem những sợi tóc bay tán loạn của nàng vuốt gọn lại, nhẹ nhàng vuốt ve sườn mặt của nàng, thấp giọng nói: “Ban đêm mặc ấm một chút rồi hãy đi ra, tránh cảm lạnh..... Cũng chú ý đến con.”

Lâm Hi Hi vốn không có chút phòng bị nào, nhưng giờ phút này hắn nhắc tới đứa nhỏ, trong lòng nàng không khỏi run lên.

Nàng không phải là cũng giống như những người vợ khác có một gia đình nho nhỏ, hắn là có một người đàn ông ôn tồn bên cạnh mình, hắn là đêm khuya hai người có thể cùng một chỗ nhẹ giọng đoán giới tính của cục cưng, tìm cho nó một cái tên... Loại ấm áp kia, nàng tựa hồ đã đến thật gần, nhưng mà vì cái gì lại vẫn không thể chạm tới.

“Anh không trở về Anh sao?” hốc mắt hơi hơi nóng lên, Lâm Hi Hi kìm nén tâm tình, dịu dàng hỏi.

Tần Dịch Dương im lặng, một lát sau mới nhẹ nhàng kề vào đôi tai hơi lạnh của nàng, nhẹ giọng nói: “Em muốn anh trở về sao?”

Lâm Hi Hi chậm rãi lắc đầu, ngoảnh mặt đi, nói rõ ràng từng câu từng chữ: “Đây không phải là chuyện em có thể quyết định, Dịch Dương, thân phận của anh quyết định việc anh phải làm, em không muốn vì em mà anh bị ngăn trở..... Anh hiểu không?”

https://thuviensach.vn

Nàng không nhìn thấy một nụ cười như nước hiện lên trên môi hắn rồi dần dần tản đi.

Hai cánh tay Tần Dịch Dương bám vào ban công tạo thành một vòng bảo vệ, nói giọng khàn khàn: “Em thực đã trưởng thành...”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, có chút kinh ngạc, sau đó lại bị hắn nhẹ nhàng cuộn lấy. Từ góc độ này, nàng chỉ có thể ngước mắt nhìn lên, có thể thấy được đôi mắt hắn thâm thúy mà sáng ngời, có chút dọa người nhưng lại mang lại bình yên cho nàng.

“Có biết anh đã chuẩn bị bao lâu cho lần tham tuyển này không?” Hắn nhìn nàng, nhẹ giọng hỏi, dùng thanh âm thuần hậu bình tĩnh kể với nàng, “16 tuổi. 16 tuổi anh đã rời khỏi Anh, không dựa vào bất kì thế lực nào của hoàng thất, từ châu Âu đến châu Mỹ, rồi trở lại Trung Quốc, anh thực đã quên bản thân mình đã trải qua bao nhiêu chuyện, có bao nhiêu tàn nhẫn vô tình cùng tàn ác..... Những thứ này quả thật đã không còn nhớ rõ.”

“Hi Hi..... Anh từng cho rằng đó là thứ mà anh muốn.....” Cánh môi hắn đặt trên thái dương nàng, nhẹ nhàng hôn, đem mọi nhu tình biểu hiện hết: “Nhưng mà con người ta khi mất đi rồi mới tỉnh ngộ, khi mà em rời khỏi anh, anh thực mới biết được đó không phải là tất cả.... Chậm rồi sao?”

Thân thể Lâm Hi Hi cứng đờ, nghe hắn nói những chuyện mà trước đây chưa bao giờ kể, trong lòng có chút rung động lan tỏa. Trong ấn tượng của nàng, Tần Dịch Dương sẽ không nói với ai nhiều như vậy, hơn nữa câu nào cũng nói về bản thân hắn. Hắn thực đã che dấu tốt mặt khác này, không ai có thể đoán được trong lòng hắn suy nghĩ cái gì, nhưng giờ phút này, hắn nhốt chặt nàng trong thế giới của hắn, nghe hắn êm ái kể chuyện, bỗng nhiên cảm thấy luống cuống, không biết nên ứng đối thế nào với hắn.

Nhẹ nhàng ôm lấy tấm lưng mỏng manh của nàng, kéo vào trong lồng ngực, Tần Dịch Dương cúi đầu xuống sườn mặt nàng, hôn nhẹ.

https://thuviensach.vn

“Ngoan..... Không phải sợ, anh nói rồi, anh sẽ không cưỡng ép em bất cứ điều gì nữa.” Hắn dùng thanh âm thuần hậu nhẹ nhàng nói, “Trừ phi em bằng lòng, nếu không anh cũng sẽ không dùng dây thừng mà trói em ở bên cạnh anh..... Hi Hi, anh muốn em phải cam tâm tình nguyện.”

Một câu này khiến trái tim nàng như bị bàn tay hắn xiết chặt lấy.

“Em không hiểu, ban đầu anh tại sao lại muốn cùng em định ra hiệp nghị này? Nếu anh muốn lợi dụng em để thu mua Nhạc Thị, thì không cần phải..... nhất định kết hôn với em.” Cuối cùng Lâm Hi Hi cũng hỏi được điều nàng vẫn giấu trong lòng.

Tần Dịch Dương nhướn mày, trong con ngươi tản ra ánh sáng, khóe môi nhịn không được mà lộ ra ý cười.

“Anh.....” Nàng không hiểu rõ, không nắm bắt được nụ cười của hắn là mang ý gì.

“Tần Dịch Dương, anh nói đi chứ!” Nàng có chút xấu hổ và giận dữ, trong sự nhu nhược lộ ra một tia buồn bực, nhìn thấy người đàn ông đang chăm chú nhìn mình kia, biết rõ hắn đang trào phúng, chính là vẫn không thể đoán ra tâm tư của hắn.

“Thật ngốc.....” Tần Dịch Dương chậm rãi thu hồi nụ cười, nỉ non một tiếng, một tay kéo nàng vào trong lòng, ngăn chặn cánh môi nàng, “Kết hôn cùng anh là chuyện mà cuộc đời này em phải trải qua, một khi đã kết hôn thì em đừng mong đoạn tuyệt quan hệ với anh..... Cho dù em thương tâm hay thất vọng, cho dù em muốn chấm dứt thì cũng không kịp nữa rồi!..... Đúng vậy, anh đã sớm bắt đầu kế hoạch, Lâm Hi Hi, bây giờ em đã hiểu chưa?

Hắn hung hăng vuốt ve môi nàng, thanh âm khàn khàn lộ ra tâm trạng xao động bất an của hắn.

https://thuviensach.vn

Hô hấp của Lâm Hi Hi cũng không ổn định, trong sương mù nghe được thanh âm của hắn, thế mới biết hóa ra mình chính là một con phi nga, (Chim lao đầu vào lưới), lần đầu tiên hứng chịu sóng to gió lớn đã bị hắn nắm trong lòng bàn tay, lần lượt dây dưa, tận tới khi nàng nhu thuận mà nằm trong ngực hắn.

Câu trả lời này làm nàng rung động, vậy ngay từ đầu, hắn đã xác định sẽ cùng nàng ở bên nhau suốt đời sao?

“Ưm...” Lâm Hi Hi thống khổ rên lên, cảm giác bị hắn bừa bãi tàn sát lại một lần nữa bắt đầu, cánh môi bị hắn dùng lực mãnh liệt hôn đến phát đau, đầu lưỡi tê dại từng đợt, tránh cũng tránh không thoát, nàng bối rối chống tay vào lồng ngực rắn chắc của hắn, nức nở đón nhận nụ hôn gần như bạo lực của hắn.

Cánh tay rắn chắc ôm chặt thắt lưng của nàng, gắt gao đem nàng ôm, lực đạo như muốn đem nàng tiến nhập vào cơ thể mình.

Lâm Hi Hi cảm thấy hơi đau đớn, mỗi một chỗ trên người đều bị hắn nhu lộng, xương cốt bị cọ xát..... Hô hấp của nàng hỗn loạn, cuống quít lấy tay ngăn cánh tay đang đặt trên lưng nàng của hắn.

“Chờ một chút.....” Nàng cầu xin, ở thời khắc khi sắp bị hắn hôn sâu lần nữa, cố gắng nỉ non: “Con...”

Tần Dịch Dương nhíu mày thật sâu, nghe được từ này quả nhiên một lúc sau động tác từ từ chậm lại. Hơi thở của nàng ở trong miệng hắn, thân thiết dây dưa một chỗ, động tác của hắn nhẹ một chút, cánh tay thả lỏng eo nhỏ của nàng.

Quả nhiên là làm đau nàng.

“Thật xin lỗi.....” Hắn xin lỗi, trong đôi mắt thâm thúy hiện lên ánh sáng như ngọc, “Anh có chút không kiềm chế được.”

https://thuviensach.vn

Nhịn không được muốn ôm nàng, mang nàng đi, nghĩ muốn chạm đến yêu thương tận đáy lòng của nàng, khiến nàng phải cam tâm tình nguyện mà tiếp nhận..... Có lẽ bản thân chỉ có kém một chút như vậy mà thôi, hắn lại không nghĩ lại nôn nóng nữa.

Đêm dài.

Bên trong chiếc xe màu đen có rèm che, một người đàn ông cao ngất im lặng trầm mặc mãi đến khi chiếc di động rung lên.

Ánh đèn trên lầu cũng vừa tắt, Tần Dịch Dương chậm rãi thu hồi ánh mắt thâm thúy, ngón tay thon dài vươn ra nhận điện thoại.

Thản nhiên nói: “Alo?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 185: Cô Ấy Sẽ Lại Hận Tôi Một Lần Nữa

Điện thoại nơi khác, là thanh âm có chút lạnh lùng cùng khẩn trương của Lạc Thành. “Bruce lại đây.”

Trong đêm tối ngưng trọng này, trong chiếc xe trống trải, không khí bị một câu “Bruce lại đây” mà ngưng trọng lại. Hắn đến Trung Quốc.

Ánh mắt đen láy của Tần Dịch Dương hiện lên một tia sáng lóe, lợi hại mà lãnh liệt.

Hắn mím chặt môi, sắc mặt có một tia tái nhợt, im lặnng cắt đứt cuộc gọi, ngón tay thon dài vịn chặt tay lái chuyển hướng đường cao tốc chạy đi...

Đêm, lúc này màn đêm đen tối tựa như địa ngục.

Không ai biết cái tên Bruce này ở hoàng gia Anh có ý nghĩa gì.

Năm hắn 12 tuổi, trong một buổi săn bắn ở khu rừng già rậm rạp, hắn ở trước mặt người thừa kế bằng tuổi mình thể hiện sự dũng cảm, dùng lưỡi dao sắc bén đem đầu một con trăn già băm thành những mảnh nhỏ, trên người đầy máu, một đôi mắt như hùng ưng độc ác và băng lãnh.

18 tuổi, công tước qua đời, Lan phu nhân tạm thời chấp chính chính sự của hoàng thất, dùng bản lĩnh 20 năm làm công tước phu nhân uy hiếp tất cả các thế lực muốn lật đổ.

https://thuviensach.vn

Công tước chưa có lập di chúc trao quyền thừa kế cho ai cả, trước khi qua đời ông không để lại di nguyện gì cả mà chỉ nói cho Lan phu nhân cũng là người vợ hợp pháp của ông, 10 năm sau sẽ tiến hành tham tuyển chọn người kế vị, trước đó bà sẽ là người chấp chính, bởi vậy những người có cơ hội thừa kế đều dùng tài lực và quyền thế ra sức thể hiện chiếm lấy ưu ái cùng lòng tin của bà.

Mà tất cả những kẻ đó đối với Bruce mà nói, không phải là chuyện to tát gì.

Từng có một lần bạo loạn nổi dậy gọi là "Hoàng gia bị khủng bố tập kích." Sự kiện đó có rất nhiều người đoán rằng đó là do Bruce gây ra. Có nhiều người tham tuyển khác cũng đã bị ám sát, khiến cho hoàng gia lâm vào khủng hoảng. Những chuyện đó như là một cơn cuồng phong, không báo trước lại có chủ định tàn ác mà thổi quét đến, cũng có nhiều người tham tuyển bị Bruce uy hiếp mà đã từ bỏ, nhất là một số vị đại thần nguyên lão trước đây đi theo công tước đại nhân nay chỉ cần nghe thấy tên Bruce cả người đã run lẩy bẩy.

Tựa như bóng đêm ma quỷ bao trùm hoàng gia, lại không có ai có thể đứng ra xua đuổi bóng đêm, vạch trần tấm màn đen này.

Bruce...

Người đàn ông có đôi mắt màu nâu, cơ ngực to lớn, dáng người vạn vỡ, khuôn mặt lúc nào cũng lộ ra một nụ cười trào phúng. Trên tay có xâm một bức hình mã tấu cổ đại, như là dùng máu để áp bức tất cả.

Màn hình trước mặt phóng lớn lên, người trong ảnh khiến cho người ta vừa liếc đã dựng tóc gáy.

Ai cũng không ngờ đến, cái chính là Lạc Thành cũng không ngờ tới, là Bruce lại gióng trống khua chiêng mà tới Trung Quốc.

https://thuviensach.vn

Hắn dùng cơ quan truyền thông của Trung Quốc, loan tin hắn đến Trung Quốc.

Chỉ một đêm, tốc độ truyền thông của internet thật là kinh hồn, liên tục đổi mới, ở trên trang tin tức của chính trường quốc tế, Bruce một thân khôi ngô, lại mặc lễ phục màu trắng, mang đến một tia cảm giác quỷ dị lại nguy hiểm.

Tiêu đề thực bắt mắt.

“Người kế vị công tước hoàng gia Anh đến Trung Quốc, người người không rõ, mọi tin tức đều rối ren.”

Trên ảnh chụp, ánh mắt như chim ưng của người đàn ông đang nhìn chằm chằm vào một nơi nào đó, có sự khiêu khích không nói lên lời.

Đêm khuya, Lạc Thành đuổi tới tầng cao nhất của cao ốc Bác Viễn, vừa đẩy cửa đã nhìn thấy người đàng ông kia ngồi trên sofa quay lưng về phía hắn, ngón tay thon dài mân mê môi, mi tâm nhíu chặt như đang suy tư cái gì.

Hắn đi qua, thanh âm lãnh đạm mà trong trẻo: “Tần tiên sinh.”

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương khẽ động, nhận thấy Lạc Thành đã tới gần, tiếng nói du dương chậm rãi: “Đều đã chuẩn bị tốt rồi? Về phần dư luận truyền thông, tôi cần cậu xử lý một số tư liệu cùng bối cảnh, đa phần là chuyện liên quan đến cô ấy.... Đừng để cho Bruce biết được động tĩnh gì, nghe rõ chưa?”

Thời kỳ này vô cùng nhạy cảm, Bruce có thể dễ dàng nắm được động tĩnh của Tần Dịch Dương ở Trung Quốc thông qua cơ quan truyền thông. Hắn cực kỳ để ý đến những hành động của đứa em họ có tư cách kế thừa ngôi vị này, vì cái gì ràng buộc mà hắn không chịu về nước, thậm chí là thời gian tham tuyển cũng đã dời lại bảy tháng và nhiều lý do khác.

https://thuviensach.vn

Điểm này làm cho Bruce điên cuồng đố kỵ, đặc quyền mà Lan phu nhân dành cho hắn cũng không được đến thế này.

Đối mặt với kẻ điên cuồng này, Tần Dịch Dương không thể không phòng bị, cho dù hắn có thể dốc toàn sức để bảo vệ Lâm Hi Hi, cũng sẽ không thể cam đoan nàng không bị kinh động tới. Tâm tình của nàng mới tốt hơn một chút, hắn không muốn cho nàng lại phải sa vào nguy hiểm nữa.

Tốt nhất là, ngay cả nguyên nhân, nơi nguy hiểm nàng cũng không biết đến.

Lạc Thành nhíu mày, chậm rãi nói: “Tần tiên sinh, chỉ sợ điều này không chắc chắn được.”

Ánh mắt lãnh liệt của Tần Dịch Dương đảo đến, làm cho người ta không khỏi toát một tầng mồ hôi lạnh.

Lưng Lạc Thành cũng cứng lại, vẫn là hòa hoãn mà nói: “Hôn sự của ngài cùng Lâm tiểu thư trước đây oanh oanh liệt liệt khắp thành phố C, cái chính là những thông tin của quá trình thu mua Nhạc Thị không thể che giấu, mà cho dù có thể che, thì miệng lưỡi nhiều người cũng khó mà đảm bảo.”

Những điều hắn nói là sự thực.

Lãnh khí trong mắt Tần Dịch Dương chậm rãi tản đi, ngón tay thon dài nâng lên, xoa xoa mi tâm.

Thực không xong.

Cục diện này thực là không xong rồi.

Lạc Thành im lặng nhìn hắn suy tư, đàn ông quả nhiên đừng nên dính vào nhược điểm này, bởi vì một khi có sẽ rất dễ bị người khác bắt được, cô

https://thuviensach.vn

gái kia, hắn đã yêu quá sâu rồi, đã xâm nhập vào xương cốt của hắn, bởi vậy hắn mới có thể lo lắng đến vậy.

“Không phải không có cách nào...” Thanh âm trầm thấp vang lên trong màn đêm hôn ám, có vẻ kinh hồn nhiếp phách.

Lạc Thành ngẩn ra, nhìn hắn.

Khóe miệng Tần Dịch Dương lộ ra một nụ cười nhợt nhạt, có chút lãnh đạm, có chút chua xót.

“Đem cô ấy từ bên cạnh tôi đẩy đi thật xa, thật xa, không phải không có cách nào.” Tần Dịch Dương ngập ngừng lặp lại một lần, từng câu từng chữ, du dương rõ ràng, mà ánh mắt lại không thể che dấu đi sự thống khổ đau đớn, “Nhưng là, cô ấy sẽ lại hận tôi một lần nữa.”

Câu cuối cùng kia, thanh âm của hắn lộ ra chút nghẹn ngào.

Trong lòng hắn đã có tính toán rõ ràng, sao cho ánh mắt của Bruce rời khỏi Hi Hi.

Nhắm mắt lại, hắn nhớ đến khuôn mặt nhỏ nhắn hơi nóng lên của nàng, ở trong lồng ngực hắn chậm rãi nở rộ, thời điểm nàng mê mang nói yêu hắn, thời điểm nàng bị hắn hôn lấy. Đẹp khiến cho con tim người ta đập không gia tốc.

“Tần Tiên sinh...” Lạc Thành khom người, nhíu mày nhắc nhở hắn thoát khỏi suy tư.

Tần Dịch Dương chậm rãi mở mắt ra, thanh âm vô cùng tắc nghẹn: “Đi đi, đi an bài tất cả đi.”

Thông minh như Lạc Thành cơ hồ vừa nghe đã biết được ý tứ của hắn.

https://thuviensach.vn

Lông mày nhíu chặt, Lạc Thành cực kỳ lo lắng hiện trạng như thế này, cô gái nhỏ kia, mẫn cảm mà dễ vỡ, thật vất vả trở ngại giữa hai người mới được phá vỡ, nếu đưa ra quyết định này, không thể nghi ngờ gì hắn là đem nàng đẩy đi xa, rất xa.

Môi mím chặt không tia máu, hắn không thể cự tuyệt, chỉ có thể vuốt cằm nói: “Được, Tần tiên sinh.”

Bruce đến thành phố C.

Mà cũng ngay tại giờ phút đó, một buổi dạ tiệc oanh oanh liệt liệt cũng được mở ra.

Tất cả nhân viên của Bác Viễn Thế Kỷ đều được mời dự, tất cả nhân viên chính thức cùng nhân vật nổi tiếng trong thương giới đều hội tụ ở đây, ăn uống linh đình sau đó lại không thể thiếu nhảy múa ca hát, mà ai ai cũng tò mò hồi lâu chưa có gặp lại chủ tịch Bác Viễn trừ lần lộ diện duy nhất là truyền thông đưa tin xác nhận kế hoạch thu mua Nhạc Thị, sau đó lại biến mất, trả lại cuộc sống bình yên cho mọi người.

Tất cả phụ nữ trong thành phố này đã một lần bị cô gái tên Lâm Hi Hi kia khiến cho ghen tức ngút trời.

Nàng xinh đẹp kiều mị, cũng không kiêu ngạo, không hống hách đem sự nghiệp của chồng mình để uy hiếp kẻ khác làm thú vui mà nhẹ nhàng lùi về phía sau, ngoan ngoãn dựa vào lồng ngực hắn, là người phụ nữ hạnh phúc và duy nhất của hắn.

Nguyên nhân tổ chức buổi dạ tiệc này là gì khiến không ít người bàn ra tán vào.

Mà giờ phút này, tại phòng hóa trang.

https://thuviensach.vn

“Hi Hi, cô nghe tôi nói, mặc bộ lễ phục này vào được không?” Lam Đóa dây dưa liên tục kéo tay nàng khuyên nhủ: “Đây là Lạc Thành đưa tới, rõ ràng là chủ tịch đưa cho cô, để cho cô tham gia dạ tiệc tối nay mà, thế nào mà cô lại không hiểu được chứ?”

Thân ảnh mảnh khảnh của Lâm Hi Hi dựa vào trên ghế sofa, ngẩng mắt lên nhìn cô.

“Anh ấy cũng không có nói qua chuyện này với tôi, tôi không biết, là bị cô kéo tới đó chứ.” Thanh âm của nàng nhẹ nhàng có chút vô tội.

Lam Đóa 冏, cúi đầu, bắt đầu suy nghĩ, lại suy nghĩ.

“Cái này tôi cũng thấy lạ mà, vì sao chủ tịch lại không tự mình nói với cô chứ?” Lam Đóa thực vô tội, khoa trương buông tay nàng rồi lại nắm chặt: “Bất quá khẳng định là ngài ấy muốn cô tới, chắc là do đám nhà báo đông quá nên ngài ấy không thể chạy đến đây để gặp cô được, đúng không nha?”

Dưới ánh đèn mê ly, trang trí tinh tế, quang cảnh như thế này, Lâm Hi Hi lại nhận thấy có gì đó không thích hợp.

Không thể nói ra là không đúng chỗ nào, từ khi có cục cưng nàng trở lên an tĩnh khá nhiều, cũng không giống như trước kia khi còn ở bên cạnh hắn, nàng xinh đẹp lung linh giống như một đóa bách hợp, ở dưới ánh đèn pha lê chói mắt càng thêm tỏa sáng. Giờ phút này, nàng một thân nhu bạch mặc váy trắng liền, dài qua gối, khuôn mặt thanh lệ không có chút son phấn.

“Đóa Đóa, cô ra ngoài trước được không?” Lâm Hi hi hơi hơi cụp mi, nhẹ giọng cùng cô thương lượng.

Lam Đóa thực bối rối, sau khi trang điểm ăn mặc diễm lệ cũng đã biến thành một tiểu thư khuê các thanh lệ, đứng cạnh cửa, do dự hồi lâu mới nói: “Vậy để tôi ra ngoài nghe ngóng tình hình trước, chờ một lát sẽ chạy vào gọi cô nha.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi gật gật đầu nhìn cô biến mất khỏi cửa.

Trong phòng hóa trang có một chiếc ti vi nhỏ đang truyền phát tin tức, nàng ôm hai vai bao trùm lấy thân thể lạnh lẽo của mình, chăm chú nhìn bộ lễ phục kia, do dự có nên mặc vào đi ra ngoài hay không, bên tai lại nghe được thanh âm hấp dẫn sự chú ý của nàng.

“Người kế vị công tước hoàng gia Anh – Bruce mấy ngày gần đây đã đến Trung Quốc, bay thẳng tới thành phố C phồn hoa, mục đích đến ngay cả nhân viên thân tín bên cạnh cũng không được tiết lộ, có thể nói việc này rất thần bí, chính là ngay trước thời kỳ tham tuyển lại đến Trung Quốc, bởi vậy khó tránh khỏi sự suy đoán của mọi người về mục đích thực của chuyến công du này, nghe nói người có tư cách và khả năng cao nhất trở thành người kế vị rất ít lộ diện trước truyền thông quốc tế, người này có mẹ thân sinh là người Phương Đông, mà Bruce lại trực tiếp bay đến thành phố C, vậy việc này có liên quan gì đến nhau không, mời quý vị chú ý ở những bản tin tiếp theo...”

Lâm Hi Hi mẫn cảm bị một chi tiết nhỏ trong đó hấp dẫn, cánh mi thật dài ngẩng lên, nhìn người đàn ông vạn vỡ âm ngoan trên màn hình, không hiểu sao lại cảm thấy hắn và Tần Dịch Dương có gì đó giống nhau, bọn họ chắc cũng là anh em, có phải không?

Cửa phòng hóa trang bị nhẹ nhàng đẩy ra.

Nàng ngẩng mắt, lông mi run lên hướng phía cửa nhìn tới, một thân ảnh cao ngất xuất hiện ở trước mặt nàng.

Trong lòng Lâm Hi Hi căng thẳng.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 186: Vì Thế, Thật Có Lỗi Hi Hi

Rất ít khi nhìn thấy hắn có dáng vẻ tỏa sáng hơn ngọc, ở dưới ánh đèn, khuôn mặt tuấn lãng càng hiện rõ. Vào lúc này ánh mắt chỉ dừng lại trên một mình nàng, trong lòng lại khơi dậy một cảm giác khác thường.

Trong đôi mắt sâu thẳm của hắn chợt lóe lên một tia sáng.

“Làm sao vậy?” giọng nói của Tần Dịch Dương rất rõ ràng, mang theo một mùi vị trầm thấp mà nàng nghe không rõ. Tao nhã đóng cánh cửa lại, hướng về phía nàng, đến gần cúi người ôm hai mạn sườn của nàng nhẹ giọng nói ” Không muốn ra ngoài à?”

Trong phòng hóa trang bị khóa, Lâm Hi Hi cảm giác thấy một chút lạnh lẽo.

Trước kia khi ở bên hắn vẫn luôn là cái cảm giác này. Hắn hoặc là không nói chuyện hoặc là chỉ nói một câu sẽ đem theo cái cảm giác bị áp bức, khiến người khác không đoán được hắn đang nghĩ cái gì, đang toan tính chuyện gì.

“Em không muốn một khi lộ tin tức đứa trẻ ra ngoài... sẽ không thể che giấu được...” Nàng nói thực lòng, tiếng nói lạnh lẽo như nước suối chảy róc rách.

Bộ lễ phục bó sát ở thắt lưng kia đầy tinh xảo tao nhã rất xứng với khí chất nhu hòa thuần mỹ của nàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng bụng của nàng vẫn hơi nhô ra. Hơn ba tháng đã có thể nhô ra khiến người ta tim đập nhanh.

Trong đôi mắt sâu thẳm của Tần Dịch Dương thoáng qua một tia lạ thường.

Không nhịn nổi mà cúi người ôm lấy nàng, nhẹ nhàng đặt một nụ hôn trên trán nàng. Bàn tay ấm áp xoa xoa bụng nàng.

“Bây giờ có cảm giác chưa?” ý hắn hỏi đến cử động của thai nhi.

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc. Đôi mắt trong veo có chút không thể tin nổi. Nàng nhè nhẹ lắc đầu, dừng lại nhìn hắn, động tác nhẹ nhàng “Bây giờ chưa có, còn sớm quá!”

Hàng lông mi dày của Tần Dịch Dương đã che đi tâm trạng của hắn. Chỉ nhìn thấy khóe miệng hắn hiện lên một nụ cười nhạt “Là anh quá nóng vội.”

“Hi Hi...” Hắn đột nhiên gọi nhẹ một tiếng. Cúi đầu để cùng tầm mắt với nàng, dừng ở ánh mắt nàng.

Lâm Hi Hi cũng nhìn hắn, chờ câu nói tiếp theo của hắn.

Cô gái nhỏ này thoạt nhiên lại giống như lần đầu gặp mặt, ngoan ngoãn nghe lời. Hắn cuối cùng cũng lấy lại được niềm tin của nàng. Vì niềm tin là từ tận sâu trái tim mà có, chỉ cần nàng yêu, nàng sẽ tin tưởng.

Nhẹ nhàng vuốt mái tóc của nàng, hắn chậm rãi nói: “Qua thời gian này, cùng anh về Anh. Anh đưa em đi xác nhận thân phận của em. Em nói đúng, đó là định mệnh của cuộc đời anh, muốn thoát khỏi cũng không được... Nói anh nghe, em đồng ý đi theo anh, đúng không?”

https://thuviensach.vn

Trong câu nói sâu xa của hắn có một thứ khiến người khác bị cám dỗ, khiến nàng không thể quay mắt đi.

“Em...” đầu óc Lâm Hi Hi có chút mơ màng, không biết tại sao hắn lại đột nhiên đưa ra yêu cầu này.

Ngón tay thon dài của Tần Dịch Dương nắm lấy cằm của nàng. Khuôn mặt tuấn tú tới gần nàng, nhẹ nhàng thở sâu mang theo một cảm giác áp bức nói: “Nói, em muốn đi với anh, bất kể anh đi đâu.”

Giờ phút này, hắn quyết định, không có kiên nhẫn đợi nàng nói ra những câu phòng bị, chỉ muốn ép nàng nói ra những lời thật lòng nhất.

Cả lòng Lâm Hi Hi như bị buộc căng lại vậy.

Khuôn mặt nhỏ của nàng tái nhợt, bàn tay đặt trên bàn từ từ siết chặt lại.

“... Vâng.” Nàng nhắm chặt mắt, lấy hết dũng khí để nói ra một chữ, rồi lại từ từ mở đôi mắt ra. Đôi mắt đã có một màn sương bao phủ “Sớm biết thân phận của anh, em đã bắt đầu thử chấp nhận mọi thứ của anh. Em đã từng nghĩ muốn thoát khỏi anh nhưng không có cách nào cả. Em thoát không nổi... Em vẫn yêu anh...”

Đúng vậy. Hắn thắng rồi. Thật ra có thể nói từ trước đến nay đều là hắn thắng cả. Nàng yêu hắn, trước giờ chưa bao giờ dừng lại.

Người Tần Dịch Dương chợt cứng đờ.

Ánh mắt Lâm Hi Hi dịu xuống, đem vẻ yếu đuối trong lòng hiện ra hết. Vươn đôi tay mềm mại quấn quanh cổ hắn, đôi mắt ngấn lệ.

“Em vẫn yêu anh... đừng lừa dối em lần nữa... xin anh...”

Lúc này, nàng giống như cây nho mùa hạ, quấn chặt lấy cây đại thụ trước mắt. Bày tỏ hết mọi nỗi lo và tình yêu của bản thân.

https://thuviensach.vn

Cô gái nhỏ này từng trong khói đạn thương trường lộ ra ánh sáng rực rỡ, nhưng lại mất đi tài năng sắc bén của mình. Nàng không nắm chắc được trái tim mình. Luôn đắm chìm trong vòng tay của người đàn ông Tần Dịch Dương này.

Tần Dịch Dương vươn tay ôm lấy thắt lưng nàng. Đôi lông mày đẹp lộ ra một sự trầm lắng phức tạp.

Cô gái nhỏ này!

Đây là lần cuối cùng, nàng vẫn không thể tránh khỏi mà thỏa hiệp với hắn. Trái tim của nàng đối với hắn vẫn luôn yếu đuối. Chỉ cần nói hủy là hủy, thoát khỏi vẻ lạnh lùng. Cả thân thể và trái tim đều ỷ lại vào hắn, tin tưởng hắn.

Tần Dịch Dương nhắm đôi mắt sâu hút lại, đem nàng ôm chặt hơn, để nàng chôn khuôn mặt vào gáy, ở tai nàng trầm giọng: “Sao em lại ngốc như vậy...”

Trong tình yêu, nàng sớm đã đơn thuần đến tận cùng rồi. Ngay bây giờ hắn muốn nàng làm thế nào, nàng chỉ sợ sẽ không hề do dự mà làm theo hắn.

Cho nên xin lỗi, Hi Hi.

Tần Dịch Dương đem cả người nàng từ ghế ôm lên, ôm đến chiếc bàn chất đầy quần áo và vải vóc. Nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn mang theo những giọt nước mắt trong suốt của nàng, bàn tay lớn ấm áp giúp nàng lau khô mắt.

“Đừng khóc nữa... Đồ ngốc... Anh biết em yêu anh...” Hắn thấp giọng dỗ dành nàng “ Đừng khóc, đừng khóc...”

https://thuviensach.vn

Nước mắt của nàng cứ rơi mãi trên ngón tay hắn. Tần Dịch Dương cúi đầu thở dài một tiếng, bàn tay nâng khuôn mặt xinh đẹp của nàng lên, hôn lên môi nàng.

Cánh môi thơm bị đầu lưỡi nóng rực tách ra, tiến vào thần tốc, thăm dò thật sâu. Bàn tay lớn chế ngự đằng sau gáy không cho nàng lui lại, trong những tiếng rên quấn lấy chiếc lưỡi đinh hương của nàng. Dù nàng có giãy giụa thế nào cũng không buông ra, dùng sức mà hút lấy những yêu thương. Đổi lại là thân thể nàng run lên từng đợt, nàng thiếu không khí sắp không thể thở nổi rồi, chỉ có thể dựa vào không khí truyền đến từ miệng hắn.

Trong phòng hóa trang không ai lui tới cũng không có ai chú ý.

Sau khi nàng mang thai, mùi vị trên người lại càng mê người. Mỗi khi hôn nàng đều có chút không khống chế được, lần này cũng không ngoại lệ. Tần Dịch Dương buông cánh môi bị hôn đến sưng đỏ của nàng ra, dọc theo chiếc cằm trơn láng của nàng, chiếc miệng cực đẹp của người đàn ông đi xuống dưới. Đôi môi nóng bỏng dừng lại ở chiếc cổ trắng mềm của nàng, quyến luyến.

Mùi vị của nàng thật tuyệt. Tần Dịch Dương có chút không dừng lại được, cầm bàn tay nhỏ của nàng quấn lấy cổ mình, cúi đầu ở cổ nàng, mãnh liệt hôn nàng, hít lấy mùi vị của nàng.

“ Đừng... đừng mà... ưm... đừng... Dịch Dương...”

Ngón tay trắng nõn tinh tế đặt trên bộ comple của hắn, muốn đẩy hắn ra nhưng lại làm cho cảm giác ướt át ở cổ càng mãnh liệt hơn. Lâm Hi Hi không nhịn nổi “ưm” lên tiếng, cắn môi muốn lui lại phía sau lại bị hắn thắt chặt eo giam trong lòng, tiếp tục hôn.

“Làm sao vậy?” Hô hấp của Tần Dịch Dương có chút nặng nhọc, đôi tay phủ hai bên eo nàng, đôi mắt sáng rực nhìn nàng. Nhìn vào đôi mắt có chút mờ mịt, khan giọng nói “Mẫn cảm như vậy? Anh chỉ hôn em thôi...”

https://thuviensach.vn

Ở cổ nàng vừa trải qua kích tình yêu thương da thịt nên có chút hồng, khiến người ta muốn đem nàng đặt trong lòng bàn tay từng miếng từng miếng ăn hết.

Khuôn mặt Lâm Hi Hi trong nháy mắt đỏ bừng, cố gắng bỏ qua phản ứng của bản thân, không quay khuôn mặt nhỏ lại "Em... không có"

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 187: Để Lại Nàng Một Mình Ở Lại

Tần Dịch Dương hưởng thụ nàng khẩu thị tâm phi, cúi đầu hôn lên bả vai nàng, nhẹ nhàng mà cắn quai áo nhỏ bé của nàng, váy dài theo bờ vai oánh thuận chảy xuống dưới, thân thể nàng run lên, càng thêm hướng sâu vào trong lòng hắn, lại không chú ý đến bàn tay to lớn của hắn lại đang lướt từ đầu gối nàng đi lên, hướng vào bên trong đùi của nàng đụng chạm tới.

“A...” Lâm Hi Hi khẽ kêu lên một tiếng, gò má ửng đỏ, cắn môi anh đào.

Ngón tay tao nhã của hắn thực đã chạm tới nơi mềm mại mị hoặc lòng người của nàng, lòng run lên, cúi đầu áp sát cánh môi nàng dụ dỗ: “Đã ướt như vậy rồi, nghĩ muốn anh phải không? Có nghĩ để anh muốn em không?”

Thân thể người phụ nữ trong thời gian mang thai thực mẫn cảm, không chịu nổi trêu chọc, hắn rõ ràng biết, lại vẫn như trước muốn khơi mào dục vọng trong thân thể nàng, muốn nhìn xem nàng có như trước mà nở rộ dưới thân hắn hay không.

Đó là thời khắc xinh đẹp mê người nhất của nàng.

Tần Dịch Dương cúi đầu thở hổn hển, mặc kệ cho nàng trằn trọc trong ngực mình, động tác trên tay không chút nào ngừng nghỉ. Nàng không ngoan, hai chân thon dài oánh thuận liều mạng khép lại, mang theo thanh âm mông lung trong tiếng khóc cầu xin hắn “Không cần.” Tần Dịch Dương nghe được, ngọn lửa thiêu đốt trong lòng càng thêm kịch liệt. Hắn hôn nàng, nâng lưng nàng lên, khẽ hạ thấp thân thể của hắn, ngón tay dính đầy dịch yêu ngọt ngào của nàng, bàn tay bao trùm nơi mẫn cảm của nàng, cử động thật mạnh.

https://thuviensach.vn

“A.....” Nàng rung rẩy rên nhẹ, thanh âm bị hắn nuốt vào trong miệng.

Cách làn váy đơn bạc mỏng manh, tay hắn ở trong thân thể nàng ráo riết tàn sát, nàng trừ bỏ gắt gao ôm lấy cổ hắn cái gì cũng không làm được, chỉ có thể ngoan ngoãn tiếp nhận.

Trong nháy mắt vật lạ xâm nhập vào trong cơ thể, nàng tựa như bị điện giật, lắc đầu không cho hắn tiến vào.

“Ngoan.... Hi Hi, không có việc gì, thực đã hơn ba tháng, anh sẽ không làm con bị thương....” Tần Dịch Dương thấp giọng dụ dỗ nàng, cúi người phủ lên thân thể ngọt ngào của nàng, hôn lên cánh môi nàng, “Mở chân ra... Để cho anh yêu em thật tốt...”

Lâm Hi Hi run rẩy buông mọi đề phòng, nhưng không có nghĩ đến tay hắn lại gắt gao xỏ xuyên tiến vào.

Một trận tê dại trí mạng hướng trong thân thể đánh úp vào. Nàng suýt nữa không chịu nổi, một cái rùng mình hướng phía sau lùi về. Ngón tay Tần Dịch Dương tiến vào càng sâu, chậm rãi xỏ xuyên rồi rút ra, từ ôn nhu đến tàn sát bừa bãi, nàng rốt cục cũng không thể kiềm chế được nữa, bắt đầu rên rỉ.

“Hi Hi.... Hi Hi...” hắn không ngừng gọi tên của nàng, làm cho ý thức của nàng ngưng tụ lại, có thể cảm nhận được động tác tà mị của hắn. Ngón tay chuẩn xác tìm đến nơi mẫn cảm nhất của nàng, ở giây phút trước khi nàng kịp phản kháng hắn đâm mạnh một cái, quả nhiên nàng hét lên một tiếng chói tai, cả người bắt đầu run rẩy, hắn cúi đầu vùi vào cổ nàng hít lấy hương vị của nàng, chuyên tâm duy trì cao triều của nàng.

Cách âm của phòng hóa trang cũng không thực sự tốt, chính là bên ngoài yến hội đã bắt đầu, không ai sẽ đến đây tìm người. Huống chi lúc đi vào hắn đã khóa trái lại, ngay từ đầu đã không tính toán buông tha nàng.

https://thuviensach.vn

Đoạt lấy thời khắc xinh đẹp nhất của nàng, Tần Dịch Dương chăm chú nhìn dưới thân, cô gái nhỏ bé nằm trên một đống lễ phục bằng vải dệt, thân thể tuyết trắng thon thả không chút mỡ thừa, trong lòng rung động mãnh liệt, cúi đầu hôn lấy nụ hoa đỏ bừng trước ngực nàng, dưới thân lại ra sức xỏ xuyên.

Bị ẩm ướt nóng bỏng bao trùm hút vào, lại ra sức ra vào cọ sát hết lần này đến lần khác, thân thể nàng từng đợt từng đợt run rẩy, khoái cảm từng đợt chồng chất ập tới, muốn tránh né, hắn lại mãnh liệt lao xuống chiếm giữ.

“A....” Lâm Hi Hi thét chói tai, nghiêng khuôn mặt nhỏ nhắn đầm đìa mồ hôi, cảm giác thân thể đã rã rời sắp hỏng mất.

Tần Dịch Dương cúi đầu hôn nàng, cánh môi nóng bỏng men theo đường cong duyên dáng của nàng lần xuống xương quai xanh xinh đẹp, nghe thanh âm ngâm nga không thể kìm nén của nàng, động tác lại càng thêm xâm nhập.

Thân thể của nàng quá mức mẫn cảm, dù chỉ là kích thích nhỏ cũng nhanh chóng lên đỉnh, Tần Dịch Dương thở gấp ngậm lấy vành tai đỏ bừng của nàng, ngăn chặn cánh tay nhỏ bé không an phận của nàng bên người, lại một lần nữa mãnh liệt xuyên qua đem thân thể nàng chìm sâu vào khoái cảm hưởng thụ, nàng thét chói tai, thân thể kịch liệt run rẩy....

Một lần lại một lần, thân thể nàng đỏ bừng lên, ý thức tan rã như nước.

Một bên mãnh liệt chiếm giữ lấy nàng, một bên bàn tay ấm áp lại nhẹ nhàng vuốt ve bụng nàng, nhằm dịu đi lực đạo xâm phạm. Thân thể Lâm Hi Hi đã sớm không thể chịu nổi cuộc tàn sát bừa bãi như vậy, mở cánh mi bị mồ hôi làm ướt nhẹp, thanh âm đứt quãng, cầu xin: “Từ bỏ... em chịu không nổi..... Dịch Dương....”

https://thuviensach.vn

Xuyên qua dưới nách dùng tay chế trụ bả vai của nàng, đem nàng khống chế thành hình dạng một nữ thần xinh đẹp, cố định cái mông nhỏ nhắn, hắn hôn lên cánh môi đỏ bừng hơi sưng của nàng, thanh âm ngắt quãng đáp lại nàng: “Ngoan.... Một lần nữa.... Lập tức sẽ tốt rồi....”

Nàng chưa kịp nói cái gì, đã cảm giác dưới thân lại bị mãnh liệt xỏ xuyên, tàn sát lại lần nữa bắt đầu, nàng nghĩ muốn phản kháng nhưng không thể động đậy, chỉ có thể để mặc cho khoái cảm đánh úp, mặc hắn tiến vào thật sâu, nàng chịu không nổi khóc thành tiếng, cảm giác tựa như thân thể sắp nổ tung thành từng mảnh.

Nơi mềm mại mẫn cảm nhất, một lần lại một lần không ngừng va chạm, khoái cảm kích thích dâng trào, tựa như vĩnh viễn cũng không thể ngừng lại, nàng cảm giác bị hắn ôm lấy, thân thể hắn nam tính nóng bỏng, ngay cả thở dốc cũng không thể khống chế được, cánh môi lửa nóng bao trùm bên tai nàng, thanh âm tắc nghẹn nói: “Hi Hi.... Anh yêu em...”

Trước mắt một mảnh diễm lệ, chua xót mãnh liệt dâng lên trong mắt nàng, rồi đột nhiên chìm vào bóng đêm.

Trong tầm mắt mông lung, không thể nhìn rõ hình dạng vật gì.

Trong căn phòng trống trải giống như chỉ còn lại hô hấp của mình nàng, Lâm Hi Hi hơi hơi cựa người đứng dậy, cảm giác được đau nhức cùng chua xót trong người, miệng khẽ rên một tiếng, sau đó mới ngồi xuống.

Thân thể thực mệt mỏi, so với ngày thường lại càng thêm mệt mỏi.

Người mang thai luôn như vậy, ham ngủ, nàng cũng không ngoại lệ, chính là tàn sát bừa bãi như vậy, cơn buồn ngủ kia lại cành dâng lên mãnh liệt hơn.

Nàng nhìn liếc mắt một cái mới biết đây là nhà trọ của Bác Viễn.

https://thuviensach.vn

Nơi này từng là phòng của nàng.

Trong lòng Lâm Hi Hi căng thẳng, như là cảm thấy một tia bối rối, đứng dậy, phát hiện trên người mình mặc chính là một bộ váy ngủ mềm mại, mà ngoài cửa sổ, đương nhiên là bóng đêm mịt mù.

Thực đã là đêm khuya sao?

Nàng nhớ rõ cùng Lam Đóa tham gia tiệc tối, cư nhiên.... Mặt nàng có chút ửng đỏ, nghĩ không hiểu lắm tại sao lại bị hắn hấp dẫn ngay tại phòng hóa trang, thế nhưng lại...

Ngón tay mảnh khảnh chống đỡ cái bàn, trong lòng nàng mờ mịt nhớ tới một câu hắn đã nói qua, không biết rốt cuộc là mộng hay vẫn là chân thật. Hắn nói là.... Yêu nàng sao?

Như thế tỉnh lại lại nhìn không thấy bóng dáng hắn, trong lòng thực sự có một tia mất mát.

Đêm thực đã khuya, nàng một mình ở trong này, không phải rất lạ sao?

Trên người nàng không có đồ vật truyền thông nào hết, cũng không có biện pháp hỏi bất luận ai, vừa muốn đi ra ngoài xem có ai khác ở đây hay không, tiếng chuông cửa ngoài phòng khách đã vang lên, không khí phòng khách trở lên chấn động.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 188: Tất Cả Các Anh Đi Chết Đi

Nàng ngẩn ra, nhưng đành phải đi qua.

“Xin chào ” thanh âm Lâm Hi Hi có một chút ngại ngần, nhẹ nhàng nói.

Âm thanh trong trẻo nhưng lại lạnh lùng vang lên, nàng dừng lại một chút rồi tự hỏi mới nghĩ đến là ai. Đêm khuya tĩnh lặng như vậy có thể nghe thấy tiếng Lạc Thành cũng thật là tốt.

“Lâm tiểu thư tỉnh rồi phải không? ” Tiếng nói Lạc Thành vang lên, không mang theo độ ấm.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng đưa điện thoại lên sát tai: “Đúng vậy”.

Lạc Thành dừng một chút, tiếp tục nói: “Trước tiên, đêm nay Lâm tiểu thư hãy ở lại nhà trọ này, nếu cần gì có thể trực tiếp nói với tôi. Tôi sẽ chuẩn bị. Sáng mai sẽ có người đến đón cô, đây là ý của Tần tiên sinh. “

Lâm Hi Hi không hiểu ra sao.

Nàng không rõ lắm ý tứ của Lạc Thành, nhẹ nhàng hít một hơi, nhẹ giọng hỏi: “Vậy anh ấy ở đâu?”

Tiếng nói lạnh lùng của hắn vang lên dứt khoát: “Tần tiên sinh có việc gấp phải đi trước, cô còn gì phân phó nữa không?”

Có việc đi trước...

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cảm thấy cả người dường như mất hết khí lực, hàng lông mi thanh thoát thật dài chậm rãi hạ xuống, nhẹ ngồi trên sàn nhà, thấp giọng nói: “Không cần đâu.”

“Vậy thì tốt, Lâm tiểu thư, không cần nghĩ ngợi nhiều. Tần tiên sinh có nói, vô luận phát sinh chuyện gì, chỉ mong cô tin tưởng vào chính trực giác của mình. Xin cô hãy bảo trọng.”

Lạc Thành bổ sung thêm một câu, thanh âm dịu dàng hơn một chút.

Lâm Hi Hi vẫn là không để ý lắm đến ý tứ của hắn, thậm chí cũng không để những lời nói ấy ở trong lòng.

Nàng cũng rất muốn tin tưởng hắn, tin tưởng tình yêu của chính mình. Chỉ là trong màn đêm yên tĩnh, cô tịch ấy, cùng nàng triền miên hoan ái, vậy mà một lúc sau bỏ nàng lại ở căn phòng trống trải này. Nàng nghĩ mãi mà không hiểu, rốt cuộc hắn bỏ đi vì cái gì??

Trong lòng phảng phất một tia mất mát, giống mạch máu đỏ quấn quanh cổ tay nàng, không ngừng chảy mãi.

“Cảm ơn, tôi đã biết.” Nàng tắt điện thoại, ngồi lặng thật lâu trong phòng khách.

Sàn nhà thật sự rất lạnh, nàng không còn đủ sức lực để ngồi ở đó cả đêm, vì thế chậm rãi đứng dậy, đi về phía phòng tắm, để nước nóng làm nàng dễ chịu hơn một chút, cảm nhận từ đầu đến chân mình đều được tẩy trừ sạch sẽ.

Nhẹ tay vuốt ve cái bụng hơi nhô lên, tất cả sinh mệnh cùng tâm tư của nàng đều ở cả nơi này.

Gặp gỡ một người đàn ông, yêu thương người đó, có đứa con chảy chung dòng máu của bọn họ, đây chẳng phải là hạnh phúc mà nàng mong đợi hay

https://thuviensach.vn

sao? Chính là trong giờ phút này, cõi lòng nàng hiện lên làn gió mát mẻ. Từ trong phòng tắm bước ra, nàng quấn chặt thân thể trong chiếc khăn bông thật dày, do dự ngồi ở ghế sofa hồi lâu, lại vẫn không có dũng khí để gọi điện cho hắn.

Dãy số mà nàng đã thuộc nằm lòng.

Bàn tay mảnh khảnh chống đỡ cái trán, không thể lý giải được vấn đề ở đâu, cho dù nàng và hắn đã cùng chung sống dưới một mái nhà, nhưng sao vẫn không có cảm giác ấm áp mà vốn dĩ một "gia đình" cần phải có? Hoặc cũng có thể vấn đề là ở hắn, có thể hắn vẫn chưa tin tưởng nàng, vì chưa bao giờ hắn nói chuyện thẳng thắn cùng nàng.

Đầu óc thật loạn...

Thân ảnh mảnh mai dựa vào thành ghế, ôn nhu vuốt ve cái bụng, nàng yêu thương hỏi: "Cục cưng muốn gặp ba con không?"

Mềm mại lộ ra tia yếu ớt, nàng nhẹ nhàng gập đầu gối lên sofa, cúi đầu nỉ non: "Mẹ cũng rất nhớ ba, muốn gặp ba, chỉ là mẹ không muốn phải ở một mình qua đêm, cục cưng, con cùng ở với mẹ chứ?"

Đầu mùa thu vẫn mang theo hơi lạnh, Lâm Hi Hi cuộn mình ở ghế sofa ngủ đến nửa đêm, đứng lên đi về phía ngăn tủ cầm ra một chiếc chăn mỏng. Nàng rất quen thuộc nơi này, ban công bên ngoài le lói chút ánh sáng, xua đi sương mù dày đặc, mặt trời đã sắp lên.

Cảm giác hơi buồn ngủ, nàng lấy tay xoa nhẹ thái dương, làm dịu đi hoài nghi cùng lo lắng trong lòng mình.

Nhẹ nhàng đi vào giấc ngủ, mơ một giấc mơ thật đẹp.

Đêm khuya, một chiếc xe lao như bay trên đường, Lam Đóa ngồi một bên lẳng lặng nhìn người đàn ông bên cạnh, sắc mặt càng nghiêm trọng

https://thuviensach.vn

hơn.

“Anh có chịu nói không? Rốt cuộc anh mang cô ấy đi đâu rồi? Anh không nói tôi nhảy xuống xe đấy!” Cô cắn răng uy hiếp.

Lạc Thành vẫn một mực im lặng, không trả lời.

“Anh muốn gạt cô ấy có đúng không? Anh không muốn cô ấy biết chuyện xảy ra ở bữa tiệc. Tôi nói cho anh hiểu, sớm muộn gì cô ấy cũng sẽ biết. Tóm lại các người muốn làm gì? Muốn đưa cô ấy đi đâu?” Ánh mắt Lam Đóa phát hỏa, khuôn mặt hiện lên sự tức giận không thể che giấu, nói liến thoắng không ngừng.

Lạc Thành vẫn như cũ lạnh nhạt, chuyên tâm lái xe, không có ý định giải thích, cũng không muốn mở miệng nói chuyện.

“Họ Lạc kia, tôi nói dừng xe.” Lam Đóa rống lên một tiếng.

Cô rõ ràng vừa nghe thấy Lạc Thành gọi điện cho Hi Hi, cũng biết cô ấy khẳng định là bọn hắn đã sớm an bài để cô ấy không tham dự bữa tiệc, cũng không nói cho cô ấy đã xảy ra chuyện gì. Có lẽ đến lúc này cô ấy còn không biết gì cả.

Lạc Thành cuối cùng cũng có chút động đậy, ánh mắt thản nhiên liếc nàng một cái.

“Lam tiểu thư, vô luận phát sinh chuyện gì, đều là chuyện riêng của Tần tiên sinh và Lâm tiểu thư, cô không cần nhúng tay vào, có hiểu không?” Giọng nói của hắn không chút nào biến đổi, vẫn là lạnh lẽo như thế.

“Tôi không nhúng tay vào thì cô ấy có thể sống được sao?” Lam Đóa đã nổi giận thực sự.

https://thuviensach.vn

“Tần Dịch Dương có ý gì vậy? Hai ngày trước còn đến nơi ở của tôi để nhìn cô ấy, đối xử với cô ấy tốt như vậy. Đêm nay lại xuất hiện chuyện này, đùa giỡn đàn bà thấy vui vẻ lắm đúng không? Muốn cô ấy ngay từ đầu tự sinh tự diệt sao?”

Lạc Thành biểu tình lạnh lùng, ánh mắt nhìn cô cứng lại một thoáng rồi chậm rãi tan ra.

“Không cần kích động như vậy”. Hắn nghĩ ngợi một hồi, thản nhiên nói ra câu này.

Lâm Đóa xoa xoa một bên mặt, cuối cùng quay sang nói với hắn “Anh dừng xe lại đi, tôi muốn về một mình.”

Trong xe một mảnh yên lặng.

“Lạc Thành, anh không hiểu tiếng người à? Tôi đang nghi ngờ nhận thức của anh đấy”. Lam Đóa thực sự phát hỏa, đã muốn mở cửa xe, chẳng ngờ Lạc Thành nhanh tay hơn đã khóa cửa trước, cô căn bản không thể mở được.

“Hừ...” Lam Đóa cười lạnh. “Thật ghê tởm.”

Đúng vậy, thật ghê tởm. Chán ghét nhất là loại đàn ông có tiền có thế, chỉ biết dùng phương thức này để phụ nữ khuất phục sao? Nói vậy thì Hi Hi cũng bị như thế, đàn bà một khi đi rơi vào tay đàn ông đều không thể phản kháng, vậy trong thế giới này còn gì là công bằng, còn đâu là đạo lý, chỉ cần đàn ôngcao hứng, muốn gì được đấy, nghĩ gì đều phải theo sao? Đều muốn quản cả tâm tình của phụ nữ?

Lạc Thành há miệng thở dốc, muốn nói cái gì nhưng lại thôi.

Khi xe dừng lại dưới nhà cô, hắn mở miệng nói: “Có một khoản tiền đã được gửi vào tài khoản của cô, trong thời gian này, mong cô chiếu cố Lâm

https://thuviensach.vn

tiểu thư thật tốt, đây cũng là ý của Tần tiên sinh.”

Lam Đóa cười lạnh: “Các người yên tâm giao cô ấy cho tôi à? Nói cho các người biết, tôi sẽ không đối xử tử tế với cô ấy, tôi không có thói quen làm bảo mẫu của người khác, đừng hy vọng tôi sẽ chiếu cố cô ấy. Cả cô ấy và đứa nhỏ đều bị hắn ta vứt bỏ, dựa vào cái gì mà một người xa lạ như tôi phải để ý đến Hi Hi? Các người không biết chuyện này buồn cười thế nào hay sao?”

Lạc Thành chưa bao giờ thấy cô gái này ăn nói khép nép hay khéo léo một chút nào.

Từ trước đến nay tính tình của hắn đều bình tĩnh là thế, chưa từng có xúc động: “Cô sẽ không làm thế đâu”

Lam Đóa xoay người, lười biếng nhìn hắn, mạnh mẽ chặn lại giọt nước sắp tràn ra nơi khóe mắt, oán hận xuống xe: “Tôi mặc kệ các người có lý do gì, có chuyện gì khó xử... Tóm lại, các người đi chết đi.”

Cô oán hận nện cửa xe một tiếng, vang lên tiếng sập cửa khô khốc, tiếng giày cao gót va đập dưới chân phát ra âm thanh mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 189: Cô Có Thể Rời Xa Hắn Rồi

Tiếng đập cửa vang lên, nàng giật mình gõ mạnh cái thìa vào trong bát, phát ra tiếng kêu.

Thân ảnh mảnh khảnh tiến dần về phía cửa, ở đằng sau cửa, khuôn mặt Mục Thanh Ngôn bất ngờ xuất hiện trước mặt nàng, Hi Hi chớp mắt ngạc nhiên, tiện thể nhìn hắn, mi tâm giãn ra, cười yếu ớt: “Hi Hi, đã lâu không gặp.”

Yên lặng thoáng qua, nàng cũng không để ý người đàn ông này sao lại xuất hiện ở đây?

Mục Thanh Ngôn.

Dù sao người này cũng làm nàng nổi lên tia bất an, một lần gặp mặt hắn ở Tần trạch, nàng thấy được khuôn mặt ôn nhu tuấn lãng của hắn mang một tia áy náy, mà giờ phút này, hắn vẫn như cũ, một thân Âu phục màu đen, là một luật sư nổi tiếng, có ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng nghiêm túc.

“Đã lâu không gặp.” lông mày Lâm Hi Hi có chút run rẩy, dịu dàng nói với hắn: “Anh biết tôi ở đây?”

Đã đi vào được nửa đường, cước bộ của hắn hơi ngừng lại, nghe thấy trong giọng nói của nàng mang vẻ khác thường.

“Tôi có việc muốn trao đổi với cô.” Hắn nghiêm túc nhìn nàng, đột ngột nói ra lời giải thích.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi gật đầu, dẫn hắn đến phòng khách.

Không gian phòng khách tràn ngập ánh sáng, nàng mặc một bộ quần áo mềm mại, cái bụng hơi nhô lên, nhẹ nhàng kéo ghế ra. Trong không khí phảng phất mùi hương dịu nhẹ, trái tim Mục Thanh Ngôn cũng ấm áp lên vài phần.

Nàng cái gì cũng không hỏi, chỉ là giúp hắn kéo ghế. “Trong nồi còn ít cháo, chắc là anh chưa ăn gì đúng không? Tôi đi lấy cho anh nhé.”

Mục Thanh Ngôn lắc đầu: “Không cần đâu Hi Hi, hôm nay tôi đến tìm cô là có việc.”

Ánh mắt nàng hiện lên tia vui vẻ, nhẹ nhàng cười cười: “Để nói sau đi, cháo tôi còn chưa ăn xong. Nếu là tin xấu, chờ tôi ăn no rồi hãy nói, như vậy sẽ tốt hơn.”

Trong lòng Mục Thanh cảm thấy như bị một con dao hung hăng đâm vào.

“Cô có biết tôi muốn nói với cô là tin tức xấu không?”

Lâm Hi Hi lắc đầu, kéo cái ghế dựa ra, nhẹ nhàng ngồi xuống, nàng không có trả lời, ngược lại nhẹ nhàng nói: “Là ai nói cho anh tôi ở đây? Là ai bảo anh đến nói chuyện với tôi? Có chuyện gì vậy?”

Như vậy mới đúng, mới là lời nói rõ ràng.

Mục Thanh Ngôn hơi nhíu mi, phiền toái trong lòng cũng giảm xuống, hắn nắm chặt công văn trong tay, cảm thấy rằng tin tức mà hắn sắp nói đây quả thực rất khủng khiếp, ngay cả chính hắn còn không tin được. Ở trong đêm khuya hắn bị đánh thức bởi một cú điện thoại, xác nhận sự kiện kia, hơn nữa là đích thân hắn đi làm.

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài siết chặt lại rồi buông ra, Mục Thanh Ngôn nhìn nàng, mở miệng nói: “Lâm tiểu thư, chồng của cô ủy thác tôi đến tìm cô.”

Hắn thay đổi cả xưng hô.

Lâm Hi Hi đặt lại cái thìa vào trong bát, không phải vì hắn thay đổi xưng hô, mà bởi vì chữ ‘chồng’ kia.

Là... Tần Dịch Dương.

Là người đó, hôm qua còn ôn nhu đem nàng ôm trong ngực, kịch liệt triền miên cùng nàng, là người đàn ông mà nàng yêu.

Nhẹ nhàng hít một hơi sâu, ánh mắt trong trẻo ngước lên nhìn người đối diện: “Anh ấy rất bận đúng không? Có chuyện gì không thể đến nói trực tiếp với tôi?”

Mục Thanh Ngôn một lần nữa lại nâng lên ánh nhìn, chân thành nói: “Lâm tiểu thư, sáng nay cô có xem tin tức không?”

Hắn gọi nàng là Hi Hi, tức là hắn coi nàng như bạn bè, trong lúc ấy hắn đều ân cần thăm hỏi, mà giờ đây, hắn gọi nàng là Lâm tiểu thư, như vậy có nghĩa thuần túy là vì công việc.

Lâm Hi Hi hơi hơi tự giễu, chính mình như thế nào lại ảo tưởng, quên mất rằng Mục Thanh Ngôn là luật sư của Tần Dịch Dương, tất cả hiệp ước quan trọng đều ủy thác Mục Thanh Ngôn xử lý.

Ngón tay mảnh khảnh xoa xoa thái dương, nàng trả lời: “Tôi không có thói quen xem tin tức buổi sang.”

Lần trước thu mua Nhạc thị, trừ phi phải lợi dụng đến truyền thông, nếu không nàng cũng không bao giờ xem mấy cái tin tức lộn xộn vớ vẩn ấy, ảnh hưởng đến tâm tình, càng là vì những tin tức ấy không đáng tin.

https://thuviensach.vn

Mục Thanh Ngôn mím môi, đứng dậy đi về phía bàn ăn, cầm lấy điều khiển, thấp giọng nói: “Tôi cảm thấy rất khó mở miệng về vấn đề này, tốt nhất tôi với cô cùng xem tin được không?”

Hắn nói xong, bèn nhanh chóng ấn cái nút màu đỏ ở trên cùng, tivi bắt đầu phát ra tiếng nói.

Tin tức sáng sớm đã bị một biểu ngữ rất lớn chiếm mất.

“Tối hôm qua, tập đoàn Bác Viễn Thế Kỷ đã tổ chức bữa tiệc rất lớn, quy tụ nhiều quan chức cao cấp. Chủ tịch Tần Dịch Dương ủy quyền toàn bộ cổ đông đã đem xí nghiệp Bác Viễn chính thức gia nhập liên minh Châu Á. Cũng nói thêm về kế hoạch sẽ rời Trung Quốc trong thời gian tới đây để quay về quê hương Anh quốc. Tần Dịch Dương tiên sinh rốt cuộc đã xác minh với báo giới về cuộc hôn nhân của mình. Trong bữa tiệc, tiên sinh đã chính thức tuyên bố tình cảm vợ chồng với Lâm Hi Hi đã chính thức tan vỡ. Ngay trong ngày hôm nay sẽ giải quyết tất cả thủ tục liên quan đến vấn đề ly hôn. Trước khi Nhạc thị bị thu mua, cuộc hôn nhân này được công khai, phần lớn truyền thông đều hỏi nguyên nhân, mà Tần Dịch Dương tiên sinh đều khẳng định đây chỉ là một trò chơi, khi đã kết thúc thì phải chấm dứt... Đây là tin tức trong ngày mà phóng viên đã cung cấp.”

Hình ảnh chớp lên dần dần ổn định trở lại, đó là một không gian tỏa đầy ánh nắng, hình ảnh cao ngất tuấn tú của người đàn ông thành thục lộ ra làm cho người người cam nguyện thuần phục. Khóe miệng kia gợi lên ý cười lạnh, nhưng nàng không quen.

Lâm Hi Hi im lặng ngồi bên bàn ăn trong suốt bằng thủy tinh khắc họa đường nét tinh tế của ngón tay nàng, có vẻ hiện lên yếu ớt. Nàng từ đầu đến cuối cũng không có phản ứng gì, ngay cả khi màn hình đã không còn phát tin tức ấy nữa.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương chính thức tuyên bố về nước... cũng là lúc chấm dứt quan hệ hôn nhân với nàng.

Đây là toàn bộ nội dung.

Mục Thanh Ngôn tắt tivi đi, trong lòng lắng lại một ít lo lắng cùng nghiêm trọng, thản nhiên xoay người, ngữ điệu chậm dần lại: “Lâm tiểu thư, đây là mục đích tôi tới đây...”

Thân ảnh cao lớn của hắn lại gần, từ trong cặp lấy ra công văn cùng hiệp ước, đưa cho nàng.

“Đối với yêu cầu ly hôn của cô, Tần tiên sinh đã đồng ý, trước cũng đã ký tên rồi. Hiện tại chỉ cần chữ ký của cô nữa là hoàn thành. Có thể thỏa mãn nguyện vọng của cô.”

Hắn tinh ý liếc nhìn nàng một chút: “Thật xin lỗi, Lâm tiểu thư, sự tình lâu như vậy mới thông báo cho cô, cô có thể như nguyện ý rời khỏi người đàn ông ấy rồi.”

Nàng chớp mắt một cái, cả không gian như bị vỡ ra thành hàng trăm khe hở, mưa tầm tã từ trên trời đổ ập xuống, dập tắt đi hết thảy sức lực cùng tình yêu trong lòng nàng. Khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, gắt gao cắn cánh môi mới có thể ngăn chặn từng đợt xé rách đau đớn trong tâm khảm.

“Anh có biết... là tôi phải rời khỏi anh ấy.... hay là anh ấy vứt bỏ tôi?” Nàng bỗng nhiên mở miệng, giọng nói khàn khàn vô cùng, áp lực trong lồng ngực làm nàng không thở nổi, chậm rãi hướng Mục Thanh Ngôn nói.

Vẫn đứng tại nơi đó, thân thể anh tuấn cao lớn, khuôn mặt Mục Thanh Ngôn khẽ biến sắc, hắn hơi nhíu mi, tâm bỗng nhiên hung hăng bị va chạm mà trở nên đau đớn.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 190: Tự Tay Bóp Chết Tình Yêu

Mục Thanh Ngôn có chút không thể kiên trì.

Anh không phải Tần Dịch Dương, tuy anh đã ở bên cạnh hắn từ rất lâu rồi nhưng vẫn như trước không thể học được làm thế nào để tôi luyện con tim đến sắt đá. Ngưng mắt nhìn cô gái nhỏ tiêm nhược nhu bạch trên ghế dựa kia, cuối cùng anh cũng không thể giả bộ được nữa.

“Hi Hi.... Cô hãy tin tôi, không phải cậu ấy vứt bỏ cô.” Thanh âm của Mục Thanh Ngôn hỗn loạn hơi khàn khàn, nhìn nàng nói.

Ánh mắt trong veo như nước của Lâm Hi Hi dừng ở anh, có một chút hơi nước ngưng tụ, nhưng không hội tụ thành nước mắt yếu ớt, miệng nàng nhẹ nhàng nổi lên một nụ cười chua xót, giọng nói khàn khàn: “Đúng vậy, không phải anh ấy vứt bỏ tôi, mà là anh ấy không cần tôi, ngay cả con của anh ấy, anh ấy cũng không cần.”

Từ sáng sớm đến chiều muộn, trên khuôn mặt thanh lệ nhỏ nhắn của tiểu nữ nhân kia hằn sâu nỗi tuyệt vọng thê thảm.

Nhẹ nhàng hít một hơi, nàng đè nén mọi đau nhức trong lồng ngực cùng sắc mặt tái nhợt, chậm rãi lấy mấy tờ giấy trong tay anh, nhìn thấy một phần bản hiệp nghị mà trước đây chính tay hai người đã ký, cắn môi run rẩy hỏi: “Tôi phải ký tên ở chỗ nào? Chỗ này sao?”

Mục Thanh Ngôn nhìn thấy bàn tay cầm bút của nàng đã bị siết chặt đến tái nhợt, vẫn còn run nhè nhẹ, anh yêu thương sâu sắc, hạ thấp giọng, cầm tay nàng: “Hi Hi! Từ từ!”

https://thuviensach.vn

Khí lực của nàng chưa bao giờ lớn như vậy, thực quật cường, ngòi bút bén nhọn sắp đem trang giấy đâm thủng.

Mục Thanh Ngôn thực lo lắng cho hoàn cảnh hiện tại của nàng, tuy rằng chuyện này là do chính miệng Tần Dịch Dương bảo anh đến hoàn thành nó, nhưng anh vẫn như cũ không thể lý giải được. Rõ ràng hắn yêu nàng như vậy nhưng vì sao phải ra một quyết định như vậy? Cô gái này từ khi đối với hắn hoàn toàn mất đi tín nhiệm đến bây giờ thương hắn, yêu hắn sâu như vậy cần bao nhiêu dũng khí? Hắn bỏ được sao? Nhẫn tâm được ư?

“Hi Hi....” Mục Thanh Ngôn xoa dịu lực đạo của nàng, lại cảm giác được cả người nàng đang bắt đầu run rẩy, ánh sáng từ đôi mắt bị làn mi thật dài che giấu, không biết được nàng phải chịu bao nhiêu nỗi thống khổ.

“Mục Thanh Ngôn.... Tại sao?” Nàng hỏi.

Người đàn ông trước mắt thân thể cứng đờ.

Ngón tay nàng tái nhợt gắt gao nắm lấy trang giấy kia, vo thành một nắm, cả người run rẩy.

“Mục Thanh Ngôn, anh nói cho tôi biết là vì sao?” Nàng đột nhiên kích động đứng dậy, tựa như điên cuồng mà khóc lớn đem tất cả những gì trên bàn ăn hất hết xuống sàn nhà, bát cháo rơi tung tóe vỡ nát trên mặt đất.

“Hi Hi!” Sắc mặt Mục Thanh Ngôn hoàn toàn thay đổi, cả kinh lùi về sau, rồi lại chạy nhanh tới đem nàng kéo ra, không cho nàng chạm vào những mảnh vỡ này.

Trái tim anh đập loạn lên, mắt thấy cô gái nhỏ này lảo đảo một chút tựa vào tường, trong lòng một trận co thắt đau đớn.

“Hi Hi, cô đừng như vậy...” Mục Thanh Ngôn áp chế run rẩy trong lời nói, buông tay nàng ra tận tới khi tay nàng không còn chạm vào thân thể

https://thuviensach.vn

anh, chăm chú nhìn sâu vào mắt nàng nói: “Thực sự tôi không biết giữa cô và Vinson đã xảy ra chuyện gì, chẳng qua là lúc đó, đích thực là Vinson không muốn thả cô đi khỏi Tần Trạch, bây giờ cũng là đích thân cậu ấy ký tên lên đơn ly hôn, quyết định lập tức về nước.... Nếu tôi biết vì sao, nhất định tôi sẽ nói cho cô biết.”

Thanh âm của anh lành lạnh mà rõ ràng từng chữ.

Cả căn phòng đều trở nên lạnh lẽo, thực sự rất lạnh, cánh tay Lâm Hi Hi run rẩy ôm lấy chính mình, dán lên vách tường từ từ tuột xuống. Nước mắt buông trĩu mi, cả người nàng đều lạnh đến thấu xương.

Chính tay Tần Dịch Dương ký tên vào đơn ly hôn.

Người đàn ông bí hiểm kia, dùng phương thức lạnh như băng lại bất ngờ đến không kịp phòng bị mà bóp chết cuộc hôn nhân cùng tình yêu của bọn họ.

Ngay mấy tiếng trước thôi, trong phòng thay đồ của tiệc rượu, lửa nóng của hắn xâm chiếm thân thể nàng, làm ý thức nàng mê muội, nghe nàng ngu ngốc nói yêu hắn, nói sẽ tùy tiện đi theo hắn như thế nào. Chẳng qua là mấy tiếng sau, xuyên qua màn hình cao cao nàng chứng kiến hắn tinh thần sáng láng, thân ảnh to lớn cao ngất, nhìn thấy từ miệng hắn nổi lên một nụ cười lạnh lùng.

Hắn tao nhã mà nói, bất quá đây chỉ là trò đùa, giống như trò chơi bình thường.

Quên đi.....

Ngón tay lạnh lẽo đụng đến trán mình, nàng che mặt, thân thể nhỏ bé yếu ớt cuộn chặt tại chỗ.

https://thuviensach.vn

“Hi Hi....” Mục Thanh Ngôn thử gọi một tiếng, từ xa đi tới, từ từ ngồi xuống nhìn bộ dáng của nàng.

“Đừng nhìn tôi....” Thanh âm khàn khàn mang theo cả nghẹn ngào từ trong cổ họng thoát ra, khuôn mặt nàng quay sang một bên, dừng ở ánh sáng đang dần dần trở nên chói mắt ngoài cửa sổ, một bàn tay gắt gao che chở bụng mình.

Xin đừng nhìn bộ dạng chật vật như vậy của tôi.

Trên bàn tay ôm khuôn mặt nhỏ nhắn chợt tái nhợt, mình không được khóc, chính là trong đôi mắt trong trẻo lắng đọng sự tuyệt vọng mà lạnh lùng.

Cuối cùng hắn vẫn là lạnh lùng xoay người bỏ đi, không nhìn nàng, không nghĩ đến nàng, không để lại cho nàng nửa câu giải thích.

Chính là để một người luật sư không quan trọng đi đến, lạnh lùng nói với nàng: ‘Lâm tiểu thư, mời ký tên vào hiệp nghị, chúc mừng cô, cô có thể rời khỏi người đàn ông mà cô vẫn muốn thoát khỏi. ’

Mày rốt cục cũng có thể rời khỏi hắn.

Lâm Hi Hi cương quyết đứng dậy.

Mục Thanh Ngôn cả kinh, chạy nhanh đến giơ tay đỡ nàng, nàng không cự tuyệt, chỉ là vẻ mặt hiện lên vẻ hờ hững.

“Hiệp nghị kia còn có gì không?” Lâm Hi Hi khàn khàn gian nan hỏi một câu.

Mục Thanh Ngôn buông tay, cho tới khi xác định nàng không có việc gì mới từ từ xoay người đi trở về chỗ cũ, từ trong cặp công văn lấy ra một phần nữa.

https://thuviensach.vn

Chính là khi anh xoay người trở lại trong nháy mắt đã bị hoảng sợ, bởi vì nhìn thấy trong lòng bàn tay nàng đang nắm chặt một mảnh sứ sắc nhọn, cổ họng Mục Thanh Ngôn nghẹn lại, vừa định đi lên lấy mảnh vỡ kia ra khỏi tay nàng, lại phát hiện nàng đã dùng mảnh vỡ cắt ngón tay mình.

Cắt rất sâu, dường như trong nháy mắt máu liền xông ra.

“Cô....” Mục Thanh Ngôn ngây ngốc nhìn thấy nàng vứt mảnh vỡ sang một bên, ngón tay xanh xao đọng một giọt máu bước về phía anh.

Ngón tay nàng run rẩy, ở vị trí cần chính mình ký tên in một dấu tay đầy máu.

“Không muốn ký tên, như vậy có thể chứ? ” Nàng nâng mắt, trong ánh mắt trong veo tĩnh lặng như nước có một tia khác lạ.

Mục Thanh Ngôn mím môi gật gật đầu.

Lâm Hi Hi mang theo ngón tay còn vết máu rời khỏi trang giấy, ánh mắt chăm chú nhìn sang bên cạnh, chữ ký của Tần Dịch Dương cứng cáp có lực mà đẹp đẽ. Chữ ký kia tiêu sái mà vô tình, tựa như một mũi dao lạnh lùng mà sắc nhọn lợi hại.

Nàng muốn đi, đi rất xa, rốt cuộc nhìn không tới nơi chốn của hắn.

Tạm biệt... Tần Dịch Dương.

Nàng đứng dậy đi ra ngoài, cũng không để ý tới Mục Thanh Ngôn còn ở bên trong.

Người đàn ông trong phòng đứng cứng ngắc vài giây, hoàn hồn vội vàng hỏi: “Hi Hi, cô đi đâu?”

“Đi tới nơi chịu thu nhận tôi, nơi tôi có thể đi cũng không nhiều lắm, so với hai bàn tay trắng còn tốt hơn một chút.” Bóng dáng nàng tinh tế lại

https://thuviensach.vn

thẳng thắn, quật cường không lộ ra một chút yếu ớt.

Lòng Mục Thanh Ngôn ê ẩm đau, thanh âm rũ xuống, nhẹ giọng nói: “Cô không cần phải rời đi, Vinson nói, chỉ cần cô muốn, vẫn có thể ở trong ngôi nhà này, không ai dám đuổi cô đi.”

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng cười cười.

“Cám ơn!” Nàng chân thành nói lời cảm tạ, mở cửa xoay người, vẻ tươi cười mất đi sự hồn nhiên và hi vọng; “Chẳng qua đây không phải nhà của tôi... Tôi không có nhà.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 191: Muốn Trở Lại Giải Thích Với Nàng

Cả bầu trời đều xám xịt u ám.

Tay cầm giỏ, tựa như ngày đặc biệt trong năm nào đó, lần đầu tiên nàng đi vào thành phố C, cảm giác được thành phố này phồn hoa xa xỉ giống như trong mơ, tình yêu cùng tương lai của nàng đều đơn giản như vậy.

Tựa như đã rất nhiều năm, mà cũng tựa như vừa mới đây.

Tại một ngã tư của thành phố C phồn hoa, có thể nhìn thấy một cô gái tóc dài tung bay, dọc theo khúc uốn quanh đường mà đi tới, xinh đẹp mà cô đơn như vậy, hình dáng đơn thuần như nước.

Nàng mờ mịt đi, vẫn đi, không biết nên đi nơi nào.

Trên đường lớn, ngựa xe như nước.

Mặt trời có vẻ lớn, trên thân thể người đang phơi nắng hơi hơi thấm ra mồ hôi, Lâm Hi Hi cảm giác mình đã đi một quãng đường rất dài, rất dài, xa tới mức nàng cũng không biết đây là nơi nào, nàng mệt mỏi quá, đơn giản là ngồi xuống ven đường, chậm rãi thở dốc.

Bụng có chút đau, nàng có một chút hoảng hốt, che bụng nhẹ nhàng xoa.

Nàng lo lắng cho sinh mệnh nhỏ bé bên trong như vậ, không dám khóc, không dám tức giận, không dám làm cho cảm xúc có kích động quá lớn, thậm chí không dám chạy ra đường lớn đi tìm cái chết....

https://thuviensach.vn

Nàng yêu thương đứa nhỏ chưa thành hình này, trong đầu hiện lên hình ảnh, là Tần Dịch Dương nhẹ nhàng ôm lấy nàng, khẽ hỏi mọi thứ về đứa nhỏ, giọng nói của hắn luôn lãnh đạm thản nhiên, nhưng là thời điểm mà nàng nói về đứa nhỏ, ánh mắt lại luôn luôn mềm mại như vậy. Hắn nói: 'Hi Hi, em có nghĩ đến sẽ theo anh đi về Anh không?'

Thậm chí nàng đã từng mặc sức tưởng tượng qua.

Nước Anh, Công Tước, hoàn cảnh thần bí mà cường thế của hắn, như thế nào lại có thể tạo ra hình ảnh tuyệt vời đến như vậy.

Nhưng tất cả cũng chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước.... (đẹp nhưng không thực). Khẽ chạm liền biến mất.

Chính là hắn xoay người, thản nhiên lưu lại cho nàng một vẻ mặt lãnh liệt mà hờ hững, ngóe ngóe khóe miệng, sải bước rời đi. Để lại cho nàng tình yêu trôi dạt khắp nơi, lưu lại cho nàng một sinh mệnh nhỏ bé vô tội trong bụng, để lại cho nàng sự tuyệt vọng trong thành phố trống vắng.

Thế giới này, thật hoang vắng.

Bụng thực sự đau quá.... Lâm Hi Hi gục đầu xuống, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve bụng, làm dịu đi sự bi thống của chính bản thân mình, không kích động, không oán hận, chẳng qua là trong nháy mắt khi tóc dài rũ xuống kia, nước mắt nóng bỏng cũng rơi xuống.

Một giọt, hai giọt, đem mặt đường nóng hầm hập tẩm ướt.

***

Một chiếc máy bay xa xỉ hạ cánh xuống sân bay.

Ánh chiều tà chậm rãi bị tầng mây bao phủ, những vệt hoàng hôn màu tím tuyệt đẹp, sặc sỡ tới chói mắt.

https://thuviensach.vn

Cổ tay áo màu bạc sáng lấp lánh trong ánh chiều tà, sơ mi trắng nổi bật trong Âu phục màu đen, cả người hắn tản ra sự cao lớn mị hoặc, sắc mặt hắn đã có một tia tái nhợt, nhìn người đàn ông đang chậm rãi đi tới.

Đôi mắt màu nâu khoa trương trợn to, ý cười kiêu ngạo mà sâu xa, Bruce từ xa đi lại, hai tay mở lớn thực hiện cái ôm lễ nghĩa, lớn giọng nói: “Ha, Vinson! Đã lâu không gặp, đây là lần đầu tiên tôi đi vào thành phố C, đây là Trung Quốc, nửa quê hương của cậu, tại sao cậu lại không ở đây hưởng thụ một thời gian, cũng giúp tôi hiểu biết về Trung Quốc nhiều hơn một chút chứ?”

Tần Dịch Dương cũng vươn tay vỗ lưng của hắn, vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng mà đạm bạc, khóe miệng cong lên, thảm nhiên nói: “Anh có thể tiếp tục ở lại Trung Quốc quan sát tỉ mỉ, chuyện đó không liên quan đến tôi. Mọi việc của tôi ở đây đều đã xong xuôi, tất nhiên phải về thôi, nếu anh muốn tiếp tục ở đây, tôi có thể sai người đưa anh đi gặp mặt từng người, nhất định anh sẽ cảm thấy hứng thú.”

Khóe mắt Bruce hơi hơi nheo lại.

Trời mới biết hắn đến Trung Quốc vì cái gì, chẳng qua là muốn tóm được nhược điểm của Tần Dịch Dương, chính là hắn vừa tới Trung Quốc có hai ngày mà thôi, chợt nghe được tin tức từ giới truyền thông đưa ra.

Bác Viễn Thế Kỷ do chính tay Tần Dịch Dương ủy thác cho người khác, cũng cùng với một người phụ nữ trong nước hoàn toàn giải trừ hôn ước, một thân không vướng bận bước lên máy bay đi về Anh, như vậy hắn ở đây còn có ý nghĩa gì nữa?

Bruce ngóe ngóe (giật giật) khóe miệng, cả người toát ra hơi thở giết chóc.

“Tôi nghe nói, cậu cưới một người phụ nữ trong nước.” Ánh mắt hắn sáng như đuốc, gắt gao nhìn đứa em trước mắt có thực lực cạnh tranh với

https://thuviensach.vn

hắn.

Tần Dịch Dương gật gật đầu: “Xem ra anh đã điều tra rất rõ ràng.’’

Ánh mắt Bruce bỗng nhảy dựng, cảm giác được hắn không thèm quan tâm, chính là nghe nói, hắn và người vợ Trung Quốc của hắn ân ân ái ái, ngay cả Lily là một mỹ nữ cực phẩm cũng bị đuổi phải chạy về Anh, như vậy lại nhanh chóng ly hôn, làm sao có thể đơn giản như vậy?

Bruce ha ha cười rộ lên: “Tôi chỉ là tò mò đàn bà mà cậu từng nếm thử có bộ dạng như thế nào thôi mà.”

Ánh mắt xa xăm của Tần Dịch Dương hiện nên một tia sáng nhạt, ngóe ngóe khóe miệng, thản nhiên nói: “Đàn bà có trăm ngàn bộ dáng, chẳng qua là anh không biết tới, phụ nữ Trung Quốc có một ý nghĩ thâm căn cố đế – nếu anh chỉ là người đàn ông của cô ta, thì cả cuộc đời này bọn họ sẽ chết tâm mà tháp tùng....”

Đôi mắt Bruce chậm rãi trợn to.

Tần Dịch Dương cười yếu ớt đứng lên, tao nhã tựa vào lan can, dùng thanh âm vô cùng khiêu khích nói: “Anh không tin sao?”

Ánh mắt Bruce có tia vằn đỏ, tự hỏi hình ảnh này, có chút tỉnh ngộ: “Chính vì vậy mà cậu cưới phụ nữ Trung Quốc làm vợ?”

Tần Dịch Dương nhìn phương xa, ngừng lại rồi thở hắt ra. Hắn không thể kiềm chế mà không nhớ tới thân ảnh của nàng, nhớ tới từng vẻ mặt của nàng, thanh âm thản nhiên có chút khàn khàn nói: “Có lẽ.”

Tình yêu của nàng, chẳng qua là không thể che giấu.

Ánh mắt Bruce lắng đọng rất nhiều phức tạp, hắn từ chối cho ý kiến, lạnh lùng cười gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Em họ thân mến của tôi....” Hắn nghiêng mặt, dáng người to lớn như đấu sĩ quyền anh suýt nữa khiến Âu phục nứt ra, thanh âm u ám nói: “Chúc mừng cậu khải hoàn rời khỏi Châu Á, chỉ cần cậu trở về, chúng tôi cũng sẽ không lưu lại lâu như vậy, cạnh tranh giữa mọi người có thể quang minh chính đại....”

Rõ ràng là ánh mặt trời chiều quyến rũ chiếu rọi khắp nơi, nhưng toàn thân Tần Dịch Dương lại nổi lên lạnh lẽo.

Khuôn mặt hắn im lặng không có chút biến hóa, chẳng qua là tao nhã mà chậm rãi xoay người, đến gần bên trong cabin.

Ánh mắt Bruce nổi lên một tia lạnh như băng, giấu rất sâu, nhưng một khắc lộ ra kia làm cho người ta dựng tóc gáy.

Đi gần vào trong cabin, sắc mặt Tần Dịch Dương vô cùng tái nhợt.

“Tần tiên sinh!” Lạc Thành đi đến, theo sát hắn, luôn luôn bình tĩnh nhưng hiện tại trong mắt lại có một tia ngưng trọng mà lo lắng: “Có việc gì sao?”

Thời điểm một mạch đuổi tới đây, trời biết bọn họ gặp phải truy sát tàn nhẫn đến mức nào.

Tần Dịch Dương ngồi xuống ghế dựa êm dày, sắc mặt buộc chặt giãn ra một chút, ngón tay tao nhã xoa xoa mi tâm, nhưng tay kia thì không động đậy, mà xuyên qua phản quang của cabin, người ta có thể nhìn thấy lòng bàn tay hắn có một vết máu.

Miệng vết thương nằm ở xương vai cánh tay bên trái, đã bị vỡ ra, ồ ồ chảy máu, hiện tại đã thấm ướt vào bên trong áo sơ mi, chảy xuống lòng bàn tay, hơi nóng ấm, mang theo mùi máu tanh.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhắm mắt lại, mím môi dựa người vào ghế không nói một lời nào.

Lạc Thành cũng không dám nói gì, lại tựa như là khuyên hắn: “Tần tiên sinh, khi nào thì chúng ta lên đường?”

Đôi mắt đang nhắm nghiền kia rút cục cũng chậm rãi mở ra.

“Có kịp quay về nhà trọ một chuyến không?” Hắn vẫn tiếp tục xoa mi tâm, trong đầu hiện lên thân ảnh Lâm Hi Hi, trong lòng đau đớn quặn thắt lan tràn, còn có một ý nghĩ, quay về tìm nàng giải thích.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 192: Hi Hi, Chờ Anh Trở Lại

Lạc Thành nhíu mày, thật lâu mới giãn ra.

“Tần tiên sinh, hiện tại nếu như quay trở về, mọi chuyện sẽ thất bại trong gang tấc.” Hắn lý trí phân tích tất cả, nhẹ giọng đáp.

Nhất định Bruce khi đến Trung Quốc đã sai người theo dõi mọi hành tung của Tần Dịch Dương, sợ rằng ngay cả những nhân vật nhỏ bé cũng đã bị hắn điều tra tới, từng hành động tiếp xúc của hắn hắn là đã lọt vào tai mắt của hệ thống tình báo quốc tế, hành động này tuy rất nhỏ nhưng lại gây ra hậu quả không thể lường trước được.

Đó là một người đàn ông điên cuồng thị huyết, điều đáng sợ không phải là khi hắn ngửi thấy mùi máu tanh thì phát cuồng, mà là Tần Dịch Dương không muốn cho hắn ngửi thấy một tia khác thường nào tồn tại, người con gái mà hắn yêu, không nên vì hắn mà phải chịu nguy hiểm cùng uy hiếp.

Huống chi loại uy hiếp này, là liên quan đến sinh mệnh.

Cùng Mục Thanh Ngôn bàn bạc những chuyện này, đích thật là phong cách của hắn, chính là sau mỗi một phút, mỗi một giây, đều liên tưởng đến bộ dáng của nàng sau khi biết những tin tức này, thì ra lo lắng làm tổn thương một người con gái lại đau đớn đến như vậy, mỗi một tấc cơ thể đều tê rần đau nhức, nghĩ muốn ôm nàng vào lòng, nói cho nàng biết hết thảy đều là giả, không phải là sự thật.

Suy nghĩ duy nhất lúc này của Tần Dịch Dương là quay trở về nhà trọ.

https://thuviensach.vn

Cặp mi tuấn lãng nhíu chặt lại.

“Chờ tôi.” Hồi lâu, Tần Dịch Dương thản nhiên nói ra hai chữ này, tao nhã đứng dậy, khuôn mặt tái nhợt đón ánh sáng chiếu rọi, kiên định nói: “Tôi đi rồi sẽ trở về.”

Trái tim Lạc Thành chậm rãi bị siết chặt.

Mắt thấy thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương sát bên người rẽ đi qua, lòng bàn tay hắn vẫn còn máu nóng ấm, Lạc Thành nhẹ nhàng hấp một hơi, chân thành nói: “Tần tiên sinh, ngài sẽ phải hối hận với quyết định hiện tại của mình.”

Bước chân Tần Dịch Dương chậm rãi dừng lại.

Làm sao mà Lạc Thành lại không biết, người đàn ông trước mắt này không phải là không có thực lực đối đầu với Bruce, huống chi hắn lãnh khốc đến không kiêng nể gì, ở trên đường bọn họ đến sân bay lại có thể ra tay ám sát, điều này đã đủ để biết Bruce là một tên côn đồ cực kỳ hung ác, dùng bạo lực chống lại bạo lực kết quả chỉ là máu tanh tàn khốc, Tần Dịch Dương lại không muốn một bên phải chăm sóc bảo vệ vợ con mình, một bên lại phải cùng đối phương chém giết tàn khốc.

Dùng phương pháp lạnh lùng tàn nhẫn nhất đem nàng cùng đứa nhỏ đẩy đi thật xa. Đây là lựa chọn duy nhất mà hắn có thể làm.

Tốt nhất là nàng không cần phải biết đến sự tồn tại của nguy hiểm này.

“Khụ, khụ....” Vài tiếng ho khan, từ cánh môi tái nhợt của hắn tràn qua.

Ánh mắt Lạc Thành căng thẳng, tiến lên đỡ lấy bờ vai của hắn, thản nhiên nói: “Lâm tiểu thư hắn là có thể hiểu được, cuộc tranh đấu cô ấy cũng không hiểu biết, đối với Bruce mà nói cô ấy lại càng không biét gì cả,

https://thuviensach.vn

phương pháp tốt nhất lúc này cũng chỉ có thể là để cô ấy ở lại đây mà thôi. Tần tiên sinh, chú ý thương thế của ngài.”

Người đàn ông này có thói quen khi bị thương sẽ không chịu hé răng nói ra, gắt gao không để ý đến.

Bên ngoài cabin, thân ảnh vạn vỡ của Bruce giống như âm hồn quẩn quanh, cân nhắc lại từng chuyện đã phát sinh trong mấy ngày nay xem coi nó có ý nghĩa gì, hắn không thể không thừa nhận, luận về tâm kế, hắn đúng là thua xa Tần Dịch Dương.

Hắn thực sự không thể đoán ra người đàn ông này đang suy nghĩ cái gì.

Nguyên tưởng rằng người phụ nữ tên “Lâm” kia là yếu điểm trí mạng của hắn, chính là khi hắn vừa mới đặt chân đến Trung Quốc, Tần Dịch Dương liền bỏ thành lui thân trở về Anh tham tuyển, hoạt động của hắn ở Trung Quốc quả là thành công mỹ mãn, mà theo tư liệu biết được, cô gái kia bất quá cũng chỉ là một tấm bia đỡ đạn, một công cụ mà thôi, dùng xong liền trực tiếp vung tay vứt bỏ.

Nhìn về điểm nào, cũng phù hợp với tác phong lãnh huyết vô tình của Tần Dịch Dương.

Khuôn mặt Bruce càng thêm nhăn nhó.

“Đã điều tra rõ ràng rồi sao? Xác định mọi chuyện đều là sự thật, hả?” Bruce hướng trợ lý bên người gầm nhẹ một tiếng.

Trợ lý lật tra một chút tư liệu, nói; “Đúng vậy, hành động ở Trung Quốc của hắn không có chút dị thường nào.”

“Sát thủ vừa mới sai đi ra tay thế nào? Không phải cậu đã nói với tôi đó là sát thủ đệ nhất Hà Lan sao?” Con ngươi trắng đục hiện lên một tia chế giễu, nhìn trợ lý nói.

https://thuviensach.vn

Trợ lý toát mồ hôi lạnh, có chút ngập ngừng nói: “Bruce tiên sinh, em họ của ngài có thể duy trì chiếc ghế người thừa kế đến bây giờ, cũng là có lý do cả. Chỉ số thông minh của hắn ta vượt xa ngài tưởng tượng, cho nên tôi đã sớm nói qua, ngài không nên ỷ quyền cậy mạnh, trí tuệ mới là quan trọng nhất.”

“Ý cậu nói là tôi không đủ thông minh phải không?” Mắt Bruce nheo lại.

Trợ thủ toát mồ hôi lạnh ròng ròng, nhưng vẫn chân thành mà nghiêm túc: “Bruce tiên sinh, sau này khi trở lại Anh xin hãy cẩn thận. Hành vi của ngài cũng không nên càn rỡ như ở Trung Quốc được, có rất nhiều ánh mắt đang chú ý đến hành động của ngài, sự việc ám sát tuy rằng không có chứng cớ nhưng hắn là mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, xin không nên quá mức tự phụ, nếu không ngài sẽ để cho kẻ khác túm được nhược điểm.”

Ánh sáng chói mắt, chiếu vào cabin, tiếng ong ong rất nhỏ vang lên, bắt đầu khởi động.

Cứ như vậy mà rời đi, vội vàng mà không có báo trước.

Ánh mắt Bruce chậm rãi liếc nhìn khoang hành khách phía cánh máy bay, sắc mặt vô cùng lãnh đạm: “Chúng ta cũng nên rời đi thôi.”

Mà trong cabin, vết máu thực đã nhuộm đỏ lòng bàn tay Tần Dịch Dương, hắn ngồi dựa vào ghế êm dày, khuôn mặt tuấn lãng nghiêng đi, mắt ngưng lại nhìn ngoài cửa sổ, cánh môi mím chặt.

Bác sĩ đi theo bước từ cabin tới, cung kính chào hắn một câu, bắt đầu nhíu mày xử lý miệng vết thương trên vai hắn, xé rách tay áo bị máu tẩm ướt, sắc mặt của bác sĩ cũng lạnh lùng đi rất nhiều.

Máy bay cất cánh, bay lên trời cao mấy vạn dặm.

Ngay cả trái tim cũng ngừng đập.

https://thuviensach.vn

Cả thành phố C trong nháy mắt đã bị thu nhỏ lại, đám người cùng cao ốc trong tầm mắt đều trở lên nhỏ bé, Hi Hi lẫn vào trong đám người nhốn nháo như vậy, không biết đâu là nàng, càng không biết tâm tình của nàng như thế nào, nàng đang dừng lại ở đâu.

Đều đã trôi qua.

Bả vai truyền đến một trận đau đớn kịch liệt, Tần Dịch Dương mím môi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

“Tiên sinh, xin đợi một chút, tôi sẽ đem thuốc mê lại đây.” Bác sĩ nhẹ giọng nói, cúi người muốn đi ra.

“Không cần.” Tần Dịch Dương thản nhiên nói, ánh mắt thâm thúy hiện lên tia đau nhức, cũng không thèm nhìn tới hắn, giọng khàn khàn nói: “Trực tiếp khâu là được.”

Sắc mặt bác sĩ trắng bệch, vô thức ngẩng đầu lên nhìn Lạc Thành xong lúc này mới dám động thủ khâu vào.

Không có thuốc mê tình huống lại càng thực hơn, ý thức vô cùng rõ ràng có thể nghe được tiếng phi cơ nặng nề, mùi máu tanh quá, nhưng khi Tần Dịch Dương ngửi được, lại cảm thấy vô cùng thoải mái.

Hắn nhắm mắt lại, ở trong lòng nhẹ nhàng nói với nàng.

“Hi Hi, chờ anh trở lại.”

***

Thành phố C, nửa năm sau.

Bầu không khí vui mừng đón năm mới còn chưa có biến mất hoàn toàn, thành phố C có chút se lạnh của sương mù bao phủ, biển quảng cáo thật lớn

https://thuviensach.vn

lộ ra hình ảnh tươi cười ngọt ngào, ngã tư đường còn lại một chút lá khô, nhưng cũng đã có cành non đâm chồi nảy lộc.

Một bàn tay giơ ra, cầm lấy một tờ tạp chí quốc tế trên giá báo.

“Vị tiểu thư này, mua về nhà xem đi.” Cô gái bán báo cười rộ lên, “Mọi tin tức quốc tế đều có ở bên trong, có cuộc tham tuyển vị trí công tước của hoàng gia Anh, còn nữa là cuộc cạnh tranh (chạy đua) tranh cử vị trí tổng thống Mỹ cũng không kém chút nào, tiểu thư, mua về xem đi? A.... không đúng, không đúng, hẳn là phu nhân, mấy tháng rồi? Sắp sinh phải không?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 193: Chúng Ta Không Cần Hắn

Lâm Hi Hi run sợ, cánh mi thật dài chậm rãi buông xuống, nhìn bụng chính mình.

"Ừ, nhanh thật." Trên khuôn mặt trắng nõn của nàng có mang chút ửng hồng thản nhiên, càng tôn lên vẻ nhã nhặn, đài các, và ngọt ngào. Đã mang thai thời kì cuối nên cơ thể trở nên hơi nặng nhọc, nhưng nàng vẫn kiên trì ngày nào cũng đi tản bộ, mỗi khi có người hỏi nàng vấn đề này nọ, họ luôn có thể nhìn thấy nụ cười ngọt ngào của nàng.

Thanh khiết giống như đóa hoa bách hợp nở rộ giữa màn đêm.

Một cô gái như vậy, chắc là cuộc sống vô cùng hoàn hảo. Nhưng điều kỳ lạ chính là chưa bao giờ nhìn thấy chồng nàng đi cùng.

Thành phố C sau những ngày đầu năm tịch liêu bây giờ đã dần dần huyên náo trở lại, thành phần trí thức đã khôi phục lại thời gian đi làm sau kỳ nghỉ ngơi, vì thế thành phố lại có sinh khí. Nàng giơ tay cầm lấy một quyển tạp chí rồi lại nhẹ nhàng buông xuống.

"Phu nhân không thích sao? Tôi thấy ngày nào cô cũng đến đây xem, lần nào đến cô cũng chỉ xem mỗi trang bìa mà thôi. Cô không có hứng thú với tin tức quốc tế sao?"

Cô gái bán báo tò mò hỏi.

Cánh mi dài khẽ run rẩy.

https://thuviensach.vn

Đôi môi anh đào mở ra một đường cong duyên dáng, nàng cười yếu ớt, nhẹ nhàng lắc đầu: “Tôi không có hứng thú.”

Nàng vẫn nhớ rõ có một lần, cả trang báo đều là tin tức về hắn, trên trang bìa, gương mặt quen thuộc của hắn vẫn anh tuấn như trước, đôi mắt thâm trầm đen như mực, mị hoặc tới cực điểm, cái tiêu đề bài báo kia là gì thì nàng cũng đã quên mất, chỉ nhớ rõ bộ dáng kinh hồn nhiếp phách của hắn trên trang bìa kia, quả là cùng với tính cách của hắn không có chút bất đồng, vẫn là người đàn ông lãnh khốc đến vô tình kia.

Lâm Hi Hi liếc nhìn đồng hồ trong sạp báo, nhẹ giọng nói: “Xin lỗi, tôi phải đi trước.”

Cô gái bán báo cũng mỉm cười: “Vâng, phụ nữ sắp sinh nên xem những tin tức vui vẻ một chút, đừng cả ngày chỉ xem đến những tin nào là chém chém giết giết thật ầm ĩ, phu nhân cô đi vui vẻ.”

Lâm Hi Hi cúi đầu nói lời cảm ơn, dọc theo ngã tư đi thẳng về hướng nhà trọ.

Gần chập tối, Lam Đóa mang theo cả đống hành lý lớn nhỏ trở lại.

“Hô..... Mệt chết tôi, mệt chết tôi mất!” cô đi vào, chào Lâm Hi Hi rồi quẳng tất cả đống hành lý lên sàn nhà, oán giận.

“Về nhà ăn tết mệt mỏi quá đi! Làm mình khổ gần chết. Hi Hi, cuối cùng mình cũng đã trở lại”

Thoát khỏi đống hành lý, Lam Đóa như chú chim nhỏ bay qua, một chút cũng không thèm để ý đến Lâm Hi Hi mà cúi người xuống dán vào bụng nàng, đùa giỡn nói với bảo bối trong bụng: “Tiểu Hi Hi, cháu có nghe lời không? Cô đi vắng mấy ngày nay cháu có đạp mẹ cháu nữa không đó? Hả? Nói chuyện đi! Không nói thì tỷ tỷ không cho cháu ăn đâu!”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng vuốt bụng, cảm thấy có chút dở khóc dở cười.

“Đóa Đóa, nó không nói được đâu, hơn nữa đừng gọi là tiểu Hi Hi nữa, không phải mình đã nói cho cậu biết giới tính của nó sao?” Nàng êm ái nói.
“Éc.....” Trên đầu Lam Đóa chảy một tầng mồ hôi lạnh...

“Chuyện đó..... Là do mình quên mất thôi!” Cô phản bác lại. “Tiện thể hỏi chút, mấy ngày nay cậu thế nào rồi? Có thoải mái hay không? Số điện thoại của vị bác sĩ bệnh viện phụ sản mà mình đưa cho cậu, cậu đã gọi chưa? Người đó là bạn của mình đó, bất cứ lúc nào cậu cũng có thể thẩm vấn anh ta không có chuyện gì đâu. Ai, nếu không phải thấy thân thể cậu không thuận tiện, thì đã có thể kêu cậu cùng về quê ăn tết với mình, kết quả thì thế nào? Chỉ có thể để một mình cậu ở đây... Tiểu Hi Hi, có thấy mẹ cháu rất tịch mịch không, cháu mau chui nhanh ra chơi với mẹ đi.”

Nhà Lam Đóa ở Lâm Thành, đi về cũng không xa lắm, nhưng vì Lâm Hi Hi, năm nay cô kéo dài đến tận khuya mới về nhà ăn tết.

Ngày nghỉ của nhân viên tập đoàn Bác Viễn cùng phúc lợi và đãi ngộ luôn luôn ưu đãi hơn so với các xí nghiệp khác. Đây cũng là nguyên nhân khiến các nhân viên luôn quyết một lòng ở lại Bác Viễn.

Ánh mắt Lâm Hi Hi chợt đăm chiêu, khi nhớ tới những chuyện có liên quan đến hắn, biểu tình luôn có chút vượt xa dự liệu của người khác.

“Kia...” Lam Đóa nhìn biểu tình của nàng, theo bản năng thấy được nàng thật ‘cô đơn’, hai chữ kia khiến cô đau đớn, bối rối chạy đi giải thích.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi. Hi Hi, mình không cố ý, cậu đừng buồn a. Cậu còn có mình và cục cưng ở bên cạnh nha. Không cần cả ngày phải nhớ đến tên đàn ông thối kia. Cậu xem đã lâu như vậy mà hắn cũng không thèm quan tâm đến cậu, thậm chí thăm hỏi một chút cũng không có. Chúng ta không cần hắn, được không?!”

https://thuviensach.vn

Tựa hồ những lời này, càng nói càng sai.

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng tựa người vào ghế sô pha, chống trán mà ngồi im lặng, nghe thấy lời của Lam Đóa, khóe miệng nhẹ nhàng nở một nụ cười.

“Được. Không cần hắn.” Thanh âm của nàng nhẹ nhàng, quả quyết nói.

Lam Đóa thở phào một hơi.

Thoạt nhìn Hi Hi đã có vẻ buông tay, không chút hận nữa, cũng không hề nhớ tới người đàn ông kia nữa, chính là cô vẫn cảm thấy kỳ quái, bởi vì mỗi lần nhắc tới Tần Dịch Dương, Hi Hi không thể bình thản được, tựa như lạc vào cõi thần tiên rất lâu mới có thể thoát ra.

Hai người ăn một bữa tối đơn giản mà đầy đủ dinh dưỡng.

Lam Đóa mệt mỏi hơn nửa ngày nên khẩu vị rất tốt, vừa ăn vừa thuận miệng hỏi: “Hi Hi, tính sơ sơ ra thì từ giờ đến lúc sinh cũng không đến một tháng nữa nhỉ? Cậu muốn sinh mổ hay là sinh thường?”

Lâm Hi Hi nhẹ giọng nói: “Sinh thường.”

“Khụ khụ khụ.....” Lam Đóa bị sặc cơm nên ho khan.

“Nhưng mà, Hi Hi à, sinh thường rất đau rất đau nha!” Cô nghẹn đến đỏ cả mặt, nuốt hết chỗ cơm nghẹn trong cổ họng xuống rồi mới nói.

Đôi mắt trong veo ngước lên, tĩnh lặng tựa như mặt nước, Lâm Hi Hi lướt qua bả vai Lam Đóa mà nhìn ra ngoài cửa sổ, không thể tưởng tượng ra rất đau như lời cô nói là đau đến mức nào.

“Chắc là không có việc gì đâu.....” Nàng dừng mắt nhìn, chậm rãi hạ cánh mi, nhẹ giọng nói: “Nhiều năm qua có rất nhiều phụ nữ sinh thường, trừ phi là xử lý không tốt hoặc cơ thể không khỏe, nếu không cũng sẽ

https://thuviensach.vn

không phát sinh chuyện ngoài ý muốn nào đâu. Sinh thường sẽ tốt cho cục cưng hơn là sinh mổ. Chắc là không đau đến mức chết người đâu.”

Lam Đóa thực đã á khẩu, cô thật sự không thể hiểu nổi, đến tột cùng cô gái này đã trải qua những chuyện như thế nào, có thể lạnh nhạt mà nói ra được mấy chữ “chắc là không đau đến mức chết người đâu” như thế này.

Nên nói nàng quá dũng cảm hay là đang tự làm tổn thương mình?

“Đúng. Sinh thường tốt. Những bà mẹ chọn sinh thường đều là những người vĩ đại.” Lam Đóa chỉ có thể cười theo lời của nàng.

“Phải vậy không?” Lâm Hi Hi dường như không để ý đến lời khen tặng của cô, một tay nhẹ nhàng cầm lấy cái muỗng múc một muỗng đổ vào bát chính mình.

Ma xui quỷ khiến Lam Đóa lại đẩy đẩy tô canh về phía nàng.

“Hi Hi, cậu có nghe nói đến những tin tức gần đây ở bên Anh hay không, ba tháng trước khi cuộc tham tuyển diễn ra, hoàng gia cơ hồ đã bị một cuộc khủng bố dìm vào bể máu. Cậu không biết chủ tịch dũng mãnh đến cỡ nào đâu, nhân viên của Bác Viễn mỗi ngày khi xem đến những tin tức này đều kích động muốn chết nha, cậu có biết cái người thừa kế tên là Brcue kia hay không, sau khi hắn trở về có một số vị đại thần đã phản bác hắn tham tuyển, sau đó là xảy ra sự kiện bị ám sát, chuyện này thực đáng sợ, người đứng phía sau chuyện này chính là hắn ta! Sau đó là một đợt ‘khủng bố trắng’ diễn ra rất lâu....”

Lam Đóa biết nàng ngày nào cũng xuống sạp báo xem trang bìa và tiêu đề của các tạp chí, mà không bao giờ giở ra xem nội dung bên trong, cho nên cô mới vô tình mà tiết lộ cho nàng một số tin tức quan trọng.

Yêu cùng hận không có ranh giới rõ ràng nào, yêu sâu, hận càng đậm, hơi chút lệch lạc liền biến thành sai lầm không thể cứu vãn nổi.

https://thuviensach.vn

Hiện tại cô không biết, cảm giác của Hi Hi đối với chủ tịch là gì.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 194: Nghĩ Một Mình Sống Hết Cuộc Đời

Người đàn ông kia, trên thương trường có thể oai phong vẫy vùng, cũng có thể có được khí thế vương giả trên bàn đàm phán, chẳng qua là đối với người phụ nữ của mình lại có thể tuyệt tình như vậy, quả nhiên đời này không có người đàn ông nào hoàn mỹ cả. Đối với phụ nữ mà nói, họ không cần tìm người giàu có, đẹp trai đến ghen tỵ, quan trọng là phải yêu chính mình, thương yêu mình, đây mới là người chồng cùng tương lai mà họ mong đợi.

Khuôn mặt nhu bạch nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi không chút biến hóa.

Hắn luôn là vĩ đại như vậy. Nàng biết.

“Đóa Đóa, nói làm chi, đừng nhắc đến hắn nữa.” Nàng nhẹ nhàng nói một tiếng, biểu tình vô cùng bình thản.

Lam Đóa dâng lên một trận chột dạ, có chút không dám nói lời nào nữa.

Động tác cầm thìa nhẹ nhàng dừng lại, khuỷu tay Lâm Hi Hi đặt ở trên bàn, lặng yên suy tư rồi gắn từng tiếng mà nói: “Đóa Đóa cậu có biết không? Thời điểm kia khi mình mới tốt nghiệp đại học, mình thật mơ hồ, nhưng lại cảm thấy tất cả đều có hy vọng, mình chỉ không biết bản thân muốn cuộc sống như thế nào mà thôi. Mà hiện tại, sau khi trải qua nhiều chuyện như vậy, phức tạp cùng tàn nhẫn đến như vậy, hiện tại mình chỉ nghĩ một mình mình có thể muốn cái gì nữa, trong tay mình còn lại gì đây?”

https://thuviensach.vn

Nhẹ nhàng mà hấp một hơi, nàng chậm rãi ôm lấy khuỷu tay chính mình, ánh mắt ngây dại: “Nửa năm, qua nửa năm mình mới rõ ràng anh ấy đã thực sự đi rồi, mình mới dám xác định, anh ấy thực sự không cần mình nữa. Phụ nữ quả là kỳ quái, có đôi khi biết rõ là không có khả năng, nhưng là vẫn ôm ảo tưởng. Đóa Đóa, mình thực sự không lừa cậu, mình thực sự đã từng ôm ảo tưởng.”

Đó là người đàn ông mà nàng yêu nhất, sẽ không thể chỉ vì một giây trong lúc đó mà tình yêu này có thể biến thành hận thù cùng tê tái.

“Hiện tại anh ấy là công tước hoàng gia Anh phải không?” Ánh mắt Lâm Hi Hi trong veo nhìn Lam Đóa phía đối diện, bên môi lộ ra một nụ cười nhạt nhẽo, “Mình cảm thấy thực kỳ diệu, cư nhiên mình lại có một đoạn hôn nhân với người như vậy, mình còn có con của anh ấy. Trên người anh ấy mang dòng máu của hai quốc gia phải không? Cậu nhìn xem, mình chỉ là một người phụ nữ bình thường, có thể có một đoạn gặp gỡ như vậy quả là không tồi đi, tuy rằng đoạn gặp gỡ này… cũng đau đớn.”

Ý cười trên môi vẫn chưa dứt, nhẹ nhàng khuấy chiếc thìa trong bát, nhẹ giọng nói: “Mình hy vọng tương lai mình có thể tự bản thân chống đỡ cuộc sống của chính mình, mình có thể đủ năng lực để nuôi dưỡng thật tốt con của mình, tương lai rất dài, mình đã có chuẩn bị một mình tiếp tục sống, không phụ thuộc ai, không phải tin, không phải quá dựa dẫm vào ai.”

Nhẹ nhàng dừng lại không khuấy nữa, nàng bưng chiếc bát nho nhỏ lên, khẽ uống một ngụm canh, hơi nước mông lung quanh quẩn trên cánh mi của nàng.

Lam Đóa cảm thấy trái tim mình tê rần.

Cô không dám nói với Hi Hi, cho tới nay, cho dù là Lạc Thành và Tần Dịch Dương đều đã quay trở lại Anh, nhưng là cá nhân cô ở công ty, mỗi tháng vẫn lĩnh mấy vạn tiền lương, không được xem là quá nhiều tiền,

https://thuviensach.vn

nhưng dựa vào số tiền đó, cuộc sống ở thành thị cũng đã rất khá rồi. Cô từng đi đến phòng tài vụ ở công ty, câu trả lời dĩ nhiên sẽ là "đây không thuộc khả năng quản lý của bọn họ."

Không cần nghĩ cũng đã biết, đây là ý tứ của Tần Dịch Dương.

Thế nhưng hắn chỉ muốn vậy thôi sao? Chẳng lẽ định cứ như vậy mà chiếu cố Hi Hi sao?

Trời biết, cô gái nhỏ bé kiên cường trước mắt này, thứ mà cô ấy cần không phải là tiền, không phải là an ủi, lại càng không phải là không quan tâm. Nguyên nhân mà cô ấy có thể chống đỡ được đến bây giờ là trong bụng còn có cục cưng, bằng không, cô ấy dùng cái gì để có thể sóng yên biển lặng được đến bây giờ?

"Hi Hi, cậu đã từng bao giờ nghĩ tới, đợi khi cục cưng sinh ra, lớn hơn một chút, cậu có thể tìm một người đàn ông khác lập gia đình không.. .?" Lam Đóa khẽ hỏi, dè dặt đưa ra đề nghị: "Cậu một mình mang theo cục cưng sống cả đời, không để ý đến khi nó lớn lên sẽ không tốt, chính bản thân cậu cũng gục ngã mất, cậu còn trẻ như vậy, chẳng lẽ muốn chôn vùi bản thân cả đời sao?"

Thân thể Lâm Hi Hi khẽ cứng đờ.

Hồi lâu, trên mặt lộ ra một nụ cười yếu ớt, chua xót, như là một gợn sóng nổi lên, thanh âm mềm nhẹ mà mê man: "Mình không biết... Mình còn có thể tìm ai chứ....?"

Trên đời này, quả là có người yêu đến cực điểm, hận cũng tới cực điểm, đến mức có thể khắc sâu vào xương tủy mình.

Dù cho có từng vượt qua sóng gió bão bùng, cũng không thể có gì ngoài mây khói thoảng qua mà thôi.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông kia đã khắc sâu dấu vết trong sinh mệnh của nàng, hắn đi rồi, trái tim kia sẽ không còn ai có thể bước vào được nữa. Không còn ai, không còn người nào có thể khiến cho nàng yêu cùng hận khắc sâu như vậy nữa.

“Có mà!” Lam Đóa vội vàng nói: “Cậu nhớ đến vị bác sĩ kia đi, là Trung kiều du học trở về đó! Cũng là người xuất chúng nha, hơn nữa tư tưởng của người ta cũng rất tiến bộ, căn bản không để ý đến việc cậu có con hay không, không phải là cậu đã ly hôn sao, Hi Hi ngốc nghếch, anh ta thích cậu a! Cậu thử xem xem có được không?”

Lâm Hi Hi cảm thấy thực vô vị, có thể nhớ tới một chút bộ dáng của người bác sĩ kia, nhưng cũng không rõ ràng lắm.

Không nghĩ tới là hắn thích nàng, nên càng không có lưu ý tới.

“Đã quên... Họ gì nhỉ?” Dù sao cũng là bạn của Lam Đóa, Lâm Hi Hi cũng để chút tâm tư ra hỏi.

Lam Đóa trợn mắt...

“Thực có lỗi!” Đôi mắt trong veo của nàng hiện lên một tia hối lỗi, “Mình thực không có liên hệ với anh ta, quên mất.”

Lam Đóa khoát khoát tay.

Quên đi, cô đã sớm biết là sẽ như vậy mà, kỳ thật cô gái nào mà có thể có một đoạn quá khứ với vị chủ tịch thần bí kia mà nói, đúng là không ai có thể lọt vào mắt được nữa, đây cũng chẳng lấy gì làm lạ cả.

“Hi Hi, mình muốn làm mẹ nuôi của cục cưng.” Cô chạy vội đến gần.

Lâm Hi Hi ngẩn ra, cười rộ lên, xinh đẹp tựa như tiên nữ huyền ảo: “Thật sự muốn làm mẹ nuôi sao? Không phải cậu vẫn xưng là ‘tỷ tỷ’ à,

https://thuviensach.vn

trông cậu cũng còn trẻ mà?”

Lam Đóa đi trở về, cũng không để ý đến mình vừa mới ăn cơm xong, giương nanh múa vuốt chạy lại phía nàng nháo loạn lên.

***

Dây leo xanh biếc chăng kín vách tường cổ kính.Trên cánh cửa sổ chạm trổ, dây leo quấn quanh, lan tràn một chút vào trong căn phòng, tựa như thấu hiểu lòng người.

Một bức tranh cổ treo trên tường, một người đàn ông mặc trang phục kỵ sĩ có khí chất vương giả trời sinh, tay cầm một thanh đao chạm trổ tao nhã, tượng trưng cho sự dũng mãnh không chút sợ hãi, cũng ngụ ý bảo vệ cho sự bình yên.

Cả tòa lâu đài, một mảnh yên tĩnh.

Mặc một bộ váy dài mang phong cách châu Âu, Lily trộm men theo hành lang dài đi tới, cố gắng không phát ra tiếng động nào, mở cánh cửa to lặng nhìn vào bên trong.

Một căn phòng rộng rãi như vậy, một người đàn ông mặc trang phục công tước đang dựa vào sofa, cổ áo màu đen mạnh mẽ dựng thẳng lên, tên được thêu màu trắng tinh xảo nổi bật càng khiến hắn trở lên tuấn lãng phi phàm, thần thái sáng láng. Hắn tao nhã dựa vào sofa tĩnh lặng nhưng vẫn lộ ra một tia nghiêm túc khó có thể nói thành lời, ngón tay thon dài vô cùng mị hoặc, trong nháy mắt khẽ duỗi ra hoặc là co lại, có thể nhìn thấy một chiếc nhẫn lóe sáng ở ngón áp út tay trái, không rõ hình dạng nhưng lại có thể hung hăng làm đau lòng người.

Mắt nhìn thấy cặp mắt to lớn kia sắp phát hiện thấy mình, Lily nhanh chóng chạy trốn, lưng dán vào vách tường, không dám thở mạnh. Đây là

https://thuviensach.vn

một ngày sau khi được thả ra khỏi phòng vẽ tranh, rốt cục cô cũng có thể nhìn thấy Vinson!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 195: Về Nước, Bảo Vệ Tốt Nàng

Bên trong truyền đến thanh âm tán thưởng.

Chắc là hội nghị đã xong.

Tần Dịch Dương chậm rãi thả lỏng, căng thẳng trong lòng cũng chậm rãi giãn ra một chút, ánh mắt lộ ra chút mệt mỏi.

Dựa lưng vào ghế, hắn nhắm mắt lại, làm dịu đi mệt mỏi này. Gần nửa tháng nay mỗi ngày giấc ngủ của hắn cũng không vượt qua 3 – 4 tiếng, cả người phải dựa vào mấy ly café để chống đỡ thân thể, cũng may là chưa có hoàn toàn suy sụp.

“Hoàn thành việc này xong, sau đó nghỉ ngơi một hai ngày, bằng không ngài sai người đi sửa lại những văn bản này cho tốt.” Đôi mắt Lạc Thành hiện lên tia lo lắng, đi tới, dùng tiếng Trung nói.

Tại một căn phòng mang phong cách Tây Âu, có thể nghe được thứ tiếng Trung lưu loát, là chuyện thoải mái nhất.

“Người bên Trung Quốc thế nào rồi?” Thanh âm của Tần Dịch Dương bởi vì thả lỏng mà có chút tắc nghẹn, hé mở mị tử chậm rãi hỏi.

“Nếu là ngài đang nói đến Lam Đóa, thì hoàn hảo, không ngoài dự đoán, một mực chiếu cố Lâm tiểu thư, nếu là ngài đang nói đến người của Bruce bên kia, hiện tại tạm thời bọn chúng ở Trung Quốc không có động tĩnh gì. Sự kiện nhiễu loạn dân chúng đoạn (khoảng) thời gian trước đã xác nhận chính là một tay hắn gây ra, ngài hắn là biết mất đi vị trí công tước đối với

https://thuviensach.vn

hắn mà nói là chuyện khó chấp nhận đến cỡ nào, người đàn ông này vốn thị huyết điên cuồng, điều mà hắn có duy nhất chính là kiêu ngạo, mà ngài lại phá hủy chính sự kiêu ngạo đó của hắn, cho dù hắn có hủy diệt cả hoàng gia thì cũng chưa đủ để lấp đầy phẫn hận.” Lạc Thành bình tĩnh phân tích.

Về phần tình hình của Hi Hi, hắn không cần nhiều lời, người đàn ông trước mắt này hiểu rõ hơn ai hết.

Đúng vậy, Tần Dịch Dương có thể nắm được mọi hành tung của nàng, cũng có thể quan sát mọi cảm xúc của nàng, nhìn nàng trong nửa năm này, ban đầu nàng thống khổ như thế nào đến bình thản, mãi cho đến bây giờ có vẻ lạc quan ôn nhu ẩn giấu trái tim tro tàn, tim hắn ê ẩm đau.

Mấy tháng này ở Anh, cuộc sống đúng là bị rung chuyển kịch liệt, không có một giây để thở dốc, càng không có tinh lực mà suy nghĩ đến chuyện khác. Hắn là hiện thân sự tôn thờ của dân chúng, đem ánh sáng bao phủ sự sợ hãi, hắn có nhiệm vụ bảo vệ cùng trấn an thần dân của chính mình.

Bruce bị trục xuất ra nước ngoài, ai cũng không biết được trải qua một lần dư luận phanh phui trước ánh sáng, sau đó hắn có thể ra tay tạo lên một vụ khủng bố nữa hay không. Cũng chính là lần phanh phui kia đã khiến mọi uy tín của hắn tại Anh bị sụp đổ, Tần Dịch Dương cùng hắn ta giao chiến đến bây giờ cũng chưa có máu me tàn bạo, gần nhất chỉ dùng khẩu chiến mà đem hắn từ vị trí cao cao tại thượng hất xuống đất.

Chuyện này đối với một người đàn ông trời sinh có tính tự phụ mà nói, nhất định là không thể chấp nhận.

“Cậu điều chỉnh một chút lộ trình, những chuyện gần đây đều giao cho cấp dưới làm, cậu về nước đi.” Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương mở lớn, hoãn giọng mệnh lệnh: “Bảo vệ cô ấy thật tốt, biết phải làm gì rồi chứ?”

Mắt kính một tia sáng lóe lên, Lạc Thành hạ giọng: “Đã hiểu.”

https://thuviensach.vn

Việc công tước đại nhân đang kế vị từng có một đoạn hôn nhân ngắn ngủi, đây là điều mà tất cả mọi người ở Anh đều biết, bất quá cũng bởi vì hiện tại công tước là độc thân, cho nên mọi người càng thêm chú ý đến người được tuyển chọn làm phu nhân bây giờ, mà không phải đi tìm tòi soi mói vợ trước của ngài đến tột cùng là người phụ nữ như thế nào, yêu cầu của hoàng gia thực hà khắc, nói như vậy người phụ nữ kia cũng không thể có uy hiếp gì đến vị trí công tước phu nhân.

Cũng chính là như vậy, Lâm Hi Hi mới có thể ở thành phố C an ổn cuộc sống lâu như vậy.

Nhưng là rất nhanh, sự yên tĩnh này đã bị phá vỡ.

Lily ở bên ngoài tránh né rất lâu mới phát hiện bên trong đã không còn động tĩnh, cô nhẹ nhàng đẩy cửa, rón ra rón rén đi tới, lúc này mới phát hiện Vinson đang tựa vào ghế mà ngủ, khuôn mặt anh tuấn như tượng điêu khắc, lộ ra mị lực thu hút khiến người ta không thể ngừng được.

Lòng cô chua xót, yêu thương bị kìm nén bấy lâu lại mạnh mẽ dâng trào.

Hắn ngủ thực sâu, như là đang suy tư chuyện gì, trong lúc ngủ mơ mày hơi nhíu lại, không thể buông ra.

Lily chậm rãi đi lên phía trước, ở bên cạnh hắn từ từ ngồi xuống, tới gần khuôn mặt hắn, cảm thụ được hơi thở của hắn. Cô không biết bản thân mình đã bị giam giữ trong phòng vẽ tranh bao nhiêu lâu, chính là vừa thoát ra đã có thể nhìn thấy hắn, loại cảm giác này, đã khiến cô cảm động đến rơi nước mắt.

“Em rất nhớ anh, Vinson....” Mắt cô chan chứa lệ, ngẩng đầu, nhẹ nhàng hôn lên cánh môi của hắn.

Sân bay thành phố C, một chiếc máy bay chậm rãi hạ cánh, mang đến từng đợt gió xoáy thổi bay hỗn loạn bốn phía xung quanh.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành buông tài liệu trong tay xuống, từ giữa trời cao nhìn xuống thành phố này, ánh mắt xoẹt qua một tia phức tạp.

Lạc Thành đã trở lại thành phố C.

Một chiếc Porsche màu xanh ngọc bích chạy đến trước mặt, Lạc Thành ngồi vào, xe chậm rãi khởi động.

“Lâm tiểu thư vẫn cùng Lam tiểu thư ở trong khu nhà trọ của Lam tiểu thư, cho tới nay Lâm tiểu thư đều dùng tên giả đi kiểm tra thai kỳ, bởi vậy không có bản ghi chép cụ thể, cũng rất ít người biết được tin cô ấy mang thai, nhưng là tới gần thời gian sinh nở, nhất định sẽ có hệ thống đăng ký, Vương tử Bruce và Lan phu nhân đều có người giám sát ở Trung Quốc, chuyện này thực không có khả năng qua mắt được bọn họ, dù sao Lâm tiểu thư cũng đang mang trong mình huyết mạch của hoàng gia, hai bên cũng có thể không hề có động tĩnh, đương nhiên về toàn cục Lan phu nhân vẫn nể mặt công tước đại nhân, tuy rằng không có chấp nhận cô gái người Trung Quốc này, nhưng là đứa bé này nhất định phải mang về Anh.” Người đàn ông ngồi bên cạnh hắn, lẳng lặng báo cáo với hắn.

“Nói chuyện khác đi.” Lạc Thành thản nhiên ra lệnh, “Mấy chuyện này tôi đều đã rõ.”

Người đàn ông giật mình, ở Trung Quốc vẫn luôn luôn lo lắng ra tay cẩn trọng, giờ phút này lại nghe Lạc Thành nói mọi hành động của bọn họ đều bị người bên Anh biết được, cảm thấy kinh hãi, cũng đã không còn mấy tin tức để cung cấp nữa.

“Chúng tôi vẫn âm thầm phái người bảo hộ Lâm tiểu thư, tinh thần của cô ấy khá ổn, chúng ta phải liên hệ với cô ấy sao?” Người đàn ông dè dặt hỏi.

Lạc Thành hơi hơi nhíu mi, suy nghĩ một lát mới nói: “Không nên kinh động đến cô ấy.”

https://thuviensach.vn

Cũng không được phép kinh động đến nàng.

Cô gái nhỏ bé kia, tâm tư đơn thuần như nước, căn bản không thể biết được cuộc sống của chính mình diễn ra như thế nào, quanh mình có người như thế nào quan tâm bảo hộ, có kẻ như thế nào uy hiếp, người nào lại như hổ rình mồi đối với nàng và đứa bé trong bụng nàng.

Quả thực điều quan trọng là không thể để cho người của Bruce biết được mọi chuyện ở nơi này.

Lạc Thành có chút lưỡng lự, không dám đưa ra quyết định, nửa năm không gặp, cô gái này đã phải kiên cường như thế nào để chống chọi mang đứa bé này sinh ra, cần có bao nhiêu dũng khí? Ở thời điểm mà nàng bị chồng của mình vô tình rũ bỏ, sau một đêm rơi vào tình cảnh hai bàn tay trắng, nàng như thế nào để có thể tiếp tục sống?

Ngón tay xoa xoa mi tâm, hắn cảm thấy được sự bi thảm của cuộc sống có thể khiến người ta đổ vỡ, bằng tình cảm, hắn không muốn làm ra cái chuyện tàn nhẫn như vậy, làm cho cô gái này ngay cả ham muốn sống sót cũng không có.

“Đi liên hệ với khoa phụ sản của bệnh viện mà cô ấy kiểm tra, xác định ngày sinh là khi nào, trước mắt khống chế tất cả những người đó.” Mắt Lạc Thành lóe lên một tia sáng không rõ ý tứ, tựa sâu vào ghế ngồi phía sau, nhìn phong cảnh vun vút lùi lại phía sau, không còn lại một chút dấu vết.

“Vâng, Lạc tiên sinh.” Người đàn ông đáp.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 196: Đem Con Trả Lại Cho Tôi

Thời gian sinh nở chính thức sớm hơn một tuần so với dự tính.

Bầu trời âm u nặng trĩu nước, Lâm Hi Hi ở trong phòng sửa sang lại đống tạp chí, bụng truyền tới một trận đau đớn run rẩy cả người, quyển báo trong tay rớt xuống mặt đất.

Nàng nhíu mi, rên nhẹ một tiếng cắn môi, chống đỡ vào giá sách.

Cơ hồ theo bản năng, nàng biết chuyện gì đang xảy ra, sau đó đau đớn thổi quét toàn thân.

Rõ ràng là thời tiết đầu mùa xuân, cả người nàng lại mồ hôi đầm đìa, chống đỡ thân thể men tới bên sofa, ấn dãy số điện thoại mà Lam Đóa lưu lại trên bàn uống nước.

“Hi Hi, cô chống đỡ một chút, tôi lập tức gọi xe của bệnh viện tới đó.” Đối diện là thanh âm ôn hòa hiền hậu của đàn ông, nhẹ nhàng trấn an nàng, nhưng là cũng lộ ra một chút lo lắng, cúp máy vội vàng an bài tất thảy.

Cắt đứt điện thoại, trong phòng tĩnh lặng không tiếng động.

Chỉ còn lại tiếng TV trên vách tường, dùng thanh âm cứng ngắc lặp lại bản tin sáng sớm, Lâm Hi Hi tận lực thả lỏng người ngồi vào sofa, cảm thụ được đau đớn run rẩy từ bụng truyền đến, loại cảm giác này thực mãnh liệt, một trận lại một trận khiến toàn thân nàng chấn động.

https://thuviensach.vn

Nàng than nhẹ, có thể cảm nhận được sinh mệnh trong cơ thể mình, nó muốn ra rồi.

Vẫn cô đơn cố gắng vượt qua lâu như vậy, thật cẩn thận bảo hộ nó lâu như vậy, rốt cục nó cũng sắp chào đời.

Lâm Hi Hi chưa từng biết phụ nữ làm thế nào để vượt qua 10 tháng mang thai, chính là sự cô đơn tàn nhẫn như vậy nàng đã phải trải qua, cảm giác cũng không có gì tệ lắm, chính là khi thời khắc này đến, nàng mới biết được mình cô tịch biết bao.

Cô quạnh đến mức đau đớn hoặc là vui vẻ, đều phải một mình gánh chịu.

Cách khoảng cách ngàn dặm xa xôi, nàng vẫn luôn nhớ tới người đàn ông mà nàng yêu sâu đậm, nhớ đến vẻ mặt cùng tâm tình của hắn, trước sau như một. Nhẹ tay chạm đến bụng mình, nàng chậm rãi khép lại cánh mi tuyệt đẹp, chờ đợi trong đau đớn.

Nhưng tất thảy những điều này, đều không liên quan gì đến hắn.

“Công tước hoàng gia Anh tuyên bố, đã xác định được thế lực đứng sau gây ra cuộc khủng bố trắng tàn sát London, đem toàn bộ những tư liệu được điều tra gần đây công khai trước ánh sáng, mà thế lực xấu âm mưu phá hoại cuộc tham tuyển đã hoàn toàn bị đẩy lùi nhờ vào sự đoàn kết của những cá nhân trong hoàng gia, đây là sự đoàn kết trước nay chưa từng có của những người có danh vọng đối với vị trí công tước...”

Từ ngữ nhạy cảm, tại không gian yên tĩnh này, truyền vào tai nàng.

Lâm Hi Hi hé mở cánh mi, nhìn thấy hình ảnh rõ ràng trên màn hình, thân ảnh Tần Dịch Dương cao ngất xuất hiện ở tòa lâu đài cổ kính xa hoa, một mình đứng trên đài tuyên truyền giảng giải thế lực kinh sợ lòng người, thứ tiếng Anh thành thục lưu loát của hắn mang theo từ tính từ đại sảnh xoa hoa vang vọng đến trời cao.

https://thuviensach.vn

Giống như là thần thoại vậy.

Nàng không xem lại, chịu đựng kinh đào hãi lãng trong lòng, giơ tay cầm điều khiển đem TV tắt đi.

Đó là thế giới của hắn, nàng không thể chạm tới.

Lâm Hi Hi cắn môi, mặc cho đau đớn cùng cô tịch trong lòng bao trùm....

“Cái gì? Thực đã đi vào bệnh viện sao?” Cô đập mạnh bàn khẩn trương căng thẳng đứng lên, nhịn không được quát lớn, “Đã vào rồi anh mới gọi điện thoại cho tôi, lúc sớm anh đi chết đâu?”

Cô đều vội đến muốn chết, đợi lâu như vậy đều không có sinh, lại cố tình vào lúc cô vắng mặt mà sinh, cô vứt tất cả công việc trên tay, nói một tiếng: “Từ từ tôi lập tức chạy tới.” Phóng qua phòng quản lý xin phép.

“Thật có lỗi quản lý, tôi phải đi ngay lập tức. Tôi lần sau sẽ không ngang ngược như vậy nữa, bạn của tôi thực sự đang ở khoa phụ sản, đã được đưa vào phòng sinh, cô ấy chỉ có một mình tôi là bạn, tôi phải đi....”

“Chồng của cô ta đâu? Tại sao việc này lại đến phiên cô?” Quản lý giật mình hỏi.

“Cái này.... Không nói rõ được, cô ấy là người mồ côi cả cha lẫn mẹ. Quản lý tôi chậm mất rồi, anh cho tôi đi đi.”

Quản lý khép lại tài liệu trong tay, ánh mắt vẫn bình tĩnh: “Vậy đi đi thôi, trở về nhớ bổ sung đơn xin phép.”

“Tôi sẽ, cám ơn quản lý.”

“Vâng, tôi sẽ, cám ơn quản lý nhiều.”

https://thuviensach.vn

Lam Đóa không ngừng chân lao đi, cầm túi xách hướng phía thang máy bỏ chạy.

Cao ốc Bác Viễn Thế Kỷ, vẫn nghiêm túc trật tự như xưa, không khí làm việc nghiêm túc, quản lý xuyên qua cửa kính nhìn cô gái nhỏ kia, lấy điện thoại bấm đến một dãy số.

“Vâng, cô ấy đã đuổi theo đến đó, bất quá không thể nhanh chóng đến ngay được.” Hắn cung kính nói chuyện.

Điện thoại một nơi khác, dĩ nhiên là Lạc Thành đang đứng ở một nơi sặc mùi thuốc khử trùng của bệnh viện, Âu phục màu đen nổi bật trên nền trắng bốn phía, thản nhiên: “Ừ” một tiếng, cắt đứt điện thoại.

Ở một nơi cách đó không xa, hắn có thể nhìn thấy đèn sáng của phòng sinh, trong lòng cũng dâng lên một cỗ đề phòng.

“Chuẩn bị một chút, bốn tiếng nữa cho máy bay cất cánh.” Hỏi qua một chút hộ sĩ vừa mới đi vào, Lạc Thành chống tay vào hông, thản nhiên dặn bảo người bên cạnh.

“Vâng, Lạc tiên sinh.”

Trong phòng sinh, tiếng kêu đau đớn có chút thê thảm đã kéo dài tới tận 2 tiếng.

Đứt quãng, hoặc lớn, hoặc nhỏ, là cho người nghe có chút nhụt chí.

Lam Đóa đã chạy tới đây, trán đầy mồ hôi, úp sáp vào cửa phòng sinh nghe ngóng, trong lòng cũng đau đớn, tâm hoảng ý loạn đập cửa nói vọng vào trong: “Hi Hi. Tớ đã đến rồi. Tớ đợi ngay ở bên ngoài. Cậu đừng sợ, đừng sợ nha.”

https://thuviensach.vn

Trời biết phụ nữ sinh nở đau đớn thế nào, tay chân Lam Đóa đều run rẩy, sợ nàng chọn sinh tự nhiên sẽ gặp bất trắc gì.

Cô quá mức khẩn trương, thậm chí còn không có phát hiện ra có người với tư thế đề phòng quan sát người trong phòng sinh, một đôi mị tử màu nâu dừng ở cô, ngẫu nhiên lại nâng cổ tay lên, nhìn xem thời gian.

Thực đã trôi qua một nửa thời gian.

Đợi cho đến khi tiếng trẻ con khóc nỉ non vang lên, người vẫn ở bên ngoài cửa – Lam Đóa giật mình, lúc này mới từ ghế dài nhảy dựng lên, nước mắt cũng tuôn rơi, trong lòng mừng vui cùng đau xót đan xen, chỉ còn chờ đến lúc cửa phòng sinh mở ra.

“Hi Hi, cậu có việc gì không?” Vừa thấy nàng được đẩy ra, Lam Đóa chạy nhanh đến đón lấy, nhìn cô gái đôi mắt sũng nước cùng mồ hôi đầm đìa trên giường sinh, mặt nàng tái nhợt, hơi thở yếu ớt, tóc dính đầy sườn mặt.

“Không có việc gì....” Tận đến khi nhìn thấy màu trắng của trần nhà, ánh mắt mơ màng của Lâm Hi Hi mới khôi phục một chút, trong tình trạng kiệt sức phun ra mấy chữ.

“Cậu làm mình sợ muốn chết. Thực xin lỗi, tha thứ cho mình muộn như vậy mới chạy tới, cậu còn đau hay không?” Lam Đóa gắt gao cầm tay nàng.

“Không nên nói nhiều với cô ấy như vậy!” hộ sĩ ngăn cản, nhíu mi nói, “Cô ấy vừa mới chảy quá nhiều máu, thật vất vả mới cầm lại được, trước tiên để cô ấy nghỉ ngơi một chút.”

“Vâng, vâng..” Lam Đóa có chút nghĩ mà sợ lùi về phía sau, lo lắng nhìn Lâm Hi Hi, “Bác sĩ, vậy đứa bé đâu?”

“Là con trai, 6 cân 4 lạng, rất khỏe mạnh, yên tâm đi.”

https://thuviensach.vn

(theo đơn vị đo của Trung Quốc 1cân Trung = 0.5kg)

Lam Đóa đi theo vào phòng bệnh, tuy rằng bị bác sĩ cảnh cáo, nhưng là vẫn không thể áp chế được hưng phấn trong lòng.

“Hi Hi, cậu nghe được không, là con trai nha, rất khỏe mạnh. Mình rất muốn đi xem cục cưng ngay lập tức nha.”

Lâm Hi Hi mở to mắt, lông mi đều bị mồ hôi làm ướt nhẹp, nàng nâng đầu lên, đau đớn hiện tại khiến chân tay đều run rẩy, nhưng nhìn đến biểu tình hưng phấn của Lam Đóa, tưởng tượng đến bộ dáng của đứa bé, trong lòng nàng lại nhộn nhạo dâng lên một cỗ lo lắng.

“Vậy chờ mình một chút, cùng đi xem đi.” Nàng cười nhợt nhạt một tiếng, giơ tay nắm lấy tay cô ấy.

Lam Đóa trợn tròn hai mắt: “Thân thể cậu không sao chứ? Vừa mới chảy rất nhiều máu mà, có phải bây giờ cậu đang rất mệt đúng không?”

Lâm Hi Hi gật gật đầu, “Có một chút.”

Ánh mắt trong veo của nàng nhìn ra cửa phòng, áp chế một cỗ ấm áp trong lòng, trong đầu đều là cục cưng của nàng: “Bất quá không sao đâu, mình nghỉ ngơi một chút rồi cùng cậu đi xem, vừa nãy đau quá, mình còn chưa có kịp nhìn nó.”

Lam Đóa gật mạnh đầu, giúp nàng sửa sang lại cho tốt vị trí gối đầu, muốn cho nàng nghỉ ngơi một chút.

Ngay sau đó, hộ sĩ đột nhiên đẩy cửa chạy vào, thần sắc kinh hãi, đi tới trước mặt Lâm Hi Hi nói: “Lâm tiểu thư! Con của cô... Con của cô bị ôm đi mất rồi. Tôi cũng không biết sao lại thế này, chính là đối phương bảo hắn là ba của đứa nhỏ. Sớm đã có liên hệ với bệnh viện, đứa bé vừa sinh ra họ liền mang đi... Lâm tiểu thư.”

https://thuviensach.vn

Nữ hộ sĩ trẻ này là người đỡ đẻ của nàng, khi nàng tiếng vào phòng sinh còn trêu đùa nàng, nói thật hiếm thấy người mẹ nào dũng cảm như nàng, cô ta vừa tới bệnh viện không lâu cũng không hiểu biết hết quy định trong bệnh viện là như thế nào, chính là đứa bé vừa mới sinh ra, như thể nào nói ôm liền ôm đi luôn chứ.

Lâm Hi Hi kinh hãi, khuôn mặt vốn còn tái nhợt lập tức có một tia huyết sắc.

“Cô nói cái gì?” Nàng mặc thân thể đau đớn, chống đỡ ngồi dậy.

“Tôi cũng không hiểu nổi sao lại thế này.” Hộ sĩ trẻ dường như sắp khóc, “Tôi có ngăn cản bọn họ, nhưng mà đối phương rất nhiều người, có một người đàn ông đeo kính đứng ở trước mặt tôi, tôi ngăn không được...”

Người đàn ông đeo kính.

Trong đầu Lâm Hi Hi lóe lên một ý nghĩ, trong lòng không ngừng tranh đấu, nhắc đi nhắc lại một cái tên “Lạc Thành.”

Người kia hẳn là Lạc Thành.

Lâm Hi Hi tung chăn đơn trên giường xuống, không để ý đến thân dưới còn đau đớn xé rách, trực tiếp lao xuống giường, tái nhợt hướng tới phòng trẻ sơ sinh chạy đi, nàng chống tay vào tường, đi từng bước một, rất kiên định.

Không phải đã biến mất sao? Không phải đã đi Anh không quay về nữa sao? Vì cái gì sau khi biến mất nửa năm bây giờ lại xuất hiện ở đây, ôm con của nàng đi? Dựa vào cái gì?

“Hi Hi.... Hi Hi cậu đừng đi nhanh như vậy. Mình giúp cậu đi xem được không? Hi Hi cậu đừng làm mình sợ!” Lam Đóa nhìn thấy bộ dáng của nàng bị dọa cho ngây ngốc, chạy nhanh tới, làm sao có thể để cho phụ nữ

https://thuviensach.vn

vừa mới sinh đứa nhỏ chạy khỏi giường chứ? Nàng không đau đến chết sao?

“Buông tay....” Lâm Hi Hi đẩy tay Lam Đóa ra, chịu đựng đau đớn muốn ngất đi, ở mỗi gian phòng trong hành lang vội vàng tìm kiếm, càng chạy càng nhanh, rốt cục chạy tới phòng trẻ sơ sinh, ngoài cửa mấy vị bác sĩ hét ‘cô không được đi vào’, nàng xuyên qua cửa thủy tinh nhìn xuyên thấu bên trong, cái giường có số hiệu của nàng kia, cư nhiên không có bóng dáng con của nàng.

“Không.... Các người buông ra. Con của tôi đâu?” Tiếng hét bén nhọn xé tan lòng người vang vọng trong không khí.

“Cô nằm giường nào? Ở đây loạn cái gì hả?”

“Trả lại cho tôi... Đem con trả lại cho tôi. Đó là con của tôi, không có liên quan gì đến bọn họ hết.” Lâm Hi Hi đau đớn hét thành tiếng, đau đớn cùng chua xót ngập đầu trong nửa năm nay cuộn trào dâng lên, nàng thực đã đau đến mức không thể trụ vững nữa, “Vì sao lại bắt nó đi? Lạc Thành! Anh đem con trả lại cho tôi!”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 197: Đối Với Hắn, Nàng Hận Đến Tận Xương Tủy

Một trận hỗn loạn xảy ra, cuối cùng nhân viên cấp cao của bệnh viện cũng đã tới.

“Lâm tiểu thư, xin đừng làm loạn.” Bác sĩ nhíu mày, vài người đứng ra ngăn không cho nàng nhào tới, động tác không khỏi có chút thô lỗ.

“Các người làm cái gì đó? Cút…” Lam Đóa rống lên một tiếng chạy xông tới, mắt nhòa lệ ôm Hi Hi bảo vệ nàng, “Muốn giết người phải không? Cô ấy vừa mới sinh con xong, các người có biết hay không hả?”

“Lâm tiểu thư, xin đừng kích động, con của cô thực đã mất.”

“Không cần....” Trong làn nước mắt, Lâm Hi Hi rốt cục cũng nghe được tin này, cánh môi tái nhợt run lên, gắt gao nắm lấy cánh tay bác sĩ, “Xin đừng mang con của tôi đi, nó là của tôi, tôi ngay cả liếc mắt cũng chưa được nhìn nó một lần. Van cầu các người đừng như vậy.... Hắn dựa vào cái gì mà mang con của tôi đi mất?”

Từng giọt nước mắt như hạt đậu từ hốc mắt tuôn rơi, nàng tê tái hét lên, thân thể cùng tinh thần đều lâm vào tuyệt vọng. Không có người chú ý tới, máu nóng từ bắp đùi của nàng chảy xuống, tẩm ướt quần áo, tràn tới mặt đất.

“Lâm tiểu thư, bọn họ để lại cho cô cái này.”

Một chiếc hòm tinh xảo đưa qua, một chiếc di động màu trắng xinh đẹp ở bên trong.

https://thuviensach.vn

Trong danh bạ, có lưu một dãy số.

Lạc Thành.

Vẻ mặt Lâm Hi Hi vẫn thảng thốt như cũ, run rẩy cầm lấy di động, bấm dãy số trên màn hình, đưa di động dán vào bên tai.

Đây là lần đầu tiên sau suốt nửa năm đến nay nàng trực tiếp liên hệ được với người của Tần Dịch Dương, lòng của nàng bị mũi dao sắc bén hung hăng đâm cắt, con của nàng ngay ở trong tay hắn, cách một giây, nó rời nàng càng xa.

Sau khi ba tiếng "đô đô" vang lên, điện thoại được kết nối.

"Alô?" Thanh âm trầm thấp của Lạc Thành vang lên, thực rõ ràng, rõ ràng đến mức bọn họ có thể nghe thấy hô hấp vững vàng của hắn.

"Con tôi đâu?" Thanh âm suy yếu khàn khàn của Lâm Hi Hi hỏi.

Lạc Thành ngừng một chút không có nói gì.

"Con của tôi đâu?" Nàng hét lên.

Cuối cùng Lạc Thành cũng lên tiếng, qua lớp nhựa trong nhìn đứa bé mới sinh đang ngủ say, thản nhiên nói: "Ở bên cạnh tôi... Nó ngủ."

Một cỗ chua xót nhanh chóng dâng lên hốc mắt.

"Trả lại cho tôi... Anh đem nó trả lại cho tôi." Lâm Hi Hi rưng rưng nước mắt thanh âm thảm thiết.

Lạc Thành liếc nhìn trợ thủ của mình, lạnh lùng nói: "Lâm tiểu thư, ba phút nữa máy bay sẽ cất cánh. Vất vả cho cô."

https://thuviensach.vn

“Anh muốn mang nó đi đâu?” Lâm Hi Hi sắp không cầm nổi di động nữa, tuyệt vọng trong lòng ngập tràn, thanh âm kịch liệt run rẩy, “Lạc Thành, tôi với anh không có quan hệ gì, vì sao anh lại bắt con của tôi đi? Đến tột cùng các người muốn cái gì?”

Máy bay sắp cất cánh, hắn dừng ở vị bác sĩ của hoàng gia đang dốc lòng chăm sóc đứa nhỏ, vẻ mặt lãnh đạm không có biểu tình gì, thờ ơ giải thích: “Lâm tiểu thư, đây là cốt nhục của hoàng gia.”

“Vậy thì sao?” Nàng khiếp sợ, run giọng hỏi, khóe miệng nổi lên một nụ cười tuyệt vọng, “Không phải của tôi đúng không? Tôi chỉ là công cụ, mang thai mười tháng giúp các người sinh nó ra, sau đó chắp tay dâng nó cho các người mang về Anh.... Lạc Thành, là như vậy phải không?”

Nước mắt nóng bỏng ngưng tụ ở hốc mắt vốn đã tro tàn nguội lạnh.

Sắc mặt Lạc Thành vẫn như thường, trầm mặc một lát, thản nhiên nói: “Thật có lỗi, Lâm tiểu thư, đây là ý tứ của tiên sinh.”

Thật có lỗi, làm các người cốt nhục chia lìa.

Một tia khí lực cuối cùng toàn thân Lâm Hi Hi bị hung hăng cướp mất, mặt nàng trắng bệch, giống như là bị ông trời đánh một tiếng sét vang dội ngang tai, đó là con của nàng, hy vọng của nàng.

Từ thời khắc mà hắn vung tay vứt bỏ nàng, đây là lý do duy nhất để mỗi sáng khi mở mắt ra nàng có thể tiếp tục sống.

Nàng chưa kịp liếc nó lấy một cái.

Chiếc di động nhỏ bé trong tay bị khí lực lớn nhất có thể hung hăng ném vào bờ tường, tan nát rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành chỉ nghe thấy một tiếng nổ vỡ vụn vang lên, tiếp đó là thanh âm "đô đô." "Lạc tiên sinh, có thể cất cánh rồi." Có người đi tới thấp giọng nói, cũng dặn hắn phải thắt dây an toàn, sắc mặt Lạc Thành có chút lãnh liệt, xuất thần nhìn ngoài cửa sổ.

Mà khoa phụ sản trong bệnh viện, một vòng người vây quanh phòng trẻ sơ sinh, cô gái đứng tận cùng bên trái kia cả người đều bị mồ hôi tẩm ướt, dưới thân máu đỏ tươi loang lổ khiến người ta sợ hãi, nàng nhắm mắt lại, chìm vào hôn mê.

Bốn phía vang lên tiếng hét chói tai, tiếng la, một mảnh hỗn loạn.

Nàng cho tới bây giờ đều chưa từng hận hắn.

Cho tới bây giờ đều không có.

Cho dù là một lần kia, khi mà cầm tờ hiệp nghị từ tay Mục Thanh Ngôn nói cho nàng biết, hắn đã đồng ý ly hôn, trong giây phút kia nàng cũng như trước không có hận.

Thương tâm, thống khổ, hoặc là mất mát, nhưng chính là không từng hận như giờ phút này, nàng hận hắn, hận đến tận xương tủy.

Dưới bầu trời xanh lam, Lam Đóa đẩy cửa từ trong cao ốc Bác Viễn Thế Kỷ đi ra, ngẩng đầu nhìn đường lớn nhốn nháo, thở dài một hơi, thực thoải mái.

"Cô nói xem, Lam Đóa bộ phận thư ký kia vì sao lại từ chức vậy?" Một nhân viên nhỏ nhìn thấy nàng đi ra ngoài, giơ cao chân chạy đến trước đại sảnh, nhịn không được tám chuyện.

"Ai mà biết được, từng tháng lĩnh tiền lương cấp ngôi sao, cũng không thấy tư chất của cô ta cao bao nhiêu, lại không giống như là được bao

https://thuviensach.vn

dưỡng, ai biết cô ta vì sao mà từ chức?" Tiểu nữ nhân trước đại sảnh bĩu môi nói.

Thanh âm phía sau râm ran mà vụn vặt, Lam Đóa thực đã không muốn nghe nữa, đối với nơi này một chút hứng thú đều không có.

Khi cô từ chức, quản lý bộ phận tài vụ có chút khó xử, tốt bụng nhắc nhở nói: "Lam tiểu thư, đơn từ chức của cô có thể sẽ không được thụ lí, cô hẳn là biết nguyên nhân rõ ràng mà."

"Tôi không biết gì hết." Lam Đóa trả lời rất kiên quyết, đem đơn từ chức đẩy qua đó, "Tôi chịu, có để ý hay không không liên quan đến chuyện của tôi, từ hôm nay trở đi tôi sẽ không đi làm nữa, tiền lương của công ty tôi cũng sẽ không lấy nữa, cám ơn nhiều."

Nói xong, cô xoay người, nhìn sắc mặt xanh mét của quản lý ban tài vụ, trong lòng lại dâng lên một tia đắc chí.

Ra khỏi cửa lớn của công ty, cô bắt taxi đi thẳng đến bệnh viện.

Mùi thuốc tiêu độc thản nhiên quanh quẩn chóp mũi, Lam Đóa cảm thấy cái mùi này rất là khó chịu, chính là Hi Hi đã nằm ở bệnh viện một tháng, thân thể của nàng cũng đã có những chuyển biến tốt, hoặc là nói, quan trọng là tinh thần không được tốt lắm.

Nhẹ chân đi vào trong phòng bệnh, cô hơi hơi nghiêng đầu ngó nghiêng, lại nhìn thấy một người đàn ông đang ngồi bên cạnh giường nhẹ giọng nói chuyện với nàng.

Lưng của người đàn ông thực rộng, hơi hơi cúi người dừng ở Lâm Hi Hi trên giường.

"Mặc kệ như thế nào, thân thể là của chính mình, lần sau đừng bỏ không ăn cơm nữa, được chứ?" Thanh âm của người đàn ông rất ấm áp, đem thân

https://thuviensach.vn

thể dưới chăn đơn của nàng giúp dựa vào thành giường, thấp giọng nỉ non, “Vì sao lại không quý trọng chính bản thân mình chứ?”

Sắc mặt Lâm Hi Hi tái nhợt, cánh mi thật dài run rẩy, nhẹ giọng nói: “Thực có lỗi.”

Người đàn ông cười yếu ớt nhẹ giọng nói: “Không cần nói có lỗi với tôi, cô nên cảm thấy có lỗi với chính mình, cô nhìn mình xem thành bộ dáng gì rồi, làm gì có người nào mới sinh con xong mà lại gầy như vậy chứ?”

Đột nhiên trong lúc đó người đàn ông biết mình đã lỡ lời, ở trước mặt nàng, mọi người luôn luôn tránh không nhắc tới chữ ‘con’.

Con của nàng, hình như là bị chồng trước của nàng ôm đi mất.

Quả nhiên sắc mặt của nàng lại càng thêm tái nhợt.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 198: Anh Nhìn Thấy Hi Hi Không?

“Thật có lỗi, Hi Hi là tôi nói sai.” Người đàn ông nhẹ giọng giải thích.

Lông mi Lâm Hi Hi khẽ rung động, nhìn chăn đơn màu trắng trên người, nghẹn giọng hỏi: “Khi nào thì tôi có thể xuất viện?”

Lưng người đàn ông khẽ cứng đờ.

“Hi Hi, thân thể cô sau khi sinh khôi phục không tốt lắm, nếu có thể, vẫn nên ở bệnh viện nghỉ ngơi và phục hồi một thời gian sẽ tốt hơn.” Người đàn ông vội vã nói một câu, có chút do dự mà vươn tay đặt lên vai nàng, nhẹ giọng nói: “Cô có muốn đi ra ngoài một chút hay không? Có cảm thấy trong phòng quá bức bối, buồn tẻ hay không?”

Hồi lâu chưa từng có đụng chạm với người khác giới từ khi rời xa hắn, Lâm Hi Hi mẫn cảm có thể nhận thấy bàn tay ấm áp có thể khiến cho người ta an lòng của hắn. Tuy vậy nàng vẫn không có thói quen.

“Cám ơn, không cần.” Nàng nhẹ giọng nói lời cảm ơn, thanh âm nhẹ như lông chim.

Người đàn ông nhẹ nhàng thở dài một hơi, ôn nhu nói, “Hi Hi, tôi không biết cô đã phải trải qua những gì, nhưng là tôi có thể hiểu được tâm tình bây giờ của cô, nếu cần tôi giúp đỡ cô cứ việc nói ra, chỉ cần nằm trong khả năng của tôi, tôi sẽ dốc lòng giúp cô. Không cần cho rằng không có hy vọng, trên thế giới này còn rất nhiều chuyện tốt đẹp đang chờ cô, không có gì đáng ngại cả.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi lẳng lặng nghe, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn đơn thuần mỹ lệ, lại lộ ra một chút yếu ớt mà đẹp động lòng người.

Nàng im lặng hồi lâu, kiên nhẫn của người đàn ông cũng cạn kiệt, thực lo lắng tình hình của nàng, không biết giờ phút này đến tột cùng là nàng đang suy nghĩ cái gì.

“Bác sĩ Chu.” Nàng đột nhiên nhẹ giọng hỏi: “Đứa nhỏ một tháng đều phải nuôi bằng sữa mẹ đúng không?”

Bác sĩ Chu bị gọi khẽ sửng sốt một chút, gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Đôi bàn tay mềm mại của Lâm Hi Hi khẽ nắm chặt nệm giường, không thể tưởng tượng ra bộ dáng của cục cưng lúc này, ở London nước Anh xa xôi, tại tòa lâu đài gọi là hoàng gia mà nàng không hề biết tới, con nàng đang sống thế nào.

Một tháng, nỗi đau như cắt cho đến bây giờ chỉ dịu đi chứ không thể khép lại.

Nâng mắt nhìn ngoài cửa sổ, từ mê man đến thanh tỉnh, nàng một thân suy yếu đều rõ ràng, chính là mi tâm đã có tia kiên định, nàng chậm rãi động thân thể ngồi dậy.

Bác sĩ Chu vội vàng tiến lên đỡ lấy nàng, nháy mắt khi cầm lấy cánh tay của chính nàng cảm thấy được sức lực của nàng nhỏ bé đến nhường nào.

“Có gì ăn không?” Nàng nhẹ giọng hỏi.

Người đàn ông bên cạnh cuối cùng cũng nở một nụ cười, cúi đầu ghé sát vào nàng hỏi: “Rốt cục cũng thấy đói rồi sao? Một tháng qua cô đều không có chú tâm nếm qua cái gì, hiện tại tâm tình tốt chút rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi cũng không nói gì, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt mà vẫn thanh thuần mỹ lệ, cánh mi thật dài che giấu mọi cảm xúc của bản thân.

Nàng như vậy, sự mỹ lệ của nàng được đan xen bởi thanh thuần và kiêu sa.

Bác sĩ Chu nhìn hai mắt nàng, nhẹ giọng dặn nàng phải nghỉ ngơi cho tốt, đi ra ngoài giúp nàng gọi cơm.

Ở cửa gặp Lam Đoá, hắn kinh ngạc, “Cô đã sớm tới đây sao? Vậy sao lại không có vào?”

Lam Đóa nhìn tình huống của Lâm Hi Hi lại liếc nhìn hắn một cái: “Tạo cơ hội cho anh nha, tôi rất muốn đi xem Hi Hi, chính là nhìn anh cùng cô ấy cũng tốt lắm, cô ấy cũng không có bài xích anh, tôi liền cấp cho hai người một chút thời gian riêng tư. Hơn nữa gần đây tinh thần cô ấy cũng không tốt, anh rảnh thì có thể giúp tôi khuyên bảo cô ấy một chút.”

Bác sĩ Chu nghĩ đến đây trong lòng có một tia vui mừng, nhìn đồng hồ: “Cô ấy đói bụng muốn ăn gì đó, tôi đi gọi cơm, lập tức mang tới đây.”

Lam Đóa ngẩn ra, ngẫm lại thấy tin này quả là đáng mừng, nói như vậy Hi Hi không còn bó buộc bản thân nữa.

Cô gật gật đầu với hắn, chạy nhanh đi vào, còn chưa có mở miệng kêu nàng, lại phát hiện nàng đã xuống khỏi giường, đi tới bên cửa sổ. Ngoài cửa sổ ánh mặt trời nhỏ vụn chiếu hắt xuống, chiếu rọi nàng tựa như thiên sứ vậy.

Ngón tay mảnh khảnh tháo một chiếc vòng cổ có ánh sáng màu ngọc bích, Lâm Hi Hi nhìn thoáng qua chữ “Hi” trên mặt vòng, nét chạm trổ tinh xảo khéo léo làm tim người ta loạn nhịp, nàng nhớ tới khoảng thời gian kia, hắn ôm lấy nàng, sủng nịnh ôn nhu mà hỏi: ‘Thích không?’ Khi đó nàng quả thực rất thích.

https://thuviensach.vn

Chính là tiếp theo, nàng chậm rãi vương tay, ngón tay thon dài có chút tái nhợt, có ánh nắng chiếu rọi lên ngón tay nàng.

Buông lỏng bàn tay, vòng cổ từ trên tầng cao rơi xuống khoảng không.

“Kìa...” Lam Đóa cả kinh, không dám hét lớn, lại thật hoảng loạn sợ nàng phát hiện ra, cho dù là thời điểm mà bọn họ ly hôn, nửa năm sau Hi Hi sống cùng với cô, cho tới bây giờ đều chưa từng tháo xuống chiếc vòng cổ này, chính là hiện tại....

Ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu vào, nàng xanh xao mặc bộ y phục bệnh nhân màu trắng lại càng thêm suy yếu.

Khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt mà trơn láng kia có sự tĩnh lặng từ xưa còn thêm cả tia lạnh nhạt.

“Hi Hi.” Lam Đóa liều mạng vuốt ngực trấn tĩnh nhịp tim của mình, dè dặt đi vào, ở phía sau lưng nàng nhẹ giọng kêu, “Cậu, cậu ở đây làm gì vậy, đây chính là lầu 7, đánh rơi đồ vật rất khó có thể lấy trở về nha.”

Lâm Hi Hi nghe được tiếng động, nhẹ nhàng xoay người, nhìn thấy Lam Đóa.

Khuôn mặt nàng vẫn tái nhợt như trước, bất quá cuối cùng cũng mở miệng, cánh môi như đóa hoa anh đào mở ra, nhẹ giọng hỏi: “Hôm nay cậu không đi làm sao? Bây giờ sao lại ở đây?”

Nàng nhớ rõ mỗi ngày Lam Đóa đều có đến, nhưng bình thường sẽ không phải là thời gian này.

Lam Đóa ngây người nhìn vẻ mặt của nàng, nghe được câu hỏi của nàng mới phản ứng lại, “À, mình từ chức rồi.”

Lâm Hi Hi hơi hơi nhíu mày, ánh mắt trong veo có một tia nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa có điểm chột dạ, đi lên phía trước nhẹ nhàng ôm lấy nàng, cằm nhẹ nhàng dựa vào vai nàng nói: “Thực xin lỗi, Hi Hi, mình vẫn không có nói cho cậu biết, Tần Dịch Dương và bọn họ vẫn đều biết cậu ở chỗ mình, cho nên kỳ thật nửa năm nay, không phải cái gì hắn cũng không quan tâm, hắn vẫn đều gửi tiền vào tài khoản của mình.... Cậu yên tâm đi, mình chia ra đều không có động đến, mình biết đó là của cậu cùng cục cưng. Chính là xem ra hiện tại, nó không còn ích lợi gì, người đàn ông này quả là lãnh khốc vô tình, một chút tình cảm cũng không có.... Nhưng là Hi Hi, thực xin lỗi, muộn như vậy mình mới nói cho cậu biết, bất quá như mình vừa nói, mình từ chức rồi, từ nay mình và bọn họ không còn nửa điểm quan hệ.”

Cô gái dán tại ngay sau lưng mình, là người đã cưu mang nàng tại thời điểm nàng tuyệt vọng nhất.

Lâm Hi Hi hơi hơi quay mặt giơ tay vỗ vỗ mặt của cô, ôn nhu nói: “Không liên quan.”

Thế này nàng mới biết, vì sao mà đứa nhỏ của nàng vừa mới sinh ra không đến một tiếng Lạc Thành và bọn họ đã chạy tới.

Hắn ở nước Anh xa xôi cũng sẽ yên tâm như vậy, biết nàng vẫn ở nơi này không có rời đi. Tại đây, thành phố C này nơi bọn họ có những kỷ niệm, hắn đi rồi, nàng nên một mực ở đây chờ đợi đúng không?

Ánh mặt trời hạ xuống, cô gái xinh đẹp nở một nụ cười mị hoặc lòng người.

“Hi Hi, cậu đứng vậy có mệt hay không? Mình dìu cậu đến bên giường nghỉ ngơi nhé?” Lam Đóa có chút lo lắng, thân thể nàng không tốt, hôm nay không biết vì sao lại hoạt động nhiều như vậy.

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Mình nghỉ ngơi quá nhiều rồi, muốn đứng một lúc.”

https://thuviensach.vn

“À... Vậy mình cùng cậu.” Lam Đóa cũng liền không lên tiếng, ngoan ngoãn đứng phía sau ôm nàng, cùng nàng.

Cô biết, cô gái này hiện tại coi như hai bàn tay trắng, sức lực của bọn họ nhỏ bé như vậy, đối với người đang ở cách xa ngàn dặm kia có thể làm cái gì? Cho dù trong lòng Hi Hi có giận, có đau, có không cam lòng, cũng không thể chạy tới nước Anh, chạy tới tòa lâu đài kia, đòi về đứa nhỏ của nàng.

“Hi Hi, vòng cổ của cậu... Từ bỏ sao?” Lam Đóa do dự một lát, vẫn là nhỏ giọng hỏi.

Cô vừa mới tận mắt chứng kiến thấy, chiếc vòng cổ kia rơi xuống rồi.

Lâm Hi Hi gật gật đầu, bị ánh mặt trời ngoài cửa sổ chiếu rọi hơi hơi nheo mắt lại, mơ màng nói: “Từ bỏ.”

Ngay cả tín vật cùng mối liên hệ cuối cùng nàng cũng không muốn nữa.

Lam Đóa càng thêm ôm chặt nàng, bởi vì nhìn bộ dáng của nàng cảm thấy có điểm đáng sợ, trước kia nàng trầm luân, thương tâm, khép kín chính mình, nhưng ít nhất vẫn có thể nhìn ra nàng đang suy nghĩ cái gì, mà hiện tại căn bản là không thể đoán ra suy nghĩ trong lòng nàng.

“Đóa Đóa trong khoảng thời gian này thực sự là đã phiền tới cậu.” Lâm Hi Hi quay đầu nhẹ nhàng nói, cánh môi anh đào tái nhợt có một tia huyết sắc, cả người đều tản ra một tầng sáng, đẹp đến kinh động lòng người, “Cũng cám ơn cậu vẫn luôn cùng mình, chính là mình không nghĩ muốn tiếp tục như vậy nữa, mình nghĩ đã đến lúc mình phải kiên cường độc lập rồi, cục cưng cũng không ở...”

Lòng Lam Đóa đau xót: “Hi Hi cậu đừng nói như vậy, trước kia là do tò mò mình mới đem cậu ở lại nhà mình, chính là sau này mình thực sự muốn

https://thuviensach.vn

chăm sóc cậu, chúng mình là bạn tốt, đừng nói những lời này với mình, được không?”

Lâm Hi Hi nhìn cô gái đáng yêu như trẻ nhỏ trước mặt, ánh mắt hiện lên một tia nhu hòa, gật gật đầu.

Sau buổi trưa, hai cô gái ôm nhau đứng ở cửa sổ tắm ánh nắng mặt trời ấm áp, Lam Đóa nhìn thấy ánh mắt không ngừng thay đổi của nàng từ trong mê mang thốt lên hỏi: “Hi Hi, cậu đang suy nghĩ gì thế?”

Cô đột nhiên cảm thấy lo lắng về nàng.

Lâm Hi Hi cười cười, lắc lắc đầu nói: “Suy nghĩ, đi một nơi xa.”

Lam Đóa thề rằng ngay khi mà cô nghe được Hi Hi nói như vậy còn tưởng nàng là đang nói giỡn.

Ngày thứ 7 sau khi mất việc, cô băng qua đường lớn mua món cháo mà Hi Hi thích, một đường chạy thẳng thang máy đi đến.

TV của thang máy đang chiếu tin tức, cô ngừng bước, nhìn thấy ba chữ ‘hoàng gia Anh’ trong lòng một cơn rét run, mặt không chút thay đổi trừng mắt nhìn một lượt, cũng không quản bên trong đang nói đến nội dung gì, trực tiếp đi vào thang máy.

Lầu bảy.

Cô gõ cửa phòng bệnh, “Hi Hi, mình về rồi đây.”

Ba phút sau, cô cảm thấy kì quái chạy đến hộ sĩ chuyên trách, “Tiểu thư, xin hỏi cô có nhìn thấy bệnh nhân ở phòng 708 đi đâu không?”

Mười phút sau, cô thở hồng hộc chạy đến phòng bác sĩ Chu: “Anh có thấy Hi Hi đâu không?” Bác sĩ Chu ngẩn ra, “Làm sao vậy? Buổi sáng tôi còn thấy cô ấy ở đó mà.”

https://thuviensach.vn

“Không thấy cô ấy!” Lam Đóa nhíu mi nói.

Trong lòng bác sĩ Chu căng thẳng, lại vẫn duy trì trấn định như trước, “Từ từ, Lam Đóa trước mắt cô đừng vội, có phải tạm thời cô ấy đến phòng bệnh khác hay không, hoặc là ở hoa viên dưới lầu? Chúng ta đi đến đó tìm trước xem thế nào, được không?”

Lam Đóa cắn môi, gật gật đầu.

Hai người một nam một nữ ở trong bệnh viện tìm kiếm, lúc trước Lam Đóa đã gọi cho nàng một cuộc di động, nói cho nàng là ở bệnh viện nếu có chuyện gì thì gọi cho cô, chính là bây giờ cô một lần lại một lần gọi vào dãy số quen thuộc kia nhưng kết quả là đã tắt máy.

Lòng cô thực sự bắt đầu lo lắng, quanh quẩn mấy vòng ở hoa viên bệnh viện vẫn không có tìm thấy người.

Hai người thở hồng hộc gặp nhau tại đại sảnh.

“Không có, tôi tìm khắp nơi, ngay cả WC tầng trệt cũng đã chạy tới, đều không có.” Mặt Lam Đóa trắng bệch nhìn bác sĩ Chu nói.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 199: Rốt Cục Cũng Quay Về Trung Quốc Tìm Nàng

Trên khuôn mặt người đàn ông lộ ra vẻ ngưng trọng: “Di động đâu?”

“Không gọi được, cô ấy tắt máy.”

Bác sĩ Chu nhíu mày, mím môi nói: “Tôi cũng không thấy cô ấy.”

“Phải làm sao bây giờ?” Lam Đóa nghẹn ngào nói: “Thân thể cô ấy vừa mới khôi phục, trên người ngay cả một xu cũng không có cô ấy có thể đi đâu bây giờ? Bác sĩ Chu anh hãy nghĩ cách nào đi, không phải bệnh viện các anh vẫn có camera giám sát sao, đến đó xem một chút xem có phải thực sự cô ấy đã đi mất hay không? Con của cô ấy bị người ta cướp mất, tôi vẫn lo lắng cô ấy nghĩ quẩn.”

Cô khóc nức nở, chân tay luống cuống.

Vị bác sĩ trẻ suy nghĩ một chút: “Tư liệu của bệnh viện không phải có thể tùy tiện xem được, bất quá tôi sẽ cố hết sức, cô cứ tin tôi.”

Hắn nói liền làm, bước chân nhanh chóng đi xuống lầu.

Lam Đóa xóa sạch khuôn mặt đầy nước mắt, lòng như lửa đốt theo chân hắn đi xuống.

***

Tại nước Anh xa xôi, London.

https://thuviensach.vn

Trong phòng họp rộng lớn, tách cafe bên cạnh Tần Dịch Dương đã lạnh đi từ bao giờ mà sự tranh chấp và nóng giận vẫn như cũ chưa có dịu đi, một vị ủy viên đã không thể khống chế nổi cảm xúc, phẫn uất lên án hành vi tàn bạo của Bruce, sau khi điều tra được tung tích nơi ẩn nấp của hắn, ông ta mãnh liệt đề nghị trực tiếp công kích ngay lập tức.

Mà lại có ý kiến bất đồng, cho rằng không nên 'đánh rắn động cỏ', bí mật hành động mới có thể bắt được. Nếu trực diện tấn công khả năng thắng khá lớn nhưng sẽ dẫn đến tổn thất nặng nề về lực lượng, mặt khác tính cách của Bruce vốn rất kiêu ngạo tự phụ, không chừng hắn sẽ liều mạng mà 'cá chết lưới rách.'

Kết quả như vậy cũng không phải là hi vọng mà dân chúng muốn nhìn thấy.

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn hình ảnh hiển thị nơi ẩn nấp của Bruce trên màn hình, mấy ngày làm việc mệt nhọc trên mắt hắn đã hằn lên tia máu.

Lạc Thành một đường tiến thẳng vào, không để ý tới những tiếng hò hét ngăn cản của bọn người bảo vệ ngoài cửa, sắc mặt ngưng trọng đến sát bên tai Tần Dịch Dương nói nhỏ, tiếng nói run rẩy xưa nay chưa từng thấy: "Không thấy Lâm tiểu thư."

Sắc mặt Tần Dịch Dương biến đổi lớn.

"Cái gì gọi là không thấy?"

"Cô ấy vứt bỏ vòng cổ, một mình rời khỏi bệnh viện, không rõ tung tích."

Tần Dịch Dương hất mạnh tất cả tài liệu trên bàn, trong con ngươi tia máu vằn càng thêm đỏ rực, lao ra khỏi phòng họp. Thời điểm ly cafe bị va rơi xuống đất vỡ thành những mảnh vụn thì những tiếng tranh luận kịch liệt

https://thuviensach.vn

cũng im bặt. Mọi người nhìn sắc mặt lạnh như băng của công tước đại nhân, ngay cả thở cũng không dám.

Hành lang thật dài, bởi vì hành lang có cột chống, cho nên tiếng động càng vang dội.

Hắn chạy như bay, hai màu trắng đen luân phiên nhau chiếu rọi trên mặt hắn, môi mỏng cắn chặt.

Hắn biết từ trước tới giờ Lạc Thành vẫn luôn ở bên cạnh hắn không ai có thể thay thế được là do cậu ta làm việc rất cẩn thận, cho tới bây giờ đều không cần lo lắng. Nhưng giờ phút này hắn thực không muốn thừa nhận điều này, lần đầu tiên hắn không tin vào thuộc hạ của mình, muốn tự mình kiểm chứng độ chuẩn xác.

Không thấy nàng.

Vứt bỏ vòng cổ, một mình bỏ đi, không rõ tung tích.

Mỗi bốn chữ, đều giống như lưỡi dao hung hăng đâm thủng lồng ngực hắn, hắn không tin.

Về đến gian phòng kia, căn phòng luôn luôn được đóng kín, “Phanh.” một tiếng cánh cửa bị đập vào vách tường, Tần Dịch Dương khởi động tất cả thiết bị, cánh tay thon dài thậm chí còn có chút run rẩy, mở ra lịch sử ghi chép.

Hình ảnh cuối cùng trong dữ liệu là ở phòng bệnh trong bệnh viện. Sắc mặt nàng tái nhợt như hoa bách hợp đau đớn động lòng người.

Tiếp tục mở nhưng trống không, không có thân ảnh của nàng.

Tần Dịch Dương nặng nề buông người trên sofa, sắc mặt không có tia máu.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành cũng nhanh chân chạy theo hắn, sắc mặt nặng nề không dám lên tiếng, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn điên cuồng, từ từ tiến gần đến sau lưng hắn.

“Cậu làm việc như thế nào lại thành ra như vậy?” Thanh âm lạnh lùng vang lên trong căn phòng.

Sống lưng Lạc Thành lạnh buốt, hắn biết mỗi khi Vinson dùng giọng này để nói chuyện, liền cho thấy hắn đang vô cùng tức giận.

Mím chặt môi, hắn không dám nhiều lời.

“Tôi đã nói đừng ép cô ấy quá, đúng không?” Tiếng gầm nổ tung trong phòng, Tần Dịch Dương tức giận đứng dậy.

Bàn uống nước thủy tinh trước mặt bị hung hăng lật đổ.

Sắc mặt Lạc Thành có chút tái nhợt nói: “Không có nhiều thời gian cùng cô ấy giải thích, chúng tôi rời đi chưa đến 15 phút người của Bruce đều đã chạy tới, nếu như không phải là đứa bé đã không còn ở đó thì bọn chúng sẽ không dừng tay.”

Biết rằng giải thích cũng vô dụng. Lạc Thành vẫn cố giải thích, ngữ khí lạnh nhạt tiếp tục: “Mà có giải thích, cô ấy cũng không đồng ý.”

Trong lòng Tần Dịch Dương một hồi đau nhói.

Hắn đương nhiên biết nàng sẽ không đồng ý.

Ngón tay nắm chặt thành quyền, để trên chính miệng mình mới ngăn không ho ra tiếng. Trong mắt sâu thẳm hắn đầy tơ máu, uất hận nhanh chóng tiêu tan, chỉ còn lại đau tới thấu xương, khàn giọng hỏi: “Đứa bé đâu?”

“Ở bên chỗ phu nhân.”

https://thuviensach.vn

Tay hắn gắt gao vịn vào sofa mãnh liệt đẩy ra, hướng bên ngoài bước nhanh ra.

Lạc Thành nhanh chóng nhường đường, sắc mặt âm trầm căng thẳng.

Trên chiếc ghế mây, Lan phu nhân thân mặc một bộ Âu phục, quần dài tao nhã đứng dậy, ngưng mắt nhìn đứa trẻ trong trứng nước. Đứa bé này yên tĩnh kỳ lạ. Không khóc không nháo, thỉnh thoảng mới khóc đương nhiên là lúc đói bụng, cho ăn một chút là lại không việc gì.

Đứa bé vừa mới sinh ra, da mặt vẫn còn nhăn nheo, mắt nhắm chặt, tay nhỏ bé vô thức vùng vẫy.

Cuối cùng trên khuôn mặt Lan phu nhân cũng nở một nụ cười đặc biệt, giơ tay trêu chọc đứa bé kia.

“Phu nhân, công tước tới.” Người hầu gái đi đến trước mặt bà nói.

Sắc mặt Lan phu nhân vừa thay đổi, dừng lại mọi động tác, sửa sang lại quần dài của chính mình rồi mới đứng dậy, ánh mắt vừa mới hiền lành lại đã trở nên nghiêm túc cao quý.

“Phu nhân!” Tần Dịch Dương đi vào đến nơi, thân ảnh cao ngất dừng lại, thản nhiên kêu một tiếng.

“Đến rồi?” Lan phu nhân không có xoay người mà thản nhiên vòng qua cái nôi du dương nói: “Người của cậu động tác rất nhanh nhẹn dứt điểm, đứa bé xinh đẹp này không có bị thương tổn chút nào, ở chỗ của ta sẽ không có kẻ nào dám to gan lẻn vào động đến nó. Cậu đi qua nhìn một chút đi, đứa nhỏ trông rất khá.”

Trong ánh mắt Tần Dịch Dương thoáng qua một tia đau lòng, mềm mại.

https://thuviensach.vn

Hắn đi tới, một cái cúi người xanh tại hai bên cánh nôi, xót xa nhìn đứa bé mới sinh được mấy ngày, đang ngủ, lòng bàn tay hồng hào thỉnh thoảng duỗi ra nắm vào, im lặng thản nhiên, thân thể nho nhỏ vùi sâu vào chăn đệm trên chiếc giường nhỏ.

Lồng ngực nhói đau khiến hắn không thể hô hấp, bàn tay nhẹ nhàng với xuống, cầm lấy bàn tay nhỏ bé mà mềm mại của đứa bé.

Đứa bé đang ngủ chợt giật mình, ánh mắt mơ hồ mở ra lại nhắm lại, tựa như chưa thích ứng được với ánh sáng, con ngươi đen láy nhẹ nhàng di chuyển, không cách nào tập trung, cánh tay theo bản năng vô thức hạ xuống.

Một giây kia, từ trong ánh mắt của đứa bé Tần Dịch Dương như thấy được thân ảnh xinh đẹp của nàng, tâm tình suýt nữa mất khống chế.

“Tôi sẽ quay về Trung Quốc ngay lập tức, đến đây để nói với phu nhân một tiếng.” Sắc mặt tái nhợt nghiêm nghị, Tần Dịch Dương bình ổn tâm tình, nhàn nhạt nói.

Lông mày Lan phu nhân bỗng rung động.

“Hiện tại cậu muốn quay về Trung Quốc?”

Lan phu nhân từ trong phòng bước ra vài bước, thanh âm uy nghiêm nói: “Vinson, cậu cũng biết đây là thời kỳ quan trọng, thần dân đều rất cần có cậu, hành tung của cậu không thể do cậu tự ý quyết định được.”

Ánh mắt hắn chăm chú nhìn đứa bé trong nôi, thản nhiên nói: “Là sai lầm của tôi. Biết bản thân không thể buông tay, lại ở đây ngoan cố ngồi vào vị trí này. Phu nhân, thật có lỗi.”

“Cậu....” Lan phu nhân nhíu mày “Là vì người đàn bà Trung Quốc kia?”

https://thuviensach.vn

“Cô ấy là vợ của tôi. Duy nhất.”

“Cậu nói cái gì?” Lông mày Lan phu nhân càng nhíu chặt: “Không phải trước đây cậu đã cùng cô ta ly hôn sao?”

“Tôi cũng không cần bất cứ giấy tờ gì để chứng minh thân phận của cô ấy, ‘chức danh phu nhân’ – cô ấy không cần ngồi vào vị trí như vậy, chỉ cần ở trong lòng tôi là đã quá đủ rồi.” Ánh mắt Tần Dịch Dương lạnh lùng đảo qua bà. “Tôi phải đi. Ngay bây giờ.”

Sắc mặt Lan phu nhân càng khó coi.

“Cậu cũng giống như bố của cậu, cả đời này đều bị đàn bà Trung Quốc mê hoặc, cho nên tôi ghét Trung Quốc.” Trong ánh mắt bà ta lộ ra ý hận mãnh liệt, nhìn hắn.

Tần Dịch Dương khẽ cựa tay, không đợi bà cho phép, cúi đầu vỗ vỗ nhẹ đứa bé trong nôi, ưu nhã đứng dậy.

Ngay sau đó, hắn sải bước đi ra khỏi căn phòng.

Bước chân hắn nhanh mà vững vàng như là muốn chạy trốn khỏi xứ sở này, trở lại nơi hắn vô cùng quen thuộc, bởi vì thành phố nào đó nơi mà tình yêu của hắn để lại cho nàng, nàng đã buông tay.

Đau đớn trong lòng cuồn cuộn như sóng triều, một trận rồi một trận càng lúc càng mãnh liệt. Tận tới khi trong đầu hắn không còn gì khác chỉ còn lại một mình nàng, động tác nàng vứt bỏ dây chuyền, đối với hắn, nàng đã hoàn toàn buông tay.

‘Hi Hi, em có biết? Thời khắc kia – lúc mà em biến mất anh mới thực sự hoảng sợ. Giống như vẫn tin rằng mọi thứ đều nắm chặt trong tay, cho dù thế nào cũng không buông ra, thế nhưng thời khắc này tự dưng bị chặt đứt.’

https://thuviensach.vn

12 tiếng sau, tại sân bay thành phố C.

Vừa xuống máy bay, một luồng gió lạnh buốt ùa tới. Tần Dịch Dương không để ý tới những thứ kia, dưới ánh trời chiều nhàn nhạt lộ ra vẻ khác thường. Lạc Thành đi sát sau hắn. Nghĩ làm thế nào nhắc nhở hắn mặc thêm áo khoác, nhưng cũng không có mở lời.

Thực rõ ràng, hiện tại người đàn ông này nghe không vào bất cứ lời nào.

Đi như bay, gần 12 tiếng đồng hồ hắn không có chợp mắt, cho dù ở trên máy bay hắn cũng không có nghỉ ngơi dù chỉ một chốc.

Lạc Thành bỏ qua ý nghĩ muốn khuyên bảo hắn trong đầu, trầm ngâm đi theo hắn.

Xe một mạch chạy tới nhà trọ của Lam Đóa.

Cô mới từ bên ngoài về nhà, dép lê dưới chân cọ thực sự đau. Buổi chiều bác sĩ Chu chạy đến đồn cảnh sát báo án, đến bây giờ bụng cô vẫn kêu ùng ục, chính là không có tâm tình để ăn nửa điểm này nọ, nhìn căn phòng chỉnh tề, nhìn mớ sách báo được Hi Hi thu dọn cẩn thận, sống mũi chợt chua xót.

Có tiếng gõ cửa, trong nháy mắt Lam Đóa có chút giật mình. Sau đó chợt mừng như điên

Là Hi Hi trở về sao?

Cô chạy ra mở cửa thấy người đàn ông trước mắt chợt sợ run người, sau đó trong nháy mắt không chút do dự đóng chặt cửa.

“Rầm!” Một tiếng. Tần Dịch Dương dùng cánh tay đẩy mạnh cửa, khuôn mặt vô cùng mệt mỏi lộ ra tia đau lòng.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa một mực cố sức, cho dù hắn có gia tăng lực đạo cô cũng không quan tâm. “Anh muốn gì?” Lam Đóa nghiến răng nghiến lợi hướng hắn quát.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 200: Đứa Nhỏ, Nàng Có Thể Muốn

"Mở cửa!" Thanh âm của Tần Dịch Dương khàn khàn trầm thấp, thế nhưng khiến Lam Đóa có thể nghe ra đây giống như là lời khẩn cầu: "Tôi chỉ muốn tìm cô ấy."

"Cô ấy không có ở đây, đã sớm không ở, tôi mời anh cút khỏi đây." Lam Đóa ngay cả nghe cũng không muốn nghe.

Tần Dịch Dương tiếp tục im lặng, Lam Đóa vẫn ra sức cố đóng cửa phòng. Đột nhiên một cái đẩy đã đánh bật tất cả sức lực của cô, Lam Đóa đột ngột bỗng nhiên văng ngã. Cánh cửa "rầm" một tiếng bị đánh dán chặt vào tường.

Thân ảnh Lạc Thành ở phía sau cũng mau chóng đi vào.

"Các người... Các người muốn làm gì? Đây là tự ý xông vào nhà dân, các người có biết không hả?" Lam Đóa luống cuống chân tay, muốn tìm cái gì đó để phòng thân, ánh mắt hung ác liếc nhìn hai người bọn họ, nhất là con người nửa năm nay chưa từng gặp qua Tần Dịch Dương: "Ngài tìm người sao? Tìm ai vậy? Ở đây ngoài tôi ra không còn ai khác cho ngài tìm đâu."

Tần Dịch Dương bước vào, bước vào không gian nàng đã từng sống, trong không khí giống như còn có hương vị của nàng.

Ánh mắt thâm thúy tà mị quét qua một lượt căn phòng, lúc này mới nhìn thẳng vào mặt Lam Đóa.

https://thuviensach.vn

“Thật có lỗi khi muộn như vậy còn quấy rầy cô, tôi biết cô ấy không có ở đây, chính là tôi muốn biết cô ấy có liên lạc với cô hay không?” Thanh âm của hắn nhẹ nhàng chậm chạp, trên người hắn vẫn tản ra hơi thở vương giả, trước kia Lam Đóa chính là bị loại khí phách này làm cho khiếp sợ hiện tại cũng không ngoại lệ, chẳng qua là giờ phút này cô nhìn người đàn ông trước mắt cảm giác đau lòng nhiều hơn là oán giận.

“Dạ, Công Tước đại nhân, tôi đã quên tin tức của ngài vô cùng nhanh nhạy, cô ấy đột nhiên mất tích, ngay lập tức ngài đã tới.” Lam Đóa nhìn ánh mắt băng lãnh bức người của hắn. “Nhưng mà ngài tìm cô ấy có việc gì sao? Cô ấy là bạn thân của tôi, cô ấy mất tích tôi lo lắng là điều đương nhiên, còn ngài? Không phải đã sớm không cần cô ấy nữa sao? Đứa bé ngài cũng cướp đi rồi, ngài còn quan tâm đến sự sống chết của cô ấy làm gì nữa?”

Tần Dịch Dương trầm mặc, chẳng qua là im lặng nhìn cô, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Lạc thành nhíu mày: “Lam tiểu thư, xin chú ý tới lời nói của mình!”

“Những gì tôi nói đều không đúng sao?” Ánh mắt Lam Đóa sắc bén nhìn Lạc Thành, nhanh miệng hỏi.

“Lúc mà cô ấy mang thai anh đang làm gì? Lúc cô ấy sinh nở đau đớn đến xuất huyết anh đang làm gì? Hiện tại tìm tới không cảm thấy đã quá muộn sao? Tần Dịch Dương tôi còn tưởng rằng cô ấy có chết ra đấy anh cũng không thèm xuất hiện cơ.” Ánh mắt cô trừng lớn như muốn phát hỏa, một câu một chữ có lực sát thương trí mạng mà chửi.

Tần Dịch Dương vẫn nhìn cô chằm chằm như trước, những lời này của cô như mũi dao bén nhọn đâm vào trái tim đang rỉ máu của hắn nhưng không có lý do cho phép hắn trốn tránh.

https://thuviensach.vn

Lông mày Lạc Thành càng nhíu mạnh: “Lam tiểu thư, cô không cần kích động như vậy được không? Có một số việc vốn không đơn giản giống như cô nghĩ, Lâm tiểu thư mất tích nếu như không lo lắng Tần tiên sinh cũng sẽ không xuất hiện ở đây.”

Nghe xong Lam Đóa vẫn như trước trừng mắt nhìn hắn, ánh mắt sắc nhọn không có thuyên giảm.

“Lạc Thành, tôi đương nhiên không thể hiểu rõ mọi việc bằng anh, nhưng dù sao so với anh tôi cũng là phụ nữ, tôi biết trong lòng Hi Hi đang nghĩ gì.” Lam Đóa nhìn Lạc Thành nói một câu, lại quay sang phía Tần Dịch Dương nói: “Không nên ỷ lại vào tình yêu của cô ấy với anh mà bắt cô ấy phải chấp nhận tất cả những gì của anh, trên đời này người để cô ấy yêu không chỉ có một mình anh, đến tột cùng dựa vào đâu mà bắt cô ấy phải ở bên cạnh anh chịu ủy khuất, so với người khác cô ấy lại không thua kém gì tại sao lại không thể có được hạnh phúc?”

“Tôi biết Hoàng Thất nhà các người loạn, tôi biết mình không thể tưởng tượng nổi cuộc sống của các người, cái chính là: đó không phải là những thứ mà Hi Hi phải gánh chịu, cô ấy cùng với con của cô ấy là người vô tội nhất, mà lỗi lầm lớn nhất của cô ấy bất quá chỉ là yêu anh, mà bây giờ Tần Dịch Dương, anh có thể yên tâm cô ấy đã không còn yêu nữa.” Lam Đóa kích động tuôn một tràng.

Gian phòng một hồi yên lặng.

“Nói đủ chưa?” Tần Dịch Dương vẫn giữ tư thế lắng nghe, thanh âm khản đặc chậm rãi nói: “Nói đủ liền nói cho tôi biết, cô ấy có thể đi đến những nơi nào, cuối cùng là cô ấy có liên lạc với cô hay không?”

Lam Đóa tức giận đè nén lồng ngực, rốt cục cũng không có phát ra.

“Không có.” Cô lạnh lùng nói, “Cho dù có, tôi cũng sẽ không nói cho anh biết.”

https://thuviensach.vn

Tần Tịch Dương mím môi, ánh mắt thâm thúy cuộn trào mãnh liệt như sóng triều, đem tất cả đau nhức đè nén xuống dưới, chỉ còn lại thương tâm cùng tuyệt vọng.

Hắn nhấc chân hướng phía Lam Đóa đi tới.

Trong lòng Lam Đóa có chút căng thẳng, mà dép lê bị mài mòn đau cả chân vẫn chưa có thay, nhưng người đàn ông này thực sự cao hơn cô, đi tới nơi vẫn phải hơi hơi cúi mới có thể cùng cô nói chuyện.

“Nếu như có một ngày cô ấy liên lạc với cô, phiền cô nói cho cô ấy biết...” Tần Dịch Dương cúi người miệng ghé sát bên tai cô khàn giọng nói: “Nếu muốn gặp con, bất cứ lúc nào cũng có thể tới tìm tôi, hoặc nói cho tôi biết cô ấy ở đâu, tôi sẽ đi tìm cô ấy.”

Trong lòng Lam Đóa căng thẳng, ánh mắt loé lên tia cảnh giác.

Hắn ta nói vậy là có ý gì?

“Không phải cô ấy chỉ muốn gặp đứa bé, mà đó là con của cô ấy, cô ấy muốn chứ không phải gặp.” Lam Đóa nói thẳng ra.

Bởi vì cô ngẩng đầu nên lập tức đụng phải ánh mắt tà mị của người đàn ông này.

Trong đó dày đặc tơ máu, khiến cho sự oán hận của cô chùn xuống một chút, đè nén lửa hận không có hướng hắn mà tiếp tục phát hỏa.

Tần Dịch Dương chăm chú nhìn cô hồi lâu, khàn giọng nói: “Cô ấy có thể muốn, chỉ cần cô ấy muốn.”

Lần này, Lam Đóa trợn tròn hai mắt, cô cũng không hiểu vì sao mà hiện tại Tần Dịch Dương lại hào phóng như vậy. Nếu có thể để cho Hi Hi cùng với con cô ấy ở cùng một chỗ, vậy vì sao phải mang đi Anh chứ?

https://thuviensach.vn

“Anh bị bệnh thần kinh hả? Tần Dịch Dương, nếu như không phải anh thực tình muốn cướp đi con của cô ấy, vậy vì sao ngay từ đầu anh không nói rõ ràng, lúc cô ấy vừa mới sinh xong, chảy máu rất nhiều, lúc đó anh đem đứa bé ôm đi có biết cô ấy khổ sở tuyệt vọng tới mức nào không? Vì cái gì nhất định phải bức cô ấy đến đường cùng rồi mới đi tìm cô ấy?” Cô chất vấn.

Thực sự Tần Dịch Dương đã không còn hơi sức mà giải thích với cô, lông mi dài đậm cụp xuống, ánh mắt thâm thúy lộ ra vẻ mệt mỏi. “Đã làm phiền.” Hắn cũng không trả lời, chính là thản nhiên nói, xoay người đi ra cửa

“...” Lam Đóa nghẹn lời, không rõ nguyên do.

“Lam tiểu thư, có xem thời sự không?” Xuyên qua mắt kính Lạc Thành nhìn thoáng qua cô, hai tay đút túi trầm ngâm hỏi.

Lam Đóa lắc lắc đầu: “Anh không cần nói cho tôi biết các người có nỗi khổ tâm gì, mẫu tử máu mủ tình thâm là bản năng trời sinh, trên đời này còn gì đau hơn bốn chữ ‘cốt nhục chia lìa’, anh nói xem, tôi thực rất muốn nghe lý do của anh.”

Lạc Thành lẳng lặng nhìn cô, hồi lâu.

Hắn đi tới gần, giọng điệu mềm nhũn, lạnh lùng khác thường bức người: “Nếu chỉ cần tôi mang đứa bé đi chậm 15 phút, sẽ có sát thủ khủng bố bao vây cả tầng trệt, kết quả tốt là chỉ có một đứa bé bỏ mạng, kết quả xấu là cả khoa phụ sản tầng trệt đều bị hủy diệt, Lam tiểu thư, tôi nói như vậy cô có thể hiểu chứ? ’

Hai con mắt Lam Đóa dần mở lớn.

“Anh... lừa tôi đúng không? Chuyện này làm sao có thể chứ?”

https://thuviensach.vn

Không có Tần Dịch Dương ở đó, cả người Lạc Thành gỡ xuống vẻ ngụy trang, trước mặt cô gái có thói quen nói năng lỗ mãng này lại càng không cố kỵ.

Khẽ xoa ấn đường hắn chậm rãi nói: "Nửa năm nay Lâm tiểu thư vẫn được người của chúng tôi ở trong nước bảo vệ, không ai chú ý tới thân phận của cô ấy cùng với chuyện cô ấy mang thai, nhưng là một khi đứa bé được sinh ra, cô ấy sẽ hoàn toàn bị bại lộ, Bruce đối với cô ấy cũng không có hứng thú, nhưng là con của Công Tước thì hắn nhất định cần, bởi vì đó là công cụ trả thù hữu ích của hắn."

"Anh đang nói người tranh cử thất bại Bruce phải không?" Lam Đóa chần chừ hỏi.

"Đúng."

"Cho nên nửa năm trước anh ta tuyên bố ly hôn với Hi Hi, bỏ mặc cô ấy cùng với đứa nhỏ cũng là vì muốn chuyển sự chú ý của Bruce đối với Hi Hi đi chỗ khác, làm cho hắn ta cảm thấy với Tần Dịch Dương thì Hi Hi không có ý nghĩa gì, có phải vậy không?"

"Phải!"

Trái tim Lam Đóa bị hung hăng bóp nghẹt, nhìn Lạc Thành: "Tôi vẫn còn hận các người. Anh có biết khi đó cô ấy có bao nhiêu thương tâm không, nhưng không vì vậy mà cô ấy mất đi kiên cường, nếu là tôi tôi sẽ trực tiếp đi phá bỏ đứa bé, chúng tôi đã dự định cả đời này sẽ chăm sóc đứa bé, cả đời này cô ấy cũng không tính đến lập gia đình nữa, các người có biết không hả?"

Quá đáng. Thực quá đáng.

Lạc Thành nhìn cô, nhẹ giọng nói một câu êm tai: "Lam tiểu thư..... nếu như Lâm tiểu thư có liên lạc với cô, cô có thể hỏi qua ý kiến của cô ấy, hỏi

https://thuviensach.vn

cô ấy có muốn liên lạc với chúng tôi hay không, cô ấy sẽ không bỏ mặc con của cô ấy đâu.”

Lam Đóa lại buồn bực hét: “Không cần dùng đứa bé để uy hiếp cô ấy, các người không thể bớt vô sỉ đi một chút sao?”

Lạc Thành nhìn đồng hồ, đã đến lúc hắn phải đi xuống.

“Cô luôn thích phát hỏa như vậy sao?” Vẻ mặt hắn vô cùng thản nhiên.

“Là các người quá đáng mới khiến cho tôi có lý do nổi giận chứ.”

Lạc Thành gật gật đầu đem một cái hộp giấy mang bên người bỏ lên bàn uống nước, nâng tầm mắt liếc cô một cái rồi xoay người rời đi.

“Khoan đã, anh để cái gì đó?” Lam Đóa nhíu mày gọi hắn.

“Bữa tối.” Lạc Thành thản nhiên nói, thân ảnh biến mất khỏi cửa.

Lam Đóa nhìn chằm chằm cái hộp giấy gói khéo léo kia, hồi lâu tất cả cảm xúc trong lòng đều dâng lên: đau lòng, lo lắng, phẫn nộ, bất đắc dĩ, gấp gáp... Cuối cùng cô tới mở hộp giấy, nhìn thấy một ít nước tương trong hộp khéo léo chảy ra kia, trong lòng một hồi đau nhức. Hi Hi, rốt cục bây giờ cậu đang ở đâu? Có tốt hay không?

Thành phố C lớn như vậy, xa hoa là thế, lại trống trải biết bao.

Một chiếc Ferrari màu đen sáng bóng trên đường cao tốc rời khỏi trung tâm chạy ngược về phía sườn núi, không mục đích mà tìm kiếm, Tần Dịch Dương thực sự đã gọi qua vô số cuộc điện thoại, chẳng qua là sân bay, bến tàu, bến xe đều đã thông báo, một khi nàng xuất hiện ngay lập tức sẽ được thông báo tới.

Nhưng là không có.

https://thuviensach.vn

Thành phố lớn nhường đó, ngựa xe như nước, người đến kẻ đi, tinh thần hắn thực đã mệt mỏi đến cực điểm, con ngươi hắn đầy tơ máu cũng không có hơi nhắm lại mà nghỉ ngơi, chầm chậm lái xe, ánh mắt vẫn chăm chú quan sát người đi hai bên đường.

'Hi Hi, em đang ở đâu?'

Thành phố này quen thuộc biết bao, nàng đã từng an tĩnh ngồi ở vị trí ghế phụ, im lặng mà ngủ say hoặc nhẹ nhàng nói chuyện, hắn nhớ rõ cảm giác khi ôm nàng, hôn nàng, mà hiện tại, nàng thực đã hận hắn thấu xương, không phải sao?

Sắc mặt vô cùng tái nhợt, một con phố lại một dãy phố, hắn không có ý định dừng lại.

Lạc Thành chăm chú đi phía sau, mắt cũng không dám nháy, người đàn ông này thực không biết đã bao nhiêu tiếng đồng hồ rồi điên cuồng mà náo loạn, hắn cũng chỉ có thể hồ đồ làm theo.

Cuối cùng trên đường lớn chiếc xe cũng dừng lại, đêm đã khuya.

Lạc Thành cũng dừng lại theo, từ trong xe bước xuống, hướng phía trước đi lên, xuyên thấu qua cửa kính xe có thể nhìn thấy Tần Dịch Dương gục mặt vào vô-lăng, đôi mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 201: Không Có Khả Năng Là Hắn Nhận Lầm

"Tần tiên sinh" Hắn nhíu mi, nhẹ nhàng gõ cửa sổ. "Tần tiên sinh, ngài về nghỉ trước đi."

Chạy khắp nơi không mục đích mà tìm kiếm cũng không phải là biện pháp hay.

Giữa màn đêm bình yên, xung quanh có tiếng huyên náo lờ mờ quanh quẩn bên tai, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương mở ra, tinh thần cùng khí lực đã suy sụt đến mềm nhũn, giọng khàn khàn lại vang lên: "Cậu về trước đi, tôi đi một mình."

Lạc Thành trầm mặc, chung quy lại vẫn là lo lắng nói:

"Lúc Lâm tiểu thư bỏ đi trong người không một xu dính túi, cô ấy không phải là người không có lý trí, cho nên hắn là sẽ đi tìm người thân hoặc bạn bè, đêm nay tôi sẽ tiếp tục điều tra."

Lạc Thành hướng hắn cam đoan, biết rằng chỉ khi nói như vậy mới khiến hắn an tâm hơn một chút: "Tần tiên sinh, hãy chú ý thân thể, xin không nên để mình mệt mỏi suy sụp."

Tần Dịch Dương mím môi, từ tay lái ngồi thẳng dậy, trầm mặc khởi động xe.

Nhìn thấy chiếc Ferrari màu đen biến mất trong màn đêm, lông mày đang nhíu của Lạc Thành không có giãn ra, ngược lại càng nhíu chặt.

https://thuviensach.vn

***

Ánh mặt trời chiếu rọi vào trong vườn, cánh hoa dính đầy sương sớm, khẽ đung đưa trước gió. Một thân ảnh tinh tế mảnh mai lẳng lặng tưới nước cho bồn hoa, bọt nước từ trong thùng tuôn ra thật nhỏ mà vụn vặt, vung vãi rất đều, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng di chuyển, làn váy dài mềm mại đảo qua mắt cá chân nàng.

Một biệt viện lớn như vậy, lại chỉ có một người ở, trừ bỏ nàng một thân ảnh đẹp như hoa, ở đây nhìn không tới nửa bóng dáng người làm.

Chủ nhân của biệt viện là một người ưa thích tĩnh lặng, bởi vậy cứ thứ ba năm bảy có người đến quét tước, cắt tỉa cành cây, mà những ngày thứ hai, tư, sáu là lúc không có người nào cả, cho tới cuối tuần ông chủ lại thích chính mình đến sửa sang lại nhà cửa.

Cánh cửa mở ra, một đứa bé cùng một con chó có bộ lông màu vàng chạy vù ra, chạy qua bậc thang, ở bãi cỏ cách đó không xa vui vẻ lăn lộn.

“À, Miss Lâm” Một người tóc vàng mắt xanh giống đứa bé kia từ xa chào nàng một tiếng: “Buổi sáng tốt lành.”

Lâm Hi Hi đung đưa vòi sen trong tay, khuôn mặt nhợt nhạt khẽ nở một nụ cười coi như là chào hỏi.

Chủ nhân của trang viên này là một đôi vợ chồng người Anh, định cư ở Trung Quốc, mấy ngày hôm trước vợ của ông chủ bị lạc đường, vừa đúng lúc đó gặp được Lâm Hi Hi, tiếng Anh lưu loát giúp hai người dễ dàng trao đổi, Lâm Hi Hi thuận lợi giúp cô ta tìm được đường về.

Sau đó qua tìm hiểu người phụ nữ đó biết Lâm Hi Hi trốn nhà ra đi không xu dính túi nên đã nhiệt tình giữ nàng ở lại, mà chồng của cô ta cùng đứa con trai tám tuổi cũng vô cùng cảm kích lưu nàng ở lại trong trang viên rộng lớn này.

https://thuviensach.vn

Lời mời nhiệt tình như vậy nàng cũng không nghĩ muốn từ chối.

Bởi vì lúc gặp vị phu nhân bị lạc đường kia, một mình nàng lặng lẽ đi trên đường, không biết nên đi đâu, cũng không biết nên tìm ai, do đó nàng tùy tiện nói phương xa nhưng cho tới bây giờ nàng cũng không biết phương xa là nơi nào.

Cảm giác đó, dĩ nhiên là cuộc sống của nàng đã rơi xuống đáy giếng, xác định cả đời này yên tĩnh cô tịch mà sống, chẳng qua là nhìn thấy khuôn mặt phúc hậu hiền lành kia xuất hiện ở miệng giếng, dùng thanh âm ôn nhu nói: “Tiểu thư, xin hãy đi lên.”

Người chồng cũng từng hỏi nàng: “Rốt cuộc là vì sao mà cô phải rời bỏ nhà mình? Một đồng tiền cũng không mang theo, đây cũng không phải là lựa chọn tốt gì.”

Lâm Hi Hi khó mà có thể giải thích với ông ấy, chỉ là cười yếu ớt: “Không nghĩ nhiều như vậy. ’’

Đơn giản mà nói nàng muốn rời khỏi nhà mình.

Vòi sen trong tay dần dần nhẹ đi, nàng ngừng tay, đi đến bên kia lấy nước.

Cậu nhóc đầu đổ đầy mồ hôi đã chạy tới, trên mặt vô cùng hưng phấn đầy ý cười: “Cô đến xem con chó của cháu đi. Nó có thể thay đổi rất nhiều tư thế, cháu sẽ điều khiển nó cho cô xem.”

Lâm Hi Hi nhìn vẻ mặt hưng phấn của cậu bé, lặng yên ở bên cạnh chăm chú quan sát nó, thỉnh thoảng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Một gia đình hạnh phúc là có đứa nhỏ, khiến lòng nàng hơi hơi dâng lên cỗ chua xót.

https://thuviensach.vn

Bọn họ đều là người Anh.

Gia đình người Anh đều là như vậy hay sao? Vợ chồng ân ái cùng đứa nhỏ hoạt bát, thỉnh thoảng quên mất có một người khách như nàng, cuộc sống có thể nhiều màu sắc như vậy, nàng nghĩ đến con của mình, sắc mặt hồng hào bỗng nhiên trở nên tái nhợt.

Cùng cậu bé trao đổi vài câu, nàng đi vào bên trong phòng khách, trên tivi vẫn như trước truyền đến một số tin tức, vốn hẳn là đề cập tới nguyên nhân vì sao hôm nay Công Tước đại nhân vô cớ vắng mặt trong buổi họp báo, có người hoài nghi Công Tước đại nhân đã không còn ở trong nước.

'Hoàng gia Anh hỗn loạn, bất kể phương diện nào cũng khiến người khác chú ý.'

Sắc mặt Lâm Hi Hi chợt trắng bệch, trước đây nàng cũng không có chú ý tới những tin tức như thế này. Chẳng qua là nàng biết rõ, con của nàng bị đưa đến nước Anh xa xôi, nàng muốn tìm nó về, thực cấp bách.

"Lâm!" chủ nhà đi từ trên lầu xuống nhân tiện hỏi: "Cô cũng thích xem tin tức về nước Anh sao?"

Lông mày Lâm Hi Hi khẽ run rẩy, che giấu đi mọi biểu tình của bản thân: ".... Buổi sáng tốt lành."

"Cô cũng vậy a! Ở đây tôi có một bưu phẩm chuyển phát nhanh." Maria lấy ra đưa tới tay nàng. "Nơi này khá xa, hòm thư ở đây có nhưng lại không có ai đến đưa đi, không còn cách nào khác, Lâm, nội thành với cô rất quen thuộc, cô có rảnh thì giúp tôi đưa đến đó được chứ?"

Lâm Hi Hi nhìn phong bì chuyển phát nhanh kia, gật gật đầu: "Được thôi."

https://thuviensach.vn

“Lâm thân mến, cô không cần bận tâm, nếu cô muốn, cô có thể tiếp tục một mình ở đây, tôi rất thích những cô bé Phương Đông như cô, thực trong sáng, thực đơn thuần.” Maria vô cùng nhiệt tình, cũng không chút nào keo kiệt khen ngợi người khác.

Lâm Hi Hi giật mình, nghĩ mình đã sinh cục cưng còn có người gọi mình là ‘cô bé’, không biết phải làm thế nào, chẳng qua nó khiến tâm tình bi thương héo mòn của nàng có một tia hi vọng, tuổi nàng còn trẻ như vậy, tương lai còn dài như vậy.

“Cám ơn, tôi sẽ nhanh chóng tìm được việc làm, sắp xếp ổn thỏa cho bản thân, Maria, cám ơn cô.” Nàng nhẹ giọng nói lời cảm ơn, cùng đi ra cửa.

Cánh cửa vừa được mở ra trong nháy mắt, sau lưng vọng lên một tiếng kinh hô cùng với thở dài: “Công tước đại nhân lại đến Trung Quốc phải không? Ôi ông trời của tôi!”

Cánh tay Lâm Hi Hi đang nắm cánh cửa chợt run rẩy, cho rằng mình nghe lầm.

Ánh mặt trời chói lọi chiếu lên những ngón tay trắng bệch của nàng, phía sau không có tiếng nói, nàng cũng không nghĩ muốn quay đầu lại chứng thực những lời vừa rồi.

Hắn tới Trung Quốc????

Trên khuôn mặt thanh thoát nhỏ nhắn hé ra vẻ lạnh nhạt mà vô vọng. Đây, thực đã không còn liên quan đến nàng.

Thân phận của Tần Dịch Dương vẫn là bị bại lộ trước mắt công chúng.

Hắn vội vàng tới Trung Quốc, không có bất kỳ sự chuẩn bị cùng hoàn thành công việc trước đó, trong chốc lát ánh đèn máy ảnh sáng chói ghi lại

https://thuviensach.vn

được khuôn mặt mệt mỏi mà tuấn lãng của hắn lộ ra một tia xúc động, nhưng cũng rất nhanh chóng bình ổn lại.

Hắn đến Trung Quốc cũng không vì những chuyện nhàm chán này.

Lạc Thành một mực giúp hắn mở đường, mà quan chức cấp cao của thành phố C cũng đã có mặt đầy đủ chờ ở đại sảnh, Tần Dịch Dương một đường đi rất nhanh, hắn cũng không có tâm tư để ý việc này, những cán bộ chính phủ quan trọng này chỉ cần gặp một lần là được.

Quả nhiên, sau khi gặp một lúc còn có rất đông phóng viên nhà báo theo vào, mà Tần Dịch Dương chẳng qua là thản nhiên vuốt cằm nói một tiếng: "Còn có việc." Lập tức liền nhấc chân rời đi.

"Công tước tiên sinh, ngài quay lại Trung Quốc là còn có việc gì muốn làm sao?"

"Công Tước đại nhân, xin ngài nói một chút về sự kiện hoàng gia bị khủng bố."

"Công tước đại nhân, trên thị trường tài chính thành phố C ngài đã là một hiện tượng bất thường nổi danh, khi đó vì sao ngài vẫn còn phải che giấu thân phận?" "Công Tước đại nhân, Lâm Hi Hi tiểu thư là vợ trước đây của ngài có biết về thân phận của ngài hay không?"

Một cái tên nhạy cảm đánh đúng vào trái tim đau nhói của hắn.

Đã từng đối diện vô số tia sáng từ đèn Flash, hắn cũng từng nắm tay nàng, không chút cố kỵ đem nàng ôm vào lòng.

Thản nhiên đi tới cửa, qua cửa sổ sát đất của sân vận động lộ ra thân ảnh cao ngất của hắn, ma xui quỷ khiến thế nào hắn lại dừng lại, vẻ mặt không còn lạnh lùng như băng trả lời mấy câu hỏi.

https://thuviensach.vn

Thành phố này quả là quen thuộc, ánh mắt hắn liếc nhìn bên ngoài cửa sổ, bị ánh sáng chói mắt thu hút.

Lâm Hi Hi từ trong đại sảnh bưu điện bên cạnh đi ra, trong tay là biên lai chuyển phát nhanh đã ký nhận, ánh mặt trời có chút rạng rỡ, nàng mở chiếc ô trong tay, dọc theo đường cái bắt xe.

Cánh tay tinh tế mảnh mai vươn ra, yên lặng đứng trong bãi đỗ xe.

Cách cửa sổ sát đất Tần Dịch Dương chú ý tới thân ảnh kia, đột nhiên giật mình, những lời vừa muốn nói ra đều đã đứng im trong miệng.

Đó là nàng sao?

Thân ảnh kia đến tột cùng có phải là nàng hay không?

Gần trưa khu vực này xe không thể đỗ lại, cái ô trên tay hạ xuống một chút, đứng một bên nhìn, lộ ra nửa khuôn mặt khiến người ta xót xa, toàn bộ rơi vào đôi mắt thâm thúy của người đàn ông trong đại sảnh, trong nháy mắt hiện lên vẻ kinh hãi.

Tần Dịch Dương mím môi, gắt gao nhìn chằm chằm thân ảnh kia, đột nhiên đẩy ra đám phóng viên đứng chắn trước mặt, lập tức xông ra ngoài.

“Hi Hi.”

Trong đại sảnh đột nhiên trở nên hỗn loạn, không ai biết đã xảy ra chuyện gì.

“Tần tiên sinh!” Khuôn mặt Lạc Thành bình tĩnh gọi một tiếng, không thể ngăn cản hắn, chỉ có thể gắt gao mím chặt môi, dang tay ngăn lại đám phóng viên, mặt lạnh như băng nói: “Các vị, làm phiền không nên chụp.”

Không có khả năng là hắn nhìn lầm.

https://thuviensach.vn

Một tiếng hét cao vút vang ra ngoài đại sảnh, theo bậc thanh xuống, vang tới đường lớn bên cạnh, mà trong tầm mắt của hắn thân ảnh màu trắng đẹp đẽ kia đã không còn.

Chỉ hai trăm mét ngắn ngủi chạy bộ, Tần Dịch Dương hơi hơi thở dốc, gân xanh nổi lên trên trán, mồ hôi toát ra, ngay cả trái tim đều hung hăng đập rất nhanh, hắn không tin là mình nhìn lầm, thân ảnh kia, nửa bên mặt kia, rõ ràng là nàng!

Liên tiếp ba mươi mấy tiếng chưa có nghỉ ngơi, một mực như vậy, hơn nữa thân thể đột nhiên căng thẳng trước thân ảnh kia, trước mắt Tần Dịch Dương đột nhiên tối sầm, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, dựa vào thân cây bên đường.

Tiếng hét vừa mới vang lên, một đống phóng viên phía sau bị Lạc Thành ngăn cản kích động nhanh chóng nhào tới.

Mà ở giây phút hắn không thể nhìn tới nơi đó, thân ảnh khiến hắn hung hăng vướng bận dĩ nhiên đã ngồi lên xe Taxi, nhẹ giọng nói cho người lái xe địa chỉ trang viên của vợ chồng Maria, yên tĩnh dựa vào ghế phụ đọc lưu loát.

Chiếc xe kia, đột nhiên hiện lên trong con ngươi đầy tơ máu của hắn.

Trong trang viên, Maria im lặng nhìn màn hình máy tính, nhíu mày.

“Em yêu, em đang xem gì thế?” Chồng của cô – Brown từ bên ngoài đi vào.

“Darling, anh tới nhìn xem...” Maria từ trong khiếp sợ hoàn hồn lại, kéo tay chồng mình, đem tin tức vừa mới được đưa phóng lớn lên, chính là hình ảnh Tần Dịch Dương mới ở trong đại sảnh lúc trước: “Anh yêu, chuyện này rất kỳ lạ, từ miệng công tước nói tên Lâm Hi Hi, có phải là Lâm Hi Hi đang ở trong vườn nhà chúng ta?”

https://thuviensach.vn

Nhìn kỹ lại, đột nhiên nhớ tới mình mới biết họ của Lâm Hi Hi nhưng lại không biết tên đầy đủ của nàng là gì.

“Ở Trung Quốc có rất nhiều người giống họ nhau, có lẽ chỉ là trùng hợp thôi chăng?”

Maria nhíu mày lắc đầu, vung tay phản đối: “Anh không biết đâu, sáng nay em nhìn thấy cô ấy đang xem tin tức về Công Tước, bây giờ nhìn đến bản tin này lại có liên tưởng, chúng ta có thể tìm kiếm hình ảnh của cái cô Lâm Hi Hi mà Công tước chính miệng nói ra đấy, khi đó chúng ta sẽ biết ngay có phải trùng hợp hay không thôi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 202: Hắn Đã Sớm Cùng Đường Mạt Lộ

Brown không hiểu vì sao vợ của mình đối với tin tức này lại hứng thú như vậy.

Con ngươi màu nâu của hắn hiện lên một chút nhường nhịn, nhún nhún vai: “Em muốn tìm những gì vừa nói, anh cùng em tra.”

Maria ở bên dưới chòm râu của hắn hôn một cái, ngón tay trên bàn phím đánh nhanh, trang web mở ra rất nhanh, đối với tiếng Trung bọn họ không hiểu biết nhiều, cũng rất ít mở ra trang web của Trung Quốc, lúc này đây, chỉ là đánh vào ba chữ ‘Lâm Hi Hi’ cũng đã vô cùng khó khăn.

Enter một cái, quả nhiên hiện lên rất nhiều ảnh chụp cùng tin tức.

Phần lớn là thông tin nói về việc Bác Viễn thu mua Nhạc Thị từ rất lâu trước đây, còn có ảnh chụp là Lâm Hi Hi đang nắm tay Tần Dịch Dương, có thể rất rõ ràng người đàn ông thân ảnh cao ngất kia chính là người thừa kế ngôi vị Công Tước, ba tháng trước đây trong hội nghị tranh cử đã chính thức tiếp nhận ngôi vị Công Tước.

Mà còn rất nhiều ảnh chụp, là hình ảnh Tần Dịch Dương gắt gao ôm cô gái Phương Đông xinh đẹp kia vào trong ngực, thân mật cùng nàng nói chuyện, bộ dạng nhu thuận cúi đầu trong lúc đó tràn đầy yêu thương cùng sủng nịnh.

“Oh! My God!” Maria trợn tròn hai mắt, nhịn không được kinh hãi hô ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi trong ảnh cùng với Lâm trong trang viên của bọn họ giống y như đúc, hai người là một.

Chồng của cô cũng vô cùng kinh ngạc, mở miệng hỏi: “Nói cách khác, Lâm trong nhà chúng ta là vợ trước của Công Tước đại nhân?”

Maria gật gật đầu, di di chuột, miệng không ngừng khâm phục nói:

“Lâm nói với em là cô ấy trốn nhà ra đi, mà cùng thời điểm này Công Tước lại vội vàng tới Trung Quốc, anh yêu, anh cảm thấy chuyện này có liên quan gì không, nếu chúng ta hỏi cô ấy, cô ấy liệu có thừa nhận mối quan hệ của cô ấy với Công Tước hay không?”

Brown cụp mắt, nhìn vợ mình, lại nhíu mày.

“Maria, đối với chuyện này có vẻ em rất hứng thú?”

“Đương nhiên, Công Tước đại nhân là thần tượng trong lòng em a!” Maria không chút che giấu hai tay vòng lên cổ chồng mình, “Cô bé Lâm này em cũng rất thích, anh không nghĩ bọn họ hắn là cãi nhau nên giận dỗi hay sao? ’’

Brown vừa định nói gì, từ phòng khách lại truyền đến tiếng nói.

Hai người đều kinh ngạc.

Trong phòng khách, đứa bé 8, 9 tuổi chân mang giày patin đang trượt dẫn theo chú chó nhỏ lông màu vàng chạy vào, hướng tới trước giá treo đồ lấy một túi đựng gì đó: “Lâm! Bắt lấy! Đó là ô mai cháu lấy từ trong nhà tới a.”

Lâm Hi Hi vừa vặn bắt được, một túi ô mai thơm ngát bay tới trước mặt đập vào miệng.

Nàng nhợt nhạt cười: “Thanks!”

https://thuviensach.vn

Vợ chồng Brown đã từ phòng ngủ đi ra, nhìn thấy Lâm Hi Hi, lại liên tưởng tới hình ảnh nàng trong ảnh chụp, ánh mắt trở lên khác thường.

“Maria.” Lâm Hi Hi cũng nhìn thấy hai người, nhẹ giọng gọi: “Chuyển phát nhanh của cô đã ký gửi rồi.”

“À, cám ơn, cô bé đáng yêu của tôi.” Maria tiến lên ôm lấy nàng, tỉ mỉ nhìn bộ dáng đoan trang của nàng. “Lâm, tôi thực sự rất muốn hỏi cô một chuyện, cô cùng Công Tước đại nhân.... À không là tôi muốn hỏi, cô chính là người vợ Trung Quốc của Công Tước sao?”

Vấn đề này giống như một quả bom đột nhiên nổ vang trong phòng khách.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi đột nhiên tái nhợt.

Maria vừa mới nhìn thấy biểu tình của nàng đã biết ngay đáp án, chạy nhanh tới ôm nàng, nhẹ giọng an ủi: “Lâm, cô đừng lo lắng, tôi vì tò mò nên mới mở internet để tra tìm một chút, cô bé đáng thương, cô không có nhà để về nhất định là có lý do phải không? Nếu cô không muốn nói, chúng tôi sẽ không bức cô, chúng ta vẫn là người một nhà a.”

Sự nhiệt tình tăng vọt của vị phu nhân này, cho dù ở bất kỳ tình huống nào cũng đều có thể an ủi lòng người.

Sắc mặt tái nhợt của Lâm Hi Hi có chút khôi phục, cũng không biết nên nói cái gì, ‘Công Tước’ hai chữ này trong ý nghĩ của nàng là một địa vị cao quý cùng quyền thế, nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng tưởng tượng nổi, biệt hiệu này gắn lên trên người Tần Dịch Dương sẽ có cảm giác gì.

Mỗi một lần nhìn thấy bộ dáng hắn trên bản tin, dưới ánh sáng máy ảnh, khuôn mặt tuấn lãng như điêu khắc, vung tay toát ra hơi thở vương giả, rất quen thuộc, lại khiến nàng không nghĩ muốn tới gần.

https://thuviensach.vn

“Maria, cám ơn cô!” nàng nhẹ giọng nói, ánh mắt trong veo có một tia khẩn cầu.

Maria lập tức hiểu được ý tứ của nàng, nếu như cô bé thông minh xinh đẹp này đã lựa chọn rời đi, như vậy nhất định có lý do của nàng: “Lâm, tôi sẽ không để lộ tin tức cô đang ở đây đâu.”

Nàng khe khẽ ngẩn ngơ, cụp mắt, sâu trong đôi mắt ẩn chứa tia tuyệt vọng.

Maria sẽ không biết, từ rất lâu trước đây, nàng thực đã bị bỏ rơi một cách tàn nhẫn.

Mà mới mấy ngày trước đây, cái người đàn ông đã biến mất nửa năm kia chợt xuất hiện, đều chỉ muốn cướp đi cục cưng vừa mới sinh ra của nàng.

“Maria yêu quý, không phải tôi đang lẩn trốn, mà là bị bỏ rơi, anh ta sẽ không để ý, cũng sẽ không tìm tới.”

‘Anh ta không phải không cần đứa bé, không cần hôn nhân, không cần tình yêu, chẳng qua là anh ta không cần tôi mà thôi.’

***

Trong bệnh viện.

Chưa bao giờ ở một nơi như thế này ngây ngốc lâu như vậy, sắc mặt Tần Dịch Dương tái nhợt, trên tay còn có kim chuyền, tay còn lại mạnh mẽ bấm bàn phím.

Lạc Thành cùng cán bộ chính trị vừa nói chuyện vừa đi vào, lại nhíu mày.

“Công tước đại nhân ở đây nếu cần giúp đỡ gì, cứ việc mở lời, chúng tôi sẽ hết sức hỗ trợ.” Vị cán bộ ân cần nói.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành liếc mắt nhìn người đàn ông trên giường bệnh, sắc mặt xanh mét, thản nhiên nói: “Không cần, ngài ấy có thể tự mình làm.”

Đợi ọi người đều đã rời đi, Lạc Thành đi qua, mạnh mẽ đem máy tính của hắn gập lại, mở miệng nói: “Bên Anh vô cùng rối ren, Bruce mấy ngày gần đây ngang ngược hung hăng, toàn bộ ủy viên chính trị cùng Lan phu nhân đều đứng ra ứng phó. Cái chính là theo như suy nghĩ của tôi, đây chính là thủ đoạn lừa bịp, hắn đã biết hành tung của chúng ta ở Trung Quốc, hiện tại ngài cũng không an toàn.”

Ánh mắt thâm thúy đảo qua một lượt phòng bệnh, Tần Dịch Dương trầm giọng nói: “Trước đây cô ấy ở bệnh viện này sinh sao?”

Lông mày Lạc Thành giãn ra một chút, cảm nhận được sự ngậm ngùi trong giọng nói của hắn.

Tần Dịch Dương mím môi, dựa vào gối sau lưng, sắc mặt ủ dột, con ngươi vô cùng tái nhợt.

Hắn và nàng cứ như vậy đi vào ngõ cụt.

Lần đầu tiên hắn sợ hãi như vậy, sợ tìm khắp nơi cũng không thấy nàng, vĩnh viễn cũng không thấy bóng dáng nàng, nửa tỉnh nửa mơ thức dậy nhìn đến cũng chỉ là ảo giác, duy nhất có một hy vọng là ngày nào đó xuyên qua cửa sổ nhìn thấy thân ảnh kia, có thể làm cho hắn xác định, Hi Hi của hắn còn sống, nàng còn cùng hắn hít thở một bầu không khí, ở cùng một thành phố, có thể nghe thấy hơi thở của nàng.

“Đi tung tin 3 ngày nữa ở hội trường lớn nhất thành phố C mở cuộc họp báo.” Tần Dịch Dương thản nhiên ra lệnh. “Nói cho cô ấy biết, tôi chỉ vì một mình cô ấy mà đến, nếu cô ấy muốn gặp con, hãy đến trước mặt tôi.”

Đây là uy hiếp.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành lại nhíu mày, nhìn chằm chằm người đàn ông trước mắt chỉ còn lại tuyệt vọng này. Chỉ có anh mới biết, khi trong lòng hắn lo lắng cùng tuyệt vọng chồng chất thì hắn mới đưa ra quyết định như vậy.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 203: Cái Gì Đều Có Thể Mang Đến Đổi

"Được." Lạc Thành cụp mắt, bình tĩnh lên tiếng.

Hắn đi ra cửa, cân nhắc mọi khả năng có thể xảy ra, còn có đe dọa đến an nguy, cơ hồ có thể cảm nhận được tin này tung ra sẽ làm chấn động cả thành phố C.

Buổi trưa tĩnh lặng như vậy, Lâm Hi Hi đem những cốc chén đã rửa xong đặt ở trên bàn, thân ảnh mảnh khảnh lướt qua tivi, thấy được bên trong có chút ồn ào cùng rối loạn.

Ngoài ý muốn làm nàng dừng chân, đứng lại xem.

Trang viên lớn như vậy, vô cùng yên tĩnh, chỉ có tiếng tivi vang vọng.

Thân ảnh người đàn ông kia cao ngất chân thực, Âu phục tối màu toát ra hơi thở mạnh mẽ mà lãnh liệt của hắn, ánh mắt thâm thúy lắng đọng sự ngưng trọng, còn có một chút mê muội nàng nhìn không ra, hình như là mệt mỏi, lại có thể nói là đau lòng.

"Rạng sáng hôm nay, Công Tước hoàng gia Anh cho hay ba ngày nữa sẽ mở họp báo chiêu đãi tại đại sảnh lớn nhất thành phố, mà cuộc chiêu đãi lần này được biết là "do một người mà đến" đó là người mà ai cũng biết Lâm Hi Hi tiểu thư – vợ trước của Công Tước, theo như thân tín bên cạnh Công Tước cho biết, nửa năm sau khi hai người ly hôn con của hai người đã ra đời, mâu thuẫn cùng khúc mắc giữa hai người không thể nói rõ, nhưng giờ phút này đứa bé đã được đưa đến London Anh, vợ trước của Công Tước Lâm tiểu thư lại không rõ tung tích. Nghe nói chiêu đãi lần này

https://thuviensach.vn

mở ra mục đích là hy vọng Lâm tiểu thư có thể xuất hiện, mà kết quả cuối cùng như thế nào, chúng ta cùng chờ đợi....”

Cánh tay nhỏ bé yếu ớt của Lâm Hi Hi không cẩn thận đụng phải cái chén bên cạnh bàn, “Xoảng...” Một tiếng giòn vang, cái chén vỡ vụn bên chân nàng.

Nàng hoảng sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, ánh mắt một lần nữa nhìn phía TV.

Hình ảnh đó, khuôn mặt giống như điêu khắc của Tần Dịch Dương hiện rõ trên màn ảnh, như là vẫn đang nhìn nàng, ánh mắt thâm thúy có tia đau lòng khắc cốt: “Hi Hi, anh chờ em.”

Tâm trạng thản nhiên như vậy, sống lưng nàng ớn lạnh, truyền tới từng mạch máu trong cơ thể nàng.

Ánh sáng chiếu rọi nàng, bóng hình xinh đẹp cùng với khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt như trước.

Hắn về đến Trung Quốc. Đã về tới thành phố sao?

Sau khi ly hôn suốt nửa năm ròng, sau khi để lại bản hợp đồng lạnh lùng bỏ đi, hắn lại xuất hiện sao?

Lâm Hi Hi khó có thể lý giải nổi tâm trạng của mình lúc này.

Chỉ là ngón tay mảnh khảnh càng thêm trắng bệch, càng không ngừng run rẩy, nàng cúi người xuống muốn thu dọn cái chén mới bị rơi vỡ, từng tiếng động nhỏ vụn vang lên, trái tim mềm yếu tự nhiên vỡ vụn, đau không thể nói hết: “Con.”

Một cỗ chua xót mãnh liệt dâng lên, Lâm Hi Hi đứng dậy, chạy nhanh tới nắm lấy điều khiển, bật lại, tìm kiếm tin tức vừa mới phát ra, đây là lần đầu

https://thuviensach.vn

tiên nàng khát vọng nghe được giọng nói của hắn như vậy, nghe được điều kiện của hắn, nàng cần cái gì để đánh đổi.

Hắn nói: ‘chỉ cần nàng xuất hiện, là nàng có thể nhìn thấy con nàng’. Nàng nghe được hắn vừa mới nói qua xong.

Khóe mắt Lâm Hi Hi một trận nước mắt tràn ra, thân thể cũng run rẩy, liều mạng đổi kênh, rốt cục sau một hồi đổi đến tin tức quốc tế có thể nhìn đến thân ảnh hắn. Nàng đã sớm không có hơi sức đi xem xét tâm tình của Tần Dịch Dương là gì, nàng chỉ biết là, nàng phải đoạt về bảo bối của nàng, đó là từ lúc nàng sinh xong ngay cả đến liếc mắt cũng chưa có nhìn được một lần.

Một sinh mệnh, từ trong bụng nàng đau đớn đi ra, lúc sau liền biến mất không thấy nữa.

Loại đau đớn này mãnh liệt cào xé trái tim nàng, nàng hận người đàn ông này, chính là hắn, chỉ có hắn mới đem đến cho nàng một tia hy vọng.

***

Ba ngày sau, gần bảy giờ sáng, đại sảnh hội trường.

Đám người nhốn nháo ồn ào, chật ních cả đại sảnh.

Chỉ còn khoảng mười phút nữa là đúng bảy giờ.

Trong đại sảnh sáng lóa ánh đèn pha lê, toàn bộ phóng viên các nơi đều ngồi từ phía dưới xa xa nhìn lên trên khán đài, thầm thì trao đổi.

Cuộc họp báo này có rất nhiều vấn đề cần giải đáp, nhưng đó cũng không phải là điều khiến bọn họ bận tâm, vấn đề quan trọng là Lâm Hi Hi có xuất hiện hay không.

https://thuviensach.vn

Hậu trường, ánh đèn mờ ảo, một thân ảnh đàn ông cao ngất tuấn lãng tựa người vào sofa, nhắm mắt chờ đợi.

Lạc Thành từ dưới hội trường vội vàng chạy tới, thanh âm ồn ào bên tai khiến hắn khó chịu, chờ tới khi đi đến hậu trường nhìn thấy bộ dạng của Tần Dịch Dương, tim lại đập loạn hơn một chút.

Nhìn đồng hồ, hắn mở miệng nói: “Đã đến giờ, phải đi ra thôi.”

Tần Dịch Dương chậm rãi mở mắt ra, ánh mắt thâm thúy tỏa ra một tia cương quyết nhẹ giọng nói:

“Mỗi một đoạn đường đều cho người theo dõi và chuẩn bị thật tốt... Đừng để cô ấy gặp phải một chút nguy hiểm nào....” Hắn khó khăn căn dặn, khuôn mặt tuấn tú không rõ biểu tình.

“Được, Tần tiên sinh.” Lạc Thành biết, đây mới là điều trọng yếu.

Đợi cho tới khi Tần Dịch Dương xuất hiện, trong nháy mắt toàn bộ phóng viên trong hội trường nhốn nháo ồn ã, thân phận cao quý mang lại cho hắn vài phần khí chất vương giả cùng thần bí, nếu nói trước đây ở Los Angeles cùng Châu Á, Tần Dịch Dương sáng lập ra hệ thống tài chính thần kỳ khiến người ta khiếp sợ, hơn nữa thân phận Công Tước hoàng gia Anh càng khiến hắn trở thành một người như trong thần thoại.

Ai cũng có thể nhận ra được, lực chú ý của hắn cũng không đặt ở những câu hỏi của phóng viên, cho dù là trả lời cũng rất ngắn gọn, không nghĩ muốn giải thích nhiều, tình cảnh khó xử đó kéo dài tới tận 3 tiếng đồng hồ, thực đã sắp hết một nửa thời gian nàng vẫn là chưa có xuất hiện.

Ánh sáng đèn máy ảnh, microphone, đại sảnh trống trải, hội trường ồn ã huyên náo, không khí làm lòng người vướng bận.

https://thuviensach.vn

“Công Tước đại nhân, thực đã tốn rất nhiều thời gian, ngài xác định hôm nay Lâm tiểu thư sẽ xuất hiện ở đây sao?” Một phóng viên nhìn đồng hồ, đứng lên hỏi.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương hiện lên một tia đau lòng, hơi liếc mắt qua.

“Tôi hi vọng cô ấy có thể đến.” Giọng nói khàn khan của hắn cất lên làm mềm lòng bất cứ người phụ nữ nào, một người đàn ông có mị lực lại biến thành cái bộ dạng này chỉ vì một người phụ nữ, ảm đạm mà đau thương, khó có được huống chi đó lại là Công Tước đại nhân.

“Lúc ngài cùng Lâm tiểu thư ly hôn, ngài có biết cô ấy đang mang thai không, sau khi ly hôn lại muốn gặp lại Lâm tiểu thư nguyên nhân là vì đứa nhỏ hay vẫn là ngài đối với Lâm tiểu thư tình cũ khó quên?” Phóng viên to gan một phen, động đến vấn đề quan trọng mà vô cùng mẫn cảm khiến cho không khí cả hội trường vô cùng căng thẳng, hơi thở khó khăn.

Lạc Thành hơi hơi nhíu mày, từ xa ra hiệu cho nhân viên bảo vệ bảo người phóng viên này ngồi xuống.

Ngón tay thon dài khẽ bóp trán, Tần Dịch Dương thản nhiên nói: “Không có tình cũ.... Chỉ là cô ấy không rõ ràng lắm vị trí của cô ấy trong lòng tôi mà thôi....” Cái vị trí đó tên là ‘yêu’, hắn đem nàng đặt vào, cũng chưa từng bao giờ đẩy ra.

Khóe miệng nổi lên một nụ cười yếu ớt, mang theo toàn bộ đau lòng cùng bất đắc dĩ. Hắn không biết rốt cuộc bây giờ nàng đang ở đâu, chẳng qua là nếu phí công chờ đợi như vậy, sợ rằng hắn không thể tiếp tục kiên trì nữa.

Di động trong túi chấn động vang lên.

https://thuviensach.vn

Dưới khán đài phóng viên vẫn không ngừng dông dài vấn đề, ánh sáng máy ảnh không ngừng lóe sáng trên người hắn.

Tần Dịch Dương ngừng thở, đè nén hơi thở sắc mặt tái nhợt tiếp điện thoại: “Alo?”

“Tần tiên sinh, đây là Cừ Lâm Quan, Lâm tiểu thư người mà ngài muốn tìm vừa mới xuất hiện trên một chiếc taxi, đi ngang qua, tất nhiên là bộ dáng không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng 80% có thể khẳng định là cô ấy.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 204: Cậu Một Mình Cẩn Thận

Trong nháy mắt toàn bộ phóng viên trong hội trường đều giật mình, chỉ thấy sắc mặt của người đàn ông trên đài kia đột nhiên cứng ngắc, vung tay cụp di động lại, ngón tay thon dài hung hăng kéo tai nghe, đứng bật dậy chạy ra ngoài.

Cả hội trường ồ lên.

Mà cùng lúc đó, ngón tay thon dài của Lạc Thành cũng giữ chặt tai nghe, bình tĩnh nói với nhân viên bên trong mấy câu gì đó, giúp Tần Dịch Dương dẹp đường, nhanh chóng theo hắn chạy tới Cừ Lâm Quan.

Bởi vì lúc mà cuộc điện thoại kia vừa gọi đến Lạc Thành cũng nhận được tin tức.

Cho dù là từ ngoại thành hay bất cứ từ đâu hướng phía đại sảnh hội trường đi tới bọn họ đều có thể nhận được tin báo, mà anh nhìn thấy được Tần Dịch Dương hung hăng áp chế sự kích động, tiếng gió lạnh thấu xương gào thét xẹt qua bên tai, ánh mắt thâm thúy của hắn phát ra tia băng lãnh khiến cho toàn bộ những phóng viên đang muốn bủa vây xung quanh phải đứng yên tại chỗ.

Trong hội trường được sắp xếp cẩn thận phóng viên một mảnh hỗn loạn, không ai biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ thấy một chiếc xe sáng lóa từ phía sau hội trường chạy tới cửa đã mở sẵn, đang chạy với tốc độ nhanh như chớp đột nhiên đứng khựng, mà Tần Dịch Dương chặn lái xe lại đẩy ra, chính mình ngồi vào ghế lái, động tác dứt khoát nhanh chóng khởi động xe,

https://thuviensach.vn

hung hăng đạp mạnh chân ga, một tiếng bén nhọn lốp xe bị ma sát, chiếc xe như mũi tên đã chạy xa mấy trăm mét.

Lạc Thành nhíu mày, vượt tới mở cửa chiếc xe chạy ngay phía sau, lạnh lùng đè chặt di động: “Kêu bọn họ giải tán.”

Anh nhanh chóng đuổi theo Tần Dịch Dương, dùng hết toàn bộ khả năng để có thể nhìn thấy đuôi xe của hắn, người đàn ông này quá điên cuồng rồi, từ Cừ Lâm Quan đến đây chỉ có một con đường cao tốc gần nhất, có thể nói khiến hắn điên cuồng như vậy không phải là không có khả năng.

Tai nghe điện thoại truyền đến một loạt thanh âm hỗn tạp, Lạc Thành điều chỉnh lại tai nghe đến vị trí thích hợp, xoay tay lái suýt nữa va vào một thân ảnh xinh đẹp, lạnh lùng nói: “Chuyện gì?”

“Lạc tiên sinh, phía sau chiếc taxi chở Lâm tiểu thư ban nãy có xe bám theo, nếu không phải người của chúng ta vậy chỉ có thể là sát thủ của Bruce bên kia.”

Sắc mặt Lạc Thành trắng bệch, tay đang nắm vô-lăng suýt nữa buông xuống.

Chết tiệt, như thế nào lại không nghĩ đến khả năng này.

Mở cuộc họp báo mục đích là dụ nàng tới, rõ ràng là đem tung tích của nàng bày ra trước mắt bàn dân thiên hạ, nói vậy Tần Dịch Dương cũng đã ngờ tới điều này. Lạc Thành càng nhíu chặt lông mày, thế mới biết vừa rồi vì sao Tần Dịch Dương lại điên cuồng mà đuổi tới đó như vậy, nếu không dùng cách này nàng sẽ không xuất hiện, mà một khi xuất hiện, hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất có thể đem nàng ôm vào bên người, chỉ như vậy nàng mới không gặp bất kỳ nguy hiểm nào.

Một cỗ vô cùng lo lắng nổi lên trong lòng, Lạc Thành hung hăng đạp chân ga, trên đường lớn luồn lách điên cuồng, nhưng lại vẫn không thể đuổi

https://thuviensach.vn

kịp tốc độ của Tần Dịch Dương, người đàn ông kia thực sự là nổi điên rồi.

Ngón tay thon dài cầm lấy di động, trực tiếp gọi tới số của lái xe, khi mà cuộc gọi vừa được kết nối, trong nháy mắt anh lạnh giọng hét: “Vinson! Cậu một mình phải cẩn thận.”

Đây cũng là lần duy nhất, anh không kịp cung kính gọi hắn ‘Tần tiên sinh’ mà trực tiếp hét tên của hắn.

Nguy hiểm chính thức bắt đầu là từ khi chạy vào đường cao tốc.

Trong màn đêm tĩnh lặng, chỉ có dãy đèn đường nho nhỏ phát ra những tia sáng mờ nhạt.

Trong kính chiếu hậu, có hai chiếc xe vẫn tiếp tục bám theo, lạng lách như rắn, tốc độ không kiểm soát vượt qua không ít đèn đỏ.

Tần Dịch Dương lạnh lùng liếc qua kính chiếu hậu, thấy được chiếc xe giống như tử thần đang tới gần.

Người của Bruce, quả nhiên mỗi người đều có thể lấy cái chết ra để đọ sức.

Chính là giờ phút này, trong lòng hắn tràn ngập một thân ảnh, khoảng cách của bọn họ ngày càng gần, tất cả mọi việc hắn cần làm là bảo hộ nàng an toàn, nhưng trước tiên giờ phút này hắn không thể xảy ra chuyện gì.

Đem tốc độ phóng tới mức kinh người, chiếc Ferari màu đen kia lướt một đường vòng đẹp mắt vượt qua một cái biển báo, chiếc xe phía sau vẫn truy đuổi gắt gao không dứt.

“Ầm.” Một tiếng, cửa kính sau xe bị đánh xuyên qua, một viên đạn in lại dấu vết sau lưng ghế lái phụ.

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó là một chuỗi tiếng nổ, xe tông vào đuôi xe, mãnh liệt va đập vào nhau.

Chiếc Ferrari màu đen mãnh liệt rung động, nhanh chóng thay đổi chạy sang làn đường an toàn, Tần Dịch Dương lãnh liệt quét qua kính chiếu hậu, sắc mặt có một tia tái nhợt, những người này cư nhiên ngay cả bị thương vẫn cứ xông tới.

Ánh mắt thâm thúy của hắn phát ra một tia máu lạnh buốt, đột nhiên đảo ngược tay lái, đồng thời phanh gấp xe. Chiếc xe phía sau không kịp dừng lại, ngay tại lúc hướng tới đuôi xe của hắn đụng phải một cỗ va chạm mạnh khiến cho đuôi chiếc xe quẹt về phía rào bảo vệ.

Bên kia đường cao tốc là vực sâu hoang vắng.

Tần Dịch Dương lại hung hăng giẫm triệt để chân ga, mím chặt môi trắng bệch, đảo ngược tay lái...

Người trong xe nhìn ra ý đồ của hắn, kinh hãi đến sắc mặt trắng bệch, vội vã muốn thay đổi phương hướng chạy lên phía trước thoát thân, nhưng đã sớm không còn kịp nữa, mắt ngơ ngác nhìn thấy đuôi xe lao tới, hoảng sợ mà hét lên một tiếng, rào bảo vệ bị một cỗ va đập mạnh đứt gãy, xe không bị đánh bay xuống, mà thân xe bị đè bẹp dí, người ở trong xe toàn thân đã rũ xuống, bị máu tươi bao phủ.

Sau va chạm kịch liệt đó, khối khí bảo hộ cũng được bật ra, Tần Dịch Dương đột nhiên nổ bùng lên, sau khi chấn động chấm dứt, trên trán hắn chảy đầy mồ hôi, lồng ngực bị đè ép đến hít thở cũng không thông.

Cách đó không xa, chiếc xe thứ hai đuổi theo cũng dừng lại, nhìn thấy toàn bộ hiện trường, chỉ lạnh lùng xuống xe.

Một người đàn ông có cặp mắt màu xanh, chắc chắn là người Châu Âu, giơ tay lên đạn súng, đi tới.

https://thuviensach.vn

Xác định đồng bọn của mình thực đã chết, gã người Tây Âu đi tới trước cửa kính xe, nhìn thấy người đàn ông được túi khí bảo hộ đang ngồi bất động, hung dữ hét lên: “Công Tước đại nhân, đi gặp tử thần thôi.”

Lòng súng màu đen ngắm ngang đầu Tần Dịch Dương, trong đêm tối mờ mịt, con ngươi mắt hắn sáng lóe lên, tay trái hung hăng giữ chặt tay lái, nhanh chóng đạp văng gã Tây Âu ra khỏi xe rồi, va chạm mạnh như thế, cổ tay bị hung hăng chế trụ. “Phanh!” một tiếng súng bắn trượt, xẹt qua ghế ngồi của Tần Dịch Dương.

“A.....” Người Châu Âu thảm thiết hét một tiếng, cảm giác thân thể bị cửa xe đâm thủng, cổ tay bị cửa kính xe đánh lệch đi 90o.

Tần Dịch Dương khó khăn áp sát sàn xe, dùng lực đạo mạnh mẽ gỡ súng khỏi tay hắn, qua cửa kính xe, giật mạnh cánh tay hắn hướng về phía trước bẻ.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên trong không trung, một tay hắn tra đạn vào súng, nhanh chóng lên đạn, trong tích tắc “Bùm!” viên đạn xuyên qua cần cổ của người đàn ông Châu Âu, hắn ta trợn ngược mắt, không thể nhìn thấy máu tươi đang trào ra từ trên cổ chính mình.....

Trong đêm nay, người đàn ông này giống như tử thần.

Ánh mắt khát máu của hắn lạnh lùng có thể ‘hủy thiên diệt địa’, cho dù là từ hơn chục năm trước đây đã cùng Bruce âm thầm tranh chấp, hắn cũng chưa từng độc ác và máu lạnh như vậy.

Chính là trong đêm nay, để có thể tìm được người hắn yêu sâu sắc, hắn gặp thần giết thần, gặp phật giết phật.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 205: Trời Biết Hắn Có Bao Nhiêu Cảm Kích

Một tia cảnh giác ập lên trong đầu.

Đó là cảm giác đã lâu không thấy, trước kia khi còn ở bên cạnh hắn luôn luôn có thể cảm nhận được sự nguy hiểm như thế này, hiện giờ, khi đã rời xa hắn lâu như vậy mà lại vẫn còn có cảm giác này hay sao?

Ngón tay mảnh khảnh xiết chặt túi xách trong tay, Lâm Hi Hi hỏi: "Chúng ta còn có đường nào khác để đi không?"

"Đoạn này thì không có nhưng đi đến ngã tư phía trước sẽ có bất quá chúng ta sẽ phải luẩn quẩn một vòng lớn mới có thể đến nơi, tiểu thư, cô có đi hay không?"

Nàng nheo mắt bị ánh đèn xe kích thích nhìn thoáng qua kính chiếu hậu thấy được chiếc xe ngày càng tới gần. Tựa như bóng đêm kéo tới, đèn xe một sáng một tối hiện lên, khiến nàng cảm giác một tia lãnh ý.

Trong lòng căng thẳng Lâm Hi Hi nói: "Phiền anh đi nhanh một chút, đến phía trước thì quẹo."

"Tiểu thư tại sao cô lại muốn vòng đường xa như vậy?"

"Tôi.. a!" Lời của Lâm Hi Hi còn chưa có nói hết, một đạo ánh sáng sáng chói liền từ phía sau kính chiếu hậu mà đến, là đèn xe chiếu vào kính xe, kích thích ánh mắt của nàng, ngay sau đó truyền đến tiếng nổ xe taxi bị va đập kịch liệt rung chuyển ầm ầm.

https://thuviensach.vn

Một tiếng rên đau đớn, va chạm kịch liệt khiến cho thân thể của nàng va đập vào cửa xe.

Lái xe kinh hãi, căn bản không biết cái xe ma quỷ này muốn làm gì.

Bối rối lái xe liền hãm phanh lại, còn cho rằng chiếc xe phía sau muốn vượt qua mình nên thả chậm tốc độ, nhưng không có nghĩ đến khi chiếc xe áp sát vừa mới vượt lên phía trước liền lập tức quặt tay lái chặn ngay đoạn đường phía trước, phanh gấp dừng lại.

“A....” Lâm Hi Hi rên lên một tiếng, ngực bị dây an toàn xiết chặt, chiếc xe hổ báo dừng lại.

Nàng nhịn đau ngẩng đầu lên, ngoài chiếc xe màu xám có rèm che không có nhìn thấy gì khác nhưng lại cảm thấy có một luồng khí lạnh ùa vào mặt.

Ngực nhẹ nhàng phập phồng, nàng áp chế cỗ căng thẳng đang dâng lên khó khăn nói với lái xe: “Lái xe đi, đừng dừng lại, anh đừng có dừng.”

Lái xe thực đã vô cùng sửng sốt, không biết vì sao lại thế này, do dự nói: “Tiểu thư chung quy lại cô muốn làm cái gì?”

Lúc nói chuyện đã có hai người từ trên chiếc xe màu xám có rèm che kia đi xuống, tây trang màu đen âm lãnh khiến người ta khiếp sợ, càng đáng sợ hơn là trong tay họ là hai cây súng làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lập tức trở lên tái nhợt.

Màu đen ngưng trọng như thế, trước đây trên đường ít có chiếc xe nào từng trải qua như vậy, quả thực Lâm Hi Hi cảm giác được cái chết đang tới gần.

Nàng chậm rãi lắc đầu, trong giọng nói mang theo run rẩy cầu xin: “Anh nghe tôi được không, lái xe đi.”

https://thuviensach.vn

Còn không đợi lái xe phản ứng lại, liền truyền đến ba tiếng nổ, “Bang, bang, bang”, nàng thất thanh hét chói tai.

Cửa kính trước xe liền bị bắn nát tươm, đạn bắn phá càn quét khiến cho lái xe căn bản không kịp trốn tránh, còn đang trố mắt, một viên đạn liền xuyên thẳng vào yết hầu của hắn.

Thân thể cứng ngắc một lúc, lái xe suy sụp ngã xuống, máu tươi ồ ồ chảy ra....

Bị bức bách trong xe Lâm Hi Hi bó gối hai tay ôm đầu cuộn mình một góc, mảnh vụn thủy tinh tung tóe trên bả vai của nàng.

Nàng thật vất vả mới lấy lại hô hấp của chính mình, hô hấp run rẩy, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt toát đầy mồ hôi. Nàng chậm rãi quay đầu lại, thấy được người bên cạnh trợn trừng mắt tê liệt ngã xuống bên cạnh mình, nhất thời sợ tới mức hấp phải một ngụm khí mạnh, nức nở bụm kín miệng.

“.....” Chua xót mãnh liệt cùng sợ hãi bao trùm trí óc, nàng ngậm miệng nhưng lại ngăn không được thanh âm nức nở.

Trừ bỏ một lần từng nhìn qua thi thể của Viện Y, nàng còn không có tận mắt thấy qua một người chết, lưng nàng dính sát vào cửa xe lạnh lẽo, gắt gao uất hận mình không thể rời xa cỗ tử thi một chút, xa hơn một chút.

Nàng không biết đã xảy ra chuyện gì.

.....

Tại sao lại như thế này? Ai tới nói cho nàng biết tại sao lại như thế này, nước mắt nóng bỏng tràn ra, toàn bộ đầu óc Lâm Hi Hi hỗn loạn cả người không khống chế được mà run rẩy.

https://thuviensach.vn

Hai người âm lãnh bên ngoài xe tới gần, như là muốn kiểm tra cô gái trong xe rốt cục đã chết hay chưa, Lâm Hi Hi nghe được tiếng động, thân thể mảnh khảnh dán chặt cửa xe, mở lớn ánh mắt bị kích thích qua làn nước mắt nhìn thấy thân ảnh của hai người kia đang đi ngược trở lại.

Đừng lại đây....

Đừng lại đây....

Trong lòng nàng không ngừng kinh hô, sợ hãi tới cực điểm.

Đêm khuya trên đường cao tốc có rất ít xe qua lại, Lâm Hi Hi cố nén nước mắt sợ hãi nhanh chóng đem thi thể đang gục bên sườn xe đẩy xuống ngồi vào vị trí lái xe, cả người nàng đều run bần bật như trong hầm băng, nàng không thể dừng lại.

Bàn tay lạnh lẽo run rẩy sờ soạng đến vị trí chìa khóa dùng hết khí lực phát động xe.

Hai người đang tới gần nghe được tiếng động ngây ngẩn ra, rõ ràng thấy được thân ảnh tinh tế nhu bạch kích thích mị tử kia toát ra yếu ớt, lại tỉnh lại mà mưu cầu mạng sống.

“311” hai người đàn ông thô bạo hô lên một câu, giơ súng hướng về phía nàng.

Trong đêm tối âm lãnh, “Bang, bang” tiếng nổ lại lần nữa càn quét, mà khiến cho Lâm Hi Hi rưng rưng nước mắt cuộn mình ngồi thẳng dậy chuyển động tay lái hung hăng đạp chân ga nhanh chóng chạy đi, hướng tới hai người kia lao tới.

Viên đạn sượt qua tóc nàng găm vào ghế ngồi, nàng hét lên một tiếng, cuộn mình ôm bả vai, tinh thần sớm đã băng lãnh.

https://thuviensach.vn

Hai người đàn ông vừa nghiến răng nghiến lợi hung hăng nổ súng một bên giật cửa xe ngồi vào trong xe của chính mình nhanh chóng phát động hướng nàng đuổi theo, tiếng súng nổ nhanh chóng sẽ kéo cảnh sát tới, thời gian của bọn họ thực quý giá.

Một cuộc đua sinh tử.

Hai cánh tay nhỏ bé yếu ớt của Lâm Hi Hi gắt gao nắm chặt tay lái lung tung mà lái xe, như là nàng đang lẩn trốn tử thần chẳng qua là không biết làm sao để thoát khỏi những đợt tấn công không ngừng nghỉ từ phía sau, nàng xót xa, trên mặt tóc thực đã bị mồ hôi làm ướt nhẹp, một bàn tay run rẩy lấy di động trong túi xách ra, không biết bấm gọi tới dãy số nào đó.

Vội vã dán vào bên tai: “Cứu tôi, van cầu anh tới cứu tôi....”

Nàng nghẹn ngào, thanh âm nửa là run rẩy nửa là hét lên

Mà ở một chiếc di động ở chỗ khác, trong một chiếc xe đang điên cuồng lao trên đường, Tần Dịch Dương sau hơn nửa năm cách xa nhau nghe được thanh âm của nàng phát ra, nàng cho hắn câu nói đầu tiên.

Nàng nói, cứu, cứu tôi.

Trong chớp mắt kia tất cả yêu thương cùng đau đớn đè nén chất lên thành núi, tại đây trong đêm tối mù mịt mà đẫm máu này từ từ ầm ầm đổ vỡ.

Phía trước xuất hiện một chiếc xe màu trắng có rèm che, Lâm Hi Hi không kịp chuyển hướng chỉ có thể hung hăng dẫm chân phanh.

Thanh âm bén nhọn, vang lên trong đêm khuya trên đường cao tốc, như là lời cầu xin giúp đỡ của một sinh mệnh.

Chiếc xe màu xám có rèm che dừng lại ngay sát phía sau.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi thực đã không còn khí lực để tiếp tục giãy dụa cùng phản kháng nữa, nàng chỉ nghe được tiếng súng vang lên, “Bang, bang” vô cùng chấn động, vang vọng tận chân trời.

Nàng thét chói tai ôm lấy đầu, cuộn mình ở một góc trống trải trong xe.

Không biết vì sao có những thanh âm này, càng nhìn ngoài màn đêm thì không thấy bất luận kẻ nào.

Thủy tinh vỡ vụn bén nhọn cắt lên cổ tay lên cổ chân nàng, nàng lui vào một góc bảo hộ chính mình, nhịn không được thấp giọng khóc nức nở, lồng ngực nàng kịch liệt run rẩy, không thể ngừng, không thể ngừng lại.

Tận đến khi xung quanh trở lên yên tĩnh.

Tần Dịch Dương phớt lờ vết thương trên tay nghiêm khuôn mặt tái nhợt, che đi cánh tay vừa bị viên đạn sượt qua, bàn tay dính đầy máu. Hắn xoay người hướng tới chiếc xe kia, trong nháy mắt mở ra cửa xe thấy được thân ảnh chính mình ngày đêm mong nhớ.

Trong chớp mắt kia thời gian hận không thể đứng yên.

Trên thân váy dài màu trắng của nàng đầy vụn thủy tinh, cánh tay mảnh khảnh dày đặc vết thương nhỏ vụn, đỏ thẫm mà chói mắt, nàng thu vào một chỗ không ngừng run rẩy bên cạnh xác người lái xe đã chết.

“Hi Hi....” Thanh âm khàn khan từ trong lồng ngực hắn phát ra, hắn cúi người, ôm lấy nàng.

Đem thân thể dính đầy máu của nàng từ trong xe kéo ra gắt gao mà ôm vào trong ngực, Tần Dịch Dương có thể cảm giác được nhiệt độ của người trong lồng ngực, tay nàng rất rất lạnh, trong ánh mắt ngập tràn nước mắt, hắn ôm rất chặt rất chặt, mới có thể xác định được người trong lòng là nàng. Là người con gái hắn tìm lâu như vậy tìm khắp nơi không thấy.

https://thuviensach.vn

“Đừng giết tôi....” Thanh âm lẫn hơi thở mong manh, run rẩy từ trong yết hầu của nàng phát ra.

Cả người Lâm Hi Hi đều mềm nhũn đứng không vững, chỉ có thể mặc kệ tùy ý hắn ôm vào nức nở phát ra thanh âm vô cùng sợ hãi từ đáy lòng.

Sắc mặt Tần Dịch Dương tái nhợt, giống như có một lưỡi dao chí mạng hung hăng đâm vào trái tim hắn.

“Không sao rồi....” Gió thổi tới lạnh thấu xương, thanh âm khàn khàn của Tần Dịch Dương áp sát bên tai nàng, nâng lên bàn tay làm cho nàng dựa vào cần cổ ấm áp của mình, nói đi nói lại: “Không sao rồi” tận cho đến khi thanh âm trở nên nghẹn ngào.

Có bao nhiêu may mắn, mới có thể đem nàng từ khoảng cách gần cái chết đến vậy nhập vào lòng.

Trời biết hắn biết ơn ông trời thế nào.

“Hi Hi....” Làn môi hắn bao trùm vành tai lạnh giá của nàng, đem bao nhiêu yêu thương da diết cùng đau lòng truyền đến nàng, “Anh về rồi.....”

***

Trong căn phòng trống trải, có ánh sáng ấm áp tỏa ra.

Trần nhà màu trắng đến cả bình hoa cũng màu trắng, bức rèm bị gió thổi phập phồng cũng là màu trắng. Trong nháy mắt tỉnh lại kia nàng chỉ thấy chính mình.

Lông mi thật dài uyển chuyển hé mở rồi khép lại, thích ứng ánh sáng màu trắng ngà. Lâm Hi Hi nhẹ nhàng hít một hơi, lại cảm giác được đau đớn âm ỉ trong người đều bộc phát, cảm giác được bản thân được đặt trong giường lớn mềm mại.

https://thuviensach.vn

Nàng nâng tầm mắt trông thấy cảnh tượng trên trần nhà.

Trên trần nhà phản chiếu hình ảnh của nàng.

Lâm Hi Hi đang mơ màng rốt cục cũng hoàn toàn tỉnh táo

Nàng chống đỡ cả người đau nhức ngồi dậy, ý thức lại lúc trước mình đã xảy ra chuyện gì, nàng mở mắt ra, nhìn đến quần áo của mình đã bị thay đổi, còn có những miệng vết thương nhỏ đã được xử lý.

Đầu nàng chợt trống rỗng, như bị hoàn toàn tẩy sạch không chừa tí dấu vết gì.

Chẳng qua là nàng nhớ rất rõ ràng, buổi tối nào đó nàng gặp phải chuyện kinh khủng nhất trong cuộc đời này, buổi tối ngưng trọng, gió lạnh thấu xương, còn có bản thân nàng thét chói tai đến khàn cả giọng.

Lâm Hi Hi cố gắng xoay đầu, ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương, con mắt sâu trũng xuống. Đột nhiên hình như nàng nghe được tiếng nói chuyện từ bên ngoài. Trong lòng Lâm Hi Hi chợt căng thẳng, đi chân trần xuống giường, một mạch đi đến bên cửa từ đây có thể nhìn thấy cảnh tượng từ bên ngoài. Một đại sảnh trống trải, vẫn là một màu trắng.

Lạc Thành dựa vào song cửa sổ, đang nói chuyện gì đó với một người đàn ông cao lớn, thanh âm vô cùng thấp tựa như sợ kinh động đến ai đó. Cái bóng dáng kia quen thuộc đến nỗi khiến tim ai đó đập loạn lên.

Lạc Thành gật gật đầu phụ họa Tần Dịch Dương, nhưng sau mắt kính sáng chói lại phát hiện được một thân ảnh mảnh khảnh.

Ánh mắt sau mắt kính của anh hiện lên một luồng sáng thân thể chậm rãi đứng thẳng lên, thản nhiên kêu lên: “Lâm tiểu thư.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 206: Hung Hăng Tát Một Bạt Tai

Một tiếng kêu này, khiến cho không khí cả phòng khách đều trở nên căng thẳng.

Lạc Thành đang đứng cạnh người đàn ông kia, quay lưng về phía nàng, chậm rãi xoay người, trong đôi mắt trong veo của nàng hiện lên hình ảnh quen thuộc, một khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, có khí phách mị hoặc lòng người, nàng dừng lại, giống như một đóa hoa bách hợp nở rộ, chỉ là đứng ở rất xa mà nhìn, cũng không có đi tới.

Khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn còn tái nhợt, lại mềm mại nhu thuận, trong sáng như pha lê.

Tần Dịch Dương nhấc chân hướng nàng đi qua, trong nháy mắt kia, cả người Lâm Hi Hi run lên, ánh mắt trong veo có một tia đề phòng, lùi về phía sau.

Sắc mặt ngưng trọng của Tần Dịch Dương chùng xuống một chút, con ngươi xẹt qua một tia đau xót, tiếp tục đi đến trước mặt nàng.

“Tỉnh rồi?” Thanh âm của hắn khàn khàn, giơ tay chạm vào mặt nàng: “Có còn đau không?”

Lâm Hi Hi ngây người không có phản ứng lại, tận tới khi nhiệt độ ấm nóng từ bàn tay hắn bao trùm nửa khuôn mặt nàng, thân thể của nàng tới khi đó mới đột nhiên có phản ứng, run rẩy né tránh, nàng chợt nhớ tới chuyện tối qua, lòng vẫn còn rất sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Bàn tay ưu nhã rơi giữa không trung, khẽ nắm lại, buông xuống.

“Con tôi đâu?” Tiếng nói của nàng trở lên khàn khàn, run rẩy hướng hắn thốt ra câu hỏi đầu tiên.

Nàng không có quên mục đích mình đến tìm hắn, không có quên hiện tại mối liên hệ duy nhất giữa nàng và hắn là cái gì. Đau đớn hơn một tháng trước, nàng chịu đến bây giờ, rốt cuộc cũng có thể nhìn thấy khuôn mặt hắn, có thể hướng hắn đòi về cốt nhục của nàng.

“Đang ở bên Anh!” trong ánh mắt sâu thẳm của Tần Dịch Dương toàn là bóng dáng nàng, ôn nhu mà chăm chú nhìn, một cái chớp mắt cũng không rời.

Quả nhiên là nước Anh.

Nước mắt Lâm Hi Hi tràn ra, nàng cào cào mái tóc, cũng không tính hỏi hắn xem rốt cục Anh Quốc cách nàng có xa lắm không? Nàng muốn dùng hai chân đi đến bao giờ mới tới nơi?

“..... Trả lại cho tôi!” Làn môi anh đào của nàng run rẩy, đè nén nước mắt: “Anh đem con trả lại cho tôi.”

“Hi Hi.....” Hắn nhấc chân hướng nàng đi đến.

“Anh đứng ở đó, đừng có cử động!” Cả người Lâm Hi Hi đều run rẩy, hai mắt toàn lệ nóng hướng hắn hét, đúng vậy, nàng không nhịn được, cả nửa năm thống khổ cùng giãy giụa, kiên nhẫn của nàng đã muốn mất? “Tần Dịch Dương, anh có biết tôi hận anh đến mức nào không? Anh có thể vứt bỏ tôi, không cần tôi, có thể coi như cả đời này chưa từng gặp qua tôi, không sao cả. Chính là anh dựa vào cái gì mà cướp đi con của tôi? Nó vừa mới được sinh ra, ngay cả nhìn tôi cũng chưa kịp, anh dựa vào đâu mà mang nó đi?”

https://thuviensach.vn

Ngày đó, trong phòng bệnh, sinh nở đau đớn đã rút hết sức lực của nàng, nàng không biết bản thân mình chảy bao nhiêu máu, chỉ biết là tất cả hộ sĩ trong phòng sinh đều la hoảng lên, miệng ghé vào bên người nàng hô: ‘cô ơi cố gắng tỉnh lại, xin đừng hôn mê’, vì vậy nàng chỉ có thể tỉnh lại, trận sinh nở này nàng trải nghiệm sự bạc bẽo của cuộc đời, nàng nhớ rõ từng chi tiết khi hắn xoay người rời đi, đau đến thấu xương, vào thời khắc cấp cứu đó, giống như ai oán dày vò trái tim.

Chẳng qua là lúc nàng thanh tỉnh, con của nàng đã không thấy, nàng cầm di động nghe được rõ ràng phía bên kia tiếng máy bay cất cánh gầm rú, từng phút từng phút một giống như đem máu thịt của nàng cắt xé.

“Hi Hi...” Hắn biết hiện tại tâm tình nàng có bao nhiêu kích động, cảm xúc của nàng không thể khống chế đến mức nào, chỉ có thể nghiêm khuôn mặt tái nhợt đè nén mọi áp lực đau đớn trong lòng tiến lên ôm lấy nàng. Không cho phép nàng lùi về phía sau.

Ôm ấp của hắn là cạm bẫy nguy hiểm nhất.

Lâm Hi Hi theo bản năng lùi về phía sau, không muốn đụng tới thân thể hắn, không muốn nghe đến thanh âm của hắn. Đã không ít lần, nàng chính là bị thanh âm cùng với sự ôn nhu này mê hoặc, chẳng qua là hiện tại, mỗi bước hắn tới gần, lòng của nàng như bị xé rách thành mảnh vụn.

“Buông.... Tần Dịch Dương anh buông tôi ra.” Nàng hét lên tê tái, nghĩ muốn đẩy lồng ngực hắn ra.

“Hi Hi...” Tần Dịch Dương khàn giọng khó khăn nói, ánh mắt thâm thúy cụp xuống không rõ cảm xúc, muốn khống chế động tác kịch liệt của nàng không cho nàng tự thương tổn chính mình, rồi lại sợ vòng tay quá chặt càng khiến trong lòng nàng càng hận..... Trong lòng đau đớn xé nát, hắn nhắm mắt, tiếng nói tựa như “Hãy nghe anh nói, không nên như vậy...”

https://thuviensach.vn

Bên ngoài phòng, Lạc Thành nghe được động tĩnh bên trong, sau mắt kính hiện lên một tia phức tạp, biết điều xoay người rời đi.

Kịch liệt giãy giụa, căn bản nàng không thể đứng vững, bị gục xuống một đống dày đệm trên giường, trên thân thể những vết thương nhỏ vụn bị xé rách, nàng kêu nhỏ một tiếng, cả người đau đến run rẩy.

“Hi Hi!” Tần Dịch Dương cúi người, đem đỡ phía sau lưng nâng nàng lên, ánh mắt thâm thúy hiện lên một tia đau xót tái nhợt, chăm chú nhìn nàng thật lâu.

Ủy khuất cùng chua xót trong lòng Lâm Hi Hi dâng trào, chống khủi tay đỡ thân thể, vung bàn tay hung hăng tát vào mặt hắn “Ba!” Một tiếng giòn vang. Trong đôi mắt nàng tràn đầy nước mắt đau đớn cùng oán hận thấu xương, nước mắt không ngừng run rẩy tuôn trào.

Sắc mặt Tần Dịch Dương méo sệch, quay sang một bên.

Không khí yên lặng lại bao trùm.

Một ngọn gió nhẹ nhàng lay động rèm cửa trắng muốt, còn có khuôn mặt tuấn lãng của người đàn ông cùng hai tay vịn bên thành giường, giọng nói mang theo đau đớn nhưng nhẹ nhàng buông xuống “Hi Hi, đừng khóc... Anh sẽ đem con trả lại cho em, em muốn gì anh đều có thể cho.... Là anh không đúng, đừng khóc, được không?”

Tại nơi đây trong nháy mắt, Tần Dịch Dương chịu đựng cái tát đau đớn bỏng rát từ bàn tay nhỏ bé của nàng, đem nàng ôm vào trong ngực, giờ phút này hắn mới biết được đau lòng cũng có thể vượt xa tất thảy, nghe nàng khóc, hắn hận rằng không thể đem cả thế giới này đền bù cho nàng, đổi đến cho nàng không còn thương tâm.

Tình yêu của anh, anh thực có lỗi, đã khiến em đau đớn lâu như vậy.

https://thuviensach.vn

Trong đêm tối yên tĩnh, sắc mặt tái nhợt của Tần Dịch Dương hiện lên sự đè nén đau đớn, đem thân thể nhu nhược của nàng ôm vào trong lòng, ở giây phút sau khi xa cách nửa năm, dùng cánh môi bao trùm vành tai lạnh giá của nàng, hơi thở mong manh nói: “Hi Hi.... Anh yêu em!”

Chỉ ba chữ, ánh mắt đầy tơ máu của hắn trở lên ướt át.

***

Lily một mạch đi tới, cũng không để ý tới nữ hầu hướng mình khom người hành lễ, lập tức hướng tới căn phòng yên tĩnh trên cửa khắc hoa màu đỏ đi tới, cô đẩy cửa ra, không có nhìn thấy thân ảnh mà mình muốn tìm, lại thấy cái nôi kia trong phòng.

“Lily công chúa, phu nhân không có ở đây, người có việc gì không?” Nữ hầu tiến lên hỏi.

Ánh mắt Lily vương vấn chỗ đặt cái nôi, khuôn mặt xinh đẹp cùng biểu tình nhanh nhẹn hướng nơi đó hỏi:

“Đây là con trai của Công Tước đại nhân sao?”

Nữ hầu ngẩn ra, giơ một ngón tay lên miệng ở bên cạnh nôi nói: “Suỵt, công chúa nói nhỏ thôi, tiểu vương tử vừa mới ngủ thôi.”

Lily suýt nữa bật cười, ngón tay đùa vỡn mấy lọn tóc quăn trên gáy, lạnh lùng liếc liếc một cái nữ hầu kia; “Cái gì tiểu vương tử? Ngươi ngu ngốc không biết, nếu công tước đại nhân không có cưới mẹ nó làm Công Tước phu nhân, như vậy cái đứa bé trong giỏ kia cùng lắm cũng chỉ là con riêng mà thôi. Ngươi ở hoàng gia làm việc được bao nhiêu năm? Ngay cả bằng ấy quy củ cũng đều không hiểu?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 207: Theo Anh Về Anh Được Không?

Nữ người hầu kinh hãi, cúi người càng thấp: “Đây chính là do phu nhân lệnh chúng tôi gọi như vậy.”

Lily lạnh lùng hướng cô liếc mắt một cái, cũng cúi người đi đến, ở bên tai cô nhẹ giọng nói: “Vậy là cô cũng không biết thức thời hay sao? Công Tước mới đã kế vị, rất nhanh thôi, Lan phu nhân cũng sẽ không còn thân phận Công Tước phu nhân mà ra tay cai quản chính sự, cùng lắm là nửa đời sau này của bà ta không phải lo đến cơm áo, làm bề trên, trong lễ hội hoặc là tiệc mừng mời bà ta lại đây ngồi như thế mà thôi. Nữ chủ nhân tương lai của nơi này là ai ngươi không biết rõ hay sao?”

Nữ người hầu càng thêm hoảng sợ, nhìn sắc mặt Lily, không dám nói nửa câu.

Đúng vậy, Lan phu nhân đã từng đồng ý, Lily chính là người kế nhiệm tiếp theo ngôi vị Công Tước phu nhân, nếu không phải bị Công Tước đại nhân trục xuất về nước, ở trong phòng vẽ tranh một mình yên tĩnh suy nghĩ nửa năm, như vậy thì sự kiêu ngạo của cô công chúa này chắc chắn không chỉ có thế này.

“Ngươi ra cửa đứng, ta đi xem coi hình dáng tiểu Vương tử nhà các người như thế nào.” Cô châm chọc nói một tiếng, nhấc chân hướng trong phòng đi tới.

“Công chúa.” Nữ hầu khiếp sợ, ngăn cản cô: “Công chúa, phu nhân đã nói: không có lệnh của bà bất luận ai cũng không được tới gần tiểu Vương tử.”

https://thuviensach.vn

Lily liếc cô một cái, khóe miệng khẽ ngoéo.(giật giật).. một chút: “Phu nhân còn nói rằng: kẻ nào phản bội bà nửa đời sau nhất định phải sống trong tù lao, chính là Bruce gây ra nhiều cuộc khủng bố như vậy không phải là vẫn sống nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật sao? Kẻ thù số một của các người các người không đề phòng, đề phòng tôi để làm gì?”

Lời nói của cô đầy đạo lý mạch lạc, đẩy nữ người hầu bước chân đi qua.

Trong cái nôi, một đứa bé đang ngủ say, sắc mặt vẫn hồng hào đáng yêu như cũ, lông mi cong dài im lặng buông xuống.

Lily chỉ liếc mắt một cái, cũng không kháng cự được sự rung động.

Đứa bé rất xinh đẹp, chẳng qua là khiến người ta vừa nhìn vào đã có cảm giác an bình, tay cô khẽ giơ ra khẽ chạm vào mặt nó, mềm mại không ngờ, nó không thức dậy mà vẫn ngủ, miệng khẽ nhoẻn cười vui vẻ.

Nữ hầu đã vô cùng sốt ruột, không muốn nhiều lời nữa, mà là đi kêu một người nữ hầu nữa lại đây, thì thầm vài câu, bảo cô ta nhanh chóng đến phòng tham chính báo cho phu nhân.

“Các người yên tâm tôi sẽ không bóp chết nó đâu.” Lily lay động chiếc nôi, thình lình quay lưng về phía các cô nói.

Hai nữ hầu cả kinh, cả người cứng ngắc đứng bất động.

Cô nở nụ cười, có vẻ phong tình quyến rũ của người Châu Âu, tay khẽ vuốt quần áo của đứa bé, nhẹ nhàng ngồi ghé vào bên cạnh nó: “Đây là con trai của Công Tước đại nhân, tôi sẽ không xuống tay với nó, các người không cần phải.... đề phòng tôi như vậy, tôi sẽ mãi mãi không phá hỏng chuyện tình của Công Tước đại nhân, bởi vì tôi yêu anh ấy, các người có hiểu hay không?”

Hai nữ hầu câm như hến.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt xinh đẹp của Lily đảo qua lại trên người đứa bé, nhỏ giọng mà thản nhiên nói: “Cũng không phải chỉ có người đàn bà kia mới có thể sinh con cho anh ấy, tôi cũng có thể. Cho nên, chỉ bằng này mà cũng có thể thay đổi chuyện gì sao?”

Cô cười đến sáng láng, còn túm tay đứa nhỏ đùa bỡn làm càn, rốt cuộc cũng đem nó tỉnh giấc, khi con mắt đen láy như trái nho kia nhập nhèm mở ra, chớp chớp vài cái liền có thể thẳng tắp nhìn thấy cô, không biết vì sao hay là theo bản năng bàn tay nhỏ bé đẩy tay của cô ra.

Không khóc, không nháo (ầm ĩ), chỉ là theo nhịp đung đưa của cái nôi mà cựa quậy, hai con mắt to tròn nhìn mọi phía.

Lily nhìn thấy đứa bé này, không hiểu sao có chút phiền não, đứng dậy, không có chút hứng thú nào muốn chơi đùa với nó, trong đầu toàn bộ là hình ảnh Vinson, cô sẽ không tin rằng hắn thật sự có thể mang Lâm Hi Hi trở về.

Máy bay tư nhân đã chuẩn bị thật tốt, máy bay sẽ đem một người nhỏ bé xa lạ bay lên.

Xuyên qua cửa sổ Lạc Thành nhìn thấy một chiếc máy bay tư nhân xa hoa nằm trên quảng trường, nói một câu gì đó vào tai nghe, tắt đi nguồn điện.

Di động rung lên.

Anh nhanh chóng tiếp: “Alô?”

“Các người đã tìm được Hi Hi phải không? Tình hình hiện tại của cô ấy thế nào?” Trong điện thoại truyền đến thanh âm lo lắng, còn có một cỗ bốc đồng.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành vô cùng quen thuộc thanh âm này, điện thoại vừa mới kết nối đã bắt đầu, không biết lại muốn ầm ĩ như thế nào.

“Tốt lắm!” Hắn nói vào ống nghe.

“Vậy có phải các người muốn dẫn cô ấy đi Anh không? Tôi nói cho các người biết, trừ phi cô ấy tình nguyện, nếu không các người đừng nghĩ muốn mang cô ấy đi.” Khoảng cách quá xa, Lam Đóa chỉ có thể lấy hết can đảm hung hăng uy hiếp bọn họ, trong đầu toàn là hình ảnh ngày đó bọn họ mang đứa bé đi, sắc mặt Hi Hi tái nhợt trắng bệch như giấy, cô không có khả năng không lo lắng.

Lạc Thành hô hấp nhẹ đi một chút, thản nhiên nói: “Lam tiểu thư, tôi nói lại lần nữa cho cô biết, đây là vấn đề của Tần tiên sinh, không phải là việc của cô, đối với cô, Tần tiên sinh thực sự biết ơn, sẽ có chi phiếu đưa cho cô.” Nâng cánh tay nhìn đồng hồ: “Hắn là lập tức sẽ đưa đến nơi, Lam tiểu thư, hẹn gặp lại.”

Lam Đóa phát hỏa, vừa nghe thoáng qua cũng đủ biết đây không phải là quyết định của Tần Dịch Dương, mà là cách làm của tên Lạc Thành đầu heo này.

“Anh không dùng tiền để giải quyết vấn đề thì sẽ chết à? Phải không, phải không?” Cô oán hận hỏi lại, “Anh nghĩ rằng mỗi lần tôi đều quan tâm mà quát tháo anh như vậy có phải hay không? Tôi là quan tâm Hi Hi, cô ấy thực sự vô tội, nếu Tần Dịch Dương đối xử với cô ấy không tốt, tôi thề rằng sẽ chạy tới Anh mang cô ấy trở về, anh nghe được chứ?”

Lạc Thành trầm mặc vài giây.

Nhớ tới hoàn cảnh mấy ngày hôm nay, miệng anh khó khăn mới nở được một nụ cười lạnh nhạt, có chút chua xót nói: “Lo lắng của cô là dư thừa.”

Trên thực tế, đến tột cùng là ai tra tấn ai, cô sẽ không biết được.

https://thuviensach.vn

Rèm cửa trắng bị vén lên, Tần Dịch Dương hướng thân ảnh đang đứng trước cửa sổ kia chậm rãi đi tới, nàng gầy đi nhiều, phần lớn phụ nữ sinh con xong đều trở nên đẫy đà, chính là hắn nhìn thấy bóng dáng nàng, đau lòng lại bắt đầu dâng lên.

Tiến lên nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, cánh môi nhẹ nhàng hôn lên tóc nàng, ôn nhu hỏi: “Còn có cái gì muốn mang theo không?”

Nằm trong ngực hắn Lâm Hi Hi có chút cứng ngắc, khuôn mặt nhỏ nhắn oánh thuận nổi lên một tia tái nhợt.

Lông mi thật dài của nàng hơi run rẩy, khó khăn đáp lại: “Tôi chỉ đi một chuyến rồi sẽ quay về, không có gì cần phải mang đi cả.”

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương hiện nên một tia ngưng trọng, muốn xiết chặt nàng, lại sợ nàng bị thương, cắn chặt môi rồi buông nhanh, đem tất cả yêu thương cùng đau đớn đều nuốt vào trong, chẳng qua chỉ là nhẹ nhàng ôm nàng, nàng không nói lời nào, hắn cũng trầm mặc theo nàng.

Thực không biết là đã bao nhiêu ngày rồi, cảm xúc của nàng cũng dần dần ổn định. Nhưng mà nửa đêm lại luôn luôn tỉnh giấc, mồ hôi ướt đẫm người, trong mắt đầy hơi nước bốc lên, nhẹ giọng kêu nhỏ: “Cục cưng.” Lòng tràn đầy đau đớn.

Hàng đêm Tần Dịch Dương vẫn túc trực bên cạnh nàng, không làm gì, chỉ là ngồi ở bên cạnh, nàng vừa tỉnh dậy liền ôm nàng vào lòng, ôn nhu dỗ dành.

Liên tiếp thức đêm khiến cho tơ máu trong mắt hắn không thể nhạt đi, Lạc Thành đứng ở một chỗ khuất nhìn thấy cảnh tượng này không có biện pháp, hồi lâu Tần Dịch Dương mới đáp lại câu nói ban nãy của nàng, câu nói kia giống như là khẩn cầu.

“Hi Hi theo anh đi về Anh nhé, có được không?”

https://thuviensach.vn

Đây là một tòa nhà có trồng cây cảnh, nàng đoán đây không phải là thành phố C, căn phòng trống rỗng, tầng trệt toàn là màu trắng, nàng không có cảm giác bị giam giữ, chẳng qua là người đàn ông này luôn nhẹ nhàng xuất hiện tại mọi nơi có nàng, tìm được nàng, cũng không để ý tới nàng đã sớm chết tâm.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 208: Xin Anh Không Cần Lại Xuất Hiện

Đây là lần đầu tiên nàng tỉnh táo mà nói chuyện cùng hắn.

“Anh đã nói, có thể đem con trả lại cho tôi.” Ánh mắt trong veo của nàng vẫn có một tia đề phòng cùng nghi ngờ.

Tần Dịch Dương gật đầu.

“Tôi sẽ không ở lại nước Anh, tôi sẽ đem con trở về, chỉ có hai chúng tôi.” Nàng nhìn chăm chú vào mắt hắn, nói ra suy nghĩ trong lòng.

Tần Dịch Dương trầm mặc, đè nén đau đớn trong lồng ngực, nói giọng khàn khàn: “Được.”

“Tần Dịch Dương.” Nàng nhẹ giọng gọi tên hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn đã khôi phục được vẻ ôn hòa bình tĩnh, nàng nhẹ nhàng thốt ra vài câu như là khẩn cầu, cũng là ý nghĩ ồ ồ chảy ra như thác nước, chầm chậm chảy xuôi, “Xin anh, không cần lại xuất hiện trong thế giới của chúng tôi.”

Thản nhiên mà nói, đôi cánh tay nhu nhược của nàng cuộn lại, nhẹ giọng nói ra nguyện vọng duy nhất của mình.

Thực là yên tĩnh.

Trong căn phòng yên tĩnh có làn gió thổi qua, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương bị đau đớn nghiền nát, hắn chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày như hôm nay, khuôn mặt nàng oánh thuận ôn nhu không hề có một tia

https://thuviensach.vn

biểu cảm mà nhìn hắn, con ngươi một mảnh yên lặng nói với hắn: “Tần Dịch Dương, xin anh, không cần xuất hiện trong thế giới của chúng tôi.”

Thì ra còn có loại đau đớn như vậy, khiến cho lồng ngực bị đè nén đến nghẹt thở, hắn nói không nên lời, làn môi tái nhợt như tờ giấy.

Rất muốn đi qua ôm lấy nàng, giống như trước đây mỗi lần ôm nàng, vứt bỏ tất cả dáng dấp, hèn mọn cầu xin nàng: ‘Hi Hi, đừng náo loạn, em hãy ở lại bên cạnh anh, anh thề sẽ không khiến em bị tổn thương, được chứ?’

Ngón tay tao nhã chống trụ cái trán, lông mi hắn cụp xuống, che giấu đi hơi nước tích tụ trong con mắt.

Đồng hồ tích tắc chạy.

Lâm Hi Hi nhìn thấy người đàn ông ngồi trên sofa phía đối diện đứng lên, tựa như mình yêu chính sự kiên cường của hắn, hắn đi tới.

Hắn đi tới, chậm rãi quỳ một chân xuống trước mặt nàng, cầm lấy bàn tay lạnh lẽo nhu nhược của nàng, giọng khàn khàn nói: “Hi Hi..... Chuyện gì anh cũng có thể đáp ứng em.”

Thanh âm kia như băng tuyết tan chảy, đây là lần đầu tiên Lâm Hi Hi nhìn thấy người đàn ông này vứt bỏ tất cả tôn nghiêm, hắn đứng dậy ôm lấy nàng, cánh môi dán tại vành tai nàng, nỉ non hỏi nàng: “Em còn muốn cái gì? Hi Hi.... trừ việc rời xa anh, em còn muốn cái gì?”

‘Em muốn thế nào, anh đều có thể cho.’

Đây là thỉnh cầu hèn mọn nhất trong cả cuộc đời hắn.

Lâm Hi Hi cố nén đau nhức bén nhọn trong lòng, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hơi hơi trắng bệch, muốn trốn tránh, muốn cự tuyệt, muốn tránh đi cánh môi cùng hơi thở ấm áp của hắn, nàng không phải nghĩ nữa.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được nàng có chút giãy giụa, lực đạo của Tần Dịch Dương trên tay nàng cũng hơi hơi buông lỏng, hắn không dám bức bách, chỉ có thể như vậy nửa ôm nàng trầm tĩnh ở trong phòng, cùng nàng tuyệt vọng giống nhau.

“Xin hãy buông ra.” Thanh âm của nàng lãnh liệt có một tia đề phòng, sắc mặt vẫn bình tĩnh như nước: “Tần Dịch Dương, tôi cũng không muốn tiếp tục dây dưa gì với anh, anh đồng ý rồi, sẽ đem con trả lại cho tôi.”

Đầu Tần Dịch Dương rũ xuống, ánh mắt thâm thúy tràn đầy tái nhợt cùng tuyệt vọng.

“Đúng, là anh đã đồng ý.” Hắn khàn khàn chậm rãi nói, nàng không nhìn thấy tơ đỏ trong mắt hắn, chỉ cảm nhận được hắn ôn nhu ôm lấy, ôm ấp của hắn, ấm áp như nhung. “Anh đưa em về Anh xem cục cưng.”

“Hi Hi..... Anh cũng rất nhớ con của chúng ta.”

Ngày hôm nay, mọi tiếng động đều tĩnh lặng, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu rọi lên hai người đang ôm nhau.

Thờ ơ lâu như vậy, nàng nghe đến câu nói này của hắn, trong lòng dâng lên một cỗ chua xót.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 209: Tốt Nhất Bà Ấy Đừng Có Nhiều Chuyện

Tần Dịch Dương ôm nàng một cái thật chặt, cuối cùng mới chậm rãi buông ra.

Thân ảnh cao ngất đi ra phía ngoài cửa.

Hắn mím chặt môi, vĩnh viễn không cách nào nói cho nàng sự lưu luyến của mình, nhưng nàng lại bài xích, cái ôm lạnh nhạt giống như là ngàn kim đâm vào thân thể hắn, hắn khó có thể chịu đựng được.

Không dám tiếp tục ở trong căn phòng này thêm một giây nào nữa, chỉ sợ bản thân sẽ không thể nhịn được mà gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực, im lặng khẩn cầu. Ở ngoài căn phòng, gặm nhấm những lời nói không thể nói ra.

Lạc Thành từ xa đi tới, nhẹ giọng nói: “Tất cả đều đã chuẩn bị xong, Lâm tiểu thư còn có vấn đề gì sao?” Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương phiếm sự mệt mỏi, nhìn cảnh sắc trước cầu thang nhẹ nhàng lắc lắc đầu, nhàn nhạt mở miệng: “Không có.” Thanh âm kia lại nghẹn ngào như vậy.

Tần Dịch Dương cũng nhíu mày, cụp mắt, lúc này mới phát hiện ra mình đã thất thố đến cỡ nào, hắn có thể lãnh đạm đối mặt với toàn bộ những thành viên trong hoàng gia, có thể ở trên bàn đàm phán cơ trí toát ra khí chất vương giả, nhưng cuối cùng hắn lại bị một cô gái nhỏ bé đánh gục ngã, người con gái đó hắn yêu, hắn tận tâm dốc sức để rồi chỉ đổi lại sự lạnh nhạt của nàng.

https://thuviensach.vn

Ánh mặt trời le lói từ từ hạ xuống, Tần Dịch Dương mím môi, cả người tản ra hơi thở lãnh liệt mang khí chất hoàng gia Anh, nhàn nhạt ra lệnh: “Báo cho Lan phu nhân biết, tôi sẽ lên đường về nước, mai sẽ về đến nơi.”

Lạc Thành gật đầu một cái, nhẹ giọng nhắc nhở: “Phu nhân đã biết mọi chuyện của Lâm tiểu thư, nếu như muốn mang đứa bé đi, có lẽ bà ấy sẽ không hài lòng.”

Để ột cô gái Trung Quốc mang đi người thừa kế của hoàng gia? Đang đùa chắc?

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương khẽ quét qua một tia sáng, liếc mắt nhìn Lạc Thành, không có nói lời nào, lại khiến cho sống lưng Lạc Thành dựng đứng lên. Hắn nhàn nhạt thu hồi ánh mắt, nhẹ giọng để lại một câu: “Tốt nhất là bà ấy đừng có nhiều chuyện.” Một câu kia khiến cho Lạc Thành đã ở bên cạnh hắn nhiều năm cũng dâng lên một tia sợ hãi.

Hắn nhìn về hướng mà Tần Dịch Dương đi tới – chiếc máy bay chở hành khách – rồi cũng bước nhanh chân đi theo, nhưng vẫn là nhịn không được ngoái đầu lại nhìn cánh cửa sổ sát đất của căn phòng kia, nơi đó có một cô gái, thân ảnh mảnh khảnh tâm trí mờ mịt nhưng lại có lực sát thương chí mạng.

Người đàn ông này cường đại đến mức có thể khống chế cả thế giới, mà nàng lại có thể khống chế toàn cục người đàn ông này. Một hồi tiếng động lớn vang lên, máy bay bay thẳng lên vạn dặm trời cao.

Lâm Hi Hi đang trong tình trạng mù mịt, ngồi trong cabin nàng khẽ run lên, cảm nhận được cơ thể bị đè nén đến nghẹt thở, ánh mắt nàng trong veo nhìn ngoài cửa sổ, khuôn mặt có chút tái nhợt, ôm lấy miệng chính mình.

Có lẽ là do tâm lý khẩn trương, đầu nàng ê ẩm đau, ở vị trí cao có thể nhìn thấy toàn bộ thế giới này, nàng dâng lên một tia sợ hãi, nhẹ nhàng cắn chặt môi anh đào.

https://thuviensach.vn

Giúp nàng cột chặt giây an toàn, sau đó lại đem nàng ôm vào lòng.

Lâm Hi Hi đã không còn khí lực để đi cố kỵ xem người nào đang ôm lấy chính mình nữa, đầu óc nàng ong ong, chỉ biết hướng tới nơi bớt chấn động hơn, duy nhất khi ẩn núp thật chặt ở trong ngực hắn, nàng mới có một tia hô hấp.

Tần Dịch Dương ôm nàng thật chặt, cảm thụ được từng chút run rẩy của người trong ngực mình, đau lòng cúi đầu ở bên tai nàng ôn nhu nói: " Hi Hi, thả lỏng, thả lỏng rồi hít sâu…"

Trái tim Lâm Hi Hi bị bóp nghẹt, trong vòng ôm ấp của hắn từ từ tỉnh lại, đầu ngón tay lạnh như băng dần dần có hơi ấm. Nàng ngẩng đầu lên, giương mắt nhìn người đàn ông này.

Gò má của hắn tựa như một bức tượng điêu khắc, vẫn tuấn lãng như xưa, trái tim của hắn vẫn như vậy – nàng vĩnh viễn đều đoán không ra, vô luận là hắn đến gần hoặc rời đi, nàng cũng không biết hắn đã thay đổi từ lúc nào.

Nên trầm luân sao? Lâm Hi Hi?

Nàng nhắm mắt, không cho phép mình suy nghĩ miên man nữa.

Tình yêu quá sâu đậm như vậy, càng đến gần, nàng càng hãm sâu, thời điểm ly cách, lại đau đến mức khiến cho người ta có cảm giác như da thịt bị xé rách. Nàng đã mệt mỏi.

12 giờ sau, nàng đặt chân lên một mảnh đất hoàn toàn xa lạ.

Hơi lạnh của sương mù phả vào mặt, Lâm Hi Hi ngây ngốc nhìn cảnh tượng xa lạ này, một đất nước khác, một thành phố khác, một không khí khác làm chấn động trái tim của nàng, trên người nàng mang hơi thở của Phương Đông, ở nơi xa hoa mà cao quý này, nghiễm nhiên có vẻ bất đồng, rồi lại mãnh liệt hấp dẫn ánh mắt người khác.

https://thuviensach.vn

Chiếc xe Lincoln màu đen ưu nhã lướt qua một loạt những hoa viên, biệt thự, đi đến một tòa lâu đài cực lớn.

Trong lâu đài, hơi thở của Lan phu nhân thơm ngát mùi trà chiều, ánh mắt chăm chú nhìn phía xa xa ngoài cửa sổ, khi mắt thấy chiếc xe chậm rãi mà đi vào, cũng ngưng mắt chăm chú nhìn thân ảnh vừa bước xuống xe.

Bóng lưng tinh tế nhu mỹ, tóc dài tiêu tán trên bờ vai oánh thuận, bước chân nhẹ nhàng chậm rãi, không mềm không cứng.

Lan phu nhân nheo mắt lại, tinh tế quan sát.

Điều khiến bà cảm thấy hứng thú cũng không phải là bộ dáng kia, ở khoảng cách xa như vậy chưa chắc đã nhìn rõ được, điều khiến bà sợ hãi là công tước hoàng gia Anh lại bảo vệ cô ta như thế.

Thế nhưng hắn lại đích thân mở cửa xe giúp nàng, bảo hộ nàng chu toàn, nắm lấy tay của nàng, dẫn đường, khi bước lên bậc thang, đi lên trước đỡ nàng, thỉnh thoảng lại cúi đầu nói nhỏ điều gì đó.

Vô thức trong lúc đó Lan phu nhân đang nhặt những vụn chỉ trên mặt tấm khăn thêu, sợi chỉ đột nhiên bị bà dùng sức cắt đứt.

“Phu nhân, Công Tước đại nhân đã trở lại.”Người hầu nữ tiến lên nói.

Lan phu nhân lúc này mới chậm rãi hoàn hồn, buông tấm khăn thêu trong tay xuống, lãnh đạm nói: “Ta ở trong đại sảnh chờ bọn họ.”

Thanh âm du dương mang theo vẻ uy quyền của người phụ nữ danh giá đứng đầu lầu các.

Trong đại sảnh rộng lớn tinh xảo, Lan phu nhân men theo cầu thang vòng tròn màu trắng đi xuống, quần dài chấm đất quét qua bậc thang, ưu

https://thuviensach.vn

nhã yểu điệu, bà nâng tầm mắt ngưng mắt nhìn cô gái phương Đông kia, ở khoảng cách gần hơn, rốt cục có thể nhìn rõ bộ dáng của nàng.

“Phu nhân!” Tần Dịch Dương nhàn nhạt chào một câu lễ nghi.

Lực chú ý của Lan phu nhân vẫn duy trì ở trên người Lâm Hi Hi, cô gái này ánh mắt trong veo như nước, có hơi thở nồng đậm phương Đông, tóc đen tản mát hấp dẫn lòng người, chẳng qua là ánh mắt kia có vẻ lãnh đạm, còn có sự trống trải tĩnh lặng khiến người ta khiếp sợ.

“Đây chính là người phụ nữ khiến cậu nhất định phải quay về Trung Quốc để tìm sao?” Thanh âm của Lan phu nhân mang theo vẻ thản nhiên nhiếp lòng người, khóe miệng hơi cong lên, “Coi như là xinh đẹp, chẳng qua là có chút không đáng giá.”

Tần Dịch Dương mím môi, ánh mắt thâm thúy vẫn như nắng mai.

“Chỉ vì một mình cô, cô gái nhỏ bé của tôi.....” Lan phu nhân đến gần nàng, khuôn mặt trang điểm đậm lộ ra mấy phần hấp dẫn yêu mị, “Thị trấn nhỏ phía Nam sau khi công tước đại nhân rời khỏi Anh đã hai lần bị tập kích kinh khủng, chết gần vạn người, con gái xinh đẹp, cô biết những chuyện này sao?”

Giống như là một mũi kim, dùng miệng vội vàng mà chuẩn xác đâm vào cơ thể nàng.

Lâm Hi Hi ngưng mắt nhìn người đàn bà trước mắt này, nhìn thấy tia trách móc trong đáy mắt bà ta, trong lòng không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Cánh mi thật dài của nàng cụp xuống, tay nắm chặt lấy quần dài, có điểm tao nhã đúng lễ tiết cung đình, mở miệng nói: “Xin lỗi, phu nhân, tôi mới tới nước Anh, cũng không biết có những chuyện này xảy ra, xin được lượng thứ.”

https://thuviensach.vn

Tiếng Anh trôi chảy lưu loát, không mang phong thái làn điệu của bất kỳ đất nước châu Âu nào, nghe lại vô cùng thanh thoát.

Lan phu nhân nhíu mày, cảm thụ được sự lễ phép cùng xin lỗi của nàng, ánh mắt càng thêm thâm thúy.

“Cậu không nói cho cô ta biết?” thanh âm của Lan phu nhân khẽ vang lên, ánh mắt không khỏi có một tia tò mò.

Bà nhìn Tần Dịch Dương, cảm giác được vị công tước này bao trùm bảo vệ cô gái nhỏ này.

Thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương đi lên phía trước, một tay nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Lâm Hi Hi, nhẹ nhàng kéo về phía sau mình, ưu nhã vuốt cằm, thanh âm trầm thấp lãnh đạm nói: “Phu nhân, có một số việc còn chưa thực sự hỏi cho rõ ràng.”

Mọi toan tính trong lòng Lan Phu nhân vào thời khắc này đều dần dần hiện lên.

“Bảy tháng” Bà tự nhiên nói ra hai chữ này, nhìn chằm chằm ánh mắt Tần Dịch Dương, “Công Tước đại nhân của tôi, bảy tháng trước tôi từng thúc giục cậu rời khỏi Trung Quốc, cậu không thèm để ý đến mệnh lệnh của tôi, tôi không so đo tính toán, ngay cả cuộc tham tuyển vị trí công tước hoàng gia Anh tôi cũng vì cậu mà ra sức lùi lại, cuối cùng cậu cũng trở về, nhưng lại không phải vì mệnh lệnh của tôi mà là do Bruce phát hiện ra sự tồn tại của người phụ nữ này, cho nên cậu mới bằng lòng dứt bỏ lên đường trở về nước, vị tiểu thư xinh đẹp này, quả thật tôi phải cảm ơn cô ….”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi HIi khẽ trắng bệch như tờ giấy.

Bảy tháng.

https://thuviensach.vn

Bảy tháng trước, trong buổi dạ tiệc long trọng kia, sau cuộc hoan ái điên cuồng trong phòng hóa trang kia, khi tỉnh lại, nàng phải đối mặt với hiệp nghị ly hôn vô tình, lạnh như băng.

Chân tướng rốt cuộc là cái gì? Nàng có chút bối rối.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nhìn Lan phu nhân, ánh mắt tản ra tia lạnh lùng.

“Cô ấy mệt mỏi, tôi đưa cô ấy đi nghỉ ngơi trước.” Hắn nhàn nhạt nói một câu, nhẹ nhàng ôm lấy cô gái yêu kiều ở sau lưng, hướng một hành lang cao quý khác mà đi vào.

“U mê..” Lan phu nhân cau mày, mấy ngày này những phát sinh ngoài ý muốn từ sổ sách đã đủ cảm thấy sự mất lý trí của hắn.

Bà ta đi tới trước mặt Lâm Hi Hi, trong ánh mắt hiện ra vẻ uy nghiêm của một vị phu nhân công tước tiền nhiệm, thanh âm không lớn nhưng đủ lực: “Vị tiểu thư xinh đẹp này, tôi bất kể công tước đại nhân đưa cô tới Anh làm cái gì, nhưng nhắc cho cô nhớ hai chuyện, thứ nhất, đừng vọng tưởng tôi đem ngôi vị công tước phu nhân truyền ột người phụ nữ Trung Quốc, thứ hai …” Bà ta ngừng một chút, ánh mắt càng thêm lạnh lùng: “Tôi cảm ơn cô đã sinh con cho công tước, nhưng thực xin lỗi, đứa bé kia không phải là của cô, cô có thể hướng tôi cầu xin bất cứ thứ gì, nhưng hai chuyện này nghĩ cũng đừng nghĩ, hiểu không?”

Trong căn phòng yên ắng, thanh âm của bà ta vờn quanh.

Lâm Hi Hi nâng mắt nhìn sâu vào con ngươi bà ta, cũng không nói lời nào, chẳng qua là khuôn mặt thanh thuần trắng nõn đã nổi lên một tia quật cường.

Lan phu nhân cau mày, chỉ cảm thấy tiểu nữ nhân này không lên tiếng nhưng lại đang khiêu khích cái gì.

https://thuviensach.vn

“..... Phu nhân.” Một đạo thanh âm lạnh lùng truyền đến, Tần Dịch Dương chậm rãi xoay người, đem Lâm Hi Hi kéo vào ngực chính mình, nhìn sắc mặt nàng không có gì không đúng, lúc này mới nhìn về phía Lan phu nhân, “Tôi tôn trọng khả năng chèo chống vì hoàng gia của ngài, bao gồm cả việc ngài chấp chính mấy năm sau khi công tước qua đời, chẳng qua là tôi không muốn tìm lý do đối địch với ngài, mọi chuyện đều có thể, chỉ có cô ấy là không được.”

Lan phu nhân vẫn duy trì khuôn mặt lạnh băng, nhưng trong lòng lại như dây cung bị hung hăng cắt đứt.

Người đàn ông này, giây phút này ánh mắt trong suốt, cỡ nào giống với cha của hắn.

“Xin lỗi, cáo từ trước.” Tần Dịch Dương nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Lâm Hi Hi, ưu nhã vuốt cằm, ôm nàng rời đi.

Lan phu nhân đứng bất động, ngưng mắt nhìn bọn họ rời xa.

“Phu nhân, ngài có chút nóng lòng.” Một người hầu nữ lớn tuổi đi lên nhàn nhạt nói.

Sắc mặt Lan phu nhân dần hòa hoãn trở lại, buông lỏng sự sắc bén, nghẹ giọng hỏi: “Tôi mất khống chế sao? Ở nơi này, chính là trước mặt người phụ nữ Trung Quốc này, tôi vẫn còn mất khống chế như vậy sao?”

Nữ hầu lớn tuổi không có nói gì, chỉ là nhớ tới hơn 20 năm trước, người phụ nữ Trung Quốc đẹp đến kinh tâm động phách được công tước đại nhân mang về, sắc mặt phu nhân liền biến thành đen ngòm, sự cao quý nuôi dưỡng trong hoàng thất nhiều năm như vậy hung hăng bị phá hủy, một khi nữ nhân đã ghen tỵ, thì thủ đoạn độc ác đến nhường nào.

Mà hơn 20 năm trôi qua, tâm tính phu nhân dường như đã tốt trở lại.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân, Công Tước đại nhân sẽ không giống như cha của ngài ấy.” Nữ người hầu ôn nhu nói, nhẹ nhàng khuyên nhủ, kiểu như hắn sẽ không giống với cha của hắn, người phụ nữ bị buộc bỏ đi kia, chính là mẹ của hắn.

Người hầu nữ ngẩng đầu, chậm rãi nói: “Phu nhân, vị tiểu thư mới vừa tới kia, không có đơn giản như vậy.”

Bầu trời màu lam, chậm rãi nhạt đi.

Trong một căn phòng u tĩnh, một giá sách cổ xưa dựa vào cửa sổ, có mùi vị ẩm mốc, Lâm Hi Hi có thể thấy phong cách bài trí ở đây rất giống với ở Tần trạch, nhưng nơi này, chân chính là London Anh, là hoàng cung của hoàng gia.

Phong cảnh trước mắt đẹp như tranh vẽ, nhưng nàng không có tâm tình để thưởng thức, “Tôi có thể đi gặp con sao?” Nàng không có quên chuyện mà Tần Dịch Dương đã đáp ứng nàng.

Giờ phút này, trong lòng nàng rất khẩn trương, toàn bộ đầu óc đều là hình ảnh đứa bé hơn một tháng trước rời khỏi cơ thể nàng, đau đớn của nàng vẫn chưa nguôi, thỉnh thoảng suy yếu toát mồ hôi lạnh, miệng vết thương đau đớn mà chua xót, nhưng là nàng lại không thể nhìn thấy tiểu sinh mệnh đã tách ra khỏi cơ thể nàng kia, suốt 12 tiếng trên máy bay đến Anh, nàng ngủ 4 tiếng trong ngực hắn, phần lớn thời gian còn lại đều là thấp thỏm lo âu mà tỉnh giấc.

Tần Dịch Dương đi tới, tay vuốt ve tóc nàng, “Mệt mỏi sao? Nếu mệt thì nghỉ ngơi trước một chút, sau đó anh dẫn em đi nhìn con.”

Nàng lắc đầu: “Tôi không mệt.”

Nàng rất nóng lòng.

https://thuviensach.vn

Một đôi mắt trong veo chưa từng thấy như vậy bao giờ mà chờ đợi lời nói của hắn.

Tần Dịch Dương đem nàng ôm vào trong ngực, hôn lên mắt nàng.

Lâm Hi Hi giật mình, vốn là muốn gặp con nên đã bị vui mừng khiến đầu óc u mê, giờ phút này lại trở lên thanh tỉnh, nàng theo bản năng đẩy hắn ra, né tránh nụ hôn của hắn.

Lồng ngực hắn thật cứng, nàng căn bản đẩy không ra được, nhưng vẫn có thể trốn được cánh môi nóng bỏng của hắn.

Thân thể Tần Dịch Dương cứng ngắc một lúc, cố gắng đè nén đau đớn bị nàng lãnh đạm, nhẹ nhàng vuốt ve tóc nàng, nói giọng khàn khàn: "Được… anh lập tức dẫn em đi."

Xuyên qua hành lang thật dài, mọi người cùng những bức tranh tuyệt mĩ dán trên tường, nhưng bọn họ không có để tâm chú ý. Cuối hành lang không ngờ được cánh cửa kia lại khẽ hé mở, bên trong rõ ràng có động tĩnh.

Khoảng cách càng gần, lòng của nàng lại càng khẩn trương.

Tần Dịch Dương kéo chặt tay của nàng, đem nàng an trí tại trước người chính mình, đưa tay đẩy cửa ra.

Trong căn phòng rộng lớn mà an tĩnh, gió khẽ đung đưa tấm rèm màu vàng nhạt, sàn nhà bằng gỗ sẫm màu, lộ ra một cái nôi tinh xảo, một cô gái mặc váy dài công chúa đang cúi người trêu chọc đứa bé trong nôi.

Hơi thở của Lâm Hi Hi càng khẩn trương.

Nghe được động tĩnh, thân thể Lily cứng đờ, sắc mặt khẽ biến, có chút tối lại, thanh âm giận dữ vang lên: "Đáng chết." Vẫn như cũ tao nhã mà

https://thuviensach.vn

xoay người lại, bỗng nhiên ánh mắt cô kinh hãi, căn bản không thể ngờ tới người xuất hiện trước mắt mình lại là – ‘Lâm.’

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 210: Nàng Không Có Đơn Giản Như Vậy

Trước khi Lily mở miệng nói, hai mắt đã nhòa lệ trong veo, “Vinson, rốt cục anh cũng đã trở lại.”

Mặc kệ bên người hắn có người phụ nữ khác hay không, mặc kệ là hắn cùng ai xuất hiện, trong lòng Lily tình yêu say đắm vẫn không ngừng tuôn trào. Cô ngóng trông người đàn ông này, chỉ sợ là khi bản thân nhìn đến hắn, rung động trong lòng cô càng không thể đình chỉ.

Mà khoảng cách chỉ xa có vài bước, người đàn ông cao lớn kia tản mát ra hơi thở vương giả, ánh mắt thâm thúy khẽ liếc cô nhìn một cái khiến cô rùng mình, thân mình khẽ cứng lại.

“Cô ở trong này làm cái gì?” Thanh âm của hắn cực lạnh nhạt, âm cuối cùng lượn lờ, lại chế trụ lòng của cô.

Lòng Lily căng thẳng, dồn dập kịch liệt chấn động.

Sắc mặt Lâm Hi Hi có chút tái nhợt, tuy rằng rất kinh ngạc, nhưng nàng cũng không có tâm tư để ý đến sự tồn tại của Lily, ánh mắt của nàng vẫn thủy chung dừng ở cái nôi kia, tránh khỏi cánh tay của Tần Dịch Dương, bước nhanh qua đó.

Lily cũng chột dạ lùi về phía sau.

Trong cái nôi, đứa bé vừa mới tỉnh giấc không khóc không nháo, hai con mắt đen láy như hạt nhãn mở lớn nhìn mọi vật xung quanh mình, bàn tay

https://thuviensach.vn

hồng nhạt khẽ mở ra lại nắm lại, vô thức dùng cánh tay cùng tay áo nhỏ bé cọ xát ánh mắt nhập nhèm của mình.

Ánh mắt thanh thấu mà mờ mịt kia, làm cho trái tim Lâm Hi Hi hung hăng đau nhói.

Ngón tay mảnh khảnh của nàng nắm chặt cái nôi, cảm xúc bắt đầu không thể khống chế được, hơi nước tràn ngập hốc mắt, nàng không thể không che miệng để đè nén nghẹn ngào của mình, cách thời gian lâu như vậy, nàng mới tìm về được cốt nhục của chính mình.

Ánh mắt đứa bé chuyển động nửa ngày mới dừng lại ở người phía trên mình, nó cho tới bây giờ cũng không khóc không nháo, nhưng trong nháy mắt kia lại bỏ qua một bên lớn miệng khóc lên, khóc khiến cho đôi mắt Lâm Hi Hi đang đẫm lệ cũng run lên, suýt nữa nước mắt tuôn trào, vội vàng vươn tay ôm nó đi ra.

“Cục cưng... cục cưng, đừng khóc....” Nàng thật cẩn thận ôm lấy nó, cả người quỳ gối trên sàn nhà, đem đứa nhỏ ôm vào trong ngực, “Là mẹ, là mẹ...”

Cả căn phòng đều vang vọng tiếng khóc của trẻ con.

Lãnh liệt trên người Tần Dịch Dương ngay khắc kia đã tiêu tán đi, đi đến bên người nàng, chậm rãi ngồi xổm xuống cạnh nàng.

Đứa bé kia chỉ khóc hai tiếng đã không khóc nữa, như là ngửi được cái gì đó, ái muội mà tham luyến ôm ấp mềm mại ấm áp này, bàn tay nhỏ bé vươn ra ôm lấy ngực nàng, đôi mắt đen láy như trân châu chớp chớp rồi lại nhắm lại.

Nước mắt ấm áp vây quanh hốc mắt Lâm Hi Hi, cúi đầu dán lên khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm thụ nó nằm trong lồng ngực mình, cảm động đến rơi nước mắt.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương chậm rãi ôm lấy nàng, không muốn khiến nàng bị lạnh bởi sàn nhà lạnh giá, nhưng cũng biết giờ phút này có nói gì đi chăng nữa nàng căn bản sẽ không buông đứa bé trong lòng ra, chỉ có thể như vậy nhẹ nhàng ôm lấy nàng, nhẹ giọng ở bên tai nàng nỉ non gì đó.

Trong căn phòng u tĩnh mà thanh lịch, một cô gái phương Đông xinh đẹp một thân quần áo trắng quỳ gối trên sàn nhà, trong lòng ôm một đứa bé, một người đàn ông tuấn lãng từ phía sau yêu thương ôm nàng vào lòng.

Lily trơ mắt nhìn một màn này, trái tim hung hăng bị bóp nghẹt.

“Lâm, đây là phòng mà Lan phu nhân cố ý sắp xếp cho cục cưng, cô nhớ rõ không được mang nó đi, nếu không khi phu nhân trách tội, tất cả mọi người trong lâu đài sẽ không ai có thể tha thứ cho cô đâu.” Cô ta lạnh nhạt nói một câu.

Lâm Hi Hi đang đắm chìm trong ấm áp bỗng nhiên bừng tỉnh, trong lòng cũng có chút rét lạnh, chính là giây phút này cục cưng đang ngay tại trong lòng nàng, im lặng, thậm chí còn tham luyến ôm ấp của nàng, kia một loại bản năng tự nhiên, bảo nàng giờ phút này làm thế nào có thể dứt bỏ chứ?

Không kịp chờ Tần Dịch Dương mở lời, Lâm Hi Hi nhẹ nhàng mà kiên định nói: “Đây là máu mủ của tôi, không cần người khác giúp tôi an bài cái gì.”

Lily nhíu mày, cũng quên mất sự có mặt của Tần Dịch Dương, sắc mặt lạnh lùng phản kích, “Cô không có nghe được tôi vừa nói cái gì sao? Lâm Hi Hi nơi này không phải Trung Quốc, đây là hoàng gia Anh, không phải việc cô có thể dính vào.”

“Những thứ này có gì liên quan với tôi sao?” Nàng nhẹ giọng đáp lại, ôm đứa bé đứng dậy đối diện với Lily, khuôn mặt thuần mỹ lộ ra một tia kiên cường, “Đây là hoàng gia nhà các người, không phải của tôi, ngay cả con dân nước Anh tôi cũng không phải, vậy nên không cần lấy lý do đó để áp

https://thuviensach.vn

bức tôi, tôi chỉ là một phụ nữ, đều là phụ nữ, nếu như phu nhân có thể chịu được con của mình bị kẻ khác bắt đi thì tôi cũng không vấn đề gì."

"Cô..." Lily đột nhiên nghẹn lời, mặt đỏ bừng, cô nhớ rõ Lâm Hi Hi vốn không phải là người nhanh mồm nhanh miệng đáp trả như vậy. Cho tới bây giờ nàng vẫn luôn ôn nhu đến nhu nhược, sẽ chỉ khiến cho người ta thương hại nàng mà thôi.

Đứa bé có chút không an phận, chưa bao giờ vui mừng như vậy mà vùng vẫy ở trong ngực nàng, khóe miệng nở một nụ cười xinh đẹp, hay bàn tay đô đô phấn nộn cũng vung vẫy không ngừng, ngửa đầu xinh đẹp chằm chằm nhìn vào mắt nàng.

Nhu hòa lại khôi phục trên mặt Lâm Hi Hi, nàng cười yếu ớt nhìn nó.

"Lâm, đây là đứa nhỏ của Hoàng Gia, là con trai của công tước đại nhân." Cuối cùng Lily cũng tìm được điểm để phản bác, mạnh mẽ có lực hét lên, "Cô không có quyền ôm nó đi."

Lâm Hi Hi một chút cũng không để ý tới người phụ nữ trước mắt này, nàng và con trai ly biệt nhau lâu như vậy mới gặp lại, nàng không muốn lãng phí thời gian ở đây tranh chấp đấu khẩu vô nghĩa. Đứa bé thực đáng yêu, cũng theo bản năng thực tham luyến ôm ấp của nàng, trời biết được lòng nàng có bao nhiêu xúc động, ánh mắt tuyệt không muốn rời khỏi con.

Vẫn trầm mặc, Tần Dịch Dương nhìn ra suy nghĩ của nàng, nhẹ nhàng vuốt mấy sợi tóc ra sau tai nàng, thân thiết ôm nàng một cái, dán vào bên tai nàng nói: "Trước mắt đến phòng của anh đi... Yên tâm, bảo bối, sẽ không ai dám động đến con."

Lòng Lâm Hi Hi run lên, ôm đứa bé nên nàng càng khó khăn để tránh đi ôm ấp của hắn, hơi thở nóng bỏng kia phả vào tai nàng khiến nàng tê dại một trận, thậm chí nàng còn cảm nhận được bàn tay nóng ấm của hắn sau lưng nàng.

https://thuviensach.vn

Ôn nhu như vậy, mang lại cho nàng an ủi lớn nhất.

Nàng nâng mắt nhìn hắn, trong nháy mắt khi bốn mắt chạm nhau lửa tình lan tràn, nàng vội vàng thu hồi ánh mắt, ôm đứa bé đi ra ngoài.

Lily kinh hãi, phát hiện bản thân mình đẽ xem nhẹ việc Tần Dịch Dương còn ở đây, cô nhớ tới những lời nói độc ác của mình, cũng hiểu được giờ phút này Vinson cảm thấy cô chướng mắt đến cỡ nào.

Chính là, đối với hắn, cô đúng là không thể có khả năng mà kiêu ngạo, một câu nói độc ác cùng bộ dáng nhu tình ban nãy, khiến ắt cô tràn đầy bi thương.

Cô nên bi thương sao?

Cách khoảng cách xa như vậy, cô từ ngàn dặm xa xôi chạy đến Trung Quốc tìm hắn, không ngại hắn thờ ơ với cô, hắn vội vàng đẩy cô đến biệt viện của Mục Thanh Ngôn, cô đều có thể nhẫn nhịn. Thậm chí là hắn thích người con gái khác, cùng người đó ở một chỗ, cô cũng không có năng lực gì để phản đối, đúng là có một số việc cô đã làm thực có lỗi với Lâm Hi Hi, nhưng mà không phải cô cũng đã bị trừng phạt rồi sao? Bị hắn trục xuất về nước, cũng bị nhốt ở trong phòng vẽ tranh của lâu đài, khiến cho tất cả mọi người trong hoàng gia đều chê cười cô, phải biết rằng nữ nhân đã được Lan phu nhân đưa đi mà lại bị đuổi quay về, cũng giống như nam nhân Trung Quốc thời cổ đại hưu thê vậy, người phụ nữ như vậy sẽ không có ai nguyện ý cưới làm vợ hết.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 211: Tất Cả Đều Là Vì Cô Ta

Cô khụy xuống, một bên tay chậm rãi nắm chặt lại, con ngươi đã lã chã ủy khuất.

"Ở phòng vẽ tranh chưa có suy nghĩ đủ phải không?" Một đạo thanh âm du dương nhẹ nhàng quẩn quanh đập vào tai cô, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương vẫn đuổi theo người phụ nữ của hắn, thấy nàng đã rời khỏi phòng, chậm rãi nói, thu hồi ánh mắt, rơi vào trên người cô gái trước mặt.

Sống lưng Lily cứng lại, cả người run rẩy. Cô lắc lắc đầu, trong giọng nói mang theo tia khẩn cầu: "Em không muốn lại bị nhốt ở đó nữa."

Tần Dịch Dương nhìn cô, lạnh lùng trong mắt giảm đi một chút, thân ảnh cao ngất mang đến sự áp bức to lớn, "Lily, tùy cô muốn thế nào cũng được, muốn cái gì cô cũng có thể hướng tôi cầu xin, chẳng qua là, đừng có nói năng lỗ mãng với cô ấy, nhớ lấy." Ánh mắt tĩnh lặng như nước hồ thu của hắn đâm thẳng vào linh hồn cô, nhẹ giọng cảnh cáo, "Sự nhẫn nại của tôi là có hạn, không cần phải thử thăm dò làm gì, chỉ tốn công thôi."

Đây coi như là cảnh cáo nhẹ nhàng nhất.

Nhưng Lily vẫn hung hăng đau đớn, cô nắm chặt bàn tay, "Vinson, anh vẫn còn thích cô ấy sao?" Cô đè nén thanh âm run rẩy, làm bộ bình tĩnh hỏi.

Ngón tay Lily bấm chặt vào lòng bàn tay, hơi thở mong manh: "Vậy nếu như phu nhân không phản đối, anh vẫn có ý định lấy cô ấy làm vợ, cho dù cô ấy không có tư cách ngồi vào vị trí công tước phu nhân, anh cũng tình nguyện để cho cô ấy làm phải không?"

https://thuviensach.vn

“Không.” Hắn chậm rãi nói.

Ánh mắt Lily dường như tìm thấy bình minh trong chuỗi tuyệt vọng.

“Cho dù phu nhân có phản đối, cô ấy vẫn là người phụ nữ duy nhất bên cạnh tôi.” Ở nơi này trước mặt người phụ nữ này, hắn không cần thiết phải giấu giếm gì cả.

Thân thể Lily kịch liệt chấn động, cảm giác tất cả hy vọng đều bị bắt lấy, xé vỡ vụn trước mắt mình.

“Tại sao? Vinson, anh nói cho em biết tại sao?” Cô khóc thét lên, “Em đâu có chỗ nào kém cô ta, em yêu anh không thua kém cô ta, tại sao lại biến thành thế này Vinson? Trước kia không phải anh rất yêu thích em sao? Trước khi đến Trung Quốc anh không có chán ghét em, không có bài xích hôn sự của chúng ta, không có bài xích bất kỳ quyết định nào của phu nhân, bởi vì anh đi Trung Quốc, anh gặp được Lâm, anh mới biến thành như vậy. Tất cả đều tại cô ta!”

Cô gào thét lên, ủy khuất, ghen ghét, vô vọng giãy giụa, làm cho người ta cảm thấy chua xót mà vô lực.

Trong căn phòng rộng lớn, người đàn ông cao lớn có khuôn mặt như một vị thần, lạnh lùng nhìn cô chạy tới ôm chặt cánh tay của hắn mà lắc lắc, tuyệt vọng khóc thút thít.

Giờ phút này cô không còn chút lý trí nào, không lý trí đến mức vẫn hận Lâm Hi Hi, tất cả hận thù đều bộc phát, hận đến thấu xương.

Âu phục màu đen bao trùm khiến Tần Dịch Dương cành thêm lạnh lùng, cánh tay hắn giữ cô gái đã khóc đến mức sắp xụi lơ xuống đất, sắc mặt hắn đã hòa hoãn đi chút ít, giơ tay ra hờ hững đỡ không cho cô ta ngã xuống.

“Có lẽ như vậy…” Hắn đáp lại lời của cô, nhẹ giọng lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

Ở nơi đó có một cô gái, hơn hai năm trước vô tình bước vào thế giới của hắn, cho hắn lần đầu tiên quý giá, vận mệnh của nàng bởi vì hắn mà thống khổ, bọn họ không phải chỉ là đơn thuần gặp gỡ và chờ đợi, mà là từng bước từng bước lâm vào vực sâu. Dưới đáy vực sâu đó, là hắn vô tình mà càng lún càng sâu vào tình yêu của nàng, hắn từng lãnh khốc mà sắp đặt lừa gạt nàng, vây khốn nàng. Khi bọn họ bắt đầu dây dưa, cũng đã nhất định không thể tách rời nữa.

“Xin lỗi”, Ánh mắt Tần Dịch Dương chuyển dời đến trên người Lily, nhẹ nhàng mở miệng, cánh môi mỏng cương nghị bày tỏ rõ ràng thái độ của hắn, “Trước đây tôi không hiểu được yêu là thế nào, cho nên mới để cho cô ở bên cạnh tôi hao phí thời gian lâu như vậy… Cô có thể đưa ra bất kỳ yêu cầu gì, chỉ cần tôi có thể làm được. Mà điều kiện duy nhất của tôi, cô đã rõ rồi đấy.”

Hắn khẽ cúi đầu, môi mỏng mang theo lạnh lùng tới gần bên tai cô gái này.

“Thu hồi móng vuốt của cô, đừng để tôi nhận thấy cô ấy bị một chút tổn thương nào, nếu không tôi cũng không cần thiết phải để ý coi đã cùng cô có những gì, tôi càng không để ý đến việc cô có vĩnh viễn biến mất ở trong thế giới của tôi hay không, nghe hiểu chưa?”

Lily chỉ cảm thấy bị đẩy xuống hầm băng, cô không biết được, từ khi nào bắt đầu, Vinson lại đối địch với cô như vậy, trước kia nhìn hắn lãnh đạm với cô như thế nào, cô cũng coi như từng là người phụ nữ của hắn, vô luận thế nào hắn cũng sẽ không làm chuyện gì quá đáng với cô, mà bây giờ lại vì một người phụ nữ khác, cô lại trở lên hèn mọn và xấu xa đến vậy, không tiếng động cùng cảnh báo cứ như vậy bị đẩy xuống 18 tầng địa ngục.

Sắc mặt trắng bệch, Lily nắm thật chặt tay áo của hắn, run giọng thỉnh cầu: “Em không muốn.... Vinson, em cái gì cũng không muốn.... Anh đừng

https://thuviensach.vn

đuổi em rời khỏi anh, em không để ý đến anh yêu cô ấy, cưới cô ấy, anh để cho em ở bên cạnh anh có được không?”

Đây là thỉnh cầu hèn mọn, đê tiện nhất mà cô có thể làm ra.

Tần Dịch Dương ngưng mắt nhìn cô hồi lâu, lâu đến mức cả gian phòng cũng đã dâng lên tia mù mịt, sau đó hắn mới vươn tay, nhẹ nhàng xoa xoa tóc của cô, thanh âm vẫn lãnh đạm như cũ, “Trở về nghỉ ngơi thật tốt.”

Khi mà hắn đi khỏi, trong nháy mắt kia, Lily phảng phất nghe được có đồ vật gì đó đột nhiên rơi xuống đất, vỡ nát.

Không khí tĩnh lặng tràn ngập hương hoa thơm ngát, cả tòa thành an tĩnh xinh đẹp như một vườn hoa, Lâm Hi Hi dọc theo hành lang trở về, nhớ tới muốn đi lấy chiếc nôi tiện dụng kia về, nếu không bảo bối sẽ không thể nào ngủ được ở trên chiếc giường lớn trong căn phòng rộng lớn mà lạnh lẽo của Tần Dịch Dương, nhưng là vừa đi đến cửa nàng đã nghe được thanh âm bên trong, nàng chợt ngừng bước.

Cách cánh cửa gỗ to nặng, nàng nghe được cuộc đối thoại của Tần Dịch Dương và Lily, hắn không cố kỵ mà nói về tình yêu, còn nói muốn đem vị trí công tước phu nhân cho nàng, hắn còn nói… Không được phép thương tổn nàng dù chỉ nửa phần.

Trong lòng dâng lên cỗ cảm động, khuôn mặt lãnh đạm như băng của nàng cũng dần dần giãn ra.

Cuộc sống khi còn ở Tần trạch, hắn cũng khí phách như vậy, dùng ngữ điệu nhẹ nhàng nhất nói không cho bất luận kẻ nào đến gần và làm tổn thương nàng, những ngày đó, nàng là người phụ nữ nằm trong lòng hắn, khiến cho không ít người khát vọng.

Mà hiện tại thì sao?

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi không dám nghĩ tới, sợ đem tình yêu phóng túng chìm quá sâu, sợ hắn một lần nữa xoay người rời đi, nàng sẽ hoàn toàn tuyệt vọng.

Chua xót dâng lên chóp mũi, cục cưng trong ngực không ngừng tém miệng, tay ở trong ngực nàng không ngừng ngọ nguậy, hưng phấn mà thỏa mãn, lúc này nàng mới bừng tỉnh, nghe được thanh âm Tần Dịch Dương đi ra ngoài.

Nàng ôm chặt bảo bối, vội vàng xoay người, tâm hoảng ý loạn rời đi.

Bốn giờ chiều, bầu không khí trong phòng thật tĩnh lặng.

Trong bầu không khí đó, nàng lẳng lặng canh giữ bên cạnh cái nôi dỗ cho bảo bối ngủ, Tần Dịch Dương vẫn ở sát phía sau nàng, Âu phục đã cởi hết ra, chỉ đem nàng nửa ôm ấp nửa bảo vệ.

Không nói lời nào, sẽ không có cãi vã, trong lòng nàng có chút đề phòng, nhưng thỉnh thoảng vẫn hoảng hốt vì bị hắn mị hoặc.

Lạc Thành đẩy cửa đi vào, gương mặt lạnh lùng quan sát.

Hắn ngưng mắt nhìn Lâm Hi Hi hai giây, cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh đào hãi lãng, nhưng rất mau đã khôi phục lại vẻ lạnh lùng, gương mặt đanh lại, đi đến bên người Tần Dịch Dương ở bên tai hắn đơn giản nhanh chóng nói gì đó.

Lông mày Tần Dịch Dương nhíu chặt lại.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 212: Lừa Gạt Anh Cũng Không Muốn Sao?

Lâm Hi Hi nhẹ nhàng đu đưa cái nôi, cảm giác được Tần Dịch Dương đứng dậy, cùng Lạc Thành đi sang một bên nhẹ giọng nói.

Nàng cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng động tác trong tay không dám dừng lại vì như vậy cục cưng ngủ sẽ không yên ổn, thật vất vả buồn ngủ lắm mới dám nhắm mắt lại, cứ một lúc sau phải mở ra xem nàng còn ở đó hay không, bàn tay nhỏ bé hồng hào không ý thức mà nắm lại rồi mở ra, làm cho người ta có chút đau lòng.

Lâm Hi Hi vươn tay xuống dưới nhẹ nhàng chạm vào khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của con, rất lâu, cuối cùng nó mới ngủ say.

Tần Dịch Dương quả thật đã đi tới trước mặt nàng.

“Anh có việc có thể đi trước, tôi có thể chăm sóc con.” Nàng ngẩng mặt lên, ánh mắt trong veo dừng lại trên người hắn.

Tần Dịch Dương cúi người xuống, chậm rãi hôn lên môi nàng.

Lâm Hi Hi cả kinh, cũng không nghĩ Tần Dịch Dương sẽ ở đó mà hôn nàng. Cách một cái nôi, nàng không quá xúc động, tư thế nửa quỳ trên mặt đất có một dáng vẻ vô cùng quyến rũ, nàng cảm nhận được môi hắn bao trùm toàn bộ môi mình, không kiêng nể gì, mà ngày càng bạo dạn, Lạc Thành thấy một màn như vậy, đã biết điều mà thu ánh mắt lại xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

“.....” Nàng ưm một tiếng, cảm giác được hắn cạy mở hàm răng của mình, hơi thở nóng bỏng xâm nhập mà tiến vào, bàn tay ấm áp giữ chặt cái gáy của nàng khiến cho nàng thuận theo mà thừa nhận, thật mạnh mẽ mà đoạt lấy ngọt ngào trong cái miệng nhỏ nhắn của nàng.

Nàng vô thức, bị đầu lưỡi nóng bỏng của hắn làm cho thần trí mê muội.

Tần Dịch Dương vẫn hôn môi nàng, bàn tay kéo nàng qua cái nôi ôm lại đây, dịu dàng tiến vào trong lồng ngực.

Thật là lâu như vậy hắn mới có thể làm càn.

Làm càn mà hôn nàng, dù cho nàng có đôi chút giãy giụa cũng không màng tới, nhẹ nhàng mà xoa lưng nàng, dịu dàng dùng lực ôm lấy nàng, mạnh mẽ mà dây dưa cùng môi nàng, chân mày hắn hơi hơi nhíu lại, giống như muốn đem nàng nuốt hết vào.

“Em biết không, dù có xảy ra chuyện gì thì một khắc anh cũng không muốn rời xa em.” Buông đôi môi của nàng ra, Tần Dịch Dương áp lên trán nàng nói “Hi Hi, anh chỉ rời đi có một lúc, em vẫn còn có thể ở lại đây, đúng không?”

Thực không biết đã bắt đầu từ lúc nào, hắn lại cảm thấy không tin tưởng như vậy.

Không có ra lệnh yêu cầu người hầu coi chừng nàng, chỉ cần nàng muốn, nàng có thể tùy ý rời khỏi tòa lâu đài bất cứ lúc nào, nàng có tự do như vậy.

Cho nên vào lúc này, hắn không dám đi.

“Hi Hi, nói đi.....” hắn cúi đầu, chăm chú nhìn gương mặt trầm mặc của nàng, nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Cổ tay mảnh khảnh để ở trong ngực hắn, hô hấp trở nên dồn dập vì những lời hắn nói, Âu phục của hắn nới lỏng, cách làn áo sơ mi mỏng là lồng ngực tráng kiện của hắn, chỉ trong chốc lát như vậy, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy như không thể suy nghĩ được gì.

“Tôi không thể cam đoan mình sẽ không đi.” Nàng ăn ngay nói thật, ánh mắt trong veo nhưng lạnh lùng, duy trì lý trí của mình “Đây là anh đã đáp ứng tôi.”

Tần Dịch Dương cười khẽ, khóe môi tràn đầy chua xót.

“Ngay cả lừa gạt anh cũng không được sao?” Hắn ôn nhu tự giễu, chính là ai nghe được những lời nói của hắn đều cảm nhận được sự bi thương trong đó.

Lâm Hi Hi nghẹn lời, ở trong lồng ngực hắn, chỉ một giây nàng cũng bị hút vào, thân thể mảnh khảnh của nàng không ngờ dính sát vào người hắn, chỉ có thể như một loại dây leo bình thường mà bám vào. Hắn cúi xuống hôn nàng, nàng còn đang sửng sốt mà quên né tránh hắn, vì vậy môi với môi gắn chặt vào nhau càng làm cho tình cảm dâng trào, hung hăng yêu thương đầu lưỡi mẫn cảm của nàng, một cỗ khoái cảm xuất hiện bên trong, làm nàng đầu váng mắt hoa.

Thời gian cứ trôi qua, nàng bất lực mà chống cự, cổ tay lại bị túm lại, ấn vào vị trí ngực trái của hắn, cảm nhận được nhịp tim đập, dồn dập của hắn. “.... Anh rất nhanh sẽ trở về.” Hắn lại hôn lên môi nàng, hiện tại nàng còn đang mê muội không thể nói gì.

Cửa phòng bị một lực mạnh mở ra, một người đàn ông cao ngất xuất hiện ở cửa.

Trông thấy cảnh tượng ám muội như vậy, hắn nhíu mi lại vừa định mở miệng nói nhưng lại chỉ có thể chậm rãi ngậm lại, khi nhìn rõ người phụ nữ

https://thuviensach.vn

đang nằm trong lồng ngực Tần Dịch Dương, cô gái kia khiến hắn chấn kinh, đôi mắt xanh lam trào lên một loại ý nghĩ sâu xa.

“Anh không có gọi em tại sao lại đột nhiên xông tới? Còn không mau trở về.” Thanh âm lạnh lùng của Tần Dịch Dương vang lên ngay bên tai.

Colin hoàn hồn, trên mặt khôi phục vẻ nghiêm trọng như cũ, mở miệng nói: “Anh, xin hãy mau lên một chút.”

Ánh mắt thâm sâu của Tần Dịch Dương chăm chú nhìn người con gái trong lồng ngực, buông nàng ra, một thân kiên quyết cùng lãnh liệt mà hướng cửa đi đến.

“Lạc Thành đã đến trước rồi, nếu lúc này thời cơ đã chín mùi mà nói, chúng ta có thể lần theo được dấu vết Bruce, hắn ta đừng hòng chạy thoát lần nữa.”

Colin có chút kích động, đi theo phía sau hắn.

“Ở lại đây, đừng đi theo anh.” Tần Dịch Dương đi thật nhanh, thản nhiên nói.

Sắc mặt Colin thay đổi: “Tại sao, em nói rồi em nhất định phải đi cùng anh.”

“Không có tại sao hết, ở lại!”

“Anh! Em nói rồi em sẽ vĩnh viễn đều đứng ở bên cạnh anh, chuyện của Bruce anh đã ngăn cản em không phải một lần hai lần, lúc này đây em sẽ không nghe lời anh lần nữa đâu, em cũng muốn cùng hắn ta tính sổ!”

Tần Dịch Dương bước chậm lại, ánh mắt lãnh liệt mà quay đầu lại nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Đối tượng mà hắn muốn trả thù không phải em, không cần ở trong này tự chuốc lấy phiền nhiễu, muốn nói tính sổ, anh mới phải tính toán sòng phẳng với hắn.” Đôi mắt hắn u tĩnh như nước như có ma lực ẩn sâu bên trong, làm cho Colin mơ hồ phát rét.

Quả thực hắn cũng có nghe nói, ở Trung Quốc có thời điểm anh trai hắn từng một mình bị tập kích, nguy hiểm cận kề nhưng dựa vào mình anh trai cũng có thể bình tĩnh đối phó, nhưng có tin còn kinh ngạc hơn là, vào đêm đó, Lâm cũng bị tập kích giống như vậy.

Colin định nói ra nhưng lại im lặng, cũng khó trách, chỉ có chuyện của Lâm mới có thể làm cho người như hắn không kể nguyên tắc gì mà không khống chế được. Lúc trước nghị viện có cuộc thảo luận bàn tính xem trước mắt có nên trực diện đối đầu với Bruce hay không, thái độ của anh trai chậm chạp dè chừng, phải biết rằng, Bruce giảo hoạt mà đem địa bàn ẩn nấp ở khu vực náo nhiệt, dễ trốn tránh, hơn nữa cũng biết đối phương kiêng dè vì tính mạng của người dân sẽ không hấp tấp mà tấn công trực diện, với tính cách của anh trai, tuyệt đối không có khả năng lấy mọi người làm vật tế hi sinh để thu phục bọn người này.

Mà lúc này đây, ánh mắt hắn sáng lóe lên khiến cho người ta không thể nắm bắn được hắn đang suy nghĩ điểm mấu chốt gì.

“Anh...” Hắn vẫn còn mè nheo cầu xin.

“Ở lại đây, đừng để anh biết em có nhúng tay vào dù chỉ một chút, nếu không em sẽ biết hậu quả!” Tần Dịch Dương lạnh lùng một tay nắm lấy cà vạt mà xoay người rời đi.

Colin ngạc nhiên mà đứng tại chỗ, vô vọng, tiện đà xoay người rời đi.

Cánh cửa chạm trổ hoa văn được đẩy ra, thân ảnh cao ngất to lớn của hắn một lần nữa xuất hiện trước mặt Lâm Hi Hi.

https://thuviensach.vn

“Lâm!” Colin cực kì tươi cười, nhìn cô gái phương Đông xinh đẹp này.

Không biết vì sao, tuy rằng trước kia đã từng làm chuyện xấu đối với nàng, thế nhưng hiện tại ở Anh nhìn thấy nàng lại cảm thấy thân thiết như vậy, trong đôi mắt xanh lam của hắn tràn ngập sự ái mộ không hề che dấu.

“Colin?” Lâm Hi Hi còn nhớ rõ tên của hắn, nhẹ giọng mà chào hỏi.

Người đàn ông tóc vàng mắt xanh cười lại càng to, đi tới cất cao giọng nói: “Tôi biết có một ngày nào đó cô sẽ đến Anh! Có một số việc không thể nghi ngờ, ví dụ như anh trai tôi nhất định chính là công tước, mà cô, sẽ nhất định đi theo anh đến Anh, tuy rằng trước kia đã xảy ra rất nhiều chuyện làm anh ấy bề bộn nhiều việc đến mệt chết đi, nhưng mà hiện tại có chút thời gian rảnh, anh ấy vẫn là đi tiếp cô, dự đoán của tôi quả nhiên đúng vậy.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 213: Xin Đừng Rời Khỏi Lâu Đài

Lâm Hi Hi lắng lặng nghe, ánh mắt lưu luyến nhìn ra phía cửa.

“Có chuyện gì xảy ra sao?”

“Xem như gặp chuyện không may đi.” Colin đơn giản nói một câu, cúi người mỉm cười đùa giỡn với đứa nhỏ trong nôi, “Anh cả đi bắt người xấu... Đứa nhỏ này thực đáng yêu, Lâm, nó rất giống cô.”

Lâm Hi Hi ngẩn ra, lúc này mới phát hiện cục cưng thực đã tỉnh, đang đùa giỡn ngón tay của Colin, ánh mắt lại vẫn nhìn Lâm Hi Hi không nhúc nhích, cánh môi phấn nộn khẽ ngáp một cái.

Lâm Hi Hi dỗ dành cục cưng vừa mới tỉnh dậy, trong lòng đã có một chút căng thẳng.

“Bruce là ai?” Nàng đột nhiên nhẹ giọng hỏi.

Colin không khỏi ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn nàng, trong mắt có một tia sửng sốt, “Cô không biết hắn ta?”

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu. Trên thực tế trước kia nàng nghe được cái tên này trong tin tức thời sự, cũng đã nghe Lan phu nhân nói qua, nàng vẫn đều cảm thấy thực khó hiểu, là bởi vì trong lòng nàng vẫn luôn bài xích, cũng không cảm thấy Anh chính là một nơi nàng có thể dừng chân lại quá lâu, cho nên căn bản là không có để ý.

Thế giới của hắn, hình thù như thế nào nàng thực xa lạ.

https://thuviensach.vn

Lúc này Colin mới dừng chơi đùa với cục cưng, nghiêm mặt đứng dậy, hắn cho rằng ở Trung Quốc đã xảy ra ngần ấy chuyện, thì Lâm ít nhiều cũng phải biết một chút chứ, lại không ngờ đến anh trai ngay cả một điểm nhỏ như đầu đinh cũng không nói cho nàng biết.

Bất quá, cũng đúng thôi.

Colin cười khổ một tiếng, đây cũng là nguyên nhân khiến hắn buồn bực, tính cách của anh trai đúng là bá đạo, hắn đem tất cả những người hắn để ý tới giấu ở nơi sâu nhất, không chỉ là bảo vệ bọn họ, cho dù là có nguy hiểm cũng không để cho bọn họ biết có sự nguy hiểm này tồn tại, hắn thân là công tước mà lại tự mình đi chỉ đạo, cũng không chịu để cho em trai chính mình đi cùng.

Hắn đương nhiên biết, anh trai là đang bảo vệ hắn

Ngay cả đối hắn đều như thế, lại không cần phải nói đến người con gái mà anh ấy yêu sâu đậm đến tận xương tủy.

“Lâm, khi cô còn ở Trung Quốc, có phải có một buổi tối cô đã bị tập kích?” Colin nhẹ giọng hỏi nàng.

Hoảng hốt một chút, Lâm Hi Hi nhớ tới một buổi tối kia.

Tai nạn xe cộ, giết người, còn có xác người chết ở bên cạnh mình...

Đầu ngón tay hơi hơi tái nhợt, nàng đương nhiên có thể nhớ lại ngày nào đó, bất quá là bởi vì gặp lại Tần Dịch Dương, nguyện vọng của nàng đã thổi bay tất cả, căn bản là không có hỏi, buổi tối hôm đó đã xảy ra chuyện gì.

Nàng gật gật đầu, đôi mắt trong veo có một tia mong mỏi.

https://thuviensach.vn

“Đó chính là sát thủ do Bruce an bài.” Colin nhún vai, nhíu mày nói, bất quá tôi nghe nói cô thực dũng cảm, Lâm cô cư nhiên có thể giằng co đuổi bắt trên xe với bọn chúng, bên cạnh còn có một xác người chết nằm đó, cô cũng không thấy sợ hãi sao?”

Chuyện đó không phải trọng điểm.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi hé ra chút tái nhợt, những gì nàng muốn nghe không phải những điều này.

Colin tự nhiên cũng có thể hiểu được sự mê man cùng mờ mịt của nàng, nhẹ nhàng hấp một hơi, chậm rãi nói: “Cô thực ra cũng không yêu anh trai giống như anh ấy yêu cô.”

Một câu này làm cho tiểu nữ nhân trước mắt hoàn toàn choáng váng, Colin nhìn nàng tiếp tục nói.

“Bruce chính là con trai cả trong gia tộc chúng tôi, cũng là con trai của anh trai công tước tiền nhiệm, mà về Vinson, tôi nghĩ cô cũng không biết, mẹ của anh ấy cũng không phải là Lan phu nhân, mà là một người phụ nữ Trung Quốc. Năm đó công tước rất sủng ái người phụ nữ này, nhưng là hắn cô cũng biết đấy.” Lông mi tuyệt đẹp của hắn nhíu lại một chút, “Tựa như cô và Lily hiện tại vậy, hoàn cảnh của bọn cô thực giống nhau, lúc đó mẹ của Vinson đã sinh anh ấy rồi, nhưng bởi vì một nguyên nhân nào đó, bà ấy rời khỏi Anh, không rõ tung tích, mà phu nhân lại tiến hành cuộc hôn nhân hợp pháp với công tước.

“Nếu như đứng về phía người Trung Quốc các cô mà nói, anh trai cũng chỉ là một đứa con riêng mà thôi.”

“Từ trước khi cuộc tham tuyển chính thức bắt đầu, Lan phu nhân, cũng chính là mẹ tôi, vẫn luôn luôn giúp đỡ anh ấy, đương nhiên, nguyên nhân cũng là bởi vì tôi chơi bời lêu lổng không chuyện ác nào không làm, cho nên ‘mẫu thân đại nhân’ cũng không có ý định để cho tôi kế vị.” Colin cười

https://thuviensach.vn

cười nói một câu trêu chọc, “Nhưng là Bruce cũng không thể làm được những gì hắn muốn, hắn cũng không được coi là người thừa kế chính thất trong cơ thể hắn cũng chảy hai dòng máu, hắn cũng có tư cách tham tuyển, mà con người này, cũng chính là đối thủ nặng ký nhất của anh trai, như cô đã chứng kiến được đấy, hắn chuyện gì cũng có thể làm ra, thật không biết sự máu lạnh hắn thừa kế ở đâu mà có, may mắn chính là hắn chưa thể thương tổn được cô và con của cô...”

“Lâm, cô hãy tin tôi, chỉ có trong tòa lâu đài này cô mới thực sự an toàn, Bruce từ hơn nửa năm trước đã để mắt đến cô, anh trai chỉ có thể bỏ mặc cô mới có thể làm tan biến đi sự băn khoăn của anh ấy, nhưng là thực rõ ràng, anh ấy không thể tiếp tục bỏ mặc cô được nữa, lòng của phụ nữ thực yếu ớt, không thể chịu đựng được hiểu lầm lớn như vậy, chính là xin cô hãy tin tưởng, anh trai thực yêu cô, vẫn luôn luôn yêu.”

Con mắt trong veo của Lâm Hi Hi đầy kinh ngạc và sửng sốt.

“Vì sao?” Nàng cảm thấy không thể hiểu nổi: “Vì sao? Anh ấy không giải thích cho tôi nghe?”

Colin nhún vai, “Đây là nguyên tắc của anh ấy, anh ấy cảm thấy rất có lỗi với cô, mặc kệ là xuất phát từ nguyên nhân gì, những thương tổn mà anh ấy đã gây ra cho cô, giải thích chính là Phương pháp bù đắp hèn mọn nhất, việc này sẽ có một này cô hiểu tất cả, mà muốn cho cô một lần nữa tin tưởng anh ấy, cũng chỉ có thể dùng di động để nói cho cô biết.”

“Lâm, tôi chỉ có thể nói những lời này, đối với thương tổn tôi đã từng gây ra cho cô, tôi thành thực xin lỗi.” Colin chân thành nói.

Lâm Hi Hi không có phản ứng gì, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc.

Colin nhíu mi một cái, tiếp tục mở miệng thừa nhận: “Thời điểm kia, khi tôi đến Trung Quốc, mục đích cũng chỉ là cho cô rời khỏi anh ấy, trừ cô ra,

https://thuviensach.vn

anh ấy sẽ không còn uy hiếp nào nữa, khi tham tuyển sẽ không phải kiêng dè cái gì... Lâm, thực có lỗi."

Những chuyện này, tựa hồ nàng không biết gì cả.

Nàng có chút mờ mịt nhẹ nhàng lắc đầu, lúc này mới phát hiện nguyên lai mưa gió bão bùng bên ngoài nàng một mực không biết, nàng thủy chung vẫn nằm trong sự che chở của hắn, trong thế giới mà hắn không có rời đi, là như vậy đúng không?

Nàng hồi tưởng lại buổi đêm khuya kia, gió lạnh lạnh thấu xương, một người máu me nằm trong xe, bên ngoài xe tiếng súng khô khốc khiến người ta run rẩy, nháy mắt khi cửa xe mở ra nàng nghĩ đến mình đã phải tìm đến cái chết, nhưng hắn lại đem nàng từ trong xe ôm ra, thu tiến vào trong lồng ngực.

Trên tay hắn còn đọng mùi máu tanh, chính là cái ôm ấp kia, ấm áp như mùa xuân.

"Lâm, cô có việc gì sao?" Colin nhíu mi, nhẹ giọng hỏi.

Lâm Hi Hi từ trong suy tư hoàn hồn lại, thanh ảnh mảnh mai nhẹ nhàng quỳ xuống nền nhà, đẹp tao nhã như một nữ thần.

Nàng nhẹ nhàng lắc đầu: "Tôi không sao."

Cánh mi thật dài rung động dưới nắng chiều, nàng gian nan hỏi: "Vừa mới, anh ấy phải đi làm gì vậy?"

"Anh ấy..."

"Colin!" trợ thủ Leo xuất hiện ở ngoài cửa, sắc mặt hơi căng thẳng, "Phu nhân tìm cậu, qua mau thôi."

https://thuviensach.vn

Người đàn ông tóc vàng mắt xanh cũng vội vàng đứng dậy tính toán rời đi, rồi lại xoay người, hướng nàng cười cười: “Lần sau sẽ lại nói với cô, anh trai lần này không biết có gặp nguy hiểm gì không, nhưng là, cô... nhất... định đừng có ngốc nghếch rời khỏi lâu đài đấy, nhớ kỹ rồi chứ?”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 214: Nếu Tôi Đẩy Cô Xuống Dưới…?

Một chiếc xe Lincoln xa hoa chậm rãi rời khỏi tòa lâu đài.

Một con đường được trang trí xa xỉ, cây cối hai bên cũng được cắt tỉa rất chỉnh tề, xe chậm rãi lướt ra ngoài, đi qua một cánh cửa sắt rất lớn chạm trổ tinh xảo, trừ bỏ ngày nào đó từ bên ngoài vào, nàng chưa có đi qua cánh cửa như vậy nữa.

Lâm Hi Hi ngồi ở trong xe, ánh mắt u tĩnh nhìn ngoài cửa sổ, ẩn chứa chút lo lắng.

“Cô đang lo lắng cái gì?” Thanh âm du dương của Lan phu nhân vang lên.

Lâm Hi Hi ngừng suy tư, khuôn mặt mỹ lệ lộ ra một nụ cười tươi mát, ôn nhu thành thật nói: “Tôi đang lo lắng cục cưng ở nhà.”

Lan phu nhân lại nhíu mày như trước, nàng đành phải nhẹ giọng tiếp lời: “Nó ngủ say, tôi sợ khi tỉnh dậy không thấy tôi sẽ khóc.”

Nghe vậy, khóe miệng Lan phu nhân lại lộ ra một nụ cười.

Ở phía sau, Lily cũng cười ra tiếng.

“Lâm, cô cho rằng mình hiểu biết trẻ con lắm sao?” Lily lắc đầu nói, “Cục cưng bất quá cũng chỉ mới hơn 1 tháng mà thôi, cô dựa vào đâu mà cho rằng nó có thể nhận thức, nhận ra cô, có phải cô đã quá tự tin rồi không?”

https://thuviensach.vn

Trong không khí u tĩnh mà ẩm ướt, lại vang lên lời nói có vài phần khiêu khích.

Lâm Hi Hi không thèm nhìn cô ta, chính là đôi mắt trong veo vẫn nhìn ngoài cửa sổ, thản nhiên nói: “Người khác thì đương nhiên tôi không hiểu lắm, nhưng con của chính tôi thì tôi thừa hiểu biết, không cần người khác nhắc nhở.”

Lily ngồi ghế sau, nụ cười khiêu khích không thể nhịn được.

“Tôi nghĩ là cô nhầm rồi, không phải đây mới là lần đầu tiên tôi nói với cô sao, đứa bé có phải của cô hay không không quan trọng, quan trọng đó là con của công tước đại nhân, cô không cần lần nào cũng tỏ ra bộ dáng tự phụ thế được không? Phu nhân còn ở đây.”

Ngày nào đó đích xác Vinson đã cảnh cáo cô, cho nên cô cũng không dám càn rỡ mà khiêu khích Lâm Hi Hi, chính là hiện giờ phu nhân đang ở đây, cô cũng cảm thấy Lâm Hi Hi có gì đó đang lo lắng.

Lâm Hi Hi không buồn nhắc lại, không phải là chịu thua, chính là khi nhắc tới Tần Dịch Dương lòng của nàng sẽ dâng lên một cỗ đau đớn nói không thành lời.

Không biết hắn hiện tại như thế nào.

Lúc này mới nghe nói vùng đất phía Nam mới giải phóng bị tập kích, các chính khách Châu Âu đều hội tụ về đây, lâu đài đã chuẩn bị nghênh đón hơn một vạn khách quý từ mấy tháng nay, Bruce lại ẩn lấp ở đây thiết lập mai phục, lẫn vào hội nghị thương mại này, khiến cho tình hình đều thêm căng thẳng, cả lâu đài đều cảm thấy khủng hoảng.

Đó là sau buổi trưa, nữ hầu của Lan phu nhân đến gọi nàng: “Sau khi dùng bữa trưa mời cô cùng phu nhân đi đến phòng vẽ tranh ở phía tây tòa thành.”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi có chút cả kinh, trong lòng thản nhiên dâng lên cỗ đề phòng.

“Đi vào trong đó làm cái gì?”

“Đó là nơi khi sinh thời mẹ của công tước đại nhân ở, phu nhân muốn dẫn cô đến, thuận tiện mang cô ra ngoài dạo chơi giải sầu.” Nữ hầu tao nhã đáp.

Lâm Hi Hi do dự, ánh mắt trong veo dừng ở đứa bé trong cái nôi.

“Vị tiểu thư xinh đẹp này, xin cô yên tâm.” Nữ hậu nhẹ nhàng nói, ánh mắt cũng vô cùng thân thiện, “Đây là con trai của công tước đại nhân, có mệnh lệnh của phu nhân, không có ai dám động đến cậu ấy dù chỉ là cái móng tay, nếu như là phu nhân đã ban ra mệnh lệnh này thì sẽ không ai dám cãi lời, tiểu thư, mời đi thôi.”

Một cái chớp mắt kia, đúng là Lâm Hi Hi muốn gọi một cuộc điện thoại, gọi đến một nơi mà nàng không biết, muốn có được lời cam đoan của hắn, một lời xác nhận, chỉ có nghe được thanh âm của hắn nàng mới an tâm.

Ngồi ở trên xe, lòng của nàng trước sau cũng không ngừng căng thẳng.

Xe chạy qua một vòng xoay nhỏ, Lan phu nhân vẫn nhẹ nhàng mà hỏi về hoàn cảnh của nàng, chính là hỏi đến người thân ở Trung Quốc của nàng, có thể xác định được nàng xuất thân từ một gia đình không có gia thế gì, sắc mặt bà trầm hẳn xuống, tựa lưng vào ghế ngồi, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Đã đến hành lang vẽ tranh.

Lily xuống xe, ánh mắt không chút thân mật vẫn dừng ở bóng dáng Lâm Hi Hi, tuy rằng sau khi phu nhân hỏi về hoàn cảnh của nàng bà không có tỏ thái độ gì, chẳng lẽ bà ta đồng ý cho Vinson cưới cô gái này sao? Cô phẫn hận, muốn phát tiết.

https://thuviensach.vn

Trong hành lang tao nhã được trang trí bởi những bức tranh, có một cỗ không khí u ám.

Lâm Hi Hi cũng xuống xe theo, đi đến phía bên trái Lan phu nhân.

Lan phu nhân xoay người, ý cười mông lung, “Nơi này đẹp không?”

Lâm Hi Hi nhìn bao quát toàn cảnh, nơi này có vẻ ẩm ướt, ở trên sườn núi cao này lại có một hành lang vẽ tranh, quả nhiên đúng là rất nên tán thưởng, không có chút nào tranh đua quyết liệt, chỉ có những tác phẩm nghệ thuật thuần khiết như thiên đường.

Nàng nhẹ nhàng gật đầu: “Rất đẹp.”

Lan phu nhân gật gật đầu, ngửa đầu công trình kiến trúc xinh đẹp kia: “Đây là nơi chồng của tôi vì người phụ nữ mà ông ấy yêu xây dựng lên, cô đoán xem, vì cái gì tôi phải lưu giữ lại nơi này, mà lại không hủy nói đi?”

Lam Hi Hi nín thở, cảm nhận được có gì đó khác thường trong lời nói, nhẹ nhàng lắc đầu, những chuyện không nên nói thì tốt nhất đừng có nói ra.

Lan phu nhân cười yếu ớt, tao nhã cao quý: “Tôi không phá, đó là muốn cho người đàn bà kia nhìn thật rõ ràng, người làm chủ hoàng gia là tôi, người chấp chính chèo chống hoàng gia cũng là tôi, là tôi làm bạn với công tước cho tới khi ông ấy tạ thế, có thể lưu danh ở trong sử sách của gia tộc ông ấy, mà không phải là nhắc đến một hành lang vẽ tranh, phải chìm trong hồi tưởng mà sống đến già... Cô bé xinh đẹp của tôi, cô thử so sánh xem, cái nào tốt hơn?”

Đôi mắt trong veo tĩnh lặng của Lâm Hi Hi nhìn bà ta, thản nhiên nói: “Mỗi người có một suy nghĩ riêng, tôi không có quyền bình xét, có người có thể yêu cả đời, lại có người chịu đựng đắm chìm để tìm thấy sự thanh tịnh của bản thân, họ cảm thấy tốt là được, đó là điều tốt nhất.”

https://thuviensach.vn

Lan phu nhân chăm chú nhìn nàng, ánh mắt có chúy tĩnh mịch.

Lily không có mở miệng, cả người mặc môt bộ lễ phục công chúa cao quý, nhìn Lâm Hi Hi một thân váy dài màu trắng quyét đất, ánh mắt cô ta vẫn lạnh lùng như trước.

“Con gái.... ngươi quả thật không hiểu rõ hiểm ác là gì.” Lan phu nhân dừng ở tiểu nữ nhân tinh tế nhu nhược trước mắt, vòng quanh nàng đi một vòng: “Hiện tại cô đã rời khỏi lâu đài, không có phương tiện giao thông cùng truyền thông nào, cho dù là tôi đem cô đẩy từ trên sườn núi xuống thì cũng không ai có thể biết mà nói gì, tất cả mọi người tromg lâu đài cùng lắm cũng chỉ cho là cô đã mất tích mà thôi... Con gái, ngươi không sợ sao?”

Có một cảm giác run sợ, từ đáy lòng dâng lên, rất nhanh đã truyền đến toàn thân tứ chi.

Lily tức trợn tròn ánh mắt, cuối cùng cũng lĩnh ngộ được ý tứ của Lan phu nhân, lại cảm thấy có chút hưng phấn, căn bản cô còn tưởng rằng phu nhân là đưa cô ta đi giải sầu, chính là không ngờ tới, thực ra phu nhân cũng vô cùng không thích cô gái này. Trong lòng cô kinh hoảng, hận không thể lập tức đẩy nàng ta xuống vực.

Khuôn mặt vẫn tĩnh lặng, không gợn sóng sợ hãi, Lâm Hi Hi nhìn người phụ nữ cao quý trước mắt này, kéo cao váy, nhẹ nhàng mà cúi người, thực hiện một lễ tiết cung đình đúng tiêu chuẩn, giống như lúc nàng đến, thong thả mà lạnh nhạt nói:

“Chuyện gì phu nhân cảm thấy có thể vẹn toàn tự nhiên có thể làm.”

Giờ phút này, ánh mắt trong veo của nàng hoàn toàn trong sáng không ai có thể biết nàng đang suy nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 215: Em Làm Anh Lo Lắng

Yên tĩnh.

Thác nước xinh đẹp chảy từ trên đỉnh núi xuống, lộ ra một loại yên tĩnh khiến người ta ngạt thở.

Lan phu nhân nheo mắt lại, tinh tế quan sát nàng.

“Đến đây, nói cho ta biết, phía trước cô đã làm những gì?” Bà đột nhiên cũng rất tò mò, cô gái phương Đông nhỏ bé này rốt cục có bao nhiêu tự tin, một mình đi theo bọn họ đến một nơi hoan toàn xa la mà lại không chút sợ hãi.

Lâm Hi Hi cũng không nói lời nào, ánh mắt tĩnh lặng dừng ở vách núi, thoạt nhìn cũng không sâu lắm, chính là một khi bị rơi xuống, khả năng sống là rất ít.

“Cô không nghe được sao? Phu nhân đang hỏi cô đấy.” Nghe những lời phu nhân vừa nói, trong lòng Lily cũng có chút sợ hãi, cô trước kia chỉ biết Lâm Hi Hi là người vô cùng đơn thuần, nhưng không nghĩ tới nàng có thể che giấu, trong lòng có chút mất kiên nhẫn, cô nhịn không được hướng nàng quát một câu.

“Phu nhân còn muốn đi vào xem sao?” Tiếng nói của Lâm Hi Hi thánh thót như tiếng suối chảy nhẹ nhàng vang lên, “Nếu hiện tại không đi vào, có lẽ tối chúng ta cũng không kịp đi về mất.”

https://thuviensach.vn

Lan phu nhân vẫn quan sát biểu tình của nàng, bà nhìn ra được, nàng cũng không muốn nói.

“Cô không cần diễn kịch ở đây.” Lily đánh gãy lời của nàng, sắc bén nói, “Trong lâu đài, cô không có quen lấy một người, cô có thể có đường lui nào sao? Đừng tưởng rằng cô không sợ hãi thì sẽ bình yên vô sự, phu nhân có thểmang cô đi ra, sẽ có tính toán để cho cô trở về, cô đang nằm mơ rồi.”

“Cô rất hy vọng tôi vĩnh viễn không thể quay về, phải không?” Lâm Hi Hi khôngcách nào nhịn được những tuyên cáo hàm hồ như vậy nữa, ánh mắt lãnh liệt chuyển hướng Lily, lãnh đạm nhìn. Cả người tản ra một khí chất tao nhã mà lịch sự, “Thật có lỗi, Lily công chúa, trước khi tôi đi đã gọi điện thoại cho Colin rồi, anh ấy biết hành tung của tôi, nếu tôi chưa về, anh ta nhất định sẽ hỏi mẫu thân đại nhân của mình, điểm này, tôi nghi không cần công chúa phải nhọc lòng quan tâm rồi.”

Đột nhiên trong lòng Lily chấn động mạnh.

Cô thật không ngờ trước kia Lâm Hi Hi lại tùng có liên hệ với Colin, bình thường Colin chính là người chơi bời lêu lổng không có coi quyền thế là cái gì, chính là hắn cũng là con đẻ của Lan phu nhân, phu nhân sẽ không mạo hiểm như vậy mà để cho đứa con để của mình nhìn đến bộ mặt xấu xa tàn ác của mình.

Những điều này là một hồi chiến tranh không có thuốc súng, Lily chột dạ cùng oán hận nhìn Lâm Hi Hi, chỉ cảm thấy bản thân mình không có lấy nổi nửa phần thắng, nhưng lại đem toàn bộ nội tâm dơ bẩn đáng ghê tởm của bản thân bày hết ra.

Ngay cả bản thân Lâm Hi Hi cũng nhìn ra được, cô hận không thể khiến cho nàng biến mất có phải không?

Lan phu nhân lẳng lặng nhìn một màn này, ánh mắt hiện lên một tia khâm phục.

https://thuviensach.vn

“Đúng là thời gian không còn sớm.” Bà ta kéo tà váy dài, ánh mắt tao nhã hướng phía trước, “Vào đi thôi.”

Đoàn người đều hướng hành lang vẽ tranh đi vào, tâm tình căng thẳng của Lâm Hi Hi có chút thả lỏng, nhẹ nhàng thở phào một hơi, cất bước theo đi vào, Lily đi ở sau cùng, trong lòng tràn đầy ủy khuất cúi chằm chằm nhìn mặt đất.

Cả hành lang đều có tranh vẽ, nhiều nhất là những bức họa về người phụ nữ Trung Quốc kia.

Nhìn ra được, rất nhiều bút tích là của công tước đại nhân tiền nhiệm.

Khi mà vẽ những bức tranh về chính người mà mình yêu, hẳn là ông ấy vô cùng chuyên tâm, đơn giản mỗi nét bút đều phác lên một hình dáng, từ khuônmặt tinh tế, cánh môi xinh đẹp, từng đường cong cùng với thần thái đều xinh đẹp động lòng người.

Một vẻ đẹp đạm chất phương Đông, từ từ dâng lên, thổi quyét tất cả kiến trúc tuyệt diệu.

Trong lòng Lâm Hi Hi hơi hơi kinh ngạc.

“Cô thực sự không muốn biết, tại sao bà ấy không thể trở thành công tước phu nhân sao?” Lan phu nhân đi đến phía trước một bức tranh xinh đẹp, xa xôi hỏi.

Hồn phách Lâm Hi Hi thực đã bị những bức tranh xinh đẹp thu hút hơn nửa, bàn tay chạm đến tấm kính phủ bên ngoài bức tranh, thành thực nói: “Không, tôi nghĩ muốn.”

Lan phu nhân nhìn nàng, cười cười.

https://thuviensach.vn

“Không phải bởi vì bọn họ khôngyêu nhau sâu đậm, lại càng không phải vì tôi là người phá hoại, trong hoàng gia cũng có nhiều người có dòng dõi hỗn huyết, cho dù là không tương xứng cũng không mấy người so đo cả....” Ánh mắt Lan phu nhân trở lên xa xôi, nhẹ nhàng nói ra chân tướng, “Là bởi vì người phụ nữ này không có đủ khả năng để gánh vác trọng trách kia, cô biết không? Công tước phu nhân, không chỉ đơn giản là vợ của công tước mà thôi, chuyện phải làm cũng không phải chỉ có yêu chồng của mình.... Bà ta không thể làm được, cô hiểu không?”

Lâm Hi Hi giật mình, có chút không hiểu ý tứ của bà ấy.

“Có một số người đàn ông, trời sinh vận mệnh của họ đã gắn liền với an nguy của một đất nước, sự nghiệp của họ gắn liền với nó, cô có thể cùng gánh vác, chấp nhận thế giới của người đàn ông này sao? Cô có thể thừa nhận được đau đớn khi hắn dùng tính mệnh của mình để trấn an thần dân của hắn trong các cuộc chiến loạn sao? Cô có thể sau khi hắn qua đời nhiều năm mà ngồi yên ổn trên vị trí công tước phu nhân hay không, giấu giếm vui buồn, bình tĩnh chấp chính chọn người thừa kế tham tuyển không?” Ánh mắt lợi hại của Lan phu nhân dừng ở cô gái nhỏ bên cạnh, nhẹ nhàng mà kiên định hỏi, “Yêu hắn, rất đơn giản, yêu thích tất cả những gì hắn yêu thích đam mê, có thể gánh vác tất thảy. Không có đơn giản như vậy. Con gái, con đã hiểu sao?”

Giờ khắc này, Lâm Hi Hi nghiêm ngẫm suy nghĩ từng lời của bà ta, lần đầu tiên cảm thấy tôn kính với vị trưởng bối cao quý này.

Còn một câu kia “Cô có thể sau khi hắn qua đời nhiều năm mà ngồi yên ổn trên vị trí công tước phu nhân hay không, dấu diếm vui buồn, bình tĩnh chấp chính chọn người thừa kế tham tuyển không?”

Đã đủ khiến cho lòng nàng kịch liệt chấn động.

https://thuviensach.vn

Yêu một người đàn ông như vậy, cần có bao nhiêu trí tuệ cùng sức lực, lại phải chấp nhận bao nhiêu cô tịch?

“Phu nhân!” Lâm Hi Hi nhẹ giọng kêu bà ta.

Ánh mắt Lan phu nhân quay lại, nhìn đấy ánh sáng lấp lánh trong ánh mắt tiểu nữ nhân này, lông mày hơi nhíu lại.

“Xin hãy tha thứ cho những thất lễ trước đây của tôi đối với ngài.” Nàng nhẹ nhàng nói, ánh mắt lộ ra tia chân thành, “Thật có lỗi.”

Sắc mặt Lan phu nhân có chút biến hóa, khóe miệng cong lên, tạo thành một nụ cười lãnh bạc.

“Không cần sớm khuất phục như vậy.” Thanh âm du dương của bà ta quanh quẩn trong hành lang dài này. “Tôi cũng không thích phụ nữ Trung Quốc nguyên nhân là vì, bọn họ quá mức ích kỷ, thầm nghĩ được yêu như thế nào, căn bản lại không cân nhắc đến mình cần trả giá những gì. Tôi nhận thấy, cô đi theo Vinson cũng chịu không ít ủy khuất, cho nên bây giờ cô cũng không định chấp nhận hắn, phải không?”

Cánh mi thật dài khẽ rung động, Lâm Hi Hi không biết nên trả lời thế nào.

Nàng không thể không thừa nhận, đầu óc của nàng còn có chút loạn.

“Cô nên cảm thấy may mắn, hắn yêu cô như vậy.” Lan phu nhân xoay người, ánh mắt cũng quay theo đến chỗ nàng, thanh âm thực nhỏ, thực nhỏ: “Phải biết rằng suốt hơn hai mươi năm qua, hắn đối với ta nói gì nghe nấy, cho dù là không hài lòng cũng miễn cưỡng chấp nhận, đơn giản là vì hắn là một đứa con riêng, mà tôi vẫn coi hắn ngang hàng với mọi người khác..... chính là hắn thà rằng trở mặt với ta, cô thật sự không đơn giản.”

https://thuviensach.vn

Lòng Lâm Hi Hi càng loạn, trong hoàn cảnh u tĩnh như thế này, nàng dường như có thể nhìn thấu toàn bộ tâm tư của hắn, sự bá đạo cùng cường thế từng như vậy bao phủ nàng, đem vào nhét vào lồng chim, không chịu buông tay.

Nếu không đến Anh, không nhìn thấy hoàn cảnh sinh tồn xung quanh hắn, cùng những người này, nàng có thể rất lâu, rất lâu nữa mới cảm nhận được.... Tình yêu của hắn.

Hắn rất ít nói ra miệng, lại thực sâu lắng kín đáo, nhưng chưa bao giờ ngừng yêu nàng.

“Trước kia ta đã từng đem Lily đẩy đến bên cạnh hắn, là do ta cũng không rõ ràng lắm hắn là loại đàn ông như thế nào, có những yêu cầu như thế nào đối với vợ của mình, Lily rất thích hắn, là loại yêu thương cuồng nhiệt, sở dĩ vậy nên, ta cũng không sợ Lily từ không thích hắn, cự tuyệt hắn, phản bộ hắn, đây là ước nguyện ban đầu của ta.” Lan phu nhân lẳng lặng giải thích, ngóng nhìn ánh mắt của nàng, “Chính là Vinson quá cố chấp, lấy những quyền lợi cùng uy nghiêm hiện tại của ta, cũng không đủ để thay đổi quyết định của hắn, chính là hắn nghĩ muốn người phụ nữ như thế nào....”

“Điểm này, cô thắng.”

Lâm Hi Hi yên lặng đứng tại chỗ, mất đi năng lực nói chuyện.

Nàng bắt đầu không hiểu, đến tột cùng Lan phu nhân muốn biểu đạt ý tứ gì?

Khi mà bà ta tựa hồ không tính toán nói thêm gì nữa, ánh mắt hẹp dài xinh đẹp dời khỏi người nàng, thanh âm lạnh lùng nói: “Đi thôi.”

Hành lang thật dài, đoàn người đều theo đuôi bà ta rời đi.

https://thuviensach.vn

Lam Hi Hi ngừng một chút, mới nhấc chân đuổi kịp.

Màn đêm thong thả buông xuống, Lily lạnh lùng ngồi ở hàng ghế cuối cùng của xe Lincoln, trong lòng bắt đầu lo sợ bất an, vừa mới cô bị bắt rời đi khỏi bọn họ, không có thể nghe bọn họ nói chuyện, cũng không biết được phu nhân đã nói những gì với nàng.

“Lâm, không phải cô muốn đem cục cưng rời khỏi Anh sao? Khi nào thì đi?” Lily nhíu mày, đột nhiên nghĩ tới vấn đề này.

Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh thấu lộ ra một tia mê man, Lâm Hi Hi bắt đầu nghĩ không ra, bản thân mình ban đầu vì sao lại đưa ra quyết định như vậy, hòan toàn rời khỏi hắn chỉ còn một mình nàng, lúc đó nàng tuyệt vọng đến nông nỗi đó sao?

Lan phu nhân ở trong xe chợp mắt, không để ý tới đối thoại của bọn họ.

“Tôi không biết...” Nàng nhẹ nhàng mà nói, cố gắng muốn từ trong mơ màng tìm ra một phương hướng, lại chính là phí công, “Tôi.... Chờ anh ấy quay về rồi sẽ quyết định tiếp.”

Ánh mắt Lily tối sầm lại, những gì vừa muốn nói, liền bị một luồng ánh sáng làm cho đau đớn mắt.

“A....” Cô chống đỡ luồng sáng kia, không nhìn rõ những chuyện đã xảy ra bên ngoài là cái gì.

Xe nhanh chóng đã về đến cửa lâu đai, mấy chiếc xe bọc thép lộn xộn dừng ở đường đi của bọn họ.

Lan phu nhân cũng bị bừng tỉnh, cũng không hiểu được đã xảy ra chuyện gì. Hàng dài lái xe đứng trước cơ hồ không cho xe đi vào, nhưng cũng không biết là ai làm, tận đến khi cánh cửa mở ra, ánh sáng mãnh liệt chiếu

https://thuviensach.vn

rọi người đàn ông cao lớn kia lái xe mới kinh hô, “Phu nhân, là công tước đại nhân.”

Trong màn đêm đen tối, sắc mặt hắn hơi nhăn nhó, giống như bị trời đánh một gậy vậy, cả người mang theo hơi thở cường đại, đóng cửa lại hướng nơi này đi đến, phía sau hắn đi theo mấy trợ thủ đắc lực mặc đồ đen, đem bọn họ bao vây hoàn toàn.

Trong ánh mắt Tần Dịch Dương hiện ra tia lo lắng.

Hắn nín thở đi qua mở cửa xe Lincoln ra, đáy lòng đang căng thẳng khi nhìn đến tiểu nữ nhân vẫn bình yên vô sự ngồi ở trên xe, đột nhiên buông lỏng xuống, cơ hồ là trong nháy mắt đã cúi người đem nàng ôm chặt vào trong lồng ngực.

“...” Lâm Hi Hi khiếp sợ, tận để khi cảm nhận được sự căng thẳng trên người hắn, mới xác định là hắn đang ôm lấy nàng.

Căn bản không chú ý tới Lan phu nhân vẫn có ở đó, Tần Dịch Dương gắt gao ôm lấy cô gái trong lòng, hơi thở có chút loạn nhịp.

“Vì sao lại không đợi anh trở về?” tiếng nói trầm thấp nồng đậm của hắn vang lên, sốt ruột trong mắt chưa có tản đi, bàn tay tao nhã giữ chặt sau gáy nàng, hô hấp ồ ồ nàng có thể nghe thấy được: “Em làm anh lo lắng, có biết không

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 216: Trong Lòng Chỉ Còn Lại Có Oán Hận

Vốn đang tiến hành điều tra ở hiệp hội thương mại, người ở đó cơ hồ đã tới chật như nêm cối, biện pháp bảo vệ cũng đã được bố trí cẩn thận đến mức Bruce sẽ không có cơ hộ ra tay, hiện trường giới nghiêm như vậy, nếu không phải là do cuộc điện thoại kia của Colin thì hắn có lẽ sẽ ở đó 3 ngày 3 đêm cũng không về.

Người đàn ông yêu mị tóc vàng mắt xanh Colin dùng ngôn ngữ trầm bổng của một người bậc làm em nói: “Anh trai thân yêu của em, Lâm cùng với Lan phu nhân và Lily đi ra ngoài, đi đến đâu thì chưa có rõ, anh có muốn em truy tìm hành tung không, hay là anh muốn chính mình về nhìn một cái?”

Tần Dịch Dương không thể không thừa nhận, một khắc kia, trái tim đã muốn căng thẳng của hắn lại bị nhéo càng đau đớn.

Sắc mặt xanh mét cắt đứt điện thoại, hắn gấp gáp lên ô-tô đi suốt 4 tiếng mới trở về, chỉ vì liếc nhìn nàng một cái, xác nhận nàng có an toàn hay không.

Ba người phụ nữ ngồi trên xe, trong nháy mắt đã bị hơi thở áp bức của hắn khiến cho căng thẳng.

Hồi lâu không có nhìn qua cảnh tượng như vậy, Lan phu nhân nheo mắt lại, ý muốn chợp mắt nghỉ ngơi cũng tan biến, mạo muội chăm chú nhìn đôi nam nữ trước mặt.

https://thuviensach.vn

“Em....” Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng có một tia tái nhợt, bị sự lo lắng trong mắt hắn dọa tới, tận lực khống chế cảm xúc đáp: “Em có gọi cho Colin, cũng không có chuyện gì xảy ra, em vẫn rất an toàn.”

Cách khoảng cách gần như vậy, cánh môi anh đào non mịn của nàng nhẹ nhàng mấp máy, nếu không phải đang có người nhìn, Tần Dịch Dương nhất định sẽ hôn lên đó, an ủi cho đau khổ cùng quyến luyến những ngày này.

Tay hắn chỉ nhẹ nhàng vuốt ve cằm dưới của nàng, mạnh mẽ đem nàng từ trong xe kéo ra, ôm chặt vào trong lồng ngực.

Bước chân Lâm Hi Hi lảo đảo, chỉ có thể mặc hắn ôm chặt lấy thắt lưng đem nàng ôm chặt vào trong lòng.

“Làm phiền phu nhân đã lo lắng.” Đóng cửa xe, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn vào Lan phu nhân ngồi ở phía sau, lạnh nhạt nói: “Người tôi mang đi trước, phu nhân nghỉ ngơi cho tốt.”

Nói xong, ngay cả một ánh mắt lạnh lùng hắn cũng không ban cho Lily, trực tiếp ôm lấy người trong lòng, hướng xe của chính hắn. Trong màn đêm tĩnh lặng, bởi vì đột nhiên có đèn xe lóe sáng lên mà khiến người ta kinh hãi, hắn lại ôn nhu đem nàng ôm vào trong xe của chính mình, cẩn thận bảo vệ an toàn nàng, xiết nhanh lấy eo nàng, nặng nề ở trên gáy nàng hít vào một ngụm khí.

Một cỗ tê dại mạnh mẽ thổi quyét toàn thân, Lâm Hi Hi cảm thấy tinh thần chưa kịp ổn định, hơi co người lại cúi đầu ngâm ra tiếng, ánh mắt thâm trầm của Tần Dịch Dương càng thêm nhu hòa, yêu thương mà xoa nhẹ mái tóc của nàng, đứng dậy đi đến một chiếc xe khác vừa chạy lên.

Xung quanh cái cửa tắc nghẽn, mấy chiếc xe màu đen có rèm che dứt khoát rời đi, tiến nhập vào con đường lớn của tòa thành, lúc này mới bắt đầu có vẻ có hàng lối.

https://thuviensach.vn

Mà trong một chiếc xe Lincoln dài hơn, sắc mặt Lily đã tái mét đến chưa từng có.

Cô gắt gao bám vào chỗ ngồi lại gắt gao nhìn chằm chằm chiếc xe đang đi xa dần kia. Cô đã nhìn thấy rất rõ. Thấy được vừa rồi Vinson đã ôm cô ta thân thiết đến cỡ nào, cả người đều tản ra yêu thương đối với nàng. Cho dù là thời điểm trước kia khi còn ở Tần trạch hắn cũng chưa từng không kiêng nể như vậy, không chút gì che giấu như thế. Mà giờ phút này, thế nhưng hắn lại có thể làm trò trước mặt Lan phu nhân, ôm lấy Lâm Hi Hi kiêm quyết rời đi.

“Phu nhân...” Lily run giọng kêu lên.

“Cái gì?” Lan phu nhân hờ hững đáp lại một tiếng.

“Không thể để cho cô ta tiếp tục ở trong này lâu hơn nữa.” Lily không thể khống chế được khóc hét lên, “Phu nhân, ngài đã từng đáp ứng sẽ truyền ngôi vị công tước phu nhân cho con, con yêu Vinson, không ai có thể yêu anh ấy hơn con cả, phu nhân. Người phải giúp con.”

“Những chuyện này.... Không cần phải nói với ta...” Lan phu nhân im lặng nhắm mắt lại, hồi tưởng lại sự cơ trí bình tĩnh ban nãy của cô gái kia, biểu hiện của nàng khiến bà có chút mất hồn, “Vinson muốn cái gì chính hắn rõ ràng hơn ai hết, cô nghĩ muốn có kết quả như thế nào chứ? Không có người phụ nữ này, không có con của cô ta, Vinson sẽ chấp nhận cô sao hả? Hiện giờ công tước đã hoàn toàn đứng ra điều hành hoàng gia, mà ta, bất quá chỉ là cái người sắp bị phế thải mà thôi.... Đến bây giờ cô cũng còn chưa hiểu ra sao?”

Tiếng khóc của Lily bị cắt đứt, hai mắt đẫm lệ mơ hồ nhìn bà ấy.

“Phu nhân… nhưng mà người đã từng đáp ứng với con.” Cô không cam lòng, cô thật sự rất không cam!

https://thuviensach.vn

“Ta đáp ứng cho cô cùng với Vinson, nhưng mà khi cô bị hắn đuổi về nước đã từng nói với cô, đừng có vọng tưởng xa vời đàn ông sẽ quay đầu lại, cô không chụ chấp nhận lời ta nói, ta có biện pháp gì sao?” Lan phu nhân có chút phiền, mày nhíu chặt lại, tay xoa xoa thái dương.

Tựa như một tiếng sét đánh ngang tai, cả người Lily ngây dại.

Rốt cục cô cũng bắt đầu hiểu được, chỗ dựa duy nhất trong lâu đài này của cô đã sụp đổ rồi. Cô không ngốc, chẳng lẽ cô nhìn không ra được Lan phu nhân đã bắt đầu cảm thấy hài lòng với Lâm Hi Hi hay sao? Chẳng nhẽ cô lại không thể nhìn ra mình đã mất lợi thế sao, ngay cả chuyện Vinson làm trò thân mật với lâm Hi Hi ngay trước mặt bọn họ, bà ấy cũng không chút phản đối gì cả.

Móng tay đâm thật sâu vào ghế ngồi, suýt nữa ứa máu ra, tất cả hy vọng của Lily đều đã chìm xuống vực thẳm, tựa như tòa lâu đài xa hoa tráng lệ này đã không còn chút quan hệ nào với cô cả. Từ nay về sau, cô không còn có lý do gì để có thể đứng ở bên cạnh người đàn ông mà cô điên cuồng yêu kia nữa.

Xe Lincoln tao nhã chậm rãi tiến vào gara, đột nhiên bị một mảnh bóng tối bao phủ.

Lily trừng lớn đôi mắt đẫm nước, tại đây trong một khắc này, tất cả tương lai đều sụp đổ, lòng của cô, chỉ còn có oán hận cùng không cam lòng.

Cánh cửa lớn chậm rãi bị đẩy ra, Lâm Hi Hi bị hắn lôi kéo đi vào, vẫn thật chăm chú quan sát sắc mặt của hắn, chính là trong nháymắt khi cánh cửa mở ra, lòng của nàng bị một khát vọng khác lôi kéo, đẩy tay hắn ra, hướng tới bên cạnh cái nôi.

Suốt một ngày đều không được nhìn đến cục cưng của nàng, lòng nàng đã sớm nóng như lửa đốt!

https://thuviensach.vn

Trong cái nôi, đứa bé ngủ thật say. Nàng ngưng mắt nhìn nó, lo lắng trong lòng tiêu tán đi không ít, những vẫn có chút hơi hơi đau lòng.

“Nó có khóc hay không?” Gặp nữ hầu đi tới, nàng nhẹ giọng hỏi.

“Khóc thật lâu!” Nữ hầu thành thật đáp, “Chúng tôi có dỗ nó nhưng vô dụng, mãi cho đến khi mệt rồi nó mới chịu ngủ.”

Thanh âm nhỏ vụn vang lên trong căn phòng, người đã vội cả ngày Tần dịch Dương ngưng mắt nhìn bóng hình mặc váy trắng dài kia, tim mãnh liệt cảm động, nhịn không được đi qua.

Nữ hầu thực thức thời, nhìn thấy công tước đại nhân đi tới, hơi hơi lui về phía sau rồi lại xoay người rời đi.

Lâm Hi Hi vốn đang muốn nhìn một lúc nữa, lại không nghĩ rằng một thân ảnh màu đen cao ngất đã cúi xuống bao trùm lấy, kéo cổ tay nhỏ bé yếu ớt của nàng, đặt lên cổ hắn, nàng sửng sốt, cảm giác cả thân thể bị kéo mạnh, lúc mà còn chưa kịp phản ứng lại cả người đã bị hắn chặn ngang ôm lấy!

“Anh...” Lâm Hi Hi hoảng hốt, hai cánh tay bò lên cổ hắn.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương không chút nào che dấu dục vọng sáng lóe, nhiều hơn chưa tiêu tán đi là nùng tình cùng lo lắng, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, mím môi nói một câu, nhấc chân hướng trên lầu đi lên.

d 236: Lại không thể khống chế sao?

Nàng chưa từng đi lên lầu, không có nghĩ đến bố cục bày biện ở đây cũng tương tự như ở Tần trạch, lầu hai trống trải, sàn nhà bằng gỗ tản ra không khí thanh khiết ôn hòa, trên chiếc giường lớn mềm mại như nắng ban mai, nàng nhẹ nhàng ngả xuống.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương buông nàng xuống, nhẹ nhàng bao trùm lên trên.

Chìm thật sâu vào giường lớn mềm mại, trong lòng Lâm Hi Hi kinh hãi, nghĩ muốn chống đỡ thân thể để ngồi dậy, lại bị hơi thở hắn tới gần mê hoặc, cả người nằm thẳng xuống, ngoan ngoãn để hắn bao trùm lên.

Tim đập rối loạn, vang dội giữa hai người.

“Hôm nay đã đi nơi nào?” Thanh âm của hắn có chút tắc nghẽn, nhẹ giọng hỏi.

Lâm Hi Hi bình ổn tinh thần, ôn nhu trả lời:” Phía Tây tòa thành có hành lang vẽ tranh, nghe nói là nơi mà mẹ anh từng ở một thời gian.”

Ánh mắt Tần Dịch Dương trở lên thâm trầm, cũng không nói lời nào.

“Lan phu nhân chỉ là muốn mang em đến đó giải sầu thôi, cũng nói với em một số chuyện, mà không có làm chuyện gì khác cả.” Theo bản năng, nàng cảm nhận được sự lo lắng của hắn, bởi vậy nàng đơn giản nói ngắn gọn, làm cho hắn yên tâm hơn.

“Bà ấy nói gì với em?” Nhắc tới mẹ, lãnh liệt cùng nôn nóng trên người Tần Dịch Dương đã tản đi một ít, ánh mắt cũng thêm nhu hòa rất nhiều.

“Bà ấy nói, phụ nữ Trung Quốc đều rất ích kỷ, chỉ muốn được yêu, cũng không bao giờ cân nhắc đến việc mình có cần phải trả giá gì hay không.” Thanh âm mềm mại ấm áp của Lâm Hi Hi cực an ủi lòng người, lộ ra một tia hấp dẫn, làm cho ánh mắt hắn trở lên nhòe mờ, “Cho nên bà ấy không thích phụ nữ Trung Quốc, vị trí công tước phu nhân không phải chỉ cần yêu là có thể kế thừa được.”

Tần Dịch Dương nhíu mày: “Bà ấy nói với em những điều này?”

Nàng gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Trong màn đêm mờ ảo, Tần Dịch Dương mẫn cảm nhận thấy nàng có gì đó khác thường, từ ngày tìm được nàng đến bây giờ, đây là lần đầu tiên bọn họ có thể không chút trở ngại mà tâm sự với nhau, như là chưa từng có phát sinh chuyện gì vậy, nàng vẫn như trước kia ở dưới thân hắn nhu thuận hầu hạ, người phụ nữ yêu hắn sâu đậm.

Cảm giác được môi hắn tự do du ngoạn trên mặt nàng, cuối cùng bao trùm lấy toàn bộ cánh môi anh đào của nàng.

Nàng không có bài xích.

Tâm tình Tần Dịch Dương có chút nhộn nhạo, cướp lấy ngọt ngào trong miệng nàng, hôn nàng càng thêm sâu, bàn tay ấm áp cố định gáy nàng, khiến nàng phải thừa nhận cảm tình mãnh liệt nóng bỏng của hắn.

“Hi Hi....” hắn nhẹ giọng kêu nàng, thanh âm khàn khàn chịu không nổi.

Tìm được một ngụm hô hấp từ nóng bỏng hắng say của hắn, hai gò má nàng ửng hồng, có chút kịch liệt thở dốc, mê man hỏi: “Vì sao anh lại không nói cho em biết?”

Vì sao trước đây, mỗi lần đều không chút giải thích đã lạnh lùng rời đi.

Ý thức Tần Dịch Dương thanh tỉnh hơn một chút, đôi mắt hẹp dài tuấn tú đầy mê hoặc.

“Hận anh sao?” hắn thản nhiên hỏi.

Ánh mắt Lâm Hi Hi hiện lên một chút yếu đuối, thật lòng nói: “....Có, khi anh mang cục cưng đi, em thực hận rất hận anh.”

Hơi thở của hắn ngừng lại, chậm rãi di động đến cái cổ trắng ngần xinh đẹp của nàng, nhẹ nhàng hôn lên.

https://thuviensach.vn

“Cho nên thật có lỗi, Hi Hi... đã khiến em hận anh.” Ánh mắt lạnh giá của hắn nâng lên, nhìn vào thật sâu đôi mắt đang ướt át của nàng, lòng bàn tay ôn nhu vuốt tóc nàng, “Không cần thiết phải giải thích quá nhiều, những thương tổn này là do chính tay anh gây ra cho em, em có thể hướng anh đòi lại... Em có thể hoài nghi anh bất cứ điều gì, chính là có một điều anh muốn em rõ ràng, Hi Hi, anh yêu em, rất yêu.”

Trong chớp mắt kia, trái tim Lâm Hi Hi bị hung hăng nhéo chặt, mỗi một chữ yêu, rõ ràng như vậy lọt vào màng tai nàng.

Người đàn ông phía trên tận lực xanh tại bên người nàng, không có áp chế nàng, Tây trang tuấn nhã không một hạt bụi nhỏ toàn bộ cúc áo đều đã được cởi ra, cách một lớp áo sơ mi mòng ôm lấy thân thể của hắn, thân thể hắn thật tinh tráng, tuyệt đẹp, không có nửa điểm sẹo lồi, riêng cánh tay cũng đã khiến nàng cảm giác được sức lực mạnh mẽ. Nàng ngửa đầu, bám chặt bờ vai của hắn, cảm giác được nụ hôn của hắn bao trùm cần cổ nàng.

Thật nóng bỏng, nụ hôn thật nóng bỏng, mang theo dục vọng thổi quyét toàn thân nàng.

Di động ở trong túi ong ong rung lên.

Trong đêm tối, thanh âm đột ngột lại liên tục vang lên, cũng không vì người đàn ông không để ý đến mà chịu buông tha.

Tần Dịch Dương chậm rãi buông tiểu nữ nhân trong lồng ngực ra, ánh mắt màu đen hiện lên ánh sáng lấp lánh, với tay vào túi đem di động cắt đứt, chậm rãi nâng khuôn mặt của nàng lên.

“Anh không thể ở lại lâu lắm.” Hắn nhẹ nhàng hôn lên tóc nàng: “Hôm nay còn phải trở lại đó.”

Lâm Hi Hi cả kinh, chậm rãi lay động thân mình.

https://thuviensach.vn

Trong màn đêm yên tĩnh, ánh trăng thản nhiên xuyên qua cửa sổ chiếu vào, chiếu lên người nàng, thật đẹp.

Tần Dịch Dương nghe được thanh âm áp chế khát vọng trong người chính mình, ánh mắt thâm thúy của hắn trở lên dị thường nguy hiểm, Lâm Hi Hi chỉ nói ra một tiếng, đã bị cánh tay mạnh mẽ của hắn ôm vào trong lòng, nâng cằm nàng lên, hung hắn hôn nàng thật sâu.

“Đừng...” Nụ hôn nồng nhiệt tập kích toàn bộ ý thức của nàng, Lâm Hi HI bị buộc ngẩng đầu lên, hai tay dán tại nồng ngực hắn khônh thể động đậy, đầu lưỡi bị hung hăng quấn quýt mút lấy, từng trận tê dại thổi quyết ý thức.

“Dịch Dương...” Thanh âm của nàng yếu ớt mang theo một tia run rẩy, nhân lúc hắn thở dốc mà vội vàng gọi hắn.

Trái tim Tần Dịch Dương bị một tiếng gọi khẽ này làm cho chấn kinh, hôn càng thêm mạnh mẽ triền miên, các làn váy mỏng mang mà vuốt ve thân thể nàng, nghe được những tiếng ngâm không thể khống chế được của nàng, hận không thể đặt nàng dưới thân hung hăng mà nuốt lấy.

Chính là không thể. Tay hắn liền không thể khống chế được, đem thân thể của nàng vuốt ve đến đỏ ửng lên.

Di động lại vang lên, bám riết không buông tha.

Tần Dịch Dương biết cục diện rối rắm phía nam thành phố đang chờ đợi hắn, nguy hiểm trí mạng đang rình rập khắp nơi, tất nhiên hắn phải đi đối mặt, ôm chặt nàng vào ngực, môi hắn buông tha cánh môi anh đào của nàng, cắn cằm của nàng.

“...” Ăn đau, Lâm Hi Hi yêu kiều kêu ra tiếng.

“Ở đây chờ anh.” Thanh âm của hắn khàn khàn ra mệnh lệnh cho nàng.

https://thuviensach.vn

Thân thể Lâm Hi Hi không thể nhúc nhích được, bị lực đạo đùa giỡn của hắn làm cho có chút đau, chỉ có thể nhẹ nhàng thở dốc, gật gật đầu.

Tần Dịch Dương đem nàng vây ở trong ngực, nhẹ nhàng nói mấy câu, khẽ hôn cánh môi nàng, chậm rãi đứng dậy rời đi.

Đêm, thực yên tĩnh.

Lâm Hi Hi vẫn cảm nhận được nóng cháy trên môi, đứng dậy xuống giường, đi đến bên cửa sổ kéo rèm lên.

Phía dưới tòa thành, trên một con đường rộng lớn, Lạc Thành cắt đứt di động, nhìn người đàn ông đang nghênh diện đi tới, vẻ mặt lúc này mới có chút thả lỏng, đứng dậy thay hắn mở cửa xe, một bên hướng hắn báo cáo những tình huống vừa mới phát sinh, một bên đi theo hắn ngồi vào trong xe.

Đèn xe bật lên, mấy chiếc xe nhanh chóng biến mất ở cửa tòa thành.

Bóng đêm thật lạnh lẽo, Lâm Hi Hi ôm chặt lấy bả vai chính mình, nhìn đoàn xe đi xa kia, những vướng bận trong lòng đã bay xa lúc nào. Tòa thành cùng quốc gia này xa lạ với nàng như vậy, lại khiến nàng có một tia quyến luyến, nếu nàng ở lại, có thể ở này mọc rễ hay không, tương lai có đủ đoan trang tao nhã mà đứng bên cạnh hắn hay không?

Nàng bị ý nghĩ của chính mình làm cho hoảng sợ, ngọt ngào nhưng cũng có chút lớn mật, nàng quả thực không biết tại sao bây giờ nàng lại không còn chút khúc mắc nào, có lẽ là vì cục cưng, cũng có lẽ là vì điều gì khác.

Tần Dịch Dương.....

Nàng lại không thể khống chế được mà yêu hắn một lần nữa sao?

_____***_____

https://thuviensach.vn

Mưa to trắng xóa suốt cả đêm.

Ban đêm cảm nhận được một chút lạnh lẽo, Lâm Hi Hi đứng dậy đóng cửa sổ, trong lúc vô ý nhìn đến phía đối diện vẫn còn bật đèn, ánh đèn có màu cam nhạt, có thể nói, trên cửa sổ đang hiện lên một bóng dáng rất xinh đẹp.

Mưa quá lớn, thỉnh thoảng có gió lớn cuốn mưa bụi tiến vào, đập vào trên người thực lạnh như băng, nàng kiên trì không có đóng cửa sổ, mà dừng lại ở tòa lâu đài hắc ám kia, ban đêm mưa to xối xả đã làm cho nó không còn vẻ xa hoa huy hoàng như lúc ban ngày nữa, có vẻ u ám rất nhiều, mà cửa sổ đối diện rõ ràng phản chiếu ngược ra hình ảnh của một người phụ nữ, đang đem tất cả đồ vật trong phòng đập bể đi, âm thanh vỡ vụn bị tiếng mưa che lấp, trong lòng dấy lên một cảm giác bất an.

Lâm Hi Hi vươn tay, đóng cửa sổ lại.

Nàng nhẹ nhàng dựa vào bên giường, im lặng mà suy nghĩ, đêm khuya mưa to không ngớt như vậy, hắn thật sự phải đi ô tô suốt bốn tiếng trong đêm để chạy về có xảy ra tai nạn gì hay không? Bốn tiếng, đến thời điểm này hắn là cũng sắp rạng sáng, trong hoàn cảnh thời tiết xấu như vậy, làm sao có thể đi trên đường chứ?

Nàng không thể nhắm mắt lại, lông mi thật dài run nhè nhẹ, chỉ cần nhắm mắt lại sẽ bị một sự rung động mạnh mẽ làm bừng tỉnh.

Hiện giờ hắn có khỏe không?

Ngoài cửa sổ có sấm sét chém vào khoảng không trời đêm, tại nơi bầu trời bị nứt ra có tiếng nổ lớn làm nàng rùng mình một cái.

Nàng đột nhiên nhớ tới thời điểm ở Tần Trạch, cũng thời tiết như vậy, hắn từng gắt gao ôm lấy nàng, hôn nàng, bàn tay ấm áp bao trùm lấy vành

https://thuviensach.vn

tai nàng, làm giảm đi tiếng vang của âm thanh đáng sợ kia, đêm khuya mưa to thật lâu, nàng rúc sâu vào lồng ngực mà chiếm cứ thân thể hắn.

Hắn cũng từng nói, “em có thể hoài nghi anh hết thảy, chỉ có một điều em không thể phủ nhận, Hi Hi, anh yêu em.”

Lâm Hi Hi thử đi trở về trên giường, kéo chăn mỏng quấn quanh thân thế chính mình, lọt vào bên trong chiếc đệm êm ái mềm mại. Thế nhưng giông tố vẫn còn tiếp tục, lông mày cô hơi hơi nhíu lại, bên tai quanh quẩn lặp lại những âm thanh, là khi hắn rời đi, lúc ôm nàng, đôi môi nóng bỏng áp sát tai nàng, khàn khàn nói: “Ở đây chờ anh trở về.”

Dây dưa một hồi, ngón tay nhỏ bé và yếu ớt của nàng lại nhanh chóng buông ra, đã có chút không kiềm lại được sự ấm áp của hắn.

Cứ như vậy, khuôn mặt của hắn tràn ngập trong suy nghĩ của nàng, nàng không có cách nào lần nữa đi vào giấc ngủ.

Mà cùng lúc đó, ở trong phòng không hiểu Lan phu nhân đã đi đâu mất rồi.

Không có ai chú ý đến một nhóm người mặc áo mưa đen đang tiến vào trong tòa lâu đài, đến trước người nữ hầu mà nhíu mày báo cáo tình hình, nữ hầu kinh hãi, chạy đến trong phòng Lan phu nhân mà đánh thức bà, trên mặt phu nhân liền xuất hiện vẻ nghiêm trọng, vội vàng đứng dậy mặc quần áo vào, giữa đêm khuya rời khỏi tòa lâu đài, chẳng biết đi đâu.

Mưa to xen lẫn sấm sét gột sạch phòng ốc cùng cây cối, Lily mở thật lớn cửa sổ, hít thở thật sâu khí trời, trên gương mặt còn có nước mắt chật vật, cô vừa mới hung hăng ở trong phòng phát tiết cuối cùng cũng đã thông suốt, tất cả nữ hầu trong phòng đều câm như hến, cả thở mạnh cũng không dám.

https://thuviensach.vn

Mà nháy mắt ngay tại trong phòng, cô nhìn thấy đoàn người kia đang đi ra.

“Này! Cô lại đây xem, những người kia là ai!” Cô còn chưa hết tức giận, âm thanh thật chói tai, gào thét nữ hầu.

Nữ hầu cả kinh cả người run lên, có chút sợ hãi mà đi tới, chịu đựng bên ngoài gió lớn thổi tới cùng mưa bụi lạnh như băng, sợ hãi đáp: “Hình như là cận thần thân tín của Lan.”

Trên gương mặt xinh đẹp của Lily là một đống nước mắt hỗn độn, nghe xong chuyện này không khỏi giật mình, ánh mắt lạnh lùng: “Bọn họ ban đêm đi ra ngoài làm cái gì?”

Nữ hầu lắc lắc đầu: “Không rõ ràng lắm, chắc là có việc gấp, công tước đại nhân đã trễ thế này còn mạo hiểm mưa to mà trở về, có thể gặp chuyện không may gì hay không... “

“Cô ăn nói bậy bạ gì đó!” Lily rống lên một tiếng, nữ hầu sợ đến mức lời nói còn chưa kịp nói ra đã ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 217: Mưa Lớn Cọ Rửa Tòa Thành

Ban đêm, tia chớp xẹt qua đỉnh đầu, từng trận mưa tầm tã đổ xuống.

Lily sau khi phát tiết những tức giận xong ánh mắt sắc lạnh sáng lóe lên, mắt trợn lên khẽ liếc đoàn người của Lan phu nhân bí mật rời khỏi lâu đài kia, không có chút dự tính trước nào, một kế hoạch lớn mật đã hình thành trong đầu cô, cô ngẩng đầu nhìn, biết rõ là trong căn phòng đối diện của Vinson kia có một người phụ nữ đang ngủ say.

Lâm Hi Hi…

Móng tay đâm thật sâu vào da thịt, Lily cảm thấy đau đớn, nhưng là không thể nào sánh kịp với đau đớn trong lòng.

Trên đời này không có bất kỳ chuyện tình gì mà cô làm không nổi, cô vẫn ở bên cạnh bọn họ, lễ phép nhu thuận, nhiệt tình như lửa muốn bù đắp lại những tổn thương của hắn, nhưng lại vô thức khiến mình trở thành một tên hề, mà người đàn bà kia thì sao? Nàng không tốn chút công sức nào mà đã dễ dàng chiếm được tình yêu của hắn, trong ánh mắt thâm thúy của hắn chưa từng chấp nhận một người phụ nữ nào.

Từ mười bốn tuổi bắt đầu, cô liền yên lặng ở bên cạnh hắn. Toàn bộ mười năm ở bên cạnh, nhưng vẫn là không thể sánh kịp một đoạn gặp gỡ ngắn ngủi kia, Lâm Hi Hi đã thâm nhập vào tính mạng của hắn.

“Công chúa... “, Người hầu nữ sợ hãi kêu một tiếng: “ Mưa lớn như vậy gặp mưa… sẽ mang bệnh…”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lily một mảnh đau đớn, không cách nào ngủ được, càng không cách nào dừng lại oán hận thấu xương với người phụ nữ kia.

“Cô tới đây.” Cô lạnh lùng phân phó.

Người hầu nữ run lên, vẫn còn có chút khiếp đảm. Sắc mặt Lily liền biến sắc: “Tôi kêu cô tới đây!”

Người hầu nữ vội vàng tiến lên một bước đứng ở bên người cô ta, ngoài cửa sổ mưa gió bão bùng khiến cho người cô ta rùng mình một cái, cái mũ nữ hầu suýt nữa bị thổi bay, mà Lily lại đến gần bên tai cô, chậm chạp mà rõ ràng nói mấy câu.

Người hầu nữ kinh hãi, sắc mặt cũng biến, ở tia chớp chói sáng hiện lên sợ hãi khôn nguôi.

“Công chúa... ” Cô muốn cự tuyệt.

“Cô dám nói một chữ cô xem tôi sẽ làm gì với cô?” Thanh âm êm ái của Lily lộ ra một tia bén nhọn, ánh mắt u tĩnh như bừng tỉnh, “Tôi biết nhà của cô ở một thị trấn phụ cận lâu đài, nếu như cô dám đem chuyện này nói ra, có tin hay không tôi sẽ làm cho cái thị trấn nhỏ kia cùng người thân của cô cùng nhau biến mất? Cô sợ cái gì? Cứ theo lời tôi giao phó mà đi làm, kế hoạch rất chu toàn, cũng không có ai sẽ hoài nghi cô cả.”

Sắc mặt người hầu nữ càng trắng bệch, nghe được cô ta nhắc tới cái thị trấn nhỏ kia, vội vàng níu lấy tay áo của cô ta: “Không, Công chúa… đừng!”

“Tôi nghe công chúa, ngài bảo tôi làm cái gì tôi sẽ biết phải làm gì, điều này không có bất kỳ quan hệ nào với người nhà của tôi, công chúa,cô đừng làm chuyện tuyệt tình như vậy... “

https://thuviensach.vn

Lily lười nghe cô ta cầu xin, giật tay áo, liếc nhìn chằm chằm cô ta: ” Nghe rõ những gì tôi vừa phân phó chưa? Nếu như có người hỏi, cũng nên cho tôi câu trả lời vừa lòng, không có ai hoài nghi các người cả, nhiệm vụ của cô chính là khiến cho cô ta tự mình đi ra khỏi lâu đài, công tước chưa biết, mà khi hắn có tìm được cô ta thì cô ta cũng đã là một cái xác không hồn rồi, hiểu chưa?”

Người hầu nữ rùng mình một cái!

“Công chúa, chúng ta nhất định phải làm như vậy sao? “

“Nhất định phải!” Lily thét chói tai, thanh âm như là chim quyên kêu đến chảy máu đầu, ánh mắt tản ra một tia giết chóc chói mắt, “Tôi không thể nào nhìn cô ta ở trong tòa thành này diễu võ dương oai, càng không thể nào nhìn ô ta đứng ở bên cạnh Công Tước cùng hắn kết hôn, cô có hiểu hay không? Tôi không muốn một tay cô ta phá hủy tất cả của tôi, tôi sớm đã là đàn bà bên cạnh hắn, nếu như hắn không quan tâm toi thì tôi làm sao bây giờ? Tôi không thể đi làm một thường dân, ngoại trừ hắn ra tôi không có thể gả cho bất kỳ người đàn ông nào nữa, chút đi làm đi, hết thảy theo đúng như tôi phân phó, cút!”

Cô lần nữa bắt đầu nổi điên, đem không còn bao nhiêu thứ ở bên cạnh bắt đầu điên cuồng đập phá.

Người hầu nữ bị cô ta dọa cho sợ đến mức vội vàng lùi về phía sau, ở trong màn đêm mưa gió bão bùng, lảo đảo chạy ra khỏi gian phòng của cô ta.

Trời chưa sáng, nhưng sợ hãi thực sự, cũng chính là bắt đầu khi trời sáng.

Bầu trời u ám, không biết là buổi sáng hay là buổi chiều, mây đen ngòn nghịt, mưa lớn cọ rửa tòa thành. “Ầm” một tiếng vang thật lớn, khiến cho

https://thuviensach.vn

cô gái đang ngủ mê bừng tỉnh. Trong phòng đen như mực, không có một tia sáng, cái gì nhìn cũng không rõ.

Lâm Hi Hi xuống giường, khẽ thở dốc, vẫn có thể nghe được rõ ràng tiếng sấm vừa mới vang lên kia, lòng chấn động run sợ. Nàng không biết mình đã ngủ bao nhiêu lâu, nhưng là, tiết trời thật đáng sợ… đêm tối đã qua sao?

Thân thể thanh tĩnh lại, cả người cũng bắt đầu bủn rủn, Lâm Hi Hi xuống giường mở rèm cửa sổ ra, lại thấy bên ngoài vẫn là một mảnh u ám và ướt át như cũ, sắc trời vẫn đen không có một tia nào báo hiệu là sẽ tốt lên cả.

Trái tim của nàng, lại bị nhéo chặt hơn.

Cả một đêm đã trôi qua sao?

Hiện tại trời đã sáng, có phải có thể biết hắn có sao không rồi?

Nàng buông rèm cửa sổ xuống, xoay người xuống lầu, những gian phòng chung quanh cũng không có mở đèn, nàng đi qua nơi nào cũng mở đèn lên, cả tòa tòa lâu đài vẫn yên tĩnh như vậy, nàng muốn tìm một người giúp việc, lại phát hiện, nơi nào cũng không có.

Sắc mặt khẽ biến thành tái nhợt, lâm Hi Hi bật vội một cái đèn, lớn tiếng hỏi: “Có người ở đây không?”

Không có ai đáp lại.

Nàng nhìn thấy điện thoại chỗ khúc uốn cầu thang, nàng vôi chạy nhanh bắt lấy, có chút vô lực mà nắm chắc tai nghe. Nàng nhớ lại một dãy số, ngón tay nhỏ yếu cẩn thận run run bấm, chỉ hy vọng mình không bấm nhầm.

https://thuviensach.vn

Cái dãy số kia là lần đó nàng thấy trong điện thoại di động lưu là dãy số của Tần Dịch Dương, hôm nay, ở nơi này trong tình thế bế tắc này, nàng cảm giác nàng cùng hắn cách nhau đến trăm sông ngàn núi.

238: Hắn sẽ không xảy ra chuyện gì.

"Đô… Đô… Đô…" thanh âm trống rỗng, một tiếng một tiếng tựa như tuyệt vọng.

Nghe điện thoại....

Xin anh, nghe điện thoại đi.....

Tay đem tai nghe nắm tới nóng ran lên, thanh âm đô đô kia lại làm cho nàng mất đi tất cả khí lực.

Lâm Hi Hi cúp điện thoại, hướng cửa đi tới, nàng mở ra chốt của, cánh cửa sơn màu đỏ có chút nặng nề bị đẩy ra, hành lang tĩnh lặng vẫn không có một bóng người.

"Có người ở đây không?" Nàng lần nữa lấy can đảm hỏi một tiếng nữa.

Không ai trả lời.

Nhưng là trong mơ hồ, nàng nghe được một chút tiếng động nhỏ, rất nhỏ, nhưng lại lay động đến dây cung yếu ớt trong người nàng.

Nàng hít hơi, quay đầu lại, thấy ngay giữa gian phòng trong cái nôi nhỏ có chút động tĩnh, nàng buông cửa ra chạy tới, nguyên lai là bảo bảo đã tỉnh, bị tiếng sấm dọa cho sợ đến có chút co rúm lại, đôi mắt to tròn nháo nhác tìm kiếm, ở trong nôi bất an giãy dụa, nắm tay hồng hào nhẹ nhàng quơ múa.

"Cục cưng....." Lòng Lâm Hi Hi đau xót, đem nó ôm ra, nhẹ nhàng dỗ dành, "Không phải sợ, mẹ ở đây....."

https://thuviensach.vn

Tiếng sấm vẫn như cũ rầm rập vang lên, nàng đem bảo bối trong ngực chặt hơn.

“Tiểu thư! Lâm tiểu thư!!!” Một thanh âm gấp gáp đột ngột vang lên ngoài hành lang, mang theo hoảng sợ. Trong nháy mắt khi đẩy cửa ra, Lâm Hi Hi thấy một cô gái người ướt nhẹp nhào vào.

“Thế nào? Xảy ra chuyện gì?” Lâm Hi Hi vội vàng hỏi.

“Đã xảy ra chuyện, Công Tước đại nhân đã xảy ra chuyện!!!!” người hầu nữ khóc hét lên, tiến lên nói với nàng, “Ban đêm đã có người báo tin, Lan phu nhân đã đi suốt đêm qua, trong lâu đài tất cả mọi người đều biết, nhưng là không có ai tới nói cho chúng ta biết I “

Sắc mặt Lâm Hi Hi nháy mắt đã trở lên tái nhợt.

Cánh tay ôm bảo bối run lên một cái suýt nữa ôm không được, đè nén trong lòng rung động cùng đau đớn, nghẹn giọng hỏi: “Anh ấy đã xảy ra chuyện gì? Cô đừng khóc nữa, nói cho tôi biết, công tước đã xảy ra chuyện gì?” người này lúc đi không phải là rất tốt sao?

Người hầu nữ khóc đến thảm hại, cố nén chế trụ thút thít, khàn giọng nói: “Là ở trên đường, trên đường có người của Bruce phục kích bọn họ, mưa quá lớn, bọn họ không có cách nào phát hiện ra, nghe nói thời điểm phu nhân chạy tới thì không còn gì nữa, rất nhiều máu, rất nhiều thi thể, bọn họ tìm không thấy công tước đại nhân, không tìm được…”

Trong nháy mắt đó, Lâm Hi Hi chỉ cảm thấy bầu trời sụp đổ trước mắt mình, một mảnh máu tanh tan nát

Cái gì gọi là không tìm thấy?

Bọn họ cũng không có tìm, không nhìn thấy thi thể, cái gì gọi là không tìm được?

https://thuviensach.vn

“Ầm” một tiếng sấm đánh xuống, bảo bối trong ngực một trận run rẩy, lông mi thật dài chớp một cái, lộ ra ánh mắt có mây phần mờ mịt của đứa bé, càng thêm dán chặt vào trong lồng ngực mềm mại của cô gái xinh đẹp đang ôm lấy nó. Ấm áp, hương vị ngọt ngào, hơi thở an toàn.

“Không thể nào…” Mặt Lâm Hi Hi tái nhợt như một tờ giấy mặt, hơi thở mong manh nói, “Anh ấy làm sao có thể gặp chuyện không may chứ?”

“Lâm tiểu thư.....”

Lâm Hi Hi nhìn ánh mắt veo tội của bảo bối trong ngực, đau đớn cùng chua xót trong lòng mãnh liệt dâng lên, đau như dao cắt lấy da thịt vậy.

“Không thể nào… Cô đừng gạt tôi!” Ánh mắt nàng ngập nước, đem bảo bối nhanh chóng đặt vào trong nôi, yêu thương đem chăn mỏng đắp cho nó, nhanh chóng đứng dậy hướng ngoài cửa phóng tới. “Tôi sẽ không tin!”

“Lâm tiểu thư!!” người hầu nữ mang theo nức nở kêu nàng, cũng đứng lên đi theo nàng xông ra bên ngoài, “Lâm tiểu thư, cô không nên hồ đồ, đừng loạn lên, Lan phu nhân đã xác nhận, công tước đại nhân thực sự đã xảy ra chuyện ….”

“Câm miệng!” Lâm Hi Hi lộ ra ánh mắt sắc bén, tràn ngập nước mắt nóng bỏng, hung hăng hét một tiếng, “Ai cho phép cô ở trong lâu đài tung tin vớ vẩn hả, ai cho phép cô cái quyền đó hả? Trước khi không thấy thi thể, đem toàn bộ những lời này nuốt vào trong bụng cho tôi, nghe rõ chưa?”

Người hầu nữ gương mặt đầy nước mắt bị nàng hù doạ tới, khóc cũng không dám khóc, chẳng qua là cuống quýt gật đầu: “Biết, tôi biết…”

Lâm Hi Hi trực tiếp đi ra ngoài, xuyên qua hành lang thật dài, xuyên qua tầng tầng cánh cửa, xuyên qua đại sảnh không có một bóng người, đi đến cửa lâu đài, nước mắt hòa vào nước mưa tuôn trào mãnh liệt, người gác

https://thuviensach.vn

cổng chỉ thấy có một thân ảnh mảnh khảnh chạy như bay qua, ngay cả mưa gió cũng không cản nổi nói gì sức người.

"Lâm tiểu thư!" vẫn đi theo ở bên người nàng, người nữ hầu xông theo ra ngoài, mặc cho nước mưa phả vào mặt mình đau rát, chạy qua ngăn nàng lại, "Lâm tiểu thư, cô muốn làm cái gì mưa quá lớn, cô cùng tôi trở về được không?"

Thanh âm khóc toáng vang lên, mang theo nồng đậm cầu xin.

Một thân quần áo trắng của Lâm Hi Hi đã bị ướt sũng, tóc tai toán loạn trên lưng trên vai, nàng đi rất nhanh, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. "Nơi này còn có thể lái xe đi ra ngoài sao? Nói cho tôi biết!" nàng cố gắng đè nén nức nở, nhưng thanh âm vẫn là run rẩy, nhìn màn mưa trước mắt cuộn dâng lên cỗ bất lực

"Lâm tiểu thư…"

Người hầu nữ còn nói gì nữa nhưng nàng không có nghe được, trong đầu nàng lúc này chỉ còn lại hình ảnh khuôn mặt ôn tồn tuấn lãng của Tần Dịch Dương lúc rời đi, thanh âm trầm thấp mà ấm áp của hắn, 'chờ anh trở lại'

Hắn làm sao có thể gặp chuyện không may chứ?

Nước mắt đau đớn từ hốc mắt chảy ra, Lâm Hi Hi giơ tay hung hăng bịt chặt miệng lại, mới có thể nhịn được nức nở nghẹn ngào, nàng đi tới gara khổng lồ, dùng toàn bộ khí lực đẩy cửa sắt ra, không để ý đến ngăn trở của người hầu. Nàng biết lái xe, nàng có thể tự mình đi tìm hắn

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 218: Nàng Đột Nhiên Nhớ Tới Cục Cưng

Một chiếc xe màu đen có rèm che đỗ ở gần cánh cổng, Lâm Hi Hi chạy tới tranh mở cửa xe.

Thế nhưng cửa xe lại bị khóa, nàng làm thế nào cũng đều không mở được, nữ hầu khuyên ngăn mà trong lòng lo lắng phát khóc, trái tim nàng tựa như sắp ngừng đập, sắc mặt vừa nãy tái nhợt bây giờ còn mang theo vẻ thống khổ, mọi chua xót trong lòng càng tăng lên, như núi lửa mãnh liệt phun trào.

Nói cho em anh không có việc gì…

Tần Dịch Dương, nói rằng anh không có việc gì đi!!!

Nàng ở trong lòng mà hô gọi tên hắn, lòng đau như cắt.

“Tại sao lại không ra?” Nàng nghẹn ngào hô lên một tiếng: “Mở, mở, mở.” mà đập vào cửa xe, tại sao lại mở không ra, “Các người ai có thể đem tôi ra ngoài?” âm thanh cuối cùng tựa như thét lên đã mang theo tiếng khóc nức nở.

Bây giờ mưa to không ngớt, ở trong thế giới này, nàng thật sự bất lực, nàng không biết có phải hắn đang cách nàng trăm núi nghìn sông hay không, chỉ biết là tại đây nàng ở trong tòa lâu đài này vẫn không làm gì được ngoài bao nhiêu dày vò chờ đợi hắn trở về!

“Lâm tiểu thư, cô không cần như vậy.” Nữ hầu rưng rưng tiến lên giữ chặt nàng: “Lan phu nhân thực sự đã đuổi theo, qua chút nữa người sẽ đưa

https://thuviensach.vn

tin tức khẩn cấp trở về cho chúng ta. Tiểu thư người không biết đường, người không thể đi một mình nha.”

“Không!!”

Trong đầu Lâm Hi Hi không ngừng kinh hô, đôi mắt nàng tối đi tràn đầy nước mắt mà không thể suy nghĩ, hung hăng đẩy cửa xe mà đi ra ngoài, trời đất trong lúc đó mưa gió nổi lên ầm ầm, nàng thấy rõ vị trí cánh cổng, lập tức hướng chỗ kia mà đi tới.

Nữ hầu đi theo phía sau, nhìn thấy nàng làm chuyện điên rồ để biết rõ tin tức chồng mình.

Nàng vẫn nghĩ là trái tim của chính mình đã lạnh như băng, chỉ có thể oán hận, không thể thương cảm! Thế nhưng tại sao giờ khắc này lại nóng ruột đến thế, nàng hận không thể cùng đi theo hắn Gian nan cùng sinh tử đều không để ý đến dù sao cuộc sống khá giả hiện tại, tại đây một đất nước rộng lớn mà xa lạ này, bọn họ cách mưa gió bão bùng sống chết không biết!

Một ngày kia ở tòa lâu đài, một bóng dáng mảnh khảnh lao ra khỏi cổng, không khống chế được dưới màn mưa chạy đi thật xa. Những vùng lân cận tòa lâu đài đều bị mưa to làm cho lầy lội, đá ở trên núi gần đó đột nhiên lăn xuống, bóng dáng nhỏ nhắn màu trắng của nàng ở trong mưa to đau đớn khóc thành tiếng.

Thực đã không biết qua bao lâu, nữ hầu rốt cuộc cũng khuyên được cô gái này, tùy ý mưa to đang trút trên người, mang theo nàng hồn bay phách lạc mà trở về lâu đài, nàng đi loạng choạng, mất đi khống chế mà lao ra ngoài, bị nữ hầu gắt gao mà ôm lấy, một lần cuối cùng, rốt cuộc hoàn toàn bị ngất đi, bị bảo vệ canh giữ cổng cùng nhau đưa vào bên trong tòa nhà.

Tấm chăn ấm áp bọc lấy nàng, bên cạnh là lò sưởi đang bốc cháy.

https://thuviensach.vn

Ý thức dần dần theo tứ chi hoạt động trở lại, thời điểm này Lâm Hi Hi rốt cuộc đã thanh tỉnh, từng bị mưa tạt ướt nên khuôn mặt nhỏ nhắn vẫn tái nhợt như cũ, dùng khăn mặt lau đi đầu tóc còn ướt sũng.

Nữ hầu bên cạnh thấy nàng tỉnh lại, lông mi thật dài hơi hơi rung động, cuống quít nói: “Lâm tiểu thư?”

Giống như vừa tỉnh lại sau một giấc mộng dài, trong mơ nàng còn nắm chặt tay hắn, tỉnh lại liền thấy mình đang ở trong phòng, nhìn thấy cửa sổ kia vẫn còn lại vết mưa.

Ý thức lập tức thanh tỉnh.

Nàng đứng dậy, làm khăn lau trên người rơi trên mặt đất, thế nhưng bởi vì đứng dậy rất mạnh, đầu óc liền nổi lên một trận choáng váng.

“Tiểu thư!” Nữ hầu vội vàng tiến lên đỡ nàng.

“Có tin tức gì không?” Lâm Hi Hi thấy được mình đang ở trong đại sảnh của tòa nhà, cửa sổ nơi này đều được điêu khắc cùng một loại hoa văn giống nhau, cửa sổ tứ phía đều gắt gao mà đóng lại, lò sưởi trong phòng đang cháy rất mạnh, cùng với mưa to bên ngoài rõ ràng đối lập, nàng nhớ tới mình lúc trước điên cuồng, liền thốt lên hỏi một câu.

Nữ hầu đau lòng mà nhìn đôi môi anh đào tái nhợt của nàng, lắc lắc đầu: “Không có tin tức, điện thoại cũng vẫn không liên lạc được.”

Lâm Hi Hi tuyệt vọng một hồi, chịu đựng choáng váng, nàng đứng dậy đi đến điện thoại bên cạnh, có chút run rẩy mà cầm ống nghe lên quay số điện thoại của Tần Dịch Dương, không liên lạc được. Vẫn như cũ, không liên lạc được.

Đầu ngón tay mảnh khảnh bị mưa bão làm cho tái nhợt, nàng run rẩy mà quay số điện thoại của Colin, muốn từ hắn mà biết được một chút tin tức.

https://thuviensach.vn

Nơi này rấy yên lặng, yên lặng đến mức không bình thường!

“Tút... Tút”

Âm thanh nghe xa xôi như vậy, cuối cùng vẫn là hoàn toàn vô vọng.

Nhìn thấy Lâm Hi Hi quả thực đã cầm lấy ống nghe đợi đã lâu mà không có phản ứng, nữ hầu tiến lên vỗ vai nàng, đem ống nghe trên tay lấy ra khỏi tai: “Tiểu thư, chúng ta chờ tin tức được không? Thời tiết như vậy không ai dám ra ngoài, chính là Lan phu nhân có một đội hộ vệ đi cùng mới dám ra khỏi nhà, chúng ta chờ một chút, nhất định sẽ có tin tức, được không?”

Đầu ngón tay Lâm Hi Hi lạnh lẽo, chống đỡ thân thể, cắn môi, tự nói với chính mình rồi ngã xuống.

Đầu óc nàng quay cuồng, tự hỏi còn có thể có biện pháp nào, đột nhiên có một tia sáng lóe lên trong óc nàng, nàng khẩn trương: “Mở TV!”

Nữ hẩu ngẩn ra.

“Nếu bởi vì mưa to mà gặp chuyện không may, TV chắc chắn sẽ đưa tin, phải không?” Lâm Hi Hi ngẩng đầu lên hỏi nữ hầu, trong trí óc đem tất cả những tình huống có thể xảy ra nghĩ đến một lần, cho dù không biết nửa đường có phát sinh sự cố bất ngờ gì hay không, cho dù hiện tại không rõ tung tích, xảy ra chuyện, hội nghị thương mại bên kia nhất định có tin tức, có phải không?

Nữ hầu há hốc miệng muốn nói cái gì cũng không được, bởi vì Lâm Hi Hi nói quá nhanh, vô cùng lo lắng rồi cũng tìm được điều khiển từ xa, ấn nút bật, trong nháy mắt, trong phòng khách tràn ngập âm thanh cùng ánh sáng của TV, bởi vì vẫn đang là rạng sáng, tất cả tin tức đều chưa có? Nàng đổi kênh, không chớp mắt mà quan sát mọi việc trên TV, cố gắng tìm kiếm tin tức của hắn.

https://thuviensach.vn

Có rồi.

Giờ đều đã có rồi.

Toàn bộ tin tức đều là ngày hôm qua, bên trong đột nhiên hiện lên thân ảnh cao ngất của hắn, cũng là hình ảnh ngày hôm qua còn lưu lại của hắn, Lâm Hi Hi gắt gao cắn chặt cánh môi tái nhợt, ngón tay khẽ run nhẹ.

Có chút suy sụp mà ngồi lên sô pha, toàn bộ cách thức của nàng đều không tác dụng, không biết nên làm cái gì bây giờ.

Cả người đều là tuyệt vọng, lạnh như băng, ánh mắt một người phụ nữ phiếm hồng mà ngồi trên sô pha, thống khổ đáng thương mà cuộn mình ở bên trong, trán xanh xao, chịu đựng đau đớn xé rách trong lòng.

Nữ hầu ở bên cạnh nhẹ giọng an ủi, bên ngoài lại là từng đợt sấm vang.

Như là nhớ tới cái gì, lông mi Lâm Hi Hi đột nhiên run lên, ngẩng đầu nhìn tia chớp sáng chói, trong lòng lo lắng! Nàng quên mất bảo bối, bảo bối còn ở trong phòng.

Bất kể thân thể đang vô cùng yếu ớt, nàng đứng dậy hướng phía lầu trên đi tới.

Nữ hầu đang kiệt sức cũng bị làm khó, nhưng vẫn đuổi kịp bước chân của nàng. Trên lầu vẫn yên lặng như trước, màu sơn cùng dáng vẻ của cánh cửa làm bằng gỗ lim vẫn còn duy trì như lúc sáng, Lâm Hi Hi đau lòng, tự trách chính mình quá mức sốt ruột mà đem cục cưng một mình để lại nơi này, đau lòng không thôi, vội vàng chạy tới.

Cái nôi lẳng lặng mà được đặt ở trong phòng, nhưng lại yên lặng không có chút tiếng động.

https://thuviensach.vn

“Cục cưng…” Lâm Hi Hi kêu một tiếng, chạy tới, lại phát hiện chuyện ngoài ý muốn trong cái nôi trống không, nàng hít một hơi thật sâu, run run mà kêu lên: “Cục cưng”

Nữ hầu nghe tiếng liền tiến vào: “Làm sao vậy? Tiểu thư, đã xảy ra chuyện gì?”

240: Lily muốn làm cái gì?

Trong cái nôi trống không, xác định là buổi sáng nàng đã quấn chăn cho con, thế nhưng hiện tại cục cưng không ở đó!

Trong nháy mắt sắc mặt Lâm Hi Hi trở nên trắng bệch, tay nàng bắt lấy cái chăn mỏng, xốc lên, bên trong chỉ là không khí lạnh lẽo, căn bản là không có hơi ấm, đã sớm không có bóng dáng của cục cưng!

“Cục cưng…” Nàng thấp giọng: “Cục cưng, con ở đâu?”

Nàng không thể khống chế được mà đứng dậy, nhìn khắp mọi nơi, nước mắt thi nhau trào ra, lảo đảo nhìn xung quanh căn phòng, hi vọng có thể nhìn thấy dấu vết của cục cưng! Mới có mấy chục phút ngắn ngủi mà, chính là đứa trẻ mới hơn một tháng, nó có thể đi đâu?

Nữ hầu nhìn cái nôi, nháy mắt cũng chấn kinh, rất sợ hãi mà nhìn qua toàn thân nàng.

Cả người Lâm Hi Hi đã hoàn toàn hoảng loạn, tóc của nàng vẫn còn rối, cả người không còn chút sức lực, lộ ra bóng dáng mảnh khảnh yếu ớt làm cho người ta đau lòng, càng không ngừng chạy khắp nơi trong phòng, đau lòng gọi “cục cưng”, tìm kiếm tung tích đứa nhỏ, nàng nghĩ có phải người hầu đã ôm con đi rồi hay không, nghĩ có thể đem cục cưng đặt ở nơi khác rồi hay không! Thế nhưng không có, tất cả đều không có! Nàng nhớ rõ ràng thời điểm ban sáng đã nhìn qua con, bàn tay hồng nhạt nhỏ bé của con nắm

https://thuviensach.vn

lại rồi rất nhanh buông ra, bị tiếng sấm làm cho sợ hãi, mở to đôi mắt đen láy mà nhìn nàng...

Cục cưng, nói cho mẹ biết con ở đâu?

Con hù dọa mẹ rồi…

Mẹ rất sợ, con phát ra chút âm thanh có được không?

Nữ hầu kinh hãi khi thấy nàng lao ra ngoài, bộ dạng nàng gào thét trong hành lang dài, làm kinh hãi trong lòng gia tăng gấp bội, chạy ra giữ chặt nàng, đau lòng mà khuyên nhủ: “Lâm tiểu thư, cô không nên xúc động, đừng xúc động nha, tiểu vương tử nhỏ như vậy, chắc chắn là không thể chạy đi, chỉ có thể là người khác ôm cậu ấy đi, người đừng có gấp, tôi lập tức đi tìm, được không…?”

“Đùng đoàng!” Một tiếng vang rất lớn do sẩm sét nổ ra, thân thể Lâm Hi Hi chấn động dữ dội.

Một tay nàng siết chặt lồng ngực đau đớn, đau đớn sốt ruột đến không thể hô hấp, tay kia thì chống vào vách tường, gắt gao cắn chặt môi làm cho chính mình thanh tỉnh, lúc gương mặt tràn ngập nước mắt, nàng rốt cuộc cũng nghe được lời nói của nữ hầu, rốt cuộc bắt đầu tự hỏi, đúng vậy, cục cưng nhỏ như vậy, nó sẽ không tự đi được, là có người mang nó đi!

Tia chớp sáng chói xuyên qua cửa sổ ở mái nhà chiếu sáng khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của nàng, sống lưng Lâm Hi Hi liền có một cảm giác rét lạnh.

Nàng dĩ nhiên tỉnh táo lại, phát hiện chuyện bất thường kia.

“Tiểu thư… người, người làm sao vậy?” Nữ hầu nhìn thấy sắc mặt yếu ớt của nàng, có chút dọa người, ôn tồn hỏi.

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi nhìn hành lang không có một bóng người, run giọng hỏi: “Chuyện hôm nay là ai nói cho cô?”

Nhìn thấy đôi mắt trong veo của nàng tràng đầy nước mắt, nữ hầu đau lòng, thế nhưng lại bị câu hỏi của nàng làm cho kinh ngạc, chần chừ nói: “Cái gì… Chuyện gì?”

“Lan phu nhân không ở trong lâu đài là bởi vì công tước đại nhân gặp chuyện không may, là ai nói cho cô?” Lâm Hi Hi bình tĩnh mà nói từng chữ, cánh môi có chút tái nhợt.

Nữ hầu chậm chạp nói: “Tôi… Là lúc rạng sáng tôi đi từ nơi này đến phòng đối diện, người hầu trong lâu đài đều ở gian phòng này! Tôi vừa mới rời giường chợt nghe có hai người nói công tước đại nhân xảy ra chuyện, tôi không tin, tôi thậm chí còn chạy đến phòng Lan phu nhân để nhìn, thế nhưng được người hầu cho biết, thật sự là buổi tối nửa đêm phu nhân đi ra ngoài, tôi hỏi các cô ấy công tước đại nhân đã xảy ra chuyện có phải hay không, các cô ấy còn bảo tôi không cần hỏi nhiều! Tiểu thư, tôi… “

Lâm Hi Hi tái mặt khi nghe được, nàng biết, bất luận kẻ nào gặp phải tình huống như vậy, Lan phu nhân rời khỏi lâu đài cố ý giấu giếm không công khai tin tức, như vậy tin tức không thể truyền ra, nhất là không có đủ chứng cứ để báo chí đưa tin, công tước mất tích, sẽ khiến cho thần dân khủng hoảng.

“Tại sao nơi này không có ai? Vì cái gì mà một người cũng đều không có?” Cái miệng sắc bén của nàng mang theo chút lạnh lùng cùng run rẩy, chăm chú nhìn xung quanh.

Nữ hầu nghẹn lời: “Tôi không biết… Tôi thật sự không biết! Tiểu thư, tôi cũng vậy, đêm nay cũng chạy tới đây mới biết nơi này không có lấy một người, tôi… Tôi cũng thấy rất kì quái!”

https://thuviensach.vn

Sống lưng Lâm Hi Hi lại càng ớn lạnh, như kim châm, hung hăng đâm vào lòng nàng.

Trúng kế…

Vừa rồi đột nhiên nàng cảm giác bị trúng kế! Tại sao đúng lúc trong lâu đài lại không có ai, tại sao chỉ có một nữ hầu nói cho nàng Tần Dịch Dương xảy ra chuyện, lại vì sao mà các nàng đi ra ngoài chưa tới một giờ, cục cưng đã không thấy tăm hơi?

Cục cưng.....

Trong đầu như có một tia sét xoẹt qua, Lâm Hi Hi thiếu chút nữa đứng không vững, trong lòng nàng rất hoảng sợ đoán rằng trong thời gian nàng rời đi mấy chục phút, đủ thời gian cho người ta mang cục cưng đi!

Từ đêm khuya Tần Dịch Dương rời đi đến rạng sáng, trong phòng hắn đều đóng chặt, trừ bỏ một nữ hầu bình thường ở bên nàng thì ở bên ngoài không ai có thể đi vào, mà nàng nghe được tin tức Tần Dịch Dương gặp chuyện không may lúc sau hoàn toàn không khống chế được, thời điểm chạy ra cũng không có đóng cửa…

Cho nên, cục cưng mới không thấy! Đúng hay không?

“Tiểu thư, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Người không cần làm tôi sợ…” Nữ hầu hoảng hốt suýt nữa rơi lệ, giống như chính mình đã sai chuyện gì rất lớn, việc tiểu vương tử mất tích, có thể hay không là do cô mù quáng dễ tin người?

“Đoàng đoàng!” Lại một đợt sấm sét nổi lên, cuối hành lang dài càng rõ ràng hơn là không có lấy một bóng người.

Lâm Hi Hi ngước mắt lên nhìn phía trước, kia nghiễm nhiên cũng là một nữ hầu, cấp bậc cũng không có cao hơn nữ hầu bên người nàng, nhẹ nhàng

https://thuviensach.vn

thong thả mà hướng phía bên này bước tới.

Đôi mắt nàng đã khô nước mắt, ở đây thời tiết mưa to liên tục, trên vách tường ngọn nến tĩnh mịch cháy, mà ở đối diện nữ hầu ngày càng tiến lại gần, rốt cuộc dừng lại ở trước mặt nàng.

“Lâm tiểu thư....” Nữ hầu trẻ tuổi dừng lại trước mặt nàng: “Thật có lỗi, tiểu vương tử đã bị người ta ôm đi mất, nếu cô muốn tìm nó về, muốn nó không có việc gì, thì nửa tiếng nữa đến vách núi gần nhất trong lâu đài, công chúa Lily mang theo tiểu vương tử ở nơi đó chờ người, nếu người muộn một phút đồng hồ, như vậy thật có lỗi, người hãy vĩnh viễn cùng đứa nhỏ nói lời từ biệt đi.”

Lâm Hi Hi run rẩy, suýt nữa ngã xuống.

“Cô nói cái gì?” Nàng khó khăn hỏi “Lily… Là cô ta mang con của tôi đi?”

Nữ hầu trẻ tuổi nâng cổ tay lên nhìn đồng hồ: “Người còn lại hai mươi chín phút.”

“Cô từ từ!” Lâm Hi Hi run rẩy hô một tiếng, suy nghĩ ý tứ của cô ta, để làm cho mọi việc thông tỏ: “Rốt cuộc sự việc là như thế nào? Là cô ta bịa đặt làm cho tôi đến có phải hay không? Là cô ta thừa dịp tôi không ở đây đem cục cưng mang đi phải không?! Cô ta muốn làm cái gì? Con của tôi là vô tội, vì cái gì muốn bắt nó đi? “

Nữ hầu trẻ tuổi có chút xúc động, nhưng tiếng nói vẫn lạnh lẽo: “Còn hai mươi tám phút rưỡi.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 219: Xin Đừng Thương Tổn Đứa Bé

“Cô hãy trả lời tôi!” Lâm Hi Hi lớn tiếng quát.

Thân mình nữ hầu trẻ tuổi run lên, rõ ràng là cô ở đây để uy hiếp người ta, lại không nghĩ rằng bị tiểu nữ nhân phương Đông xinh đẹp này đoạt lấy quyền chủ động, trái lại còn bị gào thét, giống như nếu cô không trả lời thì sẽ bị ăn tươi nuốt sống ngay tại đây vậy.

“Cô ấy.....” Nữ hầu trấn tĩnh tinh thần một chút, trong mắt phát ra một tia lạnh lùng đáp: “Lâm tiểu thư, cô còn lãng phí thời gian thì sẽ không kịp, Lily công chúa có nói, nếu cô không đi, liền đem đứa nhỏ bỏ mặc lại trên vách núi, xem sức sống của nó kiên cường cỡ nào!”

Như bị sét đánh ngang tai, trái tim yếu ớt của Lâm Hi Hi đã sớm không chịu nổi đau đớn như muốn vỡ vụn.

Đầu óc nàng quay cuồng mà nghĩ, thân thể lảo đảo lui lại mấy bước, nữ hầu đi theo bên người nàng đang lớn tiếng nói cái gì, nàng cũng không có nghe được, chỉ ba giây sau nàng đã hoàn toàn phản ứng lại, đẩy người bên cạnh ra, lảo đảo chạy ra ngoài!

Bên ngoài tòa lâu đài, mưa gió kéo đến!

Nửa giờ. Vách núi gần nhất.

Không có xe, không có phương tiện giao thông, chỉ có mưa to cùng gió bão từ trên trời giáng xuống, đem thân ảnh nhu nhược của tiểu nữ nhân làm ướt đẫm.

https://thuviensach.vn

Nàng khó khăn lặn lội tìm đường, đường lên núi bên ngoài tòa lâu đài rất lầy lội, một đường hướng tới vách núi thật cao kia đi tới, nàng biết rằng, toàn bộ bên ngoài lâu đài cũng chỉ có một ngọn núi này là gần nhất, cố tiếp cận đỉnh núi nhọn hoắt trên vách núi cao cao, trong lúc đó trời mưa to làm nàng không xác định rõ được tình hình đường đi, trượt nhân một cái mà cả thân thể đều bị ngập trong vũng bùn, thân thể bủn rủn vô lực, mệt mỏi đau đớn tới cực hạn, nhưng nàng phải đi, nàng nhất định phải đi!

Bên cạnh không có ai đi cùng, một mình Lâm Hi Hi hướng về phía ngọn núi kia chạy tới.

Giờ khắc này, tất cả những ý tưởng trong đầu nàng đều biến mất! Nàng không đủ sức lực để suy nghĩ rõ ràng mọi thứ, không đủ sức mà suy nghĩ rằng rốt cục Lily làm như vậy là có mục đích gì! Nàng chỉ biết mưa to như vậy cục cưng sẽ rất sợ hãi, có người che ô cho con không? Có người che chở cho con hay không? Mưa to như vậy, chỉ là đứa trẻ mới hơn một tháng, Lâm Hi Hi ngẩng đầu lên làm gương mặt tràn đầy nước mưa, lòng đau như cắt!

Cục cưng.....

“Cục cưng không phải sợ, mẹ lập tức tới ngay đây!”

Nàng thẳng một đường chạy tới, từ trong vũng bùn bị té ngã đứng dậy, khoảng cách tới vách núi càng ngày càng gần, nàng có thể nhìn thấy một chiếc xe màu đen có rèm che đang đỗ ở đó, bị mưa giội vào, như là đang chờ đợi nàng từ rất lâu rồi, nàng chạy liên tục rất lâu, nước mưa thấm vào từng góc trên cơ thể nàng, rét lạnh như băng, nhưng trong lòng nàng lại đang có một ngọn lửa thiêu đốt rất đau đớn, thực vô cùng lo lắng, ngẩng đầu lên, rốt cuộc nàng cũng thấy được Lily.

Một cái ô lớn màu đen che chắn cho thân thể của cô ta, vẫn như trước kia là một công chúa mang váy dài xinh đẹp, bị ngấm nước mưa thật sự nhếch

https://thuviensach.vn

nhác, đôi mắt Lily lạnh lùng mà nhìn tiểu nữ nhân đang chạy lên kia, trong lòng khẩn trương, gắt gao nhìn chằm chằm nàng.

“Cục cưng.....” Trong mắt Lâm Hi Hi chỉ có đứa bé, muốn chạy nhanh tới phía trước.

“Đứng lại!” Lily quát lớn một tiếng, người đàn ông phía sau thay cô tay cầm ô có chút xúc động, đôi mắt dưới kính râm màu đen lóe lên một tia cảm xúc khác thường.

Lâm Hi Hi bị bắt dừng bước lại, nhìn thấy trời vẫn mưa to như trước mà Lily lại cả vú lấp miệng em, ánh mắt trong veo cuồn cuộn đau đớn, thực oán hận, nghi ngờ, không thể tin nổi! Nhưng điều mà nàng lo lắng nhất cũng chỉ là cục cưng trên tay Lily! Trời mưa thật sự lớn, cho dù là chiếc ô lớn màu đen đã che toàn bộ thân thể nó, không để cho mưa gió chạm tới, thế nhưng ôm ấp xa lạ kia cùng với mưa to tầm tã làm cho cục cưng sợ tới mức oa oa khóc lớn, nắm tay hồng nhạt vùng vẫy trong không trung, khóc đến nỗi cả thân thể đều run lên.

Cục cưng!

Trong lòng Lâm Hi Hi đau đớn kêu gào.

“Lily, cô muốn làm cái gì?” Mưa lớn tạt vào thân thể nhu nhược của nàng, nàng cố nén nước mắt trong lòng, chịu đựng lạnh lẽo cùng đau đớn bỏng rát khi bị mưa tạt vào, lớn tiếng hỏi.

“Tôi muốn làm gì ư?” Ánh mắt sâu xa của Lily nhìn chằm chằm nàng, nghiêng đầu, cười lạnh một tiếng: “Hắn là tôi phải hỏi cô muốn gì mới đúng! Trước đây chúng ta như thế nào mà bây giờ lại biến thành thế này? Đều là tại cô!! Lúc trước ở Trung Quốc, cô rõ ràng biết rằng tôi và Vinson ở cùng một chỗ, cô rõ ràng biết tôi là đàn bà của anh ấy, cô cư nhiên không biết xấu hổ mà tiếp cận anh ấy, thậm chí không từ thủ đoạn làm cho anh ấy kết hôn với cô, trở thành chồng cô, thế nhưng hiện tại các người còn có

https://thuviensach.vn

con! Cô còn xem tôi là cái gì? Lúc trước tôi xem cô là bạn bè nhưng Lâm Hi Hi cô lại là một kẻ lừa đảo không biết xấu hổ! Cô biết không, tôi hận cô, tôi hận không thể giết chết cô!”

Lily rất kích động, tay càng thuận theo mà xiết chặt cục cưng hơn nữa.

Lâm Hi Hi cố nén lại ý muốn xông lên trước đem cục cưng đoạt lại vào lòng, trong lòng vô cùng xúc động, ra sức trấn an chính mình.

Đừng hoảng.

Hi Hi, không phải sợ!

“Chuyện đó không liên quan gì đến cục cưng..... Lily, cô muốn làm gì thì hãy hướng vào tôi đây, không cần lấy cục cưng của tôi ra đặt điều kiện! Nó mới chỉ có hơn một tháng, nó vô tội, cô không cần đem nó ra làm chuyện quá đáng, tôi van cầu cô.” Lòng tự trọng mạnh mẽ lúc này lập tức sụp đổ, chỉ có Lâm Hi Hi tự biết mình nói gì, nàng không có sai, không có mất tự trọng đến nỗi muốn đi phá hoại tương lai cùng hạnh phúc của người khác, thế nhưng nàng không có cách nào giải thích! Chỉ có thể nhịn đau mà khiển trách chính mình, những gọt lệ ấm áp từ hóc mắt tuôn trào, nhưng lại nhanh chóng bị nước mưa rửa sạch!

“Tôi không cần cô cầu xin tôi! Là tôi nên cầu xin cô mới đúng!” Lily không khống chế được, trong mắt hiện lên tia máu đỏ tươi trừng mắt nhìn nàng: “Tôi van cô rời khỏi nơi này có gì không tốt? Tôi xin cô hãy chết đi liệu cô có biến mất được không, cô dùng những lời này để kích động tôi sao? Mỗi lần tôi nhìn thấy cô cùng Vinson thân mật ở chung mỗi một chỗ trong lòng tôi đau da diết cô biết không? Lâm Hi Hi, những điều này hẳn là cô phải gánh chịu!”

Cô ta nói xong liền đoạt lấy cái ô trong tay người đàn ông phía sau vứt sang một bên!

https://thuviensach.vn

Mưa to tầm tã khắp bầu trời, rầm một tiếng đã giội lên thân thể của nó, cũng giội vào trong lòng cô,đứa trẻ trong ngực cũng mới chỉ hơn một tháng mà thôi.

“Đừng!” Lâm Hi Hi tê dại hét lên, ánh mắt trừng lớn nhìn thấy cục cưng ở trong lồng ngực cô ta, định xông tới.

Vẻ mặt Lily lạnh lùng mà nhìn nàng, thế nhưng lại đem dao găm hung hăng hướng tới giữ tã lót của đứa bé: “Tới gần nó sẽ phải chết! Đừng lại đây! Lui ra phía sau!”

Dưới mưa lớn, cục cưng khóc đến khan cả tiếng, thế nhưng lại bị tiếng mưa ầm ầm che phủ.

Chân Lâm Hi Hi lảo đảo suýt nữa té ngã, sắc mặt nháy mắt đã trắng bệch, nhìn thấy con dao kia trong tay Lily, nàng sợ hãi, sợ hãi từ tận đáy lòng dâng lên! Nàng cũng không dám... tiến lên phía trước nữa, yếu ớt mà cố đứng vững, mọi chú ý trên người đều tập trung trên con dao kia! Nàng nhìn cục cưng, quật cường cùng kiên trì trong lòng nháy mắt đã sụp đổ!

Giờ khắc này, thế giới trong mắt nàng thật tối tăm, hư vô, mờ mịt.

Giờ khắc này, nàng tình nguyện biến mất, tình nguyện tan xương nát thịt, cũng muốn đổi lấy an toàn của cục cưng.

“Xin đừng như vậy.....” Tiếng nói của nàng từ trong lồng ngực phát ra, nước mắt nhanh chóng tràn đầy hai hốc mắt làm tầm nhìn mơ hồ, nàng lại vẫn vững vàng nhìn chằm chằm cục cưng: “Lily, cô nói cho tôi biết rốt cuộc cô muốn như thế nào, cô muốn như thế nào cũng được! Chỉ cần cô đừng làm tổn thương cục cưng của tôi! Tôi van cầu cô! Cô nói cho tôi biết cô muốn cái gì! Cô nói đi!”

Tiếng hét vỡ vụn, vang vọng khắp vách núi.

https://thuviensach.vn

Lily đương nhiên biết, nữ nhân này thực đã bị chính mình bức tới đường cùng rồi.

Trong mắt cô hằn lên tơ máu, trong tay cũng nắm chặt con dao găm sáng lóe, cô biết rằng, nếu lúc này có Vinson ở đây, cô vĩnh viễn không thắng được Lâm Hi Hi! Nam nhân kia che chở nàng, sủng nàng, yêu nàng! Chỉ hận không thể đem toàn bộ thế giới tặng cho nàng! Cho dù chính cô qùy dưới thân hắn cầu xin hắn một trăm lần hắn cũng sẽ không liếc cô lấy một lần, mà hiện tại thì thế nào?

“Lâm Hi Hi, cô cũng có ngày hôm nay sao?”

“Đứng lên đi về phía bên kia đi!” Lily dùng dao nhọn chỉ hướng, dưới màn mưa cọ rửa, Lâm Hi Hi có thể thấy rõ ràng đó là đường kéo dài đến vách núi bên ngoài tảng đá, vách núi nguy hiểm ở sát bên cạnh!

Sắc mặt đau đớn mà trắng bệch.

“Cô không dám đi sao? Đứng lên đi!” Lily quát.

Lâm Hi Hi chấn động cả người, nhìn thấy cô ta một lần nữa kề con dao bên trên thân thể cục cưng, đau đớn hô thành tiếng: “Không cần!” Ở trong mưa lặn lội đi tới, gian nan mà đến gần vách núi bên cạnh, đứng ở đỉnh núi nguy hiểm!

Cả chặng đường, nàng vẫn gắt gao mà nhìn chằm chằm đứa nhỏ. Trái tim đau đến nghẹt thở!

“Cô muốn con của cô không có việc gì phải không? Lâm Hi Hi, rất đơn giản!” Lily thực vừa lòng mà nhìn thấy nàng đứng ở nơi đó, thù hận cùng đố kị hằn rõ trên mặt, biến thành nụ cười dữ tợn: “Cô nhảy xuống đi! Từ chỗ đứng hiện tại mà nhảy xuống đi, tôi sẽ tha cho nó! Cô nhảy đi!”

https://thuviensach.vn

Mưa to, thân thể nhu nhược của Lâm Hi Hi kịch liệt run lên, sắc mặt trắng bệch.

Nàng run rẩy gian nan quay đầu lại, nhìn thoáng qua vách núi phía dưới, một hồi chóng mặt!

Một mảng sương mù mênh mông cuồn cuộn, cái gì nàng cũng không thấy rõ, phía dưới là màu đen của núi non cùng cây cối, giống như vực sâu vạn trượng! Thế nhưng xem ra, cảm giác mãnh liệt kia đã cuốn sạch suy nghĩ của nàng!

Cô ta muốn nàng chết.

Cô thật sự đã hận nàng đến mức muốn nàng chết sao?

“Ha ha ha.....” Lily cười lớn, nước mắt giàn giụa hòa cùng nước mưa, rõ ràng đang điên cuồng, cô thật vui vẻ khi có thể nhìn thấy bộ dáng này của Lâm Hi Hi, nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của nàng, không thể tưởng tượng nổi, nhìn thấy nàng bị bức đến tuyệt vọng ánh mắt đờ đẫn! Cô thật sự rất vui vẻ! “Cô không phải yêu con của các người sao? Lâm Hi Hi, không phải cô vì nó mà cái gì cũng có thể làm sao? Cô nhảy đi.... Cô nhảy xuống tôi sẽ không làm hại nó, tôi sẽ đối với nó thật tốt như một tiểu vương tử.”

“Được không? Cô mau mau nhảy xuống đi!”

Môt trận sét nổ vang trên bầu trời.

Cả người Lâm Hi Hi ngây dại, sắc mặt tái nhợt mà nhìn cục cưng trong lòng cô ta. Nó vẫn khóc, một mực khóc, khóc đến khi không còn sức lực cũng không ra tiếng nữa, chỉ còn lại có thân thể run rẩy, bị mưa gió điên cuồng giội vào suýt mất đi dấu hiệu của sự sống.

“Anh ở đâu.....” Thân thể nàng giống như một chiếc lá khô sắp bị cuốn đi, hơi thở mong manh từ cánh môi tái nhợt thoát ra.

https://thuviensach.vn

“Dịch Dương..... anh ở đâu?”

“Em thực bất lực..... Em không biết nên làm cái gì bây giờ, anh tới cứu... cứu em, cứu con chúng ta đi!”

“Lâm Hi Hi, cô do dự cái gì? Không nhảy có phải không?” Âm thanh khàn khàn của Lily hướng về phía nàng nói.

Cả người Lâm Hi Hi chấn động!

“Hừ!” Lily lộ ra một tiếng cười lạnh, cơ mặt co quắp lại, nhẫn tâm đem con dao hạ thấp xuống, hướng đứa trẻ trong lồng ngực đâm một chút, con dao kia đâm vào cổ đứa trẻ, thấy được một màu đỏ tươi chói mắt!

“Oa.....” Đứa trẻ đột nhiên khóc lớn, thanh âm khàn khàn!

“Đừng làm vậy!” Lâm Hi Hi đau đớn gọi, giống như là lấy máu chim hoàng oanh!

“Dừng tay..... Lily cô dừng tay!” Nàng muốn tiến lên, cũng không dám tiến lên, chỉ có thể gắt gao ôm lấy thân thể của chính mình, điên cuồng mà yêu cầu, điên cuồng mà khóc cầu xin cô ta: “Không cần đối xử với con tôi như vậy, không cần!”

“Vậy cô cũng không nên dông dài nữa!” Tiếng nói của Lily cũng phát run, cả đời cô, cô chưa bao giờ cảm thấy được mình ác độc như lúc này, chưa bao giờ nghĩ chính mình sẽ bị ném vào địa ngục! Thế nhưng vào giờ khắc này, cô biết chính mình đã bị thượng đế phán tội tử hình! Cô quả thật không biết hận thù của chính mình lại sâu như vậy, có thể đem sinh mệnh trong lòng coi như một miếng thịt để uy hiếp, đâm một cái chảy máu để làm cho nữ nhân đối diện cảm thấy đau lòng.

“Nhảy xuống đi..... Cô không nhảy xuống tôi sẽ đem mắt nó móc ra cho cô xem!” Như phát điên, Lily đau đớn quát, ánh mắt như điên dại.

https://thuviensach.vn

Mưa to gột rửa cả thế giới, trời đất trong lúc đó giống như chỉ còn lại một người khốn khổ, Lâm Hi Hi đứng thẳng người, chịu đựng sự đau đớn mãnh liệt từ trong trái tim nan ra tứ chi, nàng khóc hô cầu xin, hít thật sâu một hơi, sắc mặt tái nhợt ngẩng lên: “Tôi nhảy.....”

Mọi ý thức đều trống rỗng, hoàn toàn là trống rỗng, nàng không biết ánh mắt chính mình đã có bao nhiêu tê tái cùng vô vọng, thanh âm khàn khàn đến mức nào, nàng có thể cảm nhận được cục cưng đang thống khổ, nàng không nên làm cho nó tiếp tực thống khổ nữa!

“Tôi nhảy.....” Từ trong lồng ngực gian nan mà phát ra hai chữ này, Lâm Hi Hi chậm rãi đứng thẳng người, suy yếu giống như ngay sau đó sẽ biến mất: “Tôi nhảy xuống đây.....”

“Lily, cô buông dao ra..... Tôi nhảy xuống đây.....” thanh âm tắc nghẹn, Lâm Hi Hi lần đầu tiên cảm thấy chính mình lại gần cái chết đến như vậy, gần đến mức nàng chỉ cần vung chân xoay người một cái là có thể bước tới, trong đáy mắt nàng chỉ có cục cưng của nàng..... Chỉ có cục cưng của nàng!

Lily lạnh lùng nhìn nàng, đem dao chậm rãi dời đi.

Trời đất trong lúc đó, nàng chỉ có thể nghe thấy được tiếng khóc trẻ con, một tiếng lại một tiếng, xé rách lòng của nàng.

Cục cưng, đừng khóc, mẹ ở đây.....

“Nhảy nhanh lên!” Lily chờ không được, ánh mắt hằn lên tia máu mà nhìn nàng, chờ xem khoảnh khắc nàng chết kia!

Lâm Hi Hi lui về phía sau, từng bước lại từng bước, lùi đến bên cạnh vách núi, một chân thực đã lơ lửng giữa không trung.

https://thuviensach.vn

Nàng đau đớn mà cố đứng vững một chút, trong ánh mắt sâu sắc nhớ lại toàn bộ sự việc trong đời, cha mẹ nàng, bạn bè của nàng, chồng của nàng, nàng đều nhớ lại và quý trọng hết thảy.....

Tại đây trong một khắc, tất cả đều tái hiện lại!

Cánh tay tái nhợt nâng lên, che miệng lại không cho chính mình khóc thành tiếng, nàng thấy chiếc dù màu đen chỗ cục cưng chuẩn bị bung ra, sắc mặt tái nhợt mà trầm tĩnh, kiềm chế âm thanh gian nan từ trong lồng ngực phát ra, khàn khan nói: “Em yêu anh.....”

Âm thanh vụn vặt kia, không ai có thể nghe được.

Cũng không ai biết được, nàng rốt cuộc là nói với ai.

Ở trong mưa nhắm mắt lại, nàng ngửa đầu, thân thể giống như con bướm trắng mất đi đôi cánh, nhanh chóng chìm vào màn sương mù bên trong vách núi đen tối.

Không có âm thanh, không hề động tĩnh, chỉ có nàng rơi xuống dưới, thân ảnh phút chốc đã biến mất ở trong vách núi đen kia, trái tim Lily như bị búa tạ đánh một phen loảng xoảng tựa ly thủy tinh vỡ, hoàn toàn yên ả.

Ào ào.....

Mưa to vẫn còn trút xuống, vẫn trút xuống.

Khuỷu tay cô buông lỏng, đem đứa nhỏ trong lồng ngực buông ra, mà người đàn ông phía sau sắc mặt có chút biến đổi, tiến lên đỡ được đứa bé, cũng không để ý đến Lily đang chạy thẳng một đường lên trước, dùng ô che cho đứa bé

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 220: Chính Là Cô Ta Tự Mình Mất Tích

Người đàn ông phía sau cũng không nói lời nào, trong hoàng thất sự tranh đấu như vậy hắn đã thấy quá nhiều rồi, chính là nữ nhân có thể làm ra chuyện tàn nhẫn như vậy đây là lần đầu tiên mà hắn thấy, cho dù là Lan phu nhân trước đây cũng không có ngoan độc như vậy.

“Từ nơi này ngã xuống, khả năng còn sống cơ bản là không có.” Người đàn ông mang kính râm thản nhiên nói, “Công chúa, chúng ta có thể trở về rồi chứ?”

Trong lòng Lily đang suy nghĩ làm thế nào để che giấu bí mật động trời như vậy, run rẩy đứng lên, người tràn đầy nước mưa run rẩy hướng phía xe chạy tới, như là sợ nàng sẽ hiện lên vậy, nghĩ muốn nhanh chóng chạy thoát.

Kéo nửa ngày, nhưng là không có mở ra được cửa xe.

Người đàn ông phía sau đến gần, giúp cô mở của ra, mà trong lòng hắn đứa bé vẫn khóc thét lên tê tâm liệt phế truyền vào màng tai.

Cả người Lily run rẩy, nhìn đứa bé trong lồng ngực hắn, đột nhiên ngăn động tác mở của của hắn, hung tợn nói: “Không được nói với ai cả, nghe rõ chưa?”

Người đàn ông đeo kính đen cũng không nói lời nào, kỳ thật hắn vẫn luôn thức thời.

https://thuviensach.vn

“Chỉ cần công chúa nghiêm ngặt bưng bít người trong lâu đài, kỳ thật cũng sẽ không có ai phát hiện ra cô đã động thủ với Lâm tiểu thư cả.” Người đàn ông thản nhiên phân tích, “Tất cả người hầu trong lâu đài bây giờ đã xử lý xong, khẩu cung của mọi người đều đồng loạt một lời, chỉ còn có vài việc rất nhỏ thôi.”

Hắn dừng một chút, nhìn thoáng qua Lily: “Công chúa quần áo cùng tóc của cô cũng cần phải xử lý, còn có, một vết xước trên mặt đứa bé này, cô phải giải thích thế nào đây?”

Mưa to liên miên, Lily cảm thấy cả người đều lạnh lẽo, mưa tạt vào người cô rất đau, cả người cô đã phát run lên nghĩ phải xử lý thế nào, ánh mắt vô thức mà nhìn màn mưa, đe dọa nói: “Không cho phép ngươi nói ra, nếu như ngươi chỉ cẩn hé răng ta sẽ khiến cho ngươi chết không toàn thây, ngươi cũng biết ta có năng lực như thế nào rồi đấy, ta sớm đã an bài tất cả rồi. Ta không sợ cô ta không chết, ta không sợ mọi người nghi ngờ ta! Những chuyện này tất thảy đều không liên qan đến ta, là chính cô ta rời khỏi lâu đài rồi mất tích.”

Cô thực chột dạ, một lần lại một lần hướng tới người đàn ông kia rống to, lặp lại những lời này.

Người đàn ông cầm chiếc ô màu đen, ôm chặt đứa bé, rất không nhẫn nại mà nghe uy hiếp lặp đi lặp lại của cô ta, thản nhiên nói: “Nhẹ nhàng một chút đi công chúa, nếu như chúng ta còn không có trở về lâu đài, hết thảy đều không kịp che giấu, hơn nữa, Lan phu nhân buổi trưa sẽ trở về, cô cần phải nắm chắc thời gian.”

Trong lòng Lily bỗng sốt ruột, lúc này mới chạy nhanh mở cửa xe ngồi xuống. Cô mang theo rất nhiều nước mưa đi vào, cũng không quản toàn thân đều là bùn đất, cuộn mình ở trên ghế run rẩy.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông đóng cửa lại, mở điều hòa lên, nhìn thoáng qua hướng vách núi mà cô gái kia ngã xuống, trong lòng có một tia đau đớn cùng tiếc hận, sau đó ngồi vào ghế lái.

Có biện pháp nào chứ? Hoàng thất luôn luôn ngoan độc hiểm ác như vậy, nếu không sẽ là sao có một tên Bruce ác ma khủng bố xuất hiện? Rồi sau đó lại là xuất hiện cô gái này khiến cho tất cả hoàng thất đều ghen tỵ, khiến cho có thể làm ra chuyện tàn nhẫn như vậy? Mà hết thảy bọn họ, vì sinh mệnh mà phải giấu giếm hết thảy?

Khóe miệng gợi lên một mạt cười, hắn phát động xe, mà giờ phút này, đứa bé trong lòng vẫn không ngừng khóc hét lên.

Cả người bị nước mưa làm ướt đẫm, tã lót cũng dính đầy nước nưa, ánh mắt của đứa bé mở lớn, đã dừng khóc, một vết xước rớm máu ở trên mặt trắng nõn nhỏ nhắn của nó lại càng thêm nổi bật, nắm tay hồng nhạt của nó ướt sũng, mở ra lại khép vào, như là ở trong không gian nhỏ bé của chiếc xe có rèm che tìm kiếm người nào đó, mà không thể nói lên lời.

Người đàn ông cười lạnh một chút, tiểu gia hỏa này, thât sự rất đáng thương, người yêu thương hắn nhất vừa vì hắn mà nhảy xuống vách núi, mà sinh mệnh của nó lại kiên cường đến mức nào, thế nhưng đã không khóc nữa.

Xe lượn một vòng trên con đường núi lầy lội, chậm rãi hướng tới phương hướng tòa thành đi về.

3h chiều Lan phu nhân trở lại lâu đài, trút xuống áo choàng chống thấm nước trên người, một thân mệt mỏi, vẻ mặt của bà vẫn cao quý, tao nhã, thậm chí mang theo vài tia vui sướng thản nhiên.

Lily thay quần áo ở nhà, làm tóc xoăn như cũ, ở trên sofa uống trà nóng hơn 2 tiếng mới cảm thấy người ấm hơn một chút, không yên chờ đợi Lan phu nhân thậm chí là Vinson trở về.

https://thuviensach.vn

“Phu nhân! Người đã trở lại!” Cô ta đứng dậy, khóe miệng nổi lên một nụ cười sán lạng.

Lan phu nhân ngưng mắt, cảm thấy ngạc nhiên khi cô ta đang ngồi ngoài đại sảnh, ngoài trờ mưa đã bớt nặng hạt, tinh thần của bà cũng đã tốt hơn nhiều.

“Ngươi ở đây?”

“Đúng vậy, phu nhân người đi ra ngoài lâu như vậy cũng không có tin tức, con lo lắng gần chết a!” cô ta tiến lên ôm lấy tay của bà, nũng nịu nói.

Lan phu nhân phủi phủi nước mưa còn lưu lại trên người, đi lên phía trước, nghe được lời của cô ta có chút vui vẻ, khóe miệng khẽ nhếch lên: “Ngươi hômnay không ở trong phòng trút giận sao? Chuyện của công tước đại nhân, ngươi có nghe nói?”

Tim Lily đập ình ình, sắc mặt trắng bệch: “Cái gì… Chuyện gì a?”

“Rốt cuộc Vinson đã xảy ra chuyện gì, căn bản là không có ai nói cho cô ta biết?”

Nữ hầu đi đến đặt một ly trà, Lan phu nhân lặng yên ngồi trên sofa, bưng ly trà nhẹ nhàng ngửi một chút làm dịu đi mệt nhọc cùng đau nhức trong thân thể: “Ta lại cho rằng ngươi biết, cho nên mới một mực chờ ở đây… Vinson quả nhiên là không phụ lại kỳ vọng của ta, chuyện tình của Bruce hắn xử lý rất rốt, đêm qua còn có người đến tìm ta, ta còn tưởng hắn có chuyện gì… Thật không ngờ trước khi hắn trở về lâu đài đã bị người của Bruce mai phục, trên đường trở về đã biết được tin tức, Bruce đã bị hắn bắt được, mà hắn cũng sai một chiếc xe quay về báo cho ta biết, dù sao đây cũng là chuyện kinh động quốc gia, hắn yêu cầu ta đưa ra đề nghị, hôm nay sẽ đưa lên bản tin chính trị...”

https://thuviensach.vn

Nước trà ấm nóng ẩm ướt đầu lưỡi, trên mặt Lan phu nhân lộ ra một nụ cười hiếm thấy.

Lily im lặng ngồi nghe, lo lắng cùng căng thẳng trong lòng bỗng nhiên biến mất. Vinson không có việc gì… Hắn thật sự không có việc gì! Hơn nữa hắn lại mang về tin tốt lành. Cô chỉ biết, Bruce theo ngay từ đầu đấu không lại hắn, đến cuối cùng cũng nhất định không phải đối thủ của hắn!

Trên mặt cũng rất nhanh nổi lên tươi cười, nước mắt vui mừng tràn ra hốc mắt.

“Đúng rồi… Đứa nhỏ kia đâu?” Lan phu nhân bận rộn một đêm, đột nhiên lại nhớ đến cô gái Trung Quốc xinh đẹp kia.

Bà bắt đầu cảm thấy được cô gái này quả là may mắn, có thể được công tước ôm trong lòng mà yêu thương.

Phu nhân vẫn là con người uy nghiêm có quy tắc như vậy, có tính tình ôn hòa cùng lòng vị tha bao la, nhưng khi phải đứng ở hoàn cảnh chèo chống một gia tộc như thế này, trên người bà đã có thêm khả năng uy hiếp trí mạng, có sự oai nghiêm của một vị công tước phu nhân hơn hai mươi năm khiến người ta lạnh cả sống lưng.

Bà quả nhiên là không có nhìn lầm người.

Trái tim Lily đột nhiên bị bóp nghẹt. Nhảy cuồng loạn lên, áp chế hơi thở loạn nhịp, khó nhọc nói: “Nó… Nó ở đây, con lập tức đem nó ôm tới cho người nhìn một chút!” Nói xong cô đã vội chạy lên lầu.

“Từ từ!” Lan phu nhân khẽ ngăn lại, có chút dở khóc dở cười, “Không phải ta đang nói đến vương tử mà là nói đến… Lâm kia!”

Từ ngày mà Lâm Hi Hi bước vào tòa lâu đài này, bà cơ hồ chưa từng kêu tên của cô, chỉ thấy có chút hứng thú với cô gái này, có gì đó để cho bà cảm

https://thuviensach.vn

thấy vui vẻ, nhưng vẫn chưa thể thân mật được.

Mà một khắc kia Lan Phu nhân đột nhiên cũng rất muốn cùng tiểu nữ nhân này lảm nhảm chuyện trong nhà.

Sắc mặt Lily trắng bệch, suýt nữa từ trên cầu thang ngã xuống.

“Con… Con không biết, cả ngày hôm nay con cũng không có nhìn thấy cô ta, từ lúc ngủ dậy đến khi ăn trưa cũng chưa có thấy…” Cô ta nóng lòng có chút không yên, ánh mắt hơi né đi, đột nhiên nhìn thấy nữ hầu ở bên cạnh, “Tôi nói đúng phải không?”

Người hầu đang giúp Lan phu nhân thay trà, đột nhiên bị hỏi như vậy, tay kịch kiệt run rẩy.

Nước trà tràn ra, nóng đến bỏng tay.

“… Đúng! Công chúa nói rất đúng, tôi cũng vậy không có nhìn thấy!” nữ hầu mặt cũng trắng bệch tiếp lời cô ta.

Lan Phu nhân ngưng mắt nhìn thân ảnh đang đứng trên lầu kia, lông mày tao nhã khẽ nhíu lại, phát hiện có cái gì đó không đúng. Phía ngoài có chút ồn ào, bà vô thức đứng dậy, trong lòng có một tia lo lắng, men theo cầu thang đi lên lầu, đột nhiên lại muốn biết trên đó đã xảy ra chuyện gì, bà biết tiểu nữ nhân đó nhu hòa có sự yên tĩnh trời sinh, nhưng là lúc này trời đang mưa, chắc chắn nàng cũng lo lắng sự an tòa của công tước, đilên nói cho nàng biết một chút tin tức vẫn hơn.

Lòng Lily có chút trầm xuống, sắc mặt tái nhợt vô cùng, vội vàng đi lên, làm bộ như không có chuyện gì xảy ra cả, nhanh chóng tiến lên ôm chặt lấy tay Lan phu nhân như mọi khi vậy

Khoảng cách đến cánh cửa mùa đỏ có chạm trổ hoa văn càn gần, hô hấp của cô càng thêm yếu ớt.

https://thuviensach.vn

“két!!” Một tiếng, cánh cửa nặng nề bị mở ra.

Một chiếc nôi xinh đẹp đặt giữa nền nhà bằng gỗ, bên trong đứa bé đang phát ra một hồi tiếng động huyên náo, bảo bối còn chưa thể nói chuyện chỉ có thể hoa chân múa tay, thanh âm kia khiến cho người ta nghe thấy lòng cũng nhũn đi mấy phần.

Sắc mặt Lan Phu nhân có chút khó coi một nên nói cô gái này không có lương tâm sao? Bỏ rơi đứa con còn nhỏ như vậy còn chưa tính, trong phòngngay cả một người hầu cũng không có, nhỡ có chuyện gì xảy ra thì làm sao bây giờ? Là công tước đại nhân đem con trả lại cho nàng, nàng cứ không biết quý trọng như vậy sao?

Chậm rãi đi tới trước mặt đứa bé, bà giận giữ hỏi: “Người ở đây đâu rồi hả?”

Người hầu chậm rãi lắc đầu: “Không thấy, từ sáng đến giờ ở đây đều đóng cửa không có ai thấy gì cả.”

Lông mày Lan Phu nhân càng thêm nhíu chặt.

“Lên trên lầu đi xem một chút,” ánh mắt bà nhìn lướt qua cầu thang lên lầu, nghĩ đến cảnh tượng 4h chiều thì cô gái kia có thể đang làm gì, “Rốt cuộc cô ta có ở đây không hả?”

Người giúp việc ứng biến chạy đi lên lầu tìm, nhưng vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Nghi ngời trong lòng Lan phu nhân càng trỗi dậy, không muốn tiếp tục tìm kiếm nữa, chẳng qua là đi tới bên cái nôi, lại ngoài ý muốn phát hiện ra trên mặt nó có một vết xước màu hồng: “Có chuyện gì đã xảy ra?”

Câu hỏi đột nhiên vang lên, khiến cho toàn thân Lily chấn động, lòng lại càng bị nhéo chặt.

https://thuviensach.vn

“Không biết… Không có đi vào…” Cônhỏ giọng nói, cảm giác được cơn thịnh nộ của Lan Phu nhân sắp trỗi dậy.

Sắc mặt âm binh không chút huyết sắc, Lan Phu nhân phẩy tay áo bỏ đi, lạnh lùng bỏ lại một câu nói: “Ở trong lâu đài tìm một chút đi! Thấy được thì bảo cô ta đến gặp tôi.”

Hiện tại bà muốn im lặng suy nghĩ một chút, có nên chính thức truyền lại ngôi vị công tước phu nhân cho nàng hay không.

Một giờ sau, những người nhận lệnh đi tìm Lâm Hi Hi đã trở lại, sắc mặt đềutái nhợt: “Không có, Phu nhân, vẫn không có người nào thấy qua Lâm tiểu thư!”

Chén trà trongg tay Lan phu nhân run lên một cái, sắc mặt ngưng trọng, không biết đang suy nghĩ gì.

“Cô ta đã đi rồi sao? Có hỏi qua bảo vệ chưa?” Lan phu nhân biết trong lòng tiểu nữ nhân này vẫn không thích ở trong tòa lâu đài cùng đất nước xa lạ này, nàng có sự thanh lệ, tính cách đángquý của người phương Đông, nhưng lòng lại cực kỳkiên cường.

“Bảo vệ nói, mấy giờ trước cô ấy một mình đội mưa lảo đảo chạy ra ngoài, là buổi sáng, cho đến bây giờ cũng chưa thấy quay trở lại.” Người hầu cẩn trọng trả lời, cố gắng để cho giọng nói trở nên hốt hoảng, đồng thời cũng rất sợ mà liếc nhìn Lily.

“Chưa có trở về sao?” Lan phu nhân cười lạnh, “Chẳng lẽ chỗ này của ta còn không níu kéo được cô ta sao? Chẳng lẽ công tước đại nhân còn chưa đủ tốt đủ cưng chiều với cô ta sao? Rốt cuộc cô ta còn không hài lòng cái gì, cứ như vậy mà bỏ con chạy đi sao?”

Bà nhớ nữ nhân kia coi con của mình như sinh mạng, làm sao có thể bỏ lại con một mình rời đi? Còn nữa,vết thương trên mặt đứa bé kia do đâu mà

https://thuviensach.vn

có? Một vết xước hồng dài như vậy, rõ ràng chính là vừa mới bị không lâu.

Cả căn phòng tâm trạng người hầu đều căng thẳng muốn chết, không ai dám tùy hứng lên tiếng

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 221: Kết Thúc – 1

"Phu nhân… Phu nhân!" Người giúp việc chạy vào, sắc mặt vô cùng lo lắng, nhanh chóng nói cho bà biết "Công Tước đại nhân trở lại!"

Một chiếc màu đen xa hoa chậm rãi đi vào trong lâu đài, mang theo một tia bức người, lượn một đường vòng cung tao nhã, dưới màn mưa lác đác lộ ra vẻ thần bí khiến người ta run sợ.

Nền lâu đài được ghép bởi rất nhiều phiến đá thật lớn, được tinh tế mài giũa, Tần Dịch Dương xuống xe giày da đen bóng giẫm lên mặt đất, rất nhanh đã có ô chạy tới che, giúp hắn che mưa, trong đôi mắt hắn lộ ra chút nóng lòng cùng ấm áp, giống như từ hôm qua đến giờ vẫn chưa thoát khỏi bầu không khí ấm áp, mệt nhọc suốt cả đêm, chấn động kinh hồn, thời điểm bắt được Bruce hắn tựa như đối mặt với cuồng phong bão tố, hiện tại toàn thân Tần Dịch Dương đều mệt rã rời, hy vọng duy nhấtbây giờ là có thể nhìn thấy tiểu nữ nhân mà hắn yêu thương kia, ôm nàng vào trong ngực, hỏi nàng có lo lắng hay không?

Ánh mắt sắc lạnh cụp xuống, có chút dục vọng đang chôn sâu ở bên trong, hắn có chút không nhịn được.

Bước dài chân đi vào trong đại sảnh, ánh nến huy hoàng trên vách tường, bên trong Lan phu nhân mặc một thân váy dài Âu phục phong thái điềm đạm, thanh tĩnh ngồi ở một chỗ, người hầu bên cạnh đều cúi đầu, ánh mắt Lily cũng sáng ngời lên.

"Vinson!" Cô giống như con chim nhỏ mà chạy tới, không để ý đến ánh mắt mọi người, nhào vào trong lòng hắn, khắc chế run rẩy ôm lấy thắt lưng

https://thuviensach.vn

hắn, mặt vùi vào ngực hắn, “Anh đã trở lại.”

Tần Dịch Dương thật ngoài ý muốn khi nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt lạnh hơn một chút, nhìn liếc mắt một cái cô gái trong lồng ngực, tự dưng có một tia không hờn giận.

Bàn tay to đẩy bả vai của cô ta ra, không để ý được cô ta bắm chắc đến cỡ nào, thong thả mà cường ngạnh đem cô ta đẩy ra, khóe miệng nổi lên một nụ cườithản nhiên, xa cách nói: “Cô chưa từng ôm qua sao? Có cần ôm chặt vậy không?”

Một câu này là tuyện đối châm chọc, cô ta biết rõ Hi Hi đang ở trong tòa lâu đài này, còn cố ý giả bộ thân mật với hắn như vậy,lúc trước hắn vô cùng lãnh đạm với cô, cư nhiên cô ta quả là rắn rết.

Tuy rằng Hi Hi không có hay ghen tỵ, nhưng mà hắn cũng không muốn nàng phải có một tia nào không thoải mái.

Lily giống như bị một xô nước lạnh tạt cho tỉnh mộng, không thể ôm lấy thắt lưng hắn, lại bị ánh mắt lạnh như băng của hắn làm cho sợ tới mức không dám níu lấy quần áo của hắn nữa.

“Không nên vội vã trách móc người khác.” Thanh âm lạnh lùng của Lan phu nhân vang lên: “Vinson, cậu hắn là nên hỏi người phụ nữ của cậu đã chạy đi đâu rồi? Tôi tìm khắp lâu đài cũng không tìm thấy cô ta, bảo vệ lại bảo cô ta chạy ra khỏi lâu đài từ sáng sớm tận bây giờ còn chưa có trở lại… Cô ta sao lại thế này? Tối hôm qua không phải rất tốt hay sao? Hiện tại lại bày cái trò mất tích gì chứ?”

Tần Dịch Dương lẳng lặng nghe, thời điểm nghe những lời này, sắc mặt tái mét đến dọa người.

“Ngài nói cái gì?” hắn vứt bỏ tất thảy suy nghĩ, lạnh giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

Lan phu nhân thản nhiên hừ một tiếng, nhưng là lại thầm suy nghĩ một chút Vinson cũng không biết chân tướng vậy hiện tại hắn cũng không biết co gái kia đang ở đâu, trong lòng bà cũng sốt ruột, dịu đi một chút cảm xúc nói: “Lâm Hi Hi mất tích, cô ta kêu là Lâm Hi Hi đúng không, ta nghe qua Lạc Thành nói về mâu thuẫn của cậu với cô ta, có lẽ là do tức giận mà bỏ đi ra ngoài, ta không biết tối hôm qua hai người đã xảy ra chuyện gì, như thế nào lại khiến cô ta hạ quyết tâm như vậy chứ? Ngay cả con cũng không cần.”

Lần này, sắc mặt Tần Dịch Dương quả là tái nhợt đến cực điểm.

“Ngài nói, cô ấy đi rồi?” Hắn cố bình tĩnh hỏiLan phu nhân, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh băng: “Làm sao lại có thể?”

Lan phu nhân nhíu mày, cũng gắt gao nhìn hắn.

Tần Dịch Dương căng thẳng đứng tại chỗ ba giây, đau lòng cùng lo lắng nháy mắt đánh bay tất thảy, hắn cởi bỏ cà-vạt, một bên hướng trên lầu đi tới, bước chân càng lúc càng nhanh.

Kia không phải là sự thật, nàng làm sao có thể bỏ đi chứ?

Tối hôm qua nàng còn nằm trong ngực hắn, hắn hôn nàng, thưởng thức hương vị ngọt ngào trong miệng nàng, rõ ràng nghe được nàng gọi tên của hắn, nhìn thấy tất thảy mọi mâu thuẫn của bọn họ trong nháy mắt đều tiêu tan, hắn hận không thể đem nàng yêu thương một hồi mà nuốt vào trong bụng... Hi Hi!

Cánh cửa chạm khắc hoa văn hiện ra trước mắt, bị cánh tay Tần Dịch Dương đẩy một cái thật mạnh mở ra, sắc mặt tái nhợt xông vào trong phòng, quả nhiên không có lấy một thanh âm, trong cái nôi cục cưng bình yên vô sự quơ quơ nắm tay nhỏ bé, chính là tinh thần so với thường ngày có vẻ kém một chút, thoạt nhìn có lẽ là do đói bụng lâu quá, chỉ lo mút tay của mình cho đỡ đói.

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ đáng yêu như vậy...

Tần Dịch Dương cúi người xuống nhìn thân hình mềm mại nhỏ bé của nó, ánh mắt giống nàng đến bảy phần kia, ánh mắt tội nghiệp đen láy lại sáng như pha lê kia, không khỏi mềm lòng giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve thân thể của nó, lại đột nhiên chạm vào một vết xước rớm máu trên khuôn mặt phấn nộn của nói! Thậm chí ngay cả khuôn mặt của đứa bé cũng bị sốt đến đỏ ửng lên, tay nhỏ bé lạnh như băng, gương mặt cũng nóng bỏng lên.

Trái tim Tần Dịch Dương giật mình.

Chuyện gì xảy ra? Nàng thật sự không có chăm nom con sao?

Hi Hi, Lâm Hi Hi!

Lúc này hắn điên cuồng tìm kiếm, trong đôi mắt lộ ra tia máu dọa người.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 222: Kết Thúc – 2

Từ trên tới dưới lầu, mỗi một căn phòng cánh cửa đều bị hắn mở ra kiểm tra, vọng tưởng có thể nhìn thấy thân ảnh tinh tế nhu nhược kia đang lẳng lặng tựa vào song cửa sổ, có lẽ là đang ở nơi nào đó mà ngủ quên mất, hoặc là không cẩn thận đi lạc đường, làm sao nàng lại có thể mất tích trong tòa nhà này.

Tần Dịch Dương run sợ, trong con ngươi đen láy lại lắng đọng áp lực cùng đau nhức, cực nóng mà cháy bỏng, bàn tay to đem từng cánh cửa mở ra nhìn liếc mắt qua căn phòng, rồi lại tiếp tục như trước mở ra cánh cửa tiếp theo.

Không có. Tất cả đều không có.

Không có khả năng như vậy… Tối hôm qua nàng còn nằm trong lồng ngực hắn, từ khi bọn họ cách xa hơn nửa năm tới nay, đó là lần duy nhất nàng nằm trong ngực hắn, không lạnh lùng, không bài xích, nhu thuận mà hưởng thụ cái hôn của hắn, thanh âm nhẹ nhàng gọi của hắn, ở trong lồng ngực của hắn mềm mại tựa như nước… Làm sao mà nàng có thể bỏ mà rời đi được? Nơi này có cục cưng của nàng, cục cưng nàng thề sống chết cũng phải giữ bên người, nàng sẽ không không làm vậy.

Hi Hi.

Tất cả mọi người trong tòa nhà đều nhốn nháo cả lên, gắt gao đuổi theo bước chân của Tần Dịch Dương, chẳng qua là nhìn thấy hành động gần như điên cuồng của hắn cũng không có ai dám ngăn cản và khuyên can, tận cho đến khi hắn sắp đem cả toàn thành lật tung lên, Lan phu nhân trong đại

https://thuviensach.vn

sảnh mới nhận ra có gì đó không thích hợp, kéo theo Lily xuống dưới tầng trệt nơi hắn đang điên cuồng tìm kiếm, hé ra khuôn mặt lạnh lùng mà châm chọc cũng lộ ra vài phần lo lắng vội vàng hỏi: “Làm sao vậy, cô ta xảy ra chuyện gì sao?”

Sắc mặt Tần Dịch Dương xanh mét buộc chặt thực đáng sợ, thở hồng hộc mà đóng lại cánh cửa, lòng đau như cắt.

Nàng không có ở đây.

Chỗ nào cũng không nhìn thấy bóng dáng của nàng. Nàng không có ở đây.

Hi Hi… Toàn bộ đầu óc hắn hiện tại chỉ có cái tên này, toàn bộ đầu óc chỉ là thân ảnh của nàng. Bảo bối làm sao vậy? Nàng làm sao vậy? Mấy giờ hắn không ở đây rốt cục phát sinh chuyện gì, ai có thể nói cho hắn biết?

“Chẳng lẽ nàng tự mình muốn mất tích hay sao? Bảo vệ đều đã nhìn thấy nàng đi ra ngoài!” Giọng Lan phu nhân có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, tuy rằng nói như vậy, nhưng mà trong lòng bà cũng mâu thuẫn mà căng thẳng, bà cũng biết rõ thái độ làm người của Lâm Hi Hi, nếu như nàng có muốn biến mất nhưng là tuyệt đối nàng sẽ không bỏ lại đứa bé mà biến mất như vậy.

Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Một đạo ánh mắt lạnh như băng của Tần Dịch Dương quét về Lan phu nhân, Lily vẫn đứng ở phía sau Lan phu nhân thấy được ánh mắt như vậy, sợ tới mức cả người đều run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

“Em…Đừng nhìn em, Vinson, em cũng không có nhìn thấy cô ấy, mọi người đều có thể làm chứng....” Lily cố gắng đứng thẳng người, cánh môi không chút huyết sắc vội vàng nói, đem hình ảnh cả người Lâm Hi Hi thấm

https://thuviensach.vn

đẫm nước mưa lao người xuống vách núi bỏ đi, chuyện đó không có quan hệ gì với cô… Không có vấn đề gì.

Giờ phút này Tần Dịch Dương thực đã không thể nghĩ nhiều được như vậy.

Hắn đẩy ra cánh cửa cuối cùng vẫn tìm không được thân ảnh của nàng, sắc mặt xanh mét lạnh như băng sải bước hướng bên ngoài đi tới, hắn không thể nhớ rõ đây là lần thứ bao nhiêu không tìm thấy nàng, tại đất nước xa lạ cùng tòa thành này, mỗi một giây hắn không nhìn thấy thân ảnh của nàng, chuyện gì cũng có thể phát sinh.

Tất cả mọi người trong tòa thành đều sợ hãi.

Bảo vệ sợ tới mức chỉ dám đứng bên cạnh cửa sắt không có ai dám buông ánh mắt xuống, anh chỉ nghe thấy có tiếng bước chân người tới gần, ngay sau đó có tiếng súng lên đạn, một viên đạn sượt qua đầu anh, tiếng nổ của viên đạn vang lên giòn vang mà khí phách như vậy. Anh hấp một hơi quay đầu lại, chỉ nhìn thấy trên người Công Tước đại nhân thấm đầy nước mưa lội mưa xuất hiện trước mặt anh.

“Cô ấy ở đâu?” Tần Dịch Dương cười giễu cợt ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm người đàn ông trước mắt.

Bảo vệ lập tức quỳ trên mặt đất: “Tôi không nhìn thấy! Tôi không nhìn thấy! Công Tước đại nhân! Cái gì tôi cũng không biết!”

“Bùm” Một tiếng nổ. Viên đạn găm vào trên cửa sắt. Sượt qua một người.

“Ta hỏi lại một lần, có nhìn thấy cô ấy đi ra ngoài hay không? Đi lúc nào?” Họng súng một lần nữa gắt gao nhắm vào thái dương của người bảo vệ.

https://thuviensach.vn

“Tôi có nhìn thấy! Tôi có nhìn thấy cô ấy đi ra ngoài!” Phòng tuyến của người bảo vệ cuối cùng trong nháy mắt đã bị công phá, bị dọa đến mức khóc hét lên: “Lâm tiểu thư từ đây đi ra ngoài, trời mưa… mưa rất lớn… Cô ấy một mình đi ra ngoài.”

Sắc mặt Tần Dịch Dương nhất thời càng thêm trắng bệch.

Thu hồi súng, hắn có chút lảo đảo đi tới mở cửa xe, ngồi vào trong đạp mạnh chân ga.

Rõ mồn một.

Thủ đô London Anh rộng lớn như vậy, phương hướng của lâu đài vùng ngoại ô trong mưa cũng bị lệch đi rất nhiều, thế giới rộng lớn xa xôi đến vậy, Tần Dịch Dương không biết phải đi đâu để tìm nàng.

Hi Hi...

Là anh sai, tất cả đều do anh sai, em không cần phải giận dỗi nữa, xuất hiện được không?

Hay cánh tay mạnh mẽ bóp chặt tay lái, những gân xanh trên ngón tay đều trở lên trắng bệch, Tần Dịch Dương không biết mình đang đi đâu, điên cuồng mà chuyển hướng, điên cuồng mà tìm kiếm nàng.

Chúng ta thật vất vả mới về được bên nhau, em không cần cục cưng sao? Không cần con của chúng ta sao?

Hắn mím môi, thậm chí trong mắt còn dâng lên một tầng hơi nước chưa từng thấy.

Thế giới rộng lớn mà xa lạ như vậy, ai nói cho hắn biết, muốn tìm một người, nên từ nơi nào bắt đầu?

https://thuviensach.vn

Cơ hồ Tần Dịch Dương rơi vào tuyệt vọng, cánh môi không chút huyết sắc phát ra thanh âm không nghe rõ, hắn gục trên vô- lăng tiếp tục lái xe, căn bản không quan tâm tới có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng chỉ có một khắc đó tại đây, hắn nhớ tới một tia hy vọng duy nhất.

Di động ở trong túi quần bên hông, hắn ngẩng đầu, sắc mặt xanh mét đem di động rút ra.

Suốt một đêm bận rộn căn bản là hắn không có lúc nào để tiếp điện thoại, nhìn qua người gọi tới là ai, ánh mắt tuyệt vọng của hắn nhìn qua lịch sử cuộc gọi, đột nhiên đạp mạnh chân phanh, phanh gấp lại.

Trong lịch sử cuộc gọi, hiển thị lúc rạng sáng, nàng có gọi cho hắn.

Không phải chỉ một lần.

Trong lịch sử cuộc gọi ghi lại không chỉ có một lần.

Như là túm được một tia hy vọng trong lúc bị hủy diệt, Tần Dịch Dương tỉnh táo lại, gắt gao nhìn chằm chằm thời gian trong lịch sử cuộc gọi, tự hỏi, bắt buộc chính mình suy nghĩ. Rạng sáng nàng còn ở… Buổi sáng bảo vệ liền nhìn thấy nàng đi ra ngoài… Nàng gọi điện cho hắn.

Rốt cục đã xảy ra chuyện gì?

Trong mưa bụi lất phất, một nam nhân tuấn lãng cao ngất ngồi trong xe, chống trán suy nghĩ, hồi lâu, ánh mắt lạnh như băng của hắn mở ra, đạp mạnh chân ga, bẻ quặt tay lái, loạn tay lái hướng phía lâu đài trở về.

Lily mở trừng trừng mắt nhìn thấy đã Tần Dịch Dương đi ra ngoài, chậm rãi đi đến bên cạnh người bảo vệ.

Bảo vệ thực đã sợ tới mức đái ra quần, xụi lơ trên mặt đất không hề nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

“Cô đừng có lại đây… Cô không cần lại đây!” Bảo vệ nhìn thấy Lily cảm thấy càng thêm sợ hãi, anh biết bản thân mình đã làm gì, giúp nữ nhân này giấu giếm sự thực tới cùng.

“Không cho phép nói cho ai khác. Ngươi đã từng đáp ứng ta... Nếu không ta sẽ cho cả nhà ngươi xác không toàn thây, nghe rõ chưa?”

Trong mưa phùn lất phất, một bảo vệ đứng cạnh Lily, sắc mặt anh ta tái nhợt khiến cho Lily cũng phải sợ

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 223: Cho Cô Một Cơ Hội Cuối Cùng

Chẳng qua là cô không thể ngờ tới, Tần Dịch Dương rõ ràng đã lái xe đi ra ngoài, thế nhưng chưa đến hơn mười phút liền đã trở lại, chiếc xe màu đen có rèm che kia sáng lạng trong tiết trời âm u, đâm xuyên qua cửa sắt vọt tới đây, cả người Lily run rẩy chạy nhanh tránh né, thế nhưng chiếc xe kia lại "Két" một tiếng, dừng lại ngay bên cạnh người cô.

Trong xe, thân ảnh Tần Dịch Dương giống như thần chết, làm cho tim người ta sợ run rẩy.

Lily ngây dại, ánh mắt trợn to, không biết hắn bị làm sao, tim lại áp lực đập cuồng loạn như trước, run giọng nói: "Vinson, tại sao anh đã trở lại...."

Tần Dịch Dương thản nhiên xuống xe, thân ảnh cao lớn như một ngọn núi áp bức đi tới, Lily cố gắng kiên trì nhìn hắn, buộc bản thân không được sợ hãi, nhưng là sống lưng vẫn là hơi chùng xuống một chút, suýt nữa lảo đảo ngã xuống trước mặt hắn.

Cánh tay Tần Dịch Dương giơ ra đỡ lấy cô không cho cô ngã xuống, hung hăn kéo cô ta đứng thẳng trước mặt mình.

Cổ tay Lily bị xiết chặt tựa như là hai gọng kìm.

Lily đau tới mức mặt nhăn nhó lại, hít sâu, lại hít sâu, đều không có biện pháp giảm đi đau đớn đến nát xương trên cổ tay.

"Cô đã làm gì?" Hắn nâng lên ánh mắt lợi hại có tia huyết sắc, thản nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương nhìn chằm chằm cô một hồi, cười lạnh một tiếng kéo cô sát lại gần, hơi thở mong manh, “Cô có biết hay không, căn bản là cô không biết nói dối? Một khi nói dối cũng chỉ có thể nói được vài câu như vậy là sẽ bị phát hiện? Lily, tôi cho cô một cơ hội cuối cùng, nói cho tôi biết rốt cục cô đã làm cái gì....?”

Họng súng đen ngòm xuyên qua làn tóc của cô, tìm đến sau gáy cô.

Lily hấp một ngụm khí, cảm giác được cái chết đang đến gần.

“Hi Hi ở đâu?” Thanh âm của Tần Dịch Dương trở lên khàn khàn “Mười giây, đủ cho cô suy nghĩ chứ? Tôi vẫn luôn cảm thấy cô nghe và hiểu được những lời tôi nói, có thể hiểu được ý tứ của tôi, thế nhưng cô đã biết mà còn dám làm, Lily, cô thực làm tôi thất vọng.”

“Cạch” Một tiếng giòn vang, tiếng lên đạn, dí thật mạnh, một phát súng là có thể nổ tung đầu của cô ta

“Vinson...” Lily bị dọa đến khóc không ra tiếng, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Có chuyện gì đau lòng hơn thế này nữa, người đàn ông mà cô yêu suốt mười năm, ôm cô vào ngực, cũng lấy cái chết để bức cô, bắt cô phải nói thực.

“Vì sao anh lại cho là em làm. Cái gì em cũng không có làm, cái gì cũng đều không có làm Vinson, không cần tìm, em yêu anh như vậy tại sao anh lại không thể chấp nhận em, em yêu anh mà...” Cô nhìn đến sắc mặt không thể khống chế của hắn, mặt hoa khóc nóc, chẳng qua là trong khoảnh khắc này, cô cầm tay hắn, túm lấy Tây trang của hắn, run rẩy giống như lá cây sắp rụng.

“Còn năm giây…” Cánh môi tái nhợt của hắn phun ra mấy chữ, càng lúc càng mím chặt.

https://thuviensach.vn

Lily hét chói tai, trốn không thoát kìm kẹp của hắn, rõ ràng bị người đàn ông mà mình yêu thích nhất bức đến đường chết.

“Kìa Vinson, cậu đang làm gì?” Lan Phu nhân từ trong đại sảnh đi ra, nhìn thấy đôi nam nữ đang dây dưa ngoài cửa lớn, nhìn cái tư thế kia là biết bọn họ đang làm cái gì, Lan phu nhân cũng sợ tới mặt tái nhợt, cho tới bây giờ bà vẫn biết Vinson không thích Lily, nhưng mà cũng không đến mức hận cô ta như vậy chứ.

“Phu nhân.... Phu nhân cứu cứu tôi! Tôi không muốn chết. Tôi không muốn chết a, Lily khóc thét lên, ở trong ngực Tần Dịch Dương giãy giụa, miệng bị người ta ngăn chặn, sau gáy lại là nguy hiểm rình rập.

Lan Phu nhân đi lên phía trước, cũng không dám dùng hành động để ngăn cản, chỉ có thể lớn tiếng quát lớn: “Vinson, buông ra!”

Tần Dịch Dương ngoảnh mặt làm ngơ, cười lạnh một tiếng, trực tiếp bóp cò súng.

Họng súng dán chặt da đầu, Lily rõ rằng nghe được thanh âm ” Bùm” Một tiếng đạn bùng nổ bên tai.

Sắc mặt Lan phu nhân nháy mắt đã trắng bệch, mà nữ hầu phía sau bà đều hét ầm lên, bị cảnh tượng kia dọa đến sắp xụi lơ, thậm chí có người đã sợ tới mức chạy loạn lên, bên trong tòa lâu đài một mảng tĩnh mịch, lại một mảng hỗn loạn.

Lily kêu thảm thiết một tiếng, nhắm lại mắt tựa như sắp ngất đi, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cô ngây ngốc, ngẩn người, không thể động đậy.

Sau một lúc lâu cô mới rõ ràng bản thân không có bị thương, cô còn có thể thấy ngón tay tái nhợt của mình, còn có thể cảm nhận được nhiệt độ

https://thuviensach.vn

lạnh như băng của người đàn ông trước mặt, cô.... Cô chưa chết!

Hơi nước còn đọng bên tai, lúc nãy Tần Dịch Dương lệch đi một chút góc, viên đạn xuyên qua tóc cô chạy xẹt bên tai bay ra ngoài, lỗ tai Lily nóng lên, máu tươi ồ ồ toát ra....

Cô giơ tay kên sờ thử, nửa đầu đều ong ong đau đớn, trên tay đầy máu....

“Một cơ hội cuối cùng… ” Tần Dịch Dương lên đạn một lần nữa, lúc này đã áp sát thái dương của cô, ”Có tin tôi dám nổ súng không? Tôi hỏi cô một câu, cô ấy ở đâu?”

Một bên, Lan phu nhân cũng sửng sốt đến chôn chân một chỗ, không thể động đậy.

Lily biết ngay lúc này nếu cô không mở miệng, thì viên đạn sẽ xuyên qua thái dương của cô, mang theo một ít dịch não dính ở đó…

Cô há mồm, toàn bộ những gì sợ hãi nhất trên thế giới này đều ngưng tụ trong con mắt đang mở lớn của cô, cánh môi run rẩy, gắt gao nắm chặt quần áo Tần Dịch Dương, nhưng Tần Dịch Dương chỉ đợi có vài giây, cô cũng không nói gì, hắn lại cười lạnh, chuẩn bị bóp cò súng.

“.... Tôi nói!!!!!!!” Đột nhiên một tiếng la bùng nổ vang vọng trong lâu đài. Lily cảm giác được giọng nói của mình phát ra có thể phá tan cả sống chết, nỗi kinh hãi bên bờ vực tuyệt vọng, kích thích màng nhĩ của mọi người.

“Cô ta đã chết... Cô ta từ trên vách núi nhảy xuống, cô ta đã chết!!!!!” Rốt cục có thể rống ra bí mật đè nặng trong đáy lòng chính mình, Lily đem tất cả tội ác của mình phơi bày trước mặt mọi người, khiến tất cả những ai nghe được đều sửng sốt, ngay cả Lan phu nhân, sắc mặt bà tái nhợt suýt nữa ngất đi, có chết cũng không muốn nghe đến loại tin như vậy.

https://thuviensach.vn

Tần Dịch Dương để họng súng áp sát ở thái dương của cô, như là bị sét đánh ngang tai, sắc mặt lạnh lùng bỗng chốc trở lên khiếp sợ tái nhợt, cánh môi khẽ mở, khàn khàn hỏi: “Cô nói cái gì?”

“Tôi muốn cô ta chết... Là tôi muốn cho cô ta chết, tôi bức cô ta từ trên đó nhảy xuống dưới.” Lily ôm mặt khóc rống lên, thanh âm run rẩy hô “Vinson, cô ta đã chết, cô ta thực đã chết, anh không nên tiếp tục yêu cô ta, không nên yêu cô ta… “

Súng trong tay Tần Dịch Dương rơi xuống, khuôn mặt tuấn tú không còn chút huyết sắc, lùi về sau mấy bước nhìn từng cử chỉ của Lily.

Hi Hi của hắn....

Nàng mạo hiểm đi ra khỏi lâu đài lúc trời mưa lớn, từ trên vách núi cao ngất nhảy xuống, phải không?

Tần Dịch Dương gian nan tự hỏi vết thương trên mặt cục cưng là do đâu tạo thành, dùng hết khí lực cuối cùng để cẩn thận suy xét hết thảy… Đau quá, đau đến trái tim như ngừng đập, như ngừng thở…

Vách núi cao như vậy, nàng cứ như thế một mình nhảy xuống!!!!!

“Hi Hi....” Tần Dịch Dương mờ mịt kêu lên một tiếng, tựa như người điên nhằm phía chiếc xe, mở cửa xe, nổ máy, điên cuồng mà hướng vách núi kia lao tới. Toàn bộ trong đầu hắn là hình ảnh cả người nàng ướt sũng rơi xuống vực sâu

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 224: Kết Thúc -3

Chiếc ô trên đỉnh đầu Lan phu nhân không biết đã rơi xuống đất từ lúc nào, mưa bụi lất phất rơi trên người bà, rất lạnh, rất lạnh.

Ánh mắt bà vất vả lắm mới có thể chuyển động, chậm rãi nhìn Lily đang đứng im tại chỗ, ánh mắt hàm chứa nghi hoặc cùng thất vọng, vì sao cô ta có thể làm ra loại sự tình như thế này? Thừa dịp bà và Công Tước đại nhân không ở đây có mấy giờ mà mình cô ta có thể làm ra cái loại sự tình này sao?

Lúc trước khi cô ta bị Công Tước đại nhân đuổi về nước, bà còn đang suy nghĩ, đến tột cùng là có chuyện gì mà có thể khiến một người đàn ông đối xử nhẫn tâm với người phụ nữ của mình như vậy, cho dù có niềm vui mới không cần tình yêu cũ cũng không hà tất phải như vậy, nhưng bây giờ thì bà đã hiểu… Người này ở trước mắt mình tươi đẹp biết bao, cô gái này nghe lời như vậy, nhưng là cũng cỡ nào ngoan độc...

Cô ta cư nhiên có thể lấy một đứa bé chưa đầy hai tháng tuổi đi uy hiếp sự sống chết của mẹ nó.

“Phu nhân…”

“Đứng lại đó!” Lan phu nhân lớn tiếng quát, thế nhưng nhịn không được mà lùi về phía sau từng bước, bà gắt gao nhìn chằm chằm cô ta, nhìn thấy bảo vệ lâu đài đi tới. Ngón tay run rẩy chỉ về hướng cô gái này. “Trước mắt hãy bắt cô ta lại... Lập tức bắt, bắt ngay lập tức.”

https://thuviensach.vn

“Phu nhân... Đừng lại đây.” Lily hoảng sợ lùi về phía sau kinh hãi hét lên: “Các người không được lại đây, có nghe được không hả? Ta là công chúa, cút, ta là Công Tước phu nhân tương lai, các người lại dám đối xử với ta như vậy, tránh xa ra, cút ra xa một chút.”

Cô gái trước mắt tựa như đã hoàn toàn nổi điên, nửa bên mặt toàn là máu, trên hai tay cũng dính đầy máu tươi bị mưa xối rớt xuống quần áo trông thực thê thảm, nhưng giờ phút này căn bản cô không có năng lực để phản kháng, chỉ có thể giãy giụa cùng điên cuồng chạy trốn thoát khỏi nguy cơ bị bảo vệ bắt được, hung hăng mà vùng vẫy hai tay, mà cô vẫn như cũ không từ bỏ hét lớn, “Không liên quan gì đến tôi, các người thật to gan, thật hỗn đản, buông ra...”

Lâm Hi Hi....

Lan phu nhân nhớ tới cô gái phương Đông nhu nhược tinh tế kia, lần đầu tiên nàng xuất hiện ở lâu đài này, khi đó ánh mắt nàng lãnh đạm có lễ phép hòa cùng xa cách, nàng thong dong đi theo bà ở hành lang vẽ tranh, bình tĩnh đến mức người ta nghi ngờ tuổi đời cùng từng trải của nàng, nàng yêu cục cưng đến đau lòng, tất cả hàm chứa trong mắt, cùng thái độ kiên định đến chết của nàng...

Đứa nhỏ kia đã xảy ra chuyện sao?

Lan phu nhân có chút chán nản nhìn về hướng vách núi, lạnh lùng nói: “Nhanh đi… Đi theo công tước đại nhân, đừng để hắn xảy ra việc gì không may, cho dù có không tìm thấy thi thể thì cũng phải bảo toàn hắn không việc gì, biết không?”

Một đám thị vệ đeo kính râm mặc Tây trang màu đen nhận được mệnh lệnh, lúc sau cẩn thận chỉnh lại tai nghe thông báo cho đối phương, vội vàng hướng tới phía xe chạy đến, không đến một lúc, một đoàn xe xơ xác

https://thuviensach.vn

tiêu điều đã chỉnh tề từ trong lâu đài đi ra đường lớn, hướng phía vách núi chạy rất nhanh.

Thời tiết vẫn mưa bụi nặng hạt, bầu trời sắp tối đen.

Thời điểm Tần Dịch Dương đi đến nơi hai tay đều run rẩy, quãng đường phía trước xe không thể đi qua, hắn xuống xe, thân ảnh có chút lảo đảo trong trời mưa, ánh mắt thâm thúy lắng đọng lại đau đớn cùng nóng lòng, trong miệng hắn vẫn lẩm bẩm một cái tên, làn môi tái nhợt, tìm kiếm khắp nơi.

“Công Tước đại nhân, để chúng tôi đến.” Đội thị vệ đeo kính râm tiến lên, chạy tới nhanh chóng ngăn lại hắn.

Từ đêm khuya đến giờ hắn bận rộn cơ hồ đều chưa có chợp mắt, hiện tại trong loại thời tiết ác liệt này nếu tiếp tục tìm người chỉ sợ sẽ ngã xuống lúc nào không biết. Bọn thị vệ đều đã được huấn luyện, ăn ý liếc mắt nhìn nhau, lại ăn ý mà tản ra bốn phía xung quanh khe núi tìm kiếm, núi đá sừng sững, cây cối dây dợ quấn quýt lấy nhau đứng cùng một chỗ, như vậy tìm kiếm một cỗ thi thể thật là khó càng thêm khó, hơn nữa lại là từ phía trên rơi xuống mà nói, đừng thấy một bờ vực nho nhỏ từ trên vách núi nhìn xuống, nhưng là bên dưới vách núi cơ hồ có rất nhiều cây cối to lớn che khuất, còn có vô số bụi rậm từ trong vách núi mọc ra. Ai biết được vị tiểu thư kia rốt cục là dừng ở chỗ nào…

Trời cao làm cho người ta sợ hãi, như vậy làm sao còn có hy vọng sống chứ?

_____***_____

Suốt bốn giờ từ lúc trời bắt đầu tối mãi cho đến khi màn đêm hoàn toàn bao trùm, không khí ở khe núi bốc lên lạnh như băng, căn bản là không có chút dấu hiệu của sự sống, Tần Dịch Dương ngồi ở trong xe, một đám

https://thuviensach.vn

người sức cùng lực kiệt quay trở về đứng ở tại chỗ, sau lớp kính râm không khỏi hiện lên hai chữ ‘mất mát’, không thu hoạch được gì.

“Công Tước đại nhân, chúng tôi thực đã lật tung tất cả mọi nơi, nơi này là một khe núi tắc nghẽn, từ phía trên rơi xuống không có khả năng dừng ở chỗ khác… Chúng tôi tìm không thấy… ” Một người đàn ông đứng ra, thanh âm khàn khàn chậm rãi nói.

Mưa vẫn rơi xuống, ‘mưa bụi’ không lớn, nhưng lại có thể lạnh thấu vào trong trái tim mọi người, làm băng lãnh lòng người.

“.... Các người trở về trước đi!” Tựa đã lâu như một thế kỷ, làn môi tái nhợt của Tần Dịch Dương mới phun ra một câu, vô cùng khàn khan, nói với mọi người.

Mấy người đàn ông nhíu mày, đứng yên tại chỗ, không ai dám động

“Công tước đại nhân...”

“Đi về trước!” Tần Dịch Dương quyết đoán đánh gãy lời nói của họ, sắc mặt tái nhợt mang theo tuyệt vọng, “Nếu phu nhân có hỏi đến, có thể nói với bà ấy, tôi tìm được rồi sẽ trở về… “

Mấy người đàn ông mím môi, một mực im lặng.

Bọn họ tìm suốt bốn giờ đều không thấy, chẳng lẽ hắn muốn một mình đi tìm sao?

Đừng nói đến thi thể, ngay cả vết máu bọn họ cũng đâu có nhìn thấy.

“Công Tước đại nhân, thực đã quá muộn, không bằng đi về trước, ngày mai chúng ta lại phái nhiều người hơn đến tìm được không?” Một người đứng ra khuyên giải cũng là đề nghị, cho rằng đây là phương pháp tốt nhất.

Tần Dịch Dương buồn bã cười.

https://thuviensach.vn

Cánh tay tao nhã chống trên tay lái, hắn không nghĩ muốn nói gì nữa, miệng phun ra hai chữ: “Đi về.”

Trời biết.... Hắn làm sao có thể để mặc nàng ngây ngốc ở một nơi hoang vu như thế này một buổi tối? Có lẽ nàng đang còn sống, có lẽ nàng chưa có chết… Hắn đã để cho nàng phải cô đơn quá lâu như vậy, như thế nào lại có thể tiếp tục để mặc một mình nàng?

Người đàn ông còn muốn nói gì đó, bị mấy người bên cạnh ngăn lại, lắc đầu, ý bảo hắn khuyên cũng vô tác dụng.

Một đoàn xe xơ xác lại xếp thành hàng một loạt chạy trở về, để lại hai người đứng tại chỗ để ý tình huống của Công Tước đại nhân, tất cả đều không dám để một mình hắn ở lại nơi này, tóm lại bọn họ muốn cam đoan an toàn của công tước đại nhân.

Mãi cho đến đêm khuya.

Bóng tối nặng nề, hơi lạnh của mưa thực đã có thể ngấm tới tận xương cốt, Tần Dịch Dương xuống xe, trên đầu là đầy trời sao sáng.

Những cây cổ thụ cao lớn trong bóng đêm trông giống như hình người quỷ dị, thân ảnh to lớn cao ngất của hắn đi tới, mờ mịt mà đi, mờ mịt mà cảm giác nơi nào có nàng tồn tại, hắn nhớ rõ những động tác khi nàng ở trong ngực hắn, thực ấm, thực ngoan, lần đầu tiên hắn không kiềm chế được mà nhẹ nhàng hôn nàng, không có khúc mắc và chuyện gì phải giấu giếm, chỉ còn lại yêu, tình yêu đơn thuần nhất, cháy bỏng nhất…

‘Hi Hi, em ở đâu, nói cho anh biết được chứ?’ Hắn một mạch đi tới, trong đầu hiện lên mỗi một sự việc phát sinh từ sau khi hắn và nàng gặp nhau…

Ngày nào đó, hắn vừa mới xuống máy bay đi vào đại sảnh của trung tâm thương mại, không cẩn thận đụng phải một cô gái toàn thân quần áo trắng

https://thuviensach.vn

tay đang cầm hồ sơ lý lịch.

Ngày nào đó, hắn ở trong khách sạn cùng người của Hoành Cơ đàm phán, nàng từ trong căn phòng sát vách lao ra, quần áo không chỉnh tề, lưng ong trơn bóng lõa lồ, khóc cầu xin hắn cứu nàng.

Ngày nào đó, hắn vô lý nảy sinh dục vọng với nàng, vây nàng ở trên sofa trong phòng, thân thể hắn gắt gao đè ép xâm phạm từng chỗ mẫn cảm trên người nàng...

Lần đầu tiên nghe nàng nói yêu, lần đầu tiên nói yêu với nàng.

Từ khoảng cách rất xa nhìn cuộc sống của nàng, nhìn một mình nàng mang cục cưng của mình, nhìn nàng kiên cường không rơi lệ.

'Hi Hi anh tìm thực mệt quá… Nói cho anh biết em không chết. Nói cho anh biết.....'

Cô gái kia đã sớm mọc rễ ở trong trái tim hắn, chiếm hết toàn bộ tư tưởng của hắn, hắn có thể ngửi được hơi thở của nàng từ một nơi cách hắn không xa, hắn thà rằng tin tưởng nàng chưa có chết.

Một dây leo quấn vào dưới chân, một cái lảo đảo, Tần Dịch Dương tái nhợt nghiêm mặt giơ tay túm lấy thân cây bên cạnh.

Bụi cây mềm yếu căn bản không chống đỡ nổi lực túm, bàn tay to lớn cứng cáp của hắn nắm chặt một ít cành cây, đồng thời cũng nắm phải một cái gì đó lành lạnh....

Ánh trăng tĩnh mịch từ trên đỉnh đầu chiếu rọi xuống dưới, trong tay hắn là một mảnh vải lụa màu trắng, đã ướt đẫm nước mưa. Thứ mềm nhẵn kia bị hắn xiết ở trong tay, khiến cho có vài gợn nhăn.

Đó là quần áo của nàng.

https://thuviensach.vn

‘Hi Hi không chết.... Nàng không chết phải không?’ Tần Dịch Dương nín thở, ánh mắt thâm thúy như áng mây che phủ ánh mặt trời, kích động cực nóng bỏng, hắn xiết chặt mảnh vải dệt kia, tìm kiếm điên cuồng ở bên cạnh..... Chẳng qua là trừ bỏ một mảnh vải lụa, ngoài ra không có thêm gì nữa.

Vết máu trên thân cây đều đã bị nước mưa cọ rửa, nếu như quần áo của nàng đã bị xé rách ở đây, như vậy nhất định nàng sẽ ở quanh quẩn đây đúng không? Ai nói cho hắn biết đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì rồi?

Đêm khuya Tần Dịch Dương ở cùng một chỗ, tìm kiếm suốt hai tiếng đồng hồ vẫn là không thể nhìn thấy thân ảnh của nàng.

Mặc đêm đen mù mịt, hắn nghiêm khuôn mặt tái nhợt một mạch tiếp tục đi lên phía trước, mở rộng vòng tìm kiếm, vừa ngẩng đầu, hắn nhìn thấy những ngôi sao kia, có chút hoảng hốt, cúi đầu kêu một tiếng, ‘Hi Hi’, bước lên phía trước từng bước, đầu óc bỗng nhiên mê muội...

Huyết sắc trên môi nhanh chóng biến mất, Tần Dịch Dương dựa vào thân cây, lại như trước ngăn chặn cảm giác mê muội đang đánh úp tới, đem đả kích trầm trọng cùng áp lực đè nén xuống dưới lâm vào hôn mê.

…….

Ở cùng một chỗ lại có tới hai người, có phải là trùng hợp hay không?

Thôn phụ xinh đẹp kinh ngạc nhìn khuôn mặt người đàn ông ngã dưới đất trước mắt, sau lưng là một cái giỏ, trong giỏ là một con sóc nhỏ bị nước mưa làm ướt đang run rẩy cuộn mình ở bên trong, còn có một con thỏ, còn có một con vật nhìn không rõ bộ dáng đầy người là bùn đất.

Hai ngày này cô đều lên núi, bất quá là tìm đến những con vật không kịp chạy vào khe núi trốn mưa.

https://thuviensach.vn

Mà không nghĩ rằng cư nhiên lại gặp được hai người?

Lần thứ nhất là vào lúc giữa trưa cô cõng trở về một cô gái cả người đều là vết thương… mà hiện tại bây giờ… Là đem một người đàn ông?

“Ôi thượng đế của tôi… Lần này tôi cũng không có biện pháp mà cõng anh trở về.” thôn phụ xinh đẹp kinh hô một tiếng.

Lần trước nữ hài tử kia rất nhẹ rất nhẹ, cô chỉ cần đỡ nàng lên lưng rồi cõng về, mà hiện tại nam nhân này, cô phải làm thế nào mới tốt? Thôn phụ có chút đẫy đà kia tự hỏi thật lâu, đi qua xem xét hắn còn hơi thở chứng minh hắn chỉ hôn mê còn có thể cứu được, cô đứng dậy bắt đầu nghĩ biện pháp cứu người

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 225: Kết Thúc -4

Dùng vỏ cây nứt ra làm thành cái giường lớn, đem bụi cây phủ lên trên, sau đó lại kéo người đàn ông to lớn đặt ở mặt trên, thôn phụ xinh đẹp sau khi trải xong bụi cây bắt đầu dùng hết sức lực để kéo hắn đi.

Thực là nặng, phải cố hết sức, đúng là làm cho người ta tuyệt vọng…

Mà trên khe núi, hai người bảo vệ mất liên hệ với công tước vẻ mặt đang xanh mét, bắt đầu tìm kiếm, không có khả năng đánh mất một người phụ nữ rồi đến ngay cả công tước cũng đánh mất.

“Hừ, hừ,” theo con đường mòn uốn lượn đem người kéo đi, phía trước cách vài Km là nhà của cô,..... Từ đây mỗi ngày có thể nhìn sang tòa thành có kiến trúc xa hoa kia, chính là nghe nói cuộc sống bên trong cũng không được bình an lắm, hoàng thất đích thật là nơi mà người ta mơ ước, nhưng có lẽ là cô thích hợp với gia đình nhỏ bé hơn....

“Ây da!” Người đàn ông này thế nào lại nặng như vậy chứ?

Trong căn phòng nhỏ có chút hôn ám, đôi mắt Tần Dịch Dương mở ra trong một giây, lại nhanh chóng nhắm lại, ánh mắt bị ánh đền màu cam kích thích có chút nhức mỏi, lông mi dày đậm của hắn rung động, cố gắng dịu đi hơi thở.

Chủ nhân căn phòng đứng dựa thân hình đẫy đà vào bên cửa, ngạc nhiên đánh giá hình dáng của người đàn ông này.

https://thuviensach.vn

Lông mày mũi mắc sắc bén, khuôn mặt có ngũ quan rõ ràng, cánh môi tao nhã, lộ ra một tia tà mị cùng anh tuấn, khi cánh mi dày đậm kia hé mở lộ ra một đôi mắt thâm thúy chỉ trong một giây, nhưng cũng đã đủ để nhìn thấy tia lãnh liệt cùng xa cách bên trong.

Người đàn ông như vậy thật là... làm cho người ta cảm thấy khó thở.

Khi hắn tỉnh lại nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không giống như là thiên đường cũng không phải là địa ngục, chỉ là một thôn phụ đang mê mệt mà nhìn mình.

“Khụ, khụ, xin hỏi…”, Tiếng nói du dương của hắn lộ ra tia khàn khan, nói tiếp: “Cô nhìn đủ chưa?”

Thôn phụ ngẩn ra, mừng rõ nói: “Ôi cậu bé đáng yêu của tôi, cư nhiên cậu đã tỉnh?”

Một câu nói, làm cho đầu óc Tần Dịch Dương có chút chấn động, hắn chống đỡ tay muốn ngồi dậy,Tây trang trên cả người đều đã ướt đẫm, cánh môi tái nhợt hé ra chút huyết sắc, lúc này mới nhận ra bản thân đang ở trong một căn phòng bình dân, mà người phụ nữ trước mặt này....

“Cô đã cứu tôi?” Tần Dịch Dương chần chờ hỏi ra một câu.

“Đúng vậy nha!” Thôn phụ vui mừng nói, “Cậu cùng vị tiểu thư xinh đẹp kia đều ngã cùng một chỗ, may mắn là nhà của chúng tôi cũng rộng, bằng không cũng không thể chứa được nổi hai người đâu.”

Sắc mặt Tần Dịch Dương bỗng nhiên bị bao trùm bởi một tầng hàn băng ngàn năm.

Hắn hoài nghi là bản thân mình nghe lầm, nhịn không được muốn cô nói rõ lại một lần nữa.

https://thuviensach.vn

“Này, vị tiên sinh này, cậu không phải là đang tìm một tiểu thư xinh đẹp chứ? Cô ấy....” Thôn phụ ngập ngừng tìm từ ngữ miêu tả: “Cô ấy rất được, hơn nữa trên người còn mặc một chiếc váy dài liền thân mỏng. Cô ấy thực đã phát sốt nhiều ngày nha...”

Tần Dịch Dương đột nhiên bắt lấy cổ tay của thôn phụ. Sắc mặt tái nhợt thực dọa người, ánh mắt tản ra tia cực nóng tựa như có thể đem người ta ăn tươi nuốt sống, dồn đập hỏi: “Cô ấy ở đâu? Cô nói là cô ấy đang ở chỗ củacô sao? Cô ấy không chết. Cô dẫn tôi đi gặp cô ấy, nhanh.”

Cổ tay của thôn phụ bị bóp rất đau: “Tiên sinh.... Cậu không cần kích động, ở chỗ này của tôi đúng là có một cô gái nhỏ như vậy, cậu không cần gấp gáp, tôi mang cậu đi gặp cô ấy...”

Thanh âm của thôn phụ ôn nhu như là an ủi, Tần Dịch Dương có chút bình tĩnh lại, áp lực trái tim đang đập loạn lên, buông lỏng cổ tay cô ta ra, nhìn thấy thôn phụ đi trước dẫn đường, hắn nhấc chân đuổi kịp theo.

Trong một căn phòng ánh sáng chan hòa, trên giường, một cô gái ôn nhu xinh đẹp đang yên lặng ngủ, chiếc giường kia được trải rất nhiều tầng đệm, ga trải màu vàng có vẻ rất sạch sẽ, trên mặt thôn phụ lộ ra vui sướng, tựa như là cất giữ một báu vật quốc gia bây giờ đã có người đến nhận lấy, khó dằn lòng mà muốn đứng lại xem.

“Cậu nhìn xem, chính là vị tiểu thư mỹ lệ này, ngày đó giữa trưa tôi phát hiện thấy cô ấy ở vách núi, cô ấy bị té xuống, bất quá cũng không nặng lắm, bôi thuốc là được rồi, chính là vẫn phát sốt, hôn mê bất tỉnh…”

Chỉ cần liếc mắt một cái, cả người Tần Dịch Dương đều đã không khống chế được.

Hi Hi.

https://thuviensach.vn

Hắn cắn chặt cánh môi tái nhợt, sải bước đi qua, hai tay xanh tại bên cạnh thân hình của cô gái xinh đẹp.

Nàng im lặng ngủ, trên mặt có vài vết xước nhỏ, như là bị bụi cây sượt qua, khuôn mặt trắng nõn phấn nộn có những vết hồng mất tự nhiên, nàng thực đang phát sốt.

Thôn phụ cười yếu ớt nhìn người đàn ông cao lớn kia đi qua cúi người quan sát nàng, hai bàn tay đang nắm chặt buông lỏng ra, ánh mắt thâm thúy nồng đậm yêu say đắm lại dày đặc hơn là tia cảm kích. Hắn hận không thể đem cô gái trên giường gắt gao ôm vào trong lòng chính mình, nhưng là lại sợ hãi thương tổn nàng, vậy nên chỉ có thể dùng ánh mắt thâm tình như vậy mà ngắm nàng, một giây cũng không rời, như là cả người đều phải tập trung mà che chở cho nàng, coi nàng như bảo bối, không bao giờ để nàng phải chịu nửa điểm thương tổn nữa.

“Cảm ơn ông trời... Cô ấy không chết, cô ấy thật sự không chết.”

“Hi Hi....” Thanh âm của Tần Dịch Dương run nhè nhẹ gọi ra cái tên này, ngón tay tái nhợt vuốt ve mỗi tấc da thịt trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, hơi thở ấm áp phun lên mặt nàng, vạn phần thương tiếc, thanh âm lộ ra tia mừng rỡ trong thống khổ: “Hi Hi.... Hi Hi....”

Cánh tay hắn đem chăn níu chặt lại, gắt gao siết chặt lấy thân mình nàng, cúi người càng thấp, giống như chỉ vậy mới có thể ôm được nàng, nếu không sẽ đánh mất nàng vậy...

Thôn phụ hài lòng nhìn tràng cảnh này, đôi mắt tràn ra tia ôn ái, nhẹ tay nhẹ chân đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Ngoài cửa, chồng bà ta đã trở về, cởi xuống chiếc mũ bám đầy bụi, khuôn mặt đôn hậu nở lên nụ cười hài hước, thôn phụ áp một ngón tay vào môi nhẹ nhàng nhắc nhở, ý bảo hắn nói nhỏ thôi, có điểm không tiện nói.

https://thuviensach.vn

Bên trong phòng, ánh đèn dào dạt.

……..

Khi mà Lâm Hi Hi tỉnh lại cũng đã là một tuần sau.

Sốt cao kéo dài không giảm, nàng chìm trong mông lung mơ màng, căn bản không biết là bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, chính là đêm nào cũng có một thân ảnh ở bên cạnh chăm sóc nàng, dùng khăn mặt lạnh lau đi mồ hôi của nàng, hôn lên cái trán nóng bỏng của nàng, nàng chịu không nổi thanh âm thân thiết đó, giọng nam nhân trầm thấp, lại có những nụ hôn trong trẻo rơi xuống, mềm nhẹ mà an ủi nàng.

Nàng thích sự trong trẻo như vậy, nhịn không được truy đuổi, đáp lại, mặc cho cảm giác tê dại kia lan truyền khắp toàn thân.

Sốt cao trải qua thời gian nguy hiểm kia, sau đó liền chậm rãi ổn định lại.

Một ngày kia, khi mà chiếc xe màu đen xa hoa có rèm che chậm rãi mà tiến vào lâu đài, Lan phu nhân đang ôm đứa bé đứng bên cửa sổ, nhíu mày nhìn về phương xa, nghe được người hầu phía sau báo tin, cánh tay mềm nhũn suýt nữa đánh rơi đứa bé, khuôn mặt tái nhợt nhất thời dịu lại, đem cục cưng đặt vào chiếc nôi, nhanh chóng chạy ra bên ngoài.

Xuống lầu, thở gấp, rốt cục bà cũng thấy được người đã biến mất mấy ngày qua – Tần Dịch Dương, vẫn như trước tuấn lãng cao ngất đứng ở trước mặt bà. Từ trong xe hắn ôm ra một cô gái đang ngủ say được bọc bằng chăn mỏng, cơ hồ làm cho Lan phu nhân kinh ngạc đến rớt hàm. Đứa bé xinh đẹp đó cư nhiên vẫn còn sống.

Trong vòng một tuần sau, cả tòa thành đều loan truyền tin tức về tiểu mỹ nhân ngủ say đã trở về

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 226: Kết Thúc - 5

Trong lòng Lan phu nhân nổi lên một cỗ cảm xúc khác thường, nhất là ánh mắt yêu thương khắc cốt của Tần Dịch Dương khi hắn ôm nàng đi vào, tựa hồ như có một tia gợn sóng sau đó sóng triều liền ầm ầm nổi lên, biết trên đời này có một số việc mà chung quy là bà không thể ngăn cản được nữa.

Chính là đứa bé kia còn có thể sống, quả là một kỳ tích.

Trong chiếc nôi, bé con phấn nộn dụi dụi hai mắt của mình, ánh mắt mê hoặc mở lớn nhìn bốn phía, tay chân không an phận cựa quậy lung tung, đầu cố ngoái sang nhìn bên cạnh chính mình, nắm tay hồng nhạt cọ cọ cái miệng nhỏ nhắn, một bộ dáng miên man bất định.

Nóng sốt trong thân thể rốt cục cũng hoàn toàn rút đi, lông mi thật dài run rẩy một chút, u nhiên tỉnh lại.

Trần nhà màu trắng vẽ những hoa văn thanh lịch, trang trí bởi những màu sắc xa hoa, Lâm Hi Hi cảm được sự mềm mại dưới người mình, như là thình lình bị ném vào một chiếc xe chạy hồi lâu trong sương mù vậy, má lúm đồng tiền sâu rộng bỗng giãn ra, nàng nâng tay dụi mắt chính mình, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Hấp một ngụm khí, lồng ngực truyền đến vài tia đau đớn, thấy được kim chuyền đang cắm sâu vào tay mình.

Băng gạc màu trắng trên tay và lưng lộ ra, tựa như là bừng tỉnh sau một giấc ngủ ngàn thu, đây là thế nào?

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi dừng ở ánh sáng sáng lạng ngoài cửa sổ, rốt cục cũng giật mình nhớ lại ngày mưa to kia, nàng bị mưa nặng nề táp vào người, sắp đứng không vững nữa, trên một vách núi cao cao, lòng của nàng bị hung hăng xé nát thành mảnh nhỏ, cùng với thân thể đau đớn buông xuống vực sâu.

Trong giây phút đó mặt nàng tái nhợt, cảm giác mãnh liệt sợ hãi nổ tung tràn ra.

Thế nhưng bên cạnh lại có động tĩnh.

Nàng sửng sốt một chút, nhìn thấy cái nôi quen thuộc, đại não từ từ trấn định lại, cảnh tượng trước mắt thật rõ ràng, bé con phấn nộn đang nhìn chằm chằm nàng, ánh mắt trong veo như nước mở lớn, miệng đô đô bắt đầu cười, nắm tay hồng nhạt y y ô ô múa máy.

“Cục cưng!”

Trong lòng Lâm Hi Hi kịch liệt run rẩy, thất thanh kêu lên: “Cục cưng!”

Nàng xoay người xuống giường, không để ý đến kim chuyền còn cắm ở mu bàn tay, đi đến bên cái nôi, chậm rãi ngồi xổm xuống, ánh mắt chứa đựng lo lắng cùng tình yêu bao la nhìn cục cưng bên trong.

Nó thực nghịch ngợm, tinh thần có vẻ tốt lắm, vết xước trên mặt có vẻ đã phai nhạt rất nhiều. Khả năng liền sẹo của trẻ con luôn luôn tốt lắm, dần dần đều đã nhìn không thấy.

“....” Trong nháy mắt Lâm Hi Hi cảm động đến không nói lên lời, bịt kín miệng, nàng không biết đã xảy ra chuyện gì, nàng cư nhiên không có chết. Cục cưng liền ở bên cạnh nàng, bên ngoài là ánh mặt trời sáng lạn.

“Ô..... Ô.....” Cục cưng vô cùng vui mừng, khó có thể tưởng tượng được đứa nhỏ mới hơn một tháng lại có thể có biểu cảm đa dạng đến vậy, tinh

https://thuviensach.vn

lực cũng dồi dào.

“Cục cưng...” Lòng Lâm Hi Hi dâng lên một trận đau đớn, giơ tay ôm lấy cục cưng khỏi chiếc nôi, tuy rằng vừa tỉnh dậy chưa nhiều khí lực, nhưng mà nàng ôm rất cẩn thận, làm cho cục cưng thả lỏng trong lồng ngực mại của nàng, thoải mái dựa vào bộ ngực mềm mại của nàng, tham luyến hương thơm trên người nàng, nàng nhẹ giọng nỉ non; “Mẹ ở đây… Mẹ lo lắng con đến chết mất....”

Bên ngoài hành lang, thân ảnh cao ngất mang Tây trang của Tần Dịch Dương hướng bên này đi tới, phía sau là người đàn ông tóc vàng Colin, tựa hồ cuộc hội nghị chính thức còn chưa có chấm dứt, hai người đang nhỏ giọng thảo luận cái gì, Tần Dịch Dương không yên lòng bước càng nhanh, Colin vẫn theo sát bước chân của hắn.

“Hắc hắc, anh trai thân yêu của em, không cần gấp gáp quá như vậy chứ? Lâm luôn luôn có người chăm sóc 24/24 mà.”

“Em đi theo anh làm gì hả?”

“Anh hỏi em đi theo làm cái gì?” Thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương dừng lại, ánh mắt thâm thúy đảo qua khuôn mặt Colin, “Không phải là công việc đang còn một đống sao? Em rất nhàm chán đúng không?”

Biểu tình trên mặt Colin thực rực rỡ, gian nan nói: “Anh, anh có biết là từ khi Lâm tìm được đường sống trong chỗ chết em còn chưa có gặp cô ấy hay không, bây giờ lại là cuối tuần, em thật sự muốn nhìn xem tình trạng của cô ấy! Còn có anh không được quên nha, ngày mà cô ấy gặp chuyện không may cô ấy không chỉ gọi điện cho anh mà cò gọi cả cho em nữa. Những điều này cho thấy cô ấy cũng thực để ý đến em, anh có biết không hả?”

Tần Dịch Dương nhìn Colin, đè nén ý nghĩ muốn bóp chết hắn xuống dưới, ánh mắt vô cùng lạnh nhạt.

https://thuviensach.vn

“Ngày đó anh đang ở trong cuộc họp thương mại không có biện pháp nghe điện thoại, còn mày… Anh nhớ không nhầm hình như ngày hôm đó, mày hẳn là đang ở trong khách sạn trung tâm của London thì phải, hình như là đang ở trên giường của một người đàn bà nào đó, phải không?”

Colin nghe được nhũng lời hắn nói, mặt xanh đến mức như ăn phải cà độc dược.

“Chuyện này... Thật sự chỉ là ngoài ý muốn....”

Tần Dịch Dương không thèm nhìn lại hắn, nhấc chân hướng phía cánh của lớn đi đến, trong lòng hắn hiện tại tràn ngập hình ảnh tiểu nữ nhân đang sốt mê man kia, bác sĩ nói trong vòng 2 ngày nàng sẽ hạ sốt, hiện tại thì thế nào? Hắn không thấy nàng đã tốt hơn chút nào cả.

Cánh cửa “Cạch!” một tiếng trầm trọng mở ra.

“Anh, em cam đoan, cho em vào xem xong sẽ đi ngay....”

“Mày dám kinh động đến cô ấy, anh sẽ cam đoan ném mày lên tầng cao nhất của lâu đài.”

Trong căn phòng trống trải tràn ngập hương hoa bách hợp, Tần Dịch Dương đi vào, liếc mắt đảo qua một cái, hô hấp nhất thời nghẹn lại, không thể nhúc nhích, sau một lúc lâu, sắc mặt tái nhợt mới dịu đi một chút.

Cô gái xinh đẹp kia, ánh mắt trong veo đang ngây dại nhìn cục cưng trong lồng ngực, cười yếu ớt, tuy rằng khuôn mặt còn chút tái nhợt, nhưng nàng đã tỉnh... Nàng thực sự đã tỉnh rồi.

“Hi Hi! ” Tần Dịch Dương không dám tin kêu lên một tiếng, nhanh chóng đi qua, “Hi Hi...”

https://thuviensach.vn

Nghe được một tiếng gọi kia, Lâm Hi Hi run sợ một chút, vừa ngẩng mắt lên đã nhìn thấy một thân ảnh cao lớn hướng phía mình đi đến, nàng nhẹ nhàng mấp máy môi anh đào, kích động trong lòng vượt xa tưởng tượng.

“Anh.... Anh như thế nào?” Nàng ôm bé con, tay vẫn còn kim chuyền, Tần Dịch Dương không dám đi đến ôm chặt lấy nàng, chỉ có thể run nhè nhẹ ôm lấy thắt lưng đemm nàng kéo vào trong ngực, ánh mắt thâm thúy liếc mắt nhìn cục cưng trong ngực nàng, sau đó ánh mắt lưu luyến dừng trên mặt nàng, thanh âm ôn nhu: “Tỉnh lúc nào? Sao lại không biết đường gọi người lại đây?”

Lâm Hi Hi nói không nên lời, nàng rất kinh ngạc, lại nhìn thấy khuôn mặt bất động của hắn.

“Chết tiệt!” Tần Dịch Dương đột nhiên nhíu mày, nắm lấy cổ tay nàng chậm rãi nâng lên, “Bảo bối, không cần xuống giường, đem con buông ra, lên giường nằm, nghe anh nói không?”

Ống chuyền cắm vào tay nàng kia đã bị máu chảy ngược nhuộm đỏ tươi một đoạn...

Lâm Hi Hi buông cục cưng ra, sau đó còn chưa kịp dùng sức, cả người đã bị ôm lấy, một tay còn lại của nàng vòng qua cổ hắn, tùy ý để hắn yêu thương nắm lấy cổ tay của nàng, đem nàng đặt lên giữa giường.

Trên mặt Colin khẽ hiện lên tia chấn động cùng kinh hỉ, đi tới gần nói: “Hắc, Lâm, tôi thực rất vui, cô thực đã tỉnh! Cô còn nhớ tôi không? Tôi là Colin a!”

Lâm Hi Hi lại khẽ giật mình, nhìn nam nhân vui vẻ trước mắt, không biết nên trả lời thế nào.

Nàng taất cả đều tốt lắm, chẳng qua là nàng không biết tột cùng đã xảy ra chuyện gì, ai tới nói cho nàng biết với?

https://thuviensach.vn

“Đi ra ngoài!” Thanh âm lạnh như băng của Tần Dịch Dương vang lên bên tai.

Colin giật mình, ngây người: “Kìa, anh trai!”

“Kêu mày đi ra ngoài không nghe thấy hả, thật ầm ĩ.” Tần Dịch Dương không kiên nhẫn nhíu mi nhìn hắn, tay kia không quên hạ thấp cổ tay của Lâm Hi Hi xuống, đề phòng máu lại chảy ngược lên

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 227: Kết Thúc - 6

Colin hoàn toàn im lặng, nhưng anh biết, đối với những việc như thế này anh trai của anh luôn luôn bá đạo đến mức không thể thương lượng, trong thời điểm này anh không dại gì mà chọc vào hổ, nhún nhún vai, hướng tới tiểu nữ nhân xinh đẹp trên giường kia cười cười, “Ha ha, Lâm, lần sau tôi sẽ lại đến tìm cô.”

Anh xoay người đi ra khỏi phòng, còn không quên giúp đỡ bọn họ đóng cửa thật tốt, dặn người hầu bên ngoài không cần làm phiền.

Trong căn phòng yên tĩnh, chỉ còn lại có hai người.

Rốt cục Lâm Hi Hi cũng hoàn hồn, dừng ở hắn, “Em....”

“Không cần nói....” Tần Dịch Dương thản nhiên ra lệnh, làm cho người nàng dựa vào trên đệm, ngồi ở bên cạnh nàng hai tay đặt hai bên hông nàng, chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn rất gần của nàng, vuốt ve tóc nàng, “Có mệt không?”

Lâm Hi Hi lắc lắc đầu, dùng thanh âm vẫn còn khàn khàn hỏi: “Xảy ra chuyện gì? Không phải em... không phải thực đã....?”

Rớt xuống vách núi hay sao?

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương bỗng nhiên ảm đạm, tĩnh lặng như băng.

Hắn nhớ tới ngày đó bản thân điên cuồng mà tìm kiếm.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì... Em không chết... nên ông trời giúp anh tìm được em....” Hơi thở ấm áp của hắn phun trên mặt nàng, nhắm mắt cảm thụ được nhiệt độ của nàng, sự tồn tại của nàng, cánh tay Tần Dịch Dương không ngừng xiết chặt, hận không thể đem nàng dung nhập vào thân thể chính mình, “Hi Hi, sao em lại ngốc như vậy, ai cho phép em cứ như vậy mà nhảy xuống. Ai cho em dũng khí nhảy xuống? Em không sợ sẽ không còn gặp lại anh, sẽ không còn được gặp lại cục cưng hay sao? Sao em có thể nhẫn tâm như vậy mà rời khỏi anh?”

Hắn kìm nén thanh âm khàn khàn từ trong cổ họng phát ra, hơi thở khó khăn mà nóng bỏng, như là muốn đem nàng hòa tan ra vậy. Cánh môi nóng bỏng của hắn in lên trên mắt, trên mũi, trên môi của nàng, lại dây dưa đến vành tai của nàng.

Trong nháy mắt Lâm Hi Hi trở lên vô cùng yếu ớt, nhớ tới ngày nào đó, tất cả mọi phòng tuyến của nàng đều đổ vỡ, ánh mắt buồn bã bất lực.

“Em không có cách nào....” Chua xót cùng ủy khuất trong lòng tại thời khắc này hết thảy dâng trào, một tay nàng bám chặt vào bả vai người đàn ông trước mắt này, hốc mắt ẩm ướt, “Em nhìn thấy cục cưng gặp mưa, em nhìn thấy Lily thương tổn con, em không thể làm gì, em chỉ có thể nhảy xuống. Em cũng rất sợ không thấy được anh, đối với anh thật sự không có cách nào.....”

Nhu tình trong lòng Tần Dịch Dương rốt cục không nhịn được nữa, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lên hôn thật sâu.

“Thực xin lỗi....” Hắn giải thích, thanh âm nghẹn ngào “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Hi Hi,... là anh sai, tại thời khắc nguy hiểm đó anh không ở bên cạnh em, là anh bất lực.”

Hắn không phải cố ý nói với nàng như vậy. Chẳng qua là hắn sốt ruột, chẳng qua là hắn sợ hãi. Nàng rất kiên cường, kiên cường đến mức hắn

https://thuviensach.vn

không có chút biện pháp nào, một tiểu nữ nhân nhu nhược như vậy tại sao lại có dũng khí lớn như thế? Hắn đau đớn, gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực kịch liệt mà hôn nàng, rồi lại sợ lực đạo quá lớn làm đau nàng.....

Cánh môi bị lửa nóng kịch liệt bao trùm, Lâm Hi Hi chưa kịp chuẩn bị đã bị hắn hôn lấy, đầu lưỡi ôn nhu đẩy ra cánh môi hơi mấp máy của nàng, nàng run rẩy hé mở, cảm giác được hắn xâm nhập tiến vào, chạm được đầu lưỡi mẫn cảm của nàng, muốn vặn vẹo một chút lại bị hắn nhẹ nhàng giữ chặt khuôn mặt, bao trùm đầu lưỡi của nàng.

Cảm giác tê dại mà chân thật, từ đầu lưỡi của nàng lan ra, tràn đầy cả đại não.

Ôm ấp của hắn tràn ngập mùi vị nam tính, cường ngạnh, bá đạo, nhu tình khắp nơi, thân thể nhỏ nhắn của nàng đắm chìm bên trong, dựa vào bả vai rộng lớn như ngọn núi của hắn, bị hắn hôn đến nghẹt thở.

Cả căn phòng tràn đầy hơi thở ôn nhu, mà trong chiếc nôi bên cạnh, trẻ con chớp mắt to ngập nước nhìn hai người đang thân mật không kiêng nể gì, giơ nắm tay nhỏ, tiếp tục phát ra thanh âm i ô đáng yêu. Đề kháng của nó tốt hơn so với mẹ, sau khi phát sốt cư nhiên dựa vào thể chất mạnh mẽ mà bình phục lại, không bị viêm phổi, giống như một thiếu niên anh hùng cường tráng không bị đánh bại....

Trời biết, cục cưng của bọn họ sau này lớn lên bộ dáng sẽ mị hoặc lòng người đến mức nào.

Không biết đã qua bao lâu, Lâm Hi Hi cảm giác được quần áo của bọn họ đều đã ướt đẫm mồ hôi, cử chỉ ôn nhu không thể thỏa mãn được nỗi hoài niệm cùng tình yêu say đắm giữa hai người, lúc này mới nhẹ nhàng dùng tay chống cự một chút, ý bảo hắn buông môi nàng ra.

Tần Dịch Dương làm sao có thể dừng lại chứ?

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ cho nàng một hơi để thở dốc, ngay sau đó, ngón tay thon dài chế trụ cái cằm non mềm của nàng, tiếp tục hôn, xâm nhập vào, hung hăng đòi lấy, đem tất cả những ưu thương khắc cốt nhiều ngày qua trả lại cho nàng, giờ khắc này, những sự việc đã từng phát sinh giữa bọn họ đều không còn quan trọng, hắn yêu nàng! Yêu đến hủy thiên diệt địa! Thần tiên cũng không thể ngăn cản.

“Ưm...” Lâm Hi Hi có thể cảm nhận được tình yêu khắc cốt của hắn, lông mi cong dài khẽ mở, nhìn đến mi tâm nhíu chặt của hắn, trong lòng một trận đau đớn.

Nàng không hề giãy giụa, mà khẽ thả lỏng, nhu thuận đón ý hùa theo hắn, thậm chí đáp lại nụ hôn của hắn, mềm mại nhưng rất rõ nét.... Thân thể Tần Dịch Dương khẽ run lên, trên lưng một trận tê dại, động tác nho nhỏ của nàng cơ hồ trêu chọc hắn đến phát điên.

Nhưng hắn vẫn phải kiềm chế bản thân, lực đạo liều mạng ôm nàng cũng dần dần buông lỏng, trở lên ôn nhu triền miên, như là dốc lòng yêu thương bảo vật trân quý của mình..... Trên giường trong căn phòng lớn, một cảnh tượng vô cùng kiều diễm.

“Sau đó thì thế nào?” Lâm Hi Hi buồn ngủ, đầu tựa lên ngực hắn, oa oa thấp giọng hỏi, tiếng nói của nàng như là một loại độc dược, khiến cho người nghe cảm giác bị mê hoặc.

Tần Dịch Dương ôm chặt nàng, cánh môi vuốt ve bên má nàng, tóc mềm trên gáy nàng..... Nàng hơi nhột, né một chút, hắn không nói gì khẽ cười, lại đem nàng kéo trở về, gác lại trên ngực.

“Sau đó em gặp một thiếu phụ hái nấm.... Cô ấy nhìn thấy em, thấy em thực đáng thương, liền cõng em về nhà....” Tần Dịch Dương vuốt tóc nàng, giống như dỗ dành đứa nhỏ kể lại cho nàng những chuyện đã phát sinh sau

https://thuviensach.vn

khi nàng nhảy xuống, biết nàng mệt chết đi rồi, không có chút khí lực nào mà hỏi lại lời của hắn.

Một thiếu phụ hái nấm....?

Lâm Hi Hi nghẹn một chút, đôi mắt trong veo nhìn hắn: “Anh cũng được thiếu phụ hái nấm cứu về sao?”

Tần Dịch Dương trầm mặc không lên tiếng, ý cười bên môi lộ ra chút ái muội, nghe thấy nghi vấn của nàng cũng không vội trả lời, chẳng qua là nhắm mắt lẳng lặng cảm thụ sự tồn tại của nàng trong lồng ngực hắn, bàn tay ôm trọn eo nhỏ của nàng, ở bên tai nàng nói: “Là em đã cứu anh... Hi Hi là em giúp anh có thể tiếp tục sống....”

Môi hắn có chút tái nhợt, lộ ra hình ảnh ngày đó không tìm thấy nàng hắn có bao nhiêu lo lắng.

Lâm Hi Hi khẽ nở nụ cười, viền mắt đã có lệ.

Nàng không rõ ràng lắm, một người đàn ông ngày đêm luôn luôn lạnh như băng làm sao lại có thể nói ra những lời nói có khả năng mê hoặc thâm tình đến như vậy, nàng ngẩng đầu, hôn lên đôi mắt của hắn.

“Tần Dịch Dương....” Lâm Hi Hi nắm chặt cổ áo của hắn, cánh môi chạm vào lông mi của hắn, chuẩn xác mà thấp giọng nói: “Em không có biện pháp… Em vẫn còn yêu anh.”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 228: Anh Yêu Em

Vẫn là còn yêu hắn, trước sau như một.

Thân thể Tần Dịch Dương đột nhiên chấn động, thời khắc mà nàng nhìn thấy được sắc mặt cùng cảm xúc của hắn, hắn đã hung hăng ôm chặt lấy thắt lưng nàng.

Lâm Hi Hi cảm thấy sắp ngạt thở, cảm nhận được mặt của hắn vùi vào sau gáy nàng, một trận tê dại, đó là nơi mẫn cảm nhất của nàng, nàng không dám lộn xộn, chỉ cảm thấy những nơi còn dấu vết mà hắn hôn trên mặt nàng, sau đó nhịn không được mà theo tư thế hôn sâu thật dài của hắn ngâm ra tiếng.

“Anh cũng yêu em... bảo bối...!” Hắn bá đạo đòi lấy ngọt ngào của nàng, nguyện ôm nàng cùng một chỗ vĩnh viễn sánh cùng trời đất.

Ở trong cái nôi nhỏ, tiếng trẻ con i i ô ô vì thế càng vang lớn.

Bầu trời xanh trong, tòa lâu đài to lớn trông như là chốn bồng lai, kiến trúc xa hoa cùng quang cảnh xinh đẹp tự nhiên. Hoa viên cùng bãi cỏ vẫn đẹp tựa như lúc trước ở Tần trạch, Lâm Hi Hi đặt cái nôi xuống mặt đất, chậm rãi qùy xuống, để mặc cho gió thổi bay tà váy của mình, nụ cười trên môi sáng lạng như ánh mặt trời.

Đó là một buổi chiều rất bình thường, nàng muốn đi ra ngoài hít thở một chút.

https://thuviensach.vn

Những ngày này khi đến Anh, cho tới bây giờ nàng chưa từng có nhàn hạ thoải mái mà tận hưởng cùng thăm thú tòa lâu đài này. Bộ quần áo trên người này là sáng nay do Lan phu nhân sai người mang tới, là chiếc váy dài liền thân được thiết kế theo phong cách Châu Âu thời trung cổ, cổ tay áo được thêu rất khéo léo, làn váy dài xinh đẹp mà quý phái.

Lâm Hi Hi cúi người xuống, tóc dài mềm mại cũng lả tả rớt xuống, nàng giơ tay trêu đùa cục cưng trong cái nôi, đứa trẻ phấn nộn kia nghịch ngợm chơi đùa tóc của nàng, nhích tới nhích lui rất là đáng yêu.

Phía sau có tiếng bước chân thong thả đi tới, thanh âm phát ra rất dễ nghe.

Lâm Hi Hi gạt gọn tóc, xoay người lại, thấy được vị phu nhân quý phái đang đi tới.

“Phu nhân!” Nàng nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Cánh môi Lan phu nhân khẽ nở nụ cười, cảnh tượng này thật hiếm thấy, hôm qua Tần Dịch Dương ra ngoài, cũng là khoảng thời gian tốt cho bà cùng cô gái xinh đẹp này nói chuyện.

“Cha mẹ của con vẫn còn ở Trung Quốc phải không?” Bà liếc mắt nhìn qua cục cưng, vẻ mặt vô cùng vui mừng, nhẹ giọng hỏi.

Lâm Hi Hi gật gật đầu.

“Chọn thời gian gọi một cuộc điện thoại bảo bọn họ qua đây một chuyến đi...” Lan phu nhân nhẹ nhàng thở dài, “Dù sao con cũng phải rời đi xa như vậy, không cùng bọn họ nói chuyện một tiếng có vẻ không đúng đạo lý lắm... Con nói xem phải không?”

Lâm Hi Hi có chút kinh ngạc, dừng ở Lan phu nhân, không dám nói nửa lời.

https://thuviensach.vn

Lan phu nhân thấy đươc biểu tình của nàng lại nở nụ cười, “Con nghĩ gì, cứ nói ra đi.”

“Phu nhân....” Ánh mắt Lâm Hi Hi chân thành nhìn bà, “Ý tứ của người, con có thể hiểu là, con có thể ở lại Anh, ở lại lâu đài này, hơn nữa là lâu dài phải không?”

Lan phu nhân cười cười, “Ý tứ của ta là tình nguyện cho con cùng Vinson tổ chức một hôn kễ thực long trọng, muốn cho tất cả mọi người phải thừa nhận thân phận và sự tồn tại của con, tiếp nhận chức vị công tước phu nhân, con đã chuẩn bị tốt chưa?”

Giờ khắc này đến, trái tim Lâm Hi Hi càng không ngừng kinh hoảng.

Không phải chưa từng kết hôn, không phải chưa từng có nếm trải cuộc sống hôn nhân, chính là cuộc hôn nhân này lại được gắn với một gia đình giàu có danh tiếng cùng quyền thế như vậy, nàng có chút xúc động. Không phải không đảm đương nổi, mà là cuộc hôn nhân này đến quá bất ngờ, nàng cần một chút thời gian để thích ứng.

Không chỉ là thích ứng một người đàn ông kia, còn có cả thế giới của hắn nữa.

“Nhiều nhất là đợi nửa tháng.” Lan phu nhân giành quyền nói trước, ý cười trong trẻo, “Chờ đợi cho thân thể con khỏe hơn một chút là có thể tham gia hôn lễ được rồi, con gái xinh đẹp của ta, con đã phải nếm trải quá nhiều đau khổ, hiện tại ta cũng nên bù đắp lại một chút, nhưng còn một việc quan trọng, nếu vậy con có thể xem xét xử lý một chút chuyện tình của Lily, con muốn cô ta bị trừng phạt như thế nào?”

Lâm Hi Hi nheo mắt lại, trong lòng có chút lãnh đạm.

Lily...

https://thuviensach.vn

Cái tên này chính là một cái ký hiệu quỷ dị xuất hiện trong sinh mệnh của nàng, nàng từng có ý định thân thiết với cô ta, chính là một lần lại một lần, cô ta cơ hồ đem tất cả những cơ hội còn lại đạp đổ đi.

Con người Lâm Hi Hi, có lòng thiện lương và bao dung bao la, lúc này đây, nàng nên tiếp tục tha thứ sao?

Im lặng suy nghĩ một chút, cục cưng trong nôi hắt xì một cái, thực đáng yêu, chóp mũi hồng hồng, dùng bàn tay nhỏ xíu vô thức dụi dụi.

Má lúm đồng tiền trên mặt Lâm Hi Hi hiện lên, nở nụ cười, nhìn một cái dấu vết còn lại trên mặt cục cưng, đã nhạt nhìn không rõ nữa, chính là giờ khắc này nó đã nhắc nhở nàng một việc: “Hiện tại cô ta đang ở đâu?” Lâm Hi Hi hỏi.

“Đã nhốt lại rồi.” Lan phu nhân đột nhiên cũng cảm thấy rất tò mò nàng sẽ xử lý Lily như thế nào, “Con tính toán ban cho cô ta án tử sao? Hiện tại con có quyền lợi này, hơn nữa là cô ta đích thật đã vi phạm pháp luật, hay là con muốn làm gì khác? Nhưng ta nhắc nhở con, thân phận của cô ta chính là bà con xa của một vương phi, nếu cô ra chết, ít nhiều cũng ảnh hưởng tới công tước.”

Lâm Hi Hi ngồi xổm xuống, gió nhẹ nhàng thổi bay tóc nàng, làn váy, còn có chiếc mũ nhỏ trên đầu cục cưng nữa.

“Dịch Dương có ý kiến gì không ạ?” nàng nhẹ giọng hỏi.

“Bên kia công tước chỉ nó con muốn xử lý thế nào liền làm như thế ấy, vô luận con muốn gì cậu ấy đều thay con chịu trách nhiệm.” Thời điểm Lan phu nhân nói những lời này mày khẽ nhíu lại, ngẫm lại như vậy cũng thích hợp với tính cách của Tần Dịch Dương.

Lâm Hi Hi cười cười.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông này!

“Con sẽ không bắt cô ta phải chết...” Nàng xa xôi nói, ánh mắt khẽ hướng về nơi xa “Cô ta thực ngu ngốc, chết thì còn nhẹ cho cô ta quá.”

Lời nói của nàng có chút lãnh liệt: “Con muốn cô ta nhìn thấy hôn lễ của con, nhốt cô ta trong lâu đài phía đối điện, sinh lão bệnh tử, không được bước chân vào lâu đài này nửa bước.”

Lan Phu nhân nhân lẳng lặng nghe, chỉ cảm thấy trừng phạt này cũng không nặng lắm, chính là có thể tưởng tượng ra, đích thật là do ghen tỵ mà Lily mới làm ra cái chuyện điên khùng như vậy, hiện tại đem cô ta nhốt tại tòa lâu đài kia, cách một tầng thủy tinh nhìn thấy bọn họ ân ái, kia mới là đau khổ trí mạng nhất.

“Chỉ như vậy sao?” Lan phu nhân hỏi một câu, khi mà bà hỏi ra câu này mới cảm thấy có chút hối hận, bởi vì bà đột nhiên nhớ tới vừa rồi Lâm Hi Hi có nhắc tới “sinh lão bệnh tử.” Nói cách khác là nhốt Lily cả đời, không tự do, không bạn bè, không được yêu thương ai, không sinh con đẻ cái, như hoạt tử nhân mà nhìn bọn họ ân ái sống hết đời sao?

Sống lưng lạnh giá, Lan phu nhân cảm thấy thực u ám, trong con người tiểu nữ nhân nhu nhược này rốt cục đang cất giấu gì vậy? Ngay cả bà – công tước phu nhân tiền nhiệm cũng có cảm giác không thể nhìn thấu nàng.

“Cả đời, giày vò như vậy so với chết còn thống khổ hơn.” Lan phu nhân thực tình nói.

Khuôn mặt thanh thấu nhỏ nhắn của Lâm Hi Hi lại không hề có biểu tình gì, im lặng mà lắc lư cái nôi: “Thời điểm cô ta bức con nhảy xuống vách núi, cũng không có nghĩ đến con chết có bao nhiêu thống khổ, không phải sao? Thời điểm cô ta đem cục cưng của con ra bức hiếp con cũng không có nghĩ đến nó còn nhỏ như vậy có thể thừa nhận hay không, không phải sao? Con vì sao phải thiện lương? Ngay cả thương tổn cũng phải tự mình chịu

https://thuviensach.vn

đựng cho rằng những chuyện cô ta làm chưa từng xảy ra sao, nếu như cô ta có thể chịu, con có thể thương hại mà khoan dung mà buông tha, coi như chưa từng xảy ra những chuyện kia.”

Lan phu nhân một mực trầm mặc, đột nhiên cảm thấy nàng thực cứng cỏi, cứng cỏi giống như cây sậy trước gió bấc vậy.

Bên trong vẻ hoàn mỹ lộ ra một tính cách không thể xâm phạm.

Lâm Hi Hi đứng dậy, một tầng ánh sáng mặt trời thản nhiên chiếu rọi trên người nàng, vẻ mặt nàng cũng từ trong âm lãnh bừng tỉnh lại, má lúm đồng tiền lộ ra một nụ cười nhợt nhạt, cầm cái nôi cùng cục cưng đi về phía trước.

“Phu nhân, người không đồng ý sao?” ’

Lan phu nhân lại cảm thấy được ánh mắt trong veo của tiểu nữ nhân này không chút che giấu gì cả, yên lặng theo nàng đi lên vài bước, nhẹ giọng hỏi, “Nếu con thực sự muốn làm như vậy, hiện tại con có cái quyền này mà.”

Lâm Hi Hi nhìn chằm chằm vào bộ dáng đáng yêu của cục cưng, trố mắt một cái: “Gì ạ?”

“Ý ta là, hiện tại con có quyền ra lệnh.” Lan phu nhân nhẹ nhàng hấp một hơi, “Hôn lễ của các con ta dự kiến tổ chức vào đầu tháng tới. Đến lúc đó con có thể nắm trong tay toàn bộ lâu đài này.”

Lâm Hi Hi hiểu được ý tứ của bà, trên môi tràn ra một nụ cười, tiếp tục hướng phía trước đi lên: “Phu nhân nói như vậy, là đang dọa con phải không? Vừa rồi con chỉ đùa giỡn một chút, người không phải coi là thật chứ?”

https://thuviensach.vn

“Cái này...” Lan phu nhân vô cùng kinh ngạc, không rõ được rốt cục ý tứ của nàng là gì.

“Chuyện này để cho Dịch Dương xử lý đi...” Nàng nhẹ giọng nói, bên môi nở nụ cười ấm áp, “Anh ấy biết chừng mực hơn con, những lời vừa rồi của con đã hù dọa tới người rồi sao, chỉ cần khi cục cưng của con lớn lên không biết được đến những chuyện này, con sẽ không có suy nghĩ gì, khoan dung của con so với cô ta trợn mắt há mồm có lẽ là tốt hơn nhiều, cục cưng, con nói phải không?”

Nàng cúi người xuống nói chuyện, tóc lả tả xuống dưới, chạm vào ngón tay đứa bé, nó lại được một trận vui mừng mà đùa nghịch.

Tiếng cười như chuông bạc vang lên, Lan phu nhân nghe được lời của nàng trong lòng phảng phấp một trận hoảng hốt.

Ánh mặt trời chiếu rọi lên mặt đất, cô gái xinh đẹp tĩnh lặng như nước nhẹ nhàng đi tới, Lan phu nhân nheo mắt lại nhìn nàng, trong lòng có chút tâm tư khác thường, cô gái như vậy, đáng để yêu, đáng quý trọng, và quan trọng hơn là, trên người nàng luôn toát lên cỗ hơi thở thiện lương có lực hấp dẫn trí mạng, trách không được....

Đây đã không phải là lần đầu tiên bà thấy cảm phục, trách không được Tần Dịch Dương lại sủng nàng như vậy.

Một tháng sau, hôn lễ xa hoa được tổ chức trong một giáo đường bên ngoài tòa thành.

Cô gái Phương Đông xinh đẹp lọt vào ánh mắt mọi người, bộ dáng e thẹn cúi đầu tĩnh lặng như nước hồ thu, lắng đọng mà lại sáng chói dưới ánh mặt trời, mị hoặc lòng người, uyển chuyển thanh nhã. Người đàn ông cao lớn nắm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng nhẹ nhàng hôn lên, nụ hôn như vậy là cả đời hạnh phúc, pháo hoa lần lượt nổ tung, cánh hoa tung bay ngập tràn không trung.

https://thuviensach.vn

Thề nguyện nắm tay đi trọn cuộc đời.

Lâm Hi Hi bị hắn ôm vào lồng ngực ngay trước tiếng vỗ tay hoan hô của mọi người, hai má ửng hồng như say men rượu, Tần Dịch Dương cúi đầu thì thầm gì đó.

Mà cách đó khá xa, Colin thật cẩn thận ôm đứa bé mềm mại trong lồng ngực, mặc cho nước miếng của nó dính bừa bãi trên người chính mình, phá hủy hình tượng cao lớn khí suất khiến người khác ghen tị của anh.

Hạnh phúc tới quá nhanh, Lâm Hi Hi có chút mê muội, cánh tay nàng leo lên bả vai rộng lớn của người đàn ông trước mắt này, cảm thụ lực đạo của hắn ở trên lưng chính mình, một mảng sương mù. Hắn mị hoặc mà cười, ôm chặt nàng tựa vào lồng ngực mình, vui đùa cúi đầu ở bên tai nàng nói: “Bảo bối, anh yêu em...”

Chân Lâm Hi Hi càng mềm nhũn, nàng tựa như một thân cây chết khô được ngập trời hạnh phúc cứu sống, ngưng mắt sâu lắng nhìn khuôn mặt người đàn ông này, nhìn thấy trong đôi mắt sâu thẳm của người đàn ông này toát lên điều gì đó, cách trăm sông ngàn núi, nàng đọc ra được hai từ ‘vĩnh viễn’. Cảm động từ đáy lòng dâng lên, giọng nàng run rẩy: “Nói thêm vài lần nữa, trước kia anh nói quá ít!”

Tần Dịch Dương cười rộ lên, ánh mắt sáng lạng. Một tay đem nàng ôm lấy quay lưng về phía quan khách, lời lẽ nóng bỏng áp sát vành tai của nàng, dùng thanh âm nùng tình nhất lặp đi lặp lại mấy chữ khiến kẻ khác mặt đỏ tim loạn.

Rốt cục nàng say.

Trong màn sương mù lúc đó, tựa như nàng trở lại ngày nào đó trong một năm nào đó: Trung Quốc, ánh mặt trời ấm áp bao phủ cả thành phố C, nàng từ khu vực phỏng vấn đi ra, một cái xoay người liền đụng vào một người đàn ông cao lớn, sơ yếu lý lịch trong tay đều rơi xuống đất. Nàng cuống

https://thuviensach.vn

quýt cúi người nhặt lại, vừa ngẩng mặt liền đối diện với khuôn mặt anh tuấn của hắn, nghiêm nghị lãnh đạm, lại mị hoặc lòng người.

Đó là hình ảnh đẹp nhất cả cuộc đời này.

Một cuộc sống mới, một tương lai mới

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 229: Yêu Thật Đáng Sợ

Trong tòa lâu đài, một thân thể nhỏ bé đang bước đi lắc la lắc lư, men theo vách tường mà đi ra đến cạnh cửa, thân thể cọ sát vào tường đi về phía trước.

Mọi nơi thực tĩnh lặng, không ai có thể nghe được lấy một tiếng động, thân thể nhỏ bé kia lắc lư vài cái suýt nữa ngã xuống, đôi mắt to tròn sáng rực lên, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu không một tỳ vết nào, cánh tay nhỏ bé mập mạp bắt được cánh cửa bằng gỗ lim có khắc hoa văn.

“Chi cha!” một tiếng....

Thân thể đang chống đỡ của cục cưng bị tiếng mở cửa làm cho giật mình, ánh mắt ngập nước ngẩng lên, nhìn khuôn mặt của người phía trên.

Sau buổi trưa yên tĩnh, ngay cả nữ hầu cũng nghỉ ngơi.

Tòa lâu đài rộng lớn như vậy càng thêm trống trải, cục cưng cũng có chút buồn ngủ, ánh mắt mơ màng trợn lớn nhìn bốn phía, không thấy mẹ mà mình thích nhất, cánh tay béo mập dụi dụi vài cái lên mắt, ngáp một cái thật to.

Một chỗ khác trên hành lang dài, một người hầu mới đem quà đến tặng Lan phu nhân trở về, đi ngang qua phòng công tước đại nhân, đột nhiên nhìn thấy thân ảnh mềm mại như vậy xuất hiện ở ngoài cửa, nghi hoặc tiến đến, mãi cho tới khi đến gần mới thấy rõ thân ảnh kia, nhưng mà lại kinh ngạc quá đỗi.

https://thuviensach.vn

“Ông trời của tôi ơi!” Người hầu cứng mặt kêu lên một tiếng, vội vàng chạy tới, ngồi xổm xuống đỡ lấy thân hình của cục cưng đang mệt chết vì dựa vào ván cửa để cố đứng vững kia: “Tiểu vương tử, cậu... cậu...”

Trời ạ.... Người hầu sợ ngây người, tiểu vương tử mới chưa đến tám tháng, nó cư nhiên..... Cư nhiên chính mình mon men đi từ trong phòng ra tới đây? Không ai dạy nó đã biết tự tập đi?

Cục cưng lập tức rơi vào một cái ôm ấp, phát ra thanh âm bi bô đáng yêu, cánh tay phấn nộn có lực, túm lấy lớp ren mỏng trước ngực áo của người hầu xé rách, đôi mắt vừa mới buồn ngủ rũ rượi đã sáng lên nhấp nháy liên hồi.

Kinh ngạc trên mặt người hầu thủy chung không có rút đi, chạy nhanh ôm lấy tiểu vương tử đi vào trong phòng, trong căn phòng trống trải mà tao nhã không có ai cả, bên cạnh chiếc giường lớn mềm mại có một cái nôi nhỏ như một cái giường nhỏ, nói vậy cục cưng chính là từ nơi này đi ra sao? Người hầu ngây ngốc nhìn nhìn, quan sát thật kỹ cái giường nhỏ kia, trong lòng càng thêm khiếp sợ.

Nhìn như vậy.... nó leo ra sao?

Trên mặt cô lại nở nụ cười kinh hỉ, nắm lấy cánh tay nhỏ bé của cục cưng, “Thượng đế của tôi ơi! Tiểu vương tử thật tuyệt vời! Nhất định công tước đại nhân sẽ rất vui vẻ! Ha ha!”

Cục cưng không biết cô ấy vì sao mà cao hứng, chính là cũng vui vẻ toét miệng cười theo, khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu khiến người ta chỉ muốn hôn lên đó.

Trong lòng người hầu vui sướng tràn trề, nghĩ là nên nói thế nào khi công tước đại nhân khi ngài trở về, cả tòa lâu đài ai cũng biết thể chất của tiểu vương tử rất tốt, mặc kệ là phát triển trí tuệ hay thân thể đều vượt mức bình thường, mà lúc này đây nó cư nhiên có thể tự mình leo khỏi giường

https://thuviensach.vn

run rẩy mon men đi đến tận cửa. Không phải trẻ con thường ngủ rất nhiều sao, so sánh với đây thì sao? Chính là thân thể nhỏ bé này dường như tinh lực dư thừa quá nhiều, đôi mắt ngập nước ôm lấy cổ người hầu, cựa tới cựa lui, nhìn mọi nơi đều i ô hô lên, miệng mấp máy muốn nó chuyện.

Trên mặt vui mừng nở rộ, người hầu ngồi ở bên cửa sổ, im lặng chờ bọn họ trở về.

Mà bên ngoài lâu đài, Một chiếc xe Lincoln thật dài đang từ từ tiến vào, chậm rãi dừng ở trước gara.

Lâm Hi Hi từ trong xe đi ra, thân ảnh mảnh khảnh thoảng qua bóng cây loang lổ, cử chỉ tao nhã động lòng người, khuôn mặt nhỏ nhắn trong trẻo lộ ra chút lạnh lùng, có chút buồn bực, đóng của xe nhanh chóng hướng trong lâu đài đi vào.

Thân thể cao lớn của người đàn ông đi phía sau, miệng hắn khẽ nở một nụ cười, ánh mắt liếc qua xe một chút rồi bắt đầu chăm chú dừng ở nàng.

“Hi Hi!” Chân bước nhanh, một tay bắt lấy tay nàng giữ chặt lại, người đàn ông phía sau đem nàng ôm vào trongg lồng ngực, cười yếu ớt nói: “Làm sao vậy? Đi nhanh như vậy để làm gì?”

“Anh...” Lâm Hi Hi không nghĩ tới vừa mới xuống xe một chút đã bị hắn ôm ấy, cái vòng ôm chết tiệt này vẫn nhanh chóng và rộng lớn như vậy, giống như càng theo thời gian càng thêm rắn chắc, kiên cố, thân thể mảnh khảnh của nàng bị ôm chặt bên trong căn bản không thể động đậy, “Anh không cần ôm tôi.... Tần Dịch Dương, buông ra!”

Dung mạo xinh đẹp đang tức giận ngút trời không lưu tình chút nào hướng người đàn ông cao lớn trước mặt mà phát hỏa.

Tần Dịch Dương lại không nỡ nhìn nàng như vậy, biết nàng đang nóng giận, cánh tay kiên cố hơi nới lỏng một chút để cho nàng có thể dễ dàng

https://thuviensach.vn

cửu động hơn, chính là như vậy vẫn chưa đủ, nàng vẫn quật cường không muốn để ý đến hắn mà đi vào trong lâu đài, hắn cũng cười yếu ớt không miễn cưỡng nữa, ôn nhu ở bên tai nàng thì thầm, ôm nàng cùng một chỗ thất tha thất thểu đi vào bên trong. Người đàn ông cao lớn tựa như một vị thần, từ sau buổi lễ hội mừng được vạn dân chúc mừng kia đã rút đi toàn bộ hơi thở lạnh lùng trên cơ thể, tựa như một con dã thú biến thành ôn nhu, bình ổn lửa giận của nàng.

“Hi Hi, đừng tức giận....” Tần Dịch Dương cười đến vui vẻ, hiếm khi có thể nhẫn nại như vậy, một lần nữa cầm lại cánh tay đang không ngừng đẩy tay hắn ra của nàng, rất nhanh đã đem nàng ôm vào đối diện với chính mình, bờ ngực mềm mại của nàng dán chặt vào vòm ngực rắn chắc của hắn, dán chặt vào chóp mũi đáng yêu trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng: “Đừng tức giận nữa được không? Có chuyện gì xảy ra sao? Anh vẫn đều giữ mình mà, cũng chỉ bởi vì công việc quá bận rộn mới không thể về phòng sớm được thôi.... Làm sao vậy? Nói cho anh biết đi...”

Tiểu nữ nhân của hắn, từ sau khi lễ mừng sáng nay kết thúc đã có biểu tình hơi hơi tức giận như vậy rồi. Lòng hắn ngứa ngáy, nàng vẫn cười yếu ớt không giải thích, ở trong xe hắn cũng lạnh với nàng cả nửa ngày, mãi cho đến khi về đến lâu đài mới mở thế tiến công, không ngờ nàng đã tức giận đến mức độ này rồi.

“Hừ..” Lâm Hi Hi oán hận muốn giẫy ra, lại vẫn chỉ có thể thở hồng hộc mà nhìn thẳng hắn, thắt lưng bị hắn ôm chặt lấy chỉ có thể ngửa đầu đối diện với khuôn mặt đang dán sát của hắn, một cánh tay không ngừng đẩy bả vai đang ép tới gần của hắn, tay kia thì bị hắn nắm chặt trong lòng bàn tay, “Tần Dịch Dương, anh không cần phải giả bộ!”

Nàng thở phì phì, khuôn mặt đỏ ửng, nhịn không được trừng mắt lườm hắn.

https://thuviensach.vn

Ý cười trên môi Tần Dịch Dương càng sâu, cánh môi phun ra hơi thở nóng bỏng phả lên quanh quẩn ở chóp mũi nàng, “Giả bộ? Anh giả bộ cái gì nào?”

“Anh đừng tưởng rằng tôi không có nghe thấy, chủ buổi tiệc hôm nay không phải đã gọi điện thoại cho anh sao, không phải là ông ta chuẩn bị đem con gái của chính mình tặng cho anh sao? 18 tuổi, thời kỳ tươi đẹp nhất, hơn nữa lại cực kỳ thông minh xinh đẹp,vừa mới tốt nghiệp đại học Cambridge, chẳng lẽ anh không thích sao? Anh cư nhiên còn nói chuyện với ông ta lâu như vậy?”

Nàng đợi mãi cho đến tận nửa đêm cũng không thấy hắn trở về, thật sự không đợi được nữa liền nặng nề ngủ thiếp đi, nửa đêm gần sáng lại bị nụ hôn nhiệt tình của hắn đánh thức, toàn thân trần trụi nằm ở trong ngực hắn, nơi mềm mại nhất trên cơ thể bị hắn mạnh mẽ chiếm giữ, tham lam mà làm.... Nàng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết rằng đang ngủ an ổn thì lại bị hắn gây sức ép suốt của một đêm đến mồ hôi đầm đìa, nàng thật sự.... Mệt mỏi quá!

Sáng sớm tỉnh lại, hắn vẫn tinh thần sáng láng như trước, lật tung chăn mỏng ra đem cả cơ thể đang buồn thiu của nàng hôn một lượt, hỏi: “Bảo bối, đau không?”

Lâm Hi Hi thực sự buồn bực!

Nàng chưa từng có tức giận như vậy, cho dù là có mâu thuẫn với hắn, nàng cũng chỉ là thương tâm khổ sở, một mình chịu đựng thương tổn liếm láp miệng vết thương của chính mình, mà hiện tại, rốt cục nàng cũng có thể có đủ dũng khí để đối diện với người đàn ông tuấn lãng bức người này, ở trước mặt hắn mà trách móc, chất vấn hắn. Trong lòng nàng cũng lo lắng lắm chứ, một tia thắng lợi cũng không có.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương nổi lên một tia mờ mịt, như là nhớ lại điều gì đó, rốt cục cũng nhớ ra, quả thực người chủ buổi tiệc hôm nay có từng nhắc qua về con gái của ông ta, 18 tuổi, mới vừa tốt nghiệp Cambridge... Nàng làm sao có thể biết rõ như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 230: Yêu Thật Đáng Sợ 2

Anh không cần bao biện rằng mình không có biết, tôi đã nhìn thấy những cử chỉ mà anh theo chân bọn họ cùng một chỗ nói chuyện, anh có nhớ mấy giờ anh mới trở về không? 3giờ, 3 giờ anh mới trở về đấy!" Miệng nàng lẩm bẩm nói, khuôn mặt nhỏ nhắn nhuộm một tầng phấn hồng mê người, cánh mi thật dài khẽ rung động dưới ánh mặt trời nhỏ vụn, Tần Dịch Dương thấy mơ màng, ôm chặt nàng, từ từ nhắm mắt lại nghe nàng nói.

Đúng vậy, 3 giờ. Nàng nhớ thực rõ ràng.

Tất nhiên hắn cũng nhớ rõ thời gian kia, nàng tựa như một đứa bé sơ sinh cuộn tròn nằm trong chăn, điều hòa rất lạnh, khi xốc chăn lên không khí ùa vào khiến nàng co rúm người lại, hắn đành phải cúi người ôm lấy nàng, để cho thân thể nóng bỏng dán lên da thịt nõn nà của nàng. Trong lúc ngủ mơ nàng mơ màng mà đáng yêu, thân thể lộ ra những phản ứng tự nhiên nhất, ban đầu hắn không nghĩ sẽ đánh thức nàng, chính là khí lực vô thức mà mạnh dần, ôm chặt lấy thắt lưng của nàng, đem dục vọng nóng bỏng hung hăng chôn chặt vào nơi sâu nhất trong thân thể nàng, nụ hôn như cắn nuốt cánh môi anh đào của nàng...

Thật đẹp..... Chẳng qua trời rất nhanh đã sáng mất rồi, nàng không chịu nổi tình cảm mãnh liệt đã ngất đi mất, nằm trong khuỷu tay của hắn mồ hôi đầm đìa, hắn mới đành buông tha, thực bực bội, hắn mới làm có.... cũng chưa đủ vui sướng gì....

"Thật có lỗi...." Tần Dịch Dương giải thích, thâm âm oa oa, kìm nén xúc động giữa ban ngày ban mặt đem nàng ôm vào trong lòng mà yêu thương

https://thuviensach.vn

một trận, nhẹ nhàng dỗ dành nàng, “Anh về sau sẽ không về muộn như vậy nữa là được chứ gì? Mặc kệ là nói chuyện gì cùng với ai quan trọng như thế nào nhất định sẽ mang em theo, như vậy không phải để em một mình ở trong phòng cô đơn mà chờ anh.... Được không, Hi Hi?”

Mặt Lâm Hi Hi đỏ bừng, thật không thể hiểu nổi, rõ ràng là người đàn ông này có lỗi, vì cái gì lại bị hắn nói thành bản thân nàng cô đơn chứ, tựa như dùng độc thủ để an ủi người ta vậy.

Ai hiếm lạ mỗi buổi tối bị hắn lăn qua lăn lại đến toàn thân mệt phờ ra mới được ngủ chứ?

Cắn chặt môi dưới, Lâm Hi Hi giãy khỏi ôm ấp nùng tình mật ý của hắn, khuôn mặt ửng hồng tức giận mắng: “Anh không cần tìm tôi làm gì! Tôi là phụ nữ đã từng sinh một đứa nhỏ, thể lực không thể so với trước kia, tôi không đáp ứng được anh,... anh..” Nàng buồn bực đến nói không ra lời: “Còn có người đang xếp thành hàng dài chờ anh yêu thương đấy.”

Nàng uốn éo thân mình, dưới ánh sáng mặt trời le lói chạy thẳng vào trong lâu đài, ánh nắng ấm áp xẹt qua bóng dáng của nàng.

Lồng ngực trống không, Tần Dịch Dương có chút không quen như vậy, chính là dục vọng trong thân thể đã bị khơi mào lên, áp chế cũng không phải là biện pháp tốt, chỉ có thể dùng ánh mắt thâm thúy đuổi theo thân thể đang chạy vào lâu đài của nàng, quay người lại dặn dò người hầu ra xe lấy những đồ vật mang về cho nàng và cục cưng, xong đâu đấy, lúc này mới lới lỏng cà – vạt một bên hướng trong phòng đi vào, bên môi gợi lên một nụ cười nhợt nhạt.

Phòng khách, yên tĩnh đến kỳ lạ.

“Phu nhân đâu?” Hắn nhẹ nhàng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Công tước đại nhân, phu nhân lên lầu, có lẽ là đi xem tiểu vương tử.” Người hầu đáp.

Tần Dịch Dương nhíu mày, cởi Tây trang vứt lên sofa phòng khách ngồi xuống một hồi, ngón tay tao nhã di di bờ môi, nhưng là đang nhấm nháp một tia hờn giận, đứa bé còn chưa đầy một tuổi kia cơ hồ là cả ngày quấn quýt lấy nàng, một khắc cũng không có rời quá, nhưng thực ra cũng không thể nói là nó không nghe lời đến khóc nháo loạn lên, mà là do Hi Hi quá quan tâm đến nó, có một tia động tĩnh nhỏ cũng chạy tới xem. Mà tính cách của cục cưng cũng thật ngang bướng, thời điểm có nàng ở đó thì vui mừng tột độ, có lẽ là cố tình không muốn nàng rời đi, nếu không thì sẽ ầm ĩ đến cả lâu đài cũng không ai được một phút yên tĩnh cả.

Nhíu mày, khuôn mặt tuấn lãng hiện lên một tia rối rắm.

Hắn là đang ghen sao?

Hắn lại ăn dấm chua của chính con trai mình sao???

Tần Dịch Dương cảm thấy thực khó mà tưởng tượng nổi, tiện tay cầm lấy tờ báo ở bên cạnh mở ra xem, thậm chí mặt trên còn có ảnh chụp của chính hắn, rất hào nhoáng, thế mà ngay cả một chữ hắn cũng đọc không vào, sắc mặt càng ngày càng lạnh, hắn gấp tờ báo lại hướng trên lầu đi nhanh tới.

Không khí yên tĩnh bị đuổi dần đánh gãy bởi một chút thanh âm.

Kia như là tiếng hoan hô vui mừng, Tần Dịch Dương càng đi gần tới, đến gần cánh cửa khép hờ kia, nghe thấy tiếng cười kinh hỉ của tiểu nữ nhân mà mình yêu thương ở bên trong, lòng hắn không khỏi chấn động, đẩy cưa đi vào.

Bên trong cánh cửa, Lâm Hi Hi đang ôm thân thể bé nhỏ phấn nộn ngồi trên giường, lúm đồng tiền nở rộ như hoa, nó giơ bàn tay đô đô nhỏ bé nắm

https://thuviensach.vn

lấy bàn tay của nàng chống đỡ thân thể đứng dậy, lúc sau lại đẩy tay nàng ra, lắc la lắc lư ở trên giường đi vài bước, sau đó bị đệm dưới dường lún xuống, nở nụ cười đáng yêu nằm gục xuống giường.

Tần Dịch Dương giật mình, nhìn thấy một màn như vậy cũng vô cùng kinh ngạc, ánh mắt thâm thúy có một tia mơ màng.

Nhìn hồi lâu, cục cưng có thể đứng vững mà đi càng lâu hơn, bước chân cũng càng lúc càng ổn định hơn, trách không được có người nói, nhìn thấy đứa nhỏ lớn lên có khi chỉ là chuyện trong nháy mắt thôi, chúng ta không thể biết được khi nào nó có thể nắm bắt được những hiện tượng khoa học trên Trái Đất, chỉ một chút biến đổi, cũng khiến cho chúng ta có một vui mừng ngọt ngào nhất.

Hắn nín thở, đi qua.

“Công tước đại nhân! ” người hầu kinh hỉ ngẩng đầu lên, ý cười trên môi còn chưa có tản đi, nhìn hắn đi tới.

Tần Dịch Dương cúi đầu nhìn thấy tiểu nữ nhân ngồi trên giường vui vẻ đến mức lúm đồng tiền hằn sâu trên mặt, trong lòng hiện lên chút mờ ám, sau đó đem tầm mắt dời về phía cục cưng, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp kia cũng trân trối nhìn hắn, ánh mắt đen láy như trân châu, còn có khát vọng cùng vui mừng.

“Dịch Dương....” Lâm Hi Hi ôm cục cưng, nhịn không được quay đầu nhẹ giọng kêu hắn một tiếng, ánh mắt tràn đầy hạnh phúc mãn nguyện khoe khoang, “Con đã đi được, anh vừa mới có nhìn thấy không? Em không có dạy con, chính con học mà đi được đó!”

Một tiếng Dịch Dương kia, nhưng lại khiến hắn vào phần hoảng hốt....

Tần Dịch Dương đè nén nóng lòng, ánh mắt đen bóng thâm thúy, hắn giơ tay cầm lấy ngón tay béo mập đô đô của cục cưng, như là bảo hộ bảo bối

https://thuviensach.vn

quốc gia mà đem nó từ trong lòng nàng ôm ra, kéo đến trước mặt mình.

Cục cưng lảo đảo, lại vẫn cố gắng không cần vịn vào hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn ngẩng lên, miệng y y ô ô muốn nói cái gì đó, ý cười giấu ở trong mắt lóe sáng, làm cho người ta nhịn không được mà thêm vài phần yêu thương.

“Thực ngoan...!” Tần Dịch Dương khen ngợi một tiếng, cánh tay to lớn ôm lấy nó, đem nó ôm đến trước mắt mình, nhìn thấy lúm đồng tiền ngọt ngào của nó, thấp giọng nói: “Bảo bối ngoan một chút đươc chứ? Ba muốn mượn mẹ con mấy tiếng, con không nên tranh với ba, nghe được không?”

Cánh tay thon dài của người đàn ông tuấn lãng kia rất có lực, đem cục cưng xinh đẹp ôm lấy, dán chặt vào chóp mũi mềm mại của nó nói xong cái gì đó, người bên ngoài không nghe thấy gì cảm thấy thực quỷ dị, đứa bé còn nhỏ như vậy có thể nghe hiểu được cái gì chứ? Qủa nhiên, cục cưng gần gũi dừng ở trên mặt hắn, vui mừng hôn chụt một cái lên mặt hắn, miệng phát ra thanh âm khiến cho người ta thấy vô cùng ngọt ngào.

Tần Dịch Dương cười yếu ớt, cảm thấy không thể cùng nó giảng đạo lý được, vẫn là... trực tiếp ôm đi đi thôi.

Ôm lấy cục cưng đặt ở trên giường mềm mại thời điểm đứng dậy dắt lấy bàn tay của tiểu nữ nhân bên cạnh, thản nhiên nói: “Đi thôi... Con rèn luyện mệt mỏi quá cần nghỉ ngơi một mình, bảo bối.... Có phải chúng ta nên đi vận động bồi đắp tình cảm rồi hay không?”

Ngón tay thon dài xẹt qua cái cằm non mịn của nàng, Tần Dịch Dương bật cười, nhẹ nhàng nâng mặt nàng lên, tiến nói khàn khàn mà mị hoặc, hỏi: “Em tức giận?”

Là cái gì?

https://thuviensach.vn

Một thoáng hoảng hốt, Lâm Hi Hi nhìn người đàn ông trước mặt, nhưng lại cảm giác được tựa như chính mình đang có chút cố tình gây sự

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 231: Ngoại Truyện 3

Một cái dùng sức Lâm Hi Hi đã ngã vào vòm ngực cực nóng của hắn.

Nàng có chút kinh ngạc, một cái lảo đảo, thắt lưng lại bị hắn nắm lấy, thân thể của nàng gắt gao dán chặt vào lồng ngực hắn, Tần Dịch Dương vùi đầu thật thấp, áp sát vào cánh môi nàng nói.

“Bổ sung.... Vận động?”

Lâm Hi Hi trố mắt một chút, lại lập tức hiểu được, ánh mắt trong veo có tia cảnh giác nhìn hắn, cánh tay đặt trên bờ vai của hắn, mẫn cảm chống cự: “Anh... Anh không cần như vậy, tối hôm qua em đã...”

Nàng nói không được nữa, rõ ràng còn nhìn thấy người hầu còn đứng sau lưng hắn, lúm đồng tiền nở rộ như hoa của nàng vì xấu hổ mà có chút ửng đỏ, không thể cứ như vậy mà cùng hắn thân thiết không chút kiêng kị nào.

“Hư...?” Tần Dịch Dương làm sao lại không biết đang có người ngoài ở đây chứ? Thanh âm vỡ vụn của hắn lọt vào màng tai nàng, giọng khàn khàn nói: “Đừng nói, ngoan ngoãn theo anh đi, được chứ?”

Cục cưng ở trên giường chớp đôi mắt to tròn nhìn thấy thân ảnh cao ngất của Tần Dịch Dương đem mẹ nó vây khốn, không hiểu được hắn muốn làm gì, thẳng đến khi ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương hướng nó cười cười, đem nữ tử xinh đẹp kia ôm vào lồng ngực mang đi, cục cưng mới hốt hoảng phản ứng lại, giang hai tay lên, miệng lả lướt nha nha phản kháng, đôi mắt ngập nước trừng lớn muốn từ trên giường đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Nó không khóc, chẳng qua là chỉ dùng một ít âm thanh kêu lên tỏ ý kháng nghị, thân thể nho nhỏ phấn nộn cố gắng muốn ngồi dậy, thậm chí còn muốn dùng khí lực nhỏ bé ngây thơ của mình đem mẹ đòi về.

“Tiểu vương tử!” Người hầu cả kinh kêu ra tiếng chạy nhanh ngăn nó lại, sợ nó rớt xuống giường.

Lâm Hi Hi cũng đau lòng, ý định ngăn cản bước chân của Tần Dịch Dương, nhẹ nhàng kéo lấy cổ áo của hắn cầu xin nói: “Anh từ từ, cục cưng còn nhìn thấy, con ban ngày không thể tách khỏi em, đừng náo loạn được chứ?”

Cổ áo bị khẽ động, ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương vô cùng nóng bỏng, nhíu mày đem bàn tay nàng nắn nắn vài cái. Cho rằng hắn không biết sao? Tiểu tử kia tinh lực dồi dào, nó có thể chơi đến cả ngày, nếu hiện tại buông nàng ra, như vậy phỏng chừng đến đêm khuya mới có thể đợi cho tiểu gia hỏa kia ngủ, cho rằng hắn có thể đợi được lâu như vậy sao?

“Kệ nó đi!” Tần Dịch Dương nhíu mày nói, căn bản không để ý đến sự phản kháng của nàng, mạnh mẽ ôm nàng mang đi.

“A, đợi chút!” Lâm Hi Hi không dám cứ như vậy mà nghe theo, trong lòng có chút rối rắm, ánh mắt trong veo lướt qua bả vai hắn nhìn đến thân ảnh cục cưng đang đứng ở phía sau, cục cưng nhìn thấy ánh mắt của nàng càng thêm ầm ĩ, ở trong lòng người hầu giãy giụa phản kháng, nhưng là nó không khóc, dùng khí lực lớn nhất đấu tranh, tiếng hét rất lớn.

Tần Dịch Dương không kiên nhẫn ngoái đầu nhìn lại, dừng ở thân ảnh phấn nộn đang náo loạn kia, khuôn mặt tuấn lãng hiện lên một tia mị hoặc, du dương nói: “Đừng có lăn qua lăn lại như vậy, không phải là thiên tài hay sao, vậy thì nhanh chóng học nói chuyện đi, nghĩ muốn cái gì, nói cho ba, ba cho.... Không cần mệt thế.”

https://thuviensach.vn

Thực rõ ràng, cục cưng nghe không hiểu được lời hắn nói, nhưng là vừa nhìn qua đã hiểu ánh mắt của hắn.

Ánh mắt của người đàn ông kia thâm thúy sâu như biển khơi, có khí phách lạnh lùng, cũng có khiêu khích ngang ngạnh, những chuyện liên quan đến vợ của mình, hắn không khoan dung cũng không lùi bước.

Cánh tay mạnh mẽ ôm lấy tiểu nữ nhân của chính mình, ngang ngược đem nàng mang đi.

Cục cưng chớp chớp mắt, không hiểu sao lại tự nhiên im lặng luôn.

Cánh cửa phòng nhanh chóng bị mở ra, Lâm Hi Hi vẫn bị hắn ôm vào trong ngực, thắt lưng bị hắn trói chặt đến mức không thể cựa quậy.

Thật vất vả ngẩng đầu lên, cánh cửa "chi cha" một tiếng bị đóng lại, một cái xoay người tao nhã, thân thể đã bị hắn áp trên cửa.

Nàng còn chưa kịp thở gấp, cánh môi liền "Ưm" một tiếng bị ngăn chặn lại.

Khát vọng cất giấu trong thân thể Tần Dịch Dương nháy mắt đã bùng phát, khuôn mặt tuấn lãng có chút ửng đỏ, cuồng dã muốn cắn nuốt cánh môi của nàng, áp nàng thật chặt lên cánh cửa, mạnh mẽ hút lấy.

Tay phải thăm dò đi ra ngoài, sờ soạn đến chốt cửa, xoay mạnh sau đó lại rút chìa khóa ra ném trên mặt đất.

Tiếp theo cánh tay mang theo lửa nóng đã từ phía sau lưng vuốt ve về phía vòng eo của nàng, nặng nề mà nhào nặn, dùng thân thể cao lớn áp nàng thật chặt lên cửa, bàn tay cuồng loạn không kiêng nể gì vuốt ve toàn thân thể nàng, từ đường cong xinh đẹp dưới vòng eo nàng hướng lên trên, vượt khỏi một loạt cúc áo nhỏ vụn màu trắng trên áo nàng, tham lam thăm dò bắt được nơi mềm mại khiến tim kẻ khác phải đập loạn lên của nàng.

https://thuviensach.vn

Thực rất vừa với bàn tay của hắn, một cái có thể bao trùm toàn bộ, dưới sự nắm bóp năm ngón tay của hắn hằn những vết đỏ trên nền da thịt trắng như tuyết, vô cùng ái muội.

“A...” Lâm Hi Hi khó nhịn vặn vẹo thân thể, bàn tay mềm mại bao trùm nên bàn tay đang không kiêng nể gì của hắn, có ý đồ ngăn cản, lại bị cánh tay kia của hắn nắm lấy, nắm chặt lấy cổ tay nàng ép về phía sau, bắt buộc nàng ngẩng đầu lên, lộ ra bả vai cùng xương quai xanh xinh đẹp của nàng. Thân thể phụ nữ thành thục tỏa ra một mùi hương thực đặc biệt, mùi hương trên người nàng hấp dẫn lại khiến cho lực đạo của Tần Dịch Dương càng không thể khống chế được, hơi thở dồn dập, cánh môi hôn nàng bắt đầu có những tiếng rên nhỏ vụn thoát ra, lực đạo vẫn cứng rắn như trước, cắn nuốt lấy thanh âm của nàng, khí lực vuốt ve nàng càng thêm cuồng loạn.

Đỉnh núi mẫn cảm bị ngón tay hắn vuốt phẳng, bắt đầu căng cứng dựng đứng lên, nở rộ, đỏ bừng như máu.

Lâm Hi Hi không thể chịu đựng được kích thích mãnh liệt này, ở dưới nụ hôn mãnh liệt của hắn ngân nga “Um, ưm” ra tiếng, Tần Dịch Dương càng thêm quá phận mà cởi quần áo của nàng ra, yêu thương mà hôn lấy toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của nàng, ngón tay xé nát cầu áo trên vai nàng xả xuống dưới, làm cho thân thể trắng nõn trơn bóng của nàng rơi vào trong khuỷu tay hắn, hắn nóng vội cởi cúc áo sơ mi ra, da thịt nhanh chóng dán chặt vào nhau.

Cảm giác kỳ diệu nhanh chóng từ hai người tràn ra, cứng rắn cùng mềm mại, tuyết trắng cùng màu đồng, cơ hồ thời điểm nàng vừa dựng đứng nên Tần Dịch Dương đã đem toàn bộ xương cốt của nàng nhào nặn.

Lâm Hi Hi than nhẹ ra tiếng, thật sự không thể chịu nổi công kích mạnh mẽ như vậy của hắn, cánh tay gắt gao ôm chặt cổ hắn, khổ sở cầu xin: “Chậm một chút... Dịch Dương..... Đừng....”

https://thuviensach.vn

Từ trước đến nay nàng vẫn thích ôn nhu đùa giỡn lâu dài, mà không phải cảm tình mãnh liệt cuồng dã như thế này, cho dù là Tần Dịch Dương không phải lần nào cũng tốt bụng mà kiên nhẫn chờ cho khoái cảm của nàng được khơi mào, cơ hồ mỗi lần đều cấp tốc vọt vào thân thể của nàng, nhìn thấy hốc mắt sương mù có chút đau đớn hơi đỏ lên của nàng hắn mới cố nén dục vọng thong thả một chút, cúi đầu ôn như dỗ dành nàng, vẫn như trước không thể nhịn được nửa phút. Chỉ cần nàng hơi có chút thích ứng, liền lại khó có thể nhịn được mà tiếp tục điên cuồng.

Lúc này đây cũng không ngoại lệ.

“Nhẹ không đến nơi...” Tần Dịch Dương cắn vành tai yêu kiều nõn nà của nàng, mơ hồ nói, hơi thở ngắt quãng phả lên cổ nàng: “Hi Hi,... bảo bối... anh muốn ăn em luôn bây giờ.”

Cùng nàng hoan ái càng nhiều lần, hắn lại càng không kiêng nể gì, ngay cả lời nói trong lúc hoan ái cũng giống nhau, mỗi câu mỗi lời đều khiến nàng đỏ mặt tía tai, không thể tưởng tượng nổi một người đàn ông cao lớn lạnh lùng như vậy lại có một mặt cuồng loạn bá đạo như vậy.

Hai người vội vã ngã nhào lên giường, Lâm Hi Hi hét lên một tiếng, cảm giác được tay hắn nháy mắt đã chui vào quần lót của nàng.

Ngón tay thon dài không kiêng nể gì ở trên mặt nơi mềm mại kia trượt đi trượt lại, không quan tâm đến nàng đang hấp khí cùng lùi bước, chế trụ thắt lưng của nàng không ngừng luồn vào thật sâu, nàng trốn, hắn liền kích thích càng sâu. Khơi mào một lớp vải mỏng manh kia, tay hắn cùng nàng thực hiện hành vi tiếp xúc thân mật nhất, ở nháy mắt là nàng chịu không được nữa kẹp chặt đùi ngọc lại, hắn đâm một cái thật sâu vào kẽ hở mất hồn kia của nàng....

“Ngoan, Hi Hi, buông tay ra, đừng ngăn cản anh....” Gắt gao áp chế tiểu nữ nhân dưới người, thanh âm khàn khàn của Tần Dịch Dương kề sát vào

https://thuviensach.vn

vành tai mẫn cảm của nàng, ong ong như rót mật vào tai, thậm chí còn đem đầu lưỡi tiến nhập vào trong vành tai nàng, dùng cánh môi ngậm lấy nhẹ nhàng dụ dỗ nàng, “Tối hôm qua em bất tỉnh mất rồi, hôm nay anh sẽ rất yêu thương em.... Buông ra nghe thấy anh nói không?”

Động tác tiếp cận của hắn quá mãnh liệt, không để ý đến bàn tay mềm mại của nàng đang ngăn cản, chân dài mạnh mẽ tách hai đầu gối của nàng ra, ngón tay ở kẽ hở chật hẹp gian nan tiến vào trong, hung hăng bất chấp tất cả tiến đế nơi sâu nhất.....

.... Thực chặt

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 232: Ngoại Truyện 4

Đợi đến thời khắc mà hắn chính thức phóng thích, tiểu nữ nhân dưới thân thực đã không còn lấy một tia khí lực, túm chặt lấy ga giường tiếp nhận đột kích cuối cùng của hắn, tại đó lưu lại một cỗ dịch nóng bỏng khiến nàng kịch liệt run rẩy, bị hắn chèn ép, không thể lẩn tránh mà tiếp nhận mầm mống của hắn.

Trong mơ hồ, Lâm Hi Hi mới chợt nhớ đến mấy ngày nay cũng không phải là thời kỳ an toàn của mình, cánh mi ướt sũng nâng lên, nghĩ muốn ngăn cản hắn, vòng eo lại bị hắn bóp chặt không thể nhúc nhích, hạ thân co rút càng nhanh, thậm chí hắn còn dùng tay tham nhập đến nơi bọn họ đang kết hợp, đem lại cho nàng kích thích càng mạnh mẽ hơn. Lâm Hi Hi nức nở một tiếng đem mặt chôn sâu vào mặt giường, Tần Dịch Dương liền âu yếm ôm thân thể của nàng vào lòng, vẫn gắt gao chôn chặt trong nơi ấm áp của nàng, cứ thế mà ôm nàng vào lòng, tận lực ôn nhu hôn lên cánh môi anh đào của nàng.

Nàng cực kỳ mệt mỏi, mồ hôi nhớp nháp đầy người khiến toàn thân rất không thởi mái, mà hắn vẫn ôm chặt lấy.

Lời nói lửa nóng cậy mở hàm răng nàng ra, yêu thương cái lưỡi mềm mại phấn nộn của nàng.

“Em....” Lâm Hi Hi chỉ nói ra được một chữ này, toàn bộ những lời còn lại đều bị hắn ăn luôn, tại thời khắc này không có gì quan trọng cả, Tần Dịch Dương hôn nàng thật sâu, bàn tay to lớn âu yếm sau gáy nàng, muốn cho nàng im lặng mà ngủ ngon một giấc.

https://thuviensach.vn

Ôm ấp của người đàn ông này vẫn rộng lớn vững chắc như trước, nàng nằm trong khuỷu tay hắn tựa như đang trôi dạt giữa biển khơi, lúc này đây thực là hắn đã không còn hôn nữa, nhưng mà so với hôn còn khó chịu hơn, thân thể nàng không có một tấc nào là không đau nhức cả, nhất là nơi đó... Hắn không có buông ra, nàng cũng chỉ có thể bao trùm lấy hắn, hai chân oánh bạch ôm chặt lấy thắt lưng hắn, mặc tư thế đó mà bị hắn ôm đi vào giấc ngủ.

Một cỗ chua xót trong lòng dâng lên, Lâm Hi Hi không hiểu sao lại thấy vô dùng ủy khuất, rất nhanh nắm chặt tay lại, đánh một cái vào ngực hắn.

Tần Dịch Dương hôn lên khóe môi nàng, khóe miệng cũng nổi lên một tia cười yếu ớt.

“Bảo bối, mệt mỏi phải không? Mệt quá thì ngủ thôi.... Chồng yêu ở bên cạnh em, cam đoan là không đi....” Hắn thấp giọng lẩm bẩm cam đoan với tiểu nữ nhân, trong lòng bàn tay giống như đang cầm bảo vật quốc gia vô cùng quý gá vậy.

Lâm Hi Hi khó khăn trấn tĩnh một chút, vô cùng ủy khuất, hô hấp dịu đi, mặt đỏ lên nhỏ giọng nói: “Anh... Trước... đi ra...”

Nàng bị mồ hôi nhễ nhại thật là khó chịu.

Tần Dịch Dương đương nhiên không chịu, ánh mắt thâm thúy có chút ảm đạm, giống như lòng sông sâu thẳm, “Anh không muốn đi ra.... Bảo bối, bên trong em thực ấm, thực thoải mái....”

Mặt Lâm Hi Hi càng đỏ ửng, không nghĩ đến hắn sẽ nói ra như vậy..... Lời nói như vậy người ta rất khó nói ra nha, hắn không phải công tước sao? Bình thường lạnh lùng nghiêm khắc, một câu quyết định đều khiến mọi người câm như hến răm rắp làm theo, hiện tại sao có thể vô lại như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Cánh mi cong dày run rẩy cụp xuống, nàng chôn chặt vào trong ngực hắn, nghẹn ngào nói: “Không phải thời kỳ an toàn của em, anh để ở bên trong.... Rất khó chịu....”

Chất lỏng nóng ấm tràn đầy bụng dưới, bọn họ có thể cảm giác được.

Ánh mắt tối màu của Tần Dịch Dương càng thêm ẩm đạm, bàn tay đi xuống xoa bụng của nàng, mất tiếng nói: “Không sao, cho vào bên trong thì đừng để nó ra, bảo bối.... Ăn luôn nó đi....”

Bàn tay hắn nặng nề vuốt, Lâm Hi Hi, nhíu mày chịu đựng, một phần cơ thể hắn đang chôn chặt trong nàng lại đột nhiên thức tỉnh, trở lên cực đại lại vô cùng nóng bỏng, khiến cho nàng vô cùng căng cứng, đau nhức....

“Không....” Lâm Hi Hi theo bản năng hét ra tiếng, bàn tay mềm mại ôm chặt lấy bàn tay hắn, cầu xin, “Từ bỏ, Dịch Dương, thật sự không chịu được!”

Nàng thực sự rất rất đau, chính là bị bá đạo chiếm giữ như vậy thực đã chịu không nổi.

Sóng lớn cuồng vọng trong đôi mắt tối màu của Tần Dịch Dương thực không thể bình ổn, chỉ có thể hung hăng nuốt hết lời nói từ cánh môi anh đào của nàng, xoay người, ngăn chặn nàng, gắt gao cọ xát vài cái ở nơi sâu nhất của nàng, xem như giải khát vậy.

Rốt cục hắn cũng rút ra, thong thả từ tốn, đem tia cảm giác cuối cùng áp bách rút ra khỏi thân thể nàng.

Cánh mi đang nhíu chặt của Lâm Hi Hi từ từ buông ra, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp lộ ra tia yếu ớt, rốt cục cũng có thể nghỉ ngơi một chút, nhưng mà bàn tay của hắn lại tham lam càn quyét, lòng bàn tay chặt chẽ bao trùm nơi mẫn cảm của nàng, nặng nề vuốt ve. Dịch lỏng hắn vừa mới

https://thuviensach.vn

phát tiết một lần ào ạt chảy ra, dấp dính trên tay hắn, cùng nàng tiến hành tiếp xúc thân mật nhất....

“A...” Lâm Hi Hi khó chịu than nhẹ một tiếng, theo bản năng biết được động tác như vậy là đang đùa với lửa trong thời kỳ nguy hiểm của nàng, như vậy nhất định sẽ mang thai...

“Hi Hi..” Tần Dịch Dương vô cùng đau lòng nhìn tiểu nữ nhân dưới người, phủ phục tại bờ môi ngọt ngào của nàng, thanh âm khàn khàn nói, “Lại sinh một bảo bối nữa được không? Chúng ta cùng có một công chúa, giống như em vậy...”

Lực đạo nhanh hơn từ bàn tay hắn, khiến nàng có chút hoảng hốt, chất lỏng này cũng giống như mang theo lửa vậy, kích thích giữa hai chân nàng.

“Không phải đã có một rồi sao?” Lâm Hi Hi có chút sợ hãi, cánh mi ướt sũng nâng lên, thấp giọng hỏi: “Anh còn muốn nữa...”

Tần Dịch Dương thưởng thức phản ứng đáng yêu của nàng, thanh âm vô cùng ôn như, giỗ dành nàng, “Muốn một đứa nữa, bằng không cục cưng rất cô đơn, lần trước em mang thai anh không có ở bên cạnh em, bây giờ toàn bộ quá trình anh đều ở bên cạnh em, Hi Hi, được không?”

Lâm Hi Hi nghẹn ngào, cảm giác như chính mình đang nằm trên đám mây bay bổng vậy, nàng có thể không để ý tới hắn vô cớ gây sự, nhưng lại không thể chịu được một tiếng gọi nỉ non của hắn, nàng buồn ngủ, sắp ngủ say mất, mà chỉ cần một tiếng gọi dịu dàng “Hi Hi” kia của hắn, quanh quẩn bên tai nàng, quấn quýt lấy linh hồn nàng, làm tan chảy tất cả ý chí của nàng.

Bàn tay lửa nóng kia vẫn ra sức làm càn, một ngón tay cường ngạnh, từ từ đâm vào cấm địa ướt át của nàng.

https://thuviensach.vn

Ngón tay đem chất lỏng bên trong bao trùm lấy, hướng tới nơi sâu nhất, ma sát vào vách tường bên trong.

“Hi Hi... lại có một cục cưng nữa...” Tần Dịch Dương cố tình không cho nàng ngủ, thanh âm khàn khàn như là khẩn cầu.

“...” Lâm Hi Hi đã không còn chút khí lực nào mà ngăn cản ngón tay đang gây rối loạn của hắn.

Mắt nàng thực đã không thể mở ra được, mơ màng ngày càng trầm trọng, sắp không thể nghe rõ được thanh âm của hắn nữa, chỉ có thể thừa dịp còn một tia thanh tỉnh mà hàm hồ đáp ứng hắn.

Lừa gạt thành công, Tần Dịch Dương kích động hôn lên môi nàng, một nụ hôn nồng nhiệt đem nàng đẩy vào bên trong mộng đẹp.

Ánh mắt hắn vẫn thâm thúy sâu xa, ngón tay lại lần nữa đẩy mạnh, ý định muốn cho nàng khi ngủ cũng cảm nhận được bị hắn giữ lấy....

Liên tục mấy cuối tuần tiếp sau đó, Lâm Hi Hi mỗi ngày đều trải qua môt trận lăn qua lăn lại tựa như cuộc chiến sinh tử.

Không cố ý dồn hết sức... Không cố ý vào sâu quá... Không kiềm chế được chừng mực... Tại đây ở loại sự tình này hắn đúng là khát cầu không ngừng, mỗi lần đều muốn làm nàng đến sức cùng lực kiệt, ngày hôm sau thân thể đau nhức đến không cựa nổi người.

“Tần Dịch Dương, anh không biết là muốn mang thai cũng chỉ cần làm một lần là đủ rồi sao? Sao mà cứ ầm ĩ làm nhiều lần thế hả?” Lâm Hi Hi đỏ mặt, đẩy thân thể đang muốn dựa sát của hắn ra.

Người đàn ông tuấn lãng ôn nhu dừng ở nàng, hai cánh tay đồng loạt nắm lấy cổ tay của nàng mà vuốt ve, cúi đầu nói nhỏ: “Coi như là anh

https://thuviensach.vn

không tin tưởng chính mình được không? Hi Hi... Anh phải cố gắng nhiều hơn mới được.”

Cố gắng?

Hình như là cố gắng đến xả phanh rồi?

Lâm Hi Hi vừa xấu hổ vừa buồn bực, ánh mắt lướt qua bả vai hắn nhìn đến cục cưng đang chơi dưới sàn nhà, cục cưng giống như có mục đích mở đôi mắt tro tròn ngập nước nhìn bọn họ, rất kỳ quái là không hề có náo loạn, chỉ là miệng ngẫu nhiên i ô gì đó, mỗi một lần nói xong là như khiêu khích mà vênh cái cằm nhỏ lên, nhìn Tần Dịch Dương, nhìn vẻ mặt như đang nói: “Đừng khinh con còn nhỏ nhé, chờ con học được nói chuyện, xem ba như thế nào giành mẹ với con nào!”

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 233: Yêu Thật Đáng Sợ 5

Trong căn phòng yên tĩnh, thanh âm lải nhải của nàng bị nuốt mất, người đàn ông cao ngất đem thân ảnh mảnh mai của nàng ôm chặt vào trong lòng, ngón tay thon dài thâm nhập vào mái tóc mềm mại của nàng, tinh tế mà vuốt nhẹ.

Trong căn phòng một mảnh dạt dào ấm áp, mà nàng cũng không biết từ khi nào thì bắt đầu một tiểu sinh mệnh đã hình thành phát triển trong bụng nàng, sinh sôi, giống như là một mầm non xanh mơn mởn mùa xuân vậy, tĩnh lặng từ từ lớn lên.

———Vficland———

Tần Mặc vừa tròn 5 tuổi, cũng không quá thân thiết với người khác lắm.

Một cục cưng ầm ĩ trước đây khôngg hiểu thế nào mà tính cách càng ngày càng có chút khác thường. Dưới cánh mi cong dài luôn cụp của nó là một ánh mắt xinh đẹp khiến người ta phải trầm luân, môi rất mỏng, mỗi một cử chỉ giơ tay nhấc chân đều toát ra hơi thở quý tộc, nó thích mặc áo sơ mi tối màu hơn, thích ôm em gái xinh đẹp của mình ngồi ở sofa, ánh mắt không dời đi, nhìn nó ăn hạt hạnh nhân.

Trong căn phòng khách lớn như vậy, không gian mang đậm phong cách bài trí của phong kiến Châu Âu, ánh mắt trời len qua song cửa sổ chạm trổ chiếu vào trong phòng, chiếu rọi lên bức tranh cổ tinh tế, cũng chiếu rọi lên hai thân thể nho nhỏ đang ngồi trên sofa màu trắng.

https://thuviensach.vn

Tiểu cô nương có chút vụng về, ngón tay nhỏ bé mập mạp luôn luôn không biết làm thế nào để tách được vỏ hạt hạnh nhân mở ra.

Tóc dài đen bóng vương vãi trên vai, nó chớp chớp mắt, cọ xát lên đùi đứa bé trai đang ôm nó, giọng nói ngọt ngào kéo dài: “Anh ơi...”

Ánh mắt Tần Mặc dời khỏi hình ảnh trên tờ báo trong tay, nhìn về phía hạt hạnh nhân trên tay nó.

Còn dính nước bọt, nó đã cắn qua, không cắn ra.

Ánh mắt bé trai nho nhỏ hiện lên một tầng sáng, tựa như là chán ghét vậy, cũng có thể là sủng nịnh, đón lấy hạt hạnh nhân trong bàn tay nhỏ bé của bé gái, sau đó giúp nó tách ra, dạy nó làm cách nào để tách ra mà mãi nó không thể nhớ được, “Em không nhìn thấy có một lỗ hổng chỗ này sao? Mỗi lần đều phải cắn từ giữa cắn ra.”

Nó đưa hạt hạnh nhân tới miệng của bé gái, ánh mắt sáng ngời, thanh âm vô cùng dễ nghe mà ngắn gọn nói một câu: “Lại gọi một tiếng!”

Cái miệng nhỏ nhắn của tiểu nha đầu vừa mới hé mở lại mím chặt lại, ánh mắt trong veo nhìn chằm chằm hắn, giọng nói cực êm ái: “Anh ơi!

Ánh mắt Tần Mặc dịu dàng một chút, nhìn cái miệng nhỏ nhắn mềm mại như nước của nó đang ngậm lấy ngón tay của chính mình.

Nó rất ngoan, chưa bao giờ náo loạn ầm ĩ, bảo nó làm cái gì nó cũng làm theo, cho nên ba lại càng thích nó hơn, mỗi lần trở về đều ôm nó không chịu buông ra, ôn nhu cùng nó nói chuyện. Tần Mặc mỗi lần ở bên cạnh nhìn thấy đều nhíu mày, cánh môi mỏng chu lên, cho dù bất mãn cũng không buồn nói một tiếng, đúng là ba rất quá đáng, mỗi ngày chẳng những chiếm giữ lấy mẹ, hiện tại ngay cả em gái bé nhỏ của nó cũng muốn chiếm giữ.

https://thuviensach.vn

Trong căn phòng khách im lặng, Tần Mặc ném quyển tạp chí xuống, yên tĩnh nhìn em gái đem một đĩa nhỏ hạt hạnh nhân tiêu diệt hết.

Người hầu men theo hành lang thật dài đi vào, mang đến trong phòng một tia ấm áp, cười yếu ớt nhìn hai đứa bé trên sofa, cung kính đi đến trước mặt chúng, nhẹ giọng nói: “Tiểu vương tử, đã đến giờ, chúng ta phải đi thôi.”

Ánh mắt Tần Mặc không có ngẩng lên, chỉ là giơ cánh tay nhìn đồng hồ trên cổ tay.

Áo sơ mi kẻ caro màu xám càng tôn lên hơi thở quý tộc của nó, đơn giản nhưng tao nhã, đứa bé nhỏ như vậy, khi cánh môi mím lại sẽ không ai biết được nó đang suy nghĩ cái gì.

“Chút nữa cháu sẽ đi, dì kêu xe chờ ở ngoài của.” Thanh âm vẫn còn có chút non nớt, khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lùng nhưng vẫn có chút trong trẻo.

Người hầu giật mình, chần chờ nói: “Tiểu vương tử, công tước đã nói, ba giờ là cậu phải đến đó, hơn 1 tuần nay cậu đã không có tới rồi, ngay cả giáo sư cũng đang có ý kiến đó.”

Windy House, là ngôi trường giảng dạy cho thiếu niên quý tộc, Tần Mặc đã ở đó học tập 1 năm, những gì cần học đều đã học đủ, từ lớp 1 trực tiếp nhảy lên lớp 4, giáo sư ở đó rất thích nó.

Tần Mặc không đồng ý, ánh mắt vẫn lãnh đạm như trước.

“Ba cháu mỗi lần cùng mẹ đi ra ngoài công du đều nói là chiều tối sẽ trở về, nhưng mà lần nào cũng rạng sáng hôm sau mới lên máy bay tư nhân trở về đúng không?” Khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của nó có tia khiêu khích, cũng không để ý tới: “Dì chờ cháu là tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

Người hầu lập tức nghẹn lời, không thể giải thích càng không thể khuyên bảo, nhìn thấy tiểu cô nương xinh đẹp tựa như thiên sứ lạc vào chốn phàm trần đang ngồi trên sofa, nhẹ giọng nói: “Công chúa, nên đi ngủ thôi.”

Cô hiểu rất rõ, so với khuyên bảo tiểu vương tử đi Windy House, thà rằng dỗ công chúa ngoan ngoãn đi ngủ trưa trước còn dễ hơn.

Quả nhiên, ánh mắt trong veo của tiểu cô nương kia đã ngẩng lên, nhẹ mút ngón tay một cái, giọng nói ngọt ngào vang lên: “Anh ơi, em đi ngủ.”

Sắc mặt Tần Mặc trầm xuống một chút.

“Không muốn ăn nữa sao?” Thanh âm của nó cực nhẹ, khẽ khàng dụ dỗ bé gái.

Tiểu hài tử luôn không thoát khỏi dụ dỗ, cô bé ngây ngốc sợ run vài giây, cũng cảm giác thấy mình có chút không quen, nhưng mà thói quen ngày nào cũng ngoan ngoãn chạy đi ngủ trưa, nhưng mà..... Thật sự rất muốn tiếp tục ăn.....

Tiểu cô nương nghĩ tới nghĩ lui cuối cùng thỏa hiệp chính mình, ôm cái đĩa nhỏ đựng trái cây, nói với người hầu: “Chờ một chút nữa cháu mới đi ngủ, cháu tự mình đi.”

Người hầu nhìn thấy hai đứa bé khó đối phó này, đầu bỗng đen sì không nghĩ ra được cách gì.

Ngẫm lại vẫn là công chúa dễ đối phó hơn một chút sắc mặt người hầu càng thêm hòa nhã muốn khuyên bảo gì đó, một thân ảnh nho nhỏ đã chắn ngang trước mặt cô, ánh mắt Tần Mặc vô cùng sắc lạnh, không tiếng động mà ngăn chặn được lời nói của cô.

“Trời...” người hầu thực nhức đầu, rất khó tưởng tượng ra một đứa bé còn nhỏ như vậy mà khí phách đã cường ngạnh đến thế, chỉ cần một ánh

https://thuviensach.vn

mắt cũng có thể toát ra toàn bộ sự độc chiếm ngang ngược của nó, thật sự là không có một chút sai biệt với công tước đại nhân.

“Tiểu vương tử, nếu chúng ta lại tới muộn nữa, công tước đại nhân nhất định sẽ rất tức giận.” Người hầu hạ quyết tâm, quyết định phải hù dọa nó mới được.

Tần Mặc giơ tay, kéo sợi tóc mà em gái đang ăn dính vào miệng ra, ngoảnh mặt làm ngơ.

“Vậy dì đi nói cho ba biết đi!” Giọng nói của nó lại có chút trong trẻo, “Nếu ba vẫn còn đem mẹ đi ra ngoài lúc mẹ đang kể chuyện cho cháu nghe, cháu sẽ tức giận.”

Người hầu 冏.....

Thật vất vả nó mới chịu đi, đã muốn là 4h chiều.

Trên chiếc giường màu hồng nhạt, tiểu cô nương ôm con gấu bông so với nó còn to gấp đôi yên tĩnh ngủ say, ánh mắt chậm rãi mở ra lại nhắm lại, cái miệng nhỏ nhắn vẫn còn mùi hạnh nhân. Tần Mặc nhìn thoáng qua một cái thật sâu, xoay người đi ra ngoài, đem cửa phòng đóng lại.

“Tiểu vương tử, chúng ta có thể đi rồi chứ.....” Người hầu sốt ruột, đi theo sát phía sau nó.

“Mấy giờ rồi?”

“Ách... 4 giờ!”

“Chúng ta đi hai giờ rồi lại về sao?” Tần Mặc hỏi trở lại.

“....” Người hầu nghẹn lời, khó khăn nói: “Tiểu vương tử, đó là chương trình học bắt buộc, công tước đại nhân nói...”

https://thuviensach.vn

“Cha đi công du nước ngoài sao?”

“Vâng, đúng!” Tần Mặc bước xuống bậc cầu thang cuối cùng, ánh mắt tối màu có một tia ngang ngược, nhẹ giọng nói: “Dì đi gọi điện thoại cho ba, nói cho ba biết, nếu muốn cháu đi Windy House, đêm nay mang mẹ về cho cháu.”

Người hầu ngóng nhìn nhiều bóng người đang đợi ở ngoài cửa phòng khách, cùng với chiếc xe sắp bị ánh nắng nướng cháy, nhất thời có chút mất trật tự..... Bất đắc dĩ, chỉ có thể gọi điện thoại đến Hà Lan cho công tước đại nhân.

Điện thoại kết nối chưa đến 3 hồi chuông, sắc mặt đang tươi rói của Tần Dịch Dương có chút sầm xuống.

Ánh mặt trời rực rỡ chiếu rọi vào cửa sổ, hắn dừng ở tiểu nữ nhân đang ngủ say ở trong lòng, lại nghĩ đến đứa bé có vẻ mặt lạnh lùng giống như mình kia, ngón tay thon dài nhịn không được xoa xoa mi tâm

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 234: Yêu Thật Đáng Sợ 6

"Người khác đâu?" Tần Dịch Dương dùng chăn mỏng gói gém thật kỹ tiểu nữ nhân trong lòng, thân ảnh cao ngất từ trên giường đứng lên, thanh âm đè thấp hàm chứa một tia tức giận.

"Tiểu vương tử tiếp tục ngồi dưới lầu đọc sách, công tước đại nhân, tôi có cần phải gọi điện báo với giáo sư của Windy House một tiếng hay không, nếu không nói... Tiểu vương tử sinh bệnh, cho nên không có tới được....?" Người hầu tìm lý do, sợ công tước nổi giận, cách một đường điện thoại cô có thể cảm nhận được hơi thở lạnh như băng của hắn, khi nói chuyện vô cùng dè dặt, cẩn thận.

Khóe miệng tần Dịch Dương nhếch lên một nụ cười lạnh: "Không cần."

Ngắt điện thoại, ánh mắt tức tối của hắn càng sầm xuống, lòng bàn tay nắm chặt lấy chiếc di động, cánh tay xanh tại bệ cửa sổ sát đất, nhìn thấy cánh đồng hoa xinh đẹp bên dưới 10 tầng lầu, phong cảnh của Hà Lan luôn có một cỗ hơi thở tinh khiết trong lành, làm cho người ta có chút mê luyến, Hi Hi rất thích nơi này, nếu như không phải lúc này quá gấp gáp thì hắn sẽ vui vẻ cùng nàng đi shoping. Ngày thường phải xử lý quá nhiều công việc, công sự phiền toái khiến hắn không có thời gian mà ôm nàng vào ngực, ôn nhu dụ dỗ cho nàng cười, trước lúm đồng tiền xinh đẹp thuần khiết của nàng, mọi áp lực cùng phiền não của hắn đều buông xuống, một chút là biến mất.

Nhưng mà những ngày như thế này lại luôn bị hai tiểu ác ma trong nhà phá hỏng mất.

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài lại miết miết mi tâm, nghe được động tĩnh trên giường, thế nhưng nàng đã tỉnh lại.

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương ngưng tụ một mảng, đứng dậy hướng phía nàng đi đến, nhìn đến bộ dáng còn buồn ngủ của nàng mà có chút đau lòng, cúi người ngồi xuống nhẹ nhàng ôm lấy nàng: “Làm sao vậy? Ngủ nhiều một chút cũng không sao đâu, đến giờ anh sẽ gọi em.”

Lâm Hi Hi ý thức mông lung, cánh mi thật dài hé mở, mê man nói: “Em nghe thấy anh nói chuyện điện thoại, có chuyện gì sao?”

Tần Dịch Dương mím môi, cũng không muốn nói cho lắm.

“Là đứa con bảo bối của em chứ còn ai?” Hắn nhẹ thở dài một hơi, ở trước mặt người con gái mà mình âu yếm không có nửa điểm giấu giếm, “Càng ngày càng không có quy củ, có phải anh nên giáo dục lại nó hay không? Còn nhỏ như vậy, ai dạy nó dám tranh giành đàn bà với ba nó chứ?”

Lâm Hi Hi giật mình, ngọt ngào cười rộ lên, khẽ đánh hắn: “Anh nháo cái gì, em là mẹ của nó, anh cũng biết nó còn nhỏ, trẻ con đứa nào chẳng thích quấn mẹ?”

“Anh thì sao?” Tần Dịch Dương nhíu mi. Ánh mắt tràn đầy bất mãn. Cúi đầu nhẹ nhàng cắn cánh môi mềm mại của nàng, “Anh cũng thích vợ yêu của anh, anh thích ôm vợ anh, yêu đến chết mất.... Hi Hi một người phụ nữ không nên đem toàn bộ tâm tư của mình giao cho đời sau, hiểu không? Tương lai của chúng nó do chính chúng nó quyết định, nghĩ muốn gì thì tự mình đi mà sáng tạo cùng tranh thủ cơ hội, em cần phải quan tâm là... là anh đây này....”

“Ư.....” Lâm Hi Hi có chút trốn tránh, cánh tay trắng nõn tinh tế đặt trong ngực hắn, cúi đầu thở dốc, nhỏ giọng cãi lại, “Vậy lúc trước anh còn muốn cục cưng làm gì, rõ ràng đã có một đứa, còn muốn thêm đứa thứ hai nữa...”

https://thuviensach.vn

“Anh sợ Tần Mặc một mình cô đơn.” Tần Dịch Dương nhíu mi giải thích, “Nhưng mà tên xú tiểu tử kia, cư nhiên không có chút cảm kích, hừ!”

Lâm Hi Hi suýt nữa bật cười, trời biết, hắn thiên vị con gái đến cỡ nào chứ?

“Thôi được rồi... Chúng ta trở về đi, không cần chờ đến sáng mai mới về, anh về Anh còn phải xử lý nhiều việc.” Nàng quyết định không ngủ nữa, lên máy bay cũng có thể ngủ tiếp mà: “Em nhớ cục cưng, em muốn trở về xem con.”

Tần Dịch Dương cũng không trả lời, chỉ là cứ như vậy mà bao vây lấy nàng, cánh tay to lớn đem thân thể nhỏ bé của nàng ôm chặt vào trong ngực, thấp giọng nói: “Thực không ngoan.... Ở dưới thân anh chỉ có thể nghĩ đến anh, trừ bỏ anh ra đừng có nghĩ đến ai khác... Hi Hi, em đã quên sao?”

Lâm Hi Hi dở khóc dở cười, mặc cho hắn mạnh mẽ áp chế trong ngực, không thể ngăn cản được hành vi vô lại của hắn.

“Dịch Dương.... Không cần! A!... Ngứa lắm....” Nàng cười rộ lên, ranh mãnh mà cựa quậy trong ngực hắn, cố ý trốn tránh, ôm lấy bụng cùng thắt lưng mình, không cho phép ngón tay không kiêng nể của hắn khiêu khích thần kinh cảm giác của nàng.

Tần Dịch Dương thích nhất những giây phút như thế này, cúi đầu vội vàng hôn lên cánh môi đang trốn tránh của nàng.

Nàng vẫn còn sợ hãi muốn trốn tránh, Tân Dịch Dương lại đem cả hai tay bao trùm lên lưng nàng, vuốt ve thân thể nàng, làm cho nàng từ từ trầm tĩnh lại, hơi thở bị hắn giữ lấy, lời lẽ bị nụ hôn của hắn yêu thương.

Sau đó phong ba tình cảm mãnh liệt suýt nữa bị khơi mào, áo sơ mi vừa mới mặc vào của Tần Dịch Dương đã nóng vội muốn cởi ra, hắn cơ hồ khó

https://thuviensach.vn

chịu muốn chết mà nhịn xuống, chỉ là ra sức nhào nặn tiểu nữ nhân dưới thân vài cái liền từ bỏ.

Buông cánh môi của nàng ra, hít một hơi thật sâu, Tần Dịch Dương hôn nhẹ khóe môi nàng như là muốn bảo nàng cứ yên tâm đi.

Cầm lấy di động bấm bấm mấy cái, hắn thản nhiên dặn: “Điều chỉnh lịch trình một chút, mấy giờ sau cất cánh, phu nhân sẽ cùng đi với tôi. Đúng rồi, Lạc Thành đâu?”

Hắn có thói quen rất nhiều chuyện đều do Lạc Thành an bài, nhiều năm như vậy, người bên cạnh có thể làm việc tốt không ít, nhưng là đắc lực nhất lại cũng chỉ có một người.

Không biết điện thoại bên kia nói gì, lông mày của tần Dịch Dương nhíu chặt lại, nhưng là rất nhanh đã từ từ giãn ra.

“À...” Trên môi hắn nổi lên một mạt cười nhợt nhạt, “Biết rồi!”

Lâm Hi Hi chống đỡ thân thể ngồi dậy, tóc đen mềm mượt rơi rụng trên vai, nghi ngờ nhìn hắn: “Anh không biết gì sao?”

Cắt đứt điện thoại, Tần Dịch Dương đi tới, nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, thở dài một hơi nói: “Không có gì... Là anh sơ suất. Một tiếng nữa chúng ta sẽ về Anh, lần này anh nhất định phải giáo huấn thật tốt tên tiểu tử hỗn đản kia, không thể để thế này được.”

Hơi thở nóng bỏng của hắn phun vào cần cổ nàng, Lâm Hi Hi cười yếu ớt, né tránh: “Cấm không cho, đó là cục cưng của em.”

“Nó cũng là của anh!” Tần Dịch Dương chỉnh nàng, “Anh cũng rất yêu thương nó, nhưng là có một chuyện không được, Hi Hi... Đừng để cho anh thấy trong mắt em cục cưng quan trọng hơn anh, đàn ông khi ghen rất đáng sợ, nhất là người đàn ông như anh đây!”

https://thuviensach.vn

Lâm Hi Hi phì cười, “Anh là loại đàn ông như thế nào?”

Ánh mắt thâm thúy của Tần Dịch Dương lóe sáng lộ ra tia mị hoặc, hai ngón tay mân mê chiếc cằm non mịn của nàng: “Em không rõ ràng lắm sao?”

Lâm Hi Hi mím môi, cười nhưng không nói, nhớ đến thời điểm từ lúc bọn họ gặp mặt đến khi yêu nhau, người đàn ông này vẻ ngoài thật đáng sợ, nội tâm lại thâm trầm nham hiểm. Được hắn yêu đúng là niềm hạnh phúc vô bờ, chính là để được đến hạnh phúc này, nàng cũng đắng cay không ít.

“Anh cẩn thận đấy!” Nàng quay đầu, ôn nhu nói: “Mặc Mặc rất thông minh, nhất định sau này con sẽ vượt anh cho coi.”

Khóe môi Tần Dịch Dương cong lên, lại hôn lên cánh môi nàng, mơ hồ nói: “Anh chờ ngày nào đó....”

Nàng kinh ngạc, ý cười dạt dào, không cẩn thận để cho hắn chạm được đầu lưỡi mềm mại, lại là một trận dây dưa mất hồn.

Máy bay cất cánh rồi lại hạ xuống, trải qua mấy giờ, ở trên đường băng bên ngoài lâu đài chậm rãi lướt qua rồi dừng lại, chiếc xe Lincoln màu đen lộ ra sự tao nhã, tiến vào cánh của uy nghiêm của lâu đài

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 235: Yêu Thật Đáng Sợ 7

Phòng khách có tiếng bước chân hỗn loạn truyền đến.

Tần Mặc nhìn thấy cuốn "Ai Cập đồng sử" cánh mi thật dài khẽ run lên, khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh đi một chút, tựa vào sofa ngồi không nhúc nhích.

Bước chân Tần Dịch Dương vừa mới vào đến nơi, liếc mắt một cái liền nhìn đến đứa bé đang thiếu nợ hắn kia.

"Pa Pa đã về!" Một giọng nói thanh thúy vang lên, trên cầu thang một tiểu cô nương ánh mắt mở lớn trong veo như nước, lảo đảo chạy xuống đến nơi, dang hai tay hướng hắn vội vàng chạy: "Pa pa, pa đã về rồi!"

Sắc mặt Tần Dịch Dương lập tức nhu hòa, mở lớn hai cánh tay ra, trong nháy mắt khi mà nó nhào vào mạnh mẽ ôm lấy, cười giơ giơ lên cao nhìn xem một cái, tiểu cô nương cười khanh khách, vội vàng ôm lấy cổ hắn, bị hắn ôm vào trong ngực.

"Mấy ngày nay Vũ nhi có ngoan không? Có nhớ papa hay không?" Giọng nói du dương lộ ra từ tính, Tần Dịch Dương nhìn cô bé xinh đẹp ngây thơ không vướng bụi trần lớn giọng hỏi.

"Nhớ rất rất nhiều." Tần Vũ Lạc kéo dài thanh âm nói, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn hồng thấu: "Papa hôn nhẹ đi, mấy ngày nay Vũ nhi ngoan ngoan nhất."

Tần Dịch Dương cười rộ lên, ở trên cái trán hồng hào cùng khuôn mặt nhỏ nhắn của nó in lên vài nụ hôn tràn ngập tình thương của người cha.

https://thuviensach.vn

Mà trên sofa, đứa bé lạnh lùng kia trông lại càng có vẻ cô đơn, nhịn không được buông sách xuống, từ xa nhìn bọn họ.

Lúc này Lâm Hi Hi cũng từ bên ngoài tiến vào, một thân váy dài màu vàng nhạt, tóc dài đen bóng xõa xuống, quyến luyến lại lộ ra chút khí chất của tiểu nữ nhân thành thục, mang đến cho căn phòng khách rộng lớn quạnh quẽ một tia ấm áp, mà phía sau nàng mấy người đàn ông mặc đồ đen cũng đem hành lý tiến vào, mang những lễ vật từ Hà Lan vào.

Tiểu Vũ rất là vui vẻ, được papa ôm xong lại đến mẹ ôm, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn không hề che giấu hưng phấn. Dù sao đứa bé này cũng nhỏ hơn Tần Mặc 1 tuổi, tâm tư sẽ đơn thuần hơn rất nhiều, chỉ chốc lát đã bị món qùa mà cha mẹ mang về từ Hà Lan hấp dẫn. Lâm Hi Hi ôm nó, trên mặt nở nụ cười ngọt ngào, dưới ánh sáng nhu hòa từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, hết sức mê người.

Tần Dịch Dương dừng ở một màn này, trong lòng dâng lên cỗ ấm áp, nhưng khi ánh mắt thâm thúy đảo qua nhìn thấy biểu tình lãnh đạm của thằng bé trên sofa thì sắc mặt ngay lập tức lạnh xuống, trong ánh mắt hai người một lớn một nhỏ tựa như nổi lên lửa đỏ khiêu chiến.

Đối diện, nhìn chằm chằm hồi lâu, cũng không ai nói một lời nào.

Cuối cùng vẫn là Tần Dịch Dương thỏa hiệp trước, thân ảnh cao ngất đi qua, ngồi xuống sofa.

“Không muốn đi Windy House cho ba một lý do? Được chứ?” Toàn thân hắn tỏa ra cỗ khí phách thản nhiên, ở trên khuôn mặt nho nhỏ kia cũng không ngoại lệ, hơn nữa còn ngập tràn sự khiêu khích của một tiểu hài tử.

Tần Mặc nhìn hắn, ánh mắt sáng ngời, áo sơ mi kẻ carô khiến cho cậu bé càng thêm tao nhã và trầm tĩnh, nhưng là sự lạnh lẽo từ trong đôi mắt toát ra khiến cho người ta không thể làm ngơ.

https://thuviensach.vn

“Những gì cần học ở đó con đều đã học hết, không muốn đi nữa, ba tìm cái gì đó mới mẻ một chút cho con đi, ba, sợ rằng ngay cả hiện tại trình độ của con như thế nào ba cũng không biết đi?” Một đứa bé nho nhỏ, mà lời nói quả là không tốt chút nào.

Tần Dịch Dương nhíu mi.

Trình độ? Một đứa bé 5 tuổi, đi Windy House thực đã làm cho người ta nghẹn họng nhìn trân trối, hiện tại nó còn nói, nơi đó không xứng cho nó học?

Ánh mắt hắn lạnh hơn một chút, gần đây đúng là hơi xem nhẹ sách vở bài tập của nó, nhưng mà không đến mức ngay cả những điều cơ bản cũng không biết, hắn vừa định mở miệng nói cái gì, liền nhìn thấy cuốn sách trong tay thằng bé.

“Con đang đọc cái gì?” Tần Dịch Dương có chút tò mò, lời nói lạnh lùng hỏi.

Tần Mặc dấy lên một mạt cười lạnh, không nhìn hắn, tiếp tục đọc sách của chính mình.

“Ai Cập đồng sử!” Tại sao nó lại có hứng thú với loại sách này? Cánh mày đang nhăn của Tần Dịch Dương càng thêm nhíu chặt.

Lâm Hi Hi cũng đã nhận thấy phía đối diện có chút khác thường, đem tiểu công chúa trong lòng mình dàn xếp ổn thỏa, xác định nó đã bị áo choàng cùng chiếc váy xinh đẹp của nó hấp dẫn lực chú ý, ngồi ở trên sofa yên lặng chơi với cái váy, lúc này mới chậm rãi đứng dậy, hướng một đôi cha con bên kia sofa đi đến.

Giống như là ánh nắng ấm áp chậm rãi đến gần.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Tần Mặc vẫn cúi xuống, tầm mắt dừng lại ở trên tập sách vở có hình ảnh kỳ dị.

Lâm Hi Hi đi qua nhìn liếc mắt một, những cái này nàng chưa từng xem bao giờ, không hiểu sao môt đứa nhỏ còn nhỏ như vậy vì sao lại si mê, sắc mặt Tần Dịch Dương có chút khó coi, nàng có thể nhận ra.

“Mặc Mặc...” Lâm Hi Hi ôn nhu gọi một tiếng.

Lông mày của Tần Mặc nhảy dựng lên, sắc mặt có chút biến đổi, chính là vẫn như trước không có ngẩng đầu lên.

Lâm Hi Hi đem Tần Dịch Dương từ từ đẩy ra, thân thể tinh tế yểu điệu chậm rãi ngồi xổm xuống, mỉm cười, hai cánh tay nhẹ nhàng nắm lấy thân ảnh nho nhỏ trên sofa, yêu thương nói: “Mặc Mặc không nhớ mẹ sao? Mẹ đi 1 tuần, thật vất vả mới trở về thế nào con lại không nhìn mẹ một cái, quà mẹ mang về cho con... Con đoán xem là cái gì?”

Tần Mặc có chút không thích ứng kịp, khuôn mặt lãnh đạm như băng có tia rối rắm.

“Com thích cái này sao?” Ánh mắt nhu hòa của nàng đảo qua cuốn sách trên tay nó nhẹ giọng nói, “Lần sau mẹ cùng con đi tìm sách được không? Mặc Mặc.... Mẹ rất nhớ con....”

Cánh môi anh đòa hồng nhạt của nàng in lên khuôn mặt đứa nhỏ kia, như là muốn đem nụ hôn thức tỉnh khuôn mặt lạnh lùng của nó vậy.

Đứa nhỏ mới hơn 5 tuổi, lệ khí trung cổ trên người chậm rãi rút đi.

Hình như nó mệt mỏi, ánh mi xinh đẹp cong dài lộ ra một tia ủ rũ, bỏ sách xuống, hai cánh tay chậm rãi bò lên cổ Lâm Hi Hi: “Mẹ!”

https://thuviensach.vn

Tính cách trẻ con bây giờ mới hiện lên, trong lòng Lâm Hi Hi thở phào một hơi, đem thân thể nhỏ nhắn của nó ôm vào trong lòng nhẹ nhàng vỗ về, sợ khuôn mặt lạnh lùng của Tần Dịch Dương tiếp tục dọa nó.

Nàng không cần cái gì là thiên tài hay thần đồng, nàng chỉ cần cục cưng của nàng vui vẻ an toàn lớn lên. Nàng còn nhớ rất rõ hình ảnh khi Mặc Mặc còn rất nhỏ khi nó chập chững tập đi, mỗi một lần nhớ lại khuôn mặt bọn họ là nở nụ cười chói lọi như pha lê, nó thực rất đáng yêu, nhưng là mấy năm nay tính tình đã bị tôi luyện đến như vậy.

Lâm Hi Hi có chút đau lòng, ôm chặt nó, ngồi ở trên sofa để cho nó cuộn mình trong lòng mình, nhẹ giọng nói chuyện làm cho nó vui vẻ. Mặc Mặc là một đứa com trai rất xinh xắn, khi nó cười rộ lên làm cho người ta có cảm giác bị mê hoặc, rất giống Tần Dịch Dương, mỗi lần nàng thấy đều thất thần, nghĩ rất muốn rất muốn yêu thương nó.

Tần Dịch Dương thực đã không còn cách nào nữa, đối với đứa con này, hắn cảm thấy nó thực kỳ lạ nhưng làm thế nào cũng không thể gọt giũa được.

Giống như hiện tại, hắn rất muốn như trước đây, dựa gần vào ôm lấy tiểu nữ nhân mà mình yêu thương, chính là nàng đang ôm cục cưng, bộ dáng như là ôm lấy khắp thiên hạ vậy, ngọt ngào động lòng người, hắn cũng không nhẫn tâm đi phá hư.

Khẽ thở một hơi, quyết định vẫn là từ xa nhìn là được rồi.

Mà vô thức, thừa dịp Lâm Hi hi trở mình hài lòng cầm lấy tờ tạp chí, có một kẽ hở, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tần Mặc ngẩng lên, ánh mắt trong veo lại u tĩnh xuyên qua không khí nhìn thẳng vào mắt Tần Dịch Dương.

Đúng, hai cha con, một lớn một nhỏ, ánh mắt lại chạm nhau.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này đây, sự lạnh lùng trong mắt Tần Mặc đã không còn rõ rệt nữa, khóe miệng lại nổi lên một nụ cười nhàn nhàn, đôi mắt đen dài lộ ra một tầng sáng, ánh mắt kia thực rõ ràng, nó tên là khiêu khích.

“Nhìn xem, ai bảo ba giành mẹ với con!

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 236: Chi Mê Tình Đóa Thành

Máy bay chậm rãi hạ cánh xuống sân bay thành phố C – Trung Quốc.

Đây là lần đầu tiên sau 5 năm ở Anh, Lạc Thành chân chính không hề có bức bách mà trở về Trung Quốc.

Không vì công việc, không vì mệnh lệnh, không có bất kỳ mục đích cùng toan tính gì.

Năm năm quả thực là dài, thậm chí khiến cho anh không còn rõ ràng lắm bản thân mình đã là bao nhiêu tuổi. Lạc Thành tựa vào ghế sau chiếc Bugatti, ánh mắt mang theo một tia lãnh liệt nhìn bao quát phía sau, ở đôi mắt kính trong suốt của anh ngưng tụ thành một luồng sáng chói mắt, tao nhã thản nhiên miết miết môi, nghe được điện thoại di động mang bên mình có một tiếng "Đing" vang lên, là tiếng tin nhắn đến.

Một tin nhắn mới báo có mail gửi về.

Trước khi trở lại Trung Quốc anh đã đem tất cả mọi công việc bàn giao rõ ràng, ở đó làm việc gần 10 năm, tất cả ở đó Lạc Thành so với ai khác đều thông thạo thành thục hơn, Vinson là công tước, thế lực cùng địa vị đã rất cường đại, muốn loại người như thế nào đều chả được? Vậy nên anh nên công thành lui quân về phía sau, trước khi đi hẳn là anh nên chào hỏi Vinson cùng Lâm Hi Hi một chuyến, nhưng là khi đó bọn họ đang ở Hà Lan.

Cũng may, vẫn còn nhiều cơ hội khác đi Anh.

https://thuviensach.vn

Ngón tay thon dài theo tói quen miết miết mi tâm, đột nhiên Lạc Thành nhớ tới lý do mình đột nhiên quay về Trung Quốc, càng nghĩ càng cảm thấy quỷ quái. Anh đem laptop mở ra đặt lên đùi, ngón tay thuần thục chỉ vài thao tác đã hiện ra tất thảy.

Chủ đề của mail thực vô vị, tên là: “Đi xem mắt, mày dám lừa lão nương!”

Trong số một đống những mail mới của thị trường thương mại, có một cái mail được đánh dấu: “Thư mới.” Lại được có biểu tượng ngôi sao của mail quan trọng trông có vẻ không ăn khớp.

Chẳng biết tại sao, khóe miệng Lạc Thành lại nổi lên một nụ cười nhạt.

Anh mở bức mail mới ra, nhìn lướt qua nội dung bên trong, bất quá chỉ có mấy câu nhưng là như có ánh mặt trời từ đó toát ra.

Mở đầu một câu: “Này! Tôi nói cho anh biết nha!” Đúng, tốt thật, ngay cả xưng hô cũng tỉnh lược.

“Lạc tiên sinh, chúng ta trước mắt đi đến khách sạn hay thế nào? Hành lý của ngài cũng không nhiều lắm, hoặc là trực tiếp đi đến khách sạn phía trước mặt ở cũng được, thủ tục linh tinh tôi sẽ lo sau, ngài xem thế nào?” Lái xe ngồi hàng trước lễ phép hỏi.

Lạc thành nâng tầm mắt lên, khuôn mặt tuấn tú mị hoặc có góc cạnh rõ ràng, giống như điêu khắc.

Anh đảo qua liếc mắt một cái cảnh sắc bên ngoài, mở miệng nói: “Lâu lắm rồi tôi không quay về, đi shoping toàn thành phố C đi.”

Lái xe sửng sốt, sau đó liền chở anh đi quam sát sự đổi mới sau 5 năm của mấy khu buôn bán sầm uất nhất trong thành phố C.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lạc thành nhìn quan cảnh thất thần một hồi, cụp mắt, tiếp tục xem mail.

“Uy, tôi nói cho anh biết nha, lần sau nếu muốn đi tìm vợ, ngàn vạn lần đừng có đi xem mắt nha, cái tên tiện nhân đó dám lừa bà nó. Lão nương cũng không phải là hoa tàn liễu dại mà phải đi làm cái sự tình này. Thật sự là cái loại mặt hàng nào cũng đều hướng lão nương ném tới, ngày hôm qua sau khi đi nhìn một cái về, hắn ta há mồm ngậm miệng đều là hàng hiệu, sợ tôi nghe không hiểu, nói một câu lại giải thích một câu, nào là LV, cái quái gì mà cao cấp, hàng thủ công, vớ vẩn. Làm như lão nương ngu lắm không bằng! Chính là nói cái đó thì thôi cũng được, về sau hắn ta còn nói cái gì chăn chăn đệm đệm chứ? Hắn ta nói những chuyện đó đó, mặc dù mấy thứ này tôi đều không có, nhưng là – phụ nữ cũng không phải là loại nông cạn, nhìn về hắn mà coi, đàn ông như vậy thì có nghĩa lý gì chứ? Trực tiếp gả cho người có tiền không phải là tốt rồi sao? Lại còn thế này nữa: “Lam tiểu thư, tôi nhìn chúng ta cũng có chút thích hợp, tôi có thể miễn cưỡng chấp nhận cô là bạn gái, mang cô đi gặp dì và mẹ tôi cho bọn họ khỏi lẩm bẩm, bọn họ mới mua một tòa biệt thự nhỏ ba tầng, đương nhiên cũng chỉ là để ngắm mà thôi, cô cũng không phải là thứ con gái chết tiệt phải dựa vào biệt thự cao cấp gì đó thì mới gả chứ? Tôi là dựa vào chính mình mà lên, tôi cũng không phải thần mã mà phi một cái thì rũ sạch bùn lầy như đám con gái kia nhìn vào, tôi cũng là người a, cũng phải cấp ăn cấp mặc sinh hoạt cho ba mẹ tôi!” Đàn ông còn có cái gì khác chứ? A? A? Không thể cấp ăn, cấp uống, bộ dạng như vậy thực phải xin lỗi ba mẹ hắn, những người đó trước đây còn phải giặt quần áo, nấu cơm, chịu trả tiền xem tiền thuê nhà hầu hạ cho chính hắn, lão nương ngu quá sao?”

Lạc Thành mím môi, lộ ra một nụ cười mê người.

“Thật nha, anh có thể không hiểu tôi đang nói gì đi? Lão nương thực là đã bị tức đến muón ngất đi anh có hiểu không hử? Rốt cục anh có muốn về nước hay không hả? Dù gì nước Anh cũng chỉ có thể coi là mẹ kế của anh

https://thuviensach.vn

thôi, không phải là mẹ ruột nha, tốt nhất anh vẫn nên về đây đi. Về đây tỷ tỷ mời anh ăn súp lạnh.! Thành phố C bữa nay nóng quá a a a a a!!!!!!!!”

Cuối cùng là dấu chấm lửng đến cả nửa trang mail.

Lạc Thành yên lặng xem hết, ý cười trên khóe môi còn chưa có tán đi, bấm tắt đi, ngón tay thon dài gập laptop lại.

Một cô gái nhỏ bé như vậy, sao mà công lực gào thét lại lợi hại như thế cơ chứ?

Năm năm tới nay, mail là liên hệ duy nhất của anh với Trung Quốc.

Đương nhiên đây là ngẫu nhiên mới liên hệ mà thôi, 10 ngày hoặc nửa tháng, hoặc là khi nào bận bịu quá có đến 2 tháng cũng không liên hệ, chính là gần đây nhất đã bắt đầu than phiền.

Nguyên nhân cũng chỉ có 1 rất đơn giản, Tiểu Lam Đóa rít gào nói, cô đã 27 tuổi, phụ huynh bắt cô ấy đi xem mặt a a a!

Ngày nào đó, đêm muộn Lạc Thành vội vàng dựa vào sofa dưỡng thần, biểu tình vẫn lãnh đạm như ban ngày khi xử lý công việc, trong bàn tay tao nhã chỉ có một ly café đen, anh nhìn thấy mail mới, uống xong một ngụm, đột nhiên cảm thấy kỳ lạ.

Cô ấy phải đi xem mắt.

Khép máy tính lại thế mà lại mất ngủ suốt nửa đêm, cuối cùng sắc mặt Lạc Thành xanh mét từ trên giường đứng dậy, lại mở hộp mail ra một lần nữa, và sau đó là quyết định trở về Trung Quốc.

Ngoại truyện 10: Chi mê tình Đóa Thành – P2

Uống một ly nước lớn, ủy khuất trong lòng Lam Đóa càng tràn trề đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

Cái tên tiện nhân đối diện cư nhiên còn ngại chưa đủ.

“Lam tiểu thư, tôi cảm thấy, làm ba món đồ ăn này có vẻ hơi đơn giản một chút, cô còn có thể làm món nào khác không? Tỷ như canh chua hay là sườn lợn linh tinh gì đó....” Tên đào mỏ kia trong ánh mắt có một tia chán ghét.

Khóe miệng Lam Đóa quả là đã bắt đầu có chút run rẩy.

Trời đất quỷ thuần ơi, tôi please ông ngay lập tức đem tên đàn ông không biết xấu hổ này biến tận lên sao hỏa giùm tôi với!

Cuộc xem mắt, sau khi đi dạo một vòng trên đường cái, tiến vào quán café kêu uống gì cũng quá đắt, cuối cùng đề nghị đến nhà trọ của cô nấu cơm, nấu cơm được rồi thì nấu, tên đàn ông cư nhiên hai tay trống trơn, ngay cả một cọng xà lách cũng không chịu bỏ tiền ra mua, hiện tại lại còn không biết xấu hổ mà theo sát cô đòi ăn canh chua sườn lợn?

Trời ạ, sườn lợn 18 đồng 1 cân a! Lão nương phải vay nợ để đi hầu tên vương bát đản nhà ngươi sao?

“Không có, ăn kiêng nên không ăn!” Lam Đóa cầm giấy ăn có in hoa màu xanh, cố ý ngồi xuống.

“Lam tiểu thư, đây có vẻ không phải đạo đãi khách cho lắm, tôi vẫn luôn cảm thấy cô là kẻ ham hư vinh, mà đến bây giờ tôi thấy ngoài tham vinh hoa ra cô còn là người rất keo kiệt....” Người đàn ông nhíu mày, lại bắt đầu liên miên cằn nhằn giảng đạo lý với cô.

Lam Đóa trừng lớn mắt, nhìn trân trối bộ dáng đang thao thao bất tuyệt của hắn.

Có biết là phụ nữ vì sao thường keo kiệt không? Bởi vì hơn phân nửa những người phụ nữ như vậy đứng phía sau họ là những tên đàn ông hãm

https://thuviensach.vn

tài không biết kiếm tiền! Lam Đóa cảm thấy sự nhẫn nại của mình thật là đáng nể nha, chưa có điên lên mà cầm dép phang thẳng vào mặt tên đàn ông đáng khinh này.

Tiếng chuông cửa vang lên.

“Lam Đóa ‘ba’ một cái ném đôi đũa xuống đĩa đồ ăn trước mặt mình, không thèm nhìn đến ánh mắt ngây ngốc của tên đàn ông kia, đứng dậy đi mở cửa.

Trong nháy mắt khi cửa được mở ra, Lam Đóa nghĩ đến mình gặp được thiên thần rồi.

Ối trời ơi!

Động tác hân hoan định bắt tay của cô cứng ngắc tại chỗ, nhìn thấy người đàn ông cao ngất như núi lạnh lùng đứng trước mặt, trong con ngươi tràn ngập hình ảnh của anh, một giây trong lúc đó quả là cô nói không lên lời: “Anh... Anh, anh, anh.....”

Anh như thế nào lại có thể ở Trung Quốc chứ?!!!!

Lam Đóa suýt nữa chết sặc nước bọt, người đàn ông này từ trước tới giờ chỉ có thể hiện ra trên hình ảnh máy tính cư nhiên lúc này đây đã đứng trước mặt cô, cô nói không lên lời kích động của chính mình, đúng là ngoài kích động cũng chỉ là kích động, nhất là hiện tại trong căn phòng của chính mình vẫn còn có một người đàn ông khác.

Lạc Thành liếc mắt một cái nhìn toàn bộ phòng khách, liền đại khái hiểu được đây là tình huống gì.

Hắn tới không phải lúc sao?

https://thuviensach.vn

Trên một chiếc bàn nhỏ bằng thủy tinh, một nam một nữ ôn nhu dạt dào, thoạt nhìn có vẻ như là một đôi tình nhân thực hạnh phúc, người ta đang vội cùng nhau ăn trưa, hắn đến đây xem náo nhiệt gì chứ?

Khóe miệng nổi lên một nụ cười lãnh đạm, Lạc Thành nhìn Lam Đóa, tiếng nói dễ nghe đến muốn chết: "Quấy rầy cô sao?"

Lam Đóa từ trong kinh hồn bạt vía hoàn hồn lại, sống chết lắc đầu.

Lạc Thành nhìn thấy ánh mắt sâu xa của cô, miệng nói là quấy rầy, nhưng mà đôi chân thon dài lại từng bức tiến vào, tao nhã đem cánh cửa đóng lại. Trong căn phòng khách lớn như vậy, vốn không có một chút chen chúc nào, chính là người đàn ông này vừa tiến vào, thân thể cao lớn đã mang lại cảm giác mãnh liệt áp bức, mà người đàn ông đang ngồi trên bàn ăn giờ phút này đã kinh ngạc đến mức há hốc miệng ra, như thể không thể tin được mặt hàng cao giá này dĩ nhiên lại có quen biết với Lam Đóa.

Ở thời khắc mà hắn sắp thu phục được một tiểu nữ nhân như thế nào lại xuất hiện một đại soái ca cản đường chứ?

"Lạc Thành....." Lam Đóa biết tính tình hắn không tốt đến cỡ nào, chạy nhanh tới, giật nhẹ tay áo của hắn, cũng đồng nghĩa xác định hắn chính là Lạc Thành, mặt khác là lấy lòng: "Anh trở về khi nào thế? Anh.... Anh có muốn cùng ăn cơm hay không?"

Ăn cơm?

Dưới mắt kính Lạc Thành lộ ra một tầng sáng, đảo qua mặt cô.

Cùng ăn cơm với đối tượng xem mắt của cô?

Có phải là hai năm nay cô ấy phải xem mắt nhiều quá đâm ra chỉ số thông minh đã hội tụ về 0?

https://thuviensach.vn

“Vị tiên sinh này, cần phải xưng hô thế nào đây?” Người đàn ông trên bàn không thể chịu được tình huống xấu hổ này, chống đỡ hỏi.

Lạc Thành thản nhiên liếc hắn một cái, cảm giác áp bức mãnh liệt nhất thời ngưng tụ tại đây, bàn tay tao nhã vươn ra: “Lạc Thành.”

Người đàn ông nuốt nuốt nước miếng, cũng bắt tay với anh.

Lam Đóa hớp một ngụm khí lạnh... lừa bà mày à? Làm sao cô lại có cảm giác giống như tình địch chạm mặt nhau thế này? Lạc đồng học, anh trở về tốt xấu cũng nên nói cho tôi một tiếng, hiện tại làm lão nương trở tay không kịp a!!!

“Kìa.... Anh ngồi, anh ngồi đi....” Lam Đóa kéo cái ghế dựa lại đây, cười quyến rũ tiếp tục lấy lòng hắn. “Không phải anh vừa mới xuống máy bay sao? Anh có mệt không? Anh vất vả quá rồi, ở đây ăn một bữa cơm đi, được chứ?” Van xin anh tổ tông của tôi ơi, khuôn mặt cùng ánh mắt lạnh như tiền của anh nhất định có thể giết chết người đó.

Hai người đàn ông bắt tay xong, tên tiện nam nhân trên bàn ăn nói: “Anh có thể ngồi xuống cùng nhau ăn một chút, anh là bạn của Lam Đóa sao? Tôi không ngại đâu, cô ấy như vậy tôi cũng không để ý lắm đâu, cho nên cũng không để ý đến việc cùng ăn cơm với bạn của cô ấy, nhưng mà thoạt nhìn có vẻ hai người không đơn giản như vậy thì phải, cho nên lần sau anh có đến thì nên cân nhắc coi cô ấy đã dùng cơm trưa hay chưa, bằng không anh nhìn xem hiện tại đây, cô ấy làm sao mà chuẩn bị kịp chứ? Nếu không anh uống súp đi? Đường vẫn còn nhiều đó.”

Lam Đóa toát mồ hôi....

Hiện tại cô mới biết được, tiện nam nhân cũng chỉ có thể là tiện nam nhân, đó là thành quả nhiều năm khổ sở tu luyện mới có được thu hoạch này....

https://thuviensach.vn

Nếu không hắn làm sao dám giảng đạo với Lạc Thành như vậy chứ? “Suy luận có logic” người đàn ông như vậy....

Quả nhiên, dưới mắt kính của Lạc Thành là một đôi mắt hàm chứa ý giễu cợt, mỗi con ngươi dưới mắt kính ngưng tụ lại, một tiếng “Đinh” chói lọi vang lên, cúi người xuống đem Lam Đóa kéo đến đè ngồi lên ghế, ngữ khí cực kỳ khó chịu: “Đóa Đóa có bộ dáng gì so với bất kỳ ai tôi là người rõ hơn hết, vị tiên sinh này, anh bị bại não hả? Lại dám hoa chân múa tay với người phụ nữ của tôi?”

Lam Đóa giật bắn người đứng dậy.

Người đàn ông đối diện cũng dựng đứng dậy.

Nguyên nhân Lam Đóa dựng đúng có hai cái, một là cái từ ‘Đóa Đóa’ cái còn lại là ‘người phụ nữ của tôi’ được nhấn mạnh cuối câu kia. Cô không thể tưởng tượng nổi một người đàn ông lãnh đạm có khí chất sát thủ bẩm sinh lại có thể hỏi ra một câu khôi hài như vậy, “Vị tiên sinh này, anh bị bại não hả? ’

Mà người đàn ông phía đối diện, sắc mặt quả là đã vàng như nghệ.

“Vị tiên sinh này, không nên xúc phạm nhân phẩm của người khác như vậy, tôi đã từng tu nghiệp ở nước ngoài cũng có tìm hiểu qua một chút về luật pháp, hành vi xúc phạm danh dự người khác như anh hiện tại ở nước ngoài đã có thể bị khởi tố rồi đó. Đương nhiên là anh không biết rồi, anh làm sao mà biết được chuyện tình của nước khác chứ....” Tên tiện nam nhân lại cằn nhằn nói, một chút cũng không biết rằng lời mình nói đã phạm phải bao nhiêu sai lầm.

Lạc Thành đẩy đẩy mắt kính, cảm thấy rằng vừa mới mình tiếp lời với tên đàn ông này quả là hạ thấp chính mình.

https://thuviensach.vn

Anh không nói nữa, nhưng mà ánh mắt lãnh liệt nhìn thoáng qua Lam Đóa, có mang theo tia khiêu khích lạnh như băng, ý tứ như muốn nói: “Đối tượng xem mắt thật là tốt đẹp a, đây là đối tượng xem mắt tiếp theo của cô sao?”

Sắc mặt Lam Đóa hết trắng rồi đen, từ hồng thấu đến đủ loại màu sắc trông rất đẹp mắt.

“Hơn nữa vị tiên sinh này, anh ở tại thời điểm người Trung Quốc chúng tôi ăn cơm mà quấy rầy như vậy quả là rất không lễ phép, hiện tại anh cứ ngồi đây chúng tôi làm sao có thể ăn cơm chứ? Tiên sinh anh hẳn là nên học chút phép lịch sự của người nước ngoài đi, còn về những lễ nghi cơ bản nhất của người Trung Quốc, anh làm sao chỉ có tý tẹo thế mà cũng không hiểu chứ....”

Lạc Thành gật gật đầu, tính nhẫn nại vốn không được nhiều lắm của anh đã bị hắn đập nát không còn một mảnh.

Anh đứng dậy, một tay xách cổ tên tiện nam nhân đang ngồi trên ghế, tay còn lại bẻ oặt tay của hắn ra sau lưng, ở thời khắc mà hắn đau đớn cùng hoảng sợ hét lên oe óe, ánh mắt càng trở lên lạnh lùng, trực tiếp kéo hắn đi ra, mở cửa nhà trọ ra, đem hắn tống cổ ra ngoài.

“Phanh” một tiếng giòn tan, cửa phòng đóng lại.

Lam Đóa sợ tới mức run cầm cập, tim đập loạn lên.

“Ực!” cô nuốt nước miếng, nhìn Lạc Thành mình đầy sát khí đang đi lại đây, nhất thời chột dạ rất muốn chạy trốn....

Nhưng mà, vì sao? Vì sao cô phải chột dạ chứ?

Bởi vì Trung Quốc đương thời, có một cái danh từ đang điên cuồng thịnh hành, đó là “cưới vội”!

https://thuviensach.vn

Ánh sáng mặt trời chiếu rọi thân ảnh người đàn ông cao ngất đứng ở ven đường, cánh tay tao nhã đóng cửa xe lại.

Lái xe chậm rãi đem xe dừng lại, ở bên cạnh im lặng chờ anh.

Phía trước chiếc xe là một dãy những nhà trọ sắp bị phá bỏ phải dời đi nơi khác, cánh cửa lớn có thông báo viết như vậy.

“Các hộ gia đình xin chú ý: Nhà trọ sắp tới sẽ bị dỡ bỏ, mời những hộ gia đình chưa dọn dẹp xong mau chóng đến chỗ quản lý cho thuê nhà để báo cáo, cũng nhanh chóng thanh toán hết nửa năm tiền nhà trước đó. Cám ơn đã hợp tác!”

Bị phá bỏ?

Ngón tay thon dài của Lạc Thành dừng một giây ở trên mặt, sau đó tao nhã thu hồi lại ánh mắt xuyên thấu qua mắt kính đảo đến lầu 3.

Hắn nhớ không lầm thì Lam Đóa ở nơi này, bây giờ còn ở không?

Năm năm trôi qua, ở Trung Quốc, một cô gái có thể thuê một căn phòng suốt 5 năm không có thay đổi sao? Thời gian lâu như vậy, một cô gái chắc là cảm thấy nó thực là phí thời gian, hận không thể thoát khỏi đó mới lạ đấy.

“Lạc tiên sinh, ngài muốn đi lên hay không?” Lái xe đi tới hỏi, “Ngài có thể đi lên nhìn xem một chút, vạn nhất mọi người đều đã chuyển đi rồi thì xem cũng không có việc gì đâu, tôi ở dưới này chờ ngày, không sao đâu, bao nhiêu lâu cũng được.

Thân thể Lạc Thành khẽ cứng đờ một chút.

Hắn muốn đi lên nhìn xem, ý đồ này chẳng lẽ hiển lộ rõ như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Hồi lâu hai chân hắn vẫn là hướng về phía trước, thản nhiên nói: “Tôi đi làm một số việc cần thiết, chờ tôi.”

Hắn nói với chính mình, đi xem đi, không có gì cả, cùng lắm thì...

Cách 5 năm, lại lần nữa đi vào khu nhà trọ cũ kỹ oi bức không chút thoáng gió này, loại nhà trọ này quả là không giống với nha đầu kia.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 237: Chi Mê Tình Đóa Thành 2

Một thân lãnh liệt, Lạc Thành chậm rãi đi đến trước mặt cô, biểu tình trên mặt cuối cùng cũng thư thái đi một chút.

“Đây là đối tượng xem mắt của cô?” Ánh mắt hắn bao trùm cô gái trước mặt, tiếng nói mát lạnh có chút băng lãnh, cũng có một chút khiêu khích nói không lên lời.

Lam Đóa hậm hực, biện minh nói: “Đúng là một người trong số đó, có vẻ không thể dựa vào a, nhưng mà so với người khác vẫn còn hơn nhiều lắm?”

Lạc Thành gật gật đầu, nghe hiểu ý tứ của cô, “Nói cách khác, không chỉ có một người.”

Lam Đóa nghe được dè dặt nhìn hắn, dè dặt suy nghĩ, thế nào lại có cảm giác như mình là dâm phụ bị bắt gian tại giường chứ, nhưng mà thực sự không phải mà. Người đàn ông này từ nước Anh xa xôi trở về, đặc biệt đến nhà cô ở đây để tiến hành tuyển chọn cho cô sao? Hơn nữa chuyện cô phải đi xem mắt vốn anh đã sớm biết rồi còn gì, có gì đâu mà khủng bố vậy chứ?

“Tôi đói bụng....” Lam Đóa quay về bàn ăn, cầm lấy một cái bánh mỳ nhét vào miệng, ánh mắt trong veo như nước liếc mắt nhìn anh một cái, hàm hồ nói >_< ”Anh có ăn cơm hay không? Người bị anh cưỡng chế đuổi đi rồi, bằng đó đồ ăn tôi ăn không hết.”

https://thuviensach.vn

Ngồi ở trên chiếc bàn nhỏ bằng thủy tinh ở phòng khách nhìn thấy tiểu nữ nhân kia, tóc dài xõa tung trên mặt áo choàng, một chiếc váy dài màu vàng nhạt mặc trên người, có một loại hấp dẫn khiến người ta chìm đắm, Lạc Thành đi qua, xanh tại một bên cạnh bàn cô ngồi, mắt kính trong suốt, hai mắt anh tản ra tầng sáng mị hoặc khiến tim kẻ khác phải đập lọan lên.

Lam Đóa có cảm giác nghẹt thở.

Anh ta.... Anh ta muốn làm gì chứ?

Bánh mì vẫn ngậm trên miệng, không dám cắn, ánh mắt cô thật tội nghiệp nhìn người đàn ông trước mắt.

Chỉ chốc lát, Lạc Thành nhíu mi, giơ tay lên, mạnh mẽ lấy ra, đem cô túm đứng dậy, lôi kéo đi ra ngoài.

Lam Đóa hoàn toàn hoảng sợ.

“Anh, anh, anh... Anh muốn làm gì a? Anh dẫn tôi đi đâu chứ? Buổi chiều tôi còn phải đi làm đấy.” Cô không kịp cảm thụ được bàn tay đang nắm tay cô của anh có bao nhiêu cứng rắn có bao nhiêu lạnh lẽo, tựa như động kinh muốn trốn thoát.

Lông mày Lạc Thành càng nhíu chặt, túm cô áp lên trên tường, chậm rãi ghé sát lại nhìn cô từ trên xuống dưới:” Ngay cả thời gian ăn cơm trưa cũng tranh thủ đi xem mắt, cô quá thèm khát rồi có phải hay không? Hử?”

Lam Đóa bị bức tường gồ ghề phía sau đâm vào lưng đau đớn không chịu nổi, vừa nghe thấy anh nói như vậy liền nóng nảy: “Cái gì a? Tôi thèm khát cái quỷ gì? Năm nay tôi 27 tuổi rồi, 27 tuổi đấy? Tôi muốn đem mình gả đi được chưa? Anh gặp qua cô gái nào 27 tuổi còn chưa lập gia đình không? Cũng không phải ai cũng tốt phúc như Hi Hi, có Tần Dịch Dương yêu cô ấy, yêu đến mức bày mưu tính kế để có thể kết hôn cùng với cô ấy,

https://thuviensach.vn

tôi thực sự rất muốn bị người ta tính kế a, nhưng mà những người theo đuổi tôi anh đều thấy rồi đấy, đều là đức hạnh như vậy, tôi có biện pháp gì chứ?”

Lạc Thành nín thở, cảm thụ được khẩu khí vẫn còn kiêu ngạo bệ vệ của cô.

Cách xa 5 năm, cô gái này vẫn như trước đây, lắm lời không ai ngăn được, gào thét khiến người ta cảm thấy phiền phức.

Nhẹ nhàng xoa xoa mi tâm, Lạc Thành lại lần nữa túm lấy cô, thản nhiên nói: “Tôi mới vừa xuống máy bay, chưa có ăn cơm, cùng với tôi đi ra ngoài ăn.”

Có thể bởi vì ngữ khí của anh khá tốt, Lam Đóa không còn so đo gì nữa, thế nhưng cứ mơ mơ màng màng đã bị anh túm lấy lôi ra khỏi căn phòng, trước khi đi cô cố sức mà cầm lấy cái túi xách nhỏ của mình, không đến mức ra khỏi cửa mà ngay cả di động cùng tiền cũng không mang, bằng không bị bán đi cũng không biết.

Dưới lầu, ánh nắng tươi sáng, lái xe nhìn thấy hình ảnh một đôi nam nữ đi xuống thì có chút giật mình.

Thì ra là như vậy.

Thoạt nhìn nữ hài tử cũng không phải là tuổi trẻ non nớt, chính là vẫn có một cỗ hơi khí không an phận, thân ảnh Lạc Thành to lớn bao trùm khiến cho thân thể cô càng thêm nhỏ nhắn xinh xắn, từng bước lảo đảo vì bị anh túm lấy.

“Anh có thôi đi không hả?” Ý nghĩ của Lam Đóa ứ đọng trong ánh mắt, ngẩng đầu nhìn anh: “Anh tới Trung Quốc cũng không thèm gọi lấy một cuộc điện thoại, làm sao mà tôi biết khi nào anh về, loại thời tiết này, đồ ăn thừa ở nhà tôi không ăn hết cũng chỉ có đổ cho chuột gián ăn thôi, anh có biết không hả....”

https://thuviensach.vn

Căn nhằn nói lan man, vẫn như năm đó.

Lạc Thành sải bước đi lên phía trước, anh đẩy vai Lam Đóa đem cô nhét vào bên trong.

Cửa xe đem toàn bộ thanh âm của cô nhốt ở bên ngoài, qua cửa kính Lạc Thành nhìn liếc qua bộ dáng cô gái nhỏ bị ngã đau đến nhíu mày kia, trong lòng có chút mềm mại, không biết vì sao mà rung động, đi sang bên kia, mở cửa ngồi vào trong.

“Tùy tiện tìm một khách sạn, có thể ăn được là tốt rồi, đi nhanh lên.” Lạc Thành đơn giản nói vài câu, tựa như thức ăn mà Lam Đóa làm ở nhà không thể ăn được vậy.

Nghĩ nghĩ, cô vẫn là nằm úp sấp lên ghế trước, tốt bụng nói: “Bác lái xe, đi đến ngã tư phía trước quẹo phải, đi thêm 800m nữa có một khách sạn lớn đó.”

“Anh ta là từ Anh trở về a! Nước Anh đấy! Anh ta có tiền, không hãm hại chút nào đâu.”

Trên mặt lái xe nín cười, mặt Lạc Thành lại không chút thay đổi, mặc kệ cho cô hồ nháo.

“Tôi cùng anh ăn một bữa cơm, sau đó anh đưa tôi đến công ty, khoảng cách từ chỗ đó đến công ty không xa lắm, chúng tôi có 2 tiếng nghỉ trưa thôi.” Lam Đóa tiếp tục chỉ huy, nghĩ như thế nào cho tốt đẹp nhất, “Tôi nhất định cho anh ăn rất vui vẻ.”

Giống như tất cả giới trí thức đi làm trong thành phố này, cuộc sống của cô cũng có quy luật, vòng qua vòng lại, thời gian 5 năm đã vội vã lùi về quá khứ, đảo mắt một cái cô thực đã 27 tuổi, mặc kệ có tích cóp thế nào, cuộc sống vẫn thực vất vả.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành nhìn thấy công trình xây dựng bên ngoài cửa sổ, hoa lệ chói mắt, trong lòng có chút cảm giác lạnh lẽo.

“Cô rất vất vả?” Anh hỏi.

Lam Đóa lắc lắc đầu, “Cũng không tính là vậy, chính là có chút vội vàng, Hi Hi đi rồi tôi không có việc để làm, mỗi ngày đều ở trong công ty tám chuyện linh tinh, cùng với mấy em cùng làm đi ăn cơm mua sắm, rất tốt. Anh ở nước Anh chắc là tốt lắm nhỉ? Anh có thể kể cho tôi nghe một chút sự tình của Hi Hi bên đó được không? Có được không?”

Cô có chút lớn mật, giơ tay giật giật tay áo của anh.

Trong lòng Lạc Thành có tia phức tạp, không thể nói thành lời.

Anh giơ tay cầm lấy bàn tay có chút gầy yếu kia.

Xương ngón tay nho nhỏ, mảnh mai yếu ớt, cầm trong lòng bàn tay có cảm giác muốn thương yêu. Lạc Thành rất ít cầm tay con gái, cơ hồ là chưa từng có, hiện tại mới rõ ràng thì ra cảm giác là như vậy.

“Lam Đóa!” Lạc Thành nhẹ nhàng hấp một hơi, thản nhiên quay đầu lại nói, cặp mắt tuấn tú có chút hoảng hốt hờ hững, dùng lời lẽ thương lượng nói: “Nghỉ công việc hiện tại đi, đi theo tôi, tôi cam đoan cái gì cô cũng không thiếu, thế nào?”

Lam Đóa choáng váng.

Cô hoảng hốt nửa ngày cũng không hiểu được ý tứ của Lạc Thành là gì.

“Đương nhiên còn có một điều kiện nữa.” Anh bổ sung, “Dừng tất cả mấy cuộc xem mắt chết tiệt của cô đi.”

Lam Đóa càng choáng váng.

https://thuviensach.vn

Cô thực cẩn thận suy nghĩ một chút, cô hiện tại không phải là bông hoa xinh đẹp 19, 20, lại càng khôngg phải cô gái xinh đẹp như Hi Hi khiến người ta vừa nhìn thấy đã muốn chà đạp, vận khí càng không may mắn đến mức gặp được một người đàn ông có tiền cùng cô có một đoạn hôn nhân có một không hai kia. Hơn nữa từ nhỏ đến lớn thầy tướng số đều nói cả đời này cô vô tài cũng vô tai, đần độn cũngcó mặt tốt đó chứ.

(Vô tài: không tài giỏi, không giàu có.

Vô tai: Không có tai họa nào.)

Như vậy, tình huống trước mắt rốt cuộc là cái gì?

“Anh... Thiếu đàn bà sao?” Cô đè nén rung động cùng si mê, tò mò hỏi.

Lạc Thành nghĩ nghĩ, anh hẳn là không phải thiếu đàn bà, có thể nói anh chưa từng có đàn bà.

Như vậy anh nói ra chuyện này rốt cục là muốn gì chứ???

Kỳ thực trong lòng Lạc Thành vẫn luôn hiểu rất rõ, anh không xem là công thành danh toại, chỉ có thể xem như cả đời này thực sự đã không có gì băn khoăn cùng ưu sầu, mọi chuyện ở bên Anh đã ổn định đi vào quỹ đạo anh không cần phải bôn ba nữa, một người đàn ông như vậy, có lẽ là trong lòng đang nghĩ muốn tìm một chốn yên ổn.

Anh muốn yên ổn, muốn cô gái này ở bên cạnh anh, tựa như 5 năm qua vẫn chỉ có mình cô liên lạc với anh qua mail, đây là mối liên hệ duy nhất của anh với Trung Quốc, anh cũng không tin tưởng rằng cô gái này nếu như xem mắt kết hôn về sau còn có thời gian nhàn hạ mà thoải mái lải nhải cằn nhằn nói chuyện với anh nữa.

Chưa bao giờ cảm thấy được ở bên cạnh một người lại có cảm giác tốt gì cả, chính là đột nhiên có một người buông tay rời đi, anh thấy mình không

https://thuviensach.vn

thể thích ứng.

Ngoại truyện 12: Chi mê tình Đóa Thành – P4

Lam Đóa hơi chút giật mình, tay bị anh nắm ở lòng bàn tay, muốn động đều không thể động được, đôi mắt trong veo có một tia sợ hãi, dù sao cô cũng chưa từng được nghe Lạc Thành giãi bày lòng mình như vậy, cho tới bây giờ khuôn mặt anh vẫn lãnh đạm như sát thủ kiếm hiệp, đột nhiên nói như vậy, thật sự làm cho đầu óc của cô loạn một mảnh.

“Cái kia… Anh đợi một chút… đợi một chút a, được không?” Cô tỏ ra yếu thế cầu xin.

Lạc Thành cũng không có dự định nói thêm gì nữa, một chút thời gian ăn cơm, hắn là nên để cho cô ổn định, sau này về rồi nói cũng chưa muộn.

Vẻ mặt thay đổi như chớp mắt của Lam Đóa rơi vào mắt Lạc Thành nghiễm nhiên khiến cho anh hiểu được cô không thèm đem những lời anh nói để trong lòng, cô cầm lấy túi xách đứng dậy đi ra ngoài, bộ dáng cười ha hả giống như đang lén nút gì đó.

Có bồi bàn người nước ngoài tiến lên mở cửa, dùng tiếng Anh hỏi một câu, Lam Đóa nghe không hiểu được, mồ hôi tuôn như tắm, thực sự tiếng Anh của cô không được tốt lắm nha.

May mắn phía sau có người đàn ông cao lớn đi tới, ngũ quan góc cạnh lộ ra lực sát thương vô hình cũng khiến người khác mê mẩn, đôi mắt thâm sâu tĩnh lặng khiến kẻ khác tim đập nhanh, chỉ nhìn liếc mắt một cái hơi thở của cô liền trầm tĩnh lại, tùy ý để anh nắm ấy tay.

Lạc Thành cũng cúi đầu, nói một câu tiếng Anh, mang ngữ điệu chính thống London, giọng nói rất êm tai.

“Đi vào đi!” Anh thay đổi nói tiếng Trung Quốc với người trước mặt.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa ngượng ngùng theo sát anh đi vào trong, đại sảnh xa hoa bên trong khiến cho cô có chút nghẹn thở, đúng là tiên cảnh a, trần nhà được nạm không ít phalê nhìn như là kim cương vậy, tựa như muốn tạo thành bầu trời xanh thẳm, ánh sáng xanh ngọc càng không ngừng lóe ra, ôn nhu mà mê người, cô ngẩng đầu mê muội xem, không có cảm giác được Lạc Thành đang nắm tay mình, đem cô kéo vào một căn phòng thuê chung.

Điều hòa mở lên không khí thực thoải mái, Lam Đóa vô cùng ngạc nhiên nhìn hết thảy bên trong, chỉ kém là khóc thút thít mà thôi.

“Ôi, cái bàn thật lớn nha....” Cô sờ sờ mặt bàn, “Chúng ta chỉ có 2 người, hay là đổi sang phòng khác đi....”

“Không có phòng nhỏ hơn!” Lạc Thành thản nhiên giải thích, khi nghe được những lời này, miệng Lam Đóa mở lớn hình ^O^.

“Bởi vì không có phòng nhỏ hơn nên liền thuê phòng Vip cao cấp nhất? Đại gia, ngài đang nói đùa sao? ’’

Nhưng rất nhanh Lam Đóa đã biết anh không có nói giỡn, bởi vì khi cô ngoan ngoãn ngồi vào ghế ngồi chưa đến 10 phút thì một loạt những phục vụ nữ xinh đẹp mặc sườn xám hướng phía bàn ăn đi tới, trong những chiếc nồi màu bạc không biết đựng cái gì, từng màu xanh xanh khiến cho cô sợ hãi than nhẹ, kỳ thật ở Bác Viễn không phải chưa nhìn thấy sự xa xỉ bao giờ, chỉ là ở đây bọn họ chỉ có 2 người nha! Gọi nhiều đồ ăn như vậy làm gì chứ?

Có một bữa cơm thôi mà, Lam Đóa có chút không yên lòng.

Bọn họ ngồi cách nhau ba ghế, Lam Đóa trừ bỏ cắm đầu ăn còn có động tác duy nhất là giương mắt nhìn Lạc Thành phía đối diện, kỳ thực khuôn mặt người đàn ông này cũng rát tuấn tú, nhưng mà bình thường cứ bày ra cái bộ mặt lãnh đạm khiến cho người khác không thể thưởng thúc được vẻ

https://thuviensach.vn

mị hoặc của nó, giờ phút này Lam Đóa đang cầm một chén nhỏ canh mà nhìn anh, thế nhưng lại cảm thấy anh thực sự vô cùng tuấn tú.

“Nhìn no rồi sao?” Lạc Thành lấy giấy ăn lau miệng, ngẩng đầu hỏi

khiến cho Lam Đóa 囧.

“Kỳ thực anh rất đẹp trai nha....” Cô ăn ngay nói thật, trên mặt đám mây đỏ cứ dần dần lan tràn.

“Đã suy nghĩ đến việc ở bên cạnh tôi hay chưa?” Lạc Thành trực tiếp hỏi.

Lam Đóa bị nghẹn, vị cay dừng ở cổ thật khó chịu, cô vội vàng uống một ngụm nước, một bên dùng sức ho khan một bên oán hận nhìn người đàn ông kia.

“Cái kia, kỳ thật. Tôi đến bây giờ cũng không biết được đến tột cùng là anh muốn cái gì nha!” Cô rối rắm nói, “Theo lý thuyết anh muốn tìm người phụ nữ như thế nào mà chả có, nhưng tại sao anh lại cố tình tìm tôi! Sau nữa là không phải anh muốn có người cùng anh, mà là anh quá cô đơn, muốn tìm người lấp vào, chỉ không biết là cần tìm ai, không biết sau này anh có cưới tôi hay không, không chừng cũng không thèm nhận tôi là bạn gái, chuyện mà không có kết quả gì, tôi làm chi phải đáp ứng anh chứ?”

Lạc Thành hơi hơi nhíu mi, ngồi dựa vào ghế nhìn cô.

Lam Đóa nói xong, cũng hiểu được mình có chút uất ức, loại đàn ông như vậy toàn chỉ dựa vào mình có chút thân thiết liền tưởng mình muốn dính vào. “Cảm thấy buồn chán quá thì tìm người XXOO a, tùy tiện tìm mấy tiểu thư chân dài cao ngất đó chắc chắn là hầu hạ rất khá nha, khi nào tâm tình thấy cô đơn thì đến tìm tỷ tỷ đây, chỉ cần đánh một cuộc điện thoại, nghĩ muốn tán gẫu đến ai đại ca đây liền tán gẫu với anh. Làm gì phải gây tai họa cho gái nhà lành chứ?”

https://thuviensach.vn

Lam Đóa cô không phải là người mà cứ yêu là nhất định phải cưới, không phải là cô gái vì duy trì trinh tiết khi lần đầu tiên bị hủy liền tìm đường tự sát, thanh xuân, tình yêu, cô có khả năng, nhưng là hiện tại tuổi của cô không cho phép cô mạnh miệng, 27 tuổi, sau này khi cô kết hôn, không thể nói với chồng của mình, tôi trước đây được một đại soái ca nuôi dưỡng, hắn ta dùng tôi làm công cụ thỏa mãn.... Cuộc sống hôn nhân của cô khi đó còn hạnh phúc sao?

Thế giới này, cô thầm nghĩ chỉ cần bình an ổn định là đủ rồi.

Lại uống một ngụm nước nữa, vị cay trong miệng liền giảm hẳn, Lam Đóa khẽ cắn môi, “Trước kia anh không có đàn bà sao?”

Khuôn mặt tuấn lãng của Lạc Thành không có chút cảm xúc nào, chính là ánh mắt của anh đã nói trước đây anh không có đàn bà là nói bậy.

Là đàn ông ai cũng có nhu cầu sinh lý, có thời điểm thuần túy chỉ là phát tiết cùng thỏa mãn, đích xác anh đã tùng có đàn bà trên giường, cũng không thể nói là nhiều nhưng mà cũng không ít, càng không biết đến đối phương là ai, hết thảy đều là đôi bên tự nguyện mua bán, ngươi tình ta nguyện. Tính tình của anh vốn lạnh lùng, thậm chí sau khi ân ái với bất luận kẻ nào cũng sẽ đứng dậy mặc quần áo, nhanh chóng rời đi.

Thậm chí nay cả nói anh cũng chưa thèm nói một câu với những người đó.

“Có!” Ánh mắt Lạc Thành dịu đi một chút, nhẹ giọng nói.

Lam Đóa giận dữ, “Không tính tìm mấy minh tinh chân dài kia?”

“Vậy thì không có!”

Rất kỳ quái, nồi lẩu trước mặt cứ ùng ục sôi, tâm tình Lam Đóa lại cũng ùng ục mà sôi lên.

https://thuviensach.vn

“Anh không nói dối chứ? Anh chưa từng có bạn gái? Chỉ cần ở cạnh nhau lâu lâu một chút cũng được nha!” Cô gợi ý cho anh.

“Không có!” Lạc Thành khẳng định nói, lời nói không chút cảm xúc khiến cho mặt Lam Đóa cứng đờ một hồi, đây quả thực là cực phẩm nam nhân nha.

“Kia... Vậy anh nói đi, vì sao lại muốn tìm tôi?” Cô to gan một phen, rất không mặt mũi mà hỏi anh nguyên nhân là gì.

Lạc Thành nhíu mi suy nghĩ nửa ngày.

“Không biết, đừng ép hỏi tôi về vấn đề này được không? ’ Lạc Thành hơi chút suy tư: “Thời điểm tôi bình tĩnh rất nhiều, rất ít khi xúc động như vậy, không có nguyên nhân.”

Lam Đóa có chút thất vọng, cô thề, đúng là có một chút thất vọng nha.

Cô không hỏi nữa, ngoan ngoãn ăn cơm, đem những mỹ vị này nếm thử gần hết, ngẩng đầu làm điệu bộ no rồi, lau miệng, đứng dậy uống một ngụm nước lạnh lấy lại tinh thần, sau đó cô đi đến trước mặt Lạc Thành, bình tĩnh dừng ở trên mặt anh.

“Nếu như là anh chủ động nói muốn cùng một chỗ với tôi, tôi đây sẽ suy nghĩ, anh là dựa vào cảm giác của anh để làm việc, tôi cũng dựa vào cảm giác của mình để hành sự, cho nên hiện tại... đừng có động đậy!” Lam Đóa cúi đầu, có chút nghiến răng mà nói.

Lạc Thành đã gặp tình thế nguy nan rất nhiều, chiêu thức của tiểu nha đầu này căn bản là không thể hù dọa được anh.

Anh tao nhã ngồi dựa vào ghế, đầu hơi ngẩng lên, lông mày dày đậm khiến cho người ta mê muội.

https://thuviensach.vn

Tim Lam Đóa đập ầm ầm, ôm chặt lấy khuôn mặt tuấn tú của anh, hôn lên

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 238: Chi Mê Tình Đóa Thành 3

Chỉ là nụ hôn rất nhẹ dừng ở trên cánh môi của anh, không có thâm nhập, không quá thân thiết, chỉ là như chuồn chuồn lướt qua, nhưng đều nghe thấy hơi thở của nhau.

Mắt Lạc Thành mở lớn, dừng ở khuôn mặt nữ hài tử trước mặt, nhìn có vẻ cô không hưởng thụ lắm, có chút khẩn trương, bàn tay đang áp lên mặt anh cũng có điểm nóng lên, nhưng là, anh luôn luôn không bao giờ giao quyền chủ động cho người khác.

Còn có, cánh môi kia thực mềm thực ẩm ướt, anh không thể nhịn được, ôm lấy thắt lưng của cô, hôn lại mãnh liệt.

Lam Đóa cả kinh, há miệng định hô lớn, nhưng lảo đảo một cái đã bị anh ôm gọn lấy.

Hơi thở nam tính ùn ùn kéo tới, cô không có sức lực để chống đỡ, "Đừng, đừng.." hai tiếng liền nói không ra lời nữa, Lạc Thành hung hăng mà tàn sát cánh môi của cô, đầu lưỡi nóng bỏng cậy mở hàm răng khép chặt của cô, nhấm nháp lời nói trong miệng của cô.

Lam Đóa kinh ngạc trừng lớn mắt, hai tay đặt trong ngực anh, theo bản năng muốn chạy trốn.

Cô chưa từng cùng người khác hôn môi như vậy nha!!!

Nghĩ lấy chồng, bàn chuyện yêu thương, cùng lắm hôn môi cũng chỉ như chuồn chuồn lướt nước (Hời hợt), hai cánh môi mềm mại dây dưa, đụng tới

https://thuviensach.vn

răng nanh liền tự động lùi về phía sau, nhưng mà không giống như bây giờ, hôn sâu như vậy, răng của cô cũng không thể khép lại, hơi thở mùi đản hương quanh quẩn, ngọt ngào trong miệng bị người đàn ông này hút lấy, cái lưỡi mẫn cảm bị chà xát, nặng nề mà yêu thương.

Cô cũng vô cùng thưởng thức hương vị sạch sẽ của người đàn ông này, nhẹ nhàng khoan khoái, khí phách ngang ngạnh.

Mà tư thế hiện tại, là cô bị ôm ngồi trên đùi anh, gáy bị đè xuống, hai tay gắt gao ôm lấy vai anh, tiếp nhận sự tàn sát của anh, Lạc Thành nhíu mi, cảm thấy miệng cô vẫn cứng ngắc, anh hôn thật sự không thoải mái.

Bàn tay dời khỏi lưng của cô, tay hơi hơi dùng sức chế trụ cằm dưới của cô, Lam Đóa bị đau, khớp hàm vô thức buông lỏng ra, anh tiến quân thần tốc, cường ngạnh cướp đoạt hô hấp của cô.

Lam Đóa không chịu nổi, càng thấy khó thở, cô sợ đến phát khóc.

Lạc Thành cũng nhận ra sự khác thường của cô, buông cái lưỡi ngọt ngào ra, ôm lấy thắt lưng của cô, đẩy cô khỏi lồng ngực, nhíu mi nhìn cô.

“Em khóc cái gì?” Không phải cô chủ động hôn anh sao?

“Anh.... Anh.... Anh..” Đầu lưỡi Lam Đóa đau nhức, nói chuyện cũng không lưu loát, “Anh ôm tôi làm gì? Tôi chỉ muốn xem xem cảm giác hôn anh như thế nào mà thôi, anh làm gì vậy?”

Lạc Thành có chút hậm hực nhìn cô vài giây.

Ngón tay thon dài nắm lấy cằm của cô, “Vậy bây giờ có cảm giác chưa? Chưa có tôi liền tiếp tục...”

... Lam Đóa 囧 rớt quai hàm.

https://thuviensach.vn

“Vâng... Cái kia, anh đừng hung dữ, cảm giác tốt mà....” Mặt cô đỏ bừng nói một câu như vậy, che giấu ngực trái của chính mình đang oành oành đập loạn lên, kỳ thực bọn họ đều rất khẩn trương, cô tựa như tìm được báu vật mà ôm lấy bờ vai của anh, nghĩ muốn nằm ngốc một hồi trong ngực anh, “Vậy anh có cảm giác không?”

Lạc Thành không thể không có cảm gác, cô gái hiện tại đang nằm trong lồng ngực này khiến cho anh có cảm giác rất khác thường, nhưng khác ở chỗ nào thì anh không thể nói nên lời được.

Ngón tay thon dài vuốt ve cánh môi của cô, Lạc Thành nheo mắt lại, “Em nói xem cảm giác của em khi hôn là gì?”

“Gì?” Lam Đóa kinh ngạc,. “Chuyện này có gì khác sao?”

Lạc Thành nhịn xuống ý cười trên môi, điều chỉnh một chút tư thế làm cho cô thoải mái để anh ôm vào trong ngực, “Em cứ nói, tôi không chán ghét, chính là kỹ thuật hôn quá kém, em rất ít hôn môi sao?”

Lam Đóa hôn mê.....

“Tôi...” Cô cúi đầu, chôn ở cần cổ của anh, than thở nói: “Trước kia tôi cũng có bạn trai, nhưng mà cảm giác không thích hợp, hôn môi cũng chỉ cảm giác như thịt đụng thịt mà thôi, anh hiểu thịt đụng thịt là gì chứ? Tôi sợ đụng tới nước bọt trong miệng anh ta, hôn một chút tôi liền tránh đi, hai người chỉ tương kính như tân thôi, tựa như đang hữu nghị cùng làm cách mạng vậy, tình yêu như thế như chẳng có ý nghĩa gì vậy.”

Lạc Thành không nói lời nào, anh cũng không hiểu biết về tình yêu.

Bàn tay tao nhã với lên bàn, lấy đồ uống nhấp một ngụm.

“Tiếp tục!” Anh thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

“Còn có cái kia.... Cái kia... ’ Lam Đóa ở trong lòng anh cựa quậy một chút, nhíu mi nói, “Anh nghĩ ham muốn giữa nam nữ lúc đó là bản năng trời sinh sao? Chẳng lẽ là không yêu cho nên mới có cảm giác như thịt chạm thịt sao? Khi anh đi tìm mấy cô tiểu thư kia, anh nói một chút đi, có cảm giác gì? Anh cũng không thích cô gái kia mà, làm sao có thể cùng cô ta chứ? Trước kia thời điểm tôi cùng với bạn trai tôi, tôi không ngại anh ta ôm, nhưng mà rất kỳ quái nha, khi gặp anh ta ở những nơi khác tôi liền thấy khó chịu, rõ ràng là bạn trai của tôi nha, tôi có cảm giác tình yêu của anh ta giống như lưu manh vậy, anh nói xem ý nghĩ này có kỳ cục không?”

Lạc Thành lẳng lặng nghe, nghĩ muốn xem nhẹ phản ứng của vị trí nào đó trên cơ thể.

Anh là người đàn ông bình thường, chẳng qua là nhiều năm được huấn luyện nên đã tôi luyện khiến cho sức chịu đựng trở lên tốt lắm, không đến mức phát tác bừa bãi, cho dù là phản ứng cũng có thể cố gắng khống chế được.

Khuôn mặt tuấn tú hiện lên tia khác thường, bạc thần của anh khẽ mở: “Em không yêu hắn ta.”

Lam Đóa nghẹn lời, ngẫm lại, “Ừ!” một tiếng.

“Thật sự là tôi không thương anh ta, sau khi chia tay tôi khổ sở có hai ngày đã không có chuyện gì, hơn nữa nguyên nhân khổ sở vẫn là không có người mang vác đồ cho tôi cơ.” Cô thành thực thừa nhận.

Lạc Thành mím môi, đem ly nước thả lại trên bàn.

“Lam Đóa!” anh nhẹ nhàng kêu một tiếng.

“Gì ạ?” Cô ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

“Em có biết ở trên người đàn ông mà cọ tới cọ lui là chuyện vô cùng nguy hiểm không?” Anh giữ điệu bộ của người chính nhân quân tử. Lam Đóa á khẩu 冏.....

Cô “Ực!” một tiếng nuốt một ngụm nước bọt, mẫn cảm nhận thấy giọng nói của anh có chút mờ ám.

“Là anh chủ động ôm tôi, cũng không phải là tôi tự ngồi lên người anh nha...” Cô luống cuống chân tay muốn từ trên người anh nhảy xuống.

Cánh tay Lạc Thành đè chặt cô lại, ánh mắt đen tối của anh tràn ngập dục vọng nổi lên, nhìn xuống khiến cho Lam Đóa có chút nghẹn thở.

“Tôi có chút nghĩ không rõ ràng lắm, em giúp tôi lý giải một chút.” Thanh âm của Lạc thành vô cùng dễ nghe vang lên, ánh mắt nhìn thẳng vào cô gái đang như đà điểu nằm trong lòng, thanh âm mang theo từ tính mê người, “Hắn là không phải em không có bạn bè, tôi ở bên Anh 5 năm, tại sao em vẫn kiên trì không gián đoạn mà gửi mail cho tôi, em xác định được sau khi Lâm Hi Hi bị Vinson mang đi tôi nhất định sẽ có hứng thú với em, hoặc là nhất định chúng ta có thể gặp lại.”

Hơi thở ấm áp phả lên mặt cô, cánh môi Lạc Thành càng sát gần lại, tới gần cái bí mật trong lòng cô, “Trong thư chưa bao giờ em nói cảm giác của em với tôi là gì, chuyện vụn vặt như vậy em vẫn luôn báo cáo với tôi, tận đến khi em nói đến chuyện em đi xem mắt.... Mà tôi lại đột nhiên trở về nước, em giống như không có chút kinh ngạc nào.”

“Lam Đóa, làm sao tôi lại có cảm giác, em có âm mưu từ rất lâu rồi?” Suy luận ăn khớp của anh cuối cùng cũng đưa ra một câu khẳng định.

Sắc mặt tiểu nữ nhân trong lòng đỏ bừng lên, đem tất cả những gì chột dạ đều bại lộ hết.

Ngoại truyện 14: Chi mê tình Đóa Thành – P6

https://thuviensach.vn

“Tôi... tôi gửi mail cho anh có gì kỳ quái sao? Các anh mang Hi Hi đi tôi còn lạc thú gì nữa chứ? Hơn nữa tôi gửi mail cho anh bằng hòm thư của công ty, anh trả lời một lần tôi mới biết anh vẫn còn dùng, cho nên mỗi lần mới gửi thư cho anh, anh không biết có một loại bạn bè tên là ‘thu dọn phế phẩm’ sao? Tôi có tâm tình tốt hay không tốt gì đều nói cho anh biết, méo mó có hơn không đúng không? Dù sao anh cũng không muốn quay về, anh ở bên Anh xa như vậy dù sao cũng không thể tìm tôi nói chuyện, vậy nên đương nhiên tôi sẽ không kiêng nể gì rồi.” Cô bô bô nói một đống lớn, áp chế khuôn mặt đang nóng bừng lên, trợn tròn mắt nói.

Lạc Thành không nói lời nào, ánh mắt tối màu có chút mê ly, dừng ở cái miệng đang mấp máy của cô.

Hai người trong lúc đó chỉ có trầm mặc.

Thân mình Lam Đóa cựa quậy liên hồi, giờ phút này yên lặng như vậy, sắc mặt anh rất khó hiểu cũng không thèm nói câu nào, cô lại tựa như đang ngồi trên đống lửa, như ngồi đống than.

Đột nhiên nhìn thấy anh cúi đầu xuống, Lam Đóa kinh ngạc, hít một hơi dài.

Lạc Thành cúi đầu hôn lên môi cô.

“Tôi vốn rất ghét những ai tự cho mình là đúng, nhất là phụ nữ tự cho là có thể chọc đến tôi....” Lưu luyến ở trên cánh môi mềm mại của cô, Lạc Thành mơ hồ nói, “Ba năm trước khi em gửi mail tôi không hề có cảm giác gì, cuộc sống của tôi thực sự rất tẻ nhạt, không có thói quen ỷ lại ai đó, nhưng là sự ngạo mạn đó lại trở thành ỷ lại từ lúc nào... bất quá em cũng chỉ là một cô gái bình thường, làm sao lại khiến tôi có chút vướng bận chứ?”

Thanh âm của anh rất thấp, lượn lờ bay vào màng nhĩ của cô.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa say.

Kỳ thực mục đích của cô căn bản không phải là muốn dụ dỗ Lạc Thành, ngay từ đầu cô cảm thấy thực tò mò với người đàn ông lạnh lùng này, tựa như khi cô cảm thấy tò mò hành động Hi Hi trốn đi vậy, cô không phải là loại phụ nữ có dục vọng muốn chiếm giữ gì đó, người đàn ông này ngay từ đầu nếu không check mail lại thì cũng sẽ không có chuyện gì mà nói, chính là sau này cô lại muốn làm cho anh vui vẻ, muốn làm cho anh lộ ra nụ cười hiếm có.

Những nụ hôm ùn ùn kéo tới trên môi xua tan đi tia lý trí cuối cùng của cô.

Lam Đóa nhịn không được đáp lại nụ hôn của anh, bàn tay ôm chặt lấy mặt anh, không muốn làm cho cánh môi của anh dời đi.

Lạc Thành giống như đang đùa giỡn cô vậy, chỉ hôn rất hời hợt.

Lam Đóa nóng lòng, chủ động dán chặt vào, ngăn chặn lấy cánh môi anh không cho phép anh dời đi.

“Được rồi, tôi thừa nhận được chưa?” Cô tức giận nói, “Tôi chính là có kế hoạch từ lâu, muốn dụ dỗ anh! Thế thì sao nào? Họ Lạc nhà anh cũng không có tý tiền đồ nào đi, mới 5 năm đã bị tôi dụ dỗ tới tay! Nghe thấy tôi đi xem mắt anh sốt ruột đúng không? Khai thật đi, anh sốt ruột đúng không? Nhất định là anh rất sốt ruột, nếu không anh về nước làm gì? Không cần nói nhiều, anh cũng không khó thu phục lắm.”

Cuối cùng, Lam Đóa rốt cục cũng thừa nhận,

Lạc Thành ngửa người dựa vào thành ghế, nheo mắt lại, rốt cục cũng nghe được một câu nói thật.

https://thuviensach.vn

Cô đỏ mặt, lặp lại “Anh cũng không có tiền đồ gì...” Làm bộ khinh thường quay đi không nhìn anh, nhưng là Lạc Thành có thể nhận ra bộ ngực phập phồng của cô, cùng với ngực trái của anh, nơi đó đang loạn nhảy lên.

Cô đang căng thẳng, vô cùng căng thẳng.

“Vậy em đang lo lắng cái gì?” Nắm chặt lấy cằm cô, xoay về phía mình, Lạc Thành nhíu mi hỏi, “Cùng một chỗ với tôi, em cũng muốn đúng không? Rốt cục em đang do dự cái gì?”

Lam Đóa nghẹn lời.

Đôi mắt trong veo của cô hiện lên tia mờ mịt, há miệng không biết nên nói cái gì.

“Tôi không thể quyết định qua loa như vậy được.... Ở cùng một chỗ với anh, không phải là tình yêu cũng không phải là kết hôn, anh cũng chỉ cảm thấy tò mò với tôi mà thôi, đợi cho đến lúc anh hết hứng thú rồi, ai biết anh sẽ đối xử với tôi thế nào chứ...”

“Những người phụ nữ đã từng theo tôi, tôi chưa từng bạc đãi bọn họ.” Anh nói trắng ra.

“Ý tôi không phải cái kia a!” Lam Đóa thực hung dữ nhìn anh, “Tôi mà muốn tiền thì lần trước khi mà các anh mang Hi Hi đi số tiền mà các anh để lại cho tôi, à mà hình như anh cũng không biết là bao nhiêu sao? Nhiều năm như vậy tôi đều chưa từng động đến, nguyên nhân căn bản là vì tôi nghĩ lúc trước đó là bạn của tôi, không phải là lấy tiền thay người ta làm việc, hiện tại cũng giống vậy, tôi không muốn hao phí tuổi thanh xuân của mình, sau đó lấy chi phí tổn thất tuổi thanh xuân từ tay một người đàn ông, quá rẻ rúng.”

https://thuviensach.vn

Cô từ trên người anh nhảy xuống, sắc mặt không tốt lắm, ngồi trở lại chỗ của chính mình, tiếp tục ăn cơm.

Vừa mới bị giày vò một trận, hao phí tâm lực, cô lại đói bụng rồi.

Trên bàn nồi lẩu nhỏ vẫn sôi ùng ục, Lam Đóa một hơi ăn hết ba bát, cuối cùng cũng đem cỗ oán niệm trong lòng áp chế xuống, tiếp tục cắn răng an cơm, căn bản là mặc kệ người đàn ông kia có biểu tình gì.

Lạc Thành ở bên cạnh lẳng lặng nhìn cô, ánh mắt ngưng tụ ở môi cô.

Cái miệng nhỏ nhắn kia, có đôi khi là oang oang cực kỳ huyên náo.

Anh lấy một điếu thuốc ra hút, động tác cực tao nhã, thong thả, khói thuốc quanh quẩn, Lam Đóa khó hiểu nhìn khói thuốc lượn lờ, đem ha người ngăn cách.

Thời gian chậm rãi chỉ hướng 1h40, rốt cục Lam Đóa cũng buông bát xuống, “Đã đến giờ, anh đưa tôi về công ty đi!”

Điếu thuốc trong tay Lạc Thành cũng sắp cháy hết.

Khuôn mặt tuấn tú của anh dưới khói thuốc lượn lờ lại càng thêm tà mị, Lam Đóa lại có điểm trầm lâm, trấn định tinh thần, lặp lại một câu: “Anh nhanh lên đi, tôi bị muộn rồi.”

Lạc Thành đem tàn thuốc nghiền nát trên gạt tàn, đứng dậy, đi đến bên cạnh cô.

Lam Đóa một trận khẩn trương, sau đó lại càng khẩn trương, bởi vì Lạc Thành trực tiếp ôm lấy thắt lưng của cô, một tay xuyên qua dưới đầu gối của cô, đem cả người cô ôm lên trên không.

“A!” Lam Đóa hét lên một tiếng, tay ôm choàng lấy cổ anh.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành không thèm để ý đến cô hò hét, ôm cô đến sofa dưới cửa sổ, sofa màu trắng tản ra vẻ cao quý thanh lịch, anh đặt cô lên trên, một tay đè chặt cô xuống, tay kia thì bắt đầu cởi cà – vạt của chính mình.

Lam Đóa sợ hãi, kêu to: “Lạc Thành anh muốn làm cái gì hả?”

Mắt Lạc Thành vẫn lạnh nhạt, cũng không thèm để ý đến cô, chỉ là cởi bỏcà – vạt, đem hai tay cô cột lại cùng một chỗ, cô thét chói tai giãy giụa, hạ thân bị anh đè chặt không thể nhúc nhích, hai tay vài cái đã bị cột chặt lại, cổ tay bị cà- vạt cột chặt lại khiến cho cô vô cùng luống cuống, nước mắt đều đã tuôn trào, “Rốt cuộc anh muốn là gì thế? A! Đau!”

“Em có thói quen sau khi dụ dỗ người ta sau đó liền chạy biến sao?” Lạc Thành cúi người, thanh âm rét lạnh nổ tung bên tai cô.

Lam Đóa ngẩn ra, giãy giụa càng thêm kịch liệt:” Tôi đâu có, tôi đâu có dụ dỗ anh! Anh buông tôi ra, tôi còn chưa đồng ý cùng một chỗ với anh, anh làm như vậy với tôi là phạm pháp đó!”

Nói xong cô thét một tiếng chói tai, nhìn thấy Lạc Thành thực đã cởi xong áo khác ra, ném một cái thật mạnh sang bên cạnh.

Thân thể đàn ông cao lớn nam tính, vững vàng bao trùm thân thể nhỏ xinh của cô ở bên dưới, một tay Lạc Thành đè chặt cổ tay bị buộc của cô, một tay cố định mặt cô, hung hăng hôn xuống như muốn cắn nuốt

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 239: Chi Mê Tình Đóa Thành 4

Uhm...” Lam Đóa hô nhỏ, rầu rĩ vì cánh môi đã bị anh ngăn chặn.

Mùi thuốc lá trong miệng anh bức bách cô phải nhận lấy, cô sặc sắp ho khan, môi lại gắt gao bị cuốn lấy, đầu lưỡi bị trêu chọc nháy mắt đã khiến cô run rẩy, ngay sau đó là những nụ hôn như cuồng phong vũ bão tàn sát bừa bãi.

Lạc Thành đè mạnh tiểu nữ nhân dưới thân xuống, tay tiến vào bên trong tà váy xòe của cô, chạm đến cái đùi bóng loáng trơn mịn, men theo tất chân đi lên đến vòng eo mềm mại, sau đó là đến bộ ngực đang phập phồng, váy xòe liền thân bị anh kéo lên tận ngực cô, thuận thế vuốt ve toàn thân cô, nâng gáy cô lên, sau đó là đến cổ tay bị buộc chặt của cô.

Tình huống này, cô tựa như khỏa thân mà nằm dưới thân anh.

Lam Đóa sợ đến mức giật mình cả người run lẩy bẩy, nước mắt chốc lát đã tuôn trào, lực đạo hôn môi của Lạc Thành nhẹ hơn một chút, tay nhẹ nhàng vuốt ve thân thể cô, giúp cô thư giãn giảm bớt căng thẳng.

“Đừng, đừng....” Lam Đóa khản thiết muốn nói gì đó, mắt ngập nước mơ màng liều mạng giãy dụa.

Tất thảy những điều này đến quá bất ngờ, cô thực sự không tõ ràng lắm tại sao lại có thể gặp lại người đàn ông này dưới tình huống như thế này, cúc áo sơ mi của anh đã cởi bỏ hết, kề sát nơi mềm mại của cô, bàn tay hơi lạnh của anh đang định mở cúc cài nội y tối màu của cô, một tay đem hay cô nắm chặt lại một chỗ, nặng nề mà xiết chặt.

https://thuviensach.vn

Cô ngửa đầu khóc, khoái cảm từ khắp cơ thể tập kích khiến cô bị dọa cho hoảng sợ.

Nếu hiện tại có người đẩy cửa tiến vào, nhất định là sẽ chảy máu mũi khi nhìn thấy hình ảnh này, một người đàn ông tuấn lãng như thiên thần ánh mắt tràn ngập dục vọng, áp sát trên một cô gái nhỏ xinh động lòng người, bàn tay to lớn đang chà đạp nụ hoa nhỏ nhắn của cô, trên mặt nó đã lưu lại dấu ấn hồng hồng của ngón tay. Hai chân của cô bị tách ra, bị cỗ lửa nóng bỏng kia dần tới gần...

Rốt cục Lạc Thành cũng buông cánh môi của cô ra, cho cô cơ hội hít thở, bàn tay vươn lên vuốt ve cánh môi mềm mại của cô.

"..." Lam Đóa há miệng hít thở, mắt ngập nước, không nhìn rõ được khuôn mặt anh, tận đến khi cảm giác được nơi mẫn cảm nhất trên cơ thể bị tay anh nặng nề kích thích mới hấp một ngụm khí, khóc hét ra tiếng.

"Buông... Lạc Thành anh buông ra. Tôi không muốn!" Cô thét chói tai, trốn không thoát khỏi ngón tay đang tàn sát bừa bãi của anh.

Lạc Thành không thể nói rõ tại sao nhanh như vậy đã muốn cô, hơn nữa lý trí đã thoát cương thì càng thêm điên cuồng muốn. Vừa mới, khi cô ngồi cựa quậy trên người anh anh đã bắt đầu động tình, chính là thói quen lãnh đạm nên anh không muốn biểu hiện ra ngoài, nhưng khi cô vừa rời khỏi, cỗ dục vọng kia lại càng trào dâng lên gấp vạn lần.

Anh hôn lên trán cô, im lặng mà dỗ dành cô.

Anh chưa từng gặp qua cô gái nào như vậy, bởi vì một lần hoan ái mà chống cự như thế, những người mà anh từng gặp phần lớn đều rất chủ động, cho dù là lần đầu tiên cũng không có xúc động quá, nhưng mà cô kháng cự, anh lại không biết được nguyên nhân mà cô kháng cự là cái gì.

https://thuviensach.vn

Cô khóc, anh có chút đau lòng, nhưng mà bản năng lại càng muốn chà đạp cô.

Ngón tay anh hạ xuống, len lỏi vào u cốc ẩm ướt của cô.

Khuôn mặt tuấn lãng của Lạc Thành có chút ửng hồng, giải phóng dục vọng của chính mình, nặng mề mà đè lên thân thể cô, nhắm ngay mảnh đất ướt át của cô thong thả nhưng rất dứt khoát mà tiến vào.

Lam Đóa hét lên một tiếng, đau đến mức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nước mắt vỡ đê.

“Đừng như vậy.... Tôi không muốn cùng anh như vậy, anh đây là đang cường bạo!!!” Lam Đóa đau đến hét toáng lên, nước mắt tựa như trân châu mà tuôn trào, “Lạc Thành, hỗn đản, buông ra!”

Lạc Thành đang đắm chìm trong mơ màng lập tức thanh tỉnh, động tác đột nhiên cứng lại.

Không đúng...

Tại sao cô lại đau như vậy?

Ánh mắt mát lạnh lập tức sáng lóe lên, Lạc Thành nhíu mày thật sâu, dùng động tác lại chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đau đến cắn chặt môi của cô.

“Em là lần đầu tiên?” Thanh âm của anh cũng khôi phục tỉnh táo, mang theo chút khàn khàn.

“Tôi không phải lần đầu tiên thì sao chứ? Anh có thể đối xử như vậy với tôi sao? Anh có xem coi tôi có đồng ý hay không sao?” Lam Đóa khóc mắng anh, phía dưới đau muốn chết ngay cả động cô cũng không dám động, “Tôi đau quá.... Anh buông ra!”

https://thuviensach.vn

Cô nói xong lời cuối thì cũng không thể mắng được nữa, trong lòng ủy khuất vượt qua phẫn nộ, cô ô ô khóc lớn lên.

Rốt cục Lạc Thành cũng hoàn toàn thanh tỉnh.

Cúi đầu nhẹ giọng chửi một tiếng, anh hít một hơi đứng dậy, đem cà – vạt đang trói chặt cổ tay cô mở ra, lấy áo khoác ném bên cạnh trùm lên người cô, sau đó mới ôm cô vào lòng.

Toàn thân Lam Đóa run rẩy, xoa xoa cổ tay mình, cô ủy khuất đến rối tinh rối mù, lệ nóng thi nhau ào ào chảy xuống.

“Đừng khóc..... Đừng khóc, đừng khóc.....” Lạc Thành ôm lấy cô ôn nhu nói, ánh mắt lộ ra vài phần đau lòng, “Là anh sai.”

Anh luôn luôn khống chế rất giỏi, nhưng mà vùa nãy không hiểu tại sao lại không thể khống chế được.

Đối với phụ nữ anh cũng không cưỡng cầu, huống chi cô lại không nguyện ý đến như thế, anh lại càng không thể cứng rắn mà hủy diệt lần đầu tiên của một cô gái được, tại đây, trong hoàn cảnh này, vô luận nói như thế nào cũng không thích hợp.

Cô vẫn khóc, cả người run đến khôngg thể khống chế được.

“Lam Đóa...” Lạc Thành cúi đầu kêu một tiếng, phát hiện an ủi của anh không có chút tác dụng nào, trong thanh âm có một tia khàn khan “Đóa Đóa..... Đừng khóc.....”

Trước kia anh nghe được Lâm Hi Hi gọi cô như vậy, nhưng hiện tại cũng từ miệng mình thoát ra, anh mới cảm nhận được có vài phần sủng nịnh, nhưng cũng không kịp thu hồi lại, anh đơn giản hôn lên mắt cô.

https://thuviensach.vn

Cô gái nhỏ xinh như vậy, áo khoác của anhh có thể đem cô vây kín, ôm vào trong lòng có chút dư sức. Nước mắt của cô hung hăng rơi xuống, dấp dính ở nơi hai người kề sát, cánh môi Lạc Thành bao trùm ánh mắt ướt sũng của cô, mãi cho đến khi nước mắt của cô không tuôn rơi nữa.

Chút nước lẩu còn lại trong nồi nhỏ vẫn ùng ục sôi, một mảnh hương vị tinh khyết bao trùm hai người, cuối cùng tiếng khóc của Lam Đóa cũng chỉ còn là thút thít, mở lớn mắt nhìn thấy cổ áo đã bị cởi ra của người đàn ông này, lộ ra xương quai xanh tà mị, ôm ấp của anh thực ấm áp, ôn nhu, cơ ngực cùng cơ bụng vô cùng rắn chắc, cánh tay mạnh mẽ khóa chặt cô, ngay cả nhúc nhích cũng không thể.

Cô khóc nửa ngày mới xác định anh đã thực không còn dục vọng nữa, trái tim bị gắt gao nhéo chặt mới chậm rãi buông ra.

Ánh mặt trời dần dần ngả bóng, chiếc Bugatti một mạch chạy thẳng đến cửa công ty của cô.

Dọc đường không nói một lời nào.

Khuôn mặt tuấn lãng của Lạc Thành phản chiếu trên của kính, vẫn lạnh lùng như thường.

Lam Đóa ôm chặt túi xách nhỏ bé của mình cuộn chặt ngồi một bên, xoa cổ tay bị nắm đau nhức.

Vừa đến nơi, cô bật người xuống xe, tựa như trốn chạy mà đi mất, cũng không quay đầu lại chạy thẳng vào trong công ty. Ánh mặt trời ngả bóng, xe im lặng dừng một chỗ, Lạc Thành đem cửa kính chậm rãi hạ xuống, dừng ở cánh cửa công ty của cô.

“Lạc tiên sinh, chúng ta trở về sao?” Lái xe dè dặt hỏi.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành dừng một chút, thản nhiên nói: “Thay tôi tìm hiểu về công ty này, còn có chức vị của cô ấy ở trong này là gì, nghĩ biện pháp làm cô ấy phải thôi việc, những chuyện còn lại anh không cần phải xen vào.”

“Vâng, Lạc tiên sinh!” Lái xe lên tiếng trả lời.

Ngoại truyện 16: Chi mê tình Đóa Thành – P8

Cuộc sống tại thành phố này rất tất bật, hối hả, không ai có thể ngừng một vài giây mà nghe những khúc nhạc giữa đường được. Ánh mặt trời hạ xuống chiếu rọi lên chiếc xe đen bóng hắt ra những tia sáng chói lọi. Cửa kính xe chậm rãi đóng lại, xoay một vòng biến mất ở góc đường.

Tâm tình Lam Đóa không yên ổn. Vài ngày sau nhận được kết quả đúng như dự đoán.

Lam Đóa gọi đến số di động của Lạc Thành, đây là dãy số trước đây khi anh ở Trung Quốc đã dùng đến, thời gian 5 năm, chỉ có kẻ ngốc mới tiếp tục dùng.

Kỳ thật chuyện này không quá quan trọng, chuyện quan trọng là cô không có cách nào liên hệ được với anh.

Lam Đóa khóc không ra nước mắt.

Ngày đó liền vội vàng chạy như vậy, trừ việc biết anh ở Trung Quốc những chuyện khác đều không hay biết, Lam Đóa nghĩ muốn né tránh, đi càng xa càng tốt, nhưng mà ai biết ngày sau lại phát sinh chuyện này chứ?

Trên đường cái, dãy số kia gọi vẫn thông, chỉ có điều người ta không có ý muốn tiếp thì phải.

Nước mắt trong suốt của Lam Đóa ầng ậc chảy, ngồn xổm xuống bên đường.

https://thuviensach.vn

Có một chiếc xe từ từ chạy chậm dừng lại trước mặt Lam Đóa, một người đàn ông ngồi ở bên trong xe.

Cô gái mắt đẫm lệ ngồi trên đường lập tức đứng dậy, tay xát xát qua loa nước mắt, mang theo vài phần ai oán mà nhìn thân ảnh sồ sề của tên đàn ông mới sa thải cô, cắn môi, có một chút oán hận.

“Lưu tổng...” Cô có chút cắn răng kêu lên, ánh mắt trong veo có một tia đề phòng.

Bị gọi như vậy Lưu tổng có chút mất tự nhiên, ho khan hai tiếng nói; “Về chuyện... về công việc của cô, cũng không phải là quyết định của nội bộ công ty tôi, mà là... phải làm, rốt cục là cô đã chọc tới vị cán bộ cao cấp của công ty nào rồi, đột nhiên lại gây sức ép... Ai, ai, tiểu cô nương, đừng khóc, đừng khóc...”

Lam Đóa trừng mắt, nước mắt trong veo ngưng tụ lại,

“Tôi đắc tội nhân viên cấp cao?” Cô nghiến răng nghiến lợi mà nói.

“Không trêu chọc sao lại bị đối xử như thế?” Lưu tổng kinh ngạc không tin.

“Vậy công việc của tôi, từ đầu tới giờ hình như không có sai sót gì, cũng không có trộm cắp gì, cũng không có điều gì hổ thẹn với đảng và nhân dân...”

Lam Đóa tức giận tiến lên đá đá vào xe hắn, “Dựa vào cái gì hả?”

Lưu tổng xót của chạy nhanh ngăn cản, “Bà cô, được rồi, đừng tức giận, đừng phát hỏa nữa.”

Thở dài, Lưu tổng từ trong xe lấy ra một tờ giấy đưa cho cô, “Địa chỉ này, cô tự đi tìm đi.”

https://thuviensach.vn

Tức giận của Lam Đóa vẫn chưa có tiêu tan, mắt hằn thù nhìn hắn, cầm lấy tờ giấy. “Tìm đến nơi này làm cái gì?”

“Lam Đóa có một số việc không cần hỏi cô cũng biết là ai làm đúng không?” Lưu Lục Thiệu cực kỳ bình tĩnh nói: “Tuy cô chỉ là một nhân viên nhỏ bé, không có ảnh hưởng đến ai cả. Ngàn vạn lần đừng có phân cao thấp với tôi, cô đến nơi này, có thể hỏi ra tất cả, không quấy rầy công sự của cô nữa a.”

Nói xong Lưu tổng liền chậm rãi đi vào xe, lái đi.

Đợi khi hắn đi rồi, lúc sau Lam Đóa mới cẩn thận nhìn địa chỉ trong tay, lòng càng thêm rối rắm.

Có đến hay không đây? Hả?

Xuân Thành Thế Kỷ là khu cao ốc mới xây dựng dành cho những nhân viên cấp cao của tập đoàn N, cô đi vào đó tìm ai nha?

Trong lòng loạn thành một mảnh, Lam Đóa cắn môi, lài ai thì tự mình đi tìm hiểu khắc biết, trong lòng cô thầm nói thế, liền bắt một chiếc taxi đi thẳng đến đó.

Mặc kệ thế nào cô thực sự muốn biết người đàn ông này rốt cục muốn làm cái gì.

Tên này trộm đi công việc của cô, hắn muốn đến đây để diễn kịch sao? Hay là vị công tử đó gây sức ép bắt cô đáp ứng tình yêu? Ai nha, phiền quá.

Tòa cao ốc rộng lớn như vậy, nhân viên bảo vệ ở cửa chính đem cô vững vàng ngăn lại.

“Tiểu thư, xin hỏi cô đến tìm ai?”

https://thuviensach.vn

Lam Đóa nhìn mẩu giấy nhỏ trong tay bị mình vò đến nhăn nheo, khuôn mặt mếu máo.

Nhân viên bảo vệ lịch sự nói: “Phiền cô chờ một lát, để chúng tôi tra lại thông tin đã.” Khi nhìn thấy mẩu giấy kia hắn há hốc miệng, sắc mặt hơi tái đi.

“Vị tiểu thư này, xin hỏi cô có hẹn trước không?”

Lam Đóa lắc lắc đầu.

Nhân viên lễ tân đúng là hết chỗ nói với cô, “Cô đợi một lát.” Cô ta bấm điện thoại, nhanh chóng thông suốt: “Tiên sinh, dưới này có một vị tiểu thư muốn tìm ngài, có được không?.... Đúng rồi.... Vị tiểu thư này, cô họ gì?”

Lam Đóa nhìn chằm chằm tờ giấy trong tay, không thể không nói cho cô ta biết: “Họ Lam.”

Nhân viên lễ tân cung kính trả lời xong, nghe được thanh âm từ tính từ phía người đàn ông bên kia, trong lòng hiểu rõ, cười cười cắt đứt điện thoại.

“Lam Tiểu thư, thất lễ quá, bắt cô phải đợi lâu, hiện tại có thể đi lên rồi.”

Lam Đóa không rảnh để nghe nói nhiều như vậy, lập tức vọt vào thang máy bấm tầng 21, khi thang máy từ từ đi lên, lòng cô lại càng thêm căng thẳng, cửa thang máy mở ra cô liền hướng bên ngoài đi tới, tòa nhà lớn như vậy, đều được thiết kế bằng cửa thủy tinh cao sang quý phái, cô tìm nửa ngày mới đến cửa chính, mở ra, bước vào trong, quát lớn “Anh kêu người giỡn tôi làm gì hả?”

Cô thề, lúc ấy cô trợn mắt nhìn, mười phần rung chuyển.

https://thuviensach.vn

Chính là khi cánh cửa mở ra kia, người đàn ông tao nhã chói lóa đang ngồi trên bàn làm việc ngẩng đầu lên, ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chú vào cô, ánh mắt tựa hồ như muốn nói "Đóng cửa lại."

Không khí ngưng trọng lại, Lạc Thành thu hồi ánh mắt, nhìn hàng chữ cuối cùng trên màn hình, sau đó chuyển sang đối diện với cô, hỏi: "Có vấn đề gì sao?"

Lam Đóa bừng tỉnh.

"Anh dựa vào cái gì mà kêu người ta đuổi việc tôi hả?" Cô kích động, "Anh không cần giả vờ nói không biết nha, địa chỉ này là người ta đưa cho tôi đấy, anh đúng là ăn cướp mà."

"Trước kia em nói công việc này rất mệt, không bằng không làm." Lạc Thành làm như không có việc gì, vẫn bình tĩnh như trước, ánh mắt mang theo nghi ngờ: "Như thế nào không hợp với nguyện vọng của em sao?"

Lam Đóa hoàn toàn rối rắm.

"Anh điên à? Tôi không đi làm thì lấy đâu tiền lương? Ai nuôi tôi bây giờ, hử?" Cô căm giận.

Lạc Thành đứng dậy, chậm rãi hướng phía cô đi qua.

Lam Đóa có ý nghĩ muốn chạy trốn, nhưng mà không có đường lùi.

Lạc Thành vẫn đi tới, ra vẻ nhẫn nại đáp lại lời cô, lông mi chậm rãi cụp xuống: "Có lý."

"Tôi cũng có thể trả tiền lương cho em, có thể nuôi em đến già, em còn muốn thế nào nữa, chính là em không cần...." Thanh âm thuần hậu của anh nặng trĩu xuống, có một loại áp bách mãnh liệt, "Lam Đóa, em có chán ghét tôi không?

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 240: Chi Mê Tình Đóa Thành 5

Anh đi đến gần, áp sát cô vào tường, tiểu nữ nhân dưới thân anh lại rối rắm.

“Tôi nói lại lần nữa, không cần lấy mấy thứ đó để mê hoặc tôi, tôi không thiếu tiền, lại càng không thiếu yêu.” Lam Đóa trừng mắt nhìn anh nói một câu, thân thể cúi thấp xuống định trốn thoát khỏi khuỷu tay anh.

Hừ hừ, cô sẽ không ngốc như vậy đâu, sức lực giữa nam và nữ khác biệt nhau quá xa, anh dựa vào ưu thế thân thể cao lớn từ trên cao nhìn xuống khinh bỉ cô, cô như thế nào có thể để đối phương tùy ý đè ép, áp đảo hoàn toàn chứ?

Bị dạy dỗ một lần đã là quá đủ rồi.

Hương thương tươi mát thoang thoảng trong lồng ngực rời xa, khiến cho ánh mắt rét lạnh của Lạc Thành hiện lên tia không hờn giận, nhìn ra cô vẫn cố ý quan trọng hóa vấn đề lên.

“Vậy em giúp tôi tìm một biện pháp... Nghĩ xem phải làm thế nào mới có thể đem em ở lại bên cạnh tôi?” Đôi mắt thâm thúy của anh dừng ở cô, tao nhã đi qua, ở thời khắc trước khi cô muốn chạy trốn vội vàng chế trụ cổ tay cô, đột nhiên kéo cô tiến nhập vào trong lòng mình, “Em không thiếu yêu? Có ai yêu em sao? Ngày đó rõ ràng tôi phát hiện đó là lần đầu tiên của em, em không thiếu đàn ông sao?”

Mặt Lam Đóa lập tức hồng thấu lên.

https://thuviensach.vn

“Những chuyện đó không cần anh quản. Nếu tôi nghĩ muốn phá thân, ra ngoài đường tùy tiện tìm một tên đàn ông thuận mắt, không phải là anh không được chắc?” Cô nghiến răng nghiến lợi nói, cảm giác bản thân mình như thịt lợn bị xẻ ra bán ngoài đường vậy.

Lạc Thành nhìn cô thật lâu, đôi mày hơi hơi nhíu lại nhưng lại làm cho lòng Lam Đóa dâng trào vài phần không đành lòng.

“Tôi cũng kỳ quái, tại sao không phải em thì không thể.” Anh cúi đầu nói, ngày đó sau khi em đi mất có người đề suất tôi đến câu lạc bộ đêm, con gái ở trong đó ai so với em cũng đều xinh đẹp hơn, dáng người so với em đều hoàn hảo hơn, tính tình lại dễ chịu hơn em, tôi còn thấy kỳ quái vì cái gì tôi lại không thể làm cùng được với bọn họ..... Nếu không em giúp tôi giải thích một chút đi.”

Lam Đóa nghe thấy lời nói chậm rì rì khi nói chuyện của anh, càng nghe càng thấy quá đáng, chờ đợi đôi mắt mèo kia nhìn vào mắt cô.

“Anh đi câu lạc bộ đêm?” Cô yếu ớt hỏi?

Lạc Thành không nói, chỉ nhìn cô nói.

“Lạc Thành! Cư nhiên anh vừa thoát khỏi tôi đã mò đến câu lạc bộ đêm?” Lam Đóa đột nhiên bị kích thích đến giơ chân lên, ánh mắt nhìn đôi mắt sau kính của anh, hận không thể xông lên cắn cho anh một miếng.

“Anh thật có tiền đồ nha? Là tôi hiểu nhầm rồi. Đàn ông là động vật sống bằng nửa thân dưới, mặc kệ mẹ nó nằm trên người là ai. Anh làm sao mà không thể làm chứ? Anh cần gì phải nói là anh không thể làm được?”

Bộ dáng gầm rống của cô rất giống một con sư tử nhỏ.

Lạc thành nhẹ nhàng buông mi tâm đang nhí chặt ra, nhẹ nhàng đem cô ôm vào lòng, thấp giọng hỏi: “Tức giận?”

https://thuviensach.vn

Lam Đóa cả kinh, thật không hiểu nổi bản thân mình đã loi choi đến cỡ nào.

“Tôi... Tôi không có!” Cô chột dạ nghĩ muốn đẩy anh ra, “Tôi tức giận cái quỷ gì, anh muốn đi tìm ai thì đi mà tìm.”

“Tôi nói tôi không có làm.”

“Bị điên mới tin anh không có làm. Không phải anh nói mấy cô ta so với tôi xinh đẹp hơn, dáng người bốc lửa hơn, còn tính tình cũng tốt hơn tôi sao? Anh tại sao mà không làm chứ? Người không phong lưu thật phí tuổi trẻ nha. Anh bị ngốc mới không làm.” Cô trừng mắt rống, cảm giác được ánh mắt ác liệt của người đàn ông này.

Lạc Thành hít sau một hơi, ôm cô vào trong ngực, “Nói không rõ được, nếu không em giúp tôi nghiệm thân.”

Lam Đóa nghẹn lời.

“Tôi dựa vào đâu chứ? Anh không phải đàn ông sao? Anh có hay chưa ai mà biết được? Anh có biết xấu hổ hay không hả?” Cô nghẹn nửa ngày mới thốt ra được 1 câu.

“Vậy em nói xem nên làm cái gì bây giờ nào?” Lông mày Lạc Thành nhíu càng thêm chặt, đem cô dán lên vách tường, thân thể chậm rãi vây quanh cô, “Tôi nói gì em cũng không tin, là bởi vì tôi đã từng mạo phạm em cho nên ở trong lòng em đã sớm kế án tử hình cho tôi, tôi có cách nào chứ? Lam Đóa, tôi chưa từng theo đuổi phụ nữ, bởi vậy tôi không rõ ràng lắm nên làm như thế nào, chính là hiện tại, hình như tôi đã thích em rồi thì phải.”

Không khí xung quanh bỗng nhiên trở lên loãng hơn.

Lam Đóa trợn trừng hai mắt, không biết làm sao.

https://thuviensach.vn

“Em không thiếu tiền, không cần phải.... Làm việc chết mệt như vậy, muốn làm gì thì theo ý muốn mà đi làm đi, đây là việc tốt nhất mà tôi cảm thấy tôi có thể làm cho em... Em còn muốn cái gì, nói cho tôi biết, tôi đều có thể thỏa mãn em....” Hơi lạnh từ đầu ngón tay kích thích cằm của cô, Lạc Thành chậm rãi cúi đầu xuống, nhẹ nhàng dán sát vào môi cô, “Em mở rộng lòng chấp nhận tôi khó khăn vậy sao? Vốn ngay từ đầu là em động tâm với tôi trước, vì cái gì hiện tại tôi cho mà em lại không muốn, em đang già mồm cãi láo cái gì?”

Lam Đóa tựa như hồ đồ, lại cảm giác được độ ấm nhu hòa trên môi, theo bản năng không dám động đậy.

Đúng vậy.....

Rốt cuộc cô đang ở đây già mồm cãi láo cái gì chứ?

Người đàn ông này thực sự rất được nha, cô cũng đã sớm nghĩ muốn thu phục anh nắm vào trong tay, ngẫm lại xem, người đàn ông cao lớn có khí chất lạnh lùng như vậy, ở bên cạnh mình là một chuyện đáng tự hào đến cỡ nào nha.... Nhưng mà tại sao cô lại sợ đến vậy chứ?

Thẳng đến khi đầu lưỡi kia tiến nhập vào trong miệng của cô, nhẹ nhàng khơi mào sự mẫn cảm của cô, bàn tay to lớn cũng không kiêng nể gì mà xiết chặt vòng eo của cô, Lam Đóa mới đột nhiên tỉnh táo lại, biết được đến tột cùng là mình đang do dự cái gì.

“Lạc Thành!” Cô nắm chặt tay anh, nhíu mày nhìn anh.

“Ừ”, người đàn ông đang hôn cô từ từ ngẩng đầu lên, con ngươi tối màu quả nhiên đã nhuốm tia dục vọng.

“Anh.... Anh không cần không nhẹ nhàng như vậy nha.” Cô thử giảng đạo lý với anh, “Nếu như là cô gái vừa mới bị theo đuổi, lời nói của anh

https://thuviensach.vn

như vậy nhất định sẽ dọa cho người ta chạy mất nha! Có hiểu hay không chứ?"

"Chúng ta đều là người đã trưởng thành, ngay cả những thứ đó mà cũng không biết, hơn nữa.... Em cũng không phải là cô gái mới 17, 18 tuổim em cũng biết thẹn thùng sao?" Lạc Thành dán lên trán cô, không nhanh không chậm hỏi.

Lam Đóa trầm luân.

"Nhưng mà tôi còn có lần đầu tiên nha." Cô tức giận đến mức hoa chân, "17, 18 tuổi thì sao chứ?" Không phải về phương diện nào đó cô vẫn còn trống rỗng sao?

"Ừ, chuyện này tôi biết." Lạc Thành đè thấp thanh âm, "Lần trước đã thử qua."

Lam Đóa chỉ cảm thấy mặt mình có khả năng bốc hỏa mất...

"Anh.. Anh thực sự thích tôi sao?" Cô có chút mơ hồ không thể xác định, cũng mơ màng hỏi.

"Trong khái niệm của em, thích có nghĩ là gì?" Lạc Thành hỏi.

"Gì..." Lam Đóa suy nghĩ rất kỹ lưỡng, "Thích là một cảm giác rất kỳ lạ nha, thực mầu nhiệm cùng kỳ quái a."

"Vậy thì hẳn là có rồi..." Lạc Thành ôm chặt cô, hơi thở ấm áp phả lên mặt cô, "Mỗi lần khi tôi nhìn thấy em đều có ít nhiều cảm giác, đương nhiên, em có biết, làm cảm giác muốn ăn tươi em...."

Mặt Lam Đóa biến sắc, thực đã không biết hôm nay là lần thứ mấy hồng thấu rồi.

"Cái kia của anh không phải là thích." Cô biện giải.

https://thuviensach.vn

“Vậy đó gọi là gì?” Lạc Thành dán lên môi cô, thanh âm ở trong không trung du dương quẩn quanh, “Em hẳn là biết em cũng không phải quá được, lại càng không có gì đặc biệt để khơi mào dục vọng của đàn ông, nếu không phải là vì thích, em tìm ra lý do đặc biệt nào làm cho tôi nghĩ muốn em như vậy chứ? Hử?”

Lam Đóa sắp ngạt thở chết mất.

“Tôi... tôi không biết.” Cô cố cắng hít thở, muốn cho chính mình nhớ đến nguyên nhân mình chạy vào đây tìm anh là vì sao, nhưng lại chỉ nghĩ được có nên đi hay không, người đàn ông trước mắt này bóng dáng mơ hồ mà tuấn lãng, cô trốn không thoát, mới vừa né sang... cằm đã bị nhẹ nhàng nắm lấy, nụ hôn nóng bỏng của anh tập kích đến, cạy mở hàm răng của cô ra, ôn nhu mà khí phách tiến công.

Ngoại truyện 18: Chi mê tình Đóa Thành – P10

Lam Đóa rối rắm hơi thở ấm áp của anh lại lần nữa cuồn cuộn đến, mọi suy nghĩ của cô đều bị cắt đứt.

Khi đôi mắt còn mở to, nhìn thấy sườn mặt tuấn lãng như thần thánh của anh, vừa nhìn thấy môi anh, ngay giây sau đó môi dưới đã bị anh cắn đau, thanh âm trầm thấp nói: “Chuyên tâm môt chút....”

Lam Đóa ăn đau, lực chú ý lúc nào mới tập trung vài nụ hôn kích động trong lúc đó của bọn họ, hơi thở thơm mát từ trong miệng anh khiến người ta say mê, đầu lưỡi có sự xâm lược càn rỡ, yêu thương từng tấc ngọt ngào trong cái miệng nhỏ nhắn của cô, cô bắt đầu thở hổn hển, loại cảm giác này rất rõ ràng, cô đã bắt đầu không thể chống đỡ nữa.

Cuồng nhiệt, nóng bỏng, khoái cảm từ đầu lưỡi truyền đến khiến cho ý thức của cô càng thêm mê loạn.

https://thuviensach.vn

Sau lưng cô là vách tường cứng rắn, tránh cũng không tránh được, chỉ có thể mặc cho thân hình to lớn của người đàn ông này chặt chẽ bao trùm, cánh tay anh chống đỡ thắt lưng của cô mới khiến cô không bị trượt xuống, Lam Đóa gắt gao túm chặtlấy cổ áo anh, cảm giác cả người mình tựa như sắp bị anh nuốt chửng.

“Lạc.... Thành....” Cô run giọng kêu, nghĩ muốn đẩy anh ra, lại không ngờ rằng càng khiến cho nhẫn nại vốn đã ít ỏi trong người anh hoàn toàn biến mất, mắt anh nhíu chặt lại.

Vốn chính là muốn thiết kế bẫy làm cho cô tự mình nhảy vào, lại không nghĩ tới cô thật sự có sức hút như vậy, dần dần Lạc Thành thấy không đủ khi chỉ nhấm nháp cánh môi cô, vì vậy anh điên cuồng chà sát cánh môi cô, sau đó chậm chạp tiến đến vành tai rồi đến cái cổ trắng nõn của cô.

“Um...” Lam Đóa thực sự đã không thể chống đỡ được nữa, trước mắt một mảnh mơ màng, cắn môi chịu đựng sự xâm phạm của anh.

“A, đừng, nơi đó không muốn...” Cô sốt ruột nói, cảm giác được nụ hôn cuồng bạo của anh dán chặt sau gáy cô, một trận run rẩy mãnh liệt, cô giống như một con bạch tuộc mà bám chặt lấy người đàn ông này, mặt mày nhăm nhó chịu đựng từng trận tê dại tập kích.

Làm sao... mà liền biến thành như vậy.....

Lam Đóa thực không rõ ràng lắm, chính là, cảm giác được anh ôm rất rốt nha, nhất là từ sau khi anh nói một từ ‘thích’ kia.

Miệng lưỡi của đàn ông, đúng là lừa gạt khiến người ta bị mê hoặc.

Cảm giác được cô thuận theo, cây buộc chặt trong lòng Lạc Thành cũng chậm rãi đổ vỡ.

“Di động đâu?” Thanh âm của anh thục rõ nét vang lên bên tai cô.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa choáng váng, sợ run một hồi mới chậm rãi buông cánh tau đang ôm anh ra, lần tay vào túi áo bên phải sờ sờ, không có, sau đó lại đổi tay sờ sờ túi áo bên trái đưa cho anh.

Con ngươi trong trẻo nhưng lạnh lùng của anh hiện lên tia hài lòng, cầm lấy di động từ tay cô, bấm một dãy số lưu vào.

“Thời gian này tôi sẽ ở tại đây, tùy lúc có thể đến tìm tôi.” Anh lần nữa ôm chặt lấy côm hơi thở lạnh bạc phun vào trán cô, “Em còn có vấn đề gì không?”

Lam Đóa tựa như hồ đồm rốt cục cũng nhớ đến nguyên nhân hôm nay muốn tìm anh.

“Công việc của tôi làm sao bây giờ?” Cô nhíu mi rống lớn vớ anh.

“Không làm nữa.”

“Làm sao có thể không làm nữa chứ?” Lông mày Lam Đóa nhíu càng chặt, suýt nữa đã giơ chân lên, “Tôi đã 27 tuổi rồi nha, tôi không muốn nhàn rỗi ngồi miệng ăn núi nở, tương lai tôi còn phải kết hôn nữa, còn muốn mua nhà, mua xe, nuôi con nữa, anh cho là thế nào?”

Lạc Thành lẳng lặng nhìn cô, “Em cảm thấy tôi nuôi không nổi?”

Lam Đóa O_O

Cô không nghe được, cái gì cũng đều không nghe được.

Lạc Thành chậm rãi gục đầu xuống: “Gia đình em thực sự rất truyền thống sao? “

Lam Đóa ngốc nghếch ngẩng đầu lên: “Cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Nam chủ ngoại, nữ chủ nội, đàn ông nuôi cả nhà, đàn bà nội trợ, hoặc là sau này nếu em vẫn không yên tâm, tôi đem toàn bộ tài sản gửi ngân hàng giao cho em hết, và vân vân...”

Ngón tay thon dài của anh buốt vuốt mặt cô: “Như vậy đã được chưa?”

Lam Đóa thực đã loạn đến mức không thể tìm ra phương hướng nữa....

“Này.... Anh, Lạc Thành... anh từ từ nha, đầu óc tôi có chút loạn, tôi muốn biết.... Bây giờ, là mấy giờ a?”

Vì thế Lạc Thành trầm mặc, lẳng lặng nâng cổ tay lên giơ đồng hồ cho cô xem.

Lam Đóa cầm lấy cổ tay anh, kinh hô lên một tiếng: “Woa, là VacheronConstamin nha!”

Lạc Thành nhíu mày, nhìn cô gái của anh, anh còn muốn biết cô còn có vấn đề gì để lấy cỡ nữa không.

“Loại này rất đắt tiền đi?” Cô ngẩng đầu hỏi.

“Em thích tôi có thể tặng em một đống.” Anh là thực sự nói với cô.

“Sax... không muốn, không muốn, không cần đâu!” Lam Đóa đẩy tay anh ra, “Tiền là của anh, tôi không cần.”

Lạc Thành lẳng lặng nhìn cô một hồi, đem cô gắt gao nhét vào trong ngực, cằm để trên đỉnh đầu của cô.

Bên ngoài cửa sổ tầng thứ 21, tất cả không khí đều làm màu sắc ôn hòa tươi sáng, mêly mà ấm áp, Lạc Thành cũng không rõ ràng lắm giờ phút này anh muốn làm gì, có lẽ là có tư tưởng của phần đông người Trung Quốc, yên ổn, hôn nhân, con cái, sống hết quãng đời còn lại.

https://thuviensach.vn

Những năm tháng tuổi trẻ có thể vùng vẫy tàn phá sinh mệnh, làm những chuyện oanh oanh liệt liệt, chính là mãi cho đến thời khắc nào đó, đột nhiên cảm thấy được những thức kích thích đó dường như đã quá đủ rồi, muốn bảo vệ một người, cũng muốn được cô ấy yêu, cho nên tình nguyện dừng lại, hoặc là lại bắt đầu xuất phát, cũng có thể đem cô cùng đi.

Chính là quyết định này không phải quá đột ngột khiến cô nhất thời không thể thích ứng chứ?

“Tôi không phải là người rất kiên nhẫn, có lẽ không thể bắt đầu theo đuổi tình yêu với em, mãi cho đến khi hai người từ từ tin tưởng hòa hợp với nhau, tôi thực rất nóng vội, tôi muốn cái gì chắc em cũng đã rõ, cho nên Lam Đóa, tôi có thể cam đoan một chuyện duy nhất, là tôi có thể đối xử thực tốt với em, em tự suy nghĩ coi, có muốn cùng tôi hay không?” Lạc Thành nói xong nhẹ nhàng buông cô ra.

Nửa thân trên của anh đều chìm trong ánh mặt trời len lỏi qua cửa sổ sát đất chiếu rọi vào mêly động lòng người, thoạt nhìn đẹp đến chói mắt.

Thân ảnh cao ngất đứng thẳng lên, anh liếc nhìn cô một cái, tao nhã xoay người trở lại vị trí.

Một buổi chiều tĩnh lặng như vậy, Lam Đóa ngây ngốc nhìn người đàn ông cường đại có dáng vẻ cô đơn trong căn phòng rộng lớn, có điểm không thể phân biệt rõ đây chỉ là xúc động nhất thời hay là tình yêu ùa tới, chính là một khắc kia, cô thực sự rất muốn đến bên cạnh anh, cùng anh hứa hẹn vĩnh viễn sánh cùng thiên địa....

Cảm giác hạnh phúc ùa tới quá nhanh, làm cho cô do dự, cuối cùng vẫn quyết định phải xem xét thật kỹ đã.

Hạ đi thu đến.

Mùa thu tới, siêu thị đồng loạt giảm giá đồ mùa hạ.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa tựa như điên cuồng màvọt vào siêu thị mua mấy cái váy rồi trở về, hoa chân múa tay: “Tiểu Khả, buổi tối đi quán bar đi, ông mày mời nha, ha ha.”

Đồng nghiệp tên Tiểu Khả cũng mồ hôi ướt đẫm, từ trong đám người len ra, thở hồng hộc:” Chúng ta đi quán bar nào nha? Tôi chưa từng có đến những nơi như vậy, có loạn hay không? Ở đó có trai bao phục vụ không? Chúng ta có được xem múa thoát y không?”

“Cô à nha, bày ra cái bộ mặt thanh thuần như vậy sao? Ngay cả trai bao còn biết nữa?”

“Khụ, khụ, đi! Phải đi nơi có nhiều trai bao.” Nói nhảm a, Lam Đóa lĩnh tháng lương cuối cùng, thảnh thơi mà nói.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 241: Chi Mê Tình Đóa Thành 6

“Lạc Thành khốn kiếp, Lạc thành đáng chết.” đang yên đang lành khiến cô mất việc. Không biết là từ nay về sau cô lấy cái gì mà đổ vào miệng chứ? Hả? Hả?

Bực mình, cô chỉ có thể dùng tiền mà cô dành dụm để mua nhà chi tiêu nha.

Bất quá hình như cũng một thời gian rồi không có liên hệ với anh ta nha, cái dãy số kia trong di động cho tới bây giờ còn chưa có vang lên một lần, cô cho tới bây giờ cũng chưa có gọi qua, chỉ là lẳng lặng, đến mức Lam Đóa hoài nghi có phải dãy số kia đã lưu sai hay không?

Nhưng mà trong lòng biết rõ anh vẫn còn ở đây, cho nên không đi tìm anh cũng sẽ an tâm hơn.

Cô đã nghĩ rất rõ ràng, trong khoảng thời gian này cô tốt nhất nên bình tĩnh một chút, quyết định sau này có muốn trở thành phu nhân chỉ việc ăn nằm của một lão công phú thương hay không, sau đó trả lời thuyết phục anh.

Đúng, chính là như vậy.

Ban đêm. Quán bar.

Ánh đèn xanh đỏ điên cuồng chớp nháy khiến cho mắt cô suýt nữa mà choáng ngợp.

https://thuviensach.vn

Thành thực mà nói, đám trai ở đây thật đẹp mã nha, nhìn không thấy một chút khó coi nào, liếc qua chính là một đống ánh sáng chói mắt đang nháy liên hồi nha, sau đó có thể nhìn thấy một vài người đàn ông lộ ra cơ bắp nổi bật lên.

Lam Đóa hứng thú uốn éo người, nhìn ánh mắt trợn tròn của đồng nghiệp Tiểu Khả ở bên cạnh.

“Trời ạ, có cái gì đẹp chứ...”

Lam Đóa nhìn chằm chằm mấy tên đàn ông cơ bắp kia, không hiểu tại sao lại nhớ tới hình ảnh ngày đó suýt nữa bị Lạc Thành cường bạo, chạm đến cơ bụng trên người anh, như vậy mới là hàng có có giá trị nha.

Mặt cô đỏ lên, rõ ràng đồ uống lạnh như vậy, nhưng mà mặt cô sao lại nóng muốn chết như vậy chứ?

“Vị tiểu thư này, sao lại uống rượu một mình ở đây thế?” Một người đàn ông đi đến, khuôn mặt quyến rũ xanh tại bên người cô nói.

Lập tức ánh mắt tức giận sắc lạnh của Lam Đóa ném qua, “Anh là lợn à? Không thấy có hai người sao?”

Người đàn ông: “...”

“Khụ, tiểu thư, khôngg bằng cùng uống với anh một ly đi... Miễn phí đó, em muốn làm gì nữa cũng có thể, thế nào?” Tên đàn ông khoe khang vài phần tư sắc nhỏ nhoi của mình, dán sát vào khuôn mặt đỏ ửng của Lam Đóa.

Lam Đóa nhíu mày đè nén cảm giác muốn ói, nghĩ muốn lùi một chút phía sau lại đã bị một bàn tay ngăn cản, cô quay lại nhìn, dĩ nhiên là một tên đàn ông mang cơ bắt khỏe mạnh, bộ mặt hung tàn, trong lòng cô chợt run lên.

https://thuviensach.vn

“Anh bị bệnh tâm thần à? Có nhìn thấy ở đây toàn phụ nữ không hả? Loại đàn ông đến đây đã là tò mò quá mức rồi, anh cư nhiên còn lắm chuyện hơn cả đàn bà nữa.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lam Đóa tràn đầy ghét bỏ, thân thể đã rất cảnh giác.

“Ha ha.” Tên đàn ông vuốt vuốt môi cười, “Em gái, em là đến đây nhìn đàn ông hay vẫn là đến đây tìm niềm vui? Nếu như là tìm niềm vui thì cô em không đủ tiền cho tên kia đâu, không bằng giao cho anh đây, đảm bảo em sẽ thích. Cam đoan ngon lành hơn bọn búng ra sữa trên kia....”

“Mày mới non tơ ý. Cả lũ bọn mày đều đáng ghê tởm.”

Trong lòng Lam Đóa thầm mắng.

“Không được.” Cô nhảy xuống khỏi ghế, kéo tay đồng nghiệp Tiểu Khả. “Chúng ta còn có việc! Chúng ta đi trước đi.”

Tiểu Khả không biết đã xảy ra chuyện gì, ngây ngây ngốc ngốc lại nhìn đến hai thân ảnh đen ngòm kia, cũng một trận khiếp sợ, liền đi theo Lam Đóa ra ngoài.

“Ai, từ từ.” Tên đàn ông không khách khí giữ chặt cánh tay cô lại, nhíu mày: “Không phải là tới chơi sao, không để mặt mũi cho anh đây gì cả? Còn đến lượt em lớn tiếng sao? Hử?”

Lam Đóa thực sự đã bị tên lợn giống này khiến cho buồn ói, lớn tiếng hét lên: “Mày bệnh thần kinh à? Mày dám kéo tay tao à?”

“Ông mày không bị thần kinh, ông mày cứ thích kéo thế đấy.” Tên đàn ông nheo mắt lại kéo cô vào trong lòng, thừa dịp ánh đèn tối mờ, thật đáng khinh sờ sờ thân thể cô.

“Khốn nạn!” Lam Đóa tận sức hét chói tai ra tiếng.

https://thuviensach.vn

_____Vficland_____

Trong căn phòng trống trải, âm nhạc nhè nhẹ vang vọng.

Lạc Thành dừng ở đồ thị trên màn hình máy tính, lặng yên quan sát sự chuyển biến, tay phải nâng cao cầm một ly rượu đỏ, tao nhã lắc lắc, anh tùy ý nhấp một ngụm, để mặc cho hơi lạnh kia xẹt qua yết hầu, một trận tê tê khoan khoái.

Điện thoại có chút đột ngột vang lên.

Vang ba tiếng anh mới tiếp, thản nhiên hỏi: “Chuyện gì?”

Bên kia điện thoại không biết nói gì đó, ánh mắt lạnh nhạt của anh đột nhiên sáng lóe lên, dần đần ngưng tụ lại, “Ở nơi nào?” Anh nín thở, sắc mặt chậm rãi trầm xuống, quai vài giây, Lạc Thành gập máy tính lại, cầm lấy chùm chìa khóa bên cạnh, đứng dậy đi ra khỏi cửa.

Xe nhanh chóng chạy đến dừng trước quán bar, anh lẳng lặng nhớ tới tiểu nữ nhân nửa tháng nay không có gặp mặt kia, bội phục tính nhẫn nại của cô, nếu không phải đêm nay gặp chuyện, có phải vô luận thế nào cũng không thèm ngó đến anh hay không?

“Hì...”

Khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh, cánh tay anh đan ở cửa kính xe, ánh mắt luôn luôn bình tĩnh lộ ra một tia lãnh ý.

Xuyên qua đại sảnh quán bar đinh tai nhức óc, đi vào căn phòng cao cấp nhất.

Một khắc kia khi Lạc Thành đẩy của đi vào, có một tia hào quang xuyên thấu chiếu rọi vào, chiếu lên người tiểu nữ nhân đang ngồi ở trung tâm sofa kia.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa cắn môi, gắt gao nắm chặt di động sợ sẽ đánh mất nó, một cánh tay còn bị người ta khoanh ở sau lưng, chột dạ nhìn chằm chằm người đàn ông vừa mới đi vào.

Lạc Thành chỉ thản nhiên liếc nhìn cô một cái, ánh mắt không thể cho giấu tia tức giận.

“Lạc tiên sinh, ngài.... Thật sự là ngài đã đến?” Ông chủ quán bar kinh ngạc đến mức sắp rớt cằm.

Tiểu cô nương vừa mới bị người ta đùa giỡn kia, dưới tình thế cấp bách, lớn gọng rống lên một câu: “Các người giám động đến một sợi tóc gáy của tôi, bạn trai tôi nhất định sẽ tìm các người báo thù rửa hận, dùng máu rửa sạch quán bar của các người.”

Ông chủ quán bar nhớ rõ người đàn ông đùa giỡn cô là khách quen của quán, lạnh lùng hỏi, “Bạn trai cô làm cái gì? Nói tôi nghe một chút.”

Lam Đóa 囧, cô sao biết được Lạc Thành làm cái gì chứ?

Ngay tại thời khắc mà tên đàn ông khốn nạn kia vật ngửa cô xuống mặt đất, tựa như là giây phút tử hình, cô ai oán khóc hét lên một tiếng: “Lạc Thành! Lạc Thành em sai rồi, ô ô, mau tới cứu em!”

Vì thế mọi người khiếp sợ.

“Cô là đang nói Lạc Thành trợ thủ đắc lực của công tước hoàng gia Anh?” Ông chủ quán bar khiếp sợ hỏi, nghe nói gần đây, người đàn ông thiên thần lãnh huyết này đã thần bí về nước, hắn còn tưởng là người ta nói đùa chứ?

“Đúng đúng, chính là anh ấy. Các người sợ chưa? Hắn là sợ đi? Sợ thì thả tôi ra a...” Lam Đóa ra sức gật đầu, mắt đầy lệ trong suốt.

https://thuviensach.vn

Trước khi Lạc Thành bước vào cửa, cơ hồ đã đoán được 8, 9 phần sự tình xảy ra.

Cho nên ở thời khắc mà đối phương chột dạ hối lỗi: “Thật sự đã đắc tội, đúng là có mắt như mù.” Khuôn mặt anh lãnh tĩnh không chút biểu cảm, chỉ là lặng lẽ rút một điếu xì gà mà đối phương đưa ra, nặng nề mà hút hai hơi.

Một lát sai, anh đi qua, đem Lam Đóa ôm vào trong ngực, ngón tay lượn lờ khói thuốc, có vài phần sát khí của sát thủ địa ngục khiến kẻ khác khiếp sợ.

“Đi thôi.” Thanh âm của anh rất lạnh, tựa như là có thể đem cô đông cứng lại.

Lam Đóa run lên một chút, mắt cụp xuống coi như mình đã làm sai, vì thế ngoan ngoãn ngay cả một cửu động nhỏ cũng không dám, không dám thở mạnh theo sát phía sau anh, tùy ý để anh nắm chặt bả vai của mình, biểu tình giống như phó thác sinh mạng cho anh vậy.

Nhưng mà, cô thực sự rất sợ hãi, rất ủy khuất nha....

Cho nên, mới không nói một lời... cứ để anh kéo đi như vậy, nhẫn nhịn ủy khuất.

Ngay sau khi ra khỏi quán bar, Lam Đóa lại lần ữa “Oa” một tiếng khóc lớn lên, ôm chặt lấy người đàn ông phía trước, khóc nói không ra tiếng, chôn ở trong ngực anh: “Em sai rồi.... Em thực sự sai rồi, lần sau không bao giờ em đi quán bar nữa... Tên kia thật đáng ghét nha...” Cô ôm rất chặt, hận không thể đem chính mình vùi vào thân thể anh, không bao giờ rời đi nữa.

Ngoại truyện 20: Chi mê tình Đóa Thành – P12

Tim Lạc Thành cơ hồ là lập tức mềm nhũn ra.

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên cô gái này chủ động như vậy nhào vào lòng anh, ôm anh, khóc không ra tiếng.

Không phải anh chưa từng gặp qua phụ nữ khóc, chẳng qua là tính cách của anh quá lãnh đạm, khi đối phương khóc cũng không tỏ rõ thái độ gì, lấy ví dụ ngay cả là Lâm Hi Hi, anh vẫn có thể duy trì bộ dáng lạnh như băng trước đây, chính là, vị công tước phu nhân này rất ít khóc, gần như là bộ dáng nén không cho lệ rơi xuống cũng đủ làm cho Vinson đau lòng. Mà cô gái trước mắt này, tại thành phố này không thể ỷ lại ai, hơn nữa nước mắt này chỉ vì một mình anh mà rơi xuống.

Màn đêm đen tối bao trùm, khuôn mặt tuấn lãng lạnh lùng của anh có chút ôn hòa, nhưng vẫn mang khí thế khiến kẻ khác không thể xâm phạm.

Liền quên nhanh như vậy sao?

Cắn môi, một câu cũng không nói, con ngươi lạnh như băng của Lạc Thành nhìn cô một cái, nắm chặt ấy bả vai của cô, đem cô đẩy vào trong xe.

Lam Đóa có chút sợ hãi, cũng không dám ôm anh nữa, ngoan ngoãn ngồi ở ghế phụ, trong lòng loạn thành một mảng.

Vô dụng? Cư nhiên đối với anh ta khóc không có tác dụng gì?

Con ngươi trong veo của cô còn lưu lại hơi nước, không dám lau đi, trộm nhìn người đàn ông bên cạnh. Anh lên xe, mở khóa, nổ máy, sau đó người mới nhoài về phía cô, Lam Đóa sợ tới mức giật mình, anh lại đơn giản đem dây an toàn cột chặt lại cho cô.

Khuôn mặt lãnh hễ (lạnh lùng, cao ngạo) không có chút cảm xúc gì.

Khởi động xe xong, một cánh tay Lạc Thành dựa vào cửa sổ xe, không ai biết được anh đang suy nghĩ cái gì.

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa sổ gió thổi vù vù, thế nhưng Lam Đóa lại quên hỏi anh rốt cục muốn dẫn cô đi đâu, thậm chí cô còn không ý thức được đêm hôm khuya khoắt mà ở với một người đàn ông rất nguy hiểm, xe chạy một mạch, cô ngoan ngoãn lui lại một chỗ không dám nói lời nào.

Tay phải xoa xoa cổ tay chính mình, cô rất muốn đem dấu vết của tên đàn ông ghê tởm kia xóa hết đi.

Tên đàn ông đáng chết, tên đàn ông khốn nạn, mong mày cả đời tuyệt tử tuyệt tôn.

Lạc Thành lái xe thẳng đến khu nhà trọ.

“Đây là nhà trọ trước đây các anh ở sao?” Trong thanh âm của Lam Đóa còn mang theo một tia nghẹn ngào, thò đầu ra ngó, mặt trên viết hai chữ “Bác Viễn” thật chói mắt, cô có cảm giác như đã từng quen biết mấy đời rồi.

Lạc Thành không nói lời nào, chẳng qua chỉ là cúi đầu xuống đem cô ôm ra khỏi xe, Lam Đóa sợ tới mức vội vàng ôm chặt lấy cổ anh, lúc sau lại bật người rút tay về nhảy xuống đất, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh.

Khóa xe, động tác sạch sẽ lưu loát, Lạc Thành dắt tay tiểu nữ nhân này, mặt không chút thay đổi hướng bên trong đi tới.

Khi thang máy đi lên được một nửa, rốt cục Lam Đóa cũng phản ứng lại.

“Anh.... Anh dẫn em đến đây để làm gì a?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô trắng bệch, vừa mới bị đùa giỡn xong, hiện tại vô cùng nhạy cảm.

“Không nhận thấy nơi này là đâu sao?” Rốt cục Lạc Thành cũng mở miệng nói câu đầu tiên trong đêm nay.

https://thuviensach.vn

Lam Đóa lắc lắc đầu, lại gật gật đầu, lo lắng đến mức lòng bàn tay cũng đổ mồ hôi, “Ai chứ, em có chỗ ngủ của chính mình nha.... Anh đưa em trở về được không?”

Ánh mắt lạnh bạc của Lạc Thành liếc nhìn cô một cái.

Lam Đóa bị dọa tới, sợ hãi rụt về phía sau một cái nhưng mà vẫn không nhịn được liều chết nói ra: “Chính là, thực sự em không thích tới nơi này a, cám ơn anh hôm nay đã cứu em, thật sự rất cám ơn anh, hiện tại em muốn về nhà!”

Thân ảnh cao ngất của Lạc Thành đi qua, chậm rãi dang hai cánh tay, đem cô vây tại một góc thang máy sáng sủa.

“Em nghĩ muốn về nhà?” Anh thản nhiên hỏi.

Lam Đóa nín thở, gật gật đầu.

Khóe miệng Lạc Thành gợi lên ý cười, nắm nắm cằm của cô, chậm rãi dùng sức: “Em còn muốn chuyện gì nữa, muốn đi quán bar nhất định phải đi qán bar, còn vui vẻ đi xem phim cả buổi tối, bây giờ còn thích không? Hử?”

Lam Đóa 冏.....

“Không muốn...” Cô thành thật trả lời, đôi mắt trong veo như nước, “Em đều đã nói em sai rồi mà, Lạc Thành đại nhân anh không nên chấp nhất tiểu nhân như vậy chứ? Có được không?”

Đôi mắt tối màu của Lạc Thành nhấc lên, một trận gió lạnh rét run thổi quyét.

Thực sự là anh có thể bỏ qua cho sự tùy hứng của cô, nhưng mà, trừng phạt là bắt buộc phải có.

https://thuviensach.vn

Thang máy “đinh” một tiếng mở ra, anh trực tiếp ôm lấy thân thể cô đi ra ngoài.

“....” Lam Đóa cả kinh đến rớt mồ hôi, thẳng đến khi anh mở cửa phòng đi vào, cô mới gắt gao chống đỡ cửa, vẻ mặt thấy chết không sợ: “Lạc Thành anh muốn làm gì chứ? Em không muốn ở cùng một phòng với anh nha.”

“Em còn nói thêm một tiếng, anh nhất định sẽ băng kín miệng em lại!” Lạc Thành đã không có kiên nhẫn, nhíu mi gầm nhẹ nói.

Lam Đóa sợ tới mức suýt nữa ngã xuống đất.

Đêm khuya, một nam một nữ ở chung một phòng, có thể có chuyện tốt gì xảy ra chứ?

Lạc Thành vừa đi vào lại chính là lạnh lùng liếc cô một cái rồi cởi bỏ cà-vạt cùng ác khoác bỏ sang một bên, nặng nề ngồi ở sofa im lặng nghỉ ngơi.

Đi quán bar một chuyến vốn cũng không mệt, nhưng là rất hao phí tinh thần. Từ trước kia, khi anh còn đi theo Vinson cho tới bây giờ cũng chưa từng sốt ruột như vậy, nhưng là lúc này đây, chỉ sợ chậm một giây cô lại sẽ bị ủy khuất.

Lo lắng căng cả người cũng không được hơn gì, khuôn mặt anh tuấn tú như sương, tựa vào thành sofa tiếp tục nghỉ ngơi.

Lam Đóa khép nép đi qua, cúi người định giải thích với anh, “Lạc Thành....”

“Lạc Thành em sai rồi được chưa? Em về sau không bao giờ... đi xem phim nữa, hôm nay chính là ngày em lĩnh lương muốn vui vẻ một chút, đi mua vài bộ quần áo sau đó mới muốn chạy đến quán bar khoe khoang một

https://thuviensach.vn

tý, chính là không nghĩ tới sẽ xảy ra cái loại chuyện như thế này a.... Lạc Thành.... Anh để ý đến em có được không?” o_O

Cô thề, những lời cô nói đều là thật.

Sắc mặt Lac Thành tốt hơn một chút, chính là không thấy được đôi mắt tối màu kia suy nghĩ gì, cầm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, nhìn liếc bộ quần áo trên người cô, “Hôm nay mới mua?”

“Vâng!” Lam Đóa ngoan ngoãn trả lời.

Lạc Thành nắm tay cô, dẫn cô đứng dậy, nhìn cô một vòng.

“Lần sau thử màu lam xem thế nào, màu này không thích hợp với em.” Anh đúng trọng tâm chấm dứt chính luận, tựa vào sofa nhẹ nhàng nâng hai tay lên, Lam Đóa vì muốn anh không tức giận nữa, mặt nở một nụ cười ngọt ngào chạy qua ôm lấy anh.

Lạc Thành cũng hướng cô nở một nụ cười, ngay sau đó bàn tay to lớn của anh đã cố định sau lưng cô, ngón tay giữ chặt khóa váy, một tiếng “xoẹt” vang lên một đường kéo từ sau gáy xuống tận ngang eo.

Bộ quần áo này cực kỳ bảo thủ, chỉ có thể dùng khóa kéo mới có thể cởi ra.

“A!” Lam Đóa hét lên một tiếng, bắt lấy cánh tay anh.

Lạc Thành gắt gao đem cô ôm vào trong ngực không cho cô động đậy, cánh môi tỉ mỉ hôn tóc cô, nhẹ nhàng cọ sát phía trên, một tay đem quần áo từ phía sau lưng cô cởi ra, vô hạn cảnh xuân liền lộ ra trước mắt.

“.....” Lam Đóa nhíu mi, tựa như sắp khóc, “Lạc Thành anh muốn làm gì? Anh buông ra a! Đừng sờ em!!! Anh buông ra....”

https://thuviensach.vn

Cô phí công giãy dụa, vẫn bị chôn sâu trong ngực anh, cảm nhận rất rõ ràng được bàn tay anh đã từ phía sau lưng cô chậm rãi men về phía trước, một mực tấn công tuyết cảnh, tay kia thì cởi bộ nội y mỏng manh của cô ra, hung hăng mà nhào nặn.

Lam Đóa có ngốc cũng biết anh muốn làm gì.

“Lạc.... Ưm!” Cô cắn môi, cảm giác được hai luồng điện từ đỉnh núi mẫn cảm đang bị anh chà đạp truyền tới, quần áo trước người cũng đã bị cởi gần hết ra, càng ngày càng giống với khỏa thân mà nằm trong lòng anh.

“Anh đừng như vậy được không?” Đột nhiên Lam Đóa bật khóc, bất lực địa ghé vào trong lòng anh, tất cả những nơi mẫn cảm trên cơ thể đều bị khơi mào kích thích, cảm giác này dọa đến cô: “’Lạc Thành.... Anh nhẹ một chút....”

Khí lực của anh quá lớn, khiến cho cô cảm thấy đau nhức.

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 242: Chi Mê Tình Đóa Thành 7

Lạc Thành hơi hơi nhíu mi, lông mày rậm rạp nhíu chặt lại, con ngươi tối màu tràn ngập khát vọng không thể che lấp.

Anh có thể dừng lại mới là lạ.

Cánh tay to lớn đem tiểu nữ nhân trong lồng ngực gắt gao vây trụ, dùng sức đem cả người cô ôm chặt lấy, đứng dậy xoa xoa mái tóc của cô, vừa hôn vừa ôm cô hướng tới phòng ngủ đi đến.

“Uh..... ” Lam Đóa trời đất quay cuồng, bị anh hôn đến suýt nữa ngạt thở.

Một đường nghiêng ngả lảo đảo, kiên nhẫn của Lạc Thành càng ngày càng kém, môi giữ chặt môi dưới của cô hơi thở cũng càng ngày càng dồn dập, hất tung chăn mỏng trên giường ra, đặt cô nằm dưới thân.

Cô gái nhỏ xinh không có xương trong lòng hóa thành một làn nước mùa xuân, lưu luyến quyến rũ, khiến cho người ta chỉ muốn phạm tội.

Lạc Thành cẩn thận nhấm nháp ngọt ngào trong miệng cô, nụ hôn càng ngày càng sâu, chỉ có thể nghe được thanh âm nức nở rất nhỏ của cô, ngón tay thon dài đem một cúc áo lại một cúc áo cởi bỏ ra, mặc cho bàn tay nhỏ bé vô lực của cô đang đánh loạn trên người mình, nhìn thấy cô dần dần mất đi khí lực, dục vọng trong người anh càng ngày càng mãnh liệt.

Không cần đến 3 phút sau, nội y tối màu của Lam Đóa đã bị xé nát hoàn toàn, quẳng xuống dưới giường.

https://thuviensach.vn

Trong phòng một mảnh nồng đậm lửa nóng, ngón tay Lạc Thành dây dưa tóc cô, quấn quanh vài vòng đem cái gáy của cô chế trụ, lúc này mới buông cánh môi cô ra, môi một đường dọc theo cái cằm xinh đẹp cùng đường congg mỹ lệ dần dần đi xuống.

Lam Đóa dồn dập hít thở, ý nghĩ từng đợt mê muội.

“Lạc Thành..... Lạc Thành..... Em sai rồi, em sai rồi được chưa? Anh đừng như vậy.....” Cô mang theo nức nở cầu xin anh, cánh tay nhỏ bé mềm mại ôm chặt lấy vai anh, chịu đựng cơ thể đang bị anh tập kích.

“Cái gì?” Thanh âm của Lạc Thành khàn khàn lạnh lùng hỏi.

Tay anh bao trùm trước ngực cô, hung hăng nhào nặn, dùng phương thức bạo ngược nhất chà đạo đỉnh núi mẫn cảm của cô, khiến cho đóa anh đào đỏ bừng lên, nhào nặn, giày xéo thậm chí là cắn nuốt? Dùng những nụ hôn nóng bỏng biểu hiện yêu thương của mình.

“A” trong cơ thể Lam Đóa truyền đến một cỗ kích thích bén nhọn, ngửa đầu hô lớn, bàn tay trắng nõn chậm rãi tham nhập vào mái tóc dày đậm của anh.

Động tác của Lạc Thành tốc độ mà dứt khoát, biến thành cô thở không nổi.

“Em còn chưa có chuẩn bị tốt, anh đừng như vậy a....” Lam Đóa cố gắng đuổi bắt quay về một tia lý trí, mang theo nức nở nói.

Cô thật sự không nghĩ tới liền nhanh như vậy đã giao ra chính mình, tuy rằng cô động tâm với anh, mặc dù có thời điểm bị anh mê hoặc đến thần hồn điên đảo, chính là cảm giác thân thiết tàn sát như vậy đã dọa tới cô, cô hoài nghi không biết bản thân mình có thể tiếp nhận được hay không, nhưng mà thân thể bị tay anh nặng nề mơn trớn, cả người nóng bừng như

https://thuviensach.vn

có một luồng điện sẹt qua, thân thể cô kịch liệt run rẩy, cấm địa tư mật một mảnh buộc chặt. Buộc chặt đến mức hơi hơi đau đớn.

Đây có lẽ chỉ là bắt đầu, nhưng mà cô đã đầu hàng mất rồi.

“Chỗ nào chuẩn bị chưa tốt?” Lạc Thành buông ra điểm mẫn cảm trước ngực cô, con ngươi tối màu ngẩng lên, chăm chú nhìn cô, bàn tay không khách khí tham nhập vào giữa hai đùi non mịn bóng nhẵn của cô, chạm được một mảnh lầy lội, “Thực sự đã ẩm ướt đến như vậy, em còn nói chưa chuẩn bị tốt sao?”

“Không phải, không đúng, không đúng, không phải.....” Lam Đóa khóc hét lên, nơi sâu nhất trong thân thể càng đau nhức, cô còn không biết có một loại khát vọng cực kỳ đau đớn, “Em sợ hãi, em không muốn qua loa như vậy,.... Lạc thành!”

Con ngươi của người đàn ông tuấn lãng như thiên thần chợt lóe lên, đem đùi ngọc tuyết trắng của cô nâng lên, chậm rãi tách sang một bên, làm cho khoảng cách tiếp xúc giữa hai người càng thêm gần gũi, Lam Đóa có thể cảm nhận được sự nóng bỏng của anh, nguy hiểm đang ùa tới.

“Trở thành người đàn bà của anh là chuyện sớm muộn đều phải thành, anh nói rồi, anh không có kiên nhẫn....” Lời nói củaLạc Thành đã khàn khan, cực lực khắc chế đã khiến anh chậm rãi đổ mồ hôi, “Yên tâm, anh sẽ dịu dàng hơn một chút.”

Lam Đóa khóc, chỉ do bị dọa mà khóc.

Anh lại không có cái loại kiên nhẫn muốn dỗ cho cô thu hồi nước mắt, mà là gắt gao chế trụ cái mông đang lộn xộn của cô, chập rãi đem dục vọng cứng rắn của mình nhấn chìm vào mảnh đất lầy lội ẩm thấp kia.

Cô rất đau, đau đến mức thấp giọng kêu ra tiếng, gắt gao cắn môi, chịu đựng sức mạnh đang tập kích.

https://thuviensach.vn

“Thả lỏng..... Thả lỏng, thả lỏng.....” Lạc Thành ở bên tai cô nhẹ giọng nói, tất cả tính nhẫn nại cùng lý trí đều đã muốn bị đánh băng? Anh chưa bao giờ có một khắc nào giống như lúc này, anh muốn cô gái này, muốn đem cô hung hăng cắn nuốt, tận đến khi xương cốt cũng không còn.

Lam Đóa làm sao thả lỏng được???

Cô thét chói tai giãy dụa kịch liệt, ý đồ khiến cho anh phải thay đổi quyết định, chính là bởi vì lộn xộn, làm cho nơi cực đại của anh càng thêm tiến nhập sâu hơn vào mảnh đất lầy lội của cô, một cỗ đau đớn xé rách kia càng thêm rõ ràng.

“A, ô ô.....” Móng tay Lam Đóa đâm thật sâu vào trên vai anh, đau đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn nhíu chặt lại: “Đau! Em đau quá!! Lạc Thành..... Đừng đi vào, đừng.....”

Từng giọt mồ hôi từ trên trán anh nhỏ xuống, Lạc Thành đã muốn nhẫn nại đến mồ hôi đầm đìa, khuôn mặt tuấn tú ửng hồng một mảnh.

“Đáng chết..... Không nên cử động.....” Anh gầm nhẹ mệnh lệnh, chính là tiểu nữ nhân dưới thân lại không khác gì con rắn. Bởi vì khát vọng mà toàn thân Lạc Thành đã run lẩy bẩy, con ngươi hiện lên một tia dục niệm màu đỏ tươi, buộc chặt cơ thể.

Anh hung hăng ngăn chặn thắt lưng lộn xộn của cô, cúi người gầm nhẹ hung hăng xỏ xuyên đi vào.

Một tiếng kêu xé rách đau đớn vang lên bên tai.

Đêm khuya, không trung bị màu đen dày đặc bao phủ, tòa nhà trọ xa hoa, ánh đèn nhu hòa, nhưng không cách nào che lấp hình ảnh kiều diễm trong phòng ngủ, một người đàn ông cao lớn tuấn lãng ép chặt một tiểu nữ nhân nhỏ bé phóng đãng luật động, cô khóc đến mức nước mắt nước mũi ràn rụa

https://thuviensach.vn

cũng không nương tay, cánh tay mạnh mẽ bóp chặt đùi cô đến ửng hồng lên. Hung hăng xỏ xuyên ra vào nơi mảnh đất lầy lội kia.

Khoái cảm dọc theo xương sống lan lên tiến nhập vào não bộ.

“Ách! ” Lạc Thành ngửa đầu, khuôn mặt tuấn tú ửng hồng tràn đầy mồ hôi, nghiễm nhiên đã không thể khống chế được lực đạo.

Lam Đóa thực đã la hét đến giọng khàn khan, bị đau nhức cùng khoái ý quấn quanh, tim hơi hơi run rẩy, rốt cục đã biết được nam nữ trong lúc đó cuồng nhiệt khát vọng là gì. Tựa như hiện tại người đàn ông này hung hăng chà đạp thân thể của cô, ở nơi sâu nhất trong thân thể cô đòi lấy khoái cảm đồng thời cũng đem đau đớn cùng cực lạc đẩy vào trong thân thể của cô.

Giống như bị sóng lớn đánh trúng, cô từng đợt mê muội cùng đau nhức, từng đợt mê ly cùng co rút.

“Lạc..... Thành.....” Lam Đóa run rẩy kêu lên, khát khao có thể đạt được một tia thương hại của anh, vừa vặn khiến cho người đàn ông ở phía trên hơi hơi cứng đờ, lại lạp tức đâm thật sâu vào cơ thể cô, tựa như là muốn đâm thủng cơ thể cô thì mới thỏa mãn vậy.

“A! ” Lam Đóa cả người run rẩy một chút, sắc mặt ửng hồng, thét chói tai, ánh mắt trong lúc đó tràn đầy khoái ý cùng thống khổ đan vào nhau.

“Làm sao vậy?” Tiếng nói của anh khàn khàn, cúi đầu để chóp mũi của cô hỏi.

“Đau.....” Lam Đóa chịu đựng từng đợt co rút liên hồi trong cơ thể, “Đau, anh chậm một chút.....” o_O

Ánh mắt thâm thúy của Lạc Thành giờ phút này giống ánh nắng sớm mai, vô cùng chói mắt. Anh khẽ hôn lên môi Lam Đóa, chậm rãi đem mình rút ra, đẩy thân thể nhỏ xinh của cô ra một chút rồi lại đem cả người cô

https://thuviensach.vn

cuốn lại, bàn tay thô ráp xiết chặt lấy thắt lưng cô, nâng lên, lại ác độc hơn nữa xỏ xuyên đi vào.

Ngoại truyện 22: Chi mê tình Đóa Thành – P14

Lập tức Lam Đóa bị đưa lên đỉnh đến mức nói không ra lời, co rút trong thân thể cuối cùng cũng lên đến cực hạn, tay nhỏ bé mềm mại túm chặt drap giường, hung hăng run rẩy, run rẩy kịch liệt.....

”.....” Cô giống như khóc mà lại không phải khóc, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng đã muốn bị buộc tới cực hạn.

Lạc Thành tựa hồ rất vừa lòng của phản ứng của cô, nhắm mắt cảm thụ được vách tường của cô đang ôn nhu mà chặt chẽ hút lấy mình, một hơi thở dốc đi qua, lại chậm rãi cúi người ngăn chặn thân thể nhỏ xinh của cô, lại thong thả luật động.

Tiếp theo đó, lại dần dần dần dần mãnh liệt, quái ác.

Vị trí đi vào từ sau lưng khiến cho nơi kết hợp càng thêm gắn bó chặt chẽ, vào càng sâu hơn, Lam Đóa bị kích thích phải hét ra tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn cọ xát nệm giường hơi hơi đau đớn, người đàn ông phía sau lại vô cùng dũng mãnh, bàn tay to lớn tìm được nơi đẫy đà mềm mại của cô, ta sức xoa nắn.

“Đóa Đóa..... Đóa Đóa.....” Lạc Thành động tình, động tác hung ác tàn bạo không thể khống chế được lực đạo, vừa thở dốc vừa ở bên tai cô kêu tê tâm liệt phế tên của cô, nhẹ nhàng hôn cô, an ủi làm dịu đi đau đớn.

Lam đóa bị va chạm khiến cho tất cả ý thức đều tan rã..

“A..... A.....” Cô chỉ có thể khàn khàn mà kêu lên, bị hoan ái mãnh liệt tra tấn đến mê sảng? Thân thể co rút đã vài lần lên đến đỉnh, cô bị nụ hôn của anh khiến cho điên cuồng run rẩy, chính là cỗ áp lực đó phóng thích

https://thuviensach.vn

không được bao lâu đã rất nhanh lại mãnh liệt thổi quyét đến, hô hấp của cô đều đứt quãng, càng kịch liệt bị đưa lên đến tận thiên đường.

Một khắc cuối cùng kia, tiểu nữ nhân trong lòng Lạc Thành bị tra tấn đến ngất đi, ở nơi thật sâu trong cơ thể cô cuồng nhiệt phun trào, thấp giọng khàn khàn hô ra tiếng, hai tay anh ôm chặt lấy thân thể đầy rẫy dấu vết ửng hồng của cô, rốt cục cũng thỏa mãn.

Suốt nửa tháng, Lam Đóa đầy đủ thể nghiệm quá trình thúc giục từ một cô gái đến một người đàn bà.

Toát mồ hôi, được rồi, cô không thể không thừa nhận về mặt này cô so với những người phụ nữ khác thực đã bị chậm mất vài năm a.

Ngẫm lại bao nhiêu cô gái như vậy, ở đại học hoặc thời điểm sớm hơn đã đã biết đến cái kia là gì, Lam Đóa liền cảm thấy trong lòng thực rối rắm, rốt cuộc cô vì cái gì mà phải duy trì trinh tiết nhiều năm như vậy chứ?

Cắn môi, mở ban công hóng gió, tóc trên trán cô bị gió thổi tán loạn thật thê thảm.

Lạc Thành mở cửa tiến vào, ngưng con ngươi tối màu nhìn tiểu nữ nhân đang đứng ngoài ban công kia.

Đem chìa khóa đặt trên bàn trà, anh đi qua đó.

“Vé máy bay đều đã chuẩn bị xong, trưa ngày kia chúng ta sẽ cất cánh.” Thanh âm của anh cực thản nhiên mà dị thường dễ nghe, tao nhã hướng cô đi tới, hai tay vòng ra ôm lấy cô, “Hai ngày này nghỉ ngơi cho tốt, chuẩn bị đợt mới nha.”

Lam Đóa giật mình một cái, đem ngụm nước bọt trong miệng hung hăng nuốt xuống, thiếu chút nữa bị sặc.

https://thuviensach.vn

“A..... Cái kia, cái kia kia.... Hiệu suất của anh thật là dã man nha...” Cô kéo dài nói một câu, cố gắng làm cho mặt chính mình mặt không đổi sắc trước mặt người đàn ông dã thú cùng ngang ngược này.

Lạc Thành thế nhưng khẽ cười một chút.

Anh đến gần hơn một chút, giơ tay vuốt gọn những sợi tóc đang bay tán loạn của cô, có ý chỉ giáo, “Thể lực của em cũng không kém a, gần đây làm nhiều như vậy còn có thể tỉnh táo, xem ra anh rèn luyện rất tốt nha.”

Mặt Lam Đóa “Xoạt” một cái lập tức đỏ ửng.

“Anh... Anh... Anh...” nói lên cô liền tức giận, thuận tiện cũng đem cỗ bất an trong lòng cùng ý nghĩ hồ đồ ngày nào đó của cô lập tức thực thi án tử hình. Thân thể cô chưa có chuẩn bị, tâm lý cũng chưa có chuẩn bị, nửa tháng nay bị thân thể anh tận lực tàn phá, bên dưới thường đau đến mức không thể bước đi được, cảm giác như cuộc sống của chính mình nghiêng trời lệch đất.

Phiền a, phải làm như thế nào mới có thể chứng tỏ mình là người kiên cường đây? Không kết hôn cũng muốn sinh một tiểu hài tử về đây nuôi dưỡng a! Phụ nữ thế kỷ 21 vô cùng độc lập kiên cường, nhưng mà hoàn cảnh trong lúc đó lại biến thành thế này, ‘Thôi được rồi, tỷ tỷ ta đây liền hiệp nghĩa miễn cưỡng để cho người đàn ông này chiếu cố nuôi dưỡng nha!’ Sống như thế có được không?

Quỷ thần ơi, cô có tội ư?

“Kỳ thật không có người phụ nữ nào lại chân chính bị bại dưới thể lực của đàn ông cả, ngu ngốc a, là phụ nữ hưởng thụ mà thôi, không phải sao? Đàn ông các anh mới cần nhiều năng lượng để vận động a, cho nên...” Lam Đóa không biết xấu hổ vỗ vỗ bờ vai của anh, “Lão huynh thể lực của anh mới tốt nha.”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lạc Thành vẫn ôn nhu, túm lấy tay của cô, chậm rãi giơ lên miệng hôn một cái.

“Ngày đầu tiên em hôn mê mất, anh còn tưởng là anh vận động mạnh quá, sau lại mới biết được là em quá lười vận động.....” Anh sâu kín nói, ánh mắt giống như ngọn lửa đảo qua khuôn mặt trắng nõn có chút ửng hồng của cô, ” Cho nên, anh mới tốt bụng mỗi ngày cùng em vận động, không được sao?”

Lam Đóa lại một lần nữa hỗn độn.....

Đây đúng là một tên đàn ông lãnh khốc sao? Thật sự sao, thật sự sao? Cô lại cảm thấy được hắn khoác một bộ da sói thật to nha.

“Hôm nay nghỉ ngơi đủ rồi sao? Muốn bắt đầu hay không? ” Anh hôn khắp mặt cô, thấp giọng hỏi nhỏ.

Lam Đóa kinh hãi, nhớ tới những tư thế kinh khủng khi vận động mà anh lăn qua lăn lại cô, ngày nào cũng 4, 5 giờ sáng mới mới dừng lại, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, cười thực khó coi: “Ha hả, cái kia..... Chúng ta không phải nói muốn đi Anh xem Hi Hi cùng bọn họ sao? Anh cũng nghỉ ngơi một chút được không? Dù sao em cũng ở đây không có chạy mất đâu, anh đem công việc của em phá bỏ mất rồi, nhà trọ của em cũng bị phá bỏ luôn, bắt dời đi nơi khác, em không nhà để về chỉ có thể lao đầu ở chỗ anh thôi nha, chúng ta sau này còn nhiều thời gian mà....”

Lạc Thành không có kiên nhẫn nghe cô lảm nhảm, nheo mắt lại, bàn tay chậm rãi chế trụ thắt lưng cô, tháo dây đai lưng váy tơ tằm của cô ra.

Váy màu lam làm nổi bật màu da trắng hồng khiến cho cô trông có vẻ trẻ ra 7, 8 tuổi.

Lam Đóa hít một ngụm khí lạnh, túm chặt lấy đai lưng của mình, “Đừng, Lạc Thành, tự mình đi tìm chỗ khác đi, em còn đau, thật sự rất đau nha.”

https://thuviensach.vn

Tay Lạc Thành chậm rãi dừng lại.

Anh cũng không tin tưởng lời của tiểu nữ nhân ma quỷ này, cô là người có năng lực thích ứng rất tốt nha, 2, 3 ngày trước anh đã cảm nhận thấy cô hưởng thụ được tốt đẹp của hoan ái nha, cảm giác một lần so với một lần mãnh liệt hơn, rất nhiều lần ở tronh khuỷu tay anh lên đến tận thiên đường, sắc mặt ửng hồng đến mức khiến cho anh muốn một ngụm đem cô cắn nuốt đi.

“Đau chỗ nào nói anh coi, anh giúp em vuốt... Được chưa?” Lời nói của anh vẫn thản nhiên như trước, chính là trong mắt đã nhuốm đầu dục vọng: “Đóa Đóa... đến...”

Lam đóa 冏..... Đến cái con khỉ á?

“Em không muốn!” Cô từ cái ghế nhỏ trên lan can nhảy xuống, chạy vào trong phòng.

Lạc Thành cũng buông tay mặc kệ cho cô chạy, thân ảnh thon dài thoáng cái nhìn qua cảnh sắc bên ngoài, rồi đã nhanh chóng chui tọt vào trong phòng.

À, tốt lắm, cô một mình nằm úp sấp trên thảm, dường như không có việc gì mà xem TV, cũng có thể đem cô đánh gục được.

Đem quần áo cởi bỏ, vứt sang một bên, anh hướng phía cô đi qua đi.

Lam Đóa không yên lòng, cảm giác anh tới gần, một trận gai ốc dựng đứng lên, vứt điều khiển muốn chạy trốn, nhưng mà động tác của Lac Thành so với cô còn nhanh hơn vạn phần, đem mắt cá chân của cô chụp lấy, trược tiếp tác hai chân của cô ta, kéo về phía sau, giải phóng dục vọng đã căng cứng của mình, đem cô kéo lại gần, nhanh chóng lột sạch quần áo của cô, ngay sau đó thật sâu chôn vào hoa viên thần bí của cô.

https://thuviensach.vn

“A!” Lam Đóa đau kêu lên một tiếng, cảm giác anh lại lần nữa thô bạo xông vào, lấp đầy cô.

Lạc Thành bị cỗ co rút ngây ngô kia nhanh chóng khiến cho thoải mái, sắc mặt lạnh lùng hòa hoãn một chút, cũng tạm thời không có động đậy, bàn tay chậm rãi tiến đến nơi bọn họ kết hợp, “Đừng nhúc nhích Đóa Đóa, chờ một lát nữa sẽ không đau....”

Lam Đóa vô cùng ủy khuất, khóc ra tiếng, “Huhu, __ Lạc thành tôi hận anh, anh không thể ôn nhu một chút sao? Tôi đau muốn chết đây, tôi đau chết mất.”

Anh luôn luôn là như vậy, thời điểm mà đã muốn thì thương lượng cũng vô ích! Cô không phải bánh bao a! Có thể bảy nhào nặn tám tùy tiện chà đạp nha.

“Đừng khóc....” Lạc Thành khống chế được thắt lưng cô, cúi đầu thở hào hển vuốt vuốt tóc cô, đợi cho cô hơi chút ổn định lại bắt đầu luật động.

“Đừng khóc... Đóa Đóa... là anh nóng vội....”

Anh cúi đầu hôn lên mắt cô, đầu lưỡi đảo qua cánh mi ngọt ngào của cô, tràn đầy yêu thương.

Lam Đóa dần dần đã không còn đau nữa, cảm giác được anh cấp bách ra vào, mỗi một nơi đều bắt đầu căng trướng lên, khát vọng bị cọ xát, bị giữ lấy, khát vọng nhìn anh mỗi lần lại thêm mạnh mẽ.

Hai tay cuốn lấy cổ anh, Lam Đóa rầu rĩ hừ hừ, tựa như trả thù ngẩng đầu cắn lia lịa lên cổ anh.

Một loạt dấu vết in trên cần cổ, lòng cô mới hơi hơi nguôi giận, tiếp tục cắn, cái lưỡi đỏ bừng đảo qua da thịt trên cổ anh.

https://thuviensach.vn

Lạc Thành nhắm mắt chịu đựng cô gái này châm ngòi thổi gió (lửa cháy đổ thêm dầu), không ngăn cản cô, chính là mỗi lần va chạm lại càng thêm sức, tay túm chặt lấy vai cô, mỗi lần ra vào đều mạnh mẽ hơn.

“....” Lam Đóa bắt đầu chịu không nổi, mắt tràn ngập sương mù ủy khuất có ý cầu xin, mắt trông mong nhìn anh.

Lạc Thành thở dốc một cái, hung hăng hôn cánh môi đỏ bừng của cô.

Cô không thể không thừa nhận, người đàn ông này tuy rằng ác liệt, nhưng mà cô lại cố tình thích anh mạnh mẽ như vậy mà giữ lấy, một lần so với một lần càn thêm mạnh mẽ, để cho cô cảm nhận rõ ràng cô như thế nào từng chút từng chút trở thành người đàn bà của anh.

Quấn chặt lấy cổ anh, Lam Đóa quay về hôn trả lại anh, lại đột nhiên nhíu mi, cảm giác đầu lưỡi bị anh quấn chặt, hung hăng bị mút vào, cô kêu rên ra tiếng. Từng đợt mê ly.

Con ngươi tối màu của Lạc Thành xuất hiện một tia đỏ tươi, đem đùi ngọc của cô nâng lên thắt lưng mình, lại hung hăng va chạm, khiêu khích của cô không khác gì lửa cháy đổ thêm dầu, hiện tại anh muốn hung hăng đem cô cắn nuốt ăn luôn.

“Ư... Ư...” Cánh môi bị ngăn chặn, Lam Đóa chỉ có thể ư ư ra tiếng, cả người phấn hồng run rẩy, từng đợt cao trào tràn đến tứ chi bách hải (toàn thân), cô ý định khép chặt hai chân nhưng lại bị anh mở càng rộng ra, khoái cảm trong thân thể từng đợt từng đợt như phong ba đánh úp, mãnh liệt như vậy, cô chịu không nổi.

“Lạc Thành.... Chậm một chút.... Anh chậm một chút a....” Lam Đóa thở dốc từng ngụm từng ngụm, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng đã biến thành đỏ bừng, thanh âm hỗn loại mà mị hoặc ngâm nga cầu xin anh, cuối cùng tựa như phát run. Lạc Thành hôn vành tai cô, đầu lưỡi lửa nóng ở nơi vành tai

https://thuviensach.vn

mẫn cảm của cô hơi hơi đùa giỡi, Lam Đóa gấp đến mức sắp khóc ra tiếng, gác mặt lên vai anh, không ngừng muốn tránh né.

Anh thực sự cuồng dã, mỗi một loại tư thế, mỗi một loại chiều sâu, đều phát huy vô cùng nhuần nhuyễn trên người cô.

Thời khắc cuối cùng Lam Đóa thét chói tai trằn trọc dưới thân anh, anh ngừng thở mỗi một cú va chạm mãnh liệt tựa như sắp chết đi vậy, giây phút lên đến đỉnh điểm anh phủ phục cắn môi dưới của cô, mồ hôi đầm đìa, nhìn cô nhắm chặt mắt ngửa đầu, thân thể tận lực thả lỏng, bộ dáng xinh đẹp bị anh gây sức ép giữ lấy.

Khoái cảm kịch liệt, nháy mắt đã truyền đến tứ chi bách hải.

Anh hét lên phóng thích tất cả, tiểu nữ nhân dưới thân lại sớm thiếu không khí sắp ngạt thở, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng mê ly không biết trời đâu đất đâu.

Lạc Thành đem thân thể nóng bỏng của cô vào trong lồng ngực, để cho phần eo cùng hai chân đã đau nhức đến mức không chịu nổi của cô có thể nghỉ ngơi một chút, cúi đầu hôn mi mắt đáng yêu của cô, cô ở trong mơ hồ cố gắng mở lớn mắt, oa oa định kêu cái gì, anh nhẹ nhàng vuốt ve tóc của cô, ngưng mắt nhìn lắng nghe, một tiếng một tiếng đều là gọi tên anh.

Ngoài cửa sổ, ánh dương ấm áp chiếu rọi, trong lòng Lạc Thành hơi chút dao động, ôm chặt tiểu nữ nhân trong lồng ngực lại.

Trước kia anh chưa từng trải nghiệm qua, thì ra hạnh phúc bất quá chỉ là ôm một người ở trong lòng mềm mại hóa thành một làn xuân thủy, cô muốn cái gì đều có thể, chỉ cần cô muốn, cũng chỉ anh mới có thể cho

https://thuviensach.vn

TỔNG TÀI THỰC ĐÁNG SỢ

Cận Niên

dtv-ebook.com

Chương 243: Tiểu Vương Tử – Kết Thúc Mở

Vài năm sau.

Dưới bầu trời trong xanh, một bé gái mặc toàn thân mặc váy dài trắng từ trên xe Lincoln nhảy xuống, vội vàng không ngừng nghỉ hướng hoa viên chạy tới.

“Công chúa! Mũ của cô!” Phía sau có người hô lớn.

Tần Vũ Lạc đột nhiên ngừng lại, cầm lấy, cào cào tóc trên thái dương đội một cái rồi tiếp tục chạy.

Hoa viên lớn như vậy, an tĩnh mà say lòng người, một thiếu niên tuấn tú dưới ánh mặt trời ấm áp lặng lẽ lật những trang sách của mình, ngón tay thon dài của cậu rất nhẹ nhàng mà lật những trang sách ố vàng, đôi mắt thâm thúy đắm chìm trong những ký hiệu cùng loại ngôn ngữ nào đó trên thế giới.

Miệng cậu nhẹ nhàng lẩm bẩm mấy câu, thứ ngôn ngữ tựa như đã bị lãng quên từ rất lâu rồi.

Nữ hài tử thở hổn hển đứng ở trước mặt cậu.

“Anh ơi, anh!” Tần Vũ Lạc đi qua ôm tay cậu, “Chú Lạc mang theo vợ tới đây, anh không đi nhìn sao?”

Ánh mắt mêly, cô không chút nào che giấu mê luyến, kính trọng cùng sùng bái anh trai mình.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt hẹp dài của Tần Mặc lộ ra một tia luyến tiếc, ánh mắt từ trên trang giấy chậm rãi nâng lên, dừng ở tiểu cô nương phấn nộn trước mắt.

“Chú Lạc?” Thanh âm dễ nghe mà tao nhã của cậu hỏi một tiếng.

“Vâng!” Tần Vũ Lạc gật gật đầu, cánh mi cong dày tựa như bú bê sứ, da thịt tuyết trắng dưới ánh nắng mặt trời nổi lên phấn hồng.

Tần Mặc đứng dậy, cốt cách thiếu niên trưởng thành từ từ giãn nở mở ra bộ dáng khiến người ta động lòng.

Liếc mắt một cái nhìn qua, trong chiếc xe Lincoln xa hoa màu đen kia, quả nhiên có hai thân ảnh đi ra, một người tĩnh lặng băng lãnh, một người nháo loạn như thỏ nhỏ. Cậu nheo mắt lại, thực đã có thể đoán được người đến là ai.

Ngón tay thon dài đem sách vở gấp lại, nhẹ nhàng vỗ vỗ khuôn mặt nhỏ nhắn của em gái: “Chạy về hầm rượu báo với mẹ, sau đó gọi điện báo cho ba, anh đi trước.”

Tần Vũ Lạc ngẩn ra, đôi mắt đen láy trợn lớn, không biết làm sao.

Tần Mặc vừa bước đi vài bước đã nhận ra tâm tình của cô.

Bước chân dừng lại, khuôn mặt còn nhỏ tuổi nhưng đã mị hoặc lòng người của cậu hiện lên một chút biểu cảm khác thường.

Tao nhã cúi người, trong lúc đó ánh mắt cậu mang theo một chút bất đắc dĩ, một tay đỡ lưng tay còn lại vòng qua đầu gối cô đem cô nhấc bổng lên ôm vào trong ngực.

“Em có biết là anh chỉ lớn hơn em có một tuổi không hử?” Tần Mặc cúi đầu nói với cô.

https://thuviensach.vn

Tần Vũ Lạc dừng ở trong lòng cậu rên lên một tiếng, ngoan ngoãn cuốn lấy cổ cậu, đầu chôn chặt vào hõm vai cậu, “Ông trời thật là bất công a a a! Dựa vào cái gì mà ông trời lại cho anh trai từ lúc sinh ra đến giờ đều cao như vậy chứ? Không phải ai cũng nói là nam sinh đến tận trung học mới cao sao? Không phải sao, không phải sao???”

“Anh cao hơn em nhiều nha....” Tần Vũ Lạc uỷ khuất lại già mồm át lý lẽ nói một câu.

Tần Mặc không nói gì, chỉ là thản nhiên cụp mắt xuống nhìn: “Em rất nặng!”

Tần Vũ Lạc ngẩn ra, mắt càng trừng lớn hơn nữa.

Lam Đóa vốn đã đứng rất lâu nhìn ngắm thời tiết, chỉ có núp ở dưới bóng Lạc Thành mới có thể tránh được một chút ánh mặt trời, nghe được động tĩnh liền quay mặt tìm hiểu, liền nhìn thấy một bức tranh quỷ dị như vậy.

8:18 AM

Trước tòa lâu đài khổng lồ xa hoa, một thiếu nhiên mặc quần áo hưu nhàn tao nhã đi qua, trên tay ôm một cô gái mặc toàn một màu trắng, vừa nói chuyện điện thoại, cúp máy, sau đó đem cô bé trong lồng ngực đặt xuống đất.

Một cao một thấp, một tuấn tú một xinh đẹp, vô cùng đẹp mắt đứng ở một chỗ.

“Chú Lạc!” Tần Mặc rất lễ phép chào một tiếng.

Lạc Thành chưa kịp đáp lời, tiểu nữ nhân phía sau đã nổ tung, túm lấy tay anh liều mạng nói: “Thực đáng yêu nha.... Thực là đáng yêu nha!!

https://thuviensach.vn

Chồng a, về sau em cũng sinh một đứa như vậy nha, còn có một đứa con gái như vậy nữa nha!!!”

Những lời Lạc Thành vừa định nói đã nghẹn trong cổ họng, nhìn thấy phía đối diện Tần Vũ Lạc đang che miệng cười trộm, cũng thản nhiên cười rộ lên, cầm lấy tay Lam Đóa kéo cô lên phía trước, khó khăn mới có được một câu ôn nhu nói: “Đừng muốn loạn nữa, em không có cái gen kia.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn sáng lạng của Lam Đóa nháy mắt liền suy sụp.

Khuôn mặt tuấn tú đến ghen tị của Tần Mặc cũng ôn hòa hơn một chút, lông mi thật dài khẽ run, tao nhã mà tránh đường: “Ba mẹ cháu một hồi nữa sẽ tới, hai người mệt mỏi không ạ? Đi vào nghỉ ngơi một chút đã.”

Lam Đóa hoạt bát chạy đến trước mặt cậu, “Thực đẹp trai nha, cháu cười, cười một cái thôi! So với cha cháu, cháu còn đáng yêu hơn nha, cháu không biết khi cha cháu còn là chủ tịch đâu, thực là dọa người nha! Anh ta không bao giờ cười đâu, chỉ một ánh mắt tùy tiện cũng khiến người ta sắp chết nha... Dì Lam Đóa của cháu làm việc ngay tại căn phòng bên cạnh nha, a a a a.... Thực là kiên cường có phải không? Rất có khí chất có phải không?”

Tần Mặc chỉ là lẳng lặng nghe, ánh mắt mị hoặc lộ ra tia sáng lấp lánh, chăm chú nhìn cô.

“Tiểu Du không có tới sao?” Mắt cậu đảo qua mặt trong xe Lincoln phía sau, nghĩ muốn xác nhận xem có còn người bên trong hay không.

“Cháu hỏi nó a?” Lam Đóa nhíu mi, rối rắm nói, “Không có cách nào, nó không ngoan, thật sự là rất khôngg ngoan, cư nhiên ngay cả một chút gen tốt đẹp của dì đây cũng không kế thừa được! Cuối cùng nghiêm phạt khó khăn lắm không biết dì có thể cho nó vào được trung học không nha? Trung học cháu có biết không? Ở Trung Quốc đó là 9 năm bắt buộc phải học đó, cháu biết chứ? Một nữ sinh còn nhỏ tuổi như vậy lại ngâm mình trong mấy

https://thuviensach.vn

thứ ma thú vớ vẩn không có khái niệm chăm chỉ học tập là gì, Lạc Thiên Du nó chính là sự tụt hậu có một không hai của nền giáo dục Trung Quốc nha. Làm gì có ai nữa?"

Lạc Thành nghe xong hơi hơi nhíu mày: "Em đang nói cái gì?"

"Em nói con gái bảo bối của anh nha!" Lam Đóa tức giận oa oa mà nhìn anh. "Còn không phải là anh quá nuông chiều nó sao, khiến cho nó nhỏ như vậy đã ham mê cái gì là thần điêu, cái gì là cường hóa..., nó là nữ sinh là đủ rồi? Chẳng lẽ anh muốn đem con tu luyện thành sư phụ của mấy thứ trò chơi sao?"

Lạc Thành mím môi, khuôn mặt tuấn lãng lộ ra biểu tình tựa như rất muốn trừng phạt cô vậy.

"Không biết gì thì đừng có nói lung tung, em chính là nhìn không hiểu những số hiệu trình tự trò chơi mà con viết ra thôi, đợi cho em hiểu được thì không biết còn tốn bao nhiêu thời gian nữa đâu, ngu ngốc." Nói xong anh nắm chặt bàn tay nhỏ bé của vợ mình, túm cô đi về phía trước.

Tần Vũ Lạc thực ngoan ngoãn dẫn đường cho bọn họ, thỉnh thoảng Lam Đóa lại giơ tay véo véo cái má phấn nộn của nó, nó cười trốn đi, bộ dáng đáng yêu rất giống với mẹ nó.

Mà Tần Mặc lại ở lại cuối cùng, thân ảnh cao ngất chậm rãi quay trở về, đôi mắt hẹp dài một mảnh mêly.

Cậu nhớ tới một lần duy nhất nhìn thấy Lạc Thiên Du lần đó cô bé không đi cùng chú Lạc và dì Lam Đóa, bầu trời London đầy tuyết rơi, sương mù bao phủ không khí lạnh buốt, cậu nhìn thấy Lạc Thiên Du một thân lửa đỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn bị lạnh cóng đến mức đỏ bừng lên, vẻ mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng ngạo khí từ trên xe nhảy xuống, ven đường một đống những đứa con trai mắt xanh tay cầm máy điện tử gầm rú chơi game, thân

https://thuviensach.vn

ảnh nho nhỏ của nó ngoái đầu lại nhìn, ánh mắt trongg veo nhìn người kia khóe miệng méo mó: “KSB, loại này nhìn cũng tầm thường thôi.”

May mắn, mấy đứa con trai kia nghe không hiểu tiếng Trung.

Mà ở một bên Tần Mặc chịu trách nhiệm đến đón nó lại nheo nheo mắt lại, đánh giá cô bé này không biết nhỏ hơn mình bao nhiêu tuổi, tầm mắt hoảng hốt đã bắt đầu không thể chuyển động.

Lạc Thiên Du kéo theo một valy kéo lớn hành lý đi tới, nhìn thấy cậu chính là kinh ngạc một chút, sau đó nhíu mi hô: “Anh không phải tới đón em sao? Rất nặng nha, anh kéo giúp em với.”

Tần Mặc lần đầu tiên thất thần, nhìn một cô bé xa lạ khéo léo nhưng lại làm càn trước mặt mình.

Thời điểm nào đó cha đã nói, “Đời người đàn ông đều gặp phải một cái khắc tinh, cái gọi là khắc tinh chỉ là ẩn dụ, đại khái là kiếp trước con nợ một ai đó, sang kiếp này con nhất định phải ở bên cạnh người đó cả đời, vĩnh viễn không được quay lưng đi.”

Ngón tay tao nhã day day thái dương, Tần Mặc nghĩ, không phải là cậu sớm thành thục, mà nguyên nhân chính là, “Lạc Thiên Du, cô bé đó xuất hiện quá sớm.”

Lúc mà bọn cậu cùng nhau chơi trò “Mê vụ chi sâm”, ở cửa ải cuối cùng cậu cùng cô bé đánh boss, thế nhưng thời điểm còn một giọt huyết cuối cùng cậu bị cô bé chém toi mạng.

Nhìn thấy cô bé thuận tay đem chiến lợi phẩm sau khi chém được đại boss cướp đi, Tần Mặc nghiến răng nghiến lợi, hận không thể dùng bạo lực để đến xử lý cô bé giống như em gái mà cũng tựa như kẻ thù đang vênh váo trong màn hình máy tính kia.

https://thuviensach.vn

Cuộc gọi video ở một nơi khác, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực của Lạc Thiên Du một mảnh tiếc hận: “Ai nha, anh toi rồi, thật là yếu ớt nha.”

Khuôn mặt Tần Mặc xanh mét không có cảm xúc gì, không có biểu tình gì.

“Lạc Thiên Du, em có giỏi thì đến Anh đi, anh với em đấu một trận.” Thanh âm của cậu lạnh như băng nói.

Tiểu nha đầu trong máy tính liếc một cái tỏ vẻ xem thường: “Không có hứng thú, London có cái gì hay chứ?”

“Em không dám?” Thanh âm thản nhiên của Tần Mặc hơi hơi lên giọng.

Lạc Thiên Du đem máy chơi game ném sang một bên, nằm úp sấp trước mặt màn hình máy tính, khuôn mặt ủy khuất dán chặt vào hướng camera trên màn hình: “Em rất muốn đi nha... Nhưng mà ba mẹ em cấm không cho đi, em không có tiền.....”

Trái tim Tần Mặc lập tức tan chảy như nước.

Cậu vẫn cảm thấy lừa gạt tình cảm của tiểu hài tử không phải là chuyện tốt, cho nên cẩn thận suy trước tính sau, mặt chậm rãi tiến lại phía màn hình, thản nhiên nói:

“Lạc Thiên Du, chỉ cần em lại đây, hết thảy mọi việc đều giao cho anh.”

Ý tứ của cậu chính là tiền, tiền chính là hết thảy.

Lạc Thiên Du nho nhỏ, khi còn chưa có tốt nghiệp tiểu học, đã chiếm được một nam sinh tình nguyện bao dưỡng, mối tình nồng nàn của cô bé.... Đây là chuyện tình tốt đẹp hãm cha hại mẹ đến cỡ nào a.....

Lúc đó Tần Mặc không biết món nợ cả đời mà từ miệng cha cậu nói ra từ một khắc kia đã bắt đầu thực thi.

https://thuviensach.vn

Từ nay về sau mãi mãi hãm sâu.

Trọn đời không được thay đổi

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Đêm Cướp Đoạt
Chương 2: Người Đàn Ông Khó Hiểu
Chương 3: Lần Đầu Tiên Của Cô Ấy Phải Là Của Tôi
Chương 4: Nhạc Phong, Đừng!
Chương 5: Khó Có Thể Chịu Được Kích Thích
Chương 6: Xin Đừng Nhục Mạ Tôi
Chương 7: Đem Nàng Dâng Cho Người Khác
Chương 8: Hãy Cứu Em
Chương 9: Cô Gái Nhỏ Thật Ngoan
Chương 10: Ở Bên Cạnh Tôi, Cô Phải Thay Đổi
Chương 11: Thật Hấp Dẫn Đàn Ông
Chương 12: Chị Rất Thích Chủ Tịch
Chương 13: Cuộc Viếng Thăm Bất Ngờ Của Nhạc Phong
Chương 14: So Với Kĩ Nữ Còn Đê Tiện Hơn Nhiều
Chương 15: Xé Nát Tình Yêu Của Hắn
Chương 16: Hi Hi, Là Em Ép Tôi
Chương 17: Cô Trang Điểm Thật Đẹp
Chương 18: Nguyễn Húc Cố Ý Nhắc Đến Nàng
Chương 19: Ai Đã Tàn Nhẫn Với Nàng Như Vậy?
Chương 20: Cũng May Là Nàng Không Phản Đối
Chương 21: Nàng Quá Ngây Thơ
Chương 22: Sẽ Không Đơn Giản Chỉ Là Giúp Đỡ
Chương 23: Có Thể Giúp Một Chút Không?
Chương 24: Nếu Như Không Phải Do Hắn Ở Đó
Chương 25: Bọn Họ Ở Chung Với Nhau
Chương 26: Tôi Cho Cô Hai Lựa Chọn
Chương 27: Đảm Đương Không Nổi Nhiều Thứ Như Vậy

https://thuviensach.vn

Chương 28: Tôi Cũng Không Phải Là Người Của Anh
Chương 29: Tất Cả Mọi Người Đều Hận Nàng
Chương 30: Để Cho Lâm Hi Hi Cùng Đi
Chương 31: Ở Bên Cạnh Tần Dịch Dương
Chương 32: Có Người Vẫn Luôn Nhìn Cô
Chương 33: Cho Cô Biết Thế Nào Là Đau Đớn
Chương 34: Không Nên Cử Động, Hãy Ngoan Ngoãn Nghe Lời
Chương 35: Không Phải Là Cô Gái Ngốc Nghếch
Chương 36: Sự Phản Kháng Của Nàng
Chương 37: Nỗi Sợ Hãi Chưa Rõ
Chương 38: Làm Cùng Người Khác Thích Thú Hơn Sao?
Chương 39: Làm Cô Đau Lòng Sao?
Chương 40: Nhìn Nàng Tuyệt Vọng Rơi Lệ
Chương 41: Xin Hãy Giúp Tôi
Chương 42: Không Vì Quyền Lợi Mà Rơi Lệ
Chương 43: Quan Hệ Giữa Bọn Họ Là Quan Hệ Vợ Chồng
Chương 44: Bắt Đầu Thích Thú Quan Hệ Mập Mờ Này
Chương 45: Mình Với Cậu Đều Đê Tiện Như Nhau
Chương 46: Nàng Vì Thương Tổn Mà Tuyệt Vọng
Chương 47: Tôi Chỉ Nói Một Lần
Chương 48: Ai Là Người Chống Lưng Cho Cô Ta?
Chương 49: Vẫn Là Lợi Dụng Nàng
Chương 50: Tôi Dạy Cô Nên Làm Như Thế Nào
Chương 51: Khế Ước Làm Nàng Sợ Hãi
Chương 52: Cô Dạy Tôi Làm Thế Nào Đi
Chương 53: Quan Hệ Không Thể Giải Thích Được
Chương 54: Khó Có Thể Nắm Bắt Được Ý Đồ Của Hắn
Chương 55: Bắt Đầu Biết Hắn Muốn Gì?
Chương 56: Phải Một Mình Đối Mặt Với Nhạc Phong
Chương 57: Không Có Cơ Hội Cầu Cứu
Chương 58: Cũng Không Biết Nàng Có Chồng
Chương 59: Đau Nhức Một Chút Chỉ Biết Trốn Đi

https://thuviensach.vn

Chương 60: Thỉnh Thoảng Mê Muội Cũng Tốt
Chương 61: Vô Cùng Thân Thiết Không Hề Che Giấu
Chương 62: Hắn Biết Nàng Đã Phải Nhẫn Nhịn
Chương 63: Công Khai Nắm Tay Nàng
Chương 64: Hay Là Đã Động Lòng Với Nàng Rồi?
Chương 65: Nhìn Bọn Họ Lửa Hận Lan Dài
Chương 66: Tần Dịch Dương – Tôi Không Muốn Anh Chạm Vào Tôi
Chương 67: Không Phải Là Nàng Muốn Như Thế
Chương 68: Hay Là Đã Động Lòng Với Nàng Rồi?
Chương 69: Khế Ước Càng Nghĩ Càng Rối
Chương 70: Lời Hứa Này Là Dành Cho Cô
Chương 71: Người Bạn Phản Bội Không Có Nhân Nghĩa
Chương 72: Tại Lúc Hắn Mất Kiểm Soát
Chương 73: Lâm Tiểu Thư, Xin Cứ Bình Tĩnh
Chương 74: Thình Lình Bị Đẩy Vào Vực Thẳm
Chương 75: Hi Hi, Đã Lâu Không Gặp
Chương 76: Mẹ Kiếp, Đã Làm Gì Vậy?
Chương 77: Ghé Qua Đây Để Nhận Diện Tử Thi
Chương 78: Nhạc Phong – Anh Là Một Kẻ Giết Người
Chương 79: Sao Lại Xấu Hổ Như Thế Này?
Chương 80: Lời Mời Mọc Hấp Dẫn
Chương 81: Không Phải Cố Ý Xông Vào
Chương 82: Bây Giờ Lấy Gì Để Kháng Cáo?
Chương 83: Điều Kiện Trao Đổi Một Đêm
Chương 84: Chỉ Là Vấn Đề Sớm Hay Muộn
Chương 85: Sự Dịu Dàng Không Đoán Trước Được
Chương 86: Có Muốn Bị Người Khác Bắt Nạt Không
Chương 87: Tìm Được Người Đàn Ông Tốt Hơn
Chương 88: Không Bỏ Cuộc
Chương 89: Lần Thứ Nhất Hạ Thấp Tư Thế
Chương 90: Không Thể Ăn Thì Hãy Ói Ra
Chương 91: Không Cần Nói Tôi Cũng Đã Biết

https://thuviensach.vn

Chương 92: Nàng Ngốc Đến Nỗi Khiến Người Khác Thấy Thương Hại
Chương 93: Kết Quả Ngoài Dự Đoán
Chương 94: Có Phải Là Bạo Lực Gia Đình Không?
Chương 95: Vợ Là Để Yêu Thương
Chương 96: Làm Cho Cậu Ta Chết Tâm Đi
Chương 97: Dùng Cả Đời Để Trao Đổi Với Hắn
Chương 98: Nàng Để Ý Sự Kiện Hai Năm Trước
Chương 99: Từ Giờ Trở Đi Không Thể Là Bằng Hữu Nữa
Chương 100: Một Tuần Phải Thỏa Hiệp
Chương 101: Phải Có Trách Nhiệm Với Lời Nói Của Mình
Chương 102: Chỉ Muốn Cùng Hắn Nói Một Lời
Chương 103: Tuyệt Đối Không Đánh Mất Lòng Tự Trọng
Chương 104: Nàng Khiến Hắn Trở Nên Hoàn Hảo
Chương 105: Chờ Nàng Sẵn Sàng Để Nói
Chương 106: Hiệp Định Có Thể Duy Trì Bao Lâu
Chương 107: Cuối Cùng Cũng Không Thể Thoát Khỏi
Chương 108: Vợ Của Tôi, Lâm Hi Hi!
Chương 109: Không Phải Ai Cũng Chịu Đựng Được Việc Cưỡng Bức
Chương 110: Lấy Danh Nghĩa Của Nàng Để Thu Mua
Chương 111: Một Đêm Rối Bời
Chương 112: Em Ở Dưới Thân Tôi Là Đẹp Nhất
Chương 113: Tay Anh Đang Để Ở Đâu
Chương 114: Là Hắn Chưa Đủ Lãnh Khốc Sao ?
Chương 115: Hắn Đã Lún Sâu Như Vậy Rồi
Chương 116: Rốt Cuộc Có Thể Coi Như Là Thuận Lợi
Chương 117: Không Thể Tha Thứ Cho Người Đàn Bà Này
Chương 118: Không Nên Để Nàng Một Mình Đối Mặt Nữa
Chương 119: Tiếng Chuông Bám Riết Không Ngừng
Chương 120: Không Thể Thừa Nhận Đã Yêu Hắn
Chương 121: Em Nhất Định Phải Khiêu Khích Vậy Sao?
Chương 122: Mong Nàng Ít Bị Thương Tổn
Chương 123: Bầu Không Khí Áp Lực Mà Quỷ Dị

https://thuviensach.vn

Chương 124: Bất Quá Hắn Chỉ Đùa Giỡ Nàng Mà Thôi
Chương 125: Em Đang Lo Lắng Gì Thế?
Chương 126: Có Anh Ở Đây, Không Phải Sợ
Chương 127: Lần Sau Sẽ Khóc Trong Lòng Ai?
Chương 128: Đơn Thuần Một Chút Không Được Sao?
Chương 129: Làm Sao Để Trói Buộc Nàng Cả Đời?
Chương 130: Bắt Đầu Có Chút Sợ Hãi
Chương 131: Bất Ngờ Yêu Thương
Chương 132: Kế Hoạch Của Hắn Là Gì?
Chương 133: Đối Với Chuyện Này Hắn Hoàn Toàn Không Biết Gì Cả
Chương 134: Đến Xem Thành Quả Của Nàng
Chương 135: Xóa Sạch Ký Ức Trong Khách Sạn
Chương 136: Sau Một Đêm Quên Đi Tất Cả
Chương 137: Làm Sao Để Trái Tim Ngăn Được Cơ Thể Này?
Chương 138: Văn Bản Đang Điều Chỉnh Rất Tốt
Chương 139: Vĩnh Viễn Không Được Để Nàng Biết
Chương 140: Dựa Vào Đâu Mà Dám Vênh Mặt Hất Hàm Sai Khiến
Chương 141: Không Thích Tranh Giành Tình Yêu
Chương 142: Ngoại Lệ Động Thủ Với Đàn Bà
Chương 143: Điểm Mấu Chốt Của Anh Là Gì?
Chương 144: Tần Dịch Dương, Anh Có Yêu Em Không?
Chương 145: Lâm Hi Hi, Không Phải Sợ
Chương 146: Tôi Không Yếu Đuối Như Vậy
Chương 147: Sợ Tôi Chạm Vào Em Sao?
Chương 148: Số Điện Thoại Ngoài Vùng Phủ Sóng
Chương 149: Trời Sinh Anh Vốn Đã Đấu Không Lại Anh Ấy
Chương 150: Tần Dịch Dương, Đừng Làm Em Sợ
Chương 151: Cứ Như Vậy Mà Đã Xong Sao?
Chương 152: Không Nên Chủ Động Nói Về Hiệp Nghị Với Hắn
Chương 153: Bởi Vì Anh Là Chồng Của Em
Chương 154: Không Dùng Biện Pháp Phòng Hộ Gì
Chương 155: Không Thể Thoát Khỏi Tầm Tay Của Hắn

https://thuviensach.vn

Chương 156: Đối Với Đứa Bé Là Vô Trách Nhiệm
Chương 157: Cảm Giác Nối Giáo Cho Giặc
Chương 158: Nhìn Xem Nàng Có Bao Nhiêu Trấn Định!
Chương 159: Hết Thảy Đều Là Kẻ Lừa Đảo
Chương 160: Tần Dịch Dương Anh Dựa Vào Cái Gì . . . ?
Chương 161: Cuối Cùng Những Gì Mới Là Sự Thật?
Chương 162: Tại Thời Điểm Này, Hiệp Nghị Kết Thúc
Chương 163: Có Phải Không Có Nàng Là Không Được Không
Chương 164: Hoài Niệm Hương Vị Của Nàng
Chương 165: Kẻ Ngu Ngốc Mới Bị Lừa Gạt
Chương 166: Nàng Đang Toan Tính Điều Gì?
Chương 167: Ngụy Trang An Toàn Trước Mặt Hắn
Chương 168: Theo Bản Năng Bảo Vệ Nơi Cần Che Chở
Chương 169: Em Trai Cùng Cha Khác Mẹ
Chương 170: Đừng Sợ Anh Lập Tức Trở Về
Chương 171: Nhớ Rõ Không Được Quấy Rầy Nàng
Chương 172: Anh Không Thể Cho Em Đáp Án
Chương 173: Đi Rồi Sẽ Không Trở Lại Nữa
Chương 174: Chính Nàng Sẽ Tự Trốn Đi
Chương 175: Người Phụ Nữ Này Muốn Làm Gì?
Chương 176: Cậu Sẽ Không Theo Đuổi Cô Ta Sao?
Chương 177: Rốt Cuộc Em Có Bao Nhiêu Hận Anh?
Chương 178: Sự Cảnh Giác Thầm Lặng Của Nàng Lại Mạnh Mẽ Trỗi Dậy
Chương 179: Có Khuyên Như Thế Nào Thì Cũng Vô Ích
Chương 180: Hắn Từng Xuất Hiện Trong Mộng
Chương 181: Bộ Dáng Một Cô Gái Hồi Xuân
Chương 182: Cuộc Sống Bình Thường Của Gia Đình Nhỏ
Chương 183: Cứ Như Vậy Thừa Nhận Yêu Đi
Chương 184: Có Lẽ, Chỉ Còn Kém Một Chút
Chương 185: Cô Ấy Sẽ Lại Hận Tôi Một Lần Nữa
Chương 186: Vì Thế, Thật Có Lỗi Hi Hi
Chương 187: Để Lại Nàng Một Mình Ở Lại

https://thuviensach.vn

Chương 188: Tất Cả Các Anh Đi Chết Đi
Chương 189: Cô Có Thể Rời Xa Hắn Rồi
Chương 190: Tự Tay Bóp Chết Tình Yêu
Chương 191: Muốn Trở Lại Giải Thích Với Nàng
Chương 192: Hi Hi, Chờ Anh Trở Lại
Chương 193: Chúng Ta Không Cần Hắn
Chương 194: Nghĩ Một Mình Sống Hết Cuộc Đời
Chương 195: Về Nước, Bảo Vệ Tốt Nàng
Chương 196: Đem Con Trả Lại Cho Tôi
Chương 197: Đối Với Hắn, Nàng Hận Đến Tận Xương Tủy
Chương 198: Anh Nhìn Thấy Hi Hi Không?
Chương 199: Rốt Cục Cũng Quay Về Trung Quốc Tìm Nàng
Chương 200: Đứa Nhỏ, Nàng Có Thể Muốn
Chương 201: Không Có Khả Năng Là Hắn Nhận Lầm
Chương 202: Hắn Đã Sớm Cùng Đường Mạt Lộ
Chương 203: Cái Gì Đều Có Thể Mang Đến Đổi
Chương 204: Cậu Một Mình Cẩn Thận
Chương 205: Trời Biết Hắn Có Bao Nhiêu Cảm Kích
Chương 206: Hung Hăng Tát Một Bạt Tai
Chương 207: Theo Anh Về Anh Được Không?
Chương 208: Xin Anh Không Cần Lại Xuất Hiện
Chương 209: Tốt Nhất Bà Ấy Đừng Có Nhiều Chuyện
Chương 210: Nàng Không Có Đơn Giản Như Vậy
Chương 211: Tất Cả Đều Là Vì Cô Ta
Chương 212: Lừa Gạt Anh Cũng Không Muốn Sao?
Chương 213: Xin Đừng Rời Khỏi Lâu Đài
Chương 214: Nếu Tôi Đẩy Cô Xuống Dưới…?
Chương 215: Em Làm Anh Lo Lắng
Chương 216: Trong Lòng Chỉ Còn Lại Có Oán Hận
Chương 217: Mưa Lớn Cọ Rửa Tòa Thành
Chương 218: Nàng Đột Nhiên Nhớ Tới Cục Cưng
Chương 219: Xin Đừng Thương Tổn Đứa Bé

https://thuviensach.vn

Chương 220: Chính Là Cô Ta Tự Mình Mất Tích
Chương 221: Kết Thúc – 1
Chương 222: Kết Thúc – 2
Chương 223: Cho Cô Một Cơ Hội Cuối Cùng
Chương 224: Kết Thúc -3
Chương 225: Kết Thúc -4
Chương 226: Kết Thúc - 5
Chương 227: Kết Thúc - 6
Chương 228: Anh Yêu Em
Chương 229: Yêu Thật Đáng Sợ
Chương 230: Yêu Thật Đáng Sợ 2
Chương 231: Ngoại Truyện 3
Chương 232: Ngoại Truyện 4
Chương 233: Yêu Thật Đáng Sợ 5
Chương 234: Yêu Thật Đáng Sợ 6
Chương 235: Yêu Thật Đáng Sợ 7
Chương 236: Chi Mê Tình Đóa Thành
Chương 237: Chi Mê Tình Đóa Thành 2
Chương 238: Chi Mê Tình Đóa Thành 3
Chương 239: Chi Mê Tình Đóa Thành 4
Chương 240: Chi Mê Tình Đóa Thành 5
Chương 241: Chi Mê Tình Đóa Thành 6
Chương 242: Chi Mê Tình Đóa Thành 7
Chương 243: Tiểu Vương Tử – Kết Thúc Mở

https://thuviensach.vn